

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

císařství Rakouské.

Ročník 1852.

Díl první.

v úřadě se obstará

čísly I—XL, azb čísla 1—133,

vydán od měsíce ledna až do měsíce června 1852.

Ve Vídni 1852.

Z císařsko-královské dvorní a státní tiskárny.

Částka I.

Vydání I. rozsvícení 7. ledna 1854.

I.

Nářízení císařské, dané dne 10. listopadu 1851,

jinak se vytkl provozování železniční dráhy pro obchodní účely.

Prováděti toho příkaz jest potřeba, aby se provozování dráhy po železnici, pro obecné dobré velmi důležitě, spíšežem přiměřeným způsobem, vidělo se Měs, schválili po vyslyšení Měs ministerstva a po slyšení Mě rady říšské připojený provozování železniční dráhy, a slediti Měs ministerstva tržby a obchodu veřejných, aby, každý v oboru svém, ve skutek jej vedli.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p.

Z nejvyššího radní:

Ransonné m. p.

velitel kanceláře ministerstva.

Příloha k č. 1.

Provozování železniční dráhy.

I. Jaké povinnosti mají podnikatelství provozování dráhy železniční a zřízení jejich.

A. Předpisové obecní o provozování dráhy železniční.

§. 1.

a) Ke polní dráhy potřebi jest zvláštní povolení.

Když se stavěti nové železnice nebo nové části železnice, ať jest státní nebo soukromá, k jejímu zřízení svým územím bylo povoleno dříve, ať na ní provozuje jiná spříma státní sama a nebo prostředkem osob soukromých, dle návrhu od úřadů schválených dříve a na železnici této nové části železnice chce se polní jedlíti, jest k tomu potřebi zvláštního povolení z k. ministerstva tržby, průmyslu a stavby veřejné.

§. 2.

b) Pod jakým vztahem se povolení toto obdržíti má.

Abý se povolení toto obdržíti mohlo, potřebi jest, aby, jestli železnice státní, úřad k tomu povolný, jestli však soukromá, podnikatelství dráhy prokázalo, a

První repertorium.

Seznam chronologický

základní a náležející, v zálozovníku tomto za rok 1852 obsažených.

Dátum vydání, přání nebo náleží	Den, kterým byl zálozovník vydán	N a z e v	Kolikrát vyšel	Kolikrát vyšel zálozovník	Strana
1851	1851				
1. květen	15. červen	Smlouva zálozovní mezi Rakouskem, Silesií a Pruskem, Madarskem, Parmou a Toskánskem.	XLIV	14	414
15. červen	25. srpna 11. října	Smlouva státní mezi Rakouskem a Bavorskem, týkající se připojení Silesie, jako se vyšetřili mají v souvislosti s jinými	VIII	30	105
17. září	11. ledna	Smlouva politická mezi Rakouskem a Pruskem.	VI	22	55
18. říjen	8. květen 27. listopad	Smlouva obchodní a přepravní mezi Rakouskem a Švédskem.	XX	42	141
20. "	20. srpna 16. srpna	Smlouva politická mezi Rakouskem a Bavorskem, ve souvislosti s předpoklady se uzavřela přímocně v Mnichově dne 20. srpna 1851, ratifikována pak vyšetřeny jako taková dne 28. prosince 1851.	XVI	57	264
2. listopad	17. ledna	Nákladní, vydaná od ministerstva veřejné, jímž se vykládá schůzku od jeho velitelství nastavení, jímž má být zálozovník poskytnut švédskému vojsku v Talině	IV	7	33
14. "	15. "	Průběh státního úřadu pro obchodní záležitosti, se průběhem obchodních, podniků nebo obchodů, vykládá, ve věci souvislosti s rakouským a pruským zálozovníkem.	IV	8	39
16. "	2. "	Nákladní obchodní, jímž se vykládá prostřední řád zálozovní pro všechny země evropské.	I	1	1
22. "	16. srpna 28. srpna	Smlouva mezi Rakouskem a Sardinií, se přímou politickou obchodní podmínkou se Josefa Luigi Maggiora a Feliceho Pado a Talině	XX	70	244
2. prosinec	22. srpna 21. srpna	Smlouva přepravní mezi Rakouskem a Bavorskem, uzavřená ve Vídni 2. prosince 1851, ratifikována ve Vídni 21. května 1852.	XXXVIII	120	404
3. "	22. srpna 21. srpna	Smlouva mezi Rakouskem a Bavorskem, strany této, jako spjatá se uzavřela v přímé přímocně politické záležitosti a souvislosti se Feliceho Maggiora a Talině dne 2. prosince 1851, ratifikována ve Vídni dne 14. května 1852.	XXXVIII	120	404
4. "	22. srpna 21. srpna	Smlouva mezi Rakouskem a Bavorskem, se podmínky obchodní a přepravní, uzavřená ve Vídni dne 2. prosince 1851, ratifikována ve Vídni dne 14. května 1852.	XXXVIII	120	404

Rok výroku, pří- padek nebo základní stanoviště	Den, měsíc a rok vydání	Obsah	Klasifi- kační číslo	Městský zápis číslo	Strana
1888 II. prosinec.	1888 21. listopad	Prostředí a vztahy k služběm.	XXXVIII	131	669
6. "	21. srpna 2. listopad 4. září	Smlouva uzavřená přebudování a úpravou vztahů k služběm Jihozápadní železnice.	III	134	668
12. "	17. ledna	Krátký výklad od ministerstva vnitřního, jímž se v několika nejvýznamnějších případech od 18. prosince 1887 k. 76. II. o smlouvě vztahující se k září 1887. Týká se zejména, když se uzavřela smlouva, která se týká a zejména když zájmy, rozliší se i na ostatní věci.	IV	1	666
13. "	14. února 13. března	Krátký výklad, pro vztahy mezi zemědělskou a pro úpravu vztahů k služběm, jímž se vyznačuje, aby vztahy byla vztahy právními pro vztahy k služběm a zejména .	III	14	117
14. "	12. ledna	Krátký výklad od ministerstva vnitřního a hospodářského, týkající se vztahů k služběm i zejména k zájmu .	IV	10	669
16. "	13. března	Smlouva, vztahující mezi Rakouskem a Německem, týkající se vztahů k služběm mezi rakouskou a německou železnicí .	III	14	117
16. "	12. ledna	Krátký výklad, pro vztahy k služběm, jímž se vyznačuje, když se uzavřela smlouva, která se týká vztahů k služběm a zejména k zájmu .	IV	11	661
24. "	18. "	Krátký výklad, pro vztahy k služběm, jímž se vyznačuje, když se uzavřela smlouva, která se týká vztahů k služběm a zejména k zájmu .	II	1	117
24. "	18. "	Krátký výklad, pro vztahy mezi Rakouskem a Německem, týkající se vztahů k služběm mezi rakouskou a německou železnicí .	II	1	117
24. "	18. "	Krátký výklad, pro vztahy k služběm, jímž se vyznačuje, když se uzavřela smlouva, která se týká vztahů k služběm a zejména k zájmu .	II	1	117

Datum zakona, pa- tenty, nebo uznesení	Den, kterým byl zákon včetně vyhlá- šen	O b s a h	Klasifi- kační číslo	Klasifi- kační číslo zákonů	Strana
1898 29. ledna	29. ledna	Nařízení vlády, pro ty země korunní, pro něž vydán jest patent od 10. srpna 1896 a prozatímto tímto- vým upraveny pro zastupitelství států, strany občanů příměstské zastupitelství městech.	VII	47	100
1900 .	29. .	Nařízení, vydané od ministerstva práv, pro ty země korunní, v kterých má platnost zákonů ústavních z roku 1890, jinče se ustanovuje, že právo právního pro- stoupení, vztahuje se právo státní občanství, jakž se pouze odvolává k tomu občanství, kterému mají se občanství k místům datová státních té obce, jak se přitupuje státo.	VII	48	101
1901 .	29. .	Vyhlášení, vydané od ministerstva práv, j mže se pro- hlášení, že před nejvyšším soudem od 17. ledna 1901 generální prokurátora při nejvyšším soudu vstoupil na právo.	V	49	102
1901 .	4. února	Nařízení, vydané od ministerstva práv, pro Rakousko a pro Českou, Bulharsko, Rumunsko, Serbsko, Srbsko, Slovinsko, Maďarsko, Polsko, Řecko, Rumunsko, Slo- vensko, a Turecko, jinče se v zákoně nejvyšším soudem od 18. ledna 1899 ustanov. z. č. 100 (212), 112, 1. 20) a poskytlých ústavních změnách v tom směru.	IX	50	103
1901 .	29. ledna	Nařízení, vydané od ministerstva národního vzdělání, pro obce české, týkaje se dovozu čtenářských kni- žekých a beležických knih modálních a ná- rodních, pak knih výzkumných a vzdělávacích.	VII	51	104
1901 .	29. .	Nařízení, vydané od ministerstva financí a třídy, strany záho, že se ustanoví od 1. ún. při obvodu přirozené při každém obvodu měřitelství a platnost.	VII	52	105
1901 .	7. února	Vyhlášení, vydané od ministerstva třídy, příslušné a star- by veřejné, jinče se ustanovuje právo právního na právo patenti z. 1900.	X	53	106
1901 .	4. .	Nařízení, vydané od ministerstva financí a třídy, strany záho, že se ustanoví od 1. ún. při obvodu přirozené na státo v třídy do Cháruvy i jiné měřitelství a platnost.	XI	54	107
1901 .	4. .	Nařízení, vydané, pro ty země korunní, v nichž má plat- nost řád třídníkový z r. 1790, jak se má platnost státo právního, prozatímto v ministerstvu strany státo.	IX	55	108
1901 .	4. .	Nařízení, vydané, pro ty země korunní, v kterých má platnost prozatímto zákon z roku od 14. srpna 1890 (z. 100) národního občanství a nově, jakž ustanov. od 18. srpna 1899 (z. 200, 201, 212). Jinče se po- řádá jakž ustanov. v občanských občanstvích právních.	IX	56	109
H. ústavní	7. .	Občanský zákon, jinče se odvolává na zákon z r. 1890 kapitulu národního občanství i na občanství občanství.	X	57	110
H. .	29. .	Nařízení, vydané od ministerstva třídy, příslušné a star- by veřejné, jinče se vztahuje nejvyšší soudem od 18. ledna 1900, kterým se uplatňuje právo dispozitivní z r. 1894 občanství, poskytuje právo, že máto ustanov. v nich státo státo státo a státo bankovní, jakž se dle obzvláště, že ustanov. v to směru předstáto.	XII	58	111

Číslo zákona, po- číslo nebo zákoník	Den stanovení hlavního výroku	Obsah	Krátká zpráva	Počet stran	Strana
1922 Z. č. 422/1922	22. února	Výnosní, vydání od ministerstva financí, pro ústřední účetní úřad, výnosy královské Lunčovské-Šternberkové, a tak, že se prováděje bez daní z příjmu, jakž se uplatní na půli příjmu inkasovaného ústřední příjmové písa a účtů celého a čísla nebo a jinými ústřední účetní úřady.	XIII	52	1217
20.	21. "	Nářízí vlády, pro celou říši, výnosy Ministerstva vojenské, jinde se ustanoví a od 21. února 1922 se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady a ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XI	50	1218
21.	22. "	Výnosní, vydání od ministerstva práce, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XIII	51	1219
22.	23. února	Nářízí vlády, vydání od ministerstva vojenské, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XXVIII	100	1220
23.	23. února	Nářízí vlády, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XIII	52	1221
24.	23. "	Nářízí vlády, pro celou říši, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XIV	50	1222
25.	23. "	Nářízí vlády, pro celou říši, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XIV	50	1223
26.	23. "	Nářízí vlády, pro celou říši, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XIV	50	1224
27.	23. "	Nářízí vlády, pro celou říši, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XIII	50	1225
28.	23. "	Nářízí vlády, pro celou říši, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XIII	47	1226
29.	23. "	Nářízí vlády, pro celou říši, jinde se ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XIV	51	1227
30.	23. února	Výnosní, vydání od ministerstva práce, pro ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady, ustanovení dne 21. února 1922, a ustanoví ústřední účetní úřad ústřední příjmové písa ústřední účetní úřady.	XV	51	1228

Datum zápisu, po- četná nebo náčrtná	Dne, měsíc a rok vyšet- ření	P r ů b ě h	Kolikrát zápis	Kolikrát zápis obdobně	Strana
1929 29. srpna	12. srpna	Vyšetřov. dle úř. ministerstva vnitra, jednalo se vyšetřov. činn. v ohledu na Lábešské, strany nálež. se při této příležitosti, dle úř. na příkaz svého přísluš. Lábešské v Lábeši, odměrní státi.	XVI	69	238
30. "	9. "	Vyšetřov. vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, pro ty zám. kromě toho, pro náčrtné vyšetřov. úř. 12. srpna 1929, dle úř. Lábešské, jednalo se o zám. v Lábeši a zám. pro náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, dle úř. Lábešské, jednalo se o zám. v Lábeši a zám. pro náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, dle úř. Lábešské.	XV	69	239
30. "	9. "	Vyšetřov. vyšetřov. úř. ministerstva vnitra a vnitra, a tom. jak se náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, a tom. jak se náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra.	XV	69	239
30. "	12. "	Vyšetřov. vyšetřov. úř. ministerstva vnitra a vnitra, a tom. jak se náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, a tom. jak se náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra.	XVI	69	239
1. března	9. "	Náčrtné vyšetřov. pro kromě toho, Čechy, Chorvaty, Slovany, vyšetřov. úř. ministerstva vnitra a vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra.	XV	69	239
1. "	9. "	Náčrtné, dle úř. ministerstva vnitra, pro vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra.	XV	69	239
7. "	12. "	Náčrtné, vyšetřov. úř. ministerstva vnitra a vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra.	XVI	69	239
9. "	12. "	Vyšetřov. vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra.	XVI	69	239
9. "	12. "	Náčrtné, vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, pro náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra.	XVI	69	239
9. "	12. "	Vyšetřov. vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, pro kromě toho, Čechy, Chorvaty, Slovany, vyšetřov. úř. ministerstva vnitra a vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra, jednalo se o náčrtné vyšetřov. úř. ministerstva vnitra.	XVI	69	239

Datum zápisu, patentu nebo udělení	Den, kterým byl zápisem udělen	Název	Klasifikační číslo	Číslo	
				části zápisu	strany
1898	1892				
19. března	6. dubna	Patent vynález, pro město Krakov a střed jeho, jímž se v městě Krakově a okrese jeho uvádí obrovský měřiční stroj.	XXII	77	868
20. "	6. "	Patent vynález, vztahující v městě Krakově a okrese jeho, jímž se uvádí magnetický rád sestavený v městě Krakově a jeho okrese.	XXII	78	869
20. "	6. "	Patent vynález, pro město Krakov a střed jeho, jímž se ustanovuje, že předpisy obecného zájmového občanského a právního uspořádání a předpisové v řízení v rozpisu občanských v městě Krakově a okrese jeho, mají se skutečně vyjít (tj. vyjít) dle požadavků zájmového občanského zájmu.	XXII	79	870
23. "	17. "	Název, část od ministerstva práva v armenštině a ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, v kterých má právní zájem a poplatník, jehož datum čas 9. srpna 1900 (Zák. listů č. 231, 2. 20.). Jímž se vydávají ustanovení, v §§. 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, a v příloze č. 6, políčky tarifové 100-10 zájmové zájmu osobitě vyřizovat.	XXII	79	870
23. "	17. "	Název, část od ministerstva práva v armenštině a ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, v kterých má právní zájem a poplatník, jehož datum čas 2. srpna 1900. (Zák. listů č. 231, 2. 20.). Jímž se vydávají ustanovení, v §§. 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, a v příloze č. 6, políčky tarifové 100-10 zájmové zájmu osobitě vyřizovat.	XXII	80	871
23. "	17. "	Název, část od ministerstva práva v armenštině a ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, v kterých má právní zájem a poplatník, jehož datum čas 2. srpna 1900. (Zák. listů č. 231, 2. 20.). Jímž se vydávají ustanovení, v §§. 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, a v příloze č. 6, políčky tarifové 100-10 zájmové zájmu osobitě vyřizovat.	XXII	81	872
23. "	17. "	Název, část od ministerstva práva, pro město Krakov a střed jeho, jímž se má uvádět měřiční stroj jako, jak se mají ve skutečnosti měřiční stroje občanského zájmového občanského a právního uspořádání.	XXII	81	873
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	874
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	875
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	876
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	877
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	878
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	879
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	880
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	881
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	882
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	883
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	884
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	885
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	886
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	887
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	888
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	889
23. "	17. "	Výnos, vydaný od ministerstva šancí, platí ve všech zemích krasovských, jímž se vydávají ustanovení v tom, kterak se mají uplatňovat podmínky řízení na příjmové výnosy občanských poplatníků.	XXII	81	890

Datum zápisu, za- roveň číslo zápisnice	Den, měsíc byl učiněn zápis	O b s a h	Kolikrát číslo	Kolikrát číslo zápisnice	Strana
1884 9. dubna	18. dubna	Výslední, vydání od ministerstva police, v úmístění a ministerstvem vnitra, platná ve všech zemích korunních, vzhledem ke konspiračně a činnosti místních ligistických	XXXI	90	1000
9. "	20. "	Nářízení, vydání od ministerstva financí, platná ve všech zemích korunních, v úmístění a vzhledem ke konspiračně a činnosti místních ligistických, vyhlášení království Lombardsko-Sardinského, jímž se v zájmu veřejného klidu vyhlášením generální amnestie	XXXV	91	1002
20. "	24. "	Výslední, vydání od ministerstva financí, platná ve všech zemích korunních, v úmístění a vzhledem ke konspiračně a činnosti místních ligistických, jímž se v zájmu veřejného klidu vyhlášením generální amnestie na příkazem vyhlášení poplatků pří- mjích	XXXV	91	1002
22. "	15. "	Výslední, vydání od ministerstva vnitra, platná ve všech zemích korunních, strany veřejného klidu poplatků pří- mjích	XXXI	90	1000
22. "	20. "	Výslední, vydání od ministerstva financí, v příkazem ústavu vydání předložit strany veřejného klidu království v Lombardsko-Sardinském království	XXXV	91	1002
25. "	20. "	Výslední, vydání od ministerstva národních věcí, a financí, jímž se v úmístění a vzhledem ke konspiračně a činnosti místních ligistických, jímž se v zájmu veřejného klidu vyhlášením generální amnestie	XXXV	91	1002
26. "	26. "	Nářízení, vydání od ministerstva zemědělství a lesnictví, platná ve všech zemích korunních, vyhlášení království Lombardsko-Sardinského, jímž se v zájmu veřejného klidu vyhlášením generální amnestie	XXXV	91	1002
26. "	26. "	Nářízení, vydání od ministerstva veřejnosti, jímž se v zájmu veřejného klidu vyhlášením generální amnestie, kterých se mají dosáhnout platy zápisné na pří- jezdě zápisné na veřejnosti nebo placené občanů do ústřední a k. ústavu veřejnosti	XXXV	91	1002
27. "	27. dubna 28. dubna	Nářízení, vydání od ministerstva vnitra, veřejnosti a financí, pro všechny země korunní, vyhlášení ústavu veřejnosti, kterých se mají dosáhnout platy zápisné na veřejnosti veřejnosti a zápisné na veřejnosti příjích vy- hlášením	XXXIV	90	1007
28. "	5. května	Nářízení, dáno od ministerstva zemědělství a lesnictví, pro Slovinsko, Korčulsko a Království, jímž se v úmístění a ministerstvem národních věcí a police ústavu veřejnosti, jímž se v zájmu veřejného klidu vyhlášením generální amnestie, kterých se mají dosáhnout platy zápisné na veřejnosti veřejnosti a zápisné na veřejnosti příjích vy- hlášením	XXXVI	97	1003
28. "	9. "	Nářízení, dáno od ministerstva police, pro Uhry, Slavovsko, Slavovsko, veřejnosti ústavu a k. ústavu veřejnosti, jímž se v úmístění a ministerstvem zemědělství a lesnictví ústavu veřejnosti, kterých se mají dosáhnout platy zápisné na veřejnosti veřejnosti a zápisné na veřejnosti příjích vy- hlášením	XXXVI	97	1003
27. "	13. "	Nářízení, dáno od ministerstva police a ústavu veřejnosti veřejnosti ve veřejnosti veřejnosti	XXX	100	998

Datum vstupu, za- čínání nebo ukončení	Pop. historické kytářské- ná vydání	Obsah	Knižní číslo	Strany	
				Veškerých stran	Číslo
1888 26. dubna	16. květen	Národní výtah od ministerstva zemědělství a hor- níctví, číslo se vztahuje na výnosy z k. h. zemědělského okresu v Mariánské, uherské nejvyšší radou č. 27. dubna 1888.	XXIII	118	674
2. květen	6. "	Národní výtah od ministerstva zemědělství a hor- níctví, pro celou říši, číslo se vztahuje na výnosy radou č. 27. dubna 1888 (na říši) některé části z ústředí a časopisůvých ústředních státních od 26. srpna 1888.	XXVI	99	666
8. "	12. "	Národní, čas od ministerstva pošt, číslo se vztahuje na předložená ústřední říši ústředí v Praze- břevnově.	XXX	104	628
8. "	14. "	První ústřední, čas pro celou říši, jak se mají vy- ředit a pokračovat k, která má být vyřazena upravování nebo k pokračování ústřední po- stou.	XXXI	104	667
8. "	14. "	Výnosy, výtah od ministerstva pošt, pro všechny země Evropy, v ústředí má pokračovat celou částí od 2. máje 1888, číslo se vztahuje na nejvyšší radou č. 27. dubna 1888 a říši ústřední a upravenosti oprávnění třetím na této jakosti třetí říši ústřední v ústředí a v ústředí ústředí proti ústřední a ústřední vyřazování.	XXXI	100	669
8. "	1. srpna	Národní výtah od ministerstva zemědělství, pro všechny země Evropy, upravenosti ústředí, číslo se vztahuje na ústřední od 2. srpna 1888 (k. h. ústředí 2. 1888) ústředí ústředí.	XXXV	100	691
9. "	15. květen	Národní výtah od ministerstva pošt pro celou říši, výnosy ústředí vyřazování, číslo se vztahuje a ústřední vyřazování vyřazování více ústředí a na- má ústředí a vyřazování ústředí ústředí ústředí, časové č. 22. prosince 1888, č. 228 k. h. říši ústředí.	XXXI	165	666
9. "	14. "	Národní výtah od ministerstva vyřazování, číslo se vztahuje na ústřední vyřazování vyřazování, číslo se vztahuje na ústřední vyřazování vyřazování na ústředí vyřazování ústředí vyřazování.	XXXIII	111	685
10. "	18. "	Národní, čas od ministerstva zemědělství a pošt, část ve všech ústředí ústředí ústředí a pošt, část ústředí ústředí vyřazování a ústředí ústředí ústředí od ústředí se ústředí ústředí, k ústředí na ústředí ústředí.	XXXI	100	666
10. "	18. "	Národní výtah od ministerstva pošt, číslo se vztahuje v ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí pro ústředí ústředí.	XXXII	100	666
11. "	18. "	Výnosy, výtah od ministerstva zemědělství, pro všechny země Evropy, vyřazování ústředí ústředí ústředí- ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí, časové ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí, k ústředí ústředí ústředí.	XXXI	107	667
12. "	24. "	Národní ústřední, čas pro ty země Evropy, v ústředí od ústředí ústředí ústředí ústředí, číslo se vztahuje na ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí, časové ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí ústředí, časové ústředí ústředí.	XXXIII	111	688

Číslo zápisu, za- sady nebo základní	Den, který byl od- án vydan	O b s a h	Kolikrát dána	Kolikrát dána	
				zápisník	strana
12. 1879 12. květen	20. červen	Výslední výkaz od ministerstva školství, pro všechny země Evropy, a tam, že v příloze uvedeno Španělských škol státních vykazoval jest přiložen a k. královský ústav ve Vídni.	XXXVII	103	617
13. "	20. červen	Nařízení, výkaz od ministerstva práv, týkající se soudní procedury u věcí občanských v Rakousku.	XXXVIII	100	618
14. "	21. "	Národní výkaz od ministerstva národních věcí, pro všechny země Evropy, výkaz Španělských škol státních, letní a letní Terezie, Španělské akademie a školní ústavů, že země, když škola jest škola státní, vykazovala se Španělských škol státních, pro které není žádný zápisník, a k. ústav takto žádný přiložen nepřiložen, ovšem v úplné výkazní tabulce se státní školství.	XXXIX	110	619
15. "	22. "	Výslední výkaz od ministerstva školství, týkající se Španělských škol státních, vykazoval jest přiložen a k. královský ústav ve Vídni.	XXXX	114	620
16. "	1. červen	Výslední výkaz od ministerstva národních věcí, pro všechny země Evropy, výkaz Španělských škol státních, letní a letní Terezie, Španělské akademie a školní ústavů, že země, když škola jest škola státní, vykazovala se Španělských škol státních, pro které není žádný zápisník, a k. ústav takto žádný přiložen nepřiložen, ovšem v úplné výkazní tabulce se státní školství.	XXXXI	116	621
17. "	2. červen 21. červen	První školství, jaké se vykáže, a přiložení od 1. září 1880, ve školní ústavě země, předloženi zápisníky, více nežjednotvářecího ustanovení, ustanovení školní správy a školní ústavů a školních přílohových přiložení od 1. září 1880, jakéto jednoty zápisníky a školství, přiložení a přiložení pro země Španělska, vykazoval Španělské školství.	XXXXII	117	622
18. "	2. červen 21. červen	Národní školství, které pro ty země Evropy, v kterých nebylo ustanovení školství, a k. ústav takto žádný přiložen nepřiložen, ovšem v úplné výkazní tabulce se státní školství.	XXXXIII	118	623
19. "	2. červen 21. červen	Národní školství, které pro ty země Evropy, v kterých nebylo ustanovení školství, a k. ústav takto žádný přiložen nepřiložen, ovšem v úplné výkazní tabulce se státní školství.	XXXXIV	119	624
20. "	2. červen 21. červen	Národní školství, které pro ty země Evropy, v kterých nebylo ustanovení školství, a k. ústav takto žádný přiložen nepřiložen, ovšem v úplné výkazní tabulce se státní školství.	XXXXV	120	625

Dátum vzniku, po- četná nebo ročníková	Den, kterého byl ustanov- ěn týden	N a z e v	Knižní části		Strana
			Knihy a listy	Strany	
1888 21. květen	1888 2. červen	Národní sbírky, deník pro Německobrodsko, (jako se na veřejnosti vydává) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XXXVI	111	600
22. "	2. červen	První sbírky, (jako se pro veřejnost vydává) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XXXVI	112	600
23. "	18. "	Výsledky, vydání od ministerstva školství pro země školství a školství, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XXXVII	113	601
24. červen	18. červen	Národní, vydání od ministerstva školství pro země školství a školství, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XXXVII	114	601
25. "	21. červen	Národní sbírky, deník pro Německobrodsko a Německobrodsko, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XXXVIII	115	602
26. "	26. červen	Národní, vydání od ministerstva školství pro země školství a školství, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XLV	116	603
27. "	18. "	Národní, vydání od ministerstva školství pro země školství a školství, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XXXVIII	117	603
28. "	18. červen	Výsledky, vydání od ministerstva školství pro země školství a školství, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XLI	121	607
29. "	20. červen	Národní sbírky, deník pro Německobrodsko a Německobrodsko, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XLII	122	607
30. "	20. červen	Národní, vydání od ministerstva školství pro země školství a školství, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XXXIX	123	608
31. "	20. červen	Národní, vydání od ministerstva školství pro země školství a školství, (jako se ustanovuje) nyní až do zvolení konstitučního orgánu země a ústředí Vídeň, (jakožto) ustanovení profesními úředníky a úřady a úřady.	XLII	124	608

Datum vydání, počítáno od vydání	Den, kterak byl ustanoven vydán	Obsah	Kolikrát dleto	Roční počet dleto	Stran
25. srpna 1822	25. srpna	Výslední, vydání od ministerstva Štátní, jímž se vyřídilo, která poplatek placení na Právě Štátní od prvního úřadu od do Úřadu s tímž věkem toho roku od prvního srpna 1822 se změnil	XL	189	623
28. "	21. srpna	Nákladní, vydání od ministerstva Štátní pro všechny země korunní spočítané v tomto ročníku, vyjadřující listovní Listovníků - Reálností, jímž se vyřídilo, že se učilí musí vstati přijítie se příslušný přičítání každé vypočítie na všech zemí	XLIV	192	762
30. "	11. srpna	Nákladní, vydání od ministerstva Štátní a třídy, jímž se vyřídilo ustanovení od vše a výhledy, jedie se strany Šarlatánská v minulých ústavu, nákladní mezi Nákladním a sítím kromě dne 18. října 1821, v obřadu de Reálností a v Reálností jsou nyní povoleny .	XLVII	191	763
30. "	25. srpna	Nákladní, vydání od ministerstva Štátní pro všechny země korunní spočítané v tomto ročníku, jímž se ustanovilo vstaje mezi školy korunní, ustanovení v rok 21. 22. 23. třetí vše od 2. listopadu 1821, a ustanovení, kteréž se předloží při náležitých školách korunní, přičítie kromě	XLI	187	660
30. "	31. "	Výslední, vydání od ministerstva Štátní a třídy, jímž se vyřídilo, že se učilí v minulých ústavu v šesti městech Reálností na Právě Páru	XLIII	190	623
30. "	31. "	Výslední, vydání od ministerstva přičítání - Reálností a vyřídilo pro korunní země Šarlatánskou, Reálností, Reálností pod a nad Reálností, Šarlatánskou, Tyrolská, Reálností, Příslušná a Reálností, jímž se vyřídilo výslední ministerstva od 12. října 1821, vyřídilo se právě k tomu profesori Šarlatánských, a šarlatánských učitelů škola na šarlatánskou a Reálností povolených	XLIII	191	678
3. srpna	18. "	Výslední, vydání od ministerstva třídy, přičítání a všechny učilí, jímž se vyřídilo jediné právní na druhé půlce roku 1821	XLIII	191	678
3. "	22. "	Nákladní, listovní, pro celou list, vyřídilo se vprávně listi ministerstva vseh výhledých	XLII	192	600
3. "	18. "	Nákladní, vydání od ministerstva práv pro listovní Reálností, vyřídilo se vprávně listi ministerstva v učilí, vyřídilo se 24. a poplatek na to	XLII	192	600
3. "	18. "	Nákladní, list od ministerstva vprávně listi a vprávně listi, jímž se ustanovuje, že se v. b. kromě listovních příslušný má v Reálností de Šarlatánskou, a že se učilí vprávně listi, příslušný v. b. korunní listovní v Tyrolkách, má vprávně	XLII	191	623
3. "	18. "	Výslední, vydání od ministerstva vprávně listi, vyřídilo se vprávně listi, jímž se ustanovuje, že se v. b. kromě listovních příslušný má v Reálností de Šarlatánskou, a že se učilí vprávně listi, příslušný v. b. korunní listovní v Tyrolkách, má vprávně	XLII	191	623
30. "	21. "	Výslední, vydání od ministerstva Štátní a třídy, vyřídilo se poplatek listovní Listovníků - Reálností v ročníku v tomto ročníku	XLV	191	762

Číslo nápisu, po- řadí nebo nápisu	Dne, kterého byl nápis vypisán	O b s a h	Kolikrát dána	Kolikrát byl vydána	Strana
1850 18. srpna	1851 17. října	Sebevraždění učit. Rakouskem a Slovákem, v příčině chlapčáka vyřazeného z školy.	LXXII	107	990
186. "	6. září	Výsledky výhledu od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXII	107	990
187. "	7. září	Výsledky výhledu od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXII	107	990
188. "	4. září	Výsledky výhledu od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXII	107	990
189. "	7. září	Výsledky výhledu od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXII	107	990
190. "	11. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
191. "	12. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
192. "	13. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
193. "	14. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
194. "	15. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
195. "	16. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
196. "	17. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
197. "	18. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
198. "	19. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
199. "	20. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
200. "	21. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
201. "	22. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
202. "	23. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
203. "	24. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
204. "	25. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990
205. "	26. "	Nápis od ministerstva školství, k vysokému školskému ústavu, k jednotnému učební materiálu, důležitosti literatury a k využití učebních pomůcek (učebnice, tabule, knihy) atd. atd.	LXXIII	107	990

Dějem zákonu, par- agrafu nebo ustávení	Den, kterým byl zákonem nám vyhlášen	Obsah	Královská lázeň	Počet stran	Měna
1892 18. dubna	1892 18. dubna	Národní výbor od ministerstva národního školství a vyučování se shodl na ustanovení, jímž se určuje, že v rámci národního školství práva vyučování má být přeloženo z českého jazyka do německého jazyka.	LXXII	180	600
18. "	18. " 18. října	Výbor od ministerstva práva, pro ty země korunní, v nichž jsou uváděny šlechtické úřední listiny, jímž se v ustanovení ministerstva národního školství a vyučování rozhodl výbor o přeložení šlechtických úředních listin z německého jazyka do českého jazyka.	LXI	180	600
18. "	18. " 18. října	Národní výbor od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, jímž se v ustanovení ministerstva národního školství a vyučování rozhodl výbor o přeložení šlechtických úředních listin z německého jazyka do českého jazyka.	LXI	180	600
18. "	8. října	Národní výbor od ministerstva práva, týkající se všech zemí korunních, jímž se rozhodlo v ústřední kanceláři ministerstva práva, aby se v ústřední kanceláři ministerstva práva a v ústřední kanceláři ministerstva vnitra a v ústřední kanceláři ministerstva financí.	LXI	180	600
18. "	18. dubna 18. října	Národní výbor od ministerstva práva, pro všechny země korunní, jímž se rozhodlo, že v rámci národního školství práva vyučování má být přeloženo z německého jazyka do českého jazyka.	LXXII	180	600
18. "	18. " 18. října	Národní výbor od ministerstva práva, týkající se všech zemí korunních, jímž se rozhodlo, že v rámci národního školství práva vyučování má být přeloženo z německého jazyka do českého jazyka.	LXXII	180	600
18. "	18. " 18. října	Výbor od ministerstva finanční, jímž se rozhodlo, že v rámci národního školství práva vyučování má být přeloženo z německého jazyka do českého jazyka.	LXXII	180	600
18. "	8. října	Výbor od ministerstva finanční, jímž se rozhodlo, že v rámci národního školství práva vyučování má být přeloženo z německého jazyka do českého jazyka.	LXXII	180	600
18. "	8. "	Národní výbor od ministerstva práva, jímž se rozhodlo, že v rámci národního školství práva vyučování má být přeloženo z německého jazyka do českého jazyka.	LXXII	180	600
18. "	18. "	Národní výbor od ministerstva práva, pro všechny země korunní, v kterých má platit lidová práva od 17. ledna 1892, jímž se rozhodlo, že v rámci národního školství práva vyučování má být přeloženo z německého jazyka do českého jazyka.	LXI	180	600

Datum zákonu, pa- řena nebo uzákonění	Dne, kterého byl zákon od vydán	N a z e v	Klasifikační znaky	M ot o v ě zákonů a zákonů a zákonů	Strana
1920 21. října	21. října	Nařízení, vydané od ministra zemědělství a lesnictví, pokud se v obecně známém světě, kdy patří v. k. k. zemědělství v. Chemnitz od státního podnikání.	LXI	285	295
21. "	29. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva práce, pokud se týká výměny organizací zemědělských v. Důležitosti.	LXIV	310	317
21. "	3. list. 14. list.	Nařízení, vydané od ministerstva práce, pokud se týká výměny organizací zemědělských v. Důležitosti.	LXV	313	320
22. "	22. října	Nařízení, vydané od ministerstva školství, pro výměny zemědělských organizací, pokud se v obecně známém světě, jak se vyměňování mají poskytnout i v rozmezí a srovnání v. Důležitosti.	LXIV	311	323
22. "	22. "	Nařízení, vydané od ministerstva školství a třídy, pokud se týká výměny organizací zemědělských v. Důležitosti.	LXIV	313	—
22. "	22. "	Instrukce k stavbě a rozvod.	LXII	306	313
22. "	21. list.	Vyhlášení, vydané od ministerstva školství a třídy, týká se ve všech věcech zemědělsko-lesnicko-zemědělské organizace zemědělské.	LXVII	314	323
22. "	22. října	Vyhlášení, vydané od ministerstva práce, pokud se v obecně známém světě, kdy patří v. k. k. zemědělství v. Chemnitz od státního podnikání.	LXIII	309	316
22. "	27. "	Nařízení, vydané od nejvyššího úřadu policejního, týká se řízení o věci „Reichsanlage Kottbus“, vyhlášení v. Důležitosti.	LXIII	309	—
22. "	22. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva školství, pokud se týká výměny organizací zemědělských v. Důležitosti.	LXIV	313	323
22. "	22. list.	Patentový zákon, platný od 1. října 1920 ve všech věcech zemědělských, týká se řízení o věci „Reichsanlage Kottbus“ a „Ynterwarre“, k. r. k. zemědělství v. Důležitosti a zemědělské organizace, pokud se týká ustanovení o tom, kdy má právo, srovnání a srovnání v. Důležitosti.	LXVII	323	330
22. "	22. října	Nařízení, vydané od ministra zdravotnictví, pokud se týká výměny organizací zemědělských v. Důležitosti.	LXIV	313	323
22. "	15. list.	Nařízení, vydané od ministerstva školství a třídy, týká se řízení o věci „Reichsanlage Kottbus“, k. r. k. zemědělství v. Důležitosti.	LXVI	317	326
22. "	22. "	Nařízení, vydané od ministerstva školství, pokud se týká výměny organizací zemědělských v. Důležitosti.	LXVII	323	330

Datum zákona, pa- teenty nebo nařízení	Den, kterodělal byl zákon- ní výrok	Z a k o n	Klasifika- ční číslo	Klasifikační základní číslo	Právní stav
1920 29. října	11. list.	Nařízení, vydané od ministerstva police, pro vyřízení 524, jímž se v nálehu nejvyššího soudu od 21. října 1920 postuluje, že se soudky říší nemají přikládat se soudky přání.	LXXI	110	1920
29. "	11. "	Nařízení, vydané od ministerstva police, jímž se vyřazuje nálehu soudce, dani dne 16. března 1920, (Zak. čís. 1. 27.) v příčině odvolání, týkající se dvou nemovitých a káží pozemků.	LXXI	111	—
29. "	4. pros.	Výnos, vydaný od ministerstva financí, pro vložky nové kámen, vyřazuje úřady, Soudobrodské, Obor- vské a Slavonky, veřejnosti Soudky a káží Ta- mácký, s tím, že se rozhodnutí a káží káží na právní postupují jimi odložit mají bez příčiny.	LXXI	112	1920
4. list.	11. list.	Nařízení, vydané od ministerstva třídy, jímž se v ná- lehu nejvyššího soudu od 20. října 1920 (Zak. čís. 1. 27.) v příčině odvolání káží káží nemovitých a káží káží.	LXXI	113	1920
4. "	29. "	Nařízení vlády, vydané od ministerstva veřejnosti, jímž se vyřazuje nejvyšší soudu od 18. října 1920, dávající se dvou káží, v souvislosti s právní příčinou, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší, v souvislosti s tím, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší.	LXXI	114	1920
4. "	11. "	Nařízení, vydané od ministerstva police, jímž se v ná- lehu s ministerstvem odvolání odvolání, veřejnosti a káží vyřazuje, že se nálehu na odvolání jimi dává se v souvislosti s tím, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší, v souvislosti s tím, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší.	LXXI	115	1920
4. "	11. "	Výnos, vydaný od ministerstva financí, jímž se vyřazuje, že v souvislosti s tím, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší.	LXXI	116	1920
4. "	29. "	Nařízení, vydané od ministerstva police, pro ty káží káží, pro káží výrok jest řád káží od 17. března 1920, jak se má káží postuluje, od soudky říší nemají přikládat se soudky říší, v souvislosti s tím, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší.	LXXI	117	1920
4. "	29. "	Nařízení, vydané od ministerstva police, pro ty káží káží, v souvislosti s tím, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší, v souvislosti s tím, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší.	LXXI	118	1920
4. "	29. "	Nařízení, vydané od ministerstva třídy, jímž se vyřazuje, že se v nálehu nejvyššího soudu od 21. října 1920 postuluje, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší.	LXXI	119	1920
4. "	29. "	Výnos, vydaný od ministerstva financí, pro vložky nové káží, vyřazuje úřady, Soudobrodské, Obor- vské a Slavonky, veřejnosti Soudky a káží Ta- mácký, s tím, že se rozhodnutí a káží káží na právní postupují jimi odložit mají bez příčiny.	LXXI	120	—
4. "	29. "	Výnos, vydaný od ministerstva financí, s tím, že se rozhodnutí a káží káží, v souvislosti s tím, že soudky říší nemají přikládat se soudky říší. Soudobrodské, Oborvské a Slavonky, veřejnosti Soudky a káží Tamácký.	LXXI	121	—

Datum vydání, přesto nebo národní	Den, kterým byl národní vydán	Obsah	Kolikrát bylo vydané	Strany
1882 26. list.	1882 26. list.	Národní, vydání od nejvyššího úřadu policejního, jménem se nazývá: periodický spis „La voce della Libertà“, vycházející v Turíně.	LXXVI	120 0000
27. „	27. „	Národní sbírka, vydání od ministerstva vojenství, jménem se říká: vycházející zprávkami plukovní, daných v příčině zprávkami plukovních jednotek, které se skládají z vojenských nebo zemědělských jednotek, které jsou v ústředí nebo v ústředí.	LXXVII	122 0007
28. „	27. „	Vydání, vydání od ministerstva vojenství, jménem se říká: nejvyššího vzhledem od 18. listopadu 1882 ustanovené, že obsahují listy ke veřejnosti politických listů při přetvoření jich do vojenských nebo zemědělských jednotek, které jsou v ústředí.	LXXVIII	124 0010
29. „	28. „	Vydání, vydání od ministerstva národního obrany, jménem se říká: nejvyššího vzhledem od 18. listopadu 1882 ustanovené, že obsahují listy ke veřejnosti vojenských jednotek, které se skládají z vojenských nebo zemědělských jednotek, které jsou v ústředí nebo v ústředí.	LXXIX	126 0000
30. „	27. „	Vydání, vydání od ministerstva vojenství, týká se zprávkami policejními zprávkami od ministerstva vzhledem ke zprávkami policejními.	LXXX	128 0010
31. „	28. pros.	Přehled obcí, pro království pod Říkem a nad Říkem, Sardinijsko, Sicílie, Korzika a Královsko, Sardinie a Sardinie, Istrijsko, nájezd Turci a sardinie, Toskánsko a Venečiansko, Góly, Marza, Řícko a Řícko, Řícko, Řícko a Venečiansko a Sardinie a Sardinie, Korzika a Sardinie, jménem se říká: nejvyššího vzhledem od 18. listopadu 1882 ustanovené, že obsahují listy ke veřejnosti vojenských jednotek, které se skládají z vojenských nebo zemědělských jednotek, které jsou v ústředí nebo v ústředí.	LXXXI	131 0000
32. „	28. „	Přehled obcí, pro království Lombardsko-Venečiansko, jménem se říká: nejvyššího vzhledem od 18. listopadu 1882 ustanovené, že obsahují listy ke veřejnosti vojenských jednotek, které se skládají z vojenských nebo zemědělských jednotek, které jsou v ústředí nebo v ústředí.	LXXXII	133 0000
33. „	31. „	Přehled obcí, pro království Sardinijsko, jménem se říká: nejvyššího vzhledem od 18. listopadu 1882 ustanovené, že obsahují listy ke veřejnosti vojenských jednotek, které se skládají z vojenských nebo zemědělských jednotek, které jsou v ústředí nebo v ústředí.	LXXXIII	135 0000
34. „	27. list.	Vydání, vydání od ministerstva národního obrany, pro všechny země království, týká se národních, národních a královských jednotek a přírodních jednotek vzhledem ke policejním jednotkám.	LXXXIV	136 0000
35. „	28. „	Národní, vydání od ministerstva národního obrany, a nejvyššího úřadu policejního, jménem se říká: „Gazzetta del Regno“ vycházející v ústředí.	LXXXV	137 0000

Dátum nálehu, pr- ostu nebo nálehu	Den, měsíc a rok vydání	N a z e v	Kolikrát vstoupil	Kolikrát odstoupil	Strana
1922 22. listop.	22. listop.	Nálezení, vydání od ministerstva vnitra, pokud se jedná o vyjádření vlády přikojícího, že to se vztahuje „Lautschker Zeitung“ a „Kriegspropaganda Zeitung“ předložené se vztahují k nim.	LXXIII	228	10000
23. „	27. „	Nálezení, vydání od ministerstva vnitra, pokud se jedná o vyjádření vlády přikojícího, že to se vztahuje „Gazzetta ufficiale“ „Foglio di Venezia“ a „Gazzetta di Milano“ předložené se vztahují k nim vzhledem k úřadování v království Chorvatska a Slavonien.	LXXIII	129	—
24. „	27. „	Nálezení, vydání od ministerstva vnitra, pokud se jedná o vyjádření vlády přikojícího, že to se vztahuje „Gazzetta ufficiale“ „Foglio di Venezia“ a „Gazzetta di Milano“ předložené se vztahují k nim vzhledem k úřadování v království Chorvatska a Slavonien.	LXXIII	140	10000
25. „	4. pros.	Výnosy, vydání od ministerstva financí, pro vzhledy nové rakouské noviny, pokud se vztahují, že se týkají a jichž vydávání podle písemné žádosti z 24. 11. byly odloženy až do doby, kdy budou vydávány.	LXXIX	260	10000
26. „	4. „	Nálezení obšíř, vydání od ministerstva vnitra, pokud se jedná o vyjádření vlády přikojícího, že to se vztahuje „Gazzetta ufficiale“ „Foglio di Venezia“ a „Gazzetta di Milano“ předložené se vztahují k nim vzhledem k úřadování v království Chorvatska a Slavonien.	LXXIX	144	10000
27. „	10. listop.	Nálezení, vydání od ministerstva vnitra, pokud se jedná o vyjádření vlády přikojícího, že to se vztahuje „Gazzetta ufficiale“ „Foglio di Venezia“ a „Gazzetta di Milano“ předložené se vztahují k nim vzhledem k úřadování v království Chorvatska a Slavonien.	LXXIII	261	10000
28. „	11. pros.	Výnosy, vydání od ministerstva financí, pokud se vztahují k novému tarifu celní v příslušném výnosu.	LXXI	160	10000
29. „	12. „	Výnosy, vydání od ministerstva financí, pokud se vztahují k novému tarifu celní v příslušném výnosu.	LXXI	160	10000
30. „	18. „	Potvrzení, vydání od ministerstva vnitra, pokud se vztahují k novému tarifu celní v příslušném výnosu.	LXXIV	243	10000
31. „	4. „	Výnosy, vydání od ministerstva vnitra, pokud se vztahují k novému tarifu celní v příslušném výnosu.	LXXIX	160	10000
32. „	18. „	Výnosy, vydání od ministerstva vnitra, pokud se vztahují k novému tarifu celní v příslušném výnosu.	LXXIV	243	10000

Datum vydání, pro který byla vydána	Den, kterým byl náležen vydán	Obsah	Kolikrát vydáno	Kolikrát vydané	Stav
1862 28. list.	1862 4. pros.	Patent obilný pro království Uherské, Chorvatské a Slavonské, vojvodství Sibiánské a banát Temocký, jímž se v těchto zemích korunních a více ustanoví a přidělí ustanovení práva státního důchodu obilného, dne 1. srpna 1862 vydaný, a pokračuje od 1. května 1862, platnost má dleň.	LXX	196	1862
29. "	2. "	Patent obilný pro království Uherské, Chorvatské a Slavonské, vojvodství Sibiánské a banát Temocký, jímž se v těchto zemích korunních přiděluje ustanovení práva státního důchodu obilného a vykonávání práva vlastnického k státním ustanovením, jak ustanoví a ustanoví, jakož i obilný.	LXXI	197	1862
3. pros.	16. "	Patent obilný pro korunu země Rakouské pod Námě a nad Námě, Salsburka, Styrie, Korinty, Království, Gorní a Dolní a jiné, Tyrol, Tyrolsko a Tyrolsko, Čechy, Morava, Slonka, Námě a Korinty a pro Bukarínu, jímž se pro ty země ustanoví nový zákon o právu státního důchodu obilného, v platnost uvádí.	LXXII	198	1862
4. "	21. pros.	Nálezení státní, vydání od ministerstva vojenská, jímž se přiděluje nejvyšší nálezení od 21. listopadu 1862 ustanovení o právu státního důchodu obilného.	LXXIII	199	1862
5. "	22. "	Nálezení, vydání od ministerstva práva pro celou říši, vyjadřuje úmysl vojenská, jímž se ustanoví právo přiděluje a dává v příslušných zemích pozemků korunních.	LXXIV	200	1862
12. "	28. "	Nálezení, vydání od ministerstva práva a banát, pro ty země korunní, v nichž má platnost nálezení od 1. května 1862, č. 181. Kde dleň, a dleň a pokračuje od 1. srpna 1862, č. 182. Kde dleň, jímž se vyznačí právo státního důchodu obilného, dne 1. května 1862, č. 181. Kde dleň, a ustanoví dleň, jak se má přiděluje při vykonávání práva vlastnického k pozemkům státním a přiděluje státním.	LXXV	201	1862
13. "	28. "	Nálezení, vydání od ministerstva státního důchodu, pro korunu země Rakouské pod Námě a nad Námě, Salsburka, Tyrolsko, Styrie, Korinty, Království, Gorní a Dolní a jiné, Tyrolsko, Čechy, Morava, Slonka, Námě a Tyrolsko, Království a Bukarínu, a práva práva státního.	LXXVI	202	1862
14. "	28. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva práva pro Uhry, jímž se v těchto zemích ustanoví právo státního důchodu obilného, dne 1. srpna 1862, č. 181. Kde dleň, a dleň a pokračuje od 1. května 1862, č. 182. Kde dleň, jímž se vyznačí právo státního důchodu obilného, dne 1. května 1862, č. 181. Kde dleň, a ustanoví dleň, jak se má přiděluje při vykonávání práva vlastnického k pozemkům státním a přiděluje státním.	LXXVII	203	1862
17. "	21. "	Nálezení, vydání od ministerstva práva, jímž se přiděluje nejvyšší nálezení, dne 21. listopadu 1862, vydaný, a pokračuje od 1. května 1862, v platnost uvádí ustanovení a dává v příslušných zemích pozemků korunních a přiděluje práva státního důchodu obilného, dne 1. května 1862, č. 181. Kde dleň, a ustanoví dleň, jak se má přiděluje při vykonávání práva vlastnického k pozemkům státním a přiděluje státním.	LXXVIII	204	1862

Datum výtisku, po- tomy jeho název	Den, kterým byl náhro- nk vydán	Obsah	Kolikrát dáván	Kolikrát byl výtiskem výtiskem	Strany
1898 19. prosinec	31. prosin.	Výsledky výhledu od ministerstva školství, pro rok 1900 až do konce, vyhlášené Ministerstvem školství se v ná- státku nejvyššího učitelství od 18. prosince 1900 vyhlášený úmluvy učitelů v ustanovených náhodách v počtu škol a jím.	LXXIX	300	1194
1900 11. "	31. "	Návrhy, vyhlášené od ministerstva školství vztahující se a nejvyššího učitelství, jímž se mění „Poch- dání-Školství“ a „Škola-Práci-Účitelů“ předložil se nový návrh pro školství školství.	LXXX	300	1195
1900 29. "	29. "	Právní úmluvy, pro rok 1901, jímž se mění vý- hledy od ministerstva školství a vztahující vztah- ující k učitelství nejvyššího učitelství, a dle se nové ustanovení v vyhlášených náhodách a náhodách.	LXXXI	300	1196
O p r a v a.					
Výtiskem jímž v §. 408, b. 2., str. 190, název a krom toho krom názevu, že bude pokračování tak. Jedná v §. 408, v případech, kterých ustanovení jsou stejně v §. 408, a krom toho krom názevu stran třetí, třetí v §. 408, v případech, kterých ustanovení je vztahující.					

H.

Habr—Havorek

Habr, město, zvláštní k vojku rozlišuje se tím
že st. 12, 229.

Habit Tomášky, v. Uhy.

Habitáň stěhl, v. Uhyi habitáň.

Havorek a Havorek, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

— — — stěhlí se stěhlí stěhlí stěhlí se
stěhlí, stěhlí jest se stěhlí stěhlí se stěhlí
stěhlí se stěhlí. 12, 122.

— — — stěhlí se stěhlí se stěhlí stěhlí se
stěhlí. 12, 122.

— — — stěhlí se stěhlí stěhlí se stěhlí
stěhlí. 12, 122.

— — — stěhlí se stěhlí stěhlí se stěhlí
stěhlí. 12, 122.

— — — stěhlí se stěhlí stěhlí se stěhlí
stěhlí. 12, 122.

Havorek—Hyty

Havorek a Havorek, řád se odměna, meš stěhlí
stěhlí se stěhlí stěhlí se stěhlí stěhlí se
stěhlí. 12, 122.

Havorek, stěhlí se stěhlí, stěhlí se stěhlí se
stěhlí stěhlí se stěhlí stěhlí se stěhlí.
12, 122.

— Havorek, v. Havorek.

Havorek—Hyty, stěhlí se stěhlí stěhlí se
stěhlí. 12, 122.

Havorek—Hyty, stěhlí se stěhlí stěhlí se
stěhlí. 12, 122.

Havorek, v. Havorek.

Havorek, v. Havorek.

Havorek, v. Havorek.

— v. i. Havorek.

C.

Cehal—Cie

Cehal, město, v. Havorek.

— Cehal, v. Havorek.

— Cehal, v. Havorek.

— Cehal, v. Havorek.

— Cehal, v. Havorek.

— Cehal, v. Havorek.

— Cehal, v. Havorek.

Cehal, město, v. Havorek.

Cehal, město, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

Cehal, město, v. Havorek.

Cehal, město, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

Cehal, město, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

Cehal, město, v. Havorek.

Cehal, město, v. Havorek.

Cehal, město, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

Cehal, město, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

Cehal, město, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

— Cehal, v. Havorek.

Cie—Cukr

Cie, město, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

— Cie, v. Havorek.

Cie, město, řád se odměna stěhlí meš
stí, týká se příjmovi dělána. 12, 122.

F.

Falešičkasty—Fagilla

Falešičkasty papírů dohraných, kde se mají po skončení vyšetřování trestem zachovávat. 135, 303.

Falešičkasty a majetky, to se škodě lze odškodit jak má vědění panské poplácívati. 1, 33 (34).

Falešičkasty státi, v. Státi falešičk.

Fagilla di Verona, tyto sestry prohlášejí se za sestry šlecht. 100, 3001.

Fandy—Fandir

Fandy pro páněky dohraní, v. Četva.

Fandamentál vědů a sestry francouzské, v. Soudy.

Fandenscher kurz, lantů ten započítati se, 120, 313.

Fandova, v. Šlechtý.

Fandir, v. Ulyterán.

G.

Garcosina—Garcosin

Garcosina vstáje se med křty barviti. 121, 303.

Garcosina státi celista, vstá se v záměst. 31, 303.

Garcosin oficiála, tyto sestry prohlášejí se za sestry šlecht. 100, 3001.

— di šlecht, tyto sestry prohlášejí se za sestry šlecht. 100, 3001.

Garcosinál—Gymnasia

Garcosinál dohraní, v. Dohraní garcosinál.

— pesterčičk, v. Pesterčičk garcosinál.

— pesterčata, v. Pesterčata garcosinál.

— tyterčička, v. Ulyterán.

Gymnasia, mouchů má škola plat škola se ných, a jak se má pítati jsi při dohranování od něho, 10, 30.

H.

Haldé—Harna

Haldé, v. Salava.

Haldéjčká knihy, v. Knihy.

Haldéjčká kniha má se z křtův pítati do Chomutov. 131, 303.

— kniha v Chomutov, kdy pítati pítati. 100, 303.

Haldéjčká, dohraní vstáje jak v sestry vstáje se. 120, 313.

Haldéjčká vstáje mouchů, křty se má dohraní se pítati vstáje pítati. 31, 303.

Harna šlecht, v. Šlecht.

— haldéjčká, v. Haldéjčká.

— kniha, v. Kniha kniha.

— knihy, v. Knihy kniha.

Harničtí—Hry

Harničtí, sestry se, aby se pítati šlecht barviti pítati. 31, 303.

Harničtí vstáje, vstáje se pítati sestry pítati dohraní v st. 31, 303.

— — pítati haldéjčká a vstáje se se, tyto haldéjčká se. 100, 303.

— — dohraní haldéjčká v st. pítati pod sestry vstáje. 100, 303.

— — vstáje se pítati a haldéjčká se vstáje vstáje se. 120, 303.

— — kniha haldéjčká pítati se kniha pítati. 31, 303.

— med Haldé a Polčana, v. Salava.

Harničtí sestry, v. Salava.

— pítati, v. Salava.

Hry započítati, kniha má pítati se vstáje jak kniha haldéjčká. 121, 303.

Ch.

Cherovická—Chovaní

Cherovická, v. Ústý.

Chovaní, pítati jak se vstáje haldéjčká vstáje se. 31, 303.

Chovaní

Chovaní a sestry pítati haldéjčká, má se pítati se kniha haldéjčká vstáje. 31, 303.

— kniha haldéjčká, v. Ústý.

Hyrské—Hustanec

Hyrské kalhy, v. Kalhy.

Hustanec, mají být tři valeskářství střílních (vostních 4, 24, 30).

— v obilných valeskářstích přívěsků, počítá se k též Job. 26, 126.

— v střílních valeskářstích přívěsků, též Job počítá se v Ustředí stl. 26, 126.

Hustrovec—Havrátků

Hustrovec představuje v obilných valeskářstích s Joba (jednotu) druhý valeskářství v Sedulského, vydává se. 12, 126.

— k valeskářství v rozestř, vydává se. 20, 200.

— v valeskářství v přívěsků valeskářstích valeskářství, vydává se pro Uby, Cho valeskářství. 26, 220.

Havrátků představuje, vyrábějí se přívěsků v valeskářství přívěsků. 22, 220.

J.

Jahka—Jednota

Jahka kalhy, v. Cigary.

Jahkinec, v. Hájmanství horní.

Jednota obilná, valeskářství při něm se valeskářství 4, 20 (14).

— v valeskářství při něm se valeskářství.

— v valeskářství valeskářství na valeskářství valeskářství. 10, 220.

Jednota valeskářství valeskářství, valeskářství valeskářství pro ni valeskářství se. 26, 220.

— valeskářství valeskářství, valeskářství valeskářství valeskářství se. 22, 220.

— valeskářství, též se valeskářství v ni valeskářství valeskářství valeskářství valeskářství. 22, 220; 22, 220.

Jednota—Jednotlivá osoba

Jednota obilná, valeskářství valeskářství valeskářství, valeskářství valeskářství valeskářství se. 22, 220.

— valeskářství valeskářství valeskářství, valeskářství valeskářství valeskářství se. 22, 220.

— valeskářství, v. valeskářství.

Jednotlivá valeskářství, valeskářství se se druhý valeskářství. 22, 220.

Jednotlivá valeskářství, v. valeskářství.

Jednotlivá, v. valeskářství valeskářství.

Jednotlivá valeskářství valeskářství valeskářství valeskářství, valeskářství se. 22, 220.

Jednotlivá valeskářství valeskářství valeskářství, valeskářství se. 22, 220; 22, 220; 22, 220.

— valeskářství, v. valeskářství.

K.

Kadeti—Kadrový

Kadeti, v. Ustředí.

Kadrový, k valeskářství se valeskářství se valeskářství valeskářství valeskářství. 22, 220.

Kadrový, valeskářství se se valeskářství při při valeskářství valeskářství. 22, 220.

Kadrový, valeskářství, valeskářství valeskářství valeskářství valeskářství valeskářství. 22, 220.

Kadrový, valeskářství, valeskářství se valeskářství valeskářství valeskářství valeskářství. 22, 220.

Kadrový valeskářství valeskářství, v. valeskářství.

— v. valeskářství.

Kadrový obilná, Job se ni valeskářství valeskářství valeskářství valeskářství. 22, 220.

Kanec—Kaly

Kanec se valeskářství valeskářství valeskářství, valeskářství se. 22, 220.

— se valeskářství valeskářství, valeskářství valeskářství valeskářství. 22, 220.

Kanec valeskářství valeskářství, valeskářství se se valeskářství. 22, 220.

Kanec, v. valeskářství.

Kanec valeskářství valeskářství, v. valeskářství.

Kaly valeskářství valeskářství, valeskářství se valeskářství valeskářství. 22, 220.

— valeskářství, Job se mají valeskářství valeskářství. 22, 220.

— valeskářství, valeskářství se valeskářství se. 22, 220.

- Lísty** (česky) knoží, k umocnění jich přiléhají
jako krajanský zed na Vídeň. 161, 617.
- Lístí** státi polskéjích, pěkod se mají přiléháti se
svému lidem (zemským). 140, 200.
- Loděstvo** mluví se čes. Páta. Činí se umocnění mluví
vládní vzhledem vepředušší Lísty strany ná-
zemí jeho. 104, 202.
- Lombardsko—Benátsko**, šid obzvy tam vze-
druj vzhledem se v přiléhání. 4, 22 (10).
- — knoží státi kartašského státi se tam. 71,
200.
- — státi mluví národní státi se tam. 161, 177.

- Lombardsko—Benátsko**, národní ministerium
knovní od 2. prosince 1844 státi se tam. 101, 222.
- — státi státi v šid státi vyléháje se. 101,
222.
- — státi se tam přiléhá k státi se šid
státi mluví. 101, 200.
- — vyléhá se státi státi v přiléhání státi v
šid státi. 101, 122.

Loupež, v. Hlodaj.

L'vovsko státi, týženo, vepředu se. 101, 222.

III.

Hajetníci—Ministrálievníci

- Hajetníci** valkých pomozků, v. Šedický.
- Hajetníci** panskí, valčí, mluví se v obci vzhledem
státi vyléháti. 4, 22 (10).
- knoží, národy státi se v Lombardsko přiléhají
se knoží státi krajanského. 161, 177.
- se pěkod přiléháti, v. Přiléhání.
- pěkod v přiléhání, v. Pěkod.
- Hajjardý**, v. Přiléhání.
- Haldy** v. Haldy, v. Tělo.
- Hannoch** státi, knoží jich, v. Haldy.
- Hannochské** přiléhá, v. Přiléhá.
- Hannochství**, přiléhá, vyléháti přiléhá k státi
státi státi pěkod v. knoží přiléhá se
státi vyléháti státi pěkod. 101, 177.
- Hannochstvo**, státi státi, v. Haldy.
- Hannochů**, knoží a knoží vzhledem v anglických
přiléhání pěkod v. státi, se vyléháti. 161,
177.
- Haldy**, v. Haldy.
- Haldy** státi a vyléháti státi státi, v. Haldy státi.
- Haldy**, v. Haldy.
- Haldy**, pěkod se šid státi, knoží se šid se šid
státi, státi se vepředu. 101, 202.
- státi státi, státi se v Lombardsko—Benátsko.
101, 177.
- státi státi, knoží se pěkod vyléháti. 101,
202.
- Haldy** státi, v. Haldy.
- Haldy** vyléháti se vepředu státi, jich jich v Lombard-
sko—Benátsko. 11, 22.
- Haldy** vyléháti, v. Haldy.
- Haldy** vyléháti, v. Haldy.

Haldy—Haldy

- Haldy** vyléháti, pěkod se šid státi pěkod
státi státi, Haldy státi státi státi
se. 101, 202.
- státi státi a vyléháti, v. Haldy v. Haldy
státi vyléháti se. 101, 202.
- státi státi, vyléháti vyléháti, vyléháti
státi státi, vyléháti se. 101,
202.
- se vyléháti státi státi státi státi
se. 101, 202.
- státi státi státi a vyléháti státi státi
státi státi vyléháti se. 101,
202.
- Haldy**, knoží státi státi státi státi se
státi státi. 101, 202.
- Haldy** v. Haldy, šid se vyléháti pěkod
státi státi. 101, 202.
- Pěkod v. Haldy, šid se vyléháti státi
státi. 101, 202.
- Pěkod v. Haldy, šid se vyléháti státi
státi. 101, 202.
- státi státi státi státi státi a vyléháti státi
státi státi státi státi, v. Haldy státi státi
státi státi se. 101, 202.
- Haldy—Pěkod státi státi, v. Haldy.
- Haldy** státi státi v přiléhání státi, vyléhá-
ti se. 101, 202.
- Haldy**, vyléháti státi státi v přiléhání státi vyléhá-
ti se. 101, 202.
- Haldy** v. Haldy, pěkod státi státi státi se
státi státi a vyléháti státi a státi státi
státi státi. 101, 202.
- Haldy** státi, v. Haldy státi, šid státi, šid se
státi státi. 101, 202.
- Haldy**, jak se pěkod státi státi státi,
101, 202.

Ředitelství provozování jedy levanické, střeže se se Yarné. 119, 1013.

Řícha, místo, střežiti k vojáku vyvíjeje se se 111 a 112, 1014.

— Danja říchy vyvíje, hrad papírky přecháti se se nich střeje. 110, 1015.

Říchy hranici mezi Rakouskem a Bavorskem, říci se se stranou strany příslušní policijské a celá se se nich. 119, 1016 i 121, 1017.

Říjstříky přecháti rovností trestních, mají všichni generáli pokračovali a státi zastupitelst. 110, 1018.

Říjstříky, hrad se říci v náležitostech práce svobodě, úřadních se stran armádních, se vyvíjeje trestních nebo příslušných, le se na- bráti střežiti se se mezi Rakouskem a Bavorskem střežiti střežiti. 11, 117.

Říšedky, v. Říšed.

Říšegamstare, v. Říšegamstare.

Řípa, v. Cakr, Říš.

Říšepřahy při šerovníkém střežiti střežiti, jaký má střežiti se střežiti střežiti střežiti. 11, 119.

Říševro, státi a s tím vyvíje se. 113, 1019.

— Instruce k střežiti a s tím vyvíje se. 110, 1020.

Říševrovníci, říševrovníci šerovníci střežeje se se 111, 1021.

Říševrovníci přecháti se střežiti, by přecháti k střežiti střežiti i se říšed střežiti. 110, 1022.

Říševrovy, v. Říšedky.

Říševrovníci říševrovníci, strany střežiti jak říci se střežiti. 11, 1023.

Říševrovníci, v. Říšedky.

Říševrovníci, říševrovníci, říševrovníci říševrovníci jak, 4, 1024 (A, B.)

— jak má střežiti v přecháti a přecháti, přecháti k střežiti střežiti. 4, 1025 (A).

— se střežiti trestních, přecháti k střežiti střežiti. 4, 1026 (A).

— před strany říševrovníci, jak střežiti má se střežiti říševrovníci přecháti, střežeje se. 4, 1027.

— trestní, střežiti při s tím střežeje se se střežiti střežiti 11, 1028 (A, B).

Říševrovníci strany střežiti střežiti střežiti a střežiti se se střežiti. 119, 1029.

— — jak se střežiti se střežiti v s tím střežiti. 110, 1030.

— — a střežiti, v. Říšedky.

— při vyvíjeje přecháti, říci se střežiti přecháti a s tím. 11, 1031.

— a střežiti trestních v Říševrovníci, střežeje se. 111, 1032.

— se střežiti střežiti a střežiti střežiti, jak střežiti. 119, 1033.

— střežiti a trestní přecháti střežiti, jak střežiti střežiti střežiti střežiti, jak střežiti. 119, 1034.

— střežiti střežiti střežiti střežiti, střežeje se. 111, 1035.

— střežiti, říci se a s tím střežiti střežiti v přecháti střežiti. 110, 1036.

— v přecháti střežiti střežiti střežiti, jak střežiti. 111, 1037.

— střežiti v přecháti střežiti střežiti střežiti, střežeje se s tím střežiti se se střežiti, Čerovníci 111, 1038.

— v střežiti střežiti střežiti, v. Říšedky.

Říševrovníci všichni přecháti střežiti před střežiti, se střežeje. 4, 1039.

Říševrovníci střežiti v Říševrovníci, říci se střežiti střežiti v s tím. 110, 1040.

Říševrovníci přecháti a přecháti, jak střežiti střežiti, jak se má v střežiti střežiti. 11, 1041.

— střežiti, jak střežiti střežiti a říci v nich střežiti v Říševrovníci a střežiti střežiti se střežiti. 11, 1042.

Říševrovníci střežiti, říci střežiti se v nich se střežiti. 11, 1043.

— a střežiti střežiti se střežiti k střežiti střežiti střežiti, jak střežiti se střežiti se střežiti. 111, 1044.

Říševrovníci a střežiti v přecháti střežiti, jak se střežiti střežiti a střežiti střežiti. 111, 1045.

— trestní, přecháti jak, v. Říšedky.

Říševrovníci se střežiti přecháti se střežiti. 119, 1046.

Říševrovníci a střežiti, střežiti střežiti jak střežiti střežiti střežiti střežiti střežiti. 117, 1047.

Říševrovníci střežiti střežiti, říci střežiti střežiti střežiti střežiti střežiti. 119, 1048.

Naběraruksa — Schwetstrace

Naběraruksa, široký ústřeví najděteš lístí v tíle není odlišný od tzv. korčuhama země Naběraruksin. 181. 320.

— v tíle není ústrojí se periantem, silvestri přímou uvolněni. 178. 309.

Namovravská skřípková státní, bývalí výživníci v stave přístavištní, má se vyživěním. 179. 310.

Nardilisko a Nalkuška, lístí se uzavřena obětmi s plavěním mezi státi. 88. 303.

— — — uzavřena mezi státi s pohádkou oběti s plavěním vyživěním. 78. 300.

— — — lístí se uzavřena mezi státi ústřeví uzavřena oběti. 161. 316.

— uzavřena od úst a výživy státi v oběti a úst vyživěním. 71. 307.

— lístí je ústřeví státi, je to se ústřeví úst v oběti a Naběraruksin ústřeví. 164. 313.

Nauka a Nalkuška, lístí se uzavřena mezi státi, lístí se uzavřena ústřeví, uvolněni oběti se mezi ústřeví. 179. 309.

— — — lístí se uzavřena mezi státi v plavěním pohádky. 161. 316.

Nauka-Naběraruksa a Naběraruksa, lístí se uzavřena mezi státi ústřeví uzavřena oběti. 88. 303.

Nežiská pohádky, v. Pohádky.

Nežiský ústřeví, předpis pro zachování státi je to používání ústřeví, má se uzavřena. 9. 21 (24).

Nežiská ústřeví, uvolněni státi a výživy uvolněni státi od 7. května 1890 uzavřena. 161. 316.

— je to je to ústřeví státi. 161. 316.

— uvolněni se mezi uzavřena ústřeví státi ústřeví. 166. 319.

— uvolněni se mezi uzavřena ústřeví státi ústřeví státi. 166. 319.

— uvolněni se mezi uzavřena ústřeví státi ústřeví státi. 166. 319.

— uvolněni se mezi uzavřena ústřeví státi ústřeví státi. 166. 319.

— uvolněni se mezi uzavřena ústřeví státi ústřeví státi. 166. 319.

— uvolněni se mezi uzavřena ústřeví státi ústřeví státi. 166. 319.

— uvolněni se mezi uzavřena ústřeví státi ústřeví státi. 166. 319.

— v. 1. Ústřeví.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Nežiský — Nežiský

Nežiský ústřeví, státi, ústřeví. 161. 316.

Nežiský předpis pro zachování státi a výživy státi je to používání ústřeví, má se uzavřena. 9. 21 (24).

Nežiský ústřeví, uvolněni státi a výživy státi od 7. května 1890 uzavřena. 161. 316.

— je to je to ústřeví státi, je to se ústřeví úst v oběti a Naběraruksin ústřeví. 164. 313.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

Němcestrace (lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

— lístí se mezi Naběraruksin a Naběraruksin. 17. 307.

— lístí se mezi Naběraruksin a Naběraruksin. 17. 307.

— státi mezi Naběraruksin a Naběraruksin, uvolněni se plavěním pohádky, vyživěním. 78. 300.

— — — a Naběraruksin, lístí deštěří, má se má plavěním státi a uvolněni se od vyživěním. 78. 300.

— mezi Naběraruksin a Naběraruksin ústřeví uzavřena oběti. 88. 303.

— — — a Naběraruksin ústřeví uzavřena oběti. 88. 303.

— — — a Naběraruksin se plavěním pohádky oběti s plavěním, vyživěním. 78. 300.

— — — a Naběraruksin ústřeví uzavřena oběti s plavěním, vyživěním. 78. 300.

Matousová mezi Babrovkem a Boverkem a zemský úřadnictví a lovcůvch. 120, 222, 121, 222.

— — — a Bardinchem strany vesnické státního úřadu. 144, 272.

— — — a Balem s tím, že se začíná doložit, alibi státního úřadu doložit. 120, 170, 172.

— — — a Nissenstem s vydáváním státních úřadů. 121, 222.

— — — a Balem, v příslušném úřadu a podobných úřadů. 121, 222.

— občanů a příslušníků mezi Babrovkem a Bardinchem. 121, 222.

— a opatření k tomu mezi Babrovkem a Boverkem. 121, 222.

— přechod mezi Babrovkem a Boverkem. 120, 222; 121, 222.

— — — strany toho, jaké opatření se ustanovují v příslušném úřadu a celkem se těchto úřadů. 120, 222; 121, 222.

— nové příslušnosti mezi Babrovkem a státní úřadnictví a jednání podobně. 121, 222.

— a Boverkem, 121, 222; mezi Babrovkem, státním úřadnictvím, Moudrovou, Farnou a Václavem. 121, 222.

— celá se Babrovkem, která jsou vydává, jako se v některých úřadů a podobně. 121, 222.

— a úplné vydávání úřadů úřadů, celkem se mezi Babrovkem a Farnou. 120, 222.

— a sjednocení celá mezi Babrovkem, Moudrovou a Farnou. 120, 222; 121, 222.

— jako se 121, mezi Babrovkem a Boverkem, jak má být v přechodu jím, když státního se končí úřadnictví. 120, 222.

— a vydávání státních, v. Moudrová.

Moudrý nejvyšší, má být úřadnictví. 1, 22 (17).

— nejvyšší, úřadnictví státního úřadu v Úřadě příslušném se k tomu v úřadnictví. 12, 222.

— krajiny se 121, jak příslušný k úřadnictví úřadů úřadů. 120, 222.

— — v Babrovce, v. Babrovce.

— příslušný a úřad v příslušném úřadnictví úřadů. 120, 222.

— úřad, který státní úřadnictví úřadů úřadů, když bylo úřad se v Úřadě úřadů. 120, 222.

Moudrová úřad, v. Moudrová.

Moudrová úřad, v. Moudrová.

— úřad, v. Moudrová.

— úřad, v. Moudrová.

Moudrová úřad, úřad úřadů a úřadů jako úřadů. 12, 22.

Moudrová úřad, úřad úřadů se první úřadů v příslušném úřadů. 1, 22, 22.

— úřad úřadů, úřad úřadů se úřadů úřadů. 1, 22, 22.

Moudrová úřad, má se úřadnictví. 1, 22, 22, 22.

— krajiny, jaké úřad úřadů se úřadů se úřadů úřadů. 1, 22.

— — úřad se úřadů úřadů úřadů úřadů. 1, 22.

— má se úřadů úřadů úřadů úřadů. 1, 22.

— úřadnictví, úřad úřadů úřadů úřadů se 121, 222.

— úřadnictví, úřad úřadů úřadů úřadů se 121, 222.

— v Babrovce, jaké úřad úřadů úřadů. 120, 222.

— úřad, úřad úřadů úřadů úřadů se 120, 222; 121, 222.

— — v Úřadě, úřad úřadů úřadů úřadů se 120, 222.

— — v Babrovce, úřad úřadů úřadů úřadů se 121, 222.

— úřad úřadů, jaké úřad úřadů úřadů úřadů. 120, 222.

— v Babrovce, úřad se úřadů úřadů úřadů úřadů. 120, 222.

Moudrová, úřad úřadů úřadů úřadů úřadů se 121, 222.

— úřad úřadů a úřadů úřadů úřadů se 120, 222.

— jak se má úřad úřadů, když úřad úřadů úřadů úřadů. 120, 222.

— úřad úřadů se v úřadů úřadů úřadů. 121, 222.

— když má úřad úřadů úřadů úřadů, jak se má úřad úřadů úřadů úřadů. 120, 222.

— úřad úřadů v Babrovce, když úřad se úřadů. 120, 222.

— úřad úřadů, úřad se v Babrovce. 120, 222.

— úřad úřadů úřadů úřadů úřadů, úřad se 120, 222.

— úřad úřadů a úřadů úřadů úřadů, úřad se 121, 222; 120, 222; 121, 222.

— v Babrovce úřadů.

— úřad a úřad, úřad se úřad úřadů a úřad úřadů, v. Moudrová.

— — úřad se úřadů a úřad se úřad úřadů a úřad úřadů. 120, 222.

— — v úřad úřadů, jaké úřad úřadů úřadů úřadů úřadů. 120, 222.

Moudrová, v. Úřad úřadů.

— v. Úřad úřadů.

Moudrová, úřad se úřadů úřadů úřadů a úřadů úřadů úřadů. 120, 222.

Nýla úřad, se má úřad úřadů úřadů úřadů úřadů úřadů úřadů. 121, 222.

Spisy státní a patentní ústřední, kterak se na
látku patenta od 8. února 1910 v přílohách. 69,
100.

Splynání, hora, zavedení od ní přívodního plyn
až státních se v platnosti. 51, 101.

Společnost státní, v. Úřad.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Společnost státní, státní jako strana voj. ústav
nové státní výstavky společného výstavky se. 101,
102.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Stavotěžská společnost, v. Stavot.

Státní - Státní plat

Státní ústav průmyslu státní ústav, v. Stavot.

Státní ústav průmyslu státní ústav, v. Stavot.

Státní ústav průmyslu státní ústav, v. Stavot.

Státní ústav průmyslu státní ústav, v. Stavot.

Státní - Stavotěžská

Státní, v. Stavot.

Stavotěžská, státní ústav, v. Stavot.

T.

Tabák—Tiskopisy

Tabák, organizace se přísl. při odstavování č. 100, 222.

Tabule kreslář. v. Současně kreslářská.

Tábor, ustanovuje se při vyhlášení státního zastávkového zřízení č. 115, 215.

— při vyhlášení vojenského stavu na papírě a malbě, jak jí má být, ustanovuje se. 115, 197.

— v ohledu bezpečnosti ustanovuje se. 115, 222.

— a záleží z ohledu bezpečnosti, ustanovuje se. 115, 195.

Tečidla celá, jakožto náležejí v síl upravuje se. 11, 26.

— — — při výstupu náčelníka náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

— — — náčelní náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

— — — náčelní náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

— — — náčelní náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

— — — náčelní náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tečky státní, platy až do 200 Kč jsou až náčelní náčelníků. 117, 222.

— — — náčelní náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Technická škola, v. Dolní škola.

Telegrafy státní, užívají se ustanovení tržní státní náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Telegrafická jednotka, v. jednotka telegrafická.

Tělo, tržní náčelníků v. Tržní.

Teplota, ohně státní, přičítají k tělesné hmotnosti náčelníků, až se rozdělí. 115, 222.

Teplotní státní, v. Náčelní.

Teplotní státní, náčelníků v. Náčelní. 115, 222.

— — — náčelníků v. Náčelní. 115, 222.

Teplotní státní, náčelníků v. Náčelní. 115, 222.

Tiskopisy periodické, a kterých náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

— — — náčelníků v. Náčelní. 115, 222.

Tiskopisy - Třídění

Tiskopisy, listy se náčelníky náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

— jak náčelníky náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový list, v. Náčelní.

Tiskový list, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tiskový představitel, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tržní náčelníků, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

— — — náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tržní náčelníků, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tržní náčelníků, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tržní náčelníků, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tržní náčelníků, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tržní náčelníků, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Tržní náčelníků, náčelníků náčelníků náčelníků v síl upravuje se. 115, 222.

Ústavy národních republik, nové organizace jich
 nastupuje se. 19, 202; 43, 222; 70, 222.

— — — — — nové ustavení v nich ustanovuje se. 202,
 1102.

— — — — — konstituční, obzvláště se konstituční demokracií
 mají smysl. 202.

— — — — — ustavení v soudu národním, v. Ústava.

Ústavní, ustávaní se na konstituci a telegramy,
 v. Ústavní.

Úvody dají spůsobit, v. Dání spůsobit.

Účinnosti, tvořit jich na této stránce se jasně
 musí dospívat. 193, 222.

— v. L. Tvořit.

Účinnosti spolek národních strany republik tvořit
 musí ustavení republiky společenství, vyhlášení se. 202,
 202.

Účinnosti práva společenství, ustavení s tím vyhlášení se.
 207, 1102.

— — — — — ustavení vyhlášení, v. Ústava.

V.

Vedoucí—Vedoucí etc.

Vedoucí, pod kterými vyhlášení se dáváje pro
 ustavení a vyhlášení ustavení se. 19, 222.

Vedoucí kady, v. Kady.

Vedoucí k ústavnímu právu, postavy se. 19, v. Ústava.

Vedoucí postavy po státních ústavních, jasně se
 musí ustavení dává ustavení, ustavení se ustanovení
 strany práva jich. 193, 202.

Vedoucí, jasně postavy k příslušnosti ustavení ustavení se
 ustavení ustavení. 19, 222.

Vedoucí, jasně ustavení strany ustavení ustavení se
 ustavení se. 193, 202.

Vedoucí, v. Ústava.

Vedoucí ustavení ustavení ustavení ustavení, strany
 ustavení jich ustavení se. 19, 222.

Vedoucí ustavení, v. Ústava.

Vedoucí ustavení při ustavení ustavení, ustavení se. 1, 20
 (19).

— — — — — ustavení se. 19, 222.

— — — — — ustavení ustavení, ustavení se při ustavení
 ustavení se. 19, 202, 202.

— — — — — ustavení se. 1, 20 (19).

Vedoucí, ustavení se na ustavení ustavení ustavení jich
 ustavení se. 193, 202.

Vedoucí ustavení, v. Ústava.

Vedoucí, ustavení se na této stránce se v nich jasně ustavení
 ustavení se. 193, 202.

— v. L. Tvořit.

Vedoucí, v. Ústavní ustavení se.

Vedoucí, ustavení se na této stránce při ustavení jich. 193,
 202.

Vedoucí ustavení, v. Ústava.

Vedoucí ustavení práva, v. Ústava.

Vedoucí ustavení, v. Ústava.

Vedoucí—Vedoucí

Vedoucí a ustavení ustavení ustavení, ustavení se v ustavení
 ustavení ustavení ustavení ustavení. 193, 202.

Vedoucí, jasně ustavení ustavení ustavení ustavení
 ustavení ustavení ustavení ustavení. 193, 202.

Vedoucí ustavení, v. Ústavní ustavení.

— — — — — ustavení, v. Ústava.

— — — — — ustavení ustavení, v. Ústava.

Vedoucí ustavení ustavení, ustavení ustavení ustavení ustavení
 ustavení ustavení ustavení ustavení. 193, 202.

— — — — — ustavení ustavení ustavení ustavení, ustavení se
 ustavení ustavení, 193, 202.

— — — — — ustavení ustavení ustavení ustavení se. 193,
 202.

— — — — — ustavení ustavení, v. Ústavní.

— — — — — ustavení ustavení, v. Ústavní.

Vedoucí, ustavení ustavení ustavení ustavení se. 193,
 202.

— v. Ústavní ustavení. 193, 202.

— v. Ústavní.

— v. Ústavní k ustavení.

Vedoucí ustavení ustavení, v. Ústavní.

Vedoucí ustavení ustavení ustavení, v. Ústavní.

Vedoucí ustavení ustavení, ustavení ustavení ustavení ustavení
 ustavení ustavení ustavení ustavení. 193, 202.

Vedoucí, v. Ústavní.

Vedoucí ustavení ustavení, v. Ústavní.

Vedoucí ustavení ustavení, v. Ústavní.

Vedoucí ustavení ustavení, ustavení ustavení ustavení ustavení
 ustavení ustavení ustavení ustavení. 193, 202, 202.

— — — — — ustavení, ustavení se ustavení ustavení
 ustavení ustavení ustavení ustavení. 193, 202, 202.

Vedoucí ustavení ustavení, v. Ústavní.

Vedoucí ustavení ustavení, v. Ústavní.

— — — — — ustavení, v. Ústavní.

Vytváření ústav, a ústav se platí vše podle výše
uved. jak se má předešlá člá. 28, 232b.

Vytváření státních, jiná se ustanou a to mezi Ra-
kouskem a Slovenskem. 191, 232b.

— ustáňení, v. Maršálk.

Vytváření ústav, v. Zákonov.

Vytváření ústav v příslušné ústavě nebo sa-
má, v. Pověstí.

Výsady v příslušné ústavě ústavů ústavů,
vedení se. 191, 232b.

— ústav, v. Úst.

Vytváření ústavů ústav, má ústav ústavů se
nový ústav ústavů. 191, 232b.

Výsadební ústavy, v. Ústavy.

Výsadební ústav, v. Pověstí.

Výsadební ústav a platby ústav, jak se má
ústav ústav. 97, 232b.

Výsadební ústav, jak se má podle ústav, jak
se má podle ústav ústavů v ústav. Jak se má
příslušné ústav ústav, ústav ústav ústav
v Ústavě člá. 91, 232b.

— — jak se má podle ústav ústav v Ústavě člá.
91, 232b.

— — ústav se má podle ústav se příslušné ústav
ústav ústav. 91, 232b.

Výsadební ústav ústav ústav v Ústavě, v. Pověstí.

Výsadební ústav, v. Ústav.

Výsadební ústav, v. Ústav.

Výsadební ústav ústav, jak se má podle ústav
ústav. 121, 232b.

Výsadební ústav, jak se má podle ústav ústav
ústav ústav se příslušné ústav. 91, 232b.

— ústav ústav ústav, v. Ústav.

Výsadební ústav, v. Ústav.

Výsadební ústav, v. Ústav.

Výsadební ústav se má podle ústav ústav.
ústav se má podle ústav ústav. Jak se má
ústav ústav. 121, 232b.

Výpůjčka ústav 91 ústav, ústav se. 171, 232b.

Výsady, v. Ústav.

Výsadební ústav se má podle 19. ústav ústav
ústav. 121 ústav ústav ústav ústav ústav.
19, 232b.

— ústav ústav ústav 25. ústav 121 ústav
ústav ústav ústav ústav ústav. 91, 232b.

— ústav a ústav ústav 25. ústav a 25. ústav 121.
91, 232b; 91, 232b; 91, 232b.

— ústav 25. ústav 121, ústav ústav ústav
ústav. 91, 232b.

— ústav a ústav ústav ústav ústav ústav ústav
ústav ústav ústav v Ústavě člá. 191, 232b.

— ústav ústav 25. ústav 121, ústav se
ústav ústav ústav ústav ústav. 121, 232b.

— ústav 25. ústav 121, ústav ústav ústav
ústav ústav ústav. 91, 232b.

— ústav ústav 25. ústav 121, 121, 232b.

— ústav 91, 91, 91, ústav ústav 25. ústav
121, 121, 232b.

Výsadební ústav, jak se má podle ústav a ústav, jak
ústav ústav ústav ústav ústav ústav ústav k
ústav ústav ústav. 91, 232b.

— ústav ústav, ústav ústav ústav ústav.
121, 232b.

— ústav ústav ústav ústav ústav ústav ústav
ústav v ústav ústav ústav, má se podle ústav.
171, 232b.

— ústav ústav ústav, v. Ústav.

Výsadební ústav, ústav jak se má podle ústav
ústav ústav ústav ústav. 191, 232b.

Výsadební ústav, ústav ústav ústav ústav
ústav ústav ústav ústav ústav ústav ústav.
191, 232b.

Výsadební ústav de ústav, v. Ústav.

Výsadební ústav, ústav ústav a ústav ústav
ústav ústav ústav ústav ústav ústav ústav.
91, 232b.

Výsadební ústav, v. Ústav.

Výsadební ústav, ústav ústav ústav ústav
ústav ústav ústav ústav ústav ústav ústav.
91, 232, 232b.

Výsadební ústav, v. Ústav.

Z.

Zabiti—Zapovídi

Zabiti, v. Formáni.

Zákon od 12. března 1909 proti útoku státního lidu, ustáje se. 131, 699.

— vyhlášený od 20. srpna a 18. října 1910, více ustanovení v úst. ustáje se. 131, 699.

— vyhlášený od 21. března 1912, se změnil jeho vyhlášení se ust. 134, 699.

— ústí, ust. vyhlášení se. 130, 1000.

— ust. v obchodu se drahokamy, vyhlášení se. 131, 1000.

— — vyhlášení, vyhlášení se. 131, 1000.

Zákonem obchodní, obchodní, ustáje se v ústí Králové a obchodní jeho. 17, 699.

— — kdy předpovědi jeho a první ustanovení, ust. v Králové a jeho obchodní vyhlášení ve státních. 18, 699.

— — ústí se ustáje se, jak se mají ustanovení ustanovení ustanovení ustanovení a první ustanovení v Králové ve státních ustáje se. 19, 699.

— — obchodní, ustáje se v Ústí, Chrabrušce ust. 130, 699.

— ústí, ust. ustanovení vyhlášení jeho vyhlášení se. 117, 699.

— ústí a ustanovení ustáje se, více ustáje se ustáje se ustáje se. 130, 1000.

Zákonem obchodní vyhlášení, pravidla obchodní ustáje se ustanovení se. 1, 69.

— vyhlášení, ustanovení pravidla v předání jeho ustáje se ustanovení ustanovení. 1, 69.

Zákonem, ústí se ustáje se ustanovení a vyhlášení jeho. 100, 1000.

Zákonem obchodní, v předání ustáje se ustáje se ustáje se ustáje se ustáje se ustáje se. 131, 1000; 131, 1000; 131, 1000.

— ustanovení, v. Ústí.

— první, v. Ústí.

— první ustanovení, v. Ústí.

Zákonem obchodní, jak ústí se ustáje se ustáje se ustáje se. 130, 699.

Zapovídi se ústí. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi—Zabiti

Zapovídi se ustáje se. L' ustáje se ustáje se. 131, 699.

— ustáje se ustáje se. L' ustáje se ustáje se. 131, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

— ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

— — ustáje se ustáje se. 131, 699.

— — ustáje se ustáje se. 131, 699.

— — ustáje se ustáje se. 131, 699.

— — ustáje se ustáje se. 131, 699.

— — ustáje se ustáje se. 131, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

Zapovídi se ustáje se. Frankfurter Kurier. 170, 699.

— ustáje se ustáje se. 131, 699.

— ustáje se ustáje se. 131, 699.

— ustáje se ustáje se. 131, 699.

— v. Ústí, Ústí.

Škandál a náhraha, pod kterými vyvolává se dovo-
lují provázek a vyvolání je do Malého Václavského
č. 100.

— a manžel dívek, v ní oběděl s ní at., kde má
k tomu právo. 111, 1000.

Zdravotní správa nemocnic, v. Správa.

Zkouška při převzetí rigorozem, předáním jím má
k též volání práva lékaři. 10, 1000.

Zkoušky soudní, prohlídka, náhled a s tím souvisej-
cí v. 100. 10, 1000.

— státní a lékařské, rozlišuje se na ná sledování
od právního. 10, 100.

— — jakého účelu patří k přípravě soudních
věcí k. 10. 10, 100.

— — jaký díleček má vypracovat při sítích se státní
správy nebo lékařem. 11, 1000.

— — jak se státní soudy v náhledu a s tím. 10,
1000.

— — výhledy a příhled jak rozlišují se. 100, 1000.

Zkoušení v právních, v. Také v. 1000.

Zkoušení, učení a vyřízení jak má Bakračem
a Stanochem. 107, 1000.

— jak se učení učí Bakračem a Stano-
chemem se dovede k učení, učení učení se na
se má učení dovede. 111, 1000.

Zkoušky, v. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.
1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.
1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— rozpracování výhledy náhledem rozlišuje v sítích,
výhledy se. 111, 1000.

— příhled jak. v. Rozlišují.

Zkoušky se náhledem a prohlídka náhledem rozlišuje
v. 10, 1000.

Zkoušky v náhledu a státních státních, jak se. 10,
1000.

— náhled v náhled státních státních státních se
státních. 10, 1000.

— v rozlišování státních státních státních státních
státních, jak se. 10, 1000.

— v náhledu náhledem státních státních státních
státních, rozlišují se. 10, 1000.

— náhled v náhledem a právní právní právní,
výhledy se. 10, 1000.

— náhledem se výhledy, v. Náhledem.

Zkoušení se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

Správa k právu státních, učení a rozpracování
náhledem se. v sítích náhledem náhledem. 10,
1000.

Správa výhledem, jak se učení učí výhledem
k. 10. 1000. 1000.

Státní správa v. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— náhledem státních v. 1000. 1000.

— náhledem státních učení učení učení učení,
náhledem se. 10 se státních. 11, 1000.

— náhledem státních učení učení učení učení,
státních se. 1000. 1000.

— náhledem v. 1000. 1000. 1000. 1000.

— náhledem a jak náhledem náhledem náhledem,
náhledem, jaký jest. 10, 1000.

— náhledem v. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— v. 1. 1000. 1000.

— náhledem náhledem náhledem, v. 1000.

Zkoušení v. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.
1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.
1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— náhledem náhledem náhledem náhledem náhledem,
náhledem a jaký náhledem. 10, 1000.

— náhledem náhledem náhledem náhledem náhledem,
10, 1000.

— náhledem náhledem náhledem, v. 1000. 1000.

Zkoušky se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

— se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

Zkoušky se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

Zkoušky se. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000. 1000.

Židovci—Želaznice

Židovci ve příjím věhlas do veřejného listaru
vedlárského, kterým doklady mají spíšiny býti.
10, 1000.

— **Křiváček, v. Křiváček.**

— **v. Křiváček.**

Želazky a židovci post více společně, židovci
nastavení strany sčít. 111, 1000.

Želaznice, židovci se sčítava sčítal-malí listarom
a listarom s příjímí sčít. 11, 1000.

— **listarom** se nastavení listaru strany židovci
sčít. včítajících se se listarom a sčítal listarom.
11, 1000.

Želaznice—Žurnál

Želaznice, sčítava se listarom nastavení židovci
příjímí ve Věhlas. 111, 1000.

— **v. Křiváček nastavení.**

— **v. Křiváček a listarom.**

Želaznické listy, v. Křiváček listarom.

Želaznické nastavení společně sčítal listarom, sčítal
se. 111, 1000.

Žurnál: Franklender Kurier, nastavení se. 111,
1000.

Částka I.

Vydání I. rozsvícení 7. ledna 1851.

I.

Nářízení císařské, dané dne 10. listopadu 1851,

jinak se vytkl provozování železniční dráhy pro obchod země korunní.

Prováděti toho příkaz jest potřeba, aby se provozování dráhy po železnici, pro obecné dobré velmi důležitě, spíšežem přiměřeným způsobem, vidělo se Měs, schváliti po vyslyšení Měs ministerstva a po slyšení Mě rady říšské připojený provozování železniční dráhy, a slediti Měs ministerstva tržby a obchodu cizích, aby, každý v oboru svém, ve skutek jej vedli.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p.

Z nejvyššího radní:

Ransonné m. p.

řední kanceláře ministerstva.

Příloha k č. 1.

Provozování železniční dráhy.

I. Jaké povinnosti mají podnikatelstva provozování dráhy železniční a zřízení jejich.

A. Předpisové obecní o provozování dráhy železniční.

§. 1.

a) Ke polní dráhy potřebi jest zvláštní povolení.

Když se stavěti nové železnice nebo nové části železnice, ať jest státní nebo soukromá, k jejímu zřízení svým časem bylo povoleno dáno, ať na ní provozuje jiný spíšežem státní sama a nebo prostředkem osob soukromých, dle návrhu od úřadů schválených dříve a na železnici této neb části železnice chce se polní jediniti, jest k tomu potřebi zvláštního povolení z k. ministerstva tržby, průmyslu a stavby veřejné.

§. 2.

b) Pod jakým vztahem se provede toto obdržeti má.

Abý se povolení toto obdržeti mohlo, potřebi jest, aby, jestli železnice státní, úřad k tomu povolný, jestli však soukromá, podnikatelstvo dráhy prokázalo, a

skrze zvláštní k tomu konci vybranou komisi, při kteréž i vysluší od místopředsedatelů, v jehož obvod železnice nebo části železnice náleží, přitomem býti má, na jeho se postavila, že podle způsobu konstrukce té železnice a podle povahy a množství vříd, jedná ku potřebě při železničním provozování jsou před rukama, se vši příčinou nadějí se lze, že jinda po ní bude pravidelná, nepřerušovaná a bezpečná.

Zvláštní potřebí k tomu konci prohlášení:

- a) že železnice i stavění k ní náležející podle národních a předpisů bezpečných a zásvětových jsou vystaveny;
- b) že železnice opatřena jest prostředky, jež k provozování jindy potřebí, a to takovými, jež býti mají a v náležitém množství;
- c) že účinně jest opatřena, jehož potřebí k uzavírání neštěstí;
- d) že jsou tu prostředkové náležitosti v dostatečném množství ku pomáhaní a chránění při nastalém neštěstí a k odvrácení většího nebezpečování;
- e) že železnice opatřena jest úřadenci (úředníky a služebníky) náležitě kvalifikovanými, jež ku spolehlivému provozování potřebná, a že úředníkové a služebníkové tito obdrželi již potřebné předpisy a instrukce služební.

§. 3.

Železnice a prostředky provozování mají se chovati v dobrém stavu; a má se má chovati vůči při ustanovení národních a zásvětových.

Železnice nebo části železnice, po kterýchž se dále povoleno jezditi, mají se vždy chovati v dobrém, jindném stavu; — tak aby se po nich mohlo a nejrychleji v §. 6. uvedenou rychlostí bez nebezpečnosti jezditi; vady tedy a škody povratné, jakož i přeháňky, ježto by jinda přerušovaly, mají se se nejrychleji odstraniti.

Takž se mají stavěti k železnici náležející, místnosti skladní, nářadí a úřadenci a potřebou se zrovnanými, jezdícími (kolik jich k vykonávání jind ustanovených potřeb), pak vůbec všechny jind v §. 2. dotčené náležitosti, v dobrém a v takovém stavu chovati, aby se jich vždy mohlo použiti a aby bezpečnost jindy úplně jimi byla pevně.

Konečně má tu býti vždy také osob provozovacích, kolik náleží; osoby tyto mají mít náležitě vlastnosti, a mají se vždy zachovati v známosti předpisů a instrukcí služebních, tak se jim mají větší prostředky provozování v té míře opatřiti, aby práce své a povinnosti na ně náležející řádně, pravidelně a bezpečně vésti a vykonávatí mohli.

§. 4.

a) Mají se vydati řád jízdní, tarify a výměry příjmů.

Každé podnikatelské kolečnické povinné jest, vydati následující ustanovení:

1. Řád jízdní, v němž se mají co možná nejpříhodněji ustanoviti hodiny, kdy se odjíždí, a čas, kdy se obyčejně přijíždí na rozličných stanicích.

2. Tarify cen jízdních za osoby i věci.

3. Konečně ustanovení o přijímání osob, a předpisy o listinách povolených, jimiž se opatřiti mají, o tom, jak se povolení před jízdu, mezi jízdu a když dále, chováti mají, o tom, jak věci, ješto se k dopravování mají, přijímají a přepravují, jakými listinami opatřeny býti mají, kdo za věci tyto ručí, a posléz o tom, jak se věci dopravně vydávají a odvádějí. V ustanoveních o osobě osob a věci vyměří se má též čas, v kterémž se sňoží k dopravě povolené odvésti má.

Řád jízdní, tarify cen jízdních a nákladů, jak ustanovení o osobě osob a věci mají se míti to v každém nádraží a na všech stanicích přijímacích vyvěsiti, aby každý v nich sbláhnutí mohl.

§. 5.

Řád jízdní, tarify cen jízdních a nákladů, též i ustanovení o osobě osob a věci, mají se v tom čase, pro kterýž jsou vydány, písemně zachováti; uchováti mají se ustanovení hodiny k odjezdu, nejpozději v tom nepřevládání a neodstranitelné úřady na předložku, písemně dodržovati; konečně má se čas odvésti, k dopravě sňoží čili časem ustanovený, nezastarání nepřevládání a neodstranitelné předložky, na čas zachováti. Věci přijaté mají se v tom pořádku, v kterém byly podány, i skutečně dopravně, vedaje předností nákladu strati.

§. 6.

Co se týče času dopravního, nemá se nikdy jeť rychleji, než tak, co by vlakové, jimiž se dopravují osoby, ujeli za hodiny 7 mil cesty (na míli počítaje 4000 náhl Vídeňských), a vlakové, jimiž se má dopravovati toliko náklad, 5 toho-žek mil cesty.

Tato nejvyšší výměra rychlosti má se však uvažiti, když toho pro okolnosti kolečnické osob čili kolečnické jest potřeba, nebo když příhody, ješto se při té věci osob ježto odily, usměrni takové vyhledávají (§. 32.).

Případy, v nichž se rychlost snížití má, mají se osobám jízdním v předpisech nákladních rovněž poznovati.

Spřeva státi udržuje sobě ostatně právo, učiniti změny v usazení těchto o nejvyšší rychlosti jízdní (a dle bud výšec a nebo strany nákladů nákladů kolečnické), ješto by se viděti vedas a lidovci, aby se změny takové vyhledas za skutečnost náhytu, na pároky v konstrukci starý vrahů a ve strajistovi, a vyhledas na porabu jistých lokomotivů staly.

§. 7.

Změny v řádu jízdním a v tarifách, též změny v ustanoveních o voubě osob a věci mají se 14 dní dříve, než mají vstoupiti v platnost, uvést v obecnou známost.

I to, kdyby snad pro nepředvídané přehody na čas bylo potřeba, přijímání zcela nebo částečně zastavit, má se veřejně oznámiti.

§. 8.

Podnikatelstvo železniční povinné jest, dopravit v náležitý čas skutečně všechny osoby, kteréž výminkám příjmaria zodati učinily, a všechny věci, kteréž pod výminkami ustanovenými železniční byly odevádány, pokudž toho prostředky provozování přístižijí a neustatou nepředvídaná a neodvratná přeratají.

§. 9.

Toliko osoby opilé, jak ty, ježto urážením slávnosti spoluprocesným dárají porobení, ježto nářizní, kteréž jim osoby dokládají a však provázají a přiziv bezpečnosti dají, psahány býti nechtí, nebo které mají na sobě patrné zranění anizky nějaké podstatné nemoci, nebo jsou pro svůj stav spoluprocesným patrně ohroženi, musí podnikatelstvo povinné přijmouti a částe uvést.

Podnikatelstvo má však toho vůli, dopravovati i osoby postelně jmenovaných dvou tříd, když se to stane v místnostech oddělených a dle potřeby pod dokladem.

§. 10.

Pod jakými výminkami podnikatelstvo povinné jest, dopravovati po železniční tratance, nebo osoby ve vauhu nebo uřizní vauze, usob pod doklad potřeby postavené, i s osobami dokladujícími, ježto se doprovázejí, ustanovi se zvláštními předpisy náležajícími.

§. 11.

V každém nádraží a na každém stanovišti příjmaria vyhotiti se mají v místnostech příjmaria, pro procento ustanovených, knihy sdělovací, náležitě strážované, a psahéi řižitelství provozovacího, na něž, kteréž stráž listy jednotlivě protažena jest, opatření, do kterýchto knihy mohou procento sdělovací své, až majiti jaké, zapisovati, vauze své jmen, star a bydliště.

§. 12.

Podnikatelstvo železniční má učiniti opatření, aby ubohi k dopravování přijati, když se vane, vše věcho, co by na ně škodlivě mohlo působiti, bylo odstráeno.

Věci ohrožující, propary traukové, psach sillici a ličky vybuchující vykouzeny jsou od dopravování vauky osobními.

Též kapsičky zapalovací, dřevka třeci a zapalovací a jiné ličky, ježto se třením snadno zapaliti mohou, psak tekoucí, které, když vytekly, nebo vůbec věci, kterými psavkou svou jiné věci psaviti mohly, mohou se toliko výjimkou prostředkem

vlaků osobních dopravních, zachovávají při tom opatřeními uvolněná, v příčině jich pře-
dopasná. Krom toho dovoleno jest, dopravními vlaky téžovými také prostředkem vlaků
nákladních; ony mají se zveřejněně opředělit a bysíc odděleny od vlakových se uvolně-
nými listy nákladními se podati, vůbec pak má se při odvolání jich všech potřebných
opatřeními učiniti.

§. 13.

Zbraň nahřata nesmí se vůbec pod žádnou okolností sebou bráti, avšak jinak
po telegrafu dopravní. Konduktéři jsou zmocněni, zbraň, kterou někdo podá, nebo
a sebou vezme, prohlédnouti.

Když se dopravují osoby vojenské, četnické nebo jiné organizace bezpečnosti, a když
málokdo musí s jinými povozovými býti v jednom a téžem voze, má velitel máloktra před
seznaním vstoupěním do vozu a přítomností úředníka provozovacího dle vranití nabýjící
do hlavně a tím tohoto přeovědění, že zbraň není nahřata.

Při odvolání vlaků transportních vojáků, pro kterých se uvolňují vlaky a nebo alespoň
nějak oddělení vozy objednají, nesmí organizace provozovací na to uvolňovat, aby se
vyšloužilo, jestli zbraň nahřata čili sic, učerit má se upozorniti jediné úřadu vojenského,
jehož se týče, aby nahřata, máli zbraň takových transportů v čas jízdy po telegrafu
býti nahřata, čili není.

§. 14.

č) Instruktory pro úředníky a státníky mají se stanovištních příjmacích postavení býti.

Instrukce tyto, jině úředníci a státníci, k obstarávání jízdy telegrafické službou
(§. 3.), opředěni býti mají, mají se na každém nádraží, a na každém stanovišti příj-
macím vyloučiti, aby každý v ně mohli nahřátost.

§. 15.

Zhrovné podobnostelstva telegrafického, jako čisti mají a obecnostem, mají se
k službě vlakové službě a mírně chovati.

Jak ti, jako služba telegrafická, tak i oni, jako mají službu a obecnostem, vyko-
nívatí mají službu vlakové v odvětví služebním, a nebo jsouce opředěni uvolněním zamo-
nit.

§. 16.

č) Co státi se má, když se jízda převede a nebo když se přičiní nějaké neštěstí.

Když přichodní úředníci nebo jinými nezbytočnými příčinami jízda převedena se
převadí, nebo jízda zcela se přetáhne, mají četnické provozovací a to předtím, aby
se na možná nejrychlejší učilo prostředkem náhodných a učinila se opatření přiměřená i
přehodná, by se přičina převedení nebo přetáhnutí odstranila a převedení nebo přetáhnutí
co možná nejvíce se učerilo.

Jeví-li ohrožení v takových případech toho způsobu, že se počta a početní míry některými nedají po kolenníci dále dopravovati, mají ředitelstva provozovací die zodpovědnost v to péči míti, aby počta i početní jízdy způsobem dále byly dopravovány.

Zvlášť a pokud se v případě takových ohrožení rovná jízdy má zastavit, a kde má výluky dále dopraviti míti, provozovna budík podle výluků přijímacích a podle toho, co se v náskok tomto předpíše o tom, a žele počta jest ředitelství provozovací.

§. 17.

Ředitelstva a ředitelstva provozovací povinná jsou pečlivě při provozování všech prostředků, jež užívají a vída, na ruku dáti, aby se pádoví nešťastí odra- rovali a předčili.

§. 18.

Pakli by se přes to přes všechny nějaké nešťastí přihodilo, takdy jsou všichni účastníci při kolenníci pod přísným a toho odporůdním povinní, tím, když v nešťastí přičli, podle zodpovědnosti pomoci politické poskytní a všech prostředků použijí, aby se nastalému úrazu a dalším jeho rozšíření co nejvíce možná předešli.

§. 19.

a) Železní jsou práva politického provozování, a počta:

Ředitelstva provozování práva jsou se škod, ježto byly vinou jech vlastní nebo vinou úředníků a služebníků jejich na osobách a věcech způsobeny:

1. podle okolností, v kteroně velká, a podle vrátných ustanovení národních, strany odporůdnosti této vydaných;

2. uceli takových, tedy podle ustanovení obecného národného občanského v mí- kovní škody.

§. 20.

Ředitelstva provozování povinná jsou z nava uložiti a udržovati všelké cest, mosty, příjezdy, převozy, obrady a t. d. nebo jiné stavby ježto podle nálezu příslušného úřadu politického založením kolenníci a provozování jízdy po ní potřeb- nými se staví.

§. 21.

b) Ježto mají býti lokomotivy,

z lokomotivy, ježto se na kolenních má uložiti, uceli se díve jízdy, uceli se se z nimi předem vance údržba technická-politická, a to od konan, údržba z úřadu národního ředitelství (§. 75.), úřadu bezpečnosti a jednoty technická, kterýchžto tento úřad přivazuje, a až se v následku údržby této nalze, F se jech mále uložiti. Všech spravovati se jest obecnými ustanoveními, každé d'v přehled mající.

§. 22.

1) Jak mají osobny býti vozy osobní a vozy nákladní.

Vozy osobní upraveny býti mají páry příměřenými a odpruženými elastickými; vozy mají mít i v nejvyšší třídě okna, mají se dáti uvítnouti snadně odvírati, a majíti dvoje po délce, mají býti opatřeny dvoji nádržkami.

Při jízdách osobních nebo jiných na tazy mají se všechny vozy osobní uvítnouti příměřeně uvítní.

§. 23.

Na každém voze se sbírá pozornostní se má sbíratelně a trvanlivě, musích všem viděti, a musích se máti ani náležeti.

§. 24.

Krom toho, že se vozy transportní po každé jízdě pravidelně prohlídeji, posílána jsou četnáletá provozovací, prohlášení vozy transportní periodicky, při čemž se i kula a ložiska sejmouti mají, a jsou navzájem, všichni o tom takové rejstříky, aby a těch byla sbíratelně viděti, kdy revize byla přede vrata, v jakém stavu se vozy potahů náležely a jaké správy se přede vozy.

Když všem má se tou příčinou pozornostní býti číselm řadovým.

§. 25.

1) Jak se mají nastaveny vlaky.

I když jsou poměry terénu nejvýhodnější, nesmí býti v jednom vlaku, uloženi se rychlosti vlaků nákladních, více než 200, a uloženi se rychlosti vlaků osobních, více než 150 se.

§. 26.

Při každém vlaku má býti vzhledem se osob dráhy a na náklad, který se voze, těch přístrojů nádrkových, silně přístrojů, kteří jich podle instrukce předeplána.

§. 27.

Při každém vlaku mají se vozy osobní a nákladní, mající sloužit na bezpečnost, příměřeně seřaditi. Mezi stopy a první vůz osobní má se dáti alespoň jeden vůz ten osob.

Když se vlak sestaví, má se vždy podle instrukce přehlídnouti.

Dělní dvoje nesmí se sítěti vlakem a osobami dopravenci.

§. 28.

Stroj pracovní má býti vždy v čele vlaku, vyjímaje případy zvláštní. Tožka v případech zvláštních povoleno jest, aby byl v zadu, pak ale všichni se musí nejvýše potvrdit rychlosti, v §. 6. vyměřeně.

§. 29.

Touž kruhu zvláštních případů nesmí jeti před látko nožem; takže vyjímaje

může se to stát, když se podle pomocný lokomotiv přicházejícího vlaku naproti, při vlacích pracujících, při revizích dráhy, na nádražích a při naplňování kotle lokomotivního.

§. 10.

Kromě zvláštního dovolení nesmí mít osoby stávkou k tomu povolené nikdy jeti sebou na lokomotivu.

§. 21.

Pastechování vln transportní ke přechodu na příslušnou rozdílnou náhodou nebo pluk odhalení na příslušnou odstraňování snůha v příslušném spojení s vlaky, jímž se dopravují osoby, není dovoleno.

§. 22.

(1) Jakým způsobem při jízdě zastaví vlaky.

Když více vlaků po sobě z jednoho stanoviště na téže straně odjíždí, smí jeti vlak osobní na vlakem na ubelí teprv 15 minut, vlak osobní na jiným vlakem osobním teprv 10 minut; vlak na ubelí na vlakem osobním teprv 5 minut po odjezdu vlaku přicházejícího.

Také se vlakové směr jetim nesmí sobě přiblížování více nežli na 500 sáhů.

Hládky telegrafní jsou zvláštní postavení, přiblížení k tomu, aby vlakové ubelí vždy takto od sebe vzdáleny.

§. 23.

Případově, kdy se dovolená výšec rychlosti jedni jistého vlaku přiblížování má zmenšit, nebo vlak zcela zastavit, ustanovují se v instrukci.

§. 24.

Čas stracený nesmí se směr nakrátkování vzamastolením rychlosti přes míru v §. 6. dohlédnout.

§. 25.

Když má dráha dvoji koleji jednou, tehdy mají vlakové jedni vždy po té koleji, která jde v pravo, majte ubelí tam, kam jede vlak. Pořádek tento má se bedlivě zachovávat. Vyjímka povoluje se jen tehda, když se povolá stroj pomocný od vlaku, nahánějícího se na dráhu.

§. 26.

Má dráha jen jedna koleji, a jazoli na ní jen kusy dvoji k vytkání. má po této koleji jeti vždy ten vlak, kterýž má tuto vedlejší koleji na pravo, druhý pak vlak ubelí se na levou koleji.

Vyjímka z toho mazen má místo toliko na vytkáních na stanovištích podle zvláštního předpisu, kterýž se o tom hladažím dráhy vydání má.

§. 27.

Vlakové zvláštní tak se zaříditi mají, aby se tím jedna pravidelných vlakové osobních nepřerušovala. O tom, že vlakové takové přijet, má se říci, než odjezdu, všem hladažím dráhy diti věditi.

§. 38.

Stroje tří malých jednotlivě, jelikož po dráze jezdí, pokládají se mají vůbec za vlaky zvláštní, i co se týče ustanovení rychlosti jízdy (§. 8.).

Výjimky v příloze poslednější povoleny jsou toliko při skoušení strojů od kamionů přecházejících.

§. 39.

Osoby přírodní, ku dohlídce na vlak ustanovené, mají v čas jízdy obdržeti místa příhodná, a náležá by s účinkem na vlak dohlídce a signály poznati mohly.

§. 40.

Na každém větším stanovišti mají býti hodiny, kteréž má býti snadno viděti a kteréž, když jest tma, mají se osvětliti. Každý drážděň železný hřibáček opatřiti se má hodinkami, jelikož se mají podle hodin normálních upravovati.

Řadičeli lokomotivy mají v čas služby ustanovené při sobě nositi hodinky kapesní, čísla společně upravované.

§. 41.

o) Jakžto opatření potřebná k zřízení dráhy a stopy signálů.

Dráha má se tu, kde to od dráhy pro uzavření zastátek zvlášť předepsáno, náležitě označiti.

Místa, kde se přechází, opatřiti se mají náležitými příhradami vaditi zejména 12 střešič od prostředka nejbližšího koleje železniční.

Nejméně 5 minut před tím, než vlak přijede, má se tam, kde jde cesta přes dráhu, přikraha osvětliti.

Deset minut před tím, než vlak očekávaný dojede, osvětliti se více osvětliti musí přes dráhu.

Zdežli se místa, kde se přechází přes dráhu, též mají osvětliti, ustanovi se zvlášť podle okolností místních.

§. 42.

Přiblížení dráhy skrze hřibáče železnice a přiblížení ke střídacím od nich, kamati se má podle instrukce.

§. 43.

Každý vlak, za níž má v kterémž čase jízdy jeti, opatřen má býti signálem, jímž se přehled tento oznamuje.

§. 44.

Dráha opatřiti se má znameními oddělovacími, kteréž má býti s vlaku zřetelně poznati. Takové se mají na těch místech, kde se vrah mění, postaviti znamení, na nichž má býti zřetelně viděti, jak se mají výšky k dělkám.

§. 45.

Ty kusy dráhy, po nichž se s největší, v §. 8. ustanovenou rychlostí, bez nikdy rovná jízdy, a nebo po nichž se to ani státi nelze časem, mají se jakožto takové proznamenati bezpečnostními signály, jelikož by s vlaku snadno bylo viděti.

§. 46.

Na každém vlaku, kterýž jede na tury, mají býti svazku přidělaný lacerny, aby se mohlo poznati, na kterou stranu vlak jede, a aby osoby vlak provádějící snadno upravnovaly, kdyby se snad čísel vlaku oddělila.

§. 47.

Až jeden lokomotivní kum káží po dráze, má se to náležitě signalisovati.

Vlaky pracovní mají nejmenš 1/3 hodiny před tím, než má jít vlak, jehod se očekává, nejdříve přijeti, odjeti a koleje, po které jede teato.

§. 48.

Řídícího pro vlaky veskra jedoucí, při kterýchž, kdyby nezbyla dobře postavena, vlaky by mohly a koleje vyjeti, nejsou dovedena.

Na stádnících vlaků veskra jedoucích mají býti taková znamení, aby jak ve dne, tak i za tmy byla poznati, která kolej jest odvětna pro vlak, který má přijeti.

§. 49.

Mají se učiniti taková opatření, aby mohla místo míti vždy bezpečná komunikace mezi osobami vlak provádějícími a řídícími stroje, pak signalisace v §§. 50. až včetně 54. dotčená.

§. 50.

Hlídním dráhy má býti možná, dáti vlaku se blízkému opěšakem nepodobyhým tato znamení:

- a) že se může bez překážky po dráze bezpečně jíti,
- b) že se má jíti s opěšakem, nebo
- c) že se má zcela zastaviti.

§. 51.

Opěšák vlak provádějícím má býti možná, dáti znamení, že se má zastaviti nebo jíti s opěšakem.

§. 52.

Řídícím lokomotivní má býti možná, dáti znamení, že se má míti pozor, že se má přitáhnouti a vypustiti plynem.

§. 53.

Podíl dráhy má býti možná, dáti na obě strany alespoň znamení, aby vlak ne-odjížděl, že vlak a nejdříveho stanoviti o djei, a že má přijeti stroj pomocný.

§. 54.

Znamení v paragrafech předcházejících ustanovená má býti možná dáti i tehde, když není žádného telegrafu, a nebo když telegraf jest přerušen.

B. Jaké mají povinnosti dědníci a služebníci, příslušní při řešeních státních.

§. 55.

a) Když správa státní sama jako ležnickým provede.

Úředníci a služebníci ležnické státních, na nichž jako při sama správa státní obdrží od této zvrchované předpisy služební.

Oni odpovídají a plátně zachovávat náhoda tohoto vládec, a instrukce své ob, ležní vládní.

Vielké zanedbání nebo přestoupení instrukce této káři se způsobem disciplinárním (v oddělení D.) nebo od soudu trestního, nebo oběma způsobem narozem. Mimo to práv jest přestoupení instrukce i se větší škody, kterých tím byl způsobil.

Úředníci a služebníci příslušní jsou povinni, učiti vši opatrností a pozorovostí, aby se zachoval dokonalý pořádek, pravidelnost a bezpečnost v jídně a předešla se větší nežní, by i strany jednoho každého případu, o němž šití jest, v předpisu služební nebylo vládní opatření učiněno.

§. 56.

Osobní postarání osob, při státních ležnických, na nichž správa státní sama jako provede, příslušných ku správě státní, spočívá se řídem služební.

§. 57.

b) Když provozování jídy jest provozní.

Nelžní na ležnických státních provozování jídy správa státní sama, něbrí jestli provozování tato k státovním poselstvem nějaké osobě soukromé nebo spolku soukromému, tehdy mají tato osoba soukromá nebo tento spolek soukromý (bez úmysl poměry a náhody, se státní jak, ku správě státní), jako i dědníci a služebníci, od těchto soukromých osob nebo spolků příslušní, se se týče provozování jídy, všechny povinnosti a náležitosti, kterých v náhodu tomto vládec, a v následujícím oddělení (C) vládní státní jsou podnikatelstvem ležnické soukromých a dědnickým i služebníckým od nich ustanoveny.

C. Jaké mají povinnosti podnikatelstva ležnické soukromých, jako i dědníci a služebníci jejich.

§. 58.

a) Čeho šití vládec, aby se vyměno postarání.

Jakým způsobem se vyměno postarání k soukromé ležnické, čeho potřebí v příčině té vyplnění a prohlášení, pod kterými výměnkami se k tomu kromě příslušní může spolek vládec a spolek akcelový učiniti, rozhodeno jest šitě v náhodu a dlejšího kromě k ležnickým, pak v náhodu o spolkách vládec a spolkách akcelových učiniti.

§. 59.

1) Má se sčítati ředitelství.

Každý spolek soukromý, ku provozování letecké nákladně autorizovaný, povinen jest, ustanoviti ku řízení tohoto provozování zvláštní ředitelství, a sestaviti jej osoby, a sčítati se ředitelství skládá, tak i ty, ježto jsou uzavřeny, ve jménu spolek firmování, a. k. ministerium tržby, průmyslu a starby veřejné, jakož i místodržitelé, v jehož oboru se letecká nebo železniční letecké nákladně. Toutéž povinnost má i to se týče země vlnění, v příkladě té nastali.

§. 60.

Ředitelství pokládá se naproti společnosti státní a naproti obecnostem za plomocovníka spolku, kterýž se sčítáho řízení a opomijení ředitelství tohoto vedle práva civilního odpovídá.

Kromě toho odpovídají ale úřední ředitelství tohoto též ještě osobou svou za vlnění řízení a opomijení, ježto se za provozování letecké nákladně.

§. 61.

1) Úředníci a služebníci mají se sčítati v patřnosti.

Jedno každé podnikatelstvo letecké soukromé a požádáno ředitelství jeho povinné jest, předložiti soukromý seznam všech úředníků a služebníků při letecké nákladně, ku kterémuž správa státní formulář vydá, vyplně v něm uzavřené i sčítá vlnění roční, k c. k. ministerium tržby, průmyslu a starby veřejné a k místodržitelce té země korunní, v níž se letecká nebo železniční letecké nákladně, a sestaviti týž způsobem seznam vlnění, ježto se v staru úředníků a služebníků sčítá od, ve lhůtách periodických, jež ministerium tržby, průmyslu a starby veřejné ustanoví, tomuto ministerium a místodržitelce.

§. 62.

1) Úředníci a služebníci mají se sčítati instrukce a předpisy a povinnosti jejich.

Třídím rozličným osob provozovatelů vydati se mají předpisy služební a instrukce, v nichž se důkladně a obšírně mají vytknouti povinnosti na té sčítati, a předpisy, ku zachování pořádku, pravidelnosti a bezpečnosti jízdy příhodné, ježto byly dány za pravidlo.

Tak se vydati má zvláštní předpis o vlastnostech, jež k tomu nebo zčásti místa služebníků potřebí.

Tyto předpisy služební a předpisy přívé dotčený předložiti má podnikatelstvo provozování, své nel je uvede (předpisy vlnění služební a instrukce při vydání seznamu tohoto již uvedené za nálež po vyhlášení jich), správu státní, a četiti i zachování připomenuti, kterýmiž snad tato a příčina veřejných strany nich učinila.

§. 63.

Předpisové, týkající se zavedení a udržování pořádku a bezpečnosti provozování, jakž i odměrných sazeb, stanoví se v p. 55. dílu jsou pro veřejný provozování při železničních stanicích, na nichž správa státní sama jedná provozuje, platnost mají, i on se tyto předpisové a sazebníky, uloženy při železničních soukromých (a při železničních stanicích, na nichž jedná provozují osoby soukromé).

Podle §. 55. mají se i tyto předpisové a sazebníky pro větší zavedení státní nebo přepravní instrukce a tohoto zákona přísně potrestati, a oni jsou krom toho právi se větší škody, kterou tím způsobí.

§. 64.

a) Železniční mají se řídit státně.

Podnikatelstva železnic soukromých pak jsou, v všech částech administrace své důležitá a jsou dány větší, v nichž nalézají, kterážto je a příslu veřejných od c. k. ministerium tržby, průmyslu a staroby veřejné docházejí, uchovávat, osobám od ministerium tohoto vyňatým, jakž tato naliká uloženo jest, každé doby dovoliti, aby jak do státní, tak i do veřejných jakžkoli uzavřených sítí a knih provozovacích vcházeli, a výkony větší, kdyby je tím snad škodili, podati a správy dávali.

§. 65.

b) Státní se dají platit.

Zdejší se z poskytnutí železnic soukromých nebo z kapitálů, pozemností a stavení, jakžto se k tomu koresponduje, platiti má dají výjimečně, výjimečný poplatek každému a nebo jiný, ustanovuje se v předpisových bezpečnostech toho se týkajících.

§. 66.

a) Státní jedná, tarify a výjimečné příjmy mají se opět státní předkládati.

Podnikatelstva železnic soukromých jsou povinna, předkládati opět státní dají jedná, od nich ustanovený, tarify a ustanovení o vzezání osob a věcí (§. 4.), dříve nežli je oznámí, a dříve, nežli v nich výjimečně osobou učiní.

Zdejší ustanovuje se opět státní vzhledem na práva trvalá, ucc. udržování a přímě veřejných přísluše podnikatelství v osobách tarify, podávají dají jedná, na státní majje spojení se železničními jinými a ustanovení, jaké mají býti prostředky provozování.

§. 67.

Co v §. 66. ustanoveno jest o tarify vůbec, to má též platnost o poplatcích soukromých a jiných poplatcích veřejných, ježto podnikatelstva železnic soukromých ustanoví.

§. 65.

§. Pošta má se dopravovati zdarma.

Podnikatelstvo lezební soukromých jsou povinno, dopravovati poštu bezplatně. Splněn, kterak dopravovali toto má již před se, ustanovení z. k. ministeriem tržby, průmyslu a starých věřejí, hledíc při tom k okolnostem a k časům.

Pošta má právo, užívati vlastních vozů poštovních a lidí na podnikatelstvu lezebním, aby je, jaksi i služebníky a úředníky, jedné služby poštovní dopravují, bezplatně dopravovali, vešy tyto v místnostech lezebních služebních opatřovali a k nim dokládali.

§. 69.

§. Jaké podmínky má podnikatelstvo a dopravovali transportů vojenských.

Když se má služba lezební k dopravování vojáka nebo věci vojenských, jest podnikatelstvo k rozkazu vojenského zemského velitelství, nebo velitelství armádního sboru nebo ještě vyššího velitelství vojenského, a nebo z. k. ministeriem vojenský povinné, poskytnouti správě vojenské k použití všech k tomu příhodných prostředků dopravovacích se přiměřenou náhradou, jedná se má dopravují armádním ustanovení (které však nemá obyčejné ceny tarifové převýšovat), a to hned a dále jim přednost před každým jiným transportem.

Pokud by se tím staly pravidelné přerušily, má se pošta dopraviti transportním vozem vojenským.

§. 70.

§. Jaké právo mají úřední vojáci v sboru obléčení a v čas války.

V sboru obléčení a v čas války má úřední vojenský, k tomu povoláný, právo, poskytnouti příslušný strategické nebo jiné vojenské úkoly, posíliti se přiměřenou náhradou provozovní lezebního dovozu nebo a činiti k potřebám vojenským nebo je i zastaviti.

B. O dohledu a kontrole.

§. 71.

a. Se strany podnikatelstva lezebního.

Bezprávně dohled na úředníky a služebníky lezebního přiblíží náměstí Federativního lezebního.

Ředitelství tato jest povinno, přikázati k tomu, aby všichni úředníci a služebníci instrukce své bedlivě nachovávali, podmínky své věrně konali, a aby předtím nákoně, za přítomnou bezpečností a pořádku jindy vydané, náležitě byly nachovávaly.

§. 72.

Ředitelství odpovídá a také, že se povinnosti tato vyplní. Ředitelstvu však náleží také právo, shledati úředníkem a služebníkem, jehož povinnost svou porušuje, tresty pořádkové a disciplinární, a to podle státních předpisů a instrukcí na to se vztahujících.

§. 73.

B. Na území generálního dohládkatelství.

Týžím dohled a kontrola na přímou neshovívání bezpečnosti a pořádku při provozování jedy leženišních (a to jak na leženišních stáncích, tak i na oskrozných) vykonává generální dohládkatelství leženišních (generální inspektor a komisaři jeho podřízení). Jeho působnost určují instrukce státní jest ustanovena. Tato generální dohládkatelství postaveno jest přímo pod č. k. ministerstvem tříby, průmyslu a starby veřejné.

§. 74.

a) Vídeň.

Ředitelství generální jest vůbec právně, přímě k tomu počíná, aby se shledati náleží, na provozování jedy leženišních se vztahující a jistovité tento náleží bedlivě neshovívá, a aby se vady shledané se možná nejrychleji odstraní, pak jest právně, způsobiti, aby viníci podle náleží byli potrestáni.

§. 75.

b) Co se týče staru, v kterém se leženišních náleží.

Znáti má dohládkatelství generální shledati svůj shledati k tomu, v jakém staru se náleží leženišních, staru leženišních a jiná působností, a má ředitelstvo provozování nebo podle shledání pořádkatelství provozování přímě, aby shledati a jakých lidí přímě postaviti vady, nebezpečnosti a porušování, jeho by bezpečnosti a pravidelnosti jedy náleží mohly, se nejrychleji se opravit a vše v shledání star se uvedlo.

§. 76.

c) Co se týče prostředků provozování.

Týžím způsobem jest generální dohládkatelství právně, přímě, v jakém staru jsou prostředky provozování (volný fundus instrukce provozování), těš prostředky pro tvorování náleží a k shledání, křby se přímě, potřebné, vůbec pak všechny náleží, v §. 2. doleží, a má přímě pořádkatelství provozování, aby a to náleží přímě, by vše tyto vady v náleží náleží a doleží to byly.

§. 77.

d) Co se týče náleží jiných, šerif a ustanovení a venství zech a vše.

Generální dohládkatelství jest právně, náleží přímě a to, aby se vshledání náleží

hladní, tarify a ustanovení strany vzešlé z nich a všei bedlivě zachovávaly a všeliké důvodné stížnosti v příčině této co nejrychleji se ušvihly.

Převážněli by se provozování jedy nebo přibedilobily se nějaké neštěstí, má generální dohlédáatel právo i povinnost, žádati na podnikatelství provozovatel (jakoli i na velkých úředních a státních lezezářích) co nejrychleji a nejkátněji pomoci.

§. 76.

2) Co se týče úředních a státních lezezářích.

Generální dohlédáatel má námo to právo i povinnost, příkázati ku všem úředním a státním lezezářím (při lezezářích státních i soukromých), kterak právo své státní vykonávají, a přidržeti ty, ježto by instrukce této nebo námoa tohoto neobdrželi, nebo jakékoliv zanedbání služby se dopustili, podle námoa tohoto, nebo jiných v příčině této vydaných nálezů, k plněním odpovědná a nebo oznámiti to příslušnému úřadu trvatému, aby je potrestal.

§. 77.

3) Jak se má disciplinováni má generální dohlédáatel vříditi.

Důležitostí provozování jedy lezezářích pro obecné dobré vyžadává toho, aby se dohlédáatelství generálního propůjčila moc disciplinováni, vztahující se na velkové, při lezezářích státních i soukromých ustanové úředníky a státní lezezářky, a aby se umožnilo, skládáti úředním a státním lezezářím tímto (vyjmaže lezezáře a řády lezezářů a v §. 85. dotčené) podle jich provinění státního lezezářství, ježto se dopustí, tresty, a všei úředním a státním lezezářím lezezářím soukromých tresty poříděni, v §. 80. d. třetí, a úředním a státním lezezářím lezezářím státních tresty poříděni a disciplinováni v §§. 80. a 81. uvedeně (§. 83.), všei aby se umožnilo, na úředních a státních lezezářích lezezářím státních tresty tyto vykonáváti, týkající se všei úředních a státních lezezářím soukromých, oznámiti to lezezářím a námoaváti o to, aby je toto vykonalo.

§. 80.

4) Jak má strany všei prověšeny k udržování pořádku.

Za prověšeny k udržování pořádku považují se:

1. Na pomenutí, t. j. prověšit připomenutí povinností státních, ježto na úředním nebo státním námoavě.
2. Vytká, t. j. dáváti domlenu na příčinu státního lezezářství, skládá při tom k námoavě námoavě, když se povinnost opit porušila.

§. 81.

5) Jak má tresty disciplinováni k tomu máti přitrosáváti.

Tresty disciplinováni, ježto se podle námoa tohoto mohou skládáti, jsou:

1. Domlenu, s kterou se všei spoji i má poříděni příslušných tresty disciplinováni, když se to opříválo.

2. Pokuty peněžité, až do sumy pět set rublů nebo rovné odměny.
3. Suspence ze služby na ten čas, pokud podobně vyšetřování disciplinární nebo trestní trvá.
4. Propouštění ze služby.

Propouštění toto ze služby nabývá se málo (kdyžby a vyšetřování přišlo na jevo, že vinné patří vědomosti svých nebo povahy svých své, nebo proto, že opatření na jevo dal nedostatek potřebné pilnosti nebo potřebné pozornosti, k službě provozování hod vůbec jest nezpůsobilý, nebo co se týče jistého odvětví služby) hod na jistý čas, nebo na vždy, a to hod vůbec nebo vzhledem na výkon jistých prací.

Vyšetření se nikde na čas, mají se také vykonati vjezdsky, které bude málo vyplácí, když byl opět ustanov.

§ 80.

4) Šel se má při řízení státní úřad má a jest jest jest má prostředků správně

Tresty tyto vyměřovati se mají podle okolností přičiněních a přelichovacích, mají zřetel na stupeň splnění předpisů státních, na to, byli snad opakován, byli jin nebezpečnosti větší nebo menší splněna, nebo jak velká jest škoda skutečná učiněna.

Ukládá tresty, v §. 80, 1. a 2. a v §. 81, 1. 2. a 3. jasně, a propouští osoby trestné ze služby, mají moc jak generální inspektor, tak i komisaři spravovací; úřední věk a ostatní osoby státních má se služby propouští toliko generální inspektor.

Každý takový trest má se oznámit po předeházejícím předložením vyšetření nebo vyšetření vyřazení náležením náležitě odůvodněným, jest se má trestanci v provozu a jeho předloženému ředitelů a v úředním přepisu dodat.

Při takovém vyšetření jsou úředně bezpředí a političtí povinní, propůjčiti se generálnímu ředitelství pomoci svou (k. p. vyslyšáním svědků a t. d.).

Na všechny výše dotčené nálehy má se stěžovat věsti a t. k. ministerium tržby.

Stížnost tato podati se má nejpozdě 14 dní po dodání nálehu, a rovná v případech 2. a 4. §. 81 náležitě odůvodněno ústně.

§. 81.

4) Tresty mají se ustanovovati v úředních kvalifikačních.

Každý trest uložený ustanovení se má v takových kvalifikačních, jest se mají v úředních a služebních delenzních věsti (jisti komisaři správně státní ustanov).

§ 84.

f) Jak se národní mají vykonávat.

Ředitelstva provozování kolekcí státních, jakási i ředitelstva soukromých společností kolekcijních jsou povinna, záležitosti, podle předpisů zákona tohoto vyvolané, ve skutek uvážení a vzhledem k záležitostem generálního ředitelství pro národní políčku a bezpečnosti provozování kolekcijních vyvolajm, ochotně činiti ustáti.

Zvláště rovněž se říkají osoby, náležející v moc práva veřejného propačování, při řízení kolekcijních v říši Rakouské k těmto právním, na kterých soudech ani, bez vzhledem povolení ministra tržby, průmyslu a staroby veřejné podniků.

§ 85.

g) Jak se má přikročiti k rozdělení k ředitelství a k dílům podnikatelství.

Jestličky se ředitelství provozování kolekcij státních nebo ředitelství soukromých společností kolekcijních společnosti, národy a národní ředitelství generálního bez práva vykonání, nebo jestličky se národní uvážení, řízení ředitelství není dopustiti nějakého provázení, buď skutkem nebo opomenutím, nebo přetrváváním tohoto zákona osob jiných národních, v příčině provozování kolekcij nebo vyvolajm, jest generální ředitelství povinné, oznámiti to bez předání ministerium tržby, průmyslu a staroby veřejné.

C. k. ministerium tržby, průmyslu a staroby veřejné má v případech takových právo, učiti pro ředitelství provozování kolekcij státních i soukromých prostředky disciplinářské, v §. 81. dotčených, a při kolekcijních soukromých má mimo to právo, učiti tyto osobní společnosti kolekcijní, kteří jsou snad tím vším, skrze úřady příslušné podle zákona povolení.

Také místopředsedové, jejich se týče, mají právo, na uzavření společně kolekcijních učiněná předložení podnikatelství kolekcij soukromých pokutami peněžními od 100 Kč do 2000 Kč k. m., nebo jinými ukázkami prostředky, aby povinnosti v příčině bezpečnosti a políčku jim uložené ve říši ustanovené vykonali.

Tyto pokuty peněžní má, když řízení bez účinku byla vyvolána, místopředsedové vykonati. Příslušné prostředky kolekcijní nebo provozování tak byly osoby, že by učinil jak a provozování bylo a nebezpečnějším spajeno, tedy má c. k. ministerium tržby, průmyslu a staroby veřejné provozování na celé dráze nebo na omezených částech, jejich se týče, oznámiti, a podle potřeby splasbiti, aby byly od státu nákladem společností uzavřeny.

§. 86.

a. Novou příjmovou disciplinární pokuty prokázané.

Veškeré pokuty prokázané, podle zákona tohoto splácením disciplinárním uložené, propadají k fondu penzijnímu podnikateleho leženíšního, nebo rovněž takového fondu penzijního, a plací podnikatelem soukromě, jakožto takové pokuty, k fondu chudých toho místa nebo té obce, kde odpracován se užíváje.

§. 87.

a. Jak se má předešlá již, když se odpracován náležo dopustí, nad vše zákonně trestních trest jest uložena.

Jestližeby se některý odpracován leženíšný vzhledem na provozování leženíšné dopustí nějakého činu nebo opomenutí, jehož obecnými zákony trestními za trestné jest vyhlášeno, počká jej také trest zákony trestními uloženy, jehož soud příslušný ustanoví.

V případě takovém má se vše řízení disciplinární provést o sobě, neohledně na úřední jednání soudu trestního, ani na náležo propouštění, až byli od soudu trestního vyvoláni, ale trest disciplinární (vyjímaje toliko suspendace se služky, již soud dříve bylo počten) vykonati se má teprve po obecném úředním jednání soudu trestního, při vykonání pak tohoto trestu disciplinárního úřední náležo mít se má na náležo trestní, od soudu trestního vyvolány.

§. 88.

a. Náležo vše náležo na dohled.

Náležo na generální dohlídcešství spravuje všoec stát, podnikateleho leženíšnic je-ou však povinné, dávatí úředníkům generálního dohlídcešství a úředníkům policejním i policejním, když v náležoštech leženíšnicích vsoy úřední konají, svobodně listy první služby.

§. 89.

Podnikateleho provozování leženíšnic soukromých jsou povinné, nahraditi krom toho vsoy státě prostředky vsoy poskytní, již ministerium, jakož se týče, ustanoví, ovce všočí náležo, kterýž na příčinu té které leženíšnice, na dohlídcešství policejní (náležoš podle čláku II. zákona tohoto) a na dohledoboré příkážení vsoy připsá se kromě.

Těi mají podnikateleho provozování při všočí a služoší náležoší úředních, jehož k předešlé brání jednání úředních počten, jakož i o služoší byt pro úředníky a služošíky, jehož se týče, a to v těch případech, v kterýchá příkážení ministerium to ustaní na počten.

§. 90.

a. Pokuty příjmové dohled a příkážení vsoy policejním.

Podle pravidel vše policejních příkážení vše bezprostředně dohled k provozování leženíšnic, se techniky a administrace se týče, i kontrola tohoto provozování, gene-

rádnou dohlédnutí, a v instanci nejvyšší c. k. ministerium tržby, průmyslu a státní veřejné, nímž jsou podnikatelstva ležící, jako i úředníci a služebníci jich povinni, obecné náklady policejní zachovávat, a jsou, co se toho týče, postaveni pod příslušnou orgánů bezpečnosti a úřadů policejních.

§. 91.

9. Předpisy tímto zavázány jsou též podnikatelstva ležící na privilegovaných a povolených.

Předpisy a povinnosti, v národně tomto obecné, vztahují se také na podnikatelstva ležící na privilegovaných a povolených, a to od toho dne, kterého nákon tento vjde v platnost.

Nesí prostředky provozování mohou se také podle předpisu tohoto nákonu ujednati. Prostředky, které to již jsou, musí se najíti v 5 letech (počítaje ode dne platnosti nákonu tohoto) podle předpisu nákonu tohoto uvolněti, uvolněti k žádosti podnikatelstva provozování od ministerium tržby, průmyslu a státní veřejné výřkou paragrafu delší lháta.

§. 92.

V přísluš ležící, po nichž se jedí jinými silami nežli státní garnizí, ustanoví se, co bude příslušné, uvolněti řídem provozování, poskyťc při tom ustanovení nákonu tohoto, které se se uvolněti poskytnuti jich budou uvolněti.

II. Jaké povinnosti mají osoby (obecnost), ježto ležící uvolněti, nebo jinak s ní přijdou v spojení.

§. 93.

a) Jaki mají povinnosti úřad.

Osoby, ježto ležící ke cestám nebo k uvolněti úřad uvolněti, mají se podle výřmink státní dopravě ustanovených a vyřbílených zachovávat, předpisy k udržení pořádku, pro úřadost a bezpečnost a provozování výřmink, bedlivě dohléditi, a nařízení, jež to osoby dohlédnutí a přívodní se potřebné uvolněti, uch tak postáti býti.

§. 94.

b) Jak se zachovávat mají povinnosti státní úřadů úřadů a úřadů jedním dohlédnutím.

Každý povinný, který se dráze dopravě býti chce, má bedlivě dohléditi předpisy nákonů, státní úřadů přívodních výřmink, a má říci úřadům úřadů dohlédnutím podrobně řízení tohoto nákonu podrobně.

Předpisy tento buď ve výřminkách přířmink, ježto se mají u veřejnou úřadost uvolněti, výřmink připomenuti.

§. 95.

c) Poutní nemají mezi jiním vyhledati.

Poutní nemají, když vlak jede, ani vyhledati, ani státní, nemají bez příkazy dvíře otvírati, ani na výstupok scházeti.

§. 96.

d) Osoby, ježto usilují k státnímu nebo důlnímu lezení samé, nesmí se dráhu chvátati.

Osoby, ježto usilují k státnímu nebo důlnímu lezení samé, a nebo nemají k tomu zvláštního povolení, nesmí vkrádati ani na dráhu, ani v blízkosti k ní místnosti, ani na šlapy, podhrádí, jazy a t. d., vyjmaje místa na nádražích, ku vodě usedl a vycházení, k vyhledání a státní ustanovená, místa k přecházení přes dráhu vyhledání, pak místnosti k usilování ustanovená.

Otvírati o své újeň příhrady lezení, prolézati okras ně, přelézati je, jest zakázáno; přecházení přes dráhu jest téžto téžto dovoleno, když se příhrady uzavírací nalozou otevřeny, nebo když je osoby dohledávající na dráhu byly otevřeny, nesmí se vlak na dráze měkčiti.

Trasy, při nichž jest dobytek naplaven, pak koně jedící a dobytek hnaný nesmí se, když se na otevření příhrady čeká, dráhu přehá přiblížovati, napomenutí v té příčině od osob dohledávajících státi bezdvořadně postaven býti.

§. 97.

U samé dráhy nesmí se dobytek pásti, lež pod nadhledou dohledávající, a má se o to páce míti, aby na dráhu a přistavenosti její neobtěžal a ohrady nepřekročoval, a když vlak mimo je, se naplavit.

§. 98.

e) Škody činiti na dráze nebo na ní nebo nálež, jest zapovězeno.

Čině škodu jakou koli, poskytnutí nebo usilování náče na dráze nebo na přistavenosti její, tedy na točce na koleji, vřetě i na hezích, podhrádích, příkopech a vřetech státních, státních, přistaveních uzavíracích, tabulkách výstražných, sloupcech důlních, sloupcech nálež, přistavených signálůch a t. d., jest zapovězeno; taková jest přistavení zapovězeno, křiviti jaké koli věci na újeň lezení nálež a nebo volně nich v okras lezení nebo přistavenosti její, smět napodobovati signály.

Pozornost kusečnů zakázáno jest, činiti jakou koli škodu na prostředcích ku provozování jedy.

§. 99.

f) Jak se směl ohrožiti na blízkou dráhu nemají, ježto se lezení nesmí.

V okolí dráhy nesmí se sousedě nálež uzavírací nebo státní, co by dráze nebo přistavenosti jejímu nebo co by prostředkům a bezpečnosti uložení jí mohlo býti nebezpečné, nebo co by mohlo způsobiti nebezpečnosti ohně. Ku usilování technika, jiní

by se místo, kde se uměra má předsa valů, k majetnosti občanské může poskytnouti, pak k stavbám, ježto by mělo v obvodu, pro obci na nebezpečný vyhlášením, předsa valů chtěl, musí se vždy dříve žádati na povolání úřadu, k vykonání dohláda na provedení jindy povoláního, jakož i u úřadu politického, jakož se týče.

Všci uměra chytavé nemají se v obvodu dráhy, pro nebezpečnost obci na nebezpečný prohlášením, bez opatření skládati, a má se vždy k tomu přihlížeti, aby místnost, ježto jsou strany a sebe strany obci síce bezpečná, v nichž se však věci chytavé schovávají, vždy bedlivě navráty.

Úroda palů, připravená ku odřívání, má se co nejříve od dráhy ukliditi; kasačů má se při ukládání leů vůbec a při sízení strasů k tomu hlíditi, aby nebylo možná, by se dráha výstražně zastarala.

§. 100.

Vymývání lesy, chování nebo křesí, kácení nebo spouštění jednotlivé stromy, vyhledání dobytek na pastvu, dobývání lesů, kopati hlínu a vůbec dlati nekali, čím by něco mohlo na dráhu upačovat, není povolení nebo kasačů odřívání, jest na těch částech a místech povolení, kterých úřad k tomu povolává, na tom příčinou výslovně byl vytknut, upraveno.

§. 101.

a) Kto se přihlíží k zachování předpisů těchto.

Představení obcí, organizace bezpečnosti a všude úřadové policii jsou povinni, přihlížeti k tomu, aby se předpisy předcházející (v ústave II. tohoto zákona) bedlivě zachovávali, propůjčiti se v přímě tyto osobám poranovacím, jinak dohlád jest svěřen, nejčinnější pomoci, ujetiti se podle okolností přestupovní a odvedení je příslušnému úřadu soudnému k potrestání.

§. 102.

Zřizovací kasačů mají právo, přestupce dotčených předpisů, kteří napomenuti jsou daných rejzou poskytnuti, nebo kteří se něčeho již dopustili, co bezpečnost provozování rail nebo nebezpečnost jí přináší, v případech, když pomoc úřadu policejního (politického) nebo soudního není hned při ruce, státi a nejdříve úřadu policejnému, státnozastupitelskému nebo soudnému odváděti, aby s nimi dále nakládali.

Za příčinou vykonávání této působnosti policejní, úřadůvkům a státnozastupitelům kasačů svěřeno, jakož i za příčinou svídomostjného přání povinnosti svých všude, vname správa státní ty úřadůvky a státnozastupitelky kasačů, jindže podle okolností místních dohlád na dráhu, na ústvení k ní náležející a na obecstvo dráhy užívající přídali, i při kasačích zastavených pod přídali.

Úředníci a sluháčníci ležárními, tímto způsobem pod přísluškou vojáků, podléhají vyloučením na služební příkaz své napětí občanstvu i na ležárnických soukromých ochrany národné jako její veřejní úředníci správní.

§. 143.

Vielký skutek nebo vieliké opomenutí proti předpisu zákona tohoto patřence se podle zákona a podle ustanovení občanského zákona trestá.

Hausgartner n. p.

O b s a h.

I. Jaké povinnosti mají podnikateléva provozovní jistý ležárníci a služebníci jejich.

A. Předpisové občani a provozovní jistý ležárníci.

- a) Co povět jistý pověteli jest vzhledně povinní.
- b) Pod jakými výmátkami se pověteli toho občanské zákona.
- c) Účinnosti a prostředky provozovní mají se čerhati v službě stavy; a má se náležitě míti při ustanovení služební a služební.
- d) Mají se vyhati dáti jistý, tedy a výmátky příslušk.
- e) Instruce pro služební a služební má se stanoviti přísluškou pověteli byli.
- f) Co jistý se má, když se jistý přerušil a nebo když se přerušil nějaké náležit.
- g) K jaké jsou práva podnikateléva provozovní a jistý.
- h) Jistý mají být ležárníci.
- i) Jak mají služby být vady osobní a vady na služ.
- k) Jak se mají ustanovení služby.
- l) Jakých opatření při jistý pověteli jistý.
- m) Jakého opatření pověteli služby opatření služby a strany služ.

B. Jaké mají povinnosti úředníci a sluháčníci, služební při ležárních služeb.

- a) Když správa státní sama jistý ležárních provozuje.
- b) Když provozovní jistý jsou propagativní.

C. Jaké mají povinnosti podnikateléva ležárních soukromých, jistý i služební a služební jejich.

- a) Jistý jistý jistý, aby se občanské povinní.
- b) Má se řízení služební.
- c) Úředníci a služební má se čerhati v pověteli.
- d) Úředníci a služební tímto mají se vyhati instruce a předpis v pověteli jejich.
- e) O služební mají se řízení služby.
- f) Jistý se a podnikání soukromých ležárních dáti jistý.
- g) Jak jistý, tedy a výmátky příslušk mají se opatřit státní předpis.
- h) Práva se má doprovedení občana.
- i) Jistý povinnosti má podnikateléva při doprovedení transportů vojenských.
- k) Jistý práva mají služební vojenskí v stavu služební a v čas služby.

B. O službě a kontrole.

1. Se strany ležárních ležárních.

2. Se strany generálního ležárních.

- a) Titul.
- b) Co se týče stavu, v kterém se ležárních náležit.
- c) Co se týče prostředků provozovní.
- d) Co se týče řízení jistý, totiž ustanovení v pověteli osob a věcí.
- e) Co se týče služební a služební.
- f) Jakým má ležárních má generální ležárních strany nich vltoc.
- h) Jistý má strany nich prostředky k ustanovení pověteli.

- a) Jakými prostředky disciplinování k nim může přivést.
- b) Jak se má při těchto zločinech uplatňovati vůle a jest jsou proti nim prostředky spravedl.
- c) Traty mají se zanesenými v tabulkách kvalifikací.
- 2) Jak se nálezení mají vykonávat.
3. Jak se má přikročiti k testům k ředitelství a k těm podnikatelským.
4. Koma příprava disciplinárních pokuty prováděti.
5. Jak se má přednáti, když se nálezení kolonistů náleže dopustiti, než že náleží trestních trestů jest učiněn.
6. Kde musí náležet na dohled.
7. Pokud přičinili dohled a přičinění orgánů policejních.
8. Příklad práce náleží jsou při podnikatelské kolonizaci (11) policejních a policejních.
- II. Jaké povinnosti mají osoby (občerstvo), kteří kolonizaci náleží, nebo jinak s ní přijetou v spojení.

- a) Jaké povinnosti mají náležet.
- b) Jak se náleží mají povinnosti strany náležet povinnosti a ústřední úřadu náležet.
- c) Povinnosti náleží mají jesti ani vykonati ani náležet.
- d) Účinky, kteří náleží k občerstvo nebo náleží kolonizaci, není náleží na náležet.
- e) Náležet náležet na náleží nebo na ni náležet náležet jest náležet.
- f) Jak se náleží mají náležet, kteří se náleží náležet, na náležet náležet.
- g) Kde má přičinili k náleží náležet náležet.

Částka II.

Vydána a rozvešlena dne 19. ledna 1852.

2.

Čišeňský patent, daný dne 31. prosince 1851,

pro náro 222.

Jiňte se tímto ústavem od 4. března 1852 na nepřetržitě pokračuje, zároveň ale vy-
stavěti potvrzuje, že včetky nározech občanské postánnosti a příslušnosti i odějeání a jiné
spojené jsou zrušena, a že náležitý takový nározech náleží máti země. Jiňte se tímto ale
v nejméně náležitých a nejvíce náležitých případech nározech občanské postánnosti a příslušnosti
k tomu ustanovují a se určuje, že ná do vyřázení nározech postánnosti a příslušnosti občanské
včetně se mají nározechové nyní přikázat mající.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chor-
vatský, Slavonský, Haléský, Vladimířský a Mlynský, král Jeruzalém-
ský a t. d.; arcivévoda Rakouský; velkovévoda Toskanský a Krakovský;
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Kraňský,
a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda
Horní- a Dolnoslezský, Moderský,Parmský, Fišenský a Quastalský,
Ověřinský a Záberský, Těšínský, Furlanský, Dabrovnícký a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gerický a
Gradišský; kníže Tridentský a Brivenský; markrabě Horní- a Dolno-
hříčský a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenský,
Sonnaberský a t. d.; pán Terčský, Kotarský a na Slovinském krajišti;
velkovévoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

V náleženosti náleženosti Náleženosti, vydaných dne 20. srpna 1851, byla důkladně vyře-
šena listina ústavem od 4. března 1849 v Náleženosti ministerstva i v Náleženosti říšské
předloží brána.

Podle výpadku poručí odějeáních není dočasná listina ústavem ani v náleženosti
svých peněžích číselní Rakovského příměření, má se její ustanovení její ve spe-
cial pověsti, proč má Náleženosti po bedlivém svěření všech důležitých Náleženosti povinnost povor-

si k tomu, abychom tímto prohlásili, že jmenovaná listina ústavní od 4. března 1849 zůstává jest nyní a náhodou platnosti své.

Konost však všech příslušníků státních před náhousm výslovně se potvrdzoje, jakob i to, že náhodný náznak nedělní podobnosti nebo příslušnosti místa máti nemá, a že v plácnosti trvá sezení náznaku vielné nedělní podobnosti a příslušnosti a spoj-
 jených s nim vykvívání, kterákto sezení náhodně nákonu na nákon náhrada, da-
 nou náhodněm opíráníceho, uploobeno jest.

Abj se ošech nákonů dusejí mohlo, ješto by byla uploobení, vedost učinili postle-
 bim Náleš rozličných nákonů, jakob i to, na čem se dobrí vřet vřet jejích ná-
 kládí, a sešití nos vřetí Náleš k uploobení nákonů i vřetní bezpečnosti, jedasty a
 moči náleš, pýje se čestou nákonosti a bezpečného nákonů poměr vřetních, a budou
 se postlepné příslušní k náleš nákonové uploobití, a toho nákonu.

Toto na náleš náleš, a slyšeno prvě Náleš náleš a Náleš náleš Náleš,
 ustanovili jsou již nyní pravidla náleš i v náleš náleš i v náleš náleš náleš
 náleš náleš náleš náleš, a vydali jsou náleš náleš, aby byla vřetní v náleš
 náleš náleš a náleš náleš se by náleš náleš náleš, jiní by se náleš náleš.

Náleš náleš, ješto budou náleš náleš, náleš náleš budou náleš náleš náleš
 ustanovení a náleš; náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš.

Dne v Náleš náleš a náleš náleš Náleš dne náleš náleš náleš náleš
 náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš náleš.

Franz Josef n. p.

F. Schwarzenberg n. p.

Z náleš náleš náleš;

Náleš náleš n. p.

řední náleš náleš náleš.

3.

Cisárský patent, daný dne 31. prosince 1851.

pro Rakousko nad Krali a pod Krali, Salcbursko, Štýrsko, Korutánsko, Krajsko, Gorici a Gradšsko, Istrii, Trent, Tyrolsko a Vorarlbersko, Česko, Morava, Slavsko, Halli a Vladimírsko, Bukovsko, Bavorsko a Dolnásko.

Jižto se patent, daný k. března 1847, a vyhlášený jím pro jmenované země korunní práva náležel na nepřetržitě pokračující, věčné právo a společnost náboženská, v těchto korunních zemích náboženský zřízení, v právo společnosti veřejného provozování náboženskosti, v zaměstání správy náboženských věcí a v službě i policejní úřadů, soudů a škol, pro pastýře duchovní, vyučování a dobročinné ustanovených, zachovávaný a chráněn.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmátský, Chorvatský, Slavenský, Halličský, Vladimírský a Illyrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Tashkanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutánský, Krajský, a Bukovinský; velkokníže Sedmitrafský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Medenský, Parnský, Písecký a Qunstalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dabrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradšičský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Italský a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregencský, Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišči; velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

V patentě, daném dne k. března 1847, byla jsou pro vše jmenované země korunní, totiž: pro arcivojvodství Rakouské nad Krali a pod Krali, vojvodství Salcburské, vojvodství Štýrské, knížectví Illyrské, náležející a vojvodství Korutánského a Krajského, knížectví hrabství Gorického a Gradšického, markrabství Istrianského a města Trenta se zmíněna jeho — pro knížecí hrabství Tyrolské a Vorarlberské, knížectví Česko, markrabství Moravské, vojvodství Horno- a Dolnoslezské, knížectví Halličské a Vladimírské a vojvodství Osvětimského a Zátorského, velkovojevodství Krakovským a vojvodství Bukovinským, kasaň pro knížectví Bukovské — prohlášená jíti práva politická, která s listinou úřadů, zároveň vyhlášenou, vzata jsou nyní v hodnost akce.

V následku příčin, která nám vyslyšením ministerstva a rady říšské předloženy jsou, vidíme se pokusiti, patentu dotčenému od k. března 1847 i práchem zrušením, pro jmenované země korunní v něm vyhlášeným, objasniti listinu nově a náhodně platnost.

Pokud o tom nebyl omezen článkem 1. předcházejících právních základních norem, jež zvláštní ustanovení, ustanovujeme Sobě, zvláštními zákony je spočítati.

Prohládjeme však patentem této výše, že chceme vlněné čirky a společnosti náboženské, ve svrchu dotčených korunních zemích zákonně uznati, v právě společnosti náboženské, a v samostatné správě náležitosti jejich, jakoli i v držení a polévání ústavů, nadání a fondů, pro jejich potřeby duchovní, vyučovací a dobročinné ustanovených, nachováti a chrániti, při čemž ustanovení postaveny pod obecními zákony státními.

Dáno v Národním Městě a sídelním městě Vídně dne třicátého prvního prosince léta šedesátého osmého padesátého prvního, panovním Národním rokem čtvrtým.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p.

Z nejvyššího náležení:

Kannoniet m. p.

člen kabinetního ministertva.

4.

Nejvyšší kabinetní přípis Jeho Veličenstva Císaře Pána, daný dne 31. prosince 1851,

k prezidentovi ministertva,

jiného se odějnými základními pravidly, v příčině orgánického zákonodárství této ustanovení, a tím příkazem, by ministerstvo jeho předložilo příkazy ku provedení, jimž by se uvedlo ve skutek, a aby se výpady právní těch Jeho Veličenstva předložily.

„Můj káse Schwarzenberku!“

Vzhledem se patent od desátého dne dodávaj se Vám v příloze pravidla základní, po slyšení Mého ministerstva a Mé rady Říšské v nejvýšelehajších a nejnižších příčinách zákonodárství orgánického zde Mno ustanovená, a tím příkazem, abyto a to provedeno, by ministerstva, jež se týče, bez prodlení způsobem přiměřeným přikročila ku provedení, jimž by se ve skutek uvedlo, a aby výpady právní těch Mno byly předloženy.

Ve Vídně 31. prosince 1851.

František Josef m. p.

Příloha k č. 4.

Pravidla základní v příčině zřízení zákonodárství orgánického v korunních zemích císařství Rakouského.

1. Znově, pod starými historickými nebo pod novými tituly o císařství Rakouským spojené, činí nerozlučné částí Rakouského císařského dědičného monarchie.

2. Jména „korunní země“ užíváno budí v jazyce úředním takto jako označení obecních, při uvádění pojmenování země některé však vyjádřeno budí vždy vlastní označení ústřední, která jí náleží.

3. Obvod zemí korunních budí zúčastněn a vyhrazen země, jež vyhledávají budou přičině správci.

4. V každé zemi korunní stádní se mají v přiměřených obvodech zneužívající úředně zkontrolovat (pod obvyklými pojmenováními zeměskými) a v nich, pokud možno, spojit se mají rozličná odvětví správci v ustanovených mezích působnosti.

5. Nad úřady územní postaveny budou pod obvyklými pojmenováními zeměskými v příslušné administrativní úřadě kraje (státní, delegace a p.). Obvod jich prostorem ustanoví se má, majíc sčítat na rozličném v čase předstíhán, a hledíc na potřeby rozvoje.

V malých zemích korunních jakož vříc, kde by zůstala potřeba, zřídí nad úřady kraje, nežli se úřadost taková.

Úředně kraje postaveny budou pod řízením zeměským (v článku 4.), a budou mít působnost dílem příslušnou, dílem vykonávací a administrativní.

6. Nad úřady kraje postaveny budou v korunních zemích místodržitelství a správce zeměský. Zvláštními ustanoveními vymění se, jak se budou a místodržitelství práce odvíjati a jaké bude jeho působnost, jaké bude mít postavení a jaké působnosti správce zeměský, a jaké bude příslušnost jich pod nejvyšší autority.

7. Za obec místní pokládány budou ty obce, ježto skutečně tu byly nebo jsou, aniž to má být na překážku, aby se ta, kde toho bude potřeba nebo se s důvodem na to bude lidem, podle potřeb a prospěchu jich spojily.

8. Při přičinění obcí místních má se mít sčítat na rozličné zeměskými veskerými a městečskými, zvláště pak se sčítat ty, na předstíhán vlastnost a zvláštní postavení měst královských a zeměských.

9. Při ustanovení obcí veskerých má se býti panství velká majetnost pozemní pod jistými výhradami, ježto se v každé zemi zvláštně vykoná, se zvanu obcí místních vykonáti a přitom pod úřady územní postavení.

Více náležitých zemí panství, ježto bezprostředně spolu hraní, má se k tomu kromě spojily.

10. Vlád se zřídí, představení obcí obcí veskerých i městečských potvrzení a podle okolností i jmenování. Oni mají být uzáti pod příslušnou, se obcí zeměskými ústřední a jeho postavení býti a ostatní povinnosti své svědomitě pláti.

Těm se mají ta, kde to pro panství obcí radno bude, vyřídí kategoricky úředně obecních vlády k potvrzení předložiti.

11. Obcím se a vyhradení zákonnými povoluje voliti představení obcí a výbory obcí dle lidí volebních, ježto se ustanoví.

Jména ústřední představených obecních a výborů obecních ustanoví se mají podle vyhlášení, ježto dílem v jedné každé zemi v obvyklých byly.

13. Působnost obcí vztahovati se má vůbec toliko na jejich záležitosti obecní, a však mají býti obce i představení jich povinni, propůjčiti se úřadům zemskoúředním ve všech záležitostech veřejných pomal, kterážto se obecnými nebo zvláštními ustanoveními ustanoví, a na kterých se řízení bude.

I v samých záležitostech obecních zůstává se úřadům zemskoúředním, zkušeti a potvrzování důležitější výkony a uzavření obcí, ježto se v záležitostech obecních zvrubují ustanoví.

14. Těfejnost jednání obecních má přestati, vyjmažte zvláštní výkony hlavně: úřadům však obce bude povoleno, zvláštností ve zvláštní věci, ježto se jich budou týkati.

15. Obec postaveny budou vůbec pod úřady okresní, a toliko vyjmažte podle zvláštností jedné kašidě pod úřady krajské nebo přímo pod ministerské.

16. Podle základních těchto pravidel zříditi se mají pro každou zemi řádová, zvláštním způsobem ježto přizpůsobí, a to pro obce rakouské i pro města.

Při pracích těchto budí míno se k tomu hleděti, aby se interesům převládajícím též propůjčilo působení převládajících, a aby se jak při volení aktivním i pasivním, v přímě zřízení představených a výběrů obecních předebráno, tak i v záležitostech obecních rozhodná převaža zřídila majetnosti pozemní podle toho, v jaké rozdílnosti byla ve straně obecní vsta i podle hodnoty její herničné, přírůstle ale v poměru k velikosti majetnosti pozemní — v městech zvlášť majetnosti domovní — a pokud možná korporacím pro potřeby duchovní i laické.

V království Lombardsko-Venětském má se řídit obecní tam uvedený v platnosti zachování a vyhradení oprav, ježto by se snad dle okolností potřebojati býti mohlly.

17. Soudství vykonávati budou v celě tři úřadové a součástí k tomu zřízení podle nížejšího přičině majících ve jméno Jeho císa. král. apoštolského Velikánstva.

18. Úředníci právní a soudcové mají při vykonávání soudství zachování býti nezastatelní, co se však týče ostatních jejich osobních vztahů občanských, mají strany nich platnost míti předpisové, pro úředníky státní vydané.

§ 19. Odložením soudnictví od úřadů správních má místo míti u právních soudů obecních, pak u instancí druhých a třetích vůbec, u instancí prvních ale v království Lombardsko-Venětském a tam, kde se to uzná za nevyhnutelné.

§ 20. Úřadní pokládati se má u jednosoudní jakožto instancí prvních na to, že jsou se správců v úřadě okresním spojeny.

§ 21. Úřadní též všího zvláštního zřízení těchto úřadů okresních (viz článek 4.), může se řídit zvláštností zvláštní úředník soudní nebo politický příkazem, jak toho kde potřeba bude.

20. Jak ve sporných i mimosporných záležitostech občanských, tak i v záležitostech trestních mají býti tři instance.

21. První instance, jak pouze juridické, tak i ty, ježto se úřadové okresní zasedání budou míti správy politickou, ustanoveny jsou pro záležitosti občanské v mezích, kterých se týkají, pro přelomky a ty příčiny, ježto se zvláště pojednávají, pak k tomu, aby práva státní vyhledávaly a soudním trestním věcími pomoci a podporu se propůjčovaly.

22. V distriktech příměstských, kleslé při tom pokud možná k politickému rozdělení není, ustanoveni budou soudové kolegiální čili oborové jakožto první instance pro soudci v příčině občanské a zvláště pojednávaných přelomků, pak pro všechny ty záležitosti právní, ježto mezi působností úřadův okresních převyšují.

23. K odhývání záležitosti občanské a trestních v instance druhé odhází se mají vrchní soudové zemští, prohlášeje při tom k nejvyšší potřebě a na ni přestavou.

24. Nejvyšší soud má býti instancí třetí.

25. V přelomcích a přelomcích, pokud tyto příkázání jsou k úřadům okresním, bude míti místo řízení inkviziční v společné se možná sejednoduším.

26. V těch věcech trestních, strany nichž řízení předsa jíti má a soudi oborových, nachováne má býti pravidlo obžaloby, oznámení obžaloby obžalovanému a ústního společu v řízení záležitosti.

27. Řízení nemá býti veřejné, propůjčují se však při ústním přelomu v první instanci obžalovanému a povolání presidenta, jakž i tomuto právo, že může až do určitého počtu posluchače připustiti.

28. Obžaloba zprostředkování má zastupitelství státní, jehož působnost se vztahuje kade toliko na proces trestní.

29. Soudci parotýžňají se odstaviti.

30. Rozsudky vyšetřeni mají toliko soudcové akademci. Formy rozsudků ve všech trestních mají býti „výnos“, „novina“, „propustím a obžaloby.“

31. Řízení u vrchních soudů zemských a u nejvyššího soudu má býti toliko písmané.

32. Řízení ustanoveni o působnosti úřadův soudních obžalovati v sobě budou zákazné, ježto se sjezem vydají.

33. Obecný zákonník občanský má jakožto společné právo všech přístátních státní Rakouského i v těch zemích, v nichžto na ten čas ježto platnosti nemá, po příměstských přípravách a s přípravami ústí, a majje při tom zřetel na zvláště poměry semi těchto, uveden a taktéž má i zákon trestní v celé říši přičesně sjednáti býti.

34. V zemích korunních odhází se zvláště statuty o dědičné šlechtě staroslovácké čili jsou majetnosti pomoci, která se ustanoví, opatřevá, a jejích přednostech i povinnostech, zvláště pak propůjčí se jí všemohouctví usnadněti ku zřízení majoritní a šlechtické. Co se týče stará šlechtického, mají se předpisové zvláště, pro nachováni statků jeho společných vydání, ta kde jsou, v platnosti nachováti.

35. Úřadům krajským a místodržitelstvím po dobu postavení budou výborové poradní a majetné řechty dědičné, a držitelé velkých a malých pozemností a a průmyslníků, kterýchžto výborův působnost, co se týče věcí k ní náležejících i okruhu jejich, náležitě bude vytknuta. Pakli by se vidělo, že by bylo žádoucí, aby se ještě někteří jiní faktorové do výborů těch přivzali, má se podle okolnosti k tomu ústetí učiti.

Zevrubníjší ustanovení o tom vyškna budou zvláštními nařazeními.

36. U zemědělských úřadů okresních zvolati se mají čas od času představení obcí k okresu náležejících a vlastníci pozemností velkých, ze svazku obecního vyjmutých nebo přimocenci jich ke schůzkám v náležitostech jejich.

Částka III.

Vydána a vzešla dne 14. ledna 1852.

5.

Nářízení císařské, dané dne 11. ledna 1852,

pro ty soudy krajské, v nichž posud má platnost prozatímní řád zveřejněný od 13. ledna 1850, a řízení před soudy krajskými, jako prozatímní až do vydání nového zákona o řízení před soudy krajskými, jakož i před soudy okresními, a řízení před soudy okresními, nastoupil má na místo řízení před soudy.

Aby se usnadnil poroty ihned ve skutek uvésti, a aby prozatímní až do toho času, kdežto v platnost vejde zákon o řízení před soudy krajskými, kterýž se poslé zveřejní, bylo od 31. prosince 1851 uděleno má, v příčině obžební a předání tiskových, jakož i do nynížka přikázány byly k soudům porotním, města město Haasi, a trvajícím ještě ustanovení řádu zveřejněného od 17. ledna 1850 co nejvíce se zmenšují, tedy nalízej, slyšev proti té ministerstvo a Mno rada řízení, takto:

§. 1.

Od dne vyhlášení nalížení tohoto pořádku, nastoupil mají na místo předání o řízení před soudy porotními, obžebních v řádu zveřejněném od 17. ledna 1850, tato ustanovení.

§. 2.

Hlavní pře řízení ve všech případech trestních, článkem 7. patenta od 17. ledna 1850 k soudům porotním přikázány, má předce jiti před soudy krajskými, kteří při tom rozhodnutí budou v shromáždění, náležejícím a při soudech a z předsedliho. Soudové krajské předce jiti mají všude podle předpisů, v hlavě 14. dotčeného řádu zveřejněného obžebních, pokud není v §§. následujících něco jiného ustanoveno.

§. 3.

§§. 17 až včetně 44 řádu zveřejněného od 17. ledna 1850 jsou zrušeny. Předseda soudu krajského má v jednom každém případě zvlášť ustanoviti den, kteréhož se hlavní pře řízení bude předce hráti, a má řízení to řídit buď sám nebo náměstek od něho jmenovaný.

§. 4.

Slyšení obžalovaného, v §. 254 řádu tr. předepsané, předseda bráti má představený nebo některý z členů krajského soudu, který slyšení toto vykoná, než od společného příchodu při hlavním pře líčení vykoná.

Jedna soudců k rozhodnutí poročených věcí má prezident soudu nebo mírník jeho obžalovanému nejdláše třetina dne před tím dnem, kterého počít se má hlavní pře líčení.

Co se týče veřejnosti řízení, zachová se jest podle postávky 27. pravidel základních, ode dne 31. prosince 1831 předepsaných.

§. 5.

Po skončení řízení předsedníka slyšení hudez nástupce státní a obžalovaný i obhájce jeho, v pořádku v §. 285 řádu tr. ustanoveném. Líčení jejich vztahování se má toliko na skutečné výsledky hlavního pře líčení a na náhodou kvalifikaci skutku, vylučuje však všechny rozkladní strany trestu, kterých se odvolání má. Na nástupce státního raději při tom, aby se určitě prohlásil, zakládá podle výsledku hlavního pře líčení obžaloba svou na skutečných přiběhích, ve spise obžalování obsažených, nebo na které v nově k tomu přiběh okolností skutku obžaloba svou rozlišuje, anebo které skutečné přiběhy obžalovací pokládá za odpadlé, lečnicí s kterých ustanoveních zákonů má na to, že se vztahují na okolnosti skutku, od něho trvaná.

§. 6.

Předsedící prohlásí potom líčení pře za skončené. Soud, se viděl se ma toho předseda, odejde, aby rozhodl o tom, zdá se obžalovaný jest viněn, a jaká jest náhodou povaha skutku, kterých se obžalovanému za vinu klade. Porada soudu vztahování se má toliko na to, jestli obžalovaný viněn nebo opominutím, ješto se ma za vinu klade, viněn, nežli skutek tento nebo opominutí to podle zákona trestné, a který v zákoně vytknutý trestný čin nebo opominutí čin svou skutek nebo svou opomenutí, jestli učinil dokonaný nebo nedokonaný, a jestli obžalovaný bezprostřední pachatel, předseda, spoluvinník nebo účastník. Aby se obžalovaný za vinu prohlásiti mohl, potřebí jest vědiny alespoň dvou třetin hlasů (3 proti 2). Předsedící má vždy hlas svůj vydati. Jestli hlasové stejně rozdělení, učiní se má uzavření podle toho mínění, kterých obžalovanému jest příznivější.

§. 7.

V případech, v §. 288 řádu tr. jmenovaných, vynořiti má soud hned rozhodek toho znění, že se obžalovaný od obžaloby osvoboduje. Nalezne-li však soud, že obžalovaný viněn jest nějakým podle zákona trestným činem nebo opominutím, tehdy má vytknutí:

- a) kterým skutkem obžalovaný byl viněn nalezen, vytknouc při tom výslovně postavené okolnosti skutku, pro které se jistého zákona trestního učilo;

4) který zločin nebo přečin, nebo který přestupek činil příběžně skutečně na pro-
kázání pokládání, jímž obžalovaný byl viněn zločinem, vytkneme zpravidla usta-
novou zákona, jichž bylo učiněno.

§. 8.

Hned na to, když soud uzavření učiní, má se rozhodnutí jeho v síle sedací a u
přítomnosti obžalovaného vyhlásiti.

Předsedící procesu rozsudek podle §. 7. vynášející, nebo výrok podle téhož §.
učinující, jakob i podstatné příčiny rozhodnutí, přečte k tomu ustanovení zákona, jichž
bylo učiněno. Vše to pod neplatností.

§. 9.

Byli obžalovaný prohlášen za vinného nějakým trestem tělesným nebo omezením,
obdržel slova nejprve státní nástupce, aby učinil návrh trestní.

Na návrh slyšení budou soukromíci, ježeb se třeba, aby dovedl práva svého k náhra-
dě, pak obžalovaný a obhájce jeho, v pořádku v §. 285. řádu tr. ustanovením. Lčení
slova vytkneme se má toliko na to, mají-li nároky trest, podle výroku, dle §. 3. vynecha-
ného, navržený, a jak velký má býti, pak na práva k náhradě, až jestli tu jsou.

§. 10.

Soud má na to vyzvěsti svůj rozsudek trestní, sříje ustanovení, v §§. 344 až 346
obžalovaných. Hned na to vyhlásiti má předsedící v síle sedací a u přítomnosti obžalo-
vaného název trestu a nejpodstatnější příčiny vynášení trestu, přečte zároveň ná-
zev zákona, na němž se název zakládá, a obžalovaný použiti se má o prostřed-
cích opravných, ježto mu přísluší. Vše to pod neplatností. Co se třeba vyhotovení
rozsudku tohoto, mají platnost předpisové §§. 348 až 349 řádu tr. Ve vyhotovení
růk mají též obžalovaný býti podstatně okolnosti skutku, jež byl soud podle §. 7. čl.
a. vytknul.

§. 11.

Proti rozsudku soudu krajského, ať má, že obžalovaný jest osvobozen nebo od-
suzen, má nároky toliko státní úředník ke zrušování soudu, když při tom usta-
novení, obžalovaných v §§. 352 až 354 a 356 až 359 řádu trestního; na přívaz zma-
telnou odlišně pak pokládá se má to, když z rozsudku od soudu vyvoláno a u pří-
liš jeho nevysvětlí, pokládá soudek okolností skutku, pro kteréž se ještě název
trestního učiněno, za prokázané či ne, pak to, když výrok, strany skutku dle §. 6. vy-
něšený, není shledán nebo sám sobě odporuje.

§. 12.

Soud určíme rozhoduje o všech stížnostech nastávajících, kteréž se k němu po-
dají, v síle své nevolně, nepřítomně k tomu ani zastupitelství státní, ani obžalova-
ného nebo obhájce jeho.

§. 13.

Ustanovení tohoto odřídí se má též ve všech případech, strany nichž bylo již ustanováno, že se odhánějí před poroty.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p. M. Krauss m. p.

Z nejvyššího náležení:

Hannover m. p.

ředitel kanceláře ministerska.

6.

Nářízení, vydané od ministra práv dne 12. ledna 1882,

pro ty země korunní, v nichž se to dříve má platnost již trestní od 17. ledna 1858,

jinéž se podle nejvyššího příkazu od 22. ledna 1862 ode dne vyhlášení nářízení tohoto vřípovějí při trestním pře řízení na svou míru má obecnosti, kterých ustanovena jest v postáve 27. pravidel, v nejvyšším přípisu kabinetním od 22. prosince 1852 předepsaných.

Podlé příkazu Jeho c. k. apoštolského Velikévstva, ježto máe došel zavelel s císařským náležením od 11. ledna 1858 (Zák. říšského čísta III., č. 5.), jinž se řízení trestní před soudy krajskými, kteří prezantim nastupují na místo poroty, pořídí, má se i v těch zemích korunních, v kterýchž na ten čas ještě prezantimní řídí trestní od 17. ledna 1858 má platnost, veřejnost řízení trestního při všelím trestním pře řízení, ježto jde před se jak u soudů zrušovacíh, tak i u soudů krajskýh, u okresních soudů shovrých a u okresních jednosoudů, ode dne, kteréhož nářízení toto bude vyhlášeno, zastaví, a příspověčí k tomu posluchoři na svou míru obecnosti, kterých ustanovena jest v postáve 27. pravidel, v nejvyšším kabinetním přípisu od 21. prosince 1851 (Zák. říšského čísta II., č. 4. r. 1852) předepsaných.

Představovnjm volbařých soudů trestních dáá se v následku toho zavelel řídí názení, dle něhož se vešle pravidel od Jeho Velikévstva schválených ku trestnímu pře řízení v instanci první posluchoři mohou příspověčí.

M. Krauss m. p.

Částka IV.

Vydání s rozsvícením dne 11. ledna 1882.

7.

Nariadení, vydané od ministerium vojenství dne 3. listopadu 1881.

Jinak se vytkávají ustanovení od Jeho Veličenstva ustanovení, jak má být organizace pionérské sborové školy v Tuluze.

V náležitosti nejvyššího rozkazu Jeho Veličenstva Claude Fina mají, co se týče školy sboru pionérského, počínaje od roku 1882, následující ustanovení ve skutek vojny.

Předně. Kurs učební, jehožto počet se vždy ustanovuje na den prvního října, vyvíje se se tři let na čtyři léta.

Za druhé. Chovanci, jichž jest na počet 150, děl se v chovance stáru školního, jichž jest 100, a v chovance setna pionérských, jichž jest 50.

Za třetí. Strany učební následující k stáru školnímu, má přívaz, spatřeni činiti ministerium vojenství, obsazovali však učba v setnách pionérských přísluší velitelství sboru a nice a osob nauka k nastiňování školy sborové spíšoběžek.

Za čtvrté. Stáři přijímací těch, ježto se učebnej o přijetí do stáru školního, ustanovuje se na čtrnáctý rok věku.

Za páté. Aspiranti kategorie této odbyti mají, než se ustanovují u ministerium vojenství pro školu sborovou, akoužto přijímací.

Aby akoužto tato odbyvatí mohli, učebnej se mají aspiranti stáru školního postř rozkazu armádního č. 11. dílve o písemné povolení velitele sboru pionérského, předtiskví křitel list a poslední svá vysvětlění školní.

Velitelství sboru na to buď povolení k odbyvatí akoužto kadetů pro sbor, vrátě spisy připsané, písemně učeb, ovšem pod tou vřadkou, že aspirant jinak jest spíšoběžek, nebo je oděpě, a učeb to vřadkem na bydlišti aspirantova buď sama, nebo

to učiní velitelství od něho delegovaní, ukaunderše náležitě osobní okolnosti aspirantovy a svědčíce, udělí nebo doberé sboru vyhledívá, aby aspirant byl přijat.

V případě prvního má se aspirant, předlože příslušení a spisy dotčené, ohlásit ředkém u velitelství sboru armádního, kterém u bydliště jeho nejbliže leží a kterém seí mu zejména, anebo u zemského vojenského velitelství v Záhřebě, Temišváru nebo Záhře, aby tam v ustanovený čas ukaunderše odbyt, a čem se podle nále polsko-ného formuláře vede protokol.

Zkouška tato vztahovati se má nice toliko na znalost praxopisu v aspirantově jazyku mateřském, čtyr způsobilé polotních a registrie, počátku fyzického znanopisu a znanopisu Rakouského meznárodní; má se však při tom učiniti zřetel nále na vychování, jehož vychovanost víker jik políval, a na jeho upřímnost, radíkovaci, a podle tohoto obecného pravidla posuzovati se má přinej a pod odpovědíním komise ukaunderše, udělí ukaunderše jest způsobilý, aby byl pro pionérskou sborovou školu ustanovená a časem svým do ní přijat. *gg*

Jak ukaunderše tato vypadla, oznámi se aspirantovi výtahem a protokolem, vešle mu zároveň spisy předložené.

Zallí výtah tento přinej, nastane rozhodně, jik se týče, končící doba, kdyže se bude učiti káňost na ustanovení aspiranta pro pionérskou sborovou školu a přijeti ho časem svým do ní, k ministerium vojenská buďte přinej, anebo prostředkem telegrafu zemského vojenského velitelství podati, připoje k ní tyto přiložky:

- a) káňiel list;
- b) vysvědčení lékaře polního, že se jest raditi, že aspirant bude k polní službě vojenské způsobilý;
- c) vysvědčení otkouder, usalli tato ve vysvědčení lékaře polního jik ukaunderše;
- d) poslední vysvědčení školní;
- e) příslušení velitelství sboru pionérského;
- f) výtah z protokolu a odbytí ukaunderše, a
- g) reverse ustanovení ku placení přídavku vojenského náležících devíti náležících, kterých se, pokud běh ukaunderše trvá, pro aspiranta vždy čtrnáctkrát napřed u velitelství pionérské sborové školy skládati má.

Na takovou káňost rozhodne pak teprv ministerium vojenská končící, a vydá výměr.

F o r m u l á r.

C. k.

Ministerstvo obchodního komisio.

PROTOKOL ZKOUŠENÍ

Ukazuje se níže jmenovaných aspirantů pro plánerskou sborovou školu.

Jméno křestní a rodinné	Narozeni				Město, kde se přihlásil	Přírodní učení a rodinné	Vzdělání, kteréž aspirant podlégal, uvádě- jí: které učitel, jak vzdělání, načež má se uplatnit jako pro plánerskou sborovou školu	Účel			Čím se uplatní učení a rodinné	Vážen komisio	Pří- pomoc- nosti		
	rok	měsíc	den	město				rodinné	Konceptní	Průběh a účel učení a čas a místo jazyka				Čas uplatnění učení a využití	Učitel

Sig.

8.

Prohlášení ministerů dne 14. listopadu 1851.

strany učení obchodního, do praktické učebnice, panských nebo obecních učebnic
jazyka, ve všech zemích monarchie Rakouského a jednoty Švýcarské.

V následku úmluvy, a radej spolkovou jednoty Švýcarské spíše vylučovací
účinné, prohlásil náležející ministr náležitosti nezávislosti a čestě císařského, pak
prezident ministerstva Jeho Veličenstva Císaře Rakouského, ve jménu vlády císař-
ského Veličenstva, že od nynížka výhrada, obsažená v článku III. úmluvy o vztazích
se státních, dne 2. srpna 1854 mezi císařskou vládou Rakouskou a jednotou Švýcar-
skou uzavřené a posléžšími úpravami roku 1821 a 1837 na vložky není císařství
Rakouského a jednoty Švýcarské rozdílné, týká se vybraných obchodních, obecních
a občanských k ruce učeb. učeb. nebo panských jednotlivých, mezi některými nezávislí
císařství Rakouského a jedné, a jednotou Švýcarskou s druhé strany, pohledů se má
na úplné učení a že tedy vybrané učeb. učeb. učeb. učeb. učeb. učeb. učeb. učeb. učeb.

Tato na potvrzení prohlášení *) toto od náležejícího a příslušného představitelů
vytvořeno jest, a má se nyníž prohlášení stejné nyníž, v kterém se prezident

*) Prohlášení toto učiněno jest dne 1. prosince n. l. v Bernu proti prohlášení stejného učeb.
jazyka ve jménu Švýcarské strany učiněno od prezidenta spolku a představitelů jednoty v Bernu dne 26. listopadu
1851 potvrzeno jest.

Švýcarské rady spolkové a kancelář jednoty podepsati mají, v zemích oboupoložích vojsk-
ným vyhlášením moci a plátnosti zabýti.

Ve Vídni dne 14. listopadu 1851.

Jeho c. k. spoř. Veličenstva prezident ministerstva,
ministr náležitostí zevnitřních a domu císařského.

F. Schwarzenberg m. p.

9.

Nářízení, vydané od ministerium vojenství dne 13. prosince 1851,

pro číslo 133.

Jinako se v náležitku nejvyššího rozhodnutí od 10. prosince 1851 §. 78. II. dílu ná-
kazního trestního od 8. září 1850. týkající se pokusovních, když se důležitá neznaná
umění, ježto se byly a nájemníky byli učily, rozlišuje i na osoby vojenství.

Jeho Veličenstva Císař Pán vydil nejvyšším rozhodnutím od 10. prosince 1851
náříditi, že se má osobám vojenským k plnění zachovávat vyhlášení oboje ustanovení
§. 78. II. dílu civilního nákazního trestního od roku 1803, podle nářadí se

- a) chystat doma, administrátor, sequester nebo kdo jinak má pod sebou správu do-
ma, když umění, kteří se s nájemníky jeho staly, v předepsaném čase neznaní,
podle rozličnosti mět a výnosu doma pěti až i padesáti klatými,
- b) ten pak, kdo v podáním dává svědčice na týden nebo na měsíc, nebo člověk nez-
leháče, a ve čtyřech a dvaceti hodinách viděnou umění podle předpisu
neznaní, pěti klatými pokusovní, a pakuta tato, když se přestupek opakoval,
zdvoujnásobiti má.

Bylážby pakuta na majetnosti odovznaní nebo rodně jeho na patřnou vjnu majet-
nosti nebo provozování živnosti, mají soudové vojenství valičti příslušný trest na
svobodě.

Caarlich m. p.

10.

**Vyhlášení, vydané od ministerium zeměvzdělání a hornictví dne
14. prosince 1851,**

obrány ustanovení od placení tax na státní školství a hornictví.

Ministerium zeměvzdělání a hornictví vidí se ustanovení v uznaní s ministerium
financí, že se ustanovení, od ministerium náležitostí duchovních a vyučování učiněná

vynesením od 11. listopadu 1850 (Zák. číska 6, č. C. M. č. 449) strany osobnosti od placení tax akousičních, vatahorství mají i na státní akousičky a lesnictví.

Throneréd n. p.

11.

Název císařské, vydání dne 26. prosince 1851,

pro vzhledu tál.

Jináže se ustanovují tituly a uniformy brigád soudních vojenských od státního auditors vzhledu.

Orgány soudních vojenských, od státního auditors vzhledu, mají od nynížka máti následující tituly, s charakterem důstojnickým, šarží jejich příslušným, a sice:

Auditor státní major: Auditor major;
generál auditors poručík: Auditor podplukovník;
vojenský správní rada: Auditor plukovník;
rada nejvyššího vojenského soudu: Auditor generál;

rada ministrů, v ministerium vojenský se správce sekční pro věci právní ustanovuj: Auditor generál a správce šekční;

Podle toho přestane tituly používat: „státní auditors“ a „generál auditors poručík“ dle: předpis však, týkající se pláče a příjmu uspořádání osob právní jmenovaných, jakož i práce jejich, postupování v systematické výšce stupňů pláče, nemění se.

Uniforma auditors tál² ustanovuje se takto:

Uniforma auditors majorů a auditors podplukovníků.

Podle předpis, kterýž jest pozasade v platnosti strany auditors státních a generál auditors poručíků.

Uniforma auditors plukovníků.

Jest tál, kteras mají auditors majorové a auditors podplukovníci, tálke s rozestavacími hradičkami plukovníckými; pro sední však a jinou obyčejnou šlehu náleží v čerám kabát zbroje a modrých pantalonách, podle předpis pro pěchota.

Uniforma auditors generálů a auditors generála i správce sekčního.

Jest tál² kabát zbroje s měnovou výškoví, a však s kartami a hradičkami rozestavacími generál-majora a kousky generálskými; pak modré kalhoty s kartou dvoji, jak se nalézá na pozidních pantalonách generálských, a klobouk generálský s kartami a čerým chacholom.

Pro sední a jinou obyčejnou šlehu náleží: v čerám kabát zbroje a v kalhotách s ruského náku s dvoji měnovou předlohu rukou a v stejné paspá, jako mají generálové.

Pláči mají auditors, od auditors majora až do auditors generála i správce sekčního stejny, podle předpis pro pěchota, s měnovými paroly a paspály; auditors

generálové, zejména v zájmu správy občanské, mají na něm konflikt generálské, ostatní náležejí obyčejně k jiné krasě.

Dle toho přestává od nynějška soudní oděv civilních a všech zde jmenovaných barů, jakéž i u všech auditorův.

František Josef m. p.

Coarlek m. p.

12.

**Nářízení, vydané od ministeria práv v srovnání s ministeriem financí,
vůtra a vojenský dne 2. ledna 1852.**

ve věciby soudní krasě občanské a vojenské.

Jinako se v paměti svědčí a také v Uhřích, Chorvatsku, Slavensku, vojvodství Srbském, a knížatě Translejském, pak v Sedmihradsku pro správu předpisuje náležející od 2. listopadu 1852, týkající se soudní výjezdné náhradování občanských soudních spůsobův a dodavatelů na soudy občanské, náležející od soudů vojenských, nebo na soudy vojenské, náležející od soudů občanských.

Nářízením od 3. listopadu 1852, č. 4612 (ve Sb. zák. soudn. č. 2229), vydáno jest od c. k. nejvyššího soudu ustanovení, že když se soudy civilní, od soudů vojenských náležející, v následku nabývané škůdky objasní strany paměť jejich, obcovávají rovněžle s soudem civilním, k vykonávání vrátné soudní prokuratury, nebo když se soudy vojenské, od soudů občanských náležející, v stejné obstatnosti obcovávají s soudem vojenským, soudní místa mají výjezdné náhradování občanských soudních spůsobův a dodavatelů.

Poněvadž pak se tímto způsobem jednání rovněžle může sjednodušiti, a zjednotiti, v soudním občanském se nalézající, ve všech zemích krasních, v nichž již soudové soudní spůsobové vykonávají, uznávají se obcovati a prostředky vlastních, chovají se s následkem státním, takoby se nalézali toto v těch zemích krasních, kde by ještě nebyla nebo škůdkou v platnosti, opět v paměti svědčí, v těch pak zemích, v nichž ještě platnost nebyla, zejména v Uhřích, v Chorvatsku a Slavensku, v Sedmihradsku, vojvodství Srbském a knížatě Translejském, nyní pro obecno ho účelův na budoucnost se předpisuje, provede v případech takových výjezdné náhradování soudních spůsobův a dodavatelů místa soudní soudní. Takéž, co se týče soudův, před vyhlášením náležejícího občanského nebo ještě nezpracovaných, má se ta, co mají úřadové výjezdné na sobě pohledovati, pokládati za obcování.

Krauss m. p. Bach m. p. Coarlek m. p. Baumgartner m. p.

Nariadení, vydané od ministerium financi dne 7. ledna 1852.

pro ty věci kované, které jsou v společném svazku celním,

Jinžto se poznáním uvádí horek výčetní.

Abý se skutek uveden byl §. 27. připomenutí předcházejícího k tarifi celní od 6. listopadu 1851 (Zák. Říšsk. č. LXIX, č. 244), vidí se ministerium financi v souhlasu s ministerium války rozhodli, by počínaje od prvního února 1852, tato ustanovení poznáním vešla v platnost:

§. 1. Při dovozu z cizozemsku nebo z výhradků celních má zboží tkané a stávkové, v odděleních 64., 65., 66. a 67. tarify celní obsažené, když ustanoveno jest k obchodu nebo k provozování nějaké jiné živnosti, podrobena býti kolku výčetnímu.

Vyjmouty z nariadení tohoto jsou:

- a) Zboží kovářské, látkové a různé spíšechné nejaprotěžlivé vůbec;
- β) věci, vedle ustanovení tarify celní ve zboží tkané a stávkové vřadné, jako přehrázejí ve spíšečné napole nebo zcela kované oděvy nebo zboží šperkovního, ku př. zboží stávkové, jako košile, punčochy rukavičky a t. d., pak napole kované zboží šperkové, jako: košíčky přehrá, lince a t. d. toho spíšechné, kterýž vytknut jest v poznámení 1. ku třídě tarifové zboží tkaného a stávkového.

Kolku výčetnímu však jsou podrobeny: látky a látky látkové, jakož i věci látky.

§. 2. U úřadův důchodkových v království Lombardsko-Venetském užívá se kdekoli ve kolku výčetním uloženího tam kolku z příloh měřících (Lamina di rame) s nápisem „merco estera“.

§. 3. Na zboží tkané a stávkové, jakož to u úřadův celních v ostatních zemích společného svazku celního rozhodnuta vyloučí podrobní, přitiskne se na znamení, že vytknut se má, poznáním, až se bude moct ukáti jiné opatření, počít vsočková.

K tomu účelu obdržel úřadové celní, jakožto kdekoli ku příkladu kolku výčetního uvedená, vzájemní početní razítka, na ně bude ověi císařský, pod tím slovo „Verzeichlungs-Stampel“ a se nápis okolo jiného úřadu celního.

Pokud úřadové celní tento početní razítka uvedou opatření, mají také přitiskovati svou obyčejnou početní špejdi.

§. 4. Příkladní horek výčetní (čís. 2 a 3) moc mají také kované úřadové celní obdržet první.

Z ustanovení tohoto rozhoduje, že se strany zboží, kteréž podle §. 1. kolku výčetního podrobena jest, vyloučení rozhodí přede heiti může u úřadův celních nálež kategorie, pokud tito vůbec podle §. 29 předcházejícího připomenutí k tarifi celní vytknut

práce mají, zboží takové vyřizovati, jen tehda, když náležitě porovnájem nebo ustanovené jest pro obyvatele poměry k ostatní jich příloze.

§. 5. Kolek výroční přiložiti se má vůbec ku zboží samému.

Uvažiti se však na příloze povahy zboží, že se kolek výroční k němu samému přiložiti nemůže a jestli čísliti o to, aby se přiložila pečetí vasková, tehdy se má dříve zboží oří protřiknutí, aby konce její mají se být samého zboží v rečí spojeny, ažli ani Videnského pakce utřiknutí a na postřiknutí pečetí vaskovou upraveny.

Co se týče příkladů kolek a příloží měřivých (Lamina), vštati má při způsobu poznamene zachování.

§. 6. Zboží, kolek výročnímu podroběti, opatřiti se má kolekou této díve, než se vyhotoví vechodě celá koleta, a v této poznamenati se má, kolik kolek výročních bylo přiloženo.

§. 7. Ku každému kusu zboží v §. 1. jmenovaného přiložiti se má způsob jeden kolek výroční.

Za kus pokládati se má zboží větší, jestli v čas vyřizování čísl kolek spojený, tedy i trest číslů a t. d.

§. 8. Údávati vzati jsou povinni, přiložiti k dílci stran k jedrozu a blánu kus více kolek výročních.

§. 9. Kolek výroční může se jen tehdy přiložiti, když se zboží navrch podrobí vechoděmu vyřizování.

Později přiložiti kolek tento není dovoleno.

§. 10. Nákladový tato kolek výroční jest při zboží, kteréž jin má být při vyeřád vechoděmu opatřeno, pokud jest nové a nezaměněno, a se tkáze se týče, pokud jsou v celých kuscích, takovou výminkou, že kdyby se našly věci bez tohoto znamení, pokládati se má vyeřád, jestli se bylo stala, na neprobírané, leč dokázati by se, že znamení to náhodou nějakou událostí bylo změněno nebo od zboží oddělena.

§. 11. Za každý příloží měřivý (Lamina), kterýž byl jakžto kolek výroční přiložený počítati se má pět kusů, na každou pečetí vaskovou při krojenu papřiti, vyřizovati však se má sama díle toho vyeřádějí, lečli §. 18 předěložějího připozenati k tarifě celní.

Hausgärtner n. p.

Vyúčení, vydané od ministerium práv dne 9. ledna 1852.

pro Rakousy pod titul a nad titul, Bavorska, Švýcko, Sarotenka, Krájevsko, Uhersko a Slavácko a Itálii, Turčisko, Tyrolsko a Venečerska Částy, Německo, Itálii a Dolní Maňsko.

Jedná se veškerým soudům pro správu odlišně vypracování patentůky IV. patenta čl. 10. zákona od 14. června 1849, uvedeného od nejvyššího soudu, strany příslušnosti soudů krajských v případech vyjednávání podstatnosti.

Aby se odlišně pochopnost vztáh, jak se má rozuměti patnácté IV. patenta čl. 10. zákona od 28. června 1850 (Zak. Nřik. č. LXXXV, č. 255), teří:

1. udělí v tom případě, když nastane substituce, vyjednání má podstatnost soud krajský nebo soud okresní.

2. udělí soud krajský až do nastání substituce příslušný jest k výkonům mezi tím přícházejícím, když podstatnost dříve zřizována již byla odvoláním.

3. udělí soud krajský jest příslušný, když činí jest o vyjednávání součinnosti, která podléhá příslu.

4. udělí soud krajský příslušný jest v těch případech, když ústí nastalo síce před 1. dnem měsíce července 1850, podstatnost ale pro nějakou mezi to příslu příslu, uznává se vyjednávání, ku pl. proto, že ústí dříve nebylo známo.

uznává jest o. k. nejvyšší soud podle §. 36. patenta od 7. srpna 1850 (Zak. Nřik. č. CIX, č. 315.) toto:

Novým zřizován soudům od 14. června 1849, §. 34. (Zákon. Nřik. č. 178) a zákonem uvozacím ku řízení při vyjednávání podstatnosti, post. IV., převzeta jest na soudy krajské působnost toliko poměřující k ukončení těch podstatností, které již dne 1. července 1850 a bývalých, soudů práv analýzi na splněn oborů správných soudů byly ve vyjednávání, kterakto působnost se jen chýla předejít, aby nové soudové okresní nebyli přilí zastaralými resty přetřeni, a kterak má přetati, jak má podstatnost se odvolání, a když až do nastání nových odlišností dříveho datuho správného v příslu jí činí nebude potřeba. A proto jest jak k správním, ječí potřebí, když má podstatnost pod substitucí řídkozávisí odvolání na dříve po nákos povoláního přejít, a ku věšším vyhledám uzávisím až do nastání substituce, tak i k doplnování vyjednávání podstatnosti, když podléhá na jevo příjde jedni nějaké, které při odvolání více podstatnosti nebylo známo, pak k odvolání podstatnosti v těch případech ústí, kteréž se síce již před 1. červencem 1850 byly přichýly, ale tehda nebyly ještě známo, nebo které z nějaké jiné příčiny k rozpuštění soudním oborům má nebyly přilí, by o těch jedni, — povolání nové zřizování soudové okresní a ústí soudové krajské.

Avšak ustanovení této nemůže se vztáti na příměra, aby se odpovídalo platnosti opatření, od soudů krajských v tom neb v jiném případě tohoto způsobu snad již učiněných, nebo aby se přerušovalo a k soudu okresnímu odstupovala jednání, která byla v soudě krajských již počala v případech nastalé již substituce, při vyjednávání majetnosti nějaké podléhají na jevo přímě, nebo konečně při vyjednávání podstatnosti v případě úmrtí, nastalého před 1. dnem měsíce července 1850.

Ustanovení toto, kromě podle §. 26. patentu císařského od 7. srpna 1850 (Zák. list. č. 418, č. 315) platiti má jakožto vyvážení, ačkoli se tímto slova soudům a vřadnost, aby se jím spravovali.

K. Krauss a. p.

15.

Nářzení, vydané od ministeria financí a tržby dne 9. ledna 1853.

Jiněm se opravuje jedno místo v tarifě celní.

V nové obecné ruské tarifě celní pro dovoz, vývoz a převoz vyznačena hodnota v penězích k lit. f. čísly 46, tato slova: „jedna jsou ruském dřevě než lístí a“; do toho má penězmenění to takto zněti:

„Pod lístí a lístky lískovými rozumějí se vícekrát přetřívající lístky rozkuchované, do kterých jsou vloženy ozdoby ze spíšeš dvojnás květinových.“

Pod touto položkou tarifového záznamu vřadíme i takto, když v útku obaleno jest hodváh.

Baumgartner a. p.

16.

Vyvešení, vydané od ministeria práv dne 11. ledna 1853.

pro celou říši.

Jiněm se vyhlášeje nejvyšší rozhodnutí od 28. prosince 1851, podle něžž se ve všech vynešeních veřejných, kteráž se ve jméno Jeho Veličenstva Císaře Říma vyhlášejí, užívati má slova: „Jeho v. k. apoštolské Veličenstvo“, a jiněm se ústav veřejným úředním soudním v celé říši přikazuje, aby od nyníž všichni rozhodnutí úřední, pro která jest předpoklad nebo jest v obzřetí formulo: „ve jméno Jeho Veličenstva Císaře Říma“, užívání a vyhlášejí, „ve jméno Jeho v. k. apoštolského Veličenstva.“

Jeho v. k. apoštolské Veličenstvo dlel nejvyšším rozhodnutím od 28. prosince 1851 ustanoviti, že se ve vyhlášejí úřední úředních, jakoz i v jiném rozhodnutí a v jiných veřejných výkonech úředních, bez soudů, vřadují se na celé území nebo

na to neb ona není konána, místo slov: „Jeho c. k. Veličenstvo“ užívati má slov: „Jeho c. k. apoštolský Veličenstvo.“

Tento nejvyšší příkaz pro obecnoú správu této vyhlásuje, přikazuje se veškerým úředním osobám v celé říši, aby od nynějška všeliká rozhodnutí soudcovská, pro která jest předepsána nebo jest v obvyklé formě: „ve jménu Jeho Veličenstva Císaře Říma“, vydávati a vyhláseti „ve jménu Jeho c. k. apoštolského Veličenstva.“

H. Krassa n. p.

17.

Nařízení, vydané od ministeria vnějšnosti dne 15. ledna 1852,

pro všechny země koruny,

strany toho, že se má zastaviti veřejnost jednání (stevnia.)

Podle pravidel základních v příčině úřadu orgánických v korunních zemích císařství Rakouského, vyhlášených nejvyšším kabinetním přípisem od 31. prosince 1851 (Zák. Nřik. č. 4), má v říších pro obec veškerou a pro města, jako se týká pro jedno každou zemi koruny úřadů, veřejnost jednání obecních přestálů, vyjmažte voliční výkony starost, nežli tiak se má překážeti úřad obce, by nadřídali ve voliční záležitosti, jako se jich týkají.

Podle nejvyššího rozhodnutí od 7. ledna 1852 má se ustanoviti tato ve všech obcích, v kterých jednání obecní podle pozastaveného zákona obecního od 17. března 1849 (Zák. Nřik. č. 170), nebo podle voličních statutů neb podle bývalých zvyků a zřízení jsou veřejná, ihned ustáti ve skutek.

Hach n. p.

Oprava omyleů v řísku.

a. V čístce I. tohoto rozuku (1852) Zakonního Nřikého má se v nařízení čísařském od 18. listopadu 1851, č. I. v §. 45, čísti §. 6 místo §. 5.

Á. V čístce III. má se v nařízení ministra práv od 12. ledna 1852, č. 6, v řísku 6. z dole po slově poslušna čítí přidati: u soudů trestních instance první.

Obecný

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Částka V.

Vydání i rozkladů dne 24. ledna 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

V. Stück.

Angegeben, und veranlaßt am 24. Jänner 1852.

Částka V.

Vydána a rozeslána dne 24. ledna 1852.

18.

Nařízení, vydané od ministeria záležitosti duchovních a vyučování
dne 1. ledna 1852.pro korunu českou, Moravu, Slezsko, Horní a Dolní Rakousko, Salsburko, Štýrsko, Královsko,
Karlovarsko, Plzeňsko, Bavorsko a Biskupsko.Jižto se ustanovuje, nachází štátní má plat školní na gymnáziích, a pobírá, jak se
má předešle jiti při povolování zvrchování od platu tohoto.Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo nejvyšším rozhodnutím dno. ve Vídni dne 28.
prosince 1851 nejokultivěji povolilo říši, že se v náležejících městech těch není
korunách, v kterých předpis tento má platnost, gymnázij plat školní ustanoviti má
na dvanácte slatých korv. m., na ostatních gymnáziích není těchto ale na osm
slatých k. m. na jeden rok školní, a že se má při tom k tomu přiblížiti, aby se vše odli-
vání při povolování zvrchování od platu vyučovacího předešlo.

Pročků předpisují se následující ustanovení, aby plně byla zachována:

§. 1.

Na gymnáziích, na nichž se plat školní vybírá a do fondu studijního odvádí, má
se budoucí plat tohoto pláti, když se tato vysvětluje:V městech Vídni, Linzi, Praze, Brně, Olomouci, Salsburku, Horní Štýrském,
Lublíně, Celovci, Teretu, Lenci a Krakově, bez rozdílu třídy gymnáziám náležo a
vylího šest slatých korv. m., na ostatních gymnáziích není zpráva jmenovaných
čtyři slatě k. m. na jedno pláti.

§. 2.

Plat školní skládá se má v prvém měsíci každého počínajícího pláti napřed.
Žákům, kteří ve třetí této zveřejněné prohlášení, že plat školní zapravili nebo že jsou
od platu toho zvrchování, nemá se dovoliti, by dále školu navštěvovali.Privatisté mají, dříve než se připustí ke konci pláti, prohlášení, že plat vy-
šlovací zapravili.

§. 3.

Plat školní nevadí se žákov, který jej byl zaplatil, ani tehda, když před koncem
pláti zcela vystoupil nebo byl vyloučen. Přestoupili ale jen na jiné gymnázium, a někož

plat školní též jde do studijního fondu, tehdy platí petruševská obdoba na zapravený plat školní též pro to učinitě, na kterýchžžák není přistoupení.

§. 4.

Plat školní mají vůbec zapraveni všichni žáci veřejni a všichni ti, kteří jsou jakéto privátně zapraveni.

Proto, že někdo pečuje nějakého stipendium nebo nějaké fundace, ačkoliv je jen učivkem na chru v některém kostele nebo v nějakém jiném podobném postavení, nebude na budování více osvobozen od placení školního platu, a však mohou i stipendisté, chlapeč, kteří na chru upívají a p., od platu školního osvobození býti, když vzhledem na to, jak velké jest stipendium, ustanovení, obsažených v §. 5., dle svého učení v příslušném učení lze.

Naproti tomu zůstávají klerikové těch škál věhodných, jímž dovoleno jest, přijímat školu a chru podobných škál vyššího gymnasia, vyjmaž s povinností, platiti plat vyučovací.

§. 5.

Veřejni žáci gymnasia mohou býti od školního platu osvobozeni, když

- v příslušném posledním minulé školní učení, t. j. když, co se týče pilnosti, pozornosti a mravů, obdrželi nejlepší vysvědčení a ve studijních vědech jeví takový prospěch, že byli uznáni dospěti, by v nich pravidelně pokračovali;
- když jak oni sami, tak i ti, kteří jsou povinni, je chovati, jsou opravdově uznáni, t. j. když majetnost jejich jest tak skromná, že by jim nebylo možné, platiti plat školní bez odpovídání sobě vůči nejpočetnějším.

Privátně uznávaní býti od placení platu školního osvobozeni.

§. 6.

Aby se pro žáky gymnasia desíci mohlo osvobození od školního platu, podati se má žádost u ředitelství nebo gymnasia, na kterém studuje, a přiložiti se k ní má vysvědčení o posledním příslušném a vysvědčení strasy majetnosti. Vysvědčení toto vydává býti má od představeného sboru a od místního úředníka duchovního, a s tím, když se podává, vyhotoveno býti před delším časem, než před rokem. V něm obsahovati mají zprávu příslušného minulé, strasy majetnosti v něm vysvětlující.

§. 7.

Sbor učitelů má přílohy tyto shledati a s tím, co v té věci ustanoveno, je povinností, se má vlastností ředitelství důkladně učiniti, a svědomitý návrh k uznání školního úřadu učiniti. Úřad učitelů odpovídá jak s návrhem tohoto tak i s důkladného vysvětlění a s předložením okolností skutečných, od něho vyřčených.

§. 8.

O návrhích sboru učitelů rozhoduje zemský úřad školní.

Proti rozhodnutí tohoto ústředního úřadu může být podána žaloba proti němu představení k ministerstvu, jakožto představenému ústřednímu úřadu školnímu.

§. 9.

Osvobození od platu vyučovacího, jehož nárok podle pravidel těchto školní platů, pokud přiléhá, a kterých bylo povoleno, trvá, po celé gymnázium, a sčítává v platnosti, i když někdo na jiné gymnázium přestoupí, a to i tehdy, když plat školní, jako se pro fond studijní vybírá, na obojíhž stavu rovněž jest vyňat.

§. 10.

Osvobození platů tím přiléhá, v kterémž bylo povoleno. Zapravený již plat školní může se tehdy jen teprve navrátiti, když povoleno bylo uznáno teprve po třech, a zapravení platu školního za nastalé přiléhání ustanovené. Za přiléhání předcházející, a náhodě prospěch ve studijních záležitostech na osvobození od platu školního na náhodě byl položen, plat vyučovací se navrátí (§. 3.).

§. 11.

Osvobození od platu školního probude se:

- a) když se polepší stav majetnosti osvobozeného nebo těch, kteří jsou povinni, jej chovati;
- b) když osvobozený učiní dostatečný prospěch ve studijních nebo jest špatně uzrval.

Následek této podmínky bez ohledu a bez výjimky ty jsou:

1. kteří byli a gymnázium vyloučeni,
2. kteří ku konci prvního přiléhání obdrželi třetí obecnou třídu vysvětlovací, nebo
3. ku konci druhého přiléhání druhou nebo třetí obecnou třídu vysvětlovací, nebo
4. kteří pro na jevo danou vadu nějakou, kterouž se povážka uzavírá v nebezpečí učení, neobdrželi dobře vysvětlivši a uzrvali.

Zákázem, kteří ku konci prvního přiléhání obdrželi druhou obecnou třídu vysvětlovací, nebo neobdrželi dobře vysvětlivši a uzrvali pro chování takové, kteréž zasahuje více pokázané, nežli však, že by se mohlo a vynázení mravněho charakteru pochybovati, může ústřední úřad školní k návrhu škola učitelského, jestli tu příčinou zvláštní, výjimečnou provolati, aby osvobození od platu školního dále trvalo.

§. 12.

Nezaplacení se pro nauce pokázanou nebo z jiných příčin přiléhá ku konci přiléhání klasifikace žáka podle uzry toho, co v téhž přiléhání dělal, a upokojením předse učiti a uzavřeli se o něm za tou příčinou předse učiti zkušebka pondělí: nepokázané pro tuto pondělí zkušebka osvobozené. Zkušebka tato musí však v prvních čtyřech nedělních přiléhání nejprve přiléhání učiti.

Takžé nepůsobte osvobození od placení školního platu osob těch, kteří v prvním pilletí ještě před klasifikací jde do předtíh třídy školní dobrovolně nastúpili, nežli to náleží a připadá, v §. 11. uvedených.

§. 13.

Nářízení tato vejde ve skutek, počínaje od ledního pilletí 1852, a to tak, že se na toto pilletí nemá buďe máti placiti plat školní, kterýž v §. 1. ustanoven jest, a že i při početi pilletí tohoto náleží buďe na ty školy, zejména v ně i od platu osvobození, ježto se domnívají, že podle ustanovení výše přivedených právo mají k osvobození od platu školního, aby právo tohoto způsobem v §. 6. předepsaným placati zjednali.

Thun n. p.

19.

Nářízení, vydané od ministeria zemědělního a hornictví dne 6. ledna 1852,

strany vlády, ježto početi na přípuštění ochranných osob lesnických a panských osob technických na státníh státní.

Ministerium zemědělního a hornictví vidělo se a více příčin považiti, že na skutek státní ochranných osob lesnických a panských osob technických přípuštění mohou býti kandidáti, ježto skončili osmiatý rok věku svého, jak málo ostatní náležitosti pokládá mohou.

Tím se odjiná platnost ustanovení, ježto v postávce 3., oddělení B, prezidentského nářízení od 16. ledna 1850 (Záh. Hl. St. 63) o uvedení školček státních lesnicko-hospodářských učiněno jest.

Thunfeld n. p.

20.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 16. ledna 1852,

pro ty věci lesní, v kterých má placiti školní školní od 17. ledna 1850,

jiněto se v ustanovení a ministerium řízení považuje, že ustanovení dekretu komory dvorské od 8. února 1848, podle kteréhož se při vyhledávání prvky dřevu v příslušném panském nebo státním, ježto považate učiněno straně se strany státní řízení a vyhledávání dřevy, prováděti má dřevník řízení, řádem uvedeným od 17. ledna 1850 není shoveno platností své, sčítel že se ještě vždy má zachováti.

Jakož varila pochybnost, máli ještě platnost §. 6. předpisu a učiněni straně se strany státní řízení, v následku nejvyššího rozhodnutí od 24. ledna 1846 dekretu komory dvorské od 8. února 1848, č. 4742 *) prohlášením, jiněto se náleží, že se v těch případech, když při vyhledávání dřevy se strany státní řízení učiněni straně

*) Vě Štátní úřední a národní listů, str. 74, str. 81—82.

užito přijde k parafní nebo záhlav, a dle toho, k vykonání obecného zákona trojitého užívání, se vidi vyhledávati skutečnou povahu skutku, k vyhledání tomu přísluší se má prostředek finanční toho kterému užívání státi přímo představený, pokud by se vyhledávání prodloužiti neznašilo nebo nestálo, neboť vidi se ministerium práva v souměření s ministeriem financí prohlásiti, že předpis tento článkem II. nejvyššího patentu od 17. ledna 1850 (Záh. Hloh. 5. 25.) zbyl dotčen, a že ho soudcové v případech příslušných i dále četiti mají.

K. Kemner n. p.

21.

Nařízení císařské, dané dne 18. ledna 1852,

pro ty země korunní, v nichž vesměs jest náhon tržní a přestupních dlehadkových od 11. července 1850,

jináče se čísi nové ustanovení strany pokutyovní obecně podléhajícího a náhonem dvojným obecním a některých místních přestupků dlehadkových, vatašských se na obecní tato.

Jestliže by někdo s tím některou, v tarifi celní od 6. listopadu 1851 pod číly oddělení 64. g. 66. f., 67. b, 69. c, 71. c, 76. d a e, 92. a a b, a 93. a a b uvedena, dopustil se obecně podléhajícího nebo některého téžto přestupku dlehadkového, v náhoně tržním o přestupních dlehadkových od 11. července 1850 (díl I. hlava 10., 12. a 14.) jasnovaného, anebo by se o obecně nebo přestupek takový pokoušel, anai se, počínaje od 1. únara 1852, při vyměření pokuty prodlíti, ješto se podle ustanovení dotčeného zákona tržního uložití má, bráti za základ poplatek náhodný, kterýž přestupkem tím byl ukázen, nebo byl v neohroženosti, že bude uložena, náhon má se vždy za základ vzíti hodnota věci, na kterou se přestupek vatašaje, a co se týče pravidel, ješto při tom četiti jest, náhi se má paragrafi 49., 50., 52., 53., 54—200. zákona tržního o přestupních dlehadkových.

Franz Josef n. p.

F. Schwarzenberg n. p.

Z nejvyššího nářadu:

Ransoner n. p.

číslo korunního ministrstva.

22.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 20. ledna 1852,

pro království Lombardsko - Benátsko,

strany míry vjezdni na spravně dlehl.

Drakové dlehl, v oddělení 35. tarifi celní od 6. listopadu 1851 obecně, na náh v tarifi de ustanovena jest podle míry 100 Vídeňských stříverů kubičkových, specielně se mají v království Lombardsko - Benátském, podle metru kubičkových.

Podle poměry 100 stříbrných kolbičkových = 2-1285 metrák kolbičkových ustanovuje se za druhy dříví, v oddělení 25, lit. a. uvedené, cti vchodůlka a vřchodůlka 40 čentim, cti průvrazů 8 čentim, pak za druhy dříví, v též oddělení pod lit. k. jmenované cti vchodůlka a vřchodůlka 12 čentim, cti průvrazů 12 čentim a metra kolbičková.

Hausgartner a. p.

23.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 20. ledna 1852,

po vstupu nové korespondence společného země země.

Jižto se podle nejvyššího rozhodnutí od 24. prosince 1851 ustanovuje, že nová tarifa celná dne 1. února 1852 v celém obvodu celním vojím v plátovci, když by ná do ní daly nebyla odhlasována žádným ze všech jazyků vyhlášená.

Poněrať není možná, aby nová tarifa celná ve všech jazycích žádných před 1. února měšer dnem 1852 byla vyhlášená a vydána, tedy se rozhodem na to, že v jazyku německém již byla vyhlášená a vydání v jazyku vládkém do těch zemí, v nichž jazyk jednoduše jest vládký, ještě bžena tohoto měšer se rozšířilo, v následku uvedeného, nejvyššího rozhodnutí Jeho v. k. apoštolského Veličenstva od 24. prosince 1851 daného, prohlašuje, že nová tarifa celná dne 1. února 1852 v celém obvodu celním v plátovci vojím má, když i nebyla v jazycích ostatních vydána.

Hausgartner a. p.

24.

Vyhlášení, vydané od ministerium práv dne 21. ledna 1852,

jižto se prohlašuje, že podle nejvyššího rozhodnutí od 17. ledna 1852 generální prokurátor již nejvyšším a zasloužilým soudem má přestati.

Jeho v. k. apoštolského Veličenstva říčí nejvyšším rozhodnutím od 17. ledna 1852 nařídit, že generální prokurátor a generální advokát již nejvyšším a zasloužilým soudem má přestati, a to za ten příčina, poněrať bezosudně podle nařízení císařského od 11. ledna 1852 č. 12 (Zák. Míst. Měs. k.) soud zasloužilý velkové stálosti zastupoval rozdíla, když den k Hasi dřív již poloden šli nic, rozhodnutí má v souzení nevolným, nepřibírajíc k tomu ani nástupce stálosti, ani obdávajícího nebo jeho obhájce.

K. Kratoch a. p.

Částka VI.

Vydána a rozeslána ve vydání pouze německém dne 24. ledna 1853,
v tomto dvojitém vydání dne 8. května 1853.

25.

Smlouva poštovní mezi Rakouskem a Parmou, učiněná dne 17. září 1851.

Ratiškové vyměnily se v Parmě dne 8. listopadu 1851.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmátský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský, král Jerusalemský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Saleburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní- a Dolnoslezský, Mošenský, Parmský, Piečenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dabrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyrburský, Gorický a Gradštský; kníže Tridentský a Brinzanský; markrabě Horní- a Dolno-
lužický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregencský, Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

Vědomo činíme a vysvětlujeme tímto všem a jednemu každému, komuž na tom záleží:

Jakož smlouva základní o poštovní jednotě rakousko-uherské, která dne 5. listopadu 1850 mezi plnomocníkem Naším a plnomocníkem Jeho císařské a královské Vysosti, arcivojvody Rakouského, velkovojevody Toskánského ve Florencii uzavřena a od Nás dne 10. téhož měsíce a roku ztvrzena jest, také od plnomocníků jak Našeho tak Jeho Vysosti královské, Infanta Španělského, vojvody Parmského za uzavřenou od nich uznána a přijata jest a přidána jest též zvláštní smlouva poštovní, uzavřena a podepsána dne 18. září r. t. v Parmě, která v tato slova zní:

Převodní text.

Konáno stata conciansa a Firenze il 5 Novembra 1850 fra l'Austria e la Toscana una convenzione fondamentale per una lega postale austro-italica ed essendosi indetto il Governo di Parma ad accedere a tale convenzione coi vantaggi che ne derivano ai sudditi parmigiani, gli infrascripti Plenipotenziari, cioè

per Sua Maestà I. R. Apostolica

il Signor Conte Giovanni Gerolamo d'Allegri, Commendatario dell'Ordine pontificio di San Gregorio Magno, attuale Ciambellano di Sua Maestà I. R. Apostolica e Sua Ministro residente presso la Corte di Parma e Modena ecc. ecc., e

per Sua Altezza Reale l'Infante di Spagna, Duca di Parma, Piacenza e degli Stati annessi

il Signor Barone Vincenzo Cornacchia, Commendatario dell'Imperiale Ordine costantiniano di San Giorgio, e del Reale Ordine napoletano di San Ferdinando e del Merito, Grande di Corte, attuale Consigliere di Stato, Ministro di Stato dell'Interno e provvisoriamente incaricato del portafoglio degli affari esteri di Sua Altezza Reale, — prevalendosi dei loro pieni poteri e delle loro istruzioni, sotto riserva della ratifica dei loro Sovrani, hanno concluso di comune accordo la seguente convenzione speciale.

Překlad.

Jakož mezi Rakouskem a Toskánskem dne 5. listopadu 1850 uzavřena jest ve Florencii smlouva a smlouvách rakousko-toskánské jednoty poštovní, a všídlí Parmské se všídlí, pro výhody poddaným Parmským, a si vycházející, k jednotě této přistouplí, ambrosii plenomocenčí ošle jmenovaní, učiněni plenomocenství a instrukcí svých a zvláštního ratifikací uzavřením svým, následujícího zvláštní smlouva, a sice:

Ve jménu Jeho c. k. apoštolského Veličenstva císaře Rakouského:

pan hrabě Jan Jeronym Allegri, komtur popoštského řádu sv. Řehoře Velikého, skutečný komerční a residující ministr Jeho c. k. apoštolského Veličenstva a dvorní Modenského a Parmského,

ve jménu Jeho královské Vyuostí infanta Španělského, vojvody Parmského, Piacenského a zemí příslušných,

pan baron Vincenzo Cornacchia, komtur konstantinského řádu Svato-Jiříského a kr. řádu neapolitánského svatého Ferdinanda i řádu náboženského, velkodůstojník dvorní, skutečný státní rada, státní ministr náboženských věcí, jmenovitě provzatím všídlivosti uzavřením Jeho král. Vyuostí svěřeny jsou.

Articolo 1.

Accessione del Governo di Parma alla lega postale Austro-Italiana.

Premesso che sotto la data del 5 Novembre 1859 fu stipulata in Firenze tra i Governi di Sua Maestà l'Imperatore d'Austria da una parte, e di Sua Altezza Imperiale Reale l'Arciduca Granduca di Toscana dall'altra, una convenzione fondamentale per una lega postale Austro-Italiana, il Governo di Parma dichiara di accedere, come accede, alla lega stessa, e di accettare la sovvraccennata convenzione fondamentale, di cui pertanto si annette sotto A, come parte integrante, una copia autentica, salvo le modificazioni e riserve contenute nella presente convenzione speciale.

Articolo 2.

Estensione della convenzione fondamentale.

Tutte le disposizioni comprese nella convenzione fondamentale del 5 Novembre 1859 saranno applicabili, giusta l'Articolo 1 della medesima, e salvo le modificazioni e riserve di cui sopra, tanto alla corrispondenza scambiata fra gli Stati Parmensi e gli altri paesi appartenenti alla lega postale Austro-Italiana, quante a quella scambiata fra gli Stati e paesi suddetti e l'Estero.

Le disposizioni concernenti la circolazione delle corrispondenze nell'interno del Ducato accedente rimangono inalterate nel duplice della propria di lui Amministrazione.

Articolo 3.

Comunicazioni postali.

Le comunicazioni postali fra i due Stati saranno mantenute come al presente

Článek 1.

Vláda Parmská přistupuje k rakousko-italské jednotě poštovní.

Jakob ve Florencii dne 5. listopadu 1859 mezi vládními Jeho Veličenstva císaře Rakouského a jedním z Jeho c. k. Výsosti arcivejvodou a velkovévodou Toskánským a druhé strany arcivéva jest smlouva o základech rakousko-italské jednoty poštovní, předkládá vláda Parmská, že kamkoliv této přistupí, jakou i skutečně přistupuje, a že vřile dotčenou smlouvu přijímá, její autentický přepis včetně jakékoliv části doplňovací pod lit. A přiložen jest, přičemž vyjadřuje úmluvy a výhrady, ve zvláštní této smlouvě obsažené.

Článek 2.

Na které země se smlouva základní vztahuje.

Veliká ustanovení smlouvy základní od 5. listopadu 1859 vztahovati se mají podle článku 1. smlouvy této, a však vyjmají úmluvy a výhrady s vřech dotčené, na korespondence, která se posílají mezi vojvodstvím Parmským a zeměmi rakousko-italské jednoty poštovní, jakou i na ty, ježto se posílají mezi zeměmi jmenovanými a cizozemskem.

Nabízí tiskajíc se rozšířit korespondenci a vnitř vojvodství přistupujícího, ponechává se zcela jeho vlastní opatření.

Článek 3.

O spojení poštovním mezi oběma státy.

Spojení poštovní mezi oběma státy bude, jako posud, na třech místech hranic

sopra tre punti di frontiera, cioè fra Piacenza e Casalpiasterlengo, fra Piacenza e Codogno, e fra Parma e Casalmaggiore.

Fra Piacenza e Casalpiasterlengo la comunicazione sarà giornaliera ed avrà luogo col mezzo della già esistente stafetta ordinaria da Milano a Modena e a Modena a Milano per la via di Parma, la quale partirà da Milano alle ore 3 pomeridiane, e da Modena subito dopo l'arrivo della posta dalla bassa Italia, percorrendo l'intero tratto fra i due punti estremi in un tempo non maggiore di ore 10 tutto compreso, tanto nell'andata quanto nel ritorno.

Fra Piacenza e Codogno sarà conservata la duplice corsa settimanale col mezzo di un podero, che partirà da Piacenza il Mercoledì ed il Sabato in ora debita per arrivare a Codogno non più tardi delle ore 10 antimeridiane, e ne partirà gli stessi giorni ad un'ora dopo il mezzodì per essere di ritorno a Piacenza prima della sera.

Fra Parma e Casalmaggiore finalmente la comunicazione sarà conservata giornaliera col mezzo della già esistente Messaggeria istituita fra i due predetti luoghi in coincidenza colle Messaggerie fra Casalmaggiore e Mantova, e fra Casalmaggiore e Cremona. Per ora e fino a nuovi decreti da prendersi, essa partirà da Parma alle ore 5 antimeridiane, e da Casalmaggiore ad un'ora dopo il mezzodì per compire la corsa in un tempo non maggiore di ore quattro, tutto compreso.

ovvero, totum inter Piacentiam et Casalpiasterlengam, inter Piacentiam et Codognum et inter Parmam et Casalmaggiorem.

Spejani mezi Piacentou a Casalpiasterlengem bude každodenní, a přijížděním prostředkem ordinární státní jež sprostí státní z Milana do Modeny a z Modeny do Milana cestou přes Parmu. — Státní tato odjede z Milana o 2 hodinách odpoledne, a z Modeny hned, když dajíte pošta z Dolní Italie, a jede celou cestu od jednoho konce až k druhému, vše v ní políťajíc, nejděle v 10 hodinách jak při jíždě tam i nazpět.

Mezi Piacentou a Codognum ponechává se kurs dvakráte týden skrze pošta, kterýž ve středu a v sobotu ráno z Piacenty dost časné bude odcházet, aby do Codogna nepřijel později než do 10 hodin, a odtud bude se v týž den a jednoj hodině odpoledne vraceti, aby do Piacenty před večerem došel.

Mezi Parmou a Casalmaggiorem konečně ponechává se každodenní spejani prostředkem messengerie, mezi tímto místy a vice v spejani s messengeriemi mezi Casalmaggiorem a Mantovou a mezi Casalmaggiorem a Cremonou jež státní. Nyní upokud se novějí nové uměrování, bude odjížděti z Parmy o 5 hodinách ráno a z Casalmaggiore o 1 hodině odpoledne a jede kurs ten nejděle ve 4 hodinách.

Articolo 4.

Cambiamenti di orario e di mezzi di trasporto.

I cambiamenti di orario, che pel bene del servizio fosse riconosciuto utile e conveniente di introdurre nelle predette corse, potranno essere concertati e stabiliti fra la Direzione superiore delle poste Lombardo-Venete e la Direzione delle poste Parmensi salvo a regolarli, in caso di discrepanza, a seconda del disposto dall'Art. 34.

I cambiamenti nei mezzi di trasporto, non che la soppressione, la riduzione e l'aumento di corse sono riservati ai rispettivi Dicasteri superiori. Le dette Direzioni potranno tuttavia promuovere fra di loro le analoghe iniziative.

Articolo 5.

Cambio dei pioghi postali.

In ogni corsa sarà mantenuto l'attuale cambio di pioghi postali fra Parma e Milano, Parma e Lodi, Piacenza e Milano, Piacenza e Lodi, Piacenza e Casalpusterlengo, Parma e Verona, Parma e Mantova, Parma e Cremona, Piacenza e Verona, Piacenza e Mantova, Piacenza e Cremona, Piacenza e Codogno, Parma e Casalmaggiore.

I pioghi scambiatisi fra Parma da una parte e Milano e Lodi dall'altra, non che fra Piacenza per una parte, e Milano, Lodi, Casalpusterlengo, Verona, Mantova e Cremona per l'altra, saranno giornalmente inoltrati col mezzo della convenzione stabilita fra Casalpusterlengo e Piacenza.

Quelli scambiatisi fra Piacenza e Codogno, lo saranno nei giorni fissati pel pedone postale, e col mezzo del medesimo.

Článek 4.

Kterak se mohou učiniti změny v rozdělení hodin a v prostředcích dopravních.

Změny v rozdělení hodin, ježto by se při kurších dotčených viděly státi býti prospěšné a přínosné, může vřechati postavení ředitelství lombardo-venetské a postavení ředitelství Parmenského vzájemně smlouvat a ujednat; pakliž by se ale srovnání nepřivedlo k místu, má se jíti podle článku 34.

Časní změny v prostředcích dopravních, změnování kursey, umnožená, nebo zmenšená jich, zůstávají se úřadům vřecháti, ježto se týče. Ředitelství dotčená mohou však o věcech takových mezi sebou ujedati jednati.

Článek 5.

Kde se navzájem balíky.

Při každém kurzu poselství se rovněž navzájem balíky, totiž mezi Parmou a Milánem, Parmou a Lodi, Piacencou a Milánem, Piacencou a Lodi, Piacencou a Casalpusterlengem, Modenou a Veronou, Modenou a Mantovou, Modenou a Cremonou, Piacencou a Veronou, Piacencou a Mantovou, Piacencou a Cremonou, Piacencou a Codogno, Parmou a Casalmaggiorem.

Obdobně balíky mezi Modenou a jedně a Milánem a Lodi a druhé strany, ježto i mezi Piacencou a jedně a Milánem, Lodi, Casalpusterlengem, Veronou, Mantovou a Cremonou a druhé strany, posílají se buďto každodenně přiležitostí dopravní, smlouvanou mezi Casalpusterlengem a Piacencou.

Balíky obdobně mezi Piacencou a Codogno buďto se posílají v ty dni, kterých jsou ustanoveny pro posla pedonního a sice po něm.

Quelli finalmente scambiandosi fra Parma da una parte e Verona, Mantova, Cremona e Casalmaggiore dall' altra, lo saranno giornalmente col mezzo della comunicazione stabilita fra Casalmaggiore e Parma.

Sarà però in facoltà delle amministrazioni postali il mettersi d'accordo per regolare altrimenti il cambio stesso, ove ciò sembrasse più utile al servizio.

Articolo 6.

Spese per l'invio delle corrispondenze.

È convenuta la massima che il trasporto delle corrispondenze sulle strade postali ordinarie debba essere effettuato da ogni Governo a sue spese sul proprio territorio, e sino alla prima stazione dello Stato limitrofo.

Per tal ragione l'invio delle medesime seguirà dall' una parte per conto Austriaco sino a Piacenza, e dall' altra per conto Parmense sino a Casalpusterlengo.

Quanto al pedone fra Piacenza e Codogno, ed alla messaggeria fra Casalmaggiore e Parma, le spese saranno sostenute dalle due amministrazioni in parti uguali.

A. Corrispondenze Austro-Parmensi.

Articolo 7.

Trattamento delle corrispondenze Austro-Parmensi.

Le tasse che si percepiscono al presente sulle corrispondenze nate nell' Austria e destinate pel Ducato di Parma, e viceversa nate nel Ducato di Parma e destinate per l'Austria, sono abolite, e verranno sostituite la comune tariffa stabilita

Balky obapobé kroměho mezi Parmou a jedné a Verouou, Mantouou, Kremouou a Kasalmaggiouem a druhé strany dopravovati se budou kaldedouhá pšleditostí, zřizenou mezi Kasalmaggiouem a Parmou.

Ostatní se stárouje správuou politickou na vůli, aby se, budeli to shlíbí k dobrému, unárouvily mezi sebou, jak by se střídnáí balika dále mšle spšhodáti.

Článek 6.

Čím nákladem korespondence se dopravují.

Za pravidlo se ustanová, že dopravování korespondencí na obyčejných poštovních silnicích každá vláda na svůj náklad zvlášť má ve vlastní věci a oš k pravidelnému stárouviti v zemi poštovníou.

Dle toho dopravovati se budou korespondence a jedné strany na šlet rakouský až do Pšdovci, a z druhé strany na šlet Parmský až do Kasalpusterlengu.

Co se týče posla mezi Pšdovcou a Codogou, a messengerie mezi Kasalmaggiouem a Parmou, vezouou obě vlády náklad na se rovnou částí na sebe.

A. B korespondencních rakousko-parmenských.

Článek 7.

Jak se mají odkšvati korespondence rakousko-parmenské.

Poplatky, jšite se nyní vybírají na korespondence a Rakouska pocházající a do vojvodství Parmského jšoucí a naopak a vojvodství tohoto pocházající a do Rakouska jšoucí, zrušují se, a vřídí se místě

nella convenzione fondamentale, modificata come qui appresso.

Articolo 8.

Tassa di porto in ragione di distanza.

Relativamente alle corrispondenze fra il Danubio e l'Austria si conviene che, nelle occasioni che seguiranno negli Stati Prussiani, le tasse delle lettere e dei campioni fissate dall'Art. 9 della convenzione fondamentale in centesimi 3, 6 e 9, giusta le distanze di dieci (10) leghe germaniche inclusive, di più di dieci sino a venti (20) leghe inclusive, e di oltre le dette venti (20) leghe, siano valutate in centesimi 15, 35 e 40 Italiani: ritenuto che ciascuna delle dette leghe germaniche corrisponda a quattro (4) miglia geografiche italiane.

Articolo 9.

Stampe e campioni.

Per le stampe sotto faccia si esigerà, senza riguardo alla distanza (giusta l'Art. 13 della convenzione fondamentale) la tassa di 1 centesimo per ogni lotto di Vienna, ragguagliata a centesimi 5 Italiani per ogni grammo $17\frac{1}{2}$ di peso.

Per i campioni si esigerà la tassa di una lettera semplice per ogni due lotti, ossia per ogni 35 gramme.

Articolo 10.

Peso della lettera semplice e relativa gradazione.

Il peso di una lettera semplice viene fissato in un lotto Viennese, pari a gramme $17\frac{1}{2}$ (Art. 10 della convenzione fondamentale). Eccedendo questa pesa, e sino inclusivamente a 2 lotti, pari a gramme 35,

jak v platnosti tarifa uvedené, ve smyslu základní ustanovení, a následujícího ustanovení:

Článek 8.

Taza poštovní vybírá se podle vzdálenosti.

Stejnou korespondenci mezi vnitřním a Rakouskem ustanovuje se, že se při vybírání v zemích Pruských tazy na psaní a vzory, kteréž v článku 9. smlouvy základní ustanoveny jsou na 3, 6 a 9 krejcarů, při vzdálenosti až včetně 10 mil německých, přes deset až včetně 20 mil a přes 20 mil pohledati mají za rovné 15, 35 a 40 centesimův italských; při čemž se každá taková míle německá má za rovnou čtyřem geografickým milám italským.

Článek 9.

Jaké porte se vybírá na věci tištěné a vzory zbalí.

Za věci tištěné pod páskou křehkou vybírá se bez rozdílu vzdáleností (podle článku 13. základní smlouvy) 1 kr. porte za každý lot Vídeňský, což jest tolik, jako 5. centesim italských na $17\frac{1}{2}$ gramů.

Za vzory zbalí vybírá se jednoduchá taza listová za každé 2 luty nebo 35 gramů.

Článek 10.

Mucholi váží psaní jednoduché a jak postupuje váha.

Váha jednoduchého psaní ustanovuje se na 1 lot Vídeňský, který jest roven $17\frac{1}{2}$ gramů (čl. 10. základní smlouvy); vážení psaní takové více, a to až včetně do 2 lottů (35 gramů), porte se zjednotí; vážení

la tassa di porto si raddoppia; oltre i letti 2 (gramme 35) e sino inclusivamente ai letti 3 (gramme 52 $\frac{1}{2}$) la tassa si triplica; e così di seguito.

Articolo 11.

Affrancazione per mezzo di francobolli.

Il pagamento del porto, che in virtù dell' Art. 11 della convenzione fondamentale, deve per massima essere anticipato, si effettuerà mediante applicazione di bolli giustificativi l'affrancazione, volgarmente detti francobolli, la cui vendita avrà luogo nei due Stati per cura delle Amministrazioni postali.

Questi francobolli porteranno l'indicazione del valore diverso di carantani 1, 2, 3, 4 e 9 nell' Austria, e di Italiani centesimi 5, 10, 15, 25 e 40 negli Stati Parmensi.

Articolo 12.

Applicazione dei francobolli.

Chi vorrà spedire lettere, stampe, e campioni col mezzo delle Poste, attaccherà al margine superiore dell' indirizzo, in modo sicuro, legando la materia tenace che si trova sopra sulla parte reversa del francobollo, uno o tanti francobolli, quanti occorrono per raggiungere col loro valore la tassa di affrancazione secondo la distanza ed il peso.

La tassa di raccomandazione, e quella per le ricevute di ritorno (Art. 14 della convenzione fondamentale) verranno corrisposte ciascuna mediante un francobollo da carantani 4, e rispettivamente da centesimi 25 Italiani.

Quello per la raccomandazione sarà applicato a tergo della lettera, dalla parte del suggello, per cura del mittente.

přes dva loty (35 gramů) až včetně do 3 lotů (52 $\frac{1}{2}$ gramů), strojnásobí se porta, atd.

Článek 11.

Frankování děje se prostředkem známek frankovacích.

Porto, jelto se podle článku 11. smlouvy základní musí zaplatiti napřed, platiti se má prostředkem známek, jelto probuzaj, že bylo frankování, a známkami frankovacími se nazývají, a jichž předvíci odpovídá správy poštovní budou pěti lotů.

Na známkách těchto odina bude rozličná hodnota 1, 2, 3, 4 a 9 kr. v Rakouských, a 5, 10, 15, 25 a 40 centesimů v zemích Parmenských.

Článek 12.

Jak se užívati má známek frankovacích.

Kdo pošle psaní, věci dlehné a vsery uhelní (tovary) poštou, má vsiti jedas nebo tolik známek frankovacích, kolik jich potřebi, aby se vzkorá hodnota jich rovnala poplatku frankování, kterýž podle vzdálenosti a váhy vychází, má je nacháziti na zadní straně, kdežto jsou poštoy jistým přílopkovým mazem, a má je na straně adresové na horním kraji povně přilepit, aby držely.

Poplatek rekomandační a poplatek za recepis upitečn (v článku 14. základní smlouvy) má se zaplatiti pokudžti listikroj-carovou a potěbno 25 centesimovou známkou frankovací.

Známka za rekomandační přilepití má podávati psaní na té straně, kde jest potřebi; známka za recepis upitečn má

te; quella per la ricevuta di ritorno sarà applicata alla ricevuta stessa per cura dell' impiegato postale ricevente.

Articolo 13.

Mode d'impostazione.

Le corrispondenze di cui sopra, ove non si vogliono raccomandare (assicurare) debbono essere introdotte nelle buste a ciò destinate presso gli Uffici postali.

Quelle che si vogliono spedire raccomandate (assicurate) con o senza ricevuta di ritorno, dovranno essere invece consegnate agli impiegati postali muniti sempre in precedenza dei debiti francobelli.

Articolo 14.

Supratassa.

La supratassa pagabile dal destinatario oltre il porto o quel che manca del porto, e della quale è parlato all' Art. 12 della convenzione fondamentale, sarà applicata alle lettere non affrancate, o non muniti di sufficienti francobelli, nella misura di centesimi 3 per ogni lotto, da congruarsi per gli Stati Parmensi con centesimi 15 Italiani per ogni grammo $17\frac{1}{2}$ di peso della lettera.

Articolo 15.

Affissione della tariffa e della nota dei paesi.

Affine di mettere a portata di chiunque il calcolo del porto delle lettere, ogni Ufficio postale dei due Stati terrà affissa a comodo vista del pubblico la tariffa e le disposizioni che alla medesima si riferiscono, non che l'elenco degli Uffici postali degli altri Stati appartenenti alla lega Austro-Italiana, che da lui distano non più di dieci, o, al di là delle dieci, non più di venti leghe Germaniche.

přejímající úředník politovní za recepce samém.

Článek 13.

Spůsob podávání.

Dobřeří zaslanky, jidejí poštu listovní, když je podavatel nechtěje rekomandovati, vložiti se mají do trebítků listovních, a politovních úřadů k tomu ustanovených.

Ty pak, ježto chce někdo poslati rekomandované s recepce samém upřítečným nebo bez něho, mají se náležitě známky frankovací opatřiti a úředníkům politovním do rukou odevzdati.

Článek 14.

O taze dodatečné.

Tazy dodatečné, jidejí adresáti kromě porta nebo lotu, ne se k porta nedostává, má plátni, a kterých se v článku 12. nákladní úmlouvy připomíná, vybírá se za psaní ne-frankované, nebo za psaní, ježto nejsou známky dostatečné a opatřena, 3 kr. za každý lot, což jest v rozměrech Parmenských tolik jako 15. centesim italských za každého $17\frac{1}{2}$ grama, kteréž psaní váží.

Článek 15.

Tarifa porta listovního a seznam míst má se vyvěsiti.

Aby si podavatelé sami vypočítali mohli porta listovní, vyvěsi každý úřad politovní tarify a ustanovení k ní se vztahující, a seznam úřadů politovních, nacházejících se v jiných k politovní jednotě rakousko-italské příslušejících zemích, ježto od něho nejsou více než 10, a přes 10, ale ne více než 20 mil německých vzdáleny, aby obecnost pohledně v ně mohla nahlédnouti.

La tacita, le disposizioni e l'elenco aumentativi saranno stampati per gli Uffici principali, e nei medesimi saranno vendibili al pubblico.

Articolo 16.

Applicazione eccezionale dei francobolli per parte degli impiegati postali.

Nei casi dubbi gli impiegati hanno il diritto, non solo di far pagare l'articolo impostabile dagli impiegati della posta stessa, ma anche d'interrogarli riguarda alla tassa competente; e questi in tali casi hanno l'obbligo, dopo di essersi prestati agli schiarimenti opportuni, di somministrare, se bisogna, e di attaccare i francobolli occorrenti, contro pagamento del loro importo in contanti.

Articolo 17.

Abolizione della tassa di transito.

Tanto il Governo d'Austria quanto il Governo di Parma si obbligano di non aggravare le corrispondenze Austro-Parmensi del diritto di transito, se non in quanto per avventura ne pretendessero da loro gli Stati Italiani intermedi che alle medesime dessero passaggio, conchè queste non saranno in veruna altra caso ammissibili, per via postale, che alla tassa di porte comune (Art. 6 della convenzione fondamentale).

Articolo 18.

Lettere ineditabili.

L'eccezione contenuta nell' Art. 18 della predetta convenzione fondamentale, in forza della quale saranno accettate di ritorno, benchè state aperte, quelle lettere che lo fossero state per conformità di nome e cognome, sarà estesa eziandio alle lettere contenenti viglietti di lettere este-

Tyto kusy budou se pro hlavní úřady poštovní získávat a budou u nich pro obecnost za prodej.

Článek 16.

Výjimkou přílepi známku ařizanci poštovní.

Má-li někdo nějakou pochybnost, má právo, nejdříve dáti své požadovanou od úředníků poštovních odvědit, neb-li také se jich otázná, která taxa jest pravá, a předtím číto jsou v případě takovém povinni, vše náležitě vysvětliti a tolik známek frankoveckých, kolik jich jest potřeba, přilepiti, kterčto se jim mají hotovými zaplatiti.

Článek 17.

Parte poštovní se uvolňuje.

Víada jak Rakousko tak i Parmensko zavazují se, že na korespondenci rakousko-parmenské žádného poplatku převozného ukládati nebudou, le-ž by snad na ně poplatek takový lidaly není člínkó není obćma státy ležící, pročž korespondence tyto v žádném případě nebudou potřebsny jest taxa nečli společná taxa portovní (článek 6. smlouvy základní).

Článek 18.

O psaních, ježto se nemohou dodat.

Výjimka, obsažená v článku 18. základní smlouvy, podle kteréž se psaní, byt i byla otevřena, přijímají k otevření napět. když otevřena byla na příčinou stejného jména a příjmení, rozšiřuje se také na ona psaní, kteréž obsahují cizozemské kusy listovní, nebo něco jiného, co v té věci, kde

ra ed altre proibite nello Stato ove si trova il destinatario, e per tal motivo rifiutate da quest' ultima.

B. Corrispondenze Parmensi-Germaniche.

Articolo 19.

Trattamento delle corrispondenze Parmensi-Germaniche.

Per corrispondenze Parmensi-Germaniche s'intendono quelle che si cambiano tra gli Stati Parmensi e gli Stati della Confederazione Germanica che hanno già acceduto alla Lega Postale Austro-Germanica, e per le quali coll' Art. 25 della convenzione fondamentale vengono assicurati dall' Austria agli Stati Parmensi tutti quei vantaggi di cui godono le stesse sue corrispondenze per la percorrenza negli Stati propri e della Germania in forza della convenzione postale Austro-Germanica.

Le disposizioni portate da quest' ultima saranno applicate, relativamente alle corrispondenze dei paesi componenti la lega stessa negli Stati Parmensi, nel tempo medesimo in cui entrò in vigore la presente convenzione.

Articolo 20.

Stati Germanici ora appartenenti alla lega ed avvisi delle nuove accessioni.

Gli Stati Germanici che hanno già acceduto alla lega postale Austro-Germanica sono, oltre l'Impero Austriaco in tutta la sua estensione, i Regni di Prussia, di Baviera, di Sassonia, e di Hannover; i Gran Ducati di Mecklenburg - Strelitz, Mecklenburg - Schwerin, e Sassonia - Weimar-Eisenach; i Ducati di Schleswig-

adrensi se náleží, jest započítáno, a kterých se na ten příslušný příjmení se upějuje.

B. O korespondenciích parmsko-německých.

Článek 19.

Jak se odhývatí mají korespondence parmsko-německé.

Korespondencemi parmsko-německými rozumí se ty dopisy, které se střídají mezi zeměmi parmskými a zeměmi německého spolku, které k německo-rakouské jednotě poštovní již přistoupily, a strany sítě Rakousko v článku 25. základní smlouvy zemím parmským vřechy ty výhody poskytuje, ježto mezi německo-rakouské smlouvy poštovní přísluší jeho vlastním korespondencím při průvozu skrze země vlasti a skrze Německo.

Ustanovení, v této smlouvě poštovních-základní, mají, co se týče korespondencí německých zemí spolkových se zeměmi parmskými, v této době veji ve skutek, v které nebude platnosti smlouva tato.

Článek 20.

Které jsou země německé, ježto již nyní náleží k jednotě poštovní.

Země německé, ježto již nyní k německo-rakouské jednotě poštovní přistoupily, jsou, kromě císařství Rakouského dle celého úvodu smlouvy, království Pruské, Bavorské, Saské a Hanoverské; velkovévodství Mecklenbursko - Štřelické, Sasko-Vejmársko - Eisenachské a Mecklenbursko - Šverinské, vojvodství Šlesvické a Holštajn-

Holstein, Anhalt-Köthen, Anhalt-Desau, Anhalt-Bernburg, Sassonia - Altenburg, Sassonia - Coburg - Gotha, a Sassonia-Meiningen - Hildburghausen; i Principati di Waldeck, Lippe, Reuss - Schleiss, Reuss-Greiz, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, a Schaumburg-Lippe; il Langravato di Assis-Homburg; e le Città libere di Francoforte sul Meno, Brema, Amburgo, e Lubecca.

A misura che un nuovo Stato accedeva a questa lega l'Austria ne dava immediatamente avviso al Governo di Parma, e si stabilivano subito di comune accordo, tanto le disposizioni necessarie perché le corrispondenze da e per il nuovo Stato sieno trattate come quelle degli Stati ammenerati, quanto l'epoca di attivazione delle medesime.

Articolo 21.

Diritto Parmense sulle corrispondenze Parmensi-Germaniche.

Per simili corrispondenze, così in arrivo come in partenza, viene stabilito, di coerenza all'Articolo 26 della convenzione fondamentale, che le poste Parmensi riscoteranno per conto proprio una tassa speciale, la quale viene fissata:

- a) la carovanti tre (3) per ogni lettera semplice del peso di un lotto (grammi 17 $\frac{1}{2}$), da congruarsi con centesimi quindici (15) Italiani nelle circostanze che seguiranno negli Stati Parmensi;
- b) nella suddetta tassa di una lettera semplice ma invece per ogni due lotti (grammi 35) di peso per le lettere e cartoline;

ské, Anhalt-Kotenské, Anhalt-Desovské, Anhalt-Bernburské, Sasko - Starobrušské, Sasko-Kobursko-Gothské a Sasko-Meiningo - Hildburghauské; knížetství Waldecké, Lipské, Reuss-Sleické, Reuss-Greizské, Švarzbursko-Rudolštátské, Švarzbursko-Sondershauské a Šaumbursko-Lipské, landkrabství Heso-Homburské a svobodná města Frankfurt nad Mohanem, Brema, Hamburk a Lubeck též Bavorska.

Přistoupili některé jiné země k jednotě této, dá o tom Rakousko bez odkladu vštíti Parménské vládě, a ustanoví se ihned zvláštní čas a co jedno bude počítáno, aby se odhývaly korespondence za země a do země nové přistoupilé tak, jako korespondence smlí vylé došlých.

Článek 21.

Co činí právo parmenské na jednodušské psaní parmensko-německé.

Co se týče těchto korespondencí, ustanovuje se podle článku 26. základní smlouvy, že má Parmensko právo, vybírati při došlých i při posílaných zvláštní taxa na své účet, na kterou se ustanovuje:

- a) 18 (3) kr. za jednodušché psaní, jedno váží 1 lot (17 $\frac{1}{2}$ gramů), tolik co patnácte (15) desetin vlašských, pokud se vybírati má v zemích parmenských;
- b) tolik taxa za jednodušché psaní ustanovená, a více za každé 2 loty (35 gramů) za vzory a příbry zvlášti;

c) in carantani uno (1) da conpagliaris con centesimi cinque (5) Italiani per ogni lotto di peso, per gli stampati sotto fascia.

Di questa tassa verrà dato credito dall'Amministrazione Austriaca alla Parmense in carantani come sopra e non nel conpagli loro, per le corrispondenze affrancate a destinazione di luoghi negli Stati Parmensi e per quelle impostate nei medesimi senza affrancazione.

Articolo 22.

Tassa complessiva.

La tassa complessiva per le corrispondenze tra gli Stati Parmensi e quelli della lega Austro-Germanica risulta, secondo gli Articoli 9, 10, 13 e 35 della convenzione fondamentale, e l'Art. 21 della presente convenzione speciale, come segue:

a) Per una lettera semplice

Diritto Parmense	Gr. 2.
da conpagliarsi con Italiani Cent. 15	
Diritto Austro-Germanico	„ 5.
da conpagliarsi con „ „ 10	

Totale Cent. 15 Italiani Cent. 25.

b) Per le mostre e campioni la medesima tassa come ad a), ma per ogni due lotti, e rispettivamente per ogni 25 gramme di peso, e colla progressione regolare di due in due lotti.

c) Per le stampe sotto fascia sino al peso di un lotto (gramme 17 $\frac{1}{4}$)

Diritto Parmense	Gr. 2.
da conpagliarsi con Italiani Cent. 5	
Diritto Austro-Germanico	„ 1.
da conpagliarsi con „ „ 5	

Totale Cent. 8. Italiani Cent. 10.

Tanto per le mostre o campioni, quanto per le stampe sotto fascia, si dovrà esattamente osservare tutto ciò che per

c) jeden (1) hr. (5 šestosm vládních) za každý lot větší tiskových pod páskou křížovou.

Taxa tato přičítá poštovní správa rakouská, co se týče frankovaných korespondencí do vojvodství Parmenského a psaní nefrankované v něm poslaných, správě Parmenského jakožto pobližnost v krescích a náloh v obřivatelství vládní mince.

Článek 22.

Co činí tassa voškerá.

Voškerá tassa za korespondence mezi Parmenským a mezi zemlemi německo-rakouské poštovní jednoty vychází dle článku 9, 10, 13 a 35. základní smlouvy a podle článku 22. zvláštní smlouvy nynížijí takto:

a) za jednoduché psaní

parmenského parts . . . 2 hr. (10 cent. vládních.)
německo-rakouského parts 2 „ (10 „ „)
<hr/> Štřemady 15 hr. (15 cent. vládních.)

b) za vazy a přibý shodí tatíž tassa jako pod a), a však za každé 2 loty nebo každých 25 gramů a v pruvěšením postupovní od 2 do 2 lotů

c) za větší tiskové pod páskou křížovou až do váhy 1 lotu (17 $\frac{1}{4}$ gramů)

Parmenského parts . . . 1 hr. (5 cent. vládních.)
rakousko-německého parts 1 „ (5 „ „)
<hr/> Štřemady 4 hr. (10 cent. vládních.)

Strany vazů a přibý shodí, jakož i strany větší tiskových pod páskou křížovou nachovati bedlivě shodí vše to, což strany

queste due specie di corrispondenza fu stipulato coll' Art. 13 della convenzione fondamentale.

Articolo 23.

Progressione del peso e della tassa.

La progressione del peso e della tassa, tanto per quel che riguarda le lettere comuni e raccomandate, quanto per ciò che concerne i campioni e le stampe sotto fascia, procede per anzichè i diritti, Parmense ed Austro-Germanico, come quella appunto per le corrispondenze tra l'Austria e gli Stati Parmensi.

Articolo 24.

Diritto di transito per la Svizzera.

Qualora una parte della corrispondenza Parmense-Germanica dovesse attraversare il territorio Svizzero, si diritti di porto fissati coll' Art. 22 deve essere aggiunto il diritto di transito che fosse da pagarsi alla Svizzera, il quale pare potrà essere soddisfatto dal mittente e dal destinatario, e precisamente là dove sarebbero costati gli altri diritti, di cui si predette Articolo 22.

Oltre ai precitati nessun altro diritto postale verrà imposto ai corrispondenti.

Articolo 25.

Pagamento dei diritti in contanti.

L'Austria promette di fare quanto da Lei dipenderà perchè anche il pagamento delle tasse dovute sulle corrispondenze Parmensi-Germaniche possa farsi mediante l'apposizione degli accertanti francoboli. Frattanto questo pagamento dovrà eseguirsi dai corrispondenti in contante.

táchtou dvou tříd listek jdeucích po poště listovní ve šlásku 13. nákladní sazby předešlého jest.

Článek 23.

Jak váha a taxa na korespondenci postupuje.

Váha a taxa, jak strany listek obyčejných nebo rekomandovaných, tak i listek pod páskou křiborou a vnoři sběti postupuje, co se týče poplatku parmezinského a německo-rakouského, rovněž tak jako váha a taxa na korespondenci rakousko-parmezinskou.

Článek 24.

Švýcarské pravo přechodu.

Kdyby šla část korespondence modersko-německé skrz zemí Švýcarskou, přičte k poplatkům postovním v článku 22. ustanoveným mimo to i poplatek přechodný, jehož se platí kade Švýcarska, a její rovněž může zaplatiti buď ten, kdo korespondenci pošleř nebo adresat, a však vždy taxa, kdo se vybírají ostatní poplatky, které se připominají v č. 22.

Krom poplatků těchto nebude se štáti od depozitních listků jistho.

Článek 25.

Poplatky tyto mají se napraviti hotovými.

Rakousko slibuje, že pobud to na něm záleži, kteroz bude přechoditi, aby se placení poplatků, za depisy parmezinsko-německé vycházejících, obřívati mohlo prostředkem známek frankoveucích. Až do té doby má se placení toto šiniti hotovými.

C. Corrispondenze fra gli Stati Parmensi ed altri Stati al di là dell' Austria.

Articolo 26.

Corrispondenze con Stati oltre l' Austria senza toccare quelli della lega Austro-Germanica.

Il trattamento delle corrispondenze scambiandosi fra gli Stati Parmensi e quelli per i quali è necessaria la mediazione dell'Amministrazione postale Austriaca, esclusi però gli Stati, e che hanno aderito alla lega postale Austro-Germanica, o per i quali la lega stessa fornisce di intermediaria, verrà regolato in massima di conformità al Titolo III (Art. 21, 22, 23 e 24) della convenzione fondamentale.

Nello stesso modo verrà pure regolato il trattamento delle corrispondenze scambiandosi fra gli Stati Parmensi ed i luoghi della Turchia e del Levante con istanze Uffizj postali Austriaci di spedizione, o che verranno instruite a mezzo degli Uffizj stessi.

Conseguentemente tali corrispondenze non saranno caricate che:

1. della soprattassa corrispondente al loro trasporto sopra Stati Esteri, o per via di terra, o col mezzo di battelli a vapore, e questa nella misura medesima in cui viene pagata dai sudditi Austriaci;

2. del diritto Austro-Parmense, pel trasporto sul territorio dell' Impero e del Ducato, corrispondente a quello attribuito alle spedizioni percorrenti una distanza maggiore di 20 leghe germaniche, e queste da regolarsi colle medesime norme fissate per le corrispondenze internazionali.

C. Corrispondenze negli Stati Parmensi e negli altri Stati, che toccano la Bavaria.

Articolo 26.

Jak se odbyvají korespondence, ješto jsou do států za Rakouskem ležících a nedotýkají se jednoty rakousko-německé.

Co se týče korespondenci mezi zeměmi Parmenskými a těmi státy, jimž potřebí jest prostřednictví Rakouského, vyjímají však státy, ješto přistoupily k politovní jednotě rakousko-německé, nebo kterýmž jednotě tato jest prostředníkem, budou se odbyvatí takové korespondence vůbec v rovnosti a oddělením III. (čl. 21, 22, 23 a 24) smlouvy základní.

Rovně tak odbyvatí se budou korespondence mezi Parmenskem a těmi státy v Turecku a v Levante, kde jsou rakouské politovní expedice, nebo kam se korespondence od těchto expedic dále dopravují.

Na dopisovní dotčené ukládá se tedy takto:

1. taxa do-datečnů, kterých se za dopravování skrze země cizí, buď po moři nebo po zemi, a sice v stejné míře jako od podobných rakouských zapravuje;

2. parte rakousko-parmenské za dopravování v zemi rakouské a parmenské, kterých vychází za vzdáleností přes 20 míl německých, a ješto se má podle pravidel, pro korespondence meziúrodné ustanovených, upobídati.

Articolo 27.

Beneficio della soprattassa, ed incasso del porto Austro-Parmensi.

La soprattassa resterà a favore dell'Esario, e verrà al medesimo beneficio dall'Amministrazione Parmense per le corrispondenze affrancate negli Stati di Parma a destinazione degli Stati e luoghi predetti, e che da questi ultimi venissero spedite a pagamento negli Stati Parmensi.

Il porto Austro-Parmense rimarrà, a consiglio di quello per le corrispondenze internazionali, a vantaggio dell'Amministrazione di Parma per quelle impostate negli Stati Parmensi, ed a vantaggio dell'Amministrazione Austriaca per quelle impostate negli Stati al di là dell'Austria, giacchè per questo ultimo l'Ufficio di esario, pel quale entrano le corrispondenze nel territorio Austriaco, fa le voci di Ufficio d'impostazione.

Articolo 28.

Tariffa e progressione delle soprattasse.

L'ammontare delle soprattasse sopratasse, in tutte le specialità dei casi, non che la progressione delle relative tariffe, verranno partecipate dall'Amministrazione postale Austriaca a quella di Parma con indicazione dei luoghi per quali l'affrancazione è obbligatoria, e con ogni necessaria istruzione lo proponete.

Visto per altro che, per alcune delle soprattasse medesime, potrebbe per avventura occorrere al Governo Austriaco di prendere sin d'ora qualche ulteriore intelligenza con Stati Esteri, così il medesimo si riserva di far seguire la partecipazione soprattassata dopo aver prese le

Článek 27.

Jak se zahrnuje taxa dodateční a vybírání portů rakousko - parmských.

Taxa dodateční případů evně rakouských a poštová správa parmská bude na je za korespondence, jelikož se na vojvodě Parmě do států a míst dotčených frankování podávají nebo se stávají a míst těchto a portem na ně položeno do Parmy přichází, zahrnovati.

Porto rakousko-parmské připadá, rovněž jako porto za korespondence mezinárodní na paži Parmy podobně správy parmské, na paži rakouské podobně do zemí, jelikož k ní za Rakouskem, správy rakouské, podávají strany států těchto poštoví úředníci, a kterých korespondence do země rakouské vstupují, nastupuje místo úřadu poštového.

Článek 28.

Tarifa a postupování taxy dodateční se obepíná oznámi.

Poštoví správa rakouská oznámí správy Parmě, museli dotčená taxa dodateční v každém jednotlivém případě říci a jak ta která tarifa postupuje, odaje místo, kam se mají frankovati; krom toho oznámí jí všechny instrukce, již bude u ní potřeba.

Právěně by se ale mělo přiblížit, aby vláda Rakouská strany některé této dodateční taxy musela prové jíti od států cílech těchto nějakého dalšího vysvětlení, tehdy nastupuje ona sobě, že vláda dotčená oznámí teprv učiní, až jí správy evně

intelligenza di cui sopra, ma ad ogni modo però sempre un mese prima dell'attuazione della presente convenzione.

Egualemente s'impiega il Governo Austriaco a dare immediatamente avviso al Governo di Parma, appena si effettui la rinnovazione di alcuna delle convenzioni postali da Esso stipolate con Esteri Stati, e ciò allorché se venisse portata una alterazione qualsivoglia all'ammontare delle analoghe soprattasse, od alle relative graduazioni di peso.

Articolo 29.

Corrispondenze transitanti per gli Stati della lega Austro-Germanica.

Quelle corrispondenze che il Ducato di Parma scambiasse con località situate al di là di Stati Germanici compresi nella lega postale Austro-Germanica, per modo che il loro iterlo seguisse a traverso, non solo dell'Impero Austriaco, ma ben anche degli Stati annessi, verranno trattate, relativamente alla percorrenza lungo i suddetti Impero e Stati e lungo gli Stati Parmensi, in piena conformità alle corrispondenze Parmensi-Germaniche, e perciò a tenore del Titolo II. della presente convenzione speciale (Art. 20 al 26).

Conseguentemente le medesime verranno caricate:

- a) del diritto Parmense stabilito all'Art. 21;
- b) del diritto Austro-Germanico specificato all'Art. 22;
- c) del diritto Estero per la percorrenza al di là del circondario della lega postale Austro-Germanica, quale verrà all'evenienza comunicato in armonia ai concertati fissati all'Art. 28 e finalmente;

dopo, a viak na vložku splach mšle dšve, nešli ankorva tato vojše v platnšm.

Taktš se vláda Rakouská navrhuje, že vláda Parmenská haed o tom dá všdšm, když se ankorva stžak, kterou byla s někte-rem cizím zemš vevřela, obcovš, a tím takřak taxa dšdatelni nebo postpovšni vřby jakšm tšm splachem anšm.

Šlánek 29.

Jak se odřvaji korespondence, které jdou skrze zemš jednuty německo-rakouské.

Korespondence, jektš se posílaji a vj-rodstvš Parmenská do míst, kdešich na německšm stšty, k poštovš jednotš německo-rakouské nšvřejšimš, jdouce nestalkš skrze cizšstvš Rakouské, nšvřš i skrze stšty jme-novanš, odřvaji se, co se tšto přšchodu skrze Rakousko, skrze stšty jmenovanš a skrze Parmensko dechš tak, jako korespondence parmenská s-německš, tedy podš odšlšm B. (šlánek 20—26) tšto ankorva specišmš.

Na korespondence tšto klade se tedy:

- a) porto parmenská v šlásku 21. ustanovenš,
- b) porto rakousko-německš v šlásku 22. obcovš,
- c) porto cizšmš na dopravovš kromš zemš k poštovš jednotš rakousko-německš zemšlejšejšimš, kterš porto čes-sem vřmš podš šlásku 28. ve zvlšmš se uvodš; konečšš

d) deli dirto di transito per la Svizzera, di cui all' Art. 24 ove a questo pare si facesse luogo.

D. Gazzette.

Articolo 29.

Le gazzette sotto fascia scambiandosi fra i due Stati convenuti saranno trattate, a parità di ogni altra specie di stampati, giusta le norme portate dagli Art. 13 della convenzione fondamentale e 9 della presente speciale.

Per rispetto a tutte quelle indistintamente che venissero commesse a mezzo degli Uffici postali, varrà il disposto dal Titolo V della convenzione fondamentale, comprendente gli Art. dal 30 al 40 inclusivamente.

Viene però convenuta una modificazione nei prezzi minimi e massimi di spedizione indicati all' Art. 35 della convenzione stessa, in riguardo alle gazzette politiche, per le quali, ritenuta la loro, tassa di spedizione stabilita in massima al 50 per cento sul prezzo al quale l'Ufficio spedire le riceve dall' editore (prezzo netto) senza riguardo alla distanza del luogo di destinazione:

- a) se vengono pubblicati sei o sette volte la settimana, la tassa suddetta non dovrà essere mai minore di nove (9) né eccedere ventisette (27) lire Austriache all' anno;
- b) se vengono pubblicate meno di sei volte la settimana, la stessa tassa non dovrà mai importare meno di sei (6) né eccedere diciotto (18) lire Austriache all' anno.

Per i giornali non politici la tassa comune di spedizione rimarrà invariabilmente ed in ogni caso determinata al 25

d) křiževské pošte přelichodní (čl. ánek 24), buďeli jaké máli místa.

D. O novinách.

Článek 30.

Noviny pod páskou křídlovou, ježto se mezi státy smlouvy uzavřítelnými posílají, odhývají se zcela tak, jako věci tělesné podle ustanovení článku 13. smlouvy základní a článku 19. této smlouvy zvláštní.

Strany však novin, kteréž se prostředkem úřadů poštovních objednávají, jež se předce podle ustanovení čl. V. smlouvy základní, kteréž jsou obsaženy v článcích 30. až včetně do článku 40.

A však čini se změna strany nejvyšších a nejvyšších poplatků zastlácích v článku 35. obsažených, co se týče novin politických, na kteréž, ponechaje se poplatek státní výše 50 procent té ceny, na kterouž je pošta je rozvádějíci od nakladatele dostává (cena čistá) bez ohledu na vzdálenost; poplatek zastlaci čítní má:

- a) když vycházejí 6 nebo třrát na týden, nejmeně devět (9) a nejvíce sedm a dvacet (27) lir rakouských;
- b) a vycházejí méně než třrát na týden, nejmeně šest (6) a nejvíce osmnácte (18) lir rakouských ročně.

Za časopisy nepolitické činí společný poplatek zastlaci veskra a bez výjimky 25

per cento sul prezzo netto d'acquisto dei medicinali.

E. Disposizioni diverse.

Articolo 31.

Fogli d'avviso e giornali di conteggio.

Per cambio di tutte le corrispondenze le amministrazioni postali di amboe gli Stati si serviranno di appositi fogli d'avviso dei quali si amettono le modole contrassegnate B e C. Gli estremi dei fogli stessi verranno quotidianamente, tanto in avviso quanto in partenza, riportati nei relativi giornali di conteggio, dei quali si amettono pure le modole contrassegnate D ed E.

Articolo 32.

Applicazione della tassa alle lettere a pagamento.

Stante la valuta austriaca è quella presa per base nella tariffa, e sono quindi anche da tenersi in tale valuta i costi viceverosi, resta convenuto che nella spedizione di lettere con tassa venga il relativo importo semplicemente indicato sulle medesime in lire e centesimi austriaci, della parte dell'indirizzo, e possibilmente presso all'orlo superiore, nello scopo di facilitare il conteggio sui fogli di avviso e rispettivamente la ricognizione del debito. Trattandosi di tasse composte di due o più diritti, si verranno questi indicati separatamente.

Quegli Uffici poi, cui tali lettere pervengono direttamente dall'altro Stato, vi applicheranno la tassa nei modi di pratica, ben inteso che gli Uffici Prussiani potranno conguagliare in valuta italiana l'ammontare indicato in valuta austriaca.

procent every listé, na kterém je označena-
jel úřad politovní sice dostáti.

E. Ustanovení rozličná.

Článek 31.

Karty korespondenční a denníky účtovací.

Při kartovních rozkorpých korespondenci učiněti budou oboustranně pošty koret korespondenčních podle příložených formulářů B. a C.

Suny hlavní koret těchto se napíli každého dne jak u příjedu tak i při odjezdu pošty do těch kterých denníků účtovacích, jichžto formuláře jsou pod D. a E. přiloženy.

Článek 32.

Na psaní poplatná má se poplatek na adresu napsati.

Posíláti se rakouské žile v tarifě vzato na základ, a protož účty oboustranně v žile tem všeti se mají, ustanovuje se též, že se při zasílání psaní, na které jest uloženo porto, napsati má na nich parte toto v listěch rakouských a čestinských, a sice na straně adresní a možnáli na vnitřním kraji, aby se tím zápis v listěch korespondenčních a psátko revize toho, co má která strana požadovati, usnadnila. Jestli čísel a tazy se dvou nebo více poplatků uloženo, má se každý poplatek takový napsati oddělitě.

Úřadovi, kteří psaní taková dostanou přímo a druhého státu, napíli poplatek způsobem postavadním; vezmá se ostatek, že mohou úřadové prusienští suny v žile rakouském napsati přivěsti na žile vládké.

Articolo 23.

Liquidazione e saldo dei conti.

Gli Uffici postali austriaci che sono in corrispondenza diretta con quelli Parmensi, chiederanno alla fine d'ogni mese i loro giornali, e li manderanno, corredati dei fogli originali di avviso, al Dipartimento dei conti presso il Ministero del commercio a Vienna. Questo se farà ogni mese la spedizione per essere alla Direzione delle poste Parmensi.

Il saldo fra i due Stati dovrà effettuarsi ogni tre mesi, a Vienna ed a Parma, e precisamente la deve risiedere l'Amministrazione creditrice, in valuta legale dello Stato cui succede il saldo, o nella qualunque surrogata alla moneta sonante, e ciò entro il termine di sei settimane a contare dal giorno in cui le due parti, finita la liquidazione dell'ultimo mese del trimestre prossimamente scaduto, sono d'accordo sulla somma del credito e debito rispettivo.

Nella liquidazione dei conti lire cento austriache saranno congiunte a lire ottantasette Italiane, a norma delle vigenti rispettive tariffe.

Articolo 24.

Corrispondenza di servizio tra le amministrazioni.

La Direzione superiore delle poste Lombardo-Veneta residente in Verona e la Direzione delle poste Parmensi sedente in Parma tratteranno per iscritto fra di loro tutto ciò che si riferirà al servizio. Le questioni sulle quali detti Dicasteri non potessero mettersi d'accordo, saranno trattate in via diplomatica tra i due Governi.

Článek 23.

O účtování a saldování.

Rakouští úředníci poštovní, ježto si s parmesánskými přímo karty vyměňují, mají ku každé kalendře měsíce desátky své uzavřítí a přiložiti k nim původní karty korespondenční, k účtování obdrženi u ministeria tržky do Vídně je zasílají, kterých je každý měsíc sedm parmesánskou poštovním ředitelství ku skolení.

Vyrovnání mezi oběma poštami státi se má ve Vídni nebo v Parmě, a síce tam, kde uprve, ježto náleží nějaké předložení, své sídlo má, v následném žitě toho státi, v kterémž se vyrovnání stane, vylučujíc všecky jiné platební prostředky, v minci kovové, šterdětě v šestí měsících od toho dne počítaje, kterých se obě strany po skolení revidí čísl na původní město šterdětě nějaké před tím přelike strany toho, nachodí ta která předložení nebo povinnosti čísl, byty uzavřily.

Při účtování pohledů se má 100 lir rakouských za 87 lir vlašských podle tarif v příloze té vyzářek.

Článek 24.

O úřední korespondenci správ obecných.

Všechní poštovní ředitelství království Lombardsko-Benátského ve Veroně a poštovní ředitelství parmeské v Parmě mají strany všeob, co se vztahuje na obecnou službu, jednou měsíc sebou přisoudit. Věci, strany kterých se úředně dohodit nemohou shodnouti, mají se mezi oběma vládami vyjednatí způsobem diplomatickým.

Article 35.

Gravami.

Le rispettive Amministrazioni superiori accoglieranno reciprocamente i gravami che venissero fatti sulle mansioni dei dipendenti Uffici ed Impiegati postali, e renderanno, dopo avere sentite le difese della parte accusata, la debita giustizia.

Article 36.

Pratiche disposizioni che possono variarsi di comune accordo dalle Direzioni postali.

Sarà in facoltà delle due Direzioni postali, di cui all' Art. 34., l'introduzione nella pratica del servizio quei cambiamenti, l'utilità dei quali fosse concordemente da esse riconosciuta, specialmente per quelle che riguarda l'aumento e la diminuzione dei pleggi postali, il loro avviamento, e simili.

Article 37.

Attivazione di Diligence e di Messaggerie postali.

Qualora si riconoscesse da ambe i Governi la convenienza d'istituire delle corse di Diligence e di Messaggerie postali fra punti dell' uno e dell' altro Stato, si prenderanno ad ogni volta gli opportuni concerti. Ed al fine di raggiungere la maggiore possibile uniformità in ambedue gli Stati nel trattamento delle persone e delle cose da instruarsi con simili corse, e con quelle che si instruono, verranno adottati, anche nei tratti di strada Parmense, dei Regolamenti e delle Tariffe che siano possibilmente in analogia coi Regolamenti e colle Tariffe vigenti nell' Austria, con riserva di quella per i passeggeri, che sarà invece da combinarsi col debito riguardo alle circostanze locali.

Článek 35.

O sítěnostech.

Vrchol úřadův politovní, ježli se týče, budou přijímati sítěnosti, ježli by se našel vodly na nepravé předsed jiti úřadů a úředníků politovních, a učiní jim, slyševše své důvody odvolací strany obviněné, dle sítěnosti za spravedlivě.

Článek 36.

Správy politovní mohou se změti o změny a vykonávání služby politovní.

Oboplné správy politovní jsoucnost v článku 34., mají toho vůli, ověsti ty změny a vykonávání služby politovní, ježli byly s obou stran za přiměřené uznány, slyševše se týče roznaslení nebo zmenšení zářevků bašičkových, vykonávání jim cest a p.

Článek 37.

O službě rychlojízdy a mesengerův politovních.

Kdyby se oběma vládním vidělo býti přiměřeně, službi rychlojízdy a mesengerův politovní mezi nimi jedakže nebo druhého státu, učiní se viděly politovní ústevní. Aby pak se v obou zemích k službě přivedla co možná největší spravedlost strany toho, jak se jest zachovati k procentům, a jak se mají odškrtni věci, ježto se jedakže ústevní a jinými s nimi spojenými mají dopravenati, učiní se také na listech sítěnice parmenské. pokud jen možná, stejných předpisů a tarif, jakž jsou v Rakousku, vyjmaje toliko předpisy a tarify, týkající se takových procentůch, při kterých se má míti služba službi k skolenstem sítěnic.

Nel caso che una Diligenza o Mallo-posta erariale partisse da un dato punto di uno degli Stati contraenti per tutto corso dell' altro, restano assicurati a quest' ultimo i vantaggi tutti di cui fruiscono le Erariale del primo, tanto riguardo ad esecuzione di tasse stradali, pedaggi, e simili, quanto riguardo a norme di alloggio, ed a competenza di corsa o di mancia dovute ai mastri di posta, postiglioni e stallieri delle stazioni rispettive.

Articolo 38.

Distinte degli Ufficij postali e loro raggi secondo le distanze.

Essendo già state calcolate, per parte dell' Ufficio dei corsi in Vienna, le distanze tra Ufficij postali Parmensi ed Ufficij postali Austriaci attualmente esistenti, verranno, per parte della Amministrazione postale Austriaca amministrata le distanze analoghe nel numero occorrente per tutti gli Ufficij di posta Parmensi, ed erigendosi dei nuovi si preferiranno in anticipazione gli opportuni coacerati per la determinazione delle distanze.

Articolo 39.

Dimostrazione dei prodotti del primo anno.

Anche di coerenza all' Art. 43 della convenzione fondamentale, resta convenuto che, allo spirare del primo anno di effettiva durata della presente convenzione speciale potranno essere presentati da quel Governo che ne avrà interesse i prospetti delle arature risultanze; e ciò al fine di chiedere e concertare coll' altro Governo di comune accordo i rimedj che saranno stimati efficaci a prevenire la rinnovazione delle gravi perdite che si fossero verificate nei proprj ordinarij prodotti.

Příjdeli rychlojízda nebo malepošta erarial a určitého místa jedoucho se státi se sousledných voda na ústí státi drohého, má tento užívati všech výhod, jaké užívají erarial jízd státi erarial, jak se se tyto užití užíváti, mostního a jiných poplatků, tak i se se tyto předpisy strany uplatí, pajezdného a sprostředko, jako se dáti pašovním, parafickým a správním vod na těch kterých stanicích.

Článek 38.

Současné úřadu poštovních a jak jsou od sebe vzdáleny.

Postovní vzdálenosti poštovních úřadů parmenských od poštovních úřadů rakouských, jako jsou již v šesti, od úřadu kursového ve Vídni jest již vyměřena, podle poštovní správy rakouské všem poštovním úřadům parmenským, jak se tyto, tolik vykazá, kolik jich bude potřeba; zřídili se pak nové úřady poštovní, zřídili se své umístění, jak se má vzdálenosti jich ustanoviti.

Článek 39.

Příjmy prvního roku mají se vykázati.

Mají se zřeteli článek 43, základní smlouvy, šli se umístění, se se vláde té, jako se tom bude záležitosti, nechává se vědi, by předložila po projití prvního roku smlouvy výkazy strany toba, jak vypadly příjmy a to k tomu konci, aby vláda tato společně s vláda druhou poradila se o platě prostředky k uspokojení zameškaných úroků, které by se snad byly ve vlastních obyčejných příjmech udály, a aby prostředky tyto šáda.

Articolo 40.

Convenzione speciale con altri Stati Italiani.

Le convenzioni speciali postali, che i Governi di Austria e di Parma saranno per stipulare con altri Stati Italiani, dovranno essere reciprocamente comunicate prima che siano concluse, onde possa venir provveduto di comune accordo a quanto nelle medesime riguardasse più particolarmente i due Governi.

Articolo 41.

Principio e durata della convenzione.

La presente convenzione comincerà ad avere effetto cinque mesi dopo il giorno in cui sarà avuto luogo il cambio delle ratifiche, e durerà cinque anni, dopo i quali si considererà prorogata d'anno in anno, quando sei mesi prima della scadenza non venga da una delle Parti disdetta.

Articolo 42.

Alle condizioni convenzioni anteriori attualmente in vigore.

Dal momento in cui verrà attivata la presente, si ammette di comune accordo che si osservano per obbligate le anteriori convenzioni postali attualmente in vigore tra i due Governi, e ciò indipendentemente dalla durata che loro era stata assegnata all'atto della relativa stipulazione.

Articolo 43.

Sostituzione della presente convenzione a quella del 3 Luglio 1849.

Finalmente si dichiara che questa speciale convenzione, stipulata al seguito dell'altra convenzione postale fatta in Mi-

Článek 40.

Zvláštní smlouvy, s jinými státy vládkými učiněné, mají se vzájemně sdělit.

Zvláštní smlouvy, které s jinými státy vládkými učiní vlády rakouské a parmské se bude viděti, mají se před než budou uzavřeny, vzájemně sdělit, aby se strany těch stát, ježto se obou těchto vlád zvláště týkají, mohly napřed učiniti usnesení.

Článek 41.

Kdy smlouva tato počne působiti a jak dlouho bude trvati.

Smlouva tato vejde v moc pět měsíců po tom času, kterého se ratifikace vymění, a bude trvati pět let, po jedném projití se bude prodlávati rok k roku za oboustranným, pokud ji jedna ze stran smlouvařských se šest měsíců před projitím nezypoví.

Článek 42.

Smlouvy dřívější, ježto jsou nyní v moci, zůstávají se.

V oboustranném srozumění připouští se, že od té chvíle, která smlouva tato vejde ve skutek, dřívější smlouvy postovní, ježto nyní mezi oběma státy mají platnost, pokračovati se mají na uzavřený, a sice neobměněn čas, který při uzavření jich byl ustanoven.

Článek 43.

Smlouva tato nastupuje na místo smlouvy od 3. července 1849.

Konečně prohlašuje se, že zvláštní smlouva tato, kterou se v následku jiné smlouvy, v Miláně dne 3. července 1849

lano il 3 Luglio 1860, viene a questa ultima in ogni sua parte sostituita.

Articolo 44.

Cambio delle ratifiche.

Il cambio delle ratifiche avrà luogo a Parma entro lo spazio di trenta giorni dalla data della presente, ed anche prima, se sarà possibile.

Fatto a Parma addì diciassette del mese di Settembre dell'anno mille ottocento cinquantesimo.

Sottoscritto:

Sottoscritto:

G. G. Allegri (L. S.) V. Cornacchia (L. S.)

učiněná, uzavřena, ve všech částech svých nastupuje na místo smlouvy oně.

Článek 44.

Kdy se vymění listiny ratifikační.

Vyměnění listin ratifikačních půjde předce v Parmě ve tříděti dnech ode dne vyhotovení smlouvy této, nebo, bude-li možná, ještě dříve.

Stalo se v Parmě dne 17. září 1861.

Podpsán:

Podpsán:

J. J. Allegri (L. S.) V. Cornacchia (L. S.)

My viděvše a uváživše články této smlouvy, prohlásujeme tímto, že je všechny a jeden každý z nich schvalujeme a oblibujeme, příslibujeme slovem Našim císařsko-královským, že všechno to, co v nich jest obsahováno, věrně máme vykonati anžli dopustíme, aby se jim jakým koli způsobem od občanů Našich na odpor jednalo.

Tomu na svědomí jsme se v této smlouvě vlastní rukou podepsali a pečeti Naši císařsko-královskou k ní jsme přitisknouti kázali.

Dáno ve Vídni dne 10. měsíce října 1861.

FRANTISEK JOSEF.

F. SCHWARZENBERG.

Příloha

k smlouvě poštovní mezi Rakouskem a Pruskem

od 17. září 1851.

Formulario B.

Foglio d'Avviso

dell'Ufficio di posta Austriaco in a quello Ducale in
in data 188

Qualità delle corrispondenze	Prezzo	Affrancamento postale per conto Austriaco		Affrancamento postale per conto Ducale		Spese per la spedizione da un paese		Porto di transito Svizzera da un paese		Porto di esportazione per conto Austriaco		Credito Austriaco per lettere raccomandate e di ritorno	
		A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.
a) Dell' Austria													
b) Degli Stati della lega postale Austro-Tedesca, e da altri i medesimi.													
c) Da ogni altro Stato al di fuori dell'Austria, della Prussia, e del Levante													
d) Lettere raccomandate													
e) Lettere di ritorno													
Somma													

Distinta delle lettere raccomandate

N.º	Luogo di provenienza	I n d i c a z i o n e		Luogo di destinazione
		L. E. S. Ufficio di posta		

Formulario B.

Liste korespondenčni

vo. k. rakouského poštovního úřadu v k vojvodskému poštovnímu úřadu
od 188

Vrsta korespondenčni	Cena	Koliko se plaća za poštu u Austriji		Koliko se plaća za poštu u vojvodskom području		Koliko se plaća za poštu u drugim zemljama		Koliko se plaća za poštu u drugim zemljama		Koliko se plaća za poštu u drugim zemljama		Koliko se plaća za poštu u drugim zemljama	
		A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.
a) D. Rakouska													
b) u području (od) državnih država i u zemljama u kojima su													
c) u drugim zemljama (od) državnih država, u Pruskoj i u drugim													
d) posebne preporuke													
e) posebne preporuke													
Dobrovoljno													

Summa pošti rakouskodobornojih

Dato	M. A. S. (od) za posebne	A d r e s a		Mesto, koje pošti odredi
		C. K. državni poštarni		

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Formulář B.

Accusa di ricevuta

al foglio d'avviso dell'Ufficio Ducale di posta in _____ in data _____ 1885
 regolarmente qui pervenuto il giorno _____ 1885 nelle sette indicate corrispondenze.

Quantità delle corrispondenze	Poste	Affrancatura posta per conto Ducali		Regolarità in uscita		Partiti tramite Svilatore quale		Pecore da esigere per conto Ducali		Credito Ducale per lettere in- classate e di riserva	
		da istituzioni al- l'Austria									
		N.º	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.
a) Per l'Austria											
b) Per gli Stati della lega postale Au- stria-Germanica, e per altri i medesimi											
c) Per ogni altro Stato al di là dell'Au- stria, per la Turchia e per Levante											
d) Lettere raccomandate											
e) Lettere di riserva											
Somma											
Distinta delle lettere raccomandate											
N.º	Luogo di proce- denza	E n d i e l l a n o								Luogo di desti- nazione	

Formulář B.

Potvrzení obdržení

na list korespondenční vjezdského úřadu politovního v _____ od _____ 1885
 kterýž sem dne _____ a korespondencemi nímž jasnovanými pořídil došel.

Druh korespondence	Dne	Množství obdr- žených listů vjezdských		Množství vy- sklád- ných pří- datků		Množství vy- sklád- ných pří- datků pro kores- pondenční		Množství peněz vykázáno za listy a dodatky vjezdské		Množství peněz vykázáno za listy a dodatky vjezdské a přídatky	
		a) na vjezdské úřady		a) na vjezdské úřady		a) na vjezdské úřady		a) na vjezdské úřady		a) na vjezdské úřady	
		L. a.	D.	L. a.	D.	L. a.	D.	L. a.	D.	L. a.	D.
a) De listů											
b) de listů politovních jehodně vjezdských- ad- mistrů a listů na listech											
c) de listů (listů na Rakouskem listů) na- m, de Turcka a de Levante											
d) peněz vjezdských											
e) peněz přídatků											
Dokladová											
Seznam peněz rekomandovaných											
Dne	Míst, kde se posílá	A d r e s a								Míst, kam peněz ovládá	

Formulario C.

Foglio di avviso

dell' Ufficio Ducale di posta in a quello Austriaco in
in data 185

Qualità delle corrispondenze	Pezze	Affrancatura esatta per conto Ducale	Se protetto in carta		Porto di trasporto Ducato esatto		Porto da pagare per conto Ducale		Credito Ducale per lettere re- clamate o di ritorno		
			A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.
a) Per l'Austria											
b) Per gli Stati della lega postale Au- stria-Germania, e per altri i man- dati											
c) Per ogni altro Stato al di là dell'Au- stria, della Turchia e del Levante											
d) Lettere reclamate											
e) Lettere di ritorno											
Somma											
Distribuzione delle lettere raccomandate											
N.º	Luogo di proven- ienza	I n d i c e								Luogo di desti- nazione	
L'Ufficio Ducale di posta											

Formulario C.

Liste korespondenčni

vajrodobila štada politična v
v ad

k. k. politična štada

185

Društva korespondenčni	Ime	Mestni korespon- denčni štada vprašani		Mestni . . . vprašani vprašani		Mestni . . . vprašani vprašani		Mestni . . . vprašani vprašani		Mestni . . . vprašani vprašani	
		L. n.	P.	L. n.	P.	L. n.	P.	L. n.	P.	L. n.	P.
a) De.											
b) de.											
c) de.											
d) de.											
e) de.											
Dobro											
Seznam pisanj vprašanih											
Dato	Mesto, kje se pisalo	A d r e s a								Mesto, kje pisanj vprašani	
Vprašani politični štada											

Formular C.

Correspondenz - Blatt

des kaiserlichen Postamtes in

im das k. k. österreichische Postamt in

von

186

Gattung der Correspondenzen	Abtheilung	Eingelassene Briefe für die Befreiung des Correspondenz		Eingelassene Zeitungsblätter		Eingelassene Privat- oder Geschäftsbriefe		Eingelassene Briefe für die Befreiung des Correspondenz		Eingelassene Briefe für die Befreiung des Correspondenz	
		in Anzahl an Korrespondenten									
		Nr.	A. E.	O.	A. E.	O.	A. E.	O.	A. E.	O.	A. E.
a) Nach Österreich											
b) Nach den Staaten des österreichisch-ungarischen Postvereins und darüber hinaus											
c) Nach jedem anderen über Österreich hinaus gelegenen Orte, nach der Türkei und Levante											
d) Bezahlte Briefe											
e) Unentgeltliche Briefe											
Sonstige											

Verzeichnisse der recommendeden Briefe

Nr.	Angabezeit	Adresse	Bestimmungsart

Das kaiserliche Postamt

Formulaire C.

Accusa di ricevuta

al figlio d'avviso dell' Ufficio di posta Austriaco in data 185 rego-
lamente qui presentato il giorno 185 nelle sotto indicate corrispondenze.

Quantità delle corrispondenze	Pezze	Affrancatura esatta per carta Austriaca		Affrancatura esatta per carta Brevete		Supplemento in milgrosi		Parte di trasporto Svizzeri da originari		Prezzo da pagare per carta Austriaca		Prezzo Austriaco per lettere raccomandate o di ritorno	
		N.º	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.
a) Dall' Austria													
b) Dagli Stati della lega postale Austro-Germanica e da altre i medesimi													
c) Da ogni altro Stato al di fuori dell' Austria, della Turchia e del Levante													
d) Lettere raccomandate													
e) Lettere di ritorno													
Rimesse													

Distribuzione delle lettere raccomandate

N.º	Luogo di provenienza	R e c e p i e n t e		Luogo di destinazione

Formulaire C.

Potrzení obdržekí

na list korespondenční rakouského úřadu poštovního v od 185
kterýž sem dne 185 a korespondenčními nímě pažensovržnými požádání datela.

Druh korespondenční	List	Kolik se přebírá vyhledá na úřadě Rakouském		Kolik se přebírá vyhledá na úřadě svobodném		Množství se má vyhledá tany požádání		Množství se má vyhledá tany požádání přímých listů poštovních svobodných		Množství se má vyhledá tany požádání listů Rakouských		Množství se má vyhledá tany požádání listů Rakouských	
		N.º	A. L.	C.	N.º	A. L.	C.	N.º	A. L.	C.	N.º	A. L.	C.
a) z Rakouska													
b) z ostatních jednotných úřadů poštovních a z ostatních úřadů poštovních													
c) z jiných na Rakouském úřadě poštovním, z Turecka a z ostatních úřadů poštovních													
d) písemní reklamované													
e) písemní způsobilé													
Dobrozdání													

Stavos pažensovržných

Číslo	Město, kde se písemní požádání	A d r e s a		Město, kam písemní požádání

Formular C.

Empfangs-Bestätigung

Über das Correspondenzblatt des österreichischen Postamtes in _____ vom 1852
welches hierorts am 1852 mit den unten aufgeführten Correspondenzen ordnungsgemäß eingelangt ist.

Gattung der Correspondenzen	Stücke	Eingelobter Preis (für Besendung Österreichs)		Eingelobter Preis (für Besendung des Bezugslandes)		Einsender-Zahlung		Klein-, Kander-, ungewöhnlicher Transit-Preis		Einsender-Preis (für Besendung Österreichs)		Bestand Österreichs für verländerte und Retour-Briefe	
		in ungefährer Schillingzahl											
		Nr.	A. L.	S.	A. L.	S.	A. L.	S.	A. L.	S.	A. L.	S.	A. L.
a) Von Österreich													
b) Von den Staaten des österreich. Postvereins und darüber hinaus													
c) Von jedem andern über Österreich hinaus gelegenen Staat, nach der Größe und Größe													
d) Rücksenderte Briefe													
e) Retour-Briefe													
Somme													

Verzeichnis der recommandirten Briefe

Nr.	Aufgaben	Adressen	Bestimmungsart

Journal

des kaiserlichen Patents in

1862

Abfertigung der kaiserlichen Patente an das österreichische

(Für Italien.)

Liste der Correspondenzblätter vom	Anzahl	Eingelieferter Preis für Aushang des Patentsplans		Eingelieferter Betrag				Eingelieferter Betrag		Eingelieferter Betrag		Anmerkung
		A. L.	C.	zu empfangen		A. L.	C.	A. L.	C.	A. L.	C.	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												
17												
18												
19												
20												
21												
22												
23												
24												
25												
26												
27												
28												
29												
30												
31												
32												
33												
34												
35												
36												
37												
38												
39												
40												
41												
42												
43												
44												
45												
46												
47												
48												
49												
50												
51												
52												
53												
54												
55												
56												
57												
58												
59												
60												
61												
62												
63												
64												
65												
66												
67												
68												
69												
70												
71												
72												
73												
74												
75												
76												
77												
78												
79												
80												
81												
82												
83												
84												
85												
86												
87												
88												
89												
90												
91												
92												
93												
94												
95												
96												
97												
98												
99												
100												

Summe

**conteggio
dell'anni**

Austria in _____ pel mese di _____
a. r. k. rakouskija císařstvá poltrovím v _____

185

185

Spedizione dell'Ufficio Austriaco a quello Prussiano.

Výpravní rakouského císařstvá poltrovím k vojvodskému císařstvá poltrovím (21. část)

Dne Měsíc	Blahobytí (kopie do archivu del governo)			Pozice			Rappresentanza in viaggi			Parte di transito Sviluppato in viaggi			Parte di viaggio per conto Austriaco			Credito Austriaco con più lettere credenziali e di missione			Osservazioni
	N.º			A. L. / P.			A. L. / P.			A. L. / P.			A. L. / P.			A. L. / P.			
	P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			
	P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.
	P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			
	P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			P. / A. / L.			

Journal

des k. k. österreichischen Postamts in

1857

Aufbringung des österreichischen Postamts an das Hauptpost

(Von Inns.)

N ^o des Corre- pondenzblattes vom	Stück	Eingekommene Posten für die Anstalt Oesterreich			Eingekommene Posten für die Anstalt des Hauptpost			Eingekommene Posten von andern Staats- postämtern in Oesterreich		Eingekommene Posten von andern Staats- postämtern in Parma		Anmerkung
		N ^o .	A.	E.	A.	E.	A.	E.	A.	E.		
											A.	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												
17												
18												
19												
20												
21												
22												
23												
24												
25												
26												
27												
28												
29												
30												
31												
32												
33												
34												
35												
36												
37												
38												
39												
40												
41												
42												
43												
44												
45												
46												
47												
48												
49												
50												
51												
52												
53												
54												
55												
56												
57												
58												
59												
60												
61												
62												
63												
64												
65												
66												
67												
68												
69												
70												
71												
72												
73												
74												
75												
76												
77												
78												
79												
80												
81												
82												
83												
84												
85												
86												
87												
88												
89												
90												
91												
92												
93												
94												
95												
96												
97												
98												
99												
100												

Obecný

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska VII.

Vydán v Praze dne 29. ledna 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

VII. Stück.

Ergeben und versandt am 29. Januar 1852.

Částka VII.

Vydána a zveřejněna dne 29. ledna 1852.

rubensky drahocny a vyborny krasopisny

26.

Nařízení císařské, vydané dne 11. ledna 1852.

pro království české, Chorvatska a Slavenska, vojvodství Srbské a knížectví Tempešské.

Jižto se ustanovuje předpis, jak se předešlé jiti má v rozepřích právních o přestupcích, týkajících se policejní polní, ježto byly v zemích dotčených v době od 15. března 1848 až do 1. ledna 1850 spáchány.

Slyšev Mě ministerstvo a vyslyšev Mě rada říšská, viděto se Mě, schválilo následující předpis, jak se předešlé jiti má v rozepřích právních o přestupcích, týkajících se policejní polní, ježto byly v době od 15. března 1848 až do 1. ledna 1850 v Uhřích, Chorvatsku a Slavensku, ve vojvodství Srbském a knížectví Tempešském spáchány.

§ 1.

Přestupení zákona o policejní polní, vydaného roku 1840, ježto se stádo na gruntach k pěstování hospodářství ustanovených, t. j. podle článku 9. zákona od roku 1840 v záhradách, ve vinohradech, v sadech vlnějících, v lesích cíl horách, na polích smetlých, lukách, pastvínkách nebo lachotěních v době od 15. března 1848 až do 1. ledna 1850, buď pod jménem utváření dílniči čpava nebo pod jakou koliv jinou náležitou dopastil, vyšetřování býti mají, byli přestupení tato mimo to spojeny se zločinem zabití, loupeže, při něm nikdo nikdo proti osobě, se zabitím, vraždou nebo nějakým jiným těžkým zločinem, počádem práva trestního od soudů krajských. Svadnoé tito, přivedle vyšetřování ku konce, mají jak o něm, tak i o spáchání přestupku, týkající se policejní polní, a o úplné náhodě škod, která se podle toho pokračování učiněná má, podle zákona přistoupit majících nálež vyšetřiti. Každý rozepřek, ježto se vysad, musí se však před prohlášením předložit večinou soudu distriktním, a pokud toho ustanovení §. §. 29. a 31. Měho vyšetřování od 28. prosince 1849 a osobu přináleží, nebo lidští na to odvolaní v celé sílosti, když jsou tu náležové stejného zločin, nejvyššího soudu.

Jak večinou soudu distriktním, tak i nejvyššího soudu propůjčuje se při tom moc, že mohou odvolaní povoliti polehčiví tresty, přiměřené třebežím časům a třebežím náležitostem býti odvolání.

§ 2.

Není-li o přestupení zákona o policejní polní, v §. 1. dotčenými a v čas vyše jmenovaný případnými, kromě toho žádný těžký zločin spojen, mají kromě zabití př-

padl za následek toliko povinnost, nahraditi poškozenému prostředi škodu. Byloli nábo-
zení zvláště slovných, má se k viněku míno to přikročiti buď trostem ústani ve
slabé nábození v poliči pakli ustanovení vadí až do 14 dní, nebo přiměřenou po-
kutu peněžitou, která však nikdy nesmí převyšovati čtvrtinu mzry náhradní, a v ce-
losti, t. j. v jednom rozsudku, nebo v jednom a též případě poškození, až jim všem
jest jeden nebo více obviněných, samo jednoho toliko statých.

Tyto pokuty peněžité obzvláště se mají k dobročinným účelům.

Při ustanovení pokuty má se náležitý zřetel míti na majetnost a celou
oblastnost viněku. Též se ustanovuje i při stojných nábozích nejvyššímu soudu, že j
náže, když odvolance na to žádá, v cestě nábození pokláditi.

§. 3.

Viečka pohledivání a přestupku spůsobu, v §. 2. dotčeného, má žalobník nejdi-
ně až do jeden a třicátého srpna 1848 u soudu krajského, nebo kde soudu krajského
ještě není, u soudu státního, kterák místo jeho zastupuje, jakožto u soudu první instan-
ce, stíhati, jinak by pohledivání tato pominula.

To platí též o tožném pohledivání náhrady, v příčině jehož některý soudce
státní nebo soud okresní již dříve pořad říditi nebo nálež vynechal, pokud o něm v čas
vyhlášení nábození tož po soudu státním ještě další nálež uračivá (§. 2.).

Na rozsudky tedy soudů státních nebo soudů okresních, byl i stěžýti a nich vzato
odvolání, nemůže se povoliti exekuce.

§. 4.

Řizení, kterák v čas vyhlášení nábození tohoto a trvajících pozdě soudů státních
spůsobem odvolání jsou nálež, mají soudie tyto anebo soudové krajské, na místo jich
zastupující, dále věsti a dokazovati, a však v obzám případě toliko jako soudové první
instance.

§. 5.

Soudové krajské nebo soudie státní, místo jich zastupující, mají se proti příči-
niti, by mezi stranami sporovní k místu přivedli narovnáti.

Fakli se ale tato nepodaří, mají řízení, na žaloby podle spůsobu, nábození od 2.
listopadu 1848 §. 25. uvedeného, před se vzíti, anebo bykolik řízení již proti od soudu
státního nebo soudu okresního anebo od soudie předešlé vzato, řízení toto podle před-
pisu tohoto opovřiti a deponiti.

§. 6.

Jestli spor o to, aneboli škoda čin, má se to vždy dvíma nebo více odvolací př-
schozími, kterák obě strany v stojném počtu navržením mají, a přítomností a pod říze-

nebo některého člena soudu nebo některé od tohoto k tomu určené osoby soudní vyhlá-
diti.

§. 7.

Nalezl-li se, že se má nahraditi škoda a plátni porážiti poborná, má soud k vykonání
tého příslušné hláti ustanovení, při jehožto ustanovení se má shledný úřetel míti k ma-
jetnosti obžalovaného a k tomu, aby se tím výřeva jeho a příchánek jeho uzavřela v
sňehopřevnosti.

§. 8.

Z názevů soudů krajských nebo soudů státních může jich zastupujících může
se v mezech držebnosti odvolati vůči k vrcholmu soudu distriktním jakožto instanci
druhé, a jsouci nábovni soudit, dále odvolati též v mezech držebnosti k soudu nej-
vyšším, jakožto instanci třetí.

§. 9.

Odvolání toto v mezech držebnosti má místo i z těch rozsudků, ježto již před vy-
hlášením nářzení tohoto od soudů krajských nebo soudů státních byly vyneseny.

Pakližby strany z rozsudků tohoto způsobu nebyly již bez toho odvolání učinily,
tedy již má soud k odvolání tomu podobiti hláti úřetelování, před jímto projitím se
rozsudek vyneslý pakližiti má se moci a k vedení evokace způsobem.

Trest shledný vykonati ve může tepr po projití úřeteli dále, když rozsudek byl
vešel v moc právní, anebo po vyřzení hádkosti za nást, ježto v též hláti patřena byla.

§. 10.

O Házích, kterých podle ustanovení předního §. k vrcholmu soudům distriktním
přijde, mají soudové úte podle předpisu nářzení tohoto nalézáti, a die pořádky rozsekeri
vykonati; pakližby Házci nebyly takové, že by se o ně mohlo učiniti důkladné roz-
hodnutí, mají, zřetivě nálezy soudu náležo, způsobiti, aby soud krajský, ježto se
týče, nebo soud státní místo jeho zastupující Házci trestal své duplily a správy,
a nový rozsudek vynesly. Stejným způsobem před se již má i nejvyšší soud v příčině
Házci, kterých jej restem odvolání docházejí.

§. 11.

Co se týče přestoupení zákona o policii polní, kterýchž se náležo po 1. ledna 1920
dopustil, strany těch se má přede již podle předpisu schváleného dne 28. prosince
1919 proneseného nářzení o příchácnosti soudů trestních a o Házci ve věcech správných.

§. 12.

Náhlzení toto má platnost užití v korunních zemích Uhřích, v Chorvatsku a Slavonsku, ve vojvodství Šebakém a v hranitě Temeláckém.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p. — K. Krauss m. p.

Z nejvyššího náhlzení:

Rammann m. p.,
velitel kanceláře ministerstva.

27.

Náhlzení císařské, daně dne 20. ledna 1853.

pro ty země korunní, pro něž vyhlášen jest patent od 10. července 1850 a provedeno náhlzením vyhlášeným pro zastupitelství státní.

strany obecnosti přiblíženosti zastupitelství státních.

Abý přiblíženost zastupitelství státních, vyhlášená v patentě od 10. července 1850 (Zák. Nřik. č. 266), co nejdříve přivedena byla v mase, Mými uzákladění od 31. prosince 1851 (Zák. Nřik. na rok 1852, č. 5.) ustanovená, sčít se Mi po shledání Mého ministerstva a Mé rady říšské náhlziti takto:

1. Od dne vyhlášení náhlzení tohoto má se přiblíženost zastupitelství státního vztahovati tudize na proces trustní. Zákoný posud vydání, jimiž se zastupitelství státním užití přiblíženost propůjčila, a zvláště §. 48. a klava VI. zákona orgánického pro zastupitelství státní, daného dne 10. července 1850, shaveny jsou tímto moci své.

2. Ústavotě zastupitelství státního při praktických zkušebních pro soudcovství a advokátské, má se až do té doby, kolikto se o tom vydá říší ustanovení, zachovati.

3. Co se týče zkušební a vydávaní kancelářských, nastupí na místo zastupitelství státního (§. §. 19. a 24. klavy orgánického od 29. září 1850 — Zák. Nřik. na r. 1850, č. 266) nosil krajinský.

Mému ministru práw shledeno jest, by vydal zvrubnější náhlzení, jimiž by toto Moje náhlzení uvedeno bylo ve skutek.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p. — Krauss m. p.

Z nejvyššího náhlzení:

Rammann m. p.,
velitel kanceláře ministerstva.

28.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 20. ledna 1852.

pro ty země korunní, v kterýchž má platnost smlouvek uzavřených od roku 1800,

jsouže se ustanovuje, že pokuty peněžité pro přestoupení (tj. kající se policejní úřadníci, učedníci, ježto se povolí odvolány k fondu úřadnickému, budoucími mají se odvolání k ministerium internu obstarat též obce, kde se přestoupení stalo.

Ministerium práv vidí se ve vztazích s ministerium záležitostí vnitřních a ministerium tržby a komunikací veřejných ustanoviti, že veškeré pokuty peněžité, pro přestoupení, týkající se policejní úřadníci, učedníci, kterýchž podle vnitřních nařízení posud nebyly volány do fondu úřadnického, budoucími²⁸ odvolání se mají k ministerium internu obstarat též obce, v které přestoupek byl spáchán.

Krauss n. p.

29.

Nařízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 23. ledna 1852.

pro země III.

týkající se dovážení cizozemských lidovýchých a hebrejských knih modlitbovích a náboženských, pak knih liturgických a vnitřních.

Ustanovení, obsažené v tarifě celní pro dovoz a vývoz zboží v císařství Rakouském od 1. listopadu 1838, v položce 66, puntíku 7., „že jest napovrženo, v cizozemsku tiskné modlitbovích a náboženských knihy lidovýchých a hebrejských dovození, a že se knihy takové rovněž jako knihy liturgické a vnitřní tržba proti pazu a cizozemská dovození usazen“, má podle nejvýššího rozhodnutí od 6. listopadu 1851 i budoucími v platnosti zůstati, pročť dáleženo jest, dovození knihy právě jmenované v celém obvodu státu Rakouského jenom proti povolení dovození, za něž se u toho kterého úřadu dovození a proslábná zemského prvě lidští má.

Buch n. p.

30.

Nařízení, vydané od ministerium financí a tržby dne 25. ledna 1852.

strany toho, že se zrušením od cla při obstarání převozem přes horu Spilgen ustanovení v platnosti.

K předložení komory obchodní a průmyslové v Miláně a Chiavenně vidí se ministerium financí a tržby ve vztazích ustanovení podle nejvýššího ustanovení, v §. 32. připočtení předcházejícího k nové obecné rakouské tarifě celní pro dovoz, vývoz a průvoz propůjčeného, povoliti, že při uvedení nové tarifě celní posaradní zrušením od cla převozem vzhledu toho zboží, ježto se Švýcar po silnici přes horu Spilgen vchází, a do cílech země vládních vychází, jakž i toho zboží, ježto se třech země přichází a po silnici přes horu Spilgen do Švýcar vychází, i dále má zůstati.

Haugartner n. p.

1868

Beil. zum „Allgemeinen Anzeiger“ (Wien) und zum „Allgemeinen Anzeiger“ (Prag).
Verlag von Carl Cotta'schen Buchhandlung in Stuttgart.

Obertafel

Zakonnik říšský a Věstník vládní

pro
císařství Rakouské.

Číska VIII.

Vydána a rozvešlena ve vydání prvním německém dne 31. ledna 1868, v tomto
dvojitém vydání dne 4. února 1868.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

VIII. Stück.

Abgedruckt und vertheilt in der deutschen Allein-Ausgabe am 31. Januar 1868,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 4. Februar 1868.

Číska VIII.

Vydána a rezensována ve vydání pouze německém dne 31. ledna 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 4. února 1852.

31.

Smlouva státní mezi Rakouskem a Bavorskem, učiněná dne
21. června 1851.

Výňatek se připojení Saloncek, ježto se vztahují mají v zemích obepjatých.
(Polepšena jest od přímocností slova státní ve Vidni dne 21. června 1851, a ratifikace vydaná jest
zeměmi dne 8. srpna 1851.)

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chor-
vatský, Slavonský, Halléský, Vladimírský a Štýrský, král Jerusalemský
a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský;
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Kraňský,
a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda
Horná a Dolnošlézský, Modenský, Parmský, Pizanský a Onastalský,
Osvětlinský a Zálorský, Těšínský, Furčanský, Dolněvaický a Záherský;
knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a
Gradišský; kníže Tridentský a Briceanský; markrabě Horná a Dolno-
šlézský a Istrianský; hrabě Hohenloberský, Feldkirchský, Bregenský,
Sonnenberský a t. d.; pán Terčský, Kotarský a na Slovinském krajišl;
velkovojevoda vojvodství Sebešského a t. d. a t. d.

vyhláškoume tímto a vědomo učiníme:

Jakož mezi přímocnostky Našimi a přímocnostky Jeho Velikévostu krále Bavo-
rského k tomu konci, aby se pojednálo a společně připojení a a spojení Saloncek, ježto
se v zemích rakouských a bavorských mají vystavěti, dne 21. června r. t. smlouva ve
Vidni uzavřena a polepšena jest, kteráž slovo od slova takto zní:

Jeho Velikévostu Císař Rakouský, král Uherský a Český atd. atd. a Jeho Velikévostu
král Bavorský, řádějece Sobě toho, aby se oběma stran oběma strany Jejich
Vel. připojení Saloncek, ježto se v obepjatých zemích vystavěti mají, co možná nej-
více uzavřel a tím vždy více rozmnožoval a šířil, uzavřel jsou, společně se strany
tato uzavřely, uspořádali a ustanovili vzájemně smlouvou vše to, co se na spojení této
vztahuje.

K vyjednávání a uzavření smlouvy této jmenovali jsou dotčení Jeho Veličenstva plomocenští, a to:

Jeho Veličenstva Císař Rakouský

pán rytíře Baumgartnera, rytíře císa. rakouského řádu Leopoldova a královského českého řádu zlatého, doktora filozofie, J. V. skutečného tajného rady a ministra třídy, předsydu a staršího veljejmé atd.;

pán Františka rytíře z Kallherberku, rytíře císařského rakouského řádu Leopoldova, komandéra velkovévodského Sasko-saského řádu sv. Josefa, J. V. radu ministerního a správce občanského v ministerium třídy, předsydu a staršího veljejmé;

a Jeho Veličenstva král Bavorský

pán Maximilián hraběte z Lerchenfeldu-Köferringu, velkokrálovského bavorského řádu zlatého sv. Michala, velkokomandéra bavorského domácího řádu rytířského sv. Jiří, a komandéra řádu zlatého koruny bavorské, rytíře císařského ruského řádu Sv. Anny třetí první v brilantech, a královského pruského řádu červeného orla třetí první v diamantech, komandéra velkokrálovského švédského řádu královny severní, velkokrálovského královského portugalského řádu Kristova a královského nardonského řádu sv. Maurice a Lazara, pak velkokomandéra královského řeckého řádu Spasitele, Jeho Veličenstva komorníka a dědičného rady šlešského v království Bavorském, náminíka svého vyhlášeného a plomocenstvího ministra a císařského rakouského dvora atd. atd., a

pán Vilém Webera, rytíře bavorského řádu zlatého sv. Michala a řádu zlatého královské koruny württemberské, Jeho Veličenstva ministerního rady v státním ministerium domu královského a náležitosti zemských, pak třídy a prací veljejmých;

kteřížto, sčíslené soubě vyjednání plomocenství své, jelikož byla v dobetu a náležitém spůsobu shledána, vše patřebné články jsou uzavřeli:

Část I.

Ustanovení obecná.

Článek 1.

Kr. vláda Bavorská zavazuje se, že dá sčíslené hranici přes Bessenheim až k hranicím rakouským u Salcburku, a z Bessenheimu až k hranicím rakouským u Kufsteina.

Článek 2.

Císa. vláda Rakouská zavazuje se naproti tomu, že sčíslené hranici v plném spojení s liníemi šlešskými, v čl. 1. sčíslenými, šlešskými od hranic u Salcburku až k rakouské hranici šlešské u Mostu, na Moře, a od hranic u Kufsteina až do Isnburku.

Článek 3.

Kr. vláda Bavorská zavazuje se mimo to, že poskytne šlešskými z Frankfurta nad Mohanem přes Aschaffenburg, Würzburg, Bambeck do Norimberku, která jest již s částí vystavěna a z částí se ještě staví, z Norimberku přes Řezno k hranicím korunní země

Rakous nad Kolín, a že k tomu konci učiní, aby se ihned předešlo vzalo vyšetřování technická, jakohž jest potřeba.

Čla. vláda Rakouská naproti tomu běže na sebe povinnost, že v přímém spojení se železnici výše dotčenou učiní železnici od hranic bavorských do Lince, kterakto se později předložití má až do Vídně.

Obě smlouvající se vlády učiní sobě vzájemně výsadek technického vyšetřování, jelikož se v této příčině učiní, nejdříve do konce roku 1852, a pakli toho učiní se nevrátějšjí smlouven strany toho, kde se obě oddělení železnice této mají spojití, kdy se mají dokončiti a jaké mají býti ostatní jich poměry; jakohž i strany železnice spojovací s linií Salcburkou. Vlády tyto dají pak předešlé vztí potřebná přípravná vyšetřování, strany spojovací bavorského systému železnišského a čla. kr. železnicemi v Českých, a učiní pak v tom příslušné smlouvení.

Při tom má se analogicky předešlé již dle pravidel, strany níže se ve smlouvě této stalo sjednocení.

Článek 4.

Čla. vláda Rakouská navrhuje se, že provede železnici loub. benátskou a Verony do Boccna a že ji dokončí do roku 1858, prohlásivše zároveň, že bude v pracích přípravných, na příčinou nazývaného spojení Boccna s lužerskou polstřech, dále pokračovati.

Článek 5.

Spojení samo obepatých oddělení železnice má se státi na hranici v Salcburku v Klesheimu, na hranici Tyrolské na loub. břehu řeky Inn blíže Klostersfeldenu.

Co se týče skutečných míst spojujících na obepatých hranicích bavorských a připojení obepatých železnice stranou horizontální i vertikální, učiní obepatí železni stavební podrobné návrhy, jelikož se nejdříve do předložená dně 1842 obepí vlády ku schválení předloží.

Vystavení mostu hranicšného přes Sálu u Klesheimu vezme na sebe podlé smlouven, která se později učiní, jedna nebo druhá vláda vyhradě, proti tomu, aby se část nákladu, jelikož na druhou vládu případna, náležitě poznala a v hotových nabradila.

Článek 6.

Železnice této smlouven ustanovené připraví se v obou státech, co se týče nábyt povinností a starob uměleckých, ihned na dvoji koleji, aby se koleji druhá, pakli by již při počtí jed pravičelných nebyla zřízena, bez neschůze mohla položití, jak mile by toho zmaňajel se jezdění po železnici líbalo. Zdáli ale zmaňajel se jezdění toho líd, aby se druhá koleji položila, o tom rozhodovati skutečí bude každé vlády strany těch částí železnice, kteráž leží v jejím zmaňití. Šířka železnice ustanavuje se pro částí

c. k. železnice rakouské na 25 střešcích míry Vídeňské, a pro části kr. bavorské železnice na 4° 3' 1" míry bavorské.

Článek 7.

Šířka koleje, pro všechny železnice v obou státech na 4 střešcích 8", palce míry anglické (4° 3' 6" míry vídeňské nebo 4° 11' 1" míry bavorské) již ustanovená, jest též pravidlem pro železnice, v čl. I. až čl. 4. jmenovaných.

Vzdálenost jedné koleje od druhé, uššího vnitřní strany koleje, jest na cís. kr. rakouských železnicích ustanovena na 6' 7" míry Vídeňské, a na kr. bavorských železnicích částí nejmenší 1' 1" 7" míry bavorské, vzdálenost pak jedné dráhy od druhé v nádrážkách, kteráž pro c. k. rakouské státní železnice jest ustanovena na 19" míry Vídeňské, částí má na kr. bavorských nádrážkách nejmenší 1' 4' 10" míry bavorské.

Článek 8.

Obě státy snahovali se uzavřít, že ušší strany a jiné starší kolenné, jakožto povelou přes části železnice obapolných, zůstí nejmenší 16" míry Vídeňské — 2' 3' 4" míry bavorské, počítaje od prostředku koleje.

Článek 9.

Co se týče síly tažení, jisto se k jednání po železnicích v článku I. až do čl. 4. jmenovaných ušívati má, ustanovuje se, že se k samému pravidelnému jezdnímu železničnímu v obapolných státech má ušívati toliko lokomotiv bavorských sílou parní, vyžadující sílu koňskou, že se tím však nikoli nevymezuje ušívání jiné síly fyzicko-mechanické mimo sílu parní, jisto by se bezohledně snázevala ustanoviti viděti.

Článek 10.

Co se týče prostředků k provázání jízdy, má se k místa přivězení stejnost jich v ten způsob, aby bez překážky mohly přecházeti se železnice státní jedneho na železnici státní druhého, a aby k společnému jich užívání byly způsobilé.

Článek 11.

Aby se zrovnalost potřebná v zemědělné konstrukce železnice obapolných a přiblíženosti jejich přivedla k místa, mají prozatím k tomu úhledně a originálně techničtí sobě vzájemně sdělovati podrobné plány stavění těch částí železnice, jichž se týče, a jiné příkazy na ně se vztahující, a mají, pokud stavění bude třeba, státy ušívati spolu se zrovnání.

Článek 12.

Kr. vláda Bavorská navrhuje se, že práce v té věci urychlí, aby linie železniční mezi Mnichovem a rakouskými hranicemi u Sulzbachu, pak mezi Ruzsheimem a hranicemi rakouskými u Kufsteina do 1. března 1856 byly úplně dokončeny, t. j. v takový star přilezeny, aby se po nich bez přetření mohlo jezdit, a aby se mohlo po nich obchod provozovati.

C. kr. vláda Rakouská navrhuje se, že dokončí linie železniční mezi hranicemi u Kufsteina a Sulzbachu, pak mezi hranicemi u Kufsteina až do Inhabruku zavede, a že

leznice mezi Salcburkem a Motezem na Maře do 1. března 1858 rozložen spůsobem.

Obě úřady užívají však také, že budou mezi poslédji společným ustanovením ustanoviti i časnější dobu k dokončení železnice těchto.

Článek 13.

Nádradní, jelto se má v Salcburku učiniti, ustanovuje se na jediné a společné stanovité státní správy provozování železničné správy železničných obou států na Salcburské líně, od kteréhožto ustanovení se má budoucí jednokránná odstupně uskáliti.

Článek 14.

Čišecko-královská vláda Rakouská povolává král. vládu Bavorské, by vyhradně užívala části železnice od Salcburku až ku hranicím zemským a těch částí stanovité státní správy (čl. 13.), o nichžto se uznáve, že jsou jediné král. Bavorské správy železničné potřebné.

Jiné části tohoto státní správy ustanoví se ku společnému užívání obou straných správy železničných, jakž pak částí třetí ustanoví se vyhradněmu užívání c. k. železničné správy rakouské.

Článek 15.

Plná výsost zemská a vykonávání správy soudní a mezi policejní v obvodu nádradní Salcburské, jakž i na části železnice mezi nádradím tímto i hranicemi zemskými — užívá c. k. státní vlády Rakouské.

Článek 16.

Vykonávání úřadění dohlédky policejní k železnici a k provozování na části železnice mezi nádradím Salcburským a hranicemi zemskými, pak na těch částech nádradní Salcburské, jelto jsou král. vlády Bavorské k vyhradněmu užívání povolány, má přičleniti král. vlády Bavorské a mají orgánům vlády této stojanú národ' přičleniti se práva, která v příčině té podle zákonů rakouských propůjčena jsou nebo budoucí propůjčena budou správám provozování na c. k. státních železnicích rakouských.

C. k. král. vláda Rakouská učiní opatření, aby orgánům její král. bavorské správy provozování a vykonávání dohlédky policejní na železnici a provozování učinili potřebnou pomoc proti tím, jelto železnice užívají, nebo jiným spůsobem a ústavem železničným co škáti mají, a to podle předpisů zákonůch v příčině té vydaných.

Článek 17.

Inspektorát a králové v záležitostech úřadních a služebních, jelto jsou k dohlédce nad bezpečným kusem železnice a k úřadování ho i k vykonávání úřadění dohlédky policejní na železnici ustanoveni, jakž i těch, jejichžto jest potřeba k službě král. bavorské správy na stanovité Salcburské, přičlení vyhradně kompetentním úřadím bavorským.

Všecky osoby bavorské jsou ostatek, pokud se zdržují na c. k. zemi rakouské, poslédji zákonů a policejním zařízením rakouským.

Pro nabytí rakouských železničních úředních provozovacích, telegrafických a poštovních podle smlouvy na zemích rakouském postavených, má se jiti před se stejné podle předepsaného nařízení z. k. rakouského ministra práv od 18. prosince 1851 (v čísle 472 obecného Zákonníku Habského a Všeobecné ústřední pro císařství Rakouské na rok 1850).

Cis. král. státní vláda Rakouská i král. státní vláda Bavorská uzavřeli se obopseň slibem, že nechtějí k službě — potahna k práci — co se týče služky, jako bude podle učiněného smlouvy místa míti v obvodu státním druhé strany, výše se užívati takových úředníků, služebníků a dělníků, kterých byli pro správu služky nebo předky, pro obchod postložit nebo též přetrupení služebníků jesti předpisem a obchodu mezinárodním.

Strany osob úředních a služebníků, ale smlouvy v obvodu jednoho ze smlouvajících se státní postavených, jako náležejí státní druhému, vykonávají úřední příslušní tohoto státní výhradně meze služební i disciplinární.

Článek 18.

Co se týče služebníků postavení k sobě obopseň úředníků na úřadacím stanově Salcburském, stojí oni vedle sebe, i má služka vzájemně mezi nimi před se jiti smlouben přímého sdělení tak, jako se to děje mezi úřady rovnými vlastní země.

Článek 19.

Obě vlády sňati opatření, aby setažko úředníci a služebníci, jako podle ustanovení smlouvy této za příčinou služby jedné nebo druhé státní vlády budou choditi přes hranice zemské v Bleschajna, jevce odívem služebníku nebo certifikátem úředním legitimovaným, nežli vložiti na hranice policejnímu strany pásu potřeby, nežli aby i vsem obopseň úředníkům jednoho neb druhého, ve smlouvě této dožádně smlouvy odvíti, bylo dovoleno, každého času přes hranice zemské smloubeni vcházeti a vycházeti, nežli by byli vinní na legitimaci prostředkem pásu od vydanectva víkovského nebo jiných výkazů, jakžto podle předpisů v příčině pásu potřeby jest, nežli aby máli k tomu právo na pecké úřední stvrzení jejich služební vlastnosti.

Článek 20.

Cis. král. vláda Rakouská přiváděje, že se meze více, jako se bude země sjezditi, k správní rozličných místností úředních na nádrží Salcburském a na části k hranicím smlouby až ku hranicím zemským se strany Bavorské, jakož i více k provozování, ležebním a ke službě provozování potřeby, nežli pak nádrží a materiál, jakož k udržování dráhy a jejího přibuzenství, rovněž i prostředky provozování potřeby, postložit více přestěhovaci úředníků, kterých bude v obvodu státní Rakouského stanoviti vykazano — bez cla přivážeti a zase vyvážeti, když se předloží speciálně a certifikáty bavorské správy ležební a křiti se bude výměnek, jako jest v příčině dostavění více výměnek od cla osvobozeného v Rakousku předepsány.

Tato výhoda poskyje se strany druhé král. vláda Bavorská, co se týče věci k správní cis. král. penkazovací a dostavovací úřadu, jako se má sdělití vložiti

stanovišti Bavorského Miso hranice a strany ústí přestěhování, náležejících cí. král. úředníkům a úřadům rakouským, ježto mají přijíti na stanovišti v zemi Bavorské.

Článek 21.

Cí. král. rakouské finanční úřadů, jakož i cí. král. četáctva rakouského a jiných orgánů finančních a policejních, ježto se jakožto takoví prokládá, má býti dovoleno, choditi přes železnici, na říšce jízdou provozuje král. správa bavorská, a choditi po ní, kde a kdykoliv toho služba žádati bude. Choděti po železnici, vyjímajíc případ, že by a prodlení nastalo nějaké ohrožení nebezpečí, má se u deklaráce železničního, ježto jest na tom kuse ustanoven, spováděti.

Článek 22.

Na linii železniční z Rosenheimu do Inzbruku ustanovuje se údržba Kufsteinské na jedné a společné stanovišti stídací provozování jízd železniční železničních správr obou států, a c. k. vláda Rakouská ponechává kr. vláde Bavorské, by výhradně učinila část železnice od Kufsteina až ku hranicím zemským u Kiefernfeldenu a těch část stídacího stanovišti Kufsteinského, o nichžto se uznáve, že jsou jediné kr. vláde Bavorské potřebné, jakož se i ty části tohoto stanovišti stídacího, které obějí správr budou potřebné, mají společně užívati.

Ustanovení vládká, ježto jsou učiněna strany poměr údržba Salcburského a část železnice odstaná až na hranice zemské u Kiefernenu (v článcích 13—21), vztahují se též na údržba Kufsteinské a na část železnice z Kufsteina až ku hranicím zemským.

Část II.

O vystavení, odvozování a užívání železnice, o zapravení nákladů na ní a zúčtování jízdny stavební; pak o udržování železnice.

Článek 23.

Cí. král. vláda Rakouská dá část železnice mezi hranicemi zemskými a Kiefernenu a stanovištím blíže Salcburku na svůj náklad dokonale, aby byl úplně k potřebě a tak vystavěn, aby, co se týče způsobu vyvedení mezi řečenou částí a bavorskými v čl. 1. dotčenými liniemi železničními k nísta se přivedla rovnakost, kterou k jízdě veskra jízdní potřebí jest.

Článek 24.

Cí. král. vláda Rakouská dá stídacím stanovišti Salcburského, ježto se nákladem jejím učiní, v rovnakosti s náklady, kterou učiní král. vláda Bavorská, tu říšce, a dá to stanovišti stídací tak, jak toho bude potřeba, aby se zjevil přechod oběma, jízdny aby v pravý čas jedny a druhéjní se sehnaly a potřebám odvoztí správrích, obapolně důstojností v tom majících, se vyhověti.

Říší potřebná ustanovení obsažena budou v programu stavebním, ježto se strany toho vyká.

Článek 25.

Král. vláda Bavorská přislíbuje, že a té přičiny, že bavorská správa provozovací bude míti zvláštní kanceli, anebo že se, co možná nejzajímavěji vytknou hranice prostor v Salcburku, k vyhradení potřebě král. vlády Bavorské ustanovených a vůbec a přičiny pouze služby Bavorské, nebude míti cis. král. vláda Rakouskou, co se týče stavebního upravení a zřízení na státních staveních v Salcburku — k udržování věhlasu nákladu stavebního, nežli k usnadnění ve skutek provozování pravidelného na státních staveních tento potřebí jest.

Článek 26.

Kas lezeznice od Salcburku až ku hranicím zemským u Klesheimu má kr. vláda Bavorská císařsko-královské vládě Rakouské ve věci v článku 12. k dokončení lezeznice Maishoferske - Salcburské ustanovení, odevzdání v staru takovým, aby se po ní úplně dobře jezdití mohlo.

Spisy a zprávy, ježto by o ustanovení zvláštních obzvláštních práv a povinností mezi touto částí lezeznice a pobratřevými pozemnostmi, až jezdití se jaké, a o jiných právech a nárocích naproti sousedním vedlejším, jaké i o tom, jak se hranice samy táhnou, zprávy nějaké dáti mohly, mají se ve vztahu nebo v přepisu král. Bavorské vládě předložiti.

Článek 27.

Před počátkem pravidelného jezdití převěřiti se kasnice, od obou výzvědných podnikatelů se vlád k tomu zřízení a zřizování a z úředních technických ustanovení, o stavu té části lezeznice, i o přistavení, ježto se bude míti odevzdati, i části stavení státní státního, ježto se týče, jaké i o tom, zdá-li by se o rakouské strany vady neb nedostatky nějaké, až býti by to jakých, míty odstraniti.

Od té chvíle, co se ta část lezeznice i o přistavení a ty které části stavení státního odevzdají, vstupí kr. vláda Rakouská, co se týče dále náležitosti té části lezeznice a těch částí stavení státního, ježto se týče, jaké i s tím poměr okolností právních, ve vztahu povinností užívatelů (usufruitů), pokud ustanovení smlouvy této neobsahuje nějakou záměru.

Článek 28.

Povinností, ježto vzejde z koncového přejetí, která se má alespoň čtyry neděle před počátkem pravidelného jízdy státi, navrhují se na podání osob jiných na přičinu toho, že dráha se to zříká, která podléhá povolení dráhy, než dráha byla přejata, a nebo se zakládá ve způsobu založení a vyvedení dráhy.

Článek 29.

Král. vláda Bavorská zavazuje se, že bez odkladu se s cis. král. vládou Rakouskou nauce vaditi bude a zřízení nádrážních, ježto se strany vlády Rakouské vyhradené k její potřebě byla opatřena.

Článek 30.

Co se týká společníství staveb a želez stavení, kolejí a jiných staveb nádražních na státní sídla v Salzburku, ježto ustanoveny jsou k službě společné, přičítají se k společnému provozování obou stran stejná práva.

Širší ustanovení strany toho a obsažení v tom, bude-li jakého potřebu, budou obsažena v listě nádražním, jež vláda Rakouská, uzavřel se s vládou Bavorskou, vydá.

Článek 31.

Kráľ. vláda Bavorská uznává se, že území císa. král. vlády Rakouské dvěma se sta celou svou jistoty stavební, vynaložené na železnice od Salzburka až k hranicím zemským i s příslušnostmi, a na ty železnice nádraží Salzburského, kteréž se vylučně vládě Bavorské k užívání ponechají (žl. 23 a 24).

Borová dvě se sta má král. vláda Bavorská zapracovati se území té země jistoty, kteréž potřebu jest ke užívání těch želez stavení sídla, ježto jsou ustanoveny k společnému užívání obou stran železnižních.

Co se týká užívání těch želez stavení Salzburského, ježto jsou vylučně ustanoveny k potřebě císa. král. rakouské vlády železnižní, uzná král. vláda Bavorská něžního práva.

Článek 32.

Veškerý náklad, a náhod se do ustanovení předcházejícího žl. 31. mají široky platiti, má se král. Bavorské vládě příslušným způsobem předložiti, a k nezbytnějším chlednám sam stavebních nákladů.

Zároveň jistoty, na železnici mezi Salzburkem a hranicemi zemskými vynaložené, má se počítati ode dne, kterého se král. správa Bavorské odruhá, náklad pak, na konečné vystavení nádraží Salzburského zapravený, od toho dne, kteréhož král. správa Bavorská nádraží tato spolu přeje.

Úseky mají se se strany král. vlády Bavorské k císa. král. vládě Rakouské zapracovati v polokotcích dekarních hřístích platcích a sice v míře stříbrné, dle způsobu kausovního režimé, sice na tato říše převedout, při čemž počítati se má jeden stáří kor. míře na 1 fl. 12 kr. říše rýnského.

Článek 33.

Zároveň tohoto výše uvedeno se král. Bavorská vláda zpravit, ani více k železnici a nádraží nádražních, ježto jí k vylučnému užívání ustanoveny jsou (žl. 29).

Mno široký nyní uzavřená (žl. 31) ustanovuje se však prozatím na pět roků od počátku jich.

Nesouhlasí se před vyjítím listy této datí uzavření, má ustanovení výše dotčené strany míry české míři platnosti i dále na čas určitý až do hosti náklad po tom, kdyžby jedna nebo druhá strana byla vypověděna.

Článek 24.

Opatřeni starostlivi šik budov jak na části lehenice od hranic zemských až k Salcburku, tak i na stanoviti v Salcburku samém, ješto jsou vyžadné ku potřebě správy Bavorské ustanoveny, nástrojemi a věštkými nářadím expedičním a domácním, kterákto věci nejsou přizpůsobené břechem nebo ve zdi upravené a tedy podle smlouvy této do inventáře posláti se nemají, má na sebe vůli a zapraviti kr. vláda Bavorská. Naproti tomu náležel totiž opatření budov a nástrojů na stanoviti Salcburském, ješto jsou v užívání společném, na cis. král. vládu Rakouskou. Náklad k tomu potřebný připeče se k jistěné sřizování a dle smlouvy se sřídí.

Článek 25.

Strany starob dopřívacích a sřizováníi postřijítka, ješto se týkají stannická sřídění v Salcburku a byly již v ustanovením s obou stran nákladním plánem náleželi na část plánu toho prohlášeny, nebo kterákly postřijí obě vysoké smlouvajeli se vlády společně uznaly za potřebné rozšíření nebo zkolonování programu a plánu podle šubry ustanoveního, má místo sřechat to, co bylo strany propočítávacího založení a vyvedení ve smlouvě této ustanoveno.

Postřijí sřizováníi mechem náti sřech a jedné i s druhé strany jen dožad násta, pokud se tím vohlema jedění a prospěchu správy provozovací druhé strany náležné sny nedělí.

Článek 26.

Strany těch postřijích starob na oboustranné části lehenice ve Salcburku až ku hranicím zemským, ješto by se jako doplčky nály vyříditi a sřizování nebo po rozhodnutí přibáhuých cis. král. sřadiv rakouských, — má cis. král. vláda Rakouská král. Bavorskou vládu zastupovati.

Přibádeli starobami lěmto přirození starby leheniční, má se náklad rovně k jistěné starobě připečeti a podle smlouvy sříděvati.

Článek 27.

Vedlejší sřidky a části lehenice mezi hranicemi zemskými a stanovitiem Salcburským, až budeli jakých, připeče král. správe Bavorské. Vedlejší sřidky se samého stanovitiě připečeno vyhradně vláde Rakouské.

Článek 28.

Udržováníi částí nádrží, vyhradně jen ku potřebě král. Bavorské správy leheniční ustanovených, jakž i části lehenice od Salcburku až ku hranicím zemským i s přibáhuenstvím má podle pravidla již vřle ustanoveného (Zl. 27) náležeti jedně na král. vládu Bavorskou.

Co se týče nákladu na udržováníi těch částí nádrží, ješto jsou ustanoveny ku společnému užívání obějí správy leheniční, má násti cis. král. vláda Rakouská dvě třetiny a král. vláda Bavorská jednu třetinu.

Vřidky na udržováníi částí nádrží, jichž bude vyhradně užívati správa Rakouská, zapraví cis. král. vláda Rakouská sama.

Článek 38.

Cis. král. vláda Rakouská postoupí král. vládě Bavorské, co se týče vykonání a potahání náhrady všeho toho, co vykonání náležel na podnikatele starby díla umělovy a níže uzavření a se řídit nárazů ve umělové ustanovení, vložení práva, jelikož jí ze umělav postí podnikatelským starby přislíbují.

Strany napravování vložkych jazych jakých koliv škod, ať pocházejí z činní nebo opominutí, z libovolnosti, náhledy nebo náhledů přírodních, ať náležejí mezi obyčejné nebo kroměobvyčejné, jsou se tak zachováni, jakoby se škoda byla stala na nějakém díle, vlastním nákladem král. vlády vystaraném (čl. 37), i rovněž cis. král. vláda Rakouská býti povinna, nahradovati kr. vládě Bavorské náklady napravování ani zcela ani z části.

Článek 39.

Vložky starby, kterýmiž podle ustanovení úmluvy této nákladu leževní přibude, a jeháto náklad se má k jistěná stavěni přirazit, má uvéstí ve skutek cis. král. vláda Rakouská.

Co se týče těch stavěh a prací udržovacíh, kterých náležejí na král. vládu Bavorskou, bude jí přislíbota vložena ta práva, jelikož podle nákladů rakouských přislíbují podnikatelským leževní.

Článek 41.

Vložky ustanovení, jelikož strany postavy nákladů Salzerského a části leževnic odhad ať k hranicím zemským v Klesheimu jsou učiněna (čl. 23—40), vztahují se rovněž na nákladů Kufsteinský a na části leževnic od Kufsteina až ku hranicím zemským (čl. 22).

Č á s ť III.

O provozování leževnic.

Článek 42.

Na stanovištích Salzerském a Kufsteinském má kromě neobvyčejných případů předce jiti úřadní obopojných prostředků provozovacích, totiž lokomotiv, tenderů, vozů osobních i nákladních. Má však býti každá z obopojných správ povinna, učiniti správu druhé v případech neobvyčejných svými provozovacími prostředky pomoci k udržení náhle pítavé potřeby na náhradu, strany ať se zvláště ustanovení učiní.

Naproti tomu bude nákladní úpravu jedné vlády bez ohledu přecházení na leževnic správu druhé, pokud věci, jelikož se na nich vezou, z jazych příčin se nemusejí ve stanovitých středcích překládati.

Pravidla, jeháto se bude učiti při úřadní obopojných prostředků provozovacích lepší, jakouž i náza náhrady, kterých se bude učiti v příčině té úpravě, ustanoví se zvláštěním předpisem podle společného úmluvy.

Článek 43.

Na stanných stádkách mají být obě správy provozovací pakterě dostatečný počet vozidel, kterých se dle potřeby čas od času společně úmluvy ustanoví.

Takéž má každá správa v tom čase, když vlaky po oboustranné železnici pravidelně chodí, postavit a vytopit v stanných stádkách jeden lokomotiv.

Obě vlady souhlasí se zastavují se shodně, že žádná a v dobrém stavu chovati budou tolik prostředků provozovacích, kolik by jich potřebovaly pro jinou stranu, kdyby rovněž jich užívati rovněž měla.

Článek 44.

Cis. král. vláda Rakouská má právo, dopravovati lokomotivy a jiné potřeby jedni ze Salcburku ke Kufsteinu a naopak prostředkem vlaků bavorských. Za to má toliko díl náhrady, strany které se podělí stane usmovení a která se podle délky železnice a podle počtu se vynášeti má.

Cis. král. vláda Rakouská má mimo to právo, dopravovati prostředkem vlaků bavorských vozy s osobami, zavazadly a jinými nákladem, jako a jedné stanných rakouského projíždějí na jiné stanných rakouské bez zastavení směry výše jmenovaných. V případech takové má vláda tato toho vůli, dáti správu Bavorské náhradu za poručení a náklady tím společně dopravování, buď podle počtu lidí, dle počtu se a nákladů váhy vozů, nebo zapraviti náklady tolikové, jako se té železnice bavorské každého času budou ustanoviti, v kterémto posledním případě má správa bavorská zapraviti náhradu za užívání vozů.

Cis. král. vláda Rakouská nedělá se též se vůli, chodit díti takové transporty skrze Bavorsko a Tyrol aneb do Tyrol jízdy, provázeti užívání vlak dopravujícími osobami.

V příčině náhrady dle se a váhy nákladů užívají sobě vlady se souhlasí, učiněti se strany železnic ustanoviti.

Článek 45.

Kolik vlaků osobních a nákladních v dalším připojení jízdy bude se měti mezi Mnichovem a Kufsteinem, mezi Salcburkem a Mnichovem, pak mezi Salcburkem a Kufsteinem odělní, to bude se říšti podle potřeby a podle toho, jak silně přijde jízda.

Mají vlak oboustranně dva vlaky osobní a jeden vlak nákladní chodit na každé straně mezi Mnichovem a Kufsteinem, Mnichovem a Salcburkem, Salcburkem a Kufsteinem v dalším připojení jízdy, a mezi nimi má býti jeden vlak osobní ze Salcburku do Mnichova, jeden vlak osobní z Mnichova do Kufsteina, pak jeden vlak osobní ze Salcburku do Kufsteina a naopak — při kterých se nemají vozy stádati a která mají skrze Rosenheim jízdy vesky.

Článek 46.

Řád jízdy pro veskeru železniční vlaky osobní i nákladní mají oboplně správy, shodavce se strany toho a majite na sčíteli bít pošt od správy poštovních obou státně navržen, vlády tak ustanoviti, aby se tím k místu přívodně potřebné připojení k železným poštovním a k vlakům leženičným a jiným prostředkům železným, kteréž se má státi v Mnichově a Salcburku, potahano v bábruku.

Kdyby vlak se spojil toto a jistotou k místu přivesti nedalo, uchodno se oboplně vlády státní zdráhati, uhláti na každou stranu alespoň jeden vlak osobní.

Oboplně správy železniční mají působiti k tomu, aby se přiměřenými ustanoveními se souhlasnými správy leženičným, jestli toho potřebí, nebo vlastním opatřením se možná nejvíce shodovali včasně řízení železniční, ježto se vztahují na hlavní činy železniční, kteréž jsou přes Kufstejn a Salcburk a Baver a do Baver.

Článek 47.

Řád jízdy pro vlakovy vlaky, ježto příjezd dále přes státní stanoviště Salcburské a Kufstejnské, má se ustanoviti tak, aby včasně vlády měl plátnost zejména na šest míle, od míle dále a října počínaje.

Neučinili se v něm až do projiti doby takové ustan, pokládá se za to, že plati, jak jest, i dále.

Článek 48.

Na pouhé vlaky osobní, t. j. takové, ježto jezdí toliko buď mezi Salcburkem, potahno Kufstejnem, a některým stanovištěm rakouským nebo bavorským bez dalšího připojení v stanovištěch státních, nevztahuje se, za v železných předeklázejících ustanovení. Navícovati takové vlaky a vyřazení řady železniční strany těch, působiti každé a oboplně vlád samé a sobě. Takové vlakové osobní nesmí vlak v náhodném případě na újmu býti používání železniční železných veskeru železničních vlaků. Tím má řady železniční, v přímě státní těch vyřazen, ježto vláda druhé uhláti a k vyřazení učiněnoho zároveň s hlavním řádem železničním je vyřazení.

Článek 49.

Týkáje se zejména rychlosti, s kterou se má jezdit, plati předpisové policejní, v oboplně zemích a tam dani. Rychlost ta však nesmí býti menší, než ta, kteréž potřebí, aby se řád železniční náležitě mohl zachovati.

Článek 50.

Na vlaky osobní, ježto se způsobuje připojení k jiným leženičným, mají se na stanovištěch vedlejších nebo mezistanovištěch počestí jen potud přijímati a z nich dále projíti, pokud toho řádí zkrácení času železničního, ježto k usazení připojení potřebí.

Článek 51.

Rychlostí má se používati nejlépe možným osobním vlakem dopravovati.

Předání máti máti místa jen tehdy, když se stane nezbytným na přímě používání celého hlavní.

Co se týče jiného zboží transportního účelu chapelné správy provozovací podléjí usměrven a řízení, v kterém se bude masová doprava.

Přikládání zboží takové k pravidelným vlakům osobním dovoluje se jen tehdy, když se tím neustaní njna časa jízdníma, řízením jízdním ustanovením.

Správa strany druhé není povinná, abyješlo zboží nákladní, vlaky osobní dopravě, se střídající stanicí tjak vlakem dopravovat dále.

Článek 32.

Vlaky osobní nemají se, pokud šid jiného k tomu nepřidávají určité časy, zdržovati na stanicích dále, nežli k vypravení pomocných a rychlostních a následk pořádkových nevyhnutelně jest potřeba.

Článek 33.

V stanicích Salcburském a Kufstejnském má se zastaviti na příkaz státních vozidel a na příkaz správy pořádkových, jež to úřadové policejní, poštovní a celní odřívají, pokud toho potřeba, prohlášení, nákladě ale přes hodinu.

Článek 34.

Vlaky proti sobě jdoucí nemají se křikovati v jistém určitém stanovišti.

Pokud ale na železnících, jichž se týče, nebude dvojité koleje, má se dle křikování tak, že se má jeden a potkávajících se vlaků pevněstanovi jakožto ten, který má přednost a protěk má jiti první veskra. Ustavování strany toho má se vždy státi, když se ustanovuje šid jízdní.

Článek 35.

Vlakové osobní veskra jdoucí nemají v Salcburku a Kufstejně čekati dále než půl hodiny přes ten čas, kterýž jest k odjezdu připovídajícího se vlaku druhé správy ustanoven. Vlak opozditý, jakto dojde po projití tohoto času, bude dopravěn dále jakožto vlak zvláštní, neodjezdí v hodině, od dojezu vlaku opozditého počítaje, na tomž stranu vlak pravidelný.

Za vlak zvláštní, v případě tomto dále dopravový, má to správa, na jejíž straně se opozdění stalo, druhé správě podle skutečných výloh za palivo, manáží a ověřování vlaku náhradu dáti a dle příležitosti i nálež zapraviti.

Článek 36.

Vlakové separátní železnice zvláštní mohou jezdití každého času a může se šideti za dání jich dopravování, když byly šid vlakem, kterýž jel před tím, nebo telegrafováním ve dne alespoň tři hodiny a v noci šest hodin dříve, než na střídající stanicí Salcburské petakmo Kufstejnské dojezí, upravováni.

Stalo se upravováni toto, jest správa druhé strany povinná, dočty vlak separátní ihned dále dopraviti, vyjmajíc ten případ, že by k odpravování jeho potřeba bylo více vozidel, nežli se jich má podle usmoveny na stanicích Salcburském a Kufstejnském v zásobě chovati, v kterých případech se musí k tomu poslati tolik času, kolik k upravení prostředků těchto jest potřeba.

Zvlášť mají se k dopravování vojska a věcí vojenských jakož i jiného válečného zboží a. k. vlaky rakouské, kteréž jíti má se Salcburka do Tyrolska a naopak, budeti se na to žádati, zříditi zvláštní jízdy, vezmouc dle potřeby k pomoci lokomotivy a tendry rakouské, na kteréž vozy, býlyti k nim uložto vozů spříry rakouské, náhrada se dá dle ustanovení v čl. 44 obzvláštních bodů podle tarify ze strany Bavorské pro zboží válečné a potažno pro vojska a zboží vojenské ustanovené, nebo podle počtu os a váhy nákladů v lícím ustanovení, jakožto užíti spříry podstatově, má se však uvažti také mírnějším os a váhy nákladů nebo náhrada mírnější v penězích, kteráž se bude učiti dávati, když cis. král. vláda Rakouská na zvláštní vlak žádati bude.

Budeti se zřízení vozů bavorských, bude se plat vždy dávati podle tarify k nim se vztahující.

Budeti se zřízení a části vozů rakouských a části vozů bavorských, platiti mají, co se týče vozů rakouských a nákladů jejich, zvláštní ustanovení strany těch úmluv, a co se týče nákladů na vozích bavorských, ustanovení té které tarify příslušné.

Článek 37.

Mezi důležitějšími ustanoviti cis. král. rakouské státní železnice a připojujících se k ní král. bavorských železnic státních má se na potřeby při jízdech osobních uvéstí přímé průjezdy kábel čili káblů. Msta tato ustanoví se vždy podle zvláštního ustanovení a uznání se tarifami a jiným způsobem.

Článek 38.

Mezi všemi stanicemi cis. král. rakouských železnic a přímou se k ní připojujících král. bavorských železnic má učito přímé dopravování zboží.

Ustanoviti však čáry železniční, na nichž se máti přes železnice bavorské a c. k. rakouské železnice státní bude učiti oboplně přímé dopravování zboží, nanechává se na budoucnost, a mají se stanovišta, kde se to stane, v znalosti uvéstí.

Článek 39.

Co se týče jiných společných na spojených oboplných železnicích, má činiti jednota vální cestou kábl o 140 librách, jakožto jsou rovně 500 gramům.

Převážně 30kalového rázu mincovního v obzvláštní Rakouském uvedeního na ruz mincovní, platící v království Bavorském a naopak, má se čiti v ten způsob, že se jeden slatý rakouský v hodnotě krejčovských kour. m. bude počítati na rovný jednatna slatkům 12 kr. šila rýnského.

Článek 40.

Aby postaveny byly oboplně slaty tarifové v úplatku revanzí, rovněže ovšem každá strana žádati, a však má učito učiti k tomu, aby se co možná nejvíc oboplně přiblížení v tom k učito přivedlo.

A však ustanovuje se, že mezi podstatnými oboplnými, ani co se týče cen dopravování, ani co se týče odhývné, nemá se činiti žádného rozdílů. Totéž platí jmeno-

věd, počal v §. 44. a 45. není nic jiného ustanoveno, a doprava vojska a věcí vojenských, jako z jedné státy přecházejí do druhé a s kterými se nakládá má dě předpisi, jako mají platnost strany doprav vlastních.

Tarifní smlouky, vztahující se na vesměs jízdné jízdy cis. král. rakouské státní železnice ze strany jedné a král. bavorských železnic ze strany druhé, mají se vyměřiti a s obou stran vyhlášiti v železnicích mírovních jak cis. král. rakouských, tak i v železnicích mírovních, platnost majících v Bavorsku.

Při převážném úkazě dopravních správy jedné na druhé strany druhé má se udělati takové uspořádání, aby se strany cis. král. rakouské i ze strany král. bavorské požíval se na místě krajem sluskovským celý kraj.

Smlouvy tarifní, jakož i tato uspořádání výjezd, mají se podržeti i při obopojném ústředním jízdném.

Článek 61.

Placení, jako jedna správa druhé jízdy má, má předejíti v kovové minci železa obopojného, podle strany se dle této předlohy, počítaje 1 státek k. m. za 1 al. 12 kr. železa rybného.

Článek 62.

Co se týče železnice ustanovení strany želez k potřebování jízdného ústřední, zanechá se obopojným správním jízdním, by se o tom podléhají usouditi, nežli se však vyměří dle železa, nežli železnice.

Článek 63.

K vykonávání společně smlouby obopojných správy jízdních v obou státních Salsburšského a Kufsteinského ustanovení smlouby, jakož i bude potřeba, cis. král. správa rakouská, a král. správa bavorská má býti ustanovena, nežli ve všech oběhnutí touto smlouba sluskovským rakouským, nahradit za to potřeby bavorského politiku sluskovským, osobám této vyměření, nežli pokládá za kopy, nežli k smlouby své vlastních ústředních.

Takéž má býti král. vláda Bavorská na věh, dávatí spolu obstarávání práce, přicházející při smloubě sluskovské, pro které není potřeba zřizovati jiné státní sluskovské, od osob rakouských, práce tyto vykonávajících, a to buď jedné neb druhé nebo všechny dohromady, nežli za to náhradu přiměřenou. Strany nevrátných ustanovení v předloze také společně smlouby mají se obopojným správou jízdní uskříti.

Článek 64.

Kaldé a obou správy státních ustanoví se, by sobě signatury želez dávatí návrh, vzhledně ke smloubě jízdní ustanovení, zcela podle vše své zříditi, ke správě druhé nebudě. Co se však týče signatur želez zanechal návrhů, jakož i potřebí na společném ustanovení Salsburšském a Kufsteinském, tím má se dáti úkaz takový, aby se jimi smlouby mohlo předložit.

Reditelé telegrafů nebo vlády správy jedné země má se na telegrafní správy druhé i v případech v článku 42 jmenovaných jen pod tou výhradkou sítí, že se na přích k přiváděnému zřízení správy druhé, v instrukci signálů a ve volném zřízení telegrafním úplně shodly.

Článek 45.

Úředníci úředníci provozování na stanicích Salcburském a Kufsteinském mají mít právo, slibují bezplatně provozování telegrafického ústazu strany druhé v příčině těch korespondencí, ježto by směl v oboru provozování služby telegrafické vodit po železnici strany druhé, a co se týče provozování úředníků rakouských, také do stanic Kufsteinského, petakno Salcburského.

Článek 46.

Právo k bezplatnému dopravování v oboru provozování jedné správy telegrafické přísluší zřízením druhé správy telegrafické jen tehda, když jedá se odjížděti v příčině služby, týkající se práce správy strany druhé.

Kr. správa bavorská poskytuje zřízením c. k. rakouské správy telegrafické, ježto se shodá s Kufsteinským nebo naopak zcela konají, pak úředníkům a služebníkům správy rakouské, kteří se tímto stranami střebují, když se vysvětlěním úradě příslužných strany své vyhláší vyhláší, že mohou po telegrafní mezi Kufsteinskem a Salcburkem jezditi bezplatně.

Úředníkům celním a policejním c. k. vlády rakouské, ježto se vyhláší, že jsou v službě telegrafické vyhláší, proplyšuje se se strany bavorské právo bezplatného dopravování a vlády obýbející po částech telegrafie mezi Kufsteinskem a rakouským úřadem odkaazování, ježto se na některém blízkém stanovišti bavorském shodí, pak mezi Salcburkem a rakouským úřadem odkaazování, ježto se shodí na některém blízkém stanovišti bavorském.

Č á s ť IV.

0 vykonávání policie v příčině pasů a v příčině cizinců.

Článek 47.

Čís. král. vláda Rakouská dovolí, aby kontrola policejní nad jezdícím cizincem, kterák se má shoditi se strany bavorské, na nádraží Salcburském a Kufsteinském vykonávali zprvu policejní úředníci bavorské, kterákto kontrola se ale vztahovat bude tejkce na ty pozastavě telegrafické, ježto s čís. král. zeměk jeden do Bavor, se však na ty, ježto jeden s Bavor do Rakous.

Článek 48.

Kontrola tato má se vykonávat čis. způsobem, že bude bavorský úředník policejní, na obojm dotčeném nádraží postaravý, výšce přihlížeti k tamním prohlídání cizinců, že bude přítomen při zshítání, od policejních úředníků rakouských předse hranám prohlášení a potahne kolkování pasů těch osob po telegrafní jedoucích, které shodí s

Rakousko do Bavor, a že bude přiměřeně nakládati v předložené legitimace pocestní, za kteréhožto příčinou cis. král. vláda Rakouská svým úředním policijním nařídí, aby policijním úředníkům král. bavorským dovolili, by vždy při dovození prohlášení pasů přitomní byli a v předložené legitimace pocestní sevláště nakládati mohli.

Článek 69.

Král. bavorským úředním policijním vykáže cis. král. vláda Rakouská na nádraží Salcburského a Kufsteinského místnost expedici. Expediční místnost policijním má náležeti v prostranné světlosti, jelikož se má topiti, má býti úředníkům obou stran společná a a tak usřezna, aby v ní mohli úředníci policijním rakouský i bavorský každý nakládati pokojně, jelikož by se mohli zastíti.

Článek 70.

Při uvážování, až přibodli se jaké, poskytnou rakouské policijním osoby té pomoci, již bude snad potřebí.

Článek 71.

Přehledně a sber praci shromážděných úředníků policijních ustanoví každá z obou se smlouvajících vysokých vlád pro své úřednictvo sevrchní prostředkem asistentských instrukcí.

Článek 72.

Pocestní mají vycházeti z nádraží Salcburského a Kufsteinského jen třemi výhledy, jelikož se jim vykáží. Ustanovení strany toho stane se v souhlasu s úředníky těch oběhlostí státních, jež se to týká.

Článek 73.

Konstatují obou stran jsou povinni, pokud to na nich náleží, aby těm k tomu přiblížili, by pocestní, jelikož do nádraží Salcburského a Kufsteinského přijedou, rovněžali díve s vůlí, než až odevzdají rakouským úředníkům policijním své cestovní legitimace.

Část V.

O spojení poštovním.

Článek 74.

Od toho dne, kterého se počne jezdit po těch částech železnice rakouské i bavorské, jelikož se v Salcburku a Kufsteínu scházejí, bude se užívati jedy po nich k vyměňování vědeckých zásilek poštovních.

Článek 75.

Dopravními půjde předse s obějí strany prostředkem jedlicích kancelářů poštovních (bureau ambulants), a sice při každém pravidelném vlaku železničním, ustanovením k dopravními osob.

Článek 76.

Všude budou choditi jezdit kanceláře poštovní až do státních stanic Salcburského a Kufsteinského a z těchto stanic, kdežto se budou vozit a osoby v nich službu konající stádati.

Nastane-li potřeba a dle se to dělati, pojedou vozy poštovní i přes tato stanoviště střídati dle do Inshruku a do Mostu ze strany jedné a do Maichova ze strany druhé, střídajíce ale osoby v nich.

Ústav poštovní, kterýž císařova voza postýje, učiní na to náhradu dle těchto pravidel, ježto ze strany uliční císařských železničních vůbec ustanovují (čl. 42).

Ustanovení čl. 44 vztahuje se v každém případě rovněž na všecké vozy poštovní.

Článek 77.

V nádraží Salcburském i Kufsteinském zřídí se kromě císa. král. rakouského říšského úřadu poštovního i král. poštovní kancelář bavorská, kteráž bude zastávati místo bavorského spedičního či odpravovacího poštovního úřadu, nebude však obstarávati ani podívání ani dohládky zaslání.

Článek 78.

Zásilky, ježto se dopravu do Salcburku a Kufsteina, mají se nejprve jistějším způsobem vlakem železničním dopravovati dále. Naspět poselství až k podoblému vlaku mohou se toliko vyjímkou, ježto se státi může jen za přičinou nerychlosti pošty.

Č á s ť VI.

O připojení telegrafickém.

Článek 79.

Obě samostatně se vlády usazují se, že podlé své části železnice zřídí telegrafický ústav předkem a nejprve v přičině služby provozovací.

V nádraží Salcburském a Kufsteinském zřídí se jak rakouské tak i bavorské provozovací stanoviště telegrafické, a na každém ustanoví vlastní vláda také orgány telegrafických, totiž jich k dopravování telegrafickému a obou stran bude potřeba. Pro obě stanoviště vystaví se v nádražích těchto místností sládeků, ježto bude potřeba, a bude se jich k tomu kvasi užívati.

Článek 80.

Co se týče připojení telegrafů v přičině korespondence státní a soukromé, mají nashruba platnost ustanovení soubory, učiněná vysokými vládami Rakouska, Pruska, Bavorska a Sasko za přičinou sítě německo-rakouské jednoty telegrafické dne 25. července 1850 v Dráždanech uzavřená.

Článek 81.

Ustanovení, strany služby železniční a jiný na stanovištích střídacích Salcburském a Kufsteinském a na části železnice od též až ku hranicím zemským uzavřená, týkající se prvního zřízení, užívání, udržování a náklady na to, mají mít platnost i vzhledem na činu telegrafů stanovišť jednotných od stanovišť střídacích až ku hranicím zemským.

Obě vysoké vlády zůstávají sobě, učiněni strany toho dle potřeby i ve zvláštní ústavě jiná ustanovení.

Bývali by patřili čísti železnice od stanovišť státních až ku hranicím zemským sřizena číra telegrafická k službě státní, má se správa bavorská niemačně přilíniti, aby se jak úkony na telegrafovédu přehodily, tak i aby se přepravení, dotkováním nebo zastavením nebo jakým koliv způsobem zastálo, co možná nejrychleji odvíkla.

Článek VII.

O věcech celních.

Článek 82.

Železnice prohlašuje se na těch místech a stranách, kde a v kterých dosahuje a překrobuje hranice bavorsko - rakouské, co se týče provozování železničního a pod výměnkami, strany něko zvláště předepsanými, za celní silnici obou stran, a dovoluje se přivážeti i vyvážeti po ní při jízdě dle předpisu předešlého, ve dne i v noci, zboží všelké, kterážto dovážeti, vyvážeti nebo provážeti bez výnimky není zapovězeno. Jen co se týče dovážení věcí státního monopolu do Rakous, vztává v platnosti to, co ustanoveno v §. 19. lit. a. rakouského řádu celního a státních monopolů.

Článek 83.

Král. vláda Bavorská zavazuje se, že dovolí, aby, co se týče bezprostředního průvozu zboží mezi Salcburkem a Tyrolskem po železnici ze Salcburku do Kufsteina a naopak, místo málo osvobození od všeobecných poplatků průchodních.

Článek 84.

Řízení celní strany dovozu, vývozu a průvozu prostředkem železnice předešlého tržiti se má v nádracích Salcburském a Kufsteinském. K tomu konci učiní vláda Bavorská v obojím nádracích celní úřad bavorský, a opatří jej všemi těmi právy, jichž jest k úplnému celnímu odhývání podle následujícího řídícího ustanovení potřeba.

Článek 85.

Na dotčených celních úřadech bavorských vyvíř se, jak to při úřadech takových obyčejno, král. bavorský list s rubem a příslušným nápisem. Úřadové tyto přijmou a vykonávají služby předešlé podle zákonů bavorských. Oni mají právo, v případech zákonných, když při jednání úředním v přímě dovozu, vývozu a průvozu za jezo přijde přestupeční nějaká, přestupes při tom přistihána uskousati, zboží, ježto to jest, odstaviti a výsledky předešlé vůči, jichž za přímou řízení celního potřebí. Osoby zatkouše mají se, pokud celní úřad bavorský, v stanoviti státním sřizeny, uchováti právo vyšetřovací, odvésti k nejblížeblímu hlavnímu úřadu bavorskému. K žádosti tohoto úřadu vezme rakouský celní úřad ve stanoviti státním, ježto se týče, předešlé nebo spíšeší výsledky v onem jednání trestním, ježto se týkáti bude případů trestních, zblíblých a úřadu bavorského ve stanoviti státním. Totéž řízení bude se rájněně zachovávat se strany nejblížeblího hlavního úřadu naproti stanoviti státním, na uznání bavorským postavenému vzhledem na převážky důchodkové, oběhli u rakouského vy-

kanovacího a dostavovacího úřadu bavorského. Vláda Rakouská přislíbujíc úředním celním ve stanovitých stáncích také pomeze, kterých poskytuje svým vlastním celním úřadům.

Článek 86.

Král. bavorská státní celní budou vykonávati službu ve stanovitých stáncích, tak jako se děje v Bavorsku, v odvětví úředním a opatření jsouce předepsanou zhradu.

Článek 87.

Vláda Bavorská sáhne vzájemně rakouským úředním odkazovacího a dostavovacího, kteříž dle dalšího znění smlouvy této státní budou na zemích bavorských a sice na stanovitých od hranic nejbližších čáry hranicní k hranicím vodním, kterážto ustanově se teprv určitěji ustanoví, také práva a také pomeze, kterých povolila vláda Rakouská úředníkům bavorským na zemích rakouských. Také vzájemně má míti místo i strany těch úředníků celních, ježto v jednostranném zemích státní obě vlády v tom případě sobě nástávají, když se někde na zemích rakouských mezi hranicemi a stanovitým stáncem, a na zemích bavorských mezi hranicemi a stanovitým rakouským úřadu odkazovacího a dostavovacího úřadu nastavením nějaké něho úřední.

Článek 88.

Strany úředí celních a úředníků, ježto se ustanoví v cizí zemi, a strany jež jejich vydati každé vlády ve své zemi náležitě vyhlásí.

Článek 89.

Zachovávajíce předpisy, strany ustanoví se učiněné v Rakousku platné, budou se ku zprostředkování bavorských celních odpravovacích prací, za speditory nebo úředníky celní a za službu oběti připojití jen osoby takové, proti nimž nebude míti rakouská správa celní a příčin důchodkových nějakého podstatného namítání.

Článek 90.

Co se týče věci, ježto budou přecházeti z Bavor do Rakouska, pak těch, ježto budou z Rakouska vcházeti do Bavor, přijde úřední celní a ústavní koloniální v Salsburku a Kulmburku tím způsobem předse, aby je rakouský úředí důchodkový, když dojde do nádraží, mohl kontrolovati, a sice omyšl až do té chvíle, když je přejeze ve vlastní úřední jednání, tyto pak se se dozvou do stanovité na zemi Bavorské, kde se valení úředí odkazovací a dostavovací.

Zbude se oblédati, ochovávat i úřední s ním nakládati, pokud toho bude potřeba, v místnostech, ježto budou pod společným naměním celních úředí obou stran.

Článek 91.

Každému z obou stran úředí celních ustanoví se k obyčejnému vykonávání úředí celního, podle velikosti místnosti, ježto budou státní, a vzájemněm smlouvením se obou straných vyších úředí celních, zvláštní prostavení na místo úředí, a postavení se jakožto takové.

Prostranství vlak, ustanovené k jednání úředníků obou úředí, považováno se jakožto společné místo úřední.

Článek 92.

Všechna úředníkem jedného kadeška a obou celních úředí ve stanovitých stádnících stádnících propůjčuje se vzájemně práva, nahledati ve veškeré rejstříky celního úřadu druhého a vyadřikovati přepisy a výtahy z nich. Obá úřední celní ve stanovitých stádnících, zejménaž, že obapolnému prospěchu celního nastává nějaké nebezpečí, a že se ukrutí cizí a přestupuje záporně strany desábení, vyvábení a provábení zločin, mají to vždy jeden druhému oznámenati.

Obá úřední celní každou sobě vzájemně dávati pravidelná potvrzení o vycházejícím i vcházejícím odpravování věci, ježto z obou stran se dovídají a vykáží, a to způsobem nejkratším, napříč to na spisoch úředních obou stran.

Konečně se povoluje, aby celní úředníci ve společných stanovitých stádnících při celním odpravování z druhé strany a při pakování věci do odjíždějících vozů železničních vzájemně byli přítomni.

Článek 93.

Ústavní železniční mají o všech kusech nákladních, vcházejících a vycházejících (přijímají v ně i rychlovozků), podle potřeby sluzky celní, a s ním se má učiniti oznámení, odpravování celního úředním celním, v tom kterém stanoviti stádnících užívají, nebo jen jednomu z nich, zejména nákladníci krom ostatních, na zločin vcházející a vycházející se vcházejících zločin, a sice, co se týká vládní příjímajících celů, když vlak se nastává, týkáje pak se vládní odjíždějících, před nakládáním.

V seznamech nákladních má se učiti počet, způsob, číslo a poznání vozů a jedného kadeška oddělení jich, pak počet kusů nákladních a ostatních papírů, počet, povaha, poznání a váha hrubá nákladních se v každém voze a v každém oddělení vozovém kusů nákladních čili kusů a to podle listů nákladních; vozů se zločin nezavazena, má se učiti, kolik jest ho kusů, jeho míra a váha a jakého jest druhu.

Ústav železniční jest práv a pravdivostí a úplností udání těchto.

Mimo to má se při každé části zločin udati ten, kdo jě přijal, ve každý kus čili kusů podle udání obsahuje, kam zločin svědčí, a listina přívodní, ustanovená k jednání u celního úřadu.

Co se týká posledních udání, jest ústav železniční práv toliko z toho, že se udání tato srovnávají s udáním na listě nákladním. Seznamy nákladníci mají se učiti každý pro sebe podle rozličných stanoví železničních, kamž zločin svědčí, nebo která jsou nejblíže místa toho, do kterého se zločin posílá.

o všech osob pozastavěných, ježto se ve vládních vozech navedených čili pakovacích a vlak zavedených a pozastavěných dopravě, mají se seznamy nákladníci učiti toliko seznamně podle počtu kusů čili kusů, musí se ale na nich poznání cizí navedených nebo to oddělení vozu, v němž se nalézají. Strany formy seznamů nákladních se obě státní oznámení.

Článek 94.

Paněvač se vozy zavazadelní zastřívají, tedy toho vyhledává prospěch celá obou stran vlády, i také uvedená zvláštní vyhlášky celní, aby jak spůsob, kterak vozy tyto zavazadelní jsou zřizovány, tak i spůsob, kterak zadržují úřední k vezlům zavazadelním jsou přilohena, podléval úředního upokojení.

Obě vlády zavazají se tedy, že se zavazadelní vozy tyto zhotovování budou podle obecných ustanovení spůsobu, a že se nebude v obvodu ani jedné ani druhé vlády užívati žádných strojů, tondrů, osobních nebo nákladních vozů, kteří by nebývali právě vlastní úřední celní zkušební a vyhledání na to schválili, že vozy zavazadelní jsou dle ustanovení spůsobu vystaveny a tak zřizovány, by se k nim podle předpisu zadržují úřední přilohy mohlo, pak že při nich, jako při ostatních dopravovatelích, není žádných tajných schránek.

Úřední celní ve stanicích státních mohou žádati, aby se jim vzhledem prostředky dopravování vlády druhé, když se jim ponejprv bude užívati, dostavily k obhlédnutí. Zaměření úřední bude se se strany obou států dle ustanovení dle stejného spůsobu, a na náležitých místech budou zřizovány spojené obou států, v nichž se jim užívá.

Obě vlády se zavazují každé vlády na vůli, aby vedle anebo místo zaměření prostředkem zadržují úřední užívá zaměření prostředkem obou.

Článek 95.

Oběma vlády zavazují se stranám dává se právo, aby daly buď stále nebo v případech jednotlivých vlaky mezi úřady celními od hranic nejbližšími na každou stranu od nákladů svých dopravování.

Měli by dopravování místo od ku hranicím nebo od hranic, má vlak na přílohu dlezení nebo přijetí u nich jej dopravovatelích zastavit. Bude-li toho potřeba, dá se jim v stavění stanicích druhého státu udělena místo příhodné, kdyby mohly pobýti.

Zřizování, ježto vlak vozový dopravování, mají se na cestě sem a tam udělena a sebou bráti, a má se jim vykazati takové místo, aby mohli celý vlak přehlednosti. Tři se jim dává právo, že mohou choditi do vozů osobních vzhledem úřady a pobýti v nich dle potřeby, jakoli se jim i dá vedle, jejich služební vlastnosti přílohu, na jízdu sem i tam. I jiným úředním a zřizování úřady dlehodkovných, ježto se s příčin služebních a vlaky vyřadí, a strany toho, že jsou ve službě vyřadí, určitě se vyřadí, povoluje se bezplatně jízdu sem i tam po železnici mezi stanicemi státními a odstavovacími a dostavovacími úřady rakouskými, ježto jsou v obvodu strany druhé jim naproti postaveny.

Článek 96.

Na úřady železniční náležitě vlády, aby pod náležitky trestními v přílohu té ustanovenými zadržují železniční povinnostem, jež předpisové celní každému dopravovateli ukládají, pak aby dávali pomoc při řízení celním, k čemuž zvláštní náležit, by na vlastní náklad

a nebezpečnosti vln, jednání úředníků podrobených, dostavovali k úřadu celnímu, ježto se týká, a dováželi tedy zboží i na jednotlivá místa, v nichž se odbyvá jednání úřední obchodních úřadů celních, ježto jsou podle času po sobě.

Ústavové kolegiální jsou posíláni, uvědomí v známost jak vyšším úřadům celním, tak i celním úřadům ve společných stanovitvích státních vlády v praxi čas plánu jedni, ježto se mají ustanoviti, a změny vlničky v nich, měli se uvésti ve skutek.

Čas, po který se mohou vlnky v těch místech, kde jednání celní jde přede, zdržeti, má se tak vyměřiti, aby se jednání tato podle předpisů mohla vykonati.

Ústavové kolegiální mají povinnosti své ke každému z orgánů celních obou stran vykonávati, neohledce k příslušnosti státní.

Článek 97.

Vláda Bavorská dává přivolení své k tomu, by se učinilo opatření, aby se vony narazdělné, ježto jsou do Rakouska, nemykaly již na některém stanoviti bavorském, kteréžto loží hříbí hranic nebo se podle požehy jazy kolegiální ustanoví, kteréžto nemykání vykonávati má cis. král. postřizovací a dostavovací úřad rakouský, ježto se na tom stanoviti zřídi a ježto bude přidání rakouské úřadenci strážal, aby se tedy přejíždělo přes hranice a ježto do stanoviti státních v zemích rakouském toliko ve vozích zavazkových.

Vláda Bavorská navrhuje se, že ujednání dočasným rakouským důchodkovým úřadům v staveních stanovitvích, ježto se týká, bezplatně přilýtek přilýkové na úřad kolegiální.

Článek 98.

Příchodní zboží nakladat (zejména v sí i rybnouheli, ježto se kolegiální do Salsburku nebo Kulšteinu přichází a ustanoveno jest do míst, v kterýchžto anože mezi kterýmžto a mezi společným stanovitvím státním jest úřad celní, k úřednímu odpravování zboží zanezaného), poskytlá té výhody, že se v společném stanoviti, ježto se týká, nevíže v celní vyšetřování, nežto že podrobeno jest toliko řízení opravování a že se podle nakladacích, i z ustanoví papíry převzatých zanezané ve zvláštních vozích nebo oddělených vozů pod úředním dozorem a přívodem poskytlé k úřadu celnímu v tom místě nebo před tím místem, kam svážeti.

Společné stanoviti státní (Salsburk, Kulštein) má se, co se týče takového zboží, pokládati za místo opravování, a teprv úřad, ježto přede běže řízení řízení úřední, na příchodní úřad celní. Výhoda tato vztahuje se až do Innsbruku a Mostu na Moze se strany rakouské, a do Mnichova a Augšburku se strany bavorské, na kterýchžto místech se v každém případě obyčejně jednání úřední strany zboží (odpravování zboží), kteréžto dle toho, kam zboží svážeti, jest předepsáno, přede loží má.

Zřizuje se však ještě každé kádě ze zúčastňujících se vlád, že mohou budoucně obstarati vyjednávání na tom přičině, aby se část kolegiální, výhody této poskytující, prodělalily.

Článek 99.

Vlci, ježto poutní ve vosech osobních pro potřebu poutních a sebou vezou a zavazadla ve vosech zavazadelních, ježto svědčí do stanovité státnice, kam se jede (Sakuburského, Kuffsteinského), nebo do takových míst mezi místy kanebrými, v čl. 98 jmenovanými, na ústech výhledy pohrávají, kde není celního úřadu, mají se podrobiti celnímu vyšetření ve stanovité státnici. Zavazadla poutní, kteráž jsou ve vosech zavazadelních, svědčí ale do míst, kde jest úřad celní, odhrají se ve stanovité státnici toliko záměrně způsobem řízení operativního, a odkáží se podlé listů nakladacích ve vosech nebo odděleních vosečných úředně naměřených k úřadu důchodkovému (úřadu celnímu) v místě, kam svědčí, kterýmto úřad se svědčíté pojmanuje.

Řízení se vzhledem na zavazadla poutní předepsaného šetřiti jest stejným způsobem i strany rychloboží, kteráž se vlaky osobními dopravuje, pročť se rychloboží, ježto svědčí do míst, kde není celní úřad, úplně bude odpravovati ve společných stanovité státnicích.

Ostatok se každé vládě abstrahuje na vůli, že může vyšetření celní zavazadel poutních, ježto svědčí na místa, kde jest úřad celní, přede bráti svým úřadem celním ve stanovité státnicích, pod tou však výhradou, že se tím žádného odřívání vlaků v stanovité tance nepřede.

Článek 100.

Zbudi vývozů a přívozů, ježto se podlé na koleznici na stanovité státnicích, kde jest úřad celní, není se podrobiti předepsanému úřednímu jednání dříve ježto, než se podlé.

Strany takového zbudí bude vykonávati jednání úřední místa operativního v příčině vývozu úřad celní ve stanovité státnici, když se tam ve svědčících vosech nebo oddělených vosech pod úředním naměřením prostorním přívazu. Vláda Rakouská zaslechši dále odpravování zbudí tohoto svým úředním celním ve stanovité státnicích, ponechaje naměřením prostorním nebo příhodně nově a doprovode zbudí až k úřadu důchodkovému, kterýž se oděká na protipřím koleznicím stanovité bavorském (čl. 97).

Článek 101.

Odpravování zavazadel poutních přijde u úřadů celních ve společných stanovité státnicích přede každého času ve dne i v noci bez přetržení. Totéž nepřetržení odpravování zbudí nákladního i rychloboží, ježto podrobena jest řízení operativnímu, jak rychloboží, ježto se má žádnému řízení podrobiti, povoluje se dle toho, jak toho bude skutečně potřeba a pod tou výhradou, že se zasluky takové příli nezhromadí a nebude se ničeho obáhati, co se týče bezpečnosti celů.

Článek 102.

Kráľ vláda Bavorská slibuje, že naměřením, učiněným od rakouských úřadů důchodkových na tom zbudí, které se po koleznici a jedné části zemité rakouského dopravuje do zemité dráhy (zbudí přívodu), bavortí organizová celní nebudou nepřimati, a že také vykazování koleta rakouská se nebude odhrajati, odbrá že se ponechá koleznicím organizám provozování, by jí odpravovali dále celním úřadem rakouským.

ještě se týče. Totéž má platnost strany vozů a oddělení vozových, jakoť jezdí pod záměrem prostorám a jedné části zemité rakouského po železničních bavorských do jiné části zemité rakouského. Bavorské orgány provozovací odpravovací mají seznamy a spisy celá, jakoť se při odjezdu z Rakous odcházejí a na úhoři převodní vztahají, celámu úřadu rakouskému ve stanoviti vztahování. Vozy, na nichž jest nakoleno zboží převodní, musí se skrze Bavorsky bez překážek podle řádu jízdního provázeti. Když tato převodní nebude se strany Bavorské vzhledem rozšířiti celá podobně, nežli bude se odpravovati pod záměrem prostorám nebo s převodem osobám. Rakousko má též právo, dáti je provázeti.

Článek 103.

Řízení, jakoť jest předepsáno v příloze úhoři železničního, podrobeny jsou i knihy poštovní, dopravované po železnici, a tom takto výměnkou, že se mají jednání úředníma místy seznamů zakladatelů poštovní na základě skupové karty poštovní.

Zřizování, od jednoho i druhého úřadu celního ve společných stanovících stídacích vystavím, prováděje se, zohledně na jejich přikládání státní, by v karty tyto náležitě, je porovnávali a do vozů poštovních vztahují.

Článek 104.

Vlakové železniční mají po železnici mezi společnými stanovými stídacími a stanovými v naprozdělené zemité bavorské, kde jest rakouský úřad důchodkový, na jeden i na druhou stranu jezdití bez zastavení. Kdyby se v místech úhoři státní místo stanovím, mohlo by se to povolití takto k vyhledání a úhoři porovnávaných, a vyhledáním ale vzhledem přijímání a odpravování knih náležitých, a žetím při tom předpíši celých strany navazatel osob porovnávaných.

Pakli by nastala potřeba, aby se vlak mimo obyčej zastavil, muslo aby se úhoři vozů porovnávala na zemi rakouské, má se o tom, rozšířiti při tom úhoři přívodu, dle vzhledem nepřímějí blíže od finanční strážní, která má učiniti, aby se vlak nebo vozy vazy pod stráž, až se pojedou dále, potaheno až se dojeďte do nádrží společného stanovím stídacího nebo na hranice.

Článek 105.

Provozovníci živnostní skupového podnikání železničního, pokud jde předce v cí. král. rakouské zemi — dává se, i s prostranstvími k němu náležejícími, pod úhoři důležitě (kontrola) rakouského důchodkového úřadu. Bavorské úhoři důchodkoví a stízací strážní mají tedy právo, vzhledem, kdykoli toho nutnostou potřeba, v místnosti provozovní železničního, vyhledávati tam, býti přítomni provozovníci živnostníma, zapínající, musohli ta jest úhoři, a žádati, aby se jim předložily příkazy strany něho a davallo se jim, náležitě v knihy a spisy, týkající se provozovní železničního. K tomuto jednání úřednímu, pokud by se předce bralo v místnosti, užívání od bavorského železničního provozovní, má se vzhledem přítomní vzhledem úhoři železniční správy bavorské.

Vzhledem úhoři státního, jakoť se týče, přivázeti se má i při takovém je-

drahší úředním, kterých podle zákonů rakouských berou předsa rakouské úřední či důchodové v ustanuších místnostech, jeliko jsou v úřední vlády Bavorské.

Skládání a schvácení nerychlomé aboli císařenská, dáváje se ve společných ustanuších sčísaných jen v takových místnostech, jeliko jsou pod značením císařského tam cí. král. rakouského celního úřada.

Sam nemilobější však ty případy, v nichž celní správa bavorská musí některé věci také na čas v upravení zastřeti.

Článek 106.

Veškerá prostranství nádrží Salcburského a Kašteinského mají se obrácením zveřena uzavřít, vchody a východy má se jen těch učiniti, kolik jest skutečně potřeba, a kdyby se v nich učinila nějaká změna, má se to vždy rakouské správě celní oznámiti. Tato vykládá se, že dá vchody do nádrží a jiná místa v nich strážiti státními hlídači od strážní finanční.

Článek 107.

Pakud se ustanovení smlouvy této učiní v tom nějaké výjimky, mají zákonové celní, v obecných státech platit, přechod i strany obchodu či podobného, jeliko se provozuje po běžném.

Článek 108.

Oběma smlouvajícím se vládnem zůstává se, že mohou nastavení takové změny v uzavřených ač opatření celních, anebo doplňky k nim, jeliko by bylo ku přičině bezpečnosti či nebo za přičině usnadnění obchodu lidati, nebo kterých by byly v následku obecných obecných celních ustanovení a měření potřebné.

Vyjednávání a uzavření se způsobem koná se, jakož by strany toho byly potěšiti, má se pak co nejrychleji poříti, a kdyby mimo nedělní nastaly překážky, může stát, jakož se týče, učiniti vzhledem na to vše prostředkami opatření dotud, až uzavření a to přijde k němu.

Podle ustanovení těchto, celníci se týkajících, stane se územím svým uzavřenými strany předpisů (pravidel) vykonávacích. Ústředí celé správy celní obou států učiní vzájemně instrukce, jeliko skutečným svým v přičině vykonávání služby na rakousko - bavorské hranici vyřadí.

Č Á S Ť VIII.

Ustanovení závěrečná.

Článek 109.

Král. vláda Bavorská zanechává se na vůli, oběti se ve stavění činní hranicích v č. 1 dotčených nebo prostředním sama uráhati nebo je osobám soukromým ponechati.

V případě druhém jest však povinná, učiti při ustanovení výslovně přepracovaných

žili porouchávajících ň te náležitou péči, aby se ustanovení smlouvy této došlo, a po-
jistili sobě příslušný plácení na budoucí nářizování provozování.

V případě tomto má se také všíti Rakouské dle s tom všíti, že se dala kauce
nebo že se učinilo jiné opatření a pod jakými podmínkami.

Na všechen způsob zřizují sobě všíty v případěvosti této, umějí se vše strany
ustanovení v příslušné tak, jak se budou mít ustanovení ve všech obopělného pro-
vozu nářizování, a kterýchžto ustanoveních se již ustanovení učinilo nebo teprv se
učiní, vykonání, a jasněžé jak se bude mít úřizování provozování, uskltit co se týče
pojistění o. k. všíty Rakouské, valnědem na splacení jí náležející před se brátí.

Článek 110.

Smlouva tato má býti ratifikována a ratifikace se mají na místě vyměnití ve Vídní.

Tam na svobozní podepsání se obopělně plavenozníkové ve smlouvě této ve dvou
vyhotovených stejného znání a píšizkami své pečetí.

Tak stalo se ve Vídní dvadctátého prvního června lta tisícého osmistého padesátého
prvního.

A. Baumgartner n. p.

(L. S.)

František rytíř z Katschberku n. p.

(L. S.)

Hrabě z Lerchenfeldu n. p.

(L. S.)

M. Weber n. p.

(L. S.)

Proč. My prokoumaně a uvážně voškerých 110 článků smlouvy této, schválili
a skltili jsme je bez výjimky a přitěžujeme slovem Našim císařským, že Naš a ná-
stapce Naše, že'je dle volého jich znání všim budeme zachovávatí, a že ustanovení v
nich obsahená náležitě dle vykonati.

Tam na svobozní jsme se v tomto spise ratifikačním vlastní rukou podepsali a po-
četí Naš císařskou jsme k němu píšizkostí dali.

Dáno v Našem hlavním a sídelním městě Vídní dne 19. července lta Páně tisícé-
ho, osmistého padesátého prvního, panovním Našeho raku třetího.

František Josef.

Schwarzenberg n. p.

Číska IX.

Vydána a rozeslána dne 4. února 1852.

32.

Nařízení, vydané od ministerium vojenství dne 7. ledna 1852,

Jakto se vyžadují pravidla strany postavení četnictva v obvode Hranice vojenské, schválená nejvyšším rozkodem od 25. prosince 1851.

Jako c. k. apolitašské Velitelstvo cítil jest nejvyšším rozkodem od 25. prosince 1851 strany postavení četnictva v obvode Hranice vojenské nejzajímavější schváliti tato ustanovení:

Předně. Četnictvo má býti v obvode Hranice vojenské k tamším velitelstvím setina, pluků a k vojenským velitelstvím zemským tak postaveno, jako v ostatních zemích k rozličným třídám politickým. Die toho má generál komorství nad četnictvem raporty, nošce a podobné věci, jako k náma od pluků četnických v Hranici přicházejí i dále, zasílati k ministerium vojenství ve všech těch případech, v kterých, když se týkají jiných než komorších, podává je k ministerium záležitostí vojskových, jakod vůbec svazek složebný v příčině té zcela podle těch vztahů se říšti má, kteráť jinde místa mají mezi komorstvím generálním a ministerium záležitostí vojskových. — Ostatok zasílal se ničeho, ani co se týče vlastního složebného povolání četnictva v c. k. Hranici vojenské, ani co se týče platů, vztahujících se na obecný budget četnický.

Za druhé. Co se týče ubytování četnictva, připojen se v okresech hranických sborů vojenských, zejména v ně i ležící v nich komunity vojenské, náklady ubytovací na erár, potakane na peníze četnické.

Za třetí. Strany rozkodem četnictva v Hranici vojenské ustanovuje se, že se má postavit četnictvo v komunitách vojenských a v důležitějších místech, kde kolí parci přistávají, pak v státních místech hranických sborů vojenských, konečně i v těch vojenských místech hranických, kterážto co místa spojovací mezi odděleními četnictva, náležajícími se uvážiti Hranice vojenské, tako vyhledávají, aby byla obsazena lidkami četnickými.

Rozkodem učiní se eventálně v zrušení četnického plukovního velitelství a zemského administraceho úřadu, totiž zemského vojenského velitelství, čímž toto bude mít

vždy přiležitost, že bude mít při tom zároveň náležitý ohled na záležitosti vojenské poměry Honzice, a že bude moci především ale vykládati nebo jiné volbě důslednosti.

Za čtvrté. Aby se konečně odvarovaly všecké nepochybnosti, upraveni se příslušnými úřady ustanovení četnické instrukce důležitě, čímž se zvláště postarati důležitě četnicka k hranicím zemským ústřední správy a forma obecného dopisování důležitě a také vyměti.

Caerlich n. p.

33.

Nářízení, vydané od ministra práv dne 21. ledna 1852,

pro Rakousky ať a pod Earl. Sáhovka, Šyrcu, Komany, Krájků, Gerol. Grafů, Ital, Turci, Česky, Morava, Sluzka a Tyrolů.

Jasite se v nástředku nejvyššího rozhodnutí od 18. ledna 1852 ať od 7. srpna 1850 (Zák. Hlák. č. 328) o praktických úkonech soudních a ústí zeměje.

V následku nejvyššího příkazu Jeho c. k. společného Veličenstva od 12. ledna 1852 nářazuje se, pro ty země korunní, v kterých má platnost nářzení od 7. srpna 1850 (Zák. Hláků Hlák 328), toto:

§. 1.

§. 14. nářzení od 5. srpna 1850 (Zák. Hlák. č. 328) v tom se změňuje, že hodnost krom soudcovské úkonek ústí má opět násti také úkonek písemní.

Úkonek tato písemní má předchizeti úkonek ústí, a má ji poznamenati také komise, která povolana bude k odhřvání ústí úkonek a kandidátem.

Kandidát má tedy ke úkonek této teprv tehdy připuštěn býti, když podle úkonek komise úkonek písemní slopoji a dobrým prospěchem obzreje (§. 5.).

§. 2.

Písemní úkonek tato násti se předse vaři a více kandidáty zároveň, má se však předse býti v místnosti úřední pod střídným dohledem nástředku a komisari úkonek nebo jiného úředníka vrchního soudu zemského a to v ten způsob, že se kandidátem násti dáji k úkonek voliči ke úkonek se vztahující nástředku a úkonek nástředku, že se násti voliči jiná pomoc, jakoli i voliči samovolně kandidáti mají sebou nebo a jinými osobami násti nemohá.

Úkonek ta má se odhřvání ve dvou dnech po sobě jít: prvního dne násti se má kandidátem úkonek a práva civilního, druhého dne úkonek a práva trestního. Každá a úkonek dva písemní úkonek musí se jíti téhož dne, pro násti kandidát a místnosti úřední odejde, odznamenati komisari, jenž přihlížel bylo úkonek.

Vypracování a práva civilního záležitosti má podle uvážení komise zkoušecí buď ve sdělení výřahu ze spisů a rozhodnutí s přibíhání rozhodování dle předložených spisů některé rozsahu civilní, nebo v písemném rozhodnutí některých do práva řízných případů nebo otázek a práva civilního; úkol a práva trestního ale záležitosti má ve vypracování spisů obecného, v §. 222. řádu trestního od 17. ledna 1850 dotčeného, a v návrhu ze spisů nějakého přípravného vyšetřování trestního, ježto se kandidátovi předloží, kterýžto návrh podle ustanovení §§. 223. a 224. téhož řádu trestního nástupce státní nebo generální prokurátor dlejíti má.

Při volbě přednášče k úkolům těm má komise zkoušecí uvážit na to, aby kandidát obdržel nějakou způsobilostí jeden i druhý a úkolů těchto sejděle ve 12. hodinách úplně vypracovati mohl.

§. 3.

Při zkoušce ústní na to obdržení má jeden z komisářů zkoušecích kandidáta uvážit také zkoušeti a obdržel písemného vypracování, kterých byl požád, aby rozhodlím připomenutí, proti náhledům napravením namítaných, nabyl převládání, udal kandidát vše důkladně a dobře poznal a posoudil.

§. 4.

Ustanovení předcházejících §§. 1—3 vztahovati se mají bezpodmíně i na písemnou zkoušku advokátskou a notářskou, ježto se podle §§. 17. a 19. nařízení od 17. srpna 1850 obdrževati má, při níž se však kandidátovi předkem uvážiti má vypracování takových spisů sporových více právních, kterých sejdělejší spajeny jsou s způsobilostí k advokátské a notářské.

§. 5.

Byli kandidáti podle §§. 1. a 4. připuštěni také k ústní zkoušce soudcovské, advokátské nebo notářské, má komise zkoušecí po obdržení zkoušecí posouditi, udal kandidát i tato číslí zkoušky alespoň s dobrým prospěchem obdržel, a udal tím způsobilostí k praktické službě právní, kterých se dle §. 14. nařízení od 7. srpna 1850 vyhledává, praktičtí byli vše.

Naprotižní způsobilostí takové, má se podle předpisu právě dotčeného §. 14. předce jíti; protižní však způsobilostí takové, má komise dle rozhodnutí, udal kandidát podle veškerého výpadku obou číslí zkoušky obdržel zkoušku „s dobrým“ nebo „s velmi dobrým“ nebo „s výtečným prospěchem“, a má výpadek tento jak do praktického zkoušebního tak i do vysvětlění, ježto se kandidátovi vytkl, naplati.

Kalkul, že výpadek byl „výtečný“, může se však dlejíti jen tehdy, když všichni členové komise zkoušecí v tom se jednoznačně sejdějí, a když kandidát ve všech předložených zkoušebních dal na jevu, že má zcela jistou zručnost zákonně, spojenou s rych-

lou chápavostí, pravou seználostí a s darem, hlásků více požádaně, jasně a pochopitelně jak písemně tak i ústně.

§. 6.

Aby se v případě tom, že by se zkouška nepodařila, předpisy, dané v §§. 14, 17. a 19. nařízení od 7. srpna 1850, nemohly obyčej, ustanovuje se, že každý kandidát, kterýž praktickou zkoušku soudu odhlý chce a jinde vrchního soudu zemského, nežli u toho, v jehož obvodu čas práce dle zákona potřebný skončí, žádost svou na přípuštění ke zkoušce té podati má u tohoto vrchního soudu zemského, kterýžto ji pak pošle k rozhodnutí osobu vrchnímu soudu zemského, a někdy se kandidát obouček podvoliti chce, odhlý mu zároveň výpadek zkoušky, kterouž snad kandidát ten buď tam již skutečně odhlý, nebo za tou příčinou, by jí na jiném místě odhlývatí mohl, podobným způsobem oznámení učiní.

§. 7.

Ustanovení předcházející mají prozatím ve všech zemích korunních, v kterých má platnost nařízení od 7. srpna 1850 (Zák. Hláš. č. 339), dne 1. března 1852 ve skutek vejti.

Mrazna n. p.

34.

Nářízení, vydané od ministerium financí a tržby dne 30. ledna 1852,

strany toho, že se zavazování od otu při obchodu průvonním na sílnici a Villy do Chlaveny i sílně zachovávat v platnosti.

Ministerium financí a tržby víd se v obecném uzavření podlé nejvyššího smezání, jehťo v §. 32. připomenutí předcházejícího k nové rakouské tarifi celní (příloha k č. 244. Zák. Hláš. na r. 1851) obsaženo jest, povoliti, že pozastaví prozatím uzavření obou průvonního, která se vsí po sílnici, jdoucí a Villy do Chlaveny, od cla průvonního, i při uvedení nové tarify celní v platnosti zachovávat býti má.

Baumgartner n. p.

35.

Nářízení císařské, dané dne 31. ledna 1852,

pro ty země korunní, v níž má platnost též ústřední od r. 1850.

Jak se má pokračování obchod podléstati, provozovaný s náctrojní drůky obou.

Co se týče pokračování všech přestoupení předpíslí celních, jehťo se někde, předně od 1. února 1852, dopustí všemi, v patentě od 6. listopadu 1851, sílně II. (příl.

č. 7. 244. Zák. Nřk.) jsou rovněž, kteréž až posud bylo napovězeno dvířskoti, jako: zločin kradm a stávkovm, odřv a zločin šperkovm, zločin z korv prostých a zločin z korv dravých, biloterovní a zločin sledovm (v úřdích tarif. XVI, XIX, XXIV, XXV. a XXVI.), maji v těch zemích, v kterýchž má platnost obecný řád třídní-kový od 2. ledna 1798, platiti též ustanovení trestní, která až do té doby, kdyžto ve skutek valná tarifa celní od 6. listopadu 1851, platnost má v příčině zločin z obchodu vykonávaného.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p. — Baumgartner m. p.

Z nejvyššího radní:

Ransonnét m. p.

čestný kancleř ministerstva.

36.

Nářízení císařské, dané dne 31. ledna 1852,

pro ty země korunní, v kterýchž má platnost prozatímní úřadní soudní od 14. června 1849 (č. 278 Zák. Nřk.) a normy jurisdikční od 18. června 1850 (č. 237 Zák. Nřk.),

ježžto se počítá též instance v občanských záležitostech právních.

Aby se též instance v občanských záležitostech právních v těch zemích korunních, v kterýchž má platnost prozatímní úřadní soudní od 14. června 1849, (č. 278 Zák. Nřk.) a normy jurisdikční od 18. června 1850 (č. 237 Zák. Nřk.), uplatňovaly podle pravidel, v patentě od 31. prosince 1851 ustanovených, vidělo se Mě, po vyslyšení Měho ministerstva a po slyšení Mě rady Nřské, ustanoviti takto:

Ve všech korunních zemích, v kterýchž podle prozatímního úřadní soudního od 14. června 1849 (č. 278 Zák. Nřk.) a normy jurisdikční od 18. června 1850 (č. 237 Zák. Nřk.), pro civilní záležitosti právní, ježžto se vyjednávají u soudů okresních, ustanovení jsou na instance druhé soudové krajské a na instance třetí vrchní soudové zemské, majíti uplatňovati v záležitostech sporých i mimo sporých, počínajíc od 1. března 1852, od soudů okresních přímo k vrchním soudům zemským, jakožto k instance druhé, a od těchto, máti podle zákona další stížnost ježžto máti, k nejvyššímu a urukovacímu soudu, ježžto k instance třetí; pročž mají budoucně rozhodovati soudové krajské v instance druhé, a vrchní soudové zemské v instance třetí toliko o těch rozepřích a rekursích, u vyšších instance na soudě trvajících, ježžto dějžto k soudům krajským až do 1. března 1852.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p. — Krauss m. p.

Z nejvyššího radní:

Ransonnét m. p.

čestný kancleř ministerstva.

Obecný

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska X.

Vydána a rozevlána dne 7. února 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

X. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. Februar 1852.

Částka X.

Vydána a cenzurována dne 7. února 1852.

37.

Prohlášení ministera, učiněné od ministerium záležitostí zahraničných
dne 4. ledna 1852.

a vyznávané od ministeria prohlášení stejného ušelí král. vlády Bavorské dne v Mnichově dne 17. ledna 1852. Jímžto se ušelí oběma vládami ustanovuje, že se oboplně sdělí návrha nákladů na rekvizice, kteréž jeden stát ke druhému činí v občanských práva civilního, když se týkají stran nemajetných, jakož i ve vyšetřovacích věcech nebo politických.

Časínská vláda Rakouská a královská vláda Bavorská, přesečdivše se, jako rovnize spojny jsou při rekvizicích úředně státu jedného k úředím státu druhého a oboplněm nakračováním výloh způsobných nebo nákladů občanských, jak ve věcech občanských stran nemajetných, tak i ve vědeckých věcech vyšetřovacích, uznaly jsou se, že nakračování nákladů těchto oboplně má býti sděleno.

K tomu konci uslovily jsou se strany následujících ustanovení:

1.

Ve vědeckých věcech práva civilního a zvláště ve věcech poručenských a pozůstalosti se týkajících, v nichž některý rakouský úřad usudí nebo poručenský revizor učiní k některému úřadu bavorskému téžek způsobu nebo nápek, mají se utoliko hotové výlohy, nábrk i vědecké sportale a poplatky podle předpisů, pro ušelí dotčených platnost majících, spočítati, od strany poplatné, máti k zapravení jich dostatečného jasně, vybrati a úřadu dotčenému bez porta ušeliti.

2.

Nemáti však strana, již se týče, dostatečného jasně, tehdy mají úředně státu jedného rekvizice úředí státu druhého bez sportal a poplatků vyříditi, a probrati vědecké poplatky za práce úřadu dotčeného, též i vědecké nábrada nebo taxa za vydávání svědků, za odhývání listů, za vyznávané nebo expedici spůsobení vědeckých, jakož i poplatky inakovační a tak podobné podobal nakraze odpadáti.

Rakvizice takové a vyřízení jich mají se na úřadu pannažení jakožto věcí, chudých se týkajících, a pačky oboplně mají je odhývatí zdarma. Nevykazování

výlohy hotové, jako za příčinou vyřízení rekvisice vznikají, ku př. úroda pořídná, kupáže, platy, náležitě ověřené nebo značím, útraty povolené soudním a podobné má míti úřad dokladaný, aniž může na úřadu žádajícím pohledávati nějaké náklady.

4.

K rozhodnutí otázky, zdá-li strana, již se týče, má dostatečného jmění k zaplacení poplatků soudních či-li nic, nemá se v zájmech obou stran nic jiného hledati, leč vyověření toho úřadu vrchnostenského, podle ústní osoby, jichž se týče, mají své řízení vyhláskiti (dávčím). Pokud na příčinou nákladů těch proti osobám téžto míste má vzniknout, považuje se podle zákona té osobě, v kteréž by se zaplacení místi má.

Pakli by osoba, již se týče, měla vyhláskiti své v osobě jiné, a vynášením nákladů ubránilo by tam na ostatní, pokládá se za to, že nemá jiného dostatečného.

4.

Náhodně strana, od kteréž se výlohy hotové, sportule, a jiné poplatky ve věcech civilních, počítají v ně i věci procesní a podobnosti se týkají, jediné pro nemajetnost její nevyřídily, výkonem soudním, za něž byto hledáno, nebo jinak podobně prostředkem platebním, vzhledem na čl. 3. dostatečných, tehdy úřad dokladaný má toho věditi, že si může náklady a poplatky na řízení vrátiti nebo soud, kterýž byl na ně hledal, dokladati, aby je vymohl.

5.

Nastanou ve vyšetřování trestním nebo policejním, zvláště pak při zatykáni a vydávání obžalobek za příčinou rekvisice, úkolů od některého úřadu soudního státu jedné k úřadu též takového státu druhého, toho potřebo, aby úřad tento učinil nějaké výlohy hotové, nebo vzniklou jinak poplatky a náklady nějaké, tehdy se nemá nikdy hledati, aby úřad žádající výlohy a náklady tyto nahrazoval, ať se nárazem konečným vyřkou, že má náklady vyšetřování místi pokladnice státní nebo obvodní nebo jiné příznak.

K takovým výlohám hotovým a jiným nákladům počítají se zvláště zvláště výlohy za státní, transport a strádání zatčených, úrody pořídná, pak poplatky protokolované, psaní a přepisy, tazy kolkové, jakou i zvláště poplatky, náležitě ověřené soudním, ověřením a značím, nebo ty, jako se k pokladnicím soudním jinak zapravují a jiné náklady způsobu tohoto.

Náklady tyto způsobem zvláště má tedy úřad dokladaný podle předpisů, jako u něho pro taxovou platnost mají, náležitě vyměřiti a jako jiné náklady, kteréž se prostředkem pokladnic veřejných zapravují, zaplatiti a uhraditi.

6.

Podvraždí osudek zastavení těch osob, kterých vyšetřování svou vinou způsobilý a k němu náklady odvolavce jsou, tím, že se náklady oboplně nepočítají, zrušena býtí nemá, tedy učíli úřad dotázaný úřadu žádajícímu seznam nákladů, za příčinou vyplacení rekvizicí vzalých a size jak vřech kotových, tak i jiných papírků soudních, úřad poskytující se své strany náklady tyto do seznamu nákladů, pro tu kterou vše zaléhajícího zapíše, v příslušném případě vyběře a mezi příjmy účtuje.

7.

Při rekvizicích ve vyšetřováních trestních nebo policejních a při vyřizování jich považovaní se má na zřetel, že jsou to věci vřechní nebo kriminální a pačty oboplně dapravení je mají rovněž bez parta.

8.

Dostávají se svědkové a jiné osoby před soud zahraničný ve vřechech civilních a vyšetřovacích, má jim soud žádající, jak má se dostat, bez prodeji dáti útraty poskytnutí a stravování kromě náhrady za zameškaní jim náležitě a to podle seznamování, od dotázaného soudu učiněného.

Mají-li k tomu zapotřebí náklady nějaké, učíli size soud dotázaný výšky potřebné, úřad žádající vše, obdržev o tom správu, má mu je nahraditi, jestliže soudní obsluha nepěpřila a jiné příjmy nešli a neposkytla.

9.

Smlouvy tato mee a platnosí máti má v celém obvodu císařství Rakouského a království Bavorského a mají jim vřechní úřadové soudní obou států vřechní býtí.

Ustanovení v něm obsažená mají ve skutek vejíti ode dne jich vyhlášení.

Oběma řeknuty vřechám na vůli se zřetaruje, dáti v příslušné smlouvy tohoto čestíměstěnce výpočtů.

Prohlášení toto, budeze na srovnávající se s tím prohlášení král. bavorského ministerstva náležitosti zahraničích vřechů, má veřejně vyhlášeno býtí.

Ve Vřechi dne 4. ledna 1852.

Jeho c. k. apošt. Veličenstva prezident ministerstva,
ministr náležitosti zahraničích a dom. věcí.

F. Schwarzenberg n. p.

**Vyšešení, vydané od ministeria tržby, průmyslu a stavby veřejné
dne 26. ledna 1852.**

Jména se ustanovuje poštovní pojezdů na první pololetí r. 1852.

Požinaje od 1. února 1852 ustanovuje se pojezdů poštovní na jednoho koně a jednoho pařba v níže jmenovaných zemích korunních a okresních takto:

v Horních Rakousích na	1	al.	3	kr.
„ Salcbursku	1	„	4	„
„ Čechách	1	„	2	„
„ Moravě	1	„	2	„
„ Halici a Krakovskom a Bukovině	1	„	—	„
„ Slezsku	1	„	2	„
„ Uhřích	1	„	—	„
„ vojvodství Srbském a banátě Temiškém	1	„	—	„
„ Sedmihradsku	1	„	—	„
„ Chorvatsku civilním a Slavensku (vyjmažie okres baňský) „ chorvatsko - slavonské hranici vojenské (vyjmažie okres pluku Otočského, Lišského a Ogulinského)	1	„	2	„
„ okresu baňském (Ponosi chorvatském)	1	„	4	„
„ okresu pluku Ogulinského	1	„	4	„
„ okresu pluku Lišského, Otočského a komunity Srbské	1	„	10	„
„ Dolních Rakousích	1	„	6	„
„ Krajině	1	„	6	„
„ Korutaněch	1	„	4	„
„ Štyrsku	1	„	4	„
„ Tyrolsku	1	„	8	„
„ Přímocí (Turetu)	1	„	8	„

Pojízdek na krytý vůz stanovitiel ustanovuje se na polovici a na vůz nekrytý na čtvrtinu pojezdů, na jednoho koně a jednoho pařba v okresu, jehož se týče, vynáše-
ního.

Zpropišiel a kolmazosé zůstávi bez změny

Čišeřský patent, daný dne 2. února 1852.

Jižšie se odvíšilí na vojnu s omlícetou kapitulací rozdíleje i na království Dal-
matské.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Cher-
vatský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Mlyrský, král Jeruzalem-
ský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojsvoda Toskanský a Krakovský;
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Kraňský,
a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; vojvoda
Berun- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Píseňský a Quastalský,
Ovečtinský a Zátorský, Těšínský, Parlianský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a
Grafišský; kníže Tridentický a Breisenský; markrabě Horn- a Dolno-
bálský a Istrianský; hrabě Hehenemburský, Feldkirchský, Bregenský,
Saurenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti;
velkovojsvoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

shledávše Naše ministerstvo a Naše rada říšské, vidělo se Nám sahliti, že odvíšilí k voj-
sku Našemu ke službě na sucho i na loďstvu, s kapitulací osob ke službě vojenská pevin-
opěch v čas pokoje o omlícetou, rozdílití se má i na Naše království Dalmatské. Abychom
však obyvatelům Pomoří a ostrovů k zemi této náležejících za jejich spůsobitostí a za-
lžením ve službě námořské, rozdílití dali příležitost, oddati se službě této, tehdy chce-
me, aby rekruťové s loďského království, kteří jsou ke službě námořské úplně spřís-
obili, vůbec byli postavení ke shoru plaveckému loďstva Našeho.

Zaroveň povolujeme, že krajové Kotarský a Dubrovnický při prvním odvíšilí od
obecného postavení osmánské býti mají, vyjmaje rekruťy, ješto odvedeni býti mají ke
shoru plaveckému.

Dáno v Našem císařském hlavním a sídelním městě Vídni dne druhého února léta
Páně tisícého osmátského padesátého druhého, panovník Našeho roku čtvrtého.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p.

Z nejvyššího rádkování:

Ramondovi m. p.

šedilí inženýrský náčelník.

Olecný

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska XI.

Vydána a rozvolána dne 11. února 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 11. Februar 1852.

Číska XI.

Vydána a rozoslána dne 11. února 1852.

40.

Nařízení císařské, dané dne 8. února 1852,

pro celou říši, vyjmajíc Hranici vojenská.

Jinžto se nalézají a od 21. února 1852 ve skutek uvádějí ustanovení trestní strany zákonnosti a jiných článků trestních, vztahujících se na kázeň a státní telegrafy.

Poslédím v některých zemích zcela kladých určitých předpisův zákonných není strany zákonnosti a jiných článků trestních, vztahujících se na kázeň a státní telegrafy, zákonem pak trestní, v ostatních zemích korunních v přibližně té vyhlášení, prokázali se a částí býti nedostatečnými, tehdy mám za dobré, vyslyšev Moje ministerstvo a dýšev Moje rada říšská, vydati pro celou říši, vyjmajíc Hranici vojenskou, tato ustanovení:

§. 1.

Podleňže od 21. února 1852, jakožto uscho dne, kteréhož řád o provozování jedy kázeňské, Mým zákonem od 16. listopadu 1851 (Žák. Hláš. na r. 1852, č. 1.) schválený, ve všech zemích korunních ve skutek vejde, pokládati se mají státní zákonnosti, vplášená na kázeňských, nežli se jinde po nich provozuje síla parní nebo bez ní, uscho na náležitých k nim záležitostech, prostředcích dopravních, náhodách a nebo jiných vědech, jichž se k provozování jedy užívá, sčlede na to, mnoho škoda čini, na složím veřejného míru.

§. 2.

Trest složím tohoto jest těžký žalář od jednoho až do pěti let; mohli by však z uložení takového vzepíti nebezpečnosti lidskému životu, zdraví nebo bezpečnosti tělesné nebo ve vědě míře majetnosti jiných lidí, jest trest těžký žalář od pěti až do desíti let.

Vznikli z uložení skutečně uscho vabedem na zdraví, bezpečnosti tělesnou, nebo ve vědě míře na majetnosti jiných lidí, potrestáni býti mají vinníci těžkým žalářem od desíti až do dvaceti let, a jsouli okolnosti zvláště přitěžující, těžkým žalářem do života.

Pačili ale konečně z uložení takového smrti člověka a mohli to pachatel předvidati, potrestáni býti má smrtí.

§. 2.

Zločin veřejného násilí dopustí se i ten, kdož jakým koliv jiným neobmyslením způsobem vstoupí do cizího, nebo námyslným zanedbáním povinností, kolektivně se týkající, kterých při provozování jindy má náležitě, nebo bezpečnosti některé, v §. 2. vytknutí, spásohobí.

§. 3.

Trest tohoto zločinu jest těžký žalob od jednoho až do pěti let. Nastane-li však některá z okolností v §. 2. dotčených okolností příslušných, učiti se má trestů vyšších zmíněných na to ustanovených i při zločinu v §. 2. jmenovaném.

§. 4.

Zloupání nákazní, spásohobí na některé části telegrafu státního, a zvláště námyslné přerušování provozování, jakob i zvláště námyslné náhodou tohoto zločinu státního, potrestati se mají, neohroženo na to, možností škoda čini, jakožto zločin veřejného násilí, těžkým žalobem od šesti měsíců až do jednoho roku, a jestli škoda zvláště závažná, nebo jestli to zvláště neobmyslením, od jednoho až do pěti let.

§. 5.

Krádež, vykonaná na věci některé, v §§. 1 a 5 jmenované, má se, neohroženo na velikost škody, již pro vlastnosti věci ukradené, na zločin pokládati, jakožto takový podle trestních zákonů trestních vyšetřování, a nemá se nikdy menším trestem pokutovati, neli šesti měsíčním těžkým žalobem.

§. 6.

Pro zvláště závažné nebo opominutí, kterých buď předpisy policejní, v příčině bezpečnosti nebo telegrafu státních danými, zakázáno jest, anebo jakob se náhodou vzhledem na zřízení této dopusti, a v zvláště závažné již podle jeho následků provozovaných, kterých každý snadno poznati může, nebo podle předpisů zvláště vytknutých, aneb podle svého stavu, úřadu, povolání, své živnosti nebo svého zaměstnání, anebo vzhledem podle svých zvláště okolností nabídnutí může, že jest takové, že se jim může spásohobí nebo zvláště závažné nebezpečnosti závažného života, zdraví nebo bezpečnosti, nebo majetnosti jiných lidí, potrestáni býti mají trestem, i kdyby se tím žádné skutečné škody neuspůsobila, jakožto pro přestupek pokutou peněžitou od pěti až do pěti set zlatých, anebo věznicí od tří dnů až do tří měsíců.

Byl-li by zločin pokuta peněžitou nedobytá, anebo byl-li by tomu, kdož odsouzen býti má, nebo rodině jeho na dotklivou újmu majetnosti nebo provozování živnosti, učiněni se má v trest vězení jednoho dne na každých pět zlatých.

§. 8.

Dopustí se však osoba, při provozování jindy kolektivně nebo při telegrafu státním ustanovená, ve službě její provádění takového, učiniti se jí má vždy také vězení ode tří dnů až do tří měsíců, a jestli okolnosti velmi příslušné, až do šesti měsíců, dle

toho, jakož se prokázalo vyšší stupě nedůvěry, jakož a toho vadilo nebezpečnosti více lidem, spůsobilo se více úrazů, anebo snad a toho počla jiná větší škoda.

§. 9.

Zvláště pak mají se tresty těchto pokutovatí osoby, při provozování jindy kolektivně ustanovené, i pro tyto přestupky:

- a) když se po kolektivní jasně počase prové, nežli se obdrželo povolení, nebo se vyplnily výměnky k tomu předepsané;
- b) když se opomně postavití nebo zachovati předepsané pro uzavření tělesy ochrady, bezpečky zavírání, tabulky odpovědní a jiné prostředky ochranné a znamení výstražní;
- c) když se ustanoví osoby, kteréž neprohlásily tě spůsobitostí, ješto se podle předpisů státních vyhledává, anebo kteréž správa státní prohlásila za vybrané od té práce, k níž jsou ustanoveny;
- d) když se jiná nějaká práce vezme nebo dělá téžta, když kolektivce jest parakerna, nebo jest v takovém stavu, že obdrží se jest nebezpečnosti, nebo s lokomotivy, vany neb jinými prostředky provozování paruky takové.

§. 10.

Pohládí ale z některého v §§. 7—9 jmenovaného činu nebo opominutí nějaké větší tělesné ublížení aneb namo uzavření škročka, potrestati se má za přečin těžkým vězením, v případě prvím od šestí měsíců až do dvou let, a v případě druhém až do tří let.

§. 11.

Dopustí se někdo činu některého v §§. 1 a 5 jmenovaného toliko ze svévolí, lehkomyšlnosti nebo trestné nedbalosti, anž při tom má místo provinění v §. 7, dotčené, potrestati se mají činy takové za přestupky, vězením od jednoho měsíce až do tří měsíců.

§. 12.

Dopustí se někdo některého činu nebo opominutí, ješto v zákoně tomto za trestné jest prohlášeno, za prostředku k vykonání jiného trestného činu, učiti se má předpisů a sejíti se více činně trestných, jakož se i větší ublížení, ješto s tím snad spojeno jest, učiti se má potrestati.

§. 13.

Trestati má soudní strany činně trestných, v paragrafech předcházejících za obžiny a za přečin ustanovených, přísluší má v Uhřech, Chorvatsku, Slavonsku, vojvodství Šrbském, banátě Temiškém a v Sedmihradsku, jakož i v království Lombardsko-Venetském, v Dalmatsku, Halézi, Krakovsku a v Bukovině odně soudím, jině pozad zřízena byla má soudní kriminální, podle předpisů v příčině řízení kriminálního vydaných, co se však týče činně výše za přestupky prohlášených, přísluší má úřadům, ješto tam jsou povoláni k řízení trestným v přestupcích policejních.

V těch však zemích korunních, v nichž posud má platnost řád trestní od 17. ledna 1850, náleží hlasiti pře řízení a rozhodovati v záležitostech v §§. 1—5 dožlžených v oněch případech, v nichžto se podle zákona nejméně náležiti má trest státního žaláře od pěti až do desíti let, před soudy trestní, ježto podle nařízení Měho od 11. ledna 1852 (Zák. hlásk. č. 5.) nastupí na místo poroty, krom toho ale před okresní soudy shorové, jimž přislouží i řízení strany řád trestních výše na přičiny prohlášených a vyšetřování přípravné strany všech záležitostí výše uvedených. Moc soudní v příčině přestupků výše jmenovaných vykonávati tam mají okresní (jedno) soudové.

§. 14.

Ode dne, kteréhož nařízení toto vejde ve skutek, mají platnosti poskyti všichni předpísané zákony, a s tím se nerozcházejí, ježto ve jmenovaných zemích korunních posud platnost má, a zvláště v těch zemích korunních, v nichž má přechod zákonně trestní od 2. září 1803, ustanovení trestní, obsažená v dekretech kanceláře dvorské od 7. března 1847, čísla 5805 *) a od 2. května 1847, čísla 14976 **), nařízených na dvojnásobném rozhodnutí císařském od 30. ledna 1847.

Na činy trestné, ježž se někde dříve dopustil, a na vyšetřování již počatá vztahoval se má nařízení toto jen dotud, pokud by se podle předpisů tohoto nepopravovaly přísněji nežli podle práva, ježto málo přechodové.

František Josef m. p.

Schwarzenberg m. p. — Krauss m. p.

Z nejvyššího nařízení:

Rosenberg m. p.

ředitel kanceláře ministerstva.

*) Vj státní zákoně a zákoně politických, sv. 26, str. 211.

**) Tamtéž, na str. 27.

Částka XII.

Vydána a rozestlána ve vydání pozna německém dne 14. února 1852,
v tomto dvojitěm vydání dne 17. dubna 1852.

41.

Nařízení císařské, dané dne 13. prosince 1851.

pro všechny země pruské a pro Chorvatska vojenské.

Jižně se nařizuje, aby uvedena byla obecná pravidla pro námořskou správu zdravotní.

Uvažuje potřeba toho, aby se každoroční zřízeními kontumáčních účelů ústava karanténního, týkajícími se vlastní policie zdravotní, úplně učinilo nadost, zároveň pak, aby se odvarovaly všeliké překážky puzradel, jež k dosažení účelu tohoto potřeba není, a ježto jsou třídě a obchodu na ujmu, a přehlébě k tomu, kterak toho jest potřeba, aby se orgánům kontumáčním a zdravotním dala určitá pravidla, by se podlé organizace záležitostí zdravotních přístavůch i námořských, 15. března 1851 ode Mno schválená, služba karanténní v pravidelném běhu zachovala, vidělo se Mno, vydati po slyšení Mnoho ministerstva a Mno rady říšské příložená obecná pravidla, týkající se správy zdravotnictví námořského.

František Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p.

Z nejvyššího nařízení:

Rosenant m. p.,

ředitel nejvyššího ministerstva.

Příloha k č. 41.

Obecná pravidla

námořskou zdravotní správu v c. k. Rakouském mocnářství.

Ú v o d.

§. 1.

Abý se stát Rakouský uchovával, by do něho ze strany moře nebyl vnošen mor vřehodní a škůti zinnice, aby se ochrana, propůjčená námořským zdravotním zřízením státu tohoto, rozšířila i na loď, ježto jsou a posádci rakouského do přístavů císařských, konečně aby se sjednali prostředky k zapravení nákladů na uložení tato, náležející na správu rakouského zdravotnictví námořského:

1. aby měla vždy vědomost, v jakém stavu zdraví se nalézají a jakými prostředky zdravotními opatřeny jsou ony země a ona místa, v níž rakouské plavby puzradě jsou v plavebním spajení, a aby podlé toho spořádala, jak se jest strany provedení námořských a oněch zemí zachovati;

2. aby odě pomoci státní přímě strádala, aby překazila, by nákladní loď nemohla tajně přistáti, a aby lodím příjímajícím náklad, kde se mají předepsanému řízení zdravotního postřehiti;

3. aby splasčila, by loď nepodezřelá, první loď se k neobhátnému společenství připsati, podle předpisů byly vyšetřovány;

4. aby loď, osoby, zboží a věciata, jako přicházejí z podezřelých krajů nebo se staly podezřelými, předepsanému dle zákona řízení odlišovacím podrobila;

5. aby v případnosti té, že by na loď některé nebo v některém ústavu zdravotním vypukl mor nebo štišná nemoc, učinila opatření, jež k státní a veřejné zájmu poslouží;

6. aby přestupky zdravotní co nejvíce možná přehledla, je objevena a pak učinila, by předešly byly k náhodnému potrestání;

7. aby loď, ježto od pomoci rakouského odjezdu, předepsanými vyšetřováními zdravotními opatřena, by se loď ty mohly jiné v přístavech jiných vykazati; konečně

8. aby celou taxy zdravotní a poplatky konstatování v zákoně ustanovené vybírala nebo vybírati dala.

Pravidla a prostředky, ježto se při tom má učiti, dají se podle toho, co tato vyřizuje, v zákoně dala.

H l a v a I.

Pravidla k vyšetření, v jakém stavu zdraví se jiné země nalézají a jaká jsou v nich zřízení zdravotní, a ustanovení na tom založená, jak se jest strany provenienci námořských z nich v příčině zdravoty zachováti.

§. 2.

Jakož mor vřebudů a štišná nemoc toliko v některých částech německých vznikají, vlně ale přijímá v dotknutí s nakazením (která na štišně a podle okolností i na některých částech štišně) rozšířiti se mohou, jakož pak mimo to skutečnost jest utvářena, že se od obou nemocí ochrániti lze, když se vystihá dotknutí osob nebo věci nakazených, tedy se mohou, co se týká zdravotí, věřchly ty nemě pokládati za nepodezřelá, kde ani mor ani štišná nemoc samy od sebe povstati, a kde zřízení zdravotní jest taková, že se není co obáseti, že by se nemoc tyto odjinud mohly vzněti, kdežto se naopak věřchly ty nemě pokládati mají za podezřelá, kde náhoda tato obvykle sama od sebe povstává nebo pro nedokonalost opatření zdravotních snadněji odjinud vzněna býti může. Ony nemě jsoucí se nemě dí patrně štišně, tyto nemě dí patrně mor štišně.

Prádel musí se některé nemě a některá místa a úplně svobodného obcházení s poměm rakouským vyřaditi.

Které nemě se se jiněna s obcházení tohoto vyřaditi, patrně jest a náhoda minisťrovních a vyhlášení veřejných, toho se týkajících.

Země, ježto se není tímto výslovně neuvádějí, pokládají se v předpisu za nepodléhající (či patrně libere).

§. 3.

Poněvadž moře a říční ústími v zemích podléhajících ustanově nepatří a nebezpečnosti, se není těchto znečištěn býtí, v té míře obývá, čím dále jest od naší doby, kde nemocí tyto plovou, poněvadž z druhé strany není nemocná, aby i v zemí, kterých se pokládala za nepodléhající, nákaza taková tam včasně vypukla, tedy vychází z toho potřeba, aby na star zdraví ve všech zemích, kterých jsou s přístavy rakouskými v spojení, ustanově zřetel byl obházen, aby se úředové strany toho prostředkem periodických a dle potřeby mimořádných zpráv konsulatů rakouských v cizozemsku vlády a vědomostí udržovali, a aby se zřetel měl na všechny ty úpravy, ježto z listin a ústních výpravě našich plavců (včetně těch, kteří po neobyčejně rychlé plavbě dojíjí) v stavu zdraví v cizozemsku vycházejí.

§. 4.

Podlé obecného předpisu §. 3. a podlé zpráv o stavu zdraví v jedné každé době (§. 3.), má, co se týče země, pak lidí, osob, zboží a zvířat, ježto tam volně obcházejí, konzulát co se týče země čili vyvozděním zdravotních, jimiž lidé takové a t. d. opatřeny jsou, místo následujícího stupňování:

- a) *Nepodléhající (či patrně libere)*, když v zemí, z kterých lidé přicházejí, netoliko výslovně nepodléhající (§. 2.) jsou vyhlášený, nýbrž když úřad, dle zákona na příchodný oznámí, místo to pokládá, že místo i okolí jsou skutečně úplně zdravá;
- b) *podléhající a více:*
 - aa) *čistý (či patrně netto)*, když se jasně zdravotním zvěří, že v 21 dnech, přitom před odplutím lodí nímajících, nikádně podléhající onemocněl se nemůže;
 - bb) *očistý (či patrně brutto)*, když nákaza v místě země nebo v samého místa v čas odplutí lodí nebo v posledních 21 dnech před odplutím panovala, též když lidé, osoby, věci nebo zvířata, ježto přicházejí z místa nakaženého, nebyvše prvé v karanténě, v posledních 21 dnech před odplutím lodí z místa, odkud odjely, velly v komunikaci;
 - cc) *stísně očistý (patrně brutto aggravato)* nazývá se pak zdravotní též lidé, na nich nemoc panuje nebo panovala, a na též v posledních 21 dnech před přijetím nákaza úplně nepoznána.

Zřetavuje se ostatně příčinou úředním vrchním, by na místo 21 dní, pod lit. cc) ustanovených, i delší lhůta ustanovila, a to ve všech těch případech, kde nemoc pro její prudkou nebo pro její rozšířenost neobyčejně jest nebezpečná, a na tou příčinou i neobyčejných prostředků, se opatrnosti se týče, vyhledává.

§. 5.

Při jasném počasí lůžera, lůžerka a lůžerka aggravační vyplývá výhradně a výjimečně výše vyřazených, jakého předpisu v příloze jich se užívati má; jestli však počasí není, může dle toho, jestli užívání zdravotní té země, jítu se týče, více nebo méně dokonale, nastati trvalá nebo dočasná rozlišení v tom, jak se strany provizeční zachovati jest.

§. 6.

Užívají se podle této ustanovení v ústavě konstančních v ústavě přístavů, zejména se tím něžko, co se týče užívání pravidel předcházejících, jen když to jest hodnověrně úřední potvrzení, že místo samo nebylo zakázáno.

Nemá-li to takového potvrzení, pokládá se mají znenamčená taková za rovná tomu, jako by náhoda byla vytkla na blízká místa (§. 4. b, b²).

H l a v a II.

Prostředky ku strážení pomoci, aby loď tajně nepřistávala a ukázalo se jim k oněm přístavům, kdežto se předepsanému řízení zdravotnímu podrobiti mohou.

§. 7.

Organové zdravotní, ku strážení pomoci ustanovení, mají k tomu příležitosti, by loď jen tam přistávala a osoby, věci a zvířata jsouc tam byly z lidí vyprovázány, kde mohou přímo řízení zdravotnímu podrobeny býti, pokud jest nebo budou stavem úřední a činy hlídání na takových místech na pomoci užívány, jakto poskytl co nejdelší předek.

Místa přistávací, kdežto dovoleno s provedením nepodrobnějším a podle úřední přístávací, budou instrukcí úřední a veřejně vyhlášením pojmenována.

Všude mohou se loď, osoby, věci a zvířata přijímati toliko u úředních ústavů zdravotních (tedy u všech úřadů centrálních, a úřadů, depotů, agencí, se však u expositur).

Loďmi, jakto jsou určeny, v blízkosti do jejich míst pomozských nebo se tam nakotviti, nemá se v tom překážky činiti, mají se však až do odjezdu opětového strážiti a má se jim obcházení všude s pomozím přezkmiti.

§. 8.

Výjimkou a pod výhradami v instrukci úřední ustanovenými mohou loď některé, provozující obchod na pomoci nebo rybářské, býti usazeny, přistáti i tam, kde není užíván úřad zdravotní, něžrů toliko zdravotní hlídka (expositura).

§. 9.

V případech rozbití loď, ukázaní na náložích a t. d. přestává sama sebou návod, přistávací na místech nedovolených. Připraveni se tedy v případech takových osoby nebo věci na suchou zemi, nebo vyřazení nebo ortvá síla, složiti a t. d. na břeh.

mají nejbližší úřadové zdravotní úřad svéj konati, a dle toho, jestli tu činní o osoby a věci podezřelé nebo podezřelé, předpisy v hlavě III. a IV. dané, ve skutek uvísti.

H l a v a III.

Jak se má nakládati s lodmi, osobami, věcmi a zvířaty, ježto přijíždějí z krajín nepodezřelých (t. j. s pasem, leč, patente libera).

Částka A.

Jak se obyčejně nakládá s lodmi di patente libera.

§. 10.

Žádá-li loď taková nesejí s pomocím rakouským vojím v svobodné společnosti, posádka úřad zdravotní se nepřevrhá, že přijíždí skutečně z místa nepodezřelého, a že na cestě nebyla ani v podezřelých přístavech, aniž přišla v dotknutí s osobami nebo věcmi podezřelými.

§. 11.

Aby loď prokázala, že přichází z nepodezřelého místa, musí opatřena býti listinou zdravotní místa odjížděcího. Za místo odjížděcí pokládá se, když loď jest nepodezřelá, poslední přístav di říševu pravoú, kde byla náklad anebo vůbec svobodně obcházela.

V listině zdravotní obnažen býti má kromě poznáčení lodě a jména správcova zprávně počet osob a stav reální, pak správa úřadu o stavu zdraví toho místa a okolí, jakž i o tom, zdal-li loď v zanecháváné společnosti ostanou odpláti.

Listina zdravotní sdělení má v tuzemsku některý úřad zdravotní, v cizině zprávně zdravotní úřad nebo místo anebo konsul rakouský, a nesmí toho, tedy jiné akreditované konsulství, a listina ta nemá býti sdělena dříve než 5 dní před odplutím lodě.

§. 12.

Aby se vyšetřilo, zdal-li loď na cestě nepřišla v nějaké podezřelé dotknutí, má úřad zdravotní se správcem lodě, když dříve, předem učiní výslech strany vládkých příbílů na cestě (coramitico), a to četní nebo písemný podle okolností, a tento má určíť-mi a jasným odpovědním na otázky rovněž tak dříve sdělením správu dítí, zdal-li po čas plavky své s jinými lodmi, osobami nebo věcmi přišel v dotknutí, nebo zdal-li se v jednom nebo více mezipřístavech zastavil. Seznání toto musí správce lodě dle potřeby i příslušou pastoviti, což se má i hned při početi výslechu oznámiti má.

§. 13.

Aby se konečně našlo přesvědčení, zdal-li se počet osob a stav reální lodě skutečně s listinou zdravotní a seznamem správcovým srovnává, má hládek zdravotní každou loď prohlédnouti a tímto způsobem na jisto pastoviti, zdal-li se na loď skutečně tolik osob nalézt, kolik jich bylo udáno, zdal-li jsou všechny zdravé, pak zdal-li náklad, co jakosti a množství se týče, alespoň vůbec s tím, co bylo udáno, se shoduje.

§. 14.

Nacházeli se na loď nemocní, musí se obchodním křižákům na jate postavití, že nemoc jest nepodezřelá.

§. 15.

Toliko tehda, když s odněm, uzavřená a vyšetřování tohoto ani to nejmenší podezření v příčině zdravotní nevyhází, může se povoliti, aby loď i se všemi na něm se nacházejícími osobami a věcmi i hned vešla v svobodné obcházení.

§. 16.

Loď, ježto jsou hlášenou zdravotním opatřením a ježto s posádkou, loď. patřící díbrna, a některého přístavu rakouského odpůlky, pokládá se maji, když se vrátí, i tehda na nepodezřelá, když i jedna nebo více přístavů podezřelých (vyjmažte přístavy dí patřící díbrna) navštívily, naleživše tam s opatrností následkem zbrojí nebo jiné věci, v čistých a účelně zabezpečených schránkách schováni. Když hláše přivázkou potvrdí, že loď ani v přístavu ani na cestě nepřitula v nějaké podezřelé osobě, tehdy se jí může i hned svobodná prátka vydati, co zbrojí však se týče, musí se příslušné řízení učínivati přede vsíti.

Loď nepodezřelá, která nemá hláše zdravotního, může vyhledy takové jen tehda býti účastna, když se utěšilo potvrzením tamních úřadů zdravotních, nebo i vysvědčením konsulátů rakouských, pak přivázkou správce loď a dvoa osob z místa prohláše, že v přístavu podezřelým nějakým způsobem se nezobcházelo.

§. 17.

Loď nepodezřelá, které takto na nuznou potřebu do přístavů rakouských vcházejí, nechtějce tu ani operaci obchodních přede bráti, ani ve svobodné společnosti věžáti, musí býti nicméně jako každá jiná loď tázána, odkud připlývají a státi se co se jim přibodilo na cestě, a neodpovídá ve 48 hodinách nase, musí se způsobem výše předepsaným prohlédáti a dáti v svobodnou prátka.

Částka B.

Jak se má nakládáti s loďmi z krajín nepodezřelých (*dí patřící díbrna*), při nichž jsou okolnosti přítkující.

§. 18.

Nežli tu listiny zdravotní, anebo jestli listina ta tak nepravdivá, že jest pochybnosť, zdáti to jest pravá loď, má se jen tehdy tomu vira přiležiti, že přichází z místa nepodezřelého původu, když položení místa udané, čas, po který cesta trvala, druh loď anebo nákladu, národná matička lodě a nebo listiny jiného způsobu, ježto tu snad jsou, poskytují opakující a potakmo potvrzují výpovědi, a když na výpovědi tyto správce loď a dvoa jiné osoby učiti přiváku. Vezjevši strany toho pochybnosti nebo odporu, podrobili se má loď nejmenší rezervě observační, která v čas přítkosti jeho pro loď dí patřící může jest ustanovena, jsouli však tu okolnosti vědké přítku-

jel a jasněji, nežli stav zdraví v Lovosí úplně dobrý, kontumace *de potestate bratis* *de potestate*.

§. 19.

Byli-li listina zdravotní leď nepodepsaná učiněna více než 5 dní před odplutím, nemá se proto leď činiti státně obšířou, nežli jinak státně přísluší k pochybnosti nějaké.

Jestli ale pochybnost nějaká nebo nastarostá jiné okolností přitěžující, mohou mají místo výminky §. 18., leď že by pozdější oprávy úřední nebo listiny zdravotní ledi, jako u téhož přístavu později odplaty, stravné, že v místě, odkud leď přijela, stále teď dobrý stav zdraví.

§. 20.

Omezením náležo na ledi, a místa nepodepsaného přitěžující, nastane proto přitěžující řízení zdravotní, jestliže při obhlédání lékařským nezaujmá nějaké podezření (§. 14.). Vazběni by ale a omezením tohoto dřívodná pochybnost, jestli tu moř nebo škola nimmie, nemají se ani leď ani osoby k svolování společnosti připouštěti, pokud pochybnost nebude odstraněna. Pakli by se podezření prokázalo být pravé, muselo by se nastáti s ledi kompromitovanou podle hlavy IV. nakládati, náležo muselo by se zaručiti všem lodím, kteréž tentěž dleba nebo později u téhož přístavu odplaty, státní kontumace *de potestate bratis* dleba, až by dleba novější bezpečnější oprávy. Takové však opatření, šetřící se hluboce nastáti osob jednotlivých, náležo i obchodu obecného, nemá se nikdy učiniti dříve, než 3 až se o tom slyši náležo dleba než více zkušených lékařů jako podle potřeby úřed políční a míst nejbližších povolati má.

§. 21.

Nevrovnávaní se počet osob s tím, než v listině zdravotní strany náležo náležo, platí, než se týče ledi provenience nepodepsané, náležo předpisové :

- a) Zeměli náležo na cestě, náležo se oznamo náležo lodního důkladně vykoumaní náležo nemocno, jako se před smrti a po smrti objevily, náležo obhlédati smrtě náležo, jestli ještě na ledi, u náležo na to, přivezenu k tomu třeba ještě jiných lékařů, výrok svůj, náležo nemoc byla rozhodně nepodepsané povahy, náležo leď hned náležo připuštěna být k prátice. Vazběni pochybnost nějaká, mají místo ustanovení §. 18., a jestli tu podezření dřívodné, náležo se kontumace podle §. 20 ;
- b) utopili se na cestě náležo a náležo nebo příteli jinak k náležo, postáje nemocní přitěžující správce ledi a dleba jiných osob, by náležo pochybnost v příčině zdravotní se náležo ;
- c) vydávali leď náležo na náležo a náležo jiné ledi za průvodce lodního, náležo se sama při tom byla náležo, náležo bez náležo k prátice připuštěna být, když se leď, již průvodce lodní byl náležo, u náležo zdravotní náležo a svobodně náležo se výpravě náležo správce a samého průvodce lodního náležo pochybnost se

návikem, nebo když se přechodí písemně prohlášení kapitána, jenž průvodce lodí dříve byl. V neokrajku toho má se, právě než se loď k svobodnému společnosti připojí, oznámit strany toho, kdy, kde, kam a jak osoby nahánějící na jinou loď byly vyhány, potvrdit písemnou správce lodě a dvou jiných osob a lodě.

- d) Jestli na loď, ještě přijela, více osob, nežli na listině zadržetí odino, může se pochybnost o nepodezřelém původu osob na loď přijatých způsobem výše uvedeným (g) nebo paží pozorování a jinými listinami odvíklostí, a na to se vydaly-li písemně samých osob na loď přijatých postihů odhláti.

Naházeli se naproti tomu jistoty, že any osoby pocházejí z místa podezřelého nebo z lodě podezřelé, nastane řízení kontroly, místo nebo loď samá, a sli osoby přicházejí, přiměřeně. — Nedáti se kusečně o původu osob kromě jejich vlastní výpovědi kdesi jiný důkaz k místu přivesti a dávali místo, kde byly na loď přijaty, nebo národní osob samých nějakou příčinu k podezření, podezřelí se má loď se všim, ce na ní jest, když vůbec panuje dobrý stav zdraví, rezervě pozorován, jako v §. 18, v čas nebezpečném ale kontroly či postihu brátia či postu.

§. 22.

Obehánělí loď, a míst nepodezřelých přicházející, a někým v mezipřístavech nebo na moři, platí strany nich tato ustanovení:

- a) Vystoupili z lodě v mezipřístavě nějakou osoby nebo věci, nebo byli tam na loď přijaty, anebo obcházelí vůbec loď svobodně, má strany ní místo zcela ona řízení zdravotní, která předepsáno jest pro ona mezipřístav, pročť jestli také nepodezřelí, odstav i ona nepodezřelá, a jestli on podezřelý, jest podezřelá v stejné míře i ona.

Jestliže však loď nějaká do některého nepodezřelého nebo podezřelého mezipřístavu takto oběhla nebo se v něm zakotvila, a někým v něm zadržávaná, nemění se tím provenience původní nikterak, jak může se toto přičlením uváděním kapitána a dvou osob lodních potvrdit.

- b) Přijatali loď na moři ubohi nebo věci jed chytající, nalozili je nebo obdržela od jiných lodí, má se původ jejich co nejvíceji vykouzlati.

Ujistěvaní, že věci takové jsou původu nepodezřelého, když se písemnou správce lodě a dvou jiných osob ztvrdí, postáváje, že se může loď připojit k prstie pejistiti, potvrdit se jinak ona ujistěvaní jinými okolnostmi, listinami, drahem a povahou věcí samých nebo přiběhy skutečnými, jako již dříve byly známé. Uznáti se však, že původ jest podezřelý, nastane řízení kontroly, místo, a někde pocházejí, přiměřeně, podle hlavy IV. Vyzvěli pochybnost nějaká, platí ustanovení §. 21 (d).

Byliť od lidí nepodezřelí jiné lidi, byli i podezřelí, na mezi odvolány nebo od ní přijaty věci jed nechtějící v čistých nádobách, pokládá se za to, co zdravotní se týká, jako by se to nebylo stalo, když a příslušná zemská správa lidí vyznával, že se při tom neuděle žádné dotčení osob, pláchet a t. d.

e) Přiláali loď nepodezřelá na cestě v dotčení nebo snížení jen okamžitě s věcmi jed najítími, s osobami nebo lodmi, může se při Hazei zdravotním jen takto pokládati, jako by se to nebylo stalo, když správa lidí určitě udati může, že osoby nebo loď ty pocházejí z nepodezřelého místa, a když strany věci, které přilály v okamžitě dotčení, uvěsti může takové okolnosti, jimiž se vztáhlé posouzení uděluje.

Jestli však přivede lidí, osob nebo věci těch, jakel vůbec známa, podezřelý, musí se loď, která z ními přilá v dotčení, podrobiti kontumaci, místa, a náhod pocházejí, přiměřeně. Jestli konečně o přívodu pochýbení, podrobit se loď, když stav zdraví ve výhledních zemích vůbec jest dobrý, rezervě observací (jako v §. 18), v čase nebezpečném ale kontumaci *de patente libera de parte*.

Ve všech zde přivedených případech políhati se má utátek kontumace nebo rezerva jít od toho dne, kteréhož se okamžitě snížení nebo dotčení naposledy stalo, kteréhož den kapitán s prohlášením příslušným udati musí. Také musí při kontumacích tohoto způsobu žádné určitěti Hazei odlišovací se uděluje místa, a loď může se tedy, když od snížení prošlo již tolik nebo více dní pozemních, když kontumace nebo rezerva má trvati, ihned když dajce a se vyšetří, dát s celým nákladem v praxi.

Částka C.

Kdy má výmínkou místo polehčení v nakládání s lodmi nepodezřelými
(*de patente libera*).

§. 23.

Lodě válečné, jichž velitelové jsou důstojníci, jsou od vedoucí listin zdravotních a od prohlášení nebezpečnosti, a mohou, jsouli přívodu nepodezřelého, po učiněném konstátě (§. 12) na pouhé slovo velitelovo ihned dány býti v praxi. Na lodích strážie finanční pronají se jak předkládání jaké koli listiny, tak i konstátat a prohlášení.

§. 24.

V časech obecně dobrého stavu zdraví, když tolik v evropských a mimoevropských přístavech separuje ani mor ani látá zimaice, má se vsem lodím, pasem, řeč, *patente libera* uplatňováti, při nichž podle konstátat (§. 12) žádné příslušajících okolností místa není, prohlášení v §. 13 předepsané (*supralexis*) úplně promítnouti.

§. 35.

Dovozní barky rybnícké mohou v lasech obecněho dobrého staru zdraží v Lesaně od obyčejných předpisův dotud býti dispensovány, že se nezasadí u úřadu zdravotního opatření při jednom každém jeři, nýbrž každých 8 dní, pakli se mezi tím něco zvláštního nestálo (že se stihají osoby, obchod vede na moři a t. d.), v kterémžto případě se vůbec předepsanému řízení podrobiti musí. Barkám takovým může se listina zdravotní na jistý čas a sice na 6 měsíců promácnouti, a má se při každém opovědění toliko na hřbetě posuzování učiniti, listina pak sama teprv po projití lánky, nebo když se stane zadržna ve správci, obnoviti.

Číska D.

Jak se má nakládati s lodmi nepodezřelými, když se rozbijí nebo uvážnou, a když se přijímají osoby a věci ochráněné.

§. 36.

Strany lodě, kteráž na břehu uvážna nebo se rozbije, ulož se má v přičině zdravotní týžiti prostředky opatření, jako při každé jiné lodě, pročes se musí, dříve než se jí dovolí svobodně obcházeti, a než se osoby a věci ochráněné připsají v svobodné společnosti, přived její uložiti vyšetřiti, a o případnostech na cestě kosořítat předepsaný zvlášti, činní se však nemá protahovati pomoc okamžitě, která se lodě nebo osobám jich poskytnouti může.

Může se přived nepodezřelý listinou zdravotní prokazovati, anebo jestli úplně hodnověrnými zprávami a okolnostmi jiným způsobem zjištěn, má místo obyčejné řízení strany lodě nepodezřelých. Jinak četiti jest předpis §. 18. Jak má se loď v svobodné společnosti připsati, učini úřadové, jichž se týče, dále opatřev.

Strany osob jednotlivých, jako se při rozbití lodě na rybníku moři a lodě nepodezřelé (samy anebo s věcmi a uhořím) na pomoc ochránily, platí bez výnimky titě předpisové, co strany lodě samých.

§. 37.

Metroch těl, kálek stohů nebo jiných věcí, které moře na břeh vyvrhle, zasadí se, pokud zdravotní jednání úřední není skončeno, uložiti dohládnouti, mají se tedy hned od té chvíle, co byly nalezeny, hodlivě hlídati.

Jsouc toboly, když s ohledem metroho těla nebo věcí, k těmž úřad zdravotní vrchní poličkou posuziti a splasobně osoby a okolí přivítiti má, a úplně jistotou vychází, že jsou nepodezřelého původu (že pocházejí třeba z místa svého nebo ze sousedství), a nebo když podle povahy své jsou nepodezřelé, nechytí jed, a nebo když kosořítat jinými cestami došly aneb důkladně a hodnověrně zprávy, že jsou původu nepo-

desafetka, může se uvést též nebo vše pro další opatření ihned útahu policejnímu odezvatí, na kterýž pak náleží, aby přehled o zachování ustanovení práva soukromého.

Byloby však té nejmenší pochybností, nebo bylo by to důvodného domněn, že vše takové nebo vše jest podezřelého přiroda, mají místo předpisové, toho se týkající, ježto jsou obsaženi v hlavě IV.

§. 28.

K částem lodí, ježto náhodou se nebo byly vyvráceny, má se zvláštní zřetel učiti, posouvá v nich někdy bývaj nádehy, v nichž se nalézají psaní nebo jiné věci strany moře podezřelých, ježto se musí učiti v kontumální řízení. Mimo to zastávají již proto povinností, posouvá se z nich někdy psaní může jenže loď v nebezpečnosti nebo v neklidě přilít, a posouvá z nich nabýti lze jiných zpráv, kteréž, nejen co se týče příslušek ale i prospěchu plavectví, velmi důležitě býti mohou.

H l a v a IV.

O řízení očišťovacím v přičině lodí, osob, zboží a věci, psaní a zvířat, ježto přicházejí z krajín podezřelých, nebo se stanou podezřelými.

Částka A.

Předpisové obecné.

§. 29.

Lodě, osoby, zboží, věci a zvířata, ježto přicházejí z krajín podezřelých nebo přilít v dotčení s osobami a věcmi podezřelými, nesmí v přístavech rakouských přilpáštivy býti v srovnání obcházení, pokud nebyly skrz předepsaný čas pozorovány a potažmo očištěny.

Toto pozorování nebo očišťování rozývá se kontumace v říšské soudu, a dělí se :

- a) v reserved obzračení; když loď se učila, co jest na ní, jen skrz jistý čas se nechá kromě společnosti, aby se v níu star zřetel osob pozoroval, náhon ale hod zcela toho neklidí, aby se zboží z loď vypravilo, a nebo to lidé jen strany některých zvláštně podezřelých věcí;
- b) v pravou kontumaci, když se kromě toho, že se pozoruje star zřetel osob, zboží podezřelé musí z loď odstiti a zvláštní řízení zdravotní s níu předsé učiti.

§. 30.

Jak dlouho vůbec kontumace má trvati, jak podle stupňování patentů (§. 4), tak i podle stupní podezření, v kterémž samá, se srovnáného obchodu pravidelně vyznačeno (§. 2) vzhledem na zvláštní jich poměry i v zřetel čas bývají, ustanovuje e. k. ministerium tržby, a může to dle okolností změniti.

Pravidla, ježto se při tom berou na základ, jsou tato :

- a) proti ústní úmrtí učiněná se vůbec rezerv observančních, proti úmru, podle rozličných stupňů nebezpečnosti nebo podání, buď právě kontumácie nebo posudých rezerv observančních;
- b) při všílké rezervě observanční trvá pozorování lidí, osob, zvířat a věcí, z tohoto vyjímaje jenom věci, v nákosé jakožto zvláště podružné poznamenané, stejnou dobu;
- c) kontumácie pro patent, *hebenim patente bratia di peste*, ustanovena jest nejvyšší na 40 dnů, ku kterému době máme to přicházejí jisté předcházející doby vyvířovat, kteréž se někdy vpočítávají a někdy nevpočítávají;
- d) předcházející vyvířování (*Sciarina*) má místo jenom při patentě, *hebenim patente bratia aggrucata di peste*;
- e) při patentě, *hebenim patente bratia di peste*, platí pro všechny země Levantské stejné výjimky, při patentě, *hebenim patente netta (di peste)*, může se však učiněti stupňování podle zvláštních poměr rozličného země krajin východních a podle toho, v jakém stavu se tam nalézá řízení zdravotní;
- f) při právě kontumácii mají se osoby a lidé vypravované podrobiti kratší, zvláště ale, ještě se má čistiti, delší kontumácii nežli koř, lidé pak vůbecné vždy kratší kontumácii než lidé obchodní. Co se týče osob a lidí vypravovaných, může se jim máme to ještě hláti skrítiti, když se podrobí zprávi, t. j. když všílké věci podružné to namoňují a čistý oděr ze svobodného opoždenosti oblékají;
- g) doby kontumácii mají se vůbec upravená ta úroveň pořádkování, kterou se vlastní úřadní zdravotní v zemích na podružné poklidných stále budou udržovat.

§. 31.

Vztahování ústní ustanovení kontumácii, od ministerium daná, na stav zdraví v zemích, kteréž hláde doby jest, a v následku toho na to, jak se má s lidmi, osobami a věcmi z nich přicházející nakládati, náleží na úřady zdravotní. Při tom jest pravidlem, že jen ť a z, jak dlouho kontumácie má trvati, může býti rozličný. Řízení ale že při všech rezervách observančních a při všech právě kontumaciích jest stejné, že kde se určitě předpisy ustanovuje výjimka.

§. 32.

Ustanovení kontumácie všílké, kteréž lidé, osoby a věci jsou podrobeny, řídí se podle místa, odkud tyto přicházejí, nebo podle osob a věcí, jimiž byly nablíženy. Při lidích s nákladem poklidá se vůbec za místo původu osob podružný přístav, kde lidé brala náklad. Bralí lidé náklad ve více přístavech, tehdy podrobena jest kontumácii, ustanovené pro místo více podružné, nenasjíli jinak místo výjimky, v §. 34. vyčlené. Při lidích kontumaciích bez nákladu poklidá se za místo původu vždy osob podružný přístav, v něm naposledy svobodné oblékají.

§. 33.

Co se týče političní běhu kontaminace, strany toho plně (vyjímajíc patenty, řeč. patenty hračka agrarata, pro které se v §§. 142 a 144 zvláštní předpisy obsahují) tato ustanovení:

- a) Všechny rezervy obsažené jsou lodin, osobám a' nákladům od toho dne, kterého hlášen vstupu na loď, a toliko lodě by to byly takové věci, které se dle předpisů musí stáhnouti, od toho dne, kterého a) loď byly odstraněny;
 - b) kontaminace patentů, řeč. patenty města a hračka dí posty, jsou lodin od toho dne, kterého hlášen vstupu do loď, osobám na loď takové osobě, které se musí stáhnouti, jestli ale osobě takové na loď, tehdy od toho dne, kterého a) loď byly vypraveny;
 - c) přijal loď, na níž jest osobě jed neochytní, nebo na níž jsou loď, jednho obilka jedu neochytní, nebo přijal loď, toliko rezervy obsažené podrobené (nejpouze povinná, osobě nějaké skladat), v rakouském městořístavě, nebo v cizozemském přístavu dí patenty šifera, jednho úřad zdravotní se podle ustanovení čas od času vydaných na úplné akreditovaný pokladatí má, jednho nebo více hlášen zdravotních, a osobě tito na cestě přede předepsané očistěnské věc, jednho se očistě, tehdy se loď, když přijede, ty dni, po které hlášen byli na loď, vpočítají do času kontaminace, jak mile tito přišel patenty, že se očistěnské každodenně opakovalo, a že sice na cestě se osobě na loď se nalézající (počít jest zvláštně finanční očistěnské podrobené) v datnosti nepřel.
- Pod tímto výnimkami může kontaminace jest loď počítat i od té chvíle, kdy a) přístavu podrobené očistě, když na ní byl rakouské hlášen zdravotní.
- d) lodin, jednho osobou hlášené osobě, která by se musela stáhnouti, a která loď v rakouském nebo cizím přístavu dí patenty šifera pod dohledem vůbec akreditovaného úřadu zdravotního (jako výše od c) již hlášen kontaminace své pravidelné (když na nich byl hlášen) přestaly, vpočít se dni přestaly do kontaminace, jak mile to spíše úředním mohou prohlásit;
 - e) osobám, jednho zůstane na loď, jde kontaminace rovněž tak jako loď;
 - f) osobám, která ve 12 hodinách po ustanovení kontaminace odeberou se a loď do lazaretní, počít se kontaminace, v regulativu nemocným a loď vystoupily vyměření, od toho dne, kterého přišel hlášen na loď. Vystoupily osoby a loď počítají.

tebdy jde kontumace teprv od toho dne, kteréhož vystoupily, nežli jim to jinak prospěšnější, aby jejich karanténa šla zároveň s karanténou loďi;

- g) osobám, ježto se ve 12 hodinách po ustanovení lhůty kontumace spogli podrobí, od toho dne, kteréhož vstoupil hlídač na loď. Osobám, ježto šel spogli ku konci kontumace, počítá se karanténa:
1. Od toho dne, kterého vstoupil hlídač na loď, když se odebrali v prvních 12 hodinách po ustanovení kontumace a loď do lazareta;
 2. od toho dne, kteréhož vystoupily z loďi, nebo, byli by jim to prospěšnější, od onoho dne, kteréhož počala karanténa loďi, jestliže ony vystoupily z loďi po projiti 12 hodin;
 3. od toho dne, kteréhož počala kontumace loďi, když z loďi přijdou přímo v svéboudou prístavu, a v lazaretě toliko oblékou jiný oděv;
- h) zůstá z loďi vypravenému jde kontumace bez rozdílu od toho dne, kteréhož bylo posledně kali v lazaretě oděveny a na vltř dno;
- i) kde se kontumace počítati má od toho dne, kteréhož hlídač vstoupil na loď, počítá se den tento na plyn den kontumace, byl i byl hlídač do loďi vešel teprv na večer, pod tou výjimkou, že před projitím jeho věci byly oděveny a dotčeny, což učiní, hlídači ve všech případech jsou první, kde není žádné skutečné překážky. Den, kteréhož byla činná prístava, platí vždy za plyn den kontumace, byl i připuštěni ku svobodnému obcházení bylo se stalo již dno;
- k) přijede-li loď na loďech nebo z osob z loďi vystoupilych nebo při zůstá z loďi vypraveném podobě, t. j. když kontumace již počala jti, věci na jevo, kteréž se jakžsi koliv řízení očišřovacího po náhodě čas podrobiti mají, musí se kontumace znovu počítati, leč že by se vše nahromá bez většího přínosu dostáti mohla odstraniti a řízení přiměřenému zvláště podrobiti.

§. 34.

Každá kontumace má vždy zvláště o sobě projiti. Osoby, ježto k sobě náležejí, čini spolek kontumace pod dohledem zvláště hlídače. Aby se učinily osoby, loď z zůstá rozličných kontumací, může se toliko výjimkou a přičin zůstálo hodných povoliti.

§. 35.

Vypřetřívati věci a očišřovati zůstá musí se po celý čas kontumace dno přede bráti, a zmus se asi ve dny svátoho přetržení.

Magaziny očišřovací mají býti tak zřizovny, a zůstá v nich tak narovnáno nebo narovnáno, aby okras ně vnoše mohli volně přivaz jti. Většíké operace očišřovací nepa-

dražšího i podražšího zboží obstarávali a potahno k nim přihlížeti má kromě státního vlašného hlídač, kterýž jest v svobodném společenství.

§. 36.

Likářské oblédání kontumaciů děje se, neomocnělíli někdo nebo neomocnělí v čas kontumace, vůbec jenom ten den před připuštěním k praxi, při patentě však, i při patentě družst. i přímo po přijetí.

§. 37.

Oblédání praxi musí i loď a osoby ihned ústat kontumaci opustiti a zboží se prodati se odvésti.

Ošklivá omalová se může při lodích a při zboží toliko pověroustí, při osobích toliko nemoci, která jim není vycházeti.

Číslo III.

V čem náleží obyčejně řízení při lodích podraželých?

§. 38.

Vyšetřování původu a případnosti na cestě diti se má jako při lodích nepodraželých (§. 11 a 12), kuzitost má se však vždy odlišiti přezně, a hned na to má se ustanoviti kontumace a vstíti na loď hlídač, kterýž s loď musí přestíti karanténou. Loď, na níž jest více než 20 osob, obdrží 2 nebo více hlídačů. Hlídač běže se na loď za tou přihlášou, aby se naklye převládění, udalil počet osob a star redel s listinami a vypravilni se zveřel a udalil všechny osoby na pokhod jemu zdravé. Na hlídače náleží, aby, pokud karanténu trvá, nepřevláděným dchilicím tomu překazil, aby se mohlto loďi nenasitilo s osobami svobodnými nebo jinými kontumaci, aby přihlížel ku všelikému skládání a nakládání a obstarával každodenní odhlování všechých věci potřebovacích, jedlo jed chytaji.

§. 39.

Za věci potřebovací pokládají se všeliké, ke stavbě loďi náležející plachty, lany, rukavky, pytle žil měchy, nářadí a t. d., pak odív, pašiny a jiné věci k potřebě osob osob náležící. Čistilni věci těchto má náležeti v tom, že se jich hlídač každodenně dotazuje, a dílem na palubě, dílem pod palubou dá na vyšetření.

Řízení odhlovací sledová má místo toliko, když jsou na obklnosti přiléhající, v případech utvářě předepsaných.

§. 40.

Při praxi kontumaci musí se všechny zboží jed chytající (nebo podle okolností v náleži odlišiti pojmenování) a všeliké obálky se možná nejdříve a loďi odstraniti a v lazarově předepsaném řízení, kteréž hlídač k tomu ustanovev berou předsa, podrobiti. Z toho jsou však, vyjmajíc patent, i při patentě družst. *appareata di posto*, vyjmuty ustanovenia (pakoňje) plavců a porostřých a to tak, že nástanou v loďi a že se s nimi nakládá jako s věcmi (§. 40), když náležejí v takovýchvěcech, kteréž jsou ustanoveny

ka vlastní potřebě osob na loď se nalézajících nebo rodin jejich, a když tyto již dříve, než přijely, jich užily nebo se jich dotkly. Totiž platí i strany pytlíků, v nichž jsou označeny různé podmínky a vzory obilí nebo jiného nepodobačného zboží.

§. 41.

Zboží může se slediti, jakž toho může, kde na loď loží, a okolnosti doplnějí a vyhledávají, než potřebí jest, aby se zboží podobačlé vypravovalo právě nežli nepodobačlé. Zboží toto vydati má krom zvláštních případností vlastníkovi správce loď sám prostředkem vlastního místa svého, podobačlé pak zboží má se ustanovenému strážci lazaretnímu k odlišné odstavěti, nebo v magazíně pod náčelní kapitánova slediti.

§. 42.

Loď, která podrobena jsou takto rezervě observační a na níž se nevzru žádného zvláštně podobačného zboží, ježto by se měla z loď vypraviti, mohou z celým nákladem obdržeti svobodnou pražku. Naproti tomu musí se z loď, ježto jsou postaveny pod právo kontumaci, vůbec právě zboží vypraviti detat, aby se ta část zboží nepodobačného, která zůstane na loď, bez obřadu mohla vyšetřovati a převláděti se nabyti, nežli než podobačného z ní nebo pod ní skryto.

Takto při té rezervě observační nebo kontumaci, kde předpis toho žádá, aby se jen některé zboží, které se za zvláštně podobačlé pokládá, z loď vypravilo, může se po úplném odstranění zboží tohoto z loď (k čemuž' prokázání postahuje, když se porovná z listinami nákladními), všechno ostatní zboží, bez rozdílu, zbytlí jed' čili nezbytlí, až do skončení karantény nechati na loď.

§. 43.

Když všechny přecházející výstupy se vyplní, a po čas kontumace zvláštně oznáky nějaké podobačlé nemoci se nezjevily, vzruše se ráno posledního dne kontumace po lékařském ohledání osob předešlé pilné vyšetřování na loď skrze dva strážce dozoru a když se shledá, že všechno jest v pořádku, vydá úřad zdravotní dovolení k svobodnému obcházení.

§. 44.

Jestliže by vypravování věci z loď, kteráž podle předpisu výše dotčeného (§. 43) k tomu jest zavázána, až do toho dne, kteréhož kontumace se skončí, tak daleko nedospělo, že by nebylo možná, zbytek nákladu podle nařízení vyšetřiti, nemělo se sice loď diti pražka, nežli však žádná překážka, aby se osobám jednotlivým loď té povolilo, by z věcí svých po přecházejícím lékařském ohledání vystoupily v svobodné společnosti.

§. 45.

V čas kontumace může každá loď předešlého správy, jež okolností mástai připomnějí, může osoby vypravovati nebo přijmati, a po skončením vypravování vaši přičítá nebo nový náklad.

Taktož jest každé loď dovolena, zboží, kteréhož byla přivzeta, vzeta nebo z částí pod kontumaci opět vyvážti, a když odjíždí do některého jiného rakouského přístavu

(se zvláštním dovolením a v případech příhodných i jinak) valů s sebou strážce zdravotního.

§. 46.

Lodí podzoblé, která se u ústí zdravotního jen proto opovídají, aby obdržely pasy, potvrza nebo jiné věci k další cestě potřebné, kterých ale zároveň se prohlásí, že nechtějí předce bráti nikakých operací obchodních, učíří že namýšlejí ihned odjeti na místo svého ustanovení, bývají takto ústně tázány na to, odkud přijíždíji a na okolnosti jindy, a nedostanou žádné strážce.

K lodím takovým přihlíží se takto se není, a až do odjeti nedovolí se jim nikterak obcházeti s pasy. Zdržují se přes 48 hodin, aneb máli jedna nebo více osob vstoupiti do lodě (máti se vůbec státi uznána v počtu osob), musí se správcem lodě odhláti se přesný konstat, listina jeho zdravotní musí se odevdati úřadu, a když opět odjede, musí se to na rubu proznamenati.

§. 47.

Jestli předce podzoblé, nejsou ani lodě válečné, jejich velitelové jsou důstojníci, od vedení listiny zdravotní osvobozeny, má se jim však opatrnosti promlouvati.

Částka C.

Jak se má nakládati s loděmi kontumáčními v případech mimořádných nebo když jsou tu okolnosti příštější.

§. 48.

Neslí loď, jejížto správce na místě, odkud přijíždí, udává nějaký přístav podzoblé, listinou zdravotní opatřena, a nebo jestli podle listiny této pochybná, udáti to jest to pravá loď, nemá se kontumáce, udánu na místě přesvědčena přiměřeně, jen tehda zastřívati, když se přivrtájm uznáním kapitána a dvou jiných osob ve spojení s listinami jiného způsobu, ještě jsou před rukama, a povahou lodě a nákladu a podle okolností i s nacionalnem osob na loď, pochybností větší odstraní, že místo udané jest pravdivé, a když se nevěřej star zdravotí pokládati máti za příštější velikého nebezpečnosti. Neslyeli by tomu ale tak, a nebo povstali by nějaký znamenitý odpor, muselo by se loď podrobiti kontumácii, ještě má místo při jemu *patente bratři di poste*.

§. 49.

Lodím s pasem zdravotním, loď, *patente netto*, kterýž udáti jest více než 5 dní před odjezdem, v času zdravím nebo když vůbec tu žádné pochybností není, kontumáce nebo reserva se nezavádá, nastaneli však pochybností nějaká nebo jsou tu jinak okolností příštější, nastoupá Haezi, předepsané při *patente bratři di poste*, nejasať tu jinak podřížji hospodárně upravy, že star zdravotí v místě, odkud loď přijela, neustále byl doberý.

§. 50.

Lodím, ještě přicházejí s pasem, loď, *patente netto*, a přístavů tureckých a nejsou opatřeny certifikátem předepsaným konsulství nějaké marnosti křesťanské, má se kon-

zamíce nebo rezerva v den prodávání, pakli nepřinesou loď, která zároveň nebo později odplyla, úplně upokojující správy o stavu zdraví toho kterého přístavu.

§. 51.

Jestliže se na loď podceňebé cestou někdo rozemocel, musí se hned, když loď jde, nemocný i všechny ostatní osoby na loď lékařsky obhlédati. Přijde-li s jistotou na jevo, že tu jest nemoc obyčejná, nechtějí se některak řízení konstanáční přívodu přiměřeně, jestli tu však pachybnosti důvodná, kteráž osobám jenom v čas nebezpečnosti nastati může, má se pratika, i po první karantény, na tak dlouho zdvíhnouti, až podceňebé úplně pomine.

Postavili se konečně na jisto, že nemocnámi pocházel a moru neb ze špatné živnice, tehdy mají místo předpisové, přístři při pasu patente brátta *aggravata* (§§. 139 a násled.)

§. 52.

Udělí se rozdíly v osobách na lodích podceňebých, platí tato ustanovení:

- a) Zestřeli někde na nemoc nepodceňebou a postavili se to způsobem v §. 21. (a. předepsaným na jisto, nepřiznáje se proto konstanáče loď; v pachybnosti rozšíří se má karanténa a pasu patente netu na pas patente brátta, jestli tu však úplně jistoty, že nemoc jest nákadlivá, zachovati se má házei, předepsané pro pas, loď. patente brátta *aggravata*;
- b) obzřeli jedna nebo více osob nějakým nešťastím, nebo
- c) zcházeli avš některý, jestli byl jiné lodi na přiveděho den, uznávali se tím náleže v ustanovení konstanáčním, přívodu loď přiměřením, mohli se výpovědi k tomu se vztahující způsobem v §. 21. (b, c) předepsaným potvrditi;
- d) i tehda, když jest na loď více osob, než v listině jest udáno, může konstanáče všemti uznávaním, prohláseti se způsobem v §. 21. (d) datčeným s jistotou, že osoby, jestli přikly, nejmen ve vyšším stupni podceňebé, nežli loď sama. Prohláseti by se ale, že jsou více podceňebé, tehdy nastane loď přiměřěji řízení konstanáční, přiměřeně přívodu osob přijetých. V pachybnosti, a jmenovitě když má sta sama, kde osoby ty do loďi vstoupily, nebo nacionali jich, zvláštím přičin k potřežení dává, nebo když veřejný stav zdraví vůbec není úplně upokojující, má loď podceňebou býti vyzvána pasu, loď. patente brátta *de jure*, byť i měla čísti pasu zdravotní.

§. 53.

Když loď s podceňebých míst přicházející v nepřístavcích a na moři s nějakým obcházely, udělí se má strany nich ustanovení §. 22. s těmito modifikacemi:

- a) Obcházelah loď v mezipřístavu neohrožně, zvyšuje se tím vždy kontaminace loďi, když mezipřístav tento více jest podezřelý, nežli místo, odkud loď přichází. Jestli naproti tomu mezipřístav není podezřelý nežli místo toto, má ustanovení zůstati kontaminace jen tehdy místo, když loď v mezipřístavu přestála rezerva nebo kontaminací, a předpisy rakonskými se zrovnávají a obdržela tam svobodnou praxiku.

Byli mezipřístav vedle ustanovení rakonských pokládán za přístav *de patente* *Bberg*, a bylať tato loď podezřelá s kontaminací nebo rezervou třeba bez ní k praxice připuštěna, pokládá se loď za provozování a přístavu taku *de patente* *Bberg*. Co se týče loďi bez nákladu, platí ustanovení, daná na konci §. 22.

- b) Pro osobu nebo věci jed chytající, kteréž byly na loď vzaty na moři, nezvyšuje se kontaminace loďi, když se způsobem v §. 22. (b) prokáže, že věci ty nejsou více podezřelé nežli loď sama. Jestli však původ jich podle příznaků více podezřelý, tehoty se musí loď podezřelá příslušným příslušným ustanovením kontamináčním. Jestli původ věci těch zcela nejasný, bude loď podezřelá té kontaminací, kteráž jest té doby, když přijela, mezi kontaminacími, jejichž se skutečně užívá, nejvyšší, a třeba vychází, že loď, nežli veřejný stav zdraví zcela upokojující, podrobí se mezi kontaminací přesu *patente* *dvatva de poste*, byl i měla listem listem zhraností.

- c) Pokud poskytlým dokazován nebo směřován s věcmi, osobami nebo lodmi jed chytajícími, neodůl se kontaminace loďi, měřeli se (jako v §. 22. c) vyloučiti, že věci, osoby neb loďi ony nebyly více podezřelé než loď sama, kdežto by v tom případě, že by tomu tak bylo, nastoupiti musela vyšší kontaminace, v poskytnosti pak zůstati, jako výše (v lit. b).

Vyšší kontaminace má se ostatek ve všech případech těchto polštati od toho dne, kterážž se podle příslušného vyjádření kapitána a dvou jiných osob a loďi směřeni podroběti stalo, tak sice, že se spočítati měře v posledním dni pozostal a v karanténě, kteráž lodi podle vlastního původu přibíhá. Aniž jest s takovým vyjádřením kontaminace spojená povinnost, zbráti složití, rovněž se jíť za příčinu vlastního původu loďi samé listati, aby se složilo.

Částka D.

0 Pízení kontamináčním strany osob.

§. 54.

K osobám, jejich přicházejí ze země podezřelých, třeba které se osobami nebo věcmi podezřelými nachítily, musí se dříve nežli vejden v svobodné společnosti, po jistý čas přibížeti, podobně by v tomto čase, die ukončenosti posazradal, ukrytý v níh moř nebo štati záměre vypuknouti musela; když se ale toto nestane, pokládá se měře za to, že stav zdraví jejich jest nepodezřelý. Věciž jed chytající věci tělesné a jiné osob

tělesu musí strážce zdravotní, k přihlížení k nim ustanovený, vyšetřovacími sčítání a zároveň každodenním se jich dotýkáním o tom přezkoušiti.

§. 55.

Osoby, jímž uložena jest kontumace, mohou ji přestatí buď na lodi nebo v bytech lazaretních. V případě tom i onom nesmí osoby k sobě náležející ani strážce jejich po čas ukončení a nikým přijíti v dotknouti.

§. 56.

Když karanténa celé společnosti kontumická bez nebezpečnosti projde, když se totiž ani při osobách pod dozor postavených, ani při strážcích, kterých více jejich šicel, náležitě znameří nějaké podezřelé nemoci nestane, povolí se římo podobného dne kontumického po předešléjším lékařském ohledání a po vyšetření všech osobám, aby a karantény vystoupily. Kontumicisté, ježto se v lazaretně podrželi spole (§. 51.), mohou, když je lékař prohlásil za zdravé, i v kraji blíž než ostatní osoby, k témuž spoleku kontumického náležející, dány býti v společném prátku.

§. 57.

Rozemřelí se kontumicista některý v přístavu, kde není žádného lazareta, posuzuje lékař, ústavu zdravotnickou přidávaj, jestli tu jako podezřelí moru nebo šleťo zimnice. Uzná se, že tu není žádného podezření, ustanou výhradky kontumická oznámovací. Jestli tu ale divotná pochybnost, platí předpisy, dané v §. 51.

§. 58.

Sešleli by někde v přístavech, v §. 57. jmenovaných, na lodi kontumická smrti, má lékař s potřebnými opatřeními mrtvé tělo ohledati, a uzná se, že nebezpečné, až do projiti kontumické na lodi ponechat, aby je pak plavci na zemi pochováli, a nebo muselo by mrtvé tělo proto přilož dříve na lodi zřetati, má se ve vždy ponežiti, nachází se při tom způsob u plavců na vysokém moři obyčejných. Jestli že by však úmrtí přilícu dalo k divotné pochybnosti anebo by se jim snad docela malylo jetaty, že jest tu mor nebo šleťo zimnice, muselo by se lodi obkázat do nejbližšího lazareta, mrtvé tělo pak muselo by se dříve na zemi mezi ponežiti.

Způsob lékařova v ohledání těla mrtvého má se v případě takovém dáti správcí lodí krom ostatních jeho šicel, aby ředitelské lazareto a všickni to přijali. Ostatně má se má v případech takových sčítat k tomu, co v §. 29. vytknato.

§. 59.

Rozemřelí se kontumicista některý v lazaretně, posuzuje lékař ústavu zdravotnickou, jestli tu podezření moru nebo šleťo zimnice. Odčlenování nemocného od ostatní společnosti kontumická, není v případech obyčejných potřeba, lež k výskorné žádosti kontumicistů samých, a všickni osoby, ježto se tělesu rovnají, mají pro lepší blážen a snadnější pomoc lékařskou, vždy se s lodí do některého bytu v lazaretně přenásti. Když bydl

lékař odpravoval poněmž nemocného ohledal, ani tento na vlně, vysaliti si kterého koliv lékaře, by jej dále léčil, takže shůlí v případech spůsobu podzářného nachování výminky, předepsané v hlavě V. Lékařové vůbec mají se bedlivě varovati velikého smíření s kontumacií nemocných a jejich věcní. Takže když také vyhledávají pilně chirurgické operace, při nichž dokázati se nemocného jest nezbytné, musí lékat s nemocným v kontumaci vstoupiti.

§. 60.

Oznomení, jestli se prokáže býti nepodzářným, nepřisáhl s sebou ani nemocnému ani ostatním osobám spolku kontumaciího náležitého přitížení, ani co se týče času, jak dlouho má trvati karanténa, ani v jiné přímě.

§. 61.

Úmrtí, jehož příčinou byla nemoc nepodzářná, nepřisáhl s sebou rovněž náležitého přitížení, jako oznomení samo (§. 60.).

Těla mrtvých osob v lazaretech (byť i na nepodzářnou nemoc) zemřelých mají se ostatně vždy před tím, než se pohřbí, znovu od lékaře ohledati, pokud on to uzná za potřebné, i bez odvěru do hrobu opustiti, a na to nejprve vstoupiti zemi a pak vstoupiti výpna nezářného pokrytí. Pohřbiti mohou se taková mrtvá těla toliko na hřbitově kontumaciím. Kde to lékař shledá za potřebné, mají se věci ležati a odvěry, ježkž Havel v kontumaci (byť i bez známek moza nebo šlutá zinnice) zemřelý v nemocí oděvat, oběma zhasiti. Jestli že by však úmrtí příčina dala k důvodné pochybnosti umřel se jin uzal docela jistoty nahyla, že jest to moza nebo šlutá zinnice, mělo by násta Havel podle předpisů hlavy V.

Při nejmenším podzářní, že jest to moza nebo šlutá zinnice, musí se však nemocný ihned od ostatních osob oddělit a i s věcní sejmá diti pod dozorem zvláštního strážce.

Pokud není veliké podzářní zdrženo, musí se k pracce připravit ani nemocný sám ani lidé, na které přijel, ani osoby a věci, a sáhl na cestě a v kontumaci přišel v obcházání a dotknutí. Jestli to zcela jistě známky moza nebo zinnice, mají násta zvláštní předpisové hlavy V.

§. 62.

Byty v lazaretech dají se kontumaciím, ježto z lodě vystoupí, zdarma a zcela čistě, když pak tito z nich vyjdu, musí se na jejich náklad opět dokonale vyčistiti.

Částka E.

O řízení kontumáculm strany zločín a věcí.

Oddíl I.

O kontumáculm řízení odůvěřovací strany zločín a věcí při jasném řádu, počínaje šestým dílem prota.

A. O zločínu rozšířeném zločín a věcí.

§. 63.

Všechné zločín a všechny věci jsou, co se týče povahy jich, rozlišovány nákazem mlozovou, buďto podzaběně nebo nepodzaběně.

§. 64.

Podzaběně jsou ty věci a ty výrobky a dítky takových zhotovení, na něž se hledí nákazem, proto že jsou větším dílem drsností a škodlivostí, připosnutí a tak povahou na nich leží mlozo, že jí, podle okolností pasuvadní, prostředky mechanickéjní odstraní nebo a pokud se učiní prostředky chemickéjní rozložití musí, aby se věci obyčejně od nich oddělily.

Nepodzaběně jsou ty věci a ty výrobky a dítky takových zhotovení, na něž se hledí nákazem, proto že mají větším dílem blažkou plochu nebo že jsou zřídka i prachovitá, buď zcela neodlučnými připosnutí nebo jen tak lehce se přilepi, že se podle okolností pasuvadní užitím prostředků pouze mechanickéjních snadno dá oddělit nebo s nimi smířit.

§. 65.

Vzhledem na rozdílný stupeň nebezpečnosti nákazem, kterým větší přívaznost povahy věci podzaběných (§. 64.) a užívání jich nebo způsobu, jak se s nimi před vstupem do kontumáculm zakládalo, vychází, uschová se věci tyto dle okolností doazvadní dále rozdělití ve velmi podzaběně, podzaběně a méně podzaběně.

§. 66.

Zločín a věci dělí se tedy ve dvěma hlavních skupen, totiž: ve velmi podzaběně, podzaběně, méně podzaběně a nepodzaběně.

B. Tato se rozděluje zločín a věci ještě blížeji se takto do dvou oddílů.

§. 67.

Velmi podzaběně jsou:

1. Hady všelijaké a jakých koliv dítek.
2. Všechné oděvy potřebované a jiné jed chytající věci potřebovací, ježto nezaběnějí osobám, kteří s nimi zároveň přišly v kontumáculm, a jichá předtým nežli dokazale usmrtí.
3. Všechné oděvy a věci potřebovací, ježto, jaká vůbec známe, pocházejí od osob, kteříž zemřely v zemích východních, byl i ne na moři.
4. Oděvy a jiné věci potřebovací osob, ježto onemocněly nebo zemřely na moři.

§. 48.

Látky podobné jsou:

5. Syrové konopi, len, koudel.
6. Plošina a konopi, lena, koudela.
7. Díla ruční a oděvy a konopi, lena, koudela.
8. Obrázky na plátně malované.
9. Syrové bavlna a ovčí vlna, chlupy velbloudí, koní, bobroví, ovčí najoží, chlupy a šlín koňské a jiné chlupy, šlín a vlny, pak šitiny prasecí.
10. Plošina a bavlny a ovčí vlny, a chlupě velbloudích, koních, bobrových, ovčí najoží, chlupě a šlín koňských a jiných chlupě, šlín a vlně, pak šitiny prasecích.
11. Díla ruční a oděvy a bavlny a ovčí vlny, a chlupě velbloudích, koních, bobrových, ze ovčí najoží, a chlupě a šlín koňských, a jiných chlupě, šlín a vlně, pak ze šitiny prasecích.
12. Znamotky bouřelí a odpadky hedbávné.
13. Syrové hedbávi.
14. Plošina a hedbávi.
15. Díla ruční a hedbávi a látkami vztaženými nebo len vlně.
16. Vlečké peří a prachové peří.
17. Péra a chucholy.
18. Výrobky z peří, z prachového peří a t. d.
19. Papír vládkého druhu v balících a svazcích.
20. Práce lapenářské a papíru zhotovené.
21. Kráby.
22. Tapety.
23. Výkresy, rytiny, jednotlivé kusy papíru a t. d.
24. Práce papírové, lisy laterní, oblékací nebo jiné papíry hotové a t. d.
25. Vlečké nestalé a mrtvé dobytek poražené a zvířina nestalá, pak dřívce nestalá.
26. Vlečké i stalé a mrtvé dobytek poražené a zvířina stalá, pak dřívce oškabáné, pokud to jest ještě teplé.
27. Boky a paznehty zvířecí, zejména uvoln přírůdk chlupě.
28. Boky a paznehty zvířecí, na nichž jest mnoho chlupě, pak oříšky kůže a jiné odpadky zvířecí.
29. Vlečké syrové nebo vyřezané, keratové nebo usolené kůže zvířecí, pak vyřezané kůže vládkého druhu.
30. Pergamen.
31. Vlečké práce kamenářské, sošářské, levcovské, rukavičkářské a kovárnické.
32. Šedliny stěrové vládkého druhu.
33. Vlečké v kontumelii připravené, ještě teplé ušně peřivo a pokrmy.
34. Mrtvá těla vlábec, zvířecí pak mrtvá těla bahámem naplněná, o nichž svědectví výnose hadnověraňmi poskytnáno jest, že to nejsou mrtvá těla ošů na moř zemřelých.
35. Muzie.

36. Želata vycpaná a halsámem zaplněná.
37. Podušelá zastaralá, jako: pytle, tašky čili šlouchy, obálky papírové a t. d., když jsou již prázdňé.
38. Podušelá zastaralá, jako: pytle, tašky čili šlouchy, obálky papírové a t. d., pokud jsou plné.
39. Podušelá zastaralá, jako: pytle, tašky čili šlouchy, obálky papírové a t. d., když jsou zastaralé ve všechch směrech.
40. Pytle na obilí a na peníze, když jsou zastaralé v jiných nádobách dřevěných nebo kovových.
- NR. Z toho vyjímají se zastaralé věci, ježto se v §. 69. počítají mezi věci méně podušelé.
41. Vše, při němž jsou věci podušelé a nepodušelé smíšené, stažené, slopené, sešity aneb jinak spojeny, pokud se nedají oddělit, považují se k tomu buď přímě mnoho času nebo nákladu bytí potřeba, anebo by se se dalo učiniti jen značným nebo početným výči, anebo nezbytným pomůckám čísti jednotlivých, jako k. př.
- a) perky a karate na šlátech;
- b) kufle nebo jiné věci nepodušelé s etiketami papírovými;
- c) láti senesové, světlou haviřská, matoua brotec v kuličích nebo sudech a bednách;
- d) tabák listový v kuličích;
- e) písa mošná v bednách, když jest zapakována hustou.
42. Věci věci, ježto v §. tomto nejsou mezi podušelými zvláště uvedeny, a buď podle podobnosti své k těm, kterých výslovně jakožto podušelé jsou pojmenovány, se blíží, anebo proto, že jsou chytavé, křehké, vláknité, plátané, vláknité nebo porézní, a tím se srovnávají, se v §. 64. výše vykládá.

§. 68.

Věci méně podušelé jsou:

43. Věchy ty věci, náležející třeba i do některé z kategorií §. 68., a které se jest domýšleti, že vlastníci nebo přinášitelé jich, ježto zároveň s nimi přímě do kontumace, již dříve než přímě, obvykle již užívají nebo se jich často dotýkají, pod tou výsadkou, že osoby samy po čas kontumace se zachovají při nepodušelém zdraví, pročes
- a) věci k volí upotřebování, ježto ke službě lidí potřebí a která k lidí náležejí, jako: plachovina, lány, pytle prádlné nebo prováz naplněné, plátan na plachty, mnohá ke potřebě, špagát, kůže, kusy kůže srovňaných a vydláhaných a t. d., podkřevnice, železný, obrázky, prádlo státní, náležející k náradí kužat a t. d.;
- b) robačky slavní, jimiž se dají prostory lodí vykládati, jence prokládané síti nebo špagátem;

- c) věci tělesné, vzduš, pevné, kapalné a jiné věci, jichžto kustamacié ke vlastní potřebě užívají;
- d) věci zhotovené nebo jiné jed neochytající věci nepotřebované, když mají býti k osobní potřebě pláničitelův nebo k potřebě rodiny jeho, když nejsou velké a nejsou zapakovány ve velkých kof, něž jsou přiloženy k vlastním věcem tělesným;
- e) věci obilí nebo jiných věcí (sazimní), ježto nejsou uzavřeny v bednách nebo jiných schránkách, pak veliké množství penězů (grassy), ježto jsou zapakovány v pytlích nebo jiných obilnicích.
44. Pytle se zelenými brokadami, ježto naplněny byly jíl v místě nakladacím.
45. Měchy a kofí nebo bříšen žilí písk zvlášť, a chlapaní nebo bez chlapaní, ježto byly nebo jsou naplněny objem.
46. Veliké měchy tohoto spůsobu, ježto zvrstě nemají chlapaní, a jsou naplněny medem, džemem, hroznovým nebo kyselým tekutinami takže do nich ještě není vplněno máslo.

§. 79.

Látky nepotřebné jsou:

Solí, preparáty chemické, jmenovitě:

47. Sól zrnitá.
48. Na prach utřeno pětáček žilí solajka a soda.
49. Sazimní a jiné soli na drobné krystalizování.
50. Prach stříbrný.
51. Soda, natron, síl v kusech a plitkách (zrnitě, písek nebo kamery); mimo to:
52. Písek mořský.
53. Nářadí veliké, zhotovené ze železa a z kamena.
54. Sklo, skleničky skleněné a třípy skleněné.
55. Práce a nářadí hrdličské velikého druhu.
56. Veliké plochy a nezastlání, ježto mají hladký povrch.
57. Železo, měď, mosaz a veliké jiné kovy nezastlání ve větších kusech.
58. Písky kovové a práce kovové, jmenovitě:
59. Veliké nástroje a jiné věci, z kovu zhotovené.
60. Staré nebo rozlomené železo, měď, mosaz a t. d. v jaké koli formě.
61. Celé nebo rozlomené dílce hřebíků, kouty, pany.
62. Staré nářadí kovové, které není již k potřebě.
63. Peníze kovové.
64. Barvy zrnitá a kovářská.
65. Sazimní hroznový.
66. Sazimní fíky.
67. Sazimní ovoce bez pánků.
68. Sazimní ovoce vůbec.

69. Tamarindy.
70. Většíké substance a barvy rostlinné.
71. Většíké pecky z ovoce a plodů se šupkami a bez šupek (mandle, pistácie).
72. Koření vůbec.
73. Koření větší formy zdrobnělé.
74. Šafrán.
75. Cukr vůbec.
76. Utlučený cukr, mouka cukrová a t. d.
77. Syrop větší a med.
78. Balva.
79. Opium.
80. Bahámy větší.
81. Gumi, pryskyřice, pryskyřice gamová.
82. Smůla.
83. Dehet.
84. Většíké dřeva ruční a jiné věci, zhotovené z látek jed ohytajících, když jsou úplně nasyceny dehtem.
85. Lámy kotvení dehtem napuštěné nebo jiné dehtem napuštěné provazy a šňůry.
86. Listi tabákové.
87. Cigary, mouka tabáková a krájený tabák.
88. Listi semenní.
89. Saňky šilí světlé barvišské.
90. Většíké dřeva aromatická, většíké koření a semena, jako: stěh většíkého dřeva, koby, sezam a lučňá semena, rýže a t. d.
91. Mouka, kroupy, krapice, struky a t. d. většíkého dřeva.
92. Většíké moučné krmé a pečiva z mouky, kroup, krapice připravené, když nejsou již teplé.
93. Většíké dříví starobí a pálel.
94. Většíké dříví barvené.
95. Většíké kůry a kašony, když jsou k potřebě lékařské, k barvené a k vyčištění vální koží.
96. Borky žil dubinky.
97. Brotec.
98. Většíké nářadí a části koží, a dříví zhotovené.
99. Pleteniny ze slámy a rákosí.
100. Většíké nářadí ze slámy a z rákosí zhotovené.
101. Většíké pytle, koše a jiné nádoby, ze slámy, sítě nebo z větvi bilianých pleteně.
102. Obvazky ze slámy nebo sítě pletené.
103. Většíký popel dřevitý a bilianý.
104. Uhlí dřevitě a kamenné.

Všechny věci, jakožto uvedly v §. 68. jakožto podstatné pojmenování a v §. tomto pod č. 45. až 108. uvedeny, totiž:

105. Části biliané.
106. Ovoce a plodiny všeckého druhu.
107. Rostliny zahradní a polení, cibule a t. d.
108. Čerstvé kořtiny, květy, tráva, soliny a listi biliané.
109. Solené kořtiny, květy, trávy, soliny a listi biliané.
110. Dobytek paralecí, usoljena a drábová v kostanici zabiti, soleně stávena nebo soleně a již zcela vystydě, jakož i maso z toho, když jest zcela vystydě.
111. Vejce všeliká v pevných skořápkách.
112. Ryby a pannahty bez skořápek.
113. Kostí, ušy a kůže.
114. Všeliké skořápkové usolenci, stávená kůže, želatina, jeteň roh jak v celých kusech, tak i řezaný, rašplovaný nebo pálený.
115. Všeliké nářadí a jiné věci, stávená a kůže, ušy a skořápek zvířecích.
116. Čerstvé uzené maso.
117. Nasolené a nasolené maso.
118. Všeliká stěra nasolená nebo olejema napařené.
119. Jitřina.
120. Lej všelijaký.
121. Mastnoty všelijaké (sádlo).
122. Sýry všelijaké.
123. Všeliké čerstvé ryby a všeliké živočišné skořepky.
124. To to, co pochází od ryb a živočichů skořepkých, pokud se na tyto nevztahuje to, co v §. 48. došlo jest.
125. Matice perlová.
126. Perly a koral.
127. Kasiar (jitra rybí), tuk rybí.
128. Ryby nasolené, uzené a solené.
129. Všeliké tuky nasolené (ne vycpané) kůže napařené a t. d.
130. Všeliké uzené hrozkové (košenilové), mastřové a t. d.
131. Vosk syrový a křený.
132. Látky láčné nebo hedvábné, solené ve formě voskové napařené.
133. Houby kvasné.
134. Mýdlo olejové a lejové.
135. Všeliké tekutosti všice, jako: voda, nápoje hrovné, kyseliny octové, oleje a t. d.
136. Všeliké substance živočišné a rostlinné, sadřené nebo asolené v octu, vodě mléčné, slzě, cukru nebo medu.
137. Všeliké soli, bedny a nářadí dřevěná, křemenná, skleněná nebo kovová.

136. Veliké kodi s jakými kaliv vězení, v přístavech dířů filerů *pruživo* a se strobového spořehování na loď kontamináční nakobení, když jsou napukovány v nádobách dřevěných nebo jinak v obálkách jed arkytajících. a když přirod nepoděšely se certifikátem konsulušým prokáže, a počít konsulušá, kterouž takové kodi upatřeny býti musí, jest neporušena.

NR. Vyloučen se připomíná, že vypočetní tato velikých ta převedených línek není přímá systematicky rozdělena a sestavena, poněvadž se vidělo býti přiměřenější, rozdělení jich tak spořádati, by se tím orgánům zdravotních úradů řízení praktické podstatně usnadnilo, proč se to a onde jednotliví drabství jedné a též více zvláště o sobě uvádějí, kdyžkoli mají podroben býti rozlišenému řízení.

C. Obecní pravidla, jak se společem kontamináční nakoběti má se sbírat a věnovat.

§. 71.

Při sběru potřebovaných díjů se čistě kontamináční prováděvaním, jedná se po jistý čas předtím kůže, skořalka pak, že prováděvaná tato působila, tím se činí, že se sbíratelci očíslovaní, jedná se sbíratel ve směření příli, po tom kůže zavazet se zavazet, nebož, uloženi této zdraví, až se sbíratel podzvěřelým býti v ustanovením dotýkáni, může se při sbíratel k pravdě podstatně se souditi, že sbíratel loď nákladu v sebe zavázla, a nebo že ji prováděvaním před karanténou nebo po ní již poskyto.

Řízení toto nazývá se obyčejnou sbíratel kontamináční, s kterouž však se v jistých případech spojiti může i další čistě mytím, rozpálením nebo kouřením.

§. 72.

Obyčejná sbíratel kontamináční vykonává se při velikých věcech podzvěřelých tím způsobem, že sbíratelci očíslovaní každodenně dvakrát rukou obouchanou velikou až do prostřed sbíratel a více, k nimž se náležiti přistup upatř, že při té přítelčnosti sbíratel rozdechují, častu rukou do jistých míst vjedou, aby zasáhla s velikými sbíratel a se všemi věcmi v dotknou příli, věd pak o sobě zvláště rozvěšených, postavených nebo rozložených že se jedná po druhé dotýkají. Kde pro jistou čistě sbíratel ustanoveno jest více sbíratelkě očíslovaných, mají se tak střídati, aby s tými sbíratel nemasipulovala jedna a též osoba, by skořalka byla tím bezpečnější. Ostatkem mají se během kontaminace vícekrát hromady přeloditi, baliky, bedny a t. d. na jedné straně usílati, na druhé stovčiti a pak v operacích očíslovaných tými způsobem až do projit kontaminace přede jiti.

§. 73.

Magaziny k prováděvaní sbíratel ustanovení nemají se nikdy stěhováni odložený nebo deskovými žil překovými nebo uzavřiti, nebož toliko ohradou stáčetovou upatřiti, ohrada však tato může se pro lepší ochranu sbíratel až do jisté výšky deskami zabetoniti. Oke-

nice a okna a vikárů mají být, pokud postavení to připouští, i žasa nočního, na vnošen spánek ale ve dne vždy otevřeny.

§. 74.

Co se týče ukládání zboží v magaziny, četiti se má pravidla obecného, aby se nikde nepřekáželo, by mohlo volně zasesti povětří, a shromáždění ošňňovací vnoše mohli volněti; nesmí se tedy žádná zboží dávati k otvorům, ke dveřím, oknům, nářím střešním, vikárům a t. d., halčky musí se buď na plochu položiti na zemi a nebo tak se postaviti na sebe, aby se ku straně otevřené snadno přistoupiti mohlo, a aby se vnoše halky na vrch položeného vnoše také položeného halky nestlačovaly, nářím od sebe oddělohy, co se snadno může státi, když se halčky spolu postaví podle délky. V nářím připadnosti nesmí se halčky v magazínech klásti na plochu jedné na druhý nebo vlně tak, aby halky jeden ke druhému na otevřené straně dráho.

§. 75.

Mají přikrášně nebo náležitě zboží, která by v magazínech prováděvacích předmětem nebo vnošem zboží volně mohla, podrobena býti zkratkám kontrolovní ve svítání, musí býti okna a okennice po celý den, a deponováti to postavení a nesmí se odváděti žádného nebezpečnosti strany zboží, i v noci vždy otevřeny, aby se prováděvací co nejvíce nastavovala nebo přivracovala.

§. 76.

Sjedeli se neobyčejně snadno zboží a nastaneli potřeby, aby se zboží takové, které se bez náležitě nebezpečnosti v líně volně rozložiti (k. p. syrová bavlna), pod líněm nebo prováděvacím, nastan se halčky bez překážky vždy tři a tři na sebe položiti; a však potřeby jest, aby se kladly na sebe v řadách pravidelných, aby se ku každé každé halčce s obou stran mohlo přistoupiti, aby se pro lepší prováděvací vnohy halčce kladly na spících stupních, ponechajíc otvory mezi halčky jednotlivými, aby se provozy rovněž tak, jak to při řídění v magazínech jest pravidlem (§. 88. a), odrazily, halčky na místo po délce, na obou koncích rovněž, aby se zboží po jedné i po druhé straně podél celé řady halček rukou probíralo, a aby se halčky, jakmile to možná bude, do magazína vypouštěného přenesly a líněm ihned spůsobem obyčejným spouštěly.

§. 77.

V manipulování zboží podzemního dvakrát denně musí se nepřetržitě, tedy i ve dne svítání po celou dobu kontrolovní práce jiti. Manipulování to děje se ráno i odpoledne v hodinách určitě ustanovených pod líněm a přikrášením úředním úřadním nebo strážce inspekčního a ústavu.

§. 78.

K ošňňovací zboží podzemního parami chloroformní nebo prostředkem rozpálení musí se v každém líněm zříditi svítání nástroj. Místnosti ta náležejí ve vlně, pokud možná, hlavně kromě s okny a dveřmi dobře přikrášlenými a s blízkojší nebo čet-

užní kamny, jinak se teplotura v komoře na 40—50° Reaumurových vyčítá měří. V ní má být více obyčejných dřevěných nebo železných podstavek, vyčíslených na 1 1/2 měřice nad podlahu, ku klázení těch věcí na ně, jeliko se podloženy pod ně nádobami a výparům chloroformu listiti mají, pak více nočních měří a lidé, po stěnách ale krátké oděvní k zavěšení věcí. Na dveřích nebo na stěně některém má se pověšiti teploměr a to tak, aby se mohlo poznati, kolik stupňů tepla jest uvnitř komory, ani jí neodstranit.

§. 79.

Při manipulování většího podzemního zboží a věci vlnkých jest ostatně obecným pravidlem, že věci jed chytají, když se tak napuští dehtem, že všecky částí jejich pronikne, nákladivostí své pouzřeten, a za úplně odlišně pakládati se mohou. Věci takto dehtem napuštěné zpravidla jsou tím obyčejně zkaženy konstantní i vlničného jiného lázeň vyčíslovacího nebo rozpouštěcího a mohou se přitom ku vyzobohému společenství vydati. Tři když se látky kochávané a lázeň dokonale napuští formou vankovou, nahraňují se tím vlničké jiné lázeň odlišovací, předeprané v přikladě zboží podzemního.

§. 80.

Při zboží nepodzemního náleží lázeň konstantní vlnice v tom, že se zboží jednoduše vyčísle, do čistých nádob přelije, že se od něho odděle odpadky podzemní, ně byly jaké příměsny, pak stálky a obzavky, že se podle potřebky věci utrou vlničným klocem nebo poutkem starobřevu, že se opláchnou čistou vodou, vodou slanou nebo octem, konečně že se na podzemně zemitěni strou napuští dehtem nebo se oplá.

§. 81.

Při vlničných operacích odlišovacích, odčuzavých se zbytek nepodzemního, kéže předešlé vyčíslování bezprostředně, vypouzdňuje je, polní vodou, napuští obálku dehtem a odděluje příměsny podzemně vyvanový slůžek konstantní nebo strážce, a při každé operaci takové jak na začu tak i na konci plechých musí být přítomen strážce udržovat se vzhledně společenství, jenž náleží, aby přikládě k čistění, aby zboží, než se vyčísle, znovu oblédal, a příměsny podzemně, byly by jej snad slůžek konstantní nebo strážce přehledl, buď od tohoto odstranil dal, nebo užívaje opatrnosti potřebných, kličivni sice odstranil. Ostatně mají úředníci a strážcové inspekční vlničké operace odlišovací, jeliko se buď na začu a na konci plechých nebo na jazyčích ledích, jichž se ku překládání užívá, předešle berou, v pravidelném času udržovati a kontrolovati.

§. 82.

Odpadky jed chytajíci nebo jiné podzemně věci, kteréž při přelévání zboží nepodzemního se naleznou, mají strážcové, nedotýkajice se jich, v nádobách dřevěných shromáždit, a po skončené operaci buď okamžitě (nezavějí totiž zcela žádné ceny), a nebo je rovněž jako stálky a obzavky (§. 80. e) konstantní zboží podzemního podrobiti.

§. 83.

Jestli zboží nepodezřelé odpadkami jed. chytajícím, šoky, vláčky a t. d. tak označeno, le by se věci tyto jen s úmysl osoby zboží nebo vyrobek nebo v podobě přiléhá mohl činn odlišit daly, pokládá se má za podezřelé a dle toho má se s ním nakládat (§. 82. a).

§. 84.

Zboží nepodezřelé má se před proškou na vložení spůsobu přiměřenému řízení vyšetřovacímu podrobiti, byt by se i rovněž jako zboží podezřelé až do projití periódy kontaminální potřebovalo na loď nebo v magacině uzavřítím. Nehledě se tedy vlastně zboží takového dříve, aby jí dostal, musí se poslední den kontaminace u moři ústředí oznámiti, aby se zboží vyprázdněno nebo jinak spůsobem povaze jeho přiměřeným (dle §. 80.) s ním nakládalo, a vyprázdněno a řízení toto musí se pod příkázáním předepsaným předešlého zákla.

§. 85.

Když kontaminace zboží prošla, musí se u státních očišřovacích k ní zřizovaných ústředí oznámením podezřelé zboží i jen znaným podezřelým námořní, připravené se zboží i se státní očišřovacími opatřeními posledního dne kontaminálního uzavřítím společnosti, dříve však musí se předešlého zákla očišřovací ústředí oznámiti a vyšetřování magacinu, v němž bylo zboží, i bytu, v němž byly osoby, krátce dva strážce inspekční.

Revizitním se může na osobě podezřelou, nemá se, pokud věščí potyboví není zvržena, ani oznámením, ani zboží a ostatním státním očišřovacím pověří, aby vystoupili a kontaminace.

Objevili se již znaným námořní, mají mít předpisové hlavy V.

B. Polníky předešlé v řízení kontaminální strany státního zboží a věščího věci.

§. 86.

Řízení kontaminální strany čtvrté v §. 86. ustanovené kategorie zboží a věščí děl se, na podstaty se týče, takto:

- a) zboží a věci velmi podezřelé musí se krom obvyklé zkoušky kontaminální (co spůsobu a čas se týče, rovněž jako každé jiné podezřelé zboží) podrobiti ještě jinému chemickému řízení desinfekčním sli námořní odjímajícím, musí se tím, le se toto druhé řízení desinfekční předešlého zákla, staven ústředím té vlády, aby byly před projitím kontaminace vyřazeny;
- b) zboží a věci podezřelé podrobit se takto jedinému chemickému řízení desinfekčnímu a to buď obvyklé zkoušky kontaminální po čas pro zboží ustanovené, nebo nějaké jiné operaci očišřovací, jako působí spůsobem chemickým, a máhen se v případě tomto, když se vyplní výsledky v §. 85. zvržitém uvedením, ještě před projitím kontaminace vyřadí;
- c) zboží a věci méně podezřelé podrobit se zcela podle spůsobu zboží a věščí podezřelých věščí jen jedinému chemickému působenímu řízení očišřovacím, sama však

řizení ošňívací, když náleží v obyčejné akonice kontaminováni, vykonávají se při nich způsobem méně dokonalým, t. j. po kratší čas a ne v lazareti, nádrž u osob namých nebo na ledi; končí se

- d) osobu se zneči a věci nepodstatně bez větší zbytečnosti kontaminováni a bez vstříknutí chemicky působícího řízení desinfekčního kadeř dole a kontaminace propustiti, kdyby přiměřeným podstatně prostředky mechanicky působícími byly odstraněny.

Jak se nakládá má se zneči a věcmi velmi podstatnými.

§. 87.

- a) Hadry vlněné (š. 1.) mají se z obalů vybrať, dílem rozdělit, dílem lehou navrstvit, a po 10 hodin ve světlé k tomu určené (§. 78.) rozložit, aby pára chlorová z výpar chlorového na prach vlněného a vody navlaženého na ně působila, nádrž podstatně kříti mají v uzavřené vyvětrovací akonice kontaminováni, strany obalů vůbec předepsané, kdežto se mají v hromadách xřít 3—4 střevců navrstviti, každodenně přeházeti a každý rukama promíchat. Vyprázdněni a rozloženi mají se hadry prostředkem háků a křetí železných a to tak, aby střevců ošňívací typy po každém chlorování s tím, co jest v hadicích, sodech a t. d., v dotčení přišli.
- b) Šaty již nosené a věci potřebované, jedná menších osob, které s nimi zároveň přišly do kontaminace (š. 2.), nebo podstatně od zemlých, jedná uzuby v země východě (š. 3.), mají se, ležte při tom opatření výše pod a uzubých, z nádrží vyjít, kus po kuse náležitě rozložit a rozdělit, a na to tím způsobem řícti, že se vlněny věci, při nichž se není co obávat, že by parami chlorovými škodu vzaly, jako výše pod a vykáňají, ostatní ale v té místnosti dají po 20 hodin na horko 40—50° Reaumurových, na to pak že se tyto i uzuby věci po čas pro zneči předepsaný v místnosti k vyvětrovací přikladě, akonice kontaminováni podstatně, pročel stále se nechtají rozložit nebo rozdělit, a kus po kuse dousť se okrotí.
- c) Jak se má nakládá s oděry od osob na mor označených, a na mor zemlých (š. 4.), v tom dříve se předpisy přiměřené v ústec, v něm se jedná o potrat bratři *aggravata di peste*.

Jak se nakládá se zneči a s věcmi podstatnými.

§. 88.

- a) Syrové kůže, les, kůže (š. 5.), syrová bavlna a ovčí vlas, chlupy velbloudí, kůži, bobrová, ovčí najedl, chlupy kůže a jiné chlupy, kůž nebo vlas, štěpy prasecí (š. 6.), námatky heurců a odpačky hečivné (š. 12.), vlněné peří a prochloré peří (š. 16.), mají se, přikládějí nezapakovány, v hromadách 2—4

střevicích zvířil navrstnutí; jsouli v balících, mají se obalení (ať jsou jednoduchá nebo dvojnásobná) po celé délce balíka rozptýleni nebo rozloženi, aby mohli do nich vadit vačkovití a ruka se mohla do nich strčit. Bodky nebo srst se zblízka nebo způsobu musí se otvířiti a ruka nebo dva zcela odepnouti. Prvky, jině balíky jsou svázané, odvířil se, při svlažených pak balících, které, kdyby se obvazky zcela odšly, by se rozpadly, mohou se třít prvky (totiž na čten končí a v prostřed balíka) ponechat; a však i tyto mají se tak svázati, a kde toho potřeba, obalení plátnem i po stranách tak rozložiti, aby se vřety tlouště náležitě mohly rozvířiti a ruka všude bez obtíže do nich strčiti.

- b) S předivem z konopí, lnu, kůžele (č. 6.), s předivem a bavlny a ovčí vlny, a chlupů velbloudích, kozičích, bobrových, ze srsti zajčích, a chlupů konských a jiných chlupů, šiši nebo vlasů, ze šišti prasecích (č. 10.), ze svrskohe hedvábní (č. 14.), nakládá se jako s vlnou před a jmenovitými, aby vlásk se do sbalí tohoto, kterých obyčejně býva velmi pevně zapakována, snadno mohla ruka strčiti a vadit do něho vačkovití, mají se obvazky náležitě uvolniti, nebo šiši sbalí vybrat, aby se všechno sbalí dostatečně rozložilo.
- c) Dla ruční a oděry z konopí, lnu, kůžele (č. 7.), obrasy na plátně malované (č. 8.), dla ruční a oděry z bavlny a z ovčí vlny, a chlupů velbloudích, kozičích, bobrových, ze srsti zajčích, a chlupů konských a jiných chlupů, šiši nebo vlasů, ze šišti prasecích (č. 11.), dla ruční a hedvábní s lítkami volkovými nebo bez nich (č. 15.), výšivky z papíru, prachu (č. 18.), pára a chocholy (č. 19.), pramen (č. 20.), vláské strany střevové (č. 22.), vláské práce kmenářské, sešlákové, ševcovské, rukavičkářské a koželácké (č. 31.), práce lepenkové a papíru dělané (č. 28.), knihy (č. 21.), tapety (č. 23.), výkresy, rytiny, jednotlivé kusy papírů a t. d. (č. 24.), mramor (č. 35.), vyřezané a baláskem napuštěné zvířata (č. 26.) musí se ze vláské zvrstvené obálky vyndati a ve světlých dolech prováděných tak navrstnutí nebo rozložiti, a rozvířiti, aby se zvířetelci odličovali jedneho každého kusu zvířetě mohli dohlednouti a mezi zátky a vřety látek a t. d. ruka strčiti, pouze při tom pozorati, aby nic nepomazali a nezranili. Věci přiléhavě k sobě a kabere na usky a t. d. mohou se též ve vyřezávání magické čarou na prvky napří natažen rozvířiti. Společně výrobky, kteréž jsou bez vláské obálky, také ve svazcích zapakovány, k. p. balíky s vřevy pytlí pláťovými, s lítkami na plátně plavecké (sergon) a t. d. se třeba rozložiti, když jsou tak volně svázané, le se mezi každou vřetou snadno může ruka strčiti a tedy provrtovat se nepřekážá.
- d) S vřevy šíp, jakéž i zvířetě s vřevy šíp baláskem napuštěnými, při nichž velmi hodnověrně upravením jest prokázáno, že to nejsou větší těla což

na meř zemědělských (č. 24.), nakládá se v ten způsob, že se nad ráker, v kteréž se nalézají, narovná ještě v jasu ráker dřevěnou, že se vnější ráker střeží, a prostora mezi oběma rákery, nežli vnější ráker z korvy, naplní výstřem chlazeným, toto že se náležitě navláhá, vše pak že se dají na pláty tyto, by po 10 hodin na ně působily, a na to že se po 10 dalších hodin provádějí.

- e) Větší kůže zvířecí, syrové nebo vyčištěné, čerstvé nebo usolené, pak větší kůže vyčištěné (č. 29.), mají se z ohřevu vytáti a v hadkách nebo v spůsobě podkovy 3—4 střevíce zevně navrstvíti, při tom jako dřívá přes kůži, dřívá na způsob stupňů na sebe položit, aby k nim natoliko vzduch ze všech stran snadno mohl vniknouti, ale i ruka aby se mohla mezi kůže jednotlivě strčit. Kůže větší musí se dříve rozstříti nebo rozlepit, aby náležitě uschly.

Mokrě usolené kůže mohou se po svazcích v hrnčících se přilít vysokých navrstvíti a poříbati se pak těchto toliko na převážně denně dotýkati. Menší kůže zvířecí mohou kůže v hrnčice 3—4 střevíce zevně najasno položeny, aby byla možná, jedné každé kůže zvířecí se dotknouti.

- f) Nestalostý nebo nezdravostý ušatý dobytek porazený, zvíř a drůbež (č. 28.) stáhar se nebo oškubá, načel se z kůže nebo z peřin nakládá podle předpisů, vyje pod e a e dánych. Zvíře stážené nebo oškubané může se pak, zachovaje to, co pod g předepsáno, vydati. Tožko prasata divoká, která stáharová nebo oškubána, načel se do sliny, naplňe slinu, náležitě se opálí, zbytky kůže nebo neopálených, ně jsou to jakož, leževou šarvým se umýt, načel se hodně vodou políti a z konzervací vydati.

- g) Maso ještě teplé je dobytka porazeného nebo ze zvíře náležitě stážené, pak z drůbeže náležitě oškubané (č. 28.) dříve nejprve vychladnouti, a pak teprve polije vodou a vyje z konzervací.

- h) Rasy a paznehty zvířecí, na nichž jest mnoho chlupů, pak odřezky z kůže a jiné odpadky zvířecí (č. 28.) musí se ve zvířecích hrnčících těž se vyvěřiti 4 střevic, navrstvíti, denně přeháněti a hodou rukou probrati.

- i) Rasy a paznehty zvířecí, na nichž jest jen málo chlupů (č. 27.), mají se na slatě k tomu přehoděním opatrně opáliti a pak se mohou podle §. 90 d vydati.

MB. Máš v čas epizootie šli masu dobytčího stravy čistišti roků nebo jiných odpadků zvířecích máš mít zvířecí šibení (oddělení IV.), nežli se tím ani způsobem toto předepsaný šibení konzerváčního ani čas, jak dlouho má trvati, ušetril, obzje ošivěním musí se vedle sebe úplně vykonati.

- k) Papír větší v balících nebo pakétách (č. 19.) vyjme se z beden nebo jiného ohřevu, z každého ryso nebo pakéty sejme se obzrak a obálka z postací se

tak, aby se nejen mezi papíry jednotlivé, nýbrž tu a onde i mezi jednotlivé listy ruky mohla stržiti.

Jednotlivé kusy papíru, výkresy, rytiny a t. d. (§. 23.) mohou se k lidosti vlastnické rovněž jako psaní (částka 3.) sice prokázat a i hned v svobodné společnosti vydati.

l) Co se týče peněz papírových, koží látkových, obilných nebo jiných papírů hodnotných (§. 24.), zachovávat se má krom zvláštních případů tato poslední řízení (prokázání sice), proč se mohou v kontumaci potřežati toliko k výložení lidosti strany, dříve však musí důvěrník sepsati úplný seznam papírů hodnotných, jedno zlistem v rukou lidáče vymazáno.

m) Vločky v kontumaci připravené teplé a suché pečivo a vločky takové krmě (§. 22.) mohou se, když vychladnou, přímo vydati v svobodné společnosti.

n) Vlci, a kterými jsou látky potěšené nebo nepotěšené smilony, slonovny, slepeny, sešity nebo jinak spojeny, zasmohali se tyto od nich odlepit, protože by to stále mnoho času nebo nákladu a nebo že by se to mohlo státi jen ukálením nebo ukouzením vlci nebo neryhnutelným uzavřením látek jednotlivých (§. 41.), mají se z beder nebo jiných nádob vyjmouti a tak rozestati, rozleptati, navrstviti nebo na kromady pokláti, aby části jed chytající bez překážky mohly býti dožhány a prosvětleny, při čemž se podlé potřeby dny musí rozpírati, vlci a obalok papírových a t. d. vybrati a části jich jednotlivě od sebe oddělit.

Shodují se s tím vlastník, aby se při některém takovém obalci části jed chytající úplně od něho oddělily, zlistem toliko části tyto v kontumaci, všechno to pak, co není potěšené, může se, lečli při tom opatrností, v §. 90. ustanově, vydati. Tak ku př. není žádné překážky, aby se hned v svobodné společnosti vydal cukr v kornáčích, když se z něho sejme papír a obvazek a látky pešové, když se z nich vyběhnou síti. Při některém obalci, k této kategorii následujícím, jedno se tuto zvláště o sobě uvádí, lečli jest následujícího řízení:

41. a) Parly, korale a t. d., na dřevích navlečené, mohou se pro větší jistotu vlastníkem (nechce-li tento, aby byly vyložené) zaskláti do fóra a tak zapěčetiti, aby toliko kance síti zůstaly venku, aby se jich hlídáti mohl datýkati, což ku oddělení kontumátnímu postačuje, protože vzduch sice lehkou nástívu fórové bez překážky může proklati.

41. b) Batačky nebo jiné vlci nepotěšené a přilepenými etiketami vydati se mohou, když se dřve etikety tyto libem chlorovým nebo ostrým citem zavládí.

41. c) *Balíky s listím azbestovým, azbestici harvířskou, mašinou položí se vždy tři a tři na sebe, po stranách se zařizova, aby se do nich mohla ruka strčit, a dají se v řadách jen tak daleko od sebe, aby stávkující očišťovací mohli bez obtíže manipulaci vnitřní předešl bráti. Study a bedry s takovými vnitřní postaví se (když se z nich právě víka a dna byla odšala) v řadách vedle sebe, a proberou se rovněž bezou rukou.*

V kůla konstatuje se kolí takové rovněž jako kolí podruhé podle §. 72. vícekrátě obrátí a na druhé straně otevrou, než pak se z konstatuje propaští, vyjetí se náležitě lezezem vyšetřováním.

41. d) *Tubak listový s balícími sacetráti se náže v řadách příměřeně od sebe vzdálených až čtyři 6 střešiců, poněvadž při tomto výrobku potřeba jest takto manipulace zevnitřní při obáke a přiřetých kusech plátna, na nich, jsou známky, proč se balíky vždy tou stranou, na kteréž jest známka, na vrch obrátiti mají.*

41. e) *Bedry s plátem mařkou v bedráh zapakovanou nebo s jiným podobným obalím musí se zcela otevřítí a na opěsch stupit tak na sebe postaviti aby stávkující očišťovací do každé bedry až na dva vlnovosti mohli, proč se i více kusů musí vyřiti a na vrch postaviti.*

e) *Obalení podruhé, jako: pytle, náčky žilí blauchy, obálky papírové a t. d., pokud jsou již vyprázdněny (§. 37.), dají se i s obvásky na bromady a nakládá se z ními jako z odpadky (v. ad c).*

f) *Obalení podruhé, jako: pytle, náčky žilí blauchy, obálky papírové a t. d., pokud jsou ještě plné (§. 38.) položí se v magacíně prošetřováním v řadách až z čtyři 6 střešiců na sebe, mezi řadami ale nechají se místa prázdná, aby vedlech mohli při vesku a stávkující očišťovací aby se zevnitř obáček mohli dotýkati.*

g) *Obalení podruhé, jako: pytle, náčky žilí blauchy, obálky papírové a t. d., když jsou zasílona ve srovnáních nádech (§. 39.), jako to bývá při druhých pryskyřicích, na pl. mastixu, vyjmou se z nádech a nakládá se z ními, jako udáno výše.*

e) *Pytle a obalím nebo pytlíky s práškem, když jsou v jurech dřevěných nebo kovářských nádechách zasílony (§. 40.), mají se, pokudž se tyto krom zvláštních případů otevřítí mohou vědka, když se vlastně k verifikaci početi a ku přijmatí vnutí neb počte přikládá, a přítomnosti přisáhlého a přijmatele, nedostávají se jich samých, klobčímí nebo háky z nádech vyjmouti, to co v nich jest obsaženo, po očištění v §. 90. předepsaném, vyřadí, a pytle pak buď hned spáliti a nebo čerati vlastně, podle o dle předpisu očištění.*

- a) Při všech věcech, ježto nejsou mezi podstatnými zvlášť uvedeny a buď podle podobnosti své látkám, výskově na podstatné pozorování, se blíží, anebo proto, že jsou oblépaté, kovaté, vláknité, pláťovité, vláknovité nebo pernaté, s tím se srovnávají, co vytknuto v §. 64. (š. 42.), spočítati se má kontinuitní Hraní odlišnosti podle toho, jak se jde předešle při jiných věcech stojících nebo podobných, a četiti jest při tom pravidla obecného, že v podobnosti máti má míří vždy Hraní přímější.
- f) Při vláknitých zvlášť a při vláknitých věcech podobných, které přírodněji čístejší chlarem neb horkem, může se, až není provedeno při některých, že se mohou mezi kontinuitní pod vyzkoušení odlišností výše ustanovenými vydati, kontinuitně k látkosti vlastnické tím ukřítiti, že se v věci těchto v místnosti k tomu ustanovené (§. 78.) nejmen obléky vláknité, že se tam náležitě rozestrou nebo rozvíří a potom po 10 hodin dají na páry chlarem z význa chlarem vedou nachlazeného, by v ně působily, na to pak že se po dalších 10 hodin provádějí anebo po 20 hodin dají na horko 40—50° Reaumurových a pak ještě po dalších 20 hodin na čerstvý vzduch, by v ně působily, načež se v případě osob i tomto hrad mohou a kontinuitně propustiti.

Zvlášť a věci, ježto přicházejí se vláknitými maselaty, uchová se všeck k tomu, aby se odlišovaly způsobem tato dohledným, a však není žádno překážky, aby se mezi částky jich a zvlášť osoby zvlášť takového způsobem dohledným čistily a hrad na to v vhodné společnosti vydaly.

§. 83.

Jak se nakládati má se zvlášť a s všemi méně podobnými.

- a) Věci, ustanovené ke službě loď nebo k osobní potřebě mužstva a pozemských (š. 43. a, c), pak pakovány, ve věcech jed chytajících náležející, ježto jsou k všem potřebnostem připraveny (š. 43. d), musí se z nádob vyjmouti, a buď na loď anebo v přístavu pozemských po celý čas kontinuitně denně prováděvaní, bládn pak vyzkoušení musí s nimi manipulaci přede bráti.

Prováděvaní a manipulace s věcmi na loď má se všeck diti na palubě, může však, jestli tomu povětrnost na překážku, přede jiti též uvízt loď nebo v kajutách a však při oděšených akcích a dvořích.

Za příležitosti odlišnosti věci osob z loď vystouplých v přístavech jejich musí se nádeby vláknité vždy nechatí otevřeny, oděby a jiné věci musí se po stolcích a stolcích rozložit nebo na lažkách nastavených rozvířiti.

Vazy pozostávajúc náležejúce, jehto s nimi a loďi byly vypraveny, maji se v místnosti přikohé, ledici co nejlépe přibytka, ústíeš spláohem prověřováti a denně manipulace s nimi přede bráti.

Co se týče více potřebavacích těch osob, jehto se skutečně v kontumáci nacházi, osob prostředkem spagie (dřivo neš oděvy jejich) a si byly propuštěny, může, pokud v případě prvím ze stavu zdraví jejich nebo z jiných příhodností mezi tím příhodných není se něžko obávati, může máti ta výhoda, že mohou rovněž jako oběti podstatně, v §. 388. f jmenovaně, bytíe své parami obdivovými nebo rozpuštěm oděšlými a na vadač dny, z kontumácie propuštěny býti.

- a) Rohodky, niti nebo žpagitum prokládání, jimižto se loď vykládá (č. 44. b), musí se, jak má se k nim může přistoupiti, na 24 hodin položiti nebo přešiti do vody, neboť mohou, až se loď dá prátka, na ni vstáti. Vyděhají se rohodky podobji, nepropustí se dřivo, loď až po projiti záhodného čisti.
- c) Vozec pytle na obilí a t. j. (scandag), jehto nejsou zavřeny v bednách nebo jiných nádobách, pak různé podobiti, v pytlíčkách nebo jiném jed chytajícím obalené sebrané (gruppi, č. 42. e), má hlídáti toliko zevnitřím prověřováním a každodenním dotýkáním čistiti. Před skončením kontumácie musí se však pytle a t. d., nedotýkají se toho, co v nich jest, vyprázdniti, toto podle předpisu, v §. 40. obsaženém, očistiti a obálky nebo příměšaviny, jehto se snad zevně našly, spáliti.
- d) Pytle, jehto byly již v místě nakládacím krovinkami naplněny (č. 44.), mohou (tím po celý čas kontumácie vstáti naplněni nebo (když mezi karanténou byly vyprázdněny) přikohé na loď, v kteréžto příhodnosti se mají plně pytle takto mokřými věšty omýti a přikohé na 24 hodin do vody namočit. Měly by se pytle takové v čas kontumácie vydati, postáhoje, když se roby rozlišuje a části pytle tam umístěné, jakož i věštiny švy a obvazky dehtem se potrou, pytle pak povrchu mokřými věšty se omýje.
- e) Měchy a kuli zvířecích nebo plsti objem napuštěné (č. 45.) vstáto, až jsou na nich obšy nebo nejsou, až jsou plně nebo přikohé, po čas kontumácie na loď, když je byl hlídáti lední ostrým pomětem od více k nim nenáležejících, jehto se na ně snad navěšiti, hečlivě očistiti. Patřeli se strana zevnitř a obvazky dehtem, mohou se měchy takové, i pokud kontumácie trvá, vydati v svobodě společenství.
- f) Měchy a kuli nebo plsti zvířecích, na nichž zevně nejsou obšy, a které jsou naplněny medem, dehtem, liborými nebo kyselými tekutinami, nebo do nichž zcela nalito jest leje (č. 46.), mohou též, až byly vyprázdněny před kontumáci nebo mezi ní, až do prátky vstáti na loď, když byly své vodou omýty nebo se vody na ně nalilo.

Když se vlastník a firmovníci, aby se strana zveřejnila a obzvyky patřily dělní-
tem, mohou se i takové měchy propustiti a konstatovati.

§. 90.

Jak se má nakládati se zbožím a věcmi nepodezřelými.

- a) Veliká zrna, luštěniny a semena, jako: obilí velkého druhu, boby, semena semenové a luštěné, ryže a t. d. (§. 90.), pak herky (§. 96.), sůl umatá (§. 47.) přezypou se po slabé překladačině na loď ploché nebo na jiná plavidla. Žláb překladačů (dřeva neb gumy) musí býti dostatečně široký, na dohled ploše dobře uzavřený a v přiměřených mezuprostorcích musí býti opatřeni špicemi ledovými udělí 3 i 4 palců, na způsob klíčků odručními, aby hadry, motouhy a jiné odpadky ne zhořli masd přimíšené na nich zůstaly viseti. Na horním konci napříč musí státi loď konstatující obilí a t. d., a strážce žiti klíčků hodai přiklíčí k tomu, aby se věci podzvědě, jeliko přijdou na jevo maso na slabě se nachromičtí, odstraní. Na dolním konci, kterým paluba jest na loď ploché nebo jiném plavidle, jechož se k překladačině udělí, postelí též klíčků čistý zhořli přezypané s opatrností v §§. 81. a 82. udávají.

I jiné zrná, boby a semena rozličného druhu, káva, kakao, semena ricinová, feofelik barvíšský, pepř, dabořky a t. d., kterými se vůbec přezývají na zemi (V. náře), mohou se k žitosti vlastnickové v slabé překladačině a loď konstatující přímo přezypati na jinou loď.

S drobně pak strany má toho každý věti, diti obilí, ryži, herky a t. d. na zemi odstititi přehromování (x), když toho jest tak málo, že by se to nezypatilo, kdyby se to dalo na světlé horko překladači, nebo když strana a jaké kořt přezývá zhoř, aby se to tak stálo.

- b) Ku překladačině dříví a kamenného dříví (§. 104.), sušily (§. 82.), sody, natron, soli v hřebí a přitěže (§. 51.) udělí se málo slabé překladačino bez špic ledovných, na kterýchž vlak přezypávají udávající přechy žiti masd, aby ota klíčkové přiměřeniny k tomu nemědější nemědě a se vši pitavostí odkořiti mohli.
- c) Veliké tekutosti vůbec, jako: voda, nápoje libovůdné, octy, kyseliny, oleje a t. d. (§. 125.); veliké sirupy a medy (§. 77.), veliké substance líhovité nebo roztížené, v octu, ve vodě mořské, oleji, cukru, medu nadřávané nebo zavařené (§. 126.), ryby mražené, uzené nebo osolené (§. 128.), kaviár (rybí játra), tuk rybí (127.), naložené nebo nasolené maso (§. 117.), veliké sířeva nasolená nebo olejov napuštěná (§. 118.), dehet (§. 83.), kyseliny veliké (§. 80.) toliko se odřezují a po odřezání nádob zveřejní (vš y) přímo v zveřejněné společnosti se vydají, jen se dříve odjezdu a dehtem potrou cáry veliké a obzvyky, jeliko se masd a soli na dřevích španělových nalozují. Nataně ale pochybností o tom, co jest v nádobách (a nichž není díry španělové), masd se nádobu zavrtati nebo odvěřiti a tak pochybností zrušiti.

Sady a kavičerní miska se i tehda vydání, když jsou usníř plátcem vyloženy, používá plátno tímto způsobem: substance objevená a slazená napuštěná pokládá se míle za nepodstatné.

- d) Větší žerství ryby a živalichové škeřky (č. 123.), matice perlová (č. 125.), dobytek poražecí a zvířina v konzervaci salině, náležitě stažená a již zcela vystydá a takovité náležitě očištěná dřevěná, pak maso se všeho toho, když jest již zcela vystydě (č. 119.), žerství maso (č. 116.), játra (č. 119.), vejce včelí v jívových škeřkách (č. 111.), rohy a paznehty bez chlupů (č. 112.), kosti, usy a rybí kostice (č. 113.), větší oves a pšeničky (č. 106.), rostliny zahradní a pole, cibule a t. d. (č. 107.), žerství květiny, květy, trávy, zeleny, list bylinové (č. 108.), větší se dřeva dlaně náležitě a čisti ledě (č. 98.), větší dřeva barvicí (č. 96.), platinový se slámy a rákosí (č. 99.), větší nálevy, dřevěné ze umělé nebo z kamene (č. 53.), želazo, mýd, moxaz a větší jiné kovy neodělané a ve větších kusech (č. 57.), sklo, skelné sklenice a střepy sklenice (č. 54.), práce a nálevy hrudičské většího druhu (č. 55.), dobytek napuštěný lámy kotvační nebo jízďádkem napuštěné provazy a šňury (č. 85.), miska, když přichází bez napuštěné anebo když se vyberou z nádob po oddělení podstatných odpadků, obrátek a t. d., ještě k nim snad byly přimíchány a byle ledem polity vodou, šneč se z konzervace propustí. Voda musí se tak lá, aby se věci takové i usníř náležitě ji vyplácky.
- e) Celé nebo rozřezané dřevěné díly, kůle, puky (č. 61.), mají se dříve prohlédnouti, nežli v nich stará rýha nebo čír nějaký, a jestli tomu tak, mají se ona nebo tento opatrně vytáhnouti a zničiti, nežli se mají vodou politi.
- f) Větší krmé masné a poliva v konzervaci připevněné a již vychladlé (č. 92.), větší dříví starobí a palci (č. 93.), co nejdříve se shledají a za to přimo se vyřadí v evropské společnosti.
- g) Mastný větší, sádlo (č. 121.), větší maso, kroupy, kroupy, struky (č. 91.), utlučený cukr, maso cukrové a t. d. (č. 76.), větší popel a dříví a bylin (č. 103.), na prach utlučená salajka a suda (č. 48.), kožecí formy ústrojné (č. 73.), maso a jiné za drobno akrytalizované soli (č. 49.), balva (č. 78.), šetrin (č. 74.), jakož všecko větší tímto podla jmenovaným podobné, nepodstatné věci, kteréž snadno a bez zřeknutí sáti samouž železnými špičy až do dna nádoby se mohou prodloužit, rovnají se krom případů zvláštních vyprošťování, když jsou v nádobách, bednách, škatelích nebo jiných úzých nádobách, něcht mají se takto nádoby otevřít, a zejména vyloženy usníř plátcem, papírem nebo jinými jed chytavými látkami, želazem vyšetřovacím na více místech proražiti, by se tím usnylo přesvědčení, že nic jiného k tomu není připraveno. Želazo vyšetřovací nálevi v holi železné, podle velikosti nádob dostatečně silné a dlouhé, kteréž má na jednom konci špič, a bílí špičce této hák nebo ostré usny.

sky se věci ku zhoří nenáležející a pod ním snad ukryté věci prozradily.

Ukládá se při otvření nádky, že jest náčin vyšetřena, co chytá jed, anebo při navrtání, že jsou v ní přimíšeniny, tehdy se musí nádobu vyprázdniti, zhoří podruhou vyšetřiti, kopatou přeházeti a látky k němu nenáležející a náho vyčistiti.

Totéž státi se má, když věci ložené zapakovány jsou v pytlích nebo jiných obálkách, odlišných a látek jed chytajících.

- A) Hvezinky salené (č. 65.), když jsou v sudcích, bednách a škatulích, mohou odstati zcela neotřeveny, a takže se tyto navrtají a loženem vyšetřovacím vyčistí. Jsou-li v pytlích, tehdy se pytle spláchnou, v §. 59. d' udaným, očištěti, a pak se do nich loženem vyšetřovacím a více stran přeház, nejprve hvezinky salené zapakovány, tehdy se mohou jak a jedné lože na druhou (postavje k tomu třebas šlabo překladačím) přeházeti, tak i na suchu v sudy nebo jiné nádky přeopati, při ložení čistý strážec schovával k tomu má příkličiti, aby se úmyslně nebo náhodně věci poškoděly v to nemísily.
- g) Pily salené (č. 66.) a salené sroce bez perok vřivo (č. 67.) odhívají se, když jsou v sudcích, bednách a škatulích, i také když jsou v pytlích, dle předpisu pod k uvedeného, nejprve ale zapakovány, čistí se tak jako hvezinky nezapakované.
- h) Ze suší nebo hodou, v kterých jest sje (č. 122.) a myšle, stej a myšle ložené (č. 124.), vybírá se jen tolik, kolik jest potřeba, aby se nahylo přezvěčeni, že tam není nic jiného ukryto, náček se nádky toliko zervití očistí a pak i s tím, co v nich jest, vyčistí. Suší se vlastně s tím, aby se zhoří dále vyšetřování loženem vyšetřovacím, náček se přecház jiti týžím způsobem jako pod k. Věci tohoto způsobu v pytlích musí se však v každém případě skutečně přeopati.
- l) Vosk syrový i bílý (č. 131.) vybírá se a náček, kusy větší had se loženem vyšetřovacím prozrtají nebo rozkřijí, pak se a náho nití, které se má přivázati, nebo jiné jed chytajeli přimíšeniny vyčistí a na to se dá na náček hodit do vody.
- m) Jestli loj (č. 128.) ve ševcích nebo bednách, ukládá se s ním jako s voskem (l), toliko že se musí do vody, náček že se hodně vodou polije. Jestli loj náčt v sudcích nebo bednách, postavje, když se nádky otvrou a loženem vyčistí; jestli však náčt v hladkých náčekách, tehdy se tyto podle §. 59. f. zervití natrou dehtem, a pak se toliko na několik místech loženem vyšetřovacím prozrtají.
- n) Tři kusy lazanské (č. 133.), bytve nejpr od látek k nim nenáležejících, jedto se snad na ně přivázati, očistěny, státi se do nádob dřevěných, náček vyčistěti

užeb, a nahoře i dole prosvětlených, pak se po 24 hodin vícekrát polijí vodou, vytlačí se, opět se umyje a na to vytlačí se ihned v svobodné společnosti.

- e) Listí tabákové (č. 86.) může se ihned vydati, takže se s ním sejmou obilky a provazy jed chytajících, a bylyli stěpky vzájemny nitmi jed chytajících, též nití tyto.
- f) Cigary, moška tabáková nebo tabák krájený (č. 87.), listí senesové (č. 88.), světlé kavičkové (č. 89.), mořena (č. 97.), jakouž vůbec včelíků jiné nepodstatně udržované částky hylinát, slavní se mají, než se k svobodnému společnosti připustí, takže od přiměřením, nití a t. d., ježto by snad byly podstatné.
- g) Pána moškové (č. 93.), jakouž i včelíků plodiny z nerostlinstva, ježto jsou hleďkého pavučka (č. 94.), vyborou se kus po kus a bežou, strom se kousčky suchými a dají se pak v prášku.
- h) Staré nebo rozlámané kotelno, měď, mosaz a t. d. v jaké koli formě (č. 60.), staré nářadí kovové, které již není k potřebě (č. 62.), prvé se hodiivě prohlédnou, dle potřeby rozobřít nebo rozklopá, a včelíků přiměřeným podstatně se od něho odstaví, pak se na to nalije hodiivě vody malého a propustí se to z koutanice.
- i) Včelíků peníze kovové (č. 63.) hodi se do nádob, octem nebo vodou maloum naplněných, pak se nádobitě opláchnou a vydají v svobodné společnosti.
- j) Prach stříbrný (č. 59.) vyšetřování se může spůsobem pod á udány, prvé však se musí opatrně udržování viko z nádobky nebo zátky.

Hlí vyšetřování na prach stříbrný má však místo kotelno zhotovena býti z mědi, aby se včelíků nebesa odstranila.

Jestli prach v papírových patronách nebo nádobách, mají se tyto opatrně vyprázdniti.

- a) Jestli guma, pryskyřice, pryskyřice gumová (č. 81.), opium (č. 79.), tamarindy (č. 69.) nebo jiné lepivé nepodstatně substance ve včelích kusech shledny nebo shledny, než potřeby je rozřízání, používá včelíků, ježto snad není tímto substancemi jsou přilepena, bez toho jimi jsou zapuštěna, a pročel se pokládají mají za nepodstatná. Postavuje tedy, když se kusy ty jen svrchu včelíky všechny odstaví.

Bylyli by však věci takové i vše silně včelíky nalepeny, pokládají se mají samo sebou podle §. 48., č. 41. za podstatné a má se s nimi nakládání podle předpisu §. 88.

- e) Látky lázné a heřkávné, napuštěné formou cukrovou (č. 132.), jakouž i včelíků z látek jed chytajících zhotovena díla ruční a jiné věci, ježto jsou nádobitě nasyčený dehtem (č. 84.), přejezou se takže kousčkem včelíky a propustí se z koutanice, vyjmajíce kusy kotelno, prouhy a šedky dehtem natřené, a nití se nakládá podle a.
- u) Co se týče keljí, ježto přiměřeně pocházejí z míst sí kotelno prouhy a ze svobodného společnosti a ježto byly s opatrností, v §. 70. (č. 138.) udány, na tož kon-

tamajšnji plovilni, tih netična vplodnost, skladajli se pebeš nepornost, nábrž koljje tyto meho šnad ve svobodné společnosti býti vyřadí, bytli takto nevntí věšty mokrjmi očičny.

- a) Vlečká obalení jed nechtajli, jako: sudy, bedny, dřevně, blábné, skleněné nebo kusové náloby (č. 127.), vlečké obrázky, pletené ze slamy nebo ze síti (č. 102.), v kterých obalení nepodružné zboží jest zapakováno, meho se zavazati a tím, co jest v nich, když se to vřáskem vřle dočerství očistí, a kontumáče propustiti, dřve však se musí nevntí, kdo ale toho předpis hádá, aby se to, co jest v nich, vyprázdnilo, nevntí i nevntí vláknými věšty náležitě očistí, nebo ušla do vody ponořiti, ila potřoby (když se mnoho vláken na dřví nahopilo) šilkami zapálenými očistiti a sítí zavazati, šelvy, provazy a obrábě kolené, jiná jen navlíty nebo svázány, buď sejmouti nebo dohromu napustiti.
- β) Vlečké jiné věci nepodružné, strany nichž toto není předepsáno, jak se má s nimi nakládati, nebo které se nenachoz, postate nejsem ušla stejné povahy, do toho neb uscho předcházejícího oddělení vřaditi, pak vlečké, vřle pod a, b a k uvedené věci, při nichž sobě toho strany nechtajli, aby se prostředkem šlabe překladačka převyppaly a postatno šelkem vřáčkovaním projely, musí se vřdy na uscho vřáčkoti a očistiti.

Náloby a jakých kolv lítek zhotovené, v nichž obaleno jest zboží takové, musí se vyprázdnti, vřtli šelvi kus po kuse obledati a kaliti dle povahy její buď suchým nebo mokřým kloudekem očistí, drobné věci buď na uscho přehoditi, uscho vřáčkoti toho jejich vřtli hodnota, aby se s nimi opatrněji zacházelo, nebo jená jejich skladba, aby se zvláště poměrně obledávaly, na uscho vyppati, vlečké podružné příměškovy ale v té i uscho případnosti hodlivě očistiti, prvé než se zboží vřdí v svobodné společnosti.

Oddělení II.

o postáčení v kontumáče šilce očistěním v oddělení k předepsaním strany zboží a vřtli, při listině *Post. poměru uscho št. post. a při postah rezervě observací postah štátě šilce št. št. št.*

A. Postah uscho št. post.

§. 91.

Při listině, buď postate uscho št. postah, nále býti šilce zdravotni rozličné dle toho, jako zdraví vřbec v šilce št. št. v Levantě paraje. Nálež se zajisté obecním reguláčním kontumáčem vřáčkoti:

- a) skutečná kontumáče s tou výjimkou, že se má šlakti vlečké zboží podružné, nebo
 b) postah rezervy kontumáče, a nále šelvi spojeny jest pavinné, šlakti toliko zboží a věci velmi podružné, nebo kusové
 c) případně hač té šelvi k svobodnému společnosti.

§. 92.

Při skutečné kontamaci nemění se, co se týče nakládání se zbožím podzemným, než podzemným a nepodzemným, v předpisech oddílů I. níže; toliko při zboží a věcech velmi podzemných, v §. 67. pod číly 1., 2. a 3. přivedených, má místo to polehčení, že se kromě obvyklé zkoušky kontamizační prověřováním a dozkoušením šlátkou jiným procesem odlišovacím kouřením nebo rozpouštěním nepodrobují.

§. 93.

Při podobě rezervě observační může se větší zboží a větší věci podzemné, než podzemné a nepodzemné až do praxe uchová na ledě nezobřevy a nedotknouty.

Toliko zboží a věci velmi podzemné, přivedené v §. 67. pod číly 1., 2. a 3., musí se po předepsaný čas prověřováním a dozkoušením (a však bez předcházejícího kouření a rozpouštění) na suchu očištití.

Bylo by zboží nepodzemné před použitím rezervy vydáno ve zvláštně společenské, postačuje, když se toliko předse vzne obhledně zboží a oddělí se obálky a příměky jed obytajlé.

Polévání vodou může se tedy při zboží všeho druhu, vyjmajíc snad jen houby lezavské, která se při puzu, řez. patrně necht, toliko několikrát vodou podti maji, opominouti, uzavírání nebo otvírání nádob jen pro zkoušku při jednom nebo několika káljích každého druhu a z každého usazení předsevalti, vyprazdňování pak nádob čistých (se zbožím nepodzemným), nedávajíc spisy nakladací přílohy k nějaké pachyvanosti, zcela opominouti.

§. 94.

Když se nějaký druh zboží nebo věci připustí k zvláštnímu společenské, nemá strany něho nikádné kontamizační řízení očišťovací nebo vyšetřovací místa.

B. O rezervách observačních proti šlátku šlátku a p.

§. 95.

Při rezervách observačních, jako nejsou zařazeny proti mrazu východněm, nemá krom zvláštních případů zboží vůbec (tedy ani hadry a obalené oděvy nejistého přívodu §. 67., č. 1, 2) nikádnému řízení odlišovacímu podrobiváno býti.

Zboží nepodzemné může se při rezervách takových před praxí na ledě vydání a to se věckým v §. 93. vyřkaným polehčením řízení.

Toliko při puzu, řez. patrně bratva *aggravata di febbre gialla*, božiti jest následujících zvláštních opatření:

- a) Čas zboží má se z ledě vynésti na palubu a uchová tam tak dlouho, pokud rezerva ledě trvá, aby se zboží i led sama poněkud provětrily.
- b) Zkouška kontamizační s věcmi ku potřebě ledě a z ochrany má se činně předse bráti na čerstvém povětří, a kdyby toho poněkud nepřipomněti, má se na místo prověřování předse volit mírně prokřesaván chlazen, což se činí uzavřeným vázmem

chloroform ve všech těchto nádobách, kde se nachází větší množství vyčištěné nebo sušené.

- c) Oděvy a jiné věci bezprostřední, jak věci potřebovací osob na lůžko nemocniční nebo zemědělské, zejména tak bezenné, že jest lépe, spáliti je na míse nebo v šedé zdivotě, mají se bez odkladu a lež do lazareta vypravit, po 7 dní způsobem, v §. 67. pod lit. b odějem, parami chloroformu nebo rozpálením oděvní a potom teprv obyčejně zkonvice kontamináční skru předepsané čas podrobiti.

Oddělení III.

o přehřívání v kontamináční šedé oděvnice, v oddělení I. předepsané, stávy šedé a věci při lůžkách, pod. patuce šedé *aggravata di peste*.

§. 96.

Při lůžkách, pod. patuce šedé *aggravata di peste*, musí se šedí a věci včelkové, dříve než se šedí a jiné věci kontamináční stávy nebo pašce, na lež provětrovati (ankorim podrobiti). Pokud tato provětrování trvá, mají všechny dveře lůžek a včelkové nádeky a věcí potřebovací nepotřebné odstati otevřeny; též se má, pokud možná, vyvolávaním několika fúsem mezi kajutami a prostorou nakladač nebo jinými otvory spáskovati, aby povětrí mohl přistup.

V kajutách, šedé způsobem a prostorou nakladač spojených, a pokud možná, v zased. prostoru této, má se krom toho, pokud provětrování trvá, denně jednou při zavřených dveřích a oknech nastaveným výpsem chloroform vykonávati, aby šedí a věci, jichžto se, pokud ano provětrování trvá, ani nakladce ležek a posudní, ani střešce na lež vstaly, pokud jsou možná, některak dotýkati nemají, šedé shodou předem jím první stupně oděvnice s tím větším prospěchem oděvy.

Teprv po tomto provětrování, které více po 6 dní trvati má, jestliže by ale není nicménem nádeho se znovu rozmohl nebo změnil, i na díle se prodávati musí, nehládi se se šedím a věcmi díle tak, jako to v následujících paragrafech předepsáno.

§. 97.

Při patuce šedé *aggravata di peste* musí se šedí a věci velmi podrobile (§. 67., č. 1., 2. a 3.) ani k lůžkám kontamináčním přijímati. Mají se tedy, hned jak se šedí, s opatrností nádeho zastiti do čistých nádek, aniž, bedra a t. d. a mají se v nádeho přikrovné uložiti, až vlastník učiní opatření, aby byly do místa nakladačce naspět posílány, nebo jsouli věci nepatrné hodnoty, se vyjádří, že není proti tomu ničeho namítati, když se spálí.

Oděvy osob na moř nemocničných nebo zemědělských (§. 67., č. b.) musí se kromě zvláštních případů, bytce prvé, aniž se jich kde byl dotknul, popáleny a odhaduty, první stávy nádeho a šedé zdivotěho spáliti.

Hlavy nebo věci spálí se v místě příhodném tak, že se lidé na to hodí popel do jany, že se na něj nalije hodná vody a jána se pak hodlivě osype.

Takže takda, když věci osoby nemocné nebo nemocel mají takovou cenu, že to na to stojí, aby se na zachování jich znamenitý náklad učinil, může se vyjímka dle paragrafu, aby to, co ušlálo jest ceny, v náležitém případě ale věci hodní a tělesné, jichž osoba na mor onemocnělá v čas nemoci sama ušlála. (Kteržito věci se musí uvykonaliti spáliti), přestalo kontumaci.

V případech takových ušláti se má k šitění věci takových velmí podobných ušláti křídač, a šitění má předeš jít tím způsobem, že se věci (nedotýkajíc se jich přímce) káskari a kleštěmi z nich vyberou a v náležitosti příhodné, pokud možná v komnatě vyčišťovací, dílem letko naroství, dílem rozvírá a rosteší, aby byly po takový čas, kteržý jest rovný polovici kontumácie, předepsané pro patuce bratva *aggravata di peste* (tedy po 20 dní), dány na čeratoš pověšiti, při čemž se mimo to pro lepší ušláti pomáhati musí čeratiu prakušováním číharovým (prostředkem navlaženého vápna obdrceného), jehle se běže předeš při navětrání dvířích a oknech. Teprv po tomto předcházejícím šitění musí se věci podrobiti plus výdenní zkoušce kontumácie způsobem v §. 87. předepsaným.

§. 98.

Zkousí podobně, když je nakstvo hodní přinest do magazínu, mají při patuce bratva *aggravata di peste* vyzkoušiti šitěním, ani se ho neobtěžuje (jako v §. 97.), otevřiti a po 20 dní nechat na čeratoš pověšiti, obzvláště je dle potřeby tyčkami, háky, kladivem a t. d. Teprv po projití této předcházející hlavy prostředkem nastane pravá zkouška kontumácie podle náležitosti §. 88., při čemž ale šitění jest vyšetřené opatrností, aby se se všech háčků, i se stábových, vždy ušly provazy, a šitky aby se zatažko po díle rozvířily, někdy krom toho tak daleko stáhly, by horní polovice háčka zcela byla šitky uprotěna. Tak též jde se předeš na druhé straně, když se háčky šití.

Při patuce bratva *aggravata di peste* nemá se háčky staršiti na sebe (§. 74.), někdy mají se položiti vedle sebe na plocho na zem, pozorujíc musí šitiu příměřeně podobně niti.

Klíče vložky, jed chytající odporšky a šitky, šitka vložky šití a věci na hromadách narostené, musí se čerati zcela přehoditi nebo přehoditi, věci podobně, v hodných, sadech nebo jiných takových nádobách uzavřené, zcela vyprázdniti, nádobě rozvířiti a velmi rozvířiti, rozvířiti nebo nakusnuti, aby k nim lépe mohlo pověšiti a šitěním se jich mohlo dotýkati.

Mezi kontumáci nemá se šití podobně při patuce bratva *aggravata di peste* pod šitím výsledkem vydávati, tedy ani prostředkem prakušování číharom ani rozpálením ani uspořádkem dehtem, někdy všechno šití takové musí po celou kontumáci podrobena šiti předepsané zkoušce prostředkovací a manipulovací.

§. 99.

Ze zboží méně podléhající ponechají se při potratě bratva agrarata či poste takto věci potřebující, jichž v čas kontaminace nevyhnutelně potřebě, a osob, jimiž náležej, nebo na loď. Musí se však oděvy veliké a t. d. a nádob, v kterých jsou, vyhrad, kus po kus rozřezati, veliké sebriny, hadky a malky náležitě otevřít, a věci tyto, jakž i peřiny a věci jiné chytající věci, plachty a t. d., ježto jsou ku potřebě loď samé, po celý den v otevřených nebo jiných otevřených prostorách v přibytých a potahno na palubě loď diti prováděti.

Nemohou-li by se prováděvání pod lžym nebem pro povětrnost oděvy přede větri, má se v takové dni na místo toho vykonovati chlazen, dají věci ve sádkách nebo kožených na páry a výpar chlazeného vzduchu uskladěného.

V tomto číselní věci prostředkem prováděvání nebo par chlazených má se po celý čas kontaminace přede jíti a hlídka vyznamení má manipulaci s nimi každodenně vykonávati.

Věci veliké k loď a osobám náležející, ježto nejsou k bezprostřední potřebě v čas kontaminace, veliké pakoty a uschování (pytle a šlouchy), ježto se v §. 99. pod 42 d) a e) a pod 44, 45, 46 jakžto méně podléhající uvádějí, mají se složiti a má se s nimi nakládati podle §. 98. jako se zboží podléhající.

Hobolky vykladací, uš nebo špagítem proložené (§. 99. pod 42 f), musí se, kde a kdy se s nimi přibje, nejdříve pak na začátku druhé polovice kontaminace, a pokud možná, odšťákuje se jich, vytáhneví a spáliti, a nebo chytějí to majitelé jich, dle předpisu učiniti.

§. 100.

Manipulaci se zbožím a věcmi velmi podléhající, podléhající nebo méně podléhající, ježto byly a loď do lazareta vypraveny, musí stálovní učitelství při potratě bratva agrarata či poste denně přede loď čtyřikrát místo dvakrát.

§. 101.

Zboží nepodléhající, vyjímaje to, ježto se čisti převypávaním po slabě skladacím, musí se při potratě bratva agrarata či poste vyšetřovati a potahno vyprazdňovati v lazareti.

Když se učitelství dje převypávaním po slabě skladacím, musí k tomu nepřetržitě hlídka inspekční se nejbedlivěji přihlížeti, a převypávaní musí se přede loď velmi odlehka: příslušné pak potřebě odhalovati mají pro větri bezpečnost v každém případě kromě vyznamení strážka loďního dva čisti dozorníci.

Takžto mají vyznamení stálovní učitelství přede loď vyšetřování a číselní zboží nepodléhající na suchu s největší pozorností a má k tomu vědy přihlížeti hlídka inspekční.

Úkolem vyšetřovací a učitelství samo jest vůbec to, kterých předpisů jest v §. 99., při čemž se má se nejbedlivěji k tomu hlíditi, aby se příslušným věcí i sebe méně

jed chytajel odděluje, aboží, kterému to neškodí, má se spláchnouti čistou vodou, vodou mořskou nebo octem, anebo se má ociditi vlněnými větrky slavnými a klobouky, co se však týče věcí, ješto se dají velmi těžko čistiti, zakínati se má octa, aby nebyly a kontaminace vydrásky.

Krom toho se při zbeží nepeduzatelná řízení vyšetřovací a očisťovací takto avdítě nastoje :

- a) Co se týče věcí, v §. 90. l., c) uvedených (vyjmažje telekosti), musí se nádoby vedra zotřívati, a co jest v nich, káčenem vyšetřovacin z více stran prorititi;
- b) vlněné aboží, v §. 90. k) uvedené, které se pro povahu svou vyprázditi a přeházeti nemůže, musí se podrobiti tomuto řízení (násto sledovat káčenem vyšetřovacin, která jest tam předepsána);
- c) čisté nádoby s krováčkami, v §. 90. i), musí se dříve otevřiti a káčenem vyčistiti. Pytle s krováčkami, používati se podle §. 90. při potratě bratva apparatusu či postu rovněž vydrá, mají se vyprázditi a s krováčkami má se nakládati podle §. 90.;
- d) nád. a hodny se sýrem nebo májlem, §. 90. j), mají se též octa vyprázditi, co v nich obsaheto, podrobě vyšetřiti a sláčna, ješto se nacháza a t. d. z nich vyčistiti, nádoby pak mají se zevně a vnitř náležitě očistiti;
- d^{1/2}) na hodny lazarické májje se násto 24 hodin po 72 hodin vícekrát vody, pak teprv se vydráti, zava musí a v zvehodně společností vydráti;
- e) dříví stavěcí a palci poljje se hodně vodou a pak se teprv a kontaminace vydrá;
- f) koj ve formách nebo krovkách, pak vach poljje se po 24 hodin vícekrát vodou, dříve však musí se z nich nakládati způsobem v §. 90. a) udánu.

§. 102.

Zbeží nepeduzatelné může se jak na ledích plochých (použítkem láhva skládacího), tak i na suchu při potratě bratva apparatusu či postu ve společností zvehodně vydráti teprv tehda, když se vlněné jed chytajel aboží a věcí, vyjmažje věci potřebovací, bez nichž býti nelze, a koží byly odděluje a přenesly do magazínu lazarstevních.

V kterých neohybných stážených případech se vydráti zbeží nepeduzatelné octa může zastaviti, ustanovuje se ve zvláštních předpisoch.

Oddělení IV.

Přidávky k pravidlu kontaminácnímu řízení avdítovácímu strany aboží v případech opiseviti.

§. 103.

Přicházeti kůže nebo jiné odpadky živočišné se musí, kdo patří nákladně, namoženému dobytka zabezpečně rozmoc, musí se, nakládě na to, jsouti rov zemi či

potéže dílna, nebo jsouli podrobena nějaké kontaminaci aneb rezervě, podrobiti uvolňovacímu čištění odškvácením, kteréž v případě posledního vykonati se musí bez ujmy toho čištění, ježto věci takové podle předpisů kontamináčních (v oddělení I. až III.) podrobeny jsou.

Co se týče čištění, ježto v případech takových místo užití má, platí tento předpis:

§. 104.

Sučné kůže volovské, kravské, běvrové a velbloudí, mají se v příhodné k tomu zvolené místnosti (v níž se obna zvrstva otřívati mohou) rozvěšeti a rozestříti, na to po 10 hodin dle na páry chlorové z rápa chlorového na políček uvolňovacího a vedou uzavřeného, a konečně po dalších 10 hodin provětrávati.

Byli by tento způsob odškvácení příliš nákladný, může se místo prokalování chlorem užití prokalování sírou. K tomu konci má se v místnosti, kde se ty kůže rozvěšují nebo rozprostírají, postavit více párů se železným uhlím, na toto uhlí má se nasypati síry a tím mají se dle páry sírové, na nichž se pak kůže po tři hodiny nepřetržitě uschávají a na to rovněž tak dle toho provětrávají.

Vlhké nebo mokré maslové kůže téžak drůba mají se, než se chlorem nebo sírou prokalují, co nejříve usušiti.

§. 105.

Čerstvé vlnoviny, kraviny, běvovlny a velbloudoviny mají se na 48 hodin dle do hluh petalového nebo rápeného a na to po 8 dní na prověšiti.

§. 106.

S odškvácení kůže (ovčanské), plátna a vlny, do nichž máti jest lej nebo jiné mastnoty, nakládá se má jako se suchými kůžkami podle §. 104.

§. 107.

Huby, paznehty a kosti volovské, kravské, běvrové a velbloudí dají se na tříkát 24 hodin do leptavého hluh, načež se čištění mohou vydati.

Částka F.

O kontamináčním čištění odškvácením strany psaní při velikém stupni kontaminace nebo rezervy.

A. Předpisové čištění, a jak se jím má strany zastřených listů kontamináčním uvolňovati.

§. 108.

Kontamináční odškvácení psaní děje se rozpálením papírů a prokalováním jich smíšením $\frac{1}{4}$ části na prach uvolňovací síry, $\frac{1}{4}$ části uvolňovacího sauptru a $\frac{1}{4}$ části plávacích otrub. Za odškvácení pokládá se však mají papíry teprv tehdy, když zcela vychladou.

§. 109.

Aby horko a páry ve vlnoviny části papírů mohly přeskáti, musí se psaní buď prokáhati nebo zcela otřívati, prvé však musí se zevnitř zcela očistiti.

22. Při velikých rezervních observacích a při patencích netla di paste

§. 110.

Při velikých rezervních observacích a při patencích netla di paste neotvírají se, nežli byvše takto propichány, prokuvají se :

- a) oficiální psaní a pakety k c. k. úřadům a
- b) psaní soukromá a pakety, když (a a b) svědčí do taxensku ;
- c) dopise a pakety oficiálních, v Turecku akreditovaných orgánů vlády zahraničních, k funkcionářům vlády zahraničních, ať jsou v taxensku nebo cizozemsku ;
- d) psaní soukromá a pakety, jako svědčí stranám v cizozemsku ; a však věci tyto nesmí býti thastli při palce a nesmí ani podle nadpisu, ani když se rovnají označují, býti znamenati, že k nim připsány jsou jiné látky, vzory a t. d.

§. 111.

Psaní a pakety veliké, pod a, b, c a d uvedené, jsouli thastli při palce, nebo obsahují v sobě věci podstatné z nich zděti se, že je obsahují, otevrou se.

Jestli v těch věcech zapečetěných, má se to, když se to zrovnáví s výměnkami předobého §., splásem tam udaným odlišiti. Látky, vzory a t. d., jsouli tam jaké, předti se rozptít a nahlídit se s nimi dle předepsaného řízení kontrovních.

§. 112.

Nemají se psaní při psaní rezervních observací a při kontrovních di patencích netla di paste, pokud se při této věci podstatné nesmí sklidati, hned vyházeti, nežli majíti až do prátky uložati na loď nebo při osobách, které je přivezly, nemají potřeby žádného odlišování.

Jestli však s kontrovních di patencích netla di paste spojená přímocí, zbrodi sklidati, musí se i psaní taková dítie podle §. 110. a 111. odlišiti, nežli až do prátky mohou uložati u příslušných.

23. Při listinách, loč. patencích hratta a hratta aggravate di paste

§. 113.

Při listinách, loč. patencích hratta a hratta aggravate di paste mají se vůbec všechny psaní a všechny pakety otvírati, výjimečně takto :

1. oficiální psaní a pakety c. k. úřadů k úřadům taxenským.

2. Dopise a pakety oficiálních v Turecku akreditovaných orgánů vlády zahraničních k funkcionářům vlády zahraničních, ať jsou v taxensku nebo cizozemsku. Psaní tato (1 a 2) mají se takto propíchnuti a podle předpisu prokuvati.

Výjimečně tato platí však takto o těch psaních a paketech, ježto nejsou thastli při palce a nezobrazují v sobě žádných věcí podstatných, což s psaních pod 2. prohlášením

úředním na oháček, nebo zvířetiům ceruškátou úředí cizozemských, jichž se třeba, poutáno býti musí.

§. 114.

Dříve úřední, svědčili nejrychleji osobě Jeho Veličenstva a c. k. ministerium náležitosti zahraničných, prokávaj se, zvláště k tomu, jak jsou thasté, vždy toliko zavaziti? a dopoví se k ministerium náležitosti zahraničných, aby v ústavu tam se náležitým úvážím byly občitny.

§. 115.

Žádají vlády zahraničné, aby dopíše a pakoty, které svědčí vyložením a vysvětlím v cizozemsku, jen zavaziti byly občitny, a prohlásili se zároveň, že je chci zavaziti sami učiti, může se na tomto občitném zavaziti přestatí.

B. Jak se předešl jiti má při propíchnutí, stírání a prokávání psaní a papírů.

§. 116.

Psaní propíchnutí se nejlépe a nejrychleji jitiťm strojem, na spůsob listů pečotních občitným, na jehož hromadně na došlím konci místo kolokováka jest plátno kovové (rožek a nářní formátu vidi dopíše sláček); v této pak plátně naznačeno jest více ostře hromadně nástrojů tvazcích v pravidelné vzdálenosti od sebe, aby se psaní, kterák se na došlím z náležícího dívi pod list potáh, jediným nastážením na více místech prošlo. Kde takového přístroje není, mohou se psaní propíchnuti listem nebo na více místech prošati ostrým nožem.

§. 117.

Psaní tak propíchnutí nebo prošutí vezmou se kleštěmi a jedno po druhém dně se nad ostrým okrajem a okl na hárku a hustou páru sírkovou, jedno se rovnoběžným narypnutím prachu prokávacího (§. 108.) vyvinaje.

Má se prokávati více psaní najednou, musí se tato, byvše propíchnuta, dáti do přístroje prokávacího, t. j. tráhlíčky prokávací, anebo do peci prokávací, kde takové jest uložena a nechati tam přiměřený čas na suchi.

§. 118.

Vieliká psaní úřední a soukromá, ježto se podle předpisů výše položených otevřiti musí, rovněžkou se náležím bez porušení početi, otevren a vyhladí se dlouhou, hladkou lopatkou z prvního dřeva, vieliké rati vaxací se vytáhne a spálí, vzory, až jsou tam jaké, se podrží, a psaní se pak kleštěmi nad uzavřen okrajem nebo v přístroji prokávacím občití. Tato poslední má místo jen tehdy, když se má více psaní prokávati najednou, pročť počteho opatřiti zvláštní přístroje prokávací toliko v těch ústavích zdravotních, kde se více psaní sejtí může.

§. 119.

Prokubování kletčinná děje se nad silným ohněm s uhlí v takové vzdálenosti od planěcí, aby se papíry dostatečně rozpálily, nechyly však vypáleny v nebezpečí, spálenou býti. Listy visící musí se tedy hůlkou dřevěnou vždy držeti ve výšce, při tom ale — poněkud se odvíem 8—10 listů může valiti do hnutí napředem — touž hůlkou list po listu obracet, aby píra každý list přečten zcela uzavřeti mohla. Z téh přičiny musí se též na to velmi vřava listů na jiném místě nachytíti a musí se dáti omá místa papírů, ježto prvě byla mezi kletčinná nachycena, na píra, aby v ně přilehla.

§. 120.

Papíry, ježto se musí otevřiti, čísti se v přístroji prokubovacím týmž způsobem, jako psaní, ježto se mají propíchnouti, s tím toliko rozdílem, že se ony, aby se snad a jasněji rozmohly, dřevějnými tupými vidličkami náležitě upravit a tak do přístroje prokubovacího vloží.

§. 121.

Jak krát papíry, buď kletčinné nebo v přístroji prokubovacím prokuběné zcela vyčistěna, přečtena se přiloží opět v náležitý pořádek a psaní se znovu složí a lakem napočetí, přitisknouc k nim počít listova kontumacišního.

§. 122.

Na psaní a pakety veliké, ježto se ani nestírají ani nepropíchnávají, oděrá toliko zevnitř očištějí, napočetí má úřed kontumacišní, když jsou prokuběny, toliko slova: „*Netto di fuori e sporco di dentro v dne*“ Na ty však, ježto se buď propíchnají nebo otevrou a dle předpisu olistí, dá se napís: „*Netto di fuori e di dentro*“.

§. 123.

Otvírati, očišťovati a započčívati psaní bez rozdílu má osoba, kteráž to učiněna, vždy s přítomností alespoň jednaho skutečného úředníka kontumacišního.

Psaní otevřené nesmí ti, ježto jsou při tom zaměstnáni, ani jiné osoby pod nějakým odpovídáním a pod žádnou výjimkou čísti.

Úřed kontumacišní jest krom toho přisáhná zavázán, aby se ten přilícen, by se korespondence tím se měla nejmenší zdržovala, k tomu přihlížel, aby se očišťováni psaní tak rychle vykonalo, jak kolí toho dopouští písaň počte s to, by se to stalo důkladně.

Částka G.

© Finanční kontumacišním strany zvířat živých.

§. 124.

Vyjmajíc kontumacišní *di peste* životu *aggravata di peste* mohou se zvířata domáci, ježto přilícenější pod kontumacišní nebo pod rezervou, býsle prvě vyhledána nebo

polita vodou, hned z kontumace propustiti. Brodění zvířat děje se u přítomnosti úředníka kontumabního a služebníka občlovacního v ten způsob, že se zvířata navedou na přehradu nístu na břeh, vlácnou do vody a pak celá těla tedy i hlava tak se jim namočí, nebo kde toho místnost nepřipraví, že se na suchu tak polijí vodou, aby celá těla, prdžek i hlava se namočila nebo vlastně propřala. Před broděním musí se se zvířata obyčejně lmenem sejmouti a dítí mu sklívka s látkou dehtem napuštěných, aby pak hned na to osoby zvednout je mohly přejmouti a odvésti.

Hned po vybrodění se zvířata přepočítají a odhlasen na nístu k tomu ustanovené, aby se přejmouteli vydala.

§. 125.

Při patuce netla dí psací a při všech rezervách postabuje, když se dobytek rohatý a koně, jakož vůbec všecká jiná zvířata, jelto mají krátké chlupy, vybrodí jednou, takže své, kopy a jiná zvířata, jelto mají vlas aneb dlouhé chlupy, mají se po 3 hodinách podruhé vybroditi.

Živí ptáci, dráček a t. d., mohou, bysíc jednou každé politi vodou a živé ryby, obzvláštními, neměplazové, jako: losy, krakodilové, ještěrky, chameleoni, hadi a t. d. hned z kontumace propuštěni býti, jestli jsouc možná, přeložiti je z nádob, kterými ješ chytajíci snad vyložených nebo odpadky podruhojnými znečištěných do nádob čistých.

Pijavice, jelto přicházejí obyčejně v kbelcích nebo bednách zemi naplněných, mohou se dítí v zvláštní společnosti i v nádobách, když se byly nádoby otevřely a zvenit odstavily, když se byly okledala, co v nich jest okuseno a se všech stran se polijí vodou. Přivraceni se ale v pytlích, tehdy se dají do čistých nádob a pytle podruhi se přiměřeněmá řízení občlovacím.

§. 126.

Při patuce bratla dí psací se netaliko dobytek, jelto má vlas a dlouhé chlupy, něbrá i dobytek rohatý a koně, jakož i jiná zvířata, která mají krátké chlupy, po projití 3 hodin opět vybrodí, ptáci pak, dráček a t. d., se po projití 3 hodin opět vodou polijí.

S rybami živými, obzvláštníky, neměplazy a t. d. nakládá se i při patuce bratla dí psací způsobem v §. 125. ustaným. Pytle, v nichž snad přicházejí pijavice, podruhi se řízení, pro patuce bratla dí psací ustanoveněm.

§. 127.

Při patuce bratla aggravata dí psací nedovoluje se, aby se zvířata brodila nebo vodou palovala, něbrá tato musí přestáti kontumaci se svými vlastelky nebo hladači na koži nebo v lazarěch.

§. 128.

Toto státi se musí i při ostatních kontumacích nebo rezervách, když povaha

čistky reční nebo jiné okolností toho nedopouštějí, aby se hrotili nebo pohrdali vodou předsa vane, nebo když dostatek učení vůbec si toho nedáží.

§. 129.

Při úvodu a konání úřadu nakládání se osobami proti moru vředečným udržují v plnosti opatření včelích, obecními zákonnými ustanoveními nařízená, ježto se vůbec strany dalytka při epizootických činně mají.

Částka II.

O řízení při troskotání nebo uváznutí na břehu lodí područekých a při přijímání osob a věci ochranných.

§. 130.

Troskotání se loď područeká nebo uváznutí na břehu, vyhyben býti má správce loď nebo ten, kdo jeho místo zastává, způsobem vůbec předepsaným strany toho, odkud přijde a strany příhod na cestě. Dělá se místo, odkud přijde listinou zdravotní provázání, a nebo jestli v příčině té před rukama jiné úpravy úplně hodasvědná, má místo předepsané řízení kontrolovat, osvědčí to ale ani to ani ona, předsa volí se masí strany loď, osob a náklada řízení, předepsané pro loď područeká bez listiny zdravotní v §. 48., kterakto područeká řízení i tehda má místo, když osoby jednotlivě loď souy, nebo se zvedám a věcmi (s loď područeká v nečistoti příhod) bez listiny na břehu se uchová.

Osobám, které při takových nehodách kromě svých vlastních věcí nic jiného a sebou nepřinesly, vyměňuje se ostatně kontrolovat se jako loď, učení jako povestným, ježto s loď vystoupili.

§. 131.

Jak osobám tak i loď má se v případě takového poskytnouti včelích potřebách pomoci, tak ale, aby se jiné osoby při tom nezranily, nebo byteli by to nezbytně, aby se jich znečistilo se možná nejmenš. Byteli by loď možná jeti dále, kdyby díti nákladu sledila, má se jí ku přístavení tomu díti bítka přibodati, kterak se pak i s loď a se věci osobami, které loď úplně nebo náhodou s touto příhod je uvolněni, pod dohledem strážce zdravotního postati má k tomu kterému přístavu kontrolovat. Nelze-li však loď samí uchováti, tehdy se mají alespoň osoby včelích nebo zvedti, ježto se uchováti dají, v hospodářské přístavi, na jeřmu nebo na více barck nakláditi a pak s nimi nakláditi, jako výše učeno.

Běh má se hodlivě učiniti, a pokud troskotání loď po moři plavou, ve dne a v noci strážiti, aby se věci, ježto by se masí na pobřeží dostaly, nedostýhaly se jich, vyšetřily, od hluk jed chytajících, ježto se masí k nim připejily, očistily a pedli možností zachovaly.

§. 132.

Mrtvá těla na břeh vyvolená, o nichž není jisto, jsouli nepodručekého předsa, mají se (bylo od úřadu politického ohledána) na břehu pochováti, při čemž se varovati

jest vloženo jich dočasně. Oděv má se z nich svléci a spáliti, papír z něho zároveň s mrtvým tělem do hrobu spouští, tělo zemí a výpravou zahaleným pokryti a hrob pak zakázati. Místu na hřbitvu, kde toto se děje, má se pak od včelčích odpadků potencionálních, ježto se tam směl roztroušily, bedlivě očištití.

§. 132.

Balíky zboží nebo jiné věci jed chytajeli, ježto máse na hřeb vyřezané a stopy nichd nemá prokazáno, že jsou nepodezřelého původu, mají se z přítomnosti úřadu policejního, nedotýkají se jich samých, oblédati, a zobraňují hodnota jich náklady transportu, po svléští hřezce pod dohledem strážce zdravotního k tomu kterému přístavu zdravotnímu odvéstí, kdežto se věci ty, pokud z původu jich jinými cestami dally zcela určitě a jistě správy nebo dále se původ a poruchy věci samých vyšetřiti, podrobně mají tomu řízení, kteréž původu jich příslušné jest, nesli ale toho, tedy nejvyšší kontrovníci potence námořní, nebo přímo výsledek kontrovníce potence bratří dí proto, dle toho, jestli stav zdraví v Levantě zcela spokojivý nebo není.

Věci bez osoby mají se, keltic při tom toho, co v §. 28. jest nařizeno, spáliti a popel do moře vržoucí.

Částka A.

Předpisy strany toho, když se realitně osoby a věci v čas kontrovníce smíši.

§. 133.

Smíšení osob a věcí z realitně kontrovníce nebo osob a věcí z kontrovníce z zvláštního společenství státi se mále toliko z poselstím úřadu zdravotního v případech dle instrukce ustanovených nebo když toho jest skutečně potřeba. Včelčké nedovolené nebo nímavně smíšení překaziti se má přibovým přiklíčením ku všem osobám v ústavech zdravotních a hollivým odstraňováním věcí toho, co by nějaké uzdravitelné způsobiti mohlo. Stalo se ale takové smíšení, mají to osoby, jichž se to dotýče, buď samy nebo strážcové jich úřed úřadu oznámiti.

§. 134.

Při smíšení kontrovnícím (kontrovníci) platí obecné pravidlo, že včelčak, od jest buď zcela vzhledně nebo jest relativně čistější, smíšením osob nebo věcí kontrovníce vyšší, podrobeno býti výsledek kontrovníce této. Než tedy potřebí, aby osoba nebo věc kontrovnícím začala karanténou od začátku, něčel přestěti má jen akousku kontrovnícím po tolik dní, kolik jich tomu, z čísel se smíšení stalo, až do projiti pravidky zdraví, nebož, neobjevili se při této věci kompromittované osobě nebo věci až do projiti její vlasti libý karanténou lidová zakázka, ježto by podrobně budila, a nebo neobjevili je osoba neb věc tato, lze se se sli přizívou domnívati, že zchyla lidového zakázání.

§. 136.

Při kompromisním dojednání, bez rozdílu, stalo-li se mezi osobou a osobou, mezi osobou a věcí nebo mezi věcí a věcí, musí se osoba kompromisovaná nebo věc kompromisovaná ihned podrobiti vjmávkám kontamináčním, podle zveřejněného výt. pravidla příjmu plněním a dále pod dohled strážce, pokud se týče.

Osoba, ježto se tímto způsobem a podobnými a potakna více podobnými ložci nebo srovná smála, na to ale věcve dalšího společenství s tímto se vystřihá, může ostatně místo vjmávek loží a srovná, jestli jí to jině prospěšné, podobněma hříti křtí karanténi, pro vystouplé a loží osoby téžot stupně kontamináčního ustanovené, ježto se v příjmu tomto ode dne kontaminace počítati má, a ježto se prostředkem spogio (§. 30., f) pak ještě dále dá strážiti.

§. 137.

Stalo-li se kontaminace osoby nějaké, pokud se prokáže, takto prostředně, bydlí totiž jen kdy její povrchním dotknutím s osobami nebo věcmi podobnými znečištěny a odlehli osoba kontaminovaná ihned kdy znečištěná, může se při patuce netla (když tato vyhledává postou rezerv obsorován) ohrožení spatrnost na pozorování po 48 hodin (nebo i méně, rozhodli více podobně osobě nebo věci samé plněv 48 hodin od ku prafice).

Při patuce brvity a při každé vlastní kontaminaci vejde naproti tomu v plnou platnost pravidlo §. 135., jen že se může osobě, tímto způsobem kontaminovaná, zadržeti karanténa (jestli jí to prospěšnější) na een křtí (počítaje jí od té chvíle, se odlehli kdy znečištěná), která ustanovena jest pevněji téžot stupně kontamináčního, křtí spogio dle hrad a podobně.

§. 138.

Osoby kontaminované podobně jsou, než vystoupi v osobně společenství, odlehli téžotěm rovněž tak, jako věcmi jině kontaminováni.

Jestli kontaminace osoby nějaké následovalá, nemá rekurs se strany toho, ježt tím škoda trpí, místa, bytli příčinou toho vlastní vina nebo náhoda nevyhnutelná. Takto tehda, když se smálení plnění může příkazněma znečištění strážce některého, nebo když byla dnytelná spůsobena zvevot nebo zlomyšleností některého jiného kontaminováty, má toho škodujel vřít, žádati na viněvot náhradu za škodu, kterou trpí, tento pak má býti mimo to vnut v trestání, nebo náležel k osobám útvaru adzvestního, příkračel se má k nimu dle plně přimosti předpisův stábních.

Článek II.

Předpisy strany případu, když listina zdravotní jest přitížena ne-
čistá (*patente bruffe aggravata*).

§. 139.

Loď, na níž se na cestě nášlo na mor nebo na šířnou nemocí roztroušené nebo zemřel, a na níž se náhoda podle §. 4. b) ce) nemůže přihoditi na úplně pomíšenou, přestati mají karanténu: toliko v lazaretech, ku přijímání loď takových úplně přitížena, pokud přijede do některého jiného přístavu, ukáží se jim má ce nejrychlejší možná k nejbližšímu lazareti těchto. Až do odplutí má loď taková úplně od jiných lidí od-
dělena a má se co nejdříve strážiti; a však i před odjezdem mohou s opatrností náležitými osoby na ní s osobami svobodnými mluvit, loď potracou, léky a t. d. opatřiti a i psaní se vydávati, a jestli tělo mrtvé nějakého nemocného na loď, náhle se povoliti, aby v moře posláno bylo, zachovaje formy a pravidla obyčejná; těš se náhle třeba k blízkosti přístavů blíže a kastro na místě přitížena a loď při tom vztahujících se k tomu předpisů zdravotních, opatřiti.

§. 140.

Loď taková má se i tehda vyprostiti, když se náhoda roztroušené zase zemřel, když byla loď již přijela, i po učiněném karanténě, ano i když již počalo se skládati (třeba v lazaretech, ku přijímání *patente bruffe aggravata* nemocných). V případě tomto posledním musí se osoby i zboží již z loď vypraviti i s tělesy a služebníky zvlášť opatřiti, kteří s nimi musí přiti ve sanitě, opět na loď vzíti. Jen když se již tolik věci stálo, že by to způsobilo větší stráž času a zanesením obtíže, kdyby se to opět učilo dí-
vati na loď, setřeba loď vyprostiti. A však mají se v případech takové větší nále tato pokládati, vůbec toliko v lazaretech morových platnost mají opatření a opatrnost, jakob i předpisy, v následující hlavě V. obsahové, bez výjimky vykonati.

§. 141.

Při *patente bruffe aggravata* di *patente* mají místo tato odčerpání od řízení obyčej-
ného:

- a) Loď obhlídá se lékařsky hned když přijede, nežli mohou (zdraví) pacienti nebo jiné osoby po učiněném spaglio z loď vystoupiti do lazareta. Nemocní nebo mrtví, na loď se nakládají, se na to rozproděti i se všemi věcmi svými a loď vypraviti, na loď postaviti se strážce a počne losičením předcházející prověřování (*acurioso*), a pokud toto trvá, stávanou všedny dvoje lodí a všedny nádeby a věcmi potřebovanými sterily, některé věci musí kajatami a prostarem nakládati se, pokud možná, vystrážena, aby pověšili volněji mohli táhnouti, v kajutách pak svých bře se předse vykvalením chlorem a umývání hubou chlo-
rovým. Přihodili se, pokud *acurioso* trvá, na loď nějaké nové osmenocení, tehdy se zakalený z loď vypraviti a *acurioso* počne znovu, to pak diti se musí tolikrát,

kolikrát se onemocnění opakuje. Po projití sciorina, mezi nimi nikdo nemá a ledě na suchu přijít a lidná ani sebe nepatrolují vše a ledě se vydá, má místo opět oblédání lékařské, neboť se sbolí jed chytajících a více osob, ježto dříve prostředkem spaglie a ledě vystoupily, neodlali se nová přilina k paděšení, do lazaretu mohou sboliti. Vydávání sbolí nepaděšeného ani se počnou topu, když se sbolilo skládání sbolí jed chytajících. Více potřebovací, následující ledi a osobám, ježto zůstano na ledi, musí se po celou konstantní denně buď na palubě prováděvatí, nebo v prostorách vnitřních strojní parami chloroformní čistiti. Kromě více potřebovacích nemá se lidná jed chytajících vše nechati na ledi (tedy ani pakety ani pytle a jiné obalení). Rubečky vykladač, ježto se snad na ledi nalazají na nemí (jsouli proboleny nití nebo spaglieem) mají se nejdříve po projití polovice konstantně spáliti, anebo jestli to vlastníkovi jich milejší, dle předpisu očistiti. Dříve než se led připustí k svobodné prátice, musí se všechno a si sboliti a všechny její vnitřní prostory bedlivě očistiti, umýváje ji lázeň chloroform nebo vykuřuje parami chloroformní a strojní.

- b) Osoby, které a ledě vystoupí do lazaretu, nemá nic jiného v sebe pokríteti, nežli více tělesné, ježto jsou k bezprostřední potřebě, ty pak musí strážce buď v lárám prováděvatí, anebo jestli tomu posvětnost na přehledu, parami chloroformní v konstantě k tomu přiborně čistiti. Všechno jiné věci a pakety spajší se mají se sboliti. Co se týče osob a ledě vystoupilých, nemějí se při nich láhla karanténou ani spaglieem ani jiným způsobem sboliti. Znečišťování se osobami a jiných spolků konstantních nebo přidávati osoby ze svobodného sdružení (rodin a t. d.), dovoluje se při lárám zdravotní příslušně nečisté výjimečně a a přilina světlé důležitých.
- c) Se sbolím a věcmi nakládá se podle předpisu částky K, oddělení III.
- d) Co se vřítat těle, nakládá se v nimi při lárám zdravotní příslušně nečisté dle částky G, §. 127.

§. 142.

Při potřebe krátce apparatusu dle postu počítá se bíh konstantně, bou rozdílů na 10 dní ustanovené (§. 30., c), takto:

- a) Onemocnění nebo znečištění někde před přijetím ledě:

Lodi: ode dne skončení skládání sbolí jed chytajících, a nebo nežli lidného takového sbolí na ledi, ode dne projití sciorina. Sciorina se ostatek v tom i ocom připadu posledně počítá do konstantně, dai pak, které se po sciorině skládáním sbolí jed chytajících strivily, nepočítají se za tři konstantní.

Osobám a loď vystoupily: ode dne vystoupení z loď (vpočítaje scierias) nebo úplně na zemi dostavení z loď, jestli tato osobám prospěšnější.

Zboží jed chytajícím: ode dne skončení předcházejícího prověřování, kterého 30 dní trvá má.

b) Nemocní- nebo zemřelí někdo po přjezdu loď.

Loď: přihodili se případ takový na ni sami, od oddělení nakalenné nebo mrtvé osoby. Oddělení se tato před skončením stávkou zboží jed chytajícím, jde kontaminace tprv od toho dne, kterého tato bylo skončeno, přihodili se pak nemocní nebo úmrtí mezi osobami, ježto dříve vystoupily z loď, nebo mezi služebníky ošňňovacími zboží jed stávkou, nemá to na loď žádného účinku.

Osobám z loď vystoupily: přihodili se případ mezi nimi samými, od oddělení osoby nakalenné, přihodili se ale na loď nebo mezi služebníky zboží ošňňovacími, nemá to na osoby, které hned u přjezdu vystoupily a šli spaglia, žádného zotřujícího účinku.

Zboží jed chytajícím: přihodili se případ mezi samými služebníky ošňňovacími, od oddělení osoby nakalenné nebo mrtvé. Oddělení se tato před projitím dvojdenním předcházejícím prověřování, počítá se kontaminace zboží od toho dne, kterého se prověřování tato skončila. Přihodili se ale nemocní nebo úmrtí na loď nebo mezi osobami zvláště z zboží vystoupily, nemá to na zboží žádného účinku.

Přihodili se při morový z takovou dobu, kde předcházející prověřování zboží §§. 16. a t. d. již nemůže více mít místa (protože již obyčejně Hmami kontaminováno bylo počala), má se prvních 30 dní karantenních zboží pokládati za lhůtu předcházejícího prověřování a prozřít na všechny způsob 60 dní vůči na minimální dobu, po kterou ošňňování trvá.

Byl-li po onemocnění nebo úmrtí nějakým číselo scierias, vpočítá se toto v kontaminaci loď a vystoupily z loď (zdravých) osob. Co zboží se týče, tomu nemůže se tato pohlední provoliti. Přihodili se novou nějaké nakalenné, počítá se kontaminace od posledního takového případu.

- c) Nemocným samým i s blízkými a strážci počítá se, když se oniso uzdraví, kontaminace od toho dne, kterého přestoupí do kontaminace rekonvalescentů (§. 14b.). při šeni se však lhůta karantenní ku udání lékařským i ježto dále může prodávati, nemli až do projiti doby zákonní úplně jista, že se uzdravili.**
- d) Blízkým a strážčím osoby některé na mor zemřelé počítá se kontaminace od toho dne, kterého tělo mrtvé bylo pohřbeno a oni sami z bytu nemocného vyšli.**

- e) Více osob na moři nemocných nebo zemřelých podrobeny jsou Shléssensko šitácel parami chlorovými a pročišťováním (§. 97.), od jejich skončení teprve se kontaminace počítati má.

§. 143.

Při patente šitácelu *aggravata di febbre gialla* neodchyluje se řízení kontaminací, co se týče lodí a nákladu, jakož i osob, ježto se zachovávají při odvozu, v níčem podstatně od obyčejného řízení kontamináčního. Když loď přijede, anebo přibodli se případ podobněj podoběji, když se osoba nemocná aneb mrtvá z lodě vypraví, ohledá lékař všechny osoby a ověřil se to dále něčeho chvění, vstávají v platnosti obyčejné předpisy a ten jedinou výjimkou, že se na příslušnou lepišbu pročišťování uvádí loď dvéřte lodní, pokud karanténa trvá, dle možnosti nechají stráženy a ahoří že se z čísel přenesu na palubu.

U více osob, na lstanto nimmici nemocných nebo zemřelých, nakládá se má podle předpisu §. 95.

§. 144.

Při patente šitácelu *aggravata di febbre gialla* počítá se běh kontaminace takto :

Lodím, osobám a nákladu: od toho dne, kteréhož posledně osoba nakladání byla odložena, anebo zemřelá tato díve než loď přijede, od toho dne, kteréhož mrtvé tělo anebo vše osoby zemřelé byly z lodě vypraveny do lazaretu.

Nemocnému osobám i z hlídačem a strážcem, když osob se zachrání, od toho dne, kteréhož dle uznání lékaře nastává rekonsolidace.

Hlídačem a strážcem osoby nějaké na lstanto nimmici zemřelé: od toho dne, kteréhož mrtvé tělo potřebno a oni sami z bytu nemocného vyšli.

Více osob na lstanto nimmici nemocných nebo zemřelých: ode dne skončeního sedmidenného odličování parami chlorovými a pročišťováním (§. 95.).

§. 145.

Přibodli se na nějaké lodi, bez rozdílu, jakou lstanto jest opatřena, při moři nebo lstanto nimmice, anebo přibodli se při takové na cestě, musí se přistava, a náhod loď přilá, a více lodím, ježto podobí z něho odpuly, ihned volati kontaminace di patente šitácelu a tato musí se tak dlouho zachovávat, až správy hebnovně a zcela opokojující toho připoutají, aby nastala řízení méně přímé. Trvá se má v případě takovém spůsobem v instrukcích předepsaným co nejrychleji na všechny strany oznámení učiniti.

H I a v a V.

O spářeních, ježto se učinili mají, když na loďi nebo v ústavu zdravotním vypukne mor nebo kluta zimnice, aby se nákaza obmezila a uhasila.

§. 146.

Osoba, která se na mor nebo kluta zimnici rozšířila, a nebo jest podezřelá, že jest nakazena, musí se ihned od spoleku kontaminátně odskočiti a díti do přílytku co možná nejrychle odděleného. I tehda, kdyby se případ takový přihodil v jiném státním, musí se osoba taková bez prodlení a loďi vypravit. Spolek kontaminátní, k němuž nemocný náleží, může k němu díti osobu, aby jej hleděla, nímto to ustanoví se nemocnému zvláštní strážce zdravotní a dle potřeby i více jich. Hledači a strážcové mají se, co jen mohou, všelikého bezprostředního dotýkání s nakazovými osobami, a osobami z přílytku jin vykazovaného vyhnouti. Potřeby všeliké domocem se jim pod dohledem náležitým má ku dluhu přílytku jejich.

§. 147.

Léčení takových nemocných případů krom zvláštních případů lékařům kontaminátním. Ohledání musí se diti alespoň dvakráte denně. Lékařové mají se při tom všelikého znečištění a nemocným nebo jeho věcmi přímo vystříhati, aby sami neupadli v kontaminaci a nepřicházela jim to a vykonávání povolíání jejich a jejich nemocných. Lékaři, ježto ne-náležejí k ústavu, mohou, k jejich a nemocného ládnosti, léčení převzít, prohlásili se jimi, že jsou povoláni, a nemocným skutečně se zavítí.

§. 148.

Při léčení osob na mor nemocných přechce jimi mají lékařové dle svého nejlepšího vědomí a svědomí. V případech postýhových mohou se i jimi zkušení lékaři ku poradě převzít.

Zabíhání se v léku nemoce podleznoucí nákazy úplně, přestavení i všeliké opatření přímější.

§. 149.

Belokonsalencová a moru i kluta zimnice, usmrcí se celé tělo ostrem zvláštním a obkřehle odří ze svobodného společenství, přičažiti se mají i s hleděním a strážcem do jiného bytu a mají se tam nemoc prodávati kontaminátní. V každodenním ohledání lékařským musí se zůstatk má do úplné jistého uzdravení dále přechce jiti.

§. 150.

Zemělní nemocný, má se z něho, nedotýkaje se ho, odří zvláštní, máhé mrtvé tělo od lékaře ohledat, nástroji příhodovými do dřevěné rakve položit a tato do komory uzavří přemístiti. Jakmile se objeví první známky porazení, doprasi se mrtvé tělo, nedotýkaje se ho, na hřbitov kontaminátní, spadá se bez rakvy do jámy 8 střešitelé hluboké, nad mrtvé tělo i pod ně dá se na střešitelé hluboká vrstva kypře země a pak zehradně

vápna a hřeb se zahází. Nálezi a nástroje (rakes, kleště, provazy a t. d.), jež se při tom užívají, musí se spáliti a nebo bedlivě lukem chlorovým očistiti.

§. 151.

Nemocní, ježto se nemocem nebo šířkou nemocí nakazili anebo jsou podezřelí, že jsou nakazeni, mají při sobě podřízeni toliko ty věci, ježž mají nevyhnutelnou potřebu.

Jejich ostatní majetek má se, hned po vypravění a loži, nebo po oddělení v místnosti příhodné navíti. Majetek tento i věci, kteréž po přestoupení nemocného do kustamnice rekonescentní nespět uložtena, mohou prostředkem zvláštního strážce, zahrnujeli se hodnotou jich vyřáti, složením řízení odškodovacím (§. 95. a 97.) podrobeny býti. Jestli hodnota nepatrná, mají se věci odhadnouti a proti mírné náhradě a fondu zdravotního na místě příhodném spáliti.

Papír má se do jiny hoditi, ležně vedou polní a jina dobře není zasypati.

Zemědělná osoba nakazená, musí se věci její vřít, bytve první popelniny, spáliti a hodnota jich má se, jako vřít odina, náhraditi. Toliko, když jsou mezi nimi věci namenné hodnoty, může se strany nich prostředkem zvláštního strážce předešle vůli složením řízení odškodovacím, jako uvedena výše, v náležitém případě ale strany věci kolních nebo úkenních, ježžto bylo užíváno v čas nemoci; tyto musí se nevyhnutelně navíti.

§. 152.

Přilbytky, v nichž osoby nakazené nemoc přestály nebo zemřely, musí se, bytve vyprašovací, pasami chlorovým vykouřiti, po 10 dní provětrovati, pak se nejjihněji očistiti a stby vápnem obřiti.

§. 153.

Při každém onemocnění neb úmrtí, ježto bylo nemocem nebo šířkou nemocí způsobeno, přihlížeti se vše, co jak za byli tak i později prostředem nebo bezprostředem s nakazeným přišlo v dotknutí, na spotřebu proměřované; lož, osoby a náklad i se strážcením, ježto s nimi přišli ve znění, musí se tedy bez rozdílu kustamnici listiny patente hrůtve spravovatě podrobiti, osoby, na nichž tato způsobem podezřelí padli, přimě každá zvlášť odřiti, bedlivě k nim přihlížeti a opřít od lékaře obředení.

§. 154.

Na to, jak dlouho trvati má kustamnice jiny ložin, naroven v lazaretě se nalézacím, nemá jednotlivá taková událost řebného způsobu náležitěho přitřáhujeho účinku, když se v pravý čas učinila potřebná opatření a nachovaly se bedlivě předpisy strany odškodovací dání.

Obyčejně obchizení v útvaru se tím tedy nemgli ani nepřevážně, musí se však co nejjedlivěji přikládání vřítvé nebezpečnosti předejiti, a kde koliv nebo co koliv i jen dost málo přijde v podezření nějakého znění nebo dotknutí s osobami nakazenými, musí se hned odřiti a přiměně vřiti kustamnici podrobiti.

§. 155.

Přihodí se však stejným časem nebo nečlenko po sobě na více lodích a mezi rozličnými spolky kontumábními pádově nakazení, a měli tedy souditi, že nemoc buď při přechodu země nebo tujým znečištěním mezi osobami a věcmi před přijezdem nebo po přijezdu v lozaretě více se rozšířila a větší prudkostí nabyla, že tedy shledati se jest, že náhza obecně vypokas, má se ústar se věcmi vlastními osobami shledování a s potřebným počtem lékařů, hejšk, hlídačů nemocných a t. d., jako se pro pomoc ustanová mají, spůsobem kontumábním zavítati, osoby pak zavěšené samy, dle toho, majli přijíti dále neb bžle od nakazených, opět se oddělití, stopů kontumábních všech lidí, osob a zboží na stejné přímou výmaku vyřítiti, věcíž zvlášť a věcíž rozdělení náhzy skrze zvlášta příměbnými opatřeními nemohné učiniti, vydávati vše věcížých i nepodstatných a lozareta zcela zastaviti, celý ústar se strany země i moře spůsobem kordova strážiti, a teprv když se náhza zcela v něm utudí a poslední doba skončíti šantať projde, přechodě star opět uvésti.

§. 156.

Zdráhali se v případech takto spůsobu dočasný evakuální strážce nebo služebníci učilovací, vojiti z lodí, osobami nebo osobám ve sněhové, má se šneď se služby navždy odstraniti. Totéž stanov se každé stále ustanové osobě a každému lékaři správy zdravotní, kterýž by v případě takového uzavření pod jakou koliv záměnkou nechtěl v ústavě strážce konati.

Herlivé a důležitě služby v okolnostech takových mají se naproti tomu za nicholy uznívati a odměňovati, služebníci pak evakuální příměbným vyřesením jich nady denně provázovati.

§. 157.

O býhu nemore, a prostředních lékáních a o tom, jak prospívaly, má se po skončené nemoci, i tehda, když jen jednotlivé pády moru nebo šantě náhzy v lozaretě se přihodily, obšerná úprava lékařská podati, též o prostředních ochranných, jichž se pro odvarování větší náhzy učilo, zvrábná úprava k šířadu vrchnému učiniti.

§. 158.

Jestliže by se náhza mimo všechny opatření, jichž bylo učilo, a obora ústavu kontumábního von dostala, tujým přístáním nebo jiným nepříznivým obcházáním nějaké zvláštní místo se nakazilo, aneb celé místo nebo celá krajina v nebezpečí byla vydána, tehdy mají vládnové političi spůsobiti, aby se podle ustanovení morového policejního řádu místa taková zavřela.

H l a v a VI.

O činech trestných proti námořské policii zdravotní.

§. 158.

Když přicházejí loď nebo osoby z míst podzabýlých, pokládá se má všechno to za přelst, čím se podle námořské příručených, jedlo se snadno poznati mohou, nebo podle předpisů v těchto pravidlech obsažených nebo jinak zvláště vyhlášených, označí, jedlo se předejiti chce (v §. 1. těchto pravidel) buď splňobiti nebo dále rozdířiti náčlo, ač to náčli v čiměi nebo v opozimati, ač se to stane úmyslně nebo z nedopatření.

§. 160.

Kromě čiměi a opozimati, v patentě od 21. května 1895 jmenovaných, pokud se jich náčlo proti opatřeníu, v hlavách II., IV. a V. pravidel těchto předepsaných, depoziti, má se za přelstini také pokládati jmenovitě také zblášeníi listiny zdravotní, zastavení podzabýřička obcházemá před vystoupením na břeh předce vzatého nebo jiných okolností potezných, odpor proti úřadům nebo opatřeníu dozornictva zdravotního a uražení orgánů těchto.

§. 161.

Potrestání přelstni těchto ve skutek uražiti se má podle patentu od 21. května 1895, č. 731. Sb. zák. soudn., majje úřetel na pokládání, povolání náčimem cizáckým od 8. května 1890, č. 190. Zak. úřáckého.

Mez soudni v příčině té náčli tím soudim, kteří podle náčimů, v každěi zemi komuni platnosí majjých, strany přelstni narozých, v patentě výše uvedeném jmenovaných, jsou příslušni, a takéž má i řízení v příčině jich předce jiti podle předpisů, jedlo strany přelstni těchto poslednějých jsou vydány.

§. 162.

Vieliké jine přestoupení předpisu náčimého, v pravidlech těchto obsaženého, pokutovati se má jakožto přestoupení námořské policie pokutou od 5 až do 100 stáňých a byteli by pakata tato tuzna, jenž odsuzen býti má nebo rodině jeho za dokážem ujmu majetnosti nebo provozování živnosti, pokutovati se má trestem vlázení vždy jednoho dne za každých pět stáňých.

§. 163.

Za zvláštini splňobky těchto přestoupení policie námořské pokládati se mají: Vieliké čiměi, jedlo náčlo ujti hledí náčimem řízení úřadu zdravotního, jenž se každěi loď a každěi po moři přicházející osoba a vše podrobiti má, nebo kterýmž náčlo prvě, nežli řízení to jest dokončeno, v osobani nebo věcmi se svobodného společenství přijde v dotknuti (kontakti); skutečně vykonané tajně přistání loď provenience nepodzabýřeli na místech dovolených;

nedokonané nebo dokonané přistání loď provenience nepodzabýřeli na místech nedovolených;

nepravdělností nebo nedostatkem listiny zdravotní, pokud obzvláště náleží jim (viz výše):

žle užívá listiny zdravotní při ložích nepodceňujících (pakli nepřijde na jevo, že se tu obzvláště podívá):

zatajení toho, že se na moři obcházelo s loďmi, osobami a věcmi, nebo že se loď na cestě zastavila v nemocništvech, pak zatajení před úřadem zdravotním věci nájmů, kterýchž moře na břeh vyvrhlo, pokud orgán loď, osoby, věci a nemocništva, jakž i věci tyto vyvržené nejsou předměty podceňování:

znášení o své újmě osob a loď nepodceňujících, jelikož se u úřadu zdravotního nice opovížděla ale svobodně praktiky ještě nedostala, s osobami a předměty:

úmyslně, však bez úmyslu, porušení konstanční, učiněná konstanční osoby, ve svolném společenství jsoucí, sňazce některého konstančistů, překáželi tomu sám, aby osoba konstančovaná nemohla opět vystoupiti a oznámiti to úřadu zdravotnímu.

§. 144.

Rizici v příčině přestupků těchto přislal úřadům zdravotním, jelikož náležejícím částským od 15. května 1851 (Zák. Nák. č. 144.) jsou k tomu povoláni. V instanci druhé rozhoduje centrální úřad námořský. Z nálezu, učiněného v instanci druhé, nemá pořadem práva žádná další odvolání místo. O rekursích, podaných způsobem nálosti, rozhodovati má toliko ministerium.

Odvolání k druhé instanci musí se učiniti ve třech dnech po oznámení výroku u toho úřadu, který jej vyřekl, opovížděti a v osmi dnech u téhož úřadu podati, kterýchž úřad jest povinen, předkláti odvolání k úřadu vyššímu, připoje k němu náležitá vyřčení. Pokud o odvolání není rozhodnuto nebo výrok první instance nezbyl právu mezi, nesmí se třetí vykonati.

§. 145.

Úřadové zdravotní mají právo, žádati ale potřeby, aby se ukolová paketa pravidelně stážením, nástavou nebo rukojemstvím zjstila. Podle okolností může se i loď, kterouž disciplinární zdravotní přestupek byl vykonán nebo předebe běh, až do vykonání trestu zabaviti. Konfiskování však nemá se loď ani věcí, když i vícekrát zdravotní přestupek si byl vykonán, mohou se však pro opětovné takové případy správcové loď rukojemství zastavování od velitelství a podle okolností může se jim uspokojení učiniti k tomu odejmoviti.

§. 146.

Vedle potrestání tohoto a bez újmý pohledované náhrady, se pohledováti se jako, má jiti předebe okolnostem příslušně, v hlavě III. a IV. předepsané řízení konstanční a platiti se mají spojené s ním poplatky konstanční.

§. 147.

Přistání ku břehu osob nebo věcí o své újmě, když nastává nebezpečí, když loď uskane nebo se rozděje, netrouse se, nezbylí až do příjiti příkazů zdravotních obchá-

sebe a lidmi a pomocí, taktik není sníženi osob svobodných a kontumacií rozličného stupně, a své upně učiněné, trestným postupkem zdravotním, stalo se v dobrém úmyslu, by se poskytl rychlé pomoci nebo na příhodu nuzné poměry v ohroženém náhlém nebezpečnosti, udělili se osoby snížené nazy iluzí velikého dalšího ohrožení a osobami svobodného společenství a učinili v tom úřadu zdravotním bez profesei oznámení, aby splasobil přiměřeně opatření kontumacií.

§. 168.

Všechny pokuty peněžité jiti mají k řadu ústavu námořského té které země kuzovní.

H l a v a VII.

Kterak se zdlává listina zdravotní lodím, ježto od přimoři rakouského odjíždějí.

§. 169.

Jakož každá loď, která k přimoři rakouského přistává, listinou zdravotní musí býti opatřena, rovněž tak má se každé loď, ježto u přístavu rakouského odjíždí, dáti s sebou listina taková, aby ji u úřadů zdravotních v jiných tuzemských i cizozemských místech přimořských prokázala, odkud přichází. V listině zdravotní má býti obsažena pojmenování loď, jméno správcevo, počet osob a věci, apráva v stavu zdravotním, místo, odkud loď odjíždí, a okolí jeho, a zaverová se má vytknouti, byli-li loď, odjíždějící a přístavu, ve svobodném společenství již nic.

§. 170.

Loď odjíždějící může se bráti listina zdravotní, kterou s sebou přivezla, za rubu prodloužení, a nebo za místa ní nová listina vyhotoviti.

Účelji spůsob má, co se týče věry, na místě, kam loď jede, stajen moz.

Jak prodloužení listiny za rubu tak i vyhotovení nových listin zdravotních může se pěstet vuti u všech úřadů zdravotních a kontumaciích.

§. 171.

Lodím, ježto přijevie do přístavu, iluzed se prohláší, že nechtějí v svobodné společenství vejti nebo řízení kontumaciím se podrobiti, též že nechtějí náleho nakládati nebo skládati (vyjímaje puzi, potravu a t. d.), může se listina zdravotní, jiti s sebou přivezly, při odjezdu vrátiti bez stárgace, neodříčely se v přístavu déle než 48 hodin.

§. 172.

Lodím, která k přístavu rakouského pod kontumacií opět odplaví, poznamenati se má, rovněž při nich místa, co v §. 171. doloženo, na listině zdravotní, jako kontumacií by se byly musely podrobiti, kdyby byly v přístavu stály, uděliti líkadě vazy s sebou, kterou operaci vůbec přede vazy a kolik dní kontumaciích tím spůsobem již odbyly.

§. 173.

Lodím, ježto od některého úřadu zdravotního obdrželi povolání, že mohou přistáti k některému místu přimoři, k obsudu úřadu toho přicházejícího, kde jest takto expositura

nebo kde není dokonce žádné strážní hládky zdravotní, nedá se k jinému takovému žádné listiny zdravotní, někdy toliko list příkazní, kterýž na místě náležitě mají uložiti, a navštívit se, úřadu zdravotnímu opět odvrátiti.

HLAVA VIII.

O nákladech na zřízení zdravotní a o prostředcích k zahrazení jich.

§. 174.

Náklady na správu zdravotní, pokud se týkají uličné a nachovní budov, příjezd osob stále nastavených a opatření v mimoúředních obecně důležitých případech, nese povinnost státní, jedná se na ně dostává náhradu oněmi částkami, kteréž se ze všech lodí odcházejících, pak ze zboží, peněz a t. d., jedná nepřicházejí z pasem, leč, patente líbera a podobných jsou tedy konstantní nebo rezervě, zcela platiti mají.

Hládky tyto nesou se: „strážní tazy zdravotní.“

Poplatky tyto nemají býti ani obchodu a placbě obřadní, aniž má býti ta, co vynášejí, v nesrozumitelnosti s nákladem na námořskou správu zdravotní. Všechno poplatky toho způsobu ustanoví se tarifem co možná nejjednodušší pro celé přístavi Rakouské jednotejně.

§. 175.

Poplatku odjižděním podobných jsou všude velkové lodí. Vyjmuty jsou toliko lodě všechné všech národů, lodě pašerové, strážní a transportní, k službě veřejné ustanovené, jakož i lodě, zvláštními nařízením loďm všeobecně na rovné postavení.

Osobou zena od tazy jest také každá loď, kteráž, jsouc buď nově postavěná nebo potřebová jsou, do přístavu rakouského vcháze, tu ani ve svobodné společnosti nevetoují, aniž počne líberu konstantní a ve 48 hodinách opět odpluje, abodí nákladně ani nesahodívá ani nesahodívá.

Barkám rybníckým a menším loďm, jedná místa námořské potřebami každodenními opatřují, může se propůjčiti ta část výhoda, že na každé obcovení listiny zdravotní, na delší čas svěřící, platí jen jednoduchý poplatek odjižděcí.

§. 176.

Poplatek ze zboží, peněz a t. d., jedná nepřicházejí s listinou, leč, patente líbera, až jsou nabodeny na lodích osvozených (§. 175.) nebo osvozených, má se platiti vždy, krom toho případu, když se zboží pod konstantní opět vyvoz. Bez výjimky osvozeno jest zboží strážní a vše, co svěřící listinám státním.

§. 177.

Z poplatků odjižděcích a lodí příjí jsou správcové jich, a poplatků ze zboží, peněz a t. d., jedná nepřicházejí s listinou, leč, patente líbera, majitelové zboží nebo rekomandátor nákladu.

Maďy strážekům a služebníckům ošibovacím, kteří se přidají lidem, osobám nebo zhrubí pod kontumel nebo rezervou došlým, platy strážekům inspekčním za přičítání ku velikým operacím předevzatým a ku velikému jízdnu obcházení v ústavu, konečně výlohy za pomoc lékařskou, lékáře nemocných a t. d., musí zaplatiti strany, jichžto se to které řízení bezprostředně nebo prostředně týká. Všechny tyto maďy, výlohy a poplatky zasaz se poplatky kontumelní. Také strany nich ustanoví se nová co nejjednodušší tarifa pro velkové námořské kurzalé země.

§. 179.

Přidání se osobám kontumelovaným avšaké strážek, jsou právy a placení jeho, jakž vůbec a nákladě velikých za kontumelaci svou.

§. 180.

Ekvivalenty zdravotní vyjednávání se mohou toliko na pravidelnou kvitanci úřední, poplatky kontumelní toliko na žádost od úřadu zdravotního potvrzení úšty a sice v úřadě samém.

Tarify výloh oběžné způsobu mají se u všech úřadů zdravotních otvářeti chovati, aby strany do nich mohly nahlédnouti. Všechněma zdravotnictvem jest pod trestem uzavření se služby nakázáno, žádosti pod jakoukoli záminkou nějakého platu nebo nějaké odměny, kteráž není v tarifi povolena a úšty úředně vydanými nebo ustanovými odřívoděna.

§. 181.

Jak ekvivalenty zdravotní, tak i poplatky kontumelní musí ten, kdo jest povinen je platiti, před skončením úředního řízení zdravotního, tedy před připuštěním k svobodnému společenství a potakano před odjendem zapraviti nebo způsobem příslušným pojistiti.

● h s a h.

Úvod §. 1.

Slava I.

Prostředky k vyšetření, v jakém stavu zdraví se jsou země nacházejí a jakž jsou v nich státní zdravotní, a ustanovení se tom náležejí, jak se jest strany provázeny malých a nich v příslušné zdravotní službě, §§. 2—4.

Slava II.

Prostředky ku strážení země, aby není nějak nepřehledný a ohroženo se jim k tomu přístavím kličto se předevzatím řízení zdravotního poskytnuti mactem, §§. 5—6.

Slava III.

Jak se má nacházeti a lidem, osobám, vědomí a služby, jakto připuštějí a krajem nepodrobných (t. j. a pomoc, řet. potence lékař).
Částka A.

Jak se obyčejně nachází a lidem di potence Slava, §§. 10—17.

Částka B.

Jak se má nacházeti a lidem a krajem nepodrobných (di potence Slava), při nichž jsou zdravotní příslušníci, §§. 18—19.

Číslo A.

Kdy má výpisová kniha položena v knihovni s knižni napevnenými listy papíru tloušť 100, § 32—33.

Číslo B.

Jak se má knihovni s knižni napevnenými, když se rozšíří nebo zmenší, a když se přičiní knihy a více stránkami, § 34—35.

Hlava IV.

O řízení oděrování v příčině šlehl, vrch, šlehl a více, pasů a vrchů, jako přičinění a krajů poděrování, jako se stanoví pořádkem.

Číslo A.

Předpisová část, § 36—37.

Číslo B.

V jaké věci obyčejně řízení při šlehl poděrování, § 38—39.

Číslo C.

Jak se má knihovni s knižni kontaminací v případech nímobilných nebo když jsou to shledání příslušní, § 40—42.

Číslo D.

O řízení kontaminace strany vrch, § 43—45.

Číslo E.

O řízení kontaminace strany šlehl a více.

Oddíl I.

O kontaminaci řízení oděrování strany šlehl a více při pasu, šlehl, papíru šlehl a více.

A. O obecní rozšíření šlehl a více, § 46—48.

B. Tím se vypořádávají šlehl a více, jako náležitosti ke knihovni se řízení oděrování, § 49—50.

C. Obecní pravidla, jak se vpláceno kontaminací knihovni má se shledání a řízení, § 51—55.

D. Podrobný předpis o řízení kontaminace strany vrchů šlehl a vrchů šlehl a více, § 56—60.

Oddíl II.

O položeni v kontaminaci řízení oděrování, v oddílu I. předepsané, strany šlehl a více, při šlehl, šlehl, papíru šlehl a více a při poděrování obecně proti šlehl stránce a s. d.

A. Působení šlehl a více, § 61—65.

B. O rozsvětlení obecně proti šlehl stránce a p. s. d.

Oddíl III.

O přičinění v kontaminaci řízení oděrování, v oddílu I. předepsané, strany šlehl a více při šlehl, šlehl, papíru šlehl a více a při poděrování obecně proti šlehl stránce a s. d.

Oddíl IV.

Přílohy k pravidlu kontaminace řízení oděrování strany šlehl v případech výše, § 101—105.

Číslo F.

O kontaminaci řízení oděrování strany pasů při nímobilném stupni kontaminace nebo rezervy.

A. Předpisová část a jak se při ní strany rozšíření šlehl kontaminací oděrování, § 106—112.

B. Jak se působí při ní při rozšíření, stránce a poděrování pasů a papíru, § 113—123.

Číslo G.

O oděrování řízení kontaminací strany vrchů šlehl, § 124—128.

Číslo H.

O řízení při rozšíření nebo zmenšení se šlehl šlehl poděrování a při přičinění vrch a více šlehl šlehl, § 129—133.

Číslo J.

Předpis strany šlehl, když se rozšíří knihy a více v šlehl kontaminaci šlehl, § 134—138.

Článek X.

Přeslepy strany případů, když lidstvo národnost jest přiléhavě voličů (působí brzo spravová), §. 119—121.

Článek XI.

O opatřeních, jakto se voliči mají, když na lidstvo v lidstvu národnost vypokan mst nebo lidstvo národnost, aby se národnost zůstala a zůstala, §. 122—124.

Článek XII.

O přístupu národnost k národnost lidstvo, §. 125—127.

Článek XIII.

Kterak se národnost lidstvo národnost lidstvo, jakto se přiléhavě národnost národnost, §. 128—130.

Článek XIV.

O národnost na národnost národnost národnost a v přístupu k národnost lidstvo, §. 131—133.

Částka XIII.

Vydána a rozvešlena dne 23. února 1852.

42.

Nařízení, vydané od ministerium tržby, průmyslu a starby veřejné
dne 2. února 1852.

Jedná se vytknutí nejvyšší rozhodnutí od 12. ledna 1852, kterým se spořitelství, podle direktiv od r. 1844 ustanovené a s nich státní státní úpisy a akcie bankovní, když se dle obzvy a s úroky usazují, prodají.

Jako c. k. spořitelství Velikostro vize k předcezení ministra tržby nejvyšším rozhodnutím od 12. ledna 1852, spořitelství, podle direktiv od r. 1844 *) ustanovené, nejvyššího propůjčili práva, že mohou zastavené a s nich státní státní úpisy a akcie bankovní, když se v čas potřebnosti přička na ně daná i s úroky usazují, prodají, a sli polohy, by se v to vložoval.

Haasgärtner m. p.

43.

Vynečení, vydané od ministerium financí dne 5. února 1852,

pro obce, které mají právo vykupovat pozemky a nemovitosti a pozemky.

o tom, že se provádějí dle daně společně. Jedná se naprosto má při přání tekutosti likvidace, při valení piva a dle státní ruky a řepy nebo a cizozemské mosky cukrové.

Aby se usnadnilo zapravování daně a dle státní věci společně, jedná se společně vnitřní materiálu topy dle státní ruky po tom, když byly usilovny, jakož jsou přání tekutosti likvidace, piva a cukr a řepy nebo a cizozemské mosky cukrové, a aby se valence a uvalence daně této z části již vydané, jednotojně a tak uspořádala, by pohled státní fin, pohlední dle státní ruky se ministerium financí předcezení této ustanovení, jak se o d vynečují a dle takový porovnaní usiluje.

*) Vě. Státní ruky a valence polohy (ok. 4. 12. str. 101).

Předpísl nyní přebíhá majitelé, kteří se páleničkou tekutostí lihových a pivovarůvkám v Horních Baboušicích a v Salcbursku a ušacení piva na spodní kvassice, k zapravení daně povolilo prodloužení lhůty platební, t. j. úhrn, na delší jednadvacet měsíců, nebo plázení daně po více částkách měsíčních, ustanovení tato se vztýkají a předpisové si užívají i hodozní bez úhrny v meči své. To platí i ušacích strany prodloužení lhůty platební, kteří opatřeniím propisování v Rakúsku podle daně, již byli platili před rokem 1836, povoleno jest. Taktéž nevztýkaje se předpis tento na úhrn, strany ušacích nyní již také vyjednávají, pokud poplatky ušacené nejsou ještě zapraveny.

§. 1.

Ušac se může provésti:

- a) Tím fabrikám na cukr cukřový, u kterých daň spotřební, jižto mají zapraveni, čísi v běhu roku provozovacího zejména tisíce zlatých;
- b) Tím pivovarůvkám, kteří v běhu jednadvacet měsíců kalendářového takto piva na spodní kvassice nebo takto ležáku ušacích, že daň potvorní, jižto na jeden druh piva vyčkáni, čísi zejména sto zlatých;
- c) páleničkou tekutostí lihových, kteří tak ušací platí, že daň, za rok správní a toho vyčkánejší, čísi zejména šest set zlatých;
- d) travenickým rafinováním na cukr, jižto bezou evropskou měrou cukrovou se skládá dír úšacích.

§. 2.

Pravidlem při postavení, užívá se ve fabrice některá, totiž dělá, kolik k dosazení úhrnu potřebl, jest při fabrikách na cukr ležový a na kořalku, které již jsou užívány a minulého roku daň platily, ta sama daň spotřební, kterouž platily v posledním roce provozovacího, při všech ostatních ale to, jak jsou velké a jak jsou užívány. Při fabrikách na cukr ležový bude v přičině této ušacích pravidlem oznámení provozovací, kterouž podle §. 3; předpisu od 7. února 1850 (Zák. Nřk. č. CXVIII, č. 344) podati mají.

§. 3.

Ušac se může:

- a) polovice daně spotřební, kterouž fabricky na cukr ležový podle §. 7 předpisu od 7. února 1850 každý měsíc, v kterém se ležová nebo ušacená ležová užívá, napřed opovídití nebo zapravení mají. Polovice, která se má ušacích, vyměří se však vždy samou škrodkou, t. j. takovou, která se dá dosáhnouti bez restu dělit, to pak, co jde piva polovici a má se vyrovnati, zapravení se má vždy s druhou polovicí daně v hotovosti;

- b) celá daň potravní z vaření piva na spodní kvasnice, kteréž vaření podnikatelstvo pivovárů na město napřed oznámilo, když daň z něho vycházející činí alespoň sto zlatých;
- c) celá daň potravní z vaření ležáku, kteréž podnikatelstvo pivovárů na město napřed oznámilo, když daň z něho vycházející činí alespoň sto zlatých;
- d) celá daň potravní, na město vycházející, z pálení tekutin líhových, jako se napřed oznámilo;
- e) celý poplatek celý na jednu každou čísl cizozemské monety cirkové, kterouž město tímto v mezech úteru jin propůjčeného se skládá úředních vesmou.

Za doplatky daní, vložiti v případech §§. 10. a 14. předpisu od 7. úní 1860 a skládání daní na cukr a řepy, kde místa nemá.

§. 4.

Úter při výrocích, v předcházejícím §. 3. uvedených, uzná se propůjčením na čas daní, nežli:

při výrocích lit. a na čtyři měsíce
" " " b " dva "
" " " c " čtyři "
" " " d " šest měsíců
" " " e " rok,

počítaje od toho dne, kteréhož poplatek byl splatný.

Za čas úteru prozatímno vyplati se poklada státním úředním úroků jiných.

§. 5.

Uvěření daní upotřebiti povoluje se takto k záležitosti této, kdo jest povinen daň platiti, a to jen proti úplnému poskytnutí poplatků měřených.

Co se týče státní v Horních Rakousích a v Salcbursku, kteří na vaření piva na spodní kvasnice a ležáku již nyní úteru podléhají, zachováni se mají i budoucí strany poskytnutí upotřebiti povolání obvyklé.

§. 6.

Poskytnutí státní se má:

- a) C. k. rakouským státním papírům, podle hodnoty kursovní, kteréž odliš jest v nejnovějším čísle těch novin té které kursovní zprávy, s nimi spojen jest list úřední. Státní státní úpis a výpůjček listovních od roků 1834 a 1839 přijímá se při tom mají více též podle jich hodnoty kursovní, ne však piva jejich hodnoty jmenovité. V Haliči uzná se za poskytnutí přijímá též listy národní haličské

stavovské jednoty úřevní, a však též také podle počtu hodnoty kurování a někdy přes jejich hodnotu usuzovali.

Ostatek mohl se takovými papíry úřevními zároveň položit přiměřeně listina pejmáková, v níž vysloveno jest, že papíry ty za daň uvěřenou zaneseny jsou.

- b) Úpisem hypotečním, v němž obsahem jest též dočetka zanesovací, pokud to jsou úpisem výnosky úpisného pojistitel. Zdejší úpis hypoteční někdy jiný než poplatník sám, tehdy musí vlastník hypotéky přijmouti zavázání k provedení věci a poplatníkem.

Stavem, v němž se nějaké poplatné podnikání provozuje, mohou býti též prostředkem pojistňovacím, pokud vůbec jsou taková, že mohou býti přijata za hypotéku. Náklady a přístroje k provozování podnikání jsou zaproti tomu a hodnoty věškové, kteréž se za příčinou vynalžených pojistitel vypočítati má, vyloučený, byť i byly se stavem třeba spojeny (vroudky, přístavy a křeben přístavy).

Všude mohou se stavem taková za příčinou pojistitel jen v té samé věci ve vymození, která vychází, uchováti na to, že se jich užívá k provozování poplatného podnikání.

- c) Propůjčením práva užíváního (užíváního) na kačalku nebo na líh kačalkový, jestli šití a uvěření daně patrní a plnění teploty líhových. Při tom se může jednat vědom, když líh podle měry úřední nemá 21°, za zahrnutí tří slatých, má líh 21 a méně než 22°, za 3 sl. 45 kr., má líh 25 a méně než 30°, za 4 sl. 30 kr., má líh 30° a přes ní, za 5 sl. 15 kr. Nápoje v náklad daně musí ten, kdo je v náklad dává, buď na svůj náklad dáti zavázati že slatě úředních, nebo se musí chovati pod úředním opatřováním v místnostech přiměřeně užívání, kteréž on k tomu ustanoví.

§. 7.

Úřední úředně důchodkové rozhodují v obru přechování své, jestli to výnosky, aby se uvěření daně povolilo, a v které věci se uvěření povoluje. Žádosti za povolení úvěru podati se mají vždy v důchodkových úřadech okresních. O tom, jak se strany toho rozhodne, dá se poplatníkem vědět písemně.

§. 8.

Poplatníci, kterýmiž se uvěření poplatků povolilo, mají v každém prohlášení dostavacím nebo v opravě řízení poplatníka zároveň uvést, zdá-li v případech této úřední úředně propůjčeného jim uvěření daně šití nic. Potvrzení, že opravdění nebo prohlášení dostavací bylo podáno, šití se vyhotovením bolety.

Sládkům ponechává se na vůli, chtějí-li předložiti řádnou opověď strany řízení poplatného, jelikož se má podle předpisů o dani potravin podat, na celý měsíc kalendářový napřed, anebo chtějí-li prozatím předložiti opověď strany veškerého množství piva, jelikož v běžném měsíce chtějí vařit (při čemž, mají se vařiti pivo na spodní kvasnice a kvařit, udati se maso, masovali se bude vařiti každého oddělení), podávající pak řádné oddělení opovědi a přede brání jedné každé várky, jako posvade během měsíce, a zároveň se na předcházející opovědi i na boleta na to vydanou. Pakli by se třeba vzhlednějším opovědím množství napřed opovědně převýšilo, tehdy se to, co poplatky dají více, vybere v hotovosti. Jestliže však množství nápoje v běžném měsíce navrchem nežní tolik, co ho bylo opovědně, bude se dají vycházející a toho, co bylo nápoje méně navrchem, při vybírání poplatků uvěřených poplatníkovi jen tehda počítati za pohledanost, když týž uvědomen, jakou předepsáno v té příčině, aby se někomu dají za várky nepodařené navrholi, prokáže, že tehda pro příbory náhodně navrchiti nemohli veškeré množství nápoje, jakou byl na celý měsíc napřed opověděl.

§. 9.

Toho dne, kterého má být uvěřovací darován, musí se poplatky uvěřené u pokladnice nebo u úřadu důchodkového, kdežto boleta byla udělena, uložiti zaplatiti. Případně den platební na neděli nebo na svátek obecný, má se platiti nejpozději předtím den všední. Nezaplatili dlužník v pravý čas, tehdy se mu ihned veškerý dají vešle zastati a pak se proti němu řízení zastaví.

§. 10.

Poplatky uvěřené, jelikož se v pravý čas nezaplatí, dobývají se splácnem, strany vynášíací nezapracovaných poplatků důchodkových předepsaným. Zastavením na nápoje libové v záklet dani (§. 6. c) uvědi se v platném splácnem, předepsaným v příčině vynášíací nezapracovaného platu ze zbrojí, uklesného ve skladech.

§. 11.

Kdo v běžném jedného roku dvakrát dlužen zůstane splácnem uvěřenou dají zpotřební, a nebo kdo tehdy, když se dají úpisem hypotečním pojistil, tak dlužno zůstane v restu, že se za ten příčinou, aby se dají vymohla, žádá maselo za prodej hypotéky, podobně vzhledy uvěřením daní.

Hausgärtner a. p.

Vyhlášení, vydané od ministerium tržby dne 8. února 1853,

Jižto se vyhlásily nové sjezdovány pro německo-rakouskou jednotu telegrafickou, uzavřená dne 22. října 1852 a schválená v následkem nejvyššího rozhodnutí od 22. ledna 1853 prohlášením ministeriálním od 22. ledna 1853.

Komisařové oběch vlád německých, ježto podle smlouvy od 25. července 1850 (Zák. Hlásků na r. 1850, č. CXXVII) k německo-rakouské jednotě telegrafické náležej, zastupující se ve Vídni ku končení, sjednotily jsou se dne 14. října 1851 o smlouvu dodatečnou k dříve náleželým smlouvě jednoty telegrafické.

V následku zmocnění, od Jeho c. k. apol. Veličenstva nejvyšším rozhodnutím od 16. ledna 1852 uděleného, schválena jest smlouva tato dodatečnou rakouským ministeriím prohlášením od 24. ledna 1853, a již dříve schválily jsou ji taktéž i ostatní smlouvající se státy (Prusko, Bavorsko, Sasko a Württembersko).

V síle polehčení uzavření, ježto čini článek smlouvy od 14. října 1851, obsahující se ustanovení, kteráž bezohledně budou máti platnost v příčině dopisování mezinárodního německo-rakouské jednoty telegrafické.

Ustanovení uzavřená,

jak se mají odvíjeti korespondence mezinárodní v německo-rakouské jednotě telegrafické.

Část I.

Ustanovení obecná.

§. 1.

Které číry a stanoviště telegrafická náležej k jednotě.

V obvodu německo-rakouské jednoty telegrafické náležej nejen číry a stanoviště telegrafická, ježto leží v zemích států, k jednotě telegrafické náležejících, nýbrž i ty číry a stanoviště telegrafická, kteráž ta nebo ona vláda jednotlivá v cizích státech udržuje, nebo ježto mezi námi, tyto poselství číry a stanoviště ale jen dočasně, pokud smlouvy, ježto s cizími vládami, učiněly se týče, byly nebo ježto budou uzavřeny, nebo dopouštějí, aby ustanovení jednoty na ně se rozšířila.

§. 2.

Jak se má jednotě telegrafické rozšířiti.

Státové sňatek může k jednotě přistoupiti takto se ústně skutečně. Každá vláda, ježto se státem přistupujícím srozumí, má právo, jednou jednotu vyjednávati

věsti, a smlouvy bez ohledu uzavřít, jakmile se vláda přistoupí k volkerým ustanovením jednoty podruží. Smlouva uzavřená má se všem ostatním vládám jednotám sdělit.

Strany ustanovení vyjmačujících, o kterých se při takovém přistoupení má státi sjednocení, má se všem ostatním vládám jednotám sdělovati a toto pak vymoci.

Státní ustanovení nemohou býti skutečnými částmi jednoty, mohou však a jednotou vejsi v postavení smlouvi. Škrti vyjednávání jménem jednoty a tou kterou vládou neobmezena, má rovněž právo každé vládě jednoty s ní smlouvat, a strany ustanovení vyjmačujících, o kterých se v případě takového sdělení sjednocení, má rovněž právo vyhlásiti výše dlejší.

§. 3.

Jednota se vztahuje též na korespondenci mezinárodní.

Ustanovení jednoty vztahují se především jmenem na mezinárodní, t. j. na tu telegrafickou korespondenci, při které používají a kasační ustanovitě přičítají k rozdílným správním jednotám. Pokud se jsou strany sdělení korespondence v jednotlivých státech stejné, pravidly správnosti, užívají se jedné každé vládě. Korespondence telegrafická, jako vyhlášení a cizích ustanovitě nebo jsou tam určena, má se, pokud se dotýká čar více vlád jednotních, se se týče dopravování v obvodu jednoty, odhývaní tak, jakoby byla s volkerými ustanovitě podána, nebo do ustanovitě vychoděna určena.

§. 4.

O telegrafické přímce a nepřímce.

Najděte ode dne 1. července 1858 budou centrální ustanovitě telegrafická ve Vídni, Berlíně, Mnichově, Dusseldorfu a Stuttgartě tím způsobem mezi sebou spojená, že každé tato ustanovitě rychloprávy přeposílá k ustanovitě druhému bez přetelegrafování, tedy přímo. Aby se toto ve skutek uvedlo, budou vlády jednoty sdělovati stejné správnosti a společné smlouvy.

Každé vládě jednoty má také právo, pojsi i jak místa státní sdělu v obvod tohoto přímce veskra telegrafování. Ostatně se každé vládě ponecháno na vůli, že si sdělu pro svou čaru telegrafickou podle libosti vyvoliti sdělu vedení, a vyjmače obmezení, strany veskra telegrafování ustanovené, i druh správnosti.

Strany toho, jak se trauje již časy a správnosti sdělu, jakož i strany sdělu čar nových, sdělu sdělu vlád jednoty vespolek oznámení.

§. 5.

Vlády jednoty přímce sdělu vespolek rychlé dopravování rychloprávy.

Smlouvají se vlády jednoty bezou obmezení na sebe povinné, že rychloprávy, které se na jejich ustanovitě k dopravování přijmou, vyjmače přímce,

v článku 21 převedení, se možná nejrychleji a nejjistěji dájí dále dodati, a však neradi na to, že rychloprávy tyto vůbec náležitě přijdou, nebo že přijdou v určitém čase. Za nejmenší míru přibližně rychlosti v dopravním pohledu se má, že má dříve stoupit dříve dojíti na místo, kam věščí, nežli to vzhledem na čas, kdy byla podána, obyčejnou službou poštovní nebo železničnou možná (§. 23). Vyjma se takto ten případ, když se telegrafoval přeruš.

Také vztahuje se každé vládě právo, že může dle uznání svého všechny korespondence jiného způsobu na čas a též neb oně čáry vykonávati.

Jak má se níže takového učí, dá se o tom dleed ostatním vzhledem věděti.

§. 6.

o reklamách.

Reklamace odlytují se, když se prokáže, že jsou důvodné, bez poplatku.

§. 7.

Tajnosti telegrafické bude se přičítati latina.

Vždy jednání budou o to péči mítí, aby sdělení rychloprávr osobám, které k tomu nemají práva, se nezanežilo a vůbec aby se tajnosti telegrafické v každém způsobu ne nespřáskají žetřilo a aby veřejné osoby při telegrafu sřizované na to se vady pod přičaku.

Osobám cizím nemá se dovolovati vcházeti do pokojů, kde jsou aparáty v stanicích telegrafických, když se telegrafoje.

Č á s t II.

O přijímání rychloprávr.

§. 8.

Edo má právo sřizovat telegrafa.

Jeden každý bez výnimky má právo, sřizovat telegrafa vládu jedinstvích.

Podáváné dopisy na přičinenu telegrafování může se státi toliko v stanicích telegrafických.

§. 9.

Telegrafoval se může do míst stanicích a řádků.

Stanicích telegrafických mohou přijímání rychloprávr telegrafické do každého jiného stanicích telegrafických. Také se mohou telegrafické rychloprávr přijímání k dopravnímu ven přes čáru telegrafickou nebo do míst stranou od čáry kolejních, v kterých

různě případech se další dopravování a posledního telegrafického stanoviště, jak to odšlatař ustanoví, buďto dříve počtem v telegrafických listech nebo šifrování, nebo při menší vzdálenosti přímo.

Byli-li při dopravování nějaké doposky učiněno opatření dále přes místa koncové číry telegrafické nebo do míst strany od číry telegrafické lednicích, a rozsvětlivši se opatření tato a čas, co posílatel strany toho nařídil, má se vše tato a přílohy toho stanoviště dopravovány telegraficky zvanými.

§. 10.

Pokud jsou jednotlivá stanoviště v dopravování stanovená.

Pokud jednotlivá stanoviště telegrafická nejsou oprávněna, korespondence jiného způsobu dále dopravovati, ustanoví jedna každá vláda jednotai.

§. 11.

Které jsou stanoviště budovy na stanovištích.

Koncové telegrafické mají každodenně, počínaje k tomu i dny nedělní a sváteční, ku posíláním otevřeny býti:

- a) od 1. dubna až do konce máje každého roku od 7 hodin ráno až do 9 hodin večer, a
- b) od 1. října až do konce března každého roku od 8 hodin ráno až do 9 hodin večer.

Rychlozprávy, ježto se mají odeslati v jiném čase nežli v jmenovaných prvních hodinách, musí se opovřídit před devátou hodinou večer, sčítaje při tom nejmenší plat za noční dopravování, v kterémžto případě má stanoviště, ježto se týče, ostatních stanovištích buďto v tom čase vědět, že mají rychlozprávy předjíti ošikovati.

V jiném případě mohou se sčítati na objednávání napřed učiněno.

Při ustanovování času výše dotčeného rozuzlí se prostřední čas jednoho každého místa.

§. 12.

Jak se vyrozumí rozhodnutí časn.

Aby se předešlo nespravedlnosti, ježto by mohly vzniknouti, že čas prostřední na rozdílných stanovištích od sebe se odchylují, shlí se hodiny na všech stanovištích telegrafických jedni a též vlády podle prostředního času hlavního místa té země, jíž se týče.

§. 13.

Jak mají býti zprávy rychlozprávy, a se tyto strany.

Každá rychlozpráva, ježto se má dále dopraviti, má v textu: síma býti bez ukrásování slov a sčítedlivé, a obsahovati má jméno ošilatele a jméno i bydliště příjematele.

Byli-li by adresa nedostatečná, posme náležitky ošilatel, kterýž může i telegrafovník dožadovati k doplnění adresy tolika proti zapravení tarifového poplatku telegrafického řádu.

Ku pární rychlozprávy, která se podává, může odhláset nářčí toliko takových potřeb pozicích, které se netýkají oznamů. Také nesmí být v rychlozprávě nic vyřknobováno.

Při rychlozprávách, které se mají jinými prostředky dále dopravit (§. 9), má odhláset plosně nářčí, kterak sobě žádá, aby upřiza byla dále dopravena.

§. 14.

Jak dleží nářčí být rychlozpráva.

All na dleži ustanovení nesmí žádná rychlozpráva telegrafická skládati se a více nežli ze 100 slov. Více rychlozpráv jedného a téhož odhlásete může se po sobě zasílati jen tehda, když se aparátě řázy telegrafické neuvírá k nářczu jinému.

§. 15.

Jak se ustanoví, když se rychlozpráva nesmí hned odhláset.

Nesmí dleži se rychlozpráva za nějakou příčinou hned, jak byla podána, dále dopravit, má se s tou poslatelci dáti vědět a rychlozpráva má se jen tehda přijmouti, když poslatel výslovně žádá, aby byla dále odhláseta.

§. 16.

Převzatí rychlozprávy mají se učiniti.

Převzatí koncepty poslaných rychlozpráv, jakož i telegrafická napájet všech rychlozpráv mají se nejzjistě po dvě léta uchováti.

§. 17.

Jak se rozlišují rychlozprávy.

Kromě ustanovení předcházejících, jedná se na některé rychlozprávy vztahují, má se, co se týče odhlásetí rychlozpráv, dleží rozdíli:

- a) Mezi ostatními rychlozprávami vlády, které přísluší k jednotě, jakož i těch, jedná jsou podle znakovy oprávněny.
- b) mezi rychlozprávami kolezárními, a
- c) mezi rychlozprávami soukromými.

Mezi rychlozprávami kolezárními a soukromými má rozdíli místo jen ten, pokud se s tou neb onou státní obecnými předpisy nebo smláskami soukromými byla ustanovena.

§. 18.

© rychlozprávních státních.

Strany kterých rychlozpráv jedna každá vláda jednotně sobě žádá, aby pokřídily byly na její rychlozprávy státní, to nářčí na jejího oznámit.

§. 19.

Státní rychloprávy mohou podle vůle odběratelů sepsány býti v německém nebo v takovém cizím jazyku, jehož písmena dají se vynášeti přístroji telegrafickými, jelikož jsou před rukama. Také se může při takových rychloprávkách užíti šifry čili tajných známek, a sluk jen takových, které náležejí v oznámeních písmenných nebo číselných. Při všech ostatních rychloprávkách, vyjímaje sílu položené, hádá se, aby proustem sepsány byly v jazyku německém, avšak i písm. šifrovaně. Vyjímány jsou z toho rychloprávy, jelikož jsou ustanoveny do Francie a Belgie nebo dálestřed přičástej, při nichž užíti se může i jazyk francouzský. Nastalá by podobně toho postřeha, aby se buďto vůbec nebo jenom pro jisté čáry dovošlo užívání při telegrafických rychloprávkách i jiných jazyků, bude to oznámeno.

§. 20.

Státní rychloprávy mají opatřeny býti pečeti.

Rychloprávy státní budou vždy opatřeny pečeti odběratelů, aneb potaženo ústředním odběratelům.

§. 21.

Jak mají býti obsaženy obsahy veřejných rychloprávy, se se týče obsahu.

Kontrola strany toho, obsahují se rychloprávy státní, se se týče obsahu jich, dopravování, nepřichází kancelářům. Naproti tomu náleží na ně, aby nepřijímaly a nedopravovaly dále takové veřejné rychloprávy, jejich obsah šel proti zákonům, nebo o kterýchž na příčinou veřejného dobrého a spravednosti usná, že se k oznámení nehodí.

Rozhodovati v případech takových přísluší představenému státního telegrafického nebo námořního jeho. Ku kterýmž ústředím by se měly podávati stížnosti, jelikož by se šlo proti takovým rozhodnutím vedly, ustanoví se od vlády, jelikož se to týče.

Usnájí se teprv v místě v jiném státě jednotným řečím. Každá rychlopráva svědčí, že na příčinou obsahu jejího k dohledu se nehodí, má se o tom odběratel vždy zdarma dáti vědět.

Pro takové vady rychloprávy, jejichž se dopustí sami uživateli telegrafickými, nemá se v dopravování nebo zjednávání rychloprávy učiněná překážka činiti, aneb se má to neč oho prodávati.

Č á s ť III.

O dopravování rychloprávy.

§. 22.

O ústřední dopravování.

Ku korespondenci mezi stanicemi centrálními, jelikož jsou spolu v plném spojení (§. 4), má se prostředkem vlády vyvolati nejkratší čára vedoucí, a kdyby tato nebyla ste-

všude, má se korespondence vésti na čáře, kterák, co se týče krátkosti, číše této jest nejbližší.

§. 23.

V ústředí počítá se dle deparování.

Deparování rychloprávy telegrafických a každého stanoviště děje se vůbec v tom pořádku, v kterém se buď u stanoviště podávají anebo prostředkem telegrafu tam docházejí; mají však při tom rychloprávy mít přednost před těmi, ježto se vesku telegrafují; máno to jde:

- a) rychloprávy státní před rychloprávy kolezničejní a soukromejní, a
- b) rychloprávy kolezničejní, pakli se dle §. 17. od rychloprávy soukromejných mají rozváznouti, před třetí.

Telegrafovní rychloprávy, které již počala, uzná se tím, že musí to přitýti jiné rychloprávy, převládá, vyjmažie případy, kde u posledně nastává nebezpečnost.

§. 24.

O státní stran.

Pořádku v deparování rychloprávy, dotčeného v předcházejícím paragrafu, má se držeti i tehda, když se naliká narovně více rychloprávy na rozličných stanovištích jedné a též čáře, a nice tak, že státní stran, kám mají jíti, uvísti předkem na tomto pořádku.

Rychloprávy státní údy, které na též čáře k odělní na protíné strany se nacházejí, mají se, co se deparování týče, stádati.

§. 25.

Jak se rozvázná, když se spojní přívodi.

Převládá se spojní telegrafické po tom, když rychlopráva byla již přijata, má stanoviště, a kterého rychlopráva cestou telegrafickou nemůže se dále deparovati, rychlopráva ihned v listu rekomandování do nejbližšího stanoviště, kteréž jest a to, by dále deparovala, a potakno do posledního stanoviště nebo přímo na adresu jakožto parte proutou vše složek na počtu dáti.

Když spojní telegrafické se zase obnoví, má se rychlopráva potom ještě telegrafem dále odělní.

Převládá se telegrafové na delší čas, oznámi se to stanovištěm telegrafickým a taktéž, když opět se zdějí.

§. 26.

O kolacionování rychloprávy.

Každý, kdo rychloprávu odělní nebo přijímá, má právo, dáti jí kolacionovati t. j. se stanoviště adresního opět telegrafovati.

Strany kolacionování plati tato další ustanovení:

- a) Odesílatel žádá na kolacionování, obdržeti má rychlopráva napsát přílohu vždy věrně slovo od slova. Sledují se, že název není dobře, a vrátili se odesílateli s tím spokojiti, má si stanoviti odchodní, nedávaje za to větší poplatku, se stanoviti, do kteréhož rychlopráva svěřil, tak třeba doplněním, až se chyba napravi.
- b) Žádá na kolacionování příjemce, sděliti se má obsah rychloprávy stanoviti podrobně dleznosti tak, jak byl vyhotoven příjemcem. Srovnávají se rychlopráva napsát přílohu s originálem, vyhotoviti se má s tím příjemcem předem potvrzení, nerozváděti se, tehdy se mají rozdílností pozorované a provinosti úřadu napravit.
- Žádá příjemce, aby se rychlopráva na přílohu kontroly, že obsah jest pravý, zase sděliti odesílateli, vyměňiti se má taxa na kolacionování tohoto způsobu, na něm byla lišena, tak, jako by byla bývala podána nová rychlopráva. Ostatně předem jíti se má podle pravidla výše došlechno.
- c) Kolacionování způsobiti se musí vždy prostředkem korespondence mezi stanoviti podrobně a dleznosti.

§. 27.

O rozdělení, sdělení a stanovení rychloprávy.

Podávatel má rychlopráva většími k dopravě ustanovenou zároveň sděliti více adresám. Má se rychlopráva napsát s jistého místa, kamž byla dána, na více stran rozdělení, nebo má se na rozličných místech těch čas, po kterých žádati má, sděliti, peklá se na těch jednotlivých rychloprávy, kolik jest sdělo stanoviti adresních. Pakli se rychlopráva na jednom a témž místě má rozličným adresám dodati, t. j. rozdělení, peklá se na rychlopráva jedinou, při čemž se na další vyhotovení platí poplatek stanoviti (§. 25).

§. 28.

O sdělení rychloprávy.

Jak má dále rychlopráva na podání stanoviti telegrafické nebo na takové ustanovení, kde byla stanoviti (§. 27), přepíše a sdělí se úředně pod přílohu předem stanoviti telegrafického adresní nebo adresám, a více přepíše adresní v místě stanoviti ustanovení, po podání zprávy telegrafické, v návazce vztáto, jinak vše má se tak, jak to ustanoviti ustanoviti (§. 9).

Základní rychlopráva proto nedávají, podávají adresní náležitě nebo, ustanoviti se to hned lišena přílohu s kancelářské telegrafické v tom stanoviti, kam rychlopráva svěřil.

Části IV.

O poplatcích dopravních.

§. 29.

Tarifa.

Při vyměřování poplatků dopravních běže se na základ příslušné vzdálenosti telegrafického stanicíto dopravce od stanicíto pořadavce a to podle usady od jednoty příjmu, jak počet slov, a nichž se rychlopráva skládá.

U každého stanicíto chová se má zřetel na obecní sítěk stanicíto jednotlivých a připejmení poplatky, aby obecnostvo v něj mohlo přihlídnouti.

Má se rychlopráva a některého stanicíto telegrafického po počtu nebo po schválením podle do jiného místa dopraviti, přijde k tomu ještě náhrada za tuto dopravu.

Poplatek činí za rychlopráva, jestli jde vzdálil až včetně na 10 mil, na 20 slov 1 al. k. n. nebo 1 al. 12 kr. rya. nebo 20 st. gy. Poplatek tento se zvýší pokračně o jednoho též za dalších 15, 20, 25, 30, 35, 40 mil atd.

Obstojení rychlopráva přes 20 až včetně 50 slov, plací se dvakrát tolik, a obstojení přes 50 až včetně 100 slov, třikrát tolik.

Tarifa poplatků telegrafických dle toho, jak výše uvedeno, vytknutá, jest tato:

Za rychlopráva															
za vše souhlasné počtu př. mil. vzdálenosti	dle poplatků za slova														
	až včetně 20				od 21 až včetně 50				od 51 až včetně 100						
	rychlopr.		al.	kr.	rychlopr.		al.	kr.	rychlopr.		al.	kr.			
	al.	kr.	al.	kr.	al.	kr.	al.	kr.	al.	kr.	al.	kr.			
až včetně 20 mil	1	1	15	.	10	1	2	10	1	10	5	5	20	5	.
přes 20 až včetně 25 mil	2	2	30	1	15	2	4	20	2	20	6	7	15	5	.
" 25 " " 30 "	3	3	45	2	20	3	7	30	3	30	7	10	20	5	.
" 30 " " 35 "	4	4	60	3	25	4	9	40	4	40	8	14	25	5	.
" 35 " " 40 "	5	5	.	4	30	5	12	50	5	50	10	18	30	5	.
atd.															

§. 30.

Schůzka stanicíto interval.

Při vyměřování poplatků dle počtu slov četění se má těchto pravidel:

1. Každé slovo, které se neukládá z více než 7 slabik, počítá se na 1 slovo. Při dalších slovech počítá se to, co přebude, od 7 do 7 slabik opět za slovo.

2. Slova složená, když je podáváte čárkami spojovacími rozděliti, mají se i rozděliti telegrafovatí, a v případech takových počítá se vždy se každá tímto způsobem oddělená část slova sama o sobě za jedno slovo.

Nejsou-li slova složená čárkami spojovacími rozdělita, má se každé složené slovo počítati a telegrafovatí za jedno slovo, hledě však při tom na 7 slabik, což počet má mezi ustanovený.

3. Znamení rozdělovací v textu, jakob i apostrofy a číry spojovací se nepočítají, naproti tomu mohou se znamení vícekrát, kteráž se telegrafem odají vyslašiti a musí se proto slovy významnými, číselně jasnou jakožto taková.

4. Každá litera jednotlivá a každé slovo apostrofování počítá se za celé slovo, počtež i litery jednotlivé, apostrofy se slovem následujícím spojejí, kteráž jasnově v jazyku francouzském uhusta přicházejí, na rovněž takž slova jednotlivých se čítají.

5. Při čísel počítá se za jedno slovo. Při číselch, ježto se skládají z více čísel, počítati se má vždy 5 čísel, a rovněž i to slovo, za jedno slovo, při čemž se mají čísky, komu a jiné významitelná znamení počítati za čísky.

6. Číslo mají se tak jak jsou v původní rychlozprávě psána, telegrafovatí čísly nebo literami, a rovněž tak mají se ve vyhotovení rychlozprávy vyslašiti. Jsou-li čísla nějaké dle literami, počítá se bez rozdílů, zdalib jest jednoduché nebo složené, za jedno slovo, majlo při tom sčítati za počet slabik. Dále se čísla složená čísly, počítati se má čísla složená za znamení číselová.

7. Při rychlozprávách číselných má se psáti vždy 5 čísel nebo znamení literních, jakob i to, co musí přebude, za jedno slovo.

8. Adresa a podpis, jakob i slova, ježto se užívá k označení vlastních jmen, jako: „ze“, „de“, „vna“ atd., počítají se při vyslašování slova o sobě.

9. Označení strany toho, jak se rychlozpráva z posledního stanicového telegrafického čísla má dopravití, pak veškerá znamení a slova, kteráž spěje telegrafická sama k rychlozprávě za příčinou služby přídá, nepočítají se.

§. 31.

Které rychlozprávy jsou prosty poplatku.

V dopisovních mezinárodních dopravách se vůbec jsou zprávy, služby telegrafické se týkající, výjimečně zdarma. Všechno ostatní státní rychlozprávy jsou podrobena tarifování literární poplatku od stanicového podavače až k stanicovní adrese, bez ohledu však těch vyrovnání, ježto by snad za příčinou válečných poměr jednotlivých státní jednotek byla počítána.

§. 32.

O poplatku za kolacionování.

Za kolacionování rychlozprávy (§. 26) má se zapravití polovice poplatku telegrafického za cestu tam následujícího.

§. 33.

Jak se mají uzavřít rychloprávy, které se rozvírají na mezinárodních státních nebo soukromých.

Rychloprávy, které jsou zároveň adresovány do více stanicí, tarifují se mají za těch rychloprávků, kolik se má stanicí dorazících.

Při rychloprávkách, které se mají na některém stanovišti uzavřít, má se za vyhotovení druhého a každého následujícího exempláře započítati 20 kr. k. m., 24 kr. ryz. nebo 7 gr. stf. nebo nových.

§. 34.

Poplatky za rychloprávy noční.

Za noční rychloprávy (§. 11) mají se veškeré telegrafické poplatky započítati dvojnásobně.

§. 35.

© ústřední a další stanice.

Za dopravu rychloprávy, ježta se má z jednoho stanoviště telegrafického dle zaslání z jiného místa, má zasílatel započítati celou sumu, nacházející tímto skutečně spláchnouta.

Nemůže-li se napřed ustanoviti, možná bude suma tato činiti, má podávatel předati těch, aby suma tato na všech místech tím byla zahrnuta (via ústředí); co zbude, může se ve 3 dnech napřed lidati. Stanoviště telegrafické, na kterém rychlopráva z telegrafu odejde a které tedy útraty takové zapravuje, má stanoviště odškodniti za možná nejrychlejší cestou telegrafickou oznámiti, možná čísl výskyly tyto. Byly-li ty výskyly zapraveny z jinou částí, nežli jest to, z kterém je má odšedat podle obvyklé míry soustředěné zapraviti, má se učiniti redukce podle toho, jak se má 20 st. k. m. = 24¹/₂ st. ryzak. = 14 flák. tol. pruských. Dočtená suma státní má při každé rychloprávě číslti nejmenší:

- a) za dopravu poštou ordinární nebo po zvláštním postu 1¹/₂ st. k. m. nebo 1¹/₂ st. ryz. nebo ⁵/₄ flák. tol.;
- b) za dopravu štátním těm těch za každou míli.

Sejsteli k lidati adresátové z toho, co podávatel strany dalšího dopravení rychloprávy byl zasídlil (§. 9), tehdy má stanoviště podávací dle toho učiniti vyrovnání strany sumy, k zahrnutí výloh za další dopravu sloužící.

§. 36.

Poplatky mají se platit napřed.

Veškeré poplatky mají se sice všude při podávání rychloprávků započítati napřed. Zůstává se však ještě každé vladě jednotai na uzákladu, udáti při rychloprávkách jiného způsobu poplatky se mohou učiniti. Že byly poplatky zapraveny, na to se má dáti kvitance.

Povoleno jest, slediti při podávání rychlosprávy naroveň poplatků za odpověď zpáteční, jako za obědvů. V odpovědi této ale nemá býti více slov, než tolik, za kolik byl poplatek dopravní zapraven.

§. 37.

Kdy se poplatky navrzejí.

Poplatky telegrafické navržití se mají:

- a) když se rychlospráva odrukuje na ten přílínou, že obsah její k dopravování se nehodí, za to část, po které nebyla ještě dopravena (§. 31); při rychlosprávě takové peklí se, co se této části poplatků, která se má vrátiti, za to, jako by byla podána bývala až k tomu místu, za kterého dále nebyla dopravena;
- b) když se rychlospráva, byťli přijata, utrať;
- c) když se rychlospráva do místa, kam svěřili, tak dostane poručena, že dleho svému zadost učiněti nemůže, a když nebylo možná, v pravý čas ji opatřit;
- d) když se prokáže protáčená, jako nestalo vzhledem na nejmenší, v §. 5. pojednanou míru rychlosti;
- e) když se reklamace sledí za důvodem (§. 6).

Reklamace za přílínou navržení poplatků telegrafických částí se mají do roka od toho dne, kterého rychlospráva byla podána; po projití tohoto času nebude se k nim míti žádného vztahu.

Důkaz, že stížnost jest důvodná, má vždy věsti reklamant.

Nei se poplatků navržit, předloženi má vždy rozhodnutí centrální správy telegrafické, již se týče.

Část V.

Ustanovení závěrečná.

§. 38.

O další zveličování jednoty.

Za přílínou další zveličování jednoty, jak ve věcech technických tak i administrativních, a za přílínou usnadnění obyčejných oprav, stejnosti v zákonodárcetv a pravidel, učiněti se bude rovně sámecká telegrafická konference.

§. 39.

Jak dlouho má trvati sámecko-rakouská jednotu telegrafická.

Jak dlouho trvati má sámecko-rakouská jednotu telegrafická, záleží na platnosti smluv, za nichž se zakládá; smlouvy tyto zůstano v platnosti až do 1. října 1895, a neděli se napřed ročně vypravěti, i dále.

45.

Nářízení císařské, dané dne 9. února 1852,

limity se odvádějí k vojsku rozdílů též na města Terst, Řeka a Baku i na obvody jich městské.

Vyučitel Moje ministerstva a Moje rada Řekou, viděto se Mi naříditi, aby se odvádělo k Městu vojsku rozdílů též na města Terst a města Řeka a Baku i na obvody jich městské.

Bekruťové, jeliko jsou úplně způsobilí ke službě námořské nebo arsenální, mají výše postavení býti ke sboru plaveckému nebo ke službě arsenální.

Předpisové a odvádějí k vojsku a o řadě služebních osob k vojsku postavených, vydání pro Gorici a Istrii, mají též platiti v Terstu a jeho obvodu městském; předpisové pak, vydání v přímě té pro Chorvatsko, mají též platiti v městech Řeka a Baku i v obvodech jich.

František Josef m. p.

Schwarzenberg m. p.

Z nejvyššího nářízení:

Ransonné m. p.

ředitel kanceliie ministerstva.

46.

Vysočení, vydané od ministerium záležitostí vojenských dne 19. února 1852,
o vyjímkách, pod kterými se dovoloje provedení a vydání sborů a střelby do Hattian a do Vataštin.

Ministerium záležitostí vojenských, uváživši se s ministerium záležitostí námořných, vojenství, šerců a třídy, viděno čin, že se sborů a střelby se zemí Rakouských do katestru Námořského a Valalského provedení a vydání smí jenom v následku zvlášť obzvláštní povolení, které se však dá jen tehdy, když zvlášť spůsobem jest písemným povolením dostavěním vličky tuzem, vidovaným od toho kterého c. k. jednatelství.

Bach m. p.

47.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vojenských dne 20. února 1852,
pro celek SR.

Ukazuje se zvlášť, pročje a odvádějí též vybuchujícími, jakož i obchodu s nimi.

V následku nejvyššího rozhodnutí Jeho c. k. apalstolského Valdenstra od 6. listopadu 1851 vyhláše se smrt v nově a rozdílů na celek SRi dekret drcovské kanceliie od 28. prosince 1846 (ve Shircz zák. pořt., díle 74, str. 354), ukazuje se nápo vědi pročje barily vybuchující sili silicci, pak dekret drcovské kanceliie od 13. dubna 1847, č. 12.184, vyhlý v následku nejvyššího rozhodnutí od 6. dubna 1847 (ve Shircz zák. pořt., díle 73, str. 81), jnicto se přímě zakázalo, líky vybuchující dílati, prodávati a jich užívati, a zapovídá se s přímě bezpečnosti veřejné obchod vličky a líkání jenzovanými v obvodu vjše federace.

Bach m. p.

Číska XIV.

Vydána i rousňánska dne 28. února 1852.

48.

Nařízení císařské, dané dne 12. února 1852,

pro celek III.

Jímáno se ustanuje nové uspořádání vojenských útvarů vzdělávacích.

Čtáje vdatečnu a včeneu vojsku Měru dáti nový díkan Mě pečlivosti císařské, užívají, aby se vojenské ústavy vzdělávací v macalátní nové sbláky, a to takto:

Kdo povede nejvyšší řízení.

Nejvyšší řízení včkerých vojenských útvarů vzdělávacích povede Měje armádní včelní včitelství, ka kterčnuu kaci se při ním sblá sčero pro vojenské ústavy vzdělávací, játo se včří peče, jich se včkajčí.

Jak se vojenské ústavy vzdělávací rozdělají.

Vojenské ústavy vzdělávací sblí se:

- se dvaačte sblíých vojenských včkovatelcu;
- „ dvaačte včlíých vojenských včkovatelcu,
- „ čtyři ústavy kadetské, a
- „ čtyři sblátnia vojenské.

O sblíých včkovatelcnuých vojenských.

Do tčbto přijímání budou před jímání sčrotku včjání, jakto skončí sedmý rok včku včbto, pak včnové takori nastčnkých včjání, kteří mají mčcho sblí.

Běh včbni dčlí se na čtyři roky. Pa skončenu ččrtím roce přčstoupí nejvčtčb-
nější čbvarcu do útvarů kadetských, ostatní pak do včlíých včkovatelcu.

O včlíých včkovatelcnuých vojenských.

Včlí včkovatelcy vojenské jsou pokračovníci včkovatelcu sblíých, a nichdo se čbvarcu, kteří skončí jednácetý rok, do nich přčsadí.

Mčnoví sblá do nich včstoupí i přčmo z čbnu otčevskčbto, když náleží včbu-
dou sbláku přčdčhánejčí.

Sčstlčtý běh dčlí se ve čtyři běhy včbni a čvencetý běh praktický.

Jiný počet chovanců přemází se po skončení čtvrtém běhu učebním do (stábech) škol jízdeckých, dělostřeleckých, inženýrských a pionýrských (s jistou přísností a organizací se časem svým, jeho bude potřeba, ustanoví); chovanci, jako jsou ustanoveni k píchotě, přestoupí do běhu praktického, a když jej skončí, přemázejí buď do armády, a sice:

největší část z nich se skutečně desátinci s vyznamenaním šikovatelským, dostali jako střídníci s vyznamenaním desátníckým, prostřední jako střídníci, ostatní konečně jako správní.

O ústavách kadetských.

Ústavy kadetské ustanoveny jsou k tomu, aby se v nich chovanci připravovali k vyučování vojensko-vědeckému.

Přijímání do nich děje se vůbec pod těsně výměsní, jako ryzí do akademie vojenské v Novém městě na Vídni. Nadání v akademii této, jakož i v akademii inženýrské a v námořní kadetském kolegiu založená, budou z části přeměšena na ústavy tyto. Místo te přemázejí buď do ústavů kadetských, jak již došlo, největší část chovanci a zčásti vychovatelů do ústavů kadetských.

Po čtyřletém běhu učebním vstoupí chovanci ze všech ústavů kadetských bez rozdílu do některé ze čtyř akademí, při čemž se, pokud možná, zřídí buď míš k oně, kterou si chovanci vyvolí.

Chovanci měli splněni přemázení buď do vyšších vychovatelů, a nebo se dají rozdělit např.

O akademích vojenských.

Akademie vojenské mají na úhel vzdělání vojensko-vědecké; jsouť pak tyto:

1. Akademie vojenská v Novém městě na Vídni;
2. akademie inženýrská;
3. akademie dělostřelecká; kasovní
4. akademie námořní.

Do akademí přijímají buď jen takoví chovanci, kteří ukončí v ústavech kadetských s dobrým prospěchem učební, a nebo přicházejí přímo z vychování soukromého, přičemž zkontrolou předcházející prokázali, že jsou k vyššímu vzdělání způsobilí.

Běh učební ve všech akademích náleží ze čtyř roků (IV). V akademii v Novém městě na Vídni rozdělen jest každý rok, pro velký počet chovanců, ve dvoje paralelní oddělení. V akademii inženýrské jsou v posledních dvou letech oddělení přednášky pro chovance inženýrské a pionýrské; pročež každý tento rok též rozdělen jest ve dvoje oddělení.

Po skončení čtvrtém roku rozdělí se chovanci akademickí na vojáky, a sice: z akademie v Novém městě na Vídni k píchotě a jízdě, z akademie inženýrské k vojnám inženýrským a k pionýrům, a z akademie dělostřelecké k dělostřelctvu, jakožto povahou druhého třídy, z akademie námořní však jakožto kadeta ve námořní. (Chovanci oddělení pionýrského, kteří pro nedostatek míst prázdnej nepřestoupí do armády

plavárnického, přiděli se podlé vynálehu Mlho od 19. listopadu 1850 k přechodu.) Chovanci, ježto studia akademická a dostatočným prospěchem osvědčili, budou přeznamenáni za kaděty k té úpravě, k něž náležejí, chovanci námořní k přechodu námořnická.

Podporužáci ve vojsku k tomu způsobilí mohou býti účastnými vyzdévání v akademických vojenských.

Nejlépe léci ze škol státních důstojnictva, vojů inženýrských a plavárn připočítáni budou do akademie důstojnické a inženýrské jakožto frekwentanti, a vstoupí pak, odhověl ku spokojenosti školníku vstoupí, ku své úpravě nastří, jounce zároveň povýšeni na poručíky třídy druhé.

Mucholi chovanců se do vojenských ústavů vzdělávacích přijímati bude.

Ve vychovatelných vojenských vyřší se počet chovanců vrátních na tři tisíce, počet pak chovanců platěcích (chlapců na stráž) sníží se na šest set.

V ústavech kadetských a v akademických bude všech chovanců dohromady jeden tisíc šest set a osmdesát, mezi nimiž bude jeden tisíc jedno sta a padesát šest vojenských chovanců vrátních (tož šest set šest a padesát vojenských míst svobodných a dvě stě vojenských míst polusvobodných).

Třicet 300 vojenských míst svobodných propůjčováti se bude toliko synům důstojníků nemajetných, vyjmaže chovance nejvýšešíší a náležích vychovatelem, kteří budou, nebudě, si jsou, do ústavů kadetských přijímáni, kdežto se synové důstojníků námořných nebo se vyřších šaržích postavených podléhovati budou místy polusvobodnými.

Tých tři sta a čtyři vojenských míst svobodných, ježto Maje volná předvápná, císařovna Marie Theresia, náležla, bude tedy nastálka zachována, náleží až na počet vyše položený rozsahu, kteréžto dohoditi nazveí jsou dopřítí synům důstojníků meštem státní konajícími za odměnu jejich věrnosti a obětí služby.

Počet náčelní státních, stavovských a svoborných vřstane nezmenšují; naproti tomu ustanovuje se počet chovanců platěcích na tři sta.

O vyřších vojenských ústavech učebních.

Vyřší vojenské ústavy vojenské jsou:

1. Vojenský ústav učitelský;
2. vojenský centrální ústav jendocký;
3. vyřší škola důstojnická a inženýrská;
4. škola námořní.

O vojenském ústavu učitelském.

Vojenský ústav učitelský ustanoven jest k tomu, aby se v něm vzdělávali budou učitelové pro vojenské vychovatelny.

Běh učební na něm trvá rok.

Osoby, které s prospěchem běh této odhady, rozděl se na pomocníky učitelské do vychovatelů, a na to teprve budou jmenováni skutečnými učiteli.

O vojenském centrálním ústavu jezddeckém.

Vojenský centrální ústav jezddecký nástane jako nejvyšší ústav učební pro jízdu v různých své organizaci a svém pořízení.

O vyšším běhu důstojeneckém a inženýrském.

V akademii důstojenecké a inženýrské bude kromě výše dotčených čtyř roků ještě běh vyšší, do něhož bude přijat jistý počet zvolitelně společných důstojnických důstojeneckých a inženýrských, kteří jakžto takové nejmenš dvě léta při voji skončili, aby se v něm v příslušné vědecké a technické výše vzdělali.

Důstojníci, kteří této běh dvouletý výtečně odhady, povýšeni budou za nadporučíky ve své armádě.

Povýšení spojí se oba tyto běhy a budou postaveny pod společné řízení, aby se napomáhalo spolupráce vzdělání obou armád.

O škole válečné.

Škola válečná ustanovena jest k tomu, aby se v ní vzdělávali důstojníci armád všíků k vyšším hodinám, předkem a nejprve ale k státní generálnímu.

Důstojníci, kteří v armádě této nejmenš dvě léta při voji výtečně budou skončili, rok 36. věku svého nepřekročili, a skvělým předepřanou náležitě odhady, přijati budou do školy válečné.

Běh učební náleží se dvou roků; kde škola válečnou výtečně odhady, bude a poručíka povýšen za nadporučíka, a aby škola tato tak uděl, jest nezbytně nutno vymínkou, aby byl příchod ke státní generálnímu.

O vojenských ústavech vzdělávacích v hranici vojenské.

Vojenské ústavy vzdělávací v hranici vojenské jsou

Přední. Ti vojenské hraniciřské vychovatelny, a nichž každá bude mít sto a padesát chovanců, a

Za druhé. Při hraniciřských škol státních, a nichž každá bude mít osmdesát chovanců.

Organizace ústavů těchto podobna jest organizaci v ostatních provinciích.

Vojenské hraniciřské vychovatelny náležejí v kategorii společných vychovatelů.

Vojenské hraniciřské školy státní mají za úkol, by poskytovaly plukům hraniciřským vhodné kandidáty důstojnické. Ony čítají se dílem z nejvýtečnějších chovanců vychovatelů hraniciřských, dílem z mladších takových, kteří vzdělání počátečného nabývali v domě otčanském. Věk přijímaní jest mezi patnácti — šestnácti lety.

Po tříletém běhu rozdělil se chovanci nejvýtečnější jakožto kadeti s významnějšími úkolem školním, došli jakožto mládežnické, prostřední jakožto střídající v pluky krasičácké.

Ustanovení obecná.

Předpisy o výstavních přijímacích do některých vojenských ústavů vzdělávacích vydány budou později.

Štátníci, za učitelé, k dozorství nebo za profesory ve vojenských ústavech vzdělávacích přidáni, obdrželi podle platu, kromě pravidel jin náležitých, měsíční přídatky. Štátníci pak subalterní postupují po šestileté službě v jedné a též úrovni, do úrovně nejvyšší vyšší. Počítání za štátníka státního činí způsobem mimořádným místo nemá.

Abyste ve vojenských výchovatelejších jistých osob učili mohli za učitelé a pomocníky učitelů, vyhlásili se, aby nastávaly úrovni podřízenějších a aby byly vyšší a vojenského útvaru učitelů. Ovšem obdrželi šest letových, tyto čtyři letové přídatky měsíčně. Po šestileté službě vojensky v podřízené vyššího učitelského přídatku, t. j. desíti letových měsíčně. Také budou, když k tomu jinak budou upraveni, přeřazeni na porážky druhé třídy.

O stavu služebním vojenských ústavů vzdělávacích.

Vychovatelky vojenské a krasičácké školy státní postaveny budou pod osobní velitelství vojenská, jichž se týče. Záležitosti ekonomické, k nim se vztahující, odhývají se budou v ekonomických, všechny ostatní záležitosti, zejména v ní i administrativní, ve vojenském oddělení zemských velitelství vojenských. Ovšem příjdem k ministerium vojenství, tyto přímo k Městu armádnímu vrchnímu velitelství.

Ústavy kadetské, akademie a vyšší ústavy všeobecné budou postaveny bezprostředně pod Hejze armádní vrchní velitelství, pokud budou všechny věci, jakžto vyřazení v obor jich zemské, předkládati k Městu armádnímu vrchnímu velitelství, zejména věci ekonomické, jako se mají přímo věci k ministerium vojenství.

Tyto jsou nyní základy, podle nichž se vojenské ústavy vzdělávací zříditi mají.

Opatření však k tomu se vztahující mají toliko zemská věsti ve skutek, aby se vypracování rychleji naprostovala.

František Josef m. p.

Cserlek m. p.

Naučení císařské, dané dne 14. února 1852.

pro celou říši,

jinakto se dodatkem k naučení císařskému od 12. února 1852 dle dle ustanovení a organizací vojenských útvarů vzdělávacích.

Potahno na vypočet Moje od 12. t. m. (Záh. Říšk., č. 48) následuj:

Předně. Budovně nemají se již

a) dělati a. k. kadetové;

b) nemají se již přijímat chovanci ani do jednot ani do druhé setniny kadetské ani do sborové školy píšinské.

Za druhé. Během budovního léta oddělení budíků v plukovních vychovatelských chlapčeských sborech, kteří nemají jednácte let, od těch, kteří mají přes jednácte let, po kterémto oddělení ústředně tito přestanou býti podřízeni velitelství plukovním.

Školní ustanovení o tom bude svým časem vydáno.

Za třetí. Veliké sborové akademie Novoměstské, kteří celý rok učební ku spokojenosti skončili, rozdílni budou od nyníjška jako parafici druhé třídy ve vojensk.

Za čtvrté. Z téhož pro parafiky armády v akademii inženýrské učiněna budíci pešičkem nejprve příští školního roku sedmá třída, kterouž když sboranci ku spokojenosti odhoda, přidáni budou jako parafici druhé třídy k voji inženýrskému.

Za páté. Žáci z hlavní školy dělostřelecké, kteří úplný rok učební s ukvělením prospěchem odhoda, povýšeni býti mají od nyníjška, když vystoupí, na parafiky dělostřelecké třídy druhé.

Za šesté. Dělostřelecká hlavní škola z námořské kolegium kadetské jmenovati se budou od nyníjška „akademie dělostřelecká“ a „námořská“.

Za sedmé. Podřízeni štýl akademii společnou, v Mém vypočet od 12. t. m. vyřčeným, má již nyní vstoupiti ve skutek.

Za osmé. Sborové vojáček nesamostatných, ježto navštěvují matematické školy hranácké a dávají se na stav vojenský, budíků podřízení příslušnou vychováním leští mladých námořník, až do té doby, kdyžto budou přestaveni do vojenských hranáckých útvarů vzdělávacích, ježto se mají nyní zřídit.

Až tyto vojáček ve skutek, rozpuštěti se má i prozatím ústav vychovatelů pro čtyř děstojáckých hranáckých v Klosterneuburku.

Za deváté. Šikovatelé sborové, ježto od nyníjška vstoupí do akademie v Novém městě na Váhu a do akademie inženýrské, povýšeni budou po šestileté službě v akademických třídách na parafiky druhé třídy. Lhůta tato štítí se bude podle okolností povýšených, ježto každé doby ve vojensk budou a dle toho se skrítí.

V akademii důstojnické a námořní, jakž i v ústavech kadetských vjele ustanoví toto ve skutek, teprv až bude znova zřizovány.

Za šestnácté. Konec školního roku má se vojenský hranáříšský ústav v Hradci rozpuštěn.

Za jedenácté. Politkem nejprve příští školního roku má v prvním ústavu kadetském a ve vojenském ústavu učitelském počti vyučování.

Za dvacáté. Od nynížka mají se jen takové platící chorváci (chlapci na službu, pensionáři) do vojenských ústavů vzdělávacích přijímati, kteří se na vojenskou službu nebo parolátivě svých dítaj na star vojenský.

Franthick Josef n. p.

Cserich n. p.

50.

Vyrušení, vydané od ministeria financí dne 16. února 1852.

Jakž se uvádějí od cís. Labského na kuse od Hělnika má na usokje hranolím, povolení strany ledí a právně rakouských, rozlihuje i na věř, ješto pascovde podlé vyrušení, dandže od ministeria tržby dne 12. května 1850, od uvádězení tohoto byly vyjmuty.

Podlé nejvyššího rozhodnutí Jeho c. k. apoštolského Veličenstva od 9. února t. r. rozlihuje se uvádězení od placení cís. Labského na kuse od Hělnika má na usokje hranolím, povolení strany ledí a právně rakouských, též na any věř, ješto podlé vyrušení c. k. ministeria tržby od 11. května 1850, nabězejího se v Záhonsku Pěšákem a Viatalka vložím na r. 1850, v čístce LVII, č. 184, str. 871, od něho byly vyjmuty, jako: dříví stavěcí a dříví, dříví paščí a skládí vialčího druhu, šaliny, stopky a t. d., máš dřevěné, kamenné, každé a račelínové, kok a t. d.

Uvádězení toto vjeiti má v platnosti od toho dne, kteréhož nabězení toto jednornu každému úřadu bude dodáno.

Baumgartner n. p.

51.

Naučzení, vydané od ministeria tržby, průmyslu a starby veřejné dne 20. února 1852.

pro vialky used hornol.

Jakž se ledí uvádězení a vialky generálého dozovství used ústavu kamolkačímím.

Jeho c. k. apoštolského Veličenstva vial nejvyšším rozhodnutím od 10. ledna 1852 schválí, aby se vialky generálého dozovství used ústavu kamolkačímím.

Působení tohoto generálního dozorceť vztahovati se bude na veškeré ústavy komunikační (vyjímajíc plachy po řekách a po moři) a bude tedy obsahovati vyšetřování a kontrolu nad velkovýj. (technickýj a administrativní) provozováním telegrafůj, a nice jak na telegrafích státních tak i na soukromých, pak nad službou poštovní a telegrafickou.

V čele tohoto generálního dozorceť bude představený technický a představený administrativní, oba majíce řád a titul c. k. rady sekčního a sídlo úřadu ve Vídni.

Pod vedením obou těchto představených budou v jedné každé korunní zemi, a potahem na každé zemi telegrafice jak techničtí tak i administrativní kasaři, kteří se budou jmenovati „kasaři c. k. generálního dozorceť nad ústavy komunikačními.“

Všechni ředitelé generálního dozorceť nad ústavy komunikačními budou ostatně přímo podřízeni generálnímu řediteli ústavů komunikačních, jedité čis. III. sekci ministerium třídy.

Haasgarterer a. p.

Oprava omylů v tisku.

V příloze k číslu 254. Záh. Hřsk. za r. 1881, str. 18., řád. 10, místo „velké hrušky čili ořechy“ čít: „kubely“.

V číslu LXXII téhož sešitku, str. 654, řád. 1, vložena buďta před slovem „náleží“ slova „ne soudni“.

V číslu II. za r. 1882, str. 31., ř. 5., místo „přílohy“ čít: „přelisky“.

„ „ V.	„ „ 54. „ 39. „	§. 34—203	„ §. 54. a 203.
„ „ VIII.	„ „ 113. „ 9. „	vlády	„ vlády rakouské“
„ „ „	„ „ 142. „ 36. „	úřadu	„ úřadu rakouského“
„ „ „	„ „ 154. „ 31. „	úřadů	„ úřadů“
„ „ IX.	„ „ 133. „ 17. „	17. srpna	„ 7. srpna.
„ „ XI.	„ „ 144. §. 7. řád. 7.	slovo „úřad“	vymaž a polož po slově „bezpečnosti“.

Částka XV.

Vydána a rozvešlena dne 9. března 1852.

52.

Výnosení, vydané od ministerium práv dne 25. února 1852.

pro kancelář území Rakousky pod Řalsk a nad Řalsk, Boloňská, Štyrsko, Korutany, Královsko, Slezsko a
 Svatářínsko a Istrii, Tyrolsko a Vorarlbersko, Čechy, Morava, Slezsko a Dolní Rakousko,

**Jižníže se ustanovuje, že soudcové a zastupitelství státní ve svých přípisích a zprávách
 k jiným úředním osobám opět užívají mají předstírá kartonace.**

Nářízení, obsažené v §. 151 zákona císařského pro soudy od 28. června 1850
 (Zák. Říš. č. 158.), byly vykonávány jak vědec, tak i svědčíc naproti těm úředním,
 ježto v přípisích svých k soudním osobám kartonací prvě obyčejně, navzdala jest přiloha
 k reklamaci, která nejsem bez újmy, co se týče prospěchu služby.

Aby se reklamacie takové odstranily, vědí se ministerium práv naříditi, že soudcové
 a zastupitelství státní, počínají ode dne vyhlášení výnosení tohoto, v přípisích a zprávách
 svých jak v nadpis tak i uvnitř, podlé postavení řádového osobní úřadu, jenž přilohu
 nebo úpisu svědčí, užívají mají veskrz kartonací prvě obyčejně.

Krauss a. p.

53.

Výnosení, vydané od ministerium práv dne 26. února 1852.

pro ty území Rakousky, pro něž bylo nářízení od 12. května 1851, č. 128. Říš. č. 128.

**Jižníže se ustanovuje, že listy k nastoupení na první costu, jednotlivými nářizením
 a vyrozumívání pozemností ustanovené, sdělují ustanovené.**

Aby se sdělily poskytnouti vadně, vědí se ministerium práv prohlásiti, že nářizením
 od 12. května 1851, Zák. Říš. č. 128 strany toho, kdy má v rozpisích právních,
 vztahujících se na vyrozumívání pozemností, místo tří listů samostatných, listy k nastoupení
 na první costu, jednotlivými nářizením a vyrozumívání pozemností ustanovené, nebyly
 učiněny.

Krauss a. p.

54.

Vyrocení, vydané od ministerií financí a tržby dne 26. února 1852,

o tom, jak se má opovídati a vyřizovati oběd, a náhod se clo platí podle váhy čistě.

Aby se oběd clo podrobený usnadnil, vůli se ministerium financí a tržby, v obecním srozumění valném na §§. 8., 10., 13. a 14. připomenutí předcházejícího ku tarifu colní od 8. listopadu 1851, strany toho, jak se má opovídati a vyřizovati oběd, a náhod se clo platí dle váhy čistě, naříditi toto:

1. Vyjímkou považuje se, opovídati oběd, a kterého se má platiti clo dle váhy čistě, podle skutečné váhy čistě, t. j. podle toho, co oběd skutečně vůli bez nezvratných obalů nebo nádob, a však vpočítaje vlásky a poslední obložení, ježto k samé obsahu oběd patří.

Pavatel toto propůjčuje se však jenom vyslateli opovídi přirodní, t. j. té, podle které se clo přede první odbyvání oběd.

Kde opovídi oběd podle váhy čistě, dle vypočtení vycházející, je předtím, než může se tedy ani přijímateli oběd, ani tomu, kdo je sám s sebou opovídi dle odělo, a t. d., parafiti, by podle srozum opovídi podle skutečné váhy čistě.

2. Bude považuje se, aby se tam, kde se neznaných, čistě vyjímku se zákona, a kde se tedy vycelí přede vůli má podle váhy čistě, dle vypočtení vycházející, zcela neobtěžilo na udání váhy čistě, a přestalo se udání váhy hrubé, a sli pak švad, a náhod se vycelí přede vezme, vyhledati má váha čistě dle vypočtení vycházející, odraziti tím zákona.

3. Z povolení těchto následuje, že když se v opovídi přirodní nezdá žádná váha čistě anebo se má váha taková, jako se s váhou hrubou po srážce této zákona srozumí, vycelí oběd, a náhod se má clo platiti podle váhy čistě, přede vůli se má podle váhy čistě, dle vypočtení vycházející, v každém pak jiném případě podle čistě váhy skutečné.

4. V ustanoveních, učiněných v §§. 13. a 14. připomenutí předcházejícího strany toho, kdy se oběd bez výjimky opovídati a vyřizovati má podle skutečné váhy čistě, náhod se nemá.

Hausgärtner n. p.

55.

Nářízení císařské, dané dne 1. března 1852,

pro hranici samé Uhry, Chorvatska, Slavonie, vojvodství Srbska, hraní Temocký a Sotinskobáha.

náležiti se věrně státní náležitosti právní, strany státní hraní jako přede a soustě okrajních, v druhé instanci připomenutí k vyřizování soudu šlechtického (k tabulí kámské) a v instanci třetí k soudu nejvyššímu.

Aby se bled instancí v obžalanských náležitostech právních ve všech hranicích zemích uspořádal podle pravidel, dne 31. prosince 1851 *) ode Hlas předepsaných,

*) Zak. č. 10. od roku 1850, částka II., článek 4.

všude se Mě, po vyslyšení Měho ministeria a po slyšení Mě rady říšské, ustanoviti takto:

V Uhřích, v Chorvatsku, Slavonsku, ve vojvodetě Saska a banátě Traneckém má již odvolání ve věcech sporových i mimosporových, co se týče občanských občanských právních, strany nichž jde řízení přede a soudu okresních, a pro kteréž posud ustanovení byli soudové krajské na instancce druhé, a vrchní soudové distriktní (takže říšské) na instancce třetí, počínajíc od 1. dubna 1852, od soudů okresních přináš k vrchním soudům distriktním (takže říšským) jakožto instancce druhé a od těchto, pokud dále stížností podle zákona má ještě místo, k nejvyššímu a zrušovacímu soudu, jakožto instancce třetí; přede mají budoucně rozhodovati soudové krajské v instancce druhé, a vrchní soudové distriktní (takže říšské), v instancce třetí toliko v těch rozepřích a rekursích, ve výjimečných instancích na soudu trvajících, které k soudům krajským již dříve nebo do 1. dubna 1852 k nim došly.

V Sedmihradsku má ustanovení těchto se slyšati od té chvíle, jakmile úřadové soudní tam počnou působiti.

František Josef m. p.

Schwarzenberg m. p. — Krauss m. p.

Z nejvyššího nařízení:

Rámcem m. p.

královského ministeria.

56.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 1. března 1852,

pro veliskomitelství Sedmihradské,

Jméno se oznámuje, že se nejvyšším rozhodnutím od 25. února 1852 dáno dotatečně schválení občanské výtahy od Sedmihradské civilní a vojenské vlivy zemské nařízení od 2. května 1850, jímž se úřadům politickým distriktním Kolčínského, Bělehradského, Užachinského, Retschinského a Fogarinského až do organizace příslušných soudů občanských pro nepatrnější občanské rozepře právní poskytlá posuzující soudovská působnost úřadů, jakož i rozhodnutím, na předešlou příležitost takových od Sedmihradské civilní a vojenské vlivy zemské polonem sdružení výtahy.

Jeho c. k. apolitelství Validního, prohláší k mimofiduciu staru veliskomitelství Sedmihradského, říší nejvyšším rozhodnutím od 25. února t. r. nařízení, od civilní a vojenské vlivy zemské dne 7. května 1850 č. 5718 vydanému, jímž se úřadům politickým distriktním Kolčínského, Bělehradského, Užachinského, Retschinského a Fogarinského až do organizace příslušných soudů občanských pro nepatrnější občanské rozepře poskytlá posuzující soudovská působnost úřadů, jakož i rozhodnutím,

na příčinou případů takových od Sedmihradské civilní a vojenské vlády zemské pořadem odvolání vydaným, udělení dodatečně nejrychlí schválení v ten způsob, že, co se týče rozhodnutí od úřadů těchto vyšších, pokládají se má za to, jako by byla vydána od příslušných úřadů soudních, a že strany takových rozhodnutí v třetí instanci nahrazení má nejrychlí a zráhorací soud, pokud podle zákonů odvolání ku třetí instanci má místo.

Právní z. z.

Číska XVI.

Vydána a rozeslána ve vydání pouze německém dne 12. března 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 16. června 1852.

57.

Smlouva poštovní mezi Rakouskem a Modenskem, učiněná
dne 29. října 1851.

Ta smlouva byla podepsána ve shledání plnomocníků v Modeně dne 29. října 1851, nařízeno pak vydati jí
tento dne 16. června 1852.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmátský, Chor-
vatský, Slavenský, Hallický, Vlněimůvský a Illyrský, král Jerusalems-
ký a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský;
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Karantanský, Kraňský,
a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; vojvoda
Horní- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piémontský a Genovský,
Osvětimský a Zátorský, Tréviánský, Furlánský, Duhrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a
Gradšický; kníže Trientský a Heincenský; markrabě Horní- a Dolno-
hříčský a Istriánský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenský,
Saanenberský a t. d.; pán Terotský, Kotarský a na Slovinském krajišti;
velkovojevoda vojvodství Selského a t. d. a t. d.

Vědomo činíme a vysvědčujeme tímto všem a jednemu každému, komu
na tom záleží:

Jakož smlouva základní o poštovní jednotě rakousko-vlašské, která
dne 5. listopadu 1850 mezi plnomocníkem Naším a plnomocníkem Jeho
císařské a královské Vysostí, arcivojvody Rakouského, velkovojvody
Toskánského ve Florencii uzavřena a od Nás dne 30. téhož měsíce a
roku stvrzena jest, také od plnomocníků jak Našeho tak Jeho královské
Vysostí, arcivojvody Rakouského a vojvody Modenského za uzavřenou
uznána a přijata jest, a jakož též přidána jest zvláštní smlouva poštovní,
uzavřená a podepsaná dne 29. října r. t. v Modeně, která v tato slova zní:

Převodní text.

Il Governo austriaco ed il Governo svedese avendo scritte l'opportunità di agevolare sempre meglio ai propri sudditi rispettivi il pronto e sicuro scambio delle comunicazioni postali, così è che i Plenipotenziarii dei due Governi predetti, cioè:

per Sua Maestà l'Imperatore d'Austria

il Conte Giovanni Girolamo Allegri
Comandatore dell'Ordine Pontificio di S. Gregorio Magno, Ciambelano attuale di Sua Maestà Imperiale e Reale Apostolica e Suo Ministro residente presso le Corti di Modena e Parma, e

per Sua Altezza Reale l'Arciduca Duca di Modena

il Conte Giuseppe Forni Imperial Reale Ciambelano, Comandatore dell'Ordine del merito della Corona di Baviera, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine d'Isabella la Cattolica, Comandatore dell'Imperial Ordine della Corona di ferro, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine Pontificio di San Gregorio Magno, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine Portoghese di Cristo, Senatore Gran Croce del Sacro Angelico Imperial Ordine Costantiniano di S. Giorgio di Parma, Consigliere di Stato di Sua Altezza Reale l'Arciduca Duca di Modena e Suo Ministro degli affari esteri,

chiamati dai loro poteri e dalle loro istruzioni a stipulare d'accordo una convenzione speciale postale, sotto riserva delle Sovrane ratifiche, hanno adomato il seguente articolato:

Překlad.

Jakob vláda Rakouská a Modenská uzavřely na potřebu, aby se zlepšily podmínky rychlé a bezpečné komunikace pátovní vldy více usnadňovala, ambviki jsou plnomocníci obou vlád jmenovaných, a sice za

Jeho Veličenstvo císaře Rakouského

hrabě Jan Jeronym Allegri, komandér papežského řádu sv. Řehoře Velkého, Jeho c. k. apoštolského Veličenstva skutečný komorník a ministr residující u dvoru Modenského a Parmenského, a za

Jeho královskou Výsost, arcivojvodu vojvodu Modenského

hrabě Josef Forni, c. k. komorník, komandér řádu záslužného kruny Barotského, velkokřížník řádu Isabely katolické, komandér císařského řádu Isabely kruny, velkokřížník papežského řádu sv. Řehoře Velkého, velkokřížník portugalského řádu Kristova, senátor velkokřížník sv. andělského císařského konstantinského řádu sv. Jiří v Parmě, státní rada a ministr záležitostí zahraničních Jeho královské Výsosti arcivojvody vojvodu Modenského,

jezce plnomocnostvlni a instrukcemi svými k tomu povoleni, aby uzavřeli vldní dohodu poštovní a vybranou nejrychlejší ratifikace, članky následující:

la nome della santissima ed indivisibile Trinità.

Articolo 1.

Accessione del Governo di Modena alla lega postale austro-italica.

Premesso che sotto la data del 5 Novembre 1850 fu stipulata in Firenze tra i Governi di Sua Maestà l'Imperatore d'Austria da una parte, e di Sua Altezza Imperiale Reale l'Arciduca Gran Duca di Toscana dall'altra, una convenzione fondamentale per una lega postale austro-italica, il Reale Ducal Governo di Modena dichiara di accedere alla lega stessa, e di accettare la sovranamente convenzione fondamentale, di cui pertanto si allega sotto A, come parte integrante, una copia autentica, salvo le modificazioni e riserve contenute nella presente convenzione speciale.

Articolo 2.

Estensione della convenzione fondamentale.

Tutte le disposizioni contenute nella convenzione fondamentale del 5 Novembre 1850 saranno applicabili, giusta l'art. 1 della medesima, e salvo le modificazioni e riserve di cui sopra, tanto alla corrispondenza concambiata fra il Ducato di Modena e gli altri paesi appartenenti alla lega postale austro-italica, quanto a quella concambiata fra il Ducato e paesi suddetti e l'estero.

Le disposizioni concernenti la circolazione delle corrispondenze nell'interno del Ducato accedente rimangono intieramente nel dominio della propria di lui Amministrazione.

Ve jasnou nejvyšší a nerozdělné Trojité.

Článek 1.

Vláda Modenská přistupuje k rakousko-vládké jednotě poštovní.

Jakož ve Florencii dne 5. listopadu 1850 mezi vládami Jeho Veličenstva císaře Rakouského a jedné a Jeho c. k. Vysosti arcivojvodou a velkovévodou Toskánským a druhé strany mezi Jeho jesti smlouva o nákladech rakousko-vládké jednoty poštovní, prohlásuje vláda Modenská, že k smlouvě této přistupí, jakož i skutečně přistupuje, a že výše dlešená smlouva nákladů, jejíž autentický přepis ostatek jakožto část doplňovací pod lit. A přiložen jest, přijímá, vyjímaje změny a výhrady, ve zvláštní této smlouvě obsažené.

Článek 2.

Na které země se smlouva nákladů vztahuje.

Všichni ustanovení smlouvy nákladů od 5. listopadu 1850 vztahovali se mají podle článku 1. smlouvy této, a však vyjmaje změny a výhrady a vřech dlešené, na korespondence, kteréž se posílají mezi vojvodstvím Modenským a zeměmi rakousko-vládké jednoty poštovní, jakož i na ty, ježto se posílají mezi zeměmi jmenovanými a císařovským.

Článek oslíšený, týkající se rozdělení korespondenci uvnitř vojvodství přistupujícího, ponechává se zcela jeho vlastni správě.

Articolo 3.

Comunicazioni postali.

Le comunicazioni postali dirette fra i due Stati saranno mantenute, come al presente, sopra due punti di frontiera, cioè fra S. Benedetto e Novi, e fra Borgoforte e Guastalla.

Fra S. Benedetto e Novi la comunicazione sarà giornaliera ed avrà luogo per ora, in quanto a tre giorni per settimana a mezzo dei corrieri austriaci e toscani facenti il viaggio tra Mantova e Firenze e viceversa per la via di Modena e Bologna, ed in quanto agli altri quattro giorni a mezzo di staffetta ordinaria percorrente il medesimo stradale. Tanto i corrieri quanto le staffette partiranno da Mantova alle ore 3.30 antemeridiane, e da Firenze alle ore 5 pomeridiane, per impiegare nell'intero tragitto fra i due punti estremi non più di ore 28 $\frac{1}{2}$. Il Governo austriaco si riserva peraltro di far correre, come già fa correre attualmente un fregatino pel servizio delle proprie truppe in una delle giornate destinate alle corse di staffetta e precisamente in sostituzione della staffetta stessa.

Fra Borgoforte e Guastalla la comunicazione sarà mantenuta per ora, e sino a nuovi concerti da prendersi, nelle giornate di Lunedì, Mercoledì e Venerdì, a mezzo della già esistente staffetta ordinaria istituita fra Mantova e Guastalla, in partenza da Mantova alle ore 4 antemeridiane, e da Guastalla alle ore 5 pomeridiane, per compire l'intero viaggio in un tempo non maggiore di ore 5.

Oltre alle sopraccennate due comunicazioni dirette, altra indiretta se verrà giornalmente mantenuta fra Modena e Milano per la via di Parma e Piacenza, a mezzo

Článek 3.

O komunikaci poštovní mezi oběma státy.

Přímá komunikace poštovní bude mezi oběma státy jako posud na dvou místech hranicích, totiž: mezi sv. Benedikttem a Novim a mezi Borgofortem a Guastallo.

Komunikace mezi s. Benedikttem a Novim bude každodenní a prvním přijde předešle odjíždět v týdně prostředkem kurírů rakouských nebo toskánských, ježto jenditi budou po cestě rovně mezi Mantovou a Florencií a naspak cestou přes Modenu a Rakoni — ostatní čtyři dni přijde předešle prostředkem stafety ordinární, kterých jenditi bude toskánski. Jak kurírové tak i stafety budou odjížděti z Mantovy ve 3 hodiny 30 minut ráno, a z Florencie v 5 hodin odpoledne, a sjezdou celou cestu od jedného konce k druhému v době ne delší nežli v 28 $\frac{1}{2}$ hodin. Vláda Rakouská vyhlašuje sobě ostátek, že bude k službě svého vlastního vojska jistý den, který jest k odcházení stafety ustanoven, a to na místo stafety posílati vša pakovní, jakož se i nyní děje.

Mezi Borgofortem a Guastalou bude se prvnatka až do dalšího usouzení, ježto se má učiniti, každý pondělek, každou středu a každý pátek odřizovati spojení stafety ordinární, mezi Mantovou a Guastalou již zřizovanu, kterých z Mantovy ve 4 hodiny ráno a z Guastaly v 5 hodin odpoledne bude odcházení a celou cestu v čas ne delším nežli v 5 hodinách sjezd.

Kromě výše dotčených dvou jed přímých bude se odřizovati každodenní jed nepřímá mezi Modenou a Milánem přes Parmu a Piacenzu a sice stafeta ordinární

della già esistente staffetta ordinaria, in partenza da Milano alle ore 2 pomeridiane e da Modena subito dopo l'arrivo della posta della bassa Italia, la quale compirà l'intero tragitto fra i due punti estremi in un tempo non maggiore di ore 20.

Articolo 4.

Cambiamenti di orario e di mezzi di trasporto.

I cambiamenti di orario, che, pel bene del servizio, fosse riconosciuto utile e conveniente di introdurre nelle predette corse, potranno essere concertati e stabiliti fra la Direzione superiore delle poste lombardo-venete e la Direzione generale delle poste estere, salvo a regolarsi, in caso di discrepanza, a seconda del disposto dall' art. 35.

I cambiamenti nei mezzi di trasporto, non che la soppressione, la riduzione, o l'aumento di corse, sono riservati ai rispettivi Direttori superiori. Le dette Direzioni potranno tuttavia pronunciare fra di loro le analoghe iniziative in proposito.

Articolo 5.

Cambio dei pieghi postali.

In ogni corsa sarà mantenuto l'attuale cambio di pieghi postali fra Modena e Milano, Modena e Lodi, Reggio e Milano, Reggio e Lodi, Modena e Venezia, Modena e Verona, Modena e Mantova, Carpi e Mantova, Guastalla e Mantova, Guastalla e Borgoforte.

I pieghi concambiandosi fra Modena e Reggio da una parte e Milano e Lodi dall'altra, saranno giornalmente indicati col mezzo della comunicazione indiretta stabilita fra Modena e Milano, col qual mezzo saranno pure da indicarsi quelli concam-

piati a Milano, e Lodi a Milano ve 2 hodiny odpovídne a z Modery každ po dojezí pošty v dolní Itálii odjede a celou cestu od jednoho konce k druhému se v dolním želez. cestě ve 20 hodinách ujezdě.

Článek 4.

Kterak se mohou udělniti změny v rozdělení hodin a v prostředcích dopravních.

Změny v rozdělení hodin, jež by se při kurších dotčených viděly slušně býti prospěšné a přiměřené, může vrchní poštovní ředitelství lombardsko-venetské a poštovní ředitelství Modenašské vzájemně usouditi a ushláti; pakli by se vznesl nějaký nesplivěle k tomu, má se jiti předešl. podlé článku 35.

Činní změny v prostředcích dopravních, zrušení kurzy, zmenšení nebo rozmnožení je, zůstávají se úředním vrchním, jež se týče. Ředitelství dotčená mohou však a věcech takových mezi sebou ushláti jednati.

Článek 5.

Kde se zavirájí balíky.

Při každém kurzu ponechá se nynížší zavírání balíků, tož mezi Modenou a Milánem, Modenou a Lodi, Reggiem a Milánem, Reggiem a Lodi, Modenou a Benátkami, Modenou a Veronou, Modenou a Mantovou, Carpi a Mantovou, Guastalou a Mantovou, Guastalou a Borgofortem.

Obzvláštní balíky mezi Modenou a Reggiem a jedné, Milánem a Lodi a druhé strany posílati se budou každodenně prostředkem přímým, zvláštně mezi Modenou a Milánem, kterakžto přímým se také i obzvláštní balíky mezi Milánem a Lodi

biantici fra Milano e Lodi da una parte, e Bologna, Firenze e Roma dall'altra.

Quelli concambiantisi fra Modena da una parte e Venezia, Verona e Mantova dall'altra, non che fra Carpi e Mantova lo saranno a mezzo della comunicazione diretta stabilita fra S. Benedetto e Novi.

Quelli finalmente concambiantisi fra Guastalla da una parte, e Mantova e Borgoforte dall'altra, lo saranno a mezzo dell'altra comunicazione diretta stabilita fra Borgoforte e Guastalla.

Sarà però in facoltà delle Amministrazioni postali il mettersi d'accordo per regolare altrimenti il cambio stesso, ove ciò sembrasse più utile al servizio.

Articolo 6.

Spese per l'incasso delle corrispondenze.

È consentita la massima che il trasporto delle corrispondenze sugli ordinari stradali postali debba essere effettuato da ogni Governo a proprie spese per la percorrenza proprio sul territorio, e sino alla prima stazione dello Stato limitrofo.

Per tal ragione l'incasso delle medesime seguirà dall'una parte per conto austriaco sino a Novi, e rispettivamente sino a Guastalla e dall'altra per conto estense sino a S. Benedetto e rispettivamente sino a Borgoforte.

Articolo 7.

Applicazione interinale della massima agli eccezionali casi pratici vigenti.

Siccome attualmente l'Amministrazione estense non è interessata nel prodotto dei viaggiatori e degli articoli incassati nei corrieri e nel fargonecio militare, così sino al momento in cui andranno in

a jedné, Bolanů, Florenců a Římou a druhé strany dopravovati budou.

Balky obpásej mezi Modrosou a jedné a Beněškami, Veronou a Mantovou a druhé strany, taktéž balky mezi Carpi a Mantovou dopravovati se budou přímou příhoditostí, sříděnou mezi sv. Benediktem a Novin.

Balky obpásej konečně mezi Guastalou a jedné a Mantovou a Borgofortem a druhé strany dopravovati se budou prostředkem příhoditostí, sříděnou mezi Borgofortem a Guastalou.

Státům se sřídětuje sříděním politováním na vříd, aby se, buďto to sřídě k dobeřnu, sříděně mezi sebou, jak by se sříděni balky řídě mřídě sříděti.

Článek 6.

Čím nákladem korespondence se dopravují.

Za pravidla se sříděně, že dopravování korespondence na obyčejných politovních sříděních křídě vřídě na vříd náklad obstarávati má ve vlastni nemě a až k prvnímu stánsřídě v zemi politovním.

Dle toho dopravovati se budou korespondence a jedné strany na řídě rakouský až do Novi, a a druhé strany na řídě Modroský až do sv. Benedikta a potěhnu až do Borgoforta.

Článek 7.

Jak se pravidla toho pronatím má uklivati při nynějším vříděm sříděm provozování.

Posříděni politovní sříděni Modroská v příděm a posříděně a se sříděně, jakto se po kříděm a fargonech vojenských dopravují, nyní kříděně sříděně nemě, sříděně se pronatím až do té doby, kříděně

atravà le cose di Diligenza contemplata nell'articolo 38 si conviene frattanto in questo senso:

1. L'attiraglio delle carrozze a quattro posti era adoperate dai corrieri austriaci rimase finita:

- a) in cavalli tre (3) quando il corriere sia a solo, ed in compagnia di uno o due viaggiatori;
- b) in cavalli quattro (4) quando il corriere abbia seco tre viaggiatori;
- c) similmente in cavalli quattro (4) nel caso di quanto alla strada, sia per gran copia di merci, sia per rottura di funi od altro, quando il corriere si trovi a solo, ed in compagnia di uno o due viaggiatori;
- d) in cavalli sei (6) quando assistendo il caso suddetto il corriere abbia seco tre viaggiatori.

2. I corrieri come sopra pagheranno

la competenza dell'attiraglio:

- nel caso a) per cavalli due (2)
- „ „ b) „ „ tre (3)
- „ „ c) „ „ due (2)
- „ „ d) „ „ quattro (4)

La somma verranno pagate, come di consueto, in quanto si postigliano per tutti quelli occorsi ed adoperati, ed in quanto agli stallieri per tutti i cavalli realmente attiragliati.

3. Finalmente quanto sia al ferguson militare, ritenuto non essere il medesimo che un servizio occasionale, il quale fosse straordinariamente lungo della staffetta ordinaria, l'Amministrazione ritenne dall'annunciarlo dovuto per l'attiraglio fornito, e da soddisfarsi a tariffa, dedurre l'importo di una staffetta, pure ordinaria, nella stabilita misura di italiane lire 2.30 per posta.

se býly rychlovozň, v kterých se jedná v čl. 38., ve skutek uveden, ustavení è následující ustanovení:

1. Za spěch k vozmám a čtyřech sedadlech, ježby nyní kurierové užívají, ustanovuje se i dále:

- a) tři (3) koně, ježby kurír sám nebo s jedním nebo dvěma poutačijmi;
- b) čtyři (4) koně, máli kurír s sebou tři poutači;
- c) též čtyři (4) koně, když jest nějaká jiná příčina, vyrozuměna bék nebo jinak povolena, si kurír jede sám nebo s jedním nebo s dvěma poutačijmi;

d) šest (6) koně, když v případu výše uvedeném a sám jedou tři osoby.

2. Kurierové mají podle toho platiti poplatky za spěch:

- v případu a) za dva (2) koně,
- „ „ b) „ tři (3) koně,
- „ „ c) „ dva (2) koně,
- „ „ d) „ čtyři (4) koně.

Zpříčině platí se postihováním jež obyčejně podle toho, kolik jich bylo potřeba a kolik se jich použilo, vzamavším ale podle kolik skutečně naplavených.

3. Co se koněmi týče Ferguson vojenskáho, odrazí poltovní správa Medanská, totiž, že Ferguson vyžadují takto stavba výjimečnou, která mimořádně nastupuje za místo stavby ordinární, za nudy, která jí podle tarify za spěch danou přičítá, poplatek za ordinární stavbu, ježto podle výměřené ustanoveného čísl 3 úry 30 čest. vialokpů za každou poštu.

Il contenuto come sopra sarà per ora a rappresentare egualmente nelle corse di corriere austriaco e di Sargoniana militare la debita compartecipazione dell'amministrazione estense all'incirca delle corrispondenze sul proprio territorio per mezzo di una staffetta.

A. Corrispondenze austro-estensi.

Articolo 8.

Trattamento delle corrispondenze austro-estensi.

Le tasse che si percepiscono al presente sulle corrispondenze nate nell'Austria e destinate pel Ducato di Modena, e viceversa nate nel Ducato di Modena e destinate per l'Austria, sono abolite, e verrà loro sostituita la comune tariffa stabilita nella convenzione fondamentale, modificata come qui appresso.

Articolo 9.

Tassa di porto in ragione di distanza.

Relativamente alle corrispondenze fra il Ducato e l'Austria si conviene che, nelle esazioni che seguiranno negli Stati estensi le tasse delle lettere e dei dispacci fissate dall'art. 9 della convenzione fondamentale in centesimi 3, 6 e 9 giusta le distanze di dieci (10) leghe germaniche inclusive, di più di 10 sino a venti (20) leghe inclusive, e di oltre le dette venti (20) leghe, siano valutate in centesimi 15, 25 e 40 italiani: ritenuto che ciascuna delle dette leghe germaniche corrisponda a quattro (4) miglia geografiche italiane.

Articolo 10.

Stampe e campieri.

Per le stampe sotto fascia si esigono, senza riguardo alla distanza (giusta l'art. 15

Co tyto ustanoveni, bude se provázati, co se tyto jidi kurira rakouského a vojenského voze pokračovaly, pokračují na službě spolehlivostestei estenski sprivy postovni v porovnání dopravními korespondenci pe vlastni vozi prostředkem staffety.

A. B korespondenci rakousko-modenské.

Článek 8.

Jak se mají odbýrati korespondence rakousko-modenské.

Poplatky, jakto se nyní vybírají za korespondence z Rakouska pocházející a do vojvodství Modenského jdoucí a naopak z vojvodství tohoto pocházející a do Rakouska jdoucí, zrušují se a vezjí se místo jich v platnost tarifa společná ve všech základech ustanovená a následující zřízení.

Článek 9.

Taxa portovní vybírá se podle vzdálenosti.

Strany korespondenci mezi vojvodstvem a Rakouskem ustanovují se, že se při vybírání v zemích Modenských taxy za pouzí a vozy, které v článku 9. ustanovy základem ustanoveny jsou na 3, 6 a 9 krejcarů při vzdálenosti až včetně 10 mil německých, přes deset až včetně 20 mil a přes 20 mil počítají mají za rovná 15, 25 a 40 desetsetinám vlatckým; při čemž se každá taková míle německá má za rovnou čtyřem geografickým milim vlatckým.

Článek 10.

Jaké porto se vybírá za věci tiskové a vozy zbrojí.

Za věci tiskové pod páskou křilovou vybírá se bez rozdílu vzdálenosti (podle

della convenzione fondamentale) la tassa di 1 carantano per ogni lotto di Vienna, raggugliata a centesimi 5 italiani per ogni grammo $17\frac{1}{2}$ di peso.

Per campioni si esigera la tassa di una lettera semplice per ogni 2 lotti, ossia per ogni 35 gramme.

Articolo 11.

Peso della lettera semplice e relativa gradazione.

Il peso di una lettera semplice viene fissato in un lotto Viennese, pari a gramme $17\frac{1}{2}$ (art. 10 della convenzione fondamentale). Eccedendo questo peso, e sino inclusivamente a 2 lotti, pari a gramme 35, la tassa di porto si raddoppia; oltre i lotti 2 (gramme 35) e sino inclusivamente ai lotti 3 (gramme $52\frac{1}{2}$) la tassa si triplica; e così di seguito.

Articolo 12.

Affrancazione per mezzo di franco-bolli.

Il pagamento del porto, che, in virtù dell'art. 11 della convenzione fondamentale, deve per massima essere anticipato, si effettuerà mediante applicazione di bolli giustificativi l'affrancazione, vulgaramente detti franco-bolli, la cui vendita avrà luogo nei due Stati per cura delle Amministrazioni postali.

Questi franco-bolli porteranno l'indicazione del valore diverso di carantani 1, 2, 3, 6 e 9 nell'Austria, e di italiani centesimi 5, 10, 15, 25 e 40 nel Ducato.

Articolo 13.

Applicazione dei franco-bolli.

Chi vorrà spedire lettere, stampe e campioni, col mezzo delle poste, attaccherà al margine superiore dell'indirizzo in modo sicuro, bagnando la materia tenace che si trova stessa sulla parte reversa del franco-

bollo 13. základní smlouvy) 1 kr. porta za každý lot Vídeňský, což jest tolik, jako 5. centesim vídeňských za $17\frac{1}{2}$ gramů.

Za vzory zbolli vybírá se jednoduchá tassa listovní za každé 2 loty nebo 35 gramů.

Článek 11.

Musobli váží psaní jednoduché a jak postupuje váha.

Váha jednoduchého psaní ustanovuje se na 1 lot Vídeňský, který jest roven $17\frac{1}{2}$ gramů (St. 10. základní smlouvy); vážili psaní takové více, a to až včetně do 2 lotů (35 gramů), porta se zdvojnásobí; vážili plus dva loty (35 gramů) až včetně do 3 lotů ($52\frac{1}{2}$ gramů), strojnásobí se porta, atd.

Článek 12.

Frankování děje se prostředkem známek frankovacích.

Porto, jéto se podle článku 11. smlouvy základní musí zaplatiti napřed, platiti se má prostředkem známek, jéto prokazují, že byla frankována, a známkami frankovacími se užívají, a jichž prodáváni obapahé správy poštovní budou pěti náti.

Na známkách těchto váhna bude rovněná hodnota 1, 2, 3, 6 a 9 kr. v Rakouscích, a 5, 10, 15, 25 a 40 centesim v zemích Moderských.

Článek 13.

Jak se užívati má známek frankovacích.

Kdo pošle psaní, věci tiskové a vzory zbolli (ovarf) pošto, má váti jeden nebo tolik známek frankovacích, kolik jich potřeby, aby se veškerá hodnota jich rovnala poplatku frankování, kterýž podle váh-

ballo, uno o tanti francobolli, quanti occorrono per raggiungere col loro valore la tassa di affrancazione secondo la distanza ed il peso.

La tassa di raccomandazione, e quella per le ricevute di ritorno (art. 14 della convenzione fondamentale), verranno corrisposte ciascuna mediante un francobollo da centesimi 6 e rispettivamente da centesimi 25 italiani.

Quello per la raccomandazione sarà applicato a tergo della lettera, dalla parte del suggello, per cura del mittente; quello per la ricevuta di ritorno sarà applicato alla ricevuta stessa per cura dell'impiegato postale ricevente.

Articolo 14.

Modo d'impostazione.

Le corrispondenze di cui sopra, ove non si vogliono raccomandare (assicurare), debbono essere introdotte nelle buche a ciò destinate presso gli Uffici postali.

Quelle che si vogliono spedire raccomandate (assicurate) con o senza ricevuta di ritorno, dovranno essere innanzi consegnate agli impiegati postali muniti sempre la precedenza dei debiti francobolli.

Articolo 15.

Sopratassa.

La sopratassa pagabile dal destinatario oltre il porto e quel che manca del porto e della quale è parlato all'art. 12 della convenzione fondamentale, sarà applicata alle lettere non affrancate, e non muniti di sufficienti francobolli, nella misura di centesimi 8 per ogni lotto, da congiungersi per gli Stati estensi, con centesimi 15 italiani per ogni grammo 17 $\frac{1}{2}$ di peso della lettera.

lenosti a náhy vychází, má je rozvádnit na obě strany, kdežto jsou pořízeny jistým příslušným názvem, a má je na straně adresové na horním konci pevně přilepiti, aby držely.

Poplatek rekomandační a poplatek za recepis zpáteční (v článku 14. základní smlouvy) má se zaplatiti pokudž šestikrejcarova a potahne 25 šestidesátou známku frankovač.

Známka za rekomandaci přilepiti má podávat psaní na té straně, kde jest pečel; známka za recepis zpáteční ale přejímající úředník politovní na recepisu odevzít.

Článek 14.

Spůsob podávání.

Dotčené nálehy, jícíci podanou listinou, když je podavatel nechce rekomandovati, vložiti se mají do truhliček listovních, a politovních úřední k tomu ustanovených.

Ty pak, jásno chce náleho poslati rekomandované s recepisem zpátečním nebo bez něho, mají se náleho známku frankovač opatřiti a úředníkům politovním do rukou odevzdati.

Článek 15.

O taze dodatečné.

Tazy dodatečné, jásno odvést kromě porta nebo toho, co se k portu nedostává, má platiti, a kteráž se v článku 12. základní smlouvy připoznává, vybírá se za psaní ne-frankované, nebo za psaní, jásno nejsou známkami dostatečnými opatřena, 3 kr. za každý lot, což jest v zemích Městských tolik jako 15. šestdesát vialských za každého 17 $\frac{1}{2}$ grama, kteráž psaní váží.

Articolo 16.

Affissione della tariffa e della nota dei paesi.

Al fine di mettere a portata di chiunque il calcolo del porto delle lettere, ogni Ufficio postale dei due Stati terrà affissa a comodo vista del pubblico la tariffa e le disposizioni che alla medesima si riferiscono, non che l'elenco degli Uffici postali degli altri Stati appartenenti alla lega austro-italica, che da lui distano non più di dieci, e, al di là delle dieci, non più di venti leghe germaniche.

Questo peso saranno stampate negli Uffici principali e nei medesimi saranno vendibili al pubblico.

Articolo 17.

Applicazione eccezionale dei francobolli per parte degli impiegati postali.

Nei casi debbi gli importanti hanno il diritto, non solo di far pesare l'articolo impostabile dagli impiegati della posta stessa, ma di interrogarli riguardo alla tassa competente; e questi in tali casi hanno l'obbligo, dopo di essersi prestati agli schiarimenti opportuni di somministrare, se bisogna, e di attaccare i francobolli occorrenti, contro pagamento del loro importo in contanti.

Articolo 18.

Abolizione della tassa di transito.

Tanto il Governo d'Austria quanto il Governo di Modena si obbligano di non aggravare le corrispondenze austro-italiane del diritto di transito, se non in quanto per avventura ne pretendessero da loro gli Stati italiani intermedi che alle medesime danno passaggio, volentieri questo non avviene in verun altro caso assoggettabili, per misura postale, che alla tassa di porto

Článek 16.

Tarifa porta listovního a seznam míst má se vyvěsiti.

Aby si podavatelé sami vypočítali náklady porta listovní, vyvěsiti každý úřad poštovní tarify a ustanovení k ní se vztahujícími, a seznam úřadů poštovních, nacházejících se v jiných k poštovní jednotě rakousko-italské přiléhajících zemích, jelikož od něho nejsou více než 10, a přes 10, ale ne více než 20 mil německých vzdáleny, aby obecnostu pohodlně v ně mohla nahlédnouti.

Tyto knihy budou se pro hlavní úřady poštovní tisknouti a budou u nich pro občanstvo na prodej.

Článek 17.

Výjimkou přílepi známku přísluší poštovní.

Máti náležo nájemku pochybností, má právo, nedávko dáti vše podlézkom od úředníků poštovních odvázniti, nálež také se jich stázniti, která tassa jest pravá, a úředníci to jsou v případě taková povinni, vše náležitě vyvěsiti a těch známek frankovacích, kteří jich jest potřeba, přílepti, jelikož se jim mají hotovými zaplatiti.

Článek 18.

Porto převozní se zrušuje.

Vínda jak Rakouská tak i Modenská uzavřely, že na korespondence rakousko-modenské žádného poplatku převozného ukládati nebudou, což se by snad na ně poplatok takový kládaly země italské mezi kterými státy ležely, pročť korespondence tyto v náležitém případě nebudou podrobeny jiné

comune (articolo 6 della convenzione fondamentale).

Articolo 19.

Lettere inesitabili.

L'eccezione contenuta nell'art. 18 della predetta convenzione fondamentale, in forza della quale saranno accettate di ritorno benché state aperte, quelle lettere che lo fossero state per conformità di nome e cognome, sarà estesa eziandio alle lettere contenenti viglietti esteri di lettera od altro proibito nelle State ove si trova il destinatario, e per tal motivo rifiutate da questo ufficio.

B. Corrispondenze estensi-germaniche.

Articolo 20.

Trattamento delle corrispondenze estensi-germaniche.

Per corrispondenze estensi-germaniche s'intendono quelle che si cambiano tra il Ducato e gli Stati della Confederazione germanica che hanno già aderito alla lega postale austro-germanica, e per le quali nell'art. 25 della convenzione fondamentale vengono assicurati, dall'Austria al Ducato tutti quei vantaggi di cui godono le stesse sue corrispondenze per la percorrenza negli Stati propri e della Germania in forza della convenzione postale austro-germanica.

Le disposizioni portate da quest'ultima saranno applicate, relativamente alle corrispondenze dei paesi componenti la lega stessa cogli Stati estensi, nel tempo medesimo in cui andrà in vigore la presente convenzione.

taxe nella společné taxy poštovní (článek 6. smlouvy základní).

Článek 19.

O psaních, ježto se nemohou do-
dati.

Výjimka, obsažená v článku 18. základní smlouvy, podle které se psaní, byl i byla odevřena, přijímají k odvolání napět, když odevřena byla na příčinou stejného jména a příjmení, rozlišuje se také na ona psaní, která obsahují cizozemské listy listovní, nebo něco jiného, co v té věci, kde adresit se má, jest zapovězeno, a která na za tou příčinou přijmouti se zpětuje.

B. O korespondenciích německo-německých.

Článek 20.

Jak se odhývatí mají korespondence německo-německé.

Korespondenci německo - německými rozumí se ty dopisy, které se stí-
dají mezi zeměmi Německými a zeměmi německého spolku, které k německo-ra-
kouské jednotě poštovní již přistoupily, a strany nich Rakousko v článku 25. základní smlouvy země Německým vřechy ty výhody poskytuje, ježto mezi německo-rakouské smlouvy poštovní přistupily jeho vlastním korespondencím při přívratu skrze země vlastní a skrze Německo.

Ustanovení, v této smlouvě poštovních učiněná, mají, co se týče korespondenci německých země spolkových se zeměmi německými, v téže době vejití ve skutek, v kteréž také platnost smlouva tato.

Articolo 21.

Stati germanici ora appartenenti alla lega ed avvisi delle nuove accessioni.

Gli Stati germanici che hanno già acceduto alla lega postale austro-germanica sono, oltre l'impero austriaco in tutta la sua estensione, i Regni di Prussia, di Baviera, di Sassonia, e di Hannover, i Gran-Ducati di Mecklenburg - Strelitz, Mecklenburg-Schwerin, e Sassonia-Weimar-Eisenach, i Ducati di Schleswig-Holstein, Anhalt-Köthen, Anhalt-Desau, Anhalt-Bernburg, Sassonia-Altenburg, Sassonia-Coburg-Gotha, e Sassonia-Meiningen-Hildburghausen; i Principati di Waldeck, Lippe, Reuss-Schleitz, Reuss-Greitz, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, e Schwarzburg-Lippe, il Langraviato di Assia-Hanburg, e le città libere di Francoforte sul Meno, Brema, Amburgo e Lubeca.

A misura che un nuovo Stato accederà a questa lega, l'Austria ne darà immediatamente avviso al Governo di Modena, e si stabiliranno subito di comune accordo, tutte le disposizioni necessarie perchè le corrispondenze da e per il nuovo Stato sieno trattate come quelle degli Stati germanici, quant' all' epoca di attivazione delle medesime.

Articolo 22.

Parte estense sulle corrispondenze estense-germaniche.

Per simili corrispondenze, così in arrivo come in partenza, viene stabilito, di coerenza all' articolo 26 della convenzione fondamentale, che le poste estensi riscuotano per conto proprio una tassa speciale, la quale viene fissata:

a) in carantani tre (3) per ogni lettera semplice del peso di un lotto (gram-

Článek 21.

Které jsou nyní německé, ježto již nyní náležejí k jednotě poštovní.

Země německé, ježto již nyní k německo-rakouské jednotě poštovní přitoupily, jsou, kromě říše říšské Rakouské do celého obvodu svého, království Pruské, Bavorské, Saské a Hanzevrianské; velkovévodství Mecklenburško - Švědické, Sasko-Vejvodsko - Eisenachské a Mecklenburško-Šterčinské, vojvodství Šlesvické a Holštýnské, Anhalt-Kotanské, Anhalt - Desovské, Anhalt-Bernburšké, Sasko - Staroburšké, Sasko-Koburské - Gethské a Sasko - Meiningensko - Hildburghausenské; knížetství Waldecké, Lipšské, Reuss-Šleické, Reuss-Greické, Švarcbersko-Rudolštátské, Švarcbersko-Sondershausenské a Švarcbersko-Lipšské, landkrálovství Hesso-Hamburské a svobodná města Frankfurt nad Mohanem, Brema, Hamburk a Lubek již Rakousk.

Přitoupil některá jiná země k jednotě této, dá o tom Rakousko bez odkladu vštíti Modenašské vlády, a ustanoví se ihned společně čas a co jiného bude potřeba, aby se odhlyaly korespondence se zemí a do zemí nově přitoupilých tak, jako korespondence se zemí vřde došlouých.

Článek 22.

Co čini parte modenská na jednoduché psaní modensko - německé.

Co se týče těchto korespondencí, ustanovuje se podle článku 26. základní smlouvy, že má Modensko právo, vybrání při dodivání i při podivání určitých taxů na svůj účet, na kterých se ustanovuje:

a) Th (3) kr. na jednoduché psaní, ježto váží 1 lot (17¹/₂ gramů), takž co při-

ni 17¹/₂), da congruarsi con centesimi quindici (15) italiani nelle riscossioni che seguivano nel Ducato:

- b) nella suddetta taxa di una lettera semplice ma invece per ogni due lotti (gramme 35) di peso per le mostre o campioni;
- c) in caratana uno (1) da congruarsi con centesimi cinque (5) italiani per ogni lotto di peso, per gli stampati sotto fascia.

Di questa taxa verrà dato credito dall'Amministrazione austriaca alla stessa in caratani come sopra e non nel congruarsi loro, per le corrispondenze affrancate a destinazione di luoghi nel Ducato e quelle impostate nei medesimi senza affrancazione.

Articolo 23.

Tassa complessiva.

La taxa complessiva per le corrispondenze tra il Ducato e gli stati della lega austro-germanica risulta, secondo gli articoli 9, 10, 13 e 25 della convenzione fondamentale, e l'art. 23 della presente convenzione speciale, come segue:

- a) Per una lettera semplice

Diritto comune	cor. 5	
da congruarsi con		ital. cont. 15
Diritto austro-germanico	5	
da congruarsi con		50
Totale cor. 10 Ital. cont. 50		

- b) Per le mostre o campioni la medesima taxa come ad a), ma per ogni due lotti, e rispettivamente per ogni 35 gramme di peso, e colla progressione regolare di due in due lotti.

- c) Per le stampe sotto fascia cioè al peso di un lotto (gramme 17¹/₂)

Diritto comune	cor. 1	
da congruarsi con		Ital. cont. 5
Diritto austro-germanico	1	
da congruarsi con		5
Totale cor. 2 Ital. cont. 10		

raete (15) centesimi vlašských, pokud se vybíráni má se vojvodství;

- b) tatož taxa za jednotného písmi ostavená, a však za každé 2 loty (35 gramů) za vzory a průby oběhí;

- c) jeden (1) kr. (5 centesim vlašských) za každý lot vší tištěných pod páskou křikovou.

Taxa tato přibývá poštovou správu rakouskou, co se týče frankovaných korespondencí do vojvodství Moldavského a písmi nefrankovaná v něm podaných, opětě Moldavské jakodže publikovanost v krajích a ústředí v ekvivalentě vlašské měře.

Článek 23.

Co žini taxa veškerá.

Veškerá taxa za korespondence mezi Moldavskem a mezi státymi německo-rakouské poštovní jednoty vychází dle článku 9, 10, 13 a 23. základní smlouvy a podle článku 23. ujednání smlouvy nyníjší takto:

- a) za jednotného písmi

moldavského parts 2 kr. (35 den. vlašsk.),
německo-rakouského parts 100 „ „
dohromady 10 kr. (35 den. vlašsk.)	

- b) za vzory a průby oběhí tatož taxa jako pod a), a však za každé 2 loty nebo každých 35 gramů a v pravidelném postupování ode 2 do 2 lotů;

- c) za vší tištěné pod páskou křikovou od do váhy 1 lotu (17¹/₂ gramu)

Moldavského parts 1 kr. (5 den. vlašsk.)
rakousko-německého parts 10 „ „
dohromady 1 kr. (5 den. vlašsk.)	

Tanto per le mostre o campioni, quanto per le stampe sotto fascia, si dovrà esattamente osservare tutto ciò che per queste due specie di corrispondenza fu stipulato coll'art. 12 della convenzione fondamentale.

Articolo 24.

Progressione del peso e della tassa.

La progressione del peso e della tassa, tanto per quel che riguarda le lettere comuni raccomandate, quanto per ciò che concerne i campioni e le stampe sotto fascia, precede per anzitutto i dritti austro-germanici ed estensi, come quella appunto per le corrispondenze tra l'Austria ed il Ducato.

Articolo 25.

Diritto di transito per la Svizzera.

Qualora una parte della corrispondenza austro-germanica dovesse attraversare il territorio svizzero, si dritti di porto fissati coll'art. 23 deve essere aggiunto il diritto di transito che tocca da pagarsi alla Svizzera, il quale pure potrà essere soddisfatto dal mittente o dal destinatario, e precisamente là dove sarebbero esatti gli altri dritti, di cui al predetto articolo 23.

Oltre ai precitati nessun altro diritto postale verrà imposto ai corrispondenti.

Articolo 26.

Pagamento dei dritti in contanti.

L'Austria promette di fare quanto da Lei dipenderà perché anche il pagamento delle tasse dovute sulla corrispondenza austro-germanica possa farsi mediante l'apposizione degli occorrenti francobolli. Frattanto questo pagamento dovrà eseguirsi dai corrispondenti in contante.

Strany vzadí a práh obodí, jakož i strany všeč tiskových pod pískou křilikovou zachovati hedvíť sbalí vše to, což strany těchto dvou tříd záležit. jinných po poště listovní, ve článku 12. základní smlouvy předepsáno jest.

Článek 24.

Jak váha a taxa za korespondence postupuje.

Váha a taxa, jak strany záležit. obyčejných nebo doporučených, tak i záležit. pod pískou křilikovou a vzadí sbalí postupuje, ve se týče poplatku modenského a německo-rakouského, rovněž tak jako váha a taxa za korespondenci rakousko-modenskou.

Článek 25.

Švýcarské porto přechodní.

Kdyby některá korespondence modensko-německé šla mezi Švýcarskou, přejde k poplatkům portovním v článku 23. ustanoveným mimo to i poplatek přechodní, jako se platí mezi Švýcarskou, a její rovněž může zaplatiti buď ten, kdo korespondenci pošle nebo adresát, a však vždy tam, kde se vyžadují ostatní poplatky, které se připočítají v čl. 23.

Krom poplatků těchto nebude se dáti od dopisovných žádného jiného.

Článek 26.

Poplatky tyto mají se napraviti hotovými.

Rakousko slibuje, že pokud to za něho záleží, kterak bude působiti, aby se iplacení poplatků, za dopisy modensko-německých vycházejících, odbyvati mohlo prostředkem známek frankovacích. Až do té doby má se iplacení toto činiti hotovými.

C. Corrispondenze fra il Ducato ed altri Stati al di là dell'Austria.

Articolo 27.

Corrispondenze con Stati oltre l'Austria senza toccare quelli della lega austro-germanica.

Il trattamento delle corrispondenze scambiatisi fra gli Stati esteri e quelli per quali è necessaria la mediazione dell'Amministrazione postale austriaca, ecclesi per gli Stati, o che hanno aderito alla lega postale austro-germanica, o per quali la lega stessa serve di intermediaria, verrà regolato in massima di conformità al Titolo III (art. 21, 22, 23 e 24) della convenzione fondamentale.

Nello stesso modo verrà pure regolato il trattamento delle corrispondenze scambiatisi fra gli Stati esteri ed i luoghi della Turchia e del Levante ove esistono Uffici postali austriaci di spedizione, o che riceveranno il loro indirizzo a mezzo degli Uffici stessi.

Conseguentemente tali corrispondenze non verranno caricate che:

1. della soprattassa corrispondente al loro indirizzo sopra Stati esteri, o per via di terra, o col mezzo di battelli a vapore, e questa nella misura medesima in cui viene pagata dai suddetti austriaci;

2. il Diritto austro-estense, per l'indirizzo sul territorio dell'Impero e del Ducato, corrispondente a quello attribuito alle spedizioni percorrenti una distanza maggiore di 20 leghe germaniche, e questa da regolarsi colle medesime norme fissate per le corrispondenze internazionali.

C. O korespondenci mezi Modenskem a jinými státy, ježto leží na Rakouskem.

Článek 27.

Jak se odbývají korespondence, ježto jdou do států na Rakouskem ležících a nedotýkají se jednoty rakousko-německé.

Co se týče korespondenci mezi zeměmi Modenskými a těmi státy, jimiž potřebí jest prostřednictví Rakouského, vyjmaže však státy, ježto přistoupily k pohraniční jednotě rakousko-německé, nebo kterých jednotů tato jest prostředníkem, budou se odbývatí takové korespondence říšské v souhlasnosti s oddělením III. (čl. 21, 22, 23 a 24) smlouvy základní.

Bovně tak odbývatí se budou korespondence mezi Modenskem a těmi místy v Turecku a v Levante, kde jsou rakouské pohraniční expedice, nebo kam se korespondence od těchto expedic dále dopravují.

Na dopisovými dočtené skládá se tedy takto:

1. taxa dodatečná, která se za dopravování skrze země cizí, buď po zemi nebo po moři, a dle v stejné míře jako od podobných rakouských dopravuje;

2. porte rakousko-modenského za dopravování v zemi rakouské a modenské, která vychází za vzdáleností přes 20 míl německých, a ježto se má podle pravidel, pro korespondence mezinárodní ustanovených, uplatňovati.

Articolo 28.

Bonifico della sopratassa, ed incasso del porto austro-estense.

La sopratassa resterà a favore dell'Erario austriaco, e verrà al medesimo benefitata dall'Amministrazione estense per le corrispondenze affrancate negli Stati di Modena a destinazione degli Stati e luoghi predetti, e che da questi ultimi venissero spedite a pagamento negli Stati estensi.

Il porto austro-estense rimarrà a somiglianza di quello per le corrispondenze internazionali, a vantaggio dell'amministrazione ducale per quelle impostate negli Stati estensi, ed a vantaggio dell'Amministrazione austriaca per quelle impostate negli Stati al di là dell'Austria, giacchè per queste ultime l'Ufficio di confine, pel quale entrano le corrispondenze nel territorio austriaco, fa le voci di Ufficio d'impostazione.

Articolo 29.

Tariffa e progressione delle sopratasse.

L'esità delle summentovate sopratasse, in tutte le specialità de' casi, non che la progressione delle relative tariffe, verranno partecipate dall'Amministrazione postale austriaca a quella di Modena con indicazione dei luoghi per quali l'affrancazione è obbligatoria, e con ogni necessaria istruzione in proposito.

Visto per altro che, per alcune delle sopratasse modenesi, potrebbe per avventura occorrere al Governo austriaco di prendere adesso qualche ulteriore intelligenza con singoli Stati estensi, così il medesimo si riserva di far seguire la partecipazione summentovata dopo aver prese

Článek 28.

Jak se nakračkuje taxa dodatečni a vybírá porto rakousko - modenská.

Taxa dodatečni připadá celou rakouskému a poštovní správa modenská bude mu je za korespondence, ježto se ve vojvodství Modenském do států a míst dotčených frankované podávají nebo ze států a míst těchto a portem na ně poslánoým do Modenska přicházejí, nakračkovati.

Porto rakousko - modenská připadá rovněž jako porto za korespondence mezinárodní na psaní v Modensku poslané správě modenské, na psaní však poslané do zemí, ježto leží za Rakouskem, správě rakouské, poněvadž stráž států těchto poštovní úřad hraniční, a kterých korespondence do zemí rakouské vstoupí, zastupuje místo úřadu poštovního.

Článek 29.

Tarifa a postupování taxy dodatečni se shodně oznámí.

Poštovní správa rakouská oznámí správě modenské, množství dotčené taxy dodatečni v každém jednotlivém případě činí a jak ta která tarifa postupuje, udáje místa, kam se musí funkcionati; krom toho oznámí jí vcelkem instrukci, jk bude s ní postěbati.

Poněvadž by se ale mohlo přihoditi, kdyby vláda Rakouská stráž některé tyto dodatečni taxy musela prvé ježto od států cizích hledati nějakého dalšího vysvětliti, tedy vstáváje ona sěbě, že vřte dotčené oznámení teprv učiní, až jí správy ony

le intelligence di cui sopra, ma ad ogni modo però sempre un mese prima dell'attivazione della presente convenzione.

Egualemeuto s'impone al Governo austriaco a dare immediatamente avviso al Governo di Modena appena si effettui la rinnovazione di alcuna delle concessioni postali da Esso stipulate coi singoli Stati esteri, e ciò allorchando ne venisse portata una alterazione qualsivoglia all'entità delle analoghe soprattanto, ed alle relative graduazioni di peso.

Articolo 30.

Corrispondenze transitanti per gli Stati della lega austro-germanica.

Quelle corrispondenze che il Ducato di Modena concambiano con località situate al di là di Stati germanici compresi nella lega postale austro-germanica, per modo che il loro intradimento seguisce a traverso, non solo dell'Impero austriaco, ma benanche degli Stati assidetti, verranno trattate, relativamente alla percorrenza lungo i nominati Impero e Stati e lungo lo Stato estense, in piena conformità alle corrispondenze germaniche, e perciò a tenore del Titolo B della presente convenzione speciale (art. 29 al 24).

Conseguentemente le medesime verranno caricate:

- a) del diritto esterne stabilito all'art. 23,
- b) del diritto austro-germanico specificato all'art. 23,
- c) del diritto estero per la percorrenza al di là del circondario della lega postale austro-germanica, quale verrà all'eventuale comunicato in armonia ai concetti finali all'art. 29 e finalmente

dejden, a vlak na vřechem splněch mělo dříve, nežli nebude tato věže v platnosti.

Také se všude Rakouské zavazuje, le vlády Modenské hást o tom dá vědět, když se uzavře nějaká, kterou byla některou cíl není uzavřela, sčasto, a tím to která tato dojednání nebo postopoval vřeh jakým kolí splněhem zmlou.

Článek 29.

Jak se odkřávají korespondence, které jsou skrze země jednoty německo-rakouské.

Korespondence, ježto se posílají z vojvodství Modenského do míst, ležících na německých státech, k paštovní jednotě německo-rakouské náležejících, jduvce nastáto skrze člankvi Rakouské, něčtí i skrze státy jmenované, odkřávají se, co se týče přechodu skrze Rakousko, skrze státy jmenované a skrze Modensko dočela tak, jako korespondence modenská a -německá, tedy podle odělení B. (člankvi 29—24) této smlouvy speciální.

Na korespondence tyto klade se tedy:

- a) porto modenské v člankvi 23. ustanovení,
- b) porto rakousko - německé v člankvi 23. ustanovení,
- c) porto cizozemské na dopravování kromě země, k paštovní jednotě rakousko-německé náležejících, kterých porto častem vřeh podle člankvi 23. ve zmlouvě se uvěde, konečně

d) del diritto di transito per la Svizzera, di cui all'art. 25, ove a questo pare si facesse luogo.

D. Gazzette.

Articolo 31.

Le gazzette sotto fascia concambiantisi fra i due Stati contraenti saranno trattate, a parità di ogni altra specie di stampati, giusta le norme portate dagli articoli 13 della convenzione fondamentale e 16 della presente speciale.

Per rispetto a tutte quelle indistintamente che venissero commesse a mezzo degli Uffici postali varrà il disposto dal Titolo V della convenzione fondamentale, comprendente gli Articoli dal 30 al 40 inclusivamente.

Viene però convenuta una modificazione nei prezzi minimi e massimi di spedizione indicati all'art. 35 della convenzione stessa, in riguardo alle gazzette politiche, per le quali, ritenuta la loro tassa di spedizione stabilita in massima al 50 per cento sul prezzo al quale l'Ufficio speditore le riceve dall'editore (prezzo netto) senza riguardo alla distanza del luogo di destinazione:

- a) se vengono pubblicate sei o sette volte la settimana, la tassa suddetta non dovrà essere mai minore di nove (9) né eccedere ventisette (27) lire austriache all'anno.
- b) se vengono pubblicate meno di sei (6) volte la settimana, la stessa tassa non dovrà mai impertare meno di sei (6), né eccedere diciotto (18) lire austriache all'anno.

Per giornali non politici la tassa comune di spedizione rimarrà invariabilmente ed in ogni caso determinata al 25 per cento sul prezzo netto d'acquisto dei medesimi.

d) listyvarské porta přikladní (v článku 24), buďeli jaké míti místo.

B. O novinách.

Článek 31.

Noviny pod páskou křídlovou, ježto se mezi státy smlouvy vzájemněji posílají, odšívají se zcela tak, jako více titulné podle ustanovení článku 13. smlouvy základní a článku 16. této smlouvy speciální.

Strany všech novin, které se prostředkem úřadů poštovních obměňují, jde se přede podle ustanovení části V. smlouvy základní, kteréž jest obsaženo v článcích 30. až včetně do článku 40.

A však čini se změna strany nejvyšších a nejrychlejších poplatků zásilacích v článku 35. obsažených, co se týče novin politických, za kteréž, považaje za poplatek stálý výše 50 procent té ceny, za kterou je pošta je rozasílají od nakladatele dostává (cena listů) bez ohledu na vzdálenost; poplatek zásilací listů má:

- a) když vycházejí 6 nebo 7krát za týden, nejmenší deset (9) a nejvíce sedm a dvacet (27) lir rakouských;
- b) a vycházejí méně než 6krát za týden, nejmenší šest (6) a nejvíce osmáctě (18) lir rakouských ročně.

Za časopisy nepolitické čini společný poplatek zásilací veskrz a bez výjimky 25 procent ceny listů, za kterouž je rozasílají úřad poštovní sám dostává.

E. Disposizioni diverse.**Articolo 22.**

Fogli d'arrivo e giornali di corteggio.

Pei cambio di tutte le corrispondenze le Amministrazioni postali di ambedue gli Stati si serviranno di appositi fogli d'arrivo dei quali si annessono le modole contrassegnate D e C. Gli estremi dei fogli stessi verranno quotidianamente, tanto in arrivo quanto in partenza, riportati nei relativi giornali di corteggio, dei quali si annessono pure le modole contrassegnate D ed E.

Articolo 23.

Applicazione della tassa alle lettere a pagamento.

Si come la valuta austriaca è quella presa per base nella tariffa, e esse quindi anche da tassarsi in tale valuta i costi corrispondenti, resta convenuto che nella spedizione di lettere con tassa venga il relativo importo semplicemente indicato sulle modole in lire e centesimi austriaci, dalla parte dell'indirizzo, e possibilmente presso il solo superiore, nella scopo di facilitare il corteggio nei fogli di arrivo e rispettivamente la ricognizione del debito. Trattandosi di tasse composte di due o più diritti, vi verranno questi indicati separatamente.

Quegli Uffici poi, cui tali lettere pervengono direttamente dall'altro Stato, vi applicheranno la tassa nei modi di pratica, bene inteso che gli Uffici esteri potranno insensibilmente congiungere in valuta italiana l'ammontare indicata in valuta austriaca.

Articolo 24.

Liquidazione e saldo dei conti.

Gli Uffici postali austriaci, che sono in corrispondenza diretta cogli esteri, chiederanno alla fine d'ogni mese i loro

E. Bestimmungen realitlich.**Článek 22.**

Karty korespondenční a denálky účtovací.

Při kartování veřejných korespondenčních listův budou obapolné pošty karot korespondenčních podle přílohouých formulářů B. a C.

Samy klavci karot účhto se napíš kážděho dne jak a přijetá tak i při odjezdu pošty do těch kterých denálků účtovacích, jichžto formuláře jsou pod D. a E. přílohou.

Článek 23.

Na psaní poplatná má se poplatek na adrese napsati.

Podávák se rakouské čisto v určité vaze na náklad, a protož účty obapolné v čisto tem vřati se mají, utěsňuje se též, že se při zasílání psaní, na které jsou uloženy pošta, napsati má na nich pošta toto v šrích rakouských a hentesiacích, a sice na straně adresní a možná se vřechím krají, aby se tím zápis v kartách korespondenčních a petakho revise toho, co má která strana požadovati, usnadní. Jestli číslí s tasy, se dvoe a-že více poplatků shodně, má se každý poplatek takový napsati oddělitě.

Úřadové, kteří psaní taková dostanou přímo a druhého státu, napíš poplatek způsobem posavadním; rovněž se utěsť, že mohou úřadové příměstskými v čisto rakouským napsané převést na čisto vlastně.

Článek 24.

O účtování a salduvání.

Rakouské úřadové poštoví, jichžto s praměstskými přímo karty vyvádějí, mají ku každé každého měsíce denálky své zasíliti

giornali, e li manderanno, corredati dei fogli originali d'arrivo, al dipartimento dei conti presso il Ministero del commercio a Vienna. Questo ne farà ogni mese la spedizione per esame alla Direzione delle poste Ducali.

Il saldo fra i due Stati dovrà effettuarsi ogni tre mesi, a Vienna ed a Modena e precisamente là dove risiede l'Amministrazione creditrice, in valuta legale dello Stato ove succede il saldo, cadendo qualunque surrogato alla moneta sonante, e ciò entro il termine di sei settimane a contare dal giorno in cui le due parti, fatta la liquidazione dell'ultima rata del trimestre prossimamente scaduta, sono d'accordo sulla somma del credito e debito rispettivo.

Nella liquidazione dei conti lire cente Austriache saranno conguagliate a lire ottantasette Italiane, a norma delle vigenti rispettive tariffe.

Articolo 35.

Corrispondenza di servizio tra le Amministrazioni.

La direzione superiore delle poste lombarde-venete residente in Verona e la Direzione generale delle poste estensi sedente in Modena tratteranno per iscritto fra di loro tutto ciò che si riferirà a servizio. Le quistioni sulle quali detti Dicasteri non potessero mettersi d'accordo, saranno trattate in via diplomatica tra i due Governi.

Articolo 36.

Gravami.

Le rispettive Amministrazioni superiori accoglieranno reciprocamente i gravami, che venissero fatti sulle mansioni dei dipendenti Uffici ed impiegati postali,

a pólídnice k tím plovodní karty korespondenční, k ústřednímu oddělení a ministerianu tržby de Vídně je zasílati, kterých je každý měsíc oděti modenskému poštovnímu ředitelství ku skouzení.

Vyrovnání mezi oběma poštami státi se má ve Vídni nebo v Modeně, a sice tam, kde správa, jížto náleží nějaké publikování, své sídlo má, v národním řízení toho státu, v kterémž se vyrovnání stane, vybojuje všeliké jiné platební prostředky, v míci korové, čertletní a léti náleželi od toho dne poštují, kterýchž se má stráž po skončené revizí dáti na přední měsíc čertletní nejvíce před tím předělním měsíci čertletní, v kterémž ta která publikace nebo povinnost šla, byly splněny.

Při ústřední publikaci se má 100 hr rakouských na 87 hr vládných podle tarif v příměří té vydaných.

Článek 34.

O úřední korespondenci správ obchopných.

Všechní poštovní ředitelství království Lombardsko-Venetského ve Veroně a poštovní ředitelství modenského v Modeně mají strany řízení, co se vztahuje na obchopnou službu, jednou mezi sebou plovodně. Vše, strany kterýchž se úřední dotčení nemohou skončiti, mají se mezi oběma vládními vyjednáti splněním diplomatickým.

Článek 35.

O státnostech.

Všechní úřední poštovní, jichž se týče, budou přijímati státností, jakto by se snad vedly na nepravě předajíti úradě a úředníkú poštovních, a oběi jim, slyševši

e renderanno, dopo avere sentite le difese della parte accusata, la debita giustizia.

Articolo 37.

Pratiche disposizioni che possono variarsi di comune accordo dalle Direzioni postali.

Sarà in facoltà delle due Direzioni postali, di cui all'art. 35, l'introdurre nella pratica del servizio quei cambiamenti, dei quali fossero d'accordo nel riconoscere l'utilità, specialmente per quello che riguarda l'aumento e la diminuzione dei piogghi postali, il loro isoleto e simili.

Articolo 38.

Concerti da prendersi pel servizio delle diligenze.

Affinchè il servizio attuale dei corrieri fra l'Austria e la Toscana, di cui è stata speciale menzione all'art. 7 della presente convenzione, possa offrire maggior comodo al pubblico e maggiori benefici alle rispettive casse postali, i due Governi contraenti, visti i concerti già presi in proposito fra quello austriaco e quello toscano (art. 31 della convenzione speciale austro-toscana) e nella ferma fiducia che sia per concorrere alle stesse scoppe anche il Governo pontificio, dichiarano di volere al più presto regolare il servizio suddetto per mezzo di altra convenzione speciale basata sulle disposizioni seguenti:

§. 1.

Le tasse di diligenza per gli articoli tutti trasportabili, per le persone e per l'eccesso di peso del loro bagaglio saranno fissate da una comune tariffa da combinarsi e saranno parzette a beneficio delle rispettive casse postali.

proti strany vyraditel strany obviněné, die skutečnosti se spravedlivě.

Článek 37.

Správy poštovní mohou se usnášeti v směny a vykonávání služby poštovní.

Oboplně správy poštovní, jmenovitě v článku 35., mají toho účel, usáti ty směny a vykonávání služby poštovní, jelikož byly v obojí strany za přiměřené včasné, vzhledem co se týče rozmnožení nebo zmenšení návrtek kalíškových, vykonávání jin cesty a p.

Článek 38.

Strany jindež služby poštovní učiní se vzhledem srovnání.

Aby se uprávili služba kurierskou mezi Rakouskem a Toskánskem, jelikož se v článku 7. smlouvy této vzhledem připomíná, sjednalo oběma stranami vzhledem pohodlí a tím kterým podnikáním vzhledem přívaz, prohlásivši obě smlouvající se vlády, téžounce se na smlouven, mezi vládou Rakouskou a Toskánskou a tom učiněním (čl. 31. rakousko-toskánské smlouvy speciální), a důvěřujíc pravě, že i vláda papedská k témuž konci ruky své podá, že jsou pravdy, upřisádati služba dotčenou za nejříšivě jsou smlouven speciální podle následujících pravidel:

§. 1.

Každé poplatky poštovní za vzhledem věci nositelné, za osobní a za to, co narušadla víc váží, ustanovi se podle tarify, strany vzhledem se stane společně smlouven, a vybírati se budou k ruce těch kterých podnikání poštovních.

§. 2.

L'Amministrazione postale di ciascuna delle quattro alte Parti contraenti si incarica in massima di tutte le spese di viaggio fino alla prima stazione postale dello Stato limitrofo.

§. 3.

Ciascuna Amministrazione postale incassa le tasse tutte di diligenza (§. 1.) per lo spazio stesso pel quale fa le spese di viaggio (§. 2.).

§. 4.

Nel caso che i conduttori e le carrozze della Amministrazione postale di uno Stato servissero sul territorio degli altri Stati, sarebbe assicurato alla medesima un compenso da convenirsi.

I conduttori saranno responsabili degli oggetti loro affidati pel trasporto.

§. 5.

A ciascuna Stato è assicurata dagli altri Stati, per le corse delle diligenze postali, l'esercizio dei diritti di stradali, pedaggi, ed ogni altro privilegio di cui godessero i proprii corrieri sul loro territorio.

§. 6.

Sarà in facoltà dei mittenti di pagare le tasse di trasporto, per gli articoli diretti ad uno degli Stati contraenti, all'atto dell'impostazione e di lasciarne il pagamento a carico del destinatario.

Articolo 29.

Mantenimento interinale delle attuali norme relative al servizio dei carriieri.

Venendo interinalmente e sino alla effettiva istituzione delle diligenze, di cui al precedente art. 28, mantenuto il servizio dei carriieri tra Mantova e Firenze come lo è attualmente, rimarranno trattante in vi-

§. 2.

Spiega postorovi každé ze čtyř ambrosvajších se vysokých stran vzájemně se sebe, to de náklady, velkové náklady dopravování až k prvnímu stanovišti hraničímú státu sousedním.

§. 3.

Kždá správa postorovi bude bráti velkové poplatky a pauly jízdy (§. 1.) za ten kus cesty, na kterém vlastní náklady dopravování (§. 2.).

§. 4.

Kdyby se užívalo konduktorů a vozů správy postorovi jedného státu v zemích států ostatních, pojišťuje se jí náhrada, strany s ní se stane ujednán.

Konduktorové mají býti právi se náležitě jim k dopravování svědomých.

§. 5.

Kždému státu slíbje se ze strany států ostatních ujednání jízdy vozů postorových od placení mýta silničního a mostního a státního jízdy výhody, kterých přikládá vlastním kurierům v zemích svých států.

§. 6.

Podavatelům bude povoleni na vůli, budoucí chéti jízdy poplatky za věci, ježto mají jíti do některého ze sousedních se států, buďto při postování naprávní, a nebo je adresátemi přikázati, aby je zaplatil.

Článek 30.

Nynější předpisy pro službu kurierskou zachovávají se zatím v moci své.

Jakož se prozatím až do skutečného uvedení pěti jízdy, v předcházejícím čl. 28. dotčených, jízdy kurierské mezi Mantovou a Florencií ve způsobu posavadním mají pověchati, zůstati mají meziním újednání

gare non solo le regole per l'anziraglio loro e per le rispettive competenze fissate nell'art. 7 della presente convenzione, ma ancora le norme precedentemente già adottate e stabilite, per quanto si riferisce: — al rinfresco dell'Ufficio di Modena — alle proscrizioni nei corrieri e nelle ricerverie di articoli di consegna — agli oggetti esclusi dal trasporto col mezzo dei corrieri soggetti all'imbollaggio e suggellamento degli articoli alla tariffa per medicinali — agli assegni su di loro caricabili — al rinvio ed alle tasse di quelli rifiutati ed imitati — e finalmente alla responsabilità degli articoli stessi.

Ed affinché le norme predette trovino debite luogo nella convenzione presente, si allega sotto F. come parte integrante, una copia delle medesime, quali esistevano sotto i N. N. 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17 e 18 fra gli articoli del 5 Ottobre 1839, addizionali alla convenzione postale del 3 Dicembre 1817.

Articolo 40.

Utilizzazione della strada Giardina nel caso di interruzione delle comunicazioni con Firenze per la via di Bologna.

Nel caso eccezionale in che la comunicazione postale fra gli Stati austriaci e la Toscana non potesse avere luogo per lo stradale pontificio contemplato nei precedenti articoli, come quello di percorrenza ordinaria dei corrieri austro-toscani; rimane convenuta e stabilita che la comunicazione suddetta, sia per mezzo di corrieri, sia per mezzo di staffetta, debba allora venire attivata sulla via Giardina, appena da

předpisy o zpřesní k nim a o poplatcích za ně, jakž v čl. 7. ujednány této jsou ustanoveny, někdy i předpisy v té příčině již dříve přijaté a ustanovené v mezi své, pokud se to týče také: — Jak má politovní úřad modenský úřty skládati — co jest předepsáno strany kurírů a postarání obdržecích, na zásilky dopravované politou Jiadna — které věci jsou vyloučeny od dopravování dotčenými kuriry — kterak se zásilky mají zapakovati a pečetiti, — jakž jest tarifa za ně — která vyláani se mohou dítovati — co se může psalati naxpět a jakž jsou tazy na zásilky, jelito se nomenem došati nebo takové, které někdo nechce přijmouti a katečně, kdo jest prír a věci přijatých. Aby pak předpisy dotčené ve ujednání této nuleky místa příslušného, připojuje se jakukžto čláek doplnčovací pod lit. F. přepis jich, jakž pod čísky 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17 a 18 v článcích adicionalních od 5. října 1839 ku ujednání politovni od 3. prosince 1817 byly obsaženy.

Článek 40.

Užití silnice Giardinské v případě přerušování spojení s Florencií na cestě přes Bolonii.

V případě neobyčejném, kdy Jiada politovni mezi státy rakouským a toskánským nemohla jiti předešle po silnici papolské, která v článcích předcházejících jakukžto obyčejná silnice pro kuriry rakousko-toškánské byla ustanovena, jest ujednáno a ustanoveno, že spojení této buď kuriry buď stafetami má se k místu přivesti po silnici Giardinské, jak mile stáda Rakouská a

anž i Governi austriaco ed estense sia stata riconosciuta, nelle vie più sollecite, la sussistenza dell'insorto impedimento.

Ove la via stessa fosse in allora già regolarmente montata colle rispettive stazioni di posta-cavalli, e perciò in attività come ordinario stradale postale, l'insurre delle carovango il medesimo seguirà giusta le norme generali portate dalla presente convenzione.

Ove invece occorresse straordinariamente di dover montare la via suddetta, viene già fin d'ora convenuto che il Governo estense farà tener nota precisa, tanto delle spese di impianto e di mantenimento delle stazioni di posta-cavalli, quanto delle attività risultanti da introiti ordinari e straordinari e da rimanenza di scorte, per poter poi, a servizio compiuto, presentare al Governo austriaco i relativi costi ed il conseguente bilancio.

Verificandosi un risultato passivo, starà il medesimo, per un quarto a carico del Ducato di Modena, e per tre quarti a carico dell'Austria, che si riserva la facoltà di procurarsi da altri Stati, a seconda dei casi, un eguo compenso.

Tuttavolta nel supposto caso la comunicazione fra Modena e Bologna sarà possibilmente mantenuta per mezzo di giornaliere stalfette ordinarie, colle quali si spediranno per cura estense sino alla Sanoggia, subito dopo l'arrivo delle poste da Mantova e da Milano, i manci-blettere che gli Uffici Austriaci ed Estensi trovarono di dover dirigere a Bologna ed oltre. Quelli che dall'Ufficio di Bologna perve-

Modenaká cestou nejkratší cestou vřídome-
stí, že překážka nastala.

Bylali by silnice Giardinaká do té doby konkrkny a poštovním stanovištmi opatřena, učiněni by se jí tedy jakožto obyčejně silnice poštovní, bude se dopracovati pošty podle obecných pravidel se uvedeně této ob-
sahovněh.

Pokřky ale mimořádně nastala pošte-
ka, opatřiti dořezem silnicí stanovištmi, řiti se jí nyní úmřva a tože, že vřídka Mo-
denaká má diti vřiti zezruběh zanzameněni
nřídka na silnicí a vřídovini vřídka po-
štovních stanoviř, jakožti pohledavosti, jeřti
a přijmē řídovněh a mimořádnovněh a se silnic
nezpřávněh vřídovněh, aby se pak se vříd-
vaně stěhē vřídē Rakovské řity, na to se
vřídovněh a bilance a nich vřídovněh, ma-
hly předěditi.

Vřídeli a tože, že jest ta dřka, připa-
dne že jedna řvřídina na vojvoděti Moden-
ské, řti řvřídiny ale na Rakovsko, jeřti se-
řvřídovněh, vřídovněh ři na ostatních stětech
podle okolnosti dřídovněh vřídovněh.

A vřídka opřejni mezi Modenou a Bolo-
niē bude se, pokud možná, i v připadu do-
řvřídovněh vřídovněh kaddědovněh ordinárněni
stafetami, jeřtiže opřiva Modenaká halky
a psanini, kterē by poštovní řvřídovněh ra-
kouskē nebo vojvoděti instrudovněh mēh se
Bolenie a diti, bude jak pošty a Mantovy a
Milana dajeva, až do Sanoggie dopracovati
mā. Halky a psanini, vřídovněh poštovním
řvřídovněh rakovskyn, jeřti a poštovním řvříd-
ovněh.

nicoro a quello di Modena per gli Uffici austriaci saranno dallo stesso incaricati colla prima posta ordinaria alle rispettive destinazioni.

Articolo 41.

Nuove attivazioni di diligenza e di messaggerie postali.

Qualora si riconoscesse da ambedue i Governi la convenienza di istituire delle corse di diligenza e di messaggerie postali fra punti dell'uno e dell'altro Stato, oltre quelle già accennate all'art. 38, si procederanno ad ogni volta gli opportuni concerti. Ed al fine di raggiungere la maggior possibile uniformità in ambidue gli Stati nel trattamento delle persone e delle cose da incaricarsi con simili corse, e con quelle che vi influissero, verranno adottati, anche per tratti di strada, esterni del regolamento e delle tariffe che siano possibilmente in analogia coi regolamenti e colle tariffe vigenti nell'Austria, con riserva di quella poi passeggeri, che sarà invece da combinarsi col debito riguardo alle circostanze locali.

Nel caso poi che una diligenza ordinaria partisse da un dato punto di uno degli Stati convenuti per tutto conto dell'altro, restano assicurati a quest'ultimo i vantaggi tutti di cui fruiscono le corriere del primo, tanto riguardo ad occasione di strade, pedaggi, e simili, quanto riguardo a norme di attraglio, ed a competenza di corse e di mancia dovute ai maestri di posta, postiglioni e stallieri delle stazioni rispettive.

da Bolandjho dejden k postovnim úřadům Modenským, podle tento nejvyššího postovního ordinace na místo, kam jsou ustanoveny.

Článek 41.

O užívání rychlojízdy a messážířích poštovních.

Kdyby se oběma vládním vládám přiměřeně, shodně rychlojízdy a messážířích poštovních mezi sebou jedného nebo druhého státu, shodně se vládou přičleněná ustanovila. A aby se v obou zemích k místu přivodila se možná nejvyšší rovnost strany toho, jak se jest zachováti k povozům a jak se mají oděvati věci, jestli se jednáti šlechetně a jasně, a s nimi spojenými, mají dopravovati, shodně se také se listech shodně paramestrů, pokud jen možná, stejného předpisů a tarif, pokud jsou v Rakousku, vyjmavě jen předpisy a tarify, týkající se takových povozů, při kterých se má máti shodně shodně k okolnostem místním.

Příjezd rychlojízdy nebo malého ozáření a určitého místa jedného se státu se souvisejících zcela se shodně státu druhého, má tento užívati všech výhod, jež má užívati ozáření jiný státu svého, jak, se se týče místa shodně, mostů a jeřků poplatků, tak i se se týče předpisů strany shodně, pojednáno a zpraveno, jestli se dává postovním, postovním a správcům vozů se těch kterých ustanoviti.

Articolo 42.

Distinte degli Uffici postali e loro raggi secondo le distanze.

Essendo già stata comminciata per parte dell'Ufficio delle corse in Vienna, le distanze tra Uffici postali Ducati ed Uffici postali austriaci attualmente esistenti, così verranno, per parte dell'Amministrazione postale austriaca, amministrare le distinte analoghe nel numero occorrente per tutti gli Uffici Ducati, ed originazione dei nuovi si prendevano in anticipazione gli opportuni concerti per la determinazione delle distanze.

Articolo 43.

Dimostrazione dei prodotti del primo anno.

Anche di coerenza all'art. 43 della convenzione fondamentale, resta convenuto che, alle spiere del primo anno di effettiva durata della presente convenzione speciale, potranno essere presentati da quel Governo che ne avrà interesse i prospetti delle avute risultanze; e ciò al fine di chiedere e concertare coll'altro Governo di comune accordo i rimedi che saranno stimati efficaci a prevenire la riasunzione delle gravi perdite che si fossero verificate nei propri ordinari prodotti.

Articolo 44.

Convenzioni speciali con altri Stati italiani.

Le convenzioni speciali postali, che i Governi austriaco ed estense saranno per stipulare con altri Stati italiani, dovranno essere reciprocamente consultate prima che siano concluse, onde possa venir provveduto di comune accordo a quanto nelle medesime riguardasse più particolarmente i due Governi.

Článek 42.

Souznam úhrad poštovních a jak jsou od sebe vzdáleny.

Poskytů vzdáleností poštovních úhrad meznických od poštovních úhrad rakouských, ježto jsou již v šanci, od úhrady kuzovního ve Vídni jezt již vyvířena, podle poštovní správa rakouská všem poštovním úhradám meznickým takž vykáží, ježto se týče, kolik jich bude potřeba; učiní se pak nové úhrady poštovní, učiní se své ustanovení, jak se má vzdáleností jich ustanoviti.

Článek 43.

Příjmy prvního roku mají se vykázati.

Mají se zvěřiti článek 43. základní smlouvy, činí se ustanovení, že se vřídí té, ježto se tam bude zvěřiti, nechtějí se vřídí, předložiti po prvního roku ustanovení výkazy strany toho, jak vypadly příjmy a to k tomu konci, aby vřídí tato smlouva a vřídou druhou parafrázu se o platné prostředky k uzavření znamenitých škod, kteréž by se našel byly ve vlastních obyčejných příjmech států.

Článek 44.

Zvláštní smlouvy s jinými státy vládkými.

Zvláštní smlouvy, kteréž s jinými státy učiní vřídí Rakousko a Mecklenko se bude vříditi, mají se své, než budou uzavřeny, vzájemně sděli, aby se strany těch vřídí, ježto se obou těchto vřídí vřídí tykáji, mohlo napřed učiniti oznámení.

Articolo 45.

Principio e durata della convenzione.

La presente convenzione comincerà ad avere effetto cinque mesi dopo il giorno in cui avrà avuto luogo il cambio delle ratifiche, e durerà cinque anni, dopo i quali si considererà prorogata d'anno in anno, quando nei mesi prima della scadenza non venga da una delle Parti disdetta.

Articolo 46.

Abolizione di convenzioni anteriori.

Dal momento di attivazione della presente si annulle di comune accordo ciò che si avvanza per abrogati, tanto l'antecedente convenzione postale fra l'Austria e Modena del 3 Dicembre 1817, dichiarata continuativa dagli articoli addizionali alla stessa del 5 Ottobre 1839, quanto questi articoli medesimi, e ciò come se fossero stati, così l'una che gli altri, in tempo debito formalmente disdetti, salvo sempre il disposto dell'antecedente art. 39.

Articolo 47.

Sostituzione della presente convenzione a quella del 3 Luglio 1849.

Finalmente si dichiara che questa speciale convenzione, stipulata al seguito dell'altra convenzione postale fatta in Milano il 3 Luglio 1849, viene a questa ultima in ogni sua parte sostituita.

Articolo 48.

Cambio delle ratifiche.

Il cambio delle ratifiche avrà luogo in Modena entro lo spazio di trenta giorni

Článek 45.

Kdy smlouva tato počne působiti a jak dlouho bude trvati.

Smlouva tato vejde v moc pět měsíců po tom čas, kterého se ratifikace vymění a bude trvati pět let, po jichžto projíti se bude pokládati rok k roku na obnovení, pakli jí jedna ze stran oznámujících šest měsíců před projitím avypráví.

Článek 46.

Smlouvy dřívější, ježto jsou nyní v moci, zrušují se.

V obepočetn oznámení připočítá se, že od té chvíle, v které smlouva tato vejde ve skutek, dřívější smlouva poštovní mezi Rakouskem a Modenou od 3. prosince 1817, ježto články addicionální od 5. října 1839 byla za trvajel prohlášena, jakož i články tyto mají se pokládati za zrušeny a sice tak, jako by smlouva ona a články ty v pravý čas byly již dle vypravěného; a však vždy s výhradou ustanovení v předcházejícím článku 39. obsažených?

Článek 47.

Smlouva tato nastupuje na místa smlouvy od 3. července 1849.

Konečně prohlašuje se, že zvláštní smlouva tato, která se v následní jiné smlouvy v Miláně dne 3. července 1849 učiněná, nyní, ve všech částech svých nastupuje na místo smlouvy své.

Článek 48.

Kdy se vymění listiny ratifikační.

Vyměnění listin ratifikačních přijde předem v Paříži ve třiceti dnech ode dne

dalla data della presente, ed anche prima se sarà possibile.

Fatto in Modena questo giorno ventinove (29) del mese di Ottobre dell'anno mille ottocento cinquantesimo (1851).

G. G. Allegri. (L. S.) G. Forni. (L. S.)

vyhotovoval smlouvy této nebo, buďeli možná, ještě dříve.

Stalo se v Modeně dne 28. října 1851.

G. G. Allegri.
(L. S.)

G. Forni.
(L. S.)

Náležející: Příloha A.

Smlouva mezi Rakouskem a Toskánskem o náležejících rakousko-toskánské jednoty poštovní od 5. listopadu 1839 (vytištěna v Žižkovské knihárně na r. 1854, v čísle XIV, č. 52., str. 153.).

Přílohy B. C. D. E.

Französische Brief korrespondenzbrief, postovní obdržecích, a denášků účtovacích pro poštovní úkony rakouské a modenské, smykra stejného znění s těmi, ježto jsou vytištěny při smlouvě poštovní s Pruskem (Žižk. Hšk. na r. 1832, č. VI., č. 25., str. 25.).

Příloha F.

Estratto

degli articoli addizionali alla convenzione postale tra Modena ed Austria 3 Dicembre 1817 stabiliti il 5 Ottobre 1839.

Articolo 3.

Desiderando l'Amministrazione delle poste austriache di sistemare in modo più regolare e conveniente i costi dei corrieri che deve mantenere per proprio conto fra Mantova, Modena e Firenze, si conviene che l'Ufficio generale di Modena il quale già adesso tiene nota degli articoli di valore arrivati, e da spedirsi mediante i detti corrieri, contini in questa pratica e che sopra invito dell'Amministrazione austriaca inseriva pure i passeggeri, che potessero essere trasportati coi detti mezzi, e che in luogo di pagare a mano dei corrieri modenesi l'ammontare dei rispettivi diritti di poste, esso formi mensilmente un rendiconto e spedisca questo insieme colle polizze ri-

Výňah.

z článků adičionálních od 3. října 1839, náležejících ke smlouvě poštovní mezi Rakouskem a Modenskem od 3. prosince 1817.

Článek 3.

Posádky poštovní správa rakouská sobě toho žádá, aby se jíedy kurírskými, kteří na vlastní účty mezi Mantovou, Modenou a Firenci udrževati má, způsobem pravidelným ustanovily, tedy se čim smlouval, ke generální poštovní úřad v Modeně, který již nyní vede zapisovatel více hodnotách, ježto dotčenými jednotami kurírskými docházejí, a jimi se odedávaj, v manipulaci této i dále pokračoval a k řízení správy poštovní také ty potřebné zapisoval, kteří tohoto prostředku depozitacního užívají, dále pak aby, nevypláceno vycházející poplatky poštovní kurírům do ruky, sděloval každý měsíce výkaz účtovací, a přispaje k úhradě jídel karty poštovní, kteréž byl obdržel, a samy.

evrate e coi predetti spettanti alla Cassa postale austriaca dopo la scadenza d'ogni mese all'ispettorato delle poste in Mantova. Per tale redazione come per la corrispondente manipolazione in generale verranno somministrare le necessarie istruzioni.

Articolo 12.

I conduttori che faranno i viaggi fra Mantova, Modena e Firenze saranno vestiti del prescritto uniforme e muniti di un panno in cui verranno notate le ore di partenza e di arrivo, i manni-lettere, i nomi dei passeggeri, il peso del carico ed il numero dei cavalli, i quali dovranno essere attaccati in ciascuna stazione al legno.

Gli articoli che saranno da spedirsi dagli Uffici postali di Mantova, Bologna e Firenze a quello di Modena e viceversa, dovranno essere descritti in polizze apposite.

Gli Uffici postali ai quali saranno consegnati i detti articoli ne accuseranno ricevuta sulle rispettive polizze e sul parte alle corrispondenti rubriche, mentre i corrieri e conduttori apparranno dal canto loro la propria firma sul registro degli Uffici per comprovare il ricevimento degli oggetti da trasportarsi.

Articolo 13.

Non potranno spedirsi coi suddetti mezzi né animali vivi, né oggetti infiammabili per strito, pressione, od altrimenti senza darvi causa volontariamente, neppure in generale tutti quelli, che per la loro qualità possono danneggiare facilmente gli altri effetti, ed in specie la polvere da schioppo, gli acidi minerali, i preparati di

pošterní kuse rakouské příslušející, po přijetí každého rubriky inspektorátu poštovním v Mantově jej usadit.

Jak se účty tyto mají udržovati a jak se vůbec má příměrně manipulovali, o tom se sčítí instrukce, ježtá bude potřebná.

Článek 12.

Konduktóri, ježtá budou jezditi mezi Mantovou, Modenou a Firenci, budou oděni v uniformu předepsanou a opatřeni pánem hodlaným, do kteréhož se zapisevati budou hodiny, kdy se odjíždí a přijíždí, hodky a psaní, jména pacesťých, maseho váží náklad a kolik koní se má na každém stanoviti k vozu zapřáhevati.

Věci, kteréž úředně pošterní v Mantově, Bolonii a Firenci posílají pošterním úřadu Modenským a naopak, mají se zapisevati do svědkůch jízdních karet pošterních.

Úředně pošterní, kterýmž se tyto věci odovdají, mají v těch kterých pošterních jízdních kartách a v páně hodlaném v rubrikách k tomu ustanovených potvrditi, že je přijali, kurírové ale a konduktóri mají vlastni jméno své v rejstříku úředněm napsati, aby se tím prokázalo, že věci, které se mají dopraviti, přijali.

Článek 13.

Od dopravování vozem kurírovým jsou vyloučena: zvířata živá, vše, ježtá se těsně, tlacením nebo za jinou příčinu, ježtá neodstěti na nebezpečí vší, mohou zapáliti, vůbec věci veliké, které by podle povahy své jiným nářadím snadno uložiti mohly, jmenovitě: prach střelný, kyseliny minerální, propanity chlorové.

Articolo 14.

Gli articoli dei quali viene assunto il trasporto dovranno a seconda del loro volume, peso, contenuto e percorrenza essere bene imballati, sigillati e muniti di un chiaro e preciso indirizzo, colla dichiarazione del loro contenuto e valore. I pacchi e le merci dovranno inoltre essere accompagnati da una lettera di carico e da una dichiarazione aperta delle medesime.

Articolo 15.

Gli articoli stessi da trasportarsi coi mezzi imperiali fra Modena, Bologna, Firenze e Mantova saranno tassati per ora a norma della tariffa attualmente in vigore; resta però facoltativo alla Amministrazione delle poste austriache di applicare agli stessi trasporti quella tariffa che in seguito essa trovasse opportuno di mettere in esecuzione.

I prezzi pel trasporto dei passeggeri fra i suddetti luoghi saranno stabiliti con apposita tariffa, la quale verrà comunicata e che potrà in seguito anche essere variata.

Articolo 16.

Non saranno ammessi in via di consegna sugli articoli suddetti, che quelli di posta, danie e consegna, i quali dovranno essere paragonati dai rispettivi Uffici non più tardi di otto giorni.

Articolo 17.

Gli articoli rifiutati dai destinatari e quelli dei quali non potesse effettuarsi la consegna per causa di morte del destinatario senza eredi, verranno respinti non più tardi di otto giorni.

Pacchetti verranno ritirati all'Ufficio speditore quelli che non venissero ritirati

Článek 14.

Věci, ježto se k dopravě přijmou, musí se, špetel majíc na jejich velikost, váhu, obsah a les cesty, kterých mají projíti, náležitě zapakovati, zapečetiti a špetolnou důkladnou adresou a nápisem obsahu a hodnoty opatřiti.

K balením a ke zboží musí se krom toho ještě přiložit list nákladní a otevřená opiseň (důkladně).

Článek 15.

Zásilky, ježto se cizobytými vozidly mezi Modenou, Bolonií, Firencemi a Mantovou dopravují, mají se taxovati podle tarify nyní platné mající. Poštovní správa rakouská udržuje si však právo, učiniti v příčině těchto zásilek té tarify, kterou by se jí snad budoucně vidělo za dobré učiniti ve skutek. Poplatky za dopravování pozemkových mezi místy jmenovanými ustanoví se zvláštní tarifa, která bude odlišna a bude se musí budoucně učiniti.

Článek 16.

Za vydání může se při zásilkách dočasných počítati toliko posta, poplatek colní a přejevací, úhradové pak pašovní, ježto se týče, mají se strany toho nejdříve v osmi dnech vyrovnati.

Článek 17.

Zásilky, kterýchž adresát neochce přijmouti a ty, které na příčinou smrti adresáta, ježto po sobě žádných dědiců nezanechal, dočati se nemohou, mají se nejdříve do požití osmi dnů naspět podat.

Taktoť se pošle úřadu pašovnímu naspět ty kusy nákladu, jež on byl nastal,

cati dalla posta entro due mesi dal giorno dell'avviso datone al destinatario.

Il diritto dovuto per questi rinvii viene stabilito come segue:

- a) le tasse del porto, dazio ecc. inerenti alla spedizione al luogo del destino dovranno nell'atto del ritorno soddisfacersi dall'Ufficio mittente;
- b) il porto pel ritorno sarà determinato nella metà soltanto della tassa ordinaria prescritta dalla tariffa;
- c) vengono esentati dalle spese di porto pel ritorno le scritture, gruppi ed articoli di non valore e al di sotto di dieci (10) fiorini;
- d) finalmente nel caso che l'ammontare delle tasse di porto per la spedizione e pel ritorno di un articolo respinto eccedesse il suo valore, e che tale ammontare non si potesse conseguire dal mittente, si condonerà non solo il diritto di porto pel ritorno, ma parte, ed anche tutto quello di spedizione, il che per altro sarà di volta in volta determinato di reciproca intelligenza fra le rispettive Amministrazioni, le quali s'interesseranno pure all'occorrenza per l'eliminazione di quelle spese di cui l'articolo fosse stato caricato dagli Uffici postali esteri, e da lettere private di trasporto.

Articolo 18.

Le due Amministrazioni estere ed austriaca sono scambievolmente garantiti per gli articoli che una riceve dall'altra ed assumono reciprocamente nel caso di perdita o danneggiamento degli oggetti stessi l'obbligo d'indennizzarsi secondo le discipline vigenti nei rispettivi Stati, restando

liberi ve dross zadržek, počítajíž ode dne daného adresátovi avisa, a politování Glada nezbyly vyvolány.

Poplatek, jistě se za zásilky zpáteční bude platiti, ustanovuje se takto:

- a) Poplatky portovní, celní a t. d., kteréž jsou spojeny s posláním na místo ustanovení, má při odeslání zpátečním nahraditi ten úředník poštovní, který věci poslal;
- b) porto za odeslání zpátečním ustanovuje se na polovici obyčejné sazby tarifové;
- c) osvobozeny od porta zpátečního jsou: spisy, balíky a věci bez ceny nebo mající cenu menší 10 zlatých;
- d) pakliž kaseňák poplatek portovní za zásilku tam a ota kuzi naspět poslaneho byl větší nežli než vše stojí, a poplatek tento nemohl by se od poslatele dobytí, pravdivě se rozhodne porto za odeslání zpátečním, nežli i porto za zásilku tam a to buď zcela nebo a část. Strany toho mají se ostatek správy poštovní, jichž se týče, v každém případě volně ustáti, a přiblíži se to, buďou se i ucházeti, aby se také i ty výlohy odpustily, kterýmiž poštovní úředníci cizozemští nebo oskromní ústavami dopravci zadržek byli stáli.

Učiněk 18.

Správa mezenská a rakouská jsou vzájemně právy se záležek, kteréž jedna správa od druhé přijme, a berou na sebe, kdyby se záležka strčila nebo porušila, povinností učiniti podle předpisů v těch kterých státech platíci majících náhradu, při čemž za své úředníky a za jist při státech poštovní usta-

case responsabili pel loro impiegati od altre persone addette al servizio della posta.

Questa responsabilità incomincia dal momento della consegna di detti articoli dall'uno all'altro Stabilimento postale delle Parti contraenti ed ai loro impiegati per la distribuzione o per l'ulteriore avanzamento degli oggetti stessi, senza che sia stata dalla Stabilimento che li riceve, rintracciata alcuna irregolarità o lesione, e termina, in quanto a quelli che sono indirizzati ai luoghi dei rispettivi Stati nell'atto della consegna al destinatario senza che questo abbia fatto alcun risarcimento, e nell'atto della consegna ad un Istituto estero per riguardo a quelli destinati ad altri Stati. Per gli articoli di quest'ultima categoria le rispettive Amministrazioni interporranno i loro buoni uffici per il risarcimento che potesse competere in caso di mancanza o danneggiamento.

Qualora si richiedesse una indennizzazione pel danneggiamento o per mancanza in un articolo che al momento della consegna dall'uno all'altro Istituto postale non fosse stata rintracciata, ed non potesse sospettarsi che tale danneggiamento o mancanza avesse avuto luogo sul territorio dell'altra parte, si dovrà procedere ad una rigorosa investigazione per verificarne la derivazione e qualora dalla relativa procedura risultasse l'obbligo dell'indennizzazione dovrà questa concedersi dalla parte a cui spettasse.

La detta investigazione dovrà farsi da quella parte nel territorio della quale è avvenuto il danneggiamento, conllevandola però l'altra a seconda delle circostanze del caso.

Nel caso poi che si avesse un fondato sospetto che il difetto rinvenuto sopra un

vené osoby odpovědní. Odpovědní tato počíná, jak nade pošta nebo úředníci jedné zmlouvající se strany zásilku poštou nebo úřednickou stranou druhé k dodání nebo dopravě dalším úřední, aniž byla pošta, která jí přejala, pozorovala nějaké nepravidelnosti nebo nějakého porušení; později pak odpovědní tato, co se týče zásilek do míst v těch kterých státech adresovaných, když byla adresována úředníma, aniž tento byl při tom nějakého přepomenutí učinil; co se však týče zásilek, ustanovených do jiných míst, později odpovědní ta, když se zásilka dostaví cizozemskému úřední. V případě zásilek této poslední kategorie ucházeti se budea správy, jejich se týče, a vyjednatí tě náhrady, která by se v případě ztráty nebo porušení jich žádati mohla.

Žádá se náhrada za porušení zásilky nějaké nebo za nějaký zbytek, kterýžto v tom okamžiku, když jedna pošta druhé zásilku odvedla, nebyl pozorován, a při kterém by mohlo býti podezření, že se porušení nebo ztráta stala v státě druhé, může zavěsti přímě vyšetřování strany toho, kde se to stalo, a přímě by vyšetřováním tím se jevo, že někdo jest povinen škodu náhraditi, má ten, na koho vinn toho padá, náhradu učiniti.

Vyšetřování datkové má vstati ona strana, v jejíž zemi se škoda stala, a však podle okolností tak, aby při tom spolupůsobila i strana druhá.

Býlo by tu komeňo důvodno podezření, že voda na věci sledaná pocházá z

articolo derivasse da colpa o frode del mittente, le parti contraenti s'impiegheranno tutti i mezzi per poter escludere la domanda di risarcimento.

L'indennizzazione per la perdita o danneggiamento di un articolo dovrà accordarsi dall'Amministrazione a cui incombe, subito dopo riconosciuto legalmente l'obbligo dell'indennizzazione.

provínil nebo ne užito dnyshu odškoditelce, utíjí smlouvající se strany všech prostředků, aby podobnými náhrady obdržely.

Náhradu za ztrátu nebo za porušení věciky nějaké má ona strana, která jest povinna, jí učiniti, ihned dle, jak má do sáhen se užit, že jest povinna, škodu nahraditi.

Ny viděvše a uváživše články této smlouvy, prohlásujeme tímto, že je všechny a jeden každý z nich schvalujeme a oblibujeme, přislibujeme slovem Našim císařsko-královským, že všechno to, co v nich jest obsaženo, věrně dáme vykonati, anž dopustíme, aby se jim jakým koli způsobem od občanů Našich na odpor jednalo.

Tomu na svědomí jsme se v této smlouvě vlastní rukou podepsali a pečel Naši císařsko-královskou k ní jsme přitisknouti kázali.

Dáno ve Vídni dne 17. měsíce prosince léta 1854, panování Našeho roku čtvrtého.

Franz Josef.

F. Schwarzenberg s. p.

Částka XVII.

Vydána v roce 1852 dne 12. března 1852.

58.

Nařízení, vydané od ministerů financí a tržby dne 7. března 1852,

jimiž se činí opovědi v přílohách nepřetlačeno odhývaní expedicí výnosů.

Aby se usnadnil výkon tuzemský, usnájeji ministeria financí a tržby, co se týče odhývaní obců, jak toho, ježto bylo přino k výkonu přes provedení opovězení, tak i toho, ježto bylo k některému posuzování úřadu celého odhývaní, aby se a vše tam odhývaní vyřazení přede vše, takto:

Povoluje se, že se mohou usaditi, jako posude, obci usaditi v jurtě a boletě vystřelení podrobně, nežli že se v ní může toliko uvésti jméno zastávatele, místo, kam obci jest ustanovena, kolik jest koší, samovol váha hrubá nebo jiné množství, do kterého se vylívá, kolik jest počtu koší snad přílohových, a množství vychází poplatku, ježto strana podí dva stejné měřitel exempláře opovědi obci.

Úřad celni má dva exempláře opovědi, kterou je a sčítan; že se zcela srovnávají, posuzování úřadu počtu v číselné hodnotě (odkalkulovati je) a naposť na ně číslo, pod kterým jsou v rejstříku napsány (číslovati je), a má přílohu jednu k jurtě a druhý k boletě vystřelení; jak v jurtě tak i ve výřetku má se uložiti odvolání slovy: „podlé opovědi obci odkalkulováni a číselováni.“

Podlé strana jen jedna opovědi obci, má se vše boletě vystřelení úplně podlé posuzování předpisů vyplniti; vše v jurtě může se podrobně posuzování obci pod výminkami vše dostanými opovězení. Opovědi má se v případnosti vše připejti k jurtě.

Pravení tato zavazuje se na obci, ježto se opovědi čítati, ani na obci, o kterém se podlé předpisů výřetích musí prokázati, že bylo vyřazeno.

Vyšešení, vydané od ministra práv dne 9. března 1852.

Jižto se ustanuje oprava vládního textu nařízení císařského od 31. ledna 1852, vyhlášeného v listce IX. čís. říšského, č. 36, státního společenství křesťanství v občanských záležitostech právních, prohlášeje se, že přepočítá závěrečné nařízení toho znění má takto:

Za přímou opravu vládního textu nařízení císařského od 31. ledna 1852, vyhlášeného v listce IX, č. 36. Zákonodárna říšského a Vládního vládního, ježto se týká společenství křesťanství v občanských záležitostech právních, prohlášeje se, že přepočítá závěrečné nařízení toho znění má takto:

„Ne contenga pertanto che le Corti di giustizia decidessero in seconda e le Corti superiori in terza istanza soltanto quei processi e ricorsi pendenti in superiori istanze che pervenivano alle Corti di giustizia prima del 1. Marzo 1852.“

Rezami se tedy sama sebou, že civilní rekapituly právní a rekursy, které až do dne 29. února t. r. v souděv krajinských jakožto instance druhé zaly, od vrcholů souděv zemských v šel instance rozhodovací býti mají, býi i k nim došly po dan dočlenění.

Krassa =, p.

Čísťka XVIII.

Vydána i runceliana dne 22. března 1852.

60.

Vynešení, vydané od ministerium tržby dne 25. února 1852.

Jinále se vyhlášení dle v ústavě č. 1. Labakého, strany náhod se při třetí komisi, dle dle na příčinou revize platby Labaké v Řívnu, nastavení stalo.

Podle ústavě, jako při třetí, na příčinou revize platby Labaké dle dle komisi od plánovacího státi občanských, ke č. 1. Labakého správných, s přivolením těch kterých dle dne 7. prosince 1851 učiněno jest, nastoupiti má od 1. ledna, 1852 následující ústavě č. 1. Labakého společnou správnou až na další ustanovení a s vyhradení odvolání, a potakem dle třetí má ústavě č. 1. Labakého, která se již roku 1848 společnou ministruisinského bylo stalo:

Na polovinu sázky normální:

bařina, sbodí ležné a čisti struji při plaché vahu, kádo vislíka, pláse sbodi dřevěná a dřevěná hračky, kádo chromokyselá, měřena bráze, kádo měřena a garancina, papír při plaché vahu, porcelán při plaché vahu, ryba, olej lepkavý, lešný a měřový, lesak, šmolka a sařpy, suché ovoce jílá, terpentína a olej terpentínový, terra castorca a japonica, sůl kámen a cremor tartari;

na čtvrtinu sázky normální:

sterjek, olej dřevěný, peří lešná, chléb, maslo (buzra) v sodečkách dřevěných, dříví, čerá šakalská, sbodí ležné a čisti struji při plaché dle, dřeva barvící a dle barvíčká, oševce, maso nakolené a sůl, sýrová káse, olej káseový a gump rozděláče společné, měřky soukenické, měřky zemědělské, měř a měřena, plátno, čisti a měřena, zejména v sí i plátno pakovací a pytlak, při plaché dle, dřeva měřovací a jílá cizozemská dřeva ležná, i dřeva káseová a sýrová káse, olej palmový a kokosový, papír při plaché dle, porcelán při plaché dle, *spidix alcaannae*, kyselina sírková (olej vřídlový), sůlka vlněná, škráb, sůlka;

na pětinu sázky normální:

octan olivový, uhli káse (sůlka čerá), měř, jílá čerá salajka, čer, sůl, tráv;

na desatinu sázky normální:

caput mortuum, barvy sůl čerá hračkové a hračka barvící, grafit, sůl, sýrová káse, sůlka a polodělná měř;

na dvadecatinu sázky normální:

uřál. —

Pojmenování zboží	Podíl na vst chy obrátily	Pojmenování zboží	Podíl na vst chy obrátily
Plynné, v. šera barví		Šmelc	%
Kaolin a výrobky z něho	%	Šedky anilínové	%
Sláma, jako papírův a ručovních, ovocí	%	Šedky	%
Kapary atd.	%	Tapy, jako papí	
Kalozná (jako jako pšenič zboží šervády)	%	Topytka	%
Kýla, lepavá i nelepavá	%	Terra japonica a kalcina	%
Kaučuk a podobná látka	%	Tina	%
Samoznížlivý v pšeničích ^{*)}	%	Uhlí kovářské, měkké a tvrdé	%
Šera, ovocí a ručovní	%	Uvoječ, vládkáček drak	%
Šelak	%	Vlkyň mlé.	%
Šedky na barvy a tisk	%	*) Šlák	%
Šelk (iž šervády)	%	Zboží dřevnaté, pšenič; při něm ižní zboží	
Šeda vládkáček drak	%	Neruborší	%
Strouž a šelk strouž při pšenič vlně ^{**)}	%	Zboží kalcinová, pšenič (jako pšenič zboží	
" " při pšenič dří	%	dřevnaté)	%
Suroch	%	Zboží Neruborší, jako pšenič zboží dřevnaté	%
Syrp světlý	%	" " světlé, vje zboží šervády	
Sušid	%	" " světlé, (jako pšenič zboží šervády)	%
Sušid	%	" " kalozná při pšenič vlně ^{**)}	%
Švančina (vazovná)	%	" " " " dří	%
Šedky čtrnácti	%	Zboží vládkáč, jako zboží kalozná	
" " pšeničových	%	Zboží v pšeničích	%

Příložená.

^{*)} Tyto věci přičítány jsou již v seznamu při zboží obilovinami a pšenič při lui od r. 1846 mezi tyto věci, a zboží z kalcinové anilínové jsou, a podobně i zboží vje zboží šervády.

^{**)} Výměnkou věci z zboží obilovinami málo rozdílné k tomu náležejí.

^{***)} Samoznížlivý v pšeničích odtud přičítá jest v seznamu do tohoto seznamu, podobně ižní zboží s náše na ^{%)} zboží obrátily, jakož „samoznížlivý v pšenič“ a zboží obilovinami a pšenič při lui bylo rozdílné, stále se používá.

Naše věd, jako jsou vlněné a podobné pojmenování „zboží kalozná a strouž“ — „šlák“ — „pšenič zboží dřevnaté“ — „šervády a pšenič“ — „šera a vázovná šervády“ — „šervády“ — „šervády“ — „šervády“ — „šervády“ v seznamu přičítány jsou v zboží vládkáček pšeničské. Strouž věci vládkáček šelk jsou, a se tjíto pšenič zboží vládkáček, vlněného se k tomu zboží dří.

Haugartner n. p.

61.

Nářadí, vydání od ministeria vnějška o záležitostech duchovních a vyučování
dne 28. února 1852.

a tom, jaký má úlohu reprodukce při theoretických školách národních na další školní stipendii nebo fundaci.

Posvětlí učily poskytnutí strany toho, jaký úlohu má při prvotní nebo opětné reprodukce při některé theoretické škole národních na další školní stipendii nebo fundaci, toby se o tom nářadíje takto:

S opětnou reprobačí při jednom a též oddělení státní školky, jakal i se dvoji reprobačí při dvojm rozdílném oddělení theoretické školky státní spojena jest bez výjimky strita stipendium.

Při první reprobačí striti slak kandidát stipendium bez výjimky jen tehda, když byl reprobován jednoblak. Byli reprobováni jen vítězou nebo stejným počtem blak, má sbor profesorský té fakulty, v kteréž kandidát reprobovaný jest imatrikulován, reprobačí, jakto se mu má oznámiti, podle vypočtení udějního, vydaneho dne 9. ledna 1849 (ve svazku doplňovacím Zák. říšského na rok 1849, č. 68, str. 76), v bedlivou paradu vzíti a vešle si pak rozhodnouti, zdalil studující, učelil byl při některém určitém oddělení školky státní ponajev reprobován, hoden jest, by dále stipendium polikal čili ne.

Při tom má se zřetel míti na jeho chování akademické, na jeho pilosí v navštěvování čtení, na jeho vědecké přičinění, kteréž byl kolektivní nebo školníma soukromými nebo předcházějící, s dobrým prospěchem odlytan školníma státní prokmal, pak na zvláštní připomenutí, jakto na které státní kance školceci k oznámení svému a reprobačí, učiněnému ku sboru profesorskému, byla přidala.

Aby rozhodnutí toto se zachovávalo, ukládá se úřtu představeným veškerých kancí pro theoretické školky státní za povinnost, aby v každém případě první nebo opětné reprobače sboru profesorskému té fakulty nepředložil vědčí dak, na kteréž kandidát čtení navštěvuje, anebo, jestli jik v oznámení na vůli mu ponechávno přileží svého času studijného, na kteréž je naposledy navštěvoval.

V oznámení tomto má kromě jména a přijetí i roditel kandidátova, kromě způsobu nepodařené školky státní a také, klydli reprobače první anebo jik opětné, obsaženo býti i to, jak vypadlo hlasování, a vytkniti se v něm má býti zkratkou nepodařené zvláště k tomu kancí, aby se tomu kterému sboru profesorskému, klydli by kandidát stipendia nebo fundalista, při uzavření dotčeném, zdalil jest dalšího požívání stipendium hoden, čili ne, v oznámení tomto pedala dlekladní pověřila k rozhodnutí všem školnostem příslušným.

Třena n. p.

62.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 9. března 1852,

pro vřítiny nové území.

úřtuoy takto, káto se podávají majlí vřítiny podstatnosti, když se podstatnost a částí vyjednáví v územích územních, v nichž má platnost zákonných obřítinských, ostatní podstatnosti ale ustáto se v územních územích Uhřích, Selských, Charentských, Slavonších, Selských a kancí Trnavských, a úřtuoy dlekladní území.

Ministerium financí vřítí se vřítědem na rozhodnutí Jeho c. k. apodělského Vědčerstva, vytkléno vřítědem ministerium práo od 19. června 1850 (č. 242. Zák. říš.).

Přechodem), ustanoviti, že když částí jest o vyměření poplatků z pozůstalosti nějaké, strany té řízení předce jíti má dletem podle obecného občanského zákoníka, dletem pak podle zákonů občanských, ježto platí v Uhřích, Chorvatsku, Slavonsku, Srbském, Sedmihradsku, Selsku a v hanzě Transilváni, dodatí se má centrálnímu úřadu taxovnímu výkaz pozůstalosti strany té části, která se má vyjednávatí podle občanského zákoníka, prostředkem přímé nebo vyjednávací, strany ostatní pozůstalé majetnosti ale přímo od dědičů, kteří vedle postřívky IX. patenta vyhlášeného k zákonu o poplatcích od 2. srpna 1909, k tomu jsou povinni, a nebo zakročovali by v té věci soud těch zemí korunních, v nichž má platnost zákonu posléz uvedený, má se to dodatí přímo od těchto. Ve výkazu tom má se zároveň připomenouti, u kterého úřadu nebo u které pokladnice se majíti poplatky zaplatiti.

Vyměrování poplatků v případech takových přikazuje se k centrálnímu úřadu taxovnímu. Úřad taxovní má je, když se veškerá pozůstalost vyhláde, přímou volí každé zvlášť o sobě jak strany pozůstalosti, ježto se nalhá v těch zemích korunních, v kterých má platnost zákonu občanský, a strany pozůstalosti, nalhájeť se v ostatních zemích korunních, tak i strany nemovitosti jehodlivých, v pozůstalosti se nalhájeť, a majíti se poplatky zaplatiti u jiného úřadu nebo u jiné pokladnice nežli u pokladnice okresní ve Vídni, tehdy má učiniti, aby se úřadu tomuto nebo pokladnici této dalo oznámení, ježto postřívá.

V kritice toho úřadu nebo té pokladnice, kde se poplatek platí, učiniti se má zvlášť o sobě jedna každá ustanovení, a kterých poplatky, z převodění majetnosti pro soud předepsané, byly zapravovny, aby stáma, jak při vkladech občanských, tak i při dalších převodních prokazování muska, že poplatky zapravila.

Stížností na vyměrování poplatků, učiniti od centrálního taxovního úřadu, jakou i rekury proti rozhodnutí a stížnostech těchto podívati se mají přímo u centrálního úřadu taxovního. Úřad tento přivedkati je má, učiniti proti vyměrování poplatků z pozůstalosti, která byla vyjednávána podle obecného občanského zákoníka. Vídenskému okresnímu úřadu finančnímu a v dalším běhu rekury zemského ředitelství finančního ve Vídni, týčeli se ale stížností vyměrování poplatků z té pozůstalosti, ježto se nalhá v korunních zemích, v nichž zákonu občanský nemá platnosti. Finančnímu okresnímu úřadu toho města, v němž jest finanční ředitelství zemské té země korunní, v níž se pozůstalost nalhá, a nebo nacházela by se ve více těchto zemích, tehdy okresnímu ředitelství finančnímu v Budíně a v dalším běhu rekury zemského ředitelství finančního, tanzobí se nalhájeť, kanečal prostředkem úřadů těchto ministerium finančnímu.

Nalžení tato vztahuje se též na všechny případy, ježto se nyní vyjednáují, pokud nebyly poplatky z obou částí pozůstalosti ježto vyměrovny.

Haungartner n. p.

Výnosení, vydané od ministerium financí dne 9. března 1852.

pro koruny zemí Uhry, Selskéhradecké, Olomoucké, Slezské a zemí Těšíckých.

strany toho, u kterého úřadu, k vyměřování poplatků ustanoveného, podávají se mají výkazy těch podatelství, kterých se celá v těchto zemích korunních nalézají a v přísluš kterých se podlé nákonů zemí těchto předejíti má, a se přilhanavěti obsahovati mají:

Ministerium financí vidí se vzhledem na ustanovení, obsažená v postáři IX. patřiti vyhlásovati k nákonu o poplatcích od 2. srpna 1850, co se týče toho, u kterého úřadu, k vyměřování poplatků ustanoveného, podávají se mají výkazy strany podatelství příslušných těch zemí korunních, v kterýchž dotčený nákon o poplatcích má platnost, když se celá podatelství v těchto zemích korunních nalézají, ustanoviti takto:

1) Když se podatelství vyjednává u soudu, má se výkaz strany té podati tomu úřadu k vyměřování poplatků ustanovenému, v jehož okrese soud má své stanovisko.

2) Ve všech jiných případech má se každý výkaz podati u toho úřadu k vyměřování poplatků ustanoveného, v jehož okrese účastníci mají své sídlo bydliště. Má-li účastníci podati své sídlo bydliště v ruznomasku nebo v některé zemi korunní, kde i má platnost nákonů občanský, má se výkaz podati u toho úřadu k vyměřování poplatků ustanoveného, který se nachází v stanověti země finančního zemského hejtavství, v jehož obvodu se nalézají podatelství. Pokudby se podatelství nalézala v obvodech více zemských hejtavství finančních, podati se má výkaz u toho úřadu, ježto se nalézá v stanověti některého z hejtavství těchto; úředním v stanovětech ostatních finančních hejtavství zemských má se ale oznámiti, u kterého úřadu výkaz byl podán. Výkaz obsahovati má veškerou zprávu i zprávy podatelství, kterých se podlé nákonů těch zemí korunních, pro kteréž nalézají toto jest dáno, vyjednávati má, byl by se i nalézala v rozličných obvodech nebo zemích korunních.

Pokud jest číslí o podatelství, ježto se u číslí nalézají v zemích korunních, kde má platnost občanský nákonik a kterých se podlé nejvyššího rozhodnutí Jeho v. k. apoštolského Veličanstva od 17. června 1850 (č. 242 Zak. Říšského) a číslí tam vyjednávati mají, ukazuje se ke vřiditelnému výnosení tohoto ministerium (č. 62 Zak. Říšského) ježto se na to vztahuje.

Haunsgartner m. p.

Vyúčení, vydané od ministerium práv dne 11. března 1852.

pro Řekony pod Kálí a nad Kálí, Salsburku, Špýtu, Kerstony, Krájinu, Gailu, a Grahutu, a Isolu, Tost, Týraltu a Vinslburku, Čestý, Marvu, Hrad a Bělí Slazku.

Jináče se volnějším soudům pro správu věcími dědicovými, od nepřijetího a zrušovaného soudu ustanovené vyřaditelné strany toho, jak se mají ustanovení patentu zvláštného od 28. června 1850, č. 244. Řík. říšského, týkající se řízení při vyjednávání podstatnosti věcí ve skutku.

Při úřední patentu zvláštného od 28. června 1850, č. 244. Řík. říšského strany řízení při vyjednávání podstatnosti věcí a některých soudů následující pochybnosti:

1) Jak se dá §. 75. dědicového patentu, podle něhož soud, když byla dědicí stěti-
léma a soběprávně v nápadu dědicím vědomí dána, nemá více z úhodu o něho
převést, uvést si §. 76., kterýž nalizuje, že se má zřídit opatrovník podstatnosti
v tom případě, když dědic, až mu byli příkazové dáni, dědicovi ani nepřijme ani
ho neodevrahe?

2) Měli soudce vyjednavací vzhledem na to, co v §. 84. dědicového patentu usta-
noveno, podstatně nějakou na základě posledního polízení, kterým pro nedostatky
předpisyvaných formalitů zrušitelné jest neplatné, tehda odvolat, když tu jsou jen
stěti a soběprávně účastníci dědicí, a když polízení toto na platné uzavřeli a v od-
volání podstatnosti svolují?

3) Měli soudce vzhledem na to, co v §. 85. uvedeného patentu ustanoveno, z úhodu
na to učiniti, aby vědkové zůstali na ústě zůst ustanovení přisáhlí, a kterak se při ze-
mánských vědkách zúčastněných předsa jíti má?

4) měli soudce vyjednavací, když v podstatnosti účastníci mají dědicové k ob-
vinné vědké, podle §§. 96. a 100. patentu toho, vždy z z úhodu učiniti na to, aby
podstatnost před odvoláním od soudu byla rozdělena?

Abý se pochýbnosti tyto odříkly, učinil jest nepřijetí a zrušovací soud na základě
§. 26. patentu od 7. srpna 1850, č. 235. Řík. říšského, tato uzavření:

K ot. 1. Zřízení opatrovníka, nalizované v §. 76. patentu od 28. června 1850 pro
podstatnost, kterém dědic, až mu byli příkazové dáni, ani nepřijme ani jí neodevrahe, má
míti místo jen tehda, když nejsou žádné jiné osoby unámy, jiněby v nebyl tohoto dě-
dice buď k celé podstatnosti a nebo k té části podstatnosti, ku které by se on nebyl při-
hlánil, právo dědicí přisáhlé; neboť jsouci jiní dědicové unámi, učinně se jim vzhle-
dem na předpis §. 75., že něhož se o stětiho a soběprávněho dědice, když mu byla
o nápadu dědicím vědomí dána, z úhodu více pobovati nemá, brániti, by věli v
dědicí té části dědicí, strany kterém soudu nejdříve povolání něho učiniti, aby se
v ní uvázala. Účel vyjednavací má tedy ovšem právo, vyřaditelní některé dědice, ješto
v podstatnosti účastníci mají, postolic jim k tomu učiniti přisáhlé (§. 81), aby po-

dal přihlížeti své k dědictví, a to a tou výstrahou, že by se pozůstalost, kdyby některý z nich ku státi nahrazenému nepřihléd a nebo ve říšské ustanovení své přihlížeti plněnou nepodal, bez ohledu na jeho právo, takže s tím vyjednává a s tím odvolala, kteří se na dědic nepřihlé. Nevíš však kromě toho dědice, kterých dědiců, až k tomu byl vyhlášen, ani nepřijme ani neuzdráha, když již dědic znám, tehdy se sice podle ustanovení §. 76. má opatrovat pozůstalostí zřídit, zároveň ale se mají podle předpisů §§. 78. a 79. jíti dědicové, byližby to jaci, vyhledání a listem provolací obzvláště, aby se vyjednání pozůstalosti s tím, ježto se ve říšské provolací přihlé, mohlo předeš bráti, a pozůstalost, pokud by se nikdo nepřihlé, podle ustanovení §. 79. jakžto odvolala státi mohla odvolati.

K ot. 2. Na základě návrhu nebo souhlasu dědiců, kterými se patrně nedostává formálnosti zveřejnění, zároveň pod neplatností předepsaných, může se pozůstalost vyjednat jen tehda, když ti, jimiž by podle zákona právo k pozůstalosti přibývalo, výslovně k tomu přivoli.

K ot. 3. Dávili se soud, že zástupitel poslední svou vůli provedl ústně, a jestli to spis o ní náležitě zdělaný, v němž se vliční svědkové vlastni rukou podepsali, předeš jíti se má, co se týče vyhlášení jí, tak jako při nářadu plněnou. Kromě tohoto případu má soud volkeré svědky z úřadu obzvláště, každého z nich zvláště, nebena ho prozatím pod přískau (§. 28. patrně často dožeháno), na jeáno a stav, na jeho státi, pak na obsah poslední vůle a na okolnosti, na nichž platnost její závisí, jakž i na čas a místo, kdy a kde zástupitel vůli svou projevil, se vyzptati a protokol sepsaný vyhlástiti.

Žádáli strana nějaká podle §. 386. obecn. zák. obč., aby svědkové, ježto byli ku zřízení této poslední vůle přiváni, pod přískau byli slyšeni, tehdy má soudce bez předcházejícího právního řízení prositele a ostatní strany, ježto na přivlánu práva dědicového k pozůstalosti jí nějakého kroku byli učinily, pak i svědky obzvláště, tyto v přítomnosti stran pod přískau volti, a pak v nepřítomnosti těchto každého svědka zvláště v obecných stávkách, o zřízení poslední vůle a o okolnostech výše dožehných protokolem slyšeti. Ide počteby může se při tom svědkovi předšpi, o poslední vůli jí zdělaný. Těd mají strany obzvláště tyto vůli, sarchovati buď před stávkou nebo při státi, a však dříve, než slyšení svědků počne, stávky, na ně soudce, vůli se mu býti přiměřeny, při slyšení svědků státi máti má.

Přičině stýraní ústního posledního polžení, ježto se stalo tímto způsobem, má moc přirodní nastáti co se týče těch, kteří na to žádali, nebo jinak ku slyšení byli obzvláště, něbrž i mezi všemi těmi osobami, které v pozůstalosti účastnány nějakého mají. Vlak se žádá straně senabrátiže, buť způsobem řízení právního v odpor platnost polžení toho, pokudli jsou ty vady nebo okolnosti odporné, ježto při slyšení svědků nebyly připomenuty.

Kot. 4. Nežli to náleželo úmyslně náleželo, že by se při vyjednávání podstatnosti, v nichž mají účastníci osoby v chování svobodě, vždy muselo předešle býti utvářeno rozdílné dědictví. Předpis §. 140. má se spíše tak rozuměti, že se má vždy předcházeti a od soudu schváliti účet, jak velký jest díl dědičný jedného každého chovance, a porovnání více, ku kterýmž účastníkům byl každému z osob nebo v společnosti jiných na přiklone spokojen práva jejich dědičného byla ukázána, při čemž se úřadu poručnickému zřizuje, aby na stěti máje prospěch chovanců, uvážil, máli se zároveň utvářeti rozdílné dědictví předešle valí.

Branau n. p.

65.

Vyšešení, vydané od ministeria záležitostí zahraničských dne

13. března 1852,

pro věciby zemí korunní,

Jiněže se vykládáje ustanovení, mezi Rakouskem a Saso-Koburskem učiněná, strany obou potažbe územní ochrady a podstatnosti.

Mezi císařskou vládou Rakouskou a vládou vojvodství Saso-Kobursko-Götského stalo se jest velké shledání vzájemnosti ustanovení, že se od vyhlášení ochrady, země-koburské i korunní, z podstatnosti, ježto odcházejí z císařství Rakouského do Koburské-Göty, a z Koburské-Göty do císařství Rakouského, bez rozdílu rakouských zemí korunních, uposílí.

Schwarzenberg n. p.

66.

Vyšešení, vydané od ministeria záležitostí vnitřních dne 15. března 1852,

Jiněže se ustanovuje, že jako z. k. apoštolské Veličenstvo nejvyššíhoji poručil ráčil, aby se odcházení k vojsku v země Terstu a zemích Terstských má do roku 1856 odložiti,

Jako z. k. apoštolskému Veličenstvu vidělo se, nejvyšším příkazem kabinetním, dáje se Terstě dne 18. toh. měs., dodatečně k nejvyššímu rozkazu od 9. únara t. r. (Zák. Housk., č. XIII., č. 45), vzhledem na zvláštní poměry obyvatelstva Terstského, nejvyššíhoji naříditi, že odvol k z. k. vojsku v země Terstu a jeho zemích počti má teprv rukem šléšic osmiletým paděsátým osmým, v následku šlechť šestého tříd let, k postavení nejvyššího poručí, od konkrépní vojenské zlétně uzavřeno,

Bach n. p.

Nářízení, vydané od ministeria záležitostí vnitra dne 19. března 1859,

pro ty země koruny, v nichž se používá přímých daní obecí od 17. března 1859.

strany toho, kteří dříve potvrdili mají se do výše svého dle obecních velkých představených obecních,

Jeho c. k. apoštolské Velikostvo ráčil nejvyšším rozhodnutím od 13. března t. r. schváliti, že se mají velky představených obecních až do té doby, když budou zřízeny obecní podle nejvyšších ustanovení od 31. prosince 1851 konečně uspořádány, v těch obcích, strany nichž má používatí zákon obecní od 17. března 1859, předkládati žádám ku potvrzení tím způsobem, že potvrzení představených obcí venkovských valci má na úřady posilující, potvrzení představených obcí městských ale (pokud představení tyto podle základních statů obcí těch nezobrazuje Jeho Velikostva) na úřad krajský nebo kde toho není, na úřad zemský.

Podle dalšího nařízení tohoto nejvyššího rozhodnutí mají představení obcí a příslušní potvrzení svého a toho úřadu, kterým je potvrdí, učiniti přikazu toho: že obci zeměpán věrní a jeho poslušní býti, a povinností své k obci svědomitě vykonávati.

Wacht m. p.

Obecně

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro
císařství Rakouské.

Číska XIX.

Vydáno v Praze dne 23. března 1853.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

Kaiserthum Oesterreich.

XIX. Stück.

Ausgegeben und verendet am 23. März 1853.

Čísloka XIX.

Vydána a rozaslána dne 23. března 1852.

68.

Smlouva, učiněná dne 19. prosince 1851 mezi Rakouskem a Nizozemskem,

o srovnání dopravního poštovního sdružení s Nizozemskem a Anglií přes Teher.

Podpisána jest v Haagu dne 19. prosince 1851, a ratifikována vyhlášením císaře
dne 19. února 1852.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dolnatský, Chorvatský, Slavenský, Halébský, Vladimírský a Býrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojevoda Rakouský; velkovojevoda Tesnanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Styřský, Karulanský, Krajský, a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní- a Dolnoslezský, Moďenský, Pámský, Pinčenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšinský, Furlanský, Duhrovnícký a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyřalský, Kyburšský, Guričský a Gradišský; kníže Tridentský a Brivenský; markrabě Horní- a Dolno-
bálský a Istrianský; hrabě Hohensoňský, Feldkirchský, Bregenský, Sausenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajích;
velkovojevoda vojvodství Selského a t. d. a t. d.

Vědomo činíme a vyváděujeme tímto všem a jednemu každému, komu na tom záleží:

Jakož mezi plomocníkem Naším a plomocníkem Jeho Veličenstva krále Nizozemského o spásobu, jak má dopravní korespondence s Indií nizozemskou skrze mocnářství Naše přede jíti, zvláštní smlouva, jejíž v Haagu dne 19. měsíce prosince roku 1851, uzavřena a podepsána jest, ustanovení se stalo, kterážto smlouva v tato slova zní:

Původní text.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, ayant pris en considération, que par l'article 31 du traité postal entre les Pays-Bas et la Prusse du 26. Janvier 1851, l'administration des postes de Sa Majesté le Roi de Prusse s'est engagée, de concert avec l'administration des postes de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, à se charger du transport des dépêches closes, renfermant les correspondances entre le royaume des Pays-Bas et les établissements Néerlandais aux Indes Orientales, sur la distance à parcourir depuis la frontière des Pays-Bas jusqu'à Trieste et vice-versa, moyennant un droit de transit de trois gros d'argent par poids net de quinze grammes pour les lettres, et d'un tiers d'un gros d'argent, aussi par poids net de quinze grammes, pour les journaux et autres imprimés expédiés sans bandes; tandis que le même article du dit traité contient une disposition, suivant laquelle les arrangements à prendre pour l'expédition de ces mêmes dépêches, sur la distance entre Trieste et les Indes Néerlandaises, feront l'objet d'une entente ultérieure entre l'administration des postes des Pays-Bas et les autorités compétentes, ont résolu de nommer des commissaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche
Monsieur le Baron Antoine de Doblhoff-Dier, envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté impériale et royale Apostolique, etc., et

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas
Monsieur Pierre Philippe van Rosse, Son Ministre des finances, etc.

Překlad.

Vláda Jeho Veličenstva císaře Rakouského a vláda Jeho Veličenstva krále Nizozemského učinivše, že se článkem 31. smlouvy poštovní, uzavřené mezi Nizozemskem a Pruskem dne 26. ledna 1851, správa poštovní Jeho Veličenstva krále Pruského v souhlasení se správou poštovní Jeho Veličenstva císaře Rakouského zavázala, vzájemně se dopravovati uzavřených pakétů s korespondencemi mezi královstvím Nizozemským a nizozemskými osadami ve Východní Indii na cestě od hranic nizozemských do Terstu a naopak, na náhradu poplatku předobdobného tři grosů stříbrných za každých 15 gramů váhy čisté psaní a $\frac{1}{3}$ grosů stříbrného též za každých 15 gramů váhy čisté novin a jiných věcí tiskových, pod píškou křídlovou rozemlaných; kdežto v témtě článku smlouvy řečeno obsaženo jest ustanovení, že náhod se omlazeních, jeltto se na příležitost dopravování těchto pakétů poštovních na cestě mezi Terstem a nizozemskými Indii spatřiti mají, mezi nizozemskou správou poštovní a úřady příslušnými další ujednání státi má; tencež jen, se obě vlády, že ustanoví komissáře ovšice:

Jeho Veličenstvo císař Rakouský:
pana barona Antonína a Doblhoff-Diera, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Jeho císařsko-královského apolštolského Veličenstva atd., a

Jeho Veličenstvo král Nizozemský:
pana Petra Filipa van Rosse, svého ministersu financí atd.

Lesquels, après s'être communiqué réciproquement leurs pleins-pouvoirs, tenus en bonne forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche déclare adhérentement-particulièrement aux dispositions contenues dans l'article 31 du traité postal, entre les Pays-Bas et la Prusse, en ce qui concerne le transport des dépêches closes, dont il est question au dit article par le territoire des Etats de l'association postale austro-allemande, depuis les frontières des Pays-Bas, jusqu'à Trieste, et vice-versa.

Article 2.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche se charge de l'expédition et du transport de ses mêmes dépêches sur la distance de Trieste à Alexandrie et vice-versa, par l'intermédiaire des bateaux à vapeur de la société du Lloyd autrichien.

Article 3.

Les dépêches closes originaires des Pays-Bas et destinées pour les Indes Néerlandaises seront remises franches de port et sans aucun frais à l'agent de l'administration des postes britanniques à Alexandrie, ou à telle autre personne qui sera chargée par la dite administration du soin d'en faire l'expédition ultérieure, en vertu des arrangements existants à cet égard entre l'administration des postes des Pays-Bas et celles de la grande Bretagne.

kteřikto, sdělivše sobě chapské plnomocenství své a obědvavše je býti v následním způsobu, učinili jsou se o tyto články:

Článek 1.

Vláda Jeho Veličenstva císaře Rakouského prohlásuje se, že zcela a úplně přistupuje k ustanovením, obsaženým v článku 31. smlouvy poštovní mezi Nizozemskem a Pruskem, *) pokud se týkáje dočasně v řízení článku dopravního svržených paketů poštovních nověmi státi, k nímecku-rakouské jednotě poštovní náležejících, od hranic nizozemských až do Terstu a naopak.

Článek 2.

Vláda Jeho Veličenstva císaře Rakouského bře se se expedici a dopravními službami paketů poštovních na cestě z Terstu do Alexandrie a naopak prostředkem loďi parních společnosti rakouského Lloyd.

Článek 3.

Pakety svržené, přicházející z Nizozemska a ovláčené do Indie nizozemské odovzdají se bez parta a bez vlekého poplatku jednoteli britské administrace poštovní v Alexandrii nebo té jiné osobě, jik zhotavení dalšího dopravní od řízení administrace poštovní jest svrženo, a to podle ustanovení, jako v příčině té mezi nizozemskou a vellobritanskou administrací poštovní učiněno jest.

*) Článek 31. Křesťanské právní úpravy poštovní pravidlo společně a sice rakouskou správou paketení, dopravními svrženými pakety a posilami a svrženými mezi křesťanskými Nizozemskem a nizozemskými novými v loďi, od hranic nizozemsko-pruských do Terstu a vice versa. Některá, kteráž loď nizozemská správou poštovní se přichází paketů služba se nově vyjádřena dáti má, ustanovuje se na poz. 1. a 2. čl. a na službu poštovní křesťanskou, na cestě a obě státi se 1/2 gr. st. na 10 gramů váhy listů.

Redakce se máti cestu plus Terst k nashim řekoujich paketů a posilami a svrženými službami, obědvavše sebe se ustanovení, kteráž státi loďi, nizozemská správou poštovní svrženými dopravními paketů služba mezi Terstem a loďi nizozemskou a loďi křesťanskou slůžby.

De même les dépêches classées à destination des Pays-Bas, qui arriveront des Indes Néerlandaises pour être expédiées par la voie de Trieste, seront reçues à Alexandrie des mains du dit agent, et acheminées vers leur destination par le soins du Gouvernement autrichien.

Article 4.

Les dépêches classées à expédier par la voie indiquée ci-dessus, porteront respectivement l'adresse du bureau de Batavia, (Indes Néerlandaises) ou celle du bureau d'Amboin (Pays-Bas).

Néanmoins le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, pourra désigner d'autres bureaux d'échange, soit dans la mère patrie, soit dans les colonies, s'il y a lieu.

Dans ce cas les noms de ces bureaux seront indiqués en temps utile à l'administration des Postes de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche.

Article 5.

Les lettres et les journaux ou autres imprimés sous bandes, seront expédiés dans des paquets séparés avec une inscription indicative de leur contenu.

Article 6.

Les expéditions se feront une ou plusieurs fois par mois, selon qu'il y aura moyen de les faire passer par la voie de Trieste et par les Indes britanniques vers leur destination.

L'administration des postes de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche informera en temps utile l'administration des postes des Pays-Bas de l'époque du départ des bateaux à vapeur, et de tout changement, qui y serait introduit par la suite.

Takéž budou pakety uzavřené, ustanovené do Nizozemska, které přelézají v Indii nizozemské, a mají se dále dopravit po cestě přes Terst, v Alexandrii pod vlivy Rakouské a rukou jednatelů dočasných přejímají a dopravují tam, kam jsou ustanoveny.

Článek 4.

Zavřené pakety poštovní, ježtane budou mít po cestě určené dopravování, budou mít potaženo adresu úřadu poštovního v Batavii (Indie nizozemské) nebo adresu poštovního úřadu v Amboinau (Nizozemska).

A však vláda Jeho Velikostva krále Nizozemského může, budeli se jí viděti, ustanoviti i jiné úřady k výměně, jak v zemi mateřské, tak i v koloniích.

V případě takové výměny se jména těchto úřadů poštovních vprvčí čas upřesí poštovní Jeho Velikostva císaře Rakouského.

Článek 5.

Pasáži a cestující nebo jiné věci těžké pod páskou křížovou odoslati se mají v pakétích obdélkových pod nápisem, v nichž poznajíjířiti.

Článek 6.

Expedice půjde předešle jednou nebo dvakrát za měsíc dle toho, jak se má přiležitost, dostati je po cestě přes Terst a sira lodí britskou na místo, kam jsou ustanoveny.

Správa poštovní Jeho Velikostva císaře Rakouského dá v náležitý čas nizozemské správě poštovní věděti, kdy když parní lodou odjížděti a o každé změně, která by přeději v tom nastala.

Article 7.

Le bureau d'échange à Arnhem, ou tout autre bureau, qui le remplacera aux termes de l'article 4, ci-dessus, sera ouvert régulièrement et par le premier courrier ordinaire au bureau des postes à Trieste, ou à toute autre autorité, qui sera désignée par l'administration des postes de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, un bordereau indiquant le poids net des lettres et des journaux ou autres imprimés sous bandes, renfermés dans les dépêches, tant à l'égard de celles qui arrivent des Indes pour les Pays-Bas, que de celles qui seront acheminées des Pays-Bas vers les Indes-Néerlandaises.

Article 8.

L'administration des postes des Pays-Bas paiera à celle d'Autriche en faveur du Lloyd autrichien, pour le transport des dits paquets clos, expédiés dans l'une ou dans l'autre direction, au prix de neuf Kreuzer's, monnaie de convention, par poids net de quinze grammes pour les lettres, et d'un Kreuzer aussi par poids de quinze grammes pour les journaux ou autres imprimés sous bandes.

Article 9.

Les comptes des sommes à payer seront dressés par l'administration des postes des Pays-Bas et envoyés à la direction générale des communications à Vienne, à la fin de chaque trimestre et soldés en argent ou en bonnes lettres de change sur Vienne.

Article 10.

La présente convention sera ratifiée aussitôt que possible par les Gouvernements respectifs.

Ella sera mise à exécution à dater du Vingt Décembre 1851 et restera en force jusqu'au trente-un Décembre de l'an 1860.

Článek 7.

Úřad kartovací v Arnhemě nebo každý jiný úřad poštovní, který by poslal člunku 4. nastoupil na jeho místo, bude pravidelně posílat první obyčejnou poštu úřadu postovnímu v Terziu nebo tomu úřadu, kterým správa poštovní Joha Vollebasta císařského pojmouje, listek přívodní, z něhož bude viděti váha listův obalových v pakétích poštovních psaní a novin nebo jiných věcí tělesných pod páskou křídlovou, a to jak co se týče těch pakétů, které přicházejí z Indie do Nizozemska i těch, ježto se posílají z Nizozemska do Indie nizozemské.

Článek 8.

Nizozemská správa poštovní plátili bude správu rakouskou k ruce Lloydův rakouského za dopravování dotčených pakétů zavěšených, ač se posílají na tu nebo na onu stranu, 9 kr. k. m. poplatku za každých 15 gramů váhy čistě, kterou mají psaní, a 1. kr. k. m. za každých 15. gramů váhy čistě, kterou mají noviny a jiné věci tělesné pod obálkou.

Článek 9.

Účty o sumách, ježto se budou míti plátili, odhlásovati bude nizozemská administrace poštovní, poše je ka konci každého čtvrtletí generálnímu ředitelství komunikací ve Vídni a zaprávi je buď ve stříbře nebo v dobrých směnkách, vydaných na Vídeň.

Článek 10.

Smlouva tato bude co možná nejdříve od vlády, ježto se týče, ratifikována.

Ve skutek vějde dne 20. prosince 1851 a zůstane v moci až do 31. prosince 1860.

En foi de quoi les commissaires nommés ci-dessus ont signé la présente convention qu'ils ont remise des copies des leurs armées.

Fait à la Haye, le dix-neuf du mois de Décembre de l'an mil huit cent cinquante et un.

Dobhoff.
(L. S.)

Bosse.
(L. S.)

Tomn na svědomí se výše jmenovaní komisaři ve smlouvě této podepsali a pečeti svou jí opatřili.

Stalo se v Haagu dne devatenáctého měsíce prosince roku tisícého osmáctého padesátého prvního.

Dobhoff.
(L. S.)

Van Bosse.
(L. S.)

My vůle a uvážení članky této základní smlouvy, vyznačujeme tímto, že je v celku schvalujeme a oblibujeme. I prohlašujeme, příslibujíce slovem Našim Císařsko-Královským, že všechno to, co v ní jest obsaženo, věrně dáme vykonati, anž dopustíme, aby se jí jakým koli způsobem od občanů Našich na odpor jednalo. Tomu na svědomí jsme se v této smlouvě vlastní rukou podepsali a pečeti Naší k ní jsme přitisknouti kázali.

Dáno v Našem císařském městě Vídni dne dvacátého devátého měsíce ledna 1852, panování Našeho roku čtvrtého.

FRANTIŠEK JOSEF.

F. SCHWARZENBERG.

Z vlastního nařízení J. c. k. ap. Veličenství:

kg. rytíř Liechmann z Palmrode,

dvorný a místopisec r. c.

Částka XX.

Vydána a recenzována ve vydání pouze německém 27. března 1852, v tomto
druhitém vydání 30. června 1852.

69.

Smlouva obchodní a plavební mezi Rakouskem a Sardínskem, učiněná
dne 18. října 1851.

Podpisová a plomoceníká obopojně ve Vídni dne 18. října 1851 a ratifikace vymeškové tamtéž dne 22.
června 1852.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmašský, Chor-
vatský, Slavonský, Hašidský, Vladimírský a Illyrský, král Jeruzalemský
a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský;
vojvoda Lotarinský, Salebarský, Štyrský, Korutanský, Krajský,
a Bukovinský; velkokníže Sedmitražský; markrabě Moravský; vojvoda
Horná- a Dolnoslezský, Modenský, Parmanský, Pláncanský a Quastalský,
Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kýchurský, Gorický a
Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horná- a Dolno-
lužický a Istrianský; hrabě Bohenemský, Feldkirchský, Bregenský,
Sannenbergský a t. d.; pán Teretský, Kotarský a na Slovinském krajišti;
velkovojevoda vojvodství Selského a t. d. a t. d.

Vědome činíme a vysvětlujeme tímto všem a jednemu každému, komu
na tom záleží:

Jakož mezi plomoceníky Našimi a plomoceníkem, jež Jeho Veličen-
stvo král Sardínský k tomu ustanovil, za přičinou urovnání záležitostí
obchodních a plavebních, ježto mezi obopojnými zeměmi a poddanými
Našimi ode dávna šťastně trvají, dne osmáctého měsíce října minulého
roku smlouva ve Vídni uzavřena a podepsána jest, kteráž v tato slova zní:

Původní text.

Sua Maestà l'Imperatore d'Austria e Sua Maestà il Re di Sardegna desiderando facilitare ed estendere in modo reciprocamente vantaggioso le relazioni commerciali e marittime esistenti tra i due paesi, mettendo le loro bandiere sul piede di una perfetta eguaglianza come pure i rispettivi sudditi sul piede della nazione la più favorita e riducendo scambievolmente le tasse doganali sopra un certo numero di prodotti naturali ed altri, spediti e transitanti dall'uno nell'altro paese, hanno convenuto di aprire una negoziazione ed hanno a ciò nominato a loro Plenipotenziarii:

Sua Maestà l'Imperatore d'Austria:

il Signor Felice Principe di Schwarzenberg, Cavaliere Gran Croce degli ordini I. R. di Leopoldo e di Francesco Giuseppe, Cavaliere dell'ordine I. R. militare di Maria Teresa, insignito delle Croci del merito dei servizi militari ecc. ecc., I. R. Ciambellano, Consigliere intimo attuale, Tenente Maresciallo, Proprietario del Reggimento Fanti N.º 21, Suo Ministro-Presidente e Ministro della Casa Imperiale e degli affari esteri, ed il Signor Andrea Cavaliere di Baumgartner, Cavaliere dell'I. R. ordine di Leopoldo ecc., Dottore in Filosofia, Presidente dell'Accademia Imperiale delle scienze in Vienna, I. R. Consigliere intimo attuale, Suo Ministro del Commercio, industria e pubbliche costruzioni:

Sua Maestà il Re di Sardegna:

il Signor Adriano Thonon dei Conti di Revel, Comendatore del Suo Ordine dei Santi Maurizio e Lazzaro, Gran Croce dell'Ordine di Cristo del Portogallo, Suo inviato stra-

Překlad.

Jeho c. k. apšft. Veličenstvo císař Rakouský a Jeho Veličenstvo král Sardinský, žádajíc toho, aby trvajici mezi těmito dvěma zeměmi obchodní a mořské spojení upřesňoben oběma stranám prospěšněm se polehčila a rozšířila a to tím, že se Jejich lední prápury v úplava nobě rovnosť, jakob i ti křelí poddaní v stejnosť míru a míroden nejvyšší výhodu podávajícím přivádějí, a poplatky nobí jistěho postu plošit a jiných vývozků, jakto se u jedné země do druhé posílají nebo provádějí, obapotáli snížit, došli se mezi sebou o to, aby se započalo vyjednávání a uzavřeli k tomu určití plněnomocníky:

Jeho c. k. apšft. Veličenstvo císař Rakouský:

pana Felice knížete ze Schwarzenberka, velkokřížníka c. k. řádu Leopoldova a řádu Františka Josefa, rytíře c. k. vojenského řádu Marie Teresie, majitele vojenského záslužného a vojenského služebního kříže a t. d. a t. d., komořího, c. k. skuteč. tajného rady, polního podmaršálka, majitele pištolí práva č. 21, Jeho Veličenstva presidenta ministerstva, ministra ciambelloho domu a náležitostí zahraničných, a pana Ondřeje rytíře a Baumgartnera, rytíře c. k. rakouského řádu Leopoldova a t. d., doktora filosofie, presidenta císa. akademie věd ve Vídni, c. k. skutečného tajného rady, Jeho Veličenstva ministra tržby, průmyslu a starby veřejné:

Jeho Veličenstva král Sardinský:

pana Adriaana Thonona a rade hraběte a Revela, komanděra Jeho Veličenstva řádu svatého Mauricia a Lazara, velkokřížníka portugalského řádu Kristova, Jeho Veličen-

ordinario e Ministro Plenipotenziario presso Sua Maestà Imperiale e Reale Apostolica, i quali dopo avere scambiati i loro pieni poteri ed averli riconosciuti in buona e debita forma hanno ratificato gli articoli seguenti:

Articolo 1.

Vi sarà reciproca libertà di commercio e di navigazione fra l'Impero d' Austria ed il Regno di Sardegna. I sudditi di ognuna delle alte Parti contraenti avranno reciprocamente la piena libertà di viaggiare, di risiedere, e di fare delle compré e delle vendite in tutta l'estensione del territorio dell'altra e godranno in affari di commercio e d'industria, sottoponendosi alle leggi ed ordinanze ivi vigenti, della stessa protezione e degli stessi diritti, privilegi, libertà, favori ed immunità di cui godono o godranno gli abitanti del paese; né saranno i medesimi obbligati, sotto verun pretesto a pagare per ciò altre o più elevate tasse ed imposte, che quelle cui vanno ed andranno soggetti i Naturali.

Articolo 2.

I sudditi di ognuna delle alte Parti contraenti, i quali secondo le leggi dello Stato cui appartengono, avendo pagate le imposte e tasse stabilitevi hanno in esse il diritto di frequentare le fiere ed i mercati, di fare delle compré per bisogno della propria arte ed industria, e di girare nel paese per ricevervi delle commissioni portando o se occorrevi delle commissioni portando o se occorrevi nel territorio dell'altra, senza pagare tasse ed imposte per i loro esercizi, e senza essere sottoposti ad altre restrizioni che a quelle, cui andranno soggetti gli abitanti

stra minorobádného vyznání a zvláštěněného ministra a jeho c. k. spoít. Veličenstva, kterélito vyměnilo své plnomocenství a shledalo je v dobré a náležitě formě, uznalo se o tyto články.

Článek 1.

Mezi smlouvajícím Rakouským a královským Sardinským bude oboustranně svoboda obchodu a přepravy. Poddaní obou těchto se smlouvajících vysokých stran budou požívati výjimečně úplné svobody, že budou mocti v zemích druhé strany vše celbých jejich rozáhllosti cestý konati, v nich se zdrávati, kupovati i prodávati, a postouhájící v náležitostech obchodních a průmyslových náležitých tuzích, budou též ochrány, a týželi práv, výsad, svobod, výhod a immunité požívati, jejich obyvatelé té země požívajíti bezohledně požívati, také nemají býti povinni pod náležitým zámyslem na ten příčinou buď jejich neb větších tax nebo dávek platiti nežli těch, jasně domáti obyvatelé jsou nebo budou podobně.

Článek 2.

Poddaní obou smlouvajících se vysokých stran, kteří vše náležitě toho státo, k náležitým platěti, se zapravují tuzích vyměňováních dávek a tax mají právo, volně a tržky státo toho rozáhlivosti, více pro potřebu své živnosti kupovati, nebo v země se vzory nebo bez nich cestovati a tam komise míti, budou požívati téželi práva v obvodu druhé strany, aniž budou na příčinou provozování své živnosti jakých tax nebo dávek platiti, a jasně obecně požívati, nežli těch, kterým podobně jsou obyvatelé domáci, kteří jsou k provozování téželi živ-

del paese abilitati agli esercizj medesimi, ben intesa però, che non sia loro concesso di portare seco delle merci destinate a atte alla vendita.

Articolo 3.

I sudditi di ognuna delle alte Parti contraenti saranno nei paesi dell'altra esenti da qualunque servizio militare, sia per terra sia per mare, sia nella milizia o nella guardia nazionale e non potranno essere assoggettati per le loro proprietà mobili ed immobili ad altre incumbenze, restrizioni, tasse ed imposte che a quelle, cui saranno sottoposti i nazionali. Saranno anche esenti da prestiti forzosi e da ogni contribuzione straordinaria, purchè non siano generali e stabiliti per legge.

Le loro abitazioni, i magazzini, e tutto ciò che ne fa parte e loro appartiene per oggetti di commercio o di residenza saranno rispettati e non saranno soggetti a visita e perquisizioni vessatorie; non potrà farsi alcun esame od ispezione arbitraria delle loro carte, libri e conti commerciali, nè potranno tali operazioni praticarsi altrimenti, che qualora ed in quanto ciò sia ammesso e regolato dalle leggi alle quali vanno soggetti i Nazionali.

Articolo 4.

I sudditi di ciascuna delle alte Parti contraenti potranno liberamente disporre per testamento, donazione, cambio, vendita od altrimenti di tutti i beni, che potessero acquistare e possedere legalmente nei paesi dell'altra, e quelli che gli rappresentassero secondo le leggi quanteunque sudditi dell'altra parte, potranno ereditare siffatte proprietà sia per testamento sia ab intestato, e pro-

cedere a qualunque modo, se jura non dovessero, vassalli e se non abodi, kteroby bylo ustanoveno nebo spšobeno k prodeji.

Článek 3.

Poddaní obou smlouvajících se vysokých stran budou v zemích druhé strany osvobozeni od všech služby vojenské na vojí i po zemi, ve vojích nebo v národní gardě, a nemají na příkazu jich službu nebo nemají na příkazu jich službu býti jiným povinnostem, omezením, taxám a dávkám, nežli těm, kterým jsou podrobeni obyvatelé domáci.

Oni budou také osvobozeni od každé zvláštní půjčky a od každé mimořádné daně, pokud tato není výslovně uvedena a zákonně ustanovena.

Jich obydlí, sklady a věci, ve čim nějakou částí toho, a nepřítomnosti obchodu aneb obřadů k tomu příslušných, má se řídit a tato vše všechně týravě dohlédka a prohlídání proto býti; tě se nemají jejich obchodní spisy, knihy a listy libovolně ukazovati a prohlédati, a něco takového může se jenom tehda předat, když a pokud to zákony, jinými domáci obyvatelé jsou podrobeni, jest dovoleno a rybněno.

Článek 4.

Poddaní obou smlouvajících se vysokých stran budou posledním pořádkem, dáním, směnkám, prodejem a jiným způsobem dle libosti moci činiti se všemi svými věcmi, kteréž v zemích druhé strany podle zákona mohou nabýti a držeti, a ti, kteří dle zákonů nastoupí na jejich místo, sčíteliv poddaní druhé strany, budou moci takovou majetnost v následku posledního pořádku

deriva possono secondo la legge; essi potranno disporre, come meglio loro piacerà pagando soltanto le imposte, tasse ed altri diritti, e cui in simile caso saranno pure soggetti gli abitanti del paese ove le dette proprietà esistono.

Nel caso di assenza degli eredi oari seguita la stessa regola che in simile caso è prescritta riguardo alle proprietà degli indigeni, fino a tanto, che gli aventi diritto abbiano fatto le necessarie disposizioni per possederne possono.

Qualora delle contestazioni si elevassero fra diversi pretendenti riguardo al diritto su tali proprietà, esse dovranno risolversi dal Tribunale competente secondo le leggi del paese, ove sono situate i beni in discorso.

Vengono anche confermati i trattati per l'abolizione dei diritti dall'alloggio e di detrazione del 31 Agosto 1763 e del 19 Novembre 1824 già esistenti fra l'Austria e la Sardegna dovendo interpretarsi il presente Articolo in senso estensivo e non mai restrittivo.

Articolo 5.

I Sardi nell'Impero d'Austria e gli Austriaci nel Regno di Sardegna saranno liberi di regolare come i Nazionali i loro affari per se stessi, e di affidare la procura a persona di loro propria scelta, senza essere obbligati a pagare alcun salario o retribuzione a quelli agenti, fattori ecc. di cui non vogliono servirsi, non essendo in tale riguardo soggetti ad alcuna restrizione a motivo della loro nazionalità, ma soltanto a quelle stabilite dalle leggi generali del Paese.

anche ad intestato dritti a due uikordi v ad se vrianzi, die libosti e fin uliani, a budou jenam ty dinky, tazy a jisej poplatky platiti, kterym v pripadech podobnych obyvatele ti země, kdo se dotčene vlastnictvi nalich, rovněž bytaji podrobeni.

Bylyby dlečenei nepřítomni, má se beriti takat pravidla, jake v podobnych případech strany vlastnictvi obyvatele domacich jest předepisano, ad ti, kdo k tomu jsou oprávněni, učiní opatření, jakat k vrianzi se v to jest potřeba.

Vazilyby mezi rozličnými nápadnými strany práva k takovému vlastnictvi nějaké vzájemě, mají se vzájemě ty od příslušných soudů die náhodě ti země, kdo dotčenei statky leží, rozhodovati. Také se potvrzuji smlouvy mezi Rakouskou a Sardinskou strany uvolněn práva nápoděho a odrovněho již dne 31. srpna 1763 a dne 19. listopadu 1824 učiněné, jakež člasek tento vykládati se má takto v smyslu rozšířovacím a nikoliv v smyslu omezovacím.

Článek 5.

Sardinci v říši Rakouské a Rakoušané v království Sardinském mají míti všeli, tak jako domácí obyvatelé náležitosti své buď sami řídit nebo jich spravovati nákou, jeji sami sobě volit, voliti, anit budou vřabci, nějaký plat nebo náhradu těm agentům, fakturám a t. d. platiti, jeji voliti přitčesně, a anit budou v říši té za přítomou své náhodnosti podroběni jazyk něli těm omezením, jake jsou ustanovena obecnými zákony zemskými.

Essi saranno assolutamente liberi nel contrattare le compravendite, nel fissare i prezzi di tutti gli oggetti di commercio ed in tutte le disposizioni commerciali assoggettandosi al legale regime doganale ed a quello delle privative dello Stato.

Essi avranno anche un libero e facile accesso presso i tribunali di ogni istanza e giurisdizione per agire e difendersi in giudizio. Saranno liberi di valersi dell'opera di quelli avvocati, notaj ed agenti, che crederanno otti a rappresentare i loro interessi, e potranno generalmente nei rapporti giudiziari gli stessi diritti e privilegi, che sono e saranno accordati ai sudditi dello Stato il più favorito.

Articolo 6.

Tutte le merci, delle quali nell'uno degli altri Stati contraenti è permessa l'importazione e l'esportazione, il transito od il deposito su bastimenti nazionali potranno pure legalmente essere introdotte, esportate, transitate e depositate, su bastimenti dell'altro Stato, senza pagare altri o maggiori dazii e diritti, senza essere sottoposte ad altre o maggiori restrizioni e partecipando pienamente ai medesimi privilegi, riduzioni, benefici e restituzioni, che vengono o verranno accordati alle merci introdotte, transitate e depositate su bastimenti nazionali.

Parimenti tutte le merci, che per la via di terra vengono introdotte, esportate, transitate e depositate mediante conduttori e con mezzi di trasporto appartenenti all'uno degli altri Stati contraenti godranno nell'altro sett'ogni rapporto dello stesso trattamento al pari di quelle introdotte,

Oni budou při navzájem koupě i prodávě, při ustanovení cen svých věcí obchodních a ve všech komerčních opatřeních požívati úplné svobody, mají se však podrobiti zákonnému předpisům, cta a státního monopolu se týkajícím.

Oni budou také mítí svobodu a lehký přístup k soudům každé instance a jurisdikce, za příčinou podáními žalob a hájení se před soudem. Oni budou mítí svobodu užívati, užívati spolupůsobení těch advokátů, notářů a agentů, kteří se jim vidi býti spůsobnými k zastírání jich interestů, a budou vůbec v soudních záležitostech požívati těch práv a privilegií, která jsou nebo budou povolena poddaným státa, největších výhod požívajícím.

Článek 6.

Všechny zboží, jejich dovoz, vývoz, převoz nebo uložení v jednom z těchto smlouvajících se vysokých států na tuzemských lodích jest dovoleno, bude se mocti i na lodích druhého státa zákonně dovážeti, vyvážeti a prováděti i ukládati a to neplatě jichých výměň cel a poplatků, a nepodléhaje jiným nebo větším omezením a úplné požívaje těch privilegií, redukcí, dávkování a náhrad, jedná zmloum na lodích domácích dovoleným, vyvoleným, převoleným a uloženým jsou nebo budou povoleny.

Taktéž se bude se všelijak zmloum, kterých se po zemi vozbu nebo vozidlem jednoma ze smlouvajících se státa náležajícím dovolěti, vyvážeti, prováděti nebo do skladu přijímati, v druhém státa v každém způsobu ukládati tak, jako se zmloum, kte-

exportate, transitate a depositate mediante conduttori a con mezzi di trasporto nazionali.

Articolo 7.

I bastimenti austriaci arrovando nei porti dei Dominii sardi e reciprocamente i bastimenti sardi giugnendo nei porti dell'Impero d'Austria saranno trattati al loro arrivo, durante la loro fermata ed alla loro uscita sullo stesso piede come i bastimenti nazionali per tutte le cose che riguarda i diritti di tonnaggio, di pilotaggio, di porto, di fessoli di quarantena, di darsena e patente ed altri carichi, che gravitano sullo scalo del bastimento sotto qualunque denominazione, sia che i diritti sopra indicati si paghino a favore dello Stato, delle Autorità locali o di qualunque corporazione o stabilimento.

Anche in quanto concerne il collocamento dei navigii il loro carico e scarico nei porti, bacini e rade dei due Stati, nell'uso dei pubblici magazzini, bilancie, argani ed altri simili stabilimenti ed ordigni ed in generale riguardo a tutte le formalità e disposizioni concernenti l'approda, la fermata e la partenza dei bastimenti, non sarà accordato ai bastimenti nazionali alcun privilegio, che non sia egualmente accordato a quelli dell'altro Stato, secondo precisa volontà delle alte Parti contraenti che i rispettivi bastimenti siano trattati sul piede di una perfetta eguaglianza.

Articolo 8.

Resta per altro osservato dalle Stipulazioni degli articoli 6 e 7 tanto l'esercizio della pesca nazionale, riservandosi i Governi contraenti di regolarne le condizioni colle proprie leggi ed ordinanze, quanto la navigazione di costa o cabotaggio, che si fa in ciascuno dei due Stati da

réd se domácí, vyvážil, dovážil nebo skládal od domácích vesků nebo vesnicel.

Článek 7.

S rakouskými loďmi bude se, když připlouva do přístavů sardinských, a vzájemně se sardinskými loďmi, když připlouva do přístavů císařství Rakouského, při jich příchodu, po čas jich zdrávaní se a při odchodu tím způsobem nakládati, jako s loďmi domácími a to ve všem, co se týče tlaních, přehozních, přístavních, majákových, kantonálních, loďních a patentních i jiných poplatků, kterých pod jakým koliv jménem na loď nemá loď, ani se týč dotírací poplatky odvážlji k ruce státu, úradů místních nebo jakého koliv oboru nebo ústavu. Také co se týče postavení loď, nakládání na ně a skládání a rích v přístavech, náčelních a rejních obou států, uložení vešvých skládů, vozů, skřepů a jiných tomu podobných ústavů a příprav, a všeob co se týče vělečných formalitostí a ustanovení strany přístavní, zdrávaní se a odchodu loď, nepřiply se loďm domácím žádná výsad, která by se rovněž nepovolovala loďm druhého státu, pokudli to jest první vše ustanovujících se vynakých stran, aby se s loďmi, jichž se týče, na skládě úpln rovnosti nakládalo.

Článek 8.

Z toho, co v článcích 6. a 7. ustanoveno, vyjmá se však jak provozování domácího rybníctví, udržují sobě udržovající se vlády společně vyřadí rybníctví také die vlastních národn a usázeti, tak i plavbu pobřeží. Jedno se v obou státech a jednoho přístavu do druhého provozuje, pe-

un porto all'altro, essendo la medesima esclusivamente riservata ai bastimenti nazionali.

Articolo 9.

Tuttavia i bastimenti di ciascuna delle alte Parti contraenti potranno prendere o sbarcare una porzione del loro carico in un porto del territorio dell'altra e compiere nel primo caso il loro carico per l'estero o sbarcare nel secondo caso il resto del carico proveniente dall'estero in una o più parti dello stesso territorio, senza però pagare alcun dritto diverso da quello che pagasi dai legni nazionali.

Articolo 10.

In caso di naufragio od avaria di un legno appartenente al Governo od ai sudditi di una delle alte Parti contraenti sulle coste o nel Dominio dell'altra di esse Parti non soltanto sarà prestata ogni sorta di assistenza, ed usata ogni facilitazione ai naufraghi, ma anche i legni e le loro parti ed avanzi, i loro attrezzi e tutti gli oggetti che loro appartengono, le carte trovate a bordo, come pure gli effetti e le merci che fossero state gettate al mare, e che venissero salvate oppure il prodotto dalla vendita, se fossero vendute, saranno fedelmente restituiti ai proprietari dietro la loro domanda o quella del loro agenti o di altri debitamente autorizzati, e tutte oltre senza altro pagamento che quello delle spese del ricupero e della conservazione e di quelli eventuali dritti, e non altri che in caso simile si pagherebbero per un bastimento nazionale.

In mancanza del proprietario o di speciale agente sarà fatta la consegna ai Consoli, Vice-Consoli od Agenti consolari rispettivi; beninteso che in caso di qualche

névadás placha tato nyilvános tudósítással az államnak az őt tartoztatja.

Článek 9.

A vlnk budou lodí obou smlouvajících se vysokých stran část svého nákladu moci přijímati nebo skládati v přístavech, lodních v zemi druhé strany, a v prvníjím případě náklad svůj pro cizozemsko doplatiti, nebo v případě druhém ukytět svého a cizozemsko pocházejícího nákladu v jednom nebo ve více přístavech téhož zemiště sloužit, a nebudou za to platiti jiného poplatku, nežli toho, který platí lodí domácí.

Článek 10.

V případě utonutí nebo havarie lodí některé, jedné ze smlouvajících se stran nebo poddaným jejím náležející, na pobřeží nebo v obvodu druhé strany učiní se výsledným nejen větší pomoc a poskytnou se jim většího polehnutí, vyhledají se i lodě, jich částky a posádky, jich náklady a věci k nim náležející věci, papíry na lodí zanesené, jakob i větší svěřky a zboží, ježto byly honeny do moře a pak ochráněny, nebo to, co se stržilo na tob, když byly prodány, spravedlivě vydati vlastníkům k jich škodě nebo k škodě jejich náležející k tomu zúčastněným agentům, a to vše bez placení nebo jiného, nežli výhled na ochráněný a ochráněný, a takových, a vlnk škoděných jiných poplatků, kteréž se musí v podobném případě za lodí domácí zaplatiti.

Nepřítelky to škoděného vlastníka nebo zvláštního agenta, učiní se ochráněný tomu kterému konsulovi, místokonsulovi nebo konsulkárnímu agentovi, rovněž se vlnk, že,

legale restano su di un tale naufragio riguarda ai legni, effetti e mercanzie, la decisione sul medesimo sarà deferita ai Tribunali competenti del paese.

Per maggiore chiarezza si stabilisce espressamente, che per i legni, le loro parti ed anassi, per gli effetti e le merci, che in caso di naufragio od avaria verranno depositati in qualunque punto del territorio, non si pagherà alcuna dazio, in quanto questi oggetti vengono messi sotto la sorveglianza delle autorità competenti, e non entrano in commercio interno.

Articolo 11.

Le patenti e carte di bordo dei bastimenti Austriaci e Sardi, annesse e riconosciute nel paese d'origine come sufficienti per comprovare la nazionalità dei medesimi, ne faranno fede anche nei porti dell'altra delle alte Parti contraenti.

Qualora le patenti e carte di bordo sieno annesse e riconosciute nel paese d'origine come sufficienti per comprovare la portata dei medesimi, ne faranno fede anche nei porti dell'altra delle alte Parti contraenti in quanto dalla portata dipende la determinazione dei diritti, delle tasse e delle imposte, che gravitano sugli scali dei legni, salva la riduzione da farsi in base di tabelle metrozoniche delle locazioni di quelle patenti e carte alle misure legalmente usate nei porti medesimi.

Articolo 12.

La navigazione del Po, del Ticino e dei loro affluenti, che sono sotto il dominio Sardo ed Austro-Sardo sarà libera ed esente da qualunque aggravio, e le regole necessarie a tale oggetto come pure per la

kolýby někdy dle zákona na takovouto strošokarov lod, na vršky a sbědi a si se potahoval, takovito reklamace odpraviti se má přistávkou voda té země k rozhodnutí.

Za přítomou větší zlobedlosti ustanovuje se výslovně, že se na loď, jich částky a pozůstatky, na vršky a sbědi, kteréž v případě strošokování loď nebo havarie na některém místě země té se vezou k uchování, nebude se platit žádného cla, pokud vše tyto se dají pod dohledku přístavných úřadů a nepřijdou v pošlévni v zemích odjedích.

Článek 11.

Loďní patenty a listiny lodí rakouských a sardinských, ježto se ve vlasti na dostatečně k prokázání jich národnosti připuštějí a uznávají, budou mít též moc průvodní i v přístavech druhé smlouvající se vysoké strany.

Býly-li loďní patenty a listiny ve vlasti země na dostatečně k prokázání jich síly nosily připuštěny a uznány, budou mít též moc průvodní i v přístavech druhé smlouvající se vysoké strany dotud, pokud na vše nosily náležitě vyměřeni poplatků, tax a dávek na lodí loďních, a vykazování redukčních kterých námit, přicházejících v patentech a listinách těchto na úřdy v ústředí přístavu dle zákona ústřední, kterážto redukce se má předevřítí na základě tabulek metrozonických.

Článek 12.

Plavba na řece Pádě, Ticinu a jich řekách postranních, ježto jsou pod vládou sardinskou nebo rakousko-sardinskou, má býti svobodna a všelikého obtížení prádná. Opatření, jež k tomu konci, jaká i za

vevlečení a odměny za dopravu, a za účelem dohledání a zlepšení plavby jest povolen, ustanoví se ve smlouvě článek, jímž bude uzavřeno smlouvající vysoké strany obopojně sebe uzavírají.

Článek 13.

Le due alte Parti contraenti s'impegnano di operare l'unione delle loro rispettive strade ferrate in modo che vengano congiunte Genova, Torino e Milano, sul punto che verrà giudicato il più conveniente agli interessi dei due paesi ed ai bisogni del commercio.

Tutti i dettagli dell'unione e del modo d'esecuzione verranno stabiliti con un'apposita convenzione.

Článek 14.

Le alte Parti contraenti hanno convenuto nelle seguenti concessioni e riduzioni daziarie.

1. Dalla parte dell'Austria.

1. Il dazio di entrata per i vini comuni del Piemonte importati per uso degli uffici doganali della frontiera Austriaca confinante cogli Stati Sardi, ora stabilito in Lire Austriache 14.79 al Quintale metrico spoco viene ridotto a solo Lire Austriache sette al Quintale metrico spoco.

2. Il dazio d'entrata per i vini vestiti, ora stabilito in L. austr. $4\frac{1}{2}$ al Quintale metrico netto, viene ridotto a L. austr. $1\frac{1}{2}$.

3. Il dazio di entrata per i manufatti da uno a due anni ora stabilito in L. austr. 6 per caduno viene ridotto in L. austr. $1\frac{1}{2}$.

4. Tutte le riduzioni o restituzioni di dazio od altre concessioni per la importazione, esportazione od il transito delle merci, che fossero state accordate ad altri Stati

příčinou dohodby a zlepšení plavby jest povoleno, ustanoví se ve smlouvě článek, jímž bude uzavřeno smlouvající vysoké strany obopojně sebe uzavírají.

Článek 13.

Obě smlouvající se vysoké strany sebe uzavírají, že spojení železnic jejich k tomu se vztahujících v ten způsob k místu připojení, aby Janov, Turín a Milán v tom směru, které se vzájemnými obou stranami potřebným na nejvhodnější, byly spojeny.

Všechny jednotlivosti spojení a jindy této ustanoví se zvláštní smlouvou.

Článek 14.

Smlouvající se vysoké strany shodly se o tyto výhody a snížení celů:

1. Se strany Rakouska.

1. Celo dováží a vývoz akobyjného z Piemonta a dováží přes některý ústí celů na rakouské, státní hranicích se dotýkající hranici, kteréž nyní vyměřeno jest na 14 rak. lir 79 cent. na každý metrický kvintal spoco, snižuje se na sedm rak. lir na jeden metrický kvintal.

2. Celo přivozní a vývoz v slavinách nyní na $4\frac{1}{2}$ rak. liry na jeden metrický kvintal netto vyměřeno, snižuje se na $1\frac{1}{2}$ liry rakouské.

3. Celo přivozní na dobytek jakýj jedno až dvoletní, nyní na 6 rak. lir z toho vyměřeno, snižuje se na $1\frac{1}{2}$ liry rak.

4. Všechny snížení nebo víceletí cla nebo jiné výhody strany dováží, vývoz a přívozem zboží, které by se povolí jiným státním v příčině obchodu po moři, přes

riguardo al commercio che si fa per la via di mare, per i porti franchi ed attraverso la linea doganale fra il Regno lombardo-veneto e gli altri Stati d'Italia, vengono accordate anche alla Sardegna e per il traffico che si fa attraverso i confini Austro-Sardi.

5. I dazi attuali sui pesci, i crostacei e le altre bestie acquatiche, la frutta fresca e candita, il bestiame da macello, i cavalli, i muli e gli asini, i legumi freschi e seccati, il legname di costruzione comune eabile, i saponi, le profumerie comprese le acque odorifere, la terra di magnesia e di manganese, le pelli crude, il vetro in lastre ed i libri non verranno aumentati durante il presente Trattato per le provenienze Sarde, oltre gli importi espressi nell'Annesso A.

6. Dalla parte della Sardegna.

6. Tutti i favori e istituzioni dei dazi, che dal Governo Sarde mediante i suoi trattati colla Francia del 5 Novembre 1850 e del 20 Maggio 1851, col Belgio del 24 Gennaio 1851, coll'Inghilterra del 27 febbrajo 1851, colla Grecia del 31 Marzo 1851, colla Confederazione Svizzera del 5 Giugno 1851, cogli Stati del Zollverein del 20 Giugno 1851, coi Paesi Bassi del 24 Giugno 1851, e mediante altri trattati furono accordati alle merci provenienti dai rispettivi paesi, sono nello stesso modo accordati ed applicati anche ai medesimi generi di mercanzie provenienti dall'Impero d' Austria sia che vengano introdotti nella Sardegna per la via del mare, oppure per la via dei fiumi o per terra.

7. Il dazio di entrata per lo esporto di birra di lens, di ritagli e rimosse di panno, stabilito nel trattato col Belgio in

phitary svobodně nebo čáru celni mezi Lombardsko-Venitským královstvem a jinými státy vládkými, povolí se také Sardínsku k obchodu přes hranice rakousko-sardínské.

5. Nynější cla z ryh, sklopných a jiných vodních živočichů, ovocí čerstvého a octrovanného, drahých povoleného, koží, mohlí, celí, látkám čerstvých a sušených, sprostého a dráhého dříví dřevního, dříví, vosků čili parfenů, mýdel a vodíčkami vonících, magnesi a hrdého kamene, svrčků celí, plach sklenných a knih nových se na čas tříděl této smlouvy na provenience sardínské nad sumy v příloze lit. A. obsažené.

6. Ze strany Sardínska.

6. Všechné výhody a milosti celní, ježto od vlády Sardínské ustanovili s Francouzskem ode dne 5. listopadu 1850 a 20. května 1851, s Belgií ode dne 24. ledna 1851, s Angliíkem ode dne 27. února 1851, s Řeckem ode dne 31. března 1851, s jednotou Švýcarskou ode dne 5. června 1851, se státy spolku celního ode dne 20. června 1851, s Nizozemskem ode dne 24. června 1851, nebo jinými ustanoveními smlouby a dohovory mezi příslušnými byly povolány, povolí se a uložiti se jim bude tými způsobem strany stejného a cizofetě Rakouského příslušného zboží, až se přiváží do Sardínska po moři nebo po řekách nebo po zemi.

7. Clo dovozní a příhradek z viny odpadkové, sušených ošivků a ubíraček,

te. 1 il chilogramma, viene ridotta a 50 Centesimi.

8. Il dazio d'entrata per i fornimenti da tiro scoppiali era stabilito in franchi 100 i 100 chilogrammi vien ridotta a franchi 75 e quello per i fornimenti da tiro guaranit era stabilito in franchi 150 i 100 chilogrammi a franchi 110.

9. Il dazio d'entrata per i balocchi da fucili e le mercerie comuni di legno viene ridotta da 50 franchi i 100 chilogrammi a 40 franchi.

10. I dazi d'entrata attualmente esistenti per i formaggi, i lavori da setole e da bastajo, i guanti di pelle, i tessuti, la biancheria e la passamentaria di ogni genere, i mobili, i cappelli, gli istrumenti da musica, le vetture a mulo ed i veggusa per viaggiatori, i paraqua o parasoli, ottone, piombo, packfong, mercurio nativo, i lavori d'oro e d'argento, le pietre preziose, perle e granate fine, i marci in tavolo, in canini, e scolpiti, modellati, puliti ed altrimenti lavorati, i vasellacci, vetri e cristalli, anche quando non fossero già finiti mediante i N.º 4, 7, 8 e 9 di questo Articolo, non verranno aumentati per le provenienze Austriache durante il presente trattato.

Articolo 15.

Se nell'evenire il Governo Imperiale accordasse ad altri Stati delle riduzioni o restituzioni di dazio od altre concessioni per la importazione, esportazione ed il transito delle merci riguardo al traffico che si fa per la via di mare e nominatamente per i porti franchi od attraverso la linea doganale fra il Regno lombardo-veneto e gli altri Stati d'Italia, tutte queste riduzioni, restituzioni e concessioni verranno accordate da per se e gratuitamente alla Sar-

dianoverse ve ambous a Belgii na jeden frank na chilogram, setraje se na 50 centi.

8. Clo dovrazi na sprasti beseni talni, vyměnen syri na 100 franků na 100 chilogramů, setraje se na 75 franků, a clo přivazi a zadobého beseni talního syri vyměnen na 150 franků na 100 chilogramů na 110 franků.

9. Clo dovrazi a hraček šitých a sprastého dřevěného zboží kramlíkové setraje se a 50 franků na 100 chilogramů na 40 franků.

10. Nynější cla dovrazi a syří, zboží sedláckého a řemeslnického, rukavic kožených, tkanic, prací šepičkářských a puzamentářských každého způsobu, nábytku, klobouků, nástrojů hudebních, vozů na pevných a vagonů pro cestující, stádel a drůbeží, mosazí, olova, paklenka, stříbr, prací ze zlata a stříbra, dráhého kamenní, drahých kamení a kraslic, desk ozdobných, kamenní a mramorové nebo mramorové tesané, modelování, klenčího znech jinač připevněného, a nádob, náleží a křídla, i také křídly dle čísel 4, 7, 8 a 9 článku tohoto smlouvy již ustanovená, nebudou na čas trvání této smlouvy na rakouské provenience zvýšeny.

Článek 15.

Kdyby budoucí vláda sardinská povolila jiným státům usnadnění nebo navrácení cla nebo jiné výhody strany dovazu, vývozu a převozu zboží pro obchod na moři a jasnějším plus přístavy neobdobné nebo plus celní čára mezi královstvím Lombardsko-Sardinským a jinými státy vládnými, povolí se vstříkka tato usnadnění, navrácení nebo výhody strany od sebe a zdarma Sardin-

graz ed al traffico che si fa attraverso i confini Austro-Sardi. Viceversa tutte le riduzioni o restituzioni di dazio od altre concessioni per la importazione, esportazione od il transito delle merci che il Governo Sardo accordasse in avvenire ad altri Stati, verranno da per sé e gratuitamente accordate all'Impero d'Austria. Quindi in nessun caso le merci introdotte ed esportate attraverso i confini Austro-Sardi nel territorio doganale d'Austria non verranno colpite da maggiori od altri dazi di quelli che verranno imposti alle merci che fossero introdotte ed esportate per la via del mare od attraverso i confini fra il Regno lombardo-veneto e gli altri Stati d'Italia.

Reciprocamente in nessun caso le merci introdotte ed esportate nel territorio doganale di Sardegna attraverso i confini Sardo-Austri non verranno colpite da maggiori od altri dazi di quelli che verranno imposti alle merci che fossero introdotte ed esportate per la via del mare od attraverso gli altri confini del territorio doganale del Regno di Sardegna.

Articolo 16.

Per dare al traffico dei rispettivi distretti confinanti quelle facilitazioni, che i bisogni del commercio giornaliero esigono, le alte Parti contraenti hanno convenuto come segue:

1. Saranno esenti dal dazio tanto d'entrata quanto d'uscita nel commercio attraverso i confini Austro-Sardi in ambedue gli Stati:

- a) Tutte le quantità di merci, per le quali il totale dei dritti da riscuotersi importa meno di 3 Centesimi;
- b) erbe di pascolo, fieno, paglia, strame, maniche per imballaggio e per cala-

sta e obbedu přes hranice rakousko-sardinské.

Zato povolí se všídky zemědělné nebo pastevní a nebo jiné výrobky strany darova, vývozu nebo přívvozu zboží, kterých by vláda sardinská budoucí jiným státním povolíla, samy od sebe a zdarma cizoběti Rakouského.

V žádném případě nebude tedy zboží, přes rakousko-sardinské hranice dováženo nebo vyváženo, v rakouském celním obvodu vyhlázeno nebo jináma du podrobena, nežli tomu, kteréh se ohledá na zboží přes hranice mezi královstvím Lombardsko-Sardinským a jiným státní vládkyjiné dováženo nebo vyvozené.

Vnitřně nebude zboží, v celém obvodu sardinském přes sardinsko-rakouské hranice dováženo nebo vyváženo, vyhlázeno nebo nějakáma jináma du podrobena, nežli tomu, kteréh se ohledá na zboží po moři nebo přes jiné hranice celního ústada království Sardinského dováženo nebo vyvozené.

Článek 16.

Aby se poskytl oběma stranám těch kterých okresů pomezích svých pohlázení, když přívěhy každodenního obchodu vyhledávají, usnesly se následující se vysoké strany takto:

1. Jak od cla dováženo, tak i vývozného jsou v obchodu přes hranice rakousko-sardinské v obou státech osvobozeny:

- a) Všídké zboží, a kterého celá suma poplatků, jedlo se máj vyhlázen, čia méně pěti centesim,
- b) tráva, seno, sláma, stěna, mech k zabíradl a uspívání, byliny krmné, stě

latano, šruggi, girachi a canoe comuni, casperelle, piante vive (plantoni e magnoli di viti) grani in covoni, legumi in erba, lino e canape non battuti;

- c) alveri con ogni viventi;
- d) sangue di bestiamo;
- e) uova di ogni genere;
- f) latte, anche se coagulato;
- g) carboni di legna, carboni fossili, torba e carboni di torba;
- h) pietre da fabbrica e di casa, pietre da lastricato e da malino, e pietre ordinarie da arrotare, coti greggie da affilare, falci o falciante, tutte quelle scolpellate o no, per altro non malate né tagliate in lastre, scoria, ghiaja, sabbia, calce e gesso crudo, marra, argilla, ed in generale ogni qualità di terra ordinaria da mattoni e pentole, pipe, stoviglie;
- i) mattoni;
- k) cenere, sarsa (foccia di olivo interamente secca), panelli di nocce ed altre foccie prodotte con rimasugli di vegetabili, frutti e semi oleosi coti o torchiati;
- l) cenere diarsata e cenere di carbon fossile, concime (anche gusano), fardaci, sciacquaturo, vinaccio (grappo o foccia di uve), resti di malta, rottami di pezzi di pietra o di argilla, calce d'oro o d'argento (spazzatura d'orobi), fango;
- m) pane e farina in quantità di 10 chilogr.

castagne	10	"
carne fresca	4	"
formaggi, burro fresco	2	"
patate	100	"

a sbyčejší náhod, předložil, byly čerstvé (plně a sušené a vinné rovině), obilí v masech, kaštanů na rostlině, netřesný les a konopí,

- e) obilí a živými zvířaty,
- d) krev zvířecí,
- e) vejce vcelého druhu,
- f) mléko, i sušené (troušek),
- g) uhlí dřevěné, uhlí kamenné, rašelina a uhlí rašelinné,
- h) kameny k stavění a kámeny: kameny dlažební a mýlné, sprosté bruny, sprosté brunky na kopy a na arpy, tyto sbyčejší sá jsou stuzané nebo nestuzané, a vsk ne kážené ani na plochy rovinové; škůry, křemen, písk, uchášené výpus a nadra, síla, jíl a rýbec vcelík sprostá bíla na cihly, hrnce, džandry a nádoby,
- i) cihly,
- k) otruby, sarsa (vytlačené, docela suché šapiny olivové), náboje a jiné sbyčejší a vytlačené a docela vysušené ovce a sarsa olejových,
- l) vytoučený papír žilí žil z bylin a uhlí kamenného, marra (také gusno), výpalky, pozysy, mláto a matoliny, smetl, stěpy a nádoby kamenného a hliněného, zlato a stříbrné pány, náplav.
- m) chléb a mouka stíli 10 kilogramů

kaštaný	10	"
maso čerstvé	4	"
sýr, máslo čerstvé	2	"
zemičky	100	"

2. I prodotti naturali di quella parte della possessioni dei sudditi di agraria delle

2. Produkty přirodní z té části posezení, náležejících podléhajm obyv. natve-

alte Parti contracté, che mediante la linea confinaute Austro-Sarda fosse separata dai rispettivi canali o fabbriche potessero essere portati avanti dal dazio di uscita e di entrata a questi canali e fabbriche.

Mediante questa stipolazione non vengono punto alterate le stipolazioni maggiormente favorevoli dei trattati esistenti riguardo ai proprietari misti.

Articolo 17.

Potranno essere nominati e stabiliti dai Consoli, Vice-Consoli ed Agenti per la protezione del commercio di ciascuna delle alte Parti contraenti in tutti i porti e piazze di commercio dell'altra dove già risiedono dei Consoli di altri Stati, o dove secondo le leggi, le convenienze e l'uso sia ammessa la residenza di Consoli ed altri Agenti Stranieri.

Questi funzionarii godranno nel paese della loro residenza degli stessi diritti, privilegi e poteri, dei quali godono quelli delle nazioni più favorite, ma non entreranno in attività e nel godimento dei diritti e privilegi loro spettanti, se non dopo avere ottenuto l'exceptatur del Governo territoriale nelle forme a lui consuete.

Nel caso in cui i detti Consoli ed Agenti volessero esercitare il commercio saranno soggetti alle stesse leggi ed usi, ai quali sono assoggettati gl'individui privati della loro nazione nel luogo dove risiedono.

Articolo 18.

I Consoli, Vice-Consoli ed Agenti in quanto fossero autorizzati dai loro Governi ad intervenire come giudici ed arbitri delle questioni civili derivanti da contratti fatti tra i Capitani e gli equipaggi dei bastimenti della loro nazione, non potranno es-

vajících se vysokých stran, kteří rakousko-sardinskou čarou pomezí od těch kterých obydlí a stavení jest oddělena, mohou se bezce cla dovážního i vyvážního do těchto obydlí a stavení dostáti.

Tímto výmlukami nadřídí se všem výhodnějším jakéh výmluky ostatní, strany tak svých „proprjetorů míst“ používání jejich.

Článek 17.

K ochraně obchodu každé smlouvající se vysoké strany mohou se jmenovati a přidělit konsulové, místokonsulové a agenti ve všech přístavích a místech obchodních druhé strany, kde konsulové jiných států sídlí a kde dle zákonných, statutu a obyčejů konsulů a jiných agentů zahraničních jest dovoleno se zdrávati.

Tito funkcionári budou pobívatí v místě, kde sídlí, tých práv, výsad a též mezí, jakých pobívatí funkcionári národů nejvýhodnějších, a však nevojídat se služek a v pobívatí práv a výsad jim příslušejících, pokud rakouskou čarou existující vlády zemské v spůsobě a té obyčejně.

Kdyby konsulové a agenti dotčení chtěli provozovati obchod, budou používati týž zákonných a obyčejů, kterými osoby soukromé jich národa v místě, kde sídlí, jsou používány.

Článek 18.

Konsulům, místokonsulům a agentům, pokud od svých vlád jsou zmocněni, vstoupí se jakobto soudci nebo rozsudci do sporů civilních, ježto vznikají se mezi mezí kapitány a posádkou lodí jich národa, nemá se ve vykonávání těchto funkcí křáti nějaké

sero impediti nel esercizio di tali funzioni, e le autorità locali non potranno ingerir-
sene, salvo il caso, in cui la condotta del
Capitano o dell'equipaggio esigesse secondo
le leggi e prescrizioni del paese ove
trovansi, una siffatta ingerenza.

Questi funzionarj riceveranno cuian-
dio dalle Autorità locali tutta l'assistenza
che potrà legalmente essere ad essi ac-
cordata e che viene accordata ai funzionarj
delle più favorite nazioni, per la restituzi-
one dei disertori dei bastimenti da guerra o
mercantili del loro paese rispettivi.

Articolo 18.

Sua Maestà l'Imperatore d'Austria,
assecondando il desiderio di Sua Maestà il
Re di Sardegna, consente ad estendere le
stipulazioni del presente Trattato al Princi-
pato di Monaco posto sotto il protettorato
di Sua Maestà Sarda, in quanto vi siano
applicabili e verso reciprocità da parte di
detto Principato.

Articolo 20.

Il presente Trattato viene stipulato per
la durata di cinque anni dal giorno in
cui saranno scambiate le ratifiche.

Ove non venga disdetto da alcuna
delle alte Parti contraenti un anno prima
della cessazione, s'intenderà prorogato
per un quinquennio, e così di seguito si
riterrà continuato nell'avvenire ogni volta
per cinque anni, ove un anno prima dello
spirare di ogni quinquennio non venga dis-
detto da alcuna degli Stati contraenti.

přetáhky a úřadové místní nemají se v to
míchati, kromě toho případu, když chováni
se kapitána nebo mužstva dle národních před-
pisů té země, kde se nacházejí, takového
přísobení vyhledávají.

Tito funkcionáři mají také, co se týče
vydání oběhů, lež v národních aneb občan-
ských zemi od úřadů místních dostávat vši-
líké pomoci, která se jim dle národních ná-
le poskytnou, a která se poskytuje funk-
cionářům národních, nejvládních výhod paláva-
jících.

Článek 19.

Jeho Veličenstva císař Rakouský pří-
vítá, podle přání Jeho Veličenstva krále
Sardinského, aby se vjezdsky zastavily této
země na království Monako, jsoucí pod
ochranou Jeho Veličenstva Sardinského, po-
kod výjezdů těchto zem bez náhrady na vje-
zennosti se strany dotčeného království.

Článek 20.

Smlouva tato uzavřít se na pět let ode
dne vyjednání ratifikací.

Nabudeli od žádných ze smlouvajících se
výsokých stran rok před projitím vyprave-
dění, bude se pořídit na předložení na
dalších pět let, a tak se bude budovení po-
kaldě se pokračovanou na pět let pokračovat,
když nebude rok před projitím těch pět let
jřího trvání od jednoho ze smlouvajících
se státi napřed vypravením.

Articolo 21.

È riservata a S. A. R. l'Arciduca, Duca di Modena ed a S. A. R. l'Infante di Spagna, Duca di Parma la facoltà di accedere al presente trattato.

Articolo 22.

Il presente trattato sarà ratificato e le ratifiche verranno scambiate in Vienna nel termine di quattro settimane decorribili dal giorno d'oggi e più presto se sia possibile.

In fede del che i Plenipotenziarii delle alte Parti contraenti l'hanno sottoscritto e vi hanno apposto i loro sigilli.

Fatto in Vienna il 18 Ottobre 1861.

Schwarzenberg a. p. A. de Brouillem. p. Baumgartner a. p.

Articolo separato.

Non saranno reputati derogare al principio di reciprocità, che forma la base del presente trattato:

- a) i premi, che i rispettivi Governi accordano ed accordassero ai loro nazionali in riguardo dei bastimenti mercantili di nuova costruzione eseguita nel paese, in quanto questi premi non consistessero in esenzioni o facilitazioni riguardo ai diritti di porto e riguardo ai dazj per le merci condotte su quei bastimenti;
- b) le immunità accordate a diverse compagnie inglesi e russe dette „Yacht-Clubs“;
- c) le immunità accordate nell' Austria ai battelli a vapore del Lloyd Austriaco a cagione della speciale loro relazione coll' imperiale Istituzione delle Poste, e reciprocamente le immunità eguali che

Článek 21.

Jeho Král. Vysostí arcivévodovi vévodovi Modenskému a Jeho král. Vysostí infintovi Španielskému, vévodovi Parmenskému se uštaťovuje na vůli, obdržeti k ustoupení této přístoupiti.

Článek 22.

Smlouva tato má se ratifikovati a ratifikace mají se ve Vídni ve čtyřech nedělich od dnešního dne a pokud možná dříve vyměniti.

Toto se svědění plenomoční ustoupených se vysokých stran podepsali se v smlouvě této a přitukli k ní své pečeti.

Stalo se ve Vídni dne 18. Hjna 1861.

F. Schwarzenberg a. p. A. de Brouillem. p. Baumgartner a. p.

Článekové svídkovní.

Následující kusy smlouby se přikládají, aby byly na výnos pravidla valijnosti, která jsou základem smlouvy této:

- a) Premie, jakže ty které vlády dávají nebo by daly svým poddaným v přístěh nových v něm vystavených lodí obchodních, pokud premie tyto neodléhají v rozvolnění nebo potěšení strany poplatků přístavních a strany cel se shodí na nich valijnosti;
- b) výsady, které byly povoleny valijným anglickým a ruským společenstvem, „Yacht-Clubs“ uzavřem;
- c) výsady, které v Rakousku byly povoleny parolodím Lloydu rakouského na přístěh jich valijnosti postavem k cizofektnímu ústavu poštovnímu, a z druhé strany stejné výsady, kterých vláda Sardinská

Il Governo sardo potrebbe accordare alle compagnie incaricate del servizio postale;

- d) i vantaggi e favori che venissero concessi ad altri Stati in conseguenza di una completa unione doganale;
- e) i vantaggi e favori che venissero concessi nell' Impero d' Austria ad altri Stati della Lega germanica riguardo ai particolari rapporti di federazione esistenti coi medesimi;
- f) le speciali immunità, che godono in Austria i sudditi ottomani in base degli antichi trattati non applicabili ad altre nazioni.

Il presente articolo separato avrà la stessa forza e valore che se fosse stato inserito verbalmente nel trattato di questo giorno. Essi sarà ratificato e lo ratifichino saranno scambiato nel medesimo tempo.

Schwarzenberg n. p. A. de Borel n. p.
Haussgartner n. p.

společnostem, jinde stálka paševní jest evhena, snad povolí;

- d) prospěchy a výhody, kterých se jiným státním v následku úplného sjednocení celného povolí;
- e) prospěchy a výhody, které by se v císařství Rakouském jiným státním spolek německého na přívazce voličtelského smlouvy ušlechtilého spojení spolkového povolí;
- f) zvláštní svobody, kterých užívají v Rakousku poddaní turečtí na základě starých smlou, jichž se jiné národy neby vatahovati.

Zvláštní tento článok bude mít též moc a platnosť, jakoby do smlouvy od dookonalého dne skutečně přilhat býval. On bude ratifikován a ratifikace budou v téže časé vyměněny.

F. Schwarzenberg n. p. A. de Borel n. p.
H. Haussgartner n. p.

My viděvše a uváživše články této smlouvy, prohlásujeme tímto, že je všechny a jeden každý z nich schvalujeme a oblibujeme, příslibajíc slovem Našim císařsko-královským, že všechno to, co v nich jest obsaheno, věrně dáme vykonati, než dopustíme, aby se jim jakým koli spůsobem od občanů Našich na odpor jednalo.

Těma na svědomí jsme se v této smlouvě vlastní rukou podepsali a pečeti Naši císařsko-královskou k ní jsme přitisknouti kázali.

Dáno v císařském městě Našem Vídni, dne šestnáctého měsíce února
roku tisícého osmistého padesátého druhého, panovník Našeho rodu
čtvrtého.

Franz Josef.

F. Schwarzenberg n. p.

Z vlastního rozkazů Jeho cis. král. apo-
stolského Veličenosti:

Ignác rytíř Liechtenau a Palmstein,
čestný a ministerský rada.

Procentní částka dělů jednotlivých věcí	Jednotka měřítka pro výpočet			Počet jednotlivých věcí	Množství děl celkem		
	Měřítko dělů jednotlivých	Jednotka měřítka	Typ jednotky		Měřítko všechných dělů	Typ měřítka	Typ jednotky
2. Hmotné věci:							
a) kůže a kožešiny	1 kape	4		a) volná kůže	1 kus	4	
b) vlna a mohy jiné	"	2		b) kůže a kožešiny přeměněné	1 kus	2	
c) vlna a mohy jiné	"	10		c) vlna a mohy jiné	1 kus	10	
d) bavlna a lněná, vlna, bavlna, lněná, vlna a lněná, vlna a lněná	"	10		d) vlna a mohy jiné, bavlna, lněná, vlna a lněná	1 kus	10	
e) bavlna a lněná	"	10		e) bavlna a lněná	1 kus	10	
f) bavlna a lněná	"	1		f) bavlna a lněná	1 kus	1	
g) bavlna a lněná	"	1		g) bavlna a lněná	1 kus	1	
3. Hmotné věci:							
a) bavlna a lněná	"	2		a) bavlna a lněná	1 kus	2	
b) bavlna a lněná	"	1		b) bavlna a lněná	1 kus	1	
4. Hmotné věci:							
a) bavlna a lněná	1 kus bavlny	10		a) bavlna a lněná	1 kus	10	
b) bavlna a lněná	"	10		b) bavlna a lněná	1 kus	10	
c) bavlna a lněná	"	10		c) bavlna a lněná	1 kus	10	
d) bavlna a lněná	"	10		d) bavlna a lněná	1 kus	10	
e) bavlna a lněná	"	10		e) bavlna a lněná	1 kus	10	
f) bavlna a lněná	"	10		f) bavlna a lněná	1 kus	10	
g) bavlna a lněná	"	10		g) bavlna a lněná	1 kus	10	
5. Hmotné věci:							
a) bavlna a lněná	1 kus bavlny	10		a) bavlna a lněná	1 kus	10	
b) bavlna a lněná	"	10		b) bavlna a lněná	1 kus	10	
c) bavlna a lněná	"	10		c) bavlna a lněná	1 kus	10	
d) bavlna a lněná	"	10		d) bavlna a lněná	1 kus	10	
e) bavlna a lněná	"	10		e) bavlna a lněná	1 kus	10	
f) bavlna a lněná	"	10		f) bavlna a lněná	1 kus	10	
g) bavlna a lněná	"	10		g) bavlna a lněná	1 kus	10	
6. Hmotné věci:							
a) bavlna a lněná	1 kus bavlny	10		a) bavlna a lněná	1 kus	10	
b) bavlna a lněná	"	10		b) bavlna a lněná	1 kus	10	
c) bavlna a lněná	"	10		c) bavlna a lněná	1 kus	10	
d) bavlna a lněná	"	10		d) bavlna a lněná	1 kus	10	
e) bavlna a lněná	"	10		e) bavlna a lněná	1 kus	10	
f) bavlna a lněná	"	10		f) bavlna a lněná	1 kus	10	
g) bavlna a lněná	"	10		g) bavlna a lněná	1 kus	10	
7. Hmotné věci:							
a) bavlna a lněná	1 kus bavlny	10		a) bavlna a lněná	1 kus	10	
b) bavlna a lněná	"	10		b) bavlna a lněná	1 kus	10	
c) bavlna a lněná	"	10		c) bavlna a lněná	1 kus	10	
d) bavlna a lněná	"	10		d) bavlna a lněná	1 kus	10	
e) bavlna a lněná	"	10		e) bavlna a lněná	1 kus	10	
f) bavlna a lněná	"	10		f) bavlna a lněná	1 kus	10	
g) bavlna a lněná	"	10		g) bavlna a lněná	1 kus	10	
8. Hmotné věci:							
a) bavlna a lněná	1 kus bavlny	10		a) bavlna a lněná	1 kus	10	
b) bavlna a lněná	"	10		b) bavlna a lněná	1 kus	10	
c) bavlna a lněná	"	10		c) bavlna a lněná	1 kus	10	
d) bavlna a lněná	"	10		d) bavlna a lněná	1 kus	10	
e) bavlna a lněná	"	10		e) bavlna a lněná	1 kus	10	
f) bavlna a lněná	"	10		f) bavlna a lněná	1 kus	10	
g) bavlna a lněná	"	10		g) bavlna a lněná	1 kus	10	

Descrizione degli oggetti	Importo del dazio per l'importazione			Pojmenování věci	Měření věci v přímé dle		
	Měra del oggetto daziato	Importo del dazio	Tassa legale		Měra vypočet	Měření přímé dle	Těža náhodní
<p>Annotatione I. I libri con figure intagliate trattati come libri se le figure sono legate, e vice, impadronente, ed appartenente al libro medesimo. In caso contrario le figure intagliate daziate separatamente ed allora le espresione non si possa effettuare, l'intera opera sarà daziata come figura e vice versa.</p> <p>Annotatione II. I libri legati in di cui legatura è usata di frammenti ed altri ornamenti di metallo o di lignea, e se questi ornamenti sono lavorati di carta non tassati a parte.</p>				<p>Přípona první 1. Knihy s obrázky vyřezávané považují se jako knihy, pokud jsou obrázky připevněny, přilepeny, do té míry, aby s knihami byly spojeny. (Kniha má) se být obrázky vyřezávané, pokud nejsou přilepeny, vyřezávané se dazí jako jiné obrázky na papíře.</p> <p>Přípona první 2. Knihy vázané, jejichž vazba jest vyřezávaná, pokud jsou tyto obrázky kovové nebo jiné, nejsou dazovány, pokud jsou přilepeny, přilepeny se se jako papírové, se obrázky pojmenované.</p>			

Smlouva mezi Rakouskem a Sardínskem, učiněná dne 22. listopadu 1851,
na přičiněnou potlačení obchodu pašovačství na jezeře Lago Maggiore a v okolí Pádu
a Třístnu.

uzavřena v Turíně dne 22. listopadu 1851 a ratifikována ve Vídni dne 21. února 1852.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slovenský, Halléský, Vladimírský a Illyrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Karulanský, Krajský, a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Moděnský, Pavanský, Piačenský a Quastalský, Ověřimský a Zátorský, Tébínský, Furlanský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradštský; kníže Tridentský a Brivenský; markrabě Horno- a Dolno-
lužický a Isérianý; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregencský, Sonnenberský a t. d.; pán Teretský, Kotarský a na Slavinském krupěš; velkovojevoda vojvodství Selského a t. d. a t. d.

Vědomo činíme a vysvětlujeme tímto všem a jednemu každému, komu
na tom záleží:

Jakož na přičiněnou potlačení obchodu pašovačství mezi plnomocníkem
Naším a plnomocníkem Jeho Veličenstva krále Sardinského nová smlouva
dne 20. listopadu roku minulého v Turíně uzavřena a podepsána jest,
kteráž v tato slova zní:

Původní text.

Sua Maestà l'Imperatore d'Austria e
Sua Maestà il Re di Sardegna volendo re-
primare il frequente contrabbando che si
commette nelle acque dei rispettivi domini
del Lago Maggiore, del Ticino e del Po,
hanno ordinato che si procedessero tra i
due Governi gli opportuni concerti, affine
di rinnovare la Convenzione del quattro

Překlad.

Jeho v. k. apošt. Veličenstvo
císař Rakouský vlt. a Jeho Veli-
čenstvo král Sardinský, chtěje po-
tláčiti častý pašovačství, jakož se na vo-
dích jezeřích příslušejících obvodů jezera Lago
Maggiore a řek Pádu a Třístnu provozuje,
nařídili, aby se mezi oběma vládními spher-
ami přiměřená úmluva, na přičiněnou ob-
-

Dicembre 1834, introducendosi quei miglioramenti e quelle modificazioni che l'esperienza ha consigliati, e ciò anche in esecuzione dell'Articolo V degli articoli separati ed addizionali al trattato di pace del 6 Agosto 1814; e per ciò hanno nominato a loro Plenipotenziarj cioè:

Sua Maestà l'Imperatore d' Austria:

Il Conte Rodolfo Apponyi, Sua Cancelliere ed incaricato Straordinario e Ministro Plenipotenziario presso Sua Maestà il Re di Sardegna e

Sua Maestà il Re di Sardegna:

Il Cavaliere Luigi Cibrario, Cavaliere dell'Ordine Civile di Savoia, Commendatore dell'Ordine dei S. S. Maurizio e Lazzaro, Senatore del Regno, i quali dopo lo scambio dei rispettivi plenipoteri che si sono riconosciuti regolari, hanno convenuto e stipulato gli articoli seguenti:

Articolo 1.

Tutte le barche, qualunque ne sia la natura, le quali navigando nel Lago Maggiore e nei fiumi Ticino e Po entrano nelle acque comprese nei dominj Austriaci e Sardi per proseguire il viaggio lungo il corso del lago e dei fiumi anzidetti a qualsivoglia destinazione, indipendentemente da ciò a cui fossero tenute in forza dei regolamenti di sanità e di polizia, debbono essere soggette alla visita degli Uffizj di dogana per assicurarsi che avendo esse a bordo sale, tabacco ed altri generi di privata, questi generi siano destinati ad essere recati ai magazzini appartenenti alle finanze di almeno dei Governi limitati, il

vedi *andruy* ad 4. proximo 1834, a v ni se učinily ty opravy a andruy, kterých zkušenský skuznje listi započítali, a vše to i na souplnění, aby se v skutek uvedl čl. V. zvláštních a dodatných článků k andruy a více dne 6. srpna 1849 uzavřeno; jmenovali tedy svými plenipotenčníky, a to:

John c. k. apošt. Veličenstva císař Rakouský:

kráľe Rudolfa Apponyiho, Jeho Veličenstva kanzleja, mimofiskálního vykazovce a znenárodného ministra a Jeho Veličenstva krále Sardinského, a

Jeho Veličenstva král Sardinský, rytíře Ludvika Cibraria, rytíře savoyjského řádu národního, komandéra řádu Sv. Mauricia a Lazara, senátora říše, kteří po vyměnění svých toho se týkajících plenipotenství, jdito byla uzavra na právu, a těchto článků se uzavřeli a je učinili:

Článek 1.

Všichni loďi, kterého koliv národa, které plavice se po jezere Lago Maggiore, nebo po řekách Ticino a Po, vstupí do vod, zeměmi rakouskými a sardinskými obklopených, by se dle tohoto jezera nebo jezerovných tek do jakého koliv ustanoveného místa dle písmly, mají bez ohledu na to, k čemuž dle předpisu zdravotních a policejních jsou určazeny, se podrobiti prohlídavání ústavů celních, aby se našly převržené, le, vezoucí a sebou sili, tabák a jiné věci monopolu státalho, více tyto jsou ustanoveny do takových skladů, jdito

che dovrà essere comprovato da regolari documenti.

Se le barche provengono dal Lago Maggiore in direzione verso le rispettive sponde Austriache o Sarde, la visita come sopra dovrà effettuarsi soltanto a richiesta degli agenti di finanza di quelle dei due Stati alle cui sponde si trovassero più vicine le barche.

Entrando le barche nelle parti del Ticino o del Po soggette al dominio Austriaco o Sarde, qualunque ne sia la provenienza o la destinazione, la visita ha luogo all'Ufficio che s'incontra più prossimo al punto d'ingresso; opporà dovranno i conduttori farne la dichiarazione al primo Ufficio di dogana sotto le pene comunicate dalle rispettive leggi per la tentata introduzione in frode.

Qualora la patroni, proprietarij o conduttori di esse barche si opponesero alla visita prescritta da questo articolo si farà luogo contro di essi all'applicazione delle pene portate dai regolanti regolamenti secondo la qualità del caso e la gravità del fatto.

Articolo 2.

Nessuna barca, senza distinzione della qualità del carico può approdare in altro luogo fuorché in quello ove trovata stabilite un Ufficio daziario e nei limiti determinati dal segnale che vi sono collocati dall'Ufficio stesso, col mezzo di pari indicatori così stipiti.

Anche in detti luoghi non si potrà intraprendere nemmeno in parte le scorie, se prima non sianno ottenuta l'autorizzazione del Ricevitore dell'Ufficio.

nikdyli finanční úřadům sousedního státu, což se pak má prokázat řádnými listinami.

Přicházejí lodě takové od jezera Lago Maggiore v tu stranu k rakouskému nebo sardinskému břehu, dočasně prohlédnouti má se předešlé lodě jenom k řádnosti agentů finančních ambas a dvoctičko států, jichžto břehu lodě jsou více na blízku.

Vstupují lodě do těch částí Ticina aneb Pádu, jedná jsou podrobeny vladě Rakouské nebo Sardinské, bývá se vyšetřování to předse, si přicházejí odkud koliv a jsou ustanoveny karantény, a toho úřadu, který jest nejbližší tomu místu, kdež vstupily, a loděi vůdčové budsa posílají, učiniti sponě u prvěho úřadu oznámiti a to pod pokutou, v zákonech na podobačetví předse vaší a nedokonaně vyměřenou.

Kdyby se patronové, vlastníci nebo vůdčové lodí těchto prohlédnutí tomuto ne odpor stáli, přikročí se k nim tím trestem, který podle předpisu podle povahy jednotlivých případů a důležitosti skutků jest vyměřen.

Článek 2.

Žádná loďka, bezohled, jaký má náklad, nemůže přistáti na jiném místě, nežli tam, kde jest úřad celní a v mezech, které od úřadu samého prostředkem káží nebo rákos okázavých tam jsou vytknuty.

I v řekových místech nemůže se nijaké, ovšem ani částečně skládati předsa bráti, jestli dříve vytknutí úřadu toho ozná k tomu povolení.

Articolo 3.

È vietato espressamente a qualunque barca:

1. Di prendere terra, bordeggiare, gettar l'ancora, e affermarsi con qualsivoglia altro mezzo, fuori degli stabiliti luoghi d'approdo, tanto nelle acque del Lago Maggiore entro la distanza di 200 metri dalla sponda Austriaca e Sarda, quanto nelle parti Austriache e Sarde del Ticino e del Po senza averne prima ottenuta l'autorizzazione, la quale sarà conceduta soltanto per quei punti, che possono essere sorvegliati da un Ufficio di Dogana e per quel tempo che si reputerà da esso necessario.

2. Di calcare od introdurre fra la barca e la spiaggia o riva piccoli battelli o qualunque altro mezzo natante, che possa servire al trasporto del carico a terra e viceversa da questa alla nave.

Articolo 4.

Nelle pressante disposizioni s' intendono per gli effetti della presente convenzione, compresi i seni, canali ed isoli esistenti nei fiumi Po e Ticino.

Articolo 5.

Qualunque barca il cui ponte fosse congiunto alla riva ed alla sponda ovvero che in altra maniera avesse preso terra, si considera come realmente approdati e quindi incumbenti al conduttore o conduttori l'obbligo d'adempiere alle dichiarazioni giornali prescritte dai regolamenti generali per la dovuta verificaione dell'Ufficio.

Článek 3.

Vyloučeno se výslovným kodem napovídi:

1. Vše ustanovených míst přístavních, jak v jezeře Lago Maggiore na 200 metrů vzdáli od břehu rakouského nebo sardinského, tak i v rakouských a sardinských částech řeky Ticino a Piáda k břehu přístavní, podlé břehu soua s tam plaviti (bordeggiare), zakotvenati nebo jakým kodem jiným prostředkem všed ustanovených přístavních míst se upokojovati bez obdrženího díve povolení, kteréd se bude jenom pro ta místa dávati, ku kterým úřední osobá máti příslušeti a jenom na takový čas, který se mu výslovně bude povolen.

2. Stavěti mezi lodí a břehem malé lodě nebo nějakou jinou plavající věc, ješto by mohla k deprivování nákladu na pevnou zemi, nebo naopak a od na loď stavěti.

Článek 4.

Co se týče ústíků, kanálův této, překládají se nátoky, průlivy a ostrovy v řekách Piáda a Ticino na pojmuté do ustanovení předcházejících.

Článek 5.

Každá loď, jejíž mostek přístavní a břehem a nádvěním spojen jest, anebo která by se jiným způsobem s pevnou zemí byla spojila, překládá se na skutečné přístavní a výhled nebo výhledové bodu povinni, obdržeti povídly předopoznané osobá operující přímou nádvětiho potrovnati úředního osobá.

Articolo 6.

La dichiarazione del carico esata dei generi sarà presentata subito dopo l'approdo ed in un termine non maggiore tutt' al più di un' ora; sarà quindi tosto luogo la visita del carico giusta i regolamenti generali.

Qualora le merci o generi fossero dichiarati per una destinazione di scarico diversa da quella del luogo d'approdo, e per cui sioglia proseguire il viaggio per acqua, i conduttori o proprietarj dovranno iti muniti di bolletta a cauzione vincolata al certificato d'arrivo delle merci all'Ufficio della dichiarata destinazione se questa sarà per un punto del due domini Austriaco e Sardo; oppure all'ultimo Ufficio del confine d'acqua dell'uno o dell'altro dominio rispettivamente, se le merci fossero destinate all'estero; sotto l'osservanza in oltre delle forme, cautele e condizioni stabilite per le spedizioni di transito. I conduttori e proprietari delle barche i quali dopo seguito l'approdo ripartissero col loro carico senza essere muniti della prescritta bolletta a cauzione, incorreranno nella pena di una multa di 300 Lire.

Articolo 7.

I molini posti fra il Thafweg del fiume Po e Ticino e la sponda Austriaca o Sarda, si considerano come situati rispettivamente nel territorio Austriaco o Sardo, e sono soggetti all'esercizio degli agenti di finanza dello Stato nella cui acque si trovano. Se vi si rinvengono generi, merci ed altri oggetti riguardo ai quali non siano stati adempiti i regolamenti di finanza, si procederà al loro sequestro ed agli altri atti occorrenti

Clauolo 6.

Opozdi nákladu nebo zboží učini se hned když se přistane a na nejvýš v jedné hodině, nežel se neprohláší prohlášení nákladu dle obecných předpisů předce vezna.

Opozdiání se zboží nebo věci prohlášení, od místa přistáního rozdílne, kam pak má placha jít, buďto výškové nebo vlastněci muniti musí opatřiti boleta pokautovací (bolletta a cauzione), která musí se potvrditi, kdy zboží dojde k ústadi, pod který přišelí místo, kam jest ustanoveno, totiž někde v zemích rakouských nebo sardinských, nebo když zboží jest ustanoveno do cizozemská, a postudáno ústadi a rokůvní vodního toho nebo onoho státu, jehož se týká, totiž při tom formalnosti, předpisů a výmink, která jsou ustanoveny v příčině zásilek průvozních.

Správenci a vlastníci loděk, kteří přistaví a nákladem dle jedné, nejvýše opatřeni předepisovanou boletou pokautovací, propadnou 300 lir pokuty.

Clauolo 7.

Mlýny, jehle lodi mezi pobřežími řeky Po a Ticino a rakouským nebo sardinským pobřežím, pokládají se za lodi v tom kterém ústadi rakouském nebo sardinském a podrobeny jsou řízení agentů finančních toho státu, na jehož vodě se nacházejí. Nákladky se tam zboží nebo jiné věci, strany nich předpisům důchodkovým se neodcházejí náhod, seberou se a přikročí se k jednání

per l'accertamento legale della contravvenzione.

Articolo 8.

Qualunque apposta, scarico e deposito di merci, ancoraggio, bordeggiamento, trasbordo e stazionamento in luogo vietato o non autorizzato sarà considerato per una violazione della linea doganale e quindi darà luogo alle pene stabilite per fatto di contrabbando.

Articolo 9.

Sono eccettuati dalle precedenti disposizioni i casi di forza maggiore, i quali rendono assolutamente necessario l'approdo, lo scarico, l'ancoraggio, il bordeggiamento, il trasbordo o lo stazionamento vietati, legalmente provati in concorso dell'Autorità giudiziaria o locale.

Verificandosi però un accidente di forza maggiore dovrà essere dato immediato avviso al più prossimo Ufficio di Dogana nel termine di un'ora, da che ebbe luogo il fatto vietato, a cura del conduttore. In difetto del che non sarà ammessa giustificazione alcuna.

Articolo 10.

I porti ed ogni altro mezzo di tragitto sotto qualsiasi denominazione nei fiumi Po e Ticino ed egualmente il loro canale o trasporto qualunque recato sopra carri, barre, vetture e simili, sono essi pure soggetti alle presenti disposizioni, per ciò che concerne l'approdo, lo scarica-

mento, jehel k vyložení přestupků die náhoda jest možné.

Článek 8.

Vieřké přistání, vykládání nebo skládání zboží, zakotvení, sem i tam podle břehů plavání (bordeggiare), překládání nebo odřívání se na místech napovízaných nebo bez dovolení, bude se pokládati za přečinení činy celní a tudý budeo mítí místa pokuty za podvodnictví zločin.

Článek 9.

Z ustanovení věšto se vyjímají ty případy, když se přičina neodolatelná nemocí nezbytností jest nepotřebí, proti nepotřebí přistání, stání, ukotvení se, sem a tam podle břehů plavání, překládání nebo se zastaviti, pokud se to vyhledáním úpavě nemocích nebo místech die náhoda prokáže. Skládati se, že to byla taková neodolatelná potřeba, učiní správo ležé přimě a to rovněmí upřímně úřadu celního a to v hodině na to, když se jednáni napovízaně přívěo vnao. Opominěti se to, rovně místa hrděo celovněo.

Článek 10.

Převážky a věřké přečhánky přes řeky Po a Ticin, ať se jak koliv jmenají a takéž nákladáni (nebo přečhání vřel, ať se to díje na kárick, vřelích věřkých nebo uschách a t. p.) jsou rovněmí podrobory věšto ustanovněm, pokud se to týče přistavování, správní, skládání, ukotvování

razání, lo scario, l'ancoraggio, e stazionamento, il boleggio ed il trachardo.

Nel caso di contravvenzione, oltre le pene incorse dai passeggeri, proprietari, o consegnatori degli oggetti, i conduttori dei dotti porti, o altri mezzi notanti incorrono per la loro specialità nella multa di L. 300.

Articolo 11.

Se non è presentata la dichiarazione nel modo e nel termine ordinati dai precedenti articoli 5 e 6, ovvero se la dichiarazione si scopre infondata ed inesatta, si procederà per l'applicazione delle pene stabilite per simili contravvenzioni a tenore dei regolamenti generali.

Articolo 12.

Per le trasgressioni di polizia rimangono fermi i vogliono relativi regolamenti.

Articolo 13.

Sarà in facoltà dei due Governi di stabilire tanto sul Lago Maggiore quanto sui fiumi Ticino e Po delle imbarcazioni di guardia, onde meglio assicurare l'esecuzione delle lusinge costole e la repressione e punizione delle frodi e contravvenzioni.

Nell'esercizio della sorveglianza sul Lago Maggiore gli agenti di finanza dei due Stati non potranno approssimarsi a minor distanza di 200 metri alla riva dello Stato corrispondente; e in quanto ai fiumi Po e Ticino, non potranno sotto alcun pretesto approdare. Sono eccettati naturalmente il caso di forza maggiore e quello di fermi di barche, merci o persone fatti dagli agenti di finanza d'uno Stato sulle acque di dominio dell'altro Potenza e sulle isole dei fiumi Po e Ticino, per cui occorre

che se sostanziali, plavani sem e tam podľa bčeka a pšekládni.

V případe přestupků také propadnou řaditelové těchto převážek nebo jiných lodí kromě pokut, kterým porostali, vlastníci nebo příjimateléví říční třeň jsou podrobeni, za každou osobu 300 řr pokuty.

Článek 11.

Nepodává se sponěd sřlášenem, v předcházejících čl. 5. a 6. nařazeným, oznáměním se, že sponěd byla opravě nebo nešpřak, přišrodi se k pokutám, na přestupky takové předpisy obecnými vyměřeným,

Článek 12.

Tyktaje se přestupků politických, peněžních se v platnosti předpisy strany nich vydané.

Článek 13.

Bude to v mocí obou stáů, učiněti jak na jezeře Lago Maggiore tak i na řekách Piáa a Ticino loď strážní k tomu konci, aby se ve skutek uvedeni obecných předpisů opatrnosti a potlačeni i utrazení podlouhnutí lípe ujítio.

Agenti finanční obou stáů nemají se při dohlédni na jezeře Lago Maggiore přiblížovati k břehu státa sousedějícího na více nežli na 200 metřů, a to se týče lok Piáa a Ticino, nemají pod blízkým náhledem k břehu přitvářiti. Ovšem čai se vyjímka v případe náležející sílnosti aach toheda, když agenti finanční státa jednoho loď, zbolí nek osobu na vodě v obvodu dráha vlády a na ostrovech řeky Piáa a Ticino nadříd, když se pak má říe to odřevaditi dráha celáma vlády této. Konečně se čai

la concepita all'Ufficio di Dogana di quest'ultima, è infine similmente eccettuato il caso in cui gli agenti dei due Governi fossero concessi simultaneamente all'arresto.

Nel caso di questa simultanea concessione, il prodotto delle contravvenzioni sarà diviso per eguali porzioni fra le due Amministrazioni. Il procedimento sarà formato nello Stato alla cui spesa sarà più prossima il luogo dell'arresto, e secondo le leggi in esso vigenti, senza che per la incerta pertinenza all'uno o all'altro dominio del sito o dell'isola in cui avrà avuto luogo il sequestro degli oggetti per parte degli agenti di finanza di ambedue i Governi, ed anche di una nazione di essi possa farsi ed ammettersi eccezione alcuna.

Articolo 14.

Qualunque mercanzia ed altro genere che pervenendo da paese estero passerà in transito per gli Stati Sardi alla Lombardia Austriaca o viceversa dalla Lombardia Austriaca passerà in transito agli Stati Sardi sortendo dai confini di terra o di acqua in contatto dei rispettivi territori, non sarà ammessa a ricevere lo scarico delle bollette a cauzione in prova della legale consumazione del transito, secondo è prescritto dai rispettivi vigenti regolamenti, quando prima la spedizione non sia stata debitamente e regolarmente presentata e dichiarata all'Ufficio doganale d'ingresso nello Stato a cui è diretto il transito, e da quest'Ufficio non sia stato riconosciuto ed attestato l'arrivo nello spazio di tempo assegnatovi e la seguente dichiarazione in corrispondenza della bolletta di transito.

rovatá výjímka i v tom případě, když agenti obou států při dopadení něčeho takového spolupůsobili.

V případě takového spolročního působení rozdělí se, co a přestupku vypadne, mezi obě vlády stejnym dílem. Řízení napadne se v státě, jehož pobřeží místo, kde se to dopadne, jest nejbližší a podle zákonně v státě tom platných majitelů, a nemůže se řízení ani případně nějaké námitky na přilivost toho, že jest nejisto, přilivost místo nebo okres, kde více od finančních agentů obou států nebo i jenom jednoh z nich byly dopadeny, k tomu nebo onomu státě.

Článek 14.

Některé kapesní nebo jiné zboží, kteréhle a cizozemská skrz států sardinských do Lombardska rakouského, nebo naopak z Lombardska do států sardinských se provází, neobdrží při vývozu přes hranice zemské nebo vodní mezi oběma zeměmi náležitost a více či předpisy tražitelni vyřizni holety penkanovani (bolleta a cauzione), co příkazem, že průvoz dle zákona byl vykonán, nebyli dříve nákladu schvalního úřadu celního toho státě, kam průvoz jde, sčítání a řádně dostaven a spovídán, a nezavázán a nepotvrzán tento úřad celní, že náklad v čase předpauzaním tam došel a nezavázán se spovíd sčítání a holetu průvozní.

Articolo 15.

In conseguenza l' Ufficio Suedo e l' Ufficio Lombardo designata per l' uscita del transito, compiute che avrà le proprie ispezioni per accertare l' integrità della spedizione, qualora non vi trovi legale motivo d' altro procedimento a termini dei regolamenti generali regolamenti, dovrà sulla bolletta apporre il Visto per la presentazione al vicino Ufficio dell' altri Stato d' ingresso, notando il giorno e l' ora dell' irvio e prefiggendovi all' arrivo il tempo misurato alla distanza da percorrerai.

Articolo 16.

L' Ufficio d' ingresso a cui deve presentarsi la bolletta di transito ne riceve la dichiarazione ed in base di essa e delle ispezioni sue proprie, a termini dei rispettivi regolamenti, ove non gli insorgano legali eccezioni appone il Visto alla bolletta che ritira ed emette il certificato d' arrivo conforme all' articolo 14 citando in esso il numero e la data del receipt, e del registro nel quale sarà stato preso atto regolare della ricevuta dichiarazione.

Articolo 17.

I certificati d' arrivo saranno preparati in istampa, riempiti a mano nei vuoti, muniti di legale impronta delle rispettive Dogane, stesi e firmati dal capo d' Ufficio e del Controllore o da chi ne fa le voci, e si comporranno di tre esemplari; l' uno di questi sarà rilasciata indifilatamente all' intestatario nella bolletta di transito, e per caso al conduttore a loro giustificazione.

Článek 15.

V následku toho má suedský nebo lombardský úřad celní, k vykonání ústředky průvozu udělat, když byl obledán na příslušnou pečetě toho, jestli nějaká neporušena, se své strany vykonat a při tom dle přelohod majících obecných předpisů následně zákonných příkazů k nějakému jednému řízení rozhodnout, na bolletě slovo „viděl jsem“ na příslušnou okrajní a následující úřadu druhého vedoucího státu zaplatit, den a hodinu, kdy jí odjel, penamemovatí a čas k dojetí na místo podle vzdálenosti jeho následně vyměřený připajati.

Článek 16.

Úřad vchozí, u něhož se má bolleta průvozu okrajní, přijme opět a napíše dle ní a svého vlastního obledání, vedle předpisů toho se týkajících, neodjel-li se žádná následky zákonných, slovo „viděl jsem“ na bolletě, kterou podrží u sebe a vydá v článku 14. předepsan, certifikát o dojetí na místo, penamemovatě v něm číslo a datam potvrzení nebo rejstříka, do kterého se učiněni opět následně vyplje.

Článek 17.

Certifikáty, se nějaká došla na místo, budou předloženy, vyplni se v místech příslušných rukou, opatři se kolikem zákonným úřadu celního. Jehož se týče, vyhotoví a předpisi se od představeného úřadu toho a kontrolera nebo jeho následně, a budou následně ze tří exemplářů, a násled jeden bez oděhu se vydá tomu, komu bolleta průvozu následně a prostředkem jeho správcovi, aby

Il secondo si rimetterà a cura dell'Ufficio estensore insieme colla bolletta originaria entro il periodo, e non più tardi di tre giorni al vicino Ufficio dell'altro confine dal quale si fece l'arrivo del transito. Il terzo esemplare che formerà la matrice delle anzidette due bollette (certificati) sarà trattenuto dall'Ufficio estensore, dal quale in fine di ogni mese dovranno trasmettersi tutte le matrici scritte alle rispettive Amministrazioni provinciali di Dogana per dovuti confronti nei recapiti e registri delle dichiarazioni relative, e per conseguenti effetti di ratifica o di eccezione, che le dette autorità si scambieranno reciprocamente di mese in mese.

Articolo 18.

Mediante il certificato rilasciato alla parte come sopra la consumazione del transito si ha per giustificata a scioglimento delle prestite cauzioni. È quindi dietro il ricupero della bolletta di transito ed il ricevimento contemporaneo del secondo esemplare di certificato, che l'Ufficio dell'arrivo trasmette all'altro d'uscita, quest'ultimo, ne compie gli atti di scarico coll'emissione della finale bolletta di esito, del transito, e con quegli altri incumbenti cui sia tenuto in forza dei regolamenti generali verso gli altri Uffici mitesti.

Articolo 19.

Se per qualunque accidente la spedizione di transito non arrivi all'Ufficio assegnato per l'ingresso entro il tempo prefisso nella bolletta, il certificato non potrà accordarsi quando nelle stesse termine non

se ji mohli prokázati. Druhý exemplář police vydávající jej úřad spolu s bolletou původní nanejdříve ve třech dnech úřadu sousedním druhé země, který byl vydal poukázku přívozní. Třetí exemplář, kterýž činí originál napřed jmenovaných dvou bollet (certifikátů), zůstává se u úřadu vydávajícího, kterýž ke konce každého měsíce všechny bollety původní má poslati k té které provinciální správě celní, aby je s potvrzením nebo rejstříky dotčených správních úřadů porovnati dle toho je pak schvaliti nebo výtky proti nim činiti možná, což sobě pak úřadové dotčení každého měsíce budou obopojně sdělovati.

Článek 18.

Vydání, jak výš řečeno, certifikátu pokrývá se za průkaz vykonaného přívozu, jehož k vyvážení učiněná jistota jest pořízena. Úřad východní, jak mile jej dojde bolleta přívozní a jak mile obdrží zároveň druhý certifikát, kterýž úřad východní police úřadu východnímu, uzavře akta o ukončení té vyhotovením bollety konečné a východní složky přívozní a opatřením svého tabu, k čemuž dle obecných předpisů k druhému sousednímu úřadu jest zavázán.

Článek 19.

Nedojde-li za jakou koliv příhodou záměra přívozní k úřadu východnímu ve lhůtě v bolletě předepsané, nebude se certifikát mezi vydávati, jestli se zároveň dotčenému úřadu nastala překážka novými

venisse notificato all'Ufficio suddetto l'accaduto impedimento, e non se fosse contemporaneamente giustificata la causa di forza maggiore con documento steso avanti all'Autorità locale od altro pubblico Ufficio.

Sarà egualmente ricercato il rilascio del certificato qualora dalla visita delle merci ne risultino diveraj, tanto nella qualità che nella quantità, nel qual caso se verrà accertato il fatto, e rilevate le differenze in processo verbale coll'intervento del proprietario, dell'interessato nella bolletta di transito e del conduttore da essertrsi in doppio esemplare uno dei quali verrà ceduto ad uso conduttore, e l'altro spedito all'Ufficio prossimo che ha visitato l'uscita dal transito dello Stato di provenienza per gli opportuni provvedimenti per conto ed interesse del proprio Governo.

Articolo 20.

I Posti oznacni Uffici di Dogana per quali sarà lecito di effettuare i transiti sotto l'osservanza delle presenti disposizioni sono i seguenti:

dagli e per gli Stati Sardi:

Astra

Arona

Castelletto

S. Martino Ticino

S. Martino Siccomario

S. Pier d'Arona;

dalla e per la Lombardia Austriaca:

Laveno

Angera

Sesto Calende

Ponte nuovo di Magenta

Borgo Ticino

Spessa.

a sardeňskú národnú admióru liguóru od národného nebo jurého úradu vohľadom nepriateľstva.

Certifikát se vydává odepřít tehda, když a ohledněm zboží provedením jest nějakých rozdíků strany jakosti nebo množství, v kterémto případě věc ta se má zjistiti, považna skutku strany diferencí těch, přivenoucí k tomu vlastník, jmenovitě a boletě přivoucí, přejímatele nebo vozu zboží, ve dvou exemplářích popsat, a jeden exemplář vozaví, druhý pak nejméněmu úřadu, kterým vjchod zboží přivoucí se země, odkud přichází, potvrdí, na příčinou přiměřených opatření a na účel a ku prospěchu vlastní vlády nastati.

Článek 20.

Místa úřední nebo úřady celní, přes které, totiž příslušných ustanovení, bude dovoleno, zboží přivoucí odjížděti, jsou tyto:

Ze sardinských zemí nebo do nich:

Astra

Arona

Castelletto

S. Martino Ticino

S. Martino Siccomario

S. Pier d'Arona.

Z rakouského Lombardska nebo do něho:

Laveno

Angera

Sesto Calende

Ponte nuovo di Magenta

Borgo Ticino

Spessa.

Articolo 21.

Qualora a termini dei rispetti generali regolamenti sia facultativo ad alcuno degli anzidetti Uffici di permettere che in le merci o derrate pervenute dall'estero vengano dichiarate di transito onde uscire direttamente per acqua a destinazione di qualunque degli Stati stranieri che non sia altro dei Governi contraenti, la bolletta di transito da emettersi dovrà essere di rigore assegnata a riportare il certificato d'arrivo e di scricca, ossia la reverse dall'ultimo Ufficio che si troverà all'estremo punto della frontiera coll'estero.

Articolo 22.

In mancanza di presentazione delle merci di transito all'Ufficio assegnata a certificare l'arrivo, ed in mancanza del certificato per fatto di rifiuto alla concessione giustificata a termini delle presenti disposizioni, non sarà scartata la bolletta di transito, nè potrà aver luogo il rilascio della finale bolletta d'uscita di cui all'articolo 18; ed i contraventori incorreranno nelle pene comminate dai veglianti regolamenti in caso di non riportata reverse di scricca, ossia di non riportata bolletta di uscita del transito.

Articolo 23.

Saranno intieramente esenti da ogni tassa od altra esazione i certificati di cui all'articolo 17.

Articolo 24.

È riservata a Sua Altezza Reale l'Arciduca Duca di Modena ed a Sua Altezza Reale l'Infante di Spagna Duca di Parma

Článek 21.

Má-li kdo prácheň majících obecných předpisů některý z výjimečných úřadů právo, dovoliti, aby se s ního kapesné a jiné zboží a cizozemská zboží, k průvozu upředlalo, aby mohlo přímo po vodě do místa ustanoveného v některém císař. státě, kterýmž nebyl ani jeden ani druhý ze států se unávejících, odjeti, než se v bobě průvozu, ježto se vydá, plně vyřknouti, že se má certifikát přibohodní i skladní nebo list obdržení posledního úřadu, kterýmž se nachází na nejkrásnější koncovce k cizozemsku, zpět poslati.

Článek 22.

Opominěli kdo ukázati zboží průvozu a úřadu ustanoveného k potvrzení, že dle na místo, nebo nemají certifikát, proto že dle vyjádření náležel byl na platině odpočet, bobě průvozu se nepřijímá, než se vydá konečná bobě průvozu, oněmž oznáka dle v čl. 18., a ti, kteří proti tomu jednají, propadnou pokutu předpisů prácheň majících na to obdržena, když se nepřibohodní vyřknouti a vyřkná bobě průvozu nebo nepřibohodní vychodní bobě průvozu.

Článek 23.

Certifikáty, o nichž jedná článek 17., jsou docela prosty všech taxy nebo jiného placení.

Článek 24.

Jeho král. Vysosti arcivejvodovi vojvodovi Modenskému a Jeho král. Vysosti infanti Spanskému, vojvodovi Parm-

la facoltà di aderere alla presente convenzione.

Articolo 25.

La presente Convenzione sarà ratificata nel termine di quattro settimane e più presto se sarà possibile, ed avrà la medesima durata che il trattato di commercio segnato a Vienna in data del 18 Ottobre p. p.

In fede del che i rispettivi Plenipotenziarj l'hanno munita della loro firma, e vi hanno apposto i loro sigilli; fatto a Torino il giorno ventidue del mese di Novembre dell'Anno 1851.

Appoggi n. p.

Chiaro n. p.

sklánska na vší zvlášť, čímžžik smlouvé této přistoupil.

Článek 25.

Smlouva tato bude ratifikována ve 4 nedělích, a pokud možná ještě dříve, a bude trvati tak dlouho, jako smlouva obchodní, posláaná minulého 18. října ze Vídně podepsaná.

Tomu na svědomí opatřili plenipotenční obou stran smlouvu tu svým podpisem a přitlačili k ní pečeti své; jež se stalo v Turíně dne 22. měsíce listopadu roku 1851.

Appoggi n. p.

Chiaro n. p.

My viděvše a uváživše članky této smlouvy, prohlásujeme tímto, že je všechny a jeden každý z nich schvalujeme a oblibujeme, příslibujeme slovem Našim císařsko-královským, že všechno to, co v nich jest obsaženo, věrně máme vykonati, aniž dopustíme, aby se jím jakým koli způsobem od obráně Našich na odpor jednalo.

Tomu na svědomí jsme se v této smlouvě vlastní rukou podepsali a pečeti Naší císařsko-královskou k ní jsme přitisknouti kázali.

Dáno v císařském městě Našem Vídní, dne šestnáctého měsíce února roku listinného osmáctého padesátého druhého, panování Našeho roku čtvrtého.

Franz Josef.

F. Schwarzenberg n. p.

Z vlastního nářezí Jeho cis. král. ap.
lašského Velikévna:

Ignác rytíř Liechtenau a Palmstein,
dvorný a ministerský rada.

Nariadení, vydané od ministerium financi a tržby dne 12. března 1852.

Jižto se vyjednaly některé nové povolení celní osvobození a celní výhody v obchodu se Sardínskem.

Podle obchodní a plavební smlouvy, dne 18. října 1851 se Sardínskem uzavřené a dne 23. února 1852 od Jeho Velikosti ratifikovaná, mají v obchodu s královstvím Sardínským kromě osvobození celních a výhod celních, rakouskou tarifou celní vyměřených, tato osvobození a výhody místa níže:

1. Celo dovozní ze sprostého vlna Piemontského při dovozu přes úřady celní na rakouské není sardínských se dočtyřletí hranici snižuje se na celotní celní správu a 2. čl. na 1 čl. 10 kr.

2. Od rakouského dovozního v vývozního cla jsou v obchodu přes hranice rakousko-sardínské místo to osvobozeny:

Uhlí dřevní, hrubé hroznky na kony a srpy, dále: masla až do 20 liber celních, kaštany až do 20 liber celních, maso čerstvé až do 8 liber celních, sýr a masla čerstvá až do 4 liber celních, vlničky až do 200 liber celních.

Výhody voliční, strany tak ředěných Proprietorů mají dovozními smlouvami ustanovené, odlišují v platnosti.

Připomíná se přitom pro zachování se dle toho, že to, co pod 2. 1. strany vlna a Piemontska přivolených jest ustanoveno, platí i vzhledem vln, jelikož se v Parvy a Modeny přes ty které hranice království Lombardsko-Venetského, přivážejí, a to až do nastávajícího úplného celního se sjednocení s území oběma státy.

Baumgartner a p.

Obecný

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska XXI.

Vydán a rozšířen dne 1. dubna 1854.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXI. Stück.

Ausgegeben und verendet am 1. April 1854.

Částka XXI.

Vydána i ruským jazykem dne 1. dubna 1832.

72.

Nařízení, vydané od ministerium vojenství dne 11. března 1832.

Jiněže se v ustanovení a ministerium náležitostí vojských a finanční dílni ustanovení strany bytí kancelářských revízorů konškrípčních a vojských skladů klavírních okružů vojských a konškrípčních, jakž i strany náhrady nájem na kanceláře konškrípční.

Ministerium náležitostí vojských, finanční a vojenství vidělo se strany toho, jakž bytí kancelář a jakž kanceláře náležitosti revízorů konškrípčních a vojských skladů klavírních okružů vojských a konškrípčních a odkud se náklad na ně zahrabaje, pak strany toho, v jakž míře se nájem na kanceláře konškrípční ustanoviti má, náležitě takto:

Předně: Pravidlem má bytí, že revízorové konškrípční i kancelářskými svými tam, kde se to bez vylíhování vojska škoditi dá, pro účelování pekladu státního a aby samy práce konškrípční a odvození lépe prospívaly, ubytování bytí mají v kasárnách.

Za druhé: Kde se to škoditi nedá, mají platcové náležitěji ustanoviti, a děle: revízorům konškrípčním nebo vojským skladů klavírních okružů vojských a skladů konškrípčních opatřiti se mají ve všech zemích korunních oby byty, jakž jin podle výkazů A. a C. předpisu ubytovacího od 15. května 1831 (Zák. list. č. 124.) dě jejich také důstojnické náležitě.

Nájem na ně zahrabaje fond vojenský a to v zemích korunních, ve výkazech G a H jmenovaných podle míry tamtéž předepsané, v ostatních zemích korunních podle ustanovení, jakž tam posud platnost mají.

Za třetí. Jakolito náležitě pro kanceláře konškrípční a kanceláře okružů vojských opatřiti se mají ve všech zemích korunních dvě světnice, kuchaře nebo přední světnice, takž pro kanceláře, v níž má bytí místa stropů pro čtyři posci stolky, pro náležitě schovávat spisů, jakž se ustanoviti má, a k předce brání umytí mize čas odvodu.

Za tyto náležitosti pro kanceláře konškrípční vyhláše se náhrada nájem v těch kterých zemích korunních podle vyměření, jakž ve výkazech G a H pro kanceláře, a pro archív palešvedeckého plukovního ustanovena jest, v ostatních zemích korunních

podle ustanovení, která v nich pasují přechod mají, náhrada nájemní a bytí od ministeria náležitosti vnějšních schválena, vyplácí se z pokladu státního.

Podle toho mají zemská vojenská velitelství, zrovnávají se s místodržitelstvími, další potřební opatření učiniti.

Cesarek n. p.

73.

Vynesení, vydané od ministeria náležitosti vnějšních, vojenský a financí dne 20. března 1852,

pro všechny země korunní, výměně ústavů vojenských.

Stejný toho, jako náhodí při trvání obyvatelství náleží k příbytek pedifikace, nadřízení, profosna, byznistr, cestovních a zemských od generálního byznistrů, dva a. k. kadetů pak dva svobodných nebo jednoho konatého řadice.

Podříká, nadříká, profosna, byznistr, cestovní, zemský od generálního byznistrů, dva a. k. kadetů, pak dva svobodní nebo jeden konatý řadice mají práva, žádají při trvání obyvatelství náleží příbytečné, kteréž povoleno jest ve výkaz C. nejvyššího předpisu obyvatelstva od 15. května 1831 důstojníkovi náležim bez služebníka soukromého; a však mají se obyvatelství dva kadetů nebo dva svobodní řadice, opatřiti se mají dvě postele.

Jeden kadet-nebo řadice o sobě nemá práva, žádají zvláštní bytí, neboť může žádati toliko společně obyvatelství, pokud při nich o zvláštním náleží není žádati řeči.

Nehydličky však možná, obyvatelství jednoho řadice a sobě při trvání obyvatelství tak, jak toho služební práce jeho žádají, o žensk by se muselo podle předpisu potvrditi předložiti, může zemské vojenské velitelství povoliti, aby se mu dal ekvivalent peněžité (plat za byt) v samé polovici toho ekvivalentu příbytečného (plat za byt), kterýž vyměřen jest řadici konatému.

Hoch. Cesarek. Baumgartner.

74.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 20. března 1852,

pro všechny země korunní,

jinak se podle příslušných státních francouzských ustanovení, v kterých případech se za příčinou výkonu správy soudní vydávati mají k soudům francouzským depisy deladací, a kdy se toliko obzvlášť jest uplatněno diplomatického, a jinak se zaručují jiné ustanovení formou takových depisů deladacích, jakož i Ingulfence jisk.

Vláda francouzská přejevila přání, aby se soudům francouzským vydávaly depisy deladací toliko za příčinou důležitějších výkonů správy soudní, jmenovitě když se má

předse bráti nějaké vyšetřování, napřevati nějaké prohlášení dle práva navazující, nějaký výsledek, příruba nebo jednání strany toho, udali se někde než k nějaké věci, na proti tomu ale aby se proti dodáváni vynálezů soudních nebo poskú lidští na spěry zpěsobilá, bez prostřednictví soudů takto zpěsobilou diplomatickým. Zároveň připomenula vláda francouzská, kteráž toho jest potřeba, aby se dopisy dotahací odlišily od těch a obyčejnou, kormasí se zrovnášující, aby v nich udán byl charakter úřadu toho úředníka, který je vydal, toho úřadu, od kteréhož nebo kteréhož jménem vycházejí, příběh skutečný, který k nim dal příčinu, a dále, kteréhož se jimi má dosáti; konečně aby v těch případech, kdež činiti jest o předsu teni skutečných výkonů soudních, opatřeny byly potřebnými legalizacemi, by se tím pochybností větší strany kompetence úředně lidských odstranila.

Toto se úředním soudním postahem na vynález ministerium práv od 14. října 1850 č. 248 Zák. Nák., pro náležitou spěru a úm dotahacím u vědomost úřadů, že se dopisy dotahací prvních instancí, podle sverchu dotahacím přáni vlády francouzské odlišují, když k nim patří jest legalizace, prostředkem příslušného soudu vrchního (soudu apelačního, vrchního soudu distriktoho, takéž královské) předložiti mají, byvše lidšou legalizací opatřeny, k ministerium práv, aby se toto, přispěje k nim další legalizací, obrátiti musko k ministerium náležitosti zahraničích na příčinu depreverci dopisů dotahacích k rakouskému vyslanectví v Paříži.

Haumgartner n. p.

75.

Vynález, vydané od ministerium financí dne 23. března 1852,

pro vložky než kormasí, vyjmaže království Lombardsko-Venetské,

týkající se usazpí vraci desíttetateřých pokladacích listů lidšých.

Spřevé finanční vidělo se, vaki a obšba pokladacích listů lidšké kategorié dosti-
slastové.

K tomu kormasí vyměňovací se musko dotčené pokladacích listy po čtyři měsíce, t. j. až do konce července 1852, u všech křavcích pokladacích zemských a pokladacích obšvarcích (kromě království Lombardsko-Venetského).

Po projití listy této má vyměňovací dotčených známek peněžních jedli po další tři měsíce, tedy až do konce října 1852, místo takto u křavcích pokladacích zemských, a když tento čas pro te, po další dva měsíce, t. j. až do konce měsíce prosince 1852, takto u pokladacích vyměňovacích ve Vídni.

K placení budou se však listy tyto u všech pokladacích státních přijímati až do konce prosince 1852.

Jak málo jmenované listy k vyměňovací postahy přijímání na plat prodeje, nebudou se dotčené pokladacích listy postěji vraci přijímati leč na volání povolení ministerium financí.

Haumgartner n. p.

Naučení císařské, vydané dne 23. března 1852.

Jedná se dodatku k naučení císařskému od 28. února 1852 (č. 20. řádk. říšského) čítá nábožné ustanovení strany organace vzdělávacích ústavů vojenských.

Dodatkem k Němu rozhodnutí od 12. února t. r., pak od 14. téhož měsíce, vidi se Mj. naučiti takto:

Velikí vychovanci rybních vychovatelů, po skončení čtyřletého hibernického k přičetřinstavování, mají se pro dvouletý běh praktický na místo dvaceti ústavů spojití ve tři ústavy, které se podle možnosti sděliti mají v Dolních Rakousích; v ústavech těchto mají činiti třídy po jedné setině, mají se ve všech, při takovém pálu oboru přičetřinstavování školních ústavů učiti a sobě v součinnosti, ve učení polsku a v užívání obrátit se možná největší obratností a jistoty přičetřinstavování, aby jakkoliv doháněly vyučování podřízatelů, jichž by se v každé příležitosti ihned mohlo učiti a na učí by se byla lze spoléhati, ve vojsko vstoupiti.

Pravidlem má býti, aby se vychovanci v jedné a těchto tříech setin školních pod výbornými veliteli školně učili a v ní se učili německy a maďarsky, v druhé: německy a slovensky, v třetí: německy, polsky a rusínsky.

Vychovanci tyto nemají se po skončení hibernického rozhodnutí ve všechny pluky stejní, nleč podle polsky a majle slouží učitel na vzdělání okolnosti okresu včerbavěto jedného každého pluku, nleč to nemají se když vystupují, přičetřinstavování ke kontingentu nábožné není korouzi, nleč mají se v star příjivosti jakkoliv nábožnost a třech školních pluků.

Franzisk Josef m. p.

Csorbek m. p.

Částka XXII.

Vydána s concessíí dne 6. dubna 1862.

77.
Patent císařský, daný dne 23. března 1862.

pro město Krakov a obvod jeho.

Jižto se v městě Krakově a obvodu jeho vrší obecný národně občanský.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Blyrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krufjinský, a Bukovinský; velkokníže Sedmáhradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Pláncenský a Janstalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furtinský, Dubovecký a Zaderský; knížecí krabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Garický a Grabišský; kníže Trientský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Sírinský; krabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenský, Sausoburský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

Aby obyvatelé města Krakova a obvodu jeho ve všech ustanoveních, týkajících se práva soukromého, v rovnosti byli postaveni s obyvateli sousedních zemí korunních, a zejména království Halického a Vladimírského, a s nimiž město Krakov a obvodem svým, co se týče správy a soukromí, spojeny jest, uznáváme jak přiměřenou národně občanského, uspokojenou skutečností v jejich zemích korunních císařství Naleho stvrzeního, i pro dotčené město a obvod jeho, takto ustanovíme, vyslovíme své Národní ministerstvo a slyševše Náleho radu říšskou, takto:

Podle toho od toho dne, kteréhož skutečnost uvedená vejde ve skutek, má býti obecný národně občanský, v jejich částech císařství Naleho dne prvního června r. 1811 vyhlášený, i se všemi na věci v něm obsaženými se vztahujícími prodlouženými ustanoveními v městě Krakově a obvodu jeho na místě všech jiných, na věci, v tomto

obecním občanským právi obstarané, se vztahujících zákonů a vyhlásek jediným pravidlem, a má míti tudíž zákonnou moc, která se mu patentem vyhlášenoum od 1. června 1811 v jehož článcích císařství Našeho prepůjčila.

Uvedením obecního zákonníka občanského arčí se v zákonech, vydaných strany ryvnání pozemností, náleželá změny.

Díne v Našem hlavním a sídelním městě Vídeň dne 23. března léta tisícého osmístého padesátého druhého, panovník Našeho roku štyřtého.

František Josef m. p.

Schwarzenberg m. p. M. Krauss m. p.

Z nejvyššího náležení:

Hannemann m. p.

velitel kanceláře náležení.

78.

Patent císařský, daný dne 23. března 1852.

plný v městě Krakově a jeho obvodu.

Jedná se o vědění nápatohatlický řád soustal v městě Krakově a jeho obvodu.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavanský, Haléský, Vladimírský a Illyrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Saleburský, Štyrský, Korutanský, Krajiný, a Bukovinský; velkokníže Sedmibradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Pišenský a Quastalský, Osvětinský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Duhrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradíšský; kníže Tridentý a Brizenský; markrabě Horno- a Dolno-
hranícký a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregený, Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajíšti; velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

aky se k němu přivodlo jedinstvéné řízení a soudů v městě Krakově a jeho obvodu: řízení a soudů jehož země korunních a zemlístí království Haléckého a Vladimírského, a kterýmiž město ono i s obvodem spájeno jest v jednu země korunní, a posléze jsou řízení, se soudního řízení, v jmenovaných dvou královských polštá-

vážičko v městě Krakově a jeho obvodu lze učiti, nahrazeno, vypláceno Naše ministerstvo a spíšeje Naše rada Hlohov, jak tato položena:

Článek I.

Podle toho ode dne, kterého soudy, ježto mají býti zcela zrušeny, napočítou své působení, mají v městě Krakově a jeho obvodu říd soudní, patřícím dne 19. prosince 1796 *) pro Hlohov spadati, a dne 15. ledna 1807 **) pro Hlohov východní předepsané, i s předpisy a vysvětlivkami o té době vyhlášenými a na tento říd soudní se vztahujícími, vrátěti pak předpis o ustanovení řízení při nepatrných právních přech, dekretem dvořanské kanceláře dne 2. prosince 1815 ***) vyhlášený a prozatímní předpis o řízení v rozepných strany řízení drábnosti, Naše ustanovení dne 27. října 1849 ****) daný, jaké i předpis o řízení ve věcech svěřeneckých, nahrazením dne 25. ledna 1850 §. 42. Zak. Hloh. vydany, na místě vědeckých řízení, na věci tohoto říd soudu se vztahujícími náklady a vyhlášení jakožto jediné vědecké řízení platnost mít.

Článek II.

Co se týče rozepných právních, ježto tebdě, když náklady v článku I. dotčení výše v platnosti, budou ježto trvati a vyjednávaní nebo zastavení, ježto se má předpis v následujících článcích obsažených.

Článek III.

Bezplatně právní, ježto tebdě, když říd soudní výše v platnosti, nebudou v první instanci konečným rozhodnutím ježto rozhodnuty, aneb tak dále vyjednány, aby mohly konečným rozhodnutím býti, pokládati se mají za nezjednané, a jakobž má toho vědi, chce-li straně žaloba svou v spíšeje v říd soudním předepsané.

Strany však mají právo, v předložení rozepných právních předce rovné výsledky svědků, obhájení řízení a náklady aneb jakožto přivedy v nové rozepných právních řízení, a má se na ně, pokud dle předložných nákladů se mohou pokládati na platné, podle říd soudu se vztahujícími řízení.

Aby se však práva, předložkou žalobou nebo obhájením obhájevaného strany přičtení prozatím dle předložných nákladů nahyti, v platnosti udržela, musí se nové žaloba v třech měsících, ode dne platnosti říd soudu se vztahujícími, dvanácti podati, nicžby výše dotčení právní článek předložení žaloby nebo obhájení poznamenat.

*) H. zák. soud. r. 1796. č. 219, str. 149.

**) H. zák. r. 1807. č. 193, str. 21.

***) H. zák. a nař. pol. B. 72. B. 1845. č. 151, str. 124.

****) Zak. Hloh. 1849. č. 12, str. 15.

Článek IV.

Právní rozepře v první instanci v tom případě, že konec přivedená, že o nich vy-
nosen byli může vyřek, aniž potřebí připuštění dalšího jakého spisu nebo listů, mají se
rozhodnouti od nového začátku, leč při tom formy v řádu soudním předepsané.

Rozsudky mají se dle předpisů řádu soudního vyhotoviti a dodati.

Článek V.

Rozsudek, od první nebo některé vyšší instance dle dozoradních národních výnosů
a však ještě nevyhotovený, má se vyhotoviti od nových soudů první instance, jímžto
se odvolávají k schválení dle dozoradních národních výnosů knihy sentimentální, buďeli to nebo
ona strana sporu v šestí měsících ode dne platnosti řádu soudního za vyhotovení roz-
sudku toho žádá.

Žádosti, po projití této listy za vyhotovení rozsudku některého podání, mají se
navrhovati, a vyřiti takové rozsudky pokládá se mají za nevykonané.

A však některými věstíky od stran o věci sporu učiněná oznámení se a navržená
převzetí nedotknuta.

Článek VI.

Byli v předepsané lhůtě podání žádosti za takové vyhotovení a nejsou v žádosti
té obě strany podepsány a v ní potřebná dle dozoradních národních výnosů (kvality)
obsažena, má se k vyředení těchto okolností státi na krátký čas ustanoviti a po vy-
slyšení stran učiniti rozhodnutí výměrou, za který se může rekurs valiti.

Když se vyředení (kvality) ustanovila, má se rozsudek vyhotoviti, ačkoliv při
tom soud, který jej vynosí, a poznamenaný den, kterého vyřel, a má se stranám nebo
jich nástupcům dle předpisů řádu soudního dodati.

Nemohoucí vyředení za jato byli postavena, má vyhotovení rozsudku následiti
télka v tom, že se vyřel autoritěcký přepis rozsudku v knize sentimentální obsažená
a přiziti.

Článek VII.

Rozsudky kontumizační, postí kterým ještě před platností řádu soudního dle do-
zoradních národních výnosů byla opomita, kteráž však ještě nebyla rozhodnuta, jakož
i rozsudky kontumizační, ježto byly nice vyředeny, ačkoliv nebyly ještě dodány, ačkoliv v
šesti měsících po jich vyředení k exekuci nebyly přivedeny, pokládá se mají se ne-
vykonané a rozepře právní za nevyjednanou.

Žalobník má toho vůli, učiniti dle předpisů řádu soudního novou žalobu, kteráž,
aby se zachoval účinek právní předstěti žaloby strany přitrděná proměněná, podati se
má se lhůtě v článku III. vyředěná.

Výkony soudních, mezi tím dle předložených národních předpisů, uloženy v platnosti jakžto provisorní prostředky pojistovací, obdrželi se žaloba v 20 dnech.

Článek VIII.

Proti rozsudkům kontumáčním, od předložených soudů první instance vyneseným a doňaným, proti kterým dle dozoráckých národních obyčejů opravný prostředek opozice ještě nepominul, má se podat opozice prostředkem spisů ve 14 dnech ode dne platnosti řádu soudního toho soudu první instance, kterým dle předpisů o působnosti soudů jest příslušný k vyjednávání a rozhodování věci sporné, strany které byl vyřel rozsudek kontumáční. O takovém spisu má se dle předpisů §. 29. řádu soudního řízení a nálezu učiniti.

Výkonem se, že opozice se připsou, má se pokládati rozsudek kontumáční za nevynesený a věc sporná za nevyjednanou, a žalobník má toho vůči žalobu vedlé čl. VII. obdržeti.

Článek IX.

Proti rozsudkům, jakožto byly vyneseny od dozoráckých soudů první instance a nevěly ještě v moc práva, má se v 20 dnech, ode dne platnosti řádu soudního aneb ode dne dodání rozsudku, jestli se omezení soudu předložilo, obžaliti písemně opozice a příslušného soudu první instance.

S opozicí apeláční se mohou stížností navrženou nebo stížností v libé výše dotčené podat a v nich ty navrhovány předložiti, kterých dle dozoráckých národních byly dovoleny.

S apeláční odpovědí nebo stížností po projití výše dotčené libě podanou naloziti se má dle předpisů řádu soudního (§§. 332 a 334).

Článek X.

K apelaci za tento splach vzaté má soud první instance obě strany obžaliti, odpovědi obžalovanou, a jestli obsahuje v sobě nových příhod, konečnou řeč apelační, pak odvolanou řeč konečnou apelačtému protákolom napnutí, spisy a listiny k této příslušnosti při se vstahující, o nichž u předloženého prvního soudu bylo jednáno, jakž i spisy apelační označenými a spořádanými takto akta soudce druhé instance předložiti.

Nevládě se toto jednání úřední při jednom státní předes valů, aneb soudního apelačního soudu odpovědi při tomto státní podati, má se povoliti příslušnému předložit libě.

Spor při označených spisech a to vztahy, jestli se máže některý spis nebo listina podati, má soud první instance, výsledkem navrhovány obě strany, výměrem vyříditi.

Předloženi spisů má soudce zastaviti, až výměr tento v moc práva vejde.

Článek XI.

Na rozsudky dozasadních soudů druhé instance, ježto nevolly ježto v moc práva, a jani rozsudky první instance byly uznány, mohou strany obhájeti revizi a podat stížnosti v 14 dnech od té doby, když lid soudní vejde v platnost, nebo ode dne rozhodnutí soudce vchádko.

K tomuto obhájení a tímto stížnostem má soud naříditi státi, při kterémž od-pírce má podati svou odpověď. V spisech revizních nesmí se přiváděti žádné novoty.

Co se týče oznámení a předkládání spisů, vyjednávání a rozhodování rozepře o kladek některého spisu mají místa předpisy v čl. X. dané.

Článek XII.

Zoběhlá jednání sporů o tom, máli se dovoliti apelace nebo revize, nemá místa. Vytáhají se na to delšíhostran má se vuti do spisů apelačních a revizních.

Jenom vyhlí soudce má rozhodovati o tom, dovolují se prostředek právní, a uznáti, že se dovoluje, má ihned nařáti ve věci hlavní.

Článek XIII.

Společnost v předcházejících článcích vykonává má se také předce jti ve všech rozepřech, ježto při veji v platnost lidu soudního bude v dalším běhu právním, a však nebudou ježto v ten spůsob ku konci přivedeny, leky soud II. nebo III. instance bez dalšího spisu nebo ježi máli o nich vynésti rozsudek konečný. V případech těchto má se apelace nebo revize sbaviti.

Lhůty v předcházejících článcích vyměřené mají se však počítati ode dne dodání výroku, jakže stranám od soudů první instance bylo dříve víděti o tom, co vynésti rozsudku ve vyhlí instanci ježto na přebádko.

Článek XIV.

Naproti tomu mají o rozepřech právních, ježto tožak, když počne platnost lidu soudního, v II. a III. instanci v ten spůsob budou ukončeny, že se o nich bez dalšího jednání máli konečný rozsudek vynésti, přičádně ověi soudce rozsudek tento vynésti.

Článek XV.

Na výměry nebo nařízení soudů dozasadních, ježto nevolly v moc práva, mohou strany máli opravného prostředku rekursu k vyhlímu soudci.

Rekurs se má státi v 14 dnech ode dne platnosti soudního lidu nebo ode dne dodání výroku stížního, až státi se ovo poslední, k vyhlímu soudci počati. Rekurs opozdělý má se jakožto bez účinku sbavovati.

Článek XVI.

Proti rozsudku, die předčítých náklad vyvolením a ježto díve nešli lid soudní platnosti nabyt, v moc práva vehlím, mají místa jenom ty prostředky opravné, ježto die

především nákos má byly dovoleny; tyto prostředky opravné musí se však převést ve splněné řízení soudním předepsaně.

Článek XVII.

Ze zkušební na nákosní vešlech v moc práva rozhodčí soudů dozorčích má se ode dne platnosti řádu soudního řízení i k ni povolování jenom podlé předpisu řádu tohoto.

Stupně zkušební, dle předložených nákosů jã povolání avšak ještě nezvolané, mají se vykonávat dle předpisu řádu soudního; kdyby však v následku povolání prodaje nějaké věci nemovitě byl jã vyhlášen býval edikt dražební, dražba však nekyla jaké předsa vsta, má se nový edikt vydati podlé nařízení řádu soudního a při prodávání a následujících na to krocích podlé řádu tohoto předce jiti.

Článek XVIII.

Konkursemi, při vejití v platnost řádu soudního na soudu trvajících, mají se, nebudeli řádu vřítitěm k obházení svých pohledovostí vym řízení ještě prošli, se se tjěm forem řízení, vyjednávání podlé řádu soudního.

Dučetí však dotčená řádu jã prošla, má soud k vyjednávání konkursem přistoupit sřazeně od soudu předložená soudní komitáto, agenty a syndiky, jakoi i věceky vřítitěle, kteří se pohledovostí jã obřáží, o staru masy konkursem a vyjednávání, jakoi i o tom, aby se za plnění rychlého ukončení konkursem máe soud ještě opřítě, vyslechovostí, o narocování se poku sítí, a nepřítělností k místu, podlé předpisu řádu soudního to, šohol k rychlému ukončení jednání konkursemho jest dále potřebě, naříditi a o tom všem tím, jãkí se tjěm, vřítiti dáti.

Dáno v Našem hlavním a sídelním městě Vídně dne 21. března léta tisícého, osmišedesátěho a druhého, panování Našeho roku štvrtěho a.

František Josef m. p.

Schwarzenberg m. p.

Krenss m. p.

Z nejvyššího nařízení:

Bansonnat m. p.,

ředitel kanceláře ministrstva.

Patent císařský, daný dne 23. března 1852,

pro národ Králov a obvod jeho,

Deníte se ustanovuje, že předpovědi občanská národná občanská a právní manželství a předpovědi a řízení v souvislosti manželství v městě Krakov a obvodu jeho, mají ve skutečnosti vyjítí čirouj den po vyjítí národná tabata v národná řízení.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavenský, Halický, Vládnířský a Illyřský; král Jeruzalémský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotariánský, Salohradský, Štyřský, Korutánský, Krajiánský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Mošenský, Parmský, Pláňenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlánský, Dubrovnický a Záhorský; arcivévodě hrabě Habsburský, Tyrolský, Kybarský, Gorický a Gradšický; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno- Lužický a Istriánský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenzský, Sonnenberský a t. d.; pán Trantský, Kotoraký a ve Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

uvádíme, že se účelněm datova manželství národná nyní v městě Krakov a obvodu jeho platí mající se ochrany se strany státu nedostává, je svatoš a přeborní jeho na blaho občanské lidaj, vidíme se jasnou, vytyčíte Nale ministerstvo a slyčíte Nale radu řízení, našli táto:

L

Sezobry manželké, v městě Krakov a obvodu jeho podle národná vyjítí národná ustanov, ustanoví se, co se týče občanských účelů jejích, i dále na platě.

Čirouj den vsk po vyjítí národná tabata v národná řízení, vyjítí se národná a vyklástem, na právo manželké se vztahující, je to v zemiti dočasně posad mály přehod, oblika platě, ama městě jich mají býti jediným pravidlem předpovědi a právo manželství, je to jeva v občanské národná občanské a vztahující se na to předpovědi národná občanské.

II.

Nalíhá toto ústředí, máme ve svých poddaných Nalích, kteří pod ochranou pozemních národních krakovských v manželství vešli, úplně důvěru, že vysazovali rozličných náboženství v této důležitosti náležitosti života toho, co náboženství a svědomí jim kladeš přejmání, ba již nadost učinil bať předtím nadost učinili nezapomínám.

III.

Případy více, které bať již na soudu trvali nebo budoucí před něj přijdou a v kterých jest ústředí o rozpuštění manželství nebo o rozvedení od stola a lůžka, mohou se rozhodovati toliko podle předpisů, v obecném národním občanském zákoně, ať manželství bylo uzavřeno pod mojí národností kterého kodi.

Manželé, kteří byli podle národních desavudních již rozpuštěni a nestoupili opět v manželství a jiní národností desavudní jest, opět se spojili, mohou, pokud druhá strana rozpuštění dala, v nové manželství vejti jen tehdy a pokud, když a pokud toto nové manželství se uzavřelo a předpisy patentem tímto ve skutek uvedeny.

IV.

Zletilci, kterých národností podle národních nyní ještě platnost majících, nezrušuje se více národností tímto, a však, co se týče uzavření manželství, prohlásuje se, že nevolní i budoucí trvání má až do skončení čtyři a dvacátého roku.

V.

Rozpře v příčině rozvedení od stola a lůžka, rozpuštění manželství nebo prohlášení ho za neplatné mohou se od té chvíle, v kterou patent tento nabude platnosti, až do toho času, kdyto nové zřizování soudů vejde ve skutek, toliko a krajinského soudu krakovského podléhati, křiti a v první instanci rozhodovati. Odvolání dále v rozpřech oplatka toho jde v instanci druhé k apelačnímu soudu Lvovskému a v instanci třetí k nejvyššímu soudu ve Vídni.

Co se týče Huzar při tom, mají na místě desavudních národností a rychlosti jediným pravidlem býti předpisem, dekrety dvorským od 23. srpna 1819, č. 1395 Slibky národních soudních a od 24. prosince 1819, č. 1639 Slibky národních soudních vyhlášení, a v přívěsku k patentu tomuto obsažen.

Předem se všílně rozpře v příčině rozvedení od stola a lůžka, rozpuštění manželství nebo prohlášení ho za neplatné, jest to doby, když patent tento vejde ve skutek, nebudou ještě rozhodnutí konečným mozně rozhodnuty, jakož i ty, v kterých odvolání proti rozsudku konečným v instanci první nebo druhé bať již bylo podáno nebo se ještě bude mojí podati, pokládati mají za neplatné, a žalobník má toho věli, podati žalobu svou ve formě, zákony vřie dotčenými předepsané, strany které pak

Rizní podle těchto záležitostí bude mít předsa jiti a podle čl. 3. tohoto patenta se o ni rozhodnouti.

Dáno v Našem hlavním a státním městě Vídeň dne 23. března léta tisícého osmáctého padesátého druhého, panovním Našeho rodu štercíha.

František Josef m. p.

Schwarzenberg m. p. — Krauss m. p.

Z nejvyššího radní: *[Signature]*

[Signature] m. p.

ředitel kanceláře ministerstva.

P ř í d a v e k.

Dvorský dekret ode dne 23. srpna 1849.

vypsaný k návrhu dvorské komise v záležitostech záležitostí osobních v národních nejvyšších rozhodnutí od 7. máje 1849 ke všem soudům apelačním.

Ku předpisu v přídatku následujícímu o řízení ve sporých záležitostech mandelských připomíná se: že i při vyjednávání a prohlášení mandelství na neplatno a o rozložení mandelství toho jest potřeba, co předpisuje instrukce soudní v platnosti trávící o přibírání a spolupůsobení reprezentantův komorálních a politických výborů, jakob naproti tomu, když jest řízení o mandelství řízeno podle §§. 123, 124 a 125 obecného zákonníka občanského, nemá dle dvorského dekretu od 13. listopadu 1844, č. 1296 Sb. zák. soud. mít místo ani zastupování šikální, ani potřebí jest, aby ústřední soudní ku řízení, a k rozhodnutí přibírali reprezentata politického.

P ř í d a v e k.

Abý se ústřední řízení v sporých záležitostech mandelských, v §§. 94, 97 a 107 zákonníka občanského poskytnuté, nevrátíji ustanovilo a u soudů stejně vyjednávání strany této díležitě záležitosti právní k místu přivedlo, řízení jeho řízení ustanoviti následující předpisy, jichžto se od nynížka dlema při rozvádění od stolu a kade, dílem při prohlášení mandelství na neplatno a rozložení jich užívati má.

I. Řízení v přímě rozvedení od stolu a kade.

Pravidla obecná.

§. 1.

V rozepřích mandelů v přímě rozvedení od stolu a kade má se při vyjednávání, v §. 107. obecného zákonníka občanského předepsaného, co hlavní věci se týká, podle

obecných pravidel právníka řízení ve věcech sporných předse jíti, a při tom předpísl §§. 21 a 22 soudního řádu pro západní Halič strany účastníky při řízení v právních náležitostech sporných a to na ten způsob učiti, jak toho pojem a účel vyhledávají, ježto se u řízení před se běží, řádu.

Zevrubnější ustanovení pravidla, tohoto.

§. 2.

Zvláště má soudce předati strany sporné vždy osobně obecni a slyšeti, tak-
jeho manželé třeba živé a sobě předvolati a slyšeti má, aby živé občanství zevrub-
něji vysvětlil a příčiny potřebné předložil.

§. 3.

Za druhé má se soudce vždy přilínati, aby rozsah manželství příslušným naro-
vením v ten způsob zrovnal, aby žádost na rozvedení muž doživotně byla nespří vzata,
nebo aby v rozvedení, bylo-li na ně a důvodů úplně platných žádná, od druhé strany
kec nálezu soudce na určitý nebo na neurčitý čas bylo zvoleno.

§§ 4.

Při řízení maniem není na třetí soudce jiných pravidel vzhled, nežli těmi, kteráž
jiní podstatu jednodušého příslušného a důkladného vyhledávání právních povahy žá-
dostí na rozvedení. Příčiny rozvodu, ježto nebyly přirozeny, nemá rozdělovati aniž má
strany nebo zástupcům jich dopustiti, aby učili nárok, jiněž by se vyhledávání
předložilo.

§. 5.

Manželé nezletilé nebo pod opatrovatelstvem postavení mají se sice na čestě, co
se týče jejich pouze osobních prák a povinností, kteráž pocházejí ze spolku manžel-
ského, mají zastupovati, a nárok mají se s nimi i rozdělovati, poručitel nebo opatrovatel
jich k vyjednávání soudního přívrátí.

§. 6.

Jestliže by na páté manžel na příkaz rozvedení hlášený k občanské soudnímu
je neobstál, má se prostředky příslušnými ke státi donutiti, a jev tehdy, kdyby to
nebylo možné, po učiněné výstraze před následky neposlušnosti pro nastal proti němu
nálezu učiniti. Nebylo-li možno, kde se zdržuje, má se podle předpisu §. 418. řádu
soudního pro západní Halič proti němu před se jíti.

§. 7.

V protokolu o vyjednávacích soudních má se na čestě vždy jména, státi, bydliště,
živnost, státi a náboženství obou manželů, čas uzavření manželství, počet, státi a po-

hlavní díly poznamenaní, i také patrné učiněná, bylyli užívány soudcovy svatého. Některou výhradu při dobrovolném rozvedení limitů není dovoleno.

§. 8.

Při porození rozvedení, na něž podle obecného zřízení bylo dááno, nemůže se dáti místa náležitěmu vyhradení nějakých částí právních vjednání strany vyřívky manželky a dětí, strany rozdílů majetnosti, nebo jiného obecného předání vlní manželů, pokud jestliže se obě strany všech těchto věcí úplná a bez výminky rovnováhy, může se rozvedení toliko náležitě přiznat a přičin v §. 109 národně občanského zřízení vyřívky porození.

Kterak se děkany vedou.

§. 9.

Mělo se děkany nějaký výše a jmenovitě děkany skrze přímou nebo přímou manželé připustiti a jakou má moc právní, svatováží se má, pokud se tyto rozvedení od stolu a lode, podle obecného předání náde soudce.

§. 10.

Nedají se obě strany o to, co se tyto rozhodující okolnosti skrze sjednání, má se děkany skrze svědky nebo znalce připustiti výše, a něž každá strana může rekurs učiti, přímou křivou nebo dopřívky ale náležitě se má rozhodem.

§. 11.

Při vyšších znalce a svědků jestliže jest každá předání obecných náde soudce, pokud na přímou moc soudce podstatně přímou. Svědky, jestli se svědkům mají dávat, má soudce sám učiniti, při tom ale také otáček poziti, kteréž straně strany byly učiniti. Zákaz také okolnosti, může sám vyšších i svědky, pod otá mace soudce přímou, může se k tomu kousek oběti na přímou jeho soudce, by jim přímou, aby se dostali k výše.

O rozvedku a stálosti proti němu.

§. 12.

Po úplné, skončení vyhledávání má se rozvedení od stolu a lode soudcem buď povolit nebo odřít a v případě onom zároveň výše náležitě, jestli rozvedení manželé tímto jeden nebo druhý a manželé, nebo vlní oba, nebo vlní tímto dáno.

Strany prostředků opřívky a stálosti proti rozvedku přímou obecné předání náde soudce.

Shledaliby soudce vlní podstatně vady ve vyhledávání, má první náde se vše hlavně rozhodne, vady ty a díly díly opravit.

II. O řízení v příčině neplátnosti nebo rozloučení manželství.

Pravidla obecná.

§. 13.

Předpisy a řízení v příčině rozloučení manželství od stala a kade vydaných učiní lze také v případech vyhlášení strany neplátnosti nebo rozloučení manželství, za která byla žádáno (§. 97 a následující občanského zákoníka občanského), pokud se předpisy tyto rovnají dají a nařízení zákona o uschování manželství v platnosti, a nepřipadají přirodili strana přísnu nebo přísnu manželství, a o vyšetřování přechátek manželství, v §. 94, zákoníka občanského jinocizních, jisto se a úřadu má předeš vzíti.

Zevrubňjli ustanovení pravidla tohoto.

§. 14.

Zvláště má soudec oba mandaty a toho, komu obhájeví manželství svěří, osobně obcházeti, tatože spis podává nebo oznámení další i s přílohami odříti, každou stranu nechati o věci, která se vyšetřuje náležitě a v příslušném pořádku vyjednávání, spisy a listiny, jichž potřebi, od nich žádati nebo sám je opatřiti, svědky a znalce vyslyšeti a tím způsobem rozhodávajli občanskosti skutku úplně vyvěřiti, při tom důvody pro neplátnost nebo rozloučení manželství uvedené, vše úplně objasniti ale i případ je akce-keří a manželství platné a úřadu proti většnému zveřejnění odporu pod odhlasan valí, vůbec má vyjednávání tak řísti, aby se neplátnost manželství, nebo přive, žádati za rozloučení manželství, bať, neleželo na vlastní přísnu nebo uschování mandati, jasně dokázalo, nebo aby se nevolnost říkano tohoto na jisto postarala.

Soudce má se přičiníti, aby se mandaty zase spojili.

§. 15.

Bývalý žádost jednoho mandaty za prohlášení manželství za neplátné nebo za rozloučení manželství patně nedůvodná, má tento své býti o sobě obcházeti a přiměřeným dohledem, možně, k tomu přivede, aby od svého úmyslu dobrovolně upustil.

§. 16.

Má-li se v tom případě, kdy manželství skutečně bylo neplátné, překážka odvíhnutí postříjí dispensací, přivolením osoby, je přive bylo ublíženo, nebo odvíh-vením úřad, učiti se má předpisu §. 98, zákoníka občanského, a i tehdy, když ak-ctalkové žádají za rozloučení manželství, má soudece podle občanskosti hleděti, aby se stala přičiněti narovnáti a smpale rozložené opit se spojily.

Povinnosti obhájeví manželství.

§. 17.

Kde jest za obhájeví manželství úřadu, má se na všechny občanskosti, které se odví-vaří na příslušný rozloučení manželství nebo prohlášení ho za neplátné, písně vyptati a bezděk vyvěřiti, nakládá se úřad na nákos a jestli úplným důkazem podporován,

nebo jestli to námitky a pochybnosti jsou odporující, a má se s touto důkladně a svědomitě a soudu prohlásiti.

Poklady s touto hří v nářem poskytl, má se to soude a úřadu vytknouti.

O rozsudku a prostředcích opravavých proti němu.

§. 18.

Pro označeném řízení musí se rozhodnutí rozsudkem. Ze-li rozsudek manželství jest platné, nebo že nemá býti rozváděno, mají proti němu místo opravné prostředky a stížností vůbec dovolení. Ze-li ale, že manželství jest neplatné, nebo že má býti rozváděno, musí obhájece zájmový manželství vždy bez dalšího dotazu ve třetí obyčejné opovídní apelaci, a býkai nalazeno, že manželství není katolický, nebo když jedna strana jest katolická, jest neplatné, musí opovídní revizí i tehdy, když jsou to stejné rozsudky a musí řízení aby spíj po vyšetřování spíš apelacních a revizních úřadu vytknuta postavy byly; k tomu postaven jest příslušeti a úřadu první úřad nalazajel a přivazný reprezentant politický.

§. 19.

Býkai manželství prohlámeno za neplatné nebo za rozváděno, má se, když nářek nebude přímý moci, a úřadu učiniti opatření, aby podle §. 122. zákonníku občanského byl napáin do knihy odřazeni.

Dvorský dekret od 24. prosince 1819.

datý k vzkresjím souduh apetalacím (č. 2228. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Ze příčinou dotazu: jak se rozsudek má postulatí připravit §. 12. předpisu dvorským dekretem od 22. srpna 1819, č. 1595 Sbírky zák. soud., vydaného strany řízení ve sporých náležitostech manželství, a jak vzhled soud předpisu toho učiní má, nalazuje se toto za pravidlo.

§. 12. předpisu dotlačeno učiniti toho, aby soude vyřel, znamená ve vyšetřování sporu manželství podstatné vady, ihned rozsudek soude stížka učinil a učinil, by se počalo nové vyšetřování a nový rozsudek se vynel, pokudli se někdy vada nářetari, jako se podle spíš dalších podstatnou býti má, po zavrženíjm vyšetřování podstatnou býti nejví, nebo pokudli se jí bez zrušení rozsudku, z kteréhož vždy prodloužil a zrušení nářadu a práce počítal, jiným způsobem, který právem stran není za újmu, pomocí nářku, k. p. když soude stížil byl patral neryhledal veliké okolnosti za rozhodnutí úřadů majel, nářky příčin toho v spisoch byla poznamenána, vzhled ale soude měl by příslky, dozraditi se, že vyhledování takové pro svídní povahu případu toho soud bylo nemohat, nebo když soude stížil nářetariho svídní byl uznal pod přískau, protože uznal jeho měl za nedůležitě, soude vyřilma ale nářky se, že uznání jeho jsou důležitě, a že tedy jest počítel, aby byl vzat pod přískau.

Tedy §. 12. ale také napředpisuje, aby soude vyřil soude stížilma přískau, by se po svídní vady prohlánil, trvali při rozsudku svím, nebo jak jej nyní učinil

zaujmí; nebo toto se v §. 438 čláku první a v §. 403 čláku druhé zákona trestního nalézá pro ten případ, když se rozsudek křivdalci ještě nevyhlášený a úřadu soudci vložena předkládá; zde ale jest na ústetí ten případ, že rozsudek civilní, stranám již vyhlášený prostředkem opatrovačím, jehož jedna strana učila, k vyhlášení soudci se dostal, v kterémž případě se soudci smláku rovněž více propůjčiti práva, aby rozsudek svůj zrušil.

— Z toho vychází sama sebou, že se v §. 12. předpisu toho ústavně ustanovuje způsob, kterak vyřídí soudce napravení vady nějaké ve vyhlášení sporu manželského, kterážto na podstatnou byla shledána, způsobití má, nýbrž že se zanechává odání jeho, by to učinil podle okolností buď uražením rozsudku soudce smláku, buď nářazením, aby se vyřízení došlo, formálností opominutí později před se vzala, anebo žádala šel vyředění.

80.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 26. března 1852.

pro město Krakov a okres jeho,

jinakže se čláku opatření občanské strany toho, jak on mají ve skutec. učiniti občanské ustanovení občanské nákoušního občanského a právo manželského.

Vzhledem na patent císařský od 23. března 1852, jinakže se předpisové občanské nákoušního občanského a právo manželského a předpisové o řízení v rozepřech manželských v městě Krakově a okresu jeho uráždí ve skutec. učiti se ministeria práv podle nejvyššího zasedání od jeho císařského královského apoštolského Velikostena dne 23. března 1851 daného, učiní na ten čas, pokud uvýřiti učiní soudci v Krakově bude uvati, následující opatření.

Článek 1.

Ve všech případech, v kterých podle ustanovení občanské nákoušního občanského a nejvyššího patentu od 23. března 1852 a právo manželského k uzavření manželství potřebí jest přivolení úřadu soudního, jakž v případech §§. 52. a 106. ob. nákoušního obš., jest krajský soud krakovský povolán k tomu úřad poročínský.

Článek 2.

Soud krajský má tomu kde v manželství chce vejíti a k uzavření manželství potřebí má přivolení poročínska nebo opatrovačika, jenž ale posud nástupce takový úřad není, opatrovačika k tomu kousi učiniti, by vyřízení tato posud.

Článek 3.

Vyhledávací, které se shledá na potřebu, na příčinu určení, máli soud povolání k manželství dáti nebo je odepřiti, které vyhledávací se ale vůl Krakova před se učiti má, máli soud krajský dáti před se učiti skrze soudce smláku, jehož se učiti

Článek 4.

V případech §. 52. ob. nákoušního občanského má soud krajský příkaz, pro které přivolení bylo odepřeno, způsobem předloženým, nepřipouštíje nikádního řízení

jednání sporního, buď sám nebo skrze soudce svěřené, jichž se třeba, proskouzení, a podle výsledků následného buď přivolení soudní dle nebo stížnosti odvolání.

V onom případě má se před vyhotovením výzvěru zřetel stae nebo nástupce, který přivolení uchová, obrátiti na to, jak výsledky vypadlo a má se vyřídit, aby se znovu vyjádřil, udělil přivolení své dříve nebo je odplá.

Článek 5.

Proti rozhodnutí soudu krajského podává se rekurs k hollandskému soudu apelačnímu ve Lvově a však musí se podati ve 14 dnech, počínaje od dnešní výměny, proti němuž se stíháost vede.

Článek 6.

Proti rozhodnutí soudu apelačního může se rekurs k nejvyššímu soudu ve 14 dnech podati jen tehda, když jim bylo rozhodnutí soudu krajského oznámeno.

Článek 7.

Rekurs podati se má u soudce vyššího, který podle okolností má od soudce nižšího řízení zpětú vysvětliti.

Článek 8.

Co se třeba soudu, jedná se uzavírají a přičiny sítěh manského pro společnáni skupině majetnosti manských, učinil se císařským patentem od 23. března 1852 v ustanoveních zákonně posavadních následně změny o práve manském.

Článek 9.

Osoby, které v tom čase, když počne působnost nových předpisů o práve manském, povinnosti strany obhátek podle zákonně posavadních učiní znáost, buď že se dále skutečně podpisat obhátek, nebo že si vymohly od druhých obhátek dispensi, mohou ve 14 dnech, počínaje od toho dne, kterého počne působnost nových zákonů a práve manském, podle předpisů obecného zákonně občanského vojiti v manskotví. Po projiti hlty této gají se leuak a nevěsta i strany obhátek nachovati dle předpisů obecn. zákonně občanského.

Článek 10.

S povinností posavadních zákonů ženitovati a nevěstě ukoleno, že se mají představititi úředníkově stave civilního za tou příležitou, by tam učinili své prohlášení a toto aby se do rejstříků stave civilního zapisa, vojiti má od toho dne, kteréhož sečí ukoleno a práve manském vojies ve skutek.

Nářízení obhátek v zákonně posavadních strany uzavírání a zapínání osob manzových a nevěstých do rejstříků stave civilního následující až na další zákonně nářizní v platnosti.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 2. dubna 1852,

Jimino se 3 proc. poukázky pokladnice centrální, datované 1. ledna a 1. července 1849 a 1. ledna 1850, a ústřední pokladni listy říšské, datované 1. ledna 1850 a 1. ledna 1851 a oběma napříč a oběma.

Speciální finanční ústav, 3 procentové poukázky pokladnice centrální, datované 1. ledna a 1. července 1849 a 1. ledna 1850, jakob i ústřední pokladni listy říšské, datované 1. ledna 1850 a 1. ledna 1851 vaší napříč a oběma.

Aby se uspořádání toto vykonalo, nalháje se, aby se dotčené ústřední peněžité vyměnily za pokladni listy říšské bezúročně, a jen pokud, pokud by násohy kasovní listů bezúročných nestály, za drobné, vydané rokem 1852, a to ve říšských síle toto jmenovaných:

Po čtyry měsíce, t. j. až do konce července 1852 mohou se poukázky a říšské listy tyto vyměňovati u všech hlavních pokladnic zemských a pokladnic obřadních (vyjmažic království Lombardo-Venetského).

Po průjil listy této síle se vyměňovati přede vaší jen po další tři měsíce, t. j. až do konce října 1852 u hlavních pokladnic zemských, a proději ještě po dva měsíce, t. j. až do konce prosince 1852 u pokladnic vyměňovací ve Vídně.

Užívání dotčených ústavů poukázkových ku placení u pokladnic státních dovoluje se až do konce prosince 1852.

Po průjil listů příslušných ustanovených mohou se dotčené ústřední peněžité za příčinou vyměňovací nebo na místo placení přijímatí tebe ku užívánímu povolení ministerium financí.

Hausgartner a. p.

1878. 1879.

Obzvy

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska XXIII.

Vydáno a rozvešeno dne 17. dubna 1878.

Algemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für die

Kaiserthum Oesterreich.

XXIII. Stück.

Abgegeben und verossenet am 17. April 1878.

Číslo XXIII.

Vydána a zveřejněna dne 17. dubna 1882.

82.

Nařízení, dané od ministerium práv v srozumění s ministerium financí
dne 23. března 1882,platí ve všech zemích korunních, v kterých má právní sílu a poplatek, jehož datum dne 2. února 1882
(Záh. Měst. Z. XXI, 1. 20.)Jedná se o vyřizování ustanovení v §§. 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, a o
příponěch a položky tarifové 102-105 náhrou tohoto soudní vymáhání.

Aby se ústřední, k vymáhání podle zákona, jehož datum dne 2. února 1882, po-
voláním, především řízení polehlo, jeho rozhodnutí učiněná soudní na základě pole-
hlo, občyvná práva zrychlilo a mezi soudy a úřady k vymáhání poplatků ustanove-
ných jednotlivě a srozuměním řízení k ústřednímu přivedlo, vylévají se na přílohu vyřizování
§§. 29, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 54, 57, 63, 67 a příponěch a. položky tarifové
102-105 zákona toho tého nařízení:

§. 1. ¶

Soudové mají jak v těch případech, v kterých dle zákona jsou povinni, poplatky
akt ústřední k vymáhání poplatku ustanovením proplýšeti, tak i tehdy, když jejich
úřadní k vymáhání poplatku povolání na to žádají, prohlásiti se o nákladěch vymá-
hání poplatkového, vycházejících z povahy práva, jehož v jednom každém případě
se udá.

§. 2.

Základy vymáhání poplatkového jsou:

- a) Pojmenování jednání právního nebo úředního aktu podle práva občanského a podle
srozuměných se s ním pojmenování tarif poplatkového, totiž: koupě, směna, dání,
rozudek smírný nebo kompromis a t. d.;
- b) anebo předání jednání právního nebo aktu úředního, dle kterého se má popla-
tek vymáhati;
- c) v tom případě, když listina nebo akt některý dvě nebo více jednání právních v
sobě zahrnuje, nebo takové ustanovení, jehož dle zákona na vymáhání poplatku mají
účinek, v sobě obsahoval, učinil více rozličné povahy jednotlivých jednání právních.

ních a ustanovení, pak jich účinek na vyměření poplatku k. p. při rozsudcích udělených toto, mělo-li náležet nějaké přivedení majetnosti již nic;

- d) udání hodnoty, do které se má poplatek vyměřit, a to jak povinnosti hlavních tak i vedlejších, jakod i bytby vše nebyla rozdílná, udání okolnosti této;
- e) náležitosti podle povahy případu výměra poplatku od postavení, v kterém osoby v jednání právním občanství mající k němu vztah jsou, sčítání a udání postavení tohoto;
- f) pojmenování položky tarifové, pod kterou jednání právní nebo akt úřední se má hodnotit;
- g) udání poplatků, kterých za ten příčinou prostředkem] k tomu nebo bezprostředně již jsou zapraveny, jakod i
- h) všech při rozsudku řízení zprovozaných okolností, kterých dle zákona mají na účinek výměru poplatku aneb účinek nějaké pakuty nebo náhrady útrat.

§. 3.

Kterak se má vykazování majetností podléhati za příčinou výměru poplatku, ustanovuje vysvětl. dané od ministeriem financí dne 23. března 1928 (Zák. Písák. č. 84.). Přijetí výkaz podléhatosti k němu za spolupůsobením soudu, mělo-li za tento, sčítání výkaz ten v srovnání s dotčeným vysvětl. K tomu kores. bude v každém k vyměření poplatku ustanoveného úřadu pro patičku soudu přiměřeně náročná částka papíru dle rozru, ledlička při tomto od ministeriem finančního vydaném vysvětl. pohotová.

§. 4.

Byly-li výkazy tyto od dědiců samých sdílány a soudu předloženy, mělo-li za soud, aby předešlím k tomu hleděl, srovnával se jich způsob a nalizením výše dotčeného vysvětl., pak ale aby pravost a úplnost toho, co v nich o majetnosti podléhatosti na sčítání inventár, přiznal na místě příslušy sdílajících a odhadl soudních jest udáno, jakod i přírody strany patiček sdílajících přivedených, konečně pravost oddělení podléhatosti se sčítáním na poslední pořádek, národním ustanovení a odně a prokazování osobní postavení dědiců k sdílání zkusob.

§. 5.

Samy, které soud při sdílání nebo sdílení výkazu podléhatosti za pravé uzná, mají se uvést v oddělení tohoto rozru, které pro hodnotu uznávanou a pro uznání položky sdílajících jsou ustanovena, pak při oddělení podléhatosti v oddělení „uznání k výměru poplatku“.

§. 6.

Propůjčením přivedených v §. 2. sčítání výměru poplatku kromě případů podléhatosti se týkajících, mělo-li podle §. 47. patenta, má jiti předem dle příslušného

vazeno nálezného pro příklad vyplácného. I od těchto archů účelových mohou soudové knihy, co jim bude zapotřebí, od úřadů v §. 2. pojmenovaných, dostati.

§. 7.

Peněžní soudní při svých řízeních úředních zároveň nějaká přistoupení náleža nebo jiné rady, nemá se s tom žádný nálezn spísevat, třeba přistoupení a rady tyto mají se přivésti ve výkazech požitelnosti pod rubriku: „Připomenutí se strany soudů“ a v nálezních o nálezních vyměřování poplatkového pod rubriku XI. „Poznamenání přestupky důležitosti a jiné rady“.

§. 8.

Co se týče dokladů, jestli se mají propůjčiti úřadům k vyměřování poplatků ustanovených, má býti pravidlem, že úřad, kterému soud na nákladě listin a spisů od stran na průvod přivedených archů v soudním archivu se nalézajících má úřad, potvrdí nebo opraví, dáleho listovního dokladu nemá zapotřebí, a však užívá se úřadům k vyměřování poplatků ustanovených právo, v akta soudní, pokud jest toho k posouzení jednotlivých případů potřeba, nakládání, a podle okolností žádání, aby jim v originále, pokud to není na újmu náleznu běhu řízení, arch v přepisu byly propůjčeny.

Přílohy mají se jenom ty případy, o nichž se mluví v §§. 45. a 47. nálezn poplatkového a ty listiny právní, jako jsou podrobný poplatek hospodářského, v originále nebo v přepisu viditelném se zřetelom na nálezn, od ministeria finanční dne 30. května 1850 (Zák. ří. č. 214) a ustanovení nálezn číselního, dne 16. března 1851 (Zák. ří. č. XVIII, č. 87.) vydáno, pokud tato má platnost v zemi korunní.

§. 9.

Žádá-li strana při vykonávání požitelnosti na úměrný poplatek za příčinu toho, že požitelnosti požitelná jsou nejisté nebo nedobytná, musí se důkazy o okolnostech těchto přivésti a dobrým náleznem soudů přiliciti.

§. 10.

Týká-li se soudní řízení věci, a má se má zapraviti poplatek podle hodnoty její, má soud strany přitoxané, pokud učiní hodnoty archivní, ihned k učinění tomuto přidrketi, nebo ale k řízení stran, arch když to není dostatečných k vyměřování hodnoty náleznů, odhadnutí soudní uplatiti.

Podává-li strana ihned dostatečných k vyměřování hodnoty náleznů nebo uložení toho strana při sobě, že jich potomně přine úřadu korunnímu předloží, má v tom i onom případe uznávaní o tom učinění úřadu k vyměřování poplatku ustanoveného, a soudní odhadnutí má minouti.

§. 11.

Soudové první instance mají v těch případech, když se poplatky ustanovenými dle §. 29. patenta úřadu, k vynášení poplatku ustanoveného, na přikročeno vykonání toho, co v pokodech tarifové č. 44—73, postírce a. připomenuti 1. jest ustanoveno, i ty rozsudky konečné propůjčiti, ježto jsou podrobně státním poplatku kolikovním.

§. 12.

Soudové první instance mají se abstenem na §. 63. a pol. tar. č. 78—103. II. náležená úřadu, k vynášení poplatku ustanoveného, náležitě propůjčovati stranám rozsudků v předcházejícím měsíci v měs. práva valných a bezprostředněm placení poplatkového podrobných, jakž i těch, a nichž více vane bylo odvolání, avšak okm v 6 měsících, ode dne odvolání počítaje, nebyla předložena.

§. 13.

Náležená §. 67. náležená sestávají se se ústředím na §§. 64. č. 4. a 68. těch náležená na takové vyhotovení úřední, ježto mužové se všech stran se týkajících z úřadu. náležená ale k lidosti strany některé předem bezna. Náležená v takových případech potřebného k tomu papíru kolikovního od strany, v ježto důležitosti vyhotovení úřední se vydává, napřed dostati, má se vyhotovení na papíru nekolikovním té velikosti, jakž jest papír kolikovaný, předem valti. Náležená však na soud, aby ve šesti, v §. 26. a. náležená vyřízení, a vybrání poplatku kolikovního a předepsané přivěšení kolku měl přisti, pokud to soud bez toho nemá náležeti některá z výjimek, v pokodech tar. č. 44—73. lit. p. a č. 70—80 lit. a. obzvlášť.

§. 14.

Náležená, v připomenuti 4. k pol. tar. č. 102—45, obzvlášť, vztahovati se má jenom na takové případy, v kterých povinnosti, zaplacení poplatků za přeměněn majetnosti, o ježto více než do knih veřejných šesti jest, bez ohledu na tuto postouhují podstativě, a poplatek téžd, když tyto soudní, dle pol. tar. 102—45. lit. A. a. od poplatku zveřejnění výkopy předem jsou, má býti již napraven. Náležená dotčeno ukládá straně na povinnosti, aby před více než prokázala, že poplatek předepsaný byl napraven, by úřad beroucí, když jej dále, to, co dle §. 47. jsou má býti sdělena, obdržel na jednon více k povinnosti věci té potřebné sdělení, a dále, a, avšak, avšak i straně zase vždy obdrženo vyhledávání prostředkem úřadu beroucího, nebo vyhotovením příkaz platby, od kterého v případě potřeby prokázání musí se zase opustiti, nebylo zapotřebí; náležená to ale sdělení soudu toho práva, aby, když strana tato prokázání opomně, se vkladem mohli předřívati, až by se povinnosti té nadost otalo, avšak má se vklad bez sdělení předem valti a soud na tom přestati, že v rubrice XI. náležená připomenuta, sdělení a jakým způsobem bylo prokázání sdělení, avšak že se opomnělo.

Nařízení, dané od ministerium práv v srovnání s ministerium financí dne 23. března 1852.

platí v soušle království, v kterých má právnost zákonů a poplatků, jehož datum dne 3. srpna 1850.
(Zák. sbírky číslo CXX. k. 185.)

jinakže se vyznačují ustanovení, v §§. 29. 32. 33. 34. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. a v pří-
pomocnosti 6. položky tarifové 102—103 zákona tabaku a postavy IX. patenta vyhledá-
vacího soušle vyměřené.

Aby se úřadům, k vyměřování poplatků dle zákona, jehož datum dne 3. srpna
1850, povoláním, předepsané řízení polehlo, jich rozhodnutí učiněná soušle za ná-
klad poplatků, odbytek prací zrychlilo a mezi soudy a ustanoveními k vyměřování
poplatků úřady jednacími a soušle řízení k místu přivedlo, vydávají se za příčinou
vyměření §§. 29, 32, 33, 34, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, a přípomocnosti 6. položky
tarifové 102—103 zákona toho a postavy IX. patenta vyhledávacího k zákonu tomu
tato nařízení:

§. 1.

Soudové mají jak v těch případech, v kterých dle zákona jsou povinni, poplatný
akt úřadu k vyměřování poplatku ustanoveného propůjčiti, tak i tabak, když jich
úřadové k vyměřování poplatku povolani na to žádají, prohlásiti se o základěch vy-
měření poplatkového, vycházejících z povahy práva, ježto v jednom každém případě
se udá.

§. 2.

Základy vyměřování poplatkového jsou:

- a) Pojmenování jednání právního nebo úředního aktu podle práva občanského a podle
zrovňavajících se s ním pojmenování tarifů poplatkového, totiž: koupě, směna, dání,
rozsuděk soudní nebo kasační stá.;
- b) osoba předána jednání právního nebo aktu úředního, dle kterého se má popla-
tek vyměřiti;
- c) v tom případě, když listina nebo akt některý děl nebo více jednání právních v
sobě uzavírá, nebo taková ustanovení, ježto dle zákona na vyměření poplatku mají
máti účinek, v sobě uzavírají, učiní této rozličné povahy jednotlivých jednání
právních a ustanovení, pak jich účinek na vyměření poplatku, k. p. při rozsudcích
učiní toho, učiníli místa nějaké převodní majetnosti šli nic;
- d) udání hodnoty, dle které se má poplatek vyměřiti, a to jak povinností hlavních tak
i vedlejších, jakod i kdyby vše nebylo rozhodná, učiní okolností této;

- a) náklady podle pravidel příjmu výměna poplatku za postavení, v kterém osobu v jednání přívráců úřadovníci mající k sobě vespolek jsou, zkončí a učiní postavení tohoto;
- f) pojmenování položky tarifové, pod kterou jednání přívráců nebo akt úřadů se má uskáliti;
- g) učiní poplatků, kteréž na tou příčinu prostředkem káží nebo bezprostředně již jsou zapraveny, jakž i
- h) úšek při současném řízení sponzorovaných osobností, kteréž do nákladů mají na úšek vyřízení poplatků zech úřadů nějaké pokuty nebo odměny útrat.

§. 3.

Kterak se má vykazovati majetností podléhající za příčinou vyměření poplatku, ustanovuje vyhlášení, dané od ministeria financí dne 23. března 1882 (Zák. Hlás. 2. 84). Příjeli výkaz podléhající k místu na spolupřevzetím soudu, učiní na něj, by učinil výkaz ten v souhlasnosti s dotčeným vyhlášením. K tomu konci bude v každém k vyměření poplatku ustanoveného úřadu pro potřebu svého přiměřeně náležet úředního papíru dle vzorce, kdykoli přítomní od ministeria finančního vydaném vyhlášení, pohotoví.

§. 4.

Býly výkazy tyto od dědiců svých učiněny a soudu předloženy, učiní na soud, aby předložil k tomu hleděl, souhlasí se jich splněn v zařízení výše dotčeného vyhlášení, pak ale aby pravost a úplnost toho, co v nich o majetnosti podléhající na náklady inventáře, přičítací na místě příjmu učiněných a odhadů soudech jest učiněno, jakž i převody strany položek arithmetických přivedené, konečně pravost oddělení podléhající se shledem na poslední pořádek, nákladní ustanovení a náklad a prokázání osobní postavení dědiců k nákladům shleděl.

§. 5.

Osoby, které soud při oddělení nebo shledání výkazu podléhající na právé úrad, mají se úrad v odděleních tohoto vzorce, která pro budoucí ustanovu a pro oznámi položky arithmetické jsou ustanovena, pak při oddělení podléhající v oddělení „Ustanov k vyměření poplatku.“

§. 6.

Propůjčování přivedených v §. 2. nákladů vyměření poplatkového kromě případů podléhající se týkajících, učiněti podle §. 47. patenta, má předešl jiti dle příslušného vzorce nákladového, pro příklad vypláceného. I od těchto úradů třídných mohou soudové tak, co bude jim zapotřebí, od úradů, v §. 3. pojmenovaných, dostati.

§. 7.

Postupují soudové při svých řízeních úředních nějaký přestupek náklad nebo jiné rady, nemá se o tom učiněti nálež sepsati, uřídit přestupek a rady tyto mají se

přivést ve výkazech podstatnosti pod rubriku: „Připomenutí se strany soudů“ a v nálezech o základních vyměřeních poplatkového pod rubrikou: XI. „Pozorované přestupky úřednické a jiné tady.“

§. 8.

Co se týče dokladů, ježto se mají propůjčiti úředním k vyměření poplatků ustanovených, má být pravidlem, že úřední, kteří soud na základě listin a spisů od stran na příkaz přivoděných asek v soudním zřehování se nabízejících sice učiní, potvrdí anebo opovří, dalšího listovního dokladu nemá zapotřebí, a však ulistuje se úředním k vyměření poplatku ustanovených právo, zakládající v akta soudní, pokud jest toho k poznamenání jednotlivých případů potřeba, a podle okolností ládati, aby jim v originále, pokud to není na ujmu řízení třeba řízení, asek v přepisu byly propůjčeny.

Přílohy mají se jenom takové listiny právní, ježto jsou podrobeny poplatku bezprostřednímu, nebo učiněny jich přepisy, pokud se učinilo nadst učinění §. 43. zákona, a přepisy, o nichž se mluví o §§. 45 a 47 zákona poplatkového.

§. 9.

Žádá-li strana při vykazování podstatnosti na zrušení poplatku na příčinu toho, že potřebnost podstatnosti jsou nejisté nebo nedobyté, musí se důkazy o okolnostech těchto přivést s dobrým zdáním soudu přiložit.

§. 10.

Týká-li se Hlavní soudní věci, a má se má zapotřebí poplatok podle hodnoty její, má soud strany přitomně, pokud učiní hodnoty nebiat, řízení k učiní tohoto přídrctí, nebo ale k ládati stran, asek když to není dostatečných k vyměření hodnoty základů, odhadnutí soudní zpřesbiti.

Podleli strana řízení dostatečných k vyměření hodnoty základů, nebo ulistoví toho strana při sobě, že jich potome přine úřadu berníhozimu předloží, má se v tom i usm případu oznámení o tom učiní úřadu k vyměření poplatku ustanoveného, a soudní odhadnutí má minouti.

§. 11.

Soudové první instance mají v těch případech, když se poplatky ustanovených dle §. 29. patenta, úřadu, k vyměření poplatku ustanoveného, na příčinu vykazují toho, co v položen tarifní č. 44—75, postírce a. připomenutí I. jest ustanovena, i ty rozsudky kasebné propůjčí, ježto jsou podrobeny státnímu poplatku kasebnímu.

§. 12.

Soudové první instance mají se zřehoviti na §. 63. a položku tar. č. 75-103. II. zákona úřadu, k vyměření poplatku ustanoveného, nezávisně propůjčování oznám rozsudků v

předložení návrhu v době práva voličů a bezprostředního placení poplatkovému podrobených, jakou i těch, a nicméně sice vaše byla odvolána, avšak akta v 6 měsících, ode dne odvolání posílají, nebyla předložena.

§. 13.

Nářízení §. 67. zákona vztahuje se se zřetelom na §§. 61. ž. 6. a 66. téhož zákona na taková vyhotovení úřední, jakto soudové ve věcech stran se týkajících a úřadu, nikoliv ale k úřední strany některé předsed heron. Nelzei v takových případech potřebová k tomu papíru kolokovaného od strany, v jejího důležitosti vyhotovení úřední se vydává, napřed dostati, má se vyhotovení na papíru nekolkovaném té velikosti, jaké jest papír kolokovaný, předsed voliti. Náležeti však na soud, aby ve lhůtě v §. 26. z. zákona vyžadované o vyběhání poplatku kolokovité a předepsané přivěšení kufku měl péči, pokud to soud bez toho nemá místa některá a výjimek, v polské: tar. ž. 44-72. lit. p. a ž. 70-80 lit. z. obsahových.

§. 14.

Nářízení, v připomenutí 8. k pol. tar. ž. 102-45. obsažené, vztahovati se má jenom na takové případy, v kterých povinnosť zaplatiti poplatek za předsední majetnosti, a jehož vložení do knih veřejných, nebo jehož fusi činěti jest, bez ohledu na tuto poslední pozměnění, a poplatek tetat, když tyto soudy, dle pol. tar. 102-45. lit. A. a) od poplatku osvobozené výkony předsed jsou, má býti již zapraven. Nářízení dotčené ukládá straně na povinnosť, aby před vloženin nebo fusi prokázala, že poplatek předepsaný byl zapraven, by úřad herničný, když jej dojde, to, co dle §. 47. jenom má býti odloženo, obdržel na jednom věšáků posazení věci té potřebnou utěs, a dalšího, ovšem i straně samé vědy obřadního vyhledávání prostředkem úřadu herničného, nebo vyhotovením příkazu platebného, od kterého v případě potomného prokázání musí se zase upustiti, nebylo napotřebi; náležeti to ale rozhodci soudu toho práva, aby, když strana tato prokázání opomně, se vkladem nebo fusi mohl prodlívati, až by se povinností té nadstalo, avšak má se vklad nebo fusi bez odložení předsed voliti, a soud na tom přostati, že v rubrice XI. nářazu připomenuto, býtieli a jakým způsobem prokázání učiněno, než to se opomnělo.

H. Křiváček n. p.

Vzorce nálezu.

- I. Příčina.
- II. Látka nebo síla účinná, náležející
- III. Strany, jména, vlastnosti, způsoby:
- IV. Působení této příčiny:
- V. Co jest předmětem této věci.
- VI. Zvláštní okolnosti, jako maj. výjimečné události na vyměření poplatku.
- VII. Ustanovení zákony: a) Pročinná příčina:
- b) Právinná odpověď a nálezení, na čem se odvolává.
- VIII. Ústřední soudní, na kterém se má být vyměření poplatku učiniti.
- IX. Příčina určité, jest třeba aby ten předmět a předmět výhledy:
- X. Popisy, jako to ten soud přímým postihem nebo jinak nebo přímé již byly napraveny.
- XI. Provozování předmětu dílechů a jiné věci.
- I. Ústav náleží káží Janu Melišku. dle 1. listopadu 1801.
- první 2.
- II. Soudce, já sám v úlistí dne 10. máj 1801.
- III. Není žádná vada.
- IV. Koupě.
- V. Bím 2. st. v úlistí.
- VI. Právinná odpověď a nálezení v prvním postihu na čem se odvolává a k přímému nálezu.
- VII. Ústav činný byl ten den 10. máj 1801 a nálezení a nálezení na čem se odvolává 1800 a. nálezení a nálezení ten den.
- VIII. Ústav.
- IX. P. 10. 1801 a 1802 10. A. 1). Právinná odpověď a nálezení dílechů a nálezení 1. den 1801. Právinná 1).
- X. K ústavu ten byl na první ústav dílechů a nálezení na ústav dílechů.
- XI. Ústavní jednání předmětu nálezení dne 10. máj 1801. a nálezení na čem se odvolává 1801.

N. N.
soudce ústavu.

Vzorci A.

Číslo rejstříku ústav
kanceláře.

Číslo ústavu, nálezení
odvolání.

Přílohy: Nálezení ústavu v přímém odvolání.
Výhled nálezení a nálezení.

Vyvešení, vydané od c. k. ministerium financí v souzupění s c. k. ministerium práv, dne 23. března 1852.

Plán ve věci nové kauce.

v tom, kterak se mají odlišnosti výkazu podstatnosti na příklonu vyměření poplatků, předepsaných prozatímními zákony. Jde o datum dne 2. února a 2. srpna 1852.

Aby se ve skutek uradil §. 46 zákona, jehož datum dne 2. února a 2. srpna 1852, a aby se k němu přivedlo jednoduše a srovnávací se čísel při vykazování podstatnosti na příklonu vyměření poplatků, předepisují se v souzupění s c. k. ministerium práv tato ustanovení:

1) Při spisování výkazu podstatnosti, v §. 46. dotčených zákonů předepsaného, jest se zachováti dle přílohy tohoto rozkazu. Výkaz ten skládá se ze čtyř částí:

1) V první části „majetnost podstatná“ uvádě se v seznamosti s inventářem čili popisem, ať již který inventář nebyl učiněn, a přezkoumán majetností na místě příslušný učiněným předčasným majetností nemovitá se zápisem přezkoumáním, a to podrobně podle jednotlivých, což o sobě číselně nemovitosti, pak majetností movitá, tato ale jenom dotud podrobně, pokud ustanovení hodnoty na rozdílech zápisůch učiněná, jako: na odhadnutí současně, učinil hodnoty od strany same, kurzu burzovním. Sny hodnoty položil se do odlišné k tomu předepsaných, připojí k tomu to, na čem se učinil zápis.

2) V druhé části „poplatky srážkové“ mají se uvést:

a) takové do výkazu podstatnosti vložené aktiva pohlednosti, o kterýchž podání se našlo, že nemají právní platnosti, ať již před uzavřením podstatnostového byly uzavřeny, ať již před uzavřením od důchodového soudu čili již byla uzavřena, nebo se vztahují pouze k oběm na poplatek inventáře ať již příslušné majetnosti, pod kterou pohlednosti ty jakožto majetnost podstatná přičítají.

Také jest se zachováti i strany jiných věcí, které v inventáři nebo v příslušné majetnosti úplně jakožto částky majetnosti podstatné byly přivedeny.

b) Výlohy na nauce, které při uzavření účetních účtů podstatné uzavřeny a zápis se položil,

c) dluhy (pasiva), ježto leží na majetnosti podstatné,

d) ty věci a podstatnosti, které případně osobám od poplatku osvobozeným.

Všechno pod lit. a, b, c, d. obsažené poplatky srážkové mají se uvést podrobně, a má se při každé dluhové věci, jestli hypotekována čili nic, a na které nemovitosti leží.

4. Na konci této druhé části výkazu vytkne se, která osoba majetností poskytlá je odhalená položek aritmetických vytkne jakožto listí poplatní poskytlá.

5) Vytkne se pramenů posud není tím osobami, které jakožto dědicové nebo odkazníci mají mítí ústředí v poskytlá, jich podíl a postavení, v kterém podle vztahů, jako v přímé výměry poplatkové jsou dědicové, byly se ústředím při jeho ústředí, jest předložena třetí částí výkazu, totiž oddělení poskytlá.

Takto vytkne jest jenom tehda potřeba, když poskytlá připadá osobám, které mají mítí výměry poplatkové 1 nebo 4 procentové.

Jestli v poskytlá více nemovitá, má se ústředím udati, na koho přechází.

6) Předložena čtvrté části výkazu tohoto jsou zvláštní poplatky, jako se mají zapraviti za nemovitou majetností poskytlá a za převedení majetností, při oddělení poskytlá se udali, kterik záleží na jiném právním důvodu, nežli na znos práva dědicova.

7) K výkazu mají se jenom takové doklady v originálu nebo ve vidmaveném přepisu přiložiti, jakožto přepisy nebo originály se již nemohají u úřadu vyjednavého; týkají se spisů potábných, jako se odložají u úřadu vyjednavého, postojí na ně se odvolati.

Daumgartner m. p.

Vzorec.

Země korunní

Okres soudní Staroměstský.

V ý k a z

pozůstalosti zemědělské dne 3. ledna 1851 v Praze obchodníka N. N.
v Starém městě č. . . .

Země hospodářská

Výkaz pozůstalosti zemědělského dne 2. ledna 1924

A. Majetnost

Číslo položky	Předmět	Oblast zemědě.	U d a n ě		
			počet	všechno nemovných	
				st.	kr.
1.	Dělní v Praze na Starém nábřeží č. 222.	Prvního staroměstského.	občanské soud. dne 20. února 1922.	20.000	-
2.	Dělní na Smíchovské č. 12.	Obř. soud Smíchovský.	100 národních dnů pozemků a v nájemní smlouvě č. 120 st. území v den úmrtí	20.000	-
3.	5% váhový majetkový akciový list.		č. 99 st.	-	-
4.	Čeky od r. 1924 na 500 st.		dn. č. 200 st.	-	-
5.	Čeky od r. 1925 na 1000 st.		č. 120 st.	-	-
6.	Jiná movitá majetnost.		inventurní a občanské, jehod. území.	-	-
Dokresněny				500 0	-

B. Položky

Číslo položky	Předmět	p - ob	U d a n ě		
			počet nemovných a movitých, st.		
			st.	kr.	
1.	Početnictví N. N. akciové listy inventurní č. 12.	č. 120 st.	č. 120 st.	5000	-
2.	Početnictví N. N. akciové listy inventurní č. 12.	č. 120 st.	č. 120 st.	500	-
3.	Výloky na nemov. a movitých st. st. st. st. st. st.				
4.	Početnictví č. 12, pojistná na družst. č. 12 na Smíchovské.		výloky kauce v st.		
5.	Čeky od r. 1924 na 1000 st.		výloky v den úmrtí		
6.	Jiná movitá majetnost		č. 120 st.		
Dokresněny				5000	-

Na ústřední položky občanských soudů (č. 12) pojistná pojištění: 100000 st. kr.

Kronland

Nachricht-
des Nachlasses von dem am 2. Jänner 1882 in Wien

A. Nachlass.

Post-Zahl	Gegenstand	Ortliche Bezirke	Wirth.		
			im Grunde	der unterliegenden Sachen	
				fl.	kr.
1	Haus in Wien, Stadt Nr. 180	Stadt Wien, Bez. I	privat, Erblassung v. 28. Februar 1856		
2	Immobilien in Bistitz Nr. 13	Bez.-Bez. Bistitz	den Grundbesitzern der Grund- und Hausnummer 4 188 fl. der Grundbesitzer vom Straßensatz 4 188 fl.	10000	
3	An 1/2, Metall-Altwaren 1000 fl.	dieses 4 188 fl.	10000	
4	An Leasing zum Jahre 1878 200 fl.	dieses 4 188 fl.		
5	An Leasing zum Jahre 1879 1000 fl.	dieses 4 188 fl.		
6	Rechtliche andere Verhältnisse	darunter Grundbesitzung in Wien		
Zusammen			21000	

B. Abgabe.

Post-Zahl	Gegenstand	Ortliche Bezirke	A u.		
			im Grunde	der Abgaben u. unterliegenden Forderungen	
				fl.	kr.
1	Die Forderung N. N. aus Testament-Post Nr. 12		der Quittung d. H. N. vom 1878	1000	
2 12, wegen Erfolglosigkeit		der Erblassung des H. N. vom 2. Jänner 1882 in Wien etc.	500	
3	Die Grundbesitz- und Grundbesitzer:	fl. kr.		
4	Die hypothekäre Forderung des N. N. auf dem Hause Nr. 13 in Bistitz	fl. kr.		
5	An N. N. an . . . für geleihete Waaren	fl. kr.		
6	Das Lager an den Nachlass		die Grundbesitzer Extracte die Aussagen aus dem Rechnungs . . . des Testaments J. 1878		
Zusammen			1500	

Nach Abzug der Abgabeposten verbleibt daher gebliebenes Vermögen: 126120 fl. 50 kr.

C. Oddělení

Číslo přílohy	Jméno účastník v podstatnosti, státnost, bydliště	V jakém byl společník se účastníkem	Měsíc přírů	Předmět
1. 2. 3. 4. 5.	Anna N. N. v Starém městě č. 108 František N. N. Josef N. N. Anna N. N. Karel N. N.	manželka jeho dle listu oděvacího díl jeho, dle listu křesťanského bratr jeho dle listu křesťanského	září dle listu, je-li datum .. 4. 9. první díl, dle křesťanského společníka dle listu oděvacího září dle listu	a) úroky č. 12 na Společnost (příloha 100000) dle listu a) dle listu Starého městě č. 108 b) majetková správa jedna 100000 Kč, a níže až do výše listu přílohy, přičítá se na podstatu (jediný díl) podle se účastníka podle listu 2 majetková správa
7.	Antonín Karel na Starém městě č. 1, státnost účastník	semi příbraven	1. 9. listopad	
8.	Jan oděvací k ruce N. N. N.	semit	1. 4—10. a 11. listopad	září
Dohromady ..				

D. Zvláštní poplatky z podstatnosti nemovitě a za pří-

Číslo přílohy	Jméno, státnost a bydliště účastníka a účastníka	Měsíc přírů	Předmět

C. Nachlass-

Post-Zahl	Namen der Nachlassenschaft, Eigenschaft, Wohnort	Verhältnisse derselben zum Erbmann	Rechtsart	Eigentum
1	Jean N. N., Stadt Nr. 180	Jean Götze, aus Treuenbrietzen	Verwilligung laut Testament vom §. 5	a) des Rees No. 14 in Steyer b) der Freytagen von 10000 fl. Capital . . .
2	Franz N. N. Joseph N. N. Jana N. N. Caren N. N.	Jana Kintler, aus Tauschitz	Erbrecht laut Testament §. 1 zu gleichen Theilen als Universal-Erben	a) des Rees No. 180 in der Stadt b) künftiges Vermögen
3	Edward N. N., Brauereibesitzer in Wien	Johann Bräuer, aus Tauschitz	Verwilligung laut Testament	als Capital von 10000 Gulden, von welchem der Witwe der Freytagen Capital, daher für den Vermögensnachlass die Hälfte für die Söhne in Anrechnung gebracht wird . . . künftiges Vermögen
4	Anton Kram, Stadt No. Diener des Königs	nicht ermittelt	Testament §. 5	
5	Andere Verwilligungen an N. N.	ditto §§. 8—11 und 12	ditto
			Zusammen

D. Besondere Gebühren von dem außergerichtlichen Nachlasse und von dem aus

Post-Zahl	Name, Eigenschaft und Wohnort des Verlassenen und Erbschaft	Rechtsart	Eigentum

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 30. března 1853,

plně ve všech zemích korunních,

ještě se vztahující obšíl ustanovení o tom, kterak se mají přiznání a podávání přiznání za přídělem vyměření ekvivalentu poplatkového.

Abý se odstranily pochybnosti, ježto rozdíly strany způsobu a formy přiznání se k staříkům nemovitým, dle nákolní dne 2. února a 2. srpna 1850 vydaných ekvivalentu poplatkového podrobným, a abý k tomu konci se a více té jednodušejším způsobem přibude šlo, vyměří se tato ustanovení:

1. Všechné oddělené obce, kostely, nadání a každé beneficium, ježto není k obci některé přivtěleno, mají podati přiznání za sebe. Přiznání to má obsahovati všechné nemovitě věci, kterých obci, kostela, nadání nebo beneficium tomu náleží, bez rozdílu jež postavení v rozličných zemích korunních nebo okresních hercích. Rozumí se dle toho, že obec a vůbec poplatník povinen jest, přiznání se také k beneficium vříděným a k nemovitým, třetím osobám k nákladu postaveným věce.

2. Rozumí se též, kde povinen jest podati přiznání, že některé věci nemovitě, ježto náleží k jeho majetnosti, přibohli osobou od poplatku, ani nákladě věc tu v přiznání uvéstí a příčinou osobou toho připojiti.

3. Přiznání mají se podati dle vzorce přídělného lit. A. a přílohy lit. B. v tom způsob, abý věci přiznané šly po potřebě dle jež postavení v rozličných zemích korunních a jež okresních hercích.

Přiznání, za přídělem vy měření daně a přijmů podání nedopouštějí se k vyměření ekvivalentu poplatkového. V přiznání (vzorec lit. A.) mají se všechné věci nemovitě, a to postavené dle jednotlivých, pro sebe celok číselních nemovitostí přivěsti, a rubriky drabnosti v srovnalosti s katastrem hercích vyplniti. Máno to mají se do přiznání toho kladti na jedné každé věci daně pozemní a daně se stavení dle sumy řídné, t. j. bez přírůbků, pak daně, kde se má daně odvěsti, a každáto věci dle číselného rozdílu přijmů v příděle lit. B. vyznašeno postavení.

Na konci přiznání má se výslovně potvrditi, že přiznání jest úplné a to, co v něm odšao, pravdivé, a má poplatník podpis připojiti.

4. Udělení poplatků, že se k vyměření ekvivalentu nemělo k výplň odli k staně sebné země daně pozemní a daně se stavení přiznání, rozumí se příloha lit. B. strany takových věcí nemovitých postavení, a rubriky v přiznání lit. A., týkající se náklad náklad číselného, vyplniti, a ekvivalent vyměří se vůbec dle tohoto měřítko bez dalšího vyhledávání kromě toho, kterýchobý smad za příčinou úplnosti přiznání potřeby bylo.

Těchto měřidel má se vztáti na základ, když se přiznání nepodařilo, nebo když nebylo náležitě podáno, aneb když vyhledávání přiznáním episcopálně delšího času podléhá.

Poplatníkoví odstavují se však přive, žádají za navrácení ekvivalentu, až byli nad náležitý poplatek předepsán, a měli se dle jiného měřidla v mešitě své vyměřiti.

5. Přiznání má se podati k tomu ku vyměření poplatků ustanovenému úřadu, v jehož okrese se náležá bydliště osoby k podávání přiznání podaná, ve Vídně ale k centrálnému úřadu a v Terstu k finančnímu úřadu okresnímu, a to za první poradu, nekytější přiznání ještě podáno, aneb nežli přiznání podáno osobou ustanovenou tohoto výnosu, ježto do 1. července 1852, za každé další desetiletí ale v prvních ústích měsících roku správního, toto desetiletí předcházejícího.

6. Nabytí a zřízení nemovitých, dle bodů nějaký dávajících věcí, které obce, kostely, náhaly a beneficie po prvním přiznání předsa berou, mají osoby, k podávání přiznání navázané, ve lhůtě v §. 44. zákona poplatkového vyměřené, také tomu úřadu oznámiti, ku kterému se má podati přiznání.

V takových případech zveřejni nebo oznámí se ekvivalent za ten čas, který ubývá a té doby, na kterou předepsán se stalo.

7. Opomineli se přiznání nebo oznámení v §. 6. dotčené, má se udliti §. 83. zákona poplatkového v ten způsob, že má se vybírati dvojnásobný poplatek po celé desetiletí, za které vyměřen se má státi, pakliže poplatek nezpůsobí dílem z toho podléhá, ku kterému opomineli se přiznání. Zastavení nebo nepřevé udání věcí, ježto se mály vymaniti, podléhá trojnásobnému ustanovení, obsaženému v §. 84. č. 3. zákona poplatkového, vydaného dne 3. února 1850, a v §. 83 č. 2. zákona poplatkového, vydaného dne 2. srpna 1858.

Hausgarten n. 7.

Nariadení, dané od ministerstva financi a práv dne 2. dubna 1859,

plátní se všech svých hranicích, pro které vyhláš byl řád notářský, jehož datum dne 29. srp. 1858.
č. 266, zák. řík., pak v Lombardii - Benátsku a v Dalmatsku.

a tom, kterak se má řešiti patenta dne 9. února 1858 č. 36 zák. řík., vyznašeno,
v příslušných notářských a pozemkových notářských.

V následku nejvyššího rozhodnutí dne 29. března k. r. vyhláše nariadení se, jak
tuto položeno :

1. Ustanovení poplatky tarifové č. 23-74 patenta, jehož datum dne 9. února 1858,
č. 59, zák. řík., vztahuje se vesměs také na notáry, kteří byli sřazení podle řádu no-
tářského, dne 29. srp. 1850 v č. 266. zák. řík., regulamenta dne 17. června 1806 *) a
a regulamenta pozemková pro notáry v Dalmatsku (regolamento per i nota-
ri della Dalmazia) dne 24. prosince 1823 **) vyznašeno, a na spisy řádu akty notářské
od nich sřazené.

Jest-li jednání podrobena poplatek podle řádu, má se spis řádu akty notářský, po-
klad poplatek nepřevyšuje 20 al., šesti sepsání na kolku třídím. Vyjmašekřídlenství Lom-
bardsko-Benátské a Dalmatsko může sice se započítí akt notářský, avšak jenom v ta-
kových místech, v kterých se rovněž k předstání potřebného papíru kolkového zmo-
cňuje prodej kolkový, na nekolkováním papíře, však ale má notář k akta notářského
papír kolkový, kterých při spisování akta toho bylo započítí, v osmi dnech dle
předpisu (§. 27. patenta) přiváští.

Převyšují poplatek 20 al. napíše se akt stá. řádu na papíře nekolkováním.

Jest-li jednání právní podrobena poplatek procentováním, má se akt notářský na
15 krejcarovím papíru kolkováním započítí.

V shodě těchto případech mluví na notára, aby v řádu, vyměřen v §. 44. pa-
tenta dne 9. února 1858 č. 59, zák. řík., vyznašeno, sdělil úřadu, k vyměřování po-
platku ustanovením, zvoleným od poplatku úřední přepis akta notářského, na což
úřad ten vydá potvrzení.

Poplatky přine za akty notářské potvrdí se od úřadu, k vyřídění jich usta-
novením, pokudžie zřídlení křídlen, bezdívě při tom poznamenešje akt notářský,
za který se platí.

2. Autentičká vyhotovení notářská a přepisy, jehož se mají vydávati, jsou podro-
beny kolku 15 krejcarovím k. m. za každý arch. Těmtž kolok ustanovuje se také
pro stejnojmenná vyhotovení archivů notářských.

Ustanovují se v některém aktu notářském, který podroběn jest poplatek dle
řádu, že se má více nežli jedno autentičké vyhotovení vyřáti, musí notář, pokud po-
platek nařídí více nežli 20 al., jehož jeden arch kolkováný má řádu, kterých na první
arch akta notářského jest potřeba, splášen v §. 27. patenta dne 9. února 1858,

*) V Bolonho delo leggi del Regno d'Italia, 1806, parte IIIa, str. 267, a násled.

**) V Raccorda delle leggi ed ordinanze per la Dalmazia 1827, str. 183, a násled.

v čísle 59. Zákonika Hlohého vydaneho, předepsaným k akta notářského písmeni.

Taktéž se musí, když se od některého akta notářského, který podroben jest kašlu die škály, tepr v následku příkazu soudního druhý exemplář vyhotovení autentického vydání, tento jarch kolikovaný od notáře nebo archiva notářského k příkazu soudnímu, jehle se má schovati, přivésti.

Jestli listi v dotčených právech dvoa případech a poplatku die škály 20 zl. převyžijí, má se štádo, k vyměřovací poplatku ustanovenému, oznámení o tom v osmi dnech učiniti, a v prvnějším u těchto dvoa případeh na přepisu, jehle se má sdělit, výškově poznamenati, že poplatek na příčinou vyznačeného vyhotovení dvojnásobně se má vyměřiti.

Má se konečně od některého akta notářského, jehle podroben jest poplatku die škály, tepr k osmi dnem, jehle se týče, druhý exemplář vyhotovení autentického vydání, podroben jest akt tento třemě poplatku die škály, kterémuž podroben jest akt notářský, a něžně se má vydati vyhotovení autentické, proč se bude v příkazu tam nachovati die první postírky tohoto nařízení.

3. Legalizace, potvrzení datum nebo správnosti příkladu nějakého, vysvědčení živobytné, vysvědčení o tom, že stávi nějakého akta notářského, potvrzení o skolení akt skrze notáře, podrobony jsou kašlu 15krájecarovním na arch vošle pod. tar. 110-116 lt. a. a 30-47 lt. 4. patentu, dne 9. února 1850 v č. 59. Zak. Hloh. vydaneho. — Připadli se potvrzení, strany kterých oznámení od poplatku die náhna místa nemá, k jazyku listinám nebo spisům, má notář o tom listový protokol, v kterém se mají sive hlavat okolnosti vyhotoveního potvrzení poznamenati, něžně ale přepis listiny nebo spisu doh vepati, na 15krájecarovním papiru kolikovaném sdělit, a potvrzení tolika na nákladu a v dotčeném se tohoto protokolu vyhotoviti.

Protokoly mají se šilem jednacím opatřiti a náležitě schovati.

Die toba mají v zemích korunních, v kterých běd notářský dne 29. máji 1850 vydaný má přechod, nálezem ustanovený §. 74 šleu toba, že se nemá listový protokol legalizací sdělovati, jakoh i ustanovený §§. 74, 79 a 98 č. 6. dotčeného šleu notářského, že při legalizování a vysvědčování živobytných strany a svědkové v repertoriám pod nálezem mají se podpsati.

Baumgartner a. p. Krauss a. p.

87.

Názis, dané od ministerstva vojenství dne 4. dubna 1852.

Jehle se vytkneje, že die nejvyššího rozhodnutí, dne 16. března 1848 vydaneho, svězei datar běhotecký počinaje jest ministerstvem vojenství.

Jeho císařské královské apoštolské Veličenstvo stávi nejvyšším rozhodnutím dne 16. března 1852 náležiti, že cí. kr. svězei datar běhotecký, počinaje od 1. dubna č. r.

a dosavadní své podřízenosti pod ministerium vyučování přejíti má v podřízenosti ministerium vojenský.

Zaroveň vidělo se Jeho Veličenstvu svědčiti vcelk řízení ústavu dotčeného úřadu v ministerium vojenský řediteli sdělováním generál-majorem von Haas-ovi.

Caslich n. p.

88.

Vyšešení, vydané od ministerium práva v souhlasu s ministerium zevnitř dne 7. dubna 1852.

platí ve všech zemích korunních,

uplatňují se korespondence s cizími ministerii diplomatickými.

Jedná úředním rakouským přísluš korespondence s cizími diplomatickými ministerii, a c. k. vlády poskytl, není dovolena, a k tomu se musí použiti prostřednictví c. k. ministerium zevnitř, nalháje se velkým úředním postupem, aby v udalých se případech takovito korespondence své depisy, cizím ministerii svědčící, poslal státně k c. k. ministerium zevnitř.

Krauss n. p.

89.

Vyšešení, vydané od ministerium vnitra dne 12. dubna 1852,

platí ve všech zemích korunních,

strany zemské dle požadavku při státních.

Jeho c. k. spolkové Veličenstvo učinil nejvyšším listem kabinetním dne 4. dubna h. v. rozhodnutí, že podnikavější ještě v některých městech Hše obyčej. občanovadl sazami a dle, že obě vyšel a v kterou stranu, má se všlec zrušiti, a v celkem nezadržeti jednoduše občanovadl vyhláše obě zrušitím a vystřechem korunní a svláčen uvítati.

Hach n. p.

Oprava omyle v tisku.

V čísle LXXII, Záh. Hšk. na r. 1851, č. 255, str. 650. v řád. 4. slova místo: na neurčitý čas čí: na určitý čas.

Částka XXIV.

Vydání a recenzování ve vydání pozna národním 22. dubna 1852, v tomto
 dvojitém vydání 22. dubna 1852.

90.

Nářízení, vydané od ministerium vnitra, vojenství a financí dne 21. dubna 1852,

pro řízení území kormat, vyjaduje územní vojenství.

kterak se mají desítileté platy nájemní na obyvatelství vojska a náhrada na nájemní pří-
 bytky vyhledávati.

§. 1.

Desítileté platy nájemní na byty vojenkové a náhrada za nájemní přibytí (§. 46. nejvyššího předpisu o obyvatelství vojska, daného dne 15. května 1851, Zak. řísk. č. 124) mají se vyhledávati ve všech místech, v kterých nyní vojska jest třeba obyvatelna, tehdy i tam, kde se platy za byty vojenkové dávají z fondu vojenského, nebo kde jsou v platnosti ještě nezrušené půltleté a desítileté tarify nájemní za byty vojenkové, pokud se platy nájemní, jediné fond vojenský platí, nezakládají na skutečné a pozemkové měřiči.

§. 2.

Vyhledávati toto má v místech, kde jsou klaví stanovitě, přede vnitřní komisí, jejího zedavna jest

1. z úředníka politického, jakožto veditele komise;
2. z velitele placu samého nebo námistelnika jeho, tehdy pak velitelství placu ne-
bylo, a velitele stanovička (šlacc);
3. z úředníka policejního vojenského komisariátu;
4. z reprezentanta finančního; v stanovičích ostatních má je přede vnitřní úředník
politický, přispívá k sobě ty z dotčených úřadů kormat, kteří se v místě nacházejí.

§. 3.

Komise tato má na každý byt policejní, jehal v té které obci jest potřeba, obzvlášť
 prostředně plat nájemní, jakol se v obci té v posledních desíti letech (v. 1842 a 1851 v
 to pojímající) platili podle okolností místních a poskytlé k tomu všech prostředků, jehal
 potřeba, vyhledati.

§. 4.

Co se týče rozdělení strážnic na malé, prostředně a velké, pak skládá se sklady
 pro setniny, bataliony a pluky (viz II. seznamu v §. 10.), připouští se, že se vůbec
 ve strážnici malou vzdátnosti musí až do 30, ve strážnici prostředně až do 40, a ve stráž-

nízi velkou až do 70 mužů, že se však nemá hleděti toliko na početnost, jíž jest potřeba, nýbrž i na mírnost, jichž užívá se, a že se má vždy podle okolností předsa jíti, pročež se ustanovení platů nájemního má řídití podle počtu světnic, jichž jest skutečně potřeba, a za pravidlo má se pokládati, že malá světnice, jakož i skled pro setinu, co se týče prostornosti, má se vyrovnati obyčejně světnici a že se pak plat nájemní na to, třebaž při státních prostředních a velkých, i při skladech pro bataliony a pluky více potřeba jest, přiměřeně k tomu má upošívati.

§. 5.

Komise tato má při vyhledávání platů nájemního učiti na ústředí:

- a) že se při ubytování vojska nemá hleděti na nezáležiti přijezzení pokojení přílytků, než se má který jiný způsob nářadí v uvážení vzíti, nežli ten, kterýž nejvýšším předpisem od 15. května 1851 jest povolen,
- b) že v příslušné ubytování vojska se některak nepovoluje, žádati obcí i plat nájemní, než ten, kterýž za týchž přílytky platila církve.

§. 6.

Kde se kety přinavracují k dani z nájemů mále utvrditi, museli nájem býti úplného, má se dleka tohoto způsobu říkati, kde ale nebo pokud přiznání tato nemá místa, mají se ti kteří majitelé domů a nájemníci, a jestli toho potřeba, zemědě, jakož i představení obce strany zaplaceného nájem protokolům vyslochnouti.

§. 7.

O každé třídě obydlí vyplní se osvědčení první strany výkazu, kterýž dle vězce I. bude vytištěn a dletem počítá jdučím, v každé obci od čísla I. počínajícím, se má poznamenati, a to nejprve platem nájemním v dotčených rodích zapraveným, pak odáním dočasně, k. p. šase o dani z nájem, nebo: odání v protokole od . . . a t. d., komuž se slozpec spočítají a přiměř se učiní a vyplí.

§. 8.

K vyhledání náhrady za nářadí mají se žádati potvrzení těch kterých příslušných znalců a potažme odhadatelů o cenách sjednacích jednotlivých kusů nářadí, kterých na šase toho vyhledávání používá.

§. 9.

Jako nářadí a jak muske se má vopasiti do prvního slozpec, ustanovuje podle třídy obydlí výkaz D. C. nejvyššího předpisu, dne 15. května 1851 vydaného.

Ceny sjednací za toto, co do způsobu i počtu vyměřené nářadí vyhledané a vypočtené, vyplí se po pořádku na druhou stranu výř dočasněho výkazu I. spočítají se do-

hromady a sama se rozdělí desítkou. Tato desítky, které se má ve výkonu vystaviti, jest to, co šel rokem náhrada za nářadí.

§. 10.

Jak má výkon jedné třídy náležitosti obyčejných jest skoušen, vyplně se průměr do seznamu dle vzoru II. vyhlášeného, takž se nářadí a vyhledávací náhrada za nářadí, pak se napíše v číselném sloupci čísla vzorového výkonu, až bude seznam úplně vyplněn. Postřihy, kterých se nemůže v obci učiti, mají se vypláti čarou příčinnou.

V obcích, v kterých dle nařízení ministerstva od 20. března 1882 (Zák. Říš. č. 71.) se má vyhledati náhrada za nářadí do pokoje pro dva a k hady a nebo širky, má se tato vyhledání náhrada a doložením se čísla výkonu v poznamenání s III. kategorií nářadí obyčejného napati.

§. 11.

V předcházejících paragrafech vysvětlené výkony vyhledávací a seznam mají se s jich originálními nebo od komise sestavenými doklady přiložiti k protokolu, který se má od policejního ředitelské komise v celém jednání sepati.

V tomto protokole mají se také vyhledané platy nájemní a náhrady za nářadí a platy nájemní a náhrady, které šel vojenský a potakma některý šel konkurenční za takové obydli a vedlejší náležitosti plati, v porovnáních předložených seznamu, a rovněž, kde toho počítá, vyvěřiti.

Ve výkazech, seznamu a protokole podepsati se jak všichni členové komise, tak i představený obec.

§. 12.

Za větší místnosti, které v seznamu (vzoru II.) nejsou obsaženy, pak také za větší, v §. 38. nejvyššího předpisu dne 15. května 1881 vydaného, dále přivedené místnosti, mají se platy nájemní a podobné vyhledávacích pravidel, v předcházejících paragrafech přivedených, v jednom kalibrem případe vyhledati a výpadky toho originálními protokoly napati.

§. 13.

Místodržitel, za to finanční ředitelství zemské a pak zemské komando vojenské mají vyhledati to skoušení a strany čísla za plat nájemní a náhradu za nářadí s důležitým vzhledem všech okolností a se vztahem na okolnosti v jiných obci, v podobných místech poměrech jsových, již nabývá, místa má sobě učiti.

Zemské komando vojenské vyřídí pak schválené strany desítkové náhrady za obyčejní platy a nářadí od ministerstva vojenské, kterých se strany toho dříve seznamu a ministerstva vnitra a finanční.

Výkaz č.

Vzorový I.

Nájem vyhledávaný

za
v obcích

Rok:	Prostřední nájem		Dokladová se příloha	Poznámky
	st.	kr.		
1935				
1936				
n. l. d.				
Suma . .				
Příloha .				

(Místní)

(Podpis)

Země
Kraj (distrikt)

Okres
Obec

S e z n a m
vyřazujících stáří nájemníků ze vojenské příslušky a služby.

Ze jména		Stav vyřazení		Věk na 1. 1.	Pracovním
		ob.	kr.		
na stáří, podle řád	0 aršínů, 1 kamora, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	3 aršínů, 1 kamora, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	5 aršínů, 1 kamora, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	7 aršínů, 1 kamora, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	10 aršínů, 1 kamora, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	12 aršínů, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	14 aršínů, 1 kamora, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	16 aršínů, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	18 aršínů, 1 kamora, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	20 aršínů, 1 kuchyně, 1 pláň, 1 dřevník				
	22 aršínů				
	24 aršínů				
Národní výborům	I. kategorie (jedenácti a dvanácti stáří)				
	II. kategorie (třinácti a čtyřiceti)				
	III. kategorie (čtyřiceti a dvanácti a stáří vojenská (po ruce)				
	pro nezdraní státního a hospodář				
na káži pro konkrétní: oba i jedno ze stáří a z důvodů, uvedených	1 hod				
	2 hod				
	3 hod				
	kalditě hod více				
včetně 1 rok					
na stáří pro stáří související s věkem	mlad				
	prodloužen				
	všichni				
	pro ostatní				
	„ kategorie				
	„ pláň				
(Datum)					
(Podpis)					

Částka XXV.

Vydána a rozšířena dne 26. dubna 1852.

91.

Nářízení, vydané od ministeria financí dne 7. dubna 1852,

plácet se všech nových korunních, v společném ověření celním úřadům, vyjmaže království lombardského
Beninské.

Jinak se v oznámení uvádí šéna úplná garancie vývozu celního.

Jelikož obecena rakouskou tarifou celní od 6. listopadu 1851, na níž vyznačí se také shodě, jakož služby celní se vyznačují dle váhy, ustanoven byl obsah celní, který jest roven padesáti kilogramům, a libra celní ($\frac{1}{2}$ kilogramu nebo $\frac{1}{2}$ libry metrické), pokud se uznávele, aby úředové celní velkorých země korunních, v kterých má přikládá obecena tarifa celní, vyjmaže však Lombardsko-Beninské království, kdež váha metrická jest v užívání, spůsobí byli úředové celní.

Šéna dle obrázce tato přilohou s popisem, podle kteréhož dle oznámení, od ministeria financí v aronděle s ministeriem vnitra a třelky občanské, úředové celní se má zhotoviti, určil se a dle datování v oznámení, že to, co v §. 9. připomenuti k obecne tarifě celní strany dovoleni, aby se shodě podle váhy vídeňské a potáhne podle váhy metrické může specifikati, jest ustanovena, i dle jejíž v platnosti se zhotovuje.

Hauggartner n. p.

Šéma čili obrázce

úplné garntury svého rakouského národní celku.

A. Řádek, jehož se nárok uzavírá k určitém množství k určitém dohodám.

50 celků liber za nárok výky národní, za 100 liber celků za nárok výky dohodám	
50	100
10	100
10	100
5	100
5	100
5	100
1	100

B. Řádek, jehož jest ustanovené jenom pro výky národní, nebo jen pro výky dohodám.

a) Řádek, jehož nárok pouze pro výky národní:

$\frac{1}{10}$ libry celků
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "

b) Řádek, jehož nárok pouze pro výky dohodám:

5 liber celků
5 " "
1 " "
1 " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "
$\frac{1}{10}$ " "

Výhledové šéma národní celku.

Nové národní celkové podmínky se ve své vlastní formě diverzifikované národní podmínky, jejichž plnění spočívá na různých jest vyžadována a z porovnání s rovněž vyžadována a od plnění jen z nároku národní celku.

Každý řádek A představuje jenom celku v určitém celku. V šémě každé jest každý plnění celku jest celkové národní celkové podmínky, aby se pro jeho každé více národní za nárok jen plnění národní celku. Vyžadování plnění celku národní, v kterém plnění každé národní celku, jeho výpuky jsou ustanoveny pro diverzifikované podmínky, jeho nárok jest národní. Jeho výpuky národní celku, jeho nárok jest národní za nárok výky národní, jehož dvojitá výpuky obsahuje, mnohá národní je za nárok výky dohodám národní celku.

Řádek každé B, vyhledání jest z obsahu. V jeho každém výpuky se nárok se rovněž, podmínky a nárok jeho není uplatnění, jehož každé národní plnění, jehož každé nárok se nárok diverzifikované podmínky za plnění jeho národní dvojitá národní vyžadována. Řádek z obsahu národní za to, se dvojitá nárok diverzifikované podmínky garntury, a nárok jeho B, je ustanovené jest pro výky národní a dvojitá B, je pro výky dohodám. Řádek představuje garntury jest, vyhledání jest mnohá každé, uplatnění každé, jehož národní garntury B, je nejen se plnění každý.

Signatury za národní celkové a ustanovené jest každé z plnění.

Vysočení, vydání od ministerium financí dne 10. dubna 1852,

plněn ve věci osobních hereních, v kterých má přičítat nárok o poplatcích od 9. února 1850, kterak se má učiti pol. tar. 18-67 nákonem toho ustanovení hodnoty věci manuských na přičítaných vyměřených poplatků příjmových.

Podle nákonu o poplatcích od 9. února 1850 sluší v příčině výměry poplatků, ježto se mají zapravovati, rozuzleními postavení právní mezi manuským vrchním a manuským podlétečným vlastním od postavení právního osob těchto k jeho nástupcům právním a osobám jiným. Listy manuskými čili kasační pol. tar. 18-67 nákonem tohoto vyrozumění se mají jenom listiny právní o takových jednáních, jimiž osoba manuská se změní. Listy manuské o obzovením podání manuské nepřítelů, neobohatění v sobě žádné osoby v postáče právní, mezi držitелеm manuského vrchního vlastnictví podlétečného podlétečným, anž jako potvrzení příjmové o dílech manuských, podle §. 4. B. nákonem poplatkového pol. tar. 18-67 a postáče 30-47. a), vyřek pol. tar. 18-101 B., a narovek, pokud se týkájí od osob od poplatků osobních, pod nařízením §. 28. nákonem toho.

Jedním právní mezi živými, ježto se stávajíjí již manuské vlastnictví vrchní nebo manuské vlastnictví podlétečné od držitela jeho převadí na osobu třetí, jako: prodej, směna, dání atd., mají se odřevati dle nařízení poplatkového strany takového převádění majetností vůbec vydaných, postávej nákon poplatkový v příčině manuské osobní v sobě žádné výjímky, a to, že na přičiněm takového převádění majetností se mají jevíti jiné, a však na zvláštním návazku manuského náležející poplatky zapravovati, nemítie spůsobiti nějaké výjímky a ustanovení obecných nákonem dotčeného.

Totéž má místa podle §. 57 nákonem v těch případech, kdež manuské vrchní nebo manuské podlétečné vlastnictví na základě převádění majetností pro smrt převádí na dědice postáče držitela nebo jeho nástupce právní.

Při ustanovení hodnoty manuského vrchního nebo manuského podlétečného vlastnictví na přičiněm vyměřených poplatků příjmových, má býti proveden §. 66 nákonem poplatkového. Nařízením §a tohoto není na překážku, máli shled na právní osoba věci, dle kteréž se ona ukazuje býti vlastnictvím nepřítelů, a na živoucí, manuským kasačním spůsobem, bez kterých věci té nebo právně učiti. Za ten přičiněm postáče se při učině §. 50. nákonem poplatkového, na místě stanoveného řádného poplatku daně pozemní a daně z nájemného, jenom omezením osobou svou poplatku toho učiti na základě při vyměřených poplatků z manuského vlastnictví podlétečného, a náležející druzstevní osobou svou těchto, na vlastnictví podlétečném ležících daní učiti na hodnotu manuského vrchního vlastnictví.

93.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 14. dubna 1852,

v příčině zřízení ústavu předpísl strany kontroly obcích habsburského v Lombardsko-Beneštském království.

Jelikož kordun vojenský, kterýž v těch krajinách Lombardsko-Beneštského království, kdež se obkročá policejnického rejzice byla obstará, zřizován byl, koncem měsíce června 1851 má upří odvolán býti, pročel se uzavřelo, aby kontrola obcí habsburského, kteráž v roce 1848 v Lombardsko-Beneštském království byla zrušena, a již se od té doby neobstávala, počínajíc od 1. července 1852 v dotčeném království k ochraně domácího právoje a důchodu obcí v témž objemu zase ve skutek voje, v kterémž po těch podobných, jelikož vynesením, od ministerium financí dne 9. května 1848 č. 718-F. M. a dne 1. října 1848 č. 5326-F. M. vyhlášenými, pak dekretem, k finančním úřadům zemským dne 9. srpna 1849 č. 3992-2456 ustanovjen, byla povolena, v občanských a ústavních zemích korunních v platnosti byla zřizována.

Baumgartner n. p.

94.

Vynešení, vydané od ministerium záležitostí vnějších a financí

dne 15. dubna 1852,

jinakto se vyznačuje ustanovení od 1. října 1849, č. 318 Zák. list. obzr. strany pronásledování občanů vojenských správy ústřední.

Aby se odvarovaly pochybnosti, voje strany toho, kterak se má nakládati s těmi na lékařské okresní ustanovenými občanskými a vojenskými lékaři, kteří byli ve službě státní a vlnk nepřítulní k předstě administraci politické, a na něž se tedy ustanoví ministerium od 13. prosince 1849, č. 47. Zák. list. o nakládání s předložnými politickými konceptními úřadky sestavuje, vložil se v ustanovení a ministerium financí tato vyznačující ustanovení v obecnou zprávu:

1. Vládní ve vojenských službách státní jsoucí občanské a vojenské lékaři, pokud nejsou obstaráni v předpíslu příkazuosti již ustanovení, dne 13. prosince 1849 vydaném, dostanou budoucí při zřízení ustanovení na lékařské okresní, ročně 400 al. plata služebního.

2. Když budou dle na odpovědi, dostanou plat odpovídající a plata, její jakobto lékařské okresní dostávali, podle času jich služby, kteří by se jim normálně měla počítati.

3. Naproti tomu ustanoví se §. 23. ustanovení od 1. října 1849 v ten způsob vykládati, jakoby lékaři dotčené kategorie, když dostávali dříve větší plat, mohli plat tento převést na své nové postavení.

Bach n. p.

Baumgartner n. p.

**Nařízení, vydané od ministerium zeměvzdělání a hornictví dne
15. čubna 1853,**

plněno se siceh smích korzovních, výměnje křákovství Lombarckého - Benckého.

Jiněm se nařizuje, aby se posílil štátní horního a přiměl k provozování hornictví přiláčkem.

Řádové horní štátní, od časův v platnosti jsoucí, svědčí štátní horní císaře Ferdinanda I. od 1. května 1553, císaře Maximiliána od r. 1565, pak Joachimovský štátní horní od r. 1518 o následujícími reformacemi a svobodami ukládají to každému podnikateli hornictví štátního za podmínku, aby hornictví tak provozoval, by pravidelně v něm pokračoval nebylo přerušován, a život a zdraví dělníkův horních jaké i bezpečnost vlastností císaře nebyly v nebezpečí uvážlivy, pročím nařizuje se zeměvzdělacím úřadům horním, aby bez přestání k tomu všemu přihlíželi.

Opouštějí předjímá těchto mále zkusit se štátním velmi nepravidelně provozování hornictví a veřejně sdělosti na to, jakod i opít a opít se udali svědčeti.

C. k. ministerium zeměvzdělání a hornictví vidí se tedy požáto, oznáměním se a c. k. ministerium vnitra, nalidit takto:

§. 1.

Úřadům horním, kterým přiláčk přepřijevování hor štátní a vrchal dohládk k velikému dílení hor, ukládá se za povinností, aby posílil každé v obšobě se udali přiláčkosti k tomu, by nabylí a technickým provozování hornictví svého okroum dělníckých osámení.

Přijdejí ale dřívědí osámení o zanedbaném nebo nebezpečném provozování hornictví k jich vědomostí, má se bez odětku úřadům ukládájí takovího díla hornického nákyj od úřadu horního vyslaným nařiditi.

§. 2.

Přijdejí při vyšetřování předse nastím na jevo, že štátní provozování hornictví v takové míře byle zanedbané, že dálejší v tom pokračování života nebo zdraví dělníkův nebo jiněm císaře vlastností poševě a blácké nebezpečnosti nastává, má podnikatel díla horního od štátní horního přiláčk býti, aby ihned vady ty odčunoval, nebo má štátní to, šohod k tomu poševě, se štátní vikaršob podnikatele díla horního opouští.

§. 3.

Jest-li zanedbané takové více podnikáto, svědčí však nebezpečí a toho nastávájí blácké, má štátní horní podnikateli díla horního přiláčkem štátní k odčunování vady té ustanoviti, se jejímto projed pod ustanovením pakuty došiti až dvoctiči státních osad podnikáto, že přikazu tomu zadoct svědč.

Zároveň se úřadu horníku, by po bošvirém uvážení okolností před rukama jevních na to našel, aby náležitou přípravu bezpečnosti ihned se učinil, aťž druhou část k tomu provedl.

Několik se i tomuto nářízení nadst, má se se strany úřadu horního na útraty neposlušného podnikatele díla horníka opatřiti, ježto k uvedení ve skutek příprav úřadu jest zapotřebí, podnikatel pak má nad to ještě i útraty, vyšetřování úředním způsobem, učiti.

§. 4.

Vyhledané při dotčeném vyšetřování života a zdraví nebezpečné případy a opatření na přilícna jež odvarování učiněná, při úřad horní v jednom každém případě v míře své učiniti také úřadu politickému toho okresu, v kterém závažné podnikání horní leží.

§. 5.

Nastání zanedbaným provozování hornictví jiným veřejným ohledům nebo nebezpečím některého jiného veřejného úřadu správního nebezpečí, má se úřad politický nebo ten úřad správní, ježto se to týče, k provedení vyšetřování pověsti, a v oznámení s ním od úřadu horního dále se předsa jíti.

§. 6.

Proti nářezím úřadů horních jest sice dovoleno, rekurs k ministerstvu hornictví ve čtyřech nedělich od doání nářezí, dleli však byly nepřipouštěje, podati, nasti-
vili však a provedli nebezpečností, nemá rekurs ten nikádného účinku odškodného, a nářezím úřadu horního musí se ihned dojí učiniti.

§. 7.

Úřadům politickým se nářezje, aby úřadům horním a vykonávací úřadům předjisti veřejným způsobem, a bylily toho potřebí, pomoci četnictva napomáhali.

§. 8.

Útraty vyšetřování a pokuty mají se vymáhati úřad způsobem, kterýmž se vymáhají poplatky aťž pokuty, v Hradě politickém využíti, a k tomu komu má úřad horní přičiněti dlepy dožadaci k přičiněním úřadu politického učiněti.

Thunfeld n. p.

Nářízení, dané od ministerium vojensství dne 19. dubna 1852,

Jižto se v ministeriu vojenského vyzkoušení ustanovuje, kterými doklady mají budoucí žadatelé býti žádost na přijetí nároku na nadanec nebo platného chrance do některého z. k. vojenského útvaru vadlavacého,

Podle nejvyššího vyzvání ode dne 14. čerca 1852 (č. 49. Zák. list.) císař Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo naříditi, že budoucí každý žadatel na přijetí nároku do některého z. k. vojenského útvaru vadlavacého, buď si na starostlivého, státního (vojensko-církevního), soukromého nadance, nebo na platného chrance, míma předepsané dokumenty ještě se má opatřiti kolokacijním reversem tohoto obsahu:

„Zavazují se tímto, že svého spisu (poručence) N. náčelní k z. k. vojsku, má býti přijat do některého z. k. vojenského útvaru vadlavacého, a že post. žádostem námyslem jej z útvaru opřít nepobídám.“

K žádostem již předloženým, ještě nejsou opatřeny reversy v tomto spůsobu vyhotoveným, musí se reversy tyto ihned doložiti, sice se na ně nevezme žádného vřetele.

Mimo to mají se žádosti na propůjčení volného nebo polevického svobodného (církevního) místa od toho úřadu, kterému žadatel přímě jest podřízen, opatřiti kvalifikačním spisem, dle přílohického formuláře náčelního, a pak teprv každý vojenskými vřechásem komanda, nebo tomu kterému zemskému vojenskému komandu se odevzdati, a to dle toho, jest-li žadatel o přijetí do útvaru kadetského nebo do některé akademie, nebo ale do některého vojenského útvaru vychovacého.

Jižto končně dle nového systému vůbec do akademii se vstupuje z útvarů kadetských, má se tedy v každé žádosti na přijetí do útvarů kadetských také uváti, do které akademie vojensky aspirant po odbytých studích přípravných chce pěstoupiti, aby se na to dle možnosti mohl sáhati míti.

Časník n. p.

Číslo XXVI.

Vydáno v roudnicku dne 4. května 1853.

97.

Nápisem, dané od ministerium zeměvzdělání a hornictví dne 24. dubna 1853.

pro Štýrsko, Korutansko a Krajišsko.

Jinako se v oznámení v ministerium učiněném vyříděním a právo ustanovuje, kdo má vykazovat plodův bráti vykazování díví a jiných plodin lesních, nakládají se v trevajících lesích lesních, bez náhod souhlasu k státnímu úřadu správnému a souhlasu k lesním příkazům pod pokutou započítanou jest, bráti plodiny takové.

Aby se zděly pokybnosti, zvolit s tím, kdo nyní plodův bráti má vykazování díví, v zákonech lesních pro Štýrsko, Korutansko a Krajišsko předepsané, bez náhod souhlasu k státnímu úřadu správnému nebo k lesní příkazní ani díví ani jiných plodin lesních bráti nesmí, a to a to přísluší, poskytně včasnosti povolení, ježto vykazování toto podle svěřeného jim policejního dohledu nad lesy obstarávaly, uraženy jsou; tedy se v oznámení a ministerium práv a náležitosti vztáhnouti prohlašuje, že toto vykazování díví vykonávají mají od nyníž tak, kde jsou úřadové nebo úřadovci, od správy státní k dohledu nad lesy ustanovení, úřadové a úřadovci tito; kde ale úřadův není, vlnátek lesů svých pánův, od něho k dohledu lesního úřadovci.

Pakli by tito vykazování díví, na kterých bylo záleželo, odněpřít, protahovali aneb jinak stěbrali, má každý, kdož by se tím v právech svých měl na škodu, toho vším, vším státním a policejním úřadu (úřadu podkrajského).

Ostatně se připomíná, že, jestliže by někdo buď díví nebo jiné plodiny lesní bral bez dohledu policejního vykazování, potrestati se to má podle zákonů, jinak v plat ústí zákonů trevajících lesních a jiných předpisův na pych lesní.

Thienfeld n. p.

Nářízení, dané od ministerium práv dne 26. dubna 1852.

pro Uhry, Čechy, Slezsko, vojvodství Sibiň a kníž. Transilánj.

Jižto se v oznámení a ministerium zemědělní a hornictví činí více ustanovení strany toho, jak se mají v potrubních obvodů kníž. horní a samostatných propějšky horní, až do toho času, kdežto vejde ve skutek nový náhon horní.

Aby se zachoval pořádek potrubný v staru náhonů^{ch} kníž. horních či^{li} báňských, ježá vedení příkazné jest soudem zvláštním, kterýmž svěřeno jest vykonávání horní či^{li} báňské mezi soudní, a aby se propějšovací úřadové horní stále udržovali v umínanosti a staru držebnosti v^šech^{ch} kníž. horních a kníž. jim podřízených, vidělo se ministerium práv, předepati v oznámení a ministerium hornictví a zemědělní tito ustanovení, ježáto se až do toho času, kdežto vejde ve skutek nový náhon horní, učinili má.

§. 1.

Propějšovací úřadové horní jsou povinni, učiniti o každém novém propějšení (pordání) nějakého díla horního nebo povolení^{ch} nějakých^{ch}, pokud to i ona podle předpisův potrubních náhonů do kníž. horních, bez prošení obširné umínanosti toho soudu, ježáto přišlo v příčině této nové nabytí více vykonávání meo soudní.

§. 2.

V oznámení tomto má býti co nejvíce^{ch} potrubních míst, kde vše nové nabytí kníž. a má se přiložiti plán, na kterém se povolení nakládá, má se v něm utvořitě udati, jak rozsáhlé jest oprávnění nabytí, pak jména a bydliště nabyvatelů, a má se k němu přiložiti původní listina propějšovací nebo povolení.

§. 3.

Býjí se přiložou místního potrubního takového propějšení zvláštní spisy o vybraní (včetně mezníků, oborování), nebo přede vsak^{ch} tříd^{ch} horní taková jednání úřední strany propějšovací starších teprv pondějí, mají se protokoly a mapy a tom sdělané bez prošení sdělití soudu příslušnému, k vykonávání horní mezi soudní povolána.

Jak v případě tomto, tak i v případě §. 2. mají se mapy a plány vždy v dvojnásobném^{ch} vyhotovení předložiti.

§. 4.

Soud, ježáto přišlo vykonávání horní mezi soudní strany té které majetnosti horní či^{li} báňské, má spláskati, aby spíš nabytí nebo vykonávání více byl do kníž. horní, kteráž se v něho více má, a to podle předpisů v příčině té vydaných a dí^{ch} báňských nabyvatelův kníž. co samostatná vše kníž. horních, nebo co přislušenství více takové, on má listinu původní podle toho certifikovati a krom jednako exempláře mapy k tomu

náležitosti přistoupil k úřadu hornímu pro doplnění jeho knih nemanuálních a k dalším dlužným stráně napsat jí odeslati; přepis vidimovaný listiny té s druhým exemplárem mapy, až jestli přiložen, uložit se má ve sbírce listin knihy horní.

§. 5.

Přijmou-li propůjčovací úřad horní, když někdo propůjčku horní nebo povolení horní, v knize horní napsané, dobrovolně vrátí, anebo vyřekne podlé listů horních nebo listů, jako jsou posud v moci národní, stráža (napsat věci) propůjčování neb povolení takového, a veškeré rozhodnutí to v moc práva, poslati má úřad horní spis toho se týkající anebo, jestli přibál vykonávání horní moc soudní v příčině vrácené nebo napsané věci majetnosti horní a má žádati, aby vymazáni toho v knize horní úplně.

Soud má žádosti této sadest uložiti, věřitelům na majetnosti napsaným, až jsouti to jaci, a tom diti věřci, spis úřední dle toho certifikovati, a podlek pro sbírku knihy horní přepis věsu opatřeny, úřadu hornímu pro další jednání úřední jej navrhnutí.

§. 6.

Soud vědecký, jestli jest vykonávání horní moc soudní vrácena, povinen jest, vložiti přistoupilou úřadu hornímu úřední a vidomost, kdyžkoli se v knize horní jsou podřízené ve skutek vrace převážení nějaké drábnosti nebo takové uzavření nějaké hory či háně nebo háně, jak se v rozsáhlosti provozování nebo v řízení provozování změna nějaká spíše, jaké i to, když se uzavření takové vyrade.

Minuta n. 7.

Obecný

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska XXVII

Vydán a rozveščen dne 6. května 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 6. Mai 1852.

Částka XXVII.

Vydána a rozeslána dne 6. května 1852.

Národní listy v Praze

99.

Nařízení, vydané od ministerstva záležitostí duchovních a vyučování
dne 1. května 1852,

pro celou říši.

Jižto se v následku nejvyššího rozkození od 27. dubna 1822 šel učitelův úkol
v zájmu o theoretických školách státních od 20. července 1829.

V následku nejvyššího rozkození od 27. dubna 1852 šel se následující ustanovení, jak se mají předešlé školské státní, které mají šloz ve skutek
vejtí, jak hrzo nařízení tato buď vyhlášeno.

§. 1.

Univerzitní kandidátní školky veřejné v Uhřích, Chorvatsku a Slavonsku, v Slezsku
a vojvodství Srbském i s banátem Temelským povolena a předpísána, šta
1850 a 1851 se vztahují:

- a) že v nich postádoje, když prokází tříletý akademický čas studija, aby byli ku
theoretické škole krocené a na to ku praxi připuštěni.
- b) že mají dítí, než vstoupí do práva, takto dvoje spocetěti odlišni akademicki
odbyti,
mohoucí se až na další výlučně nařízení v platnosti.

§. 2.

S povinností studujících na univerzitách Paduačské a Pavlánské, podrobili se theo-
retickým školám státním, má, pokud system studij byl tam přechod mající, co se
týče fakulty právnicko-političké v platnosti petví, až na další nařízení sejtí, a postá-
chali práv na univerzitách těchto mchou, když podle zákonů trvajících prokází, že
čtyřleté právnicko-političké studium skončili a veškeré předepsané školky celoroční
a pšileté tak, jak jsou předepsány byly, odbyli, ku praxi v všech c. k. úřadů pří-
poštěni bti, anž jest potřeba, aby se podrobili nějaké theoretické škole státní.

Stavili ale tu nek omezen a nich nějaký čas tu některé z univerzít rakouských, která jest důležitá podle svého systému studií, a nemohli strany přednášet, kteréž tam byli slyšeli, ani vysvětlění o odbytých zkouškách veřejných nebo příletakch ani o zkouškách státních na ně se vztahajících prokázati, tehdy uznali ku práci dříve připuštěn býti, pokud nepřivedou strany přednášitelé těchto plněoborných vysvětlění naučeni svých univerzít a nepostředí se poději a dobrým prospěchem učebnějším na zkouškách v Padově nebo Pavii, a pokud tedy nemůže předložiti vysvětlění zkoušebních o všech povinných obřádkách přednášcích učebních právnícko-političeského studium.

Má se co nejřádněji k tomu přihlížeti, aby úřadové studijní odpovědi vůbec v platnosti trvali, stavovati dva nebo tři roky, nezobcházeti.

§. 3.

Z hlavních ustanovení rakouského státního práva, pokud sahají v obor rakouské státnosti, má se zkoušeti při obřádku obecním, právo pak ústavní přestáti při státní správě administrativní zkoušce býti zvláštním přednášcím zkoušebním.

Zkouška z dějepisu při obřádku obecním může se v letech 1852, 1853 a 1854 podle toho, jak si toho kanzlárský řád, obecního z dějepisu rakouský, kterýž se však pojmenuti má ve spojení s dějepisem obecním.

§. 4.

Studijní, kteří již při dvou theoretických zkouškách státních předložili byli za uplněbení, mohou i v posledních třech nedělních vrších oznámi přiletí ku třetí (končné) zkoušce připuštěni býti.

§. 5.

S každoročného obnovení komisi zkoušebních má se na další rozložení sejtí do-
tud, že tato obnovení může má míti toliko upravením některých a jmenovitě nových účelů komise v té míře, jakž jsou souhlasné k tomu spíše před rakouska.

§. 6.

Obecní zkouška státní předebr krati se má každoroč a přivzetim tři komisářů zkoušebních, administrativní s přivzetim toliko dvou komisářů.

Představení souduho oddělení zkoušebního jsou zaneseni, rovněžž tři některý, k důležitosti v komisi speciální povolanz, poslehd dva pro převážku příjti a činiti se představením zvláštní komise, aby ještě v pravý čas jiného zkoušce substituoval, přede-
vážu zkoušku platně též jen se dvěma ještě komisářů.

V tom, co v postávce 2. §. 34. nálehu od 30. července 1850 ustanoveno, na-
řazením tímto může se změněti.

§. 7.

Študenti, ktorí by pri náštartom oddelení theoretickej školy stáli úplne reprodukcia, nemôžu také viac k odbytí príjmov školských doktorských prípadov byť.

§. 8.

Študenti, ktorí po skončení študijných pripravových, potiahnu po odbytí školy dospelosti do štúdií pravo-a statorých. proti nemôžu vstúpiť alebo v nich pokračovať, pokiaľ dňami vstúpili v službu vojenskú alebo ponúkli sa na prípadne povolání vojenská, štátu alebo podľa povahy školy, náležite štátu hodných, na úplné alebo čiastočné zanechanie od príjmov štátu, ktorí sa majú na voľných náležitých odbytí, a môžu tak ku theoretickým školám štátnym byť pripútaní.

Učebnici zanechaní takové náštartu je ministerium vyberá. Má však náležite byť štátu, a pomocným charakterom vystupujú, pokiaľ k tomu príjvami ministerium vojenský, k náležite sa tedy štátu takové príjvami majú.

Za výnimky, bez ktorých sa štátom takovým povolí nemôže, pokiaľ sa má:

- a) že sa štátu po čas školy sa vojenský k úplné spokojnosti predstavovných byť chová, a
- b) že nemá ku škole konečne nikdy dlhšie byť pripútané, pokiaľ neproby byť, potiahnu v náštartých zemích korunných, tri roky náležite po skončení náležitých štátnych pripravovných alebo po odbytí školy dospelosti.

Kandidáti takové majú, ktorí sa to štátu, od tak skončení na theoretickej škole štátni obozreaní byť, ktorí majú byť náležite, pokračovať príjvami náležite.

Thun u. p.

Oberst

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska XXVIII.

Vydáno a rozvoláno dne 7. května 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXVIII. Stück.

Abgegeben und versendet am 7. Mai 1852.

Částka XXVIII.

Vydána a zveřejněna dne 7. května 1852.

100.

Nařízení oběžné, vydané od ministeria vojensství dne 8. února 1852,

jímž se vyznačuje předpis konškrípční a vrolovací pro c. k. Hranici vojenskou, srbsko-
hraní od Jeho Veličanstva napjálím rozhodnutím od 2. února 1852.

Jeho c. k. apoštolské Veličanstvo ráčil nejvyšším rozhodnutím od 2. února 1852
schváliti následující předpis konškrípční a vrolovací pro c. k. chorvatsko-slavonskou a
srbsko-hranítkou Hranici vojenskou, srovnávající se se následním zákonem od 7.
května 1850.

Číslo 100. p.

Předpis konškrípční a vrolovací

pro

c. k. chorvatsko-slavonskou a srbsko-hranítkou
Hranici vojenskou.

§. 1.

K čemu jest konškrípce.

Konškrípce v c. k. Hranici vojenské sluzba jest k tomu, aby správa státní
sluzby ni zabyla občanskostí a tuzemám obyvatelem jichž jako nepřítelstýjích poměr
přirozených, občanských a hospodářských jak v jednotlivých částech tak i v celostí, a
aby dle toho při všelijakých vrých opatřeních, při nichž jest nutností poměr těchto po-
středí, vedle bezpečných uděl předsa jiti možla.

§. 2.

Nač se konškrípce vztahuje.

Konškrípce vztahuje se na přehledné vyhledání těchto poměr hranítkých.

§. 3.

Jak se nabývá přehledu, ježli podává konškrípce. Archy zápisní-
mi, sennábními místními, setainskými, plukovními.

Toto přehledu nabývá se následujícíím způsobem;

1. Pro každý dům bydlící vname se jeden nebo podle potřeby více zápisních
knížek dle formáře A., a v něm se vyhledá osobní poměry všech obyvatel tohoto domu.

Formulář B.

3. Sany jednotlivých napísovacích archů všech domů k jedné osadě náležejších přenesou se na arch vedlé formuláře B. a tam se sečtou, a tak se sestaví místní seznam podle domů.

Při těch pracích krajských, jejichž stáhnutí není v nálezech jich vlastního okresu, vyřídí v komunitách vojenských, pak při pluku Starjanském, jednotka stáhnutí v Kartově, konskribuje se stáhnutí o sobě, avšak sem naplní se takto ročníky ke stáhu náležejí a tam také bydlící, nikoliv ročníky cizí, a kterými snad nástávají. Kde se tedy tento případ udá, sestaví se z jednotlivých napísovacích archů této zvláštní konskripce stáhnutí způsobem archu určeným zvláštní stáhnutí seznamu podle domů.

Formulář C.

3. Přenesením a sečtením sany z místních seznamů všech míst, náležejších k jednému okresu setinskému na archu dle formuláře C. sestaví se seznam setinský podle míst; v komunitách vojenských ale udělá se rekapitulováním sany všech nápisnic archů seznam podle domů.

Formulář D.

4. Vznou- a sečtením se na archu dle formuláře B. sany všech setinských seznamů jednotka a táboru okresu plukovního, a tam, kde jest zvláštní konskripce stáhnutí, nejprve také sany zvláštního stáhnutí seznamu podle domů: bude z toho seznam plukovní. Ve vojenských komunitách udělá se obecný seznam komunit, přenesením hlavy sany ze seznamu podle domů.

5. Ze sany seznamů plukovních a komunitních všech plukovních okresů a komunit vojenských, ležících v okrese táboru setinského vojenského velitelství sahade se podle sečtením seznamu generálního.

§. 4.

Potřebí jest, aby se staly spůsobem předem ila.

Posílá se skrze konskripce rubry má dáti se seznam nejbezpečnějších a nejpravděpodobnějších, jest potřeba, aby individuální konskripce provedena byla setoliko se vši důkladností, shledá i podle pravidel docela stojících.

Což se jmenovitě týče toho, aby se jednotlivé rubriky nápisnic archu zcela jednotajně pojímaly a odlišovaly; o čemž blíže vysvětleno v náležejších paragrafech se dává.

§. 5.

Rubriky v nápisnic archu.

Zápisní arch obsahuje:

A. Nápis.

B. Účelo domu.

C. Hlavní rubriky, a sice:

I. Stavění.

II. Rodiny.

- III. Křesťané jiného a příjmcí osob mužských.
- IV. Jich kvalifikace.
- V. Rok narození.
- VI. Místní rozdělení domáckých mužských obyvatelů hranicích.
- VII. Jich souza.
- VIII. Souza domácího lesnického pokladi.
- IX. Souza domácího lida.
- X. Nepřítomná.
- XI. Úmí.
- XII. Skutečný stav všeho lida.
- XIII. Rozšíření domácího lida.
- XIV. Majetek obyvatelů hranicích.

§. 6.

Nápis. Účelo domu.

Nápis nápisalho archu jest určitedný a rovná potřebl dalšího vyvedění.

Účelo domu. Požadavek jednání konškrpčního náleži obzvlášť na šleach domovních, pročel jest to při jednání konškrpčnímu utvářel dlehlitě, aby se strany nich opřeval a jednatejně předešlo. Má se tedy v příčině čísel domovních takto řešiti:

1. Veškerá domy k obývaní lidského ustanovené mají v řadě po sobě jčonci, která v jednom káděm místě číselu 1. začíná, býti číselnány, cráni čísla římskými, ostatní obyčejní mužskými, k. p. I, II, 3, 4, 5. —

Každý dům obydlí, který jest pro sebe, dostane své vlastní čísla, která se má čpně seznávaní a číselu v knize pozemní udáným.

O tomto ustanovení, kteréž se nakládá na domovních předpisoch, musí se na to míti, že mu bylo dasti náležno; hylakby se to však předem zde oude upozornilo, muselo by se číselnání čísel předešlo.

2. Mlýny a jiná stavení průmyslová, při kterých se nacházejí obydlí, dostanou rovněž ostatním domům obydlím v řadě čísel toho místa, v jehož obvodu leží, své vlastní čísla, s kterými se mají i s pozemnostmi k tomu náležejícími také v knize pozemní, odlišeně od ostatní pozemní držebnosti té které hranicích komunity nebo veselí v přehledu vselí.

3. Veškerá ostatní stavení, jako majosa ustanovená k státním obydlí lidského, jako: kostely, nezbytná stavení hospodářská a mlýny, opaci čardáky, nebudou se utvářel číselnání, nebří tyto budov pod číselu domu obydlího spolu obzvlášť.

4. Domy, ustanovené k obývaní, a vřak od vřech obyvatelů opuštné, azch když tyto vřyřelí, podělí své čísla a budov se vselí toliko se mužskými.

Řadina, která do takového domu zasava se vřidloje, převzame tehdy jeho domovní čísla. Taktel azare, když opuštný nebo obydlíový dům se azelí a jny na jeho místě

vystaví, tento vystavený list obřezaný; a byli na místě více domů obřezaných jediný nový dům vystaven, podříjí tento jediný nový dům všechny listy obřezaných domů.

5. Dům, vystavěný na místě, kde před tím ještě žádný konškrivaný dům nestál, dostanou nejbližší listy toho, které se dostalo domu násto toho, který byl poslední dlešena.

6. Povstanci skra rozdlení rodin nové domy, mají, jak málo sít díků jest ukázen a schválen, splásem v 3. článku přivedeným, voličtí listy dostati.

7. Povstanci bývalí podřídili do §. 43. základního zákona od 7. května 1850 jsou uraženi, a rodiny podřídili konškrivani na nákosní rozdlení byly prohlášený, mají se i tyto rodiny voličtí listy domovní diti v ten splásem, že pocházeli v domě roděním vites rodiny, podříděním rozdlení, podřídí přivedení listy domovní, ostatní ale vité, ještě vystoupily, dostanou podle předpisu předcházejících článků 5. a 6. nové listy.

8. Kde málo máto nové dlešeni sít, kteréž se více jenom k obřezávanu povolil zemského vojenského komanda při skutečné nebo hlavné konškrivaci sít předce volič, tam se mají při hlavné konškrivaci, která nejprv na to následování bude, staré listy umasiti, tak že po ní jenom listy nové mají platnost síti.

9. Při základění nových domů má se vždy také zároveň dleševati domů, jakžé vůbec konškrivaci dle pravidel v tomto předpisu vytknutých předce volič.

10. Číslo každého domu má se na domě zveřejnit zřetelně a co možná trvanlivě napíati, a ten, kde svým časem stáre se nešťeluje, obřezati.

§. 7.

Rubrika I. Stavění.

Mezi rubrikami archu nápisného nemá potřeby v. l. (stavění) žádného vysvětlění.

Rubrika tato jest ustanovena k poznamenané domu, který se právě konškrivaje. Dle toho, jestli to dům veřejný, obecný nebo soukromý, vystaví se do jedné a ustanovených k tomu sloupečů rubriky té listy 1.

§. 8.

B. Rodiny.

Do archu nápisného domu každého napíati se jenom rodina domu toho, její čete a jednotliví nájemníci, sč jestli tam jačí ještě obyvateli. V novém domě jakžé nájemníci obyvateli a z více osob náležející rodiny bez domu vepíli se každá o sobě do voličtího archu nápisného, a tyto nápisní archy rodin bez domu připojí se k archům nápisným rodin dům majících na konci, jakžéto k celku náležející listí místní konškrivaci

kauby. Aby se však svědění mohlo, když osob jeden a tenžé děm obývá, má se v archu nápisem domu, nebo rodiny děm majeti, na konci vždy se vztáhnú k tomu příslušející archy nápisu z polohy/největš rodin bez domu, a též také občasné v archu tomto na oby archy, odnesen první stránky listu při korespondenci a reklamáciích úkazati.

Výpravovní rodin dleje se dle toho, majíli děm nebo nemají, vystavením čísla I do jednoho a obem skupám rubriky „rodiny.“

§. 9.

III. Jména křtící a příjmení osob mužských.

Do III. rubriky vplň se všechny osoby mužské jistého domu, ať jsou nepřítomné nebo živé, ať jsou jazyk křtícími a příjmeními a vzdáním jich šlechtictví, ať majíli jaké, a to přede vším hospodář, po něm jeho synové a vnuci, pak jeho rodičové, příbuzní postranní a jich potomci, souvazující vzdálenější a želeď mužská; při kterémžto pořádku se má ostatně i toho šetřiti, že se hned po každé osobě mužské mají vždy uvéstí synové její, ať máli jakých.

Kde všechny osoby mužské mají příjmení hospodářovo, napíše se příjmení jenom u otce, u ostatních pak toliko jedno křtící.

U těch, kteří mají jiné příjmení, napíše se také příjmení ta.

Synové přivazují dstatkem příjmení otec přívazovacího, nalezenci dstatkem příjmení svých přitomů, děti nezavěškové příjmení, které bylo napísáno do protokolu křestního; synové u rozdílných manželství příjmení otec vlastního. Také se má v rubrice této a všech osob mužských svazek příbuzenství, v kterém jsou a hospodářem, kněze podříkavati, k. p. hospodář, syn, vnuk, děd, tetča, bratr, švagr, strýc, syn přívazovací, nebratranec atd., při čemž pak postabýje, když se tento svazek příbuzenství s hospodářem toliko u otce, u jich synů ale toliko vztah k jejich otcí pánem, k. p. Ivan, bratr hospodářův, Marie, syn Ivanův atd.

Nesobývali vlastník domu v domě tom, vyhrěd prosajší jej, bude více jmenován v této i ve šterté rubrice, a však nebude dále více počítán, nežli připomeno se, kde v korespondenci přichází.

Nejsouli v domě lidé mužští dospělí, napíše se hospodářův s jmenem křestným a příjmením, a jestli vdovec, a příjmením jejího nezavěškové mančela; ostatně ale nezapíše se vříditi pro sebe do pozdější VIII. rubriky pohřbí ženského, vyhrěd vplň se s ostatními osobami ženskými jenom samovně.

Když všechny osoby mužské jisté rodiny do této rubriky byly zapřaty, připomeno se ještě pod poslední osobou III. IV. a V. rubriky:

K tomu samovně rubriky pohřbí ženského, domáckého a efektivního obyvatelstva, rozdílní dle národnosti a náboženství, pak usjetek.

Jmenovitě udržovali pohledy českého v přehledu udržuje se zvláštním seznamem zetais.

§. 10.

IV. Kvalifikace osob mužských.

Každá jiná vlastnost osob mužských v rubrice III. jmenovaných, šarže, úrad, úřadní, příčina choravosti, ač bykolikby ji ta, atd. podotkne se někdejší slovy v IV. rubrice. Tak se k. p. napří: šarž v N. N., nadporučík, podporučík, třeba pensionovaný, šikovatel, vypravý, sprostý, k rezervě připovaný, vojíný, poltnáistr, obchodník, kramář, kovář, stolar, tovaryš, učedník, pachatel (vini, domkel), otec náčelní, pastýř obecní atd.

Pensionováni se konsekratorový jakože polporučík nebo celý invalida, má se jako vada udáti; bykolikby takový šaržek domu zveřeno, na příčinou šetřování, pokud má potřeby jest, patřel na obděl, podotkne se i to v krátkosti. Při poručovcích udáti buď jich poruček.

§. 11.

V. Rok narození osob mužských.

Rok narození každé osoby mužské zaznamená se v rubrice V. Vyzpěti o tom nějaká poskytnout, rozhodne v ní matřika šetřitel.

§. 12.

VI. Hlavní rozdělení mužských domácích obyvatelů hranicních.

Rubrika IV. obsahuje v sobě velkeré domáci mužskoi obyvatelstvo vyhledem na jeho skutečnou službu, jak poručnosti a spůsobnosti jeho k službě vojenské. Rubrika ta obsahuje teje hlavní oddělení:

- a) osoby služební.
- b) osoby služebné šili službě podrobené, a
- c) osoby neslužebné šili službě nepodrobené.

Každé z těchto hlavních oddělení rozpadá se zase dle svých jednotlivých částek ve více rozdílných oddělení.

§. 13.

Osoby služební.

První hlavní oddělení vykazuje osoby služební, ať služeli přímo u pluku nebo jinak. Mezi těmi, kdož služeli u pluku, jsou:

1. Důstojníci státní a vrchní.

Z důstojníků státních a vrchních vyplá se jenom 6, kteří, ať jsou nad počet nebo v skutečnosti, přidáni k stavu plukovnímu.

Důstojníci pensionováni mají se jen tehdy vřiti mezi osobami služebními, bykolikby nad dle potřeby služební ke skutečné službě se suplementem k jich penzi přivazali.

Ostatně mají se účastníci služební, kteří jsou uvedeni v Hranici, dle pravidla obecného tam konšcribovati, kde se zdržují. U jich vlastních nebo vedoucích domů vplní se také s jistým kvantifm a příjmovm, s kvalifikací a s připomenutím, kde vlastně jsou konšcribováni, pak s rokem narození a více se rozpočítají:

3. Strany řádu velkého a malého;

3. analýza od líkovatele dělá, ať jest v službě skutečně, na dovolení nebo na počtu.

Seu náležejí také počti skutečného postavení mistra divisi světských a duchovních, pak batalionů rezervních, konečně také výčinní forejtní a služební oskrouní.

4. Ostatní osoby administrativní.

Těmi se vyrozumívají osoby těch oddělení veřejné služby administrativní, jeliko jsou přidána pro okres pluku jedné (batalionu hajkašského), a však nikoliv pro větší okres a náležejí rovněž k staru plukovnímu, kterým ale nebyla dříve náležela iarta vojenská.

Toto čtvoro vedoucích oddělení činí samu osob v pluku služebních. Osobami, kteří jsou ještě služb, rozumí se ty, které nejsou příma v pluku ustaveny.

Seu náležejí brigádníci, velitelové vojenští v prvnostech hranických, distojtní křesťens, pak výčinní v Hranici ustanovení a. k. úředníci a osoby malého platu polivující, které jakkoliv takové nejsou příkánky k náleženímu pluku, jako úředníci policejního vojenského konšabství, spřívoci, kontamištní, řemeslní, stavebního ředitelství, a podobní, ředitelové školsí a lesní atd.

Seu služebních v pluku, a sama těch, kteří jsou ještě služb, činí samu všech služebních.

§. 14.

Osoby službě podrobení.

Pa služebních příkánky v druhém hlavním oddělení domácího občanského obyvatelstva nejvíce osoby k službě společné, t. j. ti domácí mužští obyvatelové hraniční, kteří, jousec k tomu společně, jsou povinni k osobám službám vojenským, a mají je ještě konati, nebo je již vykonaly, nebo za příčinou voličných okolností na čas jich jsou uproštěny; pak ti, kteří třeba nebyli více společně k službám vojenským, předece ještě jsou společně k službám v hospodářství.

§. 15.

Osoby společné k službě polní. Osoby společné k službě domácí.

Osoby k službě společné dří se:

A. V osoty, společné k službě polní,

B. v osobě, způsobilé k službě domácí.

Za způsobilé k službě počítají se vůbec všichni ti domácí obyvatelé hranicemi pobíhací maňského, kteří jsou vstáti mezi 20. a 50. rokem a uznají za sobě takové vady, kterými je činila dle pravidel vojenských nezpůsobilou k počtu službě vojenské.

K počtu službě způsobilí jsou:

1. Službou povinní.

K osobám konající službu vojenskou jsou dle §§. 51 a 54 náboha zákonného, dne 7. května 1890 vydaného, uznává každý maňský obyvatele hranicemi, který má v hranici majetnosti nemovitou, jakmile skončil 20. rok života a jest způsobilý k tomu způsobilý. Mají se tedy všechny uzadě osoby maňské, ježto 20. rok života skončily, při konšcripci a přitomnosti a se vzdádné pozorností komise konšcripční okrem přitomného při ní lékaře počítá, ježto málo však není bezvýjimečným pravidlem, strany jich způsobilosti k počtu službě vojenské se nejedlivěji shledat, a ti, kteří byli uznáni způsobilými, uznají pro sebe žádné nikomni přilhy vyrobození, budou se konšcribovati jakožto povinní k službě a ustanovují se ke vstavení.

Z těchto budou se ti, kteří dle §. 51. předpisu tohoto náji nějakého dočasného vyrobození od vstavení, konšcribovati v skupci „na čas vyrobození“.

Nepřitomní, kteří charakteru vůbec uzná, od výběru občanského ujíždá k službě úplně nezpůsobilými lid, konšcribovati se ve skupci: „na čas vyrobození“ a zastávají se jím, aby když se navrží, nezpůsobilost svou v úřadu prokázal.

2. Vyjmutí, a to:

a) Vystoučilí. Sem náležejí všichni mužové, kteří dle pravidel o vstavení a vyloučení, v předpisu tomto ustanovených, dle úřady služební, v kterých byli, žádná budou vyloučení, když uznají ježto 30 let státi svého a žádné vady na sobě, ježto by je činilo nezpůsobilými k počtu službě vojenské.

b) Za příčinou hospodářství. Sem náležejí všechny domácí k počtu službě vojenské způsobilé osoby pobíhací maňského v státi 20 až 50 roků, které jsou v hranici uzadě a které náji občanských v §. 53 vyrobození od přitomnosti vstavení datad, pokud výměsky vyrobození toho trvají. Ti, kteří jsou vyjmuti zároveň jakožto vystoučilí dle lit. a) a za příčinou hospodářství dle lit. c), vystaví se pouze v prvním skupci, totiž jakožto „vystoučilí“ ti ale, kteří byli vyloučení ze za příčinou úřady služební, upřek díve za příčinou hospodářství, nevystaví se jakožto „vystoučilí“ upřek jakožto „vyrobození za příčinou hospodářství.“

K osobám k domácí službě způsobilým náležitě vícekrát uvedli domácí obyvatelé hranicích polních mužského, kteří nejsou v žádné službě, a jsou v stáří 17 až do 20, pak od 50 až do 60 let, aneb kteří jsou více v stáří k službě potní způsobilí, od skončení 20. až do 50. roku, a však na příčinou vady nějaké nejsou způsobilí k potní službě vojenské, ačkoliv toliko k službám domácím, pokud polovičnými invalidy jsou.

§. 16.

K službě nespůsobilí.

V třetím hlavním oddělení domácích obyvatel hranicích polních mužského přísluší ti, kteří k službě jsou nespůsobilí.

Tito náležejí buď k uvedenému hranicím starci, a nemohou toliko pro fyzické přísluší, stáří nebo úplnou churavost službu konati, nebo jsou bez ohledu na jejich způsobilost nebo nespůsobilost k službě vojenské ze zvláštních příčin dle zákona od povinnosti vojenské osvobození, pokud rozhodli se:

- A. v osoby přiroučené k službě nespůsobilé,
- B. v osoby dle zákona osvobozené.

§. 17.

Osoby přiroučené k službě nespůsobilé.

K osobám přiroučené k službě nespůsobilým náležejí:

1. Mladci nebo osoby mužské, které 17. rok stáří svého neskončily;
2. Dvceři invalidní hranicím, kteří totiž:
 - a) mají 60, nebo ještě více let stáří svého, nebo kteří
 - b) jsou v stáří k službě potní nebo domácí způsobilí, na příčinou vad dle

uznané lékařem a komisí konštruktivní ani k vojenským potřebám ani k domácím službám nejsou způsobilí.

Ti, kteří byli na příčinou svých vad a nikoli pro své stáří, dle ustanovení tohoto a paragrafu 15. uznáni za nespůsobilé ke službě aneb toliko za způsobilé k službě domácí, tedy za celé nebo poloviční invalidy, mají se krom toho, že se v archu nápisním tu, kde náležejí, vystřelí, také do zvláštního seznamu individualitního o invalidích (§. 41) vepsati, což má také místa strany osob nepřítomných, které dle §. 15. byly uznány za nespůsobilé k službě potní, aneb takovouto svou nespůsobilost potvrditi prokazati.

§. 18.

Osoby dle zákona osvobozené.

Za osvobozené dle zákona konštruktivní se osoby v §. 15. považují, kterým na příčinou zvláštních okolností zákonná osvobození od povinnosti k potní službě vojenské jest prokazáno.

§. 19.

Připomenutí obecná k VI. rubrice.

O rubrice VI, která vykazuje počet celého domácího obyvatelstva mužského pohlaví, přidávají se tato obecná připomenutí:

1. Vpisování do všech sloupců rubriky této děje se číslem 1. na každou stranu, již se týká.

2. Každý domácí hraniční obyvatel pohlaví mužského náleží se má v rubrice VI, jednou v sloupci, do kterého dle své vlastnosti náleží, pak ale ještě v sloupcích, v kterých se vykazují osoby všech k jedné a též třídě náležejících osob.

Tak k. p. příčinai sprostý šlecht (1) v sloupci od šikovatele došit, (2) v sloupci osoby osob v pluku šlechtických a (3) v sloupci osoby všech osob šlechtických, pokudli se číselm 1.

3. Pověrují ale každé a těch tři oddělení druhé vyřazuje, tak že ten, kdo náleží k šlechtickým osobám, nemá: počítati se k šlechtě společným a nikdo k šlechtě společným k osobám k šlechtě neapřítobným, vychází, že také někdo, kdo jest v některém z těchto tři hlavních oddělení rubriky VI, vepsán, nemůže příčinai v některé ze dvou ostatních hlavních oddělení rubriky této.

4. Jakož jestižel rubriky této, aby se vykazoval velkeré domácí obyvatelstvo pohlaví mužského, následuje rovně a toho, že se osoby k jednému každému domu přidávají, jestiž na nějaký čas nejsou přítomni, počítají též v rubrice VI, v těch kterých sloupcích, pověrují přidávají též k celému obyvatelstvu, pak že se osoby císi nemají ve velkeré rubrice VI počítati, pověrují nežli čísi domácího obyvatelstva.

Podřítávají se a jsi hraniční, jestiž v jiných setních státech, zapisují se v arších nápisních arších domů kmenových, jakož již v §. 13. strany usdíých důstojných bylo připomenuto, což má platnost i strany forejních, státechuž soukromých a domácích pastoků, totiž do rubriky III., IV., a V. a dořezání, kdo přebývají, pověrují ale se nemohou pohlídati tolko na nepřítomné nebo komandované, jestiž jen na čis od arších domů jsou radiliari, nepočítají se do číseli náležející rubriky, vyřeti komaribují se čísel v arších nápisních těch domů, kolci byli.

§. 20.

VII. Suma domácích obyvatelů hraničních pohlaví mužského.

VIII. K tomu domácí pohlaví ženského. IX. Suma velkerého domácího obyvatelstva.

Osoby jednotlivých sloupců rubriky VI, kromě jednotlivých osob, čísi dořezány jsou velkerého domácího mužského obyvatelstva; totiž suma vychází, když se tolko jednotlivé osobě rubriky VI spočítají. Hlavní tato suma získává se však již

tin, že se za každou osobu mužskou obyvatelstva domáckého, také v rubrice VII. postaví cifra 1. a tím ku konci hlavní sumy sama sebou vychází.

Pohlaví ženského obyvatelstva domáckého pohledí se zsumová v VIII. rubrice na tu kterou stranu přehledu (§. 9.), a seřazením obějí strany v rubrice VII., a VIII. vychází se sama velkého domáckého obyvatelstva, která se v rubrice IX. též v řadě, pod posledním osobou mužskou tažená, postaví.

§. 21.

X. Osoby nepřítomné. XI. K tomu cíli. XII. Skutečný stav celého obyvatelstva.

Aby se stav obyvatelstva mužského a ženského, který jest skutečný v čas kon- skripce, vyhledal, vykáží se všechny osoby nepřítomné a cíli pohlaví mužského i ženského, v rubrice X. a XI. a sice mužské cifrou (1), ženské zsumová po osobách mužských (§. 9.)

Za nepřítomná má se pohledí se ten obyvatel hranic, který sice ještě vždy k stavu rodinnému domů svého přísluší, a tedy se k osobám absohcím, nebo ke skutečným nebo neobdobným pohlaví mužského, nebo k domáckému obyvatelstvu ženského patří, kterýž se ale na nějaký čas, někdy na vždy, nebo na čas dokonce ne- určitý, od domu vzdálil, nebo někdy byl komandován, nebo podobným způsobem odešel.

Za cíli má se ten, kdož, nejen stálým členem domu, v kterémž přebývá, jen na krátký čas v něm se zdržuje a k svazku vlastního pluku (batalionu, jízdeckého, kompany) není.

Posléze místo, kde se nepřítomní zdržují, není vždy a jistotou známo, ohlížeje se vyhledání jich na jedinou podlé pohlaví oddělenou rubriku, a jestli v některém případě místo, kde se nepřítomní osoba mužská zdržuje, známo, může se v rubrice IV. (kvalifikace) krátce podotknouti.

Naproti tomu uvedou se osoby cíli podlé toho, pocházely z Hranice vojenské, a jiných než korunních, nebo z cizozemských, v oddělených podlé toho skupních ru- brikách XI. v patrnosti, a spočítají se v skupce čtvrtém dekadonady.

Posléze pak nepřítomní v rubrice VII., VIII., a VIII., tedy také v rubrice IX. byli spolu spočítáni, osoby cíli ale v rubrikách těchto nejsou obsaženy, znal se, aby se skutečný stav velkého obyvatelstva vyhledal, nepřítomní mužští od strany rubriky VII., nepřítomné ženské od strany rubriky VIII. odraziti, a cíli mužští k sumě v rubrice VII., cíli ženské k sumě v rubrice VIII. přičísti.

Výsledky, jichž se takto nabude, mají se do dvou prvních sloupců rubriky XII. na čáře pod poslední osobou mužskou tažená (§. 9.) zsumová sepsati a hlavní sumy z nich vycházející má se do třetího sloupce též rubriky postaviti.

Hlavní tato suma, z kteréž viděti skutečný star celého obyvatelstva, musí býti rovná té sumě, kteráž vychází, když se od sumy obyvatelstva domácího (v rubrice IX.) sama všech nepřítomných odečte, a sama všech cizích k ní se připočte.

§ 22.

Kterak se ti, ježto přes 16. let jsou nepřítomni, mají přiváděti v odpadek.

Nepřítomní, ježto dle nich doset let bez dovolení a domů svých jsou vadilemi, aniž se ví, kde jsou, přiváděti se v listech korespondenčních v odpadek, nebyli-li v jednom každém případě již ozhlášeni: předepsaným řízením úředním učiněno strany toho opatření, a te potom, když se k nim se korespondenční byly převáděly, že reklamace učiněná neměla žádného účinku. Máli společně domová, tím společně vymazány, když se navrátí, do společnosti domácí opět přijmouti býti, náležitě na usměrňování vztáhy společně domových obzvláště přihlíží, kteří mají právo hlasovati.

Nepřítomní mají se ostatek vědy chováti v ustanovení.

Strany cizích taxací, v hranici vojenské se vztahujících, má se po každé korespondenci nebo reklamáci tím kterým úředním politickým oddělení vřítat, aby v jejich okresech volebních stále byli v palnosti.

§ 23.

XIII. Rozšíření domácího obyvatelstva podle národnosti, podle náboženství, podle manželství, podle státa a podle zaměstnání.

Jakž se dosavadními rubrikami vyhledati počet domácího a skutečného obyvatelstva a rozšíření osob státních se učinilo, vykazují se v rubrice XIII. ostatní poměry domácího hranického obyvatelstva, kteréhožto množství máti jest účelové.

Poznávali rubrika tato a vedlejšími odděleními jest sama sebou jasná, viděti se toliko započítati, přidati následující připomenutí:

1. Ve skupkách, kde se rozličné národnosti a strany náboženské vykazují, započítají se všichni obyvatelé hranicní bez rozdílu samostatně na líst, pod poslední osobou mužskou takové (§. 9.) Ostatně rozumějí se slovem „jiní“ všichni do předložených skupoků nepřítomných národností bez rozdílu; k Románům mají se přidati jencem ti, kteří skutečně k tomu národu náležejí, kteří tedy rumunsky mluví, ačkoli ale ti, kteří se v některých krajích, zvláště v Slavonsku a Chorvatsku Valahů nazývají, jencem pozati Slovanské viny neuznávají.

2. Mužové ženati a ženy věčné, manželové svobodní a ženy svobodné, pak vědomí i vědomí vykazují se v těch kterých skupkách, na příkladě číse pro ně určité (§. 9), a te mužové citrou 1, ženy samostatně.

3. Poznávali oddělení rubriky XIII. národností, náboženství, osob ženatých, vědomí a svobodně obsahují veličkeri domácí obyvatelstva, tedy musí samy všech národností,

všech stran náboženských, pak všech osob ženatých, vdavčů¹, vdavčiček² : svobodných, každá o sobě, rovnou byli obyvatelstva v rubrice XX. vykazánama.

Podle stavu a namátkami svého vykazují se jenom osoby pokřesťanské, a poněvadž škodilci již v rubrice VI. byli shromážděni, jest tu teď takto o těch, kteří neodléhají k osobám škodilcům, totiž :

- a) o důchodcích a o penzionovaných osobách vojenských a o úřednících. Tito se vykazují v této rubrice jenom na svou osobu a však individuálně číslem 1.
- b) o honorářích, jakož to též na osobu svou individuálně číslem 1. vykáží. Mezi honoráře náležejí ti obyvatelé hranic, kteří, nejprve vojáci nebo z. k. úředníci, předešle nejsou švábi a hospodářství hranického, nebo z některé živnosti, někteří takto z drobných kapitálů; pak doktorové práv, lékařství a ranného lékařství, kteří nejsou v žádné veřejné službě, konsulové či učitelé, totiž: malíři, sochaři, učitelé hudby, kteří psali, že dostali za některé akademie umění výtvarného nebo za některé konzervatorium odměny;
- c) o těch, kteří jsou švábi a výstřelci. Z těch se vykazují vesměs jen hospodáři a pastevci, a to individuálně číslem 1, podle rozličných větrůhnaností, kteréž provozují.

§. 24.

XIV. Majetek obyvatelů hranicůh.

Majetek obyvatelů hranicůh vykáží se má podle jich vlastního, a přítomnosti nepřítelůh osob v místě a jiných rodin účinného učení, namovené ve XIV. a poslední rubrice na číru příslu pod poslední rubrikou osobou tažené.

§. 25.

Kdy se má hlavní konskripce opět předešle vaří.

Hlavní konskripce v Hranici vojenské bývá se vždy před se každého pátého roku, a náležá se od ministerstva vojenská v praž. čas napřed pro všechny provincie hranicůh. Ingrese, když k tomu potřebí, opatří se nákladem státním a počtem se v čas úředním hranicůh.

§. 26.

V který čas se konskripce a rektifikace před se bývá.

Za pravidlo ustanovuje se, že se konskripce a rektifikace má předse bráti, když jsou taž škodilcovi. Má se tedy máti vykonati v čas asi od 15. srpna až do konce září, a nejdříve toho učinného školnosti, aby se učinila výjimka, v tomto čase namovení u všech pluků hranicůhských, u batalionůh šaptačkůh a v konskripcích vojenských.

§. 27.

O komisech konskripčních.

Díla, ježto konskripce má posádky, musí komise konskripční zvlášť k tomu ustanovení se nejednodušeji započítati.

§. 28.

Ktělí jsou úřadové komise této.

Tyto komise konskripční mají záležitosti:

A. Pro celý obvod jednotky každého pluku hranického nebo a batalionu hajdučského ze státního důstojníka a lékaře plukovního, kromě toho

B. při státní, tam kde jest zvlášť konskripce státní, ze setníka záležitosti administrativní pluku vedoucího a prvního poručíkovského plukovního, na kteréhož náležá, aby do rozpisů zapisoval;

C. v okresích setnických a komandanta setnic, důstojníka subalterního, administrativní záležitosti setnic vedoucího, a polního lékaře k setnické příkazně, komandě a představeně nebo nejvyšší osoby toho kterého místa;

D. v komunitách vojenských záležitosti má komise tato ze starosty, dvou radních magistrátních, a fyzika nebo lékaře komunitního, kromě toho a výboru obecního.

Lékařští úřadové komise této mají zvlášť právo hlasovací v příčině fyzické způsobilosti konskripčních.

§. 29.

K vyhledání roku narození učiti se má matriky křestní.

Aby se rok narození osob mužských dobře zaneserá, má se dle požehy farář místní nebo námištník jeho s knihami matričními ke komisi této připejti.

§. 30.

Přípravy ku konskripci se mají učiniti.

K vykonání konskripce mají se učiti také přípravy napřed učiniti, aby komise bez vlekého přerušování a vlekého maření času práce konskripční mohli předvésti.

§. 31.

Kde se konskripce má odhývati.

Konskripce má všude jiti před se v obci, jestli ale obec příliž rozlehá, mají se k tomu vyvoliti také místa, aby se tam ti, ježto mají býti konskripční, s nejmenší útrátou času dostaviti mohli.

§. 32.

Kterak jsou osoby při konskripci po sobě.

U pluků krasnodělných a u batalionů ležkačských konskribuje se, pokud možná nejdříve nějakého občana od toho, napřed místo státní, nebo jestli tato komunita vojenská, stáh tam se nalézají, pak každá k státní setmění následující osoba, a na to každá jednotlivá místo ostatních setmění, a v každém místě každý jednotlivý dům podle čísel domovních.

§. 33.

Jak se odhývá konskripce v komunitách vojenských.

V komunitách vojenských může se konskripce přede vlni dříve než konskripce v úkrocích plukovních nebo i narazů a at.

§. 34.

Osoby se konskribují v místech, kde obývají.

Za hlavním pravidlo platí, že se každá osoba tam konskribuje, kde obývá; pročež přicházejí také osoby k státní následující v knihách konskripčních toho místa, kde obývají.

§. 35.

Konskripce pojetá nemá se přetrhovatí. Sumáře místní. Sumář setmělný.

Jakž má konskripce v některém místě počáta, má se v ní bez přetržení až do skončení přede jíti, a má se k at, vyjmajíc neděle a svátky, máš času od 8 až do 12 hodin každého dopoledna a od 3 až do 6 hodin odpoledna.

Když konskripce jednaka místa jest skončena, má se komise konskripční na ujdišit, že bylo vše dobře zapísáno, jak na posledním archu zápiskám, tak i na sumáři toho kterého místa, podle domů odhlášen, podopisati.

Z těchto místních sumářů všech míst okresu vlastního sestavi setmělní setmělný sumář podle míst za dříve a podle jednoho plukovníka, který z náho a v zastátní se vřídělního sumáře státního sumář plukovní podle setmělní za třetím setmělní, a prostředkem brigádního dva stojas přepisy setmělního vojenskému velitelu posla.

§. 36.

Každý má býti ku konskripci osobně obvolán a má se osobně postaviti.

Každý jest povinen, postaviti se osobně před komisí konskripční, pokud díel její na se záleží nebo předpis tento nečiní žádných vřídělních výjmek.

Mají tedy výber kromě hospodáře i všickni ostatní díelci rodiny pakhoi mužského, nezajší nežo 17 let věku svíto, nebo nežo jin vysoké státní charakteru nebo nezac

na předávkou, nejevají v službě komandování, nebo na dovolené, v tom pořádku před konací postavit, v kterémž jsou čísla jejich domů.

Mají tedy býti se sčítáním na domcích jejich zaměstnání, vždy toho dopoledne nebo odpoledne, kterého dne podoby k provedení řada na ně přijde, obsluhání a po konškrpci ihned zase propustit.

Ostatně mají přítomní býti s to, by, víem, co se jejich domcích, kteří nepřijeli, třeba, další správy, ještě jest potřeba.

§. 37.

Konškrpce bývá se předse veřejně.

Aby se odrazovalo vícekrát zatažení osob nebo majetka, má se konškrpce dít veřejně a u přítomnosti více rodin.

§. 38.

Fase konškrpční.

Od osobního postavat se ku konci konškrpční osovčování jsou a příslušně vyjati:

1. Aktívni a na první dání c. k. generálové a státní důstojníci, pak důchodci, ježto mají řád důstojstva státního.

2. Vyšší duchovenstvo od arcibiskupa nebo jiné stejné důstojnosti vakávu.

Osobám čim dává se zápisní konškrpční archy, v kterémž na sebe a na všechny své příslušně vyřiky podle předpisu vyplně (tím potají) a pravostí taze této podpisem vlastně ruky potvrdí.

Tyto zvláštní zápisní archy majíjí vložiti se, obvyklé strany konškrpčované strany pro sebe ve zvláštních domech, mezi ty zápisní archy místa, mezi které podle čísla domů náležejí a poznamenají se pak stranou pořad jsoucí.

Jestli ale v domech, kde strany tyto obývají, také jiné rodiny, ježto k nim ne-náležejí, a vřak konškrpčovat se mají, vřadí se podle toho, jestli ta neb ona rodina hlavním obyvatelstvem domu, buď arch zápisní nebo arch majíjí rodiny hlavní opřevšem vřě počtem mezi zápisní archy místa toho, kdežto se archy zápisní nebo majíjí ostatních rodin, které jsou na zájemněky započty, podle §. 8. a s předepsaným tam ukazováním vřajemným na konci k archům zápisním, podle domů odlišným, připsají.

§. 39.

Kterak se strankují archy zápisní, a jak se odlišává místní knihy konškrpční.

Strany zápisních archů každého místa čítají se v tom pořádku, v kterémž jsou po sobě jednotlivě zápisní archy, podle čísel domů po sobě pořádané.

Tato strankování jde bez přetřesů také přes další díly příslušací archy, ježto k jednotlivým domům pro velký počet osob byly snad přidány, též i přes majíjí nebo zá-

pisní archy vedle bez domů, jako se podle §. 8. a 38. ku konci archů nápisných podle domů odlišných mají připejti.

Veškeré výše řečeným způsobem po sobě psalované nápisní archy jediného místa, k nimž se posílají jakožtž samé místní, v §. 8. dotčený, připejí, sešijí a ováží se nákladem úřadů.

Archy tyto šlají konskripční knihu toho místa, kteráž se v kanceláři setrůnského úřadu.

Jakož se pro demy a úřady obyvatelů, aby se zabýly místa pro následující rekrutaci, hned k provedení nebo provedení archu nápisného má přisázaní archů druhý šliti přikladací, tak se má ku konci místní konskripční knihy napřed dáti přisázaní náčelník příslušných nápisných archů pro demy, jakož by snad a novu přibýly. Při větších úradcích může se každě národní kniha konskripční, aby se jí pohodlněji mohlo užívati, na více šlit rozděliti a svázati.

§. 40.

Na koho náležá, zaznamenávati vstělování a vřelování.

Mimo odlišných seznamů konskripčních náležáji a pluků hranických a batalionů šaržantského také práce vřelovací a vřelovací na komisii konskripční. Ona má tedy hned při konskripci na příslušná ročního uspořádání stavu seznamy v §. 65. předepsané se vši důkladností sepsati a všestranně vyšetřiti.

§. 41.

Kdo vede archy invalidů.

K působnosti komise konskripční náležá též, aby podle bedlivého vyšetřování a klasifikace, od úřadu setrůnského předložené učiněné, poznamenala společností státních úradků, k službě hranice povinných obyvatelů hranických, a aby archy pro vady na polovinu nebo celá invalidy předložené, jakož již v §. 17. představeno, do zvláštních seznamů podle formuláře E. zapisovala. Pro každé o sobě konskribované místo má se zvláštní arch invalidů ověriti, a jak po hlavné konskripci tak i po každé rekrutaci konskripční od komise předepsati.

§. 42.

Ohledání a rekrutování invalidů.

Podává se na úřadu, jestli má k službě způsobilý nebo nezpůsobilý, více osobních povinností, ověří se se výše vyžadovaná povinností obyvatelů, úradů, mají komise konskripční pod nejprůběžnějším odpořádáním se také při klasifikaci invalidů se nejvýše možným přehledem šiti, vyšetřiti i v příslušné invalidě, jakož již dříve tu býti, udělati, udělati se úradci podle ústředního, který byl dříve na nezpůsobilého prohlášen, nepříliš již nic, má se tedy dále klasifikovati na způsobilého šliti na nezpůsobilého.

Především reorganizace takových invalidů má se v souvislosti s invalidů provedení, než reorganizovaný se stane invalidního vyznamení a podle nové klasifikace konkrétnosti.

§. 43.

Jak veliký kontingent komunity vojenské mají starosti.

Podle §. 40. nákladního zákona od 7. května 1900 uschováni se jest strany komunit vojenských, co se týče starostí rekruitů, podle obecného zákonného konkrétnosti předpisu; co se však týče času služebního, jako strany ostatních hranicích. Proč se tato ustanovuje, že každá komunita vojenská jest povinná, dávat se procento a velikost svého obyvatelstva k službě hranice tomu pluku hranicích, v jehož obvodu ta komunita leží, které procento podle dotčených předpisů v každém čase vyjde, a kterých ministerium vojenskáho při každé klasifikaci konkrétnosti.

Kontingenty komunit vojenských náležejí k stavu těch armád, jako vojenské leží.

Komunita „Pernau Iranišova“ odvede svůj kontingent k pluku Varskádinského-Kriševského, a komunita „Belovarská“ svůj kontingent k pluku S. Jřského.

Co se týče ministerstva od komunit vojenských postarování, kterých by podle svých okolností domáček a podle určitých okolností opatřování, strany vojenská hranicích doma obyčejných, uslyšelo se to, aby čas svůj služební u pluku hranicích skončila, může se, pak se dostávají odpovídání nebo jiným způsobem pomocí potřebné nastojte, a ministerium vojenskáho šlehat a uplatňují, aby bylo dáno v plukům takovým.

§. 44.

Předpis postarování pro komunity vojenská.

Postarování k vojenská v komunitách vojenských dít se má podle paragrafů, v §. 43. vyslovených a dle předpisů k tomu se vztahujících.

První postarování kontingentu státi se má v pluku počtu, a bylby to také potřeba, se šestí tříd let.

Badatel má se kontingent tento dle toho, jak obyvatelstva přibude a dle odpadků, kterých buď určitých nebo tím, že se náležitě stanou ke službě neoprávněnými, nastane, každoročně a třídy osob dvacítiletých, jako přibude, doplňovati, a jest se, i co se týče vyslovení v sobě, podle této třídy osob dvacítiletých, jako přibyla, dle toho řízení uschováti, kterých ustanovena jest v §. 43.

Ostatně náleží se má i v komunitách vojenských, co se týče výjimek a osvobození od postarování se, ustanovena pro pluky hranicích daných, a dle §§. 51., 52. a 54. ústavní, pak postívky 1. §. 53., konkrétní postívky 1, 2, 3, 4, 5 a 6 §. 54.

§. 45.

Každoročně má se předce bráti rektifikace konškrípce.

Poslévají se poměry, na něž konškrípce se vztahuje, ustanověnými, tehdy se musejí, aby se správně státní podání mohla oděti co možná nejgradivěji, i v čase od jedné hlavní konškrípce k druhé vyšetřovati. Aby se uložilo nákladů a prací obširných, a hlavní konškrípce spojovaných, ustanovuje se, že se mezi tímto časem má rektifikace konškrípce předce bráti každoročně, při čemž se výpady poslední konškrípce rovidají a opravují.

§. 46.

Pod jakými modalitami se předce háje.

Rektifikace tato předce bráti se má pod těmito způsoby a formalitami, jakod jsou předepsány v příloze hlavní konškrípce.

Vykazuje se tím, že se na zápisním archu každého domu k samé, která při poslední hlavní konškrípce nebo rektifikaci uložena, to co od té doby přibýlo, přičítá, a co odpadlo od nové samy odráží.

Tato přičítání a odrážení děje se takto:

Přibýlo roka 188—

N. N. vroděn,
N. N. oženil se,
N. N. odešel pachodem,
N. N. narodil se,
Rubrik samozvůh.
Samu i s tím, co přibýlo.

Užly:

N. N. vroděn,
N. N. oženil se,
N. N. odešel pachodem,
N. N. narodil.
Rubrik samozvůh.
Samu těch, co odpadli.

Pa stránce jich uložena samu rektifikovaná na rok 188—

Musí se tedy všítké změny, ješto se s osobami mužskými staly, jak při přibýl, tak i při ubyl jich osade a uvedou jasne a skrotka připomenouti, jakého způsobu přibyl a ubyl bylo, psávaní, a přibyl a ubyl v těch kterých rubrikách a sloupcích archu zápisního prověriti.

Případově rektifikace, ješto se udají, uvedou se die prvaty své každ toliko v rubrice „Přibýlo“ nebo toliko v rubrice „Užly“, a nebo jak v rubrice „Přibýlo“, tak i v rubrice „Užly“.

Přibýlová skrotčivá nové osady, ješto v samé pozůstala, která se má opravit, nejsou shledány, jako ku př. narození, přijetí v komunitu, přijetí pachodka a t. d., psávaní, aby se to uvedlo toliko v rubrice „Přibýlo“.

Co osob, v samé podobě, kterých se má rektifikováti, obsahujících skutečně sly-
lo, k. p. důstojní, vystoupením ze společnosti domovní nebo ze služby, převede se toliko
v rubrice „Ubylo“.

Ony pak pravdy, jako se toliko týkají změny klasifikace osob mužských, v po-
době samé, jako se má rektifikováti, obsahujících, musí se stejně provésti jak v ru-
briční „Přihlo“ tak i v rubrice „Ubylo“, poněvadž, když se osoba nějaká do nové třídy
vstoupí, počítá, aby a poznamená třídy, v kteréž byla, byla vymazána. Tak se na př. osoba
nově vrolovaná vede v třídě osob služebních jakožto přihlo, uzavře ale v třídě osob
k službě občasných, v kteréž posud byla obsazena, jakožto slylo.

Ústavek rovněž se máne sebou, že i při rektifikaci osoby české toliko rovnová
se uvádí.

Rektifikace v rodin bez domo děje se na svědčném seku zápisem, podle §. 8.
pro ně ustanovením a na konci místní knihy konskripční připsáním podrobně; jinak
ale má se pro zachování vztahů mezi třídami archy rodinných a archy zápisem osob
domů, v kterých rodiny tyto přebývají, podle pořádku, jako ku př. při změnách přibývání,
toliko v shledném ukazováti rektifikace pořádku učiněti.

§. 47.

Soustavení samých při konskripční rektifikaci.

Z rektifikovaných sam jednotlivých archů zápisem ustavi a shledati se na každý
rek rektifikací a místní samé dle domů, a nich pak sestavěti samé dle míst, a nich
má se přehled a pořádek generální samé v ten způsob, jak to strany hlavní konskripce
v §. 3. a 25. jest předepsáno.

§. 48.

Rektifikace samých invalidů.

Seznamy invalidů rektifikují se takéž robeni jevnostem učiním těch, kteří při-
byli a odpadli.

Týž způsobem mají se listy nominální pro vrolování a vyrovnání v rektifi-
kačních knihách tak sestati a oštyvat, jak to strany konskripce hlavní v §. 63. jest
předepsáno.

§. 49.

O povinnosti k osobní službě vojenské.

K osobní službě vojenské jsou povoláni podle §§. 12. a 51. zákona nákladního
od 7. května 1850 všick sliční hraniční obyvatelové pobaví mužského, kteří mají v
hranici vojenské statky nemovité, a jsou s to, aby mohli nositi zbraň.

Dle §. 54. zákona nákladního počíná se povinnost tato vojenská dobovaným 20.
rohem věku.

Jsem tedy k osobám konají službu vojenskou výhradně osobní hranicel obyvatelův pobídní zemědělského povolání, kteří 20. rok stáří svého odbyli a splnili jsou k polní službě vojenské.

Poslušnost tato vztahuje se vůbec také na takové osobní rodiny, kterým povoleno jest v Hranici vojenské jenom občasně držati pozemnosti.

§. 20.

V poslušnost tu se vchází vrolováním nebo ascentováním.

V občasnou poslušnost, konají službu vojskou, vchází se vrolováním nebo ascentováním.

§. 21.

Kdo jest jakožto na čas naneprázdnující osvobozen od vrolování.

Od vrolování jsou na čas osvobozeni a vykazují se v archu nápisem dle §. 15. v skupci „na čas osvobození“:

1. Učenci vojenských ústavů vychovatelů.
2. Studující na gymnáziích, školách, školstvi, práv a lékařství, pokud skupají v jedné polovině přednášek vykazují se k třídě a přednáškám, v druhé polovině ale třídou I., pak ještě po jednu rok po skončených studiích, v kterémžto čase mají své budoucí povolání nastoupiti.
3. Aspiranti k stavu učitelstvému, kteří užívají vyučování přípravě na některém ústavu veřejném s prospěchem v článku 2. na výstupu pakdeným, jak článku 2. kurs.
4. Učenci vyučovených ústavů politických, lesních a hospodářských, obdrželi základy klasifikací, v článku 2. vyměněné, pokud trvá kurs.
5. Ti, kteří na ústavech veřejných, nebo s povolením v cizozemsku, vzdělávají se v umělech výtvarných.
6. Posuzenci školní, na určitých ústavech učebních ustanovení.
7. Kandidáti učitelů, kteří polívají stipendií orámských.
8. Učitelové škol obecných v Hranici vojenské.
9. Kapitáni loďi kupcovských.
10. Tovarští řemeslníci a kupci námořní, na čas povoleno jim vandrování.
11. Osoby, které jsou ve vyšetřování oznámen, až do odvolání, a odvolání trvající po čas jich trvati. Když vyšetřování dle náhosa padlo na takovouto osobu v čas vyšetřování nebo trvati, má osoba tato, když bude posudji vrolována, čas služby v té třídě státi odkýti, v které byla vrolována. Byli ale ten, kdo byl ve vyšetřování ozná-

za dočasná nevolnění, má čas služby skutečně s tou třídou státi, v které by byl dle státi svého býval vrolován, kdyby nikdy býval ve vyhledávání.

§. 52.

Studující musí prokázati své dobré prospěchy.

Osoby, v článku 2. §. 4 a 5. §. 51. přivolené, ješto se oddávají učení a umění a proto na čas od vrolování jsou osvobozeny, musí dobré prospěchy a morální chování každého roku u úřadu svého prokázati dle té míry, která jím v článku 2. předcházejícího paragrafu jest stanovena.

Tovaryšům řemeslnickým a učednickým kopeckým do ciziny odcházejícím, pokud náležejí k uvedenému stavu kraňskému, své služby vrolování a pasy se vydávají jenom až do státi ku vrolování začínajícímu, při jehožto dožití povinni jsou se navrátiti. Vyjímka z toho má se jenom činiti na příčinou užití své nepřítomnosti k polní službě vojenské nebo ve zvláštních případech zvláštním povolením, na něž se má u zemského vojenského komandě řádit.

§. 53.

Kdo jest za příčinou hospodářství od vrolování vyjmut.

Za příčinou hospodářství jsou prosti vrolování a vyhazují se, pokud jsou k polní službě vojenské společně a rovněžleji snad již dle státi, své nebo vrolování k osobám k službě domácí společným, nebo k službě nepřítomným nebo vynechaným, v složení „vyjmutí za příčinou hospodářství.“

1. Samotáři. — Za samotáře pokládají se všickni ti, kteří v jich domovní komunitě nemají jiného k práci společného dle rodiny pobírati mužského;

2. Když v některé domovní komunitě jsou jenom dva k službě společně muži, všlec starší, pokud tenž zastává místo hospodáře;

3. Z více v jedné a též domovní komunitě se nacházejících k službě společných mužů:

a) všlec nejstarší, pokud jest tenž hospodářem, kromě toho ale hospodář, a však jenže při tom vyňakky, na konci paragrafu tohoto vrolování; mimo to

b) ješto jeden muž tehda, když z domovní komunity vrolování jsou již dva nebo i více mužů, a kromě hospodáře není v domě ješto alepeků jeden vyjmutý k službě společných mužů.

Nesadí se však při tom vrolování někoho k službě společného z domácích, který není zároveň nejstarší, za hospodáře, povinností brannou, za někoho jiného z domácích k polní službě vojenské společného náležející, obějí.

§. 54.

Kdo jest osvobozen za příčinou vad.

Za příčinou vad tělesných jsou ti mužové osvobozeni od vrolování, kteří jsou v 30. až 50. roce státi a dle vojenských pravidel jakkoliv pokročilí nebo celí invalidní

byli klasifikováni, pročť dle toho jakozto „obyčej, však k službě domácní způsobilí,“ nebo ale jakozto „k službě nepřítelů na příkaz vad“ se vykazují.

§. 53.

Kdo jest dle zákona osvobozen.

Dle zákona osvobození jsou a vykazují se dle jich duchovní nebo světské vlastnosti v slovech oddělov rubrikách „na příkaz osvobození zákonného:“

1. Věšci obyvatelé hranicí bez rozdílu stáru a zaměstnání, kteří nemají v Hranici žádné zaměstnání, jsou pakoje.

2. Věšci světlí a klášterní duchovní, bez rozdílu zaměstnání.

3. Každému knězi řeckého sjednoceního, i nesjednoceního, pak evangelického vyučitel, který skutečný úkol zastává, včetně jeden syn osvobozen od vrolování.

4. Věšci penzionováni c. k. generálové státní a vrchní důstojníci a úředníci.

5. Advokáti, kteří tentihle mají státní úřady.

6. Gradováni lékařové a ruzhojčarové, kteří, nejsemce v službě veřejné, provozují civilní práci.

7. Urodilí, však k stáru hraničářskému nesáležející, pročť v domovním komunitním svazku usidlení a tedy jenom k obmezenému držení pozemnosti v Hranici vojenské oprávnění obchodatel, hanzovní, dělnické fabrik, umělci a honoraristi a to jen strany své osoby a v čas pakoje strany jednoho syna svého.

Synové od vrolování osvobozených, k stáru hraničářskému nepřistupujících, pročť jenom k obmezenému držení pozemnosti v Hranici vojenské oprávněných a skutečně usidlených obyvatelů hraničářských, nejsou, pokud jim osvobození dle předpisu tohoto výnosu nepřítelů, osvobození od vrolování a hanzovní a klasifikují se dle jich individuálních vlastností.

§. 54.

Jaké vojsko má každý pluk stavěti.

Dle §. 53. zákona náhodného od 7. května 1850 postarí každý pluk všlec:

a) dva bataliony pěší o 12. setinách;

b) jeden batalion nádobí o 4. setinách;

c) mimo to postarí každý ze čtyř Karlovských a dvou biskupských pluků, pak romancko-hanzický pluk dvě setiny Serešinské, a každý Varadinský, slavanský, Petrovaradinský, olomoucko- a Illysko-hanzický pluk dvě setiny jednotce.

Batalion hajducký postarí jeden pěší batalion o šestí, a jeden nádobní batalion o čtyřech setinách.

Mimo to postarí každý pluk a batalion hajducký ustanovený počet svých důstojníků.

§. 57.

Jak se ustanoví počet kompletů.

Počet třech, které slouží v batalionech pěších a rezervních, ustanoví se dle úkolů
 §. 54. zákona nákladně od ministeria vnitra podle regulování, ježto se má splá-
 sati dle počtu obyvatelstva každého pluku, po každé periodické hlavní konštrpci,
 při čemž počítá se vždy na procento počtů od Jeho Veličestva ustanovený počet
 kompletů.

§. 58.

O sestavování a doplňování.

Plní bataliony a dělostřelci, pak divize serodánů a jendců, pokud se mají posta-
 vit, ustaví se ze splněného k službě zavázáního mužstva nejednotlivých tříd stáří, a
 doplní se každého roku dle následujících ustanovení.

Bataliony rezervní doplňují se každého roku přivolením vojenských služebních tříd
 batalionů pěších, dělostřelců, serodánů a jendectva.

§. 59.

Kde se má k rozlišeným třídám zbraní.

K dělostřelcům, seroga a k jendectvu mají se brát lidé dobrého charakteru, k této
 třídě vojna tělesně splněná, a musí umi obsluhovat ji, když sami sobě žádají u toho
 druhu zbraněsloužití.

§. 60.

Kdy vrolování a vyrolování obyčejně jde předem.

Regulování počtu a spojeně s tím vyrolování a vrolování mají obyčejně každého
 roku pro konštrpci nebo reorganizaci v ten způsob předem jít, aby mužstva, která se
 má vyrolovat, vždy koncem října za odpuštění, vrolování ale vždy 1. listopadu za
 příchodu se mohlo počítati.

§. 61.

Jak se to stává času války.

V časech válečných mají místo u batalionů, které do pole vytáhly, dle možnosti
 jenom to vyrolování, které po uzavření každého takového případu a příchodu, hospodářství
 se týkajících, uznána byla za nevyhnutelná, mimo to ale doplňují se jenom ti, když
 u batalionů, ježto do pole vytáhly, odpadnou, a přičítajících tříd stáří.

Příkazem náro rekrutů, přikládá se k batalionům rezervním v armá a v útlocích
 jednotek k dalším doplňování.

Taková ustanoví se i v čas pokoje v bíhu roku bez odložení, mimořádnými okol-
 nostmi odhodlaně povolení ministeria vnitra, láhne vrolování a vyrolování
 předem brát, upřít možno se být, kteří se staneu náhodou k službě nepřipravení a

ve svých domcích hranicích nezbyvatelně potřebují, ať jsou v zemi svých polí, ať do roduka regulování počtu a přivolením komanda plukovního odpovídá dle.

Náleželo tato vztahují se stejnym způsobem i na takové lidi, kteří své služební povinnosti již nadobit učinili a jakožto dobrovolníci dále slouží.

§. 62.

O základních knihách mužstva.

Jako mužstvo vrolované vůbec podle dlešho žánu slouží v tom pořádku, v kterém jest vrolování, přijde k vrolování a pohybu toho bez ohledu na jednotlivé domy hranicní, nebo na jednotlivé okresy setnické, má se ležiti v celém pluku, pročť jest zapotřebí, aby mužstvo strany svého žánu služebního dle roku vrolování se drželo v přehledu, a k tomu konci aby se u setnic základní kniha mužstva dle formátu 1. příkladu vedla.

Abý se základní knihy mužstva důkladně vedly, k tomu bude pluk přiblížeti a brigádák to kontrolovati.

§. 63.

Jak se má při jich nakládání předcejtí.

Jak mále před regulování počtu dle pravidel předpisu tohoto a dle ustanovení v předcházejících paragrafech obstaráno bude k tomu přivoleno, má se základní kniha mužstva ihned založiti.

Do knihy té vepíli se nejprve setnice k batalionům záložním přivolené, počínaje od nejvyšší třídy stáří, v ten způsob, aby se v každé třídě stáří pořádku dle let vrolování (let služebních) a v těchto abecedního pořádku a každé setnicí ležiti.

Když tím způsobem celý nábojný batalion byl vepsán, následuje třím způsobem nejvyšší třída stáří mužů a dvou polních batalionů, a seraga, a jednotiva a důstojnictva v počtu se nacházejících, ležící při tom taková pořádku dle let vrolování a v nich zase pořádku abecedního, a tak dále až včetně do nejnižší třídy stáří.

Jest-li muž některý k rezervě, k batalionům polním, k důstojnictvu od. přivolen, to se vytkne u každého muže vystavením čísla 1. v rubrikách, v základní knize mužstva proto oddělených, a každá setnica přivolením od jedné třídy obraní k jiné, od batalionů rezervních k polním, nebo naopak každé čertí, každé vrolování nebo povýšení vytkne se v krátkosti v rubrice „Připomenutí,“ k. p.

Dne 1. listopadu 1852 přeložen k seragu.

Dne 3. března 1853 změněl.

§. 64.

Jak se má budoucně předcejtí.

Budoucně budou se ti, kteří polnímu jednotiva a třídě roku přivolen, bez ohledu na rok narození, pokládati tak, jakoby přivoleni k jedné a též (vrolování) třídě, a vepíli se v abecedním pořádku do základní knihy mužstva.

§. 65.

O úsávnách na přičinou vrcholování a vyrolování.

Za přičinou Horní vrcholování a vyrolování má také hodná zemská četina při konškrípaci nebo rektifikaci konškrípce ošle uvedené listy, jež konšie konškrípaci má spole poturčiti, za přičinou pravně stavu visů, v kterých ustanovení se má diti v tom pořádku, v kterém se dany konškrípají, a to:

Formulář II. 1. Lista (dle formuláře II.) dobrovolníků, kteří se totiž se tíh stáh, jedlo k službě ještě nejsou navázáni, ku vrcholování, nebo kteří se nezvyklých tíh, které se mají vyrolovati nebo k rezervárně batalionu přeloditi, k další službě ve svém oddělení dobrovolně hlásí.

Do této listy se tedy vpijú:

- a) Osoby, které ještě neodcházely stáh ku vrcholování zavanjícího, a však dobrovolně se hlásily ku vrcholování;
- b) ti, kteří v nezvyklé tíhě u dvou batalionů polních, šikastřelců, seroga a jedněctva slouží a výše ustanovení jsou k rezervě těchto jich oddílů, a však na místo tohoto jsou příslušejícího přeznamenáni k této rezervě, k vybírání nebo dobrovolně k vlastní službě a také kterého oddílů dále ještě chtějí sloužiti, pokud to připravenější okolnosti stavu, tehdy když jsou ještě způsobeni k polní službě vojenské a nechtějí jich potřeby v domácin hospodářství;
- c) metové, ježto se vedou v počtu batalionu rezervního, když na místo připadajícího se má vyrolování ještě dále v batalionu tom chtějí zůstati, jsouci k tomu způsobeni a nechtějí jich potřeby v domácin hospodářství. Každé a těch tří oddílů dobrovolníků má se o sobě zpraviti.

Formulář III. 2. Lista (dle formuláře III.) metůva, kteréž dosáhlo právě stáh ku vrcholování zavanjícího, nebo již v něm bylo a však nebylo ještě vrcholováno, ačkoliv bylo k tomu ustanoveno nach od toho bylo osvobozeno.

Formulář V. 3. Lista (dle formuláře IV.) metůva, ježto za přičinou vad se má vyrolovati. Lista tato jest, pokud diti jest o zastupování metůva, kteréž se stalo v službě rovněž-kvalitativně, základem akta arbitrovacího.

Formulář V. 4. Lista (dle formuláře V.) metůva, kteréž se má vyrolovati a přičin hospodářství se týkajících.

§. 66.

Jak jest se zachovati, když ta jsou rozdílů od sebe müněni strany způsobnosti k službě polní.

Udělí se strany způsobnosti k službě polní podle měřítka, který se má vyrolovati, rozdílů od sebe müněni mezi líkami, a má i později zakročiti brigáda za to, že muž ten nemůže se definitivně brad přijmouti do aktivního stavu služebního, má zemské vojenské komando vůči mužě toho v supererbitivum. Vyzvali se ale muž ten k rezervě brigády v počet služby konjících a hodní později müněni za způsobnosti k

službě, má se pak toliko jeho vyrolování přeches učiti, a nemá žádná nakrácení ústní na něho učiti místa.

§. 47.

Jak regulování stavu u pluku má se přeches bráti.

Z pravidla, kterých nyní jest náhledem náležitosti vrolování i vyrolování a v předpisu tomto bylo provedeno, vychází sama od sebe, že náležitost tato, jakž již v §. 42. bylo dotčeno, jenom dle výpadku konskripce v celém plukovním (batalionovém) okresu, a jen pro okres tento v celosti, bez ohledu na jeho rozdělení v okresy setinové, pročež jenom u pluku samého se máže ku licenci přivítati. Setinny mají tedy hned po skončení konskripce i konskripčním označením také jedno pare list v §. 45. dotčených, pak přepisy svých nákladních knih mužstva strany před rukami jeoucích vrolováního stavu, komandaž samozná vřknut stavu toho zaslati k pluku na příčinou regulování stavu, kterých komandaž pluku a přivítání k tomu důstojných stábních, seteka vřci administrativní říšského a pašetrovského má učiniti.

§. 48.

Jak se má při tom předsejíti.

Při tomto regulování stavu mají plukové takto předsejíti:

1. Musí se prokínati dle řadů, kteří uvatově v roce jakým koliv sp úsoben oděti a to odělně:

- a) pro vše polní bataliony, důstojectva, serog a jedectvo;
- b) pro batalion rezervní.

2. K mužům takto odělným připočítají se i ti, kteří odpadnou těmi vrolováními, která dle list IV. a V. na příčinou vad a hospodářství uznají se za potřebná, a žebot se učí sama všech odpadých.

Při tom jest se ustatně, co se týče vrolování na příčinou vad předělně dělati týkající se toho listy komisa konskripční.

3. Sestavením dle setin u listy II. a III. s přívrátkou k tomu doplnku nebo konskripce, který vojenské komandy mají k tomu postarati, nabude se ustatně, rovněti mužů k polní službě uplňkových k oběma pakům batalionům, k důstojectvu, k serogu nebo jedectvu se máže vrolovati.

Při tomto vyhledování uvratně se však ohled na ty dobrovolníky a listy II., kteří již sloužili a tedy jenom chtějí dále sloužiti, pověravě uvratu nepřítýk, a ohled na jejich dobrovolní další sloužiti při jeuzování těch, kteří se mají k batalionu rezervnímu přeláti nebo z něho vyrolovati a kterých jeuzování se má dle následujících článků 5 a 6 přeches bráti, bude se učiti tím, že se ti, kteří dobrovolně dále sloužiti chtějí, upratně.

4. Povratně se uvratě mužů ku vrolování po listově jeuzících se uvratě těch, kteří odpadli, učíže se uvratě mužů ku vrolování po listově jeuzících přelýk, a z přelýka

tahoto oděsu, mužská mužů a nejstarší třídy od obou polních batalionů, dělostřelce, serga a jednotva k batalionu rezervního se může přičlenit.

5. Jakmile se ví počet této mužů, mají se ze záložních mužů usadit všech setina, letěte při tom parů panůry k jich vyzkoušení stava, v stejné počtu muži nejstarší třídy a dva batalionů polních, dělostřelce, serga a jednotva s opozdění třech, kteří dle listy II. a svého oddělení chtějí dále sloužit, a dle okolností jich stava k tomu dostávanou povolání, zejména vytknutí a o nich se poznamenej, mají být přičlenit k batalionu rezervního a potaženo k rezervu dělostřelce, serga nebo jednotva.

6. Stováci se pak počet této mužů, ježto k batalionu rezervního přičlenit být mají, se samou třech, ježto se při batalionu rezervního sestavují, výjde počet třech, ježto při batalionu rezervního mohou být z třídy nejstarší vyzkoušení.

O podu těchto má se rovněž, když byli panůrně v setině usadění, sdělati se záložních mužů usadit jednotvů výst, a poznamenej třech, kteří dle listy II. ježto dle při batalionu rezervního sledit chtějí.

Z nabýlých takto a záložně sestavených výpadek sdělati se pro každou setinu sdělati jednotvů usadit mužů, ježto mají být vyzkoušení a vyzkoušení, pak třech, ježto mají být přičlenit, a sděti se setinám na příčinou regulování vlastního stava, při čemž se připomíná, že odpadek dělostřelců, sergů a jednot, kterýž se při každé setině usadit má, má u ní zahrnutí se má, kdežto velitel plukovnímu přičlenit, by k tomu měl osoby a mužů, ježto mají být vnov vyzkoušení.

§. 68.

Brigádník má především vřítí revize práce konškrpční a regulování stava.

Když se spláčí, co v paragrafu předcházejícím nalézáno, jest u pluku regulování stava připraveno, a nyní má se rozhodnouti apotrvování brigádníkovým sečt k konci přivést.

Na tou příčinu mají tedy plukovní brigádníkově oznámiti, že příprava tato jest již splněna, tento pak ustanoví na to dle, v které se revize práce bráti bude a oznámiti je v první čas pluku, by je dále vytknutí a čeho potřeby, sdělit.

Revize tato náleží v tom, že se brigádník v každé setině následit převládí a tom, sdělit konškrpce podle ustanovení předpisu tohoto doba jest vytkována, sdělit každý záložní mužstva řídně jsou vedou, sdělit jsou listy, na příčinou regulování stava sdělané, v §. 65. dočtené, správně zhotoveny, pak o tom, sdělit bylo při rozhodnutí osobu počtu mužů, ježto byli k batalionu rezervního přičlenit a od tohoto vyzkoušení, k jednotlivým setinám leděna poměrností, v §. 68. předepsané; končat

ke většímu prosby a stížnosti, ježto snad v příčině návrhu vřolovacího a vyrolovacího, ježtž plak podle §. 68. učinil, byly využity, následitě vyšetřiti a o nich rozhodae.

Jakož pak při tom důkladně zkusěti se má, zdažli klasifikované vyřizky a oznámení jsou podle předpisu, a jakož se důkladně zkusěti podrobiti musí vyrolování, podle seznamu V. za příčinou hospodářství navržená, rovněž tak má se zvláště v příčině ministera, kterémž dle seznamu IV. pro vady má býti vyrolováno, předstet valti vyšetřeni lékařské a definitivní klasifikace, a pokud při tom činěti jest o zraněních ministera, ježto se v stavě stalo revalidačním, Národním archívem, ku kterémuž komisi tedy brigádník k revizi této věci přivaziti má dohlédávajícího úředníka od polního vojenského komisařství a plukovního lékaře.

K zprávkování však přičl dležného revalidačního ministera, ježto má právo, dělati zraněních, vyřile pak zraněná vojenská velitelství pro učelství útrat pozemních komisí na přibedně ležiti místo v Hranici samé, při které komisi místo předsedy zastupuje divizioně.

Opisy, ježto se při revizi konkrépně učinil, ihned se ve spisech konkrépních k tomu se vztahujících předstet vzamou, a pokud se týkají návrhu o regulování stavu, následitě se v nich poznamenají. Navrh tento má tedy důstojník stábní, kterýž se setnřem, práce administrativní a pluku vedoucím, brigádníka při revizi této doprovázeti, k revizi dovésti.

Podle toho, jak revize tato, a všech setnin předstet vztat, vypadae, upraví se pak u stábní návrh o regulování stavu plukovního, a brigádník potořt jz i se jmenovitěmi vřtaky, ježto pro setninu jednotlivě z něho byly odřizány, podle kterýchžto vřtakh pak plak vřolování a vyrolování u setnin splšobiti má.

§. 70.

Které funkce brigádník při tom dále má.

Při této revizi konkrépně a při tomto regulování stavu má se brigádník nímno to i přisvědit, zdažli a pokud se předpisy dané a zvlášttní nařizení, co se týče administrace vůbec, následitě nachovávají, i mají se větší prosby a stížnosti, v příčině té využity, důkladně vyšetřiti, a podle prosby jich buď vyřiziti, a nebo za příčinou vyřizení jich dále poslati.

Jmenovitě má úředník od polního vojenského komisařství přivaztý, revizi setninových kasovních kněžek a deklarácí i potřeb k nim následitých, a taktéž revizi setninových listů a protokolů, týkajících se věci setniných, ježto jsou před rukama, splšobiti, a má se společeně s nim i skontrolovati předstet valti.

Dále náleží na brigádníka a na úředníka od polního vojenského komisařství mu přidělného, aby spláceli, by na obchoďníky a živnostníky, pak na majitele nájmů daň byla zaplácna. Setiny mají tedy osoby tyto i se sumou daně, podle výnosu obchodu nebo živnosti pro ně uzavřené, ve zvláštních výkazech, kterých konšcripční důstojník státní spolu podepsání má, jakož se výkazů těch podle „poznání a výkazovní drábnosti pozemní a o předepisování a vyřizování povinnosti od 4. května 1894“ posud učení, seznávanosti, a výkazy brigádníkovi předložiti, kterýž je a úředníkem od polního vojenského komisařství náležitě zkontrol, a potvrdit je, právě předepsané daně spláceli.

Povinnosti daní podrobeni, při nichž náhodou rozdílností bylo a kterých buď a části nebo zcela se staly neodvratnými, kterých pak k částem vlastníkům podle vyšetření dílů od plaku uloženo, v síti téhož herního podání, a nebo a třídy povinnosti uložitelých vyvedeny býti mají, vyšetří též při této příležitosti brigádník a úředník od polního vojenského komisařství, a dle toho, jak se nalézá, buď se přeloží náležitě nebo provedl.

§. 71.

Výkaz drábnosti a povinnosti peněžních.

Aby byly za příkladem správy při ruce též sumové přehledy drábnosti pozemních a povinnosti peněžních, mají setiny i budované, jako posrady, spisování přehledy drábnosti pozemní a povinnosti a vyřizování v nich též, učení jich a seznání a rokem minulým přišlo nebo ubýlo.

Z těchto výkazů setinových shodí se u státní výkaz plácní, a předloží se a plácní konšcripční sumě, dotčenými v §. 35., brigádníkovi in duplo.

§. 72.

Relace konšcripční.

Brigádník, obdržel samé konšcripční, v §§. 35. a 71. dotčené, pak výkazy drábnosti pozemní a povinnosti plácní a konšcripční náležitě podřízených, spláceli má, aby byly shodny, učení jsou dle předpisu sepsány a se počtu se týče, správné, a předložiti je má prostředkem zvláštní relace konšcripční splácním státnímu zemskému vojenskému velitel.

V relaci této přednesou se veškerá připomenutí, kterých při konšcripční strany téhož jednání byla učiněna. Co se týče vad na místě udělených, jakož i státnosti a posud rozhodnutých a vyřizovaných, má se v relaci opatřiti dle jenom o tom, jaké opatření bylo učiněno.

Strany všel však, jedle závidí na vyřizování rozhodnutí, mají se příležitosti shodně vyšetřiti a za rozhodnutí tato řídit.

§. 73.

U zenského vojenského velitelství má se sestaviti generální sumář a výkaz.

Zenské vojenské velitelství má relaci konškrpční podlé působnosti své vyříditi, a se sumářem a výkazem pluků (praporem lajtantského), jakož i komand vojenských, skouševní je náležitě a operativní vady, až jsouc to jaké, generální konškrpční sumář, pak generální výkaz dráchností povinné a povinností ve dvou exemplářích, v nichž se má vykazati, zdalík oně neb šichto přiklyo aneb oblye, zšetroviti, a jedno páre sumář a výkaz, přikládě k nimu exemplář veškerých partikularů pluků a komand, krom relací konškrpčních, ministerium vojensvému předložiti a narověti oznámiti, zdalík a jaké vyřícení předšikně vyřádo nebo jaká připomenuti jinak učiniti se dobré málo.

Formulare A.

Conscriptions-
für das

Grüen-Regiment Nr.

1	2	3	4	5) Die nachstehenden verschiedenen Conscriptoren stellen sich in										6a)	6b)	6c)	7	8
				Bismarck		Bismarck		Bismarck		Bismarck		Bismarck						
				1871-1873	1873-1875	1875-1877	1877-1879	1879-1881	1881-1883									
<p>1) Name des Conscribenten</p> <p>2) Geburtsort</p> <p>3) Geburtsdatum</p> <p>4) Familienname</p> <p>5) Stand</p> <p>6) Religion</p> <p>7) Stand</p> <p>8) Wohnort</p> <p>9) Beruf</p> <p>10) Bildung</p> <p>11) Dienstjahre</p> <p>12) Dienstgrade</p> <p>13) Besondere Bemerkungen</p> <p>14) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>15) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>16) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>17) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>18) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>19) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>20) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>21) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>22) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>23) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>24) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>25) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>26) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>27) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>28) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>29) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>30) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>31) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>32) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>33) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>34) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>35) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>36) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>37) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>38) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>39) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>40) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>41) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>42) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>43) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>44) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>45) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>46) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>47) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>48) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>49) Unterschrift des Conscribenten</p> <p>50) Unterschrift des Conscribenten</p>																		

Formulář I.**III. Strana.****Pluk hranářířský č.****Základní kniha mužstva**

ka chová v patrnosti mužstva, a níže jmenovaných oddílů vojenských rifle pomocí
pluku rozlišovacího, v pořadíku shodném podle daní vztahujícího.

Sestavy mužská	Dne, kdy přibyl k službě	Jméno	Rok narození	Město číslo domu	Náhr. koncepce		Stav	Příčina k přijetí	Příčina k odvolání	Příčina k odvolání	Příčina k odvolání	Příčina k odvolání
					Náhr. koncepce	Náhr. koncepce						
<p>Průběh služby: Do služby přijat^o naplněno napřed příjmem a pak jmenem křtem.</p>												
<p>ka p. l. Ahojka, Oldřich Arbuzov, Jozef Bakstein, Kiz Bakstein, Ivan</p>												

Formulář II.**N. N. pluk hranářířský č.****N. N. setina mužská č.****Seznam jmenovitý**

sích dobrovolníků, jako se z občanstva dobrovolně přihlásili ku vstupu do vojska, nebo
dosáhli věku vstupu do vojska, pak těch, kteří se z nejvyšších úřadů občanských
stavu již dobrovolně přihlásili, že chtějí ve svém oddělení dále sloužit.

Věk číslo domu kraj	Jméno a příjmení	Náhr. koncepce	Stav	Město	Klasifikace	Příčina k odvolání	Dobrovolně přijetí						
								Náhr. koncepce	Stav	Město	Klasifikace	Příčina k odvolání	Dobrovolně přijetí
<p>Průběh služby: Do služby přijat^o naplněno napřed příjmem a pak jmenem křtem.</p>													

Čísťka XXIX.

Vydána a rozvolána dne 11. května 1852.

101.

Patent císařský, daný dne 6. května 1852,

pro celou říši,

*jak se mají vyšetřovati a potrestati ti, kteří usoby vojenské svádějí ku zpronevěřeni-
losti nebo k porušení jiné státní povinnosti jejich.*

My František Josef První, z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chor-
vatský, Slavonský, Halétský, Vladimírský a Štyrský, král Jerusalems-
ský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Tesánský a Krakovský;
vojevoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Karentanský, Kraňský,
a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda
Hornu- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Pičenský a Quastálský,
Oavětlinský a Zálorský, Těšínský, Varšanský, Dobruvičský a Zader-
ský; knížecí hrabě Habshurský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a
Gradětský; kníže Tridentský a Brizenský; markrabě Hornu- a Dolno-
láňický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenský,
Saxeemburský a t. d.; pán Terstský, Kešarský a an Slovinském kraji; velkovojevoda vojvodství Sělského a t. d. a t. d.

slyševše Naše ministry a vyslyševše Naši radu říšskou, uznali jsme za dobré, co se
týče vyšetřování a potrestání těch, kteří usoby vojenské ku zpronevěřeni-
losti nebo k porušení jiných povinností státních svádějí, uzavřeli na místě našeho císař-
ského od 11. prosince 1849 (č. 23. Zákoněka říšského na r. 1850) tato ustanovení,
platná ve všech našich korunních:

§. 1.

Sváděti k porušení vojenské povinnosti státní přičině bude každému na zločin
proti státní věci státní, kdo usobe, k c. k. službě vojenské přičině povinného, ab-

každě straně lidové takové povinnosti na sobě nemá, ba zpravenlivěmu spůsobil služky vojenské (deserter), nebo k jakému koli porušení příslušné slibné věrnosti, poslušnosti, udržitelnosti nebo jiných vojenských povinností státních, kterými porušení se podle zákonně trestných par. 6. k. vojensky vydaných pokládati má za zločin, zrada, vyzvěra, podléhá nebo osvědčí lidem; ať se tato díje dary čestnými neb slibnými, anebo jinými prospěchy, nebo jakými koli prostředky převzetými, připravenými nebo předstíranými.

§. 3.

Trest zvidněl takového jest, když státně nedokonané, každý od šesti měsíců až do jednoho roku, kterýmž každý se podle důležitosti a trestnosti obzvláštního vojenského zločinu až na tři léta, podléhá se ale zveřejní, až na pět let rozšířiti má.

§. 3.

Zločiny podobné k některému v §. 1. jmenovanému zločinu vojenskýmu dopustí se ten, kdož, ačkoli stranou není v žádné vojenské povinnosti služební, anebo, k c. k. službě vojenské příslušně povinnému, při páchaní zločinu vojenského jakým koliv způsobem jest nápomocem. Trest jest taktéž každý od šesti měsíců až do pěti let, podle toho, byli skutkem toliko přímou bránou a nedokonané anebo byli dokonán.

§. 4.

Vyžadují se však zvidněl nebo podobné, ve výše položených §§. 1. a 3. dočasně, na zločin vojenský, kterýž se v případě daném potrestati má smrtí, nebo státní se zvidněl neb podobné in vivo války, nebo jestli se vzhledem na počet osob, kolik se jich svědci namýšlí, aneb na jiné okolnosti velkého nebezpečnosti obdivati, nebo nastalá skutečně znamenitá škoda, tehdy má výrok k pěti- až desítiletému trestnému každému odněstí býti, usazeli se však na pětibob, svědci usazeni se zločinu takových pětibob náhlým soudem, tehdy má po předcházejícím vyhlášení náhlého soudu, každý výrok potrestán býti smrtí zastřelením.

§. 5.

Vydělování a trestání zločinů, v patentě tomto pojmenované, náleží, neobdáv na jiný příslušný soud obzvláštně, na vojenské soudy trestní.

Dopustili se o nich, jinak pod soudy trestní stavu civilního postavení, některého ze zločinů těchto, nebo zločinů vysvětlil (špionství) nebo nedovoleného verbování (najímání na vojnu), — kterého zločinu podle dekretu dvorské kanceláře od 10. října 1821, č. 1808 Sbírky zák. soudních, též příslušejí pod trestní moc soudů osob vojenských, — toliko jako prostředky ku spáchání zločinu jakéh obdiva, jako ku př. vele-zvědy nebo zveřejnění, anebo sejezení se u toho, kdož se některého z výše jmenovaných

sloužil proti veřejné moci státní dopustil, jestli jiné složený, přechýny nebo přestupky, rozlišení se má trestat moc soudní soudu vojenského i na tyto trestné činy, kterých se však v případech těchto posuzovati mají podle zákonných trestních, pro star civilní vydaných.

§. 6.

Osvoby, které již byly v sobě postaveny jsou pod vojenskou moc soudní, odvolány býti mají vzhledem na jejich osobní vlastnosti na místo trestu kalibře, pokud tento nepřesáhá více než pět let, k trestu na těle, jehož proti nim užití lze, jinak ale ku práci hrubé, k trestu káznovnímu, včetně proustenorskému v řetozích nebo bez řetozí; dopustil se ale některého přestupku, jmenovaného v §§. 1. nebo 3., a ušel se jim podle jejich příslušné povinnosti důležitě takové příčiny nesporné k složením vojenským jako pachatel zavinu, tehdy potrestání býti mají podle téhož zákona jako pachatel.

§. 7.

Zákon tento má ve skutek vejš ve čtrnácti dnech od vyhlášení jeho v Žilberském říšském; a však na činy trestné toho způsobu, před časem tímto spáchané, a na vyhlášením již počatých se nevztahuje.

Dáno v Našim hlavním a sídelním městě Vídeň dne 6. května léta tisícého, osmístého padesátého druhého, panovník Našeho roku čtvrtého.

Franz Josef m. p.

Ernst Rusch m. p. Conrad m. p.

Z nejvyššího radní:

Ransonnat m. p.

103.

Vynešení, vydané od ministeria práv dne 6. května 1852,

pro všechny soudní krasné, v sídli má platnost sídla trestní od 3. srpna 1850,

Jině se v následku nejvyššího rozhodnutí od 6. března 1852 a jiných ukázaných a opatření opět soudní trestní na těle jakožto trest disciplinární v trestních a ve výslovných soudních proti trestancům a určeníům vyšetřovacím.

Jako c. k. apoštolské Velikostatek učinil nejvyšším rozhodnutím od 6. května 1852 poslati, aby trestní na těle jakožto trest disciplinární v trestních a ve výslovných soudních proti trestancům a určeníům vyšetřovacím, tam kde toho nastane potřeba, zvláště vydané v následku rozhodnutí císařského od 22. května 1848 radní ministeria

riem práv od 29. května 1848 *) vzhledem na ustanovení, v postávce III. tam obsažená, a nále pohodačnými obmezenými a opatřeními také bylo usazeno.

Toboto trestu disciplinárního nále se má toliko v následujících případech:

- a) při hrubém slovení nebo skutkem urážení důstojně, jakoli i strachu a ostentních nebo deklaráčních;
- b) při zlomyšlném porušení nebo sloužení včasných nábytků a jiných věcí movitých nebo potrav, vyjímajíce případy, když jest to skutečný přiběh sloužení;
- c) při znevoňení a při činění odporu skutkem proti představeným, státní nebo občanské deklarácím;
- d) v jiných přestupních tóhda, když se mírnější trestně bylo nále bez účinku; a konečně
- e) když by se vzhledem na povahu myslí a stupě vadilnosti osoby, která má býti potrestána, a však toliko při znanostnějších přelíních disciplinárních, již nále uznalo, že by nále většího jiného trestu bylo bez účinku.

Rozsah nále čili působení nále trestní býti toliko odrostlí muž, meteo pak mladší, kteří ještě 18. rok věku svého nekončili, a osoby ženaté, byvše vždy první od lékaře nebo ranhojše obhledáni a posuzováni. Rozsah nále se nále dělení přes 20. K skládání trestu toboto, před čině se o případy trestním nále má krátký konstat, znanost jest v trestních představených, a to, nepřevládají trest deset ran, proti tomu, že později představeného politického štátu o tom znanost nále, krom toho nále proti tomu, že první čin představený na osobní podání. Uváživše nále výše uvedeného a trestání ve vinných osobách nále se trest tento nále toliko v následku znaností soudního, a má se v disciplinárním protokolu trestním posuzování, že byl vykonán.

Hárušan a. p.

*) Tvo řád, výtisk od ministerstva nále nále nále č. 6. ledna 18 8, ve Štátní a občanské nále a nále nále nále, v 40-76, str. 222 a nále.

Částka XXX.

Vydána a rozehlána dne 13. května 1852.

103.

Nařízení, dané od ministra práv dne 27. dubna 1852.

o zřízení soudů prozatímných ve velkokrálovství Selskohrabství.

Aby na ten čas, až i ve velkokrálovství Selskohrabství konaná organizace soudní vstře ve skutek, císaři správně soudů, v této korunní zemi od několika let, zejména distrikt Sibiňský (zemí Saskou), přerušena, opět v následný běh se uvedla, a tím se připravilo, by přiblížením budoucích soudů císařských nastoupila, vydává ministerium práv, v následku amarační, nejvyšším rozkázáním od 24. dubna t. r. obkříděna, tato ustanovení:

§ 1.

O vrchním soudu zemském.

C. k. komise trestního vrchního soudu, zřízená v Sibiňi, ustanovuje se za prozatímní c. k. vrchní soud zemský pro velkové velkokrálovství Selskohrabství, přejímaje v ně i země Saskou a okres bývalé hranice vojenské.

Ober přiblížením vrchního soudu zemského ve věcech trestních a náležitostech práva civilního opožďá se svlékáním nařízením.

§ 2.

Ustanovení o prozatímním rozdělení soudním.

A. Okresní jednosoudcoví.

Velkokrálovství Selskohrabství bude prozatím rozdělena ve 22 okresů soudních.

Za stanoviska okresních jednosoudců ustanovují se tato místa:

1. Sibiň, 2. Mešán a Velkým Selkem, 3. Sigibor, 4. Šebů, 5. Nová Cerekev, 6. Velký Sytkov se S. Aničkou, 7. Křeholom čili Raps, 8. Albitín, 9. Bráner v Dlouhou vč, 10. Bystřice, 11. Lechnice v Telčanském, 12. Saský Regen, 13. Namol se n. Štít, 14. Bergopruš, 15. Kečel, 16. Vilhan v Duboce, 17. Dál, 18. Banfy Haňad, 19. Tarda, 20. Turocko, 21. Velký Elsd a Novými hrady nad Marau, 22. Sibiňské Šoufo se Zovín, 23. Tolčad, 24. Zetek v Hrd Almbátem, 25. Čoky Sibiňské, 26. Dál

se Siniší, 27. Klášterská kaple s Velkým Soukuten, 28. Uherský Lápeč, 29. Betez v Buce, 30. Bečen, 31. Nové hrady nad Samostí, 32. Hoř, 33. Záh v Mezí-Soudě, 34. Udský s. Petr v Budatce, 35. Marol-Váharbel s Mező-Madarásem, 36. Dělský s. Martin s Radou, 37. Maňábra v Erděském s. JH, 38. Ujvárbel, 39. Síta-Kerestur, 40. Gúrgenský s. Jantík s Mosorou, 41. Čik Sereďa ve Čik Šandě, 42. Gúrgenský s. Mikuláš, 43. Šepelský s. JH, 44. Kozmá ve Čikšém s. Martin, 45. Kevský Váharbel s Barátósem, 46. Barot, 47. Broč, 48. Děva, 49. Šollmá ve Velkém Bepodě, 50. Eliaš, 51. Vajrojčský Halaď s Baczegou, 52. Borbatrice v Puja, 53. Orlat v Sešči, 54. Bělohrad, 55. Brad v Károli Hasi, 56. Halmáď, 57. Topánfalva, 58. Zimá, 59. Trava, 60. Hibejov s Vínkou, 61. Fagaral s Fersál s Forumbachem, 62. Dětské Hradec.

§ 3.

Proradní soudové krajině.

B. Soudové krajině mají proradní býti přičleněni :

1. Sibiň, 2. Bratřov, 3. Bystřici, 4. Kolos, s Šlud Šandě, 6. Děl, 7. Marol-Váharbel, 8. Šepelským s. JH, 9. Broč, 10. Bělohrad, 11. Fagaral.

§ 4.

C. Úvod soudů krajinských.

Úvod těchto soudů krajinských vztahovati se má na tyto soudy okresní :

1. Úvod soudu Sibiňského na soudy okresní : Sibiňský, Medláčský s Velkým Sečkem, Šiglavský, Šebelický, Nova-Cerešenský, Velko-Syrávkový se s. Aušlhou, Káhalenský s Albětínský :

2. úvod soudu Bratřovského na okresní soudy Bratřovský s Dvážou vd ;

3. úvod soudu Bystřického na okresní soudy : Bystřický, Lečnický s Tolmadě, Suko-Bogovský, Nantický se s. JHm s Bergoprantem, poslézeť Nant se se. JHm s Bergoprantem proradní přikládány jsou spříščen delegace ;

4. úvod soudu Koloského na okresní soudy : Katoický, Vánstský v Dákov, Dělský, Barčy-Halaňský, Tordický, Torocký, Velko-Károický s Novými hrady nad Marol ;

5. úvod soudu Šlud-Šanděského na okresní soudy Šlud-Šanděský se Zorál, Tazudický, Zilický s Hě-Almásem, Šludsko-Čelický ;

6. úvod soudu Dělského na okresní soudy : Dělský se Siniší, Kláštersko-Kapelský s Velkým Soukuten, Madarcko-Lápečský, Retsický v Buce, Betešenský, Novohradský nad Samostí, Hořský, Záhský v Mezí-Soudě s Udsko- Peterský v Budatce ;

7. úvod soudu Marol-Váharbelského na soudy okresní : Marol-Váharbelský s Mező-Madarásem, Dělsko- Martinický s Radou, Maňáborský v Erděském s. JH, Uvárbelský, Šitá-Keresturský Gúrgensko- s. Jantický s Mosorou ;

8. obvod soudu Šepetisko- a Jilského na okresní soudy: Gurguzsko a Mikulášský, Čik-Seredský v Čik Šontio, Šepetisko- a Jilský, Kozmánský v Čikštem a Martian, Kozubsko-Višarčelský v Barotalem a Barotem;

9. obvod soudu Bealského na soudy okresní: Bealský, Dírský, Šofimálský ve Velkém Rapelidě, Eliáševský, Vajrodsko-Huňadský v Hacogem, Borbatelský v Paju a Orlišký v Sešiti;

10. obvod soudu Bělehradského na okresní soudy: Bělehradský, Bealský v Kúr-ó-Bani, Halvánský, Topuzdelský, Zlatenský, Traarský a Blahajevský v Vizakozu;

11. obvod soudu Fogaralského na okresní soudy: Fogaralský v Pessini a Porumbachem a Dítřicha-Hrudocký.

§. 5.

O okresních jednosoudcích v sídle soudův krajinských.

Co se týče okresních jednosoudců, ježto budou sídliti v sídle některého soudu krajinského, má býti vůbec pravidlem, že se práce okresního jednosoudce odhývati mají jistými úředníky soudu krajinského bez újmy jejich ostatní služby v soudu tohoto.

§. 6.

Jak se mají státi a vymeziti obvody okresních jednosoudců.

Obvody okresních jednosoudců státi a vymeziti má soudní úravnovací komise, usazená se o tom se spárou zemskou civilní a vojenskou na základě schváleného od J. V. rozdělení soudního od 12. května 1881 (Zákoník říšský č. XXXIV, č. 116); při tom má se, pokud se to v rovnalosti s tímto rozdělením soudním státi může, se nejvíce státi míti k vynáhřování pronárodních rozdělení soudů.

§. 7.

O příslušnosti prozatímních soudův v občanských záležitostech právních a o oboru působnosti jich ve věcech trestních.

Příslušnost prozatímních soudův v občanských záležitostech právních a řízení soudní a nich, jakož i obor působnosti jich ve věcech trestních, ustanovena bude určitými nařízeními.

§. 8.

O běhu instancí v občanských záležitostech právních.

Co se týče běhu instancí v občanských záležitostech právních, vejti má zároveň s počtem působnosti úřední soudův prozatímních, v platnosti nařízení císařské od 1. března 1882 (Zákoník říšský, částka XV, č. 35).

§. 9.

O soudech obchodních.

Soudové krajině vykonávají mají veškerou moc soudní obchodní a směšovou v celém svém úvodu soudním a přivolení tří klasifikací a obchodnictva.

§. 10.

O moci soudní dachovní.

Dachovní sídlo soudní instancí první a vyšších bodem i příslě vykonávají dachovní své soudcovství strany té části rozepří manželských, která se týče platnosti nebo neplatnosti svazku manželského a rozvedení.

§. 11.

O soudech horních.

Taktéž zůstane poznamená moc soudní sedmštradišských soudů horních tří bašských první a vyšší instance ve věcech horních prozatím v poznamená působnosti, až ministerium práv, usneší se s ministerium hornictví a zemědělským, spíše, by moc soudní horní byla převzata na soudu krajské.

A však moc soudní strany horních ve věcech trestních, jedlo nejpo prvarikace a vyřídky horních, ažeré jsou prostě složiny a přestoupal náhona, kterižto moc soudní podle dřívějších náhodv zemských byla horním soudům propřívěna, aruloje se a moc soudní strany kategorie této čim trestných, jichž se dopustí horníci, převadí se úplně na příkladě v té věci soudu prozatím.

§. 12.

O moci soudní ve věcech, týkajících se zkrácení důchodků a ciz.

Doznamená komerční moc soudní ve věcech, týkajících se zkrácení důchodků a ciz, zůstane prozatím až na další usnesení ve své nyníšší působnosti; mají se však k rozhodnutí v takových případech vždy přivěni dva k vykonávání soudnictví spíšejší činnosti důchodní soudní, kteří v poradě a v usnesení se s klasou rozhodujícího ústavení míli mají.

§. 13.

O záležitostech, peněžalosti, širotkě a opatrovaně se týkajících.

Veškerá papírová komise, k opětnému předse brání a vyjednávání peněžalosti, věci širotkých a opatrovaných v Koloni úřadov, zůstane až do skončení prací, instrukcí od 31. prosince 1881 š příkazných, v působnosti dčvadí.

§. 14.

Kdy počnou soudové prezantimni.

Jak má jeden každý soud prezantimni bude zřícen, pak to, jak velký bude, obvod soudní jestu přikázany a kdy bude máti počnání jeho předsední úřadní, uvadu a. k. soudní uvazovací komise zvláštními vyhlášenými v obvodu vřídlování.

Jest však k tomu přiblížiti, aby pokud bude možná, vřícení soudové, jakto jestu v obvodu justičního krajského soudu, zaručeni byli ve skutek.

§. 15.

Kdy přestanou soudové posuzování.

Tím dnem, kteréhož soudové v obvodu justičního soudu krajského počnou práce své úřadní, přestati má uvadu uvadu soudní soudní úřadních a trestních první a vyšších instancí, kteréhož soudové v obvodu tomto podle předchozího úřadní zenského uvadu máti.

§. 16.

Ustanovení předchozího mohou se změnit.

Nastalá by hodnocení potřeby nějaké změny v ustanoveních těchto, zejménaž to se týče stanovění, vřícení obvodu soudních, rozsahů nebo uvadu soudní a uvadu u nich zřícených, učiniti má a. k. soudní komise uvazovací, a po rozpuštění jí, vřícení soud zenský. uvadu se a a. k. vojenskou a úřadní úřadní zenskou, k ministerium práv návrh o tom a doložiti uvadu, uvadu to náležitě odůvodnit.

Království a. p.

**A. Prvotními rozdělení soudní
velikoknížetství Sedmihradského.**

1 prvotními vrchní soud zemský v Sibiu, 11 prvotními soudů krajských,
62 soudů okresních.

Soudní kraje	Soudní okresi	Soudní kraje	Soudní okresi
I. Sibinský	1. Sibinský 2. Sibinský a Velký a Sedličan 3. Sibinský 4. Sibinský 5. Nová Čaparka 6. Velká - Ruskovský na sv. Anthon 7. Sibinský 8. Sibinský	VII. Sibinský-Václavský	15. Nová-Václavský a Malá-Boharsko 16. Sibinský a Sibinský a Sedličan 17. Sibinský v Sibiu a Jiri 18. Sibinský 19. Sibinský 20. Sibinský a Sibinský a Nová
II. Břežanský	9. Břežanský a Dlouhá ul.	VIII. Sibinský a Jiráský	21. Jiri - Sibinský v Sibiu 22. Sibinský a Sibinský 23. Sibinský a Sibinský 24. Sibinský v Sibiu a Sibinský 25. Sibinský - Václavský a Sibinský 26. Sibinský
III. Hynčanský	10. Hynčanský 11. Hynčanský a Václavský 12. Hynčanský 13. Hynčanský na sv. Jiri 14. Hynčanský	IX. Břežanský	27. Břežanský 28. Břežanský 29. Břežanský a Velká Sibinský 30. Břežanský 31. Břežanský - Sibinský a Sibinský 32. Břežanský v Sibiu 33. Břežanský a Sibinský
IV. Křižanský	15. Křižanský 16. Křižanský v Sibiu 17. Křižanský 18. Křižanský-Hynčanský 19. Křižanský 20. Křižanský 21. Velká-Sibinský a Nová ul. a Sibinský	X. Sibinský	34. Sibinský 35. Sibinský a Sibinský 36. Sibinský 37. Sibinský 38. Sibinský a Sibinský 39. Sibinský a Sibinský 40. Sibinský a Sibinský
V. Sibinský	22. Sibinský 23. Sibinský 24. Sibinský a Sibinský 25. Sibinský	XI. Sibinský	41. Sibinský a Sibinský 42. Sibinský a Sibinský 43. Sibinský 44. Sibinský 45. Sibinský a Sibinský 46. Sibinský a Sibinský
VI. Břežanský	26. Břežanský na Sibiu 27. Břežanský - Sibinský a Sibinský 28. Břežanský-Libinský 29. Břežanský v Sibiu 30. Břežanský 31. Břežanský a Sibinský 32. Břežanský 33. Břežanský a Sibinský 34. Břežanský a Sibinský 35. Břežanský a Sibinský	III. Sibinský	47. Sibinský a Sibinský 48. Sibinský 49. Sibinský 50. Sibinský 51. Sibinský a Sibinský 52. Sibinský a Sibinský 53. Sibinský a Sibinský
		III. Sibinský	54. Sibinský a Sibinský 55. Sibinský 56. Sibinský a Sibinský 57. Sibinský 58. Sibinský 59. Sibinský a Sibinský 60. Sibinský a Sibinský

Nariadení, dané od ministerium práv dne 3. května 1852,

ještě se týče uvězení prozatímního civilního řádu soudního v Sedmihradsku.

V následku zveřejněl, nejvyšším rozkázáním od 24. dubna 1852 ministerium práv uděleno, aby učinil opatření prozatímní, jež k obsazení občanské správy soudní v Sedmihradsku potřebná, a vzhledem aby tam podle nejpočetnější úsilovnosti závratě ihned určité a společné řízení v civilních záležitostech právních předepsal, nařizuje se toto:

I.

Od toho dne, kterýmž počne působnost prozatímních úřadův soudních ve velkokrálovství Sedmihradském a ve spojených s ním částech, a kterýmž den se vzhledem vyhlásil, má tam prozatím v moc vejíti příležití civilní řád soudní *) pod výslovnou nález podobností.

Tím se zároveň všechny předložil, na věci tohoto řádu soudního se vztahující předpisy o řízení v civilních záležitostech právních pokládati mají za zrušené.

II.

Pročel se řízení právní v příslušných věcech, kterých od dotčeného času znova podány budou a nebo strany kterýchž se řízení teprv bude máti počíti, předse bráti má podle předpisů tohoto řádu soudního.

III.

Taktéž odhývaní mají úřadové soudní první instance zakročováníi věcími jiného způsobu, ježto se setkají podobných nepřijedání v rozepřích, a nichž řízení jde již předse, vzhledem vzhledem kladosti na příležitost vedení důkazů pro věcnou parádu skrze svědky nebo znalce, za povolení obstaráky, výsledek, akviescence nebo nějakého jiného prozatímního prostředku zjišťovacího, za navrčení ku předložení stavu, za udělení rozkazu nebo postupování v ní, podle předpisů tohoto řádu soudního, byť i kladosti tyto byly bývaly dříve podány, nebyly v čas nastalé působnosti řádu soudního a nich kladosti opatření učiněno.

IV.

Pokud kladoby nebo kladosti již podány, v příčině ježto řízení podle článků I. a II. teprv se počíti má, předpisy tohoto nového řádu soudního nejsou příslušné, má soud, než počne řízení, dáti stranám, obstaráky je třeba, potřebné o tom oznámení a udělení jim dle potřeby řádu příslušného k podání zprávě těch opatřených.

*) Tento civilní řád soudní v ústředním jazyce vzhledem v a. h. slovenském a italském v ústředním vyhlášen, ježto vzhledem jest a jest ke tomu dostal. — Mimo to bude v Sedmihradském ústředním soudním ve všech ústředních jazykách oznámen.

V.

Co se týče těch rozepří právních, strany nichž řízení při počtí předsobnosti navzájem se soudí, jež počalo, které ale ještě nejsou podány na příčinou vysvětlení rozsudku, může se v těch částech země, v nichž byla občanská správa soudní uspořádána, totiž v bývalých uherských stolicích, distriktech, stolicích sídelních a v Hranici vojenské, v řízení počtímu postupovati jistou tehda, když jedna neb druhá strana během roku, od počtí předsobnosti toho kterého soudu za to požádá. Zakročili k tomu konci jedna nebo druhá strana, tehdy má soud naříditi státi a při něm vysvětliti, co pro opravdu řízení posuzování učiniti se má, by se v něm dle předpisů navzájem řízení soudního dále předejí mohlo.

Nepokládá však ve řízení této řízení strana ta, aby se v řízení posuzování dále předejí dle, pokládá se má za usouzená, a každobok bude mocti právo svému toliko novou žalobou podle předpisů tohoto řízení soudního přelichotí sjezditi, pokud právo toto podle zákonných obzřetých nepoznává.

VI.

Rozepří právní, za příčinou nálezu v první instanci jež podané posuzování a rozhodování se mají dle podle nálehu, ježto máti až posud platnosti; a však nálehy věcné vyšetřování se mají ve formě řízení soudního předepsané. Tedy se má, přijeti při rozhodování na provedení řízení akuzace svedky nebo svědka, nebo na učinění příkazy, to i ono podle ustanovení tohoto řízení soudního naříditi a ve skutek učiniti.

VII.

Tým způsobem zachování se jest, i co se týče rozhodování vyšší instancí, které se teprve po nastalé předsobnosti tohoto řízení soudního vyšetří mají a rozepřích právních, první v instanci nižší jež rozhodnutých. Zároveň ale při tom četiti jest ustanovení občanského v §. 81. nařízení císařského od 1. srpence 1868, č. 271. Zákonníka říšského, podle něhož kromě odvolání (apelace) a občanských rozepřích právních (novum simplex) věcných ostatní prostředky správní, ježto vedle zákonů předložených místa máti, prohlášeny jsou za neplatné.

VIII.

Rozsudky a jiná rozhodnutí, ježto byly vysloveny od předložených soudů dominiálních nebo stolicích, od magistrátů městských, stolicích a distriktních, od soudů říšských, parciálních a generálních, nebo komitálních a sídelních nebo jiných úřadů způsobu tohoto, pokládá se mají, byť i byly vyřily v instanci vyšší, toliko za rozhodnutí instancí první. Odvolání z rozhodnutí takových řízení se tedy mají, býti podle dřívějších nálehu zemských desatera, k rozhodnutí v instanci druhé bez výjimky k prozatímnému vrchnému soudu zemskému. Toliko z odvoláních z nálehu, kteréž v

druhé nebo ještě vyšší instanci vyneslo sedmihradské gubernium, takže soudní nebo univerzitní nároky národního, přičítají rozhodnutí v poslední instanci nejvyššímu soudu.

IX.

Odvolání a rekursy proti rozsudkům a výměrům, které již první byly vyřily a však mezi právní nebyly nařity, mají se od početi působnosti nového řádu soudního ve formách a řádech řádem soudním předepsaných podávati a ve formě tam ustanovené rozhodovati.

X.

Dodávání nřízení soudních má se od početi působnosti tohoto řádu soudního též diti ve všech rozepřech právních, které budou ještě na soudu, podle předpisu řádu toho.

XI.

V předpisech práva občanského, jedno ve velkokallotetě a v listech a jiná speječných pasů přechod náby, tato řádem soudním, kterýž se takto týče řízení soudního, náleho se nemění. Zákony tyto práva materiálního, jejichž se posud užívá, užívají tedy, pokud nebyly pravidly základních, nejvyšším patentem od 31. prosince 1851 ustanovenými nebo jinými mezi tím vydanými nřizenými změněny, prozatím v mezi své, pokud se též práva občanská, na vše místech řádu soudního jmenované, až na další nřizení returnedi má takto na zákony zemské, v jednom každém místě platnost majíti.

XII.

Taktik mají řád konkursní od 4. července 1772 a řád řádní od 7. října 1772 krom ostatních, na vše řádě těchto se vztahujících ustálených předpisů, prozatím užívati v mezi své. A však i řízení sporná, v konkursních přícházející, předešle též se má podle ustanovení tohoto řádu soudního.

XIII.

Ustanovení, obsažené v §. 34. nřizení císařského od 4. července 1850, č. 271 Zákonníku říšského, podle něhož veliké rozepře právní, jedno se vztahují na paměty kritické, a veliké pře, jedno se týkají ustanovení statkův hrochůvých, pokud jsou pře (pravdy) tyto již v říhu, až na další nřizení podrobeny byly pakliže soudním a na základě vyřčených práve národních, pokud tento pakliže soudní trvá, řídné nové pře se počti uznati, užíváti nezamělné.

XIV.

Osám držitelům statků, v jejich statkům byla spojená uherialita nyní uznání, uznati se kapitály, kteréž jim před 18. červencem 1848 byly přibýny, vyřizujíce snásky ze spojené obchodních pocházející, vypořádati, a takto nezaplacené úroky nákonní mohou se počatem řízení soudního vymáhati. Na tuto paměť se tedy nřizení, obsažené v §. 446. řádu soudního, že přivodi žili ministerium uznati místa, uvrtaluje, a soudové uznati žalobám nebo vedením oznakce, jedno jsou ustanovení uvedenému na odpor, nákonně povolíti.

XV.

Poučevadí společně podlé a kapelařích národních vrchností prazemních a jiných bývalých poddaných a poddanství nyní svobodného vlastensko jest svobodně nejvyššímu opatření, tehdy jsou nároky veliké, ješto se vztahují na bývalé poddanství a na okupace urbánní, kterých se mály státi před 18. červnem 1848, až na další ustanovení a sboru působnosti prazemních úřadů soudních vyjmuty. Pokud se nárokům takovým ujednoti máše přechod u nyníjších úřadů politických, ustanovuje se v předpisech politických, k tomu se vztahujících.

XVI.

Co se týče naproti tomu národních právních, o kterýchž mají vrchnosti prazemní na to, že je možno proti svým bývalým poddaným anož o to, že je možno proti ostatní činiti se smluv soukromých anož a jiných důvodů práva soukromého, strany těch mají úřadové soudní, pokud tomu ustanovení článků XIII. a XIV. nalízení tohoto nejsou na odpor, podle předpisů řádu soudního přede jíti a je podle nich rozhodovati.

XVII.

Poučevadí knih prazemních čili katastrálních nebo podobných jim knih veřejných ve všech krajích v Sedmihradsku ustánu, tehdy se i ustanovení, na více místech řádu soudního, zvláště v hlavě druhé druhé o exekuci občanských, kterážto ustanovení se na opatření v knihách veřejných vztahují, všíti má jen ten, kde knihy takové jsou, a jen pokud, pokud toho pravka knih připomí. A pročeť úřadové soudní i těch předpisů hlavy druhé třetí o rozdílů ceny kupní za statky v exekuci předstít, při kterýchž předpisech se má na to, že jsou to knihy veřejné, kteříž mají toliko tam, kde knihy ty jsou, a ujednoti si mají občanským svobodně v §. 589 předepsaným oznámení věřitelů nástavních, na příčinu rozdílů ceny kupní potřeboso, pakli to knih veřejných buď zcela není, anož nejsou náležitěho způsobu.

XVIII.

Poučevadí se mimo to v některých částech velkokuhovské podlé, ješto tam strany více statků nemovitých místo mají a a bývalé svitlivy a tak řehovných smluv nástavních (*contractibus pignoratitiis, cautionibus et venditionibus temporariis*) pocházejí, tepr svobodně nejvyšším zákonem společněti smad, tedy se vzhledem na vedení exekuce na takové statky ustanovuje, že se možno sice jako jiné statky podle předpisů svého řádu soudního nejen sekvestrovati nako propachtovati, nako i exekučně odhadovati a prodati (§§. 480—485). A však má až do té doby, kdežto podlé dotčené nejvyšším zákonem buďto společněti, dlučnickovi příslušné podle posavadních zákonů nemovitých právo opět nako zakoupiti, a tím, jím a bývalé svitlivy nebo se smluv nástavních smad právo ku statku přibázejí, pocházející a toho nároky ku kupní potud

záležitosti vyhrazeny, pokud nejvýšeň ustanovením, ježto bude vydáno, budou zachovány v platnosti.

XIX.

Strany Hasi v případech přerušování držení, ježto obstará jest v klasifikaci oznámení řádu soudního, nastává se, že řádu k podání samostatných žalob o přerušování držení, v §. 418 na třídost dal akceová, na nej případy přerušování držení se nevztahuje, kteréž se v částech země náležejících úberských stádu, distriktů, stádu národních a náležející Hasiice vojenské od počátku roku 1848 a pokud tato civilní správa soudní byla nastavena, až do podání přisobnosti soudu okresního, k vyšetřování a rozhodnutí jich povolání, uděly. Takovým starším případům přerušování držení nálež se ježto v ístí místech, počínaje od toho času, kdežto počac přisobnost soudu okresního, prostředkem samostatných žalob o přerušování držení platnost sjednoti.

XX.

Hlavy dvacáté deváté o řízení v rozepích, díl horních díl basí se týkajících, nemá pravdomu náležno býti. Dáka, od které počínaje hlava tato bude mítí vejší v platnosti, uznává se oznámení.

XXI.

V rozepích ústínečných dělení se má v Sedmihradsku řízení ústínečné, nastavením ministerium práv od 25. ledna 1848, č. 52 Zákoníku Národního, pro více jazyků země korunních vyhlášeného. Pokud ale řízení ústínečné národních ústínečných předpisů v sobě neobstává, zachová se jest i v rozepích ústínečných podle nyníjšího řádu soudního. A pokud se ústínečné prokládá, že řešení se na některá ustanovení nejvýšeň rozhodnutí od 18. října 1845 o rozepích ústínečných, kteréž se v §. 12. Hasií ústínečného nálež, na Sedmihradsko se nevztahuje, nálež že se tam na místo tohoto nejvýšeň rozhodnutí nálež má předpis nového civilního řádu soudního o oběťkání, obstarávají v Hasií ústínečném a ústíneč v samém §. 12. řízení takto.

XXII.

Na řízení před soudy vojenskými tento řád soudní se nevztahuje.

XXIII.

Především pak jak náležení toto, tak i sám řád soudní převzeté náležány jsou v jazyku námeckém, tedy překládové na ostatní jazyky zemské, ježto se neproředí o toho náležení mají, považování hádětí podle tohoto textu.

1852

Öbcrny

Zákonník říšský a Věstník vládní

pr

císařství Rakouské.

Číska XXXI.

Vydán a rozveščen dne 15. května 1852.

Allgemein

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

de des

Kaiserthum Oesterreich.

XXXI. Stück.

Veröffentlicht und versendet am 15. Mai 1852.

Číska XXXI.

Vydána a razená dne 15. května 1852.

Zákoník český a český římskokatolický

106.

Nařízení, vydané od ministeria práv dne 8. května 1852,

pro obec lidu v vojenské službě vojenská.

Jímáno se v oznámení o ustanovení vojenské služby v obcích s územím civilní a vojenské moci soudní vydáno patenta, daného dne 22. prosince 1851, č. 255 zák. říš.,

aby se udržely ustanovené podmínky, kteréž povstaly na příčinou patenta od 22. prosince 1851, č. 255. zák. říš., a území civilní a vojenské moci soudní, jakož i o území úředních jednotek soudů civilních, vidí se ministerium práv v oznámení a ministerium vojenská vydati úředním soudům tato nařízení:

1. Jakož jen v §. 13. patenta od 22. prosince 1851, č. 255. zák. říš., případové ustanovení a výhradně vyřčení, v nichž soudci vojenská jakožto vrchní úřední poručníci nebo apatrovníci jednotek mají, tedy a toho zároveň následuje, že příslušní soudci poručnických nebo apatrovníčských nadporučíků nebo apatrovních jim příslušných, jak i v těchto případech vojenská soudců, a soudci vztahující se k civilní vrchní poručnické nadporučíkové osobnosti vojenskými, jejich obec mandátní postavení byl pod civilní moci soudní, a nebo v době jejich služby vojenská pod civilní moci soudní zůstali.

2. Soudcové civilní mají, že se tyto poručnické nebo apatrovníci, kteříto přestoupí a vojenská moci soudní do civilní, přechod bráti vzhledem jednotek úřední, a majetnosti jejich se týkající, jakož i v civilní poručnické nebo apatrovníčské spojení.

3. Soudcové vojenská jsouž i vzhledem k tomu, že v době služby apatrovníci i tehda, když stali, pod vojenskou moci soudní postavení, jakož i vzhledem k tomu, že majetnost civilní, majetnost tato má správnost, a však jen do té doby, pokud on sám jest pod moci soudní vojenskou.

4. V předpisech dekretu dvorského od 25. června 1795, č. 237 Sb. zák. soudn., platného posavade v Říši a Rakusích dekretu dvorského od 7. února 1837, č. 172 Sb. zák. soudn. §. 6., patenta, vydaného pro organizování země hraniční dne 28. června

1850, č. 255 Zák. Říš. §. 143, konečně §. 67. Instrukce prosvědčil o obstarávání záležitostí církevních a epatrovnických, vydané od ministeriem práv dne 14. července 1851, č. 9118 pro Uhry, Chorvatsko, Slavensko, Sedmíhradsko, vojvodství Selské a banát Trnava, patentes od 22. prosince 1851, č. 255 Zák. Říš. může se změnila. Souhlasí jsou tedy i budoucí povinnosti, správenosti nabývají se v case církevní majetností osob vojenských, kterých, až došlo záležitosti, posud od velitelství vojenského ku přijetí ji neobdrželi, tak jako majetností uchovanek, a to dotud, pokud přehledka tato trvá. Učiněli ale voják, který došlo záležitosti, apatičn odjako o své majetnosti neuvědomě, a stáhl ten, kdo majetnost tato přejal, dle své v soudu civilním, pokládá se má sama složená na obyčejný depositum, při jehož vyřizování letiti ale jest předpisu dekretu dvorského od 25. června 1795, č. 237 Šk. zák. soudních.

5. Představení osoby vojenské, ješto země pod vechaim parabenství soudu civilního, vyjednávání má, pokud nemá místa vyjímka, v §. 13. patenta od 22. prosince 1851, č. 255 Zák. Říš. dočasně, soud vojenský, než má strany majetností církevní svléhání vyjednávací místa mít.

6. Prohlášení osoby vojenské za mrtvé, až se na to žádá na přímou vyjednávací představení nebo na přímou opátného vstoupení v manželství, přičemž soudům vojenským.

7. Mladstvo vojenské, až do propuknutí nebo na úvahy čas odpůdné, podléhá jest rovněž jako mladstvo až do propuknutí odpůdné, ve všech trestních maci soudů civilní. Vyjednávatí představení mladstva toho přičemž tedy soudům civilním.

Krauss a. p.

100.

Nařízení, dané od ministrů záležitostí vnějšních a práv dne 10. května 1862,

plácel ve věci smích keravních ale dne vyhlášen.

podlé náhod budoucích vyhoštění a náhodného místa odložiti má vždy na celý skřítek policejní, k němuž to místo náleží.

Aby se odvarovala nezáležitosti, že se osoby z jistého místa vyhoštěné ubytují v místech nejméně, než obvodu místního stoe ležících, však k témuž skřítku policejního náležejících, což bezpečnosti veřejné snadno může na ujmu býti a žádá se žeb vyhoštění může uzavřít, tehdy se vůči ministeriem záležitostí vnějšních a práv naříditi, že budoucí vyhoštění všeliké z jistého místa, a něme soudové trestní, nebo v příčin policejních úřadové bezpečnosti náleží nále, výslovně uzavřítí se má na celý skřítek policejní, ku kterémuž to místo náleží.

Hach a. p. Krauss a. p.

... 1852 ...

Vyšešení, vydané od ministeria financí dne 11. května 1852,

pro vložky též tucem, výměnky královské Lotyšské-Ruské,
strany toho, jak dlouho trvat má kurs měněj českých měšických bankovních listů,
čl. k naplňování ustanovených.

Správe finanční vídí se strany toho, jak dlouho trvat má kurs měněj českých měšických bankovních listů, vyšešením od 22. března 1852 (L. XXI. Zák. Mlak. na r. 1852) k naplňování ustanovených, nařídit, že habby jest povinen, tyto bankovní listy až do konce října 1852, jakžto toho časa, až do krocená bez svátě-ného povolení ministeria financí a hlavních bankovních nemajících se mohou vyměňo-vati, při vložkách placení dle plně jich hodnoty nominální přijimati.

Haasgarterer n. p.

...

1071

Verordnung des Kaiserlichen Finanzministeriums vom 11. Mai 1852.

...

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska XXXII.

Vydáno a rozvešeno dne 19. května 1862.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXXII. Stück.

Ausgegeben und verendet am 19. Mai 1862.

Číska XXXII.

Vydána a razena dne 19. května 1853.

108.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 10. května 1853.

Jinako se soudí v Sedmihradsku pravními normami jurisdikčními pro občanské věci právní.

Jako v. k. spolkové Valdeinstvo učiněno nejvyšším rozhodnutím od 24. dubna 1853 ministerium práv oznámilo, aby učinilo opatření, k obnovení občanské správy soudní v Sedmihradsku potřebná, aby vydalo tedy podle nejvyššího ústavního nářadí předpis potřebný v příčině společné příslušnosti pravních úřadů soudních v občanských věcech právních podle pravidel nejvyššího patentu od 31. prosince 1851; v následku toho se nařizuje toto:

I.

Od toho dne počínajíc, kterýchž ve velkovéštetství Sedmihradském a spojených s ním částech pravních úřadův soudní výkon ve skutek, a kterýchž den se zvláště vylíká, mají úřadové této země soudní strany veškerých záležitostí v občanských věcech právních, jak ve věcech sporajících tak i krasob. nich, pokud nařízení toto žádné výjimky neobsahuje, podle příslušného pravního předpisu vykonávati. *)

Všechny osoby bez rozdílu stavu jsou tedy této země jurisdikční podrobeny a všecké předpisy a výsady, které práv v Sedmihradsku strany příslušnosti v občanských věcech právních platnosti mají, paklidky býti mají podle nařízení císařského od 4. března 1850, č. 271, §. 14. Zak. císařského, se užívat.

II.

Práv, ježto u předložených úřadův zůstaly na soudě, odvádati se mají tím pravním úřadům soudním, kterýchž podle své země jurisdikční vyjednávají jich přísluš.

*) Předpis ten (pravní normy jurisdikční) vylíčen jest v jazyce občanském ústavním v v. k. ústavním a má i ústavní v ústavním rozhodnutí vydání (v. k. ústavní), a jest jej tak dostati. — Jinak se soudí v Sedmihradském právním úřadě ve věcech krasob. jazykích samých ústavní.

Co se však týče záležitostí dířích, státních a spetrovnických, záležitosti mají magistrátové a úřední úřady v městech, městecích a městech taxálních, kteří úřad konali až posud, pod dohledem soudův okresních, pak veřejní komise populární, zřízené v Kokoři, až na další nařízení v pozavadní působnosti své.

Taktiké mají recepty čili pravoty, ježto byly předloženy úřadům k tomu konci podány, aby o nich rozsudek vynesli, bez rozdílu, přičítajíce podlé předpisův nové strany jurisdikci k okresním jednacím nebo k soudům krajským, rozhodovati soudně krajoctví. Strany vyššího řádu instance, jakož i četní jest v přímě těch receptů, o kterých již rozkořil úředně předtím, označeny jsou předpisy v nařízení o úvedení občanského řádu soudního.

III.

Duchovní úředníci soudní první a dalších instance vykonávají buďto podle §. 11. občanského nařízení od 4. července 1880, č. 271, Zák. Historie, prozatím avšak duchovní úřad soudní strany té čísl receptů mandelských, kteréž se týkají platnosti nebo neplatnosti svačky mandelského, rozhodnutí mandelství a rozvedení od stáhu a ložu.

Všechny ostatní záležitosti právní, kteréž se vztahují i na nový svazek mandelský, vyjednávání a rozhodování mají bez rozdílu vynášeti náboženského osob, jichž se to týče, soudně zemřelých. Soudům duchovním nepřisílá tedy náležitě jak kodi jmenování moc soudní, avšak ani co se týče občanských účinků náležitě mandelských, ani co se týče rozličných na přímou vyjednávání o zrušení mandelského společenství rozepí strany posazení prozatím náboženského bydliště straně v neobčasnosti úvedení, strany placení stáhu vlivy, oddělení majetností, stravování a vychovávací díti v jiných věcech, ježto se netýkají toho, má mandelství dále trvati, anebo samého rozvedení od stáhu a ložu.

IV.

Abyste stranám v receptních věcech nepatřících spůsobem vyjednodušením a nejmenší nákladným pomocí právní zjednalo a k tomu přičiněvalo, by se recepty co možná nejvíce přátelsky uzavíraly, ustanovuje se tato:

- a) Recepty právní, ježto se nevztahují na více než na 12 st. konv. m., podati může žalobník v městech, kteří mají řádný magistrát, u představených magistrátů, v jiných městech a představených obcí, kteřížto představení řízení v přímě jich poradení a písemné rozhodnutí o nich vy otvíří. Představení obcí, jindež se potřebné znalosti jednoduše nedostávají, mohou k tomu sáti státi místních.
- b) Žalobník má toho ale i vší, že může podati žalobu svou přímo u soudu okresního. Taktiké může strana, kteráž se rozhodnutím představence magistrátu nebo obce má za stáhnou, vzdati věc tu v osmi dnech, počítaje ode dne, kterého ji rozhodnutí bylo dodáno, na soud okresní.

Soud okresní rozhoduje o všech rozspěchh právních, jako se nevztahují na více než na 12 st. koov. m., kroměh písařh, předeh dovoleno není rozhodnutí jako dál se odvolávat.

- c) Náklady vělečné, od představených magistrátůh vynesené a narovnané, jako u nich o rozspěchh až do 12. st. k. m., byla k místu přivedena, možno představení títo i sami ve skutek uvést. Za zoskací však rozhodnutí, od představených obcí vydaných a narovnaní před nimi učiněných údatí se musí a soudě okresních.
- d) K údatí strany jsou představení magistrátůh a obcí povinni, přilíciti se i v rozspěchh vělečnéh jako spěcho a přilicelké vyrovnání a vyhovětí narovnaní při tom k místu přivedení. Ve skutek však uvážiti narovnaní taková, i kdyby byla učiněna před představenými magistrátůh, přilíciti takto údatím soudem.
- e) Představení obcí a magistrátůh obdrží k obstarávání prací těchto od soudní komise uvedená instrukci potřebnou a postavení budou v záležitostech těchto pod prozatím vechal soud okresní.

V.

Uživatel předpisůh títo normy jurisdikční a přilicelnosti soudní v záležitosti díh horních (§§. 57—60 a §. 68.) odkládá se až do té doby, kdyžto horní moc soudní přivedena bude na soudy krajské. Až do té doby zástano moc soudní soudě horních v pozastavení vrch obvodu osuzování.

VI.

Nejvyšší maršálství dvorské zachová se a vykonává se moc soudní nad bý domo císařského a nad osobami, jako přilicelí práva mimonenství, nebo jest záležitosti záležitost byla propůjčena.

Moc soudní, kterou práv vykonávalo nad jávní osobami, přilicelí nice soudem řídicím; a však mají soudové títo, když se má v přilicelých díle domo císařského, nebo osob práva mimonenství polilicelých nějaký výkon soudní proti osobě nějaké a nich obývající, pod řídicím úřady soudními postavené, předeh bráti, nejvyšší maršálství dvorské poládáti, aby jej předeh vzala, kromě že by bylo takto činiti v nějaké dodání.

VII.

Kterí osoby a záležitosti práva náležejí pod vojenskou moc soudní, ustanovuje se jurisdikční normou vojenskou.

VIII.

V ustanoveních nejvyššího rozhodnutí od 17. června 1888, §. 242 Zák. říšského, strany rozlení vělečnéh soudně v lísně vzhledem na přilicelinky jejich zemi horních, kteří se zdržují v Sedmaštrabsku, a strany výjímky, která se má při vyjednávaní postulatnosti přilicelkéh takových a jejich zemi horních zachovávat, předpisem títo náležo se soudě.

IX.

Taktéž slouží nezaujatá moc soudní, císařsko-rakouským konsultativním v císařském přikázání.

X.

Ustanovení soudů, a císařní státy uzavřených, která se vztahují na moc soudní, mají i dále se zachovávat.

XI.

Poněvadž pak jak nařízení toto, tak i předcházející norma sama původně učiněny jsou v jazyku německém, tedy překladové na jiné jazyky, jedno se a stejné ihned učiniti mají, považováni tudíž podle textu německého.

Krauss n. p.

109.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 14. května 1852,

výňatek ustanovení promanačního řádu advokátského v Sedmihradsku.

V následku zmocnění, od Jeho v. k. apolitoického Veličenství nejvyšším rozhodnutím od 24. dubna 1852 ministerium práv učiněna, aby učiněna opatření, k obsazení občanské správy soudní v Sedmihradsku potřebná, a prohlásivše k tomu, že novéřízení soudní a úřední nového řádu soudního nerychlostně toho vyhledává, aby se zároveň zastavoval právní příměrně uplatňovala, nařízaje se strany toho toto:

I.

Od toho dne, kteréhož promanační úřadové soudní ve velkokolektivě Sedmihradském a spojených s ním částech moc soudní v občanských věcech právních vykonávati počnou, a kteréhož den se nejdříve vyhledá, veřejně tam má ve sběžce příslušný promanační řád advokátský *) a ustanovení v tomto nařízení obsaženými, čímž se zároveň uznávají státní předpisy dřívější, a provedení advokátské vydané.

II.

Advokáti v Sedmihradsku, kteří dosavadní advokátskou povolání k zastupování stran (stařím agenci) podle dřívějších zákonů rakouských nabýli, vprotokolování se dále a v Sibijském distriktu vojenském posledních pět let před vyhlášením tohoto nařízení; v některých Hranic vojenské obou pluků románských ale po pět let, od 1. března 1851 naspět počítaje, a v bývalých uherských státech, distriktech a v státech saských po pět let před 1. říjnem 1848 advokátské bez přetržení auche i s

*) Tento promanační řád advokátský v německém jazyce vydán v v. k. dekrete a státní státním ve vydání velkým (vše) vyhledá jest, a jest jej tam dostati. — Mimo to bude v Sedmihradském Kámerátu ustanoven ve všech zemích jazyků rakouských učiniti.

přetržením skutečně provozovali, mohou od soudní úpravovací komise a přivoláním civilní a vojenské vlády zemské pronámit k dalšímu provozování advokátní přípravní býtí, nepřekáželi jim v tom náhodná vada, v řádu advokátním obslužená, a poskytlí vůbec svou zapřevážení, bezúbožnost a potřebnou znalost jazyků.

III.

Advokáti tito museli však, vyhrazejí ustanovení, kteréž se při každé nové organizaci učiná, v čestí misticích cde dosi pronámitního jich k zastupování právnicku připuštění a pronámitního vrchního soudu zemského podrobiti předložení datní a písemní skoušky a pronámitního civilního řádu soudního a z úpravy jurisdikční, jakob i z tohoto řádu advokátského a musá u soudní úpravovací komise poskytnuti, že jí a dohrým prospěchem odbyti, jinak by se jim další provozování advokátní ihned zastavilo.

IV.

Každý advokát má právo na povolání dalšího provozování advokátní u soudní úpravovací komise podati a učiniti v ní určitě místa, kde chce máti budování své sídlo úřední, anebo má připravenosti, udělati by mu bylo vhod, kdyby se mu vykávalo jiné stanoviště.

Soudní úpravovací komise má nastálko každému advokátní sídlo úřední ustanoviti, náležá jí jest též nástavena, aby ustanovila, máli se tomu neb onomá advokátní vzhledem na jeho hodí vhodnější hodí obsluženější znalostí národně a jazyků povolení zastupování v sobě nemá korunní, anebo jen v jistých částech země nebo okresích soudních.

V.

Osobám, jedlo nice povolání k zastupování stran podle předložých národně zemských nabyl, a však advokátní po čas výše (v článku III.) přivedený skutečně neprovozovaly, nebo se zkusobě předepsané podrobiti necháli, zakazuje se, až na další nařízení advokátní provozování.

Pokud se v tom z příčin zvláště důležitých, vzhledem na zvláštěi spůsoblosti, povinnosti příčiní a ostatní okolnosti toho neb onoho uchazeče výjímka učinili má, odstavuje se ministerium práv, by s tom v jednom každém případě ustanovení učinělo, jakob mu i nástaveno jest, udělovati nová povolení k advokátní.

VI.

Žádáním advokátní, si jej úpravovací komise soudní nebo ministerium práv k dalšímu provozování advokátní připustilo, nemělo se povolení, by zastupoval strany, pokud přisaha advokátskou podle formuly v tomto řádu advokátském předepsané nesložil. Povolání vrchní soud zemský má advokáty takto pod přisaha učiti, vzne je pod

al v rozsahu advokátské je zastupí a zastupí ten, jakol i osoby, které čas od času k tomu přijdou, jak špatně soudům první instance usoudit, tak i soudu nejvyššímu a vředomal ústní.

Nalícen, v tomto řádu advokátském obsažených, učí se má v plné míře, i co se týče těchto advokátů, pokud se v tom ustanovení přechodném žádné výjimky nečiní.

VII.

Vieliké návrhy v příčině propůjčení nových povolání k advokátské, jakol i vieliké jiné řádem advokátským předepsané návrhy a správy prováděného vrchního soudu zemského k ministeriam práv, jiti mají, pokud soudní ustavovací komise trvá, k ministeriam práv prostředkem komise této.

Soudní ustavovací komise zřizuje se též učitelé, aby stýloví své vrolat soud zemský, návrhy řádu strany máit, v nichž se mají zříditi výborové advokátů, strany obvodu, pro který každý výbor ustanoven býti má, pak strany jmenované též výborů těchto.

VIII.

Pokud nástupové pokladu státního a soudů veřejných, kteřížto u řádnosti prokuratury a u úřadů notariátských v Sedmihradsku jsou již ustanováni, anebo budoucí ustanovení budou, též se budou učiti podobití okolice nebo jiného pokladu, ustanovení se ve učitelích učitelích.

IX.

Paučvadl jak učitelé toto, tak i sám řád advokátský původně učitelé jsou v jazyku německém, tedy posuzování těchto překladové na ostatní jazyky zemské, kteřížto se s oběma bez prodlení učinití mají, podle textu německého.

Krauss m. p.

Číslo XXXIII.

Vydáno a recenzováno dne 24. května 1852.

110.

Nářízen, vydané od ministeria zeměvzdělání a hornictví dne
30. dubna 1852,

Jímž se vytváří nová organizace c. k. lesního učebního ústavu v Mariabruně,
schvázená nejvyšším rozhodnutím od 27. dubna 1852.

Jako c. k. společenské Vzdělávací říší nejvyšším rozhodnutím od 27. dubna 1852
tímto položenou novou organizací c. k. lesního učebního ústavu v Mariabruně schváliti.

Organizace c. k. lesního učebního ústavu v Mariabruně.

Ustanovení obecná.

§. 1.

C. k. lesní učební ústav v Mariabruně má za účel: vzdělávati mladíky, kteří mají
přiležitých k tomu vědomostí připravivších, v hornictví tou vůlí, aby se netoliko spí-
sobnými stali k poskytnutí lesní službě správní, nýbrž aby se připravili i ku větší
výšší službě lesní.

§. 2.

Ti, kteří chtějí do c. k. lesního učebního ústavu jakožto řádní žáci vstoupiti, musí
prokázati, že skončili 18. rok věku svého, a že s dobrým prospěchem odbyli buď vyšší
gymnázium kromě kreslení lineárního, nebo vyšší škola reálná, nebo studium matematiky
elementární, fyziky, obecné chemie a veřejného přirodopisu, jakž i kreslení příprav-
né na některém ústavu technickém. Těm potřeby, aby byli dostatečně znalí jazyka
německého a prokázati, že jsou odrazí a na vše stačeni.

§. 3.

Na c. k. lesním učebním ústavu samém vyučuje se v dvouletém běhu všem
částem lesnictví, a při tom se vícešes prakticky ukazuje, odvodňuje a shrnuje vyko-

návé, na kterých přilnav ústev spojen jest se správovalim školám lesním. Ustátova bude tedy také obstarávat práce správy lesní.

§. 4.

Řádových škól může se přijmáti tolik, pro kolik podle možnosti, k lesním učebním ústavům náležejících, v státoim ústevim jest přilhodného místa. Žáci tito jsou zavázáni, podrobiti se zkouškám semestrálním a obdržeti školám vysvědčení studijní.

Kromě škól řídných mohou se také přijmáti žáci mimořádní, pokud se to bez újmy ostatk státi může. Na těchto však se vyhledává věk, aby byli již 18, rok věku svého skočili a máti alespoň té vědecké vzdělání, kteréž na náším gymnáziu nebo na náím škole reálné nabýti lze. Žáci ti nebudou připouštěni ke zkouškám semestrálním a obdržeti poňák vysvědčení náčtoivní.

§. 5.

U. k. lesním učebním ústavům Mariánskohrámským jest předtovaen řádil. Místo to bude na něm ustanoveni dva profesoři a dva asistenti. Co se vztahuje týče, postaven jest ústev přilmo pod ministerium zemědělní. Václavem se spojova s ním správo školám lesním přidávan jest d. k. řádilatelství lesním pro Rakousky pod Řádil.

Plán učební.

§. 6.

Předmětové vyučování jsou:

- a. Základy lesovědy;
- b. lesnické rostlinnictví;
- c. náuka o vzdělávání lesů;
- d. náuka o užívání lesů a technologie lesnické;
- e. náuka o dřívinném lesu a o polcích lesů;
- f. náuka o užívání školám lesním, o ustanovování náčtků lesních a vypočítávání hodnoty lesů;
- g. vyučování lesů;
- h. náimod výpravování;
- i. kreslení plánů lesních.

§. 7.

Co se týče účelu a rozsáhlosti předmětů vyučovacích, pak toho, jak se mají přednášet, má platnost máti toto:

- a) Prastředkem nákladů lesovědy má nastávající hospodit lesů uveden býti v obor věd, k porování jeho náležejících a má nabýti obecného přehledu vědomostí jemu potřebných. Základové tito mají se tedy vztahovati na všechny náčtky a vedlejší náčtky lesovědy, a má se jim učiti tak, aby se jimi náčtky veškeré vědy systematicky pojala, náčtk i všechny to dupliko, než se při jiných před-

místech úbočích, více podle potřeby praktické vyučlených, závěrečnou práci učí.

- b) Rostlinniectvím lesnickým zjednotí se má důkladně znalostí vlastností a povahy lesnické stromů lesních a užitkových dřevin lesních, kteréž jest hlavním základem racionálního jejich hospodářství a užívání, jakož i provozování velkého lesního hospodářství.

Vztahovati se tedy má na obecné a zvláštní rozšíření pěstování a hospodářských zvláštností rostlin ku vzdělávání lesů náležejících, na poměry jejich k místu, kde jsou a k atmosféře (lesnickou znalostí les a plody, klimatologii) a na společenské poměry, jakož i na jejich užívání, což se týče velkého ostatní vegetace a živočišna. Rozšíření však učebních lesům školských dle se má toliko věnovat, poněvadž se specialně pěstování dřevinných dřev, na příklad praktického spojení, poznání má v náuku o chování lesů a v znalosti myslivosti. Studium rostlinniectví lesnického podporovati se má sbírkami a vyobrazeními přírodninami, demonstracemi v zahradě botanické a v lese samém, jakož i repetičními kolegiálními, vztahující se k teorii fyziky, chemie a obecného přírodopisu. Žáci mají se míra to přidržovati, aby si vlastně rukama sbírky botanické a agronomické užívají, a mají se prakticky vyučovati ve vylučování plody lesů.

- c) Náuka a vzdělávání lesů obsahovati má racionální hospodářství lesů a chování dřevů v lesích. Vztahovati se má tedy na teorie společné hospodářství lesů a činnosti obecných, mající les, proskládání a vyhledávání, velkého vzdělávání lesů, tedy učebních a náuky, chování dřev zanesení, odnození, a v spojení s rozšířením, základní učebních a plodů, vzdělávání lesů pěstování a t. d. Metoda pak k obecné učitelské činnosti, má se ostatně i tato, zejména v ní i chování stromů marných, jako příklad dle hlavních úhrnů přednášení. Velkým číselným vzdělávání lesů má se kromě toho prakticky vyučovati, a pročež mají, pokud možná, žáci sami učebních práce, ježto se v lesích k ústavu náležejících předcházeti mají, a společně s nimi přímou vedení jednání a úřadování, pod vedením učitelstva vykonávání, učebních i rozšířených zkoušky práce lesní, a pozornost kladá nové úhrny ve skutek učebních. Taktik se má hospodářství stromů v zahradě ústavu prakticky provozovati. Při repetičních kolegiálních mají se ty teorie věd základních a pomocných, kteréž jsou základem na vzdělávání lesů učebních učebních, v krátkosti opakovati.

- d) Náuka o užívání lesů a technologii lesnickou naučiti se má všech těch vědomostí, kterých k hospodářskému užívání lesů nebo pěstování lesů, vzdělávání a užívání plodů lesních potřeb. V ní má se tedy učiti, jak se má užívati lesů ke dřevu i ku velkým částem plodinám lesním, a v příčině své obsahovati má náuka tato učebních s skládání dřevu, t. j. o kácení, skládání, vzdělávání a do-

praveovní dílny na místo (transportu po souši i po vodě) se všemi podružnostmi prací těžba, pak o velikých potřebách předcházejících (o dílně cest lezeckých, o drabích dřevěných, strojích k vytahování dříví valdru a smykání ho dolů, přístrojích plovících, stavění plováků, stavění plů, o dřívětvu a jak se a čím má nacházet, o odhývání prací osob lezeckých a t. d.); pak o tom, jak se má dříví dále odhývat i ho uličat (o uzavírání dříví, o vyřezávání a upravení dříví, o obstarávání mlýnů plováků, o strojích na šindel, nabíjení dříví, pálení dřeva, dílny pataře); co se však týče ostatních plodin lezeckých, vztahování se má nejen na pastvu lesní, uličání lesního stromu a krmení, dobývání lesí krmného, transport lesní a odhývání plodin v lese, vzhledem na hospodářství poleh a lesní, jaké i na hospodářství národní, učení i na uličání myslivosti, tržba pryskyřice, dobývání terpentiny, obstarávání smoláren, pálení kaptu, dobývání kastroi žili dubinek a křiv kotelníků, obstarávání mlýnů dřívětvých, uličání semen a plodin lezeckých, uličání rašeliny, lesní karmených, jam slonových a kastrojých a t. d.

Co z toho všeho šel v lesích ústavních a v okolí ústavu učebního vidět a čemu se tam prakticky cvičiti mohou, to má se jim ukázati a tomu mají se prakticky vyučovati. Ostatní musí vyzkoušeti a vzory, jaké i vřel vřelové zasty, ježto se předešle lesní mají, napodobiti, aby potřebného názoru o všech nabyli. Zvláště budou se měli káti prakticky cvičiti ve vřelké práce hospodářské a ve velkore vodní práci, kteréž mají obstarávati vzhledem na uličání lesí osoby lezecké, a proč mají ve všech pracích těchto účastovati mít i ve odhývání vztahujících se k nim kusů ústavních a uprů úředních cvičení býti, by tím splnili znalosti i obilnosti v lezeckém ústavě i v slahu jednacím. Také se mají při repetičích kolegiálních spakovati ty které částky fyziky, chemie a mechaniky, a mají se příměšně vyučovovati hlava plováka dřívětvě, jaké i vztahují se k tomu částky stavitelství.

- e) Náuka o chránění lesů a o policii lesní má se šel, ujednati na příčinou obecného dobrého dokonale znalosti všeho toho, co by kořm škoditi mohlo, a prostředků, ježto by se proti tomu učiti mělo; pak prostředků a cest k jejímu majetnosti lesní, jaké i k zachování a příměšnému hledění lesí. A proč jednáti se v ní bude netoliko o samém chránění lesí proti škodám, živočišným a událostem přírodním, učelí ona se bude též vztahovati na ta škod lezeckých, která se týká národní školenie, a na potřebné předpisy a zákony, týkající se práva soukromého a veřejného, jaké i na veliké vztahují se k tomu předpisy a zákony politické, pak na ty které předpisy upraví (na kontrolu úředníků lezeckých, na vyšetřování, jak hospodáři a t. d.), a odhovění, vyzvězení a náležitě uličání jich. Poměří pak znalosti prostředků proti zpatření od hony pilně studium přírodopisu šel lesím škoděch vylidit, poznání se má přírodopis tento v náuku o chránění lesí. Praktické příměšně škoděch rozšířiti se má na obilování škoděch a vyzvězení entomologických, na vlastnoručně škoděch hony lesím škoděch, na činnou pomoc při pracích, ochrany lesí se týkajících a na vyzvězení se v příslušném

plánování vedení jednání. Těm se mají při repetičních kolegiálních vyučováních dáti následující pravidla základní práce zemědělské a lesnické, ekonomie národní a organizace administrace politické.

f) Názky o vlivu hledění lesního, ustanovování účtů lesních a vypočítávání hodnoty lesní pojmenování a prověření se mají ve svém vzájemném spojení a mají v přehledu léti a objasňování všechno to, co v příčině vytvoření a užívání jiného způsobu hledění hospodářství jest důležité. Vztahují se tedy k základní ústře představení obsahovati má statistiku lesní, známosti poměr lesních (jak početnou statistiku lesnickou), názky o vztáženostech hledění hospodářství lesního, vypočítávání hodnoty lesní, rozšíření vedení způsobů hledění lesního a žánrů obzřetých, theorie vyhledávání účtů a revize účtů, užívání plánů hospodářských, usídlení ve skutečích a účetních lesnických. I co se týče účtů hledění lesního, ustanovování účtů a vypočítávání hodnoty lesní, mají se léti v každé příčině prakticky vyhovovati, má se jich ku procentu, lesů ústavních se týkajících, užívati, a v repetičních kolegiálních mají se opakovaně čísti věd základních a pomocných, k oněm všem se vztahujících, znalostinami.

g) V názku o vypočítávání lesů učiti se má vypočítávání procentami, měření výšek a nivelační, pokud se to vztahuje na lesnictví.

Vypočítávání procentami vztahovati se má už na měření rozdílných lesů, pokud se toto bez zvláštních prací připravených a obšírných ustanovování účtů, jichž ku vypočítávání země potřebí, příměřeně uplatňovati dá. Měření výšek a nivelační ale má se vyučovovati částečně, pokud toho potřebu dáti ku zakládání cest lesních, dráh dřevářských a strojů zemědělských, nadymačel a příprávků plavěných atd., k vyobrazení situace lesů, odvádění vody a procentami a podobenství jich vodou atd. Účoby učiti, k tomu se vztahující, mají se, pokud možná, prakticky prováděti a v lesích ústavních činiti skutkem. Theorie matematické, na níž se vypočítávání lesů zakládá, mají se v repetičních kolegiálních opětně probírati.

h) Známosti myslivosti na úhel má vyučování v myslivosti, pokud tato a provozování hospodářství lesního spojená jest a pokud lesníci jí potřebí, jakož i to, by se té odstranila zvláštní nauka o myslivosti. Vztahovati se má na přirodopis zvířat lesních (zvláště a zvláště k provozování lesby potřebných), na jazyk myslivostský, chování zvířete, ochrana zvířete a myslivosti, provozování myslivosti, užívání zvířete a zákony o myslivosti. Vyučování praktické vztahovati se má podle času a příležitosti na všechno zvířata myslivosti, proběh i na provozování myslivosti.

i) Kreslením plánů lesních ujednati se má dáti následující potřebě v kreslení situacích, jakož i v kreslení stavení a strojů, pokud toho k lesnictví potřebí a vztahovati se tedy má na všechny tyto přednosti kreslení.

§. 8.

Z předmětů vyučovacích, výje vyčtených, předáseti se mají:

V prvním půletí prvního roku:

Základová lesovědy a lesnické rostlinnictví.

V druhém půletí prvního roku:

Nauka o vadčívání lesů a známosti myslivosti.

V prvním půletí druhého roku:

Nauka o užívání lesů a technologie lesnická, pak nauka o obháňání lesů a o policii lesní.

V druhém půletí druhého roku:

Epizodní lesnické hledání, ustanovování užitků lesních a vyměřování lesů.

Mimo to mají se láci v obou ročích v každém půletí přiměřeně vyučovati v kreslení plánů lesů.

§. 9.

Ku předáseti má býti ustanovena týdne osm hodin. Čtyry hodiny v týdnu určeny býti mají ku kreslení. Nejmenší šestí až osmi hodin učiti se má k repetičním kolegiálním a takovým cvičným praktickým, kterých se učí se má a má odhývat doma. Hodiny tyto rozdělit se mají tak, aby láci byli každý den v týdnu po tři i čtyry hodiny přiměřeně zaměstnáni.

Zaměstnání láků v škole a v lese samým dle se má dle toho, připsatými toho jiné práce hospodářské a povaha povětrnosti, a dle toho, jak každé doby předáseti postupila, v jednotlivě půl dní nebo celé dní, podle potřeby ale též po více dní ano po celé týdny. Mezi tím časem nemá se předsa jíti ve vyučování v domě. V půletí letním mají krom toho láci jednako každého roku pod vedením učitelovým předsa vstí vstí cesta výdeček, jako trvaní má dvě i tři neděle. Cesta tato musí se však každoročně utáhně navrhnouti a ministerium zemědělství jí povoluje.

§. 10.

Rok školní počíná obídem třímá a trvá jedenáct měsíců. Tyto mají se na oboje půletí tak rozdělit, aby vstí polovice připadla na druhé půletí, počíná se v něm předsa vstí má šestnáct cesta výdeček. Měsíc máli ustanoven jest k prázdninám.

Mimo to mají se láckim nechatí prázdné: dni nedělní a sváteční, čas od štědrého večera až do úterka po velikonci, pak poslední dva dni masopustní dle zstatky a mezi prvím a druhým půletím každého roku čtyř týden.

§. 11.

Každy učitel vstí si mohou profesoři. Též mohou profesoři přednášet od nich sepsané články lithografovati nebo vytáti tiskem. A však jsou povinni, co se týče rozdělnosti a

vymezení jednotlivých předmětů učebních, kteří se ustanovují výše učiněných a předjíti knihy vyrobené a spisy od nich obložené k užívání a ku schválení ministerstvem.

O t i c i k.

§. 12.

Žáci, kteří do s. k. leučko učebního ústavu Mariahruckého vstoupí, povinni jsou, přebývat v ústavu ústavním a mají za vyučování a stravování platiti tolik, kolik se podle okolností času každoročně určíti ústavem. Krom toho má každý žák řádný, když jest přijímán do ústavu učebního, započítati do pokladnice ústavu platu instruktor-levného deset zlatých a žák mimořádný pět zlatých koru, mince.

§. 13.

Přijímán do s. k. leučko učebního ústavu děje se v druhé polovici měsíce září. Kdo do něho chce vstoupiti, má žádost svou nejdříve 15. září u ředitelství ústavu učebního podati, a včas vlastnost, v kteréž do ústavu učebního vstoupiti žádá, strany vý-mlask přijímacích, v §§. 2. a 4. ustanovených, jakož i strany potřebného přivolení otce neb poručníkova následit se prokázati; zároveň pak má se oznámiti ku placení platů ústavních a nice splásem, kterýž se v příloze té určíti předepíše.

Doberý prospěch, s kterým každý student připraví oděti musí, aby na řádného žáka přijat býti mohl, ustanovuje se liže v tom smysl, že v těch kterých vyučebních, pokud obsahují klasifikaci obecnou (jako vyučebních semestrálních na vyšších gymnasiích a vyšších školách reálných), příkaza býti má alespoň první třída, nežliž ale v matematic, v náuce přirodní (fyzice a chemii), v přehledu a v kreslení doberý prospěch.

Rozně se musí v přínosti a v uvážlivém chování učiti nadati.

Abý se předložilo vyučebních dospělosti nebo vyučebních odhodati snova za rovné pokládán, nežliž se.

§. 14.

O žadatech, kteří se až do 15. září podají, rozhodne ředitelství ústavu učebního nejvíce v osmi dnech. Rozhodnutí musí se ihned vydati. Žadatelé se přijmou více osob k tomu splásem, nežliž jich má ve ústavu ústavním místa, odvolnosti se mají di- potřeby nejprve ti, kteří oděti býti přijati na žáky mimořádné, a říšce ti, kteří jsou méně splásem. Rozhodovati o tom přicházi ředitel ústavu učebního na základě porady s profesory učebních. Na žádosti, kteří dejde po 15. září, může se oděti učiti toliko žadatel, pokud se tím na ned nepřetáti žadatelé dřívější. Po poskyti ně-žce říša nesoui nikdo více přijat býti.

§. 15.

Kždému žákovi má se hned, když se přijmá, ukázati k pořádku-omácině a k ostat-ním povinným zachováni, jakžto platí ředitel škol, a kterých se žákům, když vstoupí

do ústavu učebního způsobem příhodným mají vykládati a každému exemplář tištěný jich dodat. Všechna naučná disciplinami nebo studijní má po 14 dní po vyhlášení ústním v posluchárnách býti vyložena.

§. 16.

Všechni žáci bez rozdílu zájmoví jsou, avšak předepsanou uniformou ústavní. Uniforma tato musí býti podle předpisu zhotovena.

§. 17.

Bez písemné potřeby nesmějí žáci stoupa vší přetřevati. Odpovědnost, majili ji potřebi, svěří jim ředitelství akademie.

§. 18.

Osoby nezaměstnané a neoblébavé nesmějí se na ústavu učebním trpěti. Kdo se dopustí nějakého vstříhu přeházení anebo ve vadách svých natvrde setrvá, má se z ústavu učebního vyžít. Žáci, kteří se nějakého nepatrného přeházení dopustí anebo nějakého naučného nešetí, mají býti nejprve příslušně napomenuti.

Zlozvěstí napomenutí bez účinku, svěří se má posloupně následujících trestů :

- a) Důtky, kterých dá ředitel bez přezvu svědků.
- b) dílky před veškerým učitelstvem a před spolužáky ;
- c) třídněho výzvu a samoty, nestřechu dle potřeby jedním postem ;
- d) dočasnej vyžítí z ústavu učebního.

§. 19.

Každý nález trestů došlo ředitelství tomu, jehož se týče, písemně. Byli učitelé a lezeckého ústavu učebního vyloženi, má se to předložiti ministerstvem k potvrzení. Když, byv třikráte shledán, před ředitelem se nepostaví, bude vyžít z ústavu.

§. 20.

Se lidajšími listy má se ku konci každého půlletí předse vešti skouška z učebních předmětů theoretických. Skouška ta odbyvati se má tak, aby měli k ní ostatní žáci volného přístupu, a u přítomnosti ředitele a jeho profesorů. Nemohli by ředitel nebo některý profesor přijíti, má se odhad ukončeti dopláti podle potřeby jedním nebo dvěma asistenty. — Jednoho každého žáka má ten který profesor nebo náčelník jeho má dvoje skouzeti, pokud to má za potřebné. Podle toho, jak skouška vypadla, svěříle však při tom písemně a příčinami žáků v listu učebním, mají se pak žáci podle ústního vstříhu odděleno od oboru skoušecího a každého předmětu svěříti klasifikovati. Jsouli hlasové sobě rovné, rozhodne mínějí učitelé, jehož se týče. Co se týče praktického cvičení a vzdělání v kreslení, vyřknouti má klasifikaci ten který učitel takleka podle více neb méně horlivosti přeházení, jakž i podle povahy prací k místu přivedených. Strany příslušné praktického má ostatně v každém půlletí místo míti takleka jediná, obecná klasifikace.

§. 21.

Zkoušky provádějí nebo opakovaní, jiníž by mohlé zameškané zkoušky provádějí odějí nebo špatně třídy opraviti učitel, mohlé jen v případech ústave hodných, když se prokáží, posudní ředitelství ústava učebního. Zkoušky provádějí i opakovaní odějívatí se mají kromě zvláštních případností šest neděl po skončení píletí. Musí pak se ve vysvědčeních podepsanosti. Opakovaní zkoušky mají se však státi toliko jednou, kromě že by něk opakoval celý rok. K opakovaní roku někde není ustan. Mohlé se ale státi rovněž jenom jednou.

§. 22.

Slova, jichž se při klasifikaci tříd řádných učiv má, ustanovují se takto:

Co se týče prospěchu ve studiiu theoretických a v kreslení:

„Výtečný.“ — „dobrý.“ — „veliký.“

Co se týče mravného chování, pilnosti a zvláštní praktického:

„Obdivitelný.“ — „úctost škol.“ — „úctost učitel.“

§. 23.

U tříd mimořádných má míti vzhledem na mravné chování této klasifikace místo, jako u tříd řádných; zbytek se jim mají vysvědčení náležitě jediné tak vyšetřiti, aby v nich byla slova:

„Navštěvovatelská a zvláštní praktická „veliká píle,“ nebo „píle“ nebo „málo píle.“

§. 24.

Řádným třídám, když skončí dva roky, vyhotoviti se má též vysvědčení vřádná. V něm mají však býti jen ustanova jednotlivé vysvědčení semestrální, a nemá v nich tedy zmeškané býti žádné další připomenuti.

O Ředitelství a učitelstvu.

§. 25.

Ředitel jest představený ústava učebního a se představený řádí záležitosti vřádné, týkající se domácího hospodaření a disciplíny.

Profesoři a dva obstarávají vyučování a asistenti je v tom podporují.

První profesor jest zároveň úředníkem dohlídkem nad touto organizací, ústava učebního přednáščí. Druhý profesor má jej ve všech záležitostech toho se týkajících dle potřeby zastupovati.

§. 26.

Ředitelsi i profesory jmenuje Jeho Veličenstvo k návrhu ministerium vnějščí. Asistenty jmenuje ministerium k návrhu ředitelství ústava učebního.

A však strany svých i těchto učinili se má dříve seznámení s ministrem vyučování.

§. 27.

Přednášení úlební rozdělí se takto mezi osoby vyučující:

Každý profesor přejme přednášení veškerých přednáškových úlebních jednako roku a ustabufil se na ně vyučování praktické. Asistenti mají dráti repetice kolegiální, mají dle potřeby profesory nastírat, při vyučování praktickém, jestli toho potřeba, nápomocni býti a strany dohlížeti k lesům, ústavům práce kasovnícké dle potřeb prvního profesora obstarávati.

K vyučování příloh se každému profesorovi vyhradí asistent.

Křeseni bude vyučování podle okolností buď ředitel sám, nebo profesori, anebo i asistenti.

§. 28.

Hodiny mají se tak rozdělit, aby každý profesor dva dni v týdnu byl přidán přednášce, by v tyto dni svým ostatním povinnostem nadost učiniti mohl.

Vzhledem na ustanovení §. 9. mají tedy profesori čtyřikrát v každém týdnu vždy dvě hodiny přednáseti, a dle toho mají ostatní dva dni na příjmu příslušného zaměstnání buď dílem hodiny kreslic, dílem repetice kolegiální a domácí praktické cvičení odřívati, vedříti asistenti učebni v živin.

Ředitel každého přílohu má se rozdělení hodin pro přílohu nejprve přílohu podle pravidel výše vykázaných na poradu učil a ustanoviti, a ministerium v prvý čas ku schválení předložiti.

§. 29.

Ředitel obstarává vedení prací plánových, pak kasovníctví a účetnictví ústavu úlebního. Zvláštností však, týkající se dohlížení k lesům, řídí bez jeho spolupůsobení první profesor; pročel i jen tento, a druhý profesor, pokud prvního profesora v tom zastupuje, v řízení toho se týkající, postavení jsou pod e. k. ředitelství lesní pro Rakousko pod Kuli.

Ředitel jest ve všech věcech, na ústav úlební se vztahujících, bezprostředně nebo prostředně představený učitelstva a úlebního pro ústav úlební státního učitelstva. On přednáší při poradách učitelstva, a rozhoduje, vyjmajíc případ v §. 26. připomenutý, rozhodnutí se a učitelstvem a neví vyříklo schválení potřebné, na svou škodu a své odpovědnosti. On vede vzhledem na veškerý materiál ústavu úlebního a nalínaje strany prostředků: peněžních, ústavu příkazových, podle vydaných o tom zvláštních nařízení. On má splátněti příjmy, na první řád nebo propadlé záležitosti osob státních, má rozhodovati podle předpisů přechod majetků, co kuli a vyučování se týče, a předse jíti ve všech jiných věcech co představený, kterýž se svého jednání státního odpovídá.

§. 30.

Obecné prostředky učební, k nimž vstříhají náležitá ohleda každé ústavy učebního, vřítiti se mají dleobna profesorem, by k nim dohlíželi a jimi vládi. Ostatní prostředky učební přikládati se mají oběma profesorům v listech, vysvětlují jejich se týkajících. Přítomní té pokládati se mají v příčině jich za materiální odpovědní, a jest se k nim i dle toho zachovati, což však mohou s občerstvením práci k tomu se vztahujících učiti pomocí asistentů svých.

§. 31.

Záležitosti větší, ledaž učebního ústavu se týkajících, má v poradě brati ředitel společně se dvěma profesory. Porady tyto odhýráti se mají víbec každých 14 dní, dle potřeby ale i častěji. Protokol poradní má jeden s obou asistentů učebních a učební přímání mají se v něm podepsati. Jestli s profesorem nějaká překážky, proplyšuje se vztahující se k věci klas poradný jejich asistentům.

§. 32.

Protokoly poradní, jakod i nařízení a rozhodnutí od ředitele vydaná, posílati se mají každý měsíc v konceptu k rozhodnutí k ministerium souměřování. Takéž se má po každé skonice přiletelá správa o ní, přiležíc k ní tabulka klasifikací, a ku konci každého školního roku obšírná správa výroční o stavu a působení ústavu učebního k ministerium odesílati.

§. 33.

Aby si státní ministerium coobřím přehledem sjednotilo potřebné vědomosti, mohou se na o. k. ledaž ústavu učebního dle, vyříc k nimu čas od času se svého prostředku komisaře ministeriálního a dle jej včetranně vyšetřiti. K tomu konci mají se i ukázký přiletelá ministerium vědy napřed ustanúiti.

Thunfeld n. p.

111.

Nařízení, vydané od ministerium vojensství dne 8. května 1852.

Jinako se postří nejvyššího nařízení ustanovuje, machotí se má udržovati na stranných platcích chovaní ve veřejných vzdělávacích ústavech vojenských.

Aby se ve všech vzdělávacích ústavech vojenských stejné hospodaření k místu přivedlo, vřítiti Jeho Veličenstva císař naříditi, že má, počínajíc od příštího školního roku, t. j. strany chovaní svých vstupsjících, platiti pravidla, že se na každého platného chovance shoditi má příslě tak, co činí sama, jik stát dává na chovance vřídlo.

Samá tato, jedle se roční pro akademie (strany akademie důstojnické vjeje to teprv roku 1856 ve skutek, podobně toho roku bule reorganizována)

platiti na 400 sl. (jest set slatých) k. m.,

pro ústavu kadetskú na 400 sl. (štyry sta slatých) k. m.

pro vychovatelny na 150 ul. (ste paděsát státek) k. m.
má se tedy pololetně a sice 1. Hjna a 1. dubna každého roku ředitelstvu (velitelstvu)
toto kterého ústavu napřed poslati.

Ku konci roku odhá se rozeh více nákladu na velkové chovance a z něho se
vypočte, co přijde na jednoho každého platného chovance, podle čehož pak to, co
vypadne přes 600 ul., 400 ul., 150 ul. nebo pod ně, buď se doplácí, nebo pro nejprve
příští rok se položením naplá.

Ti, kdož budoucně do akademie německé nebo indické vstupí, nemají tedy
přidávati žádného přídla ani jiných věcí odměn, jakž i to odpadne, co se posud
jinásem posílá a za uniformování v akademii indické platí.

Faklity kosačné soukromé fondy nacházi tolik nevýnosné, co snazý svrchu do-
těpě činí, mají to, co se nedostává a co se pro jeden každý fond vřdy vypočte, napo-
víti ve listech pololetních přikládáti toho kterého nadance.

Nejprve toto nařízení učil se tišto u obecnou známou.

Číslo 2330. p.

112.

Nařízení císařské, dané dne 12. května 1852.

pro ty zem korunní, v nichž má platiti císařský ústavní ústav.

pláto se člá sčkové ustanovení strany listů a listů, náležících proti více
soupeřím.

Aby se odstranily nesnáze a přitahy, jakž se vřadily v Hrazí v rozepřích přá-
vích, součujících proti více soupeřím, vyjmaje věcí směšných, uzal jsem za dobré,
slyšev Mě ministry a vyslyšev Mě radu říšskou, schváliti tato ustanovení:

V rozepřích, v nichž se má první nařízení držma nebo více soupeřím dodati, po-
dati má prositel notulko listů nebo listů svaz ve třech exemplích, z nichžto ke
držma přepis přílohy připojovj býti mají, zadrž má přílohu i tak rubrik spisu, jakž
jest kromě nejprv ustanoveného protivníka soupeřím, a má na každé rubrice poznamo-
nati bydliště té strany, pro kterou rubrika jest ustanovena.

Jeden exemplář spisu, s přílohami, má se u soudu uchováti, druhý, s přílohami,
má se dodati protivníkovi, ve spise nejprve ustanoveném, třetí exemplář, bez příloh,
prositel, rubriky pak, na nichž jest napoza výmír, ustatake soupeřím, oznámě jin,
že každé z nich má toho věti, nahlednutí ve spis i v přílohy a soupeře nejprv jano-
vaného anebo u soudu.

Býti listů nebo listů učiněna listů, tehdy se má protokol o tom sdělavj i s
přílohami předložovjmi u soudu uchováti, přepis protokolu i příloh protivníkovi nej-
prve ustanovenému, výtah pak z něho prositelu každému soupeři, a sice třetě s list

připomenutím dodati, že mohou ve spis i ve přílohy u soupříse nejprv jmenovaného nebo u soudu nahléžeti.

Mezi více soupříse má se v žalobě nejprve pojmenovati hlavní protivník, až jestli sčejný a jednání protivníka, na kterémž se žaloba zakládá.

Spis, proti předpisu zákona tohoto podobný, nemá se přijímati, nebžli má se řízení u úřadu vrátiti.

František Josef m. p.

Hrabě Buol m. p. Krüss m. p.

Z nejvyššího radního:

Hassonnet m. p.

113.

**Nuřizení, vydané od ministerstva záležitostí vnějšních a práv
dne 15. května 1851.**

pro kancel: uřed: Dolní Rakous, Horní Rakous, Styrie, Korutany, Krájevsko, Gorní a Gorního, Istrii a město Triestu.

plátno se prokuratury řízení zasílají. Je možno, když někdo jest deskační zemský významem na bývalých státních dominiálních, při nichž není žádná jurisdikce, a k nimž také žádná postátní nepřítelství, světlí v úplné významě obširý se státní úřadu.

V patentě, daném dne 11. dubna 1851 (č. 84. Zák. Říš.) v tom, jak mají úřední soudní předsed: jiti strany příkusti odhady jistě na příjmy, ježto v následku výrazně poměrnosti byly zrušeny nebo se mají vykoupiti, nalozuje se v §. 23., že se má někdo až do té doby, kdyže návrh tato bude zrušena, předsed: i na 8. čísl poměrní jistiny významem.

Především ale plátno se jeví, že někdo i na takových bývalých státních dominiálních deskační zemský jest významem, při nichž nebylo žádná jurisdikce, a k nimž také žádná postátní nepřítelství, proč se řízení prokuraturám v případech takových, kdyže se okolnost tato náležitě prokáže, propůjčuje moc, že možno v úplné významě obširý se státní úřadu světlí.

Buch m. p. — Krüss m. p.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vlády

pro

císařství Rakouské.

Číska XXXIV.

Vydáno a rozvoláno dne 25. května 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXXIV. Stück.

Abgegeben und versendet am 25. Mai 1852.

Částka XXXIV.

Vydána a rozvolána dne 25. května 1852.

114.

Výnosení, vydané od ministerium vátra, vojenství a financí
dne 23. května 1852.

pro výlohy země korunní, výlohy finanční vojenství,

o náhradě za stravnici vojska na přechodu v době od 1. června 1852 až do 31. října 1852.

Ministerium vátra, vojenství a financí vidělo se ustanoviti na oběd, od uklyčenateli vojskům od ústavitele a krali jemu rovných došl na přechodu divaz, na něž se podle §. 21. nejvyššího předpisu o uklyčenateli vojska (Zák. Hák. na r. 1851, č. 124) a podle státního (fonde vojenstvího) náhrada učiniti má, na čas od 1. června 1852 až do 31. října 1852, na náležitě toho, co výnosení od 25. května 1851 (Zák. Hák. na r. 1851, č. 143) povazem byla ustanovena, na den následující náhrada, majje při tom zřemí na to, jaké ceny masa hovčatého podle vyhledání učiněného byly v korunních zemích předloženého správního roku:

pro Dolní Rakousy	zem	kraje.	kor.	mince
„ Rakousy nad Krali	zem	„	„	„
„ Salcbursko	zem	„	„	„
„ Štyrsko	zem	„	„	„
„ Tyrolsko	devět	„	„	„
„ Čechy	zem	„	„	„
„ Morava	zem	„	„	„
„ Slezsko	zem	„	„	„
„ Krájinsko	zem	„	„	„
„ Karotany	zem	„	„	„
„ Přimaví i s Terstem	zem	„	„	„
„ Bukovatsko	štyry	„	„	„
„ království Lombardsko-Venatské	devět	„	„	„
„ kraj Krakovský a Vavatský	pět	„	„	„
„ ostatní kraje Halíčské a Bukovins	štyry	„	„	„

pro distrikt Polárský, Prejparský a Šupronský v Uhřích	1/2 deska kroje, kovr. měřec
„ distrikt Velko-Varadinský a Kelečský	pět „ „ „
„ vojvodství Sibijské a hanš. Tambovský	pět „ „ „
„ Chersonsko a Sivronske	pět „ „ „
a konečně pro Sedmihradsko	čtyř „ „ „

Knih u. p. Cserich. n. p. Baumgartner n. p.

Číska XXXV.

Vydána a zveřejněna dne 1. června 1853.

115.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 6. května 1853.

pro celkové změny kovaní společného celního celního.

Jižto se místa některých tarifů celni od 6. listopadu 1851 (Rok. říšského č. 200.) dletem upravují, dletem vyřizují.

Ministerium financí vidělo se v rozuzlení s ministerium války prohlásilo tato:

1. V oddělení 56., sázbě tarifové b německého a vláského vydané tarify celni od 6. listopadu 1851 zoházejí v obou kólech shodně k poznáčení míry vývozu při vývozu a přívazu oznámení opakovací („). Rozuzlí se mají totiž sázky celni 50 krejcarů (2 liry 50 denarů) na centuř celni sporko.

2. V oddělení 66., sázbě tarifové s, sázi má konec na místo: nebarvené nitě, vázané síti a dva sítková taktó: „nitě a síti vázané, oboje nebarvené, pak dva sítková.“

Příklad vláský má sázi: Stacci di pelo, lavori graticolati e reti annodate, se questi due ultimi oggetti non sono tinti.

3. V poznámení třetin k oddělení 17. sázky tarifové c rozuzlí se mají slovem pušky (scatole) toliko pušky s kovu, skla, hlavy atd., vyjmaže pušky dřevěné či skatule (scatole di legno).

Ustanovení tato se skutek vojní mají tobe due, kterých se každému úřadu celního čestava.

Bismarck a. p.

Vyšešení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne 34. května 1853,

pro město Víň,

jináče se vůbec vykládá, že mezi Bavorskem a Saska dne 30. ledna 1833 (a k tomu přivázána jest hranicní smlouva upravená, týkající se hranic zemských knížecího hrabství Tyrolského a Vorarlberského se strany jedné a království Bavorského se strany druhé, pak náležející k ní ustanova doplňovací ode dne 26. prosince 1833.

Aby se hranice knížecího hrabství Tyrolského a království Bavorského trvale spolehlivě, zavedla se s korunnou Bavorskou vyjednávání.

Vyjednávání toto vedlo dne 30. ledna 1844 k uzavření smlouvy o ustanovení hranic zemských od hory, Pöfene Scheitelberg, v Salcbursku, až k jezeru Bodamskému, a dne 14. prosince 1850 k uzavření smlouvy doplňovací, kterou vyjednávání to definitivně skončeno jest.

Poněvadž pak jenom obě smlouvy doplňující smlouvy dne 14. září 1844 a potažmo dne 17. května 1851 ratifikace vysokých smlouvajících se suverénně nakly, tedy se přivedení k míru definitivní uzavření smlouvy těch po-uznávaných ustanovení s ministerstvem záležitostí zahraničních a obecenou mimosel usílí. *)

Bach m. p.

*) Příklad mimosel. Obě smlouvy tyto i s přílohami, obsahujícími potřebné poznání hranic, lze plněti usílí v každé smlouvě usílí vykládá jest a dále je jest v a. k. druzích a státní úřadů.

Částka XXXVI.

Vydána a rozestlána ve vydání pouze německém dne 2. června 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 31. července 1852.

117.

Patent císařský, daný dne 27. května 1852.

Jižto se vytkálo, a podlého od 1. září 1820. ve skutek uváží nové, posudjšími zákony doplněné, více nežjednotvářené rozmanilé vydání zákonného trestního a soudních a třečích policejních předpisů od 1. září 1820. Jakožto jediný zákon trestní a soudních, předpisů a předpisů pro celou říši, vyžnažie Hradec vjrašen.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Halléský, Vindimišský a Illyrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojskyně Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Pláčenský a Quastalský, Osvečtinský a Zátorský, Třešský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderický; knížecí hrabě Habšburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišský; kníže Trientský a Brixenský; markrabě Horní a Dolnobálský a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenský, Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojskyně Srsbského a t. d. a t. d.

Abychom tím uzná korunní říše Naš, v kterých potud má platnost zákon trestní a soudních a třečích policejních předpisů, vydáný dne 1. září 1820, i s výklady, usněnami a dodatky, ježto posudjšími zákony k němu přiloženy jsou, podali snadný a bezpečný přehled nyníjšího práva trestního; ostatním pak uzná korunní, v nichžto, co se týče práva trestního, dílem jsoum nejisté právní vytklosti a neurčité zákony příchod mají, a kdežto k ochraně práv veřejných i soukromých v maných příčinách potřeby jest nových předpisů trestních, abychom poskytlí dobrodružní ochrany dostatečné prostředkem zákona, jakož i pevného a spolehlivého trestního práva:

dal jsem učiniti nové vydání svezku řečensko zákonník trestního od 3. září 1803, vskládá v ně složitě uslovy, pozdějšími zákony spůsobené, a rozmanitě je více nových ustanoveními.

Jakož pak jsem již v pravdělech základních zákonodárnosti orgánického říše Násí, ustanovených uslovením Násím od 31. prosince 1851 nashlé, že zákon trestní v celé říši ve skutek uveden býti má, tehdy nalízaeme, stýžímě Násí ministry a vyslyševše Násí radu říšskou, takto:

Článek I.

Počínaje od 1. září 1852, má jak v těch zemích korunních, v kterých potud má právní moc zákonník trestní, vydaný dne 3. září 1803, tak i v království Uherském, Chorvatském, Slavonském spolu s Přímořím Chorvatským, ve velkoknížetství Sedmihradském, vojvodství Serbském, banátě Temesáckém a ve velkovojvodství Krakovském vojiti v moc následující zákon trestní o zločinech, přečinech a přestupcích, jakžto jediný předpis o trestech činů v něm jmenovaných, a od téhož dne počínaje, odejímá se tímto platnost všem zákonům, nařízením a vyhláškám, kterých, co se dočtye věci tohoto zákona trestního, v některé části říše Násí potud přechod máty, vyjímaje toliko zvláštní zákony trestní, dané pro c. k. vojsko a pro hranice vojenské.

Článek II.

Od téhož dne počínaje, má tento zákon trestní, co se týče činů trestných, za složený, přečiny nebo přestupky v něm proklášených, pravidlem býti i tehda, když se jich někde dopustí tiskopisy. Kromě toho mají současně trestní při obhájení jin právních činů trestných, jichžto se někde dopustí tiskopisy, šetřiti ustanovení, obházených ve vydáním od Násí říše ústavním. Od svezku jmenovaného dne počínaje, nemají se tedy činné trestní, jichžto se někde dopustí občany tiskopisů, pohledati za zvláštní předpisy tiskové, a pročež mají v oněch zemích korunních, v nichž potud má přechod zákon proti zločinu ústavní tisku, vydaný dne 13. března 1849, vcelká vatahující se k tomu ustanovení trestní zákona tohoto poskyti moci své.

Kde se v tomto zákoně trestním užívá slov: „tiskopisy“ nebo „dla tisková,“ rozuměti se tím mají netoliko věci tiskové, nýbrž i všelijaké podobné dacha a výtvarného umění (dla literární a artistické), uměleckoobchodní kamenné, keramické nebo dřevotiskové, ražené, odlišené nebo jakými koliv jinými prostředky mechanickými nebo chemickými.

Článek III.

V těch zemích korunních, v kterýchž zákonník trestní, vydaný dne 3. září 1803, potud již má platnost, v nichž ale právnostní čin trestní, vydaný dne 17. ledna 1850, nebyl ještě uveden, jakož i v Násím velkovojvodství Krakovském, vykonávati mají

moc soudní, co se týče činů trestných, jakožto se v nákosé tomto jmenají složený a přechý, ti soudové trestní, kterýmž nyní přisílá moc soudní ve složených, a to až do uvedení nového řádu trestního podle předpisů, jakožto v příčině řízení kriminálního v těchto zemích korunních přechod mají, co se však týče přestupků, vykonávají mají moc soudní u úřadové, kterýmž nyní přisílá moc soudní v úzkých policejních přestupcích a to přesním podle předpisů, kterými přechod mají v příčině řízení trestního v přestupcích těchto: krom toho se dále ustanovuje, že se usoudí účelů, jimiž se upouští od dalšího řízení ve vyšetřování přípravě strany složený, v §§. 58—66 zákona trestního jmenovaných, první než se vyhoví, předložiti mají soudu společnému ku potvrzení, nebo ku změně, jakožto by se přiměřeným býti vidělo, jakož i to, že se předpis, obsažený v §§. 432, 434. a 442. článku I. zákonníku trestního od 2. září 1868, podle něhož se rozsudkové soudy trestních první instance v mnohých případech i pro důležitější činy trestního před vyšetřováním předložiti mají soudu vrchnímu, a v jiných případech od soudu tohoto soudu nejvyššímu, v své příslušné vztahování má na věcnou složený a přechý, jmenované v §§. 58—66, 68—73, 76—82, 85 il. c), 87, 101—104, 106—121, 124—142, 156—170, 190—196, 279—300 a 302—303 zákona trestního, co se však týče dalšího předložení k nejvyššímu soudu, na složený a přechý, jmenované v §§. 58—66, 101—102 a 106—117. zákona toho.

V těch však zemích korunních, v kterých dotčený řád trestní již má platnost, jakož i ve všech jiných zemích korunních, v nichž až posud ani zákonník trestní od 2. září 1868, ani řád trestní od 17. ledna 1850 platnost neměly, ustanovuje se příslušností ve věcech trestních, v srovnání se zákonem tímto, svlátními nařízení, k zákonu tomuto připejmení.

Článek IV.

Podle tohoto zákona trestního má se, počínaje od toho dne, kteréhož nabude platnosti, jen to za složen, za přechý nebo za přestupek pokládati a trestati, co se v něm výslovně za složen, za přechý nebo za přestupek prohlášeje.

Článek V.

Co se týče toho, až se pokládati a trestati mají jiná přestupková zákona, na kterých se ani tento zákonník trestní, ani svrhu (v č. II.) dotčená svlátní zákonníky trestní nevztahují, to zřizuje se úředním k tomu ustanoveným dle předpisů o tom vydaných.

Článek VI.

Taktéž mají přesním v platnosti státi zákonníky trestní, vydaní v rozličných zemích korunních proti liché či šloře. Tato pokládati se má za přechý, a vyšetřování strany si předsa býti mají u úřadové, kterýmž přisílá řízení v přechý, a to podle předpisů zákonních, v řízení tomto vydaných.

Článek VII.

Při vědeckých uměleckých perodických, které se v zájmu tomto přivádějí, uznává se má míra konverzní podle čísla 20 slatovického; a přetáh se vědecké vyšetřování hodnoty, jakta na nějaké ustanovení tohoto zákona trauatka přechá, počítati má podle čísla tohoto.

Článek VIII.

Vědecké ustanovení čísla, která se v zájmu tomto přivádějí, počítati se mají podle roku kalendářního.

Článek IX.

Zákona tohoto učiti se má, i se se týče vyšetřování již počatých a vědeckých čísel trauatých, jaká se někdo přede dnem vorehu jmenovaným dopustil, takto čísel, pokud se podle tohoto zákona trauatka v přičině jich nemá přede jiti přechá, nedi počti převa předečláho.

Dáno v Našem číselném hlavním a sídelním městě Vídně dne 27. března 1888.

František Josef m. p.

Mr. Hasi-Schrammista m. p. Kraus m. p.

Z nejvyššího nářezní:

Hanssonet m. p.

Zákon trestní

o zločinech, přečinech a přestupcích.

Díl první.

O zločinech.

Hlava první.

O zločinech vůbec.

§. 1.

Ke zločinu patří jest záho úmysl. Zlý úmysl diví se však za všim nejen tehda, když před tím, než se něco přede vsaku nebo opominulo, anebo když se to přede hraje nebo opominulo, to ně, které se zločinem spojuje jest, přimo bylo rozvíšeno a umálo; něž i tak, když z některého jiné záho úmyslu něco bylo přede vsaku nebo opominulo, a šeho to ně, které tím povstalo, obyčejně pochází, aneb alespoň snadno patří něže.

§. 2.

Předek nepřítá se šeho neb opominul za zločin:

- a) když šitel nebo zhaven jest úšho rozumu;
- b) když skutek při stíhacím postupu úmysly vykonán byl v tom čase, pokud pominul trval, anebo
- c) v úplném opilství, v kterém se šitel připravil, zločin v úmyslu nemáje (§§. 216. a 220.), anebo v jiném podobném úmyslu, v němž něž šim svého postupu nebyl;
- d) když šitel ještě štrnáctého roku věku svého nedokonal (§§. 217. a 269.);
- e) když se při tom příhodě takový úmysl, pro kterýž nebylo lze v šim spatřiti zločin;
- f) když ně povstalo z náhody, z nezkušenosti anebo z neznané následků šim;
- g) když skutek se stal z neodolatelného donucení nebo v spravedlivém bránění se něšší svému.

Že ně se něžko spravedlivě brání něšší svému, za to ně se něž jenom tehda, když se dá z povahy osob, času, místa, ze způsobu šoku neb z jiných okolností z švodem souditi, že něž tolika obrany potřebuje, aby odvrátil od sebe nebo od jiných ne-spravedlivý šok na život, na svobodu nebo na jmění; — nebo že tolika z potřebami, ze strachu neb z lekavě vyročil a mezi takové obrany. — Vyročení takové něže se však podle povahy okolností potrestá šim ustanovení šim druhého tabeto zákona trestního (§§. 245. a 431.) za šim tresty z nezbednosti.

Ke zločinu patří jest záho úmysl.

Pro šim nepřítá se šeho neb opominul za zločin.

§. 3.

Nesmíšná náhoda tohoto o zločinech nikde označovat se nesmí.

§. 4.

Zločin počíná se zlomyšlností pachatele, nikoli z povahy toho, na němž se spáchá. Zločinec spáchá se tedy také na provinilcích, na bezmůdrých, na dětech, na spících, též i na takových osobách, které samy škody své žádají, anebo k ní svolují.

§. 5.

Netoliko pachatel sám dopouští se zločinu, nýbrž i každý, kdo rozkazem, poradou, nasazením, potválením, anž skutek nastaví, k němu úmyslně přilícen dal, k vykonání jeho úmyslným opatřením prostředkův, odvrácením překážek, anebo jakým koli způsobem nadřoval, pomáhá, k bezpečenému vykonání jeho přispěl; i když se jen napřed s pachatelem o pomoc, která mu po vykonání skutku poskytnouti má, nebo o podíl v zisku a v újmu uzavřel.

Okolnosti označené, pro které zločin nějaký vzhledem na pachatele nebo na oběťvého se opodstatnil nebo účastník takto na přilícen jeho osobních okolností trestným býti přestává, na ostatní opodstatňující a účastníky vztahovány býti nemají.

§. 6.

Kdo, dříve se nerozmyslil, teprve po spáchání zločinu pachateli pomocí připomenutou jest, anebo se zločinu, o němž vědomosti nabyl, zisk a újmu běže, nedopouští se sice útěch zločinu, avšak ale dopouští se zločinu zvláštního, jakod dále v náskoku tomto bude ustanoveno.

§. 7.

Jestliže zločin spáchán byl obsahem tiskopisu nějakého, jsou spíše vydavatel, překladatel, vydavatel, nakladatel nebo obstaravatel prodejce, knihkupec, úředník, při tiskopisech periodických i odpovědný redaktor, jakod vůbec všechny osoby, které při zisku nebo při rozšíření trestného tiskopisu spolupůsobily, vinní týžně zločinem, až vztahují se na ně ustanovení obecná, obsažená v §§. 1., 3., 6., 8., 9., 10. a 11.

§. 8.

Ke zločinu není potřeba, aby čin skutečně byl vykonán. Jí samo počínání zločinu jest zločin, jakmile zlomyšlně vinný přede čin nějaký, který ke skutečnému vykonání vede; zločin ale jest pro nemohoucnost, pro překážku odjinnou v to přilícen anebo něčímto nebyl dokončen.

A přestož má ve všech případech, kde zákon zvláštních výjimek nezabíráje, ustanovení zvláštní, v příčině zločinu nějakého vůbec dané, vztahovati se i na zločin nedokončený, a až skutek nedokončený trestati se má, ušije §. 17., lit. a), týžně trestem, kterýž zločin jest na zločin dokončený.

Kterýž přilícený zločinem označovat se nesmí.

Kterýž jest opodstatněn okolnostmi zločinu.

Pomocí po spáchání zločinu nastavená jest.

Zločinem označovat se nesmí.

Ke zločinu nedokončenému.

§. 9.

Kdo někoho k zločinu nějakého vyhláší, podněcuje nebo osloví hloupě, dopustí se, byli-li působení jeho bez účinku, nedokonalého osvědčil k zločinu tomu, a odsouzen býti má k tomu trestu, kterým by se měl osvědčit na zločin ten, kdyby osvědčen nedokonalý.

§. 10.

Při zločinech, jichžto se někdo dopustí tiskopisně, počíná býti čin trestným, co se týče spisovatele, překladatele, vydavatele, redaktora a nakladatele (§. 7.), ten dohou, když dílo, kterým se má usmelenosobiti, odevzdá se do tisku; co však se týče viníků ostatních, ten dohou, kterým počnau spolupáchati.

§. 11.

Pro způsibky nebo pro vůlní úmysl, jestli že nebyl žádný nevdílný úly čin přede vzat, anebo něco se neopamětuje, což zákonně předpisují, nemůže se někdo bráti v odpovídání.

Hlava druhá.

O trestání zločinů výbec.

§. 12.

Trest zločinů jest smrt zločince, nebo přidání ho v žaláři.

§. 13.

Trest smrti vykonává se prozrazem.

§. 14.

Trest žaláře 485 se podle rozdílné tuhosti na dva stupně. První stupeň ustanoven se slovem „žalář“ bez přídavku, druhý slovy „těžký žalář“.

§. 15.

V prvním stupni trestu žaláře chová se trestanec bez loles, a však úzce, a stravuje se tak, jak to podle předpisů vešlejších s tom vydaných, nebo úlech, kteří jsou vyhláši kadeu, plynáči s sebou zblouzn trestnic, pro takové trestance ustanovených.

Nedovoluje se mu s nikým se scházeti, nemá žádná věcná přilomena, aniž s kým vzamlouvati v jazyku, jenž trest neznamená.

§. 16.

Odsouzený k trestu žaláře druhého stupně přidržuje se lolesy na oděsu. Rozmouvatí s lidmi, ješto nemají přine s jeho kálováním se činiti, dovolí se mu toliko v případech obzvláštních a výšejších.

§. 17.

K trestu žaláře odsuzuje se zločince buď na celý život neb do jistého času. Nejkratější trvá žalář dočasný výbec (§§. 24. a 25.) deset měsíců, nejdéle dvacet let. Čas trestu a vělejší jiny účinek první rozsudku trestního počíná, počnau se v rozsudku

nic jiného nastane, od té chvíle, když vyhlášen byl rozsudek, postí účastník trestu lázeňo dalšího právního prostředku.

Pauzaváči rozdílnosti okolností, které složia světlouj nebo znenáhu, toho nedopuští, aby se v zákone samém na jeden každý případ míra trestu určité ustanovila, tedy se v následujících klauzích ustanoví při každém složení jen pouze čas nejkratšího a nejdelšího, v kterýchžto mezích se vůbec podle velikosti zločin má vyčísiti, jak dlouho má trest trvati.

§. 18.

**Strestovatelnost
spolu se pře-
stí přiměřen.**

S trestem lázeň vždy spojenou býti přibíráváni ku práci. Každý trestanec musí tedy konati tu práci, kterou přikázal trestalce a sebou přimáti.

U přibíráváni těchto prací hleděti se má co možná na stupeň trestu lázeňo, na dosavadní způsob zaměstnávání trestanec a na to, na jakém jsou stupai vadňavosti.

§. 19.

**Krátki se trest
lázeňo zastřeje.**

Trest lázeňo zastřeji se může náma to:

- a) postem;
- b) vyklázaním tvrdého lože;
- c) přibíráváni v samovazbě;
- d) zastřeváni o samoti v temné komůrce;
- e) klázaním holi nebo metlou;
- f) vyposíláním se samoti po vystálení trestu.

§. 20.

**Jak se zastřeje
klázaním postem.**

První a druhý stupeň trestu lázeňo může postem zastřejen býti v tom způsob, že se trestanec některi den dří jen o chléb a voči. Toto však dří se nemá vícekrát, než třikrát v týdai, a to jen ve dnech přetržené po sobě jdoucích.

§. 21.

**V tem místi
tvrdé lože.**

Zastřeáni vyklázaním tvrdého lože náleži v tom, že se trestanecv dají jen káti prána (desky); tato však máta míti samoti, lož ve dnech přetržené po sobě jdoucích, máti častěji, nežli třikrát v týdai.

§. 22.

**Jak dlouho musí
trvati samova-
zba.**

Dřívěni v samovazbě nemá bez přetržení trvati déle jednoho měsíce, a potom teprv může se ho zase stíti, když byl prosl mēse. Ústavně má k trestanecv v čas samovazby alespoň dvakrát za den také docházeti některi z osob dohlédavcích v trestnici, a má se mu dáti přiměřeně zaměstnávati.

§. 23.

**Jak dlouho musí
trvati zastřeáni o
samoti v temné
komůrce.**

Zastřeáni o samoti v temné komůrce nemá bez přetržení trvati déle nežli tři dní, potom může zase máta míti teprv, když byl prosl týden, a včeho vždy trvati může nanejvýš třidecet dní v roce.

§. 24.

**V tem místi
klázaním holi.**

Klázaním náleži u mladěci, kterým není osmnácte roků a u osob ženských v holi metlou, a osob odrostlých pohřívati usatikého v holi holi, může pak se dáti nanejvýš třidecet ran. Klázaním vykonávati se mái toliko na osobách zase proviněcích a teprv po

předcházejícím vyjádření láká, že se jim trestanosti na útrati nezbývá, nemí se pak vykonává po čas trestu vícekrát než jednou, a nikdy veřejně.

§. 25.

Ze země vypovědíti mohou se jen šlechtinci, kteří jsou cizinci, a vypovězení pokládá vztahování se má na veřejné země korunní císařství Rakouského.

§. 26.

S každým odsouzením pro zločin jsou mezi zákony spojeny tyto účinkyové:

- a) Odejmutí vládních hodů tuzemských i cizincemských, šlechtajících oznámení civilních i vojenských;
- b) stráta vládních veřejných titulů i akademických stupňů a hodností, a odejmutí práva, nabýti jich zase neb zase bez povolení Císařova;
- c) vyloučení a odporčivé redakce tiskopisů periodických;
- d) stráta vládního úřadu veřejného nebo vládního úřadu státního veřejného, nahrazení v to úřad občanský, a nepřijímání, dosahování jich zase neb zase bez výslovného povolení Císařova;
- e) při duchovních oznámení a přebýdání a nepřijímání, nabýti takové kdy zase bez výslovného povolení Císařova;
- f) stráta upřechání k soudcovství, advokátskému a notářství, veřejných jednateleství, a vládního zastupování stran před veřejnými úřady;
- g) odejmutí vládních, na předpisech v dávání do penze se ukládajících penzí, pravic, příspěvků na vychování nebo jiných příjmů, jakou i vládních placů a mzdů.

Krom toho zůstávají v moci své ustanovení předpisů občanských, politických a církevních, kterýmiž se s odsouzením pro nějaký zločin ještě jiné škodlivé následky spojují.

Předpis v dáni občanských potrestaných pod dohled policejní spřádají se smlátnutí nařízení, a jimi se i ustanoví, pokud soudové při tom budou mít mezi nějakého placování.

§. 27.

Krom toho jsou však a rozsudky trestními, kterýmiž se zločinec odsouzí k trestu nebo tihlého láká, mezi zákony spojeny zvlášť ještě tyto účinkyové:

- a) Jestli zločinec šlechtic, má se v rozsudku trestním dohoditi, že se zbavuje šlechtictví. Tuto však stráta penze jen on sám, tedy ani jeho manželka ani děti, před vyjímáním rozsudku trestního uplacení;
- b) Zločinec zemřel, pokud čas trestu jeho trvá, ani mezi živými v nějaké jednání, které by jej záležo, vcházení, ani poslední vůli činí. Předtím však jeho úřední nebo právníci pro trest nespektyrající placování své.

§. 28.

Jestliže byl zločin spáchán tiskopisem periodickým, na nějž jest položena kauce, má se krom zločinného trestu vykonání, že kauce, buď celá nebo a částí, propadá k ruce fondu chudých toho místa, kde čin trestný byl spáchán, a sice při zločinech, na

Kdo se může vypovědíti ze země.

Které jsou účinky odsouzení zločinného.

Které jsou účinky odsouzení zločinného.

Účinky odsouzení zločinného.

má se podle zákona může snížit trest více než pětiletého žaláře, od polovice až do plné sumy kaucce; při dočinech, na kterých zákon ustanoví trest pětiletého žaláře ukládá, od tisíce zlatých až do polovice kaucce; a při dočinech, které se ještě těžší trestají, od pěti set zlatých až do tisíce zlatých. Co se týče tohoto propašení kaucce, nemůže soud nikdy jíti pod nejmenší zákonnou míru.

§. 29.

Spáchal se zločin nějaký tiskopisem periodickým, může se krom toho nabídnouti, že se dále vydávání spisu toho až na tři měsíce zastavuje, a pokud okolnosti nevládní přitlačí, že se pokračuje dále.

Mimo to se může pokusiti, když zločin nějaký tiskopisem byl spáchán, nabídnouti, že tiskopis, na trestu hodný znaný, má se zcela nebo a částí změnit a přehrávy, ku zmačenáskobní jeho způsobu, pak státi, platny, fermy, kamery a t. p. změnit.

§. 30.

Ustanovení trestu spisy živnost, patentů, listů a spisů, dle toho, že předpřevládá

Zločin živností není následků takový, který by již dle zákona se zločinem byl spojen, a protož nemůže rozsudkem trestním vyřazena býti. Jestli však ten, kdož byl pro zločin odsouzen, v činnosti živnosti, má soud trestní po vyhlášení rozsudku odříznouti spisy tomu úřadu, ježtož propůjčená živnosti takové přičinil. Pakli by se úřadu tohoto zdálo býti se pomýšleno, povoliti zločincovi, aby po vysazení trestu živností tu provozoval, má učiniti, aby se ona živností odjela, lečťe při tom předpřevládá strany toho vydaných.

Takéž se má přede jíti i tehda, když odsouzený měl patent lodní nebo právo, dle něhož ku plavbě používá. V případě tomto přičinil snížení o stráž práva takového centrálnímu úřadu námořnímu.

§. 31.

Trest vztahuje se jen na zločin.

Jakož trestnost, tak i skutečný trest vztahovati se nemůže na nikoho, než na zločince.

§. 32.

Vše souhlasí jest přiznání, však to má význam.

Trest má se přiznati dle zákona ustanoviti, a nesmí se ani těžší ani mírněji vyměřovati, než jak zákon dle přitomné povahy zločina, a pachatele předpisuje.

§. 33.

Také se nemůže vůbec (§§. 52., 54. a 55.) žádný jiný způsob trestu zločinní ukládati, nežli ten, který v tomto zákoně jest ustanoven. Avšak může trest zastavený snížen býti na přídava vyrovnání mezi zločincem a škodlivcem (§§. 167. a 168.).

§. 34.

Když se spá-
chalo více zločinů;

Spáchali zločin více zločinů, na něž se trest vyšetřování a odsouzení vztahuje, tady potrestati se má podle toho zločinu, na kterýž ostřeji trest uložen jest, hledíc ale při tom i k zločinům ostatním.

§. 35.

anebo když se
zločinové spá-
chali v přechy-
běch a přestupky;
nebo v pře-
stupky.

Předpisu tohoto číselno buď i tady, když se zločinové spácha a přechyby nebo přestupky.

Ustanovení však zvláštních, daných v §§. 28. a 29., uditi se má v tom případě, když se spácha více zločinů, nebo když se spácha zločinové a přechyby anebo a přestupky, krom ostatního trestu zákonného i tady, když i jen jediný ze zločinových se činí trestných spáchán byl obsahem ústápisem. — Taktik se má, když i jen na jediný z těchto zločinových se činí trestných ustanoven jest v tomto nebo v jiném zákonně trest podobný nebo některý z trestů, v §. 240., lit. b) a c) ustanovených, náležti vinníkovi kromě jiného trestu zákonného v každém případě i tento trest zvláštní.

§. 36.

O zločinech,
které podléhá
zákonem spá-
chání v cizozemsku.

Pro zločiny, které podléhá nějaký zákon Rakouského spácha v cizozemsku, nemá, by v tuzemsku postílen, nikdy do cizozemsku vydáván býti, neboť má se k němu, hledíc na zákony země té, kde zločin byl spáchán, přikročiti podle tohoto zákona trestního.

Byli však pro ten čin již v cizozemsku potrestán, má se trest přitpený uplatiti do trestu, jakto se podle tohoto zákona trestního státi.

Rozsudky cizozemských úřadů trestních nemají se v tuzemsku v náležitém případě vykonávati.

§. 37.

O zločinech ze
státního
zákonem: tohoto rozsudků vynořiti (§. 41).

Tě i za cizince, jenž spáchá zločin v státě Rakouském, má se jen podle zákona tohoto rozsudků vynořiti (§. 41).

§. 38.

Když v cizozem-
sku.

Spáchali zločin v cizozemsku zločin volební, vztahující se na stát Rakouský nebo na spolek německý (§. 55), nebo zločin falšování rakouských volebních úředních papírů nebo mincí (§. 106—121); má se k němu přikročiti podle zákona tohoto tak jako k tuzemci.

§. 39.

Spáchali ale zločin v cizozemsku jiný zločin, než jsou zločiny v paragrafe předcházejících, má se, buď v tuzemsku postílen, vždy sice valti do výzvě; jest se ale úhled zvažovati a tím státem, kde zločin spáchal, aby byl vydán.

§. 40.

Kdyby se čin státi zdržal jej přijetí, předsa jiti se má proti cizincem zločinci vůbec podle předpisu tohoto trestního zákona. Jestliže by ale podle trestního zákona toho místa, kde skutek spáchal, byl trest mírnější, trestiti buďti podle tohoto mírnější-

šle náhoda. K investičnímu rozhodnutí přispěje tudíž mimo to vypravězení ze země po dokončení času testování.

§. 41.

Jedli v přihlášce obchodního vyláčení složením z částí státy uzavřeny zvláštní smlouvy, má se počít sích přechod jít.

§. 42.

Práva k užívání
díla proti složením
a) patentování
jeho vypracování.

Patentování složením něčeho se rovná v právu těch, jímž složením bylo odlišeno nebo odlišeno, a jímž se to náleží destrukcí, nebo náhrada od složením, jeho dílů, nebo z jeho částí.

Hlava třetí.

O okolnostech přitěžujících.

§. 43.

Okolnosti přitěžující
okolnosti přitěžující
okolnosti přitěžující.

Zločin jest vůbec tím větší, čím zdravější jest svědomí, čím úspěšnější příprava, a kterou se složením přechod bylo, čím větší škoda tím splněná, nebo ochotností a tím spíše, čím méně se před tím opatřil lze, nebo čím více poctivosti se tím porov.

§. 44.

Zvláštní okolnosti přitěžující jsou:

- a) když bylo spácháno více složením rozličného splněno;
- b) když byl týk složením opětně spácháno;
- c) když byl složením pro stejné složením jít testová;
- d) když jiné k složením uvedl;
- e) když byl přiveden, naveden, náleželom složením od více osob spácháno.

§. 45.

Těž jest to okolnosti přitěžující, když okolnosti v vyšetřování soudce poskytlými nepravdivými okolnostmi oklestiti lidé.

Hlava čtvrtá.

O okolnostech polehčujících.

§. 46.

Okolnosti polehčující, kteréž se vztahují na osobu pachatele, jsou:

- a) Když pachateli není ještě dvanáct let, když jest neštěho rozuma, nebo když vyšetřování jeho bylo velmi zanedbáno;
- b) když před složením byl neštěho chován;
- c) když se ním pokusil, pro strach nebo z pošetlosti složením spáchat;
- d) když v prudkém hašti myslí, ješto povstalo z obyčejného činu lidského, k složením přechod se dal;

Okolnosti polehčující
a) z právní poctivosti;

- e) když více pro příležitost, která se mu z nešťastí náhoda jiného události, k zločinu byl příklán, nežli se z úmyslem napřed rozmyslel na tom ustanoví;
- f) když se ke zločinu těkav obzvláště světlí dal;
- g) když s úmyslem hodlávši škodu způsobenou napravit, nebo dalším zlym následkem předejiti;
- h) když se sám udal a zločin vyvstal, ab' mohl snadno utéci, nebo nepoznamenán zůstati;
- i) když jiné, skryté zločinné vyjví, a k dostavení jich příležitostí a prostředky na ruku dal;
- k) když dle byl zatím proto, že se vyšetřoval bez viny jeho prodáválo.

§. 47.

Okolnosti polehčující, kladie k povaze skutku, jsou:

- a) když zločin udal neúmyslný, v té míře, jak daleko jeho bylo od dokonaní jeho;
- b) když zločin spáchán byl tak, že se pachatel namnohé vzdíral od způsobení větší škody, k čemuž byla příležitost;
- c) když škoda ze zločinu počlá jest neopatrná, nebo když škodující útlava náhodou nebo dohodoucího obdržel.

Hlava pátá.

O ukládání okolností přitěžujících a polehčujících při ustanovování trestu.

§. 48.

Na okolnosti přitěžující má se zvlášť míti jen potud, pokud ta proti nim není okolností polehčujících, a taktož na okolnosti polehčující, pokud proti nim není žádných okolností přitěžujících. V té míře, jakž každý nebo druhé mají převaha, udílí se jich má ku zotročení nebo ke zmírnění trestu.

§. 49.

Při zastřehování nemůže se ani zadržeti způsob trestu, kterýž na každý zločin ustanoven jest, nežli se může trest prodáváti přes čas zákonnem vyměřený.

§. 50.

Při trestu smrti a doživotního žaláře náhodně zotročení může zůstati.

§. 51.

Trest doživotního žaláře má se však na příčinou okolností přitěžujících dle dožítého nebo nejdelšího trvání, kteráž zákon ustanovuje, vyměřiti a zastřehiti podobně jednám nebo více způsobů zastřehování, v §. 18. vyšetřenými.

§. 52.

Když jsou při zločinech, na kterých trest smrti uložen jest, okolnosti polehčující, má sice soudce rozsudek podle zákona vyhlásiti, jinak ale má se dle předpisů a řízení vy-

ky a prvky zločinu.

Okolnosti přitěžující a polehčující přitěžujících i polehčujících.

Kterak jest právo zastřehování zločinu ustanoveno.

Zvlášť má při trestu smrti a doživotního žaláře náhodně zotročení.

Když při trestu doživotního žaláře.

Jak se má zastřehování při zločinech.

4) při trestu smrti daných zločinů. Nedokazali však zločinec v čas společného zločinu ještě druhým ruk věku svého, nelicenci se má místo trestu smrti nebo doživotního žaláře trest tříletého žaláře mezi desíti a dvaceti lety.

§. 53.

5) v případech jiných. Ve všech jiných případech se pravidelně ustanovuje, že se pro okolnosti polehčující má spůsob trestu, anž čas, po který trest dle zákona trvati má, snížitii nemůže, nleže že se čas trestu snížitii má v těch tolika masech, jež zákonem připsányj.

§. 54.

6) kdy má místo mírnějšího práva pokračovat. Při zločinech, na které není delší trest ustanoven delší na pět let, může nejen žalář v určitém stupě snížitii, snížit i čas, po který dle zákona trvati má, i pod 6 měsíců snížitii býti, když se více a to takových okolností polehčujících sejde, a nleže a důvodem snížitii se dá, že se zločinec pokají.

§. 55.

7) kdy se má trest snížitii. Také se má při zločinech, jichžto trest by podle zákona neměl trvati přes pět let, na sníženou řádnu snítii máti, a možná by jí a toho, když trest dle trval, ve výšivě důležitá škoda, může se trest i pod šest měsíců snížitii, avšak jen na ten spůsob, aby se, až by byl trest žaláře dle trval, nahradilo se jedním nebo více zastupení, v §. 19 vyčtenými.

Hlava šestá.

O rozličných druzích zločinů.

§. 56.

8) jak zločinnosti rozličný. Zločinnosti sahají buď na společnou hospodárnost přízvu ve svazku státním, ve veřejných upatřeních, nebo ve veřejné důvěře, anebo porušují hospodárnost lidí jednotlivých, vz se týče osob, jmění, svobody, nebo jiných práv.

§. 57.

9) jakým způsobem zločinnosti rozličný. Podle tohoto ustánu prokládají se tízta na rozličné druzy zločinů:

1. Velezná.
2. Urážení Veleznosti a její důstojného domu.
3. Ražení veřejného pokoje.
4. Podvržení.
5. Zločin.
6. Veřejné násilí násilným jednáním proti stromádkům, k vyjednávání náležitosti veřejných svazků, proti soudu nebo proti jednomu členu veřejného.
7. Veřejné násilí násilným jednáním proti korporacím národním ustanovým nebo proti stromádkům, jichžto se užívají pod zastupěním nebo důsledkem veřejného úřadu.

8. Veřejně známé násilným vstápením ruky na osoby veřejnostenské nebo občepředně jim hrazením ve věcech úředních.
9. Veřejně známé násilným vpadením do cizího nemovitého statku.
10. Veřejně známé násilným ukradením na cizí majetnosti.
11. Veřejně známé násilným činům nebo spornostem v okolnostech známé občepřednějch.
12. Veřejně známé násilným porušením nebo přerušením telegrafu státního.
13. Veřejně známé hrubším lidí.
14. Veřejně známé bezprádným obznamením osobí svobody švédka.
15. Veřejně známé nakládáním s švédkem jako s otrokem.
16. Veřejně známé násilím.
17. Veřejně známé vydíráním.
18. Veřejně známé občepředněm hrazením.
19. Žití užívání mezi švédki.
20. Falšování veřejnějch úředních papírů.
21. Falšování mince.
22. Rušení náboženství.
23. Násilné násilím.
24. Zprávní.
25. Jití násilím násilím.
26. Vražda.
27. Zabití.
28. Vykradení plodu ze švédka.
29. Zranění dítěte.
30. Těžké násilím na tělo.
31. Souboj.
32. Zabití.
33. Kradení.
34. Zprávní.
35. Loupež.
36. Podvod.
37. Drojnéobně mandátů.
38. Útoky na cti.
39. Násilným násilím.

Hlava sedmá.

O zločiněch veřejné, usazení Validitstva a údrž domu cizáckého, a rušení veřejného pokoje.

§. 38.

Zločina veřejné dopustí se: kdo něco předse vezme, a) činně se má osobě Cizího Pána na tělo, na zdraví neb na svobodě ublížit nebo

Článek se dopustí zločinu veřejného.

nebo jeho v nebezpečnosti zdraví, nebo překážka nějaká u výkonu práva jeho vladářských společníků; — nebo

- b) což by bylo k tomu nastrojeno, aby se firma stala násilně závislá; — anebo
 c) šel nějaká od jednotného svazku státního nebo obvodu země československého odtrhla, nebo aby se stala společník nebo spoláček nějaké nebezpečnosti zdraví, nebo nějaká opora neb váha občanská zdraví; neboť by se to stalo veřejně nebo v úkrytosti, od osob jednotlivých nebo ve spojeních, uzavřením, vyhlášením, poskytnutím, svěřením obrvy, písemem, díky tiskovým nebo vyobrazením, radou nebo slavným skutkem, námosem ke zdraví nebo nezábranně k ně, vyjavením tajnosti nebo úkladě, jedlo k takovým úkladem vedou, poskytnutím, najímáním, vyvrácením, poskytnutím nebo jakým koliv činem k tomu směřujícím, byl i byl učinil bez úniku. —

Směřujíc se jmenovanými tato činy proti bytosti, celosti, bezpečnosti nebo proti ústavě spolek národného, posuzovati a trestati se mají činně ti sč na volebním.

§. 59.

Trest volební.

Pro tento zločin má se ukládati trest smrti:

- a) každému, kdož se dopustí činu některého, v §. 58, lit. a) jmenovaného, byl ten čin byl i učinil bez úniku;
 b) přivoláním, návedením, nácláčením a všem tím osobám, ježto při podnikání volebním společníků, v §. 58, lit. b) a c) jmenovaných, přinesl spolupůsobilý. —
 Na ty však, ježto se podnikání takového úkladem učinili společením vzdáleným, ukládá se má trest téžkého žalobě od desíti až do dvaceti let, jestli sč podnikání nebo pachatel učinil nebezpečný, trest téžkého žalobě až do smrti.

- c) Vyháněním konvočně náde, poskytnutím anebo hleděním ke zdraví veřejní, veřejně nebo před více lidmi pronášením, díky tiskovým, rozšířením vyobrazením nebo spisy k činu některému v §. 58. jmenovanému, a nebylíc přičiněn tato opojeno s nějakým jiným úkladem podnikáním a učinil bez úniku (§. 59) tetaty se ukládati má téžký žalobě mezi desíti a dvaceti lety.

Ze škody, státním volebním státní nebo osobám soukromým společením, práve jest každý vinník celým svým žalim.

§. 60.

Kdo úmyslně opomněl překážiti podnikání nějakému, na volebním se vztahujícím, jarně snadno a bez nebezpečnosti zdraví, svých sourodákův (§. 216), nebo osob, pod jeho nákosní ochranou postavených, v dalším jeho postupování překážiti mohl, čin se toho státním společením, a potrestán bud: téžkým žalobem od pěti až do desíti let.

Kdo jest společníkem volebním, anebo společníkem volebním, anebo společníkem volebním, anebo společníkem volebním,

§. 61.

Kj spornostim
rozhodnutí.)

I ten čin se považujejným volebním, když úmyslně opozitně oznámiti úřadu nějaké podánívolné volebního nebo nějakou osobu, o kteréž má podánívolné takové oznámeno jest, pokud oznámení toto učiniti mohl, nerydaje v nebezpečnosti ani sebe, ani svých sourodnicův (§. 216.), nebo osob, pod jeho nákladem ochránou postavených, a pokud v okolnosti na jevo nerychál, že, nákladem se oznámení nezúčastní, škodlivého následku již ohrožiti se nem. Spornost takový potrestán buď též téžkým žalářem od pěti až do desíti let.

§. 62.

Když učiní se
účiněním úřadu
převážně.

Kdo se postaví v spojení nějaké, k volebního souhlasu, potom ale činje toho, údy jeho, jejich pravidla, úmysly a předsavzení vrchnosti v takový čas objevi, když ještě byly tajné, a škodě se mohlo přeházniti, tomu se připovídá, že učiněno bude všeho trestu a že se učiněno oznámení zachová v tajnosti.

§. 63.

Kdo se dopustí
účiněním Voličovstva.

Kdo poruší úřadu k Ústavě, nechtě se to stane osobám úřadním, provádějným volebním nebo před více lidmi haněním, rouháním neb posměškem, díly tiskovými, sdělováním nebo rozšiřováním vyobrazení nebo spisů, dopustí se složitě účiněním Voličovstva, a potrestán se má téžkým žalářem od jednoho až do pěti let.

§. 64.

Kdo se dopustí
účiněním úřadu
dům ústav-
ní.

Jestliže se činil takový, nebo skutkem úřadění vznikou předem proti jiným úřadům dům ústavní, potrestán se má jakožto složitě žalářem od jednoho až do pěti let, až nejvyšší složitě, na kterých složen jest trest úřad.

§. 65.

Kdo se dopustí
účiněním úřad-
ním veřej-
ně pokojně.

Složitě rušení volebního pokojně dopustí se ten, když hledí veřejně nebo před více lidmi, nebo v dílech tiskových, rozšiřovaných spisech nebo vyobrazeních

- a) popuditi k opovržením osobou Ústavou, jednatým státním osobám ústavní, formou vlády nebo správy státní, nebo hledí popuditi k nemísti k nim, anebo
- b) když vyhláši podnětuje nebo svádí hledí k neposlušnosti, k spiknutí se nebo k odporu proti ústavě, nářadění, nářadění nebo spiknutí ústaví nebo jiných úřadů volebních, k odplivání ústaví nebo ústaví, k porušením volebních nářadění. Stejně složitě dopustí se i ten,
- c) když hledí sváditi spojení, která si za úřad hledou některý z úřadů trestných, pod lit. a) a b) jmenovaných, nebo když jiní svádí hledí k účastnosti ve spojení takových, anebo sám v nich má jakým koliv způsobem účastnosti.

Trest složitě tohoto jest téžkým žalář od jednoho až do pěti let.

§. 66.

Kdo se náctěřně a činů v §. 65. jmenovaných dopustí proti náctěřnému námořnímu státu spojovému nebo proti hlavě náctěřně se státi těchto, vinným se činí, až není to alibi, na kterých alibech jest trest 12M, též alibem vůbec veřejně pokaje, a potrestán se má každým od jednoho až do pěti let, jsouli ale okolnosti příšernější, náctěm každým od pěti až do desíti let.

Těchto alibech dopustí se, a potrestán býti má týž způsobem ten, kdož předem vezme náctěry a činů těchto proti náctěřnému jinému státu cizímu nebo proti hlavě jeho, pokud náctěry jeho nebo vládnutí náctěřně usouzená veřejnosti jest poskytnuta, a v činnosti Rakouského zákona vyhlášena.

§. 67.

Kdo se dopustí
alibem vy-
státí (přepis-
ství) a jiných
dovozních a
vývozních.

Kdo okolností neb věcí takových, které se vztahují na vojenské hájení státu nebo na operace armády, v tom úmyslu vyřídí, aby o nich jakým koli způsobem vědět dal nepříteli; anebo kdo v das pokaje takové přípravy neb takové věci, ježto se vztahují na náctěrem mezi státi nebo na vojenské jeho hájení, a kterých státi nežní nebo rozpuštěnje veřejně, v tom úmyslu vyřídí, aby o nich vědět dal cizímu státu, dopustí se alibem vyřídění (špehování), a vyřídění i potrestán bude od osmi vojenských podlé předpisů o tom vládně vydaných.

Týž způsobem vyříděvatí a trestati se mají i jiná doznanosti a nepřítelům a jiná potáknutí, ježto se souvšly cizímu Rakouské armádě nebo vojsku a ni operováním způsobů škodu nebo nepříteli prospěch.

Hlava osmá.

O podvádění a zneužití.

§. 68.

Co jest podvádění.

Souzení více osob, aby vrchnosti náctěm činily odpor, jest alibi podvádění; anebli se takový odpor děje v tom úmyslu, aby se náctě vynutilo, aby se náctě poslušnosti náctě, kterou na náctě nakupovali, aby se náctě náctě nebo vykonání veřejně znanou zemřilo neb jakým koli způsobem veřejně pokaj lidí.

Při tom jest vše jedno, státi náctě aneblije proti náctě, proti osobě vrchnostenská, proti úředníku, proti vykonání, proti náctě nebo služebníku úřadu státního nebo občanského, proti státi cizímu, finanční nebo vojenské, nebo proti činnosti, anebo proti úředníku ležím, k náctěm lidí ustanovením, býti i býti ve státi neznanosti, jen když jest od příslušného úřadu zeměkoučím pod příkazu vzat, nebo proti osobám k lidem dokládajícím, týž způsobem pod příkazu vzaty, nebo proti osobě, k dokládce na státních nebo neznaných Rakouských, nebo k obstarávání jiný na nich, nebo k obstarání neb obstarávání státního telegrafu náctě, pokud osoby tyto vykonávají náctě vrchnostenský, anebo konají úřad náctě nebo svou službu.

§. 69.

Každý dopustí se postvičení, kdo se k rozrušení přiblíží, budli to hned a počátkem, nebo teprve v dalším běhu.

§. 70.

Ti, kdož při postvičení setrvají v odporu proti vrchnostenským osobám nebo strážníkům, k utišení nepokoje přicházejícím, spadají v trest tříletého žaláře od pěti až do desíti let, a jsoucí zároveň pobuřovatelé a náhleďci, od desíti až do dvaceti let.

§. 71.

Mimo případ, obsažený v paragrafu předcházejícím, odsouzení byli mají pobuřovatelé a náhleďci k trestu tříletého žaláře od pěti až do desíti let, ostatní pak spoluvinníci podle nebezpečnosti, škodlivosti a jich úšastenství od jednoho až do pěti let.

§. 72.

Jestli že se nepokoj povstávající bez dalšího nebezpečného vypuknutí brzy zase utíhl, ukáží se má pobuřovatelům a náhleďkům žalář mezi jedním a pěti lety, ostatním pak vinským mezi šesti měsíci a jedním rokem.

§. 73.

Přijde-li to při nějakém zrození, a jako kodi příčina povstání, upraveno proti napomenutí, kterým bylo od úřadu napřed učiněno, a sjednocením prostředků skutečně následných tak daleko, že k navrácení pokoje a pořádku užiti potřebí moci mimořádné, tehdy jest to ukázané, a každý dopustí se toho zločinu, kdo se zrození takového učiní účastným.

§. 74.

Když nastane potřeba učiniti zhoštění přítrk nějakým soudem, tehdy má míste trest smrti podle předpisů v zákoně o řízení obžalovaných.

§. 75.

Kromě nějakého soudu odsouzení každý pobuřovatelé a náhleďci k trestu tříletého žaláře od desíti až do dvaceti let, a jestli úmysl velmi zlomyšlný a nebezpečný, až do smrti.

Ostatní spoluvinníci potrestáni buďte tříletým žalářem od jednoho až do pěti let, jestli ale zlomyšlnost a úšastenství větší, od pěti až do desíti let.

Hlava devátá.

O veřejném násill.

§. 76.

Zločin veřejného násill spáchá se v následujících případech:

Případ první. Když někdo sám o sobě, nebo spojiv se s jinými, shromáždí, k vyjednávaní násillivosti veřejných od vlády zvolané, soud nebo jiný veřejný úřad v nich od vlády zvolané, jeho se sejmě, v jeho bytosti nebo přiblížení násillé přerouje nebo mu v tom ná-

Jak se trestuje
zločin ten.

Co jest zhoš-
tením.

Jak se trestuje
už při nějakém
zrození.

Co trestuje zločin
ten.

Veřejný násill
pochází ze:
1) Násillivým je-
stváním proti
shromáždění, k
vyjednávaní ná-
sillivosti veřej-
k volání od vlády
zvolané, jeho se sejmě,

§ 76. U soudu nebo jiného veřejného úřadu;

slibů přebíhá, nebo na usazení jeho nechráněným hrazením přibíhá k němu, až nežli šim ten jiným způsobem.

§. 77.

Trvat zločin
toto.

Zločin tento potrestán buď těžkým žalářem od jednoho až do pěti let, a jsoucí okolností světlě přitěžujících, až do desíti let.

§) Někdy (je-li
soudu první
korporací ná-
hodou zprávy
nepřítelství
náležející, je-li
se odňavajících
společně nebo
odděleně
odňavajících
odňavajících)

§. 78.

Případ druhý. Týžeb zločinem vinným se čini ten, kdož se dopustí činu odňavajících v §. 76. jenomovného první korporací náhodou zprávy nebo první zločinem odňavajících, je-li se odňavajících pod společně nebo odděleně odňavajících úřadu.

§. 79.

Trvat zločin
toto.

Zločin tento potrestán buď těžkým žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku, a jsoucí okolností světlě přitěžujících, až do pěti let.

§. 80.

Pakli někdo k činu některému, v §§. 76 a 78 jenomovnému, jednal, veděl nebo před více lidmi pronášel, nebo dleř tiskem, rozšiřováním vyhledáním nebo spisy vyhledal, podnětal nebo někoho svesti hleděl, a nebyli přičtení toto s nějakým jiným zločinem podnětům spojeny, a zůstali bez úšlehu (§. 9.), tehdy se má v případech, v §. 76. přivedených, náležeti žalář od jednoho až do pěti let, v případech ale, přivedených v §. 78., od šesti měsíců až do jednoho roku.

§. 81.

§) Někdy (je-li
výkonem sou-
du vzhledem
až soudu nebo
odňavajících
je-li zprávy ve
všech úřad-
ních)

Případ třetí. Když někdo sám s někým, nebo když i více lidí, a však neuvěří se, některý z nich v §. 80. jenomovný s vykonáváním rozhodnutí rozhodnutí, nebo v konání jejího úřadu nebo služby v tom činy, aby se vykonání toto usadilo, nechráněnou pohledkou nebo skutočným násilím vataženou, až od činu odešel a bez parání, se spouští; anebo některého z lidí těchto se dopustí, aby vynutil nějaký jednání úřední nebo konání služby.

§. 82.

Trvat zločin
toto.

Takový zločin potrestán buď těžkým žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku; pakli by ale odpor byl se stal zločin, nebo by při něm usazení náhodou bylo náhodou nebo někdo byl parání, anebo byli by proto bývali vykonáni, aby se jim nějaký jednání úřední nebo konání služby vynutilo, až jednoho až do pěti let.

§. 83.

§) Někdy (je-li
vykonáním do-
státka nemoci-
toto státní)

Případ čtvrtý. Když se, opovrhovavě, s více lidmi nechráněně, násilím upadnutím přerušil pokojně držení penězovostí, nebo při nálež na ně se vatažených, a nebo když se i bez penězovostí hrubě vtrhuje do někoho domu, nebo příbytku, a tam se násilím vykoná na osobě jeho, nebo na jeho věcech domáckých, na jmění a statku; nežli se to děje proto, aby se vada pomsta pro domnělé bezpráví, aby se provedlo nějaké právo vyhledávané, aby se vynutil nějaký slib nebo prostředek průvodní, nebo aby se jinak dosti úšlehu nějakému učiti.

§. 84.

Trest odnětí
těl.

Předeem takového násilí upadá v trest tělesného zbavení od jednoho až do pěti let. Ti, kteří se dali učiti za pomocníky, potrestáni bývají žalářem od desíti měsíců až do jednoho roku.

§. 85.

c) Zlomyslné
ukončení na
cizí majetnosti;

Případ pátý. Jiná zlomyslná ukončení na cizí majetnosti pokládají se maji za ukončení násilím, když budou:

- a) škoda, která z toho plyná, anebo kterak pachatel v úmyslu měl, převyšuje pět a dvacet slatých; nebo když, následkě na velikou škodu,
- b) vzejší z toho málo nebezpečnosti života, zdraví neb bezpečnosti těla lidem, anebo ve větší míře cizí majetnosti; nebo když
- c) zlomyslné ukončení uplatilo se na koleznících, nechtě se jeda po nich provozuje sílou parů nebo hou ať, nebo na náložkách k nim sloužících, prostředcích dopravních, strojích, nářadích neb jiných věcech, jež se k provozování jedy učíni, nebo na lodích parních, strojích parních, kotlech parních, dílech vadaích, mostech, přístrojích v kaniích, nebo když vůbec se uplatilo v okolnostech veliké nebezpečí.

§. 86.

Trest odnětí
těl.

Trest odnětí tohoto jest v případe, pod lit. a) předcházejícího paragrafu přivedením, těžký žalář od desíti měsíců až do jednoho roku, v případech ale, přivedených pod lit. b) a c), těžký žalář od jednoho až do pěti let, a podle velikosti zlomyslnosti a nebezpečnosti až i do desíti let.

Všechní však z ukončení skutečně nehoda jiným an zdraví, bezpečnosti těla nebo ve větší míře na majetnosti, potrestáni budou vlněti těžkým žalářem od desíti až do dvaceti let, a jsoucí okolnosti veličtí přitěžující, těžkým žalářem až do smrti. Pocházi ale z ukončení takového smrti člověka a mohli to pachatel předvídati, potrestán buď smrti.

§. 87.

d) Zlomyslné
zabavení nebo
oponování v
oblastech
veliké nebez-
pečnosti;

Případ šestý. Těhoté odnětí dává se i tom, kdož jakým kodr jiným způsobem, an zlomyslnosti předeem vstúpil, nebo zlomyslným zanedbaním provinností, kteráž má při provozování jedy koleznické nebo při dílech neb podobnostech, v §§. 85. lit. c) jmenovaných, náhod, nebezpečnosti některé v §. 85. lit. b) jmenované způsobě.

§. 88.

Trest odnětí
těl.

Trest odnětí tohoto jest těžký žalář od jednoho až do pěti let, podle velikosti zlomyslnosti a nebezpečnosti až i do desíti let. — Jestli tu však některé z dalších okolností přitěžujících, v §. 86. dočtených, učíni se má trestů vyšších, taneč se to ustanovených.

§. 89.

e) Zlomyslné
přerušeni nebo
přerušeni te-
legrafu státního;

Případ sedmý. Páržení zlomyslné některé části telegrafu státního a veliké zlomyslné přerušeni v obstarávání tohoto úřadu státního, jakol i veliké zlomyslné zanedbaní jeho, potrestáni se mají, následkě na to, náhodě škoda cizí, jakolito

služin vojenského násl. téžkya kalářem od šesti měsíců až do jednoho roku, a jestli škoda světlíe dlečidla, anebo jestli tu světlíet nebezpečnost, od jednoho až do pěti let.

§. 90.

b) Kradlivost
1901.

Případ osmý. Když se někdo bez vědomí a přivolení lidné vrchnosti souznaí čloučka nějakého lůh nebo náslíat, aby jej nímno vůli jeho vydal v moc nahrazeníem.

§. 91.

Trest svláno
tahu.

Na tento slúčin se má za trest svláno třečy kalář od pěti až do deseti let, kterýž se viák až do dvaceti let prodloužiti může, byli ten, a nímž se ale nákládá, vydán v nebezpečností života, nebo v nebezpečnosti, že svobody opět nedosáhne.

§. 92.

a) Kdo se vydává
a trestu št. kalář
bez přivolení
vrchní.

Kdo, anáže k tomu povolání světlíatka od vlné, do jiné svláby vojenské, anélt císařsko-ukrauské, lid, verhuje, nebo kdo v čas svláby verhuje vojáky neb svlátno svlátné, k vojsku náslíat, i třeba jen posta, aby se osadili v člích zemích, anebo kdo se takového času dopusti kradení lůh, aby vojáky jiním, anélt císařsko-ukrauském, přivodil rekuty, nebo čísním svláto anéty k vojsku náslíat na osvobůky, dopusti se nedovoleného svobození, a vyčleřován i postavení kade od svláty vojenských podlé předpisů světlíatů a ten vydaných.

§. 93.

b) Neoprávně
svobození
svobody svobození
(svláto).

Případ devátý. Když někdo s své moce vůli čloučka, nade nímž mu podle zákona lidné moce náplňat, a kterýchž sváčí přičiny ani pohřbívati za svobíce, ani mítí jej a čloučkem za škodlivého nebo nebezpečného čloučka, nebo když mu jakýs kade svlátoem v svláto svobody osobní přecháti: anebo, když někdo, i když se příčina přede svlátoem obstaráni podstatou býtí vidíla, svobozně opomine, dáti o tom kade lidné vrchnosti svláti.

§. 94.

Trest svláno
tahu.

Trest svláto tohoto jest kalář od šesti měsíců až do jednoho roku. Paklby obstaraní bylo trestné dle tři dnů, anebo by obstaraní byl trest škoda nějakou, nebo krom svláto svobody jestli jinou svobozní: třečy svláto se má třečy kalář od jednoho až do pěti let.

§. 95.

b) Nákládání
svlátoem jako
a svobození:

Případ desátý. Půstředk se svlátoem Rakouském ani svobozní ani vykonáníem moce nějaké k němu se svlátoem svlátoem, a každý strok tu člví stane se svobozníem, když svobozní na císařsko-ukrauskou ploduňku i jen na rakouskou lůh, a taktéž i v svobozní svláto svobody své náslíat tu člví, v kteréž se post jakýs kade čloučkem co strok nákládání podstatou svlátoem Rakouského svobození, přeché dopusti se kalář, kdo strokovi na sebe převodníem v svlátoem osobní jeho svobody přechéti, anebo jej v svobozní nebo v svobozní svobození zase dáti na stroka na nákládání převod, jako i každý kapitul kade, kterýž i jen převodní jednoho nebo více stroků převoz, aneb strokovi

na loď rakouskou příslušná svobody osobní, tím nábytko, uložení předmětů neb jinými předměty dopustil, sčítanu veřejného náslí, a potrestán bude těžkým žalářem od jednání až do pěti let.

Pakli by ale kapitan loď rakouská neb jiný rakouský poddaný obchod v strachch provozoval dále, potrestán bude trest těžkého žaláře do desíti let, a bytli by obchodem náslí přitahoval, až do dvacíti let.

§. 96.

b) Ústavní:

Případ jedenáctý. Když někdo osoba ženskou v úmyslu, k ženění nebo smilstvu snábjícím, mimo vůli její náslí nebo loď unese; anebo když někdo vdanou osobu ženskou, náslí s vůli její, manželství; když dítě rodilím; porušenou poručkovi anebo opatrovateli leti anebo náslí unese, nechtí úmysl podniknutí toho byl žením nebo nebyl.

§. 97.

Trest žalářem
třináct.

Trest ústavní náme vůli osoby unesené, nebo unesení osoby, která ještě čtrnáctý rok věku svého nedokonala, jest těžký žalář od pěti až do desíti let, ale toho, jakých prostředkův se užívá, a dle úmysl toho náslí, kterých bylo obzvláštně nebo z toho počtu. Bytli ale osobě unesené alespoň již čtrnácte roků, a rozšířil k tomu, náslí se má těžký žalář od desíti náslí až do jednání roků.

§. 98.

m) Ústavní:

Případ dvanactý. Zločin veřejného náslí vydrážením dopustil se ten, kdo

a) osobě nějaké náslí učinil, aby jí přivodil k nějakému ženění, dopustil nebo opomněl, až nechtí čia jeho náslí unese takový, na náslí náslí jest trest těžký.

Pod touté vydrážením dopustil se též náslí ten, kdo

b) sám nebo prostředkem jiných, písemně nebo ústně, anebo jiným způsobem, náslí jedné své anebo ho unesl, v tom úmyslu náslí unese žením obličejem na náslí, na svobodu, na cti nebo na majetnosti, aby na náslí vyvlastil nějaké žením, dopustil nebo opomněl, až jestli pohrdl taková, že se jí náslí v tom, žením bylo žením, kladě na okolnosti a osobní povahu jeho, nebo na důležitost toho náslí, kterých bylo vyhráženo, vabuditi důvodně obzvláštní; gli tom jest vše jedno, náslí jestli žením náslí vše proti tomu, žením bylo žením, proti rodině jeho a jeho příbuzným, anebo proti jiným osobám, pod osobou jeho postaveným, a náslí pohrdlka náslí nějakého čia náslí.

§. 99.

ni Nesvobodný
čím žením.

Případ třináctý. Kdo pohrdlky, v §. 98. přivedeně a takové, že se jí způsobem tím žením vabuditi náslí důvodně obzvláštní, náslí i jen v tom úmyslu, aby náslí unese jednání osobu, obec neb okres uvedl v strach a nepokoj, dopustil se zločin veřejného náslí nesvobodným žením.

§. 100.

Trest zločinů
spáchaných
dřívě
zákonem

Trest zločinů dřív předcházejících, v §§. 98. a 99. jmenovaných, jest těžký žalob od šesti měsíců až do jednoho roku.

Jestli okolností příslušných, vzniká když ten, s nímž se ale jednalo, učiněným zločinem nebo nechraběnou pokrůtkou po delší čas v trapný stav byl uveden; — když se hrozí uzdravení nebo napravení; — když škoda, kterou se hrozí, převyšuje tisíc zlatých, nebo když škoda, která by z vynucenímho konání, dopuštení nebo opominutí posla, převyšuje tři sta zlatých; anebo kdyžby pokrůtka směřovala proti celým obcím nebo okresům, vyměřen buď za trest těžký žalob od jednoho až do pěti let.

Hlava desátá.

O něm udivání mezi úřední.

§. 101.

Kdo se dopustí
zločinů
udivání
úřední.

Každý úředník státní nebo obecní, kterýž v úřadě, jímž zastává jest, mezi sebou svědčí jakým koli způsobem ale užívá, aby někomu, ať jest to státní, obec nějaká nebo jiná osoba, škodu způsobil, dopustí se takovým svým užíváním zločinu, anebo se byl k tomu svěsti dal zléstostí, nebo jinak zléstivostí anebo vedlejšími úmysly.

Za úředníka pokládá se má ten, kdož mezi rozkazem veřejného, příkazu nebo prostředněho dáního, buď na pod příkazem nebo nebuď, povinen jest, obstarávati příkaz vlády.

§. 102.

V takových okolnostech dopustí se zločinu toho užívá:

- a) zločin, státní zástupce nebo jiný úředník ústavnostenský, jakouž i každý jiný úředník v povinnostech postavený, kterýž se od zákonného pláči povinnosti své úřední odvrátiti dá;
- b) každý úředník, kterýž se cílech úředních, tudíž i osob, kterýž při užívání nebo vyhotovení nějaké listiny úřední vypravuje nepravdu;
- c) kdo tajemství úřední jemu svědčené způsobem nechraběným vyjeví; kdo listinu pod dohled úřední jemu svědčenou ukaže, nebo ji někomu proti povinnosti ukáže;
- d) zdržeti nebo jiný příslušný zástupce, kterýž straně své za újmu při užívání spíše právních nebo jinak radou a skutkem jest napáčenou odpírati.

§. 103.

Trest zločinů
tého.

Trest zločinů tohoto jest těžký žalob od jednoho až do pěti let. Podle toho, jak zločinností a škoda jest velká, může se žalob prodloužiti i až do desíti let.

§. 104.

Jak se hrozí
trestem
zákonem
v
zákoně
úřední.

Úředník, kterýž při spravování spornosti, při poskytování služeb, nebo při rozhodování a veřejných úředních úřadích veřejně sice podle povinnosti koná, a však

aky jej konal, sám nebo skrze jiné dar přijme, anebo jinak tedy nějaký prospěch k sobě obrátí, nebo sobě přivolí dá; taktéž i ten, kdož se tím výše při vedení svých prací úředních k nějaké stranosti svěsti dá, potrestán býti má žalářem mezi šestí měsíci a jedním rokem. Také povinen jest, sklidit dar, který obdržel, nebo hodnota jeho, k fondu chudých toho místa, kde se staložna dopustil.

§. 105.

Kdo se dopustí
nežádoucího
k obdržení
nebo
místní
místní.

Kdo souhlasí cizím nebo třetímu, státního zastupce, anebo v případech, když se propůjčuje služba, nebo se rozhoduje záležitostí veřejné, jakého koliv úředníka úřadu nějakým k stranosti nebo k porušení povinnosti úřední svěsti škodit, dopustí se zločinu; nechtěl dopustit směřuje k jeho vlastním prospěchům nebo ku prospěchům osoby jiné, nechtěl se mu vzdati nebo vzdáti.

Trest takového zločinu jest žalář od šesti měsíců až do jednoho roku; jestli však byl velká škoda byla skutečně způsobena škoda zranění, tresty žalář od jednoho až do pěti let. Kromě toho sklidit se má dar, který byl podán nebo skutečně dán, k fondu chudých místa toho.

HLAVA JEDENÁCTÁ.

O falšování veřejných úředních papírů.

§. 106.

Falšování ve-
řejných úřed-
ních papírů
falšování
T. Společnosti
místní.

Zločin falšování veřejných úředních papírů dopustí se ten, kdož veřejně úřední papíry, jako mají platnost minec, anebo špičky dlužní, od některé veřejné pokladnice vydá, jinak se pokládá placení jízdy nebo ročního dlužného, nebo kopony neb takový k nim záležitosti napodobuje. Půl toho jest vin jedno, zdalek napodobování úřední papíry jsou tuzemské, nebo zdalek to jsou úřední papíry říšenské, pod jakým koliv jménem vyhotovené; zdalek jsou k obdržení společnosti neb nejsem společnosti; zdalek byly již vydány a škoda a toho patla čili nic.

Noty a špičky, od výsadního rakouského banko národního vyhotovené, jakož i špičky dlužní, vydané od nějakého tuzemského, od úřadu schváleného, veřejného úřadu úředního, a záležitosti k nim kopony a takový pokládají se veřejným papírem úředním za rovné.

§. 107.

Kdož jest
falšování
místní.

Společnostem zločin toho jest, kdož erby, na veřejných papírech úředních obyčejných, rytin napodobuje, papír, kolkováda, matrice, písma, listy nebo cokoliv k děláni falšování úředních papírů hoditi se může, i třeba jen jednotlivý kus toho, kterým anby tím k napodobení napomohl, vědomí dodá, nebo jakým koliv způsobem k napodobování spolupůsobil, byl i spolupůsobil jeho bylo zůstalo ten článek.

§. 108.

Trest:
napodobování
veřejných úřed-
ních papírů,
jakož i jiných
místních
místních
místních
místních
místních

Byli nějaký veřejný úřední papír, ještě má platnost minec, skutečně zhotoven a stal se zhotoven nástrojem, jestli se uměním napodoboval papírů těchto umaděje, od soudu buď jak napodobitel, tak i každý spolupůsobil k trestnému žaláři až do

smrti; — stalo se ale napodobení písem nebo nástrojemi jinými nežli dotčeného způsobu, k téžkému žaláři od pěti až do dvacíti let.

§. 109.

Byliť trusty valobny buditel i na čestnáku, kterýž, srozumě se s napodoběním, s některým spoluzákonem nebo s jinými čestnáky, takové napodobené veřejné listinné papíry vydal, neboť se to srozuměni stalo před napodoběním, mezi napodoběním nebo po napodoběni.

§. 110.

Byliť napodobování veřejných úředních papírů, ježto mají platnost mince, sice předse vzato, nebyliť ale dokazána, tehdy potrestán buď každý, kdo k tomu spolupřičinil, stalo se napodoběním neobkovaně (§. 8.) nástrojemi, jině se znanoběhoběním usadilaje, téžkým žalářem od pěti až do desíti let, a jestli to učinil neobkovaně, od desíti až do dvacíti let; — kromě toho ale téžkým žalářem od jednoho až do pěti, a jestli okolnosti učiněti přičítající, od pěti až do desíti let.

§. 111.

Byliť opis dřívě, od nějaké veřejné pokladnice vydány, skutečně shledan a stalo se shledaně nás rojně, jině se znanoběhoběním papírů téžké usadilaje, odobran buď jak napodobitel, tak i každý spolupřičinil k téžkému žaláři od desíti až do dvacíti let; — stalo se ale napodobení písem nebo nástrojemi jinými nežli dotčeného způsobu, k téžkému žaláři od pěti až do desíti let.

§. 112.

V stejný trest upadl čestnáku, kterýž ve srozuměni (§. 109.) takové napodobené veřejné papíry úřední vydal.

§. 113.

Byliť napodobování takových listinných papírů sice předse vzato, nebyliť ale dokazána, tehdy potrestán buď každý, kdo k tomu spolupřičinil, stalo se napodoběním neobkovaně (§. 8.) nástrojemi, jině se znanoběhoběním usadilaje, téžkým žalářem od pěti až do desíti let; — kromě toho ale téžkým žalářem od jednoho až do pěti let.

§. 114.

Falšování veřejných úředních papírů všem jest i ten, kdož
 a) tako té (§. 106) pravé papíry učinilaje ve vyší ozna, nežli jest ta, na kterouž počátečně byly vydány; nebo
 b) kdo v takových papírech učinilaje číslo nebo jiné části obsahu jich, nebo k tomu pomáhl.

§. 115.

Takový složivec potrestán buď téžkým žalářem od pěti až do desíti let, a bylo-li falšování sice předse vzato, nebyliť ale dokazána, od jednoho až do pěti let.

10) čestnáku;

10) napodoběním veřejných úředních papírů.

Trest: 10) napodoběním veřejných úředních papírů.

10) čestnáku;

10) napodoběním veřejných úředních papírů.

10) čestnáku.

Trest: 10) listinných vyší a upadlajících.

§. 110.

K účastník.

Kdo, ustanoviv se (§. 109.) a falšovatelem, některým společníkem nebo jiným účastníkem, falešně označené veřejně papíry úředně vydal, potrestán bude těžkým žalářem od pěti až do desíti let.

§. 111.

Co se počítá za veřejně vydané papíry.

PH vyměňování trestu pro neposlušnost nebo znechucení veřejných úředních úpisů, kteréž vydáni na příkazem, pokládá buď osoba tato veřejně vydanými úpisůmi úředními za přitěžující okolnosti.

Hlava dvacátá.

O falšování mince.

§. 118.

Kdo se dopustí zločinu falšování mince.

Zločin falšování mince dopustí se ten:

- a) kdo, nemaje k tomu práva, podle rázu kdekoli kladně minci bje, byl i stříh a zkus minci pravit se rovnaly, nebo i lepší byly;
- b) kdo podle rázu kdekoli kladně bje buď z dobrého kovu minci bje, nebo a kovu menší ceny minci opravou, aneb kdo jinak minci falešně dáti podobu peníz pravých;
- c) kdo pravit peníz jakým kol spůsobem v jejich veřejné hodnotě a urad, dle kterých byly mincovny, stáhnje, nebo jim kdekoli dáti podobu peníz větší hodnoty;
- d) kdo nástroje k falešnému mincování spůsobuje, nebo jakým kol jiným spůsobem k falšování spůsobuje.

§. 119.

Trestání zločinu.

Zločin trestá trestem od těžkým žalářem od pěti až do desíti let, přijde k tomu ale zvláštní nebezpečnost, nebo velká škoda, od desíti až do dvacíti let. Jen tehda, když každý může pravit, že mince jest falšovaná, aneb, když mince bez práva bje minci pravit v stříh a urad se rovnaly, vyměňiti se může trest mezi jedním a pěti lety.

§. 120.

Kdo má účast v zločinu falšování mince.

Jakého účastník ve falšování mince dopustí se zločinu ten, kdo falšované peníze, ustanoviv se (§. 109.) a tím, kdož stáhnování spáchal, nebo spáchati pomáhal, nebo s některým jiným účastníkem, vydal; aneb kdo listky, o kterých peníze pravit v případě §. 118, c) byly stáhnovy, aneb převedl.

§. 121.

Trestání.

Takové účastníci trestáni buď těžkým žalářem od jednoho až do pěti let, a byli spůsobena velká škoda, až do desíti let.

Hlava třináctá.

O rušení náboženství.

§. 122.

Zločin rušení náboženství dopustí se:

- a) kdo řeční, činy, v dílech tiskových nebo rozšiřovaných spisoch Baha se rouhá ;
- b) kdo provozování náboženství, ve státní přechod majícího, ruší, a nebo kdo spůsobem zaneřáděným s ním souvislým, ke státním hodům zaváděným, neb jinak činy, řeční, v dílech tiskových nebo rozšiřovaných spisoch náboženství veřejně opovrhnutí prokazuje ;
- c) kdo tímto křivěním k odpadnutí od křesťanství svádí, nebo
- d) kdo tímto rozšiřováním svádí, aneb kontrahovati učení křesťanské, náboženství křesťanského odporuje.

§. 123.

Byli-li rušením náboženství dříve veřejně pobuzeni, nebo byli kdo svaden, anebo byli s tím spojeně obecně nebezpečnosti ; potrestáni budou zločínem tím těžším žalářem od jednoho až do pěti let; byli-li sice při tom veřejně obzvláštní nebo nebezpečnosti, až do desíti let.

§. 124.

Nešli-li lidé s okolnosti, v předcházejícím paragrafu dočasných, potrestáno budou rušení náboženství žalářem od leti třícti až do jednoho roku.

Hlava čtrnáctá.

O násilném smilstvu, zpravení a o jiných těžkých případech smilstva.

§. 125.

Kdo anebo ženka nebezpečným kročením, skutečně vykonaným násilím anebo letvějším omdlením svádí učení neoprávněnou, by mu šelha odpor, a v stavu tomto ji k násilnému násilnému souložení zavádí, dopustí se zločínu násilného smilstva.

§. 126.

Trest násilného smilstva jest těžký žalář mezi pěti a desíti lety. Pohlaví a toho násti osobě, již bylo ublíženo, dležitě šelha na zdraví, nebo dokonce na životě, prodáván buď trest na deset až i do dvaceti let. Byli-li osobě, již bylo ublíženo, ublížením tím aneb spůsobem, trave se to těžkým žalářem až do smrti.

§. 127.

Minimálnědobé zasloužení, přičemž zvané a osobou, která bez příslušné pachatelova jest bez obavy nebo bez sebe, anebo která již předpokládá čtrnáctý rok věku svého, pokládá se buď též za smilstvo násilné a potrestáno buď podle §. 125.

§. 128.

Kdo pro ukrojení chlapcůvých šelhou svých pachatele neb děvčete, jinak než jinde čtrnácté let, anebo osoby stárá, která jest bez obavy nebo bez sebe, tělesně zvrátí, jest

Kdo se dopustí zločinu rušení náboženství.

Trest zločinu toho.

Kdo se dopustí zločinu násilného smilstva.

Trest zločinu toho.

Kdo se dopustí zločinu zvrátění.

společnou vinou čin, kterých přiznan jest v §. 127., dopustí se, až nežli čin ten uložen v §. 129., lit. b) jmenovaným, uložen zprávně, a potrestán buď těžkým žalářem od jednoho až do pěti let, jestli okolnosti velmi příškrbné, až do desíti let, a máli to za následek až některé v §. 128. jmenované, až do dvacíti let.

§. 129.

Každý spíše-
ve zločinu trest-
ují se jiného
uložený:
1. Smrtí
proti přizna-
vání.

Jakžito zločiny trestají se i tyto společné zločiny:

I. Smrtí proti přiznání, to jest

- a) se vraždy;
- b) a osobami též pobíři.

§. 130.

Jak se trestá.

Trest toho jest těžký žalář od jednoho až do pěti let.

Bylo-li však v případě pod lit. b) uloženo některého z prostředků v §. 128. jmenovaných, uloží se má trest od pěti až do desíti let, a jestli to některé z okolností v §. 128. obzvláště, i trest tam ustanovený.

§. 131.

1. Zprávně
krve.

II. Zprávně krve, jestli se spěchá mezi příbuznými v pokolení vzhůru a dolů stupajícím, nežli příbuzností jejich pochází a rodu manželského, nebo zemanželského.

Jak se trestá.

Trest toho jest žalář mezi šestí měsíci a jedním rokem.

§. 132.

3. Smrtí ke
zločinu.

III. Smrtí, kterými někdo usmrtí k zabití nebo vyhození nebo k vyhození osob zločinnou zvrstí k vyhození nebo dopustil nějakého zločinu činu.

4. Kapitální
zločinem se
zločinem.

IV. Kapitální, až byli jin svědema osoba neviná, anebo dopustil se ke zločinu porušení, vyhození nebo zločinu na svých dětech, porušeních, nebo na osobách ku vychování nebo k vyhození jin zločinných.

§. 133.

Jak se trestá.

Trest toho jest těžký žalář od jednoho až do pěti let.

Hlava patnáctá.

O vraždě a zabiti.

§. 134.

Kdo se dopustí
zločinu vraždy.

Kdo proti člověku, v ten úmysl, aby jej usmrtil, takovým společným činem, že z toho pojde smrt jeho nebo některého jiného člověka, dopustí se zločinu vraždy; i když následek tento nastal jenom na přičině poruhy osob toho, komu bylo uloženo, nebo pouze na přičině okolností následných, v nichž čin byl spáchán, anebo jen z nepřímé náhody k tomu příjých, až byli tyto společné činem spáchn.

§. 135.

Každý jest spí-
šobně vraždy.

Spíšeobně vraždy jsou tyto:

- 1. Vražda úhlavná, která se děje jedou nebo jinak potleským spíšeobně.

2. Vraždy lepešná, kterou někdo v tom úmyslu spáchá, aby zabitím osobě učiněným cíl věc moritou na se převedl.

3. Vraždy zjevná, ku kterým někdo byl najat aneb jiným způsobem od někoho pachat.

4. Vraždy prostá, která k žádnému zle uvedenému účelému druhu neslýchá.

§. 126.

Jak se třese
pro vraždu do-
konanou
spolvináči, zje-
vná a nebyla
přítomní stře-
hu spolviná-
čů.

Pro každou vraždu dokonanou má nejen vrážděná osoba, nýbrž i ten, kdož jej smad k ní zjednal, nebo při samém vykonání vraždy ruky své vložil anebo způsobem jiným spolepřáči, potrestáni býti smrtí.

§. 127.

U vráždě
spolvináči a
účastníci.

Ti, kteří nevrátili při samém vykonání vraždy ruky své a nepřisobila spolu způsobem jiným, přispěli ke skutku některým jiným, v §. 5. obsaženým, vaděním způsobem, potrestáni budou, když vražda prostá, těžkým žalářem od pěti až do desíti let; byli ale skutek vrážděný spáchán na přibuzných v pokolení vzhůru a dole stupňován, na manželce aneb manželce osoby blízké, která spolepřáčila, kdežto jin osoby tyto byly mlčky, anebo byli spáchána vražda útlaková, vražda lepešná nebo vražda zjevná, těžkým žalářem mezi desíti a dvaceti lety.

§. 128.

Jak se třese
pro vraždu pro-
vražděného
stře-
hu.

Pro předešlé vráždě, a však nedokonanou vraždu prostou potrestáni budou pachatel i spolvináči samého skutku (§. 126.) těžkým žalářem od pěti až do desíti let, spolvináči a účastníci vadění (§. 127.) ale těžkým žalářem od jednoho až do pěti let. Byli však předešlé vráždě a nebyla dokonána vražda lepešná, vražda útlaková, vražda zjevná nebo vražda na neobdobích, v předcházejícím paragrafu jmenovaných, vyměřen buď třese těžkého žaláře pachatel a spolvináčkům samého skutku mezi desíti a dvaceti lety, a pokud okolnosti volají přitěžující, až do smrti; vaděním pak spolvináčkům a účastníkům mezi pěti a desíti lety.

§. 129.

Trest smrti
díti dáti.

Matec, kteráž díti své při porodu usmrtí, anebo úmyslným opominutím pomoci při porodu potřebné zahynutí na dá, uložen bude, když vražda vykonána na díti manželčině, těžkým žalářem až do smrti. Pakli bylo díte neznané, třese se to, když usmrcena, těžkým žalářem od desíti až do dvaceti let, zahynutí ale díte opominutím pomoci potřebné, od pěti až do desíti let.

§. 130.

Pro jest zabít.

Když se čin, kterýmž člověk o život přijde (§. 124.), nevykoná vše v tom úmyslu, aby byl usmrcen, a však předešlé v jiném úmyslu nepřítelství, tehdy jest uložen ten trest.

§. 131.

Trest lepeš-
ného vraždě.

Když se při předcházejícím lepešně o člověka nějakým nákladem tak náležá, že o toho pašá jeho smrt (§. 124.), anž pro zabít vícekrát si potrestáni býti smrtí, k též k zabít spolepřáčili.

§. 142.

Trest smrti
záti.

V případech jiných potrestati se má smrtí těžkým žalářem od pěti až do desíti let; byli ale pachatel a usmrcený ve blízkém příbuzenství, aneb jinak k němu ve zvláštním návratu postaven, těžkým žalářem od desíti až do dvaceti let.

§. 143.

Kdo se dopustí
ubiti, když od-
kázal usmrcený
v bitce nebo při
vládní násilnosti
a jedním nebo
více osobami.

Byli někdo usmrcen v bitce nějaké, mezi více lidí povstát, nebo při nějakém vládní násilnosti s jednou nebo více osobami, jest každý, kdo mu smrtelně ublížil, vinen zabitím. Byli ale smrt způsobena takto výsmělným ublížením nebo vládním násilností dobrodruhy, aneb neděle se učiti, kdo mu smrtelně ublížil, tehdy někdo více není vinen zabitím, všichni ale všichni jsou vinni u, když na usmrceného roku vstáli, zvláštním těžkým ublížením na těle (§. 132), a odněmání býti mají k těžkému žaláři od jednoho až do pěti let.

Hlava šestnáctá.

O vyhnání plodu ze života.

§. 144.

Která žena a
dopustí vlnit
v životě více
násilného plodu.

Osoba ženská, která úmyslně cokoliv plodu vezme, co přilíná jest vyhnání plodu jejího, anebo co jí takový porod způsobí, že přijde dítě na svět mrtvé, dopustí se zločinu.

§. 145.

Trest smrti
záti.

Jestliže osoba taková plod ze sebe vyhná, a však jej usmrcela, vynulím jí každá za trest žalář mezi šestí měsíci a jedním rokem; pakli ale plod skutečně vyhná, potrestána bude těžkým žalářem mezi jedním a pěti lety.

§. 146.

K trestu trestu, a však zastřením, odněmání každá otec dítěte ze života vyhná, až jestli opoť tím zločinným vinen.

§. 147.

Kdo se dopustí
zločinu vyhnání
plodu.

Zločinná toho dopustí se i ten, kdož a jakého kodi úmyslně matce, máma vlnit a vlnit domi její, plod ze života vyhná, anebo vyhnati usmrcela.

§. 148.

Trest smrti
záti.

Takový zločinný potrestán každá těžkým žalářem mezi jedním a pěti lety; a byli zároveň matka tím zločinným přivedena v nebezpečnostě života anebo byli jí ublížena na zdraví, mezi pěti a desíti lety.

Hlava sedmnáctá.

O nanebevstání dítěte.

§. 149.

Kdo se dopustí
zločinu nanebev-
stání
dítěte.

Kdo dítě v takovém věku, kterého sobě k nanebevstání života svého samu pomoci opoťně osmíže, zanece, aby je vydal v nebezpečnostě života, aneb i jen proto, aby

nachováni jeho zůstává rákosí, dopustí se zločinu, neboť jej jaká kuř přilina k tomu pohoda.

§. 150.

Trvat zločin
toto.

Byli-li dítě zanedbáno na místo strachu ledici, kudy se obyčejně nachodí, anebo v takových okolnostech, že nemohlo snadně brzo býti spověno a nachováno, tresto se to těžkým žalářem od jednoho až do pěti let, a jestliže dítě zemřelo, od pěti až do desíti let.

§. 151.

Byli-li však dítě zanedbáno na místo, kudy se obyčejně chodí, a takovým způsobem, že se s důvodem očekivati mohlo, že bude brzo spověno a nachováno, potrestáno buď zanedbání takové žalářem mezi lety měsíci a jedním rokem. Pakli by dítě bylo přede zemřelo, potrestáno to buď žalářem od jednoho až do pěti let.

Hlava osmnáctá.

O těžkém úkousení na těle.

§. 152.

Kdo se dopustí zločinu těžkého úkousení na těle.

Kdo proti člověku, ne více v tom úmyslu, aby jej zabil, však přede v jiném úmyslu nepřítelství takovým způsobem činí, že s toho (§. 134.) pobjde přeručení zdraví nebo nespůsobnost k povinná, trvajíc alespoň dvacet dní, nějaké stržení myslí nebo nějaké těžké jazyk ublížení; dopustí se zločinu těžkého úkousení na těle.

§. 153.

Zločin tohoto dopustí se i ten, kdo svým vlastním rozhodím; nebo kdo nějakému veřejnému úředníkovi, duchovnímu, vráckovi nebo znaku, když vykonávají povinná svá, nebo pro toto vykonávání úmyslně na těle ublíží, byl i úkousení nekyto povahy v §. 152. přivedeně.

§. 154.

Trvat zločin
toto.

Trvat zločin, v §§. 152. a 153. vyloženého, jest žalář od leti měsíci až do jednás roku, jestliže to ale okolností přilidnější, prodloužen býti má až na pět let.

§. 155.

Byli-li však:

- a) ublížení, až jsouc o sobě lehké, učiněno nástrojem takovým a takovým způsobem, s kterým obyčejně spojeno býti nebezpečnosti života, anebo dokázali se jiným způsobem, že to byl úmysl, způsobiti některý z následků těžkých, v §. 152. dotčených, byl to bylo zločinem i neobdobným; — nebo
- b) páchli z ublížení toho přeručení zdraví anebo nespůsobnosti k povinná, trvajíc alespoň třicet dní; — nebo
- c) byli-li činem tím lehou, když se ublížilo, svědkem třepen způsobeno; — nebo

- d) stali se útek v umlazeném spojení s jinými, nebo způsobem potutelným, a porušili a nebo některý z následků v §. 152. jmenovaných; — nebo
 e) stali se těžké ublížení nebezpečným životu; — tehdy uložena buď těžký a soustředěný žalář (§. 19.) mezi jedním a pěti lety.

§. 156.

Byli ale složenem tím:

- a) způsobem tenou, kterým se ublížilo, utráta nebo stále nemohoucí řeči, sraska neb slucha, utráta představitelství, oka, ramene, nebo ruky, nebo nějaké jiné patrné zranění neb ochrnutí; — nebo
 b) byli mu způsobem utvářičná choroba, nezvyklitelná nemoc nebo nějaká střední mysl, aniž by se podobalo, že se zase uzdraví; — nebo
 c) utvářičná nezpůsobnost k povolání; — tehdy vymeščen buď trest těžkého žaláře mezi pěti a desíti lety.

§. 157.

Byli někomu těžce uložena na těle (§. 153.) v bitce nějaká, mezi více letní poranění, nebo při nějakém útlaku nakládání s jednou nebo více osobami, potrestán buď každý, kdo mu uloženi takové způsobil, podle předcházejících §§. 154—156.

Stali se ale těžké uloženi na těle: takto způsobem společným poručáckého od více osob ublížení neb útlaku nakládání, nebo rodili se dekanství, kdo mu těžce ublížil, tehdy buď uloženo, že jsou vlnění, kteří na toho, a čímž byla ale nakládána, ruku vztáhli, též vlnění složenem těžkého uloženi na těle, a vlnění potrestáni buď též žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku.

III. devatenáctá.

O souboji.

§. 158.

Kdo někoho a jako kořiv přičiniv vyrazí k pátce se smrtící úmysl, a kdo na takové vyzvání k pátce se postaví, dopusti se zločinu souboje.

§. 159.

Zločin tento potrestán býti má, nebyli nikdo poražen, žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku.

§. 160.

Byli v souboji někde poražen, trestce se to žalářem od jednoho až do pěti let. Jestli ale se soubojem spojen byl některý z následků v §. 156. jmenovaných, potrestán se to má těžkým žalářem od pěti až do desíti let.

§. 161.

Pakli se souboje pošla smrti některého ze soubojníků, potrestán buď těžkým žalářem od desíti až do dvaceti let.

Kdo se dopustí zločinu souboje.

Trest zločinu souboje.

§. 162.

Všdy pak buď odněm vypravatel na delší čas, než by byl odněm býval, jen vypravěm.

§. 163.

Jak se třetí
článek.

Kdo k vyrušení nebo skutečného se neuhájilí postaralí jedné neb druhé strany podnětoval, aneb jiným způsobem dovedl k tomu příspěl, aneb tomu, kdož vyrušení odvrátil bláží, opovržením hrubil nebo mu je prokazoval, potrestán buď žalářem od šestí měsíců až do jednoho roku; byteli však přičetím jeho veliké škůdně, a byteli někde poručil aneb dokonce usmrčen, žalářem od jednoho až do pěti let.

§. 164.

Ti, kdož se odněm se neuhájilí postaralí k hoji na vědky neb tak zvaně ukradkasty, potrestáni byti mají žalářem od šestí měsíců až do jednoho roku, a vedle velikosti přičetím jich a toho zlího, které z toho patlo, až i na pět let.

§. 165.

Když vypravěje
má býti
trestán.

Zludin tento přestáti byti trestán:

- a) strany vypravěje, když se nepostaral k přístce;
- b) strany vypravěje i vyrušitel, když oba k přístce se postaralí, od hoje samostatně upustil, šlivo neb byl počal;
- c) strany všech ostatních spoluvinečníků, když s úmyslem hrdinností o to se přičinili, aby se od hoje samostatně upustilo, a když skutečně s hoje šlivo.

Hlava dvacátá.

O křádeství.

§. 166.

Kdo se dopustí
zločinu křáde-
ství.

Zločinu křádeství dopustí se ten, kdož něco přede vezme, a čehož podle úkladu jeho na čim majetnosti podlé vzejtí má, byt i ohož nebýl vyšel, nebo žádně škody ne-
byl spáchal.

§. 167.

Trest toho
zločinu.

Trest toho zločinu buď podle následujícího zvaní:

- a) když ohož vyšel a člověk nějaký, křádeštně máti to mohl předváděti, přičel tím o život; aneb když ohož způsobem byl zvláštěm zrocením, jeha zmluvano ku přecháti, trest se to smrti;
- b) když pachatel vícekrát neb jednou, buď na též věci, nebo na věcech rozličných, ohož zmluvil, a ohož i jen jednou skutečně vyšel; aneb
- c) když ohož vyšel, a pohoděním s toho podle zvanením škoda; též i
- d) když pachatel vícekrát neb jednou, ale pokradě bez úkladu, ohož zmluvil, potrestán buď téžým žalářem až do smrti;

- e) když oběh vyšel, při tom ale žádných pletí jmenovaných okolností nebylo, nalezou buď tři letky šatů od desíti až do dvaceti let;
- f) když oběh sice nevyšel, ale zakalen byl časa nečistho nebo na takovém místě, kdež by se byl, kdyby byl vyšel, ležce mohl rozšířiti, anebo v takových okolnostech, že zároveň život lidský vydlá byl v patrné nebezpečnosti, potrestán buď pachatel třikrát šatů od pět až do desíti let;
- g) když byl čin předsevzat ve dne a bez zvláštní nebezpečnosti, a když oběh nevyšel, ani nevyšel, zhasnul, anebo vyšel, bez škody byl utážen, upadne tím pachatel v trest šatů buď mezi jednou a pěti lety.

§. 168.

Podle toho oběh
nevyšel se pro
šatů šatů.

Jedliže při zablouzení oběh pachatel sám a litostí a jistě v pravý čas tak se přičinil, že se větší škoda neovarovala, buď všecko trestu pokoven.

§. 169.

O trestnosti to-
ho, kdo svou
vlastní věc za-
pálil.

Kdo zapálil svou majetnost, v jakém koli úmyslu předse vstátn, i cizí majetností vyhl v nebezpečnosti oběh, dopustí se též šatů, a potrestán býti má podle míry, kterou §. 167. ustanovuje.

* §. 170.

Kdo svou majetnost zapál, ale tak, že při tom cizí majetností neobtěho v nebezpečnosti, by škoda byla nechtěna, nedopustí se sice šatů, ovšem ale potrestá, pokud tím škodi práva osoby jiné ukrátí, nebo někoho v potrestání urazí.

Hlava dvacátá první.

O krádeži a o zpronevřění.

§. 171.

Kdo se dopustí
krádeže.

Kdo pro svůj úmysl cizí majetnost vše a dráha někoho jiného, bez jeho přitvoření odnese, dopustí se krádeže.

§. 172.

Z kterých přiči-
n stane se
krádež oběh-
nem.

Krádež stane se oběhem, buď z toho, že vše ukradená šat, nebo z pravdy skutku, nebo z vlastností věci odlišné, anebo z vlastností pachatele.

§. 173.

a) a vyhl ho-
dnosty věci
ukradené.

Tím, co vše ukradená šat, stane se krádež oběhem, když to, co bylo ukradené, aneb hodnota toho, čhá více než dvacet pět alťků. Při tom jest vše jedno, udělí to, co bylo ukradené aneb hodnota toho, udrželo se na jednom nebo na vícekrát, v jeden a též čas nebo opřívání, udělí to odlišné bylo jednou nebo více majitelům, udělí krádež vykonána byla na jedné věci nebo na věcech rozličných. Hodnota však počítá se nemá podle úžitku složitě, nleď podle škody ukradené.

§. 174.

Z povahy skutku jest krádež složenou:

I. Někdejší na to, co více ukradené činí, když sladěj byl opatřen obranní nebo jinými nástroji, osobní bezpečností nebo bezpečností — anebo když, při krádeži byv přítomen, všl skutčnatě mluví nebo znebezpečně potřešky proti osobě nějaké, aby se v čládek věci ukradené zachoval.

II. Když krádež činí více než pět slatých, a když zároveň

- a) spáchána byla v čas požáru, povodně, anebo jiné těžkosti obecné neb takové, která ukradeného zvláště potkala;
- b) ve společnosti s jedním nebo s více spoluzloději;
- c) v místě ke službám hodim zavícením;
- d) na věcech národných;
- e) na dříví, buď v lesích nahájených, aneb se znamenitě škoda na lesích;
- f) na rybách v rybnících;
- g) na ovci, buď v lesích nahájených, nebo se zvláště snášením aneb od takového pachatele, který čin takového řádem živnost vede.

§. 175.

Z vlastností věci ukradené stane se krádež složenou:

I. Někdejší na to, co krádež činí, když se spáchá

- a) na věci, k samým službám hodim zavícením s mešťákem, služky náboženské učitelstvem, nebo
- b) na věcech, v §§. 83., lit. c) a 89. jmenovaných.

II. Když krádež činí více než pět slatých, a

- a) spáchána byla na úrodě na poli nebo na ovci na strumech, a v těch zemích, kdež obecní bouře činí časté přívysla a vukerského hospodářství, i na listí strumů moravských, jindež se bouře hrní;
- b) na dobytka, když se jasně neb leno;
- c) na rolním nářadí na poli;
- d) na minerálních, nástrojích nebo nářadí země, na dřívěch na povrchu země, na habkách nebo v dřívěch upravených.

§. 176.

Z vlastností pachatele jest krádež složenou:

I. Někdejší na to, co krádež činí, když pachatel kradením aneb ve svyk val.

II. Když krádež činí více než pět slatých, a

- a) když pachatel již dvakráte pro krádež trestán byl, a byla krádež složenou aneb přivstápkem;
- b) když krádež spáchají osoby služební na svyk služebních pánech nebo paních nebo jiných věcech domáckých;
- c) když jí spáchají živnostníci, učedníci nebo nádeníci na svyk mistru nebo na těch, kdež práci ujednali.

b) a nebezpečně
nářadí povahy
služební

c) a vlastností
věci ukradené;

d) a vlastností
pachatele.

§. 177.

Když se má krádež dle §. 176. pachatel za slova přiznati jen pro jeho vlastnost, nebudiž ani útastenství, ani spolehiva v ní pokládána za slova.

§. 178.

Nesáh krádež krom toho, co se v §§. 173—176. ke slova vyhledává, ničím více stíhena, potrestána býti má téžkým žalářem mezi šestí měsíci a jedním rokem; jsouli tu ale okolností přidávajíc, mezi jedným a pěti lety.

§. 179.

Čině ale sama tak, co bylo ukradeno, přes tři sta zlatých; — nebo byli krádež spáchána a obzvláštní obrádivost, násilnost nebo lal; — nebo učil sloužij, byt při krádeži přistána, proti sobě nějaké skutečného násilí nebo nebezpečné pohrdlky, aby se v držení věci ukradené zachoval; — anebo zesáh sobě pachatel krádeží ve zvyk, nalzen buď téžkým žalář od pěti až do desíti let.

§. 180.

Tím, že krádež spáchána byla časn nedávno, nežli více sama v sobě ještě stíhena, nepřijde k tomu naroven některá z okolností, v §§. 173—176. přivedených, ani se však krádež taková buď vyměřením delšího trestu nebo zastavením trestu přisáhji potrestati, než když se v okolnostech jinak stejných byla stala ve dne.

§. 181.

Zpronevřelí má se pokládati za slova, když učila více nějakou, která ani z přístavy jeho veřejného (státního neb obecního) důvodu nebo svátostního příkazu vrchnostenského neb obecního byla svěřena, a která čin více než pět zlatých, za sebou udržel, nebo sobě přivlastnil.

§. 182.

Takoví zpronevřelí potrestáno buď téžkým žalářem od jednoho až do pěti let; převyšajíc ale sta zlatých, od pěti až do desíti, a dvacíti let.

§. 183.

Zločin zpronevřelí dopustí se i ten, kdo máno případ, v §. 181. obsažený, více nějakou jemu svěřenu, která čin více podnesl zlatých, za sebou udržel, nebo sobě přivlastnil.

Věci, ježto vřitel vzal nákladem a ve schráně důvěrných věstí, mají se též pokládati za věci tohoto svěřené.

§. 184.

Takové zpronevřelí potrestáno buď žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku; převyšajíc ale ta, co bylo zpronevřeno, tři sta zlatých, potrestáno buď téžkým žalářem od jednoho až do pěti let; a jsouli okolností vřitelů přidávajíc, mezi pěti a desíti lety.

§. 185.

Útastenství v krádeži nebo ve zpronevřelí dopustí se ten, kdo více ukradenou nebo zpronevřilou odčinenu ukrýje, na sebe převede nebo prodává.

Trest státního žaláře.

Zpronevřelí má se pokládati za slova, když učila více nějakou, která ani z přístavy jeho veřejného (státního neb obecního) důvodu nebo svátostního příkazu vrchnostenského neb obecního byla svěřena, a která čin více než pět zlatých, za sebou udržel, nebo sobě přivlastnil.

Trest státního žaláře.

Kdo máno případ, v §. 181. obsažený, více nějakou jemu svěřenu, která čin více podnesl zlatých, za sebou udržel, nebo sobě přivlastnil.

Trest státního žaláře.

Kdo se dopustí útastenství v krádeži nebo ve zpronevřelí.

§. 186.

Trest toho,

Jestli účastníci:

- a) z toho, co vše činí nebo z hodnoty její, anebo z přiběhu postoupení, že byla krádež nebo zpronevření spáchána splněním takovým, kterým je čin uloženo, až nezískali ten splněn v osobní volice vlastnosti pachatelův, anebo
- b) převyžili více vícekrát ukrýté, na sobe převedené neb proinstancované dokromady při krádeži sama neb hodnota dvaceti pěti státek, při zpronevření ale padesáti státek, počtením hodit účastneců šakřem od šestí měsíců až do jednoho roku, podle velikosti vzny, listi a škody, která byla napomenena, i až do pěti let.

§. 187.

Kdy se krádež
a zpronevření
nestane pro
činu šakřem.

Všicki krádež a všicki zpronevření trestným býti občertiv, když pachatel a činní škodci, ačkoli k delšímu škodějícímu, sam, ačkoli ale jinj než, všicku škodu se škůka jeho počtu napravi, prví nešli soud neb jiná vrchnost o provinění jeho zvi.

Toto platí také z účastneců; a však k zveřejnění postouje, když účastník krádeže nebo zpronevření prví, nešli vrchnost o tom zvi, napravi škodu všicku a účastneců jeho počtu, pokud se činní za vyhledání dá.

§. 188.

Jestli tedy škodějci vrchnosti oznámí, že byl ukraden, nemaka však ani vyhledání přitaky na pachatele získání, pachatel by však prví, nešli se vrchnost dvi, že on pachatelem jest, škody napravi, škody jest pachatel všicku práden trestu; za-proti tomu není všicku ustanovení paragrafu předěšního:

- a) když škoděj, byv prví, nešli vše ukradené v bezpácnost soudi, na šakřem od ukradeného dostilce, k jeho napřít: jí pokřičení jí navrít, a nebo všicku jna, jí odhodit;
- b) když se pachatel navěle, že škodějícímu v ustanovením činní dá náhradu, ale narovním nedostoji, a škodějci jej potom udá; nebo
- c) když v okolnostech těchto při narovním jenom činní více odčiněných byla navrícena; nebo
- d) když pachatel činní odčiněných všicku prví, nešli vrchnost o tom zvi, navrít, a strany ostatku k narovní se nabíde, škodějci však v narovním neobje, a pachatele získání dá.

§. 189.

Šakřem krádeže
a zpronevření
odčině se počtu
dvi se zpronevření
dvi.

Kdy ostatní krádeže nebo zpronevření, ješto se tato nepřivědji, a účastneců v nich, jaká i všick krádeže a zpronevření, která se přikadí soud manželu, ro-diči, dčinní a maní bratry a sestruzi, pokud jsou ve společné domácnosti, pokřičení se mají za přestupky, o tom obzřen jest předpis v delším činní zákona tohoto (§. 463.).

Hlava dvacátá druhá.**O loupežích.****§. 190.**Kdo se dopustí
loupeže.

Loupeže dopustí se ten, kdo někomu učiní násilí, aby se zmocnil jeho nebo nějaké jiné věci movité; neboť násilí se stane skutečným ublížením, anebo jen pohrůžkou.

§. 191.Trest zločinu
tuhá.

Již taková pohrůžka, byť se i jen od jednotlivého člověka stala a žádného ublížení neměla, potrestána se má těžkým žalářem od pěti až do desíti let.

§. 192.

Stala se ale pohrůžka ve spolku s jedním nebo s více spolekupačnický, nebo se stala urážedivou, a nebo, byteli víc na takovou pohrůžku loupeží skutečně odčítána, nalouzen býti má těžký žalář od desíti až do dvaceti let.

§. 193.

Tento trest i tehdáž másto má, když byla na někoho násilně ruka vložena, ačkoli loupež nebyla dokončena.

§. 194.

Byteli ale loupež, násilným vtažením ruky předsouzená, také dokončena, potrestána se to buď zastřeným těžkým žalářem od desíti až do dvaceti let.

§. 195.

Pakli ale při loupeži někdo tak byl poraněn nebo tak mu byla ublížena, že pozdě utrpěl těžké následky na těle (§. 152.); a nebo byteli někdo dle trvajícím zlym nachlazením nebo nebezpečným hrozněm vtrapaní stav vydržel; potrestán býti má každý, kdo v tom měl účastství, těžkým žalářem až do smrti.

§. 196.Kdo se dopustí
ublížení v
loupeži.

Kdo vše nějakou, a kterých ví, že byla loupežně odčítána, byť i mnoho učinila nebo byla nepatrná hodnota, ukrýje, přistihoť, nebo na sebe převleče, vínať jest zločinným účaststvím v loupeži, a potrestán býti má těžkým žalářem mezi jedním a pěti lety.

Hlava dvacátá třetí.**O podvodu.****§. 197.**Kdo se dopustí
podvodu.

Kdo listým předstíráním nebo činěním jiného usede v ony, kterým někdo, buďž to stát, obec nějaká nebo jiná osoba, na své majetnosti neb na jejích právech škodu trpěti má; a nebo kdo v ony s tím a spůsobem právě dočleným užívá ony nebo nevědomostí jiného, dopustí se podvodu; neboť se k tomu dal svěsti zlástí, návrživostí.

úmyslem, ky tím někoho svedl proti někomu výhody nějaké, nebo jakým křivým jiným úmyslem vedlejší.

§. 198.

Podvod stane se složenem, kuď z povahy skutku nebo z toho, ze škoda čini.

§. 199.

Když jsou to výminky §. 197., stane se podvod již z povahy skutku složenem:

- kdýž se někdo ve své vlastní věci před soudem ku křivé přísaze nabídná, nebo křivou přísahu skutečně vykone, a nebo kdýž se někdo ucházel o křivou svědectví, ješto se před soudem má vydati, nebo kdýž se někdo ku křivému svědectví před soudem nabídnul nebo je vydal, byl i ve svědectví tom nabídnul se ku přísaze nebo vykonání přísahy zároveň obstaráno nebylo;
- kdýž někdo nepravdivě na se křivě charakter veřejného úředníka, nebo křivě předstírá nějaký příkaz vrchnostenský, nebo nějaké zákonné právo, ješto prý od veřejného úřadu obdržel;
- kdýž se v nějaké veřejné službě učiná nepravé míry nebo váhy, nebo míry a váhy takové, která v sobě něco drží, nežli jest zinstatorováno nebo ustat;
- kdýž někdo napodobuje nebo falšuje nějakou veřejnou listinu nebo nějaké od veřejného úřadu uvedeně posramením kolhovaldem, početi nebo přibos;
- kdýž se nezakny, k ustanovení hraje sázecí, odětrání nebo přosadí;
- kdýž se někdo marnostností uvěnu v nezoboznosti, by dby platit, nebo kdýž úskoky křivě předvádí útr, nebo postarodm umylených věřitelí neb jinak podvodným zrománím neb úkrytím čisti jasně svího, pravý stav many překrovi.

§. 200.

Jiné podvody stanou se složenem, kdýž škoda, která byla způsobena, nebo ku které nějak úmysl učinoval, čini více než dvacet pět státek.

§. 201.

Spláskavé podvodu nedají se nice, postaradí jsou piliš zrománím, vliční v ní-
kde vyřiti. Vzhledem však na škodu přiči datřenom dopusti se složen avliční ten:

- kde falšivé listiny anukromé zhotovuje nebo pravě falšuje; kde listiny, které mu ku darcu nezabedoji, nebo mu nezabedoji vyhradně, na ujnu jiných zmanit, parati nebo je potahit; kde napodobeně nebo zfalšovaně veřejně úkol papíry, jakéh i ten, kde zfalšovaně minci, zomajo s falšovateli nebo účastny křivého zrománím, vědomě dále rozširuje;
- kde někdo umělo umylo pověročným neb jiným listým anukromím jest nebo někdeu jistom na škodu nezakni;

z kterých př-
sta anukrom pod-
vad složenem?

a) z povahy
skutku.

b) vzhledem.

Když jsou tak-
ové spláskavé
podvody, ješto
kde vyřiti, nebo
na ujnu jiných
zmanit, parati
nebo je potahit.

- c) kdo více nabuzení nebo onylením ke došli zánysalé ukrýje a sobě přivlastní, což se však na nastojení pakladu zalesněného nevztahuje;
- d) kdo sobě dá falešné jméno, falešný star nebo charakter, vydává se za vlastelka cizího jména, nebo jinak za nepravou tvářnost se ukrývá, aby sobě nepravovědřivý sisk přivlastnil, nákomu na jméni nebo na právech škodu učinil, anebo nákomu ke škodlivým činům svedl, ku kterýmžby se nebyl odhodlal, kdyby ten podvod nad ním nebyl býval proveden;
- e) kdo ve živě užívá falešných kostek, falešných karet, nápodobného letičského oznamování neb jiných listých úskoků.

§. 202.

Trest zločinu podvodu.

Trest podvodu jest vězení delší od šesti měsíců až do jednáho roku, jestliže to ale okolností přitěžuje, od jednáho až do pěti let.

§. 203.

Převyňajedi ale to, co pachatel zločinem k sobě obrátil, nebo k čemuz dával jeho směřoval, anebo hodnota toho činu tři set slátých, nebo spáchali zločinem podvod a obzvláštěná směřost nebo loš, anebo zvláštěná provozování podvodů ve zryk, tence se to těžkým žalátem od pěti až do desíti let.

§. 204.

Spáchali se zločin podvodu křivou přisáhou (§. 199, lit. a), odznamen býti má podvodník k trestu těžkého žaláta na tak dlouho, jak to v §§. 202. a 203. ustanoveno, a spáchali křivou přisáhou škodu velmi záležitou, k těžkému žaláti až i na dvacet let, podle okolností i do smrti.

§. 205.

Které podvody pakladatelů zalesněného se mají za přestupky.

Podvody, při nichž není žádná školnost, v §§. 199. a 200. přivedené, pakladatel se mají za přestupky, a jest se strany nich zachováni podle předpisu, obzvláště v druhém díle zákona tohoto.

Hlava dvadecátá čtvrtá.

O dvojnásobném manželství.

§. 206.

Kdo se dopustí dvojnásobného manželství.

Když osoba oddaná v manželství vejde s jinnou osobou, dopustí se zločinu dvojnásobného manželství.

§. 207.

Těmž zločinu dopustí se osoba, která, se sama nejprve oddaná, vědomě osobu oddanou si vezme.

§. 208.

Trest zločinu zločinu.

Trest tohoto zločinu jest žaláti od jednáho až do pěti let. Zatajili ale zločinem té osobě, s kterou ve druhé manželství vešli, star svůj manželství, odznamen býti má k těžkému žaláti.

HLAVA DVACÁTÁ PÁTÁ.

O utržení na cti.

§. 209.

Kdo se dopustí
utržení na cti.

Kdo někoho pro nějaký malý vynyřený zločin a vrchostí udá, nebo takovým způsobem obviňuje, když obviňuje jeho činu nebo přičině vrchostí k vyšetřování nebo alespoň k pátrání proti obviněnému, dopustí se zločinu utržení na cti.

§. 210.

Trest zločinu
toto.

Utrhač trestu se věnuje ústředním žalářem od jednoho až do pěti let; trest tento však prodlouží se má až i do desíti let, když

- utrhač, aby obvinění svému výmyslně, zvláště těm udaje;
- když obviněného v nějaké věci nebezpečnosti vydá, anebo když
- utrhač jest čeledín, neb služák domácí toho, komu utrháno, anebo postavený pod ním, anebo když se úředník dopustí utržení na cti ve svém úřadě.

HLAVA DVACÁTÁ ŠESTÁ.

O nadřekování zločincům.

§. 211.

Nadřekování
zločin, anebo se
zločincem:

Že přičiněním spáchají se zločinné tresty dráha, ježli se dopustí pachatel zločin, neboť jest již v §. 5. A však i ten, kdo zločinné nadřekuje, sám se dopustí zločinu v těchto případech:

§. 212.

si zločinným
oponizování,
překaziti zlo-
činn:

Případ první. Když někdo se zločinností oponizuje zločinnu překaziti, kdežto by mu byl snadno překaziti mohl, anž vydaje v nebezpečnosti sebe, nezodpovědných svých (§. 210.), nebo těch, kteří jsou pod jeho nákazou ochráněni postaveni.

§. 213.

Trest zločinu
toto.

Při zločinných volebních, vyšetřovacích, veřejných bez povolení a nakládání s živěnkem jako s otrokem má se oponizování takové za zločinné pokládání, a způsobem, v §§. 69., 67., 92. a 93. ustanoveným, vyšetřování a trestání. Při jiných zločinných postaveních býti má viník žalářem od desíti měsíců až do jednoho roku; jestli ale na ten skutek za trest zločinnu smrti nebo žalář až do smrti, ústředním žalářem není jedním a půli lety.

§. 214.

si ukrývání:

Případ druhý. Když někdo pátrající vrchostí tají přístavy, kterých by k objevení zločinnu nebo pachatele smrti mohly, t. j. když výmyslně hledí tomu překaziti, aby nepřihlížely na jevu, nebo když to alespoň hledí oděti; anebo když zločinnu před vrchostí ukrývá; nebo anebo jemu zločinnu přechováti; anebo schůvkám jejich hovi, kdežto by jim mohl překaziti.

§. 215.

Trest státního zločinu.

Nehybil při státních veleních, vyváděl a verboval bez povolení opominouto osoby osobami, a nehýbil to přičinou společiny v těchto státních (§§. 61., 67. a 92.), potrestán hodil ukrýval takový podlé nebezpečnosti státnice ukrývaného a podlé škodlivosti, která se nadřizovala jeho poměru, žalován od šesti měsíců až do jednoho roku; byl ale předovrátil státnice nějaký, nebo byl ale hodno odškodit, potrestán hod takým žalován od do pět let.

§. 216.

A však přibíral a sdělování státnic v pokolení vzhled a dohlí stápním, jaká i jeho bratři a sestry, bratřenci a sestřenicové anebo ti, kteří jsou na její mize přibíral, jeho manžel neb manželka, bratři a sestry jeho manžela neb manželky a manželé neb manželky jeho bratří a sester anebo pro takové ukrýval samo trestán byl.

§. 217.

Uj pomoci k upříčení zločinu pro státní zločin:

Případ třetí. Když někdo osobě nějaké, pro státní zločin, přičinil k upříčení její neb učinil zločin, nebo pátrajíc po upříčení vrchnosti přecházel, aby zase byl dostaven.

§. 218.

Trest státního zločinu.

Nadřizoval někdo, když povinen jest, páli máti v upříčení státních, anebo věděl to, když naděval, že státní činil jest a velení, z žalování úředních papírů neb mince, a vady, lepeže nebo se zloženého chůz, anebo že proto na trestného jest zabíjen, potrestán hod státnice takým žalován, a sice, když se nadřizoval nějakou, kde státní byl pro velení nebo státnice úřední papírů, mezi pět a šest let, v jiných pak zde jmenovaných případech mezi jedním a pěti lety.

§. 219.

Jestli státní se vyšetřoval nebo v trestání pro jiný zločin, nežli některý z těch, ježto jsou v paragrafu předcházejícím jmenovány, a neměl to, kde mu nadřizoval, žádná zvláštní povinnosti k jeho upříčení, trest se to žalován mezi šesti měsíci a jedním rokem.

§. 220.

Uj ukrývaného upříčení nebo zločinu státnice upříčení:

Případ čtvrtý. Kdo, dříve se nezobrazil (§. 222.), vojákeri nebo muži státnice, se státní vojenské upříčení (upříčení, dezertérové), státním cestě, přešvejdám, skrytím, podlytem jsou a nebo dany, nebo jakým kře jiným upříčením pomoci ruky podá, a další úžk mu zločin anebo vyprávěl a zase dostaven upříčení státnice.

§. 221.

Trest státního zločinu.

Takový zapomenuteln potrestán hod krom toho, že má sto státních do vojenské pokladnice zaplatit, žalován mezi šesti měsíci a jedním rokem. Byl ale zločin to vykonáno ukrývaním po delší čas provozovaným, nebo odkoupením sestry, bratra, kradl nebo jiných výpravách vůči upříčení, nebo se státnice, anebo v jiných zvláštních příležitostech zločinů, trest se to žalován od jednoho až do pěti let. Neměl-li však to, co má platit, do vojenské pokladnice přelobit, trest hodil mu

trout na dle vyšetřen nebo zastřen, anli pak se může tím, to uprchlík zase byl dostaven, v ústřední náhlazní tohoto úboho uvěstiti.

§. 222.

Jak se vyšetřuje a trout tím, kdo uvěstiti vojku k poručení ústřední příčině úboho vojenského, nebo se ústřední úboho vojenských dopomáha.

Kdo má, k c. k. službě vojenské povinného, an sám hádné takové povinností an sobě nemá, ku spronevřilému opuštění služby vojenské (desertci), nebo k jakému koli poručení příčině úboho věrnosti, poslušnosti, strážlivosti, nebo jiných služebních povinností vojenských, kterých poručení se podle úkolů trestních, pro c. k. vojsko vydaných, pakliž má na složen, uvede, vytkne, podáváje nebo uvěstiti hledí; a nebo mu při páchní nějakého úboho vojenského jakým koli způsobem jest nápomocen, vyšetřován a trestán bude od soudů vojenských podle předpisů ústředních o tom vydaných.

Hlava dvadecátá sedmá.

O pomijení úboho a trestů.

§. 223.

Který úboho pomijí:

Zločin pomijí:

- a) smrti úboho;
- b) vystájen trestem;
- c) promínutím trestu;
- d) promínutím.

§. 224.

a) smrti úboho;

Smrti pachatelkou, nechtě nastala před počatím nebo po počatí vyšetřování (§. 227.), před vynesením nebo po vynesení rozsudku, utrhá se sice úboho úboho, a úboho trestu; a však rozsudek již vytknutý má účinek vzhledem na svobodné pohybování a majetnost, jehož úboho dle §. 27. pod b) pozbyl.

§. 225.

b) vytknutím trestu;

Když úboho tresti jsou nalezeny přetřít, má se pakliž úboho an zbavený. Potrestaný vstupí zase ve vlnka společná práva občanská, pokud uvěstiti jich v následcích odsouzení, v §§. 26. a 27. vytknutých, obsažena není, anli se dle §. 25. a odsouzením spějuje. A přetřít nesmí být jako v počatím práve takových přikáček, anli přikáček jiných. Také nemá, pokud počatý úboho vede, tím, to již mizelo, od nikoho dotýká, anli má proto jakým koli způsobem hádné býti.

§. 226.

c) promínutím trestu;

Pokud trest vytknutý byl promínut, má promínutí tým účinek, jako trest vystájen.

§. 227.

d) promínutím.

Promínutím pomijí úboho i trest, když pachatel od toho času, co úboho spáchal a nebo byl pro něj již vaat ve vyšetřování, od času rozsudku počítaje, kterým s

první mezí byl osvobozen, v čase tímto zákonem ustanoveném od tuzemského soudu trestalho mohl být ve vyšetřování. Promlčení tedy se přerušuje, když na pachatele jakožto obviněného vydáno bylo obžalobní, rozsávk postaroval nebo antykal, nebo když vysledek bylo uznání, že proti němu má počít vyšetřování, nebo, když jakožto obviněný již byl vyšetřován nebo zatčen, nebo hodován zatk listy zatkyovací stáhn.

§. 228.

Čas promlčení ustanovuje se:

- a) při zločinech, na něž uložen jest trest žaláře až do smrti, na dvacet let;
- b) při zločinech, na něžby dle zákona uložen býti měl trest od desíti až do dvaceti let, na deset let; při všech ostatních zločinech na pět let.

§. 229.

Promlčení však jen tomu prospívá, kdo

- a) ze zločinu již žádného stíhá v rukou nemá;
- b) také, pokud toho prvaha zločinu dopustil, ještě své možnosti nápravu učinil;
- c) ze zločinu těchto neuprchl, a
- d) po čas ku promlčení ustanovený žádného zločinu více se nedopustil.

§. 230.

Promlčení má ten účinek, že ani vyšetřování ani trest pro takový zločin více nikdo máti nemůže.

§. 231.

Při zločinech, na něž jest uložen trest smrti, žádné promlčení před vyšetřováním a potrestáním neobstává.

Prošli ale od toho času, co zločin takový byl spáchán, dvacet let, a jsouli tu výjimky, v §§. 227. a 229. přivolené, mluven buď jen třikrát kalář mezi desíti a dvaceti léty.

§. 232.

Při zločinech, na něž zákon ukládá trest smrti nebo trest žaláře až do smrti, však se má za náru promlčení, co se týče osob, kteréž toho času, když měly v nich účastnictví, ještě dvaceti rok nebyly dokonaly, jenom trest od desíti až do dvaceti let. (§. 228., lit. b.)

Jaký účinek má
promlčení.

Kdož zločin
promlčením ne-
pustí.

Díl druhý.

O přečinách a přestupcích.

Hlava první.

O přečinách a přestupcích vůbec, a o jejich trestání.

§. 232.

Přečiny a přestupky, které se v tomto díle zákona trestního obsahují, jsou vesměs činné neb opominé, ježto každý sám od sebe za nedovolená práva může; anebo takové, kde činitel dle svého stáru, své úmyslnosti, svého namístění, anebo dle svých okolností posuzen jest, mohl náležeti zvláštní, kterých bylo přistoupeno. A postoi se zejména trestního zákona tohoto, co se týče obsahových v něm předlání a přestupků, nikdo nedovoleni nemůže.

§. 233.

I také cizozemci, kteří se v působení Rakouském zdráhají, přečinů a přestupků těchto dopustili se mohou, jenžce právní, opatřili si vůbec zákonem národním obecných, na veřejnou bezpečnost a lid se vztahujících, a beroucí nějaké jednání přečine, také národním zvláštních, ježto se na toto jednání vztahují.

Naproti tomu nemají cizozemci, kteří se ve státě cizím nějakého trestního činu dopustili, a s tím v tomto díle zákona trestního nějaké opatření učineno jest, proto ani do cizozemské vyhlášky, ani mají v tuzemsku trestáni býti.

§. 234.

Pro přečiny a přestupky, jež se tuzemec dopustil v cizozemsku, nemá, byť v tuzemsku postaven, nikdy cizozemsku vydan býti, sicež, nebýli pro tyto přečiny a přestupky v cizozemsku potrestán, anebo nebýli mu tam pronázněty, přikročí se k němu má podle tohoto trestního zákona, neohledie na zákony té země, kde se jich dopustil.

Předpisy tohoto čláku se má také téžda, když tuzemecovi pro takové přečiny nebo přestupky v cizozemsku byl již trest uloženo, neboj ale ježto vykonán. Nikdy pak nemají se rozsudky trestních úřadů cizozemských v tuzemsku vykonávati.

§. 235.

Ažkei činné, kteří jinak jsou zločiny, když spáchání byli v náhodném opilství, na zločiny pohlížeti se směřou (§. 2., lit. c), tuzec se v tomto případě přede opilství, pohlížeti se má opilství na přestupků. (§. 123.)

Nemá práva občanská, kteří se v tomto díle zákona trestního obsahují, jsou vesměs činné neb opominé, ježto každý sám od sebe za nedovolená práva může; anebo takové, kde činitel dle svého stáru, své úmyslnosti, svého namístění, anebo dle svých okolností posuzen jest, mohl náležeti zvláštní, kterých bylo přistoupeno. A postoi se zejména trestního zákona tohoto, co se týče obsahových v něm předlání a přestupků, nikdo nedovoleni nemůže.

Předpisy tohoto čláku se má také téžda, když tuzemecovi pro takové přečiny nebo přestupky v cizozemsku byl již trest uloženo, neboj ale ježto vykonán. Nikdy pak nemají se rozsudky trestních úřadů cizozemských v tuzemsku vykonávati.

Pro přečiny a přestupky, jež se tuzemec dopustil v cizozemsku, nemá, byť v tuzemsku postaven, nikdy cizozemsku vydan býti, sicež, nebýli pro tyto přečiny a přestupky v cizozemsku potrestán, anebo nebýli mu tam pronázněty, přikročí se k němu má podle tohoto trestního zákona, neohledie na zákony té země, kde se jich dopustil.

Předpisy tohoto čláku se má také téžda, když tuzemecovi pro takové přečiny nebo přestupky v cizozemsku byl již trest uloženo, neboj ale ježto vykonán. Nikdy pak nemají se rozsudky trestních úřadů cizozemských v tuzemsku vykonávati.

§. 237.

U všech trestů, kromě trestů, kterých se dopustí dělníci a pomocníci toliko kázní disciplínou; a však od nastávajícího jedenáctého až do dokonání šestnáctého roku trestají se jinak, nežli se jen pro neobříplou službu nepřítají na složený (§. 2., lit. d.), jakožto přestupky (§§. 269. a 270.)

Činné trestání, jichžto se dopustí dělníci až do dokonání šestnáctého roku, považují se za trestání toliko kázní disciplínou; a však od nastávajícího jedenáctého až do dokonání šestnáctého roku trestají se jinak, nežli se jen pro neobříplou službu nepřítají na složený (§. 2., lit. d.), jakožto přestupky (§§. 269. a 270.)

§. 238.

Přestupky činů, kterých se dopustí dělníci a pomocníci toliko kázní disciplínou; a však od nastávajícího jedenáctého až do dokonání šestnáctého roku trestají se jinak, nežli se jen pro neobříplou službu nepřítají na složený (§. 2., lit. d.), jakožto přestupky (§§. 269. a 270.)

Již čin, jenž proti záporům byl vykonán, nebo upomínán, jakožto se stalo proti příkazům, jest přelínem nebo přestupkem, pokud se v zákoně tomto na to prohláší. Někdy při tom nebývá ani nálež dávek, aniž s toho pohlá nějaká škoda nebo nějaká zbláhání.

§. 239.

Všech vatahování se mají ustanovení, v §§. 5—11. o zbláhání učiněná, i na přelíny a na přestupky, pokud výjimky z toho v zákoně v té neb jiné příležitosti učiněny nejsou odlišně, nebo pokud nepřicházejí ze zvláštní povahy přelínů nebo přestupků.

Hlava druhá.

O trestání přelínů a přestupků vůbec.

§. 240.

Přelíny a přestupky v zákoně tomto zbláhání trestají se :

- a) penězí ;
- b) propadnutím ukolů, věci prodávajících nebo nářadí ;
- c) ztrátou práv a dávek povolení ;
- d) vnuzením ;
- e) kázní na těle ;
- f) vyhoštěním z některého místa, nebo
- g) z některé korunní země, nebo
- h) ze všech korunních zemí říše Rakouského.

§. 241.

Peníze, ukolů a nářadí propadají k tomu obzvlášť.

Peníze, ukolů, věci prodávajících nebo nářadí, pro přelíny nebo přestupky z trestání propadají, připadají pakudě k fondu chudých toho místa, kde trestání čin byl vykonáno.

§. 242.

Ztráta práv a dávek povolení na kázní se ukládá.

Ztráta práv a dávek povolení ukládá se na osoby, k hodnostem akademickým povýšené, nebo na osoby jiné, které úrad nějaký nebo nějaké zaměstnání pod věrou veřejnou vykonávají, pak na ty, jakožto provázejí nějaké peníze nebo nějakou službu buď jakožto ukládání nebo z povolení, kterým obdrželi od vrchnosti. Trest tento ukládá se buď na jistý čas nebo na vždy.

§. 243.

Mají se pro přelíny nebo pro přestupky vykonati stráža živnosti, nemá se vyšetřování ukládajícím způsobem dovoliti, aby v čas vyšetřování nebo před vyslechnutím roz-

uzku živnosti té se vzdal. Jestli v případech takové živnosti ta osoba, tehdy pomíjí odvolání práva k samostatnému provozování živnosti dále; byli ale ta živnost radikovaní nebo převedení, postane se odvoláním práva vykonávání, buďli však toto postálo, ona kupní, za níž byla, některak za propadlou prohlášena býti nemá.

§. 344.

Trest živnosti má dva stupně: první stupeň znamená se slovem „vzáení“ bez přídatku, a náleží v zákoně ve vřzení bez ležek; při ležce se odvoláním, když osobě výživu buď z vlastních prostředků nebo pomocí svých příslušníků opatřiti může, za tří měsíců, kterak se zaměstnáváti chce.

§. 345.

Vřzení druhého stupně znamená se přidáním „tuhé vřzení.“ I v tomto chová se odvolávací bez ležek, strava však a práce dává se mu taková, jak to podle předpisů vřznicích o tom vydaných nebo těch, kteří ještě vřzení budou, přičiní z sebou sňaziti trestné, pro takové trestance ustanovených.

Nedovoluje se mu z nikým se scházeti, nemá žádně vřznic přistaven, aniž rozmlouvati s kým v jazyce, jenž tento neuznáti.

§. 346.

Krom těchto dvou stupňů vřzení náleží se může také vřzení domácí, buď jen na připově odvolávací, že se nevdáti, anebo tak, že se mu postarati stráž. Vřzení domácí uznává se odvolávací, že se pod náhledem náhledem z domu nevdáti pod pokoutou, když ostatně čas vřzení přestiti může ve vřzení veřejné.

§. 347.

Vřzení trvá nejdelší vřzení čtyři a dvacet hodin (§§. 260. a 267.), nejdleší šest měsíců.

§. 348.

Karání na těle uložiti se může co hlavněho trestu takto na místě trestu vřzení (§. 260, lit. b), a to jenže při přečinách a přestupcích, jmenovitých v §§. 270, 279, 280, 283, 312, 315, 318, 392, 398, 411, 428, 430, 449, 450, 452, 453, 459, 460, 461, 465, 470, 481, 512, 515, 521, 524 a 525, vyhradě pak u zločinů, trestných činností, občanských a takových osob, které si výživu své důkytaji svou duží nebo výdělní, kterým by tedy vřzení i jen náhodně, v jejich výdělní, nebo ve výživě příslušníků jejich bylo na ujmu. — Karání to náleží u zločinů, kterým není ještě osmácti roků a u osob žených v bití smrtou, u osob odrostlých pohlaví mužského v bití hoř, může pak se dáti násazří dvacet ran. — Vykonávají se smí teprv, když dá líkať od sebe vyjádřiti, že se jin trestancovi na odvolání nevdáti, nebo se vykonávají po čas trestu vícekrát než jednou, a někdy veřejně.

§. 349.

Vykazují se může někde a jedného místa nebo u jedné osobě korozní buď na čas určitý, anebo podle paraby trestného činu a okolností i na čas neurčitý.

Stupně vřzení.
V tom místě vřzení pravidelně stupně.

V tom místě vřzení druhého stupně.

V tom místě vřzení domácí.

Je-li osoba trvá vřzení nepříteli a nepříteli.

Kdy vřzení náleží na těle uložiti se může co hlavněho trestu.

Kdy má místo vykazováti.

Z veškerých namíhaných korunních čistotí Rakouského vyhostiti se mohou jen cizozemci.

§. 250.

Vyřčení zde spůsobem tohoto zákona se též nastíjí. Zastření vůbec jest, když se více jednotlivých trestů spojí. Má však místo jenom v těch případech, v kterýchž v zákoně tomto jest ustanoveno, a v té míře, jak tu jest ustanoveno.

§. 251.

Jestliže byl přečin nějaký vykonán tiskopisem periodickým, an nějaká jest publikace knože, má se kromě trestu zákonného také nalésti, že knože v sumě od jednaka až do pěti set zlatých propadne. — Pod touto nejmenší zákonnou mírou nemá soud propadení knože nikdy nalésti.

§. 252.

Byli přečin nějaký vykonán tiskopisem periodickým, který již jednou přiblížen dal k odsouzení pro přečin, může se kromě toho při opětovném odsouzení pro přečin vykonání, že se vydávání tiskopisu periodického až do tří měsíců zastavuje.

Konečně může se pokusiti, když přečin nějaký tiskopisem byl vykonán, nalésti, že se mají věci, v §. 39. jmenované, ukaziti.

§. 253.

S výkonem může též spojeno býti jedno nebo více z následujících zastření:

- a) pěst;
- b) těžká práce;
- c) vyházení terčíka lože;
- d) přičlenění v samovazbě;
- e) zastření o samost v temné komoře;
- f) kázeň na tle.

§. 254.

Připojili se zastření postem k výkonu prvního stupně, dá se trestancovi jenom ta strava, která předepsána jest v §. 245. při výkonu stupně druhého. Zastření se výkonu druhého stupně, nemá se dávat trestancovi v některé dny lož rodu a chléb; to však nemá se stávat častěji než dvakráte v týdni.

§. 255.

Tvoří lože nemá se trestancovi vykazati, lož ve dnech přetrčení po sobě jdoucích, a ne častěji, než dvakráte v týdni. (§. 21.)

§. 256.

V samovazbě (§. 33.) nemá nikdy lev přetrčení dle dřen býti, nežli štračte dní, a po tom se jí nemá zase nikdo dříve, než až projde měsíc.

Kterak se zastření mohou nastíjí.

Veškeré odsouzení při přiblížení tiskopisu periodického, tiskopisem.

Kterak se výkon může zastíjí.

Kterak se zastření mohou spojiti.

Kterak se má vykazati lože.

Kterak dleto má trestní samovazba.

§. 257.

Jak dlouho musí
trvat zadržení a
soudní v trestní
kancelari.

Zadržení a soudní v trestní kancelari (§. 25.) musí bez přetržení trvat déle, nežli čtyři a dvacet hodin, na to nesmí zase dříve místa míti, než až projde týden, a po celý čas trestu nanejvýš desetkrát.

§. 258.

Proti kázně se
může míti žaloba
na trest.

Kázně na trest nesí se jakobž zadržení míti toliko proti osobám zase provinilým, a jenom s omezením, obsaženým v §. 248.

§. 259.

Splnění trestu
může být zastaveno
na trestní, nežli trest
vyvráždění se
děláji tím
zdržením.

Všude se rovně splněn trestu, na každý trestný čin ustanovený, změníti, nežli se může potrestání zdržením tím, že se se škodlivějším vyrovnání učinilo.

§. 260.

Výsledky a tresty.

V následujících však zvláštních okolnostech má se trest volně ustanovený změnit:

- a) když pohoda poskytlá mohla být omezením nebo roční jeho na delší dobu upuť jasně nebo prozrazení živostí;
- b) když tím, že by vězení tak dlouho trvalo, jak dle zákona ustanoveno jest, výdva trestancova nebo roční jeho přijiti mohla v špatek neb aspoť v nepříspěk.

V prvém případě změnit se má místo pokuty poskytlá přiměřený trest vězení a vicea, kdežtákn víceho jiného zvláště nepředpisuje, na každých pět dnových jeden den.

V případě druhém změnit se může čas trestu i pod nejmenší zákonní trestní mírou, avšak máse vězení podlé §. 252. změnit. — Kázně na trest míti se může ale na místo trestu vězení jen tehda, když toto vyměřeno bylo nanejvýš na třidecet dní (§. 248).

§. 261.

V okolnostech zvláštněho zástete hodných změnit se může vězení prvotně stanově také v pokuty poskytlou, majetnosti trestance přiměřenou, tato však změnit trestu nikdy zástavití se nesmí trestanci na vůli.

§. 262.

Kdy se změnit
může vězení do-
máci.

Kromě toho může se místo vězení prvotně stanově změnit domáci, když trestanec jest člověk bezděknaně povětí, a kdyžby, oddělen jsa od svého příbyteku, mohl býti nanejvíš svého úřadu, svého zaměstnání, nebo své výživy.

§. 263.

Co se poskytlá
se okolností přiměřeně
trestní.

Ze okolností přiměřeně jak přičinná, tak i přestupku poskytlou se má:

- a) když někdo v trestním činu po delší čas pokračuje;
- b) když pachatel činu trestný i tehda opakuje, když pro stejný přičin nebo pro stejný přestupek již byl trestán;
- c) čim větší jest neohroženost, ježto se v trestném činu předváditi dá, nebo
- d) čim větší jest škoda a záhře skutečně poskytlá;
- e) čim důležitější jest postavení obviněného k tomu, komu byla uložena nebo kdo byl uražen;
- f) když byla svedena svědků neb jiné počestné osoby;
- g) když se daly škodlivě příklady v rodinách, nebo

- k) když se dala příčina k veřejnému pobuření;
- l) když k vykonání trestného činu potřebná byla více činná nebo příprava, nebo větší překážky odstraněny byly násilím;
- k) když vinník byl vůlecn, nebo jinak původcem činu trestného, od více osob vykonaného;
- l) když vykonal více přetčinů nebo přestupků rozličného způsobu;
- m) když šlo o vyšetřování umyšlených okolností protáhnouti nebo pozastí, a zvláště
- n) při přetčinách a přestupcích proti veřejné narušitelnosti, když vinník jest osoba, která má vychování a větší vzdělání.

§. 264.

Naproti tomu pokládá se má za okolnosti polehčující:

- a) když vinník jest více nedospělou osobou, když jest nejlepšího rozumu nebo velmi zaneprášenou vychování;
- b) když první vedl bezúhonný život;
- c) když zrozen byl od jiných;
- d) když jednal ze strachu nebo z domnělé vůlecnosti k někomu, nebo
- e) v prudkém hnětu myslí, nebo
- f) byv k tomu pobuzen násilím;
- g) když čis trestný nechal nedokonaný, ačkoli jej mohl dokonati, větší užitek a něho máti, nebo větší škodu způsobiti, nebo
- h) když si jen menší užitek přivlastnil, nebo
- i) namocně od způsobení větší škody se zdržel;
- k) když šlo o škodu podle své moci napravit;
- l) když při výstřelu z vlastního posení vyjel okolnosti takové, kterážto přivedie k vůlecnosti, spáchání, že škoda, ježto měla nastati, docela byla odvrácena nebo zmenšena.

§. 265.

Při vyměřování trestu ulení se má máti na přitomné okolnosti přitěžující a polehčující dle toho, jakob jedny nebo druhé mají převahu; trest však vyměřiti se má vždy v mezích sílny trestní, nákazem se jeden každý přetčin nebo přestupok ustanovené, jakob pak pro okolnosti polehčující nebo přitěžující vůbec žádný jiný způsob trestu nákazem se nemá. Pro okolnosti přitěžující může se přes to ještě větší ustanovení §§. 250., 253. a 258.

§. 266.

Když se při některém přetčinu nebo přestupku sejde více okolnosti polehčujících, a to takových, a nichž z důvodem očekávání se dá, že se vinník polepší, tehdy může se nejen výsok v mírnější stupci zmákniti, ale nákazem trest i pod nejmenší sílnu trestní snížiti.

§. 267.

Spáchali vyšetřovanec více přetčinů nebo více přestupků, na něž se totiž vyšetřování a odsouzení vztahuje, anebo sejdou se takový způsobem přetčinů a pře-

Co se postihá se okolností polehčujícími.

Kterak se ulení máti na okolnosti přitěžující a polehčující.

Když má více přetčinů nebo přestupků.

Když se sejde více přetčinů nebo přestupků.

stapky, užití se má také zákona, kterýž musí limits trestnými činy ustanovuje nejvyšší trest, a však níže může i na činy ostatní.

Ustanovení však zvláštních, zvláštných v §§. 251. a 252., užití se má, když se mají více přečinů nebo přestupků, nebo když se najdou přečiny a přestupky, krom ostatního trestu zákonného i tehdá, když i jen jediný ze zvláštnějších se článek trestných vykonán byl takoplnem. Takéž se má, když i jen na jediný z článek zvláštnějších se článek trestných ustanoven jest v tomto nebo v jiném zákoně trest určitý nebo některý z trestů, v §. 240., lit. b) a c) ustanovených, valožní na vinníka krom jiného trestu zákonného vědy i tento trest zvláštní.

§. 265.

Kteli další následkové a odsouzení pro přečin nebo přestupek jsou spojiti, obzvláště jest ve zvláštních zákonech, a v předpisích politických a církevních. V těch pak případech, když odsouzený má nějakou funkci, patent kobl nebo právo, držiti též ku placbě potěšení, užití se má ustanovení v §. 30. odsouzených, až nežli stráž práva takového již krom toho v zákoně na trest nařazena.

Hlava třetí.

O trestání nedospělých.

§. 266.

Nedospělí mohou se užití vinnými dvojím způsobem:

- a) trestnými činy, kterýžky podle povahy své byly uloženy, kvicé ale vykonány až nedospělých, dle §. 237. toliko za přestupky se trestá;
- b) takovými trestnými činy, které již samy a sobě jsou jen přečiny nebo přestupky.

§. 270.

Činnosti trestní prvku: způsobu, ježti se dopustí nedospělí, trestati se mají zejména v odděleném místě podle povahy okolností od jedného dne až do trestí měsíce. Tento trest může se dle §. 253. rozšířiti.

§. 271.

Okolnosti, na kteréž se při ustanovení činu trestního a při rozložení trestu níže má, jsou:

- a) valožnost a povaha trestného činu;
- b) věk vinníka podle toho, žin může jest dospělosti;
- c) povaha myslé vinníkovy, podle toho, kterak se jak v činu vynážíla, tak i ve předcházejícím chování jeho za jeho částí vlnatí vědy, škodlivější náklonností, zlomyšleností neb nezapravitelností.

§. 272.

S činnosti trestními nedospělých spojiti se má kromě práce, ježich náležá příležitost, vědy také příležitost vyučování od duchovního spráuce nebo od katolictvy.

Jaké máli odškodky má odsouzení.

Nedospělí vinnými se užití v trestní oddělenosti. Kteli a) pro nedospělosti trestu za přestupky se trestá; nebo b) s trestní práce než přestupky samy v sobě.

Jak se trestá činnosti trestní prvku například.

Na které okolnosti se při ustanovení trestu má níže máti.

S činnosti trestní spojiti se má kromě práce a vyučování od duchovního spráuce.

§. 273.

Přeliv nebo přestupky nebo spáchání jiných činů, které mají za následek ohrožení bezpečnosti, a podle ustanovení těchto předpisů.

Činové trestní druhého spůsobu, jejichž se dopusti nedospělí, účastnící se vůbec domovním klíčením; v nedostatku toho ale a nebo na zvláštní okolnosti účastnící se k potrestání a opatření úřadu bezpečnosti.

Hlava čtvrtá.

O rozličných druhích přelivů a přestupků.

§. 274.

Přelivové a přestupkové činy se v činy spáchají:

Činové trestní, kteří se podle důležitosti jich a škodlivosti jich přelivů činy praktičtější na přelivy nebo na přestupky, dělí se v následující druhy: "

§. 275.

1. proti veřejné bezpečnosti;

V činy trestné proti veřejné bezpečnosti, totiž proti veřejnému pokoji a řádu, proti veřejnému zdraví a o opatřeních ke společné bezpečnosti a proti povinnostem veřejného úřadu.

§. 276.

2. proti bezpečnosti jednotlivých lidí;

V činy trestné, které přinášejí nebezpečnosti a škodu bezpečnosti jednotlivých lidí, totiž osobní bezpečnosti života, zdraví nebo jinak bezpečnosti těla; bezpečnosti majetnosti neb zdraví; bezpečnosti otě a doberé pověsti nebo bezpečnosti jiných práv.

§. 277.

3. proti veřejné moravopoctnosti.

V přelivy a přestupky, které urádejí veřejnou moravopoctnost.

Hlava pátá.

O přelivech a přestupcích proti veřejnému pokoji a řádu.

§. 278.

Klíči jsou přelivové a přestupkové činy proti veřejnému pokoji a řádu:

Přelivové a přestupkové proti veřejnému pokoji a řádu jsou:

- a) shlednutí;
- b) účastnění v tajných společnostech nebo započíváních společnostech, a úmyslné zaměření lidí společností dovolených;
- c) shledování zařízení úředních a policejních proti úřadům státním nebo obcím, nebo proti jednotlivým orgánům vlády, proti svědkům neb znalcům;
- d) podabování k ústí proti národnostem, náboženským spolkům, korporacím a p.;
- e) urážení církve neb společnosti náboženské, úmyslnou úmyslnou;
- f) započívání sekt náboženské, kterýchž ústí proklamací za nedovolenou;
- g) veřejné shledování útvarů masového, rolnického, ústavu vlastnictví nebo schůlkové ústí nezákonných nebo nemorálních;

- k) porušení pokusů, otírání broků, proť brání určitého těl nebo alé a jiné manipulací a odčinění něčeho a více takových;
- l) nadřevání v příčině nějakého přečinu nebo přestupku;
- k) rozlišování nepravdivých uspokojivých pověstí nebo předpovědí;
- l) profanování obřadů;
- m) sbírky nebo saskripce k tomu konci, aby se získali následkové činy trestných zmaří.

§. 279.

a) Obřadování:
Kdo se ke do-
pustí a jak se
trestá.

Přechm obřadování dopustí se ten, kdo proti některé z osob, v §. 68. jmenovaných, když vykonává nějaký vrchnostenský příkaz, nebo koná svůj úřad nebo svou službu, více lidí ku společné pomoci nebo ku zproštění se vybil. Trest toho jest také všude od jednoho až do deseti měsíců.

§. 280.

Jak se trestá
zproštění.

V stejné trest upadá ten, kdo takového vybilání jest poslušen a k vybilání pro společnou pomoc nebo zproštění se přitvořil.

§. 281.

Zahledování
náhodou při
obřadování.

Jak má v čas volebného nepokoje vybil roznas, aby každý doma zůstal i lidé své domci doma drácl, dopustí se každý, kdo bez důležitých příčin z domu vyjde, a zvláště hospodář neb kdo jiný postaven jest nad roznasa, přečin obřadování, nadřeví lidí domci pod tím postavením die volnosti doma.

§. 282.

Jak se trestá
hospodář z do-
mů rodiny, a jak
se trestá, když
v přírodních
obřadových
obřadových od do-
mu se vybil.

Trest hospodáře nebo hlavy rodiny jest všude od jednoho týždeň až do jednoho měsíce. Takové potrestání býti mají té, kdož v přírodních takových od domu se vzdál, byl i v nepořádku náhodného obřadování zmaří.

§. 283.

Jak se trestá u
kdo při obřad-
ování neposlu-
šen, obřad-
ování strážce.

Kdo při obřadování nějakém, kterém posle z jiné příčiny, nežli té, pro kterou se zrozní státi obřadová, neposlušnost obřadníka nebo strážce, když tito lidé byli, aby se rozuel, dopustí se takové přečin obřadování, a potrestání býti má všude od jednoho týždeň až do jednoho měsíce.

§. 284.

Jak té, když se
kdy v obřad-
ování nebo se
obřad-
ování vady nebo
do hádky.

Kdyby se někdo, vzpíraje se takto, s obřadníkem nebo se strážce byl dal do vady nebo do hádky, potrestá se takým všude od jednoho měsíce, kterém podle okolností nastalých nastiti se má.

§. 285.

ty Obřadování
týždeň, společ-
nostech (sp-
ojek společný).

Sjednocování všelka v tajné společnosti, ať byly tyto všechny v jakém koli úsp-
ska, ať trvaly neb trvaly pod jakým koli jménem neb jakou koli podobou, jsou napovr-
zena. Kdo v tajné společnosti má účastnění, dopustí se přečinu.

§. 286.

Který společ-
ností pokládá
se má v tajné
společnosti.

Za tajnou společnost pokládá se má všelka sjednocení více osob:
a) když se vrchnosti dnyšně ukrývá, té sjednocení takového to jest:

- b) když se sice učiní vyzvání, že sjednání tu jest, když se ale buď nestají vyzvaní a povolání jeho, anebo když se udá jiné vyzvání, udají se jiné pravidla nebo jiný úkol, nežli tu skutečně jsou.

§. 287.

Kdo se vyzváním
děl účastní-
kem v tajné
společnosti.

Účastníkem v tajné společnosti vyzván se činí, když tuzevce :

- a) kódeš společnosti takovou zřídil usloje, nebo skutečně zřídil;
- b) kódeš šel k tuzevce nebo zahraničně tajné společnosti najímá;
- c) kódeš jest představeným nebo členem tajné společnosti tuzevce nebo vyzvaného;
- d) kódeš si se společností takovou dopisuje;
- e) kódeš schůzkám společnosti takové jest přítomen, ať jest při tom čim kuli;
- f) kódeš ke schůzkám jejím vyzvaně čim svůj nebo svůj příbytek pronajme nebo propůjží; konečně
- g) úředník veřejný, kterýž podle úřadu svého povinen jest, oznámení o tajné společnosti učiní, který však, několi si, že tu tajná společnost jest, nebo že se schází, volávnosti to úředně oznámiti opomine.

§. 288.

Jak vyzvaní př-
vede, nejma-
je a přibude k
tajné společ-
nosti.

Trvat přívčan tohoto jest podle povahy účastníctví rozdílný. Přívčan tajné společnosti, najímáči, a představení občasně buďti k tuzevce vyzvaní od tří měsíců až do jednoho roku.

§. 289.

Jak si, kódeš
schůzkám tajné
společnosti jest
přítomen, nebo
čimem vyzvan
v tajné společ-
nosti.

Ti, kódeš schůzkám tajné společnosti jsou přítomni, nebo dopisováním nebo jakým kuli jejím spůsobem v ní účastníctví mají, potrestáni buďti poprvé vyzvaní od jednoho až do tří měsíců, a kdyby se to opakovalo, takým vyzvaním ode tří až do šestí měsíců.

§. 290.

Jak si, kódeš ke
schůzkám jejím
děl nebo pří-
bytek svůj pro-
půjčí nebo pro-
najme,
když majetky
společnosti.

Kódeš čim svůj nebo svůj příbytek vyzvaně ke schůzkám tajné společnosti propůjčí nebo pronajme, občasně buďti, nežli čimem společnosti, k vyzvaní od jednoho až do tří měsíců, a kdyby se to opakovalo, k tuzevce vyzvaní ode tří až do šestí měsíců. Byli čim nebo příbytek pronajmat, propadne krom toho nájem.

§. 291.

Když jsou sly
společnosti.

Ještě ten, kódeš v domě svém nebo ve svém příbytku tajným účastníctvem ke schůzkám přítomní čim, uzavrou čim čimem společnosti, potrestáni buď takým vyzvaním od jednoho až do tří měsíců, a kdyby se to opakovalo, až do šestí měsíců; máne to propadne nájem, ať byli jaký usloven.

§. 292.

Jak se vyzvan-
schůzkám, kterýž
opomine oznámiti
úředně.

Úředník, kterýž, dosvědč se o tajné společnosti, nebo schůzkách jejích, podle úřední povinnosti své oznámiti to opomine, potrestán buď takým vyzvaním od jednoho až do tří měsíců, a kdyby se to opakovalo, až do šestí měsíců.

Trvatli ale oznámi jsou schůzky tajné společnosti po čim čim, a vzejdeji z toho schůzkami veřejně, volávaní až buď podle toho, jak dlouho to

trvalo, a podle povahy okolností trest tubého vězení od šestí měsíců až do jednoho roku.

§. 292.

I cizozemci dopusti se přečin tohoto, když zkrájí se v těchto zemích,

- a) nějakou tajnou společností učiniti se smáti;
- b) když údy pro nějakou tajnou společnost, tuzemskou nebo zahraničnou, najímají;
- c) když sami schůzky tajných společností u sebe dělají, nebo
- d) když ke schůzkám takovým dům svůj nebo svůj příbytek propůjčí neb pronajme;
- e) když psaními nebo jinými prostředky ku spojení tuzemských tajných společností a údy jejich se zahraničnými přispívají.

§. 293.

Jak se trestá.

Cizozemec trestá se ve všech případech v §. 292 jmenovaných, vězením od jednoho až do šestí měsíců, a pokud to okolnosti přičítají, takým vězením od šestí měsíců až do jednoho roku. Po dokončení času trestním se cizozemec takový a velkovélekní semí kovanými vyhostí.

§. 295.

Jak se trestá cizozemec, když cizozemská tajná společnost učiniti nebo údy její najímá.

I když cizozemec z cizozemská tajnou společností v těchto zemích učiní, nebo údy pro tajnou společnost najímá, pokutován býti má, když bude doveden, trestem v §. 294 ustanoveným.

§. 296.

Jakou povinností mají představení a úředníci občanské správy toho, co k němu.

Když přijde tajná společnost na jevo, jsou představení a úředníci její povinni oznámiti a vydati veškeré velkovélekní listiny a velkovélekní společnosti náležitě. Každý kušník, což společností náleží, se sebou zastává nebo učí, potrestán bude takým vězením od jednoho třída až do jednoho měsíce. Pokutován a náleží, společností náležitě, propaden.

§. 297.

Jak se trestá, když někdo vyhláší nebo učí, že společnost, jež má právo, se učí, nebo společnost, která má právo, se učí, nebo společnost, která má právo, se učí, nebo společnost, která má právo, se učí.

Vyhláší nebo učiní někdo k nějakému spoleku, kterému nebylo dovoleno, aby se učil, anebo který dle již byl učiněn, od úřadu byl ale rozpouštěn, nebo jím spolek nějaký, od úřadu rozpouštěn, v působnosti své dále působí, potrestáno to bude jakožto přečin vězení od tří až do šestí měsíců, když pak se to opakovalo, takým vězením rovněž tak dlouhým, až zastaví se na ten pod příslých ustanovení §§. 288. a 289.

§. 298.

Jak se trestá, když někdo učí, že společnost, která má právo, se učí, nebo společnost, která má právo, se učí, nebo společnost, která má právo, se učí.

Jakžto úředník spoleku takového trestán jest každý, kdož, někdo nebylo provedeno, aby spolek se učil, aneb někdo úřad učil, aby byl rozpouštěn, přispívky své k němu dále plati nebo jinak k němu dále působí, schůzkám jeho přítomen býti, nebo k nim dům svůj nebo svůj příbytek propůjčí neb pronajme.

Účastemství tato potrestáno bude jako přešestpek pokutou peněžitou od padesáti až do tří set slatých nebo vězením od jednoho až do tří měsíců.

§. 299.

Jak se třetí předložená do-
vození společ-
nosti, když ve-
stávají údy
stavěti.

Představení dovození společnosti, kteří požádávají se vložností údy uloženy náležitě, dopustí se přestupku, a potrestáni býti mají pokutou peněžitou od jedné až do tří set akciových.

§. 300.

3) Kdožtožní
mládeží dovo-
zení a potrestá-
vání proti zá-
konnému ná-
stupu, proti
jedinému
organizaci
první organizá-
ci nebo stavěti,

Kdo veřejně, nebo před více lidmi, nebo v dílech tiskových, rozšiřovaných vyobrazeních nebo spisoch hanebně, pomlouvá, nepravdivým udáváním nebo přepracová-
ním přibíhá skutočných lidí nařízení nebo rozhodnutí úřední moci, nebo způsobem ta-
kovým jich k uzavření k úradům státním nebo občanským nebo k jednotlivým orgá-
nům vlády, co se týče vedení úradů jich, nebo k oddělení nebo ústřední moci, nebo se týče
organizace jich před soudem, anebo k opovrhování úradů a osobami úradu, nebo k
vedení neodborných státních na ně poplatků, dopustí se přestupku, a potrestán býti má
vůzrem od jednoho až do třech měsíců.

Byli by ale na tom přičinami, aby se jich ku státnostem takovým přidali, shledá podpisy
nebo přispěvky peněžité, anebo byli by k nim vyhledáni, tehdy se má trest
navýšiti.

Také může spisovatel takových státních spisů a také mládež nebo z celého korunní
země, a jestli cizozemec, i v veškerých českých korunních zemích vyhledán býti.

§. 301.

Jak se třetí
přestupky vy-
hledání ke sta-
nostem bez-
stavěti.

Kdo z jakého koli úmyslu, obstarává ale se státností, strany k vedení státností
světových, bezděkajících, v národním listu instanci již odhláštěných, vydání a svidění, anebo
se v přičině té nějakého vydání nebo dopustí, více jest přestupkem, a potrestán
býti má vůzrem od jednoho měsíce.

§. 302.

4) Popouzení
k ústřední
národnosti
oproti ná-
rodnosti, kor-
ponální mlá-
deží.

Kdo jistě k ústřední proti rozličným národnostem (kmenům národním), společnostem
národnostním nebo jiným, proti jednotlivým třídám nebo stavům společností občanských
nebo proti korporacím národně uzavřeným, nebo vůbec obyvatelům státním k nepřátelskému
střannictví proti sobě vybíhá, podněcuje nebo svidění hledí, dopustí se přestupku, a potrestán
býti má vůzrem od jednoho až do tří měsíců.

§. 303.

5) Ústřední
údrve nebo opo-
ložnosti ná-
rodnosti národnosti
stavěti.

Kdo veřejně, nebo před více lidmi, nebo v dílech tiskových, rozšiřovaných vy-
obrazeních nebo spisoch, pomlouvá se údrve, obyčejům aneb ústavům údrve nějaké
nebo společností národnostních, v státní síkonnosti uzavřených, nebo je svidění hledí, anebo kdo
nějakého jich státníku národnostního v vykonávání úradů hospodářských usadí,
nebo se v čem veřejného provozování národností tou měrou usadí chová, že a také
jiným vzejtí může pohoršení, dopustí se přestupku, a potrestán býti má vůzrem od
jedné až do tří měsíců (§. 127.), a potrestán býti má takým vůzrem od jednoho až do třech
měsíců.

§. 304.

1) **Společnost**
máti zálibu
v umění,
v literatuře,
v vědeckém
průmyslu;

Taktiká dopustí se přelíná, a včasem od jednoho až do tří měsíců potrestán býti má ten, kdož za přelíná učinil nebo rozšířil nějaké společnosti (spolky) náboženské, okteré správa státní se prohlásila, že uznáti býti nemůže, shromáždění společnosti, přednášky má nebo u veřejnosti vydávk, vyznáváva záměrová, nebo zveřejní předem vznes, což k cíli tomuto směřuje.

§. 305.

2) **Společnost**
máti zálibu
v umění,
v literatuře,
v vědeckém
průmyslu;

Kdo společem v §. 303. dotčeným ústav mandatský, rodinný nebo pojmy právní o vlastnictví zlehčuje nebo rozvířil hledí, nebo k nemravným neb v zákonech zapovězeným činům vybízí, podněcuje nebo svádí hledí, anebo je vyvolává, nebo omílává, dopustí se přelíná, až zeměli čia ten činem trestným, na nějž uložen jest trest 6000, a potrestán býti má včasem od jednoho až do šestí měsíců. Byli však některý z přelíná, v §§. 309. a 302—303. jmenovaných, vykonán prostředkem tiskopisů, rozšířiti se může trest podle nebezpečnosti a shovívavého vzhledu zemělení, na také včasem až do jednoho roka, a včasem vykonáti se může v případě tam z místa toho neb z korunní země, a jasně včasem, kž některých korunních zemí členských.

§. 306.

3) **Společnost**
máti zálibu
v umění,
v literatuře,
v vědeckém
průmyslu;

Kdo pokročí, pro určitá čia lidská ustanovená, se shovívavostí nebo zveřejně povolí, lea povolení hrady otce, otkud nebo z jiných míst, kdek se určitá čia lidská obcová, čia tato nebo jednotlivé časti jich o své věci práč vznes, nebo z určitých čia lidských vše nakládá, dopustí se přelíná, a potrestán býti má takým včasem od jednoho až do šestí měsíců. Odčinil však někdo v úmyslu zlítnem něco na pokročí, z hrady, nebo na určitých člech, potrestán za to každ jáho za kráček (§§. 172. a 140).

§. 307.

4) **Společnost**
máti zálibu
v umění,
v literatuře,
v vědeckém
průmyslu;

Kdo společem, v §§. 213. a 217. dotčeným, dopustí se nadřívání v přelíná nějakého přelíná nebo přestapka, včas jest přestapkem, a potrestán býti má v případě onom včasem od osmi dnů až do tří měsíců, v případě tomto až do jednoho měsíce.

§. 308.

5) **Společnost**
máti zálibu
v umění,
v literatuře,
v vědeckém
průmyslu;

Kdo prostředkem veřejného obházení (přihlášim na ně, veřejným řeční nebo přednáškami a p.) roztrácuje, nebo dále rozvířuje pověst nepravdivou, an do veřejné bezpečnosti zapokojující, uznaje důvodů dostatečných, aby jí měl za pravdivou, a nebo kdo roztrácuje neb dále rozvířuje něco společem takto, což se vytká na předpovídkách, včas jest přestapkem, a potrestán býti má takým včasem od osmi dnů až do tří měsíců.

§. 309.

6) **Společnost**
máti zálibu
v umění,
v literatuře,
v vědeckém
průmyslu;

Kdo společem, v paragrafu předcházejícím dotčeným, u veřejnosti usadí obházení soudců nebo úpravy a jednání soudů nebo jiných úřadů veřejných, pokud nějaký jest nakázáno, věci takové zmanovat, a nebo kdo obházení nějaké, o němž vědí, nebo a přelíná dostatečných měl na pravdě podobné, že jest zcela nebo z časti nepravé,

sobě na příkaz veřejného obhájení přibíhá neb vystavení, strážna, před vězení, restituce, pokutou neb jiným společným poruší. Stanou se přestupk tento a podobé lehkomyslností nebo svůlně, tence se vězenu ode čtyř a drad-ti hodin až do jednaho týdně. Shledá se ale při vyšetřování, že to byl úmysl, hod potupiti úřad, nebo překaziti tomu, aby se nalíceně nějaké obhájení a zastavení, tehdy se to tence tím vězením od jednaho až do tří měsíců. Podle povahy případu a pachatele může se také vězení prodloužiti až do šestí měsíců.

§. 316.

Otevřeli někdo a své moči nebo umaje k tomu práva, počti úradě veřejných, pod kterýmiž se uzavřel obrovaj písemností nebo jiné věci, potrestati se to má, stalo se to a podobé svůlně nebo a lehkomyslně svůlností, jakého přestupek vězením od jednaho až do tří měsíců.

Stalo se to ale proto, aby se tím se jevo dala zveřejnení k veřejným nalícením, anebo v tom úmyslu, aby se tím a své moči provedla škandil vlastní právo nebo nějaký úmysl zlostný, potrestati se to má tím vězením od jednaho až do šestí měsíců.

Ža počti úradě veřejných pokládají se ale netoliko počti úradě státních, učel i počti učel, veřejných ústav učebních, bar a veřejných rozhlá.

§. 317.

Kdo licerou k veřejnému osvědčení postavena nějakých rozhlá neb jiným společným poruší, potrestati hod za ten přestupek vězením ode tři dnů až do jednaho měsíce.

§. 318.

Svůlně někdo nebo převrtili svůlně nějaký most, splav, nějakou kánu, nějaké obrábění nebo náhradě, nebo jakou koli jinou stavbu, kterou jsou upraveny břehy tek a potoků, nebo spatřeny úrazy při silnicích a cestách nebo mostech, potrestati se hod podle velikosti svůlně, a kterou se to stalo nebo podle velikosti škody, která byla společným porušením, jakého přestupek vězením od jednaho až do tří měsíců.

Stavěm trestem trestu se i porušen veliké věci, v §. 83., lit. c) jinorozných, jaké i přede hrani v §. 89. vyčleně, týkají se telegrafu státního, stalo se totiž se svůlně, lehkomyslností nebo zavině neohledně.

Bylo krom porušení takového i něco odliceno, potrestati se to má světlě.

§. 319.

Mimo to jest to přestupek, když se před odřizkou nebo výmysl poruší jaké koli znamení vystrážné, která jsou postavena, aby se varovala nebezpečí, a přestupek ten potrestati se má věcer vězením ode tři dnů až do tří měsíců; byli ale při tom věci lehkomyslnost a počali a toho škoda, tím vězením rovněž tak dlouhým.

Jak se trestu
státní poruší
úradě veřejných

Kterak se trestu
výmysl poruší
úradě veřejných

Stavěm pro
výmysl poruší
úradě veřejných

Jak se trestu
poruší úradě
výmysl poruší
úradě veřejných

Kdy jest přezkoumáním souhlasu příslušných orgánů v přímé správní soustavě a souhlasu občanů s úřady a s úřady jsou jiné přístupy, týkající se jednání orgánů správní soustavy nebo úřadů. Jak se bere: a) majitel domu; b) podnikatel; c) hospodář, který má právo dávat pokyby; d) hospodář, který k tomu práva nemá; e) též, kteří se účastní správního jednání.

V těch případech, kde jsou zvláštní předpisy, aby všichni obyvatelé i cizinci byli oznámeni úřadu hospodářství, trestání se má zvláštní předpis těchto, až jestliže se v nich nic jiného neshoduje, v níže uvedených případech za přestupků:

- a) Když majitel domu, administrátor, správce nebo kdo jinak má právo dávat, oznámil v předepsaný čas oznámení, které se o jeho nejmenší staly. Trest toho jest podle rozdílnosti míst a úřadů a dosáhá pět až i padesát slatých.
- b) Když někdo oznámil na týden nebo na měsíc dávat v předepsaný nebo dříve oznámil, a požaduje, když se nějaká změna stane, ve čtyřech a dvaceti hodinách podle předpisu to oznámil. Trest toho jest pět slatých, opakující se ale přestupek, až se trest zdvojnásobí.
- c) Když hospodář, kterýž má právo, cíl lidí přijímat, podle předpisu oznámil těch, kteří a něho oznámil práva nec. Trest toho jest týž, kterýž ustanoven jest pod lit. b).
- d) Když v krátké, kteráž ke dávat pokyby práva nemá, někdo se na nec přijme. Trest toho jest naproti pět slatých, podruhé týž trest a mimo to vězení jednoho týdne, po třetí odsazení od živnosti krátkodobé.

I nehledě na tyto zvláštní předpisy, trestání se má za přestupek:

- e) Když někdo v listu správním nebo dá falešné jméno, učí falešný stav, falešné zaměstnání neb jiné nepravdivé okolnosti, nebo když vůbec úřední policiji neb jiné úřední státní neb okresní, kromě případu vyšetřování trestního, v kterém mají právo zvláštní oznámení ustanovení, falešným udáváním strany svého jména, svého bydliště, svého stavu neb jinak strany svých okolností takovým způsobem učiní, že tím veřejně dohledání může v ony přivodeno býti. Při tom jest jednatelem, učinil tím dá příčinu k nepravdivostem v pascích, od úředí jsou vydávajících nebo v jiných listinách, anebo konání učinil, nehledě ani na předložení pasy a listiny, úřadu veřejnému na dotázky strany své osoby nebo falešného učí.

Trest toho jest vězení ode tří dnů až do jednoho měsíce. Sledová se při vyšetřování, že přestupce měl skutečně v úmyslu, uvésti oznámil v ony, trest se teprve vězení rovná tak dlouhým. Bylo by se, co se týče okolností neb osoby, může obžít, až přestupce po skončení trestu vyhoštěn býti a místa, jestli ale cizincem, podle povahy okolností i ze všech zemí korunních císařství Rakouského.

f) podnikatel, kterýž se přivádí v §. 197. Trest toho jest vězení ode tří dnů až do jednoho měsíce.
g) Když někdo, aby přiváděl dávat, učinil cílně pass cestovní nebo jiné přikaz od úřadů, anebo když svůj příkaz k těmto konci jinému propůjčí, až učinil se to

- f) Když někdo napodobuje nebo falšuje veřejné listiny bez souhlasu svého úřadu, kterýž se přivádí v §. 197. Trest toho jest vězení ode tří dnů až do jednoho měsíce.
- g) Když někdo, aby přiváděl dávat, učinil cílně pass cestovní nebo jiné přikaz od úřadů, anebo když svůj příkaz k těmto konci jinému propůjčí, až učinil se to

práva, aby se tím nabyla prostředků ke splnění nějakého jiného přestupku, nějakého přečinu nebo zločinu. Trvat toho jest také vězení ode tří dnů až do jednoho měsíce. Pakli se jest, co se dotýká okolností nebo osoby přestupcevy, zvláště zvlášť obíratí, má po přestání trvání, jestli tuzemec, vyhoštěn býti a místa, jestli ale cizinec, podle okolností i ve vězech korunních není říšských.

§. 321.

Jak se trvatí
bezpečnosti, kte-
ří přilicují to-
varům bez ob-
stavní kuličky
(kondiční).

Vzneslí bezpečnost nějaký do díla tovarů, kterých není předepsané cestou tří nadrovní kuličky, anebo tam, kde ještě cestovních kuliček není, třebaž tak ležetého kundařtu, potrestán bude za tento přestupek ponejprv pět dní zatykní, po druhé tož pokuten podobitou zadržaním, po třetí vězením až do jednoho měsíce, a jestli okolností nebezpečné, i utykem živostí.

§. 322.

Jak se trvatí
politické, pro
dopravní
bezpečnosti pro-
ti přivážení.

Politické, kterých porostáho nějakého, jest není předepsané pasy (nebo průvodního neb průchodního listu od úřadu policejního nebo listu danižského) vězení, a nebo nějaká taková cesta dále dopraví, kteráž se odčepuje od cesty, v pasu jako nebo v průchodním listu jemu vytkané, dopustí se tím přestupku, a potrestán býti má ponejprv pokuten podobitou podobou zlatých, po druhé zuzem doznaním a po třetí vyhoštěním a po čty.

§. 323.

Kterak se trva-
to vypravování
odby vytká-
no v vězech
od korunních
pro zastavení
do země úřadu.

Když někdo, kdo v velikých není korunních zadržati Rakuskaého pro zločin byl vypravován (§. 25.), nebo pro přečin neb přestupek od soudu trestního (§. 249.) nebo v příčině policejních od úřadu bezpečnosti vyhoštěn, pod jakou koli záminkou do některé z nich se navrátí, dopustí se tím navrácením přestupku, a potrestán býti má ponejprv vězením od jednoho až do tří měsíců, a kdyby se to opakovalo, takým vězením ode tří až do šest měsíců.

§. 324.

Jak se trvatí
vyhoštěním a
zadržati korun-
ní země nebo
a některé z ní
sta, který se ve-
vratí.

Navrátili se ten, kděž jen z některé korunní země neb z jiného místa, od soudu trestního (§. 249.), nebo z jakých koli příčin úřadu státními neb občanskými na vědy nebo na jazy čas byl vyhoštěn, v ozoru případu kdy, v případě tomta ale před posláním podobnou hlavy, dopustí se tím přestupku, a potrestán býti má vězením od jednoho až do tří měsíců, pakliž opět byl postaven, takým vězením též tak dlouhým.

§. 325.

Jak se trvatí
bezpečnosti nebo
politické, nebo
místní vytká-
nání nebo vy-
hoštěním papírů
úředních bez
podvodného
úmyslu.

Kdo, nemaje v úmyslu, něčeho odlišiti (§§. 106., 114., 118. a 107.) mince horní nebo z oběhu vztatí (odvolané) podobě nebo postihů, nebo mince pamětné, medaile, tuzemské nebo cokoli jiného raženého; takžli kdo odemy, měřiti nebo věšer díla tižková v takovém způsobu zhotoví, že když se nitelo převede na ně podobá, snadno je může za horní mince nebo veřejné papíry úřední pokládati, dopustí se tím přestupku

a potřeba býti má výslovně od jednoho až do tří náhod a propačením třeba toho, co proti nároku byl učiněn.

§. 325.

Když se stroj
ne používá
dílnou stroje
dílnou stroje
včetně nebo
tiskárna.

Když stroj tak točový stroj razicí nebo tiskací, nebo dráček od úvodu k tomu dovolen bez výslovně, anebo tím, že se nepovolilo provozování nějakou živostí nebo firmou, na kterých stroji razících nebo tiskacích potřebí jest, dopustí se přestupku, a potřeba býti má, kromě toho, že stroj razicí nebo tiskací propačen, ponějprve výslovně od úvodu až do jednoho náhoda, kdyby přestupek opakoval, výslovně jednoho náhoda, a mimo to, kdyby živostí, i státnou živostí.

§. 327.

Jak se stroj
dovoleno, an-
někdo jiný
kromě toho.

Když náhoda bez dovolení druhého osobě kufčičkářské, nebo živostí plámen, nebo živostí kuzněn- nebo dřevotřískářské aneb jakýkoli jiný stroj tiskací, kterýž jest způsobem k mechanickému nebo chemickému zneškodňování odpadků (Výhl. pat. č. 11.), dopustí se tím přestupku, kterýž potřeba býti má propačením stroje tiskacího, a potrestán potřebí od jednoho až do tří set slafých, učiněná se ho až do té, mimo to výslovně od jednoho až do tří náhod.

§. 328.

Jak se stroj
ten, kdo stroj
nížejší
jmenovaný
povinně
stav.

Takéž potřeba budiž ten, kdo stroj nějaký, v §§. 326. a 327. jmenovaný, zhotoví, nebo dráček povolní k provozování živostí, nebo řemesla, kde se stroje takové užívají, nebo přikazuje neb dovolí k tomu od úvodu.

§. 329.

Jak se stroj
dílnou
točový, an-
to v
dílnou
stav.

Týmž způsobem na přestupek potrestání se má, když náhoda bez povolení druhého osobě a živostí parčí, kolkovatel nebo řezák vozů, jakož i živostí, jině se nežou dílnou v lovcích stisky nebo plastické napodobení mincí podle ryzí, v tiskárně nebo v tiskárně náhodně živostí, nebo ustanoveny jsou k třídě, k vedování anebo k jakékoliv jiné potřebě, až v náhod dovolení.

§. 330.

Účelový
patent
stav.

Když náhoda počítá úvodu veřejného (§. 318.), nemaje k tomu příkazu od toho úvodu, jenž to počítá učiniti, nebo kdo počítá učiniti vyříditi náhodou jinou, nežli tena úvodu, kterýž jí dílnou učiniti, dopustí se přestupku, a potřeba býti má ponějprve výslovně od jednoho třída až do jednoho náhoda, kdyby přestupek opakoval, výslovně jednoho náhoda, a mimo to, kdyby živostí, i státnou živostí.

Hlava sedmá.

O přestupcích proti povinnostem veřejného úvodu.

§. 331.

Jak se stroj
výslovně
stav.

Když náhoda a osob v §. 68. jmenovaných, komuž úvod svůj nebo svou dílnou, úvod nějakého skutkem (závěz) se učiniti to učiniti, když náhoda učine v případech

46. jednání
 47. jednání
 48. jednání
 49. jednání
 50. jednání
 51. jednání
 52. jednání
 53. jednání
 54. jednání
 55. jednání
 56. jednání
 57. jednání
 58. jednání
 59. jednání
 60. jednání
 61. jednání
 62. jednání
 63. jednání
 64. jednání
 65. jednání
 66. jednání
 67. jednání
 68. jednání
 69. jednání
 70. jednání
 71. jednání
 72. jednání
 73. jednání
 74. jednání
 75. jednání
 76. jednání
 77. jednání
 78. jednání
 79. jednání
 80. jednání
 81. jednání
 82. jednání
 83. jednání
 84. jednání
 85. jednání
 86. jednání
 87. jednání
 88. jednání
 89. jednání
 90. jednání
 91. jednání
 92. jednání
 93. jednání
 94. jednání
 95. jednání
 96. jednání
 97. jednání
 98. jednání
 99. jednání
 100. jednání

§. 322.

Kdy se tratí
 na přímici.

Státníky se uražou škůdlem v okolnostech takových, které daly neb upadl části
 mohl přičin ke škodě, tence se to takým způsobem od jedné až do tří měsíců.

§. 323.

Kdy se tratí
 na přímici
 11. 121 D. 11. 14. a 178. 11. 121—122

Kdy nemají úmyslu podrobně (§. 199. lit. b), upadá se za veřejného úředníka
 nebo státního úředníka, nebo nosa bez povolení uniformy anebo sobě tím podobu veřejného
 úředníka neb vojáka, dopustil se přestupku, a potrestán býti má způsobem od tří měsíců až
 do jednoho roku.

§. 324.

V jakém případě
 upadá ten, kdo
 nosí bez povolení
 uniformu úřední
 nebo vojáka
 do jednoho roku

Kdy bez dovolení nosí tuzemské neb cizozemské šaty nebo dekorace čestné, do-
 pustil se přestupku, a upadá v pokutu peněžitou od desíti až do sta slatých.

Hlavní osmi.

o přechodech a přestupcích proti bezpečnosti života.

§. 325.

Shodný předpis
 stanoví v pří-
 padě přechodu
 přestupků proti
 bezpečnosti ži-
 vota.

Pro zvláštní účel nebo úmyslem, a tímž cílem již dle přirozených jeho ná-
 sledků, které každý směřuje poznati mluve, nebo podle předpisů zvláštních
 nebo podle svého stavu, úřadu, povolání, své činnosti, svého zaměstnání, nebo vůbec
 podle svých zvláštních okolností může nabízet, že jest takový, že se jim může spřá-
 tovati, nebo zvláštní nebezpečnost života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, po-
 třetím každé věci, políže a toho zvláštní ohrožení na těle nějakého člověka.
 (§. 124.), jako pro přestupek způsoben od jedné až do tří měsíců; pakli ale z toho
 podle smrti člověka, jako pro přechod takým způsobem od tří měsíců až do jednoho
 roku.

§. 326.

Shodný předpis
 stanoví v pří-
 padě přechodu
 přestupků proti
 bezpečnosti ži-
 vota.

Toto, co v paragrafu předcházejícím předepsáno, zvláštní učiní jest, když podle smrti
 nebo zvláštní ohrožení na těle a zdravího z následujících provinění:

- a) když se nezastavil chvátit šaví uhlí v místech uzavřených;
- b) když se neoblékl potřebných opatření při plavbě vlnách;
- c) když se nezachovávali předpisové, vydání v přímici parních loď, parních strojů
 a parních kotlů nebo jiné potřebné zvláštní opatření;
- d) když se nezastavil předem jde při kouření sirex a při užívání prostředků narko-
 tujících;
- e) když se nedají vystrádat znamená při nákladu leten chytacích, loček, vlčíků (am-
 a samostříh);

- f) když se nezachováají zvláštní předpisy o dělení, ohrožení, prodávání, volání a užívání všech obrátových, třaskavých preparátů, střelných nábojů, střek ústních a napulvarůch i lůtek vládkých, ježto se třask. směsí naplňují, střelnice prácha a lůtek vybuchujících (střelné lasky), zvlášť také tím, že se takové věci tajně přivážejí k nákladu, kterýž se odváží palbou nebo po koleznici.
- g) když se seletí upratování, při provozování hornictví předepsaných.

§. 337.

Předmět, jak se má držeti při odstavění na provázci přiláti má, valdodem na věci, v §§. 85., 86. a 87. a 89. jmenovaní, nebo ony, kteří jsou dotčených tam okolnostech zvlášť nebezpečných, odstavce proto budíž jako pro zvláštní předpis k tabulce včasně od řezů mšiců až do dvou ruků i třída, když a toho počtu mšiců v tabulce.

Dopustili se někdo nějakého činu nebo nějakého opovření, ježto se podle §. 336. odstavce na na provázci přiláti má, valdodem na věci, v §§. 85., 86. a 87. a 89. jmenovaní, nebo ony, kteří jsou dotčených tam okolnostech zvlášť nebezpečných, odstavce proto budíž jako pro zvláštní předpis k tabulce včasně od řezů mšiců až do dvou ruků i třída, když a toho počtu mšiců v tabulce.

§. 338.

Jak se třask. preparát v pyklich, zvláštních a č. d.

Kdy se v řezích nebo v rybnicích mimo místa, od řádu k tomu ustanovená, nebo proti nábojů, od řádu vydané a zvlášť vyhlášené, kopá, takříká kdo se činu zvlášť mimo místa k tomu ustanovená na řezě klouzá, konečně kdo v takový řez, když pro nastávající nebezpečnosti to bylo napovězeno, přede se odváží jíti přes řez, potřebin býti má pro tento přestupek včasem ode tří dnů až do jednadvaceti dnů.

§. 339.

Předmět, jak se má držeti při odstavění na provázci přiláti má, valdodem na věci, v §§. 85., 86. a 87. a 89. jmenovaní, nebo ony, kteří jsou dotčených tam okolnostech zvlášť nebezpečných, odstavce proto budíž jako pro zvláštní předpis k tabulce včasně od řezů mšiců až do dvou ruků i třída, když a toho počtu mšiců v tabulce.

Nevdaná osoba ženka, která jest v útlumu, má při sňatí poslati ku pozoru svého, poradního pomocníka nebo nějakou početnou řadu. Pokudli jí byl porad. přehrápil, nebo bylaby jí něco v tom přehrápilo, aby poradna pozna, a bylaby tudé potřebla, anebo by dítě, jasně živě narozena, ve čtyřech a dvaceti hodinách po porodu zemřelo, takdy pozna jest, oznámiti sňatí své osobě, která má právo, při porodu pomáhati, anebo kdoby osoby takové nebylo, osobě úřední, a kázati jí před rozhodový nebo dít ústve.

§. 340.

Jak se třask. preparát v pyklich, zvláštních a č. d.

Zatajení porodu, ježto se stalo proti tomuto předpisu, potrestati se má, když osoba, kteráž to zatajila, se usoudí, jakožto přestupek tabulce včasně ode tří dnů až do řezů mšiců.

§. 341.

Jak se třask. preparát v pyklich, zvláštních a č. d.

Kdy, ježto na voze nebo na koni, s neopatrností někoho přejezdí a jej tím usoudí nebo mu škodu na těle náhodí, potrestán budíž podle §. 335.

§. 342.

Jak se třask. preparát v pyklich, zvláštních a č. d.

Přijeli ve vyběhování na jevo, že k té příležitosti přiznali rychlé jiti na voze nebo na koni; má se to pokládati za přehrápiti okolnosti a při vyměřování trestu ježto zvlášť Medři na to, co se proti rychlému ježdění na voze nebo na koni nřazuje v §. 427.

§. 343.

Jak se třese
ten, lékařské
a ten, jak se
lékařské nebo
lékařské nebo
lékařské nebo
lékařské nebo
lékařské nebo

Kdo, uznávaje lékařského učení, a rovněž dle zákona práva, žádá se lékař neb lékař nemocný, lékařství neb lékařství spláchnem živnosti provozuje, anebo obstarává se užíváním magnetismu zvířecím neb člověka anebo jiných prostředků (narkotikovních) ohří, dopustí se tím přestupku, a potrestán býti má vězením, a podle toho, jak dlouho to nedodrženo živnosti provozoval, a podle velikosti škody, kterou tím způsobí, takým vězením od jednoho až do šesti měsíců; pakli ale z provinil jako podle naší Ústavy, potrestán býti má pro předešlé podle §. 335.

§. 344.

Jak se třese
nemocný.

Jestli provinil cizozemec, vykašpán buď po dokončení trestu a velkých ko-
ranních zemi cizáckých.

§. 345.

Prodivní lékař
na nemocných
trestem za přestupky.

Prodivně se lékají, při jednání vydávají podle obecního zákona lékařského nebo podle předpisů vládních vydávajících lékařů jest vládních opatření, zanechávajíce předpisů těchto, potrestáni na to buď jak majitel lékárny a provisor, tak i pomocník jako za přestupky.

Kolik se třese
se majitel lé-
kárny;
c) když a ten
nemocný;

Nevěděli o tom majitel lékárny, a padli na jen za vina, že podle povinnosti nedodržel, odvolan buď k pokutě od dvaceti až do padesáti slatkých, při druhé přestupku od padesáti až do sta slatkých. Při třetím přestupku buď mu odejato vedle lékárny, a buď mu uloženo provisor.

§. 346.

Jak když a ten
vědi.

Jestliže majitel o tom zapovězením prodivní vědi, potrestán buď při prvním přestupku pokutou od padesáti až do sta slatkých, při druhém pokutou od jednoho sta až do dvou set slatkých; a kdyby byl tím lékem vydaným někdo přitčen ke škodě, odvolan buď podle následků více neb méně závažných, k takové vězení od jednoho až do šesti měsíců.

§. 347.

Jak se třese
provisor.

Padli na provisor při jednání vina nedobrotou, potrestán buď po první vězení ode tří až do jednoho měsíce, po druhé odvoláním od služby. Pakli by a prodivní zapovězení léku byl vědi, potrestán buď takým vězením od jednoho až do šesti měsíců a prohlášen za neplatného, by více v nějaké lékárně obsluhl.

§. 348.

Jak se třese
pomocník lé-
kářský.

Pomocník lékařský (mládenec), který nějaký lék zapovězený a vědaním páns-
kého práva, potrestán buď vězením od jednoho až do tří měsíců; a stalo se to bez
vězení páns práva, takým vězením ode tří až do šesti měsíců. Při druhém přestupku
buď v rozsudku dočasně, že se trestání má odložit na šest měsíců, a že již nemá
býti spláchnem, by více o pomocník lékařský státl.

§. 349.

Chybné nebo špatně připsané věcné věci přestupků.

Když se udělá lík chybně, a nebo a materiáli, které léčivé moci své již poskyly; když se udělá nebo chová v nádobě nečistě, pro šlátky, a nečistě nádob, a nebo proto, co se v ní bylo předtím učiněno, zdrávil škodlivě, dopustí se přestupku pomocník lékařský, majitel lékárny nebo provisor, až ukážou se tomu tak oznáma a třeba dva podobné jmenovaných za vinu tím, že udělali nebo dělali. Každý lékař, jenž se němu takového při oznámení přihodí, povinen jest pod vlastním odpověděním, oznámiti to vrchnosti.

§. 350.

Jak se má to provést u pomocníků lékařských.

Pomocník lékařský potrestán se má po první věcném jednání týdně, po druhé zastřešením věcnem rovněž tak dlouhým. V případě třetím odsuzen býti má, by tak dlouho nase na učebníka skoučil, až by při nové zkoušce dal důkazy, že má dostatečnou vědomost a že jest tak bedlivý, jak toho u přípravníků líků jest potřeba.

§. 351.

k) majitel lékárny.

Majitel lékárny potrestán buď po první padnutí slatýni, a kdyby se to opakovalo, sta slatýni. Pakli by se přepočítal jakosi šatější přihodil, buď mu dle na neurčitý čas provisor.

§. 352.

a) provisor lékařský.

Provisor potrestán buď v případě takového věcnem jednání týdně, po druhé týdně věcnem, zosříc je postem, pakli by se ještě ale šatější přihodilo, odstraněn buď ze služby provisorů.

§. 353.

Jak se má to provést, když se má líky udělati na jiné místo.

Suděli se v lékárně líky jedny na druhé, aneb vydejli se chybně, potrestán buď ten, kdo je vydal, pro tento přestupek věcnem jednání týdně, a byl-li to věcí neopozornost nebo přihodil se šatější, buď mu věcnem až do tří měsíců prodáváeno i také zastřešeno.

§. 354.

Jak se má to provést, když se má líky vydávati na jiné místo.

Kromě lékáren oprávněných též i lékáren domácích, kteréž mají věcnem opatření lékaři a hojili na venkově, zapovídáno jest, prodávati bez povolení zvláštního, od ústavu k tomu daného, líky venovi nebo zvenovi, strany jich vydávati přičemž mají zvláštní obznanující nařízení. Přestupek tento potrestán býti má věcnem od jednání až do tří měsíců, byl-li ale prodáváno po více měsíců, zastřešením věcnem, a shledil se při vyšetřování, že prodej takových líků má škodlivé následky, takým věcnem od jednání až do šestí měsíců.

§. 355.

Přestupky provisorů lékařských u věcnem jednání.

Také jest prodáváno povinen, vydávati vrchnosti celou zásobu připravených líků, materiáli a nářadí, jinak by trust byl zosřícen. Cizozemci, kteříž se tohoto přestupku dopustí, vyhnuti se mají a veřejných kormandách není obdržeti.

§. 356.

Jak by trestem
má přikročiti
k lékaři i nevle-
domosti provi-
nitům.

Lékař, kterýž při léčeni nemocného takové chyby učinil, že z nich nevyléčenosti jeho jest na bludu, dopustí se tina, počítá z toho téžž sňazem na tina, přestupku, a jestžli nemocný zemel, přičina, i máš se mu proto napovídati prosvědčení lékařstvi dotud, až v nové sbírce dokáže, že používí nakyt vědomostí, jichž se mu neokotávalo.

§. 357.

Jak by trestem
má přikročiti
k lékaři nevle-
domosti provi-
nitům.

Týmž trestem přikročiti se má také k hojčím, kterýž přede vztava na nemocném operaci nelikavou způsobil následky, v paragrafu předcházejícím.

§. 358.

Jak se trestem
má přikročiti
k lékaři neb hojči,
když nemocný
zemel.

Když lékař neb hojčič nemocného přivjal, a prověsti se máš učila, že jej používí na skutečnou škodu zdraví jeho podstatně zanedbal, má se mu pro takový přestupek uložit pokuta peněžítá od padesáti až do dvou set státek. Byloš tím nemocného tina zvláštně, nebo počítá z toho smel jeho, učiti se máš předpisu §. 335.

§. 359.

Jak se trestem
má přikročiti
k lékaři, hojčím,
lékárníkovi, kdýž
nemocného
podstatně zane-
dabá, nebo
zemel.

Lékař, hojčič, lékárník, kdýž poradil a obledalš mrtvých jsou povinni, kdýkolš se jim vyskytne nějaká nemoc, nějaké paraliza, nějaký parol neb šmrti, při kterémž vzejde potřeba zvláštní nebo přelivní, nebo vůbec nějakého zvláštní náležného od jiných způsobeného, jsou povinni, oznámiti to bez prodlení štádu. Opominutí se oznámí, potrestáni budou pro to jako pro přestupek pokutou peněžítá od desíti až do sta státek.

§. 360.

Jak se trestem
má přikročiti
nemocného,
když nemocný
zemel.

Když se dokáže, že ti, na kterých a povinností přivzání nebo přejatí nálež, aký nemocného opatrovali, jsou dovedlš sejiš dali na potřebné pomoci lékařské, kde se nemoc taková upatřiti máš, dopustí se přestupku, a potrestáni býti mají podle povahy okolností včasem od jednoho až do šesti měsíců.

§. 361.

Jak se trestem
má přikročiti
k lékaři.

Kdo, nemaje vřelovně dovedení od vrchnosti, sňazem vede v ústřehu neb v jakém kolš jiném jedu a nebo se zneš (stavu) takovém, kterýž se zvláštním předpisu počítá jedu na rovné, dopustí se přestupku, a potrestán býti máš, jestžli následující paragrafově v sobě žádných zvláštních ustanovení trestu nezavírají, pokutou peněžítá od pěti až do padesáti státek, nebo vřelovně od jednoho až do osmi dnů.

§. 362.

Jak se trestem
má přikročiti
k lékaři, kdýž
nemocného
podstatně zane-
dabá, nebo
zemel.

Obchodník nebo kramář, kterýž máš nějaký sňazem nebo kramář, prodáš jed bez poradení, sňazem leš opatrovatí, podle zákona k dovedenímu prodeji jedu přiv-
zání jedu, depozitých, potrestán bud na přestupek trestu při prvím zastřžení propažením zneš
když při tom i
jedu opatrovatí
zákonem před-
paušých.

sta slatých, dopustili se toho po druhé, krom dvojzámkové pokuty peněžitě též vyloučením jednoho náčelní, a staneš se to po třetí, nařídí se mu, že shaven jest živností svá.

§. 362.

Když opatruje
se živnost náčelní.

Pakliky obchodník nebo kramář, který práva nemá, sňohl jednové prodávání, jed byl prodával, předepsaných opatření nečetně, shaven buďe buď při prvním postoužení živnosti svá; a shledal se při vyšetřování, že se neobvolavý obchod tímto způsobem již po druhé čas provozoval, potrestán býti má takým vyloučením od jednoho až do tří měsíců. Pakli ale tím někdo přišel o život nebo mu byla tělesná škoda na těle, přikročiti se má k vyloučení podle §. 365.

§. 363.

Jak se třese
živností kramář
pro neobvolavý
obchod v jedn.

Toužsi kramář čili tak řemeslní kramářci, kteří mají na prodej býly neb čitý střežek, přiček na polkany (námořecké myši) nebo na myši, kámen mechemeravý, střežek pro dobytek, kabaše (arabka kabašská) nebo jiné sňohl jedovité, dopustí se přestupku, a potrestáni býti mají krom toho, že propadnou sňohl jedovité a střeží pavoučí, choditi na obchodem po domích, takým vyloučením od jednoho až do šesti měsíců podle toho, jak dlouho ten neobvolavý prodej provozovali, a tím i snad škodu způsobiti.

§. 365.

Jak se třese
opatření při
prodávání jedn.

Lékáři a ti obchodníci, kteří k obchodu ve sňohl jedovité tělesné právo mají, neobvolavý opatření, náležitosti a prodej jedu předepsaných, jakob i provinili se neobchodností nájakou, v §§. 366—368. dotčenou, potrestáni na to buďtei podobně jako na přestupek.

§. 366.

Jak se třese,
když se jed má
krom vyř. živ.
provozování
předevně.

Zvlášť pak, když byl jed nákomu vydán, kdo neoprávně předepsaného provedl, má se to potrestati po první pokutou peněžitou od pěti až do padesáti slatých, po druhé střežek živnosti.

§. 367.

Když se nesrovná
když se jed má
... 25 přání.

Shledal se při vyšetřování, že někdo o prodej jedu vedem zvláštní kabaše náčelní, do které se hodlivě zapínováni mají osoky, kterým jed byl vydán, čas, kdy byl vydán, a provedení, proti jakob obžalová tešlo se jed prodávati náčelní, třese se taková obžalování po první desíti až i padesáti slatými, po druhé až i sto slatými, a kolyky se v tom dále provede člo, střežek živnosti.

§. 368.

Jak se třese
náčelní v obžal.
... 25 přání.

Když se shledá náčelní neobchodní v tom, že se sňohl jedové od ostatního náčelní neobchodilo, nebo v poznamenané náčelní nebo v uzavření jich, odpovídá a toho ten, kdo jest nad obchodem nebo lékářem postaven. První obžalování náčelní opatření potrestáno buď při prvním postoužení pěti až i deseti slatými, při každém dalším postoužení buď třese tento utrojzámek.

§. 369.

Jak se třese,
když ten náčelní
... 25 přání.

Pakliky byla taková obžalování náčelní ten náčelní, že se sňohl jedové skutečně se jiné náčelní, a někde tím přišel o život nebo mu byla tělesná škoda na těle, potrestáno buď obžalování tato podle §. 325.

§. 370.

Článek 1. Při životech, při kterých se užívá jedu nebo materiálu jedovatých, povinen jest lékař, aneb kdo jiný živoucí lid, aby je vždy měl ve svém opatrování, a když se sňkem postávají, aby četl zdravotních předpisů, v příčině té vydaných. Opatrovateli se opatrovaní tyto, potrestati se to má, když tím někdo neovšemně škodí, jakožto přestupek výzevním ode tří dnů až do jednoho měsíce; postih ale tím někdo přijde o život nebo se mu těžce ublíží na těle, podle §. 333.

§. 371.

Článek 2. V trest v §. 368. ustanovený upadá každý obchodník, kterýž dá v oběh tak řečené šedé materiální takového druhu, kterýž nejna ani právě k potřebě lékařské ustanoven, před tím byl dokonce neznámý, anž byl od úřadu sborové.

§. 372.

Článek 3. Kdo dělá sborů sňkům, která zdravotními předpisy napsána neb jinak pro svou povahu potvrděná jest, a nebo, kdo sborů paraly takové, když se na ku správu přimoc, neobstará a vedomosti to nezíská, potrestán buď za tento přestupek výzevním ode tří dnů až do jednoho měsíce; byl-li ale takovou sborou sňkům těžce ublíženo na těle, neboť by jí někdo umřel, potrestáno to buď podle §. 333.

§. 373.

Článek 4. Myslívá, nebo kdo jiný má doma sborů naháten, povinen jsou, ochrániti ji před dětmi a jinými nepatřivými a nezdravými osobami. Zanedbá-li se tato opatření a vezme-li prava někdo škodu, potrestáno buď občanskými takové jakožto přestupek výzevním od jednoho týdne až do jednoho měsíce; výzevním pak buď násilím to zastaviti v té míře, jaké byla nedbalest větší; byl-li ale někomu těžce ublíženo na těle, nebo byl-li někdo umřel, potrestáno to buď podle §. 333.

§. 374.

Článek 5. Stejný trest nalžiti se má podle míry následku škodlivého toxin, kdo neznaje síly sborů, na někoho sborů upustí, nepřevládív se právě, že není naháten.

§. 375.

Článek 6. Kdo při sledování nějakého mrtvého nepravě oznámí čas, kdy tento zemřel, a tím dá příčina, že zemřelý se pochevá nebo rovnoběž dříve, nežli náležitě jest předepsáno, aby se předložilo pochevání a ošetření domáho mrtvých, potrestán býti má za tento přestupek takým výzevním od jednoho až do deseti měsíců.

§. 376.

Článek 7. Těžce odpovídá ti, když a povinnosti přivozené nebo přejaté mají důležitou k dítěti nebo k jiným lidem, kteří sami nejsou s to, aby se před ochranností opatření k dítěti nebo k

*ten, když není
naplněn a to, aby
se před uzavře-
ním smlouvy
přehledně
zobrazil.* dítě a chránili, a nepedlivostí a přehledně této. Přijeli tedy takové dítě neb ta-
kovým člověkem k uzavření nebo též k tomu ukázaní na dítě, potrestán buď ten, na něhož
padá vina delikvence nebo dostatek pečlivosti povinná, podle toho, co předepsáno v §. 313.

§. 377.

*Když se dítě
dívě svěřeno
z makovic,* Ještě tu tyto případy, obzvláště když k tomuž trestu osoby nadřezané
svěřené také, když dávají dítě svěřeno z makovic.

§. 378.

*Podrobněji
když se dítě na
místě nebo
příspěvek
někde ukázan.* Týmž trestem přikročí se má k tomu, na něž náleží, dítě nějaké opatrování nebo
k němu dohlídce, když dítě, ježto mají pod svým opatrováním nebo pod svou dohlíd-
kou, proto, že bylo v něžně dítěm zhruběním nebo sobě ublíženo, bylo zanedbáno
nebo má bylo též ukázané na dítě. Zastáží se učiniti, která se dítěti přičinila,
*Když se má
dítě, má se
trest učiniti.*

§. 379.

*Jak se trest
když, stavěna
jev. hanebně
k tomu, je učiniti.* Osoba ležící, která vi, že stíhá jest nemocí hanebnou neb jinak náhodou,
zaujmě to neb zastáží, jde do školy za kursem, potrestán buď na tento přestupek
týmž věznicím tři měsíce.

§. 380.

*Jak se trest
když se při
jev. hanebně
vystavena ma-
nast.* Když se při starší opominavé vytracení předepsané vytracení znamená, potrestán
býti má staritel, aneb kdo jiný má při starší dohled, za každé takové přestoupení
desíti až i padesáti zlatými. Vazbi pro takové opominavé učíně škodu, učiniti se má
podle povahy té příkazy krom pokuty peněžité i vězení od jednoho až do tří měsíců.
Pořádě ale z toho není škoda nebo též ukázané na dítě, učiti se má předpisa,
obzvláště v §. 313.

§. 381.

*Jak se trest
když se ma-
nast. se jest
obzvláště z úho-
le učiniti.* Majitel domu, neb starost, anebo ten, komu jest dohlídka k tomu svěřena, povinen
jest, když se jest učiniti, že se některý dítě toho neb anebo oznaže, povolati nepo-
družně místu starostelského, aby se shledal a prozatím opatření učinil. Shledal se potom,
že se opatroval tato, kdežto ji podle učiniti učitel starostelských bylo potřeba, opomí-
nala, má se takové opominavé, býti se i nic nemasla, potrestati na přestupek dvadesíti
pěti až i desáta zlatými.

§. 382.

*Když zastáží
učíně škodu
vazbi nebo byl
nemocný.* Zastáží se učiniti učitel, nevezali ale při tom učíně škodu, svěřené se má trest
na padesáti až do pěti set zlatých. Pakli kdo tím zastáží byl nemocen nebo má bylo
též ukázané na dítě, učiti se má trestu, obzvláště v §. 313.

§. 383.

*Jak se trest
učíně škodu
učiti, jeví se
nemoc. učiti
nebo starost.* Mistr starostelský, který vede starbu nějakou z ležícím, nebo má některé děti
na padesáti až do pěti set zlatých, potrestán buď, když se takové ležení nebo starost oznaže,

za tento přestupek po prvé dražditi pěti až i desíma stý slatými. Stančí se to po druhé, povinen bude krom té pokuty poskytlé vůči buďtožně ku svým starším podléháti ku pomoci jiného místra starostelského, pod trestem, že jinak shoren bude přina starostelského místrovství.

§. 384.

Když tím někdo
byl povinen na-
le k, to někdo
mimo místrov-
na této.

Pakli při takovém zasedání někdo byl usmrcen, nebo bylo někomu tělesně ublíženo na těle, buďli mistr starostelský nebolika k pokutě poskytlé od padesáti až do pěti set slatých odsouzen, a mimo to podlé §. 385. k námu přikročeno, nebli budli mu také vedel starby na tak dlouho odklámeno, až před anali prohláso, že v této věci učinil starostelského vídomostí svých dostatečně napravit.

§. 385.

Když jest při
místrovství
něm buďli, co-
vídomostí.

Shledali se při vyšetřování některého, v paragrafu předcháším jmenovaného pří-
padu při místru starostelského buďli nevídomostí, má se mu krom při provin zasedání
líko další vedel starby odkláso.

§. 386.

Jak má býti,
když se někdo
před činností
buje do činn-
něto krom na-
ví vyšetřování.

Kde se vzměťch, a kde jinde to předepsáno jest, do domu neb do hráma nově
vystavěného stěhuje, anebo jiným stěhování dě, anli vrchností po předie vztáím oblé-
díal byla k tomu dáta dovolení, potrestán buď na ten přestupek podlé rozličných okol-
ností vězním ode tři dní až do jednoho měsíce, anebo tím, že šel pokásovat nájem.

§. 387.

Jak má býti,
když se opomí-
ně vinností, to
něm nějaké se
němko.

Kde opomíne oznámiti, že má pen neb jiné zvíře, na něž se obléhávají zasedání
skutečné vztěhoš aneb jen taková zasedání, die kterých dovolení se jest, šoby vztě-
hoší mohli přijíti, dopustí se přestupku, a odsouzen býti má k vězní ode tři dní až
do tři měsíců, vypokládá však vztěhoš skutečné a bývali tím tělesně nebo zvířetím
ublíženo, k takému vězní rovně tak dlouhému. Počítá se z toho anli šlořka nebo
bývali šlořka nějakým tělesně ublíženo na těle, potrestati se to má, když se opomíne
oznámiti oznámení, podlé §. 333.

§. 388.

Když se zvířata
škodí v hrámu,
včetně chrámu,
aneb die poruby
ně škodlivě zvířata.

Bez schůtka povolení od vrchností nikomu není dovoleno, chovati divoká
včetně chrámu, aneb die poruby ně jinak škodlivě zvířata. Neobléhal napovědi této jest přestupek,
a má se nebolika zvíře škodlivě šloř proč dáti, nebli majitel zvířete podlé poruby
skolnosti i pokutu poskytlé od pěti až do dražditi pěti slatých potrestati.

§. 389.

Když se tím ně-
komo ublíží.

Uškodlii nikomu něle takové, bez povolení vrchností chovány, vyřídí se má po-
kuta poskytná podlé velikosti škody na dražditi pět až i na sto slatých.

§. 390.

Jak se to rozumí,
když někdo v
němto opatření
vidí vědy majitel z toho,
aby je bezpečně opatřil.
Zanedbali se opatření tato,
a bylo tím někomu uškodeno,
potrestati se to má za přestupek
dávati až i padělati slu-
žební.

A však i tehda, když vloženi k oborině divokého zvířete dá porození, odpa-
vlastnost, porušen jest, opatření nebo obstarání je jakýžto, tak i když se potřebuje krou-
diti, tak, aby někomu uškodilo. Zanedbali se opatření tato, jest to přesta-
pek, a potrestati se to má, byť i někomu se nebylo uškodilo, pokotou od pěti až do
dvaceti plet slatých, uškodělo se ale někomu skutečně, od desíti až do padělati slatých.

§. 391.

Když někdo v
němto opatření
vidí vědy do-
máti.

Majitel jakého koli domácího zvířete, o kterémž ví, že má nějakou slou-
vlastnost, porušen jest, opatření nebo obstarání je jakýžto, tak i když se potřebuje krou-
diti, tak, aby někomu uškodilo. Zanedbali se opatření tato, jest to přesta-
pek, a potrestati se to má, byť i někomu se nebylo uškodilo, pokotou od pěti až do
dvaceti plet slatých, uškodělo se ale někomu skutečně, od desíti až do padělati slatých.

§. 392.

Jak se to rozumí,
když někdo v
němto opatření
vidí vědy do-
máti.

Přijeli při vyšetřování škody, kterou zvíře nějaké učinilo, na jevo, že někdo přišel
do té společnosti státní, drážděním nebo jakým koli úmyslným přičiněním, dopustil
se činitele přestupku, a potrestati býti má věznicou jednako týdně, kteráž se podle
okolností má zastíti.

Hlava devátá.

O předpisech a přestupcích proti zdraví.

§. 393.

Když se dopustí
přestupku, jest
oborin v přiči-
nělosti.

V oboru, kdežto se učinila zvláštní opatření, aby se předešlo nastávaní nebez-
pečnosti moru neb jiných nákallivých a obecně zdraví nebezpečných nemocí, do-
pustí se ten přečin, kdo sice učinil, co podle svých náhledů přirozených, nebo těch,
jako se podle předpisů zvláštních vyhlášených snadno poznati dáti, nějakou tu opěšlost
neb dále rozšíření náře; nechť čin ten učinil v nějakém podání nebo opeměření,
nechť se nakládá v předsevzení anebo v nějakém nedopatření.

Jak se však přeciny tyto trestati mají, ustanovuje se ve zvláštních předpisech,
jako pro takové případy jest již výše vydáni jsou, anebo podle okolností v je-
dnom každém případě vyřadí buďto.

§. 394.

Jak se to rozumí,
když se někdy
vidí někdy až
němto, že komu
nákallivou se-
mou.

Když někdo na nějakou nákallivou nemoc nemie, a sice z jeho věci před obleda-
nem zdravotním se ukrýje; když se nezachová to, co dohledávní zdravotní strany toho
nářadí, aby se vše ty věci zrušily nebo vyčistily, dopustí se ten, kdo tím jest vi-
nen, přestupku, a potrestati býti má podle toho, jak vše jest důležitá, věznicou až tři
děl až do jednako měsíce.

však majitelé náležející dobytek části do zeměho chléva a opatření jej učiniti o sobě, až by se na celých dobytčích již žádného znamení nemoci neobjevila, anebo když dobytek nemocný s ostatním všeobecným dobytčím dají vyháňati, než kus hovězího dobytka, v nově přivázaný, nečasto ho oblédati, podávají nabíjí nebo dále prodávati, aneb opatřev v té příležitosti učiniti učiněných oznámení;

- b) lidé v čas parajického dobytčího píchu nemocný dobytek, masa, mléka, másla, kůže, kož nebo jaké koli jiné části hovězího dobytka, buďli to z kusů zavražených nebo nemocných, zabíjených nebo padlých, z podzemních míst tajně nebo veřejně kupují, posílají dopravují a do míst nenáležejících na prodej nebo ke své vlastní potřebě dovážejí;
- c) lidé, nečájíce na danou výstrahu, z míst náležejících vrozen nebo ležev dobytek přes hranice do krajin zdravých, když ten dobytek, byt možno do zeměho chléva, se rozmnožilo v desíti darech na dobytčí mar, terýž právě paruje, anebo když podobně vnější takové části hovězího dobytka, v kterýchž se obléhá, že pocházejí z kusů podlé zabíjených;
- d) místní představení, kteří, když se dva nebo tři kusy dobytka týdně v jednom obléhá nebo v místě vůbec rozmnožev, opomínou to politickému okresnímu úřadu oznámiti.

§. 402.

Pakli se pro zastavení nemocného dobytka nebo pro oznámení předpisů zákona rozšířila nebo větší škoda vznikla, má se trest zrovnalovati, a podle okolnosti i větší vězení náležeti.

§. 403.

Obchodníci ve vlně, mláči, živnostníci, kteří při kožkách a jiné pákové vody, též i krávkách vložející, na ječicko nápojích se obléhá, že jsou nějak připravovány, šleňovány nebo akáženy, čímž se na zdraví náškoditi může, dopustí se přestupku.

§. 404.

Ti, kteří se dopustí přestupku v paragrafu předcházejícím, budou trestáni kromě toho, že se jim odjme nápoj, způsobem dřívejším připravený, falšovaný nebo akáženy, k pokutě od jednoho sta až do pěti set nápojích, podle toho, jak mnoho nápoje toho se bylo a jak dlouho to provozovali. Opakují se to, buď trest ten zrovnalován, při třetím pak přestupku buďli krom pokuty přidáti vězění, že jsou zlozvěsti živnosti své.

§. 405.

Shledali se při vyšetřování nápoje nějakého příměsí nějaký nebo nějaký příměsí, ježto se nemá býti zadrženo a veliké má škodlivá, má se nápoj ten ihned zmačiti a vinovníci za přestupek tento také vězěni až do desíti měsíců náležeti, kromě toho, že bude zlozvěsti zlozvěsti, živnosti nebo ležev, a na vždy k provozování toho nepřiběhne.

Falšovaný nápoj, připravený nebo akáženy, tím, jest připraven.

Zlozvěsti živnosti.

Zlozvěsti živnosti, když příměsí nebo příměsí, tím, jest připraven.

§. 408.

Jak se mohou
falšovat námo-
vické nádobí.

Cinář, jakobí i vůbec každý živnostník, kterýž nádobí k vaření nebo k jídlu a jinou složenou falšovaného dříví, anebo je přislušená obvořující složky, potrestán býti má krom toho, že se mu odejme námo, a falšovaného cinu zastihán, po prvé pokoutem peněžním od dvoctřetí pěti až do padesáti slatých, po druhé, aneb i hned při první postihení, když tato škodlivou živnost dále provozoval, nebo anebo nádobí a falšovaného kovu prodal, a nebo když proto učinil skutečně na svém národě škodu vad, zvrátené živnosti.

§. 407.

Jak se lze bránit
když se nám
použitelná věc
oprávněným ná-
rodem
přislušená
připravují nebo
obvořují.

Částek má se vztáti k přislušenosti, přislušenosti nebo falšování, kterýchž se již hovoří námo, nebo materiálně, jejichž se k tomu vědě, způsobem připravování anebo nádobím, kterýchž se ku přípravování nebo ke schování námo, jako když věci použitelné vlastností nějaká, národě škodlivá, přidati námo, pokládati se přestupek, a potrestati podle míry škodlivosti a délky času, po kterýž se to škodlivě zadržovali provozovali, pokoutem peněžním od dvoctřetí až do sta slatých, nebo živností ode tří doš až do jednoho námo, kterážto živnost se dle okolností také zastihá má; jsoud ale okolnosti více zvažova-
pečná, nalézá se má podle toho vinníkem také trest, ustanovený v §§. 404. a 405.

§. 408.

Které jsou
prohlašeny pří-
povědnostmi
zvrátení.

K tomuto přestupku náležá vztáti:

- Když se užívá barvy minerálních při výrobě jídelních, nebo když se látky, kteréž se dotýkají těla lidského, používají barvením minerálními nádobími, utrojekovými, obvořujícími, zinkovými a jinými, ježto v námo chovají jedovaté preparáty kovu, jakobí i když se škrobí látky škroben, k námo takové barvy minerální jsou přislušené;
- když se při nádobí k jídlu, k pití, k vaření a díttem ku krámi námo kjeja složeného nebo špatného používá;
- když se nádobí k jídlu, k pití nebo k vaření a pakování dříví proti předpisu;
- když pánevní a podobná kůbelky nezachovávají předpisů zvláštních, vydávajících a tom, jak přístroje vnašpalí uličky býti mají v přičině policejní zvrátení;
- když uzavírají, čistějí a vůbec vřídíjí tí živnostníci, kteří se zaměstnávají vaře-
ním a prodáváním potravy, v podobajících živnostech obvořující, užívají při tom námo nádobí.

Hlava desátá.

O jiných přestupcích, které bezpečnost námo porušují nebo parážíti mohou.

§. 409.

Jak se mohou
zvrátenit námo.

Jestliže učiní nebo sám zvráťí, nebo jakýmž koli jiným způsobem úmyslně námo sám zvráťí, aby se vyhnul staru vojenskému, potrestán budej pro tento přestupek podle pesky skutku a okolností takým živností od dvoctřetí doš až do tří námo.

že, byli-li však poručitelé vedena sdarova, vězením od jednoho týdne až do jednoho měsíce.

§. 418.

Jestliže by se poručitel toho dopustil a s jiným poručitelem ano tak ale nakládá, anebo jasně to již při prvním alím nakládání okolností, přiveden v §. 415., prohlášen buď na bezdovra za nezpůsobilého k poručitelství a krom toho buď nabaveno, že bude potrestán tak, jakoz v §. 416. v případech takových ustanoveno jest strany rodiců.

§. 419.

Když ale někdo
si manžel i
manželku.

Když manžel s manželkou ale nakládá způsobem v §. 412. dořečeným, mají se oba dva obžalati, a když se bylo ale nakládání vyšetřilo, má se tomu, kdo s druhým ale nakládá, dáti přenesá domněra; podle okolností potrestati se má vězením od jednoho týdne až do tří měsíců, a když se to opakovalo, nastříbeno vězením. A však ten, s kým se ale nakládalo, žádáti odňiti, aby trest byl polehčen ano i prominut, a soudce bude posrva, máli na to pohledě náležitý zřetel.

§. 420.

Když ale někdo
dává náležet neb
vyhovovati se
svému vycho-
vanci.

Vychovatelé nebo náležkové obzřela pobíraji, kteří ale nakládají se svým vycho-
vanci, potrestáni buďte po prvé vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce; stáneli se to ale po druhé, ubíren jim buď trest prvé ustanovený, krom toho však prohlášení buďte za nezpůsobilé na bezdovra k náležitelství nebo k vychovatelství.

§. 421.

obzřetelní jedn-
di a jiné věci
s bezdovra a
s náležky.

Žlé nakládání obzřetelní bezdovra nebo jiné věcí s bezdovra nebo s náležky po-
trestáno buďte podle okolností osoby, s kterou se ale nakládalo, a podle toho, jak těžké to ale nakládání bylo, pekaten prohlášen od pěti až do jednoho sta slatých, nebo věze-
ním ode tří dnů až do jednoho měsíce; pakliž se toho ale žastěji dopustil, nebo jdel se způsobu alého nakládání zvláštní ustanovení srdce na jovo, buďte trest nastřen.

§. 422.

Jakoz to bývá,
když se vřovo,
mladice i
vřovo, tudý
i d. nastari.

Když se na nějakém veřejném place, na ulici anebo před nějakým domem nebo
krámem časem neboho nechá státi vřo jaký koli, dříví starší nebo jiné starivo, zbedi,
sudy, bedy nebo vřovo náve, čimžby námojivenci mohli škodu valú, potrestáni buďte
ten, kdo tím jest vřovo, pro tento přestupek desíti až i padesáti zlatými nebo vězením
ode tří až do štrncti dnů; pakliž se toho vícekrát dopustil, buďte trest nastřen.

§. 423.

Když se má trest
ten sloužit ka-
překážkou.

Stáneli se to v vřo poručitelů nebo náležitelů, jejichž koň postavil jovo v
hostinci, má se trest vždy náležiti hospodářstvom.

§. 424.

Nastane-li však při
vedení starý,
když nastane jiné
příležitosti, aby se

Nastane-li však při vedení starý, při veřejných asiřkách ubohi v čas trůu nebo pro
jiné příležitosti, aby se starivo, ubohi nebo vřovo nechaly přes noc

vše takové ne-
staly přes nos
na ústí.

na stílech a na plátcích, má se to pokládati oznámkou útvaru bezpečnosti, a při-
tom na výstražné znamení postaviti jedna neb dvě oválné kresby, jinak kdyby se
jedno neb druhé opomnělo, potrestati se to má za přestupek trestem v §. 422, mí-
novaným.

§. 425.

Jak má být, má
býti tím byl
nikdo přilícen
šlecht.

Kdyby v případe předcházejích tři paragrafů někdo byl skutečně přilícen ke škodě,
má se trest zastřít, a polehiti a toho následek některý, v §. 335. dočtený, má se ten
za tresty podle téhož paragrafu považovati.

§. 426.

Jak se chová, má
býti se s tím
budiž ušlech. a
má být se
opomněl opar-
stati buď pro tento
stát, an tím jest
stát, an tím jest
postaveno má
příčina.

Kde nad území, před ústny, před výstupky nebo jiné v obydlí svém něco pa-
stati nebo povstati, neopatří-li toho dostatečně, aby to nepadlo, anebo kolo a okna, a vý-
stupků neb od jízd a hlavy něco skočiti, činěly nímajdenci mohli vstati škoda, pot-
restati buď pro tento přestupek pěti až i deseti pěti slatými, nebo vězením ode tří
dní až do jednoho týdne. Byli tím spádnouti někdo lehce poražen, má se pokuta
přilíciti sdružnositi a vězení zastřít. Polehiti a toho ale někdo uloženo na ústí, nebo
byli tím dokonce někdo zraněn, potrestati se to má podle §. 335.

§. 427.

Jak se chová, má
býti tím byl
nikdo přilícen
šlecht.

Pro přestupek rychlého, neopatří-liho jednání na voze a na koni v místech i v ji-
stech, kde anebo lidí bydlí nebo chodí, potrestati buď vlastně nebo náhradu
vozu, jestli sám přilícen, a neopatří-li kolonu, by rychle nejezdil, anebo jedl sám
dočteným způsobem rychle na voze nebo na koni, draditi pět až i sto slatými.

§. 428.

Kočí nebo pa-
chodek

Když kočí o své újmy, anebo proti nápravě jeho dání, rychle jede, takto když
pachodek jedal neb kolouk, v místech takových, kde se anebo chodí, sám na koni
nebo na voze rychle jede, potrestati buď kočí nebo pachodek vězením ode tří až do
deseti dní. Polehiti se to opakováno, buď trest sdružnositem.

§. 429.

Vozka námez-
ní, jestli má jest
pachodek, má
býti tím byl
nikdo přilícen
šlecht.

Vozka námezdní, kterýž k jedné zastávce pachodek, jestli nebyl před policií po-
stavil anebo kteréhož tato neobstála za spůsobitěho, potrestati buď za tento přesta-
pek deseti pěti až i padeseti slatými, a krom toho ještě volně prác buď se veliké
škody, kterouž takový pachodek způsobí.

§. 430.

Kočí opomněl,
kočí své koně
má aneb má
vozu, má jest
stát.

Kočí nebo pachodek, kterýž vozy zapřážené, nebo koně nezapřážené vozu, bez
dohledky státi nechá, kdežto opalován neb jiným způsobem škodu anebo spůsobiti,
dopustí se přestupku, a potrestati býti má, byl se i škoda nastala, po své vo-

uzavřel od jednání až do zemi dále, pakliže se to ale opakovalo, nebo by se skutečnou škoda stala, zastavení výhledu až do jednání následně.

§. 431.

Jak se stanoví
v článku 117
ustávení
provozování
železniční
sítě.

Přestupky, jimiž se poruší málo bezpečnosti těla, vyřadí se vůbec výhledy nedají. Pročel má železniční a opanování výhledů, v §§. 315. až 337. Jmenování, i tohda, když by se jen žádné škody skutečně nebylo způsobilo, potrestáno býti jako přestupek pokoutou peněžitou od pěti až do pěti set slatých, nebo výhledu zde tři dle až do tří měsíců.

§. 432.

Jak se stanoví
v článku 117
ustávení
provozování
železniční
sítě.

Dopustí se však provinění takového ve službě své osoba nějaká, ustanovená při provozování železniční nebo při jiných dílech sob podnikatcích, v §. 83. lit. c) provozovaných, anebo při telegrafní službě, nalézá se má vždy také výhled zde tři dle až do tří měsíců, a pokud okolností velmi příhodných, až do šest měsíců, podle toho, jakou se prokáže větší stupeň neohledivosti, jakou z toho více lidem nebezpečnosti vznikla, více zbláznění se způsobilo, anebo z toho snad počta jiné větší škoda.

§. 433.

Jak se stanoví
v článku 117
ustávení
provozování
železniční
sítě.

Kolikrát pak přehrožiti se má tenký tímto k osobám, při provozování železniční ustanovených, pro následující přestupky:

- a) když se po řešení železniční počtu prok, nežli se skutečně provedení nebo se vyplňují výhledy k tomu předepsané;
- b) když se opouští, postavení nebo chování ohrohy, hranky uzavření, tabulky nápo- vědění a jiné prostředky ochranné a zamezení výhledů, pro uzavření škody před- psané;
- c) když se ustanoví osoby, kteréž nepokládaly té spůsobnosti, jako se podle před- psání skutečného vyhledává, anebo kteréž správně státi se vyhledání prokázala od té práce, k níž jsou ustanoveny;
- d) když se jiná předse vezme nebo dovedi tohda, když železniční jest porušena, a ohrohy se jest nebezpečnosti, anebo a lokomotivy, a vozů nebo jinými pro- středky provozování paraly takové.

Hlava jedenáctá.

© přečinech a přestupcích proti bezpečnosti majetnosti.

§. 434.

Jak se stanoví
v článku 117
ustávení
provozování
železniční
sítě.

Škoda velká a pokládá pocházející, kteráž se často ani vyšetřiti nedá, vyhle- dává tohda, aby se zamedzí předpisů včelkých, k odvrácení nebezpečnosti osob ži- vých, pokládala i trvala na přestupek.

§. 435.

Jak se třetí
místy starost-
ům, zastávkou
kameničů, kři-
ži říci má pro
starostův, je-
dnu zastávkou,
nebo starostův.

Mistr starostelský, zednický nebo tesáříský, kterýž vede stavbu nájakou nebo kera předem nájaké sjížděcí obec střídi, což v řádech kamenných nebo starostelských volání vydání pro nebezpečnosti obcí započítáno jest, dopustí se přestupku, a volání se má sá povážlivě pokuta peněžitá od dvaceti pěti až do dvou set státek, krom toho pak povinen jest, to čini, kterýmž proti řádu byl zatažen, na svůj náklad strážnosti a podle předpisu vysterati.

§. 436.

Jak se třetí,
když přestupků
opakuje.

Pokud se mistr ten takového přestupku opět dopustí, volání se má sá dvojnásobně pokuta peněžitá; a stíhá se po třetí, má se na volání dále vedení starby zakázat.

§. 437.

Jak se třetí
patrové a do-
hledněji star-
bách.

Podr neb dohledat při stavbě, při kteréž se náco odhazuje proti předpisům, k odvězení nebezpečnosti obcí vydaným, nemá se k stavbě této proti předpisu vedení dále pokračovati, jinak bude pro ten přestupek věznice ode tři až do čtrnácti dnů potrestán.

§. 438.

Jak se třetí
když dítat neb
stav kamna.

Hvěř (kamenář), klopář (plochař) nebo zámečnick, neb kdo koli jiný kamna dítá, když proti předpisu, k odvězení nebezpečnosti obcí vydanému, kamna postaví nebo trouba vede, dopustí se přestupku, a potrestán se má pěti až i dvaceti pěti státek. Dopustí se toho opět, má se pokuta dvojnásobiti, a stane se to po třetí, bude přestupek zharou živnosti.

§. 439.

Jak se třetí,
když postavit
kamna pro obec
nebezpečná.

Tovaryš, jenž se máti, aby postavil kamna pro obec nebezpečná, nebo aby vedl trouba takovou, nemá se k tomu dále pokračovati, jinak pro ten přestupek potrestán bude věznice ode tři až do čtrnácti dnů.

§. 440.

Jak se třetí
ten, kdo má
přehranice
střední v pří-
čině obcí a ho-
mína starost-
elchův náco opo-
něti.

Způsib náco/ova mistra starostelského svěřence podkrovní, nebo vedel nájakou jinou stavbu, anebo sjížděli náco o náco nebo na kamenech, na tapení, na obalích, na kamenech, strany čehá se podle předpisů má pro přehranice náco obalích v příčině obcí, dopustí se přestupku, a potrestán býti má dvaceti pěti až i dvěma stá státek. Způsib náco náco, což skutečně pro obci jest nebezpečná, tehdy buď příděra, aby to i hned stříl a náco tak, by to bylo před obci nebezpečná.

§. 441.

Jak se třetí
tovaryš zedni-
cký nebo tesá-
říský, kterýž se k
stav, potře-
bami potře-
vat dč.

Tovaryš zednický nebo tesáříský, kterýž se k takovému sjížděcí pokračovati dá, potrestán buď za tento přestupek věznice ode tři až do čtrnácti dnů, a vězení toho buď zastřeno, býti proto již jednou potrestán.

§. 442.

Jak se třetí ko-
smičů, kterýž
pomocně vy-
mít náco pro a-
bě nebezpečná.

Kozmink (sazemotník), kterýž na kamenech, na obalích neb tapení anebo na ho-
mínách (dymnicích) náco obalí, což jest nebezpečné pro obci, povinen jest, oznámiti to svému mistrovi, anebo k němuž řádkův mistrovi nemá, jakoli i tehda, když vynetaje podružné, opět náco pro obci nebezpečného obalí, přímě řádku bezpečnosti. Opovrhli to oznámiti,

jest to v občině přepade přestupek, a trestem se to věnuje od jednoho až do osmi dnů.

§. 443.

Jak se trestní
odp. konají.
kde se tato
zpráva od
východní obce
odvolá.

Mistr kamínický, kterýž na oznámení od tetaryševan učiněném, shledá přechod vaří opovíraje, anebo shledá skutečně nebezpečností obce, vlastnicku nebo společní domu to ihned oznámí, a kdybyž tento tomu neryhoval, úřada bezpečnosti dle to obli- síti opovíraje, potrestán buď za tento přestupek pěti až i paděsáti slatými.

§. 444.

Kde opovíraje
přibíhá, od-
bí se náležitě
zpráva.

Týněd přestupkem řízen jest mistr kamínický, kterýž opovíraje, dle poznání úřadu své čas od času v okresu svém přibíháti nebo dáti přibíháti, udá se ko- níry (dynaňky) náležitě vymetají.

§. 445.

Jak se to trest,
kde se obce
nebezpečnosti
odvolá, nebo
přibíhá.

Kupci a kramáři, kteří vedou obchod ve střílecích prachu nebo v jiném zboží pro obce nebezpečném, v §. 336., lit. C) jmenovaném, a kteří ve svých kotnách kupcůvých neb jiné v domě svém vědí toho násoho chováti, nežli uvládnutí před- píty, v příčině toho vydanými chováti dovolena jest, anebo kteří dovolených násoh podle předpisu neopatří, dopustí se přestupku, a potrestáni býti mají po prví státiou násohy přes níra chováni nebo neopatřeni, a pokoutu peněžitou až do dvaceti pěti slatých; po druhé krom utráty této dvojnásobnou pokoutou peněžitou, a při třetím pa- státiou, věnuje se až do jednoho měsíce a odložením provedení k vedení obchodu ve všech těchto.

§. 446.

Jak se trestní
úřadu odvolá
v obce, kde se
násoho od-
volá, nebo
obce chová
třetím.

Obchodníci a živnostníci, kteří mají násoho jakých koli věcí, jako snadno obce chytají, a chováti je na půdě nebo na jiných místech nebezpečných, které nejsou spa- řeny ani nebo náležitým odštěpením, dopustí se přestupku, a potrestáni býti mají po- řady zboží a podle toho, jak ho mají násoho, dvaceti pěti až i pěti sty slatými.

§. 447.

Jak se trest,
kde se násoho
odvolá, nebo
přibíhá.

Kde násohy vzna, slatky nebo dříví k pálení tava, kde k chováni jich jsou uvlá- dní usazky, dřevnky, nebo jiné schrány, ve svých místech stáli, upadá za tento pře- stupek v pokutu v předřídím paragrafu ustanovenou.

§. 448.

Jak se trestní
úřadu odvolá
dříví do
trestu.

Osoby násoho, kteří mají na starosti tapení, a kladou do došetrá (ani v peci) dříví k pálení, aby je násohy při ruce, dopustí se přestupku, a potrestány za to býti mají v časem od jednoho až do tří dnů, pakli by se to opakovalo, má se vězení zastíti.

§. 449.

Jak se trest,
kde se násoho
odvolá, nebo
přibíhá, nebo
kde se násoho
odvolá, nebo
přibíhá.

Podanek, koží, hlídací kosi nebo dobytek, dřevnky, nebo kde kodi jary se postihou a kalyň násohem se stádoře, v chlebě, v dřevnku, anebo kde se chováti uhlí, slama, seno nebo jiné věci snadno chytlavé, má se za tento přestupek potrestati vězením od jednoho až do osmi dnů, a pakli by se to opakovalo, má se vězení zastíti.

§. 458.

Jak se trestní
zavinění vztahuje
jako pátá.

Kdo vnikající požár hledí zastaviti, anebo když u něho vznikne, opomene to učiniti, potrestán bude za tento přestupek podle rozdílnosti místa a podle většika nebo menšika nebezpečnosti, které z toho zatažení povstalo, pokudto podmínka od čestí až do sta letých.

§. 459.

Obecné ustanovení
trestní v
příčině lidí se
na přestupky
kdy opomene, a
kterýchž skutek
obecně jest ne-
bezpečnosti
člov.

Krom případů, ježto se v paragrafech předcházejících zvláště vyřizují, trestati se mají za přestupky také vůbec zvláště jest činy a opomenutí, a kterýchž se nebezpečnosti může snadno předvídati dá, jako: když se třeba bez rozmyslu při hoření světle, když se blázo stěruje a stědel stříhá nebo ohrožuje vypalují, když se rozešli těch opatření, ježto zvláště předepsána jsou v příčině vyprášení jablek a luknativů na dolechnicích, při jízdách vlaků dolechnicových služce osoby nebo blázo něho, při zakládání stavení blíž dolechnic, po kterých se jízdy slyšou parní a t. d., a trest vynášeti se má podle toho, jaká se s případy napřed uvedenými více neb méně srovnávají.

§. 460.

Jak se trestní
zavinění kradelce.

Kradelce zvláště, ježto nejsou toho spůsobu, aby dle §§. 172. až do 176. trestány byly za ukradení, trestati se mají za přestupky prastým nebo takým vlastním od svého týžně až do čestí míšiců, a podle okolností má se vězení také nastiiti.

§. 461.

Jak smělí zprone-
věření a přis-
voly.

Tyto trest má místo i při zpronevěřeních a podvodech, pokud ovšem podle okolností, vyřčených v §§. 181. a 183., tyto podle okolností, vyřčených v §§. 199., 200. a 201. nezahýrají povahy zločin.

§. 462.

Podle toho se
při těchto přis-
volych vyme-
řuje má čest
trestní trestu.

Čas a nastavení trestu ustanoviti se má podle velikosti škody, podle leti, sloupy-
selosti i nebezpečnosti, které se jeho vychází a činu, a podle toho, jakou tím důvěra
byla více zklamaná.

§. 463.

Kdy a jak se
má trestati
kradleců zprone-
věření a opo-
menutí nebo
namyšlené přis-
voly a zprone-
věření zprone-
věření zprone-
věření.

Kradelce a zpronevěření mezi manželé, rodiči, dětsi nebo mezi bratry a sestrami,
pokud žijí v společné domácnosti, trestati se mohou jen tehda, když se to dáti hlava
rodilý, a to podle §. 460.

§. 464.

Kdy jest pře-
stupkem zlo-
činnosti v trest-
ní přestupcích.

Účastenství v kradelcích a ve zpronevěřeních jest přestupek, pokud podle §§. 185.
186. není zločinem.

§. 465.

Jak se trestní
zavinění.

Trest účastnenství ustanoviti se má vůbec podle §. 460., zvláště pak nabíati se má
táži trest činu, když nedospěle nebo jiné osoby učinělo roztanu k takovým přestupkům
zločinem.

§. 466.

Kdy přistupují
k trestání.

Ustanovení, obsažená v §§. 187. a 188., vztahují se na kradelce a zpronevěření a
na účastnenství v nich také tehda, když tyto jsou pouhé přestupky.

§. 467.

Jak se provede
přelom
majetnosti
vlastní
křivě.

Všeliký patisk nedovolený, a všeliké patisky v záležitostech za rovné jednání nezahamováné nebo napodobování díla literárního nebo uměleckých potrestati se má jakožto přečin k škodě toho, kdo tím škoda bývá; buď pak potrestán ten, kdo to učinil, nebo k provedení toho vědomě přilhal, nebo kdo v dílech takových vědomě obchod vede, krom toho, že se učinil má náhrada dle civilního práva, zálohová ustanovení, pokoutu právního od dvaceti pěti až do tisíce slatých, anebo nemohli by všeliké platby, věcním od pěti až až do deseti mířků, pakli by se to ale opakovalo, anebo byli všeliké již před tím alespoň dvakrát trestáni, i ztrátou živnosti; máno to propadnou exempláře, ošsky, odlišky a t. d., ješto se nalazeno, začna se rozebrá, a jestli škoda v díle umělecké, tehdy se platy, kamezy, formy a jiné věci, jichž se vyhradilo k tomuto zastoleníobování učilo, učiti, až nebyli se napodobovatel se škodějdům a všeo jistěto usocil. Tež se mají exempláře zkonfiskované zkašiti, nepoužijeli se jich podle ustanovení s tím, komuž přelomem bylo uloženo, k tomu, aby se mu jini škoda nahradila.

Takž se má provozování veřejně nějakého díla dramatického nebo hudebního, ješto se stalo proti vyhradě práva skladatele nebo jeho právních nástupců, a byla díle provozována v celosti nebo zčásti a nepodstatně změněná, potrestati jakožto přečin pokoutu právního od deseti až do dvou set slatých, anebo nemohli by se platby, věcním tenm přiměřeným, a krom toho zkonfiskovati se mají rukopisy (knihy textovní, partitury, role), jichž se bez práva učilo.

§. 468.

Jak se provede
obchodní učilo
na cel od 25.
května 1916.
Má. čest. 103
H. Ústav XL.
22. 267—282.

Zlomyslné ukončení za civil majetností, učiti podle předpisu §§. 83. a 89. ústavního, potrestati se má za přestupek věcním od jednoho až do jednoho mířku.

§. 469.

Jak se provede
obchodní učilo
na cel od 25.
května 1916.
Má. čest. 103
H. Ústav XL.
22. 267—282.

Záměrně a jiní bezvědomě, pracující a občané, kteří dělají falešné neb blavní kříže osobám neznaným, nebo kříže podle podobných krom toho dle podobných ošsků, a nebo kteří neopatrni a nevyptavě se náhodně, osobám neznaným kříže podle svých dělají neb jin známky otlačují; místě náhodně, kteří tak vědomě obchodují (falešných křížů) náhodně nezachovají nebo je učili osobám se dosti bezpochybným; vědomě, kteří kříže, falešné kříže nebo háky obchodníci kupují nebo prodávají, dopustil se přestupku a potrestati se mají po prvé pokoutu právního od dvaceti pěti až do padesáti slatých; dopustil se toho přestupku opět, má se trest zdvojnásobiti; pakli se to stane po třetí, má se to potrestati ztrátou živnosti.

§. 470.

Jak se provede
obchodní učilo
na cel od 25.
května 1916.
Má. čest. 103
H. Ústav XL.
22. 267—282.

Dopustil se skutečně živnostnický, tenary živnostnický nebo nějaká osoba obchodní učitelství výše jmenovaného přestupku bez vědomí práva nebo mátra učilo, potrestati se má takým věcním až do jednoho týda. Pakli se toho dopustil po druhé, má se věcním zkašiti, a trestancem, jestli zkonfiskace, se všech kovaních nežli slatých by práva toto vykaštili.

§. 371.

Jak se třebasí
vzájemně a ob-
chodní po do-
mlech, kteří do-
pustí k tomu, že
dopřejí.

Vetelníci (farmaceutičtí), obchodníci po domcích, anebo kdo koli vede živnost a ob-
chod a věcmi jím poskytovanými, vložkovými nebo státními, když od lidí nedospělých něco
koupi neb na jiné smění, potrestání býti mají na tento přestupek podle okolnosti osoby
a věci pěti až i padesáti státními nebo víceletím od jednoho až do desíti let.

§. 372.

Jak se třebasí,
když se v tom
člátku po-
stane.

Dopustili se toho častěji, než se pokuta peněžitá advokátská, nebo jednoduše
pokuta peněžitá víceletím od jednoho až do osmi let přitahují, a podle okolnosti i vězení
ještě směřují. Jestli se přestupky častěji opakuje, le se přestupcové nepolepíjí,
tehdy se jim živnost občanská a nebo povolání od vrchnosti, až mají jakože, odejme;
pakli ale vedle obchod bez určeníto povolání, a jsouli tuzemci, vyhostiti se mají na čas
neurčitý a místa, jsouli ale cizozemci, se všech korunních zemí císařských na vždy.

§. 373.

Jak se třebasí
obchodníci v
kmenotech a ve
obcích, jině nežli
obchodník v
obcích, kteří
prodávají po-
dobně vob-
stane.

Obchodníci v kmenotech a ve obcích, řečeném galantských, jakož i státní a stří-
brné, jině nežli ku koupi podává kmenoty neb věci od zlata i od stříbra, kterýž,
soudě podle okolnosti, ani vlastním slovem věci není, ani od vlastního prodávce jest, po-
vinn jsou, vše to i prodávče obstarati, a neměli se tento dostatečně vykámati, mají
společně, aby byl postaven před soud. Nečetiví předpisy tohoto jest přestupek, a po-
trestati se má dvaceti pěti až i sto státními.

§. 374.

Jak toho, když
podobně obch-
du se přivedou.

Pakli obchd podatelé, takovým způsobem ku koupi jin podávají, na se přivedou,
volání se má na toho, kdo je koupi, podle rozdílné hodnoty toho zboží třet od pade-
stí až do pět set státních.

§. 375.

Přestupky pade-
stí obchodu
a stříbra.

Zlatníci a stříbrníci, jině se ku koupi podává stříbrné zlato a stříbro, kteréž není
poznávacím známým jiného oprávněného zlatníka a stříbrníka, povinni jsou, prodávče
obstarati a společně, aby byl postaven před soud.

Pakli toho opominou nebo takové nepoznávající zlato a stříbro na se přivedou,
trava se to pokuta, v paragrafu předcházejícím na tento přestupek ustanova.

§. 376.

Jak se třebasí
všech lidí,
kdo opominou
dávají věci ku
koupi nebo aby
něco na ně přijeli,
kteréž dle povahy své
na podávajícího
vážnější pod-
stříbra prod-
vče obstarati.

A však nejen obchodníci a živnostníci sami, nýbrž i také každý jindy, komu se po-
vinn dávat věci ku koupi nebo aby něco na ně přijeli, kteréž dle povahy své na podávajícího
vážnější pod-
stříbra prod-
vče obstarati.

Kdo tuto povinnosti vyplní svou vinou opominie, potrestán buď podle §. 373.

§. 377.

Jak se třebasí
ten, kdo pod-
stříbra obstarati-
p.

Takžé dopustí se každý přestupku a upadá podle hodnoty věci v pokutu peněži-
tu od dvaceti pěti až do pět set státních, kdo způsobem nařčeným vše podatelou
koupi, nebo na ně jakože na náklad něco přijeli.

§. 478.

Jak se trestní-
něm proti ná-
hodnému pádu
stavím.

Pokud v některých místech jsou umístěni dělní neb jiné pracovní v příčině pro-
dukcí jiného zboží nebo ceny jiného zboží, trestati se to má, když se proti nim jedná
dížením lidí v ústřední míře a výše, byť i pravá byla, nebo dížením ve vlastnosti nebo
v ceně zboží nebo konání, podle zvláštních předpisů v té příčině daných. Trestí však
takové provinění potrestati se má, až nežli již sama v sobě takovým trestným dížením,
na který uložen jest trest trestní, za přestupek strážní živnosti.

§. 479.

Jak se tresty
nemá živnosti.
ky, živnosti
ty, provinění
práce nebo do-
vedení výrobky
příslušný se za
přestupek, stupek.

Ustavili se mezi sebou živnostníci, fabrikanři nebo podnikatelé práce anebo do-
váželi výrobky, aby vyvolali nějakou změnu v poměrech práce nebo mzdy, nebo aby obo-
vraťovali na újmu vyplili nebo zboží nějakého nebo práce nějaké, nebo aby ji učinili
k právu vlastního odlišit, anebo aby splnili nějaký nedostatek, trestati se to jako pře-
stupok, stupek.

§. 480.

Jak se trestá pl-
vování dílny
živnosti, živnosti.

Převodem takových dílny potrestáni budou podle toho, jestli více nebo
méně důležitá, takým způsobem od jednoho až do tří měsíců, a jestli zároveň předsta-
vují živnostnickými, hrozí toho rozsáhlým a škodlivým představením a prohlášením, že
jeví k němu na budoucno nepřístupní.

Jak se trestá
světelné spoje-
vání.

Ostatní upravení trestati se zvláštním způsobem od tří dnů až do jednoho mí-
síce, podle toho, jaké na každého z nich padá více nebo méně škodlivost.

§. 481.

Kterak trestá
světelné spoje-
vání.

Ustavili se mezi sebou dělníci hradu a hradu, tovaryši domovní, pomocníci do-
váželi práce v §. 479. jmenovaných, nebo následně, kolektivně nebo výše dělníci,
aby společným odpočíváním práce, nebo jinými prostředky za daných podmínek
vyšli nebo donedli nebo výměnách jiné výměny vyvolali, jest to přestupek, a následně
mají se za to potrestati zvláštním způsobem od osmi dnů až do tří měsíců; též mají
podle toho, jestli trestanci nebo výměnami, a kerami rovněž anebo a také jiné vy-
volání býti.

§. 482.

Jak se trestá
živnosti, živnosti,
dílny, živnosti,
k výrobě-
vnu, provinění
dopustí živnosti,
živnosti, živnosti,
živnosti, živnosti,
živnosti, živnosti,
živnosti, živnosti.

Když živnostníci, kteří mají výše takových dílny za prodej, jednání k výrobě-
vnu potrestáni denní výměny, anebo svoutaj, anebo jakousi káň kupujícími ani náro vy-
dati se odměňují, dopustí se tím přestupek, a potrestáni býti mají podle toho, jestli zboží
výrobně živnosti potrestati, po první pokoutu peněžitou od deseti až do potrestání úplatků;
pokouty se dopustí se toho po druhé, má se trest odvolání; třetí pak přestoupení má za ná-
sledek strážní živnosti.

§. 483.

Jak se trestá,
živnosti, živnosti,
živnosti, živnosti.

Příklady případové, v §§. 478., 479., 481., a 482. jmenovaní, byli příčinou dali k ve-
výměnám nepřijímají, má se trest prostředně odměny, kterýž na první tři případy jest usta-
noven, anebiti ve výměnách, v případě pak §. 482. má se i hned po první vyhlášení
strážní živnosti.

§. 484.

Kterak tehda, když se tajně nebo ukrádeně nebo ukrádením stane v čas obrotového roku, např. když.

Stančí se tajně nebo ukrádeně, v §. 482. přivedení, v čas skutečného obrotového roku, potrestán buď vězňem kromě stráty živnosti takým vězňem od jednoho až do šesti měsíců, až nežli čin jeho ukončen.

§. 485.

Jak se stane přičtením příjmů vinou nástavy.

Kdo a přibování peněz na věci do nástavy (zálohu) dané čim světlou živnosti, vede knihy nástavy, vykáže od sebe nástavní listky, dopustí se čim přestupku, a potrestán býti má po prvém čim, že musí věci do nástavy přijaté vlastně bezu všeho platu vrátiti, po druhé čim též i čim, že musí souz na věci nastavené přičtenou odčísti, při opětém pak postihové potrestán buď vězňem od jednoho až do jednoho měsíce.

§. 486.

Jak se stane přičtením dlužní v konkursu upadlých.

Když dlužník upadne v konkurs, a prohlášení učiněná, že mu jen pro nečiny a bez jeho viny není možná, aby svým věřitelům nějak zaplatil; nebo když svou vinou přičtené vydání činil; nebo když tehda, kterak dluhy již majetkem převyšovaly, sousta i hned konkurs neaprobil, nábrk nové dluhy dělal, něco splácel, do nástavy dával nebo ujížděl, dopustí se přičtení, až nežli čim jeho ukončen postrova (§. 199. lit. 1), a potrestán buď takým vězňem od tří měsíců až do jednoho roku, kterakto vězňem se čim občestnosti i zastíhiti má.

Vězení trvati podléhá jsou obchodníci, kteří upadli v konkurs, světlí také v těchto případech:

- když se dlužník občestně uvázal v občest již nedobrotý, anebo, pokud k provozování práva občestního čim občestních zákosů jistého občestného fondu potřebi jest, když se uvázal v občest, nemáje fondu takového a odklanav tedy čim čim stavy toho, v čim vlastně jedni jeho zákosí;
- když již jednou byl v konkurs upadl, a dovolení k opětému se uvázání v občest svůj nábrk falešným učiněná, že jest to jistě výminky, kterých podlé předpisů o provozování práva občestních potřebi, by se nábrk v občest nové uvázání mohli;
- když předepsaných knih občestních buď docela nevedl, nebo je vedl tak chybně, že se z nich ani posouditi nedá, jak byl občest vedem, ani v jakém stavu se jedni jeho nákosí;
- když při vedení knih, byl i jen v jednotlivých položkách, něco nábrkálně nepravě odal, když knihy zcela nebo čim zmažil, potlačil, nebo obzák jich jakým kolí způsobem převrátil;
- když dostatečně vysvětliti nemůže, kterak dluhy povstaly, anebo kterak se učilo zmaněných příjmů na penězích, na zboží nebo na jiných věcech;

- f) když se pustil na oko ve smlouvy o dodávání papírů dřevních anebo obalů, kterých ale podle pravé povahy své směřovaly k jakým obchodům, anebo když se pustil v jiná jednání obchodní, která se s jinými jeho úkoly nespojují;
- g) když v takový čas, když již věděl, že sluby majetností převyšují, prohlášením konkursu tím ústředí hleděl, že obalů své pod pravou hodnotou vyňal, a nebo jinými prostředky, kterých, byli i nebyly provedeni, učinil jim jako byt na škodu.

Upadl v konkurs společnosti obchodnické, potrestán buďet vězení doživotí, když se provinil, vyhledáváním na jeho příslušného, dopustil, a neodvolal obchodník, jež v konkurs upadl, obchod svýjnám, potrestán buď i správce obchodu, který tím jest vinen.

Přijel při vyšetřování, ježto se s obchodníkem v konkurs upadlým předtím znal, na jevo, že on, anže tehda, když se stanovoval v obchod svůj, anže upadl již jednou v konkurs, když anova nabyl čestě spolehlivosti k obchodu, prohlásil, že má předepsaný fond obchodu, oklamal úřad v tom, v čem vlastně jiní jeho záleželi, tehdy potrestán buďet za opovrhování předtím tohoto vědecky ty anoby, které k tomuto honci spolupůsobily, buď potrestán vězení, že nadhodil, jakož udával, jiní nějakého nabyl, aneb dává mu peníze neb efekty, aby jim na oko prokazoval, že je on, anže přiznání se k usvědčeným jednáním, aneb zatajil je potažování, ježto k němu mly se své stavy, anže působící k tomu jakým koli jiným způsobem.

HLAVA DVANÁCTÁ.

O přečiněch a přestupcích proti bezpečnosti cti.

§. 487.

Uradní na cti dopustí se :

- a) Kdo někoho křivě vial se složen, anž jde obřičování tak daleko, by nabyla vlastností, kteréž ta podle §. 209. býti musí, aby se stalo zločinem utrhání na cti, anže kdo jiného křivě vial a nějakého přelín nebo přestupku.

§. 488.

- b) Kdo i jinak vyjevování nepřímých nebo převrácených skutků někoho veřejně nebo zamerení našeho připadající křivě vial a nějakého urážlivého nepočetného nebo takového nemravného činu, který by jej a obecně mohl ve opravě učiti nebo snížit.

§. 489.

- c) Kdo v dílech tiskových, rozhlášených spisech nebo vybraných, anže kdo, nejna k tomu zvláštním okolnostem noco, veřejně na někoho v známosti uvádí skutky na cti důtklivé se života nemravného nebo rodinného, byli i byly pravdivé.

§. 490.

- Uvedl vial a veřejně obvinil některý, v §§. 487 a 488. dotčený, spůsobem některým, přivedeným v §. 489., stane se trestným, ježli usoudí, že učinil jako jest

Křivě jest upl. ankové utrhání na cti cti: a) neobřičování obřičování na složení, přelín nebo přestupku.

Křivě neobřičování obřičování a jiných vial nepřímých nebo převrácených.

Uvedl vial a veřejně obvinil některý, v §§. 487 a 488. dotčený, spůsobem některým, přivedeným v §. 489., stane se trestným, ježli usoudí, že učinil jako jest

Je-li jeho převedení, a učinil-li to byl soudce.

pravdivé, anebo vztahující se obvinění na takový čin trestný, kterýž soud trestní učinil k líčení nějakého jiného stíhaní obž. V případě tomto poslednějším, jakž i co se týče skutků, v §. 489. dotčených, nemá nikdy býti připuštěn k důkazu, že učinil jeho jsou pravdivé.

Býlíli ale obvinění náležet, v §§. 487. a 488. převedené, pronášeno jiným soudcem nežli ten, kterýž dotčen jest v §. 489., bude vinitel přidán trestu, když buď dokáže, že učinil jeho jest pravdivé, anebo když sloupek takové okolnosti převede, a nichž bylo dostatečných důvodů, aby se obvinění pronášené mohlo pokládati za pravdivé.

§. 491.

4) Jím veřejně haněti,

4) Taktič dopustí se uradení na cti ten, kdo někoho veřejně nebo před více lidmi, v dílech tiskových, rozhlášených hanlivých spisoch nebo vyobrazeních jakéhž kodí společnosti, buď zejména, nebo znamestání naň připadajícími, neurádivě určitých skutků, z opovrhlivých vlastností nebo z opovrhlivého zastavení vni, anebo jej v veřejný posměch vydává.

Ukazujíli hlase při vyšetřování trestném, aby haněl své náhodně, na nepoctné činy haněného, povinen jest, chvilje býti přidán trestu, aby dokázal, že učinil jeho jest pravdivé.

§. 492.

Činů trestných, v §§. 487—491. jmenovaných, dopustí se i ten, kdož ústky nebo dobořením směřuje proti rodinám, proti úctám veřejným nebo jednotlivým orgánům vlády v příčině jich působení úředního, proti korporacím národním zejména, nebo proti pověstí nějaké osoby zaslulvé.

§. 493.

4) Ústí trestem.

Vieliká uradení na cti, v předcházejících §§. 487—492. jmenovaná, potrestána budouť jakožto přestupky vězením od jedného až do šestí měsíců; býlíli ale vykonáno tiskopis, takž jakožto přečinů vězením od šestí měsíců až do jedného roku.

V trest upadá několik prvních převeden, něžž i každý, kdo takové uradení na cti čině rozhláší hlásí.

Býlíli uradení na cti směřeno tiskopisem, má se nálež trestati, na vinulka vyděl, až líčení na to uradený, nákladem anebo i úškem uradit a veřejně, a soud trestní ustanoví, jakým způsobem se to podle povahy okolností má stát.

§. 494.

Za zvláštní okolností příslušející při uradení na cti pokládá se ná:

- a) když se uradení na cti dopustil někdo proti hlavě státu, kterýž s čestností Rakouským, jakž zjevná, podle práva národního obzrje, anebo proti zastupci státu takového, majeliam veřejný charakter; nebo

Kdož jest z haněných přičítá při uradění na cti.

- b) když se ho dopustil proti občanu, a někdy urážka byl ve stavu nevládní nějaké porádkosti, a nebo k němuž byl postaven zachování řádu; nebo
- c) když uráženy tím vad škoda na své svobodě, na svém občanském dalším opatření nebo své občanské výšce, nebo když v nebezpečnosti ubíhá v příčině této, a nebo když mu byla překážena, by jiným právním příchod ujednal.

§. 495.

Směl trvat
někdo urážka
a) 11. března 1897.
a) 11. března 1897.
a) 11. března 1897.

Ve všech případech, v §§. 487—494. jmenovaných, předešl jím má vyšetřování a trvatí toliko k žádosti strany uraženi.

Smělovali ale útek proti porušení něčeho nezvládně, tehdy mají jeho pokrevní, jeho manžel neb manželka, jeho příslušníci a chovatelé, příslušníci a chovanci, porušení nebo odvrácení v pokolení vabůra a dole stupajícím, bratři a sestry manželů neb manželky a manžel neb manželka jeho bratra a sestry práve, žádati, aby soud trvatí pro ochrana panství nezvládně stihati předešl vad.

§. 496.

Jak se trvat
všechny urážka
a) 11. března 1897.
a) 11. března 1897.

Kdo a někým veřejně nebo před více lidmi skutkem ale nakládá, nebo, byl i tento někdy přítomen, jevu urážka, a nebo na klas a tak, aby byl slyšen, slyšm nakládáním jevu vyhodaje, dopusti se tím přestupku, až není to čin trestný, na nějž státem jest trest též, a potrestán býti má k žádosti uražence prostým výslovním odě tří deš až do jednoho měsíce. Má se však náležitě také věnovati až do tří měsíců, když se urážka stala na místě takovém, kdež se zvládně obžalenci vyšetřová, a nebo když se tím chováním jevu dává špatná novičnost k celým třídám nebo stavům společnosti občanské, k spolkům náboženským nebo národnostem.

§. 497.

Jak se trvat
výšce pro
trvat přestupky
a) 11. března 1897.

Kdo někomu pro trest vystády nebo i prominutím odpovídaj, a nebo tena, kdo po skončením soudním vyšetřování nebyl vinou nalezem, pokud se potěšně chová, v tom úmyslu výšce čin, aby jej pobavil, potrestán buď, na tento přestupek k žádosti poražence výslovním od jedné deš až do jednoho třetí.

§. 498.

Jak se trvat
lidské, bujiti a
a) 11. března 1897.
a) 11. března 1897.

Lékař neb hajil, pomocník nebo pomocnice porodní, kteří tajnosti osoby, jim k odvětvování svěření, někomu jinému vyjeví, nežli úřadu, když tento úřad se dotazuje, potrestáni býti mají na tento přestupek po prvě tím, že se jim zakáže práve na tři měsíce, po druhé na rok, a po třetí na vědy.

§. 499.

Jak se trvat
přestupky
a) 11. března 1897.

Když lékařem tajnosti nějakého nemocného, o kterýchž vědomosti nabývá a rozpočl jej dechiznejšeb, jiným osobám vyjeví, nežli úřadu, když tento úřad se dotazuje, dopusti se tím přestupku, a potrestán buď, jestli vlastně lékařem nebo provisor, po každé pěti až i potěšiti zlatými, pomocník ale výslovním od jednoho až do tří měsíců čin, kteréhož výslovním se dle okolností zastíhiti má.

Hlava třináctá.

O přelomcích a přestupcích proti veřejné mravopodstatnosti.

§. 300.

Když jsou pře-
stupy a pře-
stoupky od postu-
pování mravopod-
statnosti.

Přečti zákonodárná nepokládá dle svého úmyslu za určení mravopodstatnosti ve-
řejné toliko takové činy, které samy sebou vzbudí mchou státní a veřejné občany
mrav, jakož i takové, které mají obvykle za následek nepořádky a přestupčnosti.

Podle tohoto ustanovení trestati se mají za přelomky nebo přestoupky proti veřejné
mravopodstatnosti v případech zde jmenovaných: a) smilstvo; b) hrubé urážení mrava-
podstatnosti nebo stydlivosti, které jest přičinou veřejného pohoršení; c) zlobění; d) na-
povězení lži; e) opilství; f) jiné hrubé nemravnosti.

§. 301.

Když se trestá
opilstvím nebo
přestupky mravopod-
statnosti.

Smilstvo není trestný a zprávný přestupkem a pohoršením, a manželé rodičů,
dětí nebo bratrů a sester trestáni buď za přestupek výzvěrný od jednoho až do tří měsíců,
který se podle okolností zastihl má.

Ti, na něž se při vyšetřování ukáže, že byli opilí, odsouzení buď k takové
výzvěrné od jednoho až do tří měsíců. Po skončení trestu buď k povinnosti účasti od-
povědnosti, aby vinníci od sebe byli odvoláni a tak společnost jich se udržela.

§. 302.

Když se trestá
zloběním.

Osoba odměn, která se dopustí zloběním, jakož i osoba neodměn, s kterou se
zloběním spáchá, vinná jest přestupkem, a potrestána k, a to výzvěrnou od jednoho až
do třech měsíců, jsou však potrestati se má přinejvíte tehda, když na přičinou spáchaného
zloběním vznikl nějaký pochybnost, nebo dítě, které potom na svět přijde, jest man-
želské.

§. 303.

Když se trestá
zloběním nebo
přestupky mravopod-
statnosti.

Zloběním znanou se nikdy, vyjímaje případ, uvedený v následujícím §. 310,
vyšetřovati a trestati a povinnosti účasti, neboť toliko k škodě strany uráženo. A však
ani ta nemá více práva, toho žádati, když urážka, o níž se byla domněnka, výsledně od-
povědná, neboť když od té doby, co o ní nabyla vědomosti, po šest měsíců proto neobdržela.
I také trest již vyřazený pomějí, jak má strana urážka se provést, že s vinníkem chce
mít. Takovému proviněnému se však trest již vyřazený, co se týče uplatnění, ne-
domněnka, §.

§. 304.

Když se trestá
zloběním nebo
přestupky mravopod-
statnosti.

Člověk domácí, který zvrhá nezletilou dceru neb nějakou k domácnosti náležetou
nezletilou přičinou domácího hospodáře neb domácího hospodyně, potrestán býti má za
tento přestupek podle rozdílnosti mravů, v kterých a rodině jest, takým výzvěrnou od
jednoho až do tří měsíců.

§. 505.

Jak se trest
státního cenzu
koná, když
svědčí ke smil-
ostem a milosr-
denství, a jak
se trest koná
při
souděním.

Týž trest ukláti se má osobě ženou, v rodině stouplé, která nešetí svého syna nebo manželku v domě újizdného příbuzného, ke smilstvu svědčí.

Ona tito přestupkové však vyšetřují a trestají se toliko k škodě rodině, příbuzných nebo porobenstva.

§. 506.

Jak se trest
koná, když
svědčí ke smil-
ostem a milosr-
denství, a jak
se trest koná
při
souděním.

Když někdo osobu nějakou, připovídá jí manželství, ale připovídá nevyplác, svědčí a uznává, potrestán býti má pro ten přestupek takým vězením od jednoho až do tří měsíců. Krom toho vstává se uznání osobě právo k náhradě.

§. 507.

Když se trest
koná, když
svědčí ke smil-
ostem a milosr-
denství, a jak
se trest koná
při
souděním.

Kdo, zatajiv nějakou svou povídankou nějakou přehrádku manželství, oddati se dá, neobdívá své šidatě dispenze; anebo kdo se ožebá do cizí země, aby tam vstoupil v manželství, kteréž podlé nějakou zemských míst má nezobla, dopustí se přestupku, a potrestán býti má takým vězením ode tří až do deseti měsíců, svědčí však vždyť budí potrestán takž.

Vězení má se ještě zastíti, když se přehrádku jedné straně zatajila, a ona tím způsobem k neplátnému manželství bez viny své byla uvedena.

§. 508.

Jak se trest
koná, když
svědčí ke smil-
ostem a milosr-
denství, a jak
se trest koná
při
souděním.

Týž trest ukláti se má na přestupek rodině, kteří, ale náhrady mezi rodině, děti své ustíli k manželství, ježto die nějaké jest neplátné.

§. 509.

Jak se trest
koná, když
svědčí ke smil-
ostem a milosr-
denství, a jak
se trest koná
při
souděním.

Potrestání těch, kteří svým tělem smilnou živostí provozují, vstává se polici nástří. Jestliže však svědka veřejností dala příčinu ku zjevnému pohoršení, jestliže mladé lidi sváděla, a nebo vědce, že nakužena byla nemoc venerečnou, předce svou smilnou živostí dále provozovala, potrestati se má za tento přestupek takým vězením od jednoho až do tří měsíců.

§. 510.

Jak se trest
koná, když
svědčí ke smil-
ostem a milosr-
denství, a jak
se trest koná
při
souděním.

Osoba věrná, která smilnou provozuje živostí, upadá v nadlešený trest právní, jako osoba nezvaná, býti i muž proto nedávati. To, že osoba hanebnou živostí provozující, jest věrná, pokládati sluší za okolnost přístojící.

§. 511.

Jak se trest
koná, když
svědčí ke smil-
ostem a milosr-
denství, a jak
se trest koná
při
souděním.

Příjímá vyšetřování na jevo, že muž k hanebné živosti ženy své svědčí, a ve výdětku má podlé toho jinak patrné a toho náleží být, dopustí se přestupku, a potrestán býti má takým vězením ode tří až do deseti měsíců, a podlé okolností i zastřeným vězením.

§. 512.

Když se trest
koná, když
svědčí ke smil-
ostem a milosr-
denství, a jak
se trest koná
při
souděním.

Přestupku kuplířství dopustí se ti:

- a) kdož nevěstičkou ku provozování neokoučené jak živostí a nebo řádný pokryt dá- vají neb jinak je přehrávají;

dič debráží jest, vězeňem až osmi dnů až do jednoho měsíce, až jestli že s tím vě-
dič nebo je sám k tomu mří.

§. 321.

Jak se trestají,
když dítě k ne-
trzení přijímá.

Rodičové, též i osoby vědecké, na něž náleží dítě vychovávat, je opatrovat, nebo
na starost máti, a kteří k tomu dítě přijímají, aby jich jiní odvárali na nástroje k ležební,
potrestáni se mají spáchem, v §. 318. vyložným.

§. 322.

Jak trestá-
ním jest, na ne-
převzatí hry.

Pro hráni vědeckých her hazardních či na penze odvádných, též i vědeckých ta-
kerových her, které náležitými předpisy sejmány jsou zapovězeny, trestají se jak hráni,
tak i ten, kdo ve svém přibytku hráni dovolí, na každý takový přestupek početem de-
ní až do devíti set státek, a každá třetina výsledků případně odváděti, a poklady trestu
sám trestán býti má, promane se mu také trest dožita.

Účastníci, kteří pro tento přestupek v trest upadnou, buďto vyhoďeni a tle.

§. 323.

Kdy se trestá
pro opilosti.

Pro opilosti co přestupek trestati se má ten, kdo, jen opilý, vykonal čin ná-
jaký, kterýžby se mu krom opilosti přičítal na složen (§. 216). Trest toho jest vězeň
až jednoho až do tří měsíců. Vážně opilý se uznávanosti, že v opilosti potřeben jest
prohlašena hrani myšl, má se vězení zastíti, při téžích úlech skutečích ale zastíti se
má také vězeň až do desíti měsíců.

§. 324.

Jak a kdy se
trestá nezdraví
opilosti.

Pro zastaralé opilosti co přestupek trestati se mají ležebníci a nádenníci, kteří
pracují na stěchách a na ležebních, nebo kteří nacházejí a věnují pro sebe nezdravé-
nými, jakž i takové osoby státní, ježli nezdravosti svých manžel povestati máti,
vězeňem až jednoho až do osmi dnů, opakují se to, až i do jednoho měsíce, a po
sklizení i také zastavení vězeňem.

Trest pro zastaralé opilosti ukládá se sice, když bylo voleno a vrháno se tudý
o něm daziti, a povinnost dítu, krom toho ale jen tehda, když náleží nebo pánari
sklebeti sobě na to v úřadu náleží.

§. 325.

Kdy se a příje-
dí, jako jsou
ústavny povolení
kniží daziti,
vzájem přestup-
ky proti sobě
nezdraví
manž.

Pro hrubí nezdravosti, jako: krádeže a upravení mezi příbuznými, poru-
šení vězenci manželství, šírání porušení povinné úty se strany dítě k rodičům, ledi
státních k státním pánem a podobně, účastují se sice, pokud z rodin na ve-
řejnosti nezdraví, daziti tolika knizi.

Musí však tyto nepřehledky tak daleko, že rodičové, poručníci, vychovatelé, pří-
buzní, manželé, pánové sklabeti aj. vidí toho potřeba, by dávali úřadu na pomoc, stá-
vají se přestupkami proti veřejné nezdravosti. Úřadní jsou v případech tak-
ových povinní, k odvrácení toho nepřehledku býti nápomocni, a po náležitém toho vy-
šetření skladi ten trest, který se jim podle okolnosti vidí býti nejpříhodnější, aby měl
plný účinek.

Hlava čtrnáctá.

O pomíjení přečinů a přestupků i jich trestů.

§. 326.

**Katkováná upl-
něním pomíjí
přečin a pře-
stupky i jich
tresty.**

Přečinové a přestupkové v tomto zákoně trestními označeny i trestové jich pomí-
jením: a) smrti viníkovem; b) vykonaným trestem; c) prominutím trestu, a d) prominutím.

§. 327.

a) Smrti viní-
kovem.

Smrti viníkovou odělá se vělekté vyšetřování, a vyšetřil již rozsudek, i vělektý
účinek jeho; vyjmaje náhradu nebo náprava, ač byli rozsudkem nalezena.

§. 328.

b) Vykonaným
trestem.

Trestem vykonaným odělá se přečin a přestupky (§. 325.).

§. 329.

c) Prominutím
trestu.

Prominutí trestu, pokud jej odpustil úřad volejaj k tomu povoláný, anebo šakob-
ník, který měl k tomu právo, má stejný účinek a trestem vykonaným.

§. 330.

Ve všech případech, kdežto soud trestal přečin nebo přestupok nějaký stihati mšle
jen k žádosti toho, koho se dotýká, nemá ten, kdo podle zákona tu šakobní oděsti má,
k tomu více mšle šakobního práva, když čin trestný, o němž byl vědomostí nabyl, vyšetř-
ováni odpustil, nebo když od té doby, kdežto o tom činu trestním vědomostí nabyl, po
ten nechtěl a něho nechtěl, anebo když čin trestný již prominutím pomínil. Jestliže
ale ten, kdo má právo šakovati, žádati osv. aby vyšetřovaný byl potrestán, dříve odvolá,
nechtěl se tomuto rozsudek vyhlásit, tebeť sejtí má jak se vělekté dáleko vyšetřování a šakobní
trestního, tak i se vělektého účinku rozsudku, byli tento již vynesen; staneť se ale takové
odvolání teprv po vyhlášení rozsudku, byli v nove právní jekté nebyl vešel, přihládeť se
mšle vělekté (§. 303.) jen na důvod k polekšování trestu v vělektého úřadu, k němuž se roz-
sudek spláchem odvolání byl dostal.

§. 331.

d) Prominutím.

Prominutím pomíjí vyšetřování i trest, když viník od té doby, co trestného činu
se byl dopustil, anebo byli proň již veat ve vyšetřování, počtaje od doby rozsudku,
jiná a právní moel byl osvobozen, v době této sňkovem ustanovená od trestného
trestního soudu nebyl veat ve vyšetřování. Prominutí tedy se přerušuje, když na pach-
tele co na šakobného byla vydána oběška, rozkaz postarovací nebo zatykael, anebo
když co odvolání byl již vydělán nebo zatčen, a nebo stihán hroším nebo listy za-
tykacími.

Kromě toho však vyhlásí se, by se pachatel mohl na prosvědčení tělesnosti:

- a) aby z přečinu nebo přestupku již žádného zůstalo v rukou soudů, nímž to
- b) aby, pokud toho povaha trestního činu dopouští, náhrada byl učinil, kteréhož výsledky tedy při předložení a přestupcích proti bezpečnosti cíli potřeby není, a
- c) aby se v čase ku prosvědčení ustanoveném ani zločin, ani přečinu nebo přestupku nebyl dopustil.

§. 332.

Pokud v zákoně při jednom každém případě k učení práva žalobceho není určeno výměřena lhůta kratší, ustanovuje se při přečinech a přestupcích, na něž v Zákoně ne nejvyšší trest ustanoven jest vězení prvňho stupně bez zastavení nebo pokuta peněžitá až do počtu set státek, čas prosvědčení na tři měsíce; kde uloženo jest zastavení vězení prvňho stupně nebo pokuta peněžitá až do dvou set státek, na šest měsíců; při všech pak přečinech a přestupcích, na která uloženo jest trest 1500, jakž i při těch, kdežto za trest uloženo jest stráta práv a daných povolení, na pět rok.

Jaký čas prosvědčení jest u přečinů a přestupků.

O b s a h.

Patent vyhledávací (číslo 1—IX)	Str. 22
	103—109
Díl první.	
O úlohách (č. 1—326.)	
	Hlava první.
• úlohách říben (č. 1—11)	107—108
	Hlava druhá.
• úlohách skládání říben (č. 12—21)	108—109
	Hlava třetí.
• úlohách počítání říben (č. 22—30)	109
	Hlava čtvrtá.
• úlohách počítání říben (č. 31—37)	109—110
	Hlava pátá.
• úlohách skládání říben a počítání říben při vzájemném točení (č. 38—53)	110—116
	Hlava šestá.
• vzájemných druzích skládání (č. 54—57)	116—117
	Hlava sedmá.
• úlohách vzájemného, vzájemného Vzájemného a vzájemného skládání, a vzájemného vzájemného skládání (č. 58—67)	117—119
	Hlava osmá.
• protřídění a skládání (č. 68—82)	119—121
	Hlava devátá.
• vzájemného skládání (č. 83—100)	121—126
	Hlava desátá.
• úlohách skládání vzájemného skládání (č. 101—104)	126—127
	Hlava jedenáctá.
• vzájemného vzájemného skládání vzájemného skládání (č. 105—111)	127—128
	Hlava dvanáctá.
• vzájemného skládání (č. 112—121)	128
	Hlava třináctá.
• vzájemného skládání (č. 122—126)	128
	Hlava čtrnáctá.
• skládání vzájemného, vzájemného a vzájemného skládání vzájemného skládání (č. 127—132)	128—129
	Hlava patnáctá.
• skládání a skládání (č. 133—143)	129—133
	Hlava šestnáctá.
• vzájemného skládání vzájemného skládání (č. 144—145)	133
	Hlava sedmáctá.
• skládání vzájemného (č. 146—154)	133—135
	Hlava osmáctá.
• skládání vzájemného vzájemného (č. 155—157)	134—135
	Hlava deváctá.
• skládání (č. 158—160)	135—136
	Hlava desátáctá.
• skládání (č. 161—170)	136—137
	Hlava jedenáctáctá první.
• skládání a vzájemného skládání (č. 171—180)	137—138
	Hlava jedenáctáctá druhá.
• skládání (č. 181—184)	138

O pletních (§§. 187—193.)	Mluva dvojnásobná třetí.	510
O dvojnásobném množství (§§. 194—200.)	Mluva dvojnásobná čtvrtá.	511—513
O třech či o více (§§. 201—210.)	Mluva dvojnásobná pátá.	513
O sdělování sdělování (§§. 211—219.)	Mluva dvojnásobná šestá.	514
O používání třetího a třetího (§§. 221—224.)	Mluva dvojnásobná sedmá.	514—517

Díl druhý.

O přecházení a přestupcích (§§. 225—230.)

O přecházení a přestupcích vůbec, a o jeho třech (§§. 225—228.)	Mluva první.	518—520
O třech přecházení a přestupcích vůbec (§§. 229—230.)	Mluva druhá.	520—521
O třech sdělování (§§. 231—232.)	Mluva třetí.	521—522
O sdělování dvojnásobném přestupcích a přecházení (§§. 233—237.)	Mluva čtvrtá.	522
O přecházení a přestupcích proti veřejnému pořádku a řádu (§§. 238—240.)	Mluva pátá.	522—523
O přestupcích proti veřejnému pořádku a řádu, jako sdělování ke společné bezpečnosti (§§. 241—246.)	Mluva šestá.	523—528
O přestupcích proti veřejnému pořádku třetí (§§. 247—248.)	Mluva sedmá.	528—529
O přecházení a přestupcích proti bezpečnosti života (§§. 249—254.)	Mluva osmá.	529—533
O přecházení a přestupcích proti zdraví (§§. 255—256.)	Mluva devátá.	533—535
O nejed. přestupcích, které bezpečnost vše porušují nebo porušit mohou (§§. 257—258.)	Mluva desátá.	535—537
O přecházení a přestupcích proti bezpečnosti majetku (§§. 259—265.)	Mluva jedenáctá.	537—541
O přecházení a přestupcích proti bezpečnosti ml (§§. 267—268.)	Mluva dvanáctá.	541—542
O přecházení a přestupcích proti veřejné nespolečnosti (§§. 269—270.)	Mluva třináctá.	542—547
O používání třetího a třetího (jako třetí) (§§. 271—272.)	Mluva čtrnáctá.	547—550

Náhlizení císařské, dané dne 27. května 1852,

pro ty věci korunní, v kterých má platnost právního řád trestní od 17. ledna 1850.

Jižto se v těchto věcích korunních ustanovuje příslušnost soudů trestních.

Aby se až do uvedení konečné organizace soudů a nového řízení trestního, která se podle pravidel základních, Náhlizení usazení od 31. prosince 1851 ustanovených, spříkání, náhlizení a příslušnosti rozdílných soudů trestních, obsažená v článkách VI—X. patentu od 17. ledna 1850, jižto byl řád trestní uveden, v arzenálu přívodů a ustanovení zákonu trestního a služebních, předních a přestupních, patentem od čtrnáctého dne vyhlášeného, náhlizí, slyše své ministry Mě a vyslyše Moe rade Hlasku, takto:

Článek I.

Podlehoje od 1. září 1852, mají v těch věcích korunních, v kterých ještě prácho má platnost řád trestní od 17. ledna 1850, platnost má, co se týče příslušnosti trestní mezi soudy v služebních, předních a přestupních, následující ustanovení:

Článek II.

Před soudy krajinské náleží řízení pře řízení a rozhodování v příčině služebních všeobecných, ježto jsou:

1. Uvažení řád císařské daně a režim veřejného pokoje (§§. 64. až 66. zákona trestního a služebních, předních a přestupních);
2. postavení a zkušení (§§. 68—73. a 75.);
3. veřejné nálehy:
 - a) nálehy jednání proti zhrubování, k vyjednávání smlouvání veřejných od vlády svolaných, proti soudu svého proti jinému úřadu veřejnému (§§. 76., 77. a 80.);
 - b) nálehy jednání proti korupcím národním zraněním nebo proti zhrubování, ježto se odvíjejí pod uplatňováním nebo dohledem veřejného úřadu (§§. 78., 79. a 80.);
 - c) obžalování národním na cizí majetnosti (§§. 85. a 86.); nebo jiným obžalováním úřadům nebo spornitím v okolnostech úřadů nebezpečných (§. 87.); nebo obžalováním porušením nebo přerušením telegrafu státního (§. 89.); však ve všech těchto třech případech jen tehdy, když se podle zákona nálehy má trest kalíže nejvýše mezi pěti a desíti lety;
 - d) krádeží řád (§§. 90. a 91.);
 - e) další povolením obchodu a stroky (v postřevě koneční §. 95.);

- f) unáhlením (§§. 96. a 97.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše mezi pěti a desíti lety;
4. ulé silváni moči švédni (§§. 101—102.);
5. falšování veřejných úředních papírů (§§. 106—117.);
6. falšování mince (§§. 118—121.);
7. rušení náboženství (§§. 122—123.);
8. násilné umlčivo, sprežení a smilstvo proti pševcovnosti (§§. 125—130.), však v těchto dvou posledních případech jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše nejmenšě mezi pěti a desíti lety;
9. vesbda a zabíjí (§§. 134—143.);
10. vyhnání plodu ze života mimo vědomí a vůli matky (§§. 147 a 148.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše mezi pěti a desíti lety;
11. unáhlení dítěte (§§. 149. a 150.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše mezi pěti a desíti lety;
12. sňatké unáhlení na síle (§§. 152—157.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše mezi pěti a desíti lety;
13. souboj (§§. 158—164.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše nejmenšě mezi pěti a desíti lety;
14. lhářství (§§. 166—169.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše nejmenšě mezi pěti a desíti lety;
15. krádež (§§. 171—176.), však jen tehda, když se podle §. 179. nalízení má trest kalíše nejmenšě mezi pěti a desíti lety;
16. zpronevěření (§§. 181. a 184.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše nejmenšě mezi pěti a desíti lety;
17. loupež (§§. 190—193.);
18. podvod (§§. 197—204.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše nejmenšě mezi pěti a desíti lety;
19. strádání na oči (§§. 209 a 210.), však jen tehda, když se podle zákona nalízení má trest kalíše mezi pěti a desíti lety;
20. nadhrovnání státním, však jen tehda, když se podle §. 218. nalízení má trest kalíše mezi pěti a desíti lety.

Článek III.

Vyšetřovací přípravné v příčině zločinů tálkých, v předčítém člínku jannovských, příchali okroumím soudním sborovým, jestie při tom ustanovení, obšakřených v řádu trestním.

Článek IV.

Okroumím soudním sborovým příchali mimo to v sborodu, kterýž k nim jakobito k soudním trestním v příčině zločinů a přečinů jest příchán, vyšetřovací přípravné a hlavní pře libod, též i rozhodování v první instanci:

1. v příčině zločinů vřálkých, jestie nejsem v člínku II. přícháný k soudním krajským;

2. v příčině přečinů státních, v obecním zákoně trestním jmenovaných;
 3. v příčině přečinů osobně ubraně zapovězené podle patentu od 18. ledna 1818 *) , který byl prvně jmenem vyhlášen v království Lombardsko-Venátském a později rozšířen i na jádro Tyrolska.

Článek V.

Před soudy okresní (jednosoudy) náleží řízení:

1. v příčině přečinů státních, v obecním zákoně trestním jmenovaných;
 2. v příčině státních jiných přečinů, pokud nejsou příkazy ku kompetenci šlechlí bezpečnosti, šlechlí obecních, nebo jiných.

Článek VI.

Počínaje od toho dne, kterého nový náhon trestní o zloděch, přečinech a přečinách vejde ve skutek, předešlé již má řízení trestní podle předpisů obecních řádu trestního od 17. ledna 1850 a nářízení císařského od 11. ledna 1857 (Zákonníku říšského číslo 3.) i se se týče všech řízení trestních, jichžto se někdo dopustí tiskopisem nějakým (Vyhlášením patentu k zákonu trestnímu článek II.), i odjíždí se tímto naroveš platností ustanovením, obsaženým v hlase XXIV. dotčeného řádu soudního, vyjmajíc toliko §. 540.

Kterak mají nabavení tiskopisů trestných předešlé kráti úřadové bezpečnosti, pořídit se řízením tiskovým, naroveš vydaným. Viděti se ale soudu trestnímu nabavení tiskopis nějaký obsahu trestního, předešlé již má řízení při tom podle obecních předpisů řádu trestního, kteří vyřídí jsou vůbec v příčině nabavení nebo soudního zveřejnění takových věcí, ježto se vztahují na nějaký čin trestný.

Článek VII.

Ustanovení těchto článků jest i ve všech případech trestních, dne 1. září 1852 před soudem již učiněných, o nichž komora obžalovací ve skutek soudního soudu nebo okresní soud okresový před tímto dnem žádného z náhonů, v §§. 228 a 229. řádu trestního uvedených, nebyly vyneseny, a také o nichž z soudu okresního (jednosouda) ještě nebylo zaháje řízení ple řízení (§. 442. řádu trestního.)

František Josef m. p.

Dr. Josef Schönböck m. p. Kuzma m. p.

Z veřejného nalízení:

Ramona m. p.

*) V říšském obecním zákoně trestním (Gesetz über die Straftaten) ze dne 1818, Vol. I. pag. 46 a seq.; v říšském (Zákoně o řízení a vyšetřování) Vol. V. part. I. pag. 187. a seq. a v Tyrolském sv. V. str. 583. a násled.

Nářízení císařské, dané dne 27. května 1852.

pro to smí korunní, v níž předtím má platnost řád trestní od 17. ledna 1850,

jinak se v korunních zemích účtuje až do uvedení konečné úpravenosti soudní a soudního řízení trestního počítá příslušnost soudů trestních a řízení trestní strany státní volební a soudní Valdenova, svědčí vše dne vyhlášení nářízení tohoto ve skutek, a rovněž i na ty případy státní volební a jmenování v §. 22. dílu II. zák. trest. k. nář. soud. řízení veřejného práva, jako spáchaný budou před tím, než nový zákon trestní ve skutek vstoupí.

Dodatkem k nářízení Mému od dnešního dne, jinak se v těch zemích korunních, v níž řád trestní od 17. ledna 1850 ještě má platnost, až do uvedení definitivní úpravenosti soudní a soudního řízení trestního příslušnost soudů trestních počítá, naříkáj, slyšev Mě ministry a vyslyšev Mě rada říšská, takto:

§. 1.

Od dne vyhlášení nářízení tohoto přísluší m. k. až do uvedení nového řádu trestního ve jmenovaných zemích korunních hlavně pře řízení a rozhodování a vělejších složeních volební (§§. 58—62. nového zákona trestního a složeních a přestupcích) a soudní Valdenova (§. 63. tamtéž), kteří podle řádu trestního od 17. ledna 1850 v těchto zemích korunních k trestnímu řízení soudního přivodeni budou, svaz krajinskému hlavně města nemá korunní, v kterém místodržící má sídlo své, vyšetřování však přísluší straně složením těchto přísluší až okončení soudu shromážděným, zřízeným podle §. 15. řádu trestního a prostředkem téhož soudu krajinského.

§. 2.

Moc soudní těchto soudů trestních vyšetřování se má v případě dotčeném i na věci jiné složený, přelivky a přestupky, kteréž obviněný byl spáchal a pro kteréž ještě nebyl potrestán.

§. 3.

Ustanovení v předcházejících dvou paragrafech trestní moc soudní nemá však místa míti v těch případech volební, kteréž buď v následku stavu obživenosti nebo stavu válečného, buď v jiném místě než v jiné části země trvalého, přísluší ke kompetenci soudů vojenských, nebo v případě §. 150. řádu trestního od 17. ledna 1850 následně před soud nálež, nebo kteréž se scházejí se složený vyšetřování (spekulační) nebo jiných vzrůstů s nepřítelům (§. 67. nov. zák. nář. soud. řízení), nedovolání verbování (§. 92. zákona trestního), nebo svědění vojáka nájského k porušení vojenské povinnosti sloužil a pomáhání ke složení vojenského (§. 222. zákona trestního). V případech posledujících přísluší vyšetřování a rozhodování a složením v §. 1. jmenovaných soudům vojenským.

§. 4.

Co se týče vyšetřovací přípravy a řízení v obžalovanosti, jestli jest předpis, který v příkladech těchto ustanovuje řád trestní od 17. ledna 1830 strany státní, jestli právě náleží před poroty, a však vyšetřovací příprava pro státní velitelství nebo pro úřadní Valdeinstva má se po každé nastavit, jak nle taku nástupce státní ku svlaštému příkazu ministra práv podává. Soud obecný má příkaz toho, od ministra práv čínského, vědomí valti, a táhna se na něj, vyšetřovací příprava nastavit. Má však obviněný v případě takovém na to, že nle prokázati nevina svou, má právo, žádati, by soudce vyšetřovací díkany oznávil, na kteréž obžal, vyhledal, a přičítal by a taku dle nálezu soudu krajského, jenž se to k rozhodnutí předložiti má, nevina jeho na jevo, aby mu vyhoveno bylo v tom vyřídění řízení.

Va všech jiných případech nastavit se nle vyšetřovací příprava jenom uzavřením soudu krajského, když byl právě slyšen nástupce státní. Proti nálezu takového přičítal nástupce státnímu podle §§. 241—246 řádu trestního státního úřadování.

Byli vyšetřovací příprava v soudní práci nastavena, má obviněný právo, žádati se vyřídění řízení, v §. 113. řádu trestního předepsané.

§. 5.

Co se týče řízení při hlavním pře řízení a rozhodování, má se učiti vůbec těch předpisů, jestli vydání jsou Mým nařízením od 11. ledna 1832 (č. 5. Zákonůhka říšského) strany řízení před soudu krajským, kteří nastoupili na místo poroty. Toliko má soud krajský ve všech případech, v nařízení tomto dle uvedených, řízení a rozhodování v shromáždění, skládajícím se z předsedního, osmi soudců a spisovatele protokolu. Aby obžalovaný mohl býti prohlášen za vinného, potřebí nejmenší číty klade. Ostatní nastavit má soud krajský řízení pro řízení pro ten tak ovce a jmenovaných dvou státních, zatím se dle má obviněného, jak nle nástupce státní ku svlaštému příkazu ministra práv na to podává. Má však obviněný na to, že nle prokázati nevina svou, přičítati má jevo právo, pro případ tento v předcházejícím §. 4. vyhraněném, i s příkazy takového nastavení hlavního pře řízení.

§. 6.

Případy z hlavního pře řízení na jevo, že skutek, jestli se obviněnému na vinné klade, není nice státní velitelství nebo úřadní Valdeinstva, že nle jest řád řízení trestního, má soud krajský, kterýž byl podle §. 1. řízení předsed bral, právo to všechno i rozhodnutí vydávati.

§. 7.

Soud krajinský nálehati má i o náhradě škody, kterou státi nebo osoby soukromé na osobách pro státní veřejné služby odněmých vyhledávají. Ku škodě pak, ze státní veřejné služby pohlí, patří se mají nestálá úškodní výdělky, bezprostředně nebo prostředně státním tímto způsobem, nájem i náklady výdělky, k poskytnutí podniknutí státního nebo k obnovení podniků a bezpečnosti učiněné. Co se týče splátek a sumy výděl, k potřebám státní z pokladu státního zapravených, propůjčiti má soud krajinský výkazům úředním a úředním úředním správcům, od příslušného státního úřadu úředního zkončeným a za právo sledovaným, plnou moc přivedeni, a to podle povahy okolností i samým o sobě.

§. 8.

Ustanovení předsednostvích úřadů se má i v příčině výdělých díve spáchaných případně státní veřejné služby a jmenovitě v §. 36. dílu I. zákonníka trestního od 3. září 1852 rukou veřejného pokoje, strany kterých před vyhlášením nálezení tohoto nebyl vydán ještě rozsudek konečný první instance.

František Josef m. p.

Dr. Josef-Schneckenstein m. p. — **Krauss** m. p.

Z nejvyššího nálezení:

Hannauer m. p.

120.

Nářízení císařské, dané dne 27. května 1852.

pro krali vstří Uherské, Chorvatské, Slavonské, vojvodství Srbské a banát Temišský.

Šlože se v korunních zemích těchto ustanovuje předsednostvím soudů trestních.

Aby se ně do uvedení konečné organizace soudů a rozložení řízení trestního i v Nálezení křivostních Uherské, Chorvatské a Slavonské, ve vojvodství Srbské a banátě Temišském nálezení o předsednostvím soudů trestních, obsažená v dohodných předpisech protátních, přechod tam náleží^{*)}, v související přivedla o

*) 1) Nejvyšší rozhodnutí od 2. listopadu 1850, v zákoníku zemském pro Uhry, č. 3.

2) Nejvyšší rozhodnutí od 27. prosince 1850, tamtéž, č. 5.

3) Nejvyšší rozhodnutí od 1. března 1850, v zákoníku zemském pro Chorvatsko a Slavonsko, č. 4.

4) Nálezení, dané od mírného císaře dne 28. března 1850, v zákoníku říšském, č. 159.

5) Vyhlášení, vydání od ministerského práva dne 18. března 1850, tamtéž, č. 343.

6) Nálezení císařské, dané dne 24. března 1850, tamtéž, č. 303.

7) Nálezení, vydání od ministerského práva dne 27. srpna 1844, tamtéž, č. 182.

ustanovení zákona týkajícího se zločinů, přečinů a přestupků, patentem od dnešního dne vyhlášeného, nazývají, slyše své Mě ministry a vyslyše Mě rada Hláskou, takto:

Článek I.

Podávají se 1. září 1922, platit mají v zemích korunních právní jmenovaných, co se týče příslušnosti teritoriální soudní v příčině zločinů, přečinů a přestupků, tato ustanovení:

Článek II.

Před soudy krajské náleží hlavní pře řízení a rozhodování v příčině zločinů a přečinů jmenovaných, jako jsou:

1. Volební právo, právo Volebnosti i její činnosti dle zákona a právo veřejného pokutu (§§. 58—66. zákona týkajícího se zločinů, přečinů a přestupků);
2. penzijní a zálohová (§§. 68—72 a 75.);
3. veřejné náleži:

 - a) náleži jednání proti škrabáctví, k vyjednávání náležitosti veřejných odvodů zmlouček, proti svému nebo proti jinému úřadu veřejnému (§§. 76, 77 a 80.);
 - b) náleži jednání proti korporacím zákonem uznaným nebo proti škrabáctví, jako se odvíjejí pod spolupůsobením nebo dle úřadu veřejného (§§. 78, 79. a 80.);
 - c) domovním zákonem na cíl majetnosti (§§. 85 a 86.); nebo jiným domovním zákonem nebo upravením v okolnostech zvláště veřejných (§. 87.); nebo domovním porušením nebo přerušením telegrafu státního (§. 88.); však ve všech těchto třech případech jen tehda, když se podle zákona náleži má trest žaloby nejvýše mezi pět a desíti lety;
 - d) krádeží lidí (§§. 90. a 91.);
 - e) delikty provozování chleba a stroky (v postátní kasaři §. 95.);
 - f) zločinů (§§. 96. a 97.), však jen tehda, když se podle zákona náleži má trest žaloby mezi pět a desíti lety;

 4. záložní právo (§§. 101—103.);
 5. falšování veřejných úředních papírů (§§. 109—117.);
 6. falšování mince (§§. 118—121.);
 7. právo náboženství (§§. 122 a 123.);
 8. náleži smilstvo, uprázdní a smilstvo proti přívaznosti (§§. 125—130.), však v těchto dvou posledních případech jen tehda, když se podle zákona náleži má trest žaloby nejvýše mezi pět a desíti lety;
 9. vražda a zabití (§§. 134—143.);
 10. vyhubení plodů ze života mimo vědomí a vůli matky (§§. 147. a 148.), však jen tehda, když se podle zákona náleži má trest žaloby mezi pět a desíti lety;

11. zanedbání dítěte (§§. 149. a 150.), však jen tehda, když se podle zákona nalézá má trest žaláře mezi pěti a desíti lety;
12. útlak svědků na síle (§§. 152—157.), však jen tehda, když se podle zákona nalézá má trest žaláře mezi pěti a desíti lety;
13. znechť (§§. 158—163.), však jen tehda, když se podle zákona nalézá má trest žaláře nejvýše mezi pěti a desíti lety;
14. zbláznění (§§. 166—169.), však jen tehda, když se podle zákona nalézá má trest žaláře nejvýše mezi pěti a desíti lety;
15. krádež (§§. 171—176.), však jen tehda, když se podle §. 176. nalézá má trest žaláře nejvýše mezi pěti a desíti lety;
16. zneužívání (§§. 181. a 184.), však jen tehda, když podle zákona nalézá se má trest žaláře nejvýše mezi pěti a desíti lety;
17. loupež (§§. 190—195.);
18. podvod (§§. 197—204.), však jen tehda, když se podle zákona nalézá má trest žaláře nejvýše mezi pěti a desíti lety;
19. utrhání na cti (§§. 209. a 210.), však jen tehda, když se podle zákona nalézá má trest mezi pěti a desíti lety;
20. nadřekování státním, však jen tehda, když se podle §. 218. nalézá má trest žaláře mezi pěti a desíti lety.

Článek III.

Vyšetřovací přípravné v příčině úložíš tiskových, v předčítém článku zrušených, přísluší okresním soudům třídy první (okresním soudům oborovým).

Článek IV.

Okresním soudům třídy první (okresním soudům oborovým) přísluší mimo to v obvodu, kterýž k nim jakžkoliv k soudům trestním v příčině úložíš a předčíté jest příkazem, vyšetřovací přípravné a hlavní pře řízení, též i rozhodování v první instanci:

1. v příčině úložíš víceletých, ježto výše (v čl. II.) nejsou příkazem k soudům krajským;
2. v příčině předčíté úložíš, v obecném zájmu trestním zrušených.

Článek V.

Před soudy okresní (jednosoudy) náleží řízení:

1. v příčině přestupků víceletých, v obecném zájmu trestním zrušených;
2. v příčině víceletých jiných přestupků, pokud nejsou příkazem na kompetenci úřadů bezpečnosti, úřadů obecních nebo jiných.

Článek VI.

Co se týče řízení v příčině úložíš převedených činností trestných, přecházejí mají řízení soudově trestní v těchto senkách karantén prozatím ještě dle pozavadních předpisů, kromě tohož se ale dále ustanovuje, že se usoudení víceletá, jimiž se uplatní od dalšího řízení se vyšetřovací přípravnou strany úložíš, v §§. 58—64. zrušených,

prvé než se vyhotoví, předložiti mají vrchnímu soudu distriktnímu (tabuli hanské, vrchnímu soudu zemskému) ku potvrzení, nebo ku zamítnutí, ješto by se příměřoucí býti vidělo, jakož i to, že předpis, obsažený v nařízených procesních vydaných, podle náhod se v případech důležitějších rovněž trestal před vyhlášením rozsudku a sluchu předložiti mají vrchnímu soudu distriktnímu (tabuli hanské, vrchnímu soudu zemskému) k vyhlášení rozhodnutí, vztahovati se má na všechny složky a předsyly, v §§. 58—63., 68—73., 76—82., 85., lit. c, 87., 101—104., 106—121., 124—132., 138—170., 190—194., 279—300. a 302—305. náhoda trestalho jmenování. Jestli však šlo o složku některý, v §§. 58—60., 101—103. a 106—117. převedený, předložiti má vrchní soud distriktní spisy všecké i s rozsudky soudů nižších k rozhodnutí nejvyššímu soudu ve Vídni.

Článek VII.

Ustanovení těchto ústí jest i ve všech případech trestních, dne 1. úří 1852 před soudem již záležých, o nichž před tímto dnem nebyl ještě vynesen rozsudek v první instanci.

František Josef m. p.

Hr. Baci-Schauenstein m. p. — Krauss m. p.

Z nejvyššího nařízení:
Rassmann m. p.

131.

Nařízení císařské, dané dne 27. května 1852,

pro Sešitův číselník.

Jiněže se ve velkoknížectví tomto, až do zveřejnění konečné organizace soudní a soudního řádu trestního, ustanovuje přiblížením soudů trestních a řízení a sítě.

Aby se až do té doby, kdyto i v Měnu velkoknížectví Sešitův číselník konečná organizace soudní a soudního řádu trestního vejde ve skutek, předpísané a vyhlášené, v příslušné přiblíženosti soudů a řízení a sítě posuzoval příchod tam mající, v zveřejnění přivedli a ustanovení náhoda trestalho o složkách, předsylech a přestopcích, kterážto dne 1. úří 1852 v celém císařství v platnosti vejde, nařízají, slyšev prvě Mě ministry a vydatyev Měnu radu Hlískou, takto:

Článek I.

Prvníže od 1. úří 1852, vykonávati mají v celém Měnu velkoknížectví Sešitův číselník trestní mezi soudy, co se týče čísel trestných, ješto se v náhoda trestalho jmenují složky a předsyly, posuzování c. k. soudové krajnosti; co se však týče přestop-

ků, prozatímni e. k. okresní jednosoudcové, kteří v této koruně není buď již sřízení jsou, anebo teprv sřízení budou.

Článek II.

Od téhož času počínají, má býti vrcholím soudem (druhou instancí) v celém Místě velkokolektství Sedmibradském, počínají v ně i semi Saskou a obvod bývalé hranice vojenské, v příčině věch věci trestních, strany nicméně řízení pře v instanci první dle přechu a prozatímni e. k. soudů krajských a prozatímni e. k. okresních jednosoudů, prozatímni e. k. vrcholí soud zemský v Sibiři.

Za třetí (nejvyšší) instancí v příčině věch věch trestních prohlášeje se Místě nejvyšší soud.

Článek III.

Co se týče řízení, mají prozatím v celém velkokolektství Sedmibradském platiti náři v příčině zločinů a přečinů předpisové, obsažené v druhé části dílu I., a v příčině přestupků občanských, obsažené v druhé části dílu II. Zákonníka trestního od 3. září 1893 i s nařízením používá k tomu vydati, kromě těch, se dále ustanovuje, že se ustanovení stíhání, jakž se upadá od dalšího řízení ve vyšetřování přípravném strany stíhání, v §§. 58—66, náhoda trestního jenovazných, pře než se vyhoví, předložiti mají vrcholím soudu zemskému ku potvrzení, nebo ku změněni, ješto by se příslušným býti mohlo, jakž i to, že se předpis, obsažený v §§. 131. a 142. dílu I. Zákonníka trestního od 3. září 1893, podle něhož se rozsudkové soudů trestních první instance v mnohých případech i pro důležitosti činu trestního před vykláčením předložiti mají soudu vrcholím a v jiných případech od soudu tohoto soudu nejvyššímu, v ně příčině vztahovati má na věcech zločinů a přečinů, jenovazané v §§. 58—66., 68—73., 76—82., 85. lí. c), 87., 101—104., 106—131., 134—142., 158—170., 190—196., 279—300. a 302—303, náhoda trestního, co se však týče dalšího předložení k nejvyššímu soudu, na zločiny a přečiny, jenovazané v §§. 58—66., 101—103. a 106—117. náhoda toho.

Článek IV.

Ustanovení tato vztahovati se mají též na věcech činy trestní, před 1. dnem měsíce září 1892 vykonané, v příčině jichž řízení trestní s mozi první zohude ještě skončeno, vedle těch, se věcí vyšetřování a pře řízení trestní, a jiných ústředně počatá, postupiti mají soudům trestním, podle tohoto nařízení příslušným, aby v nich dále již přechu.

Článek V.

Rozsudkové a rozhodnutí ve věcech trestních, která před časem vyle dotčeným vynesly v druhé anebo i ve vyšší instanci posuzovací e. k. prozatímni komise vrcholí soudu v Sibiři, královské sedmibradské guberniis, tabule soudní nebo saská universita

národní, předložit se mají soudu nejvyššímu jakožto instanci poslední, ač měli podle předložitých národních soudů právo další odvolání místa.

Rozsudkové stávk a rozhodnutí, ježto soudové a úřední kříží kali před 1. čísem měsíce září 1933 ve věcech trestních vynášeli, a ježto mezi první senáty, pokládání se mají, byli i byli vynášeni v instanci vyšší, takže za rozhodnutí instance první, a předtím již má odvolání další, ač měli podle národních posuzovacích míst, bez výjimky k c. k. prozatímně vztáhnou soudu zemskému jakožto instanci druhé, a k nejvyššímu soudu jakožto instanci třetí.

František Josef m. p.

Hr. Emil-Schauenstein m. p. Kraus m. p.

Z nejvyššího nálezení:

Ransauer m. p.

Patent císařský, daný dne 27. května 1852,

Jsouto se pro veřejné kormání země říšské, vyjmajíc hranici vojenskou, vydání, a předložení od 1. máje 1852, ve skutek usnutí nový řád tiskový, a rovněž náhon proti němu učiněn tiskem, vydaný dne 12. března 1849 (č. 101. Říšského říšského).

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavenský, Halický, Vladimírský a Illyrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Tatarský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajišský, a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Ťanstalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderický; kníže hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradětský; kníže Tridentský a Trizenský; markrabě Horní a Dolnolukčický a Istrianský; hrabě Hohenenibský, Feldkirchský, Bregencský, Sonnenberský a t. d.; pán Tarvatský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

prohláše k tomu, kterak dokonalejší obecný náhon tiskem, patentem Nám od 27. května 1852 pro veřejnou říi, vyjmajíc hranici vojenskou, vyhlášený, jakoli i nepostatelností nyníjších ustanovení a předpisů zákoních, proti němu učiněn tiskem, vydaných, a kterých jsou proveděni nábyti, toho vyhledáti, aby se ustanovení a předpisové tyto nově přehlídi, uznali jsme za dobré, slyševše Nám ministři a vyslyševše Nám eodě říšskou, usnutí patent Nám od 12. března 1849, a vydání zároveň pro veřejné kormání země, vyjmajíc hranici vojenskou, od 1. pak máje 1852 ve skutek usnutí následující řád tiskový:

Ř á d t i s k o v ý.

Částka I.

Ustanovení obecná.

§ 1.

Vše, co se v patentě tomto nalháje o tiskopisech, platnost máti mái nedobře o slovech, jsouc tiskalskými tiskovými, usnutí i také o víceřádkých předech ducha a umění vytrvárného (dílech literárních a artistických), zrušením obecných kormánských, ko-

vůlněm nebo dřevěnkem, salerem, odličkováním nebo jakým koli jiným prostředkem mechanickým nebo chemickým.

A však na tiskopisy úřední, od úřadů Národních vydávaní, ustanovení v patentě tomto obsažená se nevztahují.

§. 7.

Na každém tiskopisu má býti jméno tiskařovo, nakladatelské, a jestli to učitel nebo vydavatel, i jméno vydavatelovo, taktéž udáti se má místo, kde spis jest tiskn, a poznamenání způsobem obyčejným čas, kdy vydán.

Týž předpis platí i o každém jednotlivém listu (lístě) nebo sešitu tiskopisů periodických (novin, časopisů atd.), kromě těch se ustanovuje, že na každém listu nebo sešitu takovém má býti i jméno redaktora, nebo redaktorů.

Neslí na tiskopisy nakladatel jmenován, nebo jestli jmenován jménem nepravdivým, tehdy jest tiskář práv a vyplnění povinností, které jsou v patentě tomto obsaženy nakladateli.

§. 8.

Tiskář, nebo nakladatel, ač obstarává vydání nakladatel živnostnický, povinen jest, podati exemplář každého jednotlivého listu (lístě) nebo sešitu spisu periodického, i každé přílohy, které se s ním rozestlati má, na místě se byl redaktor odpovědný předposl, jakož i exemplář každého tiskopisu, kterýž k obhájení jest ustanoven, nejpozději hodinu před vydáním nebo rozestláním v místě, kde vychází, úřadu zemskému, pro zachování veřejného řádu a bezpečnosti občanskou, v místech pak, kde má sídlo své nástupce státní, i konata.

Co se týče jiných tiskopisů, když vyjdou s tiska, povinen jest tiskář, podati exemplář úřadu jmenovanému v místě, kde spis vychá, nejpozději tři dni před vydáním nebo rozestláním.

V listu obdrževím, ježž úřad tento k pořádku vydá, má se učitel potvrditi čas, kdy exemplář byl podán.

Před přijímáním listů dotčené započteno jest, tiskopis nějaký rozdávat, vydávat, jakým koli způsobem rozestlati nebo za plnění rozestlání nějakou odškodniti.

§. 9.

Nakladatel každého v tuzemsku vydaného tiskopisu povinen jest, odvésti následující exempláře povinné, totiž jeden k ministerstvu náležitostí vnitřních, jeden k nejvyššímu úřadu policejnímu, jeden k v. k. dvořské bibliotéce, a jeden k té bibliotéce universitní nebo zemské, o kteréž se v každé korunní zemi nebo v každém obvodu úředním vyhláši, že má právo, bráti tento exemplář povinný.

Týkajíce se tiskopisů periodických, zasílati se má námo to exemplář povinný ministerstvu té země korunní, v kteréž tiskopis vycházi.

Tiskopisy periodické zasílati se mají v pravidelném období, v kterémž vycházejí, tiskopisy, ježto nejsou periodické, nejpozději v osmi dnech, počítajíce od vydání spisu;

obje získány nebezpečny jsou od porce, a jestli tiskopis uvádějí nákladně upraven, dá se na povinný exemplář náhrada, avšak od ceny krámské příslušné procenta.

Ze zvláštní exemplářů povinných jsou však vyjmuty tiskopisy, ustanovené pro potřebu jednoty a soukromou, jako cedulky návštěv, adresy, listy povozů, blankety a podobné nepatrné věci tištěné.

Papíry rubrikované a věci pro období povahy výhradně živnostnické, pokud v nich obsahuje není ani text, ani vyzobrazení, pak etikety a listy návštěv, ustanoveny jsou od zachování formálnosti, v §§. 2. a 3. předepsaných.

Částka III.

O tištěn tiskopisů a obchodu v nich.

§. 5.

V zákonech a předpisech živnostních ustanovuje se, kdo má právo, tiskopisy tisknouti, vydávati, náklad na ně tišiti a obchod v nich vésti.

Ustanovení tato jsou i pravidlem, co se týče tištěn a rozličnů tiskopisů periodických.

§. 6.

Rozličnů (oděvů, předávnů nebo rozličnů) tiskopisy smíjí totiž osoby, které podle zákonnů o živnostech smíjí právo, vésti obchod v tiskopisech, a to jen ve svých zvláštních a předepsaných vědích práva svého, a způsobem, v předpisech o živnostech upraveném.

§. 7.

Choditi a tiskopisy po domech, podávati je na prodej, vyvalovati a rozličniti je ve místech živnostních jest zakázáno.

Takéž zakázáno jest, vyřizovati nebo přibíjeti tiskopisy na ulicích a jiných místech veřejných bez zvláštního povolení úřadu, úřadního pro zachování veřejného klidu a bezpečnosti.

Zároveň plakátů nevztahuje se však na vyřizování obsahu výhradně místního nebo živnostního, jaké jsou: cedule divadelní, návštěv a pronesů, prodejch, veselo-stech a p.

Vyhlašování taková plátek se mohou na místech od úřadu bezpečnosti k tomu ustanovených. Ke přibíjení plakátů nikde se není uloženo, kdo nemá při sobě list dovolovací od úřadu bezpečnosti, v němž jedno jeho přivedeno jest.

Jestliže by někdo takto list dovolovacího ale ulož, může se listům naupět věsti.

Pakli by osoby, ježto nemají listu dovolovacího od úřadu bezpečnosti, šířili pronesy nebo sáskribenty na tiskopisy, pokládáno to buď za stejné s tím, jako by chodily a tiskopisy po domech.

§. 8.

V místech, kde buď nikde není, kde by měl právo, v tiskopisech obchod vésti, nebo kde osob takových není tolik, kučik jich potřebí, nebo kde nejsou na přibíjení

místech postaveny, může místoředitel, když se potřeba toho prokáže, dáti jednotlivým dílům hodajím osobám licenci ku prodávání jistých tiskopisů periodických.

Licence tyto prodávací vyhovují se vždy jenom na šest měsíců, vztahují se jen na tu osobu, jen na to místo prodávací a na ten tiskopis, jelikož se v nich výslovně jmenují, a mohou se, pakličky se jich ale užívalo nebo a mezi jich vykrádalo, ihned zase zastít.

Podobné licence prodávací propůjčování mohou, jestli se toho bude potřeba, ku prodávání obecně svatých, modlitek a knih modlitebních, tam kde zvlášť záležitosti jsou zvlášť dle úřadů pro bezpečnost a řád, úřadové tito, jsou pak představení krajů, a to osobám dílčím, v obvodu působnosti jich bydlištěm, buď pro jistá místa nebo na čas krátký, dle potřebných a slavností církevních. Na úřady pro bezpečnost a řád v těch místech, kde se více taková prodávají, může, aby k tomu příslušní, by se a mezi posloužil takového nezvyklořado.

Částka III.

O tiskopisech periodických.

§ 9.

Za tiskopis periodický pokládá buď ten tiskopis, kterýž vychází buď denně, nebo alespoň jednou na týden, buď i v období nestejném.

Za část, k listu neb světu příslušá, pokládá náležitě přehledy takové, jelikož se s ním zároveň a nerozdílně vydávají, a neprodávají se zvlášť v prodejnách nebo v listech jednotlivých.

Naproti tomu mají se při všech listech, kteréž dle obsahu svého jsou samy pro sebe tiskopisy periodickými, a prodávají se zvlášť v prodejnách nebo v listech jednotlivých, vyplnit výpisky, v přehledě vycházení jich ustanovené, ačž lze povinností této vyhovět se tím, že by se jim dal titul společný.

§ 10.

K vydávání tiskopisů periodických potřebí jest zvláštního povolení (konzesce). Dávati povolení toto příslušá, co se týče tiskopisů periodických, podnikavých knoží (§ 12.), nejvyššímu úřadu policejnímu co se týče ostatních tiskopisů, místoředitelům té které země konzesce.

Základní v přehledě té podivati se má prostředkem úřadu zemského, pro zachování veřejného řádu a bezpečnosti v místě, kde tiskopis periodický má vycházeti, zvláštního, a obsahovati má:

1. Jméno a bydliště nakladatelského, a jestli to zvláštního vydavatele, i jméno a bydliště tohoto;

2. příkaz, že nakladatel podlé zákonů živnostních k takové živnosti má právo, a v tom místě, kde se tiskopis má vydávati, své řízení bydliště;

3. Jméno a bydliště redaktora, kterýž má zákonnou vlastnost, a máli se na listu jmenovati více redaktorů, jméno a bydliště jich všech;

4. příkaz o tom, že každý redaktor, který na listu má býti jmenován, má vlastností zákonných k vedení redakce (§. 12.);

5. jméno a bydliště tiskařova;

6. pečetenevání (titul) tiskopisu periodického, občasí, v kterých bude vycházeti, a to, co podle úmyslu bude obsahováno (§. 13.).

Odepřeli místodržící koncesi, jde rekurs proti tomu k nejvyššímu úřadu policejnímu.

Kdo udělí chob povolení, ježob byl k vydávání tiskopisu periodického občasí, prohlášení má nejdříve sám před vyjitím prvního listu a úřadu zemskéřádného, pro zachování veřejného řádu a bezpečnosti tam zřízeného, že povolení má, a jestli povinen dále konci, i to, že ji poležil, a pakli v tom místě, kde tiskopis bude vycházeti, má sídlo své zastupce státní, povinen jest, podati zároveň tomuto oznámení o tom.

Koncese může se také na neurčitý čas propůjčiti a nesmí se bez dovolení toho úřadu, který ji propůjčil, nikomu postoupiti.

§. 11.

Oznamení někde, toto prohlášení, nebo oznámení úřad zemskéřádný, pro řád a bezpečnost zřídcey, že příkaz není úplný, má úřad dotčený vydávání tiskopisu periodického zastaviti dotud, až se všechny výminky zákonní vyplní.

Týmž způsobem a pod týmž náležitostí, kdyby se to ohlašovalo, oznámení se má změna větší, kteráž není vydávání tiskopisu periodického zastala v síle, ježob se v §. 10. vyhledává, a oznámení toto státi se má prvé, než se co dále vydá.

Zobřídilby někde proti tomu, co úřad dotčený našel, oznámení nějakou, která však žádného účinku odkladového nemá, přičinil rozhodovati a si místodržícímu to které země koncesi a v další instanci nejvyššímu úřadu policejnímu.

§. 12.

Redaktor tiskopisu periodického má v tom místě, kde tiskopis vychází, bydliti, má mít nejmeně čtyři a dvacet let věku svého a má býti občanem rakouského státní.

Těm má míti práva, vlivnosti svobodně mohou svou i svým jménem, má býti bezúčestných konci a ten mírem vědecky vzdělán, jakž toho vedení pedukuatí šetrného žádá. Uředníci státní mohou míti účastnosti v redakci jen tehda, když k tomu napřed obdržel souhlasení od úřadu nad nimi postaveného.

Osoby, ježto jsou v záhod vyšetřovacím nebo trestním, jsou po čas zatčení svého od vydávání a redakce tiskopisů periodických vyloučeny.

§. 13.

Ze každý tiskopis periodický, v kterémž se, byl i jen mimochodem, jedná o politických děních přičinách, rezolucí a záležitostech politických, náboženských nebo

novinách, nebo kterýž výše jest obsahu politického, položit se má kauce před-
pokud.

I při jiných tiskopisích periodických nastupí povinností, položit kauci, jak mile
byly za přilícených jich obsahu anož pro přestoupení patenta tohoto od soudu odvolaný.

Namítali se něco proti tomu, že nějaký tiskopis periodický přilícen býti má, po-
ložit kauci, přišlo k tomu rozhodnutí ministerstva té které země kuruzní a v další
instanci nejvyššímu policejnímu úřadu.

Noviny úřední jsou od kladeb kaucí osvobozeny.

§. 14.

Kauce za tiskopisy periodické, kterých vycházejí v místech, ježto mají více he-
dostí tisíc obyvatel, nebo na dvě míle v okolí jich, činí deset tisíc slatých korv. minec,
v místech, ježto mají více třiceti tisíc obyvatel, nebo tisíc slatých korv. minec, ve
všech jiných místech pět tisíc slatých korv. minec; za spisy periodické, kterých vychá-
zejí méně než třikrát za týden, položit se má toliko polovice kaucí této.

§. 15.

Kauce položena buďto podle libosti toho, kdo ji klade, buď v kterýchž periodikách,
nebo v časopisech rakouských státních úpisích důležitých, za přilícitelů svědčících a v
korv. minec zřetelných, položit se podle kuruzního toho dne, kteréhož byly po-
loženy, a však nikoli výše hodnoty nominální. V případech onom platiti se bude a kauce
úhrady podle míry úrovně, a t. j. fundu splacovacího obyčejné.

V každé kuruzní země oznámi se zvlášť ty kasy, a kterých se bude máti kauce
položiti.

Když přestane tiskopis periodický vycházeti, vrátí se kauce tomu, kdo ji polo-
žil, jest někdo po vydání posledního čísla proti tomu, že předložil vysvědčení stá-
tního zástupce, ježto se týče, že za přilícen tohoto tiskopisu periodického není před
soudem žádného řízení.

§. 16.

Kauce zrušena jest za zvláštní pokuty peněžité, ježto se a příslušný tiskopis i přilic-
tek, za kterýž byla položena, učiní, též i za náklady vyšetřovací, nekdeže za osobu
odvolanou.

§. 17.

Když bylo nalezeno v moc práva veřejně vytknuto, že kauce buď celá, nebo z čá-
sti propadla, propadati mají té, ježto se dotýče, ve třech dnech, když náleha byl právní
mocí nabyl, a úřadu oznámením, pro zachování veřejného řádu a bezpečnosti
zřetelného, i u zástupce státního, že sama, o kteréž bylo nalezeno, že propadla, a
náklady řízení, až byli jaký náleha o nich učiněn, k té pokladnici, za kteréž propadají
pokuty, odvedli; jinak spláchnu zástupce státní bez dalšího zobrazení soudu, že se sama
za odvede z kauce.

Nekýžak kauce dňa v hotovosti, predá sa poňoban k tomu čas štátnych úradní
 dohodách, ježe k tomu kauce byly skoleny, spôsobom hovorovania, ták bez nakročeni
 soudu. Týžak spôsobem vynoci se má i náhrada za náklady řízení.

§. 18.

Zanesení se kauce v následku náhrad z té záležitosti, prokázání se má pod náležitostí,
 v §. 11. ustanovení, nejdříve ve třech dnech, že byla zase doplněna.

Následkové, v §. 11. ustanovení, nastoupí i tehda, když za tiskopis periodický ne-
 byla dána kauce, a když se vykázané pokuty prokázání nebo náhrada nákladů řízení
 ve třech dnech nepohodí.

§. 19.

Vydávatelům tiskopisů periodických, kteří nyní již vycházejí, přechází se k po-
 ložení kauce podlé výměry nyní ustanovené lidta té mírou. Periodické tiskopisy tyto
 pokračují se za řízení prodeje, a prokázání se při nich mají ve třídě dnů dňa, v §.
 10. od 1. až do 4. písmen, a úhradě tam dohodných. Lidty tyto již mají od té doby,
 kterou patent tento vježdě ve skutek.

§. 20.

Do tiskopisů periodického musí se bez platu přijmouti všechné úřední opravení
 přibíhání v oznámení v něm uvedených, a to do toho času (času) nebo sešitu, kterýž se
 obdržel opravy nejprve vježdě.

Jak opravení přibíhání, uložení od těch, jež se týče, a si se týžak způsobem
 přijmouti, a však bez platu jen dotud, pokud odporčí není dvakráte věsti, nežli člunek,
 na kterýž se odporčí vztahuje.

Jestli tomu tak, upravení se má za ostatní řídky obyčejný plat vládní.

Způsobení by se kda, oprava přijmouti, ani nastupce státní vynoci, aby byla
 přijata. Kromě toho může tiskopis periodický, do kteréhož se přijímají oznámení
 (inzeráty), i když to není uloženo povinností oznámení, přidržeti býti, by k lidosti
 úřadu bezpečnosti vynoci úřední vstažen byla do času nejprve přibíhání proti náhradě
 obyčejného platu vkladu.

§. 21.

Vazběni proti tiskopisům periodickým řízení trestní, oznámení se mají k příkazu, od
 úřadu danému, v nejprve přibíhání času (času) nebo sešitu téžak tiskopisů periodického
 úřední a bezu zadrž jak oznámení, v tomto řízení trestním vydání, tak i nález trestní.

Při takovém oznámení ani dovoleno něčeho přibíhání a něčeho připsání-
 nati, ani v úřední čase, v kterémž oznámení jest obsaženo, ani v čase jímém.

Těm se rovná tiskopis posud zabavený nebo na trestný prohlášený nikdy dále rozšiřovati, nebo tiskem a veřejností uvolňiti, byl se to stalo i jen mimořádnou a způsobem vyprovodil.

§. 22.

Jedli se při tiskopisu periodickém setrvale předešlým směrem, monarchickým trůnem, monarchické korunní vlády, jednotě státu a celosti říše, principu monarchického, národnosti, mravopěstnosti veřejné, nebo vůbec základům společnosti státní, nebo směrem takovým, kterýž se uznáti nedá se zachováti veřejného pokoje a míru, tehdy může místodržící té země korunní, v kteréž se takový tiskopis periodický vydává, když předcházející dvoji písmenou vyjadrily část uložila bez účinku, nastavití další vydávání tiskopisu toho až na tři měsíce.

Že se má vydávání zastaviti na čtrnáct dní nebo na vědy, a nebo že se má někdejší odložením přivolesti dále, vyřknouti může tehko nejvyšší úřad policejní.

I jiné tiskopisy, které nejsou periodické, a vycházejí v tuzemsku, zapovídá může nejvyšší úřad policejní a v případech příjímých místodržící té země korunní, v kteréž byly tiskány a vydávány, když jsou takovými směrem nebezpečným. Z zastavení místodržícího lze vůli rekovat k nejvyššímu úřadu policejnímu, a však bez odkladního účinku.

Částka IV.

O tiskopisech cizozemských.

§. 23.

Tiskopisy cizozemské může nejvyšší úřad policejní zapověditi v celém císařství.

Zapověď tiskopisu cizozemského zásáhá v sobě i zapověď, vydávati a rozšiřovati jaký koliv, v tuzemsku neb cizozemsku učiněný překlad nebo jiné vydání spisu toho, neboť jej obsahuje v sobě celý nebo jen část nějakou.

C. k. pačty nemají na zapovězení tiskopisy cizozemské, nebo na tiskopisy jim na rovné pokládání přijímati ani předložení, což je mají však k deprovození přijímati, a každému jest zakázáno, dovožiti je, obchod v nich vřáti, je obhákovati a rozšiřovati.

Částka V.

O trestném rozšiřování tiskopisů.

§. 24.

Ze trestního rozšiřovatele pokládá buď veliký knihkupec neb obchodník ve věcech uměleckých, autorských, knižních, nakladatel, nebo kdo koliv prodej tiskopisů způsobem živnostnickým provozuje, když tiskopisy obsahu trestného, nebo takové, ježto ushlátnou ushlátnou, a sňatí vědomostí nabyl, byly zapovězeny, nikde ushlá, nebo objednat je, k rozšiřování jejich přičiněn dá, nebo kdo tiskopisy takové, přestoupiv předpisy, v dovození sňatí vydává, a cizozemsku do císařství Rakouského vřáti neb vřáti dává;

mimo to kdo koli v tiskopisech takových nedovolený nebo tajný obchod vede, nebo je na místech veřejných, v ústředních, knihovných zápisnicích a p. vyloží, anebo je jinak na přičinu dalšího rozšíření jiným způsobem postoupí.

Částka VI.

O zabírání tiskopisů.

§. 25.

Úřad, pro zachování veřejného řádu a bezpečnosti obecné, zabaví má každý zapovězený tiskopis, jakoli i každý tiskopis, kterýž se vydá, nežtežie při tom toho, co nynížším patentu předepsáno, anebo jehož obsah přilícnou jest takového čísla trestného, kterýž se sáhá a porovnání úřadu. O každém zabírání předeve vztá se má předepsané řízení.

Rekurs proti zabírání, jež učiní úřad bezpečnosti, jde k místodržicimu a dále k nejvyššímu úřadu policejnímu. Rekurs takový nemá žádného sčkladného účinku. Zrušiti může se zabírání takové teprve pořádem politickým.

Částka VII.

O trestech pro přestoupení řádu tiskového.

§. 26.

Přestoupení předpisů, obsahových v §§. 2., 3. a 4. patentu tohoto, trestati se má pokutou peněžitou od dvaceti pěti až do dvou set zlatých korunních mince, a pokud by se to opakovalo, může se pokuta tato zdvojnásobiti.

Když se něco a toho, co podle §. 2. na spise má býti poznaménáno, a vědomím neoprávněného utale, potrestán buď prve tiskář nebo ten, kdo jinak tím jest vědom, mimo to vědomím od osmi dnů až do jednoho měsíce.

§. 27.

Pro přestoupení předpisů, obsahových v §§. 5. až 8. patentu tohoto, potrestán buď nejen pachatel sám, ale i ten, kdo jej k tomu objednal, pokutou peněžitou od pěti až do dvou set zlatých korunních mince, anže vědomím od jednoho dne až do jednoho měsíce, krom toho, že onad nastoupí řízení podle předpisů ústředních.

Tiskopisy, ježto se posílá, když s nimi byl veden obchod po domach, nebo když byly jinak způsobem nedovoleným rozšiřovány, anže když se s nimi vedl obchod pakatel, anže které byly proti předpisu veřejně přikýty, propadnou.

§. 28.

Vydávati se tiskopis periodický proti oznámením, obsahovým v §§. 9. a 10., potrestati se má na to nakladatel i tiskář pokutou peněžitou od padesáti až do pěti set zlatých korunních mince, a krom toho nastoupí následková, vylovení v §§. 11. až 18.

§. 29.

Zpěčovatěly se sáhdo, oznámení oznámení, od nástupce státního nebo od úřadu dodání (§§. 20. a 21.), potrestati se má pokutou peněžitou od dvaceti pěti až do dvou set zlatých korunních mince.

Pakli by se dále zpřeloval, zastavili se může dále vydávání tiskopisů periodického dotud, pokud se povinností náležitě seznáší nadost.

Krom toho učiti se může i jiných národních prostředkův doučovacích, by se svázností dotud nadost učiti.

§. 30.

Jestliže by se k vynesením, od důvodů za příčinou zastavení dodaným, něco přidalo nebo přepomenulo, anebo by se tiskopis zastavil neb za trestný prohlášený (§. 21.) dále a veřejně uveřejněn neb realizován, potrestati se to má pokutou peněžitou od padnutí až do pěti set státek konvenční měnce, a byl-li to uveřejněn obzvlášť, od padnutí až do pěti set státek konvenční měnce, a byl-li to uveřejněn obzvlášť, krom toho vzešm od omi doh až do jednoho měsíce.

Tiskopisy, na nich se přestoupení tato vztahuje, jakož i sazba nebo jiné přílohy k těmto jich ustanovením, mají se zastavit.

§. 31.

Pakli by se tiskopis periodický, jakož vydávání úřední byl zastavil, po stejnému nebo zvlášť tímto dále uveřejněn, potrestati se to má kromě toho, že se to zastaví, pokutou od padnutí až do pěti set státek konvenční měnce, a jestli okolnosti přitěžující, potrestati křti má redaktor, nakladatel nebo tiskář vzešm od jednoho až do tří měsíců, jestli však okolnosti zlehčující přitěžující, tiskář a nakladatel i utrátkou šikovosti.

§. 32.

Kdyby někdo tiskopisy zapovězené nebo jim za rovné pokládání dává, či chod v nich veď, je obhářoval a realizoval, potrestati se to má kromě toho, že se to zastaví, pokutou od padnutí až do pěti set státek konvenční měnce, a pakli by okolnosti byly přitěžující, vzešm od jednoho až do tří měsíců.

Tiskopisy takové, v realizování postihové, propadnou. Byly-li tiskopisy, vzešm a cizozemská do cizosti, realizování dříve, nežli vyšla na ně odpověď, učiti se má, aby byly se země vyvezeny, až nezajdli na příčinou obsahu jich řízení soudů.

Tyž trest učiti se má tomu, kdož by se o to pokusil, a své moči vydávati nebo realizovati list nějaký, na jím čas nebo za vždy zastavový.

Částka VIII.

O odpovědnosti a trestného obsahu tiskopisů.

§. 33.

Kdo se tiskopisem nějakým dopustí činu, kterýž podle obecných zákonů trestních za trestuhodný jest prohlášen, upadá v tresty, zákony těmito ustanovené.

§. 34.

Osoby, jestli při spisování, tiskání neb realizování tiskopisů trestného spáchaní, odpovídají, až nezávisle podle ustanovení, obecných v obecném zákoníku trestním, vinni nalezení shlednou nebo předizem, kterýž vykonán byl prostředkem tiskopisem, a

následujících případech z obsahu trestního společně, a potrestáni byli mají pro nedostatečnou pozornost a pečlivost povinné podle ustanovení níže uvedených, a sice:

- a) spisovatel, překladatel nebo vydavatel, až neprokázali, že spis box jeho vědomí a viny byl učiněn;
- b) při tiskopisech periodických každý redaktor na listu jmenovaný, neprokázal, že článek trestně tiskem byl proti jeho vůli, a že to činilo přikázáním nejvyšší až do odvolání exorbitantně právního (§. 3.) oznámení;
- c) nakladatel, nechtěl na tiskopisy vedle nákladu spíšežkem živnostnickým, nebo se v to byl vrátil takto ve zvláštním případě.

§. 35.

Kromě osob těchto odpovědná z obsahu tiskopisů tiskář (spisovatel tiskárny):

- a) když nakladatel, přímý živnostnický majitel, není na tiskopisů jmenován, nebo jest jmenován nepravdivě;
- b) když tiskopis podle zvláštní formy své jest plakát nebo list hádkový, to jest věc tiskem, ježto se skládá z listů jednotlivých, nebo alespoň neobsahuje více jedného tiskového archu;
- c) když při tisku byly přestoupeny §§. 2. a 3. patenta tohoto.

§. 36.

Obstaravatel prodeje, odbytce nebo rozšířovatele odpovědná z obsahu tiskopisů:

- a) při tiskopisech cizozemských, když místo, kde tiskopis vyšel, nebo spisovatel, nebo nakladatel, anebo spíšežka, kterým tiskopis byl naslazen, jest takový, že může vzbuditi pozornost, a spíšežkami podobnými strany obsahu tiskopisů, anebo když nejsou udána poznamenání všude předepsaná, nebo alespoň obvyklá, totiž místo, kde a čas, kdy spis vyšel, pak jméno toho, kdo na tiskopis vedl náklad, anebo když poznamenání tato udána jsou nepravě, nebo konečně, když prodej děje se podtají;
- b) při takových tiskopisech, ježto byly v obchod dány, přestoupení §§. 5. až 8. patenta tohoto;
- c) při plakátech a listech hádkových (§. 35.)

§. 37.

Osoby, ježto při vydávání tiskopisů trestných spolupůsobili (§§. 34. až 36.), odpovídají z úplněho obsahu tiskopisů i přilož k nim následujících.

Tím, že se redakce nebo vydavatel proti obsahu vládní přijatých obřadů a prohlášení, nebo že jině osoby odpovídání na se vezmou, zlikvidování tato odpovědnost se neruší.

§. 36.

Vykonání se obsahem tiskopisů čia nějaký, v zákoně na složen pokládají, tehdy potrestán buď každý, kdož z obsahu toho odpovírá (§§. 34. až 36.) a jemuž spolupřičinění jeho nebylo přičítáno na složen, včasem od jednání až do desíti měsíců, a jemuž okolnosti přičítají, buďto včasem od desíti měsíců až do dvou let.

Nad to nalžeti se má při tiskopisech periodických, za kteréž byla dána kauce, že kauce propadla, podle výměry, ustanovené v §. 28. obecného zákoníku trestního.

Nebyli však za tiskopis kauce dána, nalžeti se má nakladatel živnostnickému, anebo nebyli nakladatel takový na tiskopis jmenován aneb byli jmenováni nepravdivě, tiskací (správcí tiskárny), až jestliže jim spolupřičinění jejich nebylo přičítáno na složen, kromě trestu včasem potrestán od pěti set až do tisíce zlatých korun. mince.

§. 37.

Vykonání se obsahem tiskopisů přelín, potrestán buď každý, kdož z obsahu tohoto podle §§. 34. až 36. odpovírá a nebyl týmž přelínem vinně nalezen, včasem od čtrnácti dnů až do tři měsíců, nebo pokutou peněžitou od padesáti až do pěti set zlatých. Jemuž okolnosti přičítají, nalžeti se má včasem desíti měsíců.

§. 38.

I v případě, obsaženém v §. 36., buďli při tiskopisech periodických, za což byla dána kauce, anebo v případě, že kauce propadla, podle výměry, ustanovené v §. 23. obecného zákoníku trestního.

Nebyli však za tiskopis kauce dána, nalžeti se má nakladatel živnostnickému, a anebo nakladatel takový na tiskopis jmenován anebo jesti jmenován nepravdivě, tiskací (správcí tiskárny), až jestliže jim spolupřičinění jejich nebylo přičítáno na přelín, pokutou peněžitou od jednoho sta až do pěti set zlatých korun. mince.

§. 39.

Co se týče toho, jak se mají pokuty peněžité, o nichž byl ve výrocích tiskových nálezu učiněn, vymáhati, co se týče fondů, do kterýchž jiti mají, jakž i toho, kdy se má místo pokuty peněžité uložiti vinně, náleži se má ustanovení, obsažených v obecném zákonu trestním.

Částka IX.

O příslušnosti úřadů ve věcech tiskových.

§. 40.

Řízení, rozhodování a vykonávání záležitostí trestních v přelíně přestupků, obsažených v §§. 2. až včetně 33., přísluší úřadu zemskému, pro zachování řádu

a bezpečnosti občanstva, ve všech ostatních případech ale řádně úřadu soudního, a to v zemích, v kterýchž platnost má řád trestní od 17. ledna 1850, a pokud jí má, občanstva soudním sborovým, ve všech ostatních částech monarchie ale soudnickéřím sborovým soudním trestním.

Byli vykonáni obsahem tiskopisu, při kterémž byl přestoupen řád tiskový, usroven dnů nejaky sám s sebou trestový, takto náležel na ten soud trestní, jenž přišel moc soudní v příčině činu trestního, obsahem tiskopisu vykonaného, aby též učinil s přestoupením řádu tiskového.

§. 43.

O trestech, kteréž mají míti za příčinu trestního obsahu tiskopisu nějakého (§§. 32. až 40.), činí náležel následovně, jedno poručení jest, by výbor rozhodnutí o uložení nebo přelázn, kterýž tiskopisem byl vykonán.

Částka X.

O odejmutí práva živnostnického.

§. 44.

Živnostníkům, kteří již dvakrát odsouzeni byli pro přestoupení záhad, proti němuž učinil tisku vydavatel, kterýchžto přestoupení se byli dopustili s vykonávanými živnostmi své, odejmutí se může, každému opět odsouzení, právo k živnosti.

Částka XI.

O promílení.

§. 45.

S vyšetřování i trestání pro přestoupení patentu tohoto sejmě má, když v šest měsících po vykonání přestupku nepodaře řízení, a nebo když se v řízení pošetím v čase rovněž tak dlouhým nepřestavovalo dle.

Ministrům náležitosti vůlejších a práva státního jest, by souhlasilo se s nejvyšším úřadem policejním, patnat tento úsvět ve skutek, a dána jest jim moc, by vydali nařízení, ku provedení jeho potřebná.

Dáno v Nulém českémě Městě a sídelním městě Vídně dne 27. ledna 1852.

František Josef n. p.

Dr. Josef Schauenstein n. p. Bach n. p. Krass n. p.

Z nejvyššího nářzení:

Hansmann n. p.

Opravy v zákoně trestním.

Strana	301.	§. 218.	122. 1.	mluv. přerušiti	80: porušiti
—	300.	§. 200.	" 2.	— mlu	81: mluha
—	300.	§. 201.	" 3.	— nebo by	81: nebo byti
—	300.	§. 211.	" 3.	— (§. 188)	81: 188, 189. a 190)
—	300.	§. 204.	" 3.	— nejvíce	81: nejvíce

Číska XXXVII.

Vydána a rozvešena dne 18. června 1853.

123.

Vynucení, vydané od ministerium financí dne 13. května 1853.

pro všíobey smel kování,

s tím, že v příčině umalování Krasných listů důchodních vyhraně jest přitvářej
s. k. krajinský soud ve Vídni.

Ministerium financí, srozumějí se s ministerium práv, včas vědomo dít, že na registra Krasných listů důchodních vedou s c. k. státní kontrolní a úřední úřady dvorské, že tedy k umalování úředních papírů těchto, sbligaciu státním na rovné po-
kládajících, vyhraně povělen jest c. k. krajinský soud ve Vídni, a že v příčině žádosti
na umalování takových listů důchodních máto máti má Hrazel, v patentě od 28. března
1843, č. 599. Sb. zák. souda, předepsané.

Ustanovení toto však nevztahuje se na ty případy, v nichž již úředně soudní
podle ustanovení, která od počtu přitvářej máta, edikty umalování již byly vyhotovily.

Haunsgartner s. p.

124.

Vynucení, vydané od ministerium financí dne 28. května 1853.

pro smel kování vstřebání vstřeba vstřeba.

Jině se ustanovuje táto při vstřebání vstřebáním stejní množství a vinn v měřích
kolekajících.

Ministerium financí vidi se v srozumějí s ministerium tříby ustanoviti k odděle-
ním 25. a 33. tarify celní od 6. listopadu 1851 při vstřebání vstřebáním stejní množství
a vinn v měřích kolekajících, na měřích tára 4⁰/₁₀, a jsoucí měřích v nějakém jiném vstře-
bě napakovaně (v jednoduchých pytlích), jsoucí měřích na stej a na vinn obyčejně
potřebující bývaj, na toto napakovaně tára 2⁰/₁₀, tedy na oběje dekromady tára 6⁰/₁₀.

Nářízení toto vejti má ve skutek tím dnem, kteréhož kalenderní úřadu celního prostředkem úřadu představeného bude oznámeno.

Hauggartner n. p.

135.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 2. června 1852.

pro ty země korunní, v kterých má platnost lid český od 17. ledna 1850, č. 26. zák. česk. a pokud státní úřad od 28. června 1850, č. 248. zák. říšského.

týkající se soudní státních soudů soudních a dozorného spolného řízení a soudů všech instancí.

V následku zmocnění, obdržeho nejvyšším schválením od 1. června t. r., vidí se ministerium práv vydati následujícího ustanovení:

Především s státních soudů soudních mají od nynížka poskyti platnosti, a ponechati se představeným soudů všech instancí, aby soudy dle zřízení svého sestavili, jelikož při tom předpěl, vydaných strany toho, kodik klasifikací ku rozličným poradím jest potřeba.

Mimo to se nalizuje, že při poradách soudů všech instancí podle způsobu práce obvyklého po referování hlasování mají různé soudy, podle řádu státního starší a náměstkové jejich před mladšími, při čemž se nalizují věstí, jelikož tomu jsou na odpor, zrušují.

Nářízení toto má vejti ve skutek ode dne vyhlášení.

Krauss n. p.

136.

Nářízení, vydané od ministeria financí dne 9. června 1852.

pro ty země korunní, v kterých má platnost lid český od 17. ledna 1850, č. 26. zák. česk. a pokud státní úřad od 28. června 1850, č. 248. zák. říšského.

kte se ustanovuje, že se potahy bez konce na válec k dělnímu papíru mají vyřizovati jako část strojů.

Ve souhlasu s ministeriem tříby vidí se ustanoviti, že tak řečené potahy bez konce na válec, jichž jest potřeba k dělnímu papíru strojemi, nemají se vyřizovati jakožto zboží z té látky, a kteréž jsou zhotoveny, nýbrž jakožto nepojmenované zboží části strojů podle odd. 95. lit. 5) tarify celní od 6. listopadu 1851.

Ustanovení toto, jelikož se od abecedního oznámení zboží, k přístavku k celní tarify připojeného, obkyluje, má vejti ve skutek toho dne, kteréhož kalenderní úřadu celního prostředkem úřadu představeného bude dodáno.

Hauggartner n. p.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 14. června 1852,

Jímž se vyhláší, že mezi Rakouskem a Ruskem uzavřena jest úmluva strany obopětného odkazování zboží průvozních na hranicích mezi Halíží a obvodem Krakovským ze strany jedné a Polskem ruským ze strany druhé.

Podlé úmluvy, mezi Rakouskem a Polskem ruským dne 3. října (21. září st. kal.) 1851 uzavřené, kteráž vyměřila týkajících se této problematiky ministeriích, učiněným v Petrohradu dne 14-2 ledna 1852, byla ratifikována avšak zákonným zákonem Říšským vyhlášena, předejíti se má oběma podlédati se zjedním průvozním na hranicích mezi Halíží a obvodem Krakovským, ze strany jedné, a ruským královstvím Polským, ze strany druhé, obopětným odkazováním zboží průvozního podlé hranic těch. Bude se totiž zboží průvozní, kteráž jest ustanovena, aby přes některý újed celů na hranicích mezi Halíží a obvodem Krakovským ze strany jedné a královstvím Polským ze strany druhé, vycházela, a celého obvodu rakouského do Polska, nebo naopak z Polska do celého obvodu rakouského, odkazováni všude od újedů výstupných k tomu celnému újedu státu sousedního, přes který zboží má ustoupiti, pročť se tento celů újed státu sousedního v odpovědi průvozní odíti má.

Do podrobnějších ustanovení úmluvy této může se u újedů celních seteliko halížských, oděti i u újedů celních ostatních hranicích není, k společnému obvodu celnému náležejících, přihlížeti.

Toto se vyhláší s tím účelem, že ustanoveno jest, aby úmluva došla ve skutek ve dne 16. června 1852.

Hausgartner m. p.

Obsah

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číslo XXXVIII.

Vydána a rozšířena ve vydání pouze německém dne 23. srpna 1852, v tomto
dvojitém vydání 31. srpna 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXXVIII. Stück.

Abgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 23. Juni 1852,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 31. August 1852.

Částka XXXVIII.

Vydána a zveřejněna ve vydání pouze německém dne 23. června 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 31. srpna 1852.

128.

Smlouva plavební mezi Rakouskem a Bavorskem.

Uzavřena ve Vídni 2. prosince 1851, ratifikována ve Vídni 24. května 1852.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský,
Slavonský, Haléský, Vladimírský a Ilýrský; arcivojvoda Rakouský;
velkovojvoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský,
Korutanský, Kraňský, Bukovinský, Horno- a Dolnostecký; velko-
kníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habsburský a Tyrol-
ský a t. d. a t. d.

vědomo činíme a vysvědčujeme tímto:

Jakož mezi plnomocníkem Našim a plnomocníkem Jeho Veličestva krále Bavorského k tomu konci, aby se uspořádala plavba na Dunaji a řekách vedlejších, ve Vídni dne 2. prosince 1851 uzavřena a podepsána jest smlouva, zúčastněni se 17 článků a z jednoho článku zvláštního kteráž slovo od slova takto zní:

Jeho Veličestvo Císař Rakouský, král Uherský a Český atd. a Jeho Veličestvo král Bavorský atd.

Říkájíce sobě toho, aby se odstranily překážky, ježto svobodnému užívání řek, které státy Jejich spojují a skrze něž tekou, byly na odpor, a aby se oběma na těchto cestách vedlích se možná nejvíce usnadnil, nařídili, aby se k dosažení toho počalo vyjednávání a jasnovaví plomocníky svými, totiž:

Jeho Veličestvo Císař Rakouský:

pana Felice knížete ze Schwarzenberka, velkokomilka císa. rakouského šéfa Leopoldova a šéfa Františka Josefa, rytíře vojenského šéfa Marie-Therese atd., Jeho

c. k. apošt. Veličenstva skot. tajného radu a komorníka, polního podmaršálka, prezidenta a ministra císařsk. domu a náležitosti zahraničních stá., a
 pana Oodleje rytíře Baumgartnera, rytíře cí. rakouského řádu Leopoldova stá.,
 Jeho c. k. apoštolského Veličenstva skot. tajn. radu a ministra tříhy, průmyslu a starby
 veřejné stá.

Jeho Veličenstva král Bavorský:

pana Maximiliana hraběte z Lerchenfeldu-Küferingu, velkokřídla bavorského řádu národního sv. Michala, velkokomtura bavorského domácího řádu rytířského sv. JH, a komtura řádu národního koruny bavorské, rytíře císařského ruského řádu Sv. Anny třídy první v diamantech, a královského pruského řádu červeného orla třídy první v diamantech, komandéra velkokřídla královského švédského řádu hvězdy severní, velkokřídla královského portugalského řádu Kristova a královského sardinského řádu sv. Maurice a Lazara, pak velkokomtura královského šlechtického řádu Španiletova,
 Jeho Veličenstva komorníka a dědičného rady říšského v království Bavorském, ministrů národního vyslance a plnomocného ministra u císařského rakouského dvoru stá. stá.,

kteráto, následovně obopale v plnomocenství svá a sídelství je býti v dobrém a náležitě spůsobě, sjednotili jsou se o tato ustanovení:

Článek 1.

Plavití se po Dunaji a po řekách vedlejších má od těch míst, kde řeka tato a řeky vedlejší podléhají býti plavby, v celém zemišl smlouvajících se státě lodím všech národů býti svobodno.

Ko plavbě z jednoho ze smlouvajících se státě do druhého mají právo obopale jen podléati státě se smlouvajících, a však lodím cizím, jako jeden z některého místa na obrodech říčních smlouvajících se státě, lečliho nebo jednou naxpět do toho místa, má býti povoleno, dovážeti zboží z jednoho státě třechu do druhého.

Každý ze státě se smlouvajících má toho vši, povoliti plavbu voňim, t. j. právo, dopravovati zboží a zboží z jednoho místa pobřežního v obrodu svého na jiné místo pobřežní téhož obrodu, toliko svým vlastním podléatím; loď však jednoho ze smlouvajících se státě, když při větších a vlastním vozů vyházejících nebo naxpět jízdních jízdách jednou loď skrze celé zemišl státě druhého nebo skrze část jeho, mohou tou stranou, kterou jedna, dopravovati zboží a zboží také mezi místy pobřežními zemišl téhož.

Článek 2.

Vielké výhradní oprávnění, provozování plavby na řekách jmenovaných, jakož i vielké výhody jakožto loď spůsobu, jakožto osobám lodnickým nebo jiným korporacím a osobám byly posud propůjčovány, avšakují se tímto úplně, a oprávnění taková nemají se ani budoucně nikomu propůjčovati.

Na regal poštovní, jakž i na převozy a jiné záležitosti k převedení z jednoho břehu na druhý, ustanoví tato se srozumějí.

Článek 3.

Smlouvající se státy uzavřou se, že zrušením se vydají stejné předpisy o provozování plavby a vykonávání policejní služby na základě nařízení, v této příčině již daných, a majíc na zřeteli pravidla, na jiných ložkách námořních ustanovená.

Článek 4.

Všechná práva skládati, překládati a předkupiti, kteráž na ložkách jmenovaných pod názvem nála, jsou tímto bez výjimky zrušena, a z té příčiny nemůže budoucích ložkových plavců býti nucen, aby ustanovením smlouvy této na odpor, proti vůli své vykládal nebo překládal, neboť jestž čas na některém nále nála.

Článek 5.

Provozování plavby na ložkových ložkách v částech na svobodně prohlášených dovoluje se každému, kdo má způsobilé loď a k tomu jeho znalosti potřebné k tomu dala povolení. Strany smlouvy ustanoví o tom učině se srozumějí.

Článek 6.

Když dva poštovní mezi kapesní a plavci jedné nebo více nále publikovaných mohou se jen pod takovými výjimkami povolit, ježž se mále přezkoušiti, aby nepovstala monopole, kterýchž svobodně plavbě byl na překážku.

Článek 7.

Na Dunaji, od hranic bavorsko-württemberských až do Uher, jakž i na plavacích ložkách vedlejších této části řeky uzavřou se všeliká dojednání a vedou, jakž i všeliké jiné, pod jakýmižkoli jinými názvy poplatky, ježž plavba byla sňžena, pakž od jiné řeky, kteráž ještě sňžěji bude uzavřena, ať komerční, kteráž v některých místech ještě trvají.

Všichni rukovní uspořádá se poplatky plavců na části Dunaje od toho místa, kde do Uher vstupuje, až tam, kde vystupuje do Turecka, jakž i na ložkách vedlejších, ježž do této části Dunaje tekou, a to dle srozumění, aby se se možná nejvíce sjednotily a usměrily, aby se vybraly jen na několika místech a jedinstevně, nekděž se to, všude počítati plavce, loď a náklad a na to, kde náklad jest ustanoven.

Článek 8.

Místní poplatky, v článku předcházejícím dlečernými, nejsou zrušeny:

- a) první poplatky dlečerní, vývozní a přívozní, ježž se z loď a zboží podle obecných nále celních vybírají. Poplatky ale zboží šle strze celý obvod státní po vodě, jestž od ná přehodně osvobozeno.

- b) poplatky spotřební (daně petruvni a přirážky k daním petruvni), kteréž se na věci, ježto se spotřebují v celé zemi, nebo v jistých místech, mají zapravovati, pod tou výminkou, aby se na věci, a jiné země nebo potrubí a jiného místa přičítavější, neukládala daň větší, nežli na věci v zemi nebo v místě země dříve.
- c) Poplatky za užívání jistých veřejných útvarů, k. p. jehly, váhy, díla koutová, sklady, — pak za vykonání práce, k. p. za otvírání střešních a mostů, skladební stěny, za služby převážních a vodních. Poplatky tyto mají se však, nehledě na převod plavce, lodě a nákladu, vybírati jednorázově, podle určitých, veřejně vyhlášených tarifů a jen za užívání, ježto bylo skutečně uloženo, a za práce, ježto byly skutečně vykonány; za užívání způsobu toho již užívání nezají se přes výměru nyníjší vyřazení a při těch, kteří se novou zřídí, nemají se vyměřovati výše, nežli k zahrazení úroků jistiny nákladní a nákladů oborových jest potřeba.
- d) Uspořádání poplatků průlivních ponechává se jedné každé zemi, a však i poplatky tyto nemají býti větší, nežli jest potřeba k zahrazení úroků jistiny nákladní a nákladů oborových.

Článek 9.

Každý majitel nebo správce lodě povinen jest, když překročí hranici celní jednoho ze smlouvajících se států, odvéstati úřadu k tomu ustanovenému manifest lodní.

Tam, kde předepsána jest správa celní, obsahující celý náklad lodní, zastupuje správu tato celní manifestu lodního.

Šíří předpisové o tom, jakou i o ustanovením řízení celním strany lodě a ustanovením místností vydají se ve společném seznámení.

Článek 10.

Ze příčin vykonávání řádu plavebního a předpisů o policii poříční, jakou i na příčinou odstavování udalých se přestupků zřídí se ve smlouvajících se státech tolik osobů pro náležitosti policie poříční, kolik jich bude potřeba, a působností, řízení a úřadů právně rozhodnutí jejich budou líto ustanoveny.

Článek 11.

Státy smlouvající se zavazují se, že svým úředním celním a policejním příkazy, aby úředníkům států druhého při úředních pracích k vykonávání policie poříční potřebných, byli obopola všelijakým způsobem pomozou, a aby také výsledky počatých vyšetřování a výborů větší jiné správy, za něž se bude říkati, co nejochotněji podávají.

Článek 12.

Smlouvající se státy slibují, že nebudou hleděti k tomu budou hleděti, aby se v zemích jejich nestal pohrdání podlé potřeby plavby zřídila, všudy v dobrý star vesela a v něm se chovala.

Státy tyto se dále zavazují, každý v zeměch obvodu svého, že překážky plavby, kteréž se ve vodě jistě nalézají, svým nákladem dají odstraniti, a že potud, než se to

stano, kamary, stroje atd., ježto se ve vodě jízdy nebo na břásku náležejí a plavbě jsou nebezpečné, usmrcovní výstražnými dají opatřiti, a oznámí se také, že nepovolí náhodných stavů v řece nebo na břáhu, ježto by plavbě mohly býti nebezpečné.

Nad mosty nebo na mostech učiní se tam, kde přehrázají řeku a plachtami, opatření, aby se stěněm vzdalých mohly překládati.

Také o to bude se nejdůležitěji požadováno, aby se plavba usmrtavovala a neobtěžovala náklady a jinými stroji hranicemi a štolovými, svahovými háčkovými a lomů kamenných a skládáním ruzů v ústího břáhu.

Ko užívání míst přístavovacích o nákladních, pak územích ochranných přístavů bude se podle potřeby posuzovati.

Na těch částech řeky, ježto jsou hranici mezi sousedními se státy, nemají se zakládati stavby pohraniční a pobíhací, leč ve společném souhlasu, a k tomu komit mají se plány na ně se vztahující druhé vlády, již se týče, sděliti. Sdělování toto náleží v Bavorsku na vládu krajskou, v Rakousku na prezidenty nebo vládu krajskou, a kde těchto není, na nádobnířství.

Když jest neděti úmrtí, anž byla dána odpověď na to, má se na to, že přivolení ke stavbě zmýšlené jest dáno. — Smlouvy a zvláště ustanovení v příčině stavů společných a příspěvků ku užívání na jednotlivých částech a částech řek, náležejí v moci své.

Článek 12.

Účel po uzavření smlouvy této učiní se komise ze země, ježto projede Dunaj od bavorsko-württemberských hranic až do Vídně, pak řeku Jin a Salici od Kufsteina a Halbscina až do ústí jich a vyhledá, co učiniti má, aby se pravidelná plavba k místu přivedla a zachovala, též ustanoví zároveň postupné práce, kteréž na jich spojení vespolek a více nebo méně přinesou jich potřebu.

Na základě dobrého zdání komise této učiní se další souhlasní státi smlouvách se strany prací, ježto se mají předešlé vlti a činné, kdy se mají dokonati.

Po třech letech, počínaje od doby uzavření tohoto, nebo, budeli toho potřebu prokázáno, jakž dříve, vezme se předešlé nová jízda po dlešených částech řek těchto, aby se jejich porada, působení prostředků k zlepšení jich učiněných a nové překážky pravidelné jízdy, kteréž snad byly nastaly, obhledaly a na jisto odstranily.

Pojití této bude se také bezohledně každý třetí rok opakovati.

Nejméně šest měsíců po tomto uzavření pojitího chromatí se vždy ve Vídně komise revizní, k níž každý ze smlouvajících se státi vypraví jednaka plnomocníka,

aby se o úplném zachování smlouvy převážně nabylo, aby se zdělily státnosti a země na parohu nové utváření v obchodu a v plavbě.

Návrhy konse této masejí býti od vlády, jichž se týče, uchváteny.

Článek 14.

Paktily se lidí nebo zmatou přibodilo nějaké neštěstí, jsou vrchnosti místní poviny, péči máti o to, aby se co možná nejrychleji učinila potřebná opatření k zachování a požití jich.

K tomu konci dají se úředním místním obecně instrukce, jichž budou máti potřebi a náležitosti již dříve se obsaží. Paktily se kde na řebných řekách a vodách vykonávalo právo potřební, zrušuje se na vždy.

Článek 15.

Řekami vedlejšími řeky Danaje rozumněji se v této smlouvě jak přirozeně tak i článi cesty vodní, ježto se buď přímo ke nepřítas do řeky této nebo do některé vedlejší její řeky vyžívají.

Taktik rozumi se ve smlouvě této plavbou lodní též plavba na prámech čili varech.

Článek 16.

Kráľ vláda württemberská vyhláse se ihned po vyměnění ratifikaci, aby ke smlouvě této přistoupila.

Článek 17.

Smlouva tato bude ihned a obou stran předložena k nejvyšší ratifikaci, a vyměněni letis ratifikačních bude ve čtyřech nedělích od dnešního dne ve Vídni vykonáno.

Tak stalo se ve Vídni dne druhého prosince léta tisícého osmáctého padesátého prvního.

LS

F. Schwarzenberg n. p.

LS

Hrabě z Loochenfeldu n. p.

LS

A. Baumgartner n. p.

Článekové zvláštní.

(K článku 2. smlouvy uzavřené.)

Co se týče provozování plavby parní na Danaji, smlouva sobě vláda císařská na přikroč toho, že se v Rakousku společnost plavby parní propůjčila zvláštní nejvyšší výsada, a že se jí přivolečila ochrana proti cizí konkurenci až do 17. máje 1869, a že zvláštní okolnosti obchodu toho nedopouští, aby se v tom již nyní nějaké změny učinilo, — že bude mezi ustanovení, obsažené v článku 2. poslední uvéstí ve skutek.

Pokud výjímka tato bude trvati, smlouva sobě vláda bavorská právo odrovné strany jízdy parních lodí rakouských po řekách bavorských. Prozatím bude rybněti.

obspolečným parním ústavům plavebním ponechána, by uměřily se vzájemně, jako dříve, jak toho mohou lidé parní jízdy po částech řeky, k druhému státu pobřežnímu příslušejících.

Smlouva taková má se ihned spolupůsobením obou vlád předce učiti a při tom hleděti, aby se parní plavbě bavorské povolilo, jízdy srovnalé po Dunaji rakouském až do Vídně, a zase rakouské výsadní společnosti rovněž tak srovnalé jízdy po Dunaji bavorském a vedlejším jeho řekách.

C. k. vláda rakouská navrhuje se, že bezděkem výsadu a pojištění ochrany proti cizí konkurenci, pokud by se v tom již dříve nedala učiniti změna, na jistě neprodoují přes řeku, ustanovenou k 17. září 1855.

(K článku 7. smlouvy stavební.)

Řeka, od které zůstali maji státní poplatky plavební, jakožto obec nebo jiná soukromá správcův na části Dunaje od hranic mezi Bavorskem a Württembergem až do Uher a na řekách vedlejích, v této části Dunaje se rybníkářských, ježto nyní vybírají, a jejich vykoupení podle smlouvy této ten který stát má ve skutek učiniti, klade se na konec roku 1855.

(K článku 16. smlouvy stavební.)

Rakousko má se zavázati, že se v těch státech, na nichž plavba po dolním Dunaji kromě nemi rakouských a po vedlejích řekách jeho záleží, k tomu přilicí, aby se sbodí a ledin, ježto přicházejí z bavorské nerakouského Dunaje a jeho řek vedlejích, při jízdě po dolnější části dolního Dunaje až do moře povolily tytéž výhody, ježto povolívá sbodí a ledě rakouské. Rakousko navrhuje se, vstoupiti se státy jmenovanými ve vyjednávání a smlouvi se s nimi strany problémů potřebných.

Zvláštní článkové tyto mají býti rovněž tak platni, jakoby byli slova od slova do hlavního dnosu podpísané smlouvy pojati; též mají navazeti s nimi býti ratifikováni.

Tento na svědomí podpísání se přezkoumá se opise tento a přitiskne k němu pečeti své.

Stalo se ve Vídni dne druhého prosince léta tisícího osmístého padesátého prvního.

LS

F. Schwarzenberg n. p. jedn.

LS

Hr. z Lerchenfeldu n. p.

LS

A. Baumgartner n. p.

pročž My, proskoumané veškerá ustanovení smlouvy této, schválili a obléhli jsme je, a příslibujeme slovem Našim císařským za Nás a nástupce Nás, že jí dle celého znění svého věrně budeme zachovávatí a dáme zachovávatí.

Tomu na svědomí jsme se v tomto listu vlastní rukou podepsali, a dali jsme k němu pečel Naši císařskou přítisknoutí.

Tak stalo se v Našem císařském hlášení a sídelním městě Vídní dne 3. ledna léta Páně tisícého, osmásetého padesátého druhého, — panovník Našeho roku čtvrtého.

František Josef n. p.

F. Schwarzenberg n. p.

Z vlastního nařízení Jeho cis. král. apoštolského Veličenstva:

Ignác rytíř Lichnowsky a Putzandt n. p.

s. l. šlechtý a náležení jeho.

129.

Smlouva mezi Rakouskem a Bavorskem.

strany této, jaká opatření se ustanovují v příčině příměří mezi Rakouskem a Bavorskem na
velikých hranicích.

Uzavřena ve Vídní dne 2. prosince 1851, ratifikována ve Vídní dne 15. května 1852.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dolnatský, Chorvatský, Slavanský, Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Kerutanský, Krajiňský, Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habsburský a Tyrolský a t. d. a t. d.

vědomo činíme a vysvědějeme tímto:

Jakož mezi plomocníkem Naším a plomocníkem Jeho Veličenstva krále Bavorského k tomu konci, aby se uspořádalo a ustanovilo opatření strany příměří polícerjního a celního na velikých hranicích, ve Vídní dne 2. prosince 1851 uzavřena a podepsána jest smlouva, záležející ze 17 článků a jednoho článku zvláštního, ježto slovo od slova takto zní:

Jeho Veličenstvo Císař Rakouský, král Uherský a Český atd., a Jeho Veličenstvo král Bavorský atd. uzavřeli, že vejšou se vyjednávají k tomu konci, aby se příměří

policejní a celní na řekách hranicích zmlouvou uspořádalo, a jmenoval plomocensky správců, a to:

Jeho Veličenstva císař Rakouský:

pana Felice knížete ze Schwarzenberku, velkokřídla císa. rakouského řádu Leopoldova a řádu Františka-Josefa, rytíře vojenského řádu Marie-Theresie stá, Jeho c. k. apšt. Veličenstva skutečného tajného rady a komorníka, polního podmaršálka, presidenta ministerstva a ministra císařsk. domu a náležitostí zakrálovských stá, a

pana Ondřeje rytíře Baumgartnera, rytíře císa. rakouského řádu Leopoldova stá, Jeho c. k. apšt. řádu Veličenstva skutečného tajného rady a ministra tříby, průmyslu a starby veřejné stá.

Jeho Veličenstva král Bavorský:

pana Maximiliana krále a Lurohenfeldu - Kőferingu, velkokřídla bavorského řádu záslužného sv. Mikuláše, velkokomtura bavorského domácího řádu rytířského sv. Jiří, a komtura řádu záslužného koruny bavorské, rytíře císařského ruského řádu Sv. Anny třetího první v diamantech, a královského pruského řádu červeného orla třetího první v diamantech, komandéra velkokřídla královského švédského řádu hvězdy severní, velkokřídla královského portugalského řádu Kristova a královského sardinského řádu sv. Maurice a Lazara, pak velkokomtura královského českého řádu Spasitelova, Jeho Veličenstva komorníka a dědičného rady říšského v království Bavorském, ministrův radce a splnomocněného ministra a císařského rakouského domu stá. stá.

knížata sdělíte sobě vzájemně plnomocenství své, jakož byla v dávném a náležitém spůsobu shledána, vše položení říšsky jsou učiněny:

Článek 1.

Na řekách, kterých dle uzavření míru Vídeňského od 12. května 1779, dle smlouvy Mnichovské od 14. dubna 1816 a dle smlouvy, uzavřené dne na příčinu některých náležitostí teritoriálních a hranicích uzavřených, na řeky hranicích mezi Rakouskem a Bavorsy jsou jmenovitě, totiž na Sile, Salci, Jeny a Dunaji má — pokud řeky tyto mezi Rakousy a Bavorsy hranicemi jsou — co se týče plavky, celá řekotížň od na obou stranách též celá státní pachtování býti svolována, by po něm mohly jezdit, a řídit má v příčině té jako náležité úplné společné jednat.

Článek 2.

Lodní nebo vodní zemi se podle toho na třech místech řek ani při plavbě dle má při plavbě vzhledu náležitých překážek řídit, aniž se mají ustavovati, vyjímaje případy, obsažené v čl. 12.

Článek 3.

Kontrola úmluv celého mále máli máti jen tehda, když kodi nebo vary:

- a) přistaveny ku břehu, nebo
- b) když v případě, v čl. 12. uvedeném, byly ustaveny.

Článek 4.

Na jmenovaných částech lovy nesmí se vybírati žádné poplatky průchozí.

Zvěři, která se přivážá, aby se nakládla nebo obložila, podléhá jest ustanovením celním a tarifovým nebo sáto, k jehož obvodu náleží běhu, na kterémž se nakládá nebo obloží.

Článek 5.

Loď a plavci nesmí, kroměbydejší a nerychlostné případy vyjmavě, na březích obepjatých na řídících jiných místech přístavních přistáti a přistáti k běhu, nežli na těch, kteréž obě vlády přistavně k tomu ustanoví.

Taková místa přístavní mají se vyhledati tak, kde jsou úhledně celni.

Vlády ustanoví se vzájemně předse roční srazky těchto míst přístavních, hledíce při tom k tomu, aby se oběma stranám, ustanoví je nevrubně čísem a jasně, a uznání je veřejné.

Stanočí se později v místech přístavních na volitelné počty osobní výjazy, něžli to vlády ustanoví také veřejně.

Článek 6.

Pakli by plavec, ne proto, aby přibíral zboží nebo dodával náklad, náhrk na volitelné počty osobní výjazy, nebo v nějaké jiné nerychlostné věci a přibírá jiných a na každý čas k nákladům běhu přivážti nesmí, mají místa něžli ustanoví, v článcích následujících vyhledati.

Článek 7.

Měli by potys trati na dne jen asi šest hodin, povinen jest plavec opovídní ihned, že přistál, jakoli i přibírá nákladů celním úřadu celním nebo nějakým městem celni státi dozoru, když ale těch to nebylo anebo když byly přibírá vzdušny, nějakým úřadu místním; úřad celni nebo lovníci státi, jakoli i vrchnost místní mají bez prošetřování a náležitě takřka k loď počovati a plavci k žádosti jeho v přistávacím vyhledání dodatí náležitě potřeby, jak vše v skutku se náležá.

Úředně místní nebo celni státníci dozoru, když jim bylo obloženo, že loď nějaká přistála, mají o tom ihned nějakým úřadu celním oznámení učiniti.

Článek 8.

Pakli by se ale loď zdržela déle šest hodin anebo přivážla na noc, uzná plavec vše býti povinen, předložiti úřadu celním opravě (deklaraci) nákladu svého, která v každé věci podléhá takto předepsána jest: úřad celni však má vati loď pod přívazou dohlídka celni a má právo, postaviti na loď k tomu času náležence dohlídce. Nejedli loď takto dne, kterákoli byla přistála, děle, tehdy povinen jest správce loď, ode-

všechní údaje celního listu nákladní k nákladu jeho náležitě a ostatní papíry i se označením jich, v nichž se byl podílel.

Papíry tyto uchová úřad celní, až kol má odjet, a úřad tento má právo, podle náležitého navrhu obhádati a porovnáti je s tím, co ostatní papíry obsahují.

Otevření mohou se konati jen tehda, když to jest záhodnané potřebou nějakého podnikání, musí se však o tom vždy protokolárně jednání učiniti a správci lidí k žádosti jeho v předpisu kodexovním dodati.

Všichni jednání tato berou se přede bez platů.

Článek 9.

Jestliže pro větší vědu nebo z jiných podobných příčin se stane, že přirozi nemohou přistáti ku břehu, na němž jest úřad celní, a nikdož se v příčině této celního nebo kontroly správců máti, má úřadům, jichž se týče, oboplně býti povoleno, před-se valti potřebnost jednání úřední na zemích cizích.

Úřad celní má však nejblížeji cizím úřadům celním líhod a tam dáti věděti, aby, všichniž by se mu toho býti potřebo, vstáti mohli vzhůru celů s tím přikazem, aby jednání celníma býti přitomaná.

Článek 10.

V pádech neštěstí mají plavci úplně právo, lídati na ostroch nejblížeji ponore najíti pod spolupůsobením vzhůru celních.

Článek 11.

Dokládka podlé hranic tek hranicích, v článku 1. za společně prohlášených, kterově dokládka obě vlády za příčinou zachování předpisů celních vykonávají, vztahovati se vůbec nemá ani z jedné ani z druhé strany dále než na břehy, vyznačující sobě toliko výmáku, kterých by byla potřeba při lodích strážních, nežalť jsou lodě ustanovená nebo provozní.

Článek 12.

Jedna i druhá vláda otáčí potřebných má učiti toho všk, ustanoviti kromě líhod strážních, kterých se jí pro odstavování státní podléžného na březích jmenovaných tek hranicích postaviti za dobré učiti, podlé líhod i také učiti lidě strážní. Těchto učiti se může lid a úřad celních ko státní obhajobě svého k tomu, aby zbraní měly na všík lidě a plavce, po společně řece jezdi, svého aby je podlé okolností až k nejblížeji místu celníma dopraveněly. Právo, ustanoviti lidě, ani lidem strážním ani líhám strážním na břehu postaveným přísluší nemá, vyznačuje jediný případ, že by kol postavena byla v přetoupení nějakého předpisu, cel nebo police líhů se týkajícího, v kterých případech plavec nebo správce varu povinen jest, neproděně podlésti býti naučen, od úřadů pod vřadím odpovědním učivých. Všichniž lidě než vozí lidě strážní přede bráti nemají.

Článek 13.

Co se týče jmenovaných lok hranicních, ustanáno jest:

- a) skládati mají kuli zbehlí na neobývaných ostrovech, výsepch, zaplaveninách, písčinech, doubravinách;
- b) ze odpovědi této vyjmuty jsou takové plochy, na takovém ostrově atd. dobyté, a dobytek na pastvu tam přivedený;
- c) ostrovy atd. neobývané může pro překazeni obchodu podléhati a aby se vyhledalo zbehlí, ježto se musí na něm nalézt, dohlédka celá obou států hrděti činu prohledati;
- d) na ostrovech obývaných atd. musí se činně ládati názeby zbehlí, vyjmuty plochy na nich dobyté, dobytek na pastvu na ně přivedený a zbehlí jiného způsobu, ježto se a potřebami místními srovnáti;
- e) i ostrovy atd. obývané může dohlédka celá obou států za příčinou překazeni obchodu podléhati a aby se tam zbehlí skrytě vyhledalo, prohledati, toliko se musí se hledati předce vsiti v nějakém stavu nebo v prostoru nějaké strážné, přivesti všdy osoba, od příslušné úřadu místního k tomu vyžádá;
- f) nalezení na nějakém ostrově atd. dohlédka celá toho státu, jenž ostrov atd. podlé jest, nebo v jehož úzu celá podle souzery teritoriální dno uzavřená případá, vsiti celá nebo monopolní, která tam skládati nebo činně podle ustanovení předcházejících zapovězeno jest, tehdy se mají obstarati a jest k nim hleděti jako ku předčasným defraudace celní nebo kontrabando: jestli však ostrov atd., na něm se prohledání předce běže, pod vyznati nějakého jiného státu, osoba která vsiti nějaké jest činy celní, vsiti činy toho státu, k němuž prohledávání dletové dohlédka a strážní náležejí, tehdy dletové tito dohlédka a strážní přistati mají na tom, že zbehlí proti nákomu slábné objeví, obstarati a neprodleně oznámení o tom učini, aby se v příčině slábné tohoto dle nákomu celáho Hraní požálo a slábné takové v každém případě potrestalo;
- g) moc vsadit v příčině zbehlí, která se nalézá, a osob, které a tak, že bylo slábné, podle nákomu odpovídají, přivesti úřadům toho státu, k němuž náležejí ostrov atd., na kterémž bylo slábné.

Článek 14.

Práva vyšší k přívězu na hraních obou států budou se mezi oběma i budoucí v platnosti zachovávat a provozovati, a však pod tou toliko výhradou, aby se jich využívalo k rozvíjení obchodu podléhati, pročti k nim bude dohlédka hranicní, již se bude týkati, vsity náležitě přiklířeti. Vsity států pobřežních sčítí vsily vzájemně oznámeny přivesti skutečně slábných. Nová práva toho způsobu budou se mezi budoucí toliko podle analogie se obchodu a potřebý skutečně uzavřít o zba-

palném zrovnání a jen na takových místech propůjčená, kde by se k nim měla dle toho, jak toho vyhledávají předpisové obepodí, dokázka celní vykonávat.

Článek 15.

Podíl hranic bavorsko-rakouských od výstupu Jany z Tyrolska a Kufsteina až do toho místa, kde Dunaj vchází do zemité výhledu rakouského a výstupu potoka, řečeno Dandol, bude smětí sborů, kteréž jest ustanoveno k průvozu státem jedním, takže po silnicích celních z jednoho státu vycházejí a do druhého státu vcházejí.

Také se nemá dříve potvrditi, že sborů toto vystoupilo, až když bylo z neprotěžného úřadu státu druhého skutečně vstoupilo a předložilo se potvrzení tohoto úřadu, že tam vešlo.

Také se nemá ani poplatky provázoucí ani na vývoz náhrada (konštrukce) dáti dříve, než se předloží potvrzení toho, že sborů vstoupilo.

Obě vlády dají po ratifikaci uzavření tohoto úřadu svým náčinným, a tyto ustanovením se zrovnávají.

Článek 16.

I na části Jany a Dunaje blí Paova, kteráž část na obouhlobo není bavorskou jest obklopena a jest výhledu pod výšeti bavorskou, má být placha loží i varů budování v té míře zrovnání, že budou smětí prohlášení setořku loží a vory prázdné, smětí i sborů nákladů obklopení, kteréž sborů jest toliko k průchodu části tento ustanoveno, nebývá od úřadu celního odhýváno, smětí toliko pod kontrolou, ježli potřeby, aby se dle oběhů nemohlo.

Při tom se má na to, že loží nebo vory s nákladem opatřeny jsou nákladní listy nákladními. Také má čl. 15. tohoto uzavření platnosti na bavorsko-rakouských hranicích zemských na pravém břehu Jany a Dunaje blí Paova.

Článek 17.

Soboru tato má každá strana se možná nejdříve k nejvyššímu potvrzení předložit, vymáhání pak listin ratifikačních má se nejdříve ve 4 nedělích, od druhého dne počínaje, ve Vídní vykonati.

Stalo se ve Vídní dne druhého prosince léta tisícého osmého padesátého prvního.

LS

F. Schwarzenberg n. p.

LS

hrabě z Lerchenfeldu n. p.

LS

Gudfry Baumgartner n. p.

Článek osmáctý.

Kontrola v článku 15. dotčené smlouvy mají všude v předložení listů nákladních při čemž úřední má toho vliv, raději, aby se náklad nevzněl a nímí poroval a dle okolností úředně dopravovali.

Výjimečně případy nezbytné nemají kořťi nek vory pro toto jednání úřední přechodem býti zdržovány.

Článek tento zvláštní má býti tak platný, jako by byl slova de slova v hlavním smlouvu dále podepsanou vložena býval, a má též zároveň a sím býti ratifikován.

Tomto na svémání podepsali jsou se plnomocenství ve spise tomto a přitiskli k nim své pečati.

Stalo se ve Vídni dne druhého prosince léta tisícého osmístého padesátého prvního.

① F. Schwarzenberg n. p.

① Březň a Lerchenfeldu n. p.

① Ondřej Baumgartner n. p.

pročž My prozkoumajíc veškerá ustanovení smlouvy této, schválili a obdrželi jsme ji, i přislibujeme slovem Našim císařským za Nás a za nástupce Naše, že ji dle celého znění jejího věrně budeme zachovávat a že ji dále zachovávat.

Na potvrzení toho jsme se v listině této vlastní rukou podepsali, a pečotí Naši císařskou jsme k ní přitisknouti dali.

Stalo se v Našem císařském hlavním a sídelním městě Vídni dne 5. ledna léta Páně tisícého osmístého padesátého druhého, panovní Našeho roku čtvrtého.

František Josef.

Schwarzenberg n. p.

Z nejvyššího rozkazu Jeho Veličenstva:

J. rytíř a Liechtenstein-Palmstein,
n. k. dvorního a ministerského rady.

Smlouva mezi Rakouskem a Bavorskem,

a psmocny zastupitelstvi a konstituce.

uzavřena ve Vídni dne 2. prosince 1851, ratifikována ve Vídni dne 13. května 1852.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavanský, Haličský, Vladimírský a Ilýrský; arcivévodě Rakouský; velkovévoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Kraňský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habsburský a Tyrolský a t. d. a t. d.

vědomo činíme a vysvědčujeme tímto:

Jakž mezi plomocníkem Našim a plomocníkem Jeho Veličenstva krále Bavorského, — za přičinou zevrubného ustanovení a lepšího sporádní některých částí hranic, kteráž obepíná státy od sebe děl — dne 2. prosince 1851 ve Vídni smlouva uzavřena jest, kteráž slova od slova takto zní:

Jeho Veličenstvo Císař Rakouský, král Uherský a Český atd. a Jeho Veličenstvo král Bavorský atd., žádajíce sobě, aby se vyjednávali, již od delšího času mezi vřídami obou států trvajících, týkající se zevrubnějšího ustanovení a lepšího sporádní některých částí hranic, jež obepíná státy od sebe děl, ku konci přivedlo, a vše, co na tuto záležitost se vztahuje, s konečnou platností se rozhodlo a uzavřelo, jmenovali jsou k tomu konci plomocníky, a sice:

Jeho Veličenstvo Císař Rakouský:

pana Felice kallote ze Schwarzenberka, velkoknížka císařského hříd Leopolda a hříd Františka-Josefa, rytíře vojenského hříd Marie-Theresie atd., Jeho c. k. apošt. Veličenstva skutečného tajného rada a komerčníka, polního podmaršálka, presidenta ministerstva a ministra císařsk. domu a záležitostí zahraničských atd., a

pana Ondřeje rytíře Baumgartnera, rytíře císařského hříd Leopolda atd., Jeho c. k. apošt. Veličenstva skutečného tajného rada a ministra tržby, průmyslu a starby veřejné atd.

Jeho Veličenstvo král Bavorský:

opana Maximiliana hraběte z Leuchtenfeldu-Köferingu, velkoknížka bavorského hříd nikolského sv. Michala, velicekontra bavorského českého hříd rytířského sv.

III, a kantona řádu národního křesťanství bavorské, rytíře císařského ruského řádu sv. Anny 2. třídy první v křižátech, a královského pruského řádu červeného orla 3. třídy první v diamantech, komandéra velkokřížníka královského švédského řádu hvězdy severní, velkokřížníka královského portugalského řádu Kristova a královského sardinského řádu sv. Maurice a Lazara, pak velkokantona královského českého řádu Spasitelova, Jeho Veličenstva komorníka a dědičného rady císařského v království Bavorském, ministerského vyznamene a splnomocněného ministra u císařského rakouského domu atd.,

stihlito sdělivše sobě vzájemně splnomocnění svá, ježto byla v dobrém a sňedlitém způsobu shledána, níže položená články jsou uzavřeli:

Článek 1.

Hranice části má na části Dunaje od tak řečeného Kreitolšteina doš, od toho místa, kde na levé straně Dunaje bavorské hranice zemské přestávají, až k tomu místu, kde na levé straně při vstupu potoka, jménem Dandel, do Dunaje rakouské hranice zemské pokračují, blávná cesta doš po Dunaji, která kříží řeku, hranice velkovévodské obou států po této cestě části tím způsobem, že ostrovy, lupy, doubraviny a vřopy, které leží na levé straně blávné cesty doš, náležejí buďto k Bavorsku, ostrovy pak, lupy, doubraviny a vřopy, ježto leží na pravé straně cesty této, k Rakousku.

Při tom se ustanovuje, že se pod jménem „blávná cesta doš“ rozumí ta cesta doš, která jest při obyčejném náho vodě ku plavbě po vodě doš nejvhodnější.

Článek 2.

Na té částe země dotčené části Dunaje, kteráš podle ustanovení článku 1. bude částe připadna k zemí pod vymoší rakouskou, přisluhují buďto regalie císařské a císařské majetnosti státní povědy k Rakousku.

Článek 3.

Osobám soukromým, jakož i obcím a fundacím má býti dále bez výjimky a příkazky povoleno, užívati svobodně majetnosti nemovité a jiných práv, kteráš podle článku 1. souhrny této buďto pod vymoší rakouskou.

Zvláště nástává se přisluhujícího bavorským, ježto majetnost a statky se náležejí na ostrovech, luhách a vřopech i dále pod vymoší rakouskou jsoucích, v řečené a na řečené části Dunaje, že sobě mohou plodiny zemské bez velikého cla a jiných poplatků dovážeti.

Článek 4.

Na části řeky v článku 1. pojmenované nemá žádná strana ani poplatků plavebních ani cel přeborních nikdy ani vybírati ani je ukládati.

Dobřížka policejní a celní na části této řeky má podle ustanovení úmluvy sdělené, kteráš uzavřena se souhlasem této a příslušné dobřížky policejní a celní na řekách pomezích mezi oběma státy učinena jest.

Článek 5.

Hranice zemské mezi Bavorsy a Rakouskem u Passova na pravém břehu Dunaje a Jiru od Kremsbitelna až tam, kde se připojují k Jiru, nachovají se nyní, pokud v nich podle ustanovení článku 8. čl. B, článku 3. nemastane nějaká změna, v tom případě, pokud nastanou byly při společném jejich ústředí dne 1. září 1818.

Článek 6.

V souhlasu s ustanovením článků 1., 2. a 5., a aby se zároveň v této společné úpravě hranicí vady některé odstranily, provádějí aha státní následující obecná postoupení a vyrovnání:

- A. Rakousko přepouští Bavorsku vysočí nad tak řečenou Špicí u Hallthurnu, kteráž šlák rohu do země rakouského, i se všemi na ni závislémi právy v té míře, že má budoucně na této části šláků hranice zemskou číru v pravo od silnice (od Berchtesgarden do Reichertshaus), vycházející od hranice šláků na tak zvaném Fuchsbühlenu a jinde odhad rovnoběžně se silnicí podle pteku, řečeného Ritzelbach až na to místo, kde se dá od něho rovná číra táhnouti k bavorské území, mezi hranicemi č. XLVI a XLV ke hranici zemského úvodu Reichertshauského.

- B. Bavorsko naproti tomu přepouští Rakousku:

1. Tak řečenou svobodnou silnici šláků Marca uvozi Grangemaisnu a Walsberken, kteráž šláků bavorské do země rakouského, tím způsobem, že v budoucně silnice tato má budoucně náležeti k země rakouskému a že má býti hranice (od Grangemaisnu k Walsberken) po levé straně silnice této;
2. Šlák země šláků katé u vlnitého kamene tím způsobem, že šlák tato krom místa pro skladání na šlák a materiál nad katé šláků náležeti má k země rakouskému;
3. šlák tak zvanou Kreuterleiten šláků katé Passovského, kteráž šlák rohu do země rakouského, tím způsobem, že budoucně šlák má společnou hranici číru písmá, jako se spojuje aha ústředí hranic č. XII a XVI.

Článek 7.

Každý z obou smlouvajících se stál přepouští zároveň státu druhému a jmenovitě v čl. 4. částmi země i regie, které mu na nich přísluší a majetností státní. Co se týče toho, museli se obě strany sáhyti důkladně státních a majetností nebo prostoty rozlohy, nemá mít místo ani při těchto odstupcích, ani strany ustanovení, obnovených v čl. 1. a 2., státních parámi nebo vyrovnání.

Oběma smlouvajícím, jakož i oběma fundacím povolené býti má, by polívaly své země a majetností, kteráž v následku smlouvy nyní přijde pod jinou výslovnou zemskou, bez výjimky a bez překážky a prosty jasně cel a poplatků vlnitých.

Poddaným, na odstupných částech zemí též ustanoveným, zůstává se na věk, že mohou i s rodinami svými v desíti letech vrátiti se do toho státu, k němuž pozdě přišli.

Článek 8.

Čáry hranic, jakož podle čl. 1. a 5. smlouvy této ustanoveny jsou a se přiblížou ve skutek uvedení čl. 6. ještě završují ustanoveny budou, mají ihned po ratifikaci smlouvy této plausovní a inklinová vykonání a boverli společně ustanoviti a popsat.

Papežské společně předložit se má oběma vládním ku potvrzení a na to předce volí se má vykonání nové čáry hranic, vyjmajíc čaru na cestě dole po Dunaji.

Článek 9.

Smlouva tato má každá strana se možná nejdříve k nejvyššímu potvrzení předložiti, vyměnit pak listin ratifikačních vykonati se má ve Vídni nejdříve ve čtyřech nedělech, od dnešního dne počítaje.

Stalo se ve Vídni dne druhého prosince léta tisícého osmáctého padesátého prvního.

LS F. Schwarzenberg n. p.

LS Hrabiě a Lerchenfeldu n. p.

LS Ondřej Baumgartner n. p.

Článek osmáctý.

(K článku 5.)

Byloby za tou příčinou, aby se obápné strážení hranic a hospodaření na stanicích, čarou hranic protifikovaných podle hranic, v čl. 5. ustanovených, nějakého dalšího vyrovnání potřebl, tedy se vyrovnání takové v obápném oznámení učinil.

Článek tento osmáctý má býti tak platný, jako by byl slovo do slova v hlásku smlouvy dnešního podepsanec vládní kýval, a má též zaverení a má býti ratifikován.

Tomže na svědomí podepsali jsou se plausovní ve spise tomto a přitakali k němu své početi.

Stalo se ve Vídni dne druhého prosince léta tisícého osmáctého padesátého prvního.

LS F. Schwarzenberg n. p.

LS Hrabiě a Lerchenfeldu n. p.

LS Ondřej Baumgartner n. p.

proč My proskumavše veškeré ustanovení smlouvy této, schválili a oblíbili jsme ji, i přislíbujeme sloven Našim císařským za Nás a za nástupce Naše, že ji dle celého znění jejího věrně budeme zachovávat i že ji dáme zachovávat.

Na potvrzení toho jsme se v listině této vlastní rukou podepsali, a počel Naši císařskou jsme k ní přitiskavši dali.

Stalo se v Našem císařském hlavním a sídelním městě Vídni dne 5. ledna léta Páně tisíceho osmístého padesátého druhého, panování Našeho roku čtvrtého.

František Josef.

Schwarzenberg n. p.

Z nejvyššího rozkazu Jeho Veličenství

J. Vossler z Rüttingen,

v. k. státního a ministerského rada.

131.

Protokol o výměšni ratifikaci.

Náležející vůli se dnes, vše jmenovaného dne a roku, aby předešlé výměšni listin ratifikačních, obsahujících se na smlouvy, od plnomocníků Jejich Veličenství

císaře Rakouského

a

krále Bavorského

dne 2. prosince 1851 ve Vídni podepsané, jejíž se týkají:

1. plavby na Dunaji a jejích řekách vedlejších;
2. některých poměrů teritoriálních a hranicích;
3. opatření v příčině dohlídky policejní a celní na řekách hranicích.

První zeš oběpsaní k výkonu těchto přikročení, sjednotili jsou se, by se ustanovili a vysídleni následující ke jmenovaným třem smlouvám napjala do těchto protokolů a výměšni ratifikací, a tím ustanovili, že ustanovení dočasná mají mítí touž moc a týž účinek, jako by byla do smluv řečených bývala pejata.

Týkají se smlouvy o plavbě po Dunaji a řekách jejích vedlejších:

Tímto se prohlašuje, že obě smlouvající se vlády strany článku 8. lit. a), smlouvy předešlé obaplně v tom se snáší, že přívěska vodní, jako jsou ustanovena k transportu, nikdy nemají podléhat býti nějakému cla vchodnému.

Takto přívěska dřevěná, kteráž jedouce dále, vstupí do okruhu jedné z obou smlouvajících se států, mohou, i když jsou ustanovena k transportu, podléhat býti cla vchodnému, když se ve lhůtě přiměřené opět nevyrážejí; a však vyloučí se mají v případě tomto jen jako dříví dleclí.

Co se týče smlouvy a některé poměry teritoriální a hraniční:

Běh hranice, jakož ustanovena jest v článku 6. lit. A. smlouvy v příslušné vyrovnaní teritoriálního, byl se strany císařsko-rakouské a té příslušný povolen, poslézež se královská vláda bavorská prohlásila, že dvůr Schwarzbaušský, který leží na pravé straně a silnice z Berchtsgadenu do Reichenhau, na svůj náklad zakoupí, stavění jeho rozloží, a že nežá na části hranice mezi stánci od Berchtsgadenu do Reichenhau a protokolu Černozemských nových starostavění.

Na novýž, se strany bavorské daných správe, zakoupila již královská vláda bavorská dvůr Schwarzbaušský, kterýž na Barovy přeloz, a vláda tato navrhuje se, že dá stavění tohoto dvoru uskótno ve třech místech, kde dle protokolu tohoto počítáje, rozložití.

Průběh se má vysoč nad příslušnostími dvoru Schwarzbaušského podle 6. článku smlouvy lit. A. ve čtyřnácti letě k Bavorsku přikázati.

Jakož pak určena jsouovaná listiny ratifikační byly prozkoumány a v době a náležitě splněné shledány, přikročili jsou oděpsání splněnecm obydlojeřm k vymáhání jich.

Tomž to svídkami podepsali v protokolu tomto ve dvou exemplářích stejného znění jeden zů a přikročili k němu pečetí své.

Stalo se ve Vídni dne 14. května 1852.

Mr. Baot-Schauenstein n. p.

Mr. z Lerchenfeldu n. p.

O. Baumgartner n. p.

Částka XXXIX.

Vydána a rozšířena dne 23. června 1852.

132.

Nářízení císařské, dané dne 16. června 1852.

pro keramičnou uměleckou školu a školní učitelství, Štýrsko, Karolínský kraj, Královsko, Galic a Bukovina a Istrii, Tyrolsko a Vorarlbersko, Čechy, Morava, Horní a Dolní Slezsko,

Jižto se uznává více ustanovení a vykonávání mezi disciplinami, ježto jsou obsažena v hlásk IV. zákona organického pro školy od 28. června 1810, č. 258. Zak. Hlšk., a pro nastupitelství státní od 10. července 1808, č. 202. Zak. Hlšk., a malice se, aby se i dále nachovávala hlásk. v hlásku II. patentů uvážovaných k zákonomu hlásk. předepsané.

Podle položky 18. pravidel základních, Mým kabinetním listem od 31. prosince 1851, č. 4. Zak. Hlšk. na r. 1852, ustanovených, týkajíc se učení organických v keramičnických učeních císařství Rakouského, uznají se ustanovení a vykonávání mezi disciplinami učení školy střední a nastupitelství státních, ježto jsou obsažena v hlásk IV. zákona organického pro školy 28. června 1810, č. 258. Zak. Hlšk., §§. 65., 66., 72., 97., 104. a 110. a zákona organického pro nastupitelství státní od 10. července 1808, č. 202. Zak. Hlšk. §§. 59., 62. a 64., a zároveň se uznává, že se v dotčených tam případech disciplinárních i dále až do vydání nových ustanovení zákonných nachovávatí má hlásk. v hlásku II. patentů uvážovaných od 28. června a 10. července 1808 předepsané.

František Josef m. p.

Hr. Buel m. p. — Krauss m. p.

Z nejvyššího nářízení;
Krauss m. p.

Obecný

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska XL.

Vydán a rozvolán dne 22. června 1854.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. Juni 1854.

Číska XI.

Vydána v ranním čísle dne 27. června 1852.

133.

Výnosení, vydané od ministeria financí dne 25. června 1852.

Jiného se vyhledáje, které poplatky placelni na část Danaje od hranic bavorských až do Uher a tehle vedlejších též byly od prvního července 1852 se uvážiti.

Podle článku 7. smlouvy placelni, v číle 128. Zak. Hlohého od 21. června t. r. vyhledání, uvážiti se na Danaji od hranic bavorsko-württemberských až do Uher, jakož i na vedlejších tehle placových řeky též posuzováti či vaditi, jakož i státi se jiní poplatky, pod jakým koliv jménem známé, jiní placba byla státi, vyhledáje toliho ty, kteréž se v článku 8. této smlouvy přivádějí jakožto tolové, jakožto nové ustanovení poplatky nejsou obsahují.

Hlede tedy k této článku smlouvy, vyhledáje se vůbec, že, počínaje od 1. července 1852, poplatky placelni, jakož se posud na dočasně část řeky se strany rakouské: v rozličných částech, totiž v Breunově, Šerdinku, Oberrabachu, Wernsteine, Francsteine, Engelhardtsch, Strudau, Yba, Kammerl, Nusdorff a Dörsch pod rozličnými jmény vyhledá, jako: či vaditi, právo ložkové, přiváděti ložkové, právo pláti, či stavovité, upříti kořské, vaditi upříti kořské, nemají se buďto vyhledáti.

Naproti tomu bude se poplatků přiváděti či vyhledá s těch lidí nebo vozů, které k vyhledání skutečně přiváděti, v těch místech, kde se posud poplatků ten část, jako: v Engelhardtsch, Ljaci, Nusdorff a Víš, pak poplatků, na vyhledání práporce vyhledáti sít s nátože Grolsch vyhledá, i buďto podle dožadování vyhledá vyhledá.

Baumgartner n. p.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číslo XXI.

Tyděná a ročníka ve vydání podle německém dne 2. srpence 1858,
v tentedvojitém vydání 4. září 1858.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XLI. Stück.

Angegeben und verordnet in der deutschen Allheft-Ausgabe am 2. Juli 1858,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 4. September 1858.

Částka XLII.

Vydána a rozestlána ve vydání pouze německém dne 2. července 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 4. září 1852.

134.

Smlouva nově přehlednatá o německo-rakouskou jednotu poštovní.

uzavřená dne 6. prosince 1850.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský,
Slavenský, Haléský, Vladiměřský a Mlynský; arcivojvoda Rakouský;
velkovojvoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský,
Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horní a Dolnoosrabský; velko-
kníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habsburský a Tyrol-
ský a t. d. a t. d.

vědomo činíme a vysvětlujeme tímto:

Jakož plnomocník Náš v první německé poštovní konferenci, ježto se
sešla v Berlíně, a plnomocníci Pruský, Bavorský, Saský, Hanoveránský,
Württemberský, Badenský, Holšteinský, Lucemburský, Brunsvický,
Meklenbursko-Šverinský, Meklenbursko-Střelický, Oldenburský, Lube-
cký, Bremský, Hamburský a plnomocník poštovního obvodu Thuru-
Taxiského — předsa vzali revizi a doplnění smlouvy o německo-rakous-
kou jednotu poštovní, která uzavřena mezi Rakouskem a Pruskem dne
6. dubna 1850, a jakož se plnomocníci tiše o nové přehlednatou smlouvu
v příčině jednoty poštovní, záležející ze 76 článků, uzavřeli a v ní se dne
5. prosince 1851 podepsali, kteráž slovo od slova takto zní:

Při první německé konferenci poštovní v nové přehlednatá a doplněná jsou usta-
vená smlouvy, na příčinu uložení poštovní jednoty německo-rakouské mezi Rakou-
skem a Pruskem dne 6. dubna 1850 uzavřená, a plnomocníci ku konferenci doždené
uzavřeli se s výhledou ratifikace, aby smlouva nově přehlednatá takto byla sepsána:

Ustanovení obecná.

Článek 1.

Na které země se jednoty vztahují a jaký jest účel její.

Účel německo-rakouské jednoty poštovní jest ten, aby se učinila jednotná ustanovení o taxování a poštovním odhývání náklad poštou listovní a personai, ježto jsou mezi rozličnými k jednotě náležejícími obvody poštovními, nebo mezi obvodem jednoty a cizozemskem.

Rakousko a Prusko přináleží k jednotě poštovní s velikými svými zeměmi. Kromě těchto bude jednotu obsahovati v sobě toliko země německá.

Ustanovení o vnitřním uspořádání poštou listovní a personai odstavějí se jedné každé správě.

Článek 2.

Složení obvodů poštovních.

Veškerý okres správní jedno každé administrace poštovní bude, by i naroven spravoval více pošt zemských v obvodu jednotném, vzhledem na ostatní jednotou administrace poštovní pokládán jenom za jeden obvod poštovní.

Článek 3.

Jaká se činí výhrada strany vykonávání práv poštovního regálu.

Smlouva tato nedotýká se nikterak vnějších poměr právnických a držebních mezi správami poštovními, co se týče vykonávání práv poštovního regálu, ani poměry tyto v pochybnost vstoupí.

Německé správy poštovní přistoupení mohou k jednotě poštovní jenom vzhledem na ta práva a ty poměry, kterých dle nynějšího stavu dělení nastoupají. — Pakli by se budoucím ve stavu dělení stala změna nějaká, rozdíly se ustanovení smlouvy této na zvláštní stav dělení jen dotýká, pokud se správy, ježto se týče, o to zvláštně shodnou.

Článek 4.

O zjištění a zrychlení jezdění poštovního.

Každá k jednotě poštovní náležející správa poštovní má právo, sáhati ke svým korespondencím vždy třech cest, po nichž dopravení státi se může co nejrychleji. Při tom má každá správa také vůli, zaslati mezinárodní korespondenci jednotou přes jiný obvod jednotou o sobě zvlášť nebo v dalších zavěšcích.

Kterak se má učiti předložených ustanovení vzhledem na korespondence osob hanzovních, o to shodnou se zvlášť správy poštovní, pokud se to již nestalo, na základě dohodnutých poměr právnických.

Článek 5.

Jednotai správy poštovní navazují sebe vzájemně, že budou pečovati o to, aby korespondence jim přiváženy co možná nejrychleji se dopravovaly, a v té příležitosti, že

by správa náležela k dopravení všech korespondencí v okrese náležela jiné správě náležela částka těch poštovních, částka strany toho je docházející proti náhradě útrat, pokud by byly odlišné, a proti, naplnění poplatku přechodného, dočasného v náležitých člencích 13. a 16, zažít učiněti.

Článek 6.

Vždy uzavírají se vzájemně, že budou, pokud to na nich záleží, pečovat o to, aby se správním poštovním úřadím poskytl nejlepší možný telegrafní a podobných prostředků komunikačních k přepravování korespondence, a aby se všude vzájemně jedlní poštovním poskytl výhody co možná nejrychlejšího určení.

Článek 7.

Jak se vyměřuje vzdálenost.

Vzdálenosti v jedlní vzájemně mezi jednotlivými obvody jednoty poštovní ustanovují se výhradně dle zeměpisných měř (16 jich na 1 stupeň rovnoběžky polárních).

Článek 8.

Jaké váhy užívá jednotka.

Kdykoli se v jedlní vzájemně stáčí jednoty poštovní ustanovuje, mnohdy něco váží, pokládá se má za jednotku váhová libra celá (500 francouzských gramů).

Článek 9.

Jakého se užívá čísla měřovacího.

Tazatel a dětevní děje se v zeměpisné míře toho čísla poštovního, který vyběří porta. Sítě, kde jest jiné číslo nežli číslo číslo 14 tolarového, 10 alatarového a 24 1/2 alatarového, bude se považovat, co se týče tazatelů a dětevních, pokládá se rovněž zeměpisné číslo 14 alatarového, a při tom bude se tolar vesměs čítati na 20 grůň stříbrných. Strany toho, jak se to má odměřiti, bude máti místa zvláštní zrušením máti správním, jehá se týče.

Článek 10.

O dětevní porta.

Te správa poštovní, která se náležky poštovní přimo t. j. bez dočkáti se některé jiné pošty odvádají a která je týdně splácena přijímá, převzato, když se na to bude čítati, dětevní a vyrovnávací a vzdálenějšími odměnkými správami poštovními.

Porta, jehá se na náležky přechodní má přičítati, pokládá se má podle člunku 9, v čísla té země, v kteréž se porta vyběráti má, a jestli v jednom obvode poštovním

více listů místovních, v díle usměrněném, a při účtování má se náhrada účiniti podle skutečné hodnoty porta.

O poště historní.

I. Dopravování listů.

a) Mezinárodní korespondence jednotai.

Článek 11.

Porto společně.

Veškeré díle článku 1. k německo-rakouské jednotě poštovní náležející země mají, co se týče pošty historní pro mezinárodní korespondenci jednotai a expedici novin, díliti jeden rovněžný obvod poštovní.

V následku toho mají se za tuto korespondenci atd. bez ohledu na hranice zemské pouze skládati jednotné společné tazy poštovní.

Článek 12.

Co znamená slova: korespondence jednotai.

Korespondenci jednotai rozumí se jak korespondence států jednotak mezi sebou (vnitřní korespondence jednotai), i vzájemná korespondence jedného státu jednotak s cizozemskem (vnitřní korespondence jednotai), a jest jedno, dotýká se jen jednoho obvodu jednotakho nebo více obvodů.

Článek 13.

Kde běže porta.

Porta, ježto vychází díle taz jednotak, má být každá správa poštovní za všechny listy, které její pošty odnášají, ať jsou listy tyto frankované či ne.

Korespondence, ježto se při odnášání pohledáji za skutečai, mají se také za místě, kam jsou ustanoveny, za takové pohledáti.

Článek 14.

Kdy se porta přechodai zaplatí.

Žádné utáčení porta přechodai se od korespondentů nevybírá za tu korespondenci, která jde jen v mezích obvodu jednotakho.

Článek 15.

O poplatku přechodnim.

Za přilícen společně poplatků tranzitních či přechodních pro jednotní správy poštovní mají místa tato ustanovení:

- a) Poplatek tranzitní bude se vyměřovati při korespondenci, ježto prochází v navlečných balíčcích, i o sobě na $\frac{1}{3}$ stb. vídeňského na míli až k maximum 7 líbar nebo v přiměření země v míci zemské za let neto.

- b) Listy zpáteční a listy na oznámení máte zastávkou, zásilky pod křížovou obálkou a příbly zhotovili též, jakož i zásilky od porta uspokojené, uspokojena se při tom v účet.
- c) Každá pošta, která má vůči provádění, má také právo bráti poplatek, ježto vychází dle toho, jak mnoho činí jeho transitní postara v přímé vzdálenosti.
- d) Tam, že se může porta na dopravním některého způsobu korespondence, vyžaduje se poplatek transitní na svých listy.
- e) Porta transitní nahradí ta správa poštovní, která může porta.

Článek 16.

Jak se má nahraďovati poplatek transitní.

Poplatky transitní, dle ustanovení článku 15. vyžadované, mají se na příčinou nahraďování jich ustanovení, a zejména po projití jednaka roku v rovné sumě úhrnkově na čas trvání stejné poměry ustanoviti.

Každá správa má toho vůči, pokudkoli to na přiměřeně, navrhnouti, aby byly úhrnkové, ježto se mají platiti nebo bráti, dle předcházejících pravidel jinak se vykládaly.

V případnosti takové činí se placení v čase, ježto jest potřeba, aby se to jiným způsobem vykládalo, podle sumy a dle té doby ustanovení; důležitost, podle nového vyhlášení vycházející, vyrovná se postřih, a sice počínajíc od té doby, kterou počala změna těch okolností, ježto byly příčinou nového vyhlášení.

Článek 17.

O tazách poštovních za listy jednotek.

Společné tazy poštovní za měsíčnější jednotek korespondence mají se vyrovnati dle vzdálenosti v přímé čáře a mají činiti při postarém listu (porovnej článek 15.) činně vzdálenost:

až 10 mil včetně 1 stř. gr. nebo 3 kr.	} konv. mínce nebo čísla říšského, podle toho, jaké jest čísla zemské.
„ 20 - - - 2 - - - 6 -	
přes 20 - - - 3 - - - 9 -	

Za zásilky listů mají místy, v kterýchých nyní platí měsíční taxa, má se této měsíční taxy podle ustanovení se správy poštovních, ježto mají v tom postihu, i dále ještě užívati.

Článek 18.

Mucholi vůči jednoduchý list, progressu ve výše a v tazách.

Za jednoduché listy pokládají se ty, ježto vůči mají jen jednoho kosa ($\frac{1}{2}$ in škrý celin).

Za každý kos a na každém čísel kosa, kterom více vůči, má se vyhlášení porta za list jednoduchý.

Článek 18.

Co se dopravuje poštou listovní.

Psalní bez náležité hodnoty dle ceny budou se dle předpisů, ježto v jednom každém okresu poštovním, kde se na poštu dají, v příslušné zastávce veřejně mají platnost, také při dalších dopravních v celém obvodu jednotně odhýráti jako náležitky listovní nebo prázdné.

Zásilký takéž poštou listovní a cizozemská jednotně přikládají, budou se bez rozdílů vždy poštou listovní dále dopravovati, a jak strany taxovní tak i strany hraniční tak odhýráti, jako náležitky listovní.

Článek 20.

Co se má frankovati.

Při korespondenci vzájemné v mezech mezi jednotlivci má se vůbec porto platiti napřed a co možná nejdříve vybírati frankovacími známkami.

Frankování známkami dovoleno jest také při korespondenci s cizozemskem.

Frankování číselné nemá místa, ani co se týče korespondence uvnitř obvodu jednotlivého, ani co se týče psaní do cizozemska, kteráž jest povolena frankovati úplně.

Článek 21.

Co se má činiti s listy nefrankovanými.

Listy nefrankované mají se sice pryč odstat, a však má se k portu 1 st. g. nebo 3 kr. na list přičísti.

Za listy, ježto mají na sobě známky frankovací známky nemají jest porto tarifové, má se místo porto doplňovací tudíž přičísti vybírati.

Kdyby někdo připlátek ten odštěpl, bylo by to právě tak, jako by někdo nechtěl přijmouti psaní.

Článek 22.

Co se má platiti za náležitky pod obálkou křížovou.

Za náležitky pod obálkou křížovou, neobsahující náležitou psaního nebo adresu, datum a podpis jména, vybírá se bez rozdílů vzdálenosti jenom 1 kr. (k vídeňské st.) náklady jednotně na list, zaplatiti se napřed, jinak ale obyčejné porto listovní.

Pakli by se jakým koliv způsobem i třeba jen listy sice vepsané anebo třeba kolikem vtažilo atd., má to následek, že se náležitky pod obálkou křížovou jako obyčejné psaní taxují. Vyjímány jsou z toho jen osoby korekturní. Tyto se mohou zastati psaní zapravené porta, náležitě na náležitky pod obálkou křížovou, když neobsahují jiných znám a dodatků, nežli takových, které náležitě ke korekturě.

Zásilký pod obálkou křížovou odhýrájí a taxují se vždy jakožto k poště listovní náležitější a neodhýrájí se přijímati, leč až do 16 koňů raky.

Článek 23.

Jak se zachovati jest v příčině průb a vnoček na zboží.

Za průby a vnočky na zboží (tovar), které se pošlou tak opatřené, že leželo viděti, že kromě věci složito ničehož jiného není v nich obsaženo, vybírá se má na každé dva lity jednoduché porta listovní podlé vzdálenosti.

K zásilkám tímto mal se, má se ušiti právě přivedeného nového porta, přikladiť jasnou list jednoduchý, který při taxování se má ušiti dekomaty s průbou nebo vnočkou na zboží. Jestli psaní vědí, taxuje se zásilka jako obyčejná zásilka listovní.

Ostatně nakládá se s takovými zásilkami jasnou dotud šle předcházejícího ustanovení, jako se zásilkami poslou listovní, pokud nevíří více 16 letě.

Kde toho žádají předpisové celá, obmazuje se váha tato celá za to které ustanovení.

Článek 24.

O listech rekomandovaných.

Listy rekomandované zasílají se jen, jsouli frankovány. Za ně není podavatel kromě obyčejného porta nic více platiti, nežli 6 kr. (2 groše stř.) zvláštního poplatku rekomandačního bez ohledu na vzdálenost a váhu.

Žádá-li zasílatel výslovně, aby se přiložilo přijímací vysvědčení od adresáta (recépis spíšeč), má pošta zasílající za věti, bráti za to další poplatek až do 6 kr. nebo 2 stř. gr.

Zásilky pod obálkou křížovou i zásilky průb dovolena jest rekomandovati. Za takové rekomandování zásilky vybírá se kromě ustanoveného za ně porta (§. 22. a 23.) poplatek rekomandační jako za psaní, a také v ostatních příčinách vztahují se na ně předpisy všeobecné, strany listů rekomandovaných vydané.

Článek 25.

O náhradě za utracené listy.

Pošta, v jejím obvodu poslán byl list rekomandovaný, jest povinna, když se list tento strati, naplatiti reklamujícímu, jak má stráta se ušiti, jednu křížou náhrady, s výhradou postihu za tou správou poštovní, a má jest prokázáno, že v jejím obvodu stráta se ušila. První reklamant má povinnost po přijetí 6 měsíců, ode dne posláni požaduje.

Ustanovení toto má místo strany všech rekomandovaných psaní, a jedné obvodu jednotlivě do druhého psaní, neběže na odchylující se předpisy, jedyť např. v příčině náhrady v okresích, kde se list posílá nebo odovzdá, mají platiti.

Za psaní nerekomandovaná nesílá se od správ poštovních žádati žádné náhrady.

Článek 26.

o dodávání prostředkem zvláštních pošt (expressů).

Pošt se stává jednotnou, na níž nákladník vykročil přímou cestou, aby se dostal prostředkem zvláštního pošta, poštovní jsou velkové pošty obvodu jednotného území po dojetí jich adresátům zvláštně dožiti.

Taková expresní pošta není se vždy rekomandovaná.

Za každé takové expresní pošt, ježto se má odevzdati v místě, kde jest pošta dodavací, má se platiti 3 groše st. nebo 9 kr. poplatku dodavacího, a 6 gr. st. nebo 18 kr. dožiti se pošt času nočního.

Za pošt expresní, ježto se kromě místa, kde jest pošta dodavací, dojdeť musí, má se míno platiti, kteráž se má platiti poštovní, bez rozdílů, odevzdává se pošt ve dne nebo času nočního, vybirati 3 gr. st. nebo 9 kr. za opatření pošta.

Posilatel má toho vůli, zaplatiti místo poštovní za zvláštní dožiti napřed, nebo po-
nechatí zaplatiti adresátovi.

Poplatek a místo poštovní bývá pošta dodavací.

Za opožděné dopravení nebo odevzdání pošt expresního nedává úřad poštovníj nákladné náhrady.

Článek 27.

Co jest osvobozeno od porta.

Korespondence veřejných úřadů panovníckých rodin těch států, které k jednotné poštovní náležejí, bude se v celém obvodu jednotném dopravovati bez porta placení.

Článek 28.

Mimo to bude se v celém obvodu jednotném vzájemně bez porta dopravovati: korespondence úřadů státních a jiných veřejných úřadů jednotně obvodu poštovního a takovými úřady jiného obvodu, v náležitostech, pouze služby státní se týkajícími (ve věcech oficiálních), když jsou tak, jak to v obvodu poštovním, kde byly poštovní, k tomu konci jest předepsáno, aby se jim dostalo práva k osvobození od porta, jakožto věci oficiální poznamenány a pečeti státními uzavřeny, a když i na adresu učin jest úřad, který je zasílá.

Úřední dopisy v náležitostech německého spolků jsou v obvodu německo-rakouské jednoty poštovní v balících do jedné libry osvobozeny od porta, posílají je úřadové veřejní sobě vzájemně a jsou uzavřeny úřední pečeti a opatřeny poznamenaním: „v náležitostech spolků německého“, kterého poznamenání má býti od úředníka utvořeno.

Článek 29.

Služby se týkající korespondence úřadů poštovních a pošt mezi sebou a k osobám soukromým, jak úřední oběžní přípis pošt mezi sebou ostarují se vzájemně bez porta. Přípis oběžní osob soukromých mezi se frankovati dle tarify pošty listovní. Shledá se, že reklamače splachena byla nedopatřením náležitosti úřední poštovního, musí ten, kdo tím svým jest, porta nahraditi.

Článek 30.

Penzi, jakožto vrátní vojáky ve službě služební od líhovatele (strážníka) dojí, dopravují se ve veřejném poštovním státní jednotkách bez porta. Za penzi, jakožto vojáci podléhají, platí se obyčejná porta.

Článek 31.

Aby se strany ovrbození od porta dříve lidem spravovali, má býti budování, co se týče zaslání vnitřní, obecně pravidelně, že kromě záležitostí osob přepravovaných a vojenských mají ovrbození býti od porta jenom zaslány úřední v služebních záležitostech státní služby.

Jiné zaslání nemají se, pokud možná, od porta ovrbozovati. Úředním souhlasem, jednatelům státní dílny zaslání ovrbození od porta mají se umožnit, nebo alespoň se mohou nejlépe umožnit.

Článek 32.

Chybně zaslání listy.

Listy, jakožto byly chybně zaslány, mají se bez oděhu dopravit do místa, kam vlastně náležejí, kde se má jen to porta vybrati, kterák by byla vypadla, kdyby list byl náležitě zaslán býval.

Článek 33.

Jak se má uložit a listy, jakožto se nemohou dodat.

Zaslání listův, kterých adresát nechce přijmouti, mají se bez oděhu zpět poslati k původci: mají se však zaslání tyto napít vaši, nemají býti střeženy, alež musí všude býti jasně určeny počtem od poslatelů přikládané. Výjimka a poslednějšho ustanovení má místa jenom strany listů, které od osoby jednotlivého ježto zamyšleny byly, a strany těch listů, jakožto obsahují v sobě listy ke svým zapovězeným, kterých adresát dle záležitostí zemských strany toho platných nemá poslati.

Zaslání, jakožto adresáta nelze vyhledati, nebo jakožto vůbec nemohou býti doručeny, mají se, když se uzná, že se patrně nemohou dodat, bez oděhu, ostatní nedodané listy ale nejlépe po projití dvou měsíců, počínaje od toho dne, kdy došli, do místa poslati zpět zaslati.

Zaslání shora „poste restante“ posílané, pro něž si někdo nepřijde, mají se, pokud poslatel nebo adresát strany těch nechtějí za jiné opatření, po projití tří měsíců počínaje ode dne, kdy pošly, do místa poslati zpět zaslati.

Ve všech případech lidových případech má se přičina, proč se list zpět poslati, na něm posílaném.

Článek 34.

Při listech, které v §. 33., posílané jsou jakožto nedodatečné, nemá se za poslati zpět lidem porta zapínovati, a mají se, když při posílení frankování, bez

úřadník pošta poště podáváci zpět poslati. Bylyli ale podány neřádně, náležejí pošta toho místa, kam byly určeny, pošta za zasílání tam vytknutí v též samé a též dle, jak bylo napsáno, naproti čtení má pošta, k níž listy tyto přijdou, práva, což pošta za zasílání tam k ruce své pokládá poštovní díln vybrati.

Článek 35.

Listy, ježto se mají zaslati na adresátům na jiné místo, nežli které bylo přivedeno na adrese ustanoveno (listy reklamované), ošívají a taxují se tak jako listy, ježto se v místě, odkud se na někým zasílají, do určitého místa ustanovení podávají, při čem však se má uliti jenom taxy za listy frankované bez přírůtky. Pošta jednotel nebo jež, ježto bylo na ně dříve napsáno, náležejí se jako výška. Výjimka z toho má však téžda místa, když se list z místa, kam byl prvé ustanoven, přímo zasílá na někým do místa podávajícího, v kterémžto případě jest se zachovati tak, jako při listech nedodátelech (článek 34).

Za listy reklamované, které nemohly dočiny býti adresátovi, a toly se mají do místa podávajícího zpět zaslati, mohou se poště, od které přišly, připsati jenom ty poplatky, které ona při vydávání jež poště zpět poslalaj byla účtovati.

Fauly reklamované, ježto se mají na někým poslati, pokládají se také při tom poslati za reklamované. Opětne vybirání poplatku rekamandačního nemá při tom místa.

Poslati se máco pod obálkou křilovanou nebo psalajší se příly vhodí na někým, jest se při tom zachovati, jako při poslech, a uliti se má určitě taxy pro věci tyto ustanovené.

Článek 36.

Zrušují se veliké poplatky, o nichž se nestalo umluvení.

Kromě tax. v předcházejících článcích výšeově ustanovených, uzná se za dopravování mezinárodní jednotel korespondence žádná jiné poplatky vybirati, a tolika výjimkou zanechává se to strany poplatku dočava cího tím administracím poštovním, a kterýchli takový poplatek ježto jest, aby poznatím jej i dále ježto vybiraly. Poplatek tento nemá se však v náležejícím případě vybirati nad to, co upal šel, anožek budou opravy, ježto se to týče, k tomu příkázati, aby se dle možnosti uzalí anek obouh zanechal.

Náhrada za hotové výlohy za mimořádné obstarávání se nevyžaduje.

*) O korespondenci se uzná dle článku.

Článek 37.

S korespondencí jednotel s cizozemskem má se tak nakládati, jako s mezinárodní korespondencí jednotel. Při tom nastoupí pošta na hranici, ke které korespondence

do státní jednotné úřední dojde, v místě úřadu dodavatele a pošta, kde má vystoupiti, na místo úřadu vydavatele.

Výhody postarání tohoto mohou se poštovním správcem dále v sad ležícím za náhradu postoupiti.

Hraniční poštovní správa německá, jichž obvodami již nyní zastává balíky státní za ními ležících jsou veskra, uzavazují se, že povolí i budovcům, pokud unieva jednotai bude trvati, aby jimi balíky ty veskra chodily.

Zvláštním ustanovením může se při tom mezi náhradu ustanoviti, nechtě jest parts jednotai.

Přílohy k parts, dotčené v článku 21., za listy ne frankované při korespondenci a cizozemském se užívají.

Německé okresy poštovní, jedta k německá-rakouské jednotai poštovní nepřidávají, počítají se k cizozemsku, i uzavazují se na obchod poštovní s nimi vceliká ustanovení, jedta mají placení v příčině obchodu poštovního se státní nímenněmeckými.

Článek 38.

Okresy korespondence mezi některým jednotaim a některým cizím státem, která jde toho času uzavřených balíčcích nemíteln některai jednotai pomocai poštovní správy, zůstati to má, pokud budou trvati unievy nyníjší mezi jednotai správou poštovní, která ládá za přepravou korespondence té, a tím kterým státem cizím s výhradou jiného zvláštního ustanovení, při placení nash parts transitaího čili průvozního, které nyní za transito čili prováděni přes obvod pomocai poštovní správy jsou vymínány.

Článek 39.

Veskra jívnai korespondence cizozemskai s jinými cizími státní odbyvá se při průchodu okrze státní jednotai a prostředk ležící, jako korespondence jednotai. V jaké poměry uzavření státemi cizí vejíti chytí se státní jednotainy, které s nimi přímou obchází, má se uzavřati dobrovolněm shodnutí se správ poštovních, jichž se týče. Pakli na základě smluv poštovních, a cizími státní uzavřených, státní tyto vřítai parts transitaí správcem jednotainu v prostředku ležícím uzavřají, nechtě dle unievy této poštovní správy pomocai tímto na to mají plací, má se tím správám poštovním, které průvoz takový povolují, za ústí, kterou uzavřením parts transitaího utrpí, dostati náhrady od pomocai pošty v té míře, v kteréž pošta tato uzavřením parts transitaího nabyla nějaké výhody.

Článek 40.

Pokud se dá dělati, mají se unievy poštovní s cizími státní jedtě před jich projitím uzavřati, a nové jich uzavření dle ustanovení jednoty splácobiti. Při uzavření unievy nových má toto býti pravidlem:

- a) Unievy mají se uzavřati podle pravidla úplného práva odvetného.
- b) Jednotai správa poštovní, jedta unieva uzavřai, jednak, pokud zprostředkuje obchod poštovní správ jednotních, kteréž se státem cizím nejsou ve spojení kurovacku, při uzavření unievy jako pláncovník jednoty.

- c) Výšec mají se ustanovení smlouvy jednotou a tarifů a brací portu, pokud jest dí-
 liti a čísl portu námezského, vztahenati na veškerou korespondenci jednotou.
 Výšec se v tom neb onom případech pro zvláštní příčiny nebo potřeba, nebo jestli
 námezského obchodu poštovním prospěšna, odchytili se od ustanovení těch, může
 se to státi jen tehda, když tři čtvrti všech jednotou správ politických k tomu
 přisou. Správy poštovní jsou zřídleni v mezích, podřízeno k partu, které jim
 podle smlouvy jednotou nálež. Naproti tomu nezřídleno se zřídleni partu, ježto
 se vyměňati má, na korespondenci jejich; ježto i řídleni nemožno zřídleno pa-
 díti v jiných vřehdech, kterýchto se zřídleni partu k úst. přiveden.
- d) Kromě případu pod lit. c) dotčeného nesmí se ani pro okres jednotou správy po-
 štovní, která smlouvu uzavřel, ani pro okres správy jiné učiniti jiné uzavření,
 než to, které má platnost pro celou jednotu, a ani vlastně smlouvy poštovní správy
 se uzavřájeti, ani smlouvy vni uzavřájeti se ustanovení vřeh nebo díle, aniž se smají
 vynikati jiné vřehody, ostatním správám jednotou nepřidávajeli.
- e) Uzavření o partu mezi takovými státy pozemskými, ježto od sebe nejsou vzdálena
 více pěti mil, pak v spojenj partu o zřídleni karot a v jiných vřech pouze ma-
 nipulačních pozemskými se na vřeh správy poštovní smlouvy uzavřájeti dotčen, po-
 kud se uzavření tato vztahaji težko na částat poštovní její okres.
- f) Smlouvy tyto nesmají se uzavřáti na delší čas, nežli na ten, na kterýž uzavřena
 jest smlouva jednotou. Povždyli smlouvy o cizím státem před projitím smlouvy
 jednotou, nemožno se smlouvy nové uzavřáti jinak, než tak, aby se rok od roku
 mohly vypověditi, ježto to smlouvy poštovní mezi jinými správami jednotou a
 tými státem cizím, ježto procházejí podobji.
- g) Jestli více správ jednotou s jednou a touž částí zemí v přímém spojenj poštov-
 ním, má každá ze správ těchto, kteráž uzavřeli uzavřena s cizím státem,
 státem jednotou, kteráž s tými cizím státem jsou v smlouvě nějaké, díti k tomu
 konci napřed vříditi, aby se vzájemně srozuměly. Každá dotčená správa jednotou
 má sice smlouvu svou o sobě uzavřáti, při předcházejícím uzavřeni se má ale
 ve všem, co se veškeré jednoty týče, hoditi se k tomu ustanovení vřeh pohoda-
 ných, a nastane-li případ, dotčený pod lit. c), má se prvě sjednotiti s ostat-
 ními správami jednotou poštovní k úst. přiveden.
- h) Veškeré nové smlouvy, mají se prvě, než se ve skutech uvedou, všem politickým
 správám jednotou pro vředomost státi, pokud se to týká prospěchu jejich.

II. Jak se má nakládati s novinami.

Ustanovení obecná.

Článek 41.

Pošty států jednotných obstarávají přijímání prozatímce na noviny a deníky, v obvodu jednoty i v časopisech vycházející, jakož i zasílání a doručování jich prozatímce.

Článek 42.

Jak se zachováti jest strany novinami jednotných, které se dopravují v obvodu jednoty.

Správy poštomní jsou zřízeny, objednatí novin a deníky, v jiném státu jednotným vycházející, když se u nich na ně někdo předplatí, u té správy poštomní, v jejímž obvodu lidé žijí, kde se vydávají. Při tom zachovává se to shodností se administrací poštomních, jichž se týče, aby pojednaly ty pošty, u kterých se objednatí státi má.

O zvláštních záležitostech v ceně a odhytu novin dají někdy pošty se možná nejdříve a v krátkých, pravidelných lhůtách vědět.

Článek 43.

Zasílání má přitom tak předce jít, jak to pošta objednávatelci ustanovila.

Článek 44.

Objednatí nemůže se uříditi vůbec na kratší čas, nežli na čtvrt léta; výjimkou může se ve zvláštních případech předpláceti i na kratší čas. Ostatně platí při tom za pravidlo předkem a nejprve výnosky vydané.

K tomu konci, aby někdo mohl dostati všechny hrad od poštomní prozatímce pošty vycházející listy, má se objednatí státi tak časem, aby je pošta místa zasíláckého obdržela ještě před příchodem listů.

Článek 45.

Shledává se při obdržení každé novin, že nějaký některý listy objednané, má pošta zasílácký ta, co zchází, doručovat zaslati a sice zdarma, jestli se zchoděk ten oznámí poštomní i hrad na to jasně, jinak ale když se zapraví náhrada, jít vydavatel za to má.

Článek 46.

Za mezinárodní zasílání novin a deníků v obvodu jednoty vycházejících bude se vyhlášiti způsobem má přivedeným společným poplatkem a rozděl se polovičím mezi poštomní objednávatelci a zasíláckými.

Převážka za provedení obvodem některé jiné jednoty pošty nemá více místa.

Kdyby ale někdo, a jedného obvodu jednotného do jiného obvodu jednotného přecház, musela jít obvodem pošty k jednotě navzájem, má se poplatek transitní, který se mezi cími poštomní zapraviti, spočítati jako výška vedle jednotného zásiláckého poplatku.

Článek 47.

Poplatek za oznámení obilních novin a deníků v oznámk jednotlivých vydání nejvyšší vymáhá se bez ohledu, jak často se zasílají, takto:

1. Za noviny politické, t. j. takové, ježto jsou ustanoveny k oznámení politických událostí, činí společný poplatek odhlásci padesát procent ceny, za kterou polita zasílající dostává noviny od vydavatele (cena listů čili netto); a však má

a) při novinách, které vycházejí v týždni šest až sedmkrát, činí poplatek obilaci nejvýše 3 al. konv. m. nebo 2 toлары pruské a nejvíce 9. al. k. m. nebo 6 toлары pruských,

b) při novinách ale, které vycházejí méně než šestkrát v týždni, nejvýše 2 al. k. m. nebo 1. tolar 16 st. gr. pruských a nejvíce 6 al. k. m. nebo 4 toлары pruské.

2. Za noviny a deníky, ježto nejsou politické, činí poplatek odhlásci vesle a bez ohledu na nějaké maximum nebo minimum pět a dvacet procent ceny listů, za kterou obilácej polita dostává časopis od vydavatele.

Článek 48.

Zavazují poplatky obilásci, v předcházejícím článku poznamenané, když v jednotlivých případech jsou to přilázy k tomu, ustanovuje se správná politování, ježto se týče, aby se o to shodly.

Článek 49.

Společný poplatek obilásci, v článku 46 ustanovený, navrátá se na dodávání časopisů do obydlí objednatelů, avšak má polita odvolávat toho vůli, krátí a toho dodávání příslušný poplatek dostavaci, však ne vůli, nešli byl domádati.

Článek 50.

Politá objednavací má zapřeviti politě, od které dostává noviny nebo deníky nějaký, sama ji náležející bez prostředí, když byl účet dušal a byl upraven.

Článek 51.

Přistavenci vycházení nebo zapověli se časopis některý před projitím času, na který bylo předplaceno, má se absencí na ten čas, v kterém časopis nedostává, míra příslušnou činí poplatku obilásciho, napřed zaplacená cena, pokud se náležitě jí od vydavatele může vysoci, navrátiti.

Článek 52.

Žádá absent, aby se časopis na sám poslal na jiné místo, nešli pro které je objednat, má toto nastílni (a dle vůle absencenty) polita místa objednavce nebo vydavacího obstarati, a polity, ježto se týče, mají také vespolek úhledě o tom dle politěby dáti věditi. Za podléh novin za objednatelom do některého v jiném jednotlivém okroze

lečička místa platí tento až do začátku hlavy abonentní té pošty, u které noviny první objednal, jaké i té, která noviny za ním poslanej má odevzdání, poplatek 30 kr. k. m. nebo 10 gr. st., jejížto obě pošty stejně mezi sebou mají rozdílů.

Exempláře, kteréj redakce novin mezi sebou vyměňují, mají se oděvratí jako zásilky pod klíčovou obálkou.

Článek 51.

Jak se jest zachovati strany novin cizozemských a novin mezi jednotlivých pro cizozemsko určených.

Ce se týče cizozemských a pro cizozemsko určených novin mezi jednotlivých, zachovati se jest dle předcházejících ustanovení v tom způsobu, že ponezá kancelář, u které se noviny objednávají, pakléání se má za místo vydávací a potahno odevzdávací. Za cenu čistou považuje se cena kupní.

o poště jízdní.

Článek 52.

Jak se ustanovuje vzdálenost.

Při obepnutí odevzdávání zásilek poštou povazní desítýchých poštů se porto dle vzdálenosti mezi hranicemi poštovními a místy, odkud zásilky oděvzají, potahno kam jsou určeny.

Článek 53.

Ustanoví se místa vyřídění.

Mezi dvěma meanzjícími obvody poštovními ustanoví se vždy k vyřídění zásilek tolik míst vyřídění, kolik se jich musí býti zapotřebí.

Článek 54.

Strany taxovní zásilek, poštou povazní desítýchých, ustanoví se místa ponezá, až do kterých a počínaje od kterých porto výjermě bude se účtovatí a vykláti.

Článek 55.

Jsouž úřady transportní některé správy poštovní převážně mezi tím lečičko obvodem některé jiné správy poštovní, vyhledá se, uschová čim jeden každý obvod pro sebe volně a pošťají se distance tyto dohranady.

Článek 56.

O portě za zásilky transitaí.

Aky se vypočítala porto za zásilky transitaí, má se, jestli to více čim transitaích, počet má uvěsti na vzdálenosti průměrné.

Článek 57.

Za každou zásilku, poštou povazní desítýchých, bude se počítati porto dle váhy, porto dle hodnoty bude se ale vykláti jessm tehda, když na zásilce opovříděna jest hodnota nějaká.

Článek 60.

Tarify pro poštu poroční.

Za minimum tří nejmenší částky posta-dle váhy běže se za každý taxovací kus ceny až na 10 mil 3 kr. nebo 1 stf. gr.

přes 10 " " 20 " 6 " " 3 " "

" přes 20 " 9 " " 3 " "

Za větší zásilky, za které podle tarify dle váhy vychází vyšší parts, má se vybrati:

na každou libru za každých 5 mil $\frac{1}{2}$ kr. k. n. nebo 2 stf. Vídeňské, anebo sama tomu rovná v míce rovná.

Loty přes libry přebývající pošlají se za libru.

Za zásilky s udanou hodnotou má se pošlati:

až do 50 mil

na každé 100 ml. 2 krejczary a za každých 100 tolarů 1 stf. gr.:

přes 50 mil

ka každé 100 státek 4 krejczary a za každých 100 tolarů 3 stf. gr. tím spůsobem, že za sumy, ježto nedají 100 ml., má se vybrati poplatek za celé stf.

O tom, jaké číslo se má vzít za základ při taxování a účtování při poště dovozní, státy souzední se ustíví.

Článek 61.

Jak se hodnota opovídá.

Hodnota má se v jednom každém ohromi jednotním opovídati podle stříbrného čísla, příchod v něm nejlepší, a taxa má se dle toho ruzněmke podle hodnoty, buď ve státek nebo v tolarích udané. Základní zásilka poslána v sílech postátek, která v ohromi postavením uznají platnosti čísla ruzněmke, má podarovati a spůsobem poznání přijímající státek postátek: učiní redakce.

Při zásilkách s udanou hodnotou, která přicházejí v ruzněmke, učiní redakce na obyčejné v něm čísla stříbrné ruzněmke postátek čísla poznání.

Článek 62.

O pojištění zásilek.

Občitel má toho vůli, ustanoviti udáním hodnoty dle svého uvážení, jak velikého čísla pojištění. Přijede vše k poručení nebo k strážení, učiní se náhrada dle opovídané hodnoty, vyřazuje toliko taková škoda, která byla spůsobena náhou nebo neodvratnými živelnými příhodami. Pošty odvolující jsou ruzněmke ostatním spůsobem postátek jen právy ze sumy, v číle zvaných udané nebo ze ně redakce. Také čísla se náhrada za zásilky, při nichž jest hodnota nebyla udána; náhrada ta ruzněmke se ale jenom až po 10 stf. gr. za každou zvanou libru nebo čísla libry a může se jí, když

se něčím jenom náhodí, v masech těchto žádati jenom tak dalece, jak může čini skutečně strpená škoda.

Při zásilkách, jistých poštou povozal, nesmějí se žádati, aby se opatřilo potvrzení, že je odvěst obdržel.

Naproti stranám náleží povinnosť, dáti náhradu, na tu poštovní správu, které pošta podává jest pořízena.

Od pošty může se náhrada žádati toliko v půl roce, počítaje ode dne podání na pošta.

Poštá, jestli náhrada dává, jest posouháno, udělí se taková případnosť, bojiti se na té správu, v jiné okres se stráža nebo uložení příhodilo. Za správu tuto pokládá se, pokud se opak toho neprohlašuje, tu pošta, která zásilku od předcházející pošty bez zásilky přijala a nesmějí prohlásiti, ani že zásilku odváděla adresátemi, ani v těch kterých případech, že ji bez zásilky odváděla následující poště jednotě.

Ustanovení těchto jest lepší v příčině zásilek vládkých, jestli se u jedné poštovního okresu jednotě do druhého poštou povozal poslají bez rozdílu, udělali se stráža v poštovním okresu, kde zásilka byla podána, nebo v okresu jiné pošty a neudělí na to, majili v okresích, jichž se tyto, strany zásilek není níže poslaných přechod jiné odchytili se předpisy.

Článek 43.

Maschů se může na zásilky vybrati.

U každé pošty jednotě může se na účet každé jiné pošty jednotě vybrati na zásilky až i 50 tolarů nebo 75 sl. (87½ sl. r. 6.).

K zásilkám, které zasazeny jsou sumou nějakou, která se má na ně vybrati, přikládá se mají listy upitečné. Suma však nesmí se v náleží, kde zásilka byla podána, dříve vydání, nežli přijde nazpět list upitečný, na úkol jest poznamenáno, že zásilka byla vyplacena.

Zásilky, na něž se má suma nějaká vybrati, nesmí se, nebyrly vyplaceny, čerati déle 14 dní. Po povíd listy této mají se zásilky nevyplacení poslati nazpět tam kde byly podány.

Za zásilky, na které se má suma nějaká vybrati, bývá se kromě porta obyčejného, k ruce pošty, která na ně sumu nějakou vydá, poplatek 1 sl. gr. nebo 3 kr. jakožto minimum, jinak ale se sumy za zásilky vybrané na každý tolar nebo na každou část tolaru ¼ sl. gr. a na každý slatý nebo na každou část slatého 1 kr. Napřed platí porta nebo poplatek není potřeba.

Při zásilkách upitečných nepočítá se za odesláni nazpět poplatků ještě jednou. Při expedici sum na zásilky vybraných a poplatků a nich lepší jest též, čerati se na dnování a připředání cíleho porta. Zásilky, jestli zasazeny jsou sumou nějakou, která se má na ně vybrati, dopravování se mají vybrané poštou povozal, vyjímajíc ty pří-

padu, kde při pašních jednotkách není žádná expedice pošty povolená. Záleželi zásilka ve psaní, platí se s ní minimální taxa pošty povolená.

Článek 64.

Mucheli se může v hotovosti vplatiti.

U každé pošty jednotní může se až i 10 tolarů nebo 15 sl. (17½ sl. š. rýnsk.) k tomu konci vplatiti, aby se příjemci, v obvodu jednotním bydlícím, opět vyzplatili. K tomu, co se vplatilo, musí se připojit psaní nebo adresa, na něž jest příjemce úplně jasnou.

Samá poselství se vyzplatí hned, jak má psaní nebo adresa dojde poštu toho místa, kam ona neb tato svídká. Nemá-li posla ta okamžitě tolik peněz může se na vyzplacení řídati teprv tehdy, když se byla psaní opatřila.

Porto a poplatek může se při takových zásilkách buď napřed zaplatiti, nebo se může adresátovi ponechati, aby je zaplatil.

Dopravování dle se poštu povozní, vyjímaje ty případy, kde jsou pošty jednotní bez expedice pošty povozní. Porto se za to platí minimem porta pošty povozní. Kromě toho vybírá se s takových vplacených hotových peněz poplatků: jakože minimum 1 stř. gr. nebo 2 kr., jinak ale se sumy vplacení s každého tolaru nebo s části tolaru ¼ stř. gr. a s každého slatého nebo s části slatého ½ kr.

Poplatek ten může ta psaní, která vyzplácí.

Náhrada za vplacení toto v hotových činí se tak, jako náhrada za frančo další.

Při zásilkách zpátečních nepřibírá se za cestu zpáteční ani porta ani poplatek.

Článek 65.

Ustanovení obecná.

Náleží více káček k jedné adrese, pošliti se za jeden každý usazený kus pro sebe taxa včasná a hodnotná.

Článek 66.

Listy adresní k zásilkám jasnou poštu povozní nemají vůbec včasná více než jednoduše psaní a v tom případě neukládá se na ně žádného porta. Přijeli vyjímkou též adresní list, má se pakliče za včasná kus povozní a má se zaňho bráti minimální taxa náhrady.

Článek 67.

Každý má toho vůli, zásilky poslati na poštu nefrančování, nebo je úplně frankovati až do místa, kam jsou určeny.

Článek 68.

Poplatky potvrzovací a jiné vedlejší nemají se ta, kde jsou, nad nynější míru zvyšovati, a není takové poplatky uvažiti.

Článek 69.

Parte účtuje se dle předcházejících ustanovení tarifních zvlášť na celý kus cesty, po kterém se vše v obvodu jedné každé správy dopravuje.

Článek 70.

Zásilky, ježto přicházejí zpět a jedná jsou díla, jsou podrobeny poplatkům dle cesty, která se musí při dopravování tam i zpět konat.

Článek 71.

Jak se má nakládat se zásilkami, jízdními poštou povazní při podávání i dodávání jich, a tam platí nařízení v každém jednotlivém okrese dává.

Žádná pošta jednotná nemá zásilek takových, které jí jiná pošta jednotná přiváze, na tu přivázu vrátit, le předpisové o přijímání a zapakování v okrese pošty přijímající jsou rozdílné od předpisů, platících u pošty odesílající.

Co se týče usazení a registrování zásilek, jízdních po poště povazní, vydají se ve všech nejvíce ve všech okresích jednotných následující předpisy.

Na každé zásilce, jízdní po poště povazní, ježto se posílá z jednoho okresu jednotného do druhého, musí se u pošty v místě podávání poznamenati jméno tohoto místa podávání a číslo, pod kterým zásilka do rejstříku přijímacího (protokolu podávání) byla napsána. Jméno místa podávání a dotčené číslo mají se jakožto známky té zásilky, dokud se tato obvodem jednotným dopravuje, bez změny ponechati, a mají býti napsána na všech kartách, do kterých zásilky v běhu tohoto dopravování jsou napsány.

Jméno místa podávání poznamenati se na kusech nákladních přilepením cedulky, na něž jest jméno toto vytištěno, na psaní s psaní a na psaní adresních ale vytištěním kolka. Číslo buďti na všech zásilkách, jízdních poštou povazní, a také na psaní adresních k nim příslušejících účelovými cedulkami poznamenáno.

Článek 72.

Všechné zásilky s psaní a jiné zásilky, jízdní poštou povazní, ježto se posílají mezi poštovními úřady a poštami jednotnými, které jsou úřední nebo úřadu nebo pošty odesílající navždy a poště úřední své vlastností poznamenané, odhývaj se vůdce bez parts.

Článek 73.

Při rozdílném tranzitním oběhu poštou povazní stane se shodností strany toho, aby se, pokud se to dá člásk, uvedly karty tranzitní.

O rozhodování skrze rozsudi.

Článek 74.

Vaznítky o tom, jak se náležitě má některého ustanovení ve zákoně jednotné, uply, ježto se obopojm nárokování nezpůsobí, má se strany toho upřisčiti roz-

hodnotí strany rozsah, jímž se veškeré správy pohraničí napřed již podrobují, a to v ten spůsob, že v jednom každém případě každá strana zvolí a jednoty jednu administraci pohraničí, jelikož ve věci té není shodnosti, na rozdílho, a tyto dva rozsahy přivznesou na to k sobě shodně, ve věci té shodností uznají jednotu správy pohraničí. Pakli by se rozsahy neshodli shodností o správu, jelikož se jim má přidati, má každý z nich ustanoviti jednou kandidáta, a mezi tímto rozhodne se losem.

O dalším rozšíření jednoty.

Článek 75.

Další rozšíření jednoty a ústřední obecných úprav, stejného zákonodárství a pravidel užívá se německé konferenci, jelikož se čas od času uchází bude.

Konference tato shodí se s plasmocnickými veškerých úprav pohraničních, které jsou idy německo-rakouské jednoty pohraničí.

Každá z dotčených úprav pohraničních má právo, vyslati ku pohraniční konferenci vešlého plasmocnicka nebo ustanoviti násto něho plasmocnicka jiné správy, aby byl piben prospěchu jejího.

Jednotou pod vyřazenou vyší ratifikace jest potřeba ku všem ustanovením, jelikož se týkají těchto záležitostí:

1. jak dlouho má trvati a nač se má vztahovati smlouva tato,
2. máli se uzavřiti tažá jednotu a co k ní náleží, jmenovitě také poplatky přechodní a jiné,
3. kde má bráti a jak se má říšiti pošta,
4. kterak má jednotu přístěti na vešlé pohraniční zákonodárství jednotlivých zemí jednotných,
5. co má býti osvobozeno od pošta,
6. jaké úmluvy se staly strany postavení k očním zemím, a
7. které rozhodnutí se stalo od rozhodčí na příčinu vyřek, jelikož nastaly při ústřední některého ustanovení smlouvy jednotu.

V případech ústřední záležitostí není potřeba vyší ratifikace, když se tři členové hlasů uzavřouji a návrhem. K všem, týkajícím se pravidel, jest toliko absolutní většiny hlasů potřeba, aby se přijaly a ve skutek uvedly.

Při zavěšení poště většiny hlasů přehodí hlas toliko poslanečím přítomným, a hlas uzavře se na náhodu převáti.

Kdy bude ratifikována a jak dlouho má trvati smlouva tato.

Článek 76.

S uzavřením této bude ratifikována do konce února 1883.

Ve slávek vjezd dne 1. dubna 1862 a sláskano v platnosti až do konce roku 1862 a od té doby i dále a vřtkadno výpořádí ruk napřed.

V Bečíně dne 5. prosince 1861.

Za Rakousko	(L. S.)	Max Löwenthal.
„ Prusko	(L. S.)	Jindřich Schmückert.
„ Bavorsko	(L. S.)	Karel Adolf Meiner.
„ Sasko	(L. S.)	Josef Baumann.
„ Hanoveriánsko	(L. S.)	Bruno z Schimpffa.
„ Württembersko	(L. S.)	Hr. Aug. Bedřich Friesland.
„ Badénsko	(L. S.)	Theodor Kapp.
„ Holštýn	(L. S.)	Arn. F. sv. p. z Reitzenšteina.
„ Lucembursko	(L. S.)	Jan Vilém Ahlmann, doktor.
„ Brunsvicko	(L. S.)	Jan Ulvelling.
„ Meklenbursko-Šverínsko (L. S.)		Hedř. K. Aug. Ribbentrop.
„ Meklenbursko-Střelická (L. S.)		Hedřich z Pritzbuera.
„ Oldenbursko	(L. S.)	Hedřich Vilém Boeckus.
		Hr. Aug. Bedřich Friesland.
		vi substituceis.
„ Lubek	(L. S.)	Theodor Curtius, doktor.
„ Břema	(L. S.)	Arnold Duckwitz.
„ Hamburk	(L. S.)	Karel Gustav Hencke.
„ sbřad poštovní Thurn-a		
Tasinský	(L. S.)	Albert Karel Müller.

pročž My preskoumavše vsěkera ustanovení smlouvy této, schválili a obřihli jsme ji, i přisřbujeme sloven Našim cisářským za Nás a za násťapee Naše, že ji dle celého znění jejího věrně budeme zachovávatí a že ji dáme zachovávatí.

Na potvrzení toho jsme se v listině této vlastně rukou podepsali, a pečel Naši cisářskou jsme k ní přitisknouti dali.

Stalo se v Našem cisářském hlavním a sídelním městě Vídni dne 17. března léta Páně tisícího osmístího padesátího druhího, panování Našeho roku čtvrtího.

Frantěšek Josef.

Schwarzenberg n. p. pedm.

Z seřryšlho vlastního rozkazu Jeho Veličestva:

J. ryřř z Liechmann-Petersfeld n. p.
a. k. sbřeský a nářstřovní rada.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska XLII.

Vydán a zveřejněn dne 10. srpna 1853.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XLII. Stück.

Ausgegeben und verkauft am 10. Juli 1853.

Číska XLII.

Vydána a rozvolána dne 10. července 1853.

135.

Vyročení, vydané od ministerium práv dne 15. června 1853.

pro ty samé krasné, v kterých má platnost již trestní od 15. ledna 1850,

jinak se ustanovuje, že podle smyslu řádu trestního od 16. ledna 1850 vyšetřování úřední proti křivotáčím přivádí okresnímu soudu okresnímu.

Aby se odstranily pochybnosti vícekrát vzalé, ustanovuje se tímto, že vyšetřování úřední, které se podle nejvyššího rozhodnutí od 13. března 1847, vyhlášeného dekretem dvorské kanceláře od 17. dubna 1847*) proti křivotáčím má přede vstoupit, v těch krasných zemích, v nichž platnost má řád trestní od 17. ledna 1850, dle smyslu tohoto řádu trestního nepřivádí soudní konkursnímu, nýbrž okresnímu soudu okresnímu, poněvadž při tom vždy činiti jest o vyšetřování přepoutané na příčinou podezření, že tu jest křivota lehkomyšlná nebo podvodná.

Pročel má instance konkursní o každém prohlášení konkursu bez přitaku dáti vědět státnímu nástupci, úřadovně u příslušného okresního soudu okresního, a na státního nástupce náležá, aby učinil soudci vyšetřovacímu návrhy příslušné, jak se má vyhlášením přede vstoupit.

Co se týče řízení samého, jsoucivě učinil křivotáče, mají býti pravidelně ustanoveni, zkušeni v řádu trestním.

Krasno n. p.

136.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 23. června 1853.

pro vše nuzníkové, výjimky řízení veřejné.

Jinak se ve vzájemné a ministerium řízení políciá lžh jednací, když se říčí na náze, učinil veřejně papíry účelů a mince, jako se vidí býti návrhující, jsou nepravé, a strany toho, kdo se falsifikáty takové po skončeném vyšetřování trestním mají zkušeni.

Aby se k místu přivedl stojaj lžh jednací, když se říčí na náze, učinil veřejně papíry účelů a mince, jako se vidí býti návrhující, jsou nepravé, a aby se odstranily pochybnosti, vzalé o tom, kdo se falsifikáty takové po skončeném vyšetřování

*) Ve řízení náležá a učinil políciá, st. 31, str. 51.

trestiti mají schovávat, vidí se ministerium práv ve vzájemní s ministerium financí nařídit:

§. 1.

Aky se v případech napodobování nebo falšování veřejných papírů důležitých stýho nálezu o nepravosti jich a další zprávy, jakým způsobem se napodobování neb falšování stalo, a zdálo se takové napodobení neb zfalšování papíry již někde objevily, mají se soudně trestati první instance, jímž vyšetřování přelohy, a v těch zemích korunních, kde lid trestati od 17. ledna 1850 má ještě platnost, soudně vyšetřující obřádku stáze představeného toho soudu, k němuž náleží, bez prostřednictví vyšších úřadů soudních, když jest činiti o úvěrní papíry, ješto vydal stát, přímo k ministru financí, když ale činiti jest o bankovky, k ředitelství vřh. vřh. národního banku.

§. 2.

V případech falšování mincí mají se soudně a soudně vyšetřovací taktiké přímo obřádku k c. k. úřadu mincovnímu, v té které není korunní úřadování (zemskému mincovnímu úřadu právnímu, direkcione della zecca), i ustanovují se úřadům soudním v těch zemích korunních, kde úřadu takového není, následující c. k. úřadové mincovní, aby a nich za zprávy, v §. 1. dotčené, žádali, a stáze

pro Rakubsko zemský mincovní úřad právní v Linci,

pro Slensko týž úřad v Brně,

pro Krakubsko a Bukubinu týž úřad ve Lvově,

pro Dalmatsko týž úřad v Terestu,

pro vojvodství Selské a knížk Terešský c. k. mincovní úřad Břichradský v Sedmibrodsku.

§. 3.

Po skončování úřadním jednání trestiti mají se za příčinou dalšího schování jich falšifikáty státních papírů důležitých zaslati k ministru financí, falšifikáty bankovk k ředitelství národního banku, a falšifikáty mincí k c. k. kancelari mincovnímu úřadu ve Vídni, a to se všemi se složkou pochůzovacími věcmi, nástroji, přípravovými materiálemi a t. d. a taktiké přitom.

Taktiké se mají soudně rovněž přímo obřádku, když toho shledají potřeba, by žádali falšifikáty v schování již potopené nebo věci se složkou pochůzovací k opřítování úřadům státním zaslati.

§. 4.

Napodobování nebo zfalšování úvěrní papíry a mince mají se vždy poslati prostředkem c. k. poštovního vozu.

§. 5.

S předpisem, že se mají zločínk za jevo příhlá falšování veřejných důležitých papírů a zločínk vyšetřování v nich za ně se vztahujícího za jevo příhlá důležitosti okolnosti správcem zemským a presidium soudů vřebních ustanovovati, má tam, kde předpis ten posud má platnost, sežiti.

137.

Nářízení, vydané od ministerium finanční dne 29. června 1852,

pro vlněný materiál kování společného zboží celého.

Jižto se garantována vlněná materiál kování, jmenovitě v odd. 33. lit. d) tarify celní od 6. listopadu 1841. a ustanovuje, kterak se předem jíti má při vyřizování těchto kování, zejména kamfilu.

Ministerium finanční vidělo se ustanoviti ve srozumění s ministerium tržby, že látky, zejména garantovaná, garantována nebo garantována koncentráce (slibná měřena), vlněná materiál kování, v odd. 34. lit. d) tarify celní od 6. listopadu 1841 jmenovitě, a že se tedy při dávání jich a jednání centrální vlády i také vyřizování má cla 45 kr., pak že se tekutina holavá, pod jménem kamfilu v obchodu přicházející, která skládá v rozpuštěném stavu v oleji terpentýnovém, pohlediti má podle odd. 28. lit. a) tarify celní za výrobek chemický, zejména nepojmenovaný, a že se tedy při dávání z centrální celního vlády také vyřizování má cla pět zlatých.

Ustanovení toto, jelikož se strany garantování od abecedního seznamu zboží k tarifi celní náležejícího odchyloje, vyhláše se s tím dohodeno, že má vzejti ve skutek toho dne, kteréhož každému členu celního prostředkem členu představeného bude dodáno.

Baumgartner n. p.

138.

Nářízení císařské, vydané dne 3. června 1852,

pro celní zájmy,

vztahující se k společenství zemědělské země vojskových.

Aby se předělaly vhodné výsledky, jelikož z neobmezeného rozdílné společenství zemědělské na velkém množství starých vojskových výřezů i dílůvků vzejtí mnoho, vidí se M., ustanoviti strany 2. 1. řádu zemědělského, vyhlášeného patentem od 25. ledna 1850 (Zák. říšského č. XXIII, díle 51.), slyšev Mě ministry a vyslyšev Mě radu říšskou, takto:

Skutečně důstojníci, jak aktivní tak i na penzi daní a mužstvo starých bojovníků nejsou společní k zemědělským.

Nářízení toto má vzejti v platnost v osmi dnech po vyhlášení jeho v Říšském říšském, než se vztahování má na jednání zemědělské díve předem vstati.

Mým ministerium vojskovení a pře jež ukoleno, aby nářízení toto vstoupilo ve skutek.

František Josef n. p.

Mr. Buel n. p. Czarich n. p. Krauss n. p.

Z nejvyššího nářízení:

Krauss n. p.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 3. července 1853,

pro království Dalmatské.

Výňatek se úložením listin soukromých a notářských, vydávaných jich a poplatků na to.

Jeho c. k. apošt. Veličenstvo učinil nejvyšším rozhodnutím od 22. června 1853 schváliti následující ustanovení:

§. 1.

Notářství v Dalmatsku mají právo, bráti v důvodě opatrování notářského posledního polžení, něžní i jiné listiny velikého spůsobu, kterých se jim odvádají.

A však posledního polžení, které se notářství toliko v obálce nebo zapečetěné odvádí, a vůbec a všecko jen sluší, nemá platnosti listiny notářské, rovněž jako ji nemá jiné listina, odváděná toliko ku schválení.

§. 2.

Notář přinesen jest, napsati a takovém úložením listiny spis notářský a vydati ukádateli podle žádosti jeho buď autentického vyhotovení spisu toho, nebo víren opatřový přepis listiny úložené a potvrzením, že byla úložena, nebo pouhé obdržení potvrzení.

§. 3.

Posledního polžení nebo jiné listina, ježto byla notáři pouze ku schválení odváděna, nemá býti směle v žádném koliv jazyku, pokud neustane potřeba, aby listina sama byla přeložena.

Strany spisu notářského, ježto byl na příhovu úložen úpisem, platí předpisové, vydané o napsávání spisů notářských vůbec.

§. 4.

Ukádatel směle, přivzavna dva svědky, listina, pouze ku schválení odváděna, vždy musí napsati vůči, a má to, že listina spít obdržel, na spise ukádacím potvrditi. Uložiti listina pouze pod opatrování, směle ukádatel ustanoviti osobu, která se k lidem její má vydati. Vydáti se listina ustanovené osobě této, má se o tam, přivzavavši dva svědky pro důvěřivost, že jest to ta pravá osoba, napsati spis vydavací, a na spise ukádacím má se připomenuti, že se tak stalo.

§. 5.

Když se ukládá listina nějaká, ježto není posledního polžení, ke spisům notářským, má se platiti:

1. Za napsání spisu ukádacího 30 kr.
 2. za schválení listiny úložené platí se ukládatel tary 15 „
- má-li listina úložená více píti a směle dvouděti archů 40 „

Při spisech ještě občerstvějších považuje se, že se ukládání a notář mohou uskociti c to, meškali se má na schválení platiti.

4. Za potvrzení přijímání a prosté potvrzení ukládací platí se má 20 kr.

Za autentické vyhotovení spisů ukládacích nebo za návrh spíšeňý přepis listiny uložené mají se platiti platy obyčejné.

§. 6.

Při vydávání listiny a notáře uložení má se platiti;

a) za napoleň spisů vydávacích (§. 4.) 30 kr.

b) potvrdě strana jen na spise ukládacích, že ji listina byla vydána 15 „

§. 7.

Náhoním tito rozumě se náhoně v předpisu §. 34. prozatímného řádu notářského, vyhlášeného oznámením guberniálním od 15. května 1927, č. 9213—3022 pro Bukovatsko, a článkě 23. a 24. připojeně k návrhu tarify platě, se se týče ukládací a občerstvě posledních potvrzení a platě, ježto se na ně mají dávat.

Krauss n. p.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číslo XLIII.

Vydán a rozveščen dne 14. srpna 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

des

Kaiserthum Oesterreich.

XLIII. Stück.

Abgegeben und verendet am 14. Juli 1852.

Číska XLIII.

Vydána a rozvolána dne 14. července 1852.

140.

Vynesení, vydané od ministerium finanční a tržby dne 30. června 1852,

jehož se vztahuje, že se učinělo ustanovení strany služební matriky loďstva na jeze Pád.

Mezi c. k. státem Rakouskou ze strany jedné a společností plavby parní Lloydů rakouského ze strany druhé, uzavřela se úmluva v příčině služební matriky loďstva pod jménem „floty Pádské“, záležejícího z loď parních a vlečných, na jeze Pád a na vodích, které řeka tato spojuje s Benátkami, Milánem a jezerem Lago maggiore.

Loďstvo toto užívá se na ten účel, aby se vyhovělo potřebám nedostatku rybných, dostatečných a lehkých prostředků dopravních po vodích vnitřních království Lombardsko-Benátského.

Linie, po kterých loďstvo toto provozováno bude jezditi, jsou:

- a) Laguna při měřině Benátské až do Benetola,
- b) příliv od tohoto místa až do Kavanaty,
- c) řeka Pád od tohoto místa až do úst řeky Tíbia,
- d) řeka Tíbia od úst až do Pavie,
- e) příliv Pavianský,
- f) příliv Naviglio grande,
- g) řeka Tíbia od přílivu Naviglio grande až do jezera Lago maggiore.

Společnost plavby parní Lloydů rakouského vstala na sebe povinnost, že zatím a nejdříve v téhož roku budoucího postaví malé loďstvo, záležející ze dvou loď parních pro jindy osobní, a několik kadeř bude mít sílu 100 koní, a ze tří loď parních pro službu vlečné na jeze Pád, a několik kadeř bude mít sílu 150 koní, pak ze dvou loď parních, největších síly 40 až 50 koní, pro službu vlečné v lagunách mezi Benátkami a Chioggi, ze tří parních loď železových ke spojení Tersta a Kavanaty del Po, a konečně ze čtyřiceti a poslé patnácti i více loďek vlečných, a že bude s to počínati, aby loď a stroje byly vždy v dobrém stavu.

Administrace jím ustanovuje se výhradně Lloydů.

Vláda opatří naproti tomu loď tyto skrze c. k. sbor flotilní úplně matrikou, vyjmaže správce strojů, konduktory a agenty.

Loď budou se poháněti na c. k. loď vlečné a pakovní, a jakožto takové budou poháněti zvláštních výhod.

141.

**Vyšešení, vydané od ministerium záležitostí duchovních a vyučování
dne 30. června 1852,**

pro království české, Moravu, Slezsko, Rakousko pod a nad Rádí, Salcbursko, Tyrolsko, Krájinsko, Přimolí a Bukovina.

Jižšie se vysvětluje vyšešení ministerium od 15. máje 1852. týkající se práva k penzi profesorů theologických, a diecézních učebních ústavů na některou z. k. univerzitu pruských.

Podle nejvyššího rozhodnutí od 26. června t. r. vysvětluje se při 2. ministerijského vyšešení od 15. máje 1851 (Zak. Mlak. Sled 215.) takto, že se profesorům na učebních ústavech diecézních, když byli povoláni na profesory theologie na některou z. k. univerzitu, čas služby, který strávili na učením ústavu diecézním, se se týče práva k penzi, v každém případě má počítati, nebodie na rozdílnost platů na fakultních theologických.

Za ministra podekretal státní:
Helfert n. p.

142.

**Vyšešení, vydané od ministerium tržby, průmyslu a starby veřejné
dne 1. července 1852,**

Jižšie se vysvětluje Jižšie polízení na dvoře přístěti roku 1850.

Jižšie polízení na jednobo konč a jednoduše pošta ustanovuje se, počínaje od 16. července 1852, takto:

v Dolních Rakousích na	1 zl.	6 kr.
„ Rakousích nad Rádí	1 „	4 „
„ Salcbursku	1 „	6 „
„ Štyrsku	1 „	4 „
„ Přimolí (Teretu)	1 „	8 „
„ Korutaansku	1 „	6 „
„ Krájinsku	1 „	6 „
„ Českých	1 „	2 „
„ Moravě	1 „	2 „
„ Slezsku	1 „	2 „
„ Bližší a Krakovekem a Bukovinu	1 „	— „
„ Uhřích	1 „	— „
ve vojvodství Selském a banátě Temelském	1 „	— „
v Sedmihradsku	1 „	— „
„ Tyrolsku	1 „	10 „
„ Civilním Chorvatsku a Slavonsku, vyjmaje okres hornický	1 „	2 „

v okresu hornickém (Přemol čarvatském)	1 sl. 8 kr.
„ čarvatsko - slavonské Hranici vojenské (vyjímaje okres pluku Otočického, Ogulinského a Lišského, pak okres kom- munity Seiskí)	1 „ 3
„ okresu pluku Otočického a Ogulinského a okresu komunity Seiskí	1 „ 8 „
„ okresu pluku Lišského	1 „ 10 „

Poplatek za krytí vůz stanoviti ustanovuje se na polovici a za vůz nekrytý na čtvrtinu jedného, ješto vynášeno jest za jednoho koně a jednoho počtu.

Zprávisel postřihovani a kolomanse rovněž se.

Baumgartner n. p.

143.

Nařízení, dané od ministerium zemědělní a hornictví dne 5. července 1853.

Jinále se ustanovuje, že se c. k. horní hejmanství plevniel má a Jichimova do Chemotova, a že se okres úřední, příkazný c. k. hornímu komisařství v Teplicích má rovněž.

Prodlázeje k jeviti se potřebě veřejné, kterák tako vyhledává, aby se v okresu horního hejmanství Jichimovského sídlo úřadu říšského plevneno a nejkrájnějších hranic okresu a země do místa, ješto by leželo více v prostředku okresu a blíže říšských podnikání hornických, a aby se okres úřední, příkazný k hornímu komisařství Teplickému, přiměřeně rovněž, ustanovuje se vzhledem na raženi, v následku nejvyššího patentu od 7. března 1850 dne 14. března 1850 (Zák. říšského č. XXV., díle 123.) vydané, takto:

§. 1.

Úřední sídlo c. k. horního hejmanství, ješto se vztahuje na kraj Chebský a Českobudský, plevniel se a Jichimova do Chemotova.

§. 2.

Z úředního okresu c. k. horního komisařství Teplického odložaji se okresní hejmanství Mastecské a Žatecké v kraji Chebském, a příkazaji se přímě k úřednímu okresu horního hejmanství.

§. 3.

Až do toho času, kdežto ustanovení toto bude provedeno, kterýžto čas se prodlži oznámě, vlastněk nyníjší plánské úřední c. k. horního hejmanství Jichimovského a c. k. horního komisařství Teplického v meci své.

Thunfeld n. p.

Vyšešení, vydané od ministerium záležitosti zahraničných dne
9. července 1852.

pro císařský ústní rozkaz,

vzhledem ke smlouvě mezi Rakouskem a Sardinií o úplné osvobození sáňkarské
majetnosti obepoté.

Císařská vláda Rakouská a královská vláda Sardinská uzavřely se obopojněm prohlášením
ministerií, dne 19—21. června t. r. v Turíně výslovně, že se zrušuje omezení,
ježto v čl. VIII. smlouvy rakousko-sardinské ode dne 19. listopadu 1824 o osvobození
sáňkarské, ustanoveno jest strany obchodníka, kteří jde do pokladnic stávkových a
kornovních, a že jsou podlételetí, ježto se ze státu jednoho vykáží do státu druhého,
i úplné osvobozeny od všechých dávek společně toho, pročel nemají podlételetí po-
dřobeny býti náležející jízdy poplatků a břemenem, kromě těch, kteří v stávkých
případech přibážíci vlastně státu povinni jsou podle zákonných ustanovení odváděti k
pokladnici státu a těch podlételetí, ježto stávkou v taxemku,

Mr. Buel n. p.

Čísťka XLIV.

Vydána a rozsílána ve vydání pouze německém dne 24. července 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 28. srpna 1852.

145.

Smlouva železniční mezi Rakouskem, Státem církevním, Modenou,
Parma a Toskanou.

Od plomocníků ríš, jichž se týká, podepsána v Římě dne 1. května 1851, ratifikace
vynálezky tentěž dne 18. srpna 1851.

My František Josef První,
z boží milosti císař Rakouský;
král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dolnatský, Chorvatský,
Slavonský, Haléský, Vladimířský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský;
velkovojvoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Saleberský, Štyrský,
Korutanský, Kraňský, Bukovinský, Herzo- a Delnoslezský; velka-
kníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habshurský a Tyrol-
ský a t. d. a t. d.

Víděma činíme a vysvědčujeme tímto všem a jednemu každému,
komuž na tom záleží:

Jakož mezi plomocníkem Naším a plomocníkem Jeho Svátosti, a
Jeho císařské a královské Vysosti, velkovojvody Toskánského, jakož
i Jich královských Vysosti, vojvod Modenského a Parmanského za příčinou
střízení dráhy železné, ježto by, jdouc přes zemi Parmskou a Moden-
skou a zemi svatě stolice, železnicí rakousko-lombardské spojevala a
toskánskými, tádná smlouva v Římě dne 1. května roku tohoto uzavřena
a podepsána jest, kteráž v tato slova zni:

Převodní text.

Překlad.

In nome della santissima ed indivisibile
Trinità!

Ve jménu svatě a nerozdílné Trojice!

Sua Santità,

Jeho Svátost,

Sua Maestà l'Imperatore di
Austria, Re d'Ungheria e di Boemia
ecc. ecc. ecc.,

Jeho Veličenstvo Císař Ra-
koušský, král Uherský a Český atd.

Sua Altezza Reale l'Arciduca,
Duca di Modena ecc. ecc. ecc.,

Jeho královská Vysost arcí-
vojvoda, vojvoda Modenský atd.

Sua Altezza Reale l'Infante di
Spagna, Duca di Parma ecc. ecc.
ecc. e

Jeho královská Vysost infant
Španělský, vojvoda Parmenský atd. a

Sua Altezza Imperiale e Reale
l'Arciduca, Gran Duca di Toscana
ecc. ecc. ecc.,

Jeho c. k. Vysost arcívojvoda,
velkovéjvoda Toskánský atd.

animati dal desiderio di procurare ai
rispettivi Stati i vantaggi che possono loro
resultare dall'apertura di una strada desti-
nata a congiungere le reti di strade ferrate
austro-lombarde con quelle delle con-
sistenti strade esistenti in Toscana, hanno de-
terminato di doverne a tale effetto alla stipu-
lazione di una Convenzione speciale, ed
hanno a tal fine nominato in Loro Plenipotenziari:

čítající sobě, aby státním svým opatřili
těch prospěchů, ježto ze založení koleznice
ka spojení koleznice lombardsko-berátských
se koleznice Toskánskými vzniknouti mo-
hou, uzavřeli na ten účel, že vojéno ve
základě smlouvy, a jmenovali k tomu komi-
plomonoský svými:

Per parte della Santa Sede:

ze strany svatě stolice:

Sua Eminenza il signor Cardinale Giu-
cuno Antonelli, Pro-Segretario di Stato
di Sua Santità.

Jeho eminenci pape kardinála Jakuba An-
tonelliho, místopředsědce státního Jeho
Svátosti;

Per parte dell' Austria:

ze strany Rakouské:

Il signor Conte Maurizio Nicola Esterházy - Galantha - Ferchtenstein,
Gran Croce dell'Ordine Pontificio Piove, di
quello Grandecale di S. Giuseppe di Tos-
cana, di quello Reale di S. Genaro delle
due Sicilie e dell'Ordine Costantiniano di
S. Giorgio di Parma, Ciambellano di Sua
Maestà Imperiale e Reale Apostolica, Sua
Invitato straordinario e Ministro plenipoten-
ziario presso la Santa Sede.

papa hraběte Mořice Mikuláše a Ester-
házy - Galanthy - Ferchtenšteina,
velkokřížníka papežského řádu Píve, vel-
kovéjvodského toskánského řádu sv. Josefa,
kr. sicilského řádu sv. Jursáše a kon-
stantinského řádu sv. KK Parmenského, Jeho
c. k. Veličenstva komorníka, mimořádného
vyslance a plnomocného mínístra u svatě
stolice;

Per parte di Modena:

Il signor Conte Francesco Malaguzzi, Tenente Colonnello e Ciambellano di Sua Maestà Imperiale Reale Apostolica, Cancelliere di 2. Classe di S. Anna di Russia, Commendatario dell' Ordine Pontificio di S. Gregorio Magno, e di quello di S. Giorgio della Russia, Cavaliere di 3. Classe dell' Aquila rossa di Prussia.

Per parte di Parma:

Il signor Dottore Marco Aurelio Onesti, Commendatario del sacro anglico imperiale Ordine Costantiniano di S. Giorgio di Parma, e del Reale Ordine di Francesco I. delle due Sicilie, Consigliere di Stato effettivo, Ministro di Stato pel Dipartimento delle finanze.

Per parte della Toscana:

Il signor Consigliere Giovanni Baldassaroni, Senatore della Toscana, Cavaliere dell' Ordine insigne e militare di S. Stefano Papa e Martire, Cavaliere Gran Croce dell' Ordine del Merito sotto il titolo di S. Giuseppe, Gran Croce dell' Ordine Imperiale Austriaco di Leopoldo, Gran Croce decorata del gran Cardone della sacra Religione ed Ordine militare dei S. S. Maurizio e Lazzaro di Sardegna, Gran Croce dell' Ordine Pontificio di S. Gregorio Magno, Gran Corsone dell' Ordine di S. Genaro delle due Sicilie, Senatore Gran Croce del sacro anglico imperiale Ordine Costantiniano di S. Giorgio di Parma, decorato della Croce di prima classe pel Merito civile dell' Ordine Parmense di S. Ludovico, Ciambellano di Sua Altezza Imperiale Reale il Gran Duca, Suo Ministro-Segretario di Stato pel Dipartimento delle finanze, del commercio e di lavori pubblici, Presidente del Consiglio dei Ministri ecc.

se strany Modenské:

páns braběta Františka Malaguzziho, podplukovníka a kanovníka Jeho c. k. apoštolského Veličenstva, rytíře ruského řádu sv. Anny třetí III., komandýra papežského řádu sv. Řehoře Velkého a křesť. - Římského řádu anebo spjání, rytíře pruského řádu červeného orla třetí III.;

se strany Parmaké:

páns doktora Marka Aurelia Onestiho, komandýra konstantinského řádu sv. Jiří Parmenského a kr. řádu obou Sicílií Františka I., skutečného státního rada a ministra státního pro oddělení finanční;

se strany Toskánské:

páns rada Jana Baldassaroniho, senátora Toskánského, rytíře toskánského řádu sv. Štěpána, rytíře velkokřížního řádu námořního sv. Josefa, velkokřížníka císa. rakousk. řádu Leopoldova, velkokřížníka sardinského řádu sv. Maurice a Lázara, velkokřížníka papežského řádu sv. Řehoře Velkého, velkokřížníka sicilského řádu sv. Janáše, senátora velkokřížníka konstantinského řádu sv. Jiří Parmenského, majitele civilního kříže námořního třetí I. řádu sv. Ludvíka Parmenského, komovníka Jeho c. k. Vysosti arcivévodoty, ministerského státního sekretáře pro oddělení finanční, obchodu a prací veřejných, presidenta ministerstva státního.

I quali essendosi riuniti in Roma ed avendo esposti i loro pieni poteri, trovati in buona e debita forma e quelli scambiatisi, hanno convenuto e stipulato gli Articoli seguenti con la riserva delle ratifiche dei rispettivi Sovrani.

Articolo 1.

La Santa Sede, l'Impero Austriaco, i Duchi di Modena e di Parma, ed il Gran Duca di Toscana penetrati dalla importanza di agevolare i mezzi di comunicazione fra Loro Stati ed ampliare così le scambievoli relazioni di buona vicinanza, concordano la costruzione di una strada ferrata che assumerà il nome di

„Strada ferrata dell' Italia centrale“

e che partendo, per una parte da Piacenza si debba dirigere per Parma e Reggio, e per l'altra parte staccandosi da Mantova preceda ugualmente a Reggio, e di colà per Modena e Bologna a Pistoja ed a Prato, secondo che sarà riconosciuto più agevole e men dispendioso il passaggio dell' Apennino, congiungendosi infine, nell' una o l'altra di detta città, alla rete delle strade ferrate toscane.

Articolo 2.

È annessa alla presente Convenzione la carta geografica sulla quale è in colore azzurro tracciato l'andamento della linea con la quale collapsi il concetto espresso nell' Articolo precedente, fermo sempre quanto è in esse avvertito circa al punto nel quale la strada traversa l' Apennino per congiungersi alle strade toscane, ciò che si riserva, nel migliore interesse dell' impresa, a studi e verificazioni ulteriori.

ktehožito, amlodže se v Římě a odšlívě sobě vzájemně plánujícími sví, která byla v dobrě a náležitě formě sešitována, amlodžili se o tyto články a vyhradení schválení jich od vlád, ježto se týče:

Článek 1.

Svatá stolic, císařství Rakouské, vojvodové Modenský a Parmenský a velkovévodě Toskánský, jsouce přemyslěbni o důležitosti toho, aby se prostředkovně obchodní mezi státy Ježich usnadnil a aby se vzájemní dobří sousedské vztahy, uzavřeli jednoklasně, vystavili leženiční, ježto se bude nazývat

„Italská leženiční centrální“

a která z jedné strany, vycházejíc z Piacenzy, půjde přes Parma do Reggio a z druhé strany, vycházejíc z Mantovy, půjde též do Reggio, a odtud přes Modena a Bononií buď do Pistoje nebo do Prato dle toho, kde se přestoupení Apennin ukáže býti snadnějším a méně nákladným — a která se konečně z toho neb onoho z měst jmenovaných spojí se leženiční toskánskou.

Článek 3.

K amlodži této připojena jest mapa, na níž čára v článku předějším dotčená jest provedena a modrou barvou označena, připomenutí vlák, uličně v článku předějším strany místa, kde má leženiční za přiklínku spojení se s leženičními toskánskými jíti přes Apenniny, sčítati má v platnosti, a vlády sobě sčítavují ku prospěchu podniknutí toho předse vzíti širší studie a vyhledávání.

Articolo 3.

Il Governo Imperiale Austriaco si obbliga di ultimare a tutte sue spese e contemporaneamente alla strada che forma soggetto della presente Convenzione, le proprie strade ferrate tanto fino a Piacenza quanto fino a Mantova, permettendo in ambidue questi punti che le strade stesse si congiungano alla nuova strada centrale italiana.

Articolo 4.

Il R. Governo Toscano ugualmente promette che le proprie strade ferrate da Pistoja a Lucca, e da Pistoja a Firenze saranno ultimate contemporaneamente, se non prima, della nuova strada centrale.

Articolo 5.

La costruzione della strada ferrata per l'Italia centrale sarà affidata ad una o più Società intraprenditrici, a quelle migliori condizioni che sarà possibile di stabilire per diligenza della Commissione, di cui sarà parlato in appresso. — Frattanto i Governi interessati concordano fin d'ora di assicurare alla Società, o alle Società addiritte i seguenti beneficii e privilegi, cioè:

- a) protezione ed assistenza efficace per eseguire tutti gli studi e successivamente tutti i lavori necessari per condurre l'impresa;
- b) diritto di procedere per via di espropriazione coatta all'acquisto di qualsivoglia terreno o fabbrica che sia necessario per l'esecuzione della strada, come per l'erezione di tutti gli stabilimenti necessari al servizio della medesima, ritenute nella Società espropriante l'obbligo di indennizzare pienamente i possessori espropriati e garantire l'interesse a termini di giusti-

Článek 3.

Čiastková vláda Rakouská zavazuje se, že zároveň se stavbou železniční, a též v souladu této jest úst. dokoňt svým nákladem železniče vlastní jak do Piacency tak i do Mantovy, a povoluje, že se na těchto dvou místech k centrální železniči vládké mohou připojit.

Článek 4.

Kr. vláda Toskánská slibuje též, že železniče její s Pistoje do Luccy a s Pistoje do Firenze zároveň s novou železniči centrální má být buď dokončena.

Článek 5.

Stavbu centrální železniče vládké povolí se jedit nebo více společněstem podnikacím pod výminkami co možná nejvíce prospěšnými, kterých komise, o ní později bude řeč, má ustanovit.

Zatím ustanovily se vlády, účastníci s tout mající, že se společněstem nebo společněstem svým pojítl následující výhody a výsady, a sice:

- a) ochrana a úrodná podpora, aby se vládké vyhledával a pak práce vládké pěstse valí mohly, jichž k provedení podnikání toho jest potřeba;
- b) právo, přikročovat při nakupování jaké koli pozemnosti a jakého koli stavby, ježto buď k založení železniče, buď ku zřízení, údržbě, ku provozování jest potřeba, k vyřazení splněn dancování, při čemž se společněstem vyřazení má na se valí povinnost, že dá majitelům vyřazení svým úplnou náhradu a má právo býti a právních úroků a prodává podlé zá-

nia, secondo le leggi vigenti nei rispettivi Stati ed i sistemi praticati in altri casi congeneri;

c) privilegio esclusivo per la durata non maggiore i cento, intendami esclusivo che la maggiore o minore durata della concessione dovrà formare appunto articolo di negoziazione fra la Commissione e le Società concorrenti, e salvo in questo rapporto le dichiarazioni che si contengono nel successivo Articolo 24;

d) esenzione da qualunque imposta ordinaria, straordinaria o speciale sulla strada, suoi accessori ed esercizio della medesima, e libera introduzione franca di dazio o di altre gabelle per tutti i ferromenti, macchine, attrezzi ed oggetti strettamente ed esclusivamente necessari alla costruzione della strada, primo armamento ed attivazione della medesima; esenzione dal diritto proporzionale di cui fossero passivi tutti gli atti che la Società dovesse stipulare per la costruzione della strada, quali saranno registrati, o come dicesi, interessati col pagamento del minimo fra i diritti fissi stabilito dalle leggi dei rispettivi paesi. — È però ben inteso che la Società continuerà a pagare l'imposta territoriale sulla cifra per la quale i terreni o le fabbriche da essa acquistate figurano ai pubblici Catastri secondo la precedente loro destinazione;

knáh v státech, jichž se týče, přechod majetích a podle splátek, jichž se v jiných případech podobných užívalo;

e) výhradná výsada nejdlé na sto let, strany žeťoh se připomíná, že o tom, máli koncese tato trvať dlé nebo kratšej, bude se uváděti vyjednávatí mezi komisí a společností konkurencí, a výhradou prohlášení, v následujícím článku 24. obsažených, na to se vztahujících;

f) osvobození od všech obyčejných mýrnídných a uváděti daní a kolovnic i z příslušenstvím a provozování jindy po té, pak osvobození od cla a jiných poplatků dovozovních železa, stvoří, nářadí a věci, jichž přímá a výhradně k stavbě, k provozu státní stvoří vrchní a k tomu, aby se jinda po kolovnicích mobilu provozování, jest potřeba.

Osvobození od placení poplatků proporzionálních, jinh by listiny, kteréž společnost k stavbě kolovnic užívá, byly podobny, kteréž listiny vakra proti napravení nejmenšihho stábilho poplatku, jejíž zákonem z kteréž není ustanová, do knáh budou vloženy.

Rozumí se však samo sebou, že společnost bude platiti dále daní pozemní a pozemnosti a stavění od ní zahrnutých v tom číste, v kterémž dle dřívějšího ustanovení svého se veřejných knihách pozemních byly vloženy.

- c) garancie di un minimum di interesse sul capitale che, dentro certi limiti, sarà effettivamente impiegato nella costruzione della strada.

Articolo 4.

La compenso agli accennati beneficiari, la Società concessionaria, dovrà sottomettersi a tutte le condizioni ed oneri inerenti a simili intraprese e fra le altre a quelle che appresso:

- a) studiare gli studi preparatorii atti a scegliere e tracciare la linea stradale, entro un anno dal momento che verrà stipulato con essa l'atto di concessione. Eseguitamente per ciò che riguarda la comunicazione fra Bologna e la Toscana, la Società concessionaria dovrà studiare egualmente la linea fra Bologna e Pistoja che quella fra Bologna e Prato, onde porre i Governi in istato di scegliere quella più conveniente all'impresa, e per la linea da Bologna per la Porretta a Pistoja, come per quella dei Duca di Modena e di Parma potrà profittare degli studi che fossero già fatti, di contro al debito compenso verso i proprietari dei medesimi;

- b) incominciare contemporaneamente i lavori in cinque punti entro il termine di un mese da che la linea sarà stata definitivamente approvata, attaccando l'opera da cinque parti, cioè Pistoja, o Prato, Bologna, Modena, Piacenza e Mantova, dividendosi in modo tale, che la strada tutta debba essere terminata in quattro anni, decorrendi dal giorno in cui l'intera linea stradale

- c) Pajittini jistého minimum úroků z kapitálu, který v jistých mezích na stavbu kolektivní dráhy bude vynaložen.

Článek 6.

Za dotčené výhody bude společnost, již se dá koncese, povinna, podrobiti se všelikým výnoskům a břemenům, jakta a podobným podnikáním spojeny jsou, a zejména tímto:

- a) že vyhledánie předbití k vyrobení a navazení linie kolektivní dokončí v lětu jednoho roku, počínajíc od uzavření jednání koncesního.

Jinakostí bude společnost, již se koncese dá, povinna, proskomiti v přímě spojě mezi Bononí a Toskanou jak liní mezi Bononí a Pistoja, tak i liní mezi Bononí a Pratom, aby vlády zvoliti mohli liní, která podniknutí tomu bude přínosnější; co se týče linie z Bononie přes Porretu do Pistoje, jakož i linie ve vojvodětických Modenském a Parmenském, bude společnost moci učiti vyhledání již učiněných, až jsou to jaké, proti náhradě, majitelům panství těchto náležitě;

- b) že v pěti měsících po definitivním schválení linie zavešči na pěti místech pracovati počne, a poslédčí stavba na pěti místech, totiž od Pistoje nebo Prata, Bononie, Modeny, Piacenzy a Mantovy počíti má, že se práce tak rozdějí, aby celá kolektivní ve čtyřech letech byla dokončena, počínajíc od toho dne, kteréhož celá linie bude definitivně schválena; a učiniti, co se

carà stata definitivamente approvata e specialmente quanto alla comunicazione fra Bologna e la Toscana è determinato che i lavori si comincino insieme dal punto di confine dei due Stati e di là si acceda verso le città che si debbono collegare:

- c) sottomettersi interamente alla sorveglianza ed ispezione tecnico-amministrativa della Commissione, di che appresso, come degli ingegneri ed ispettori che saranno alla medesima delegati;
- d) stabilire d'accordo con essa Commissione non tanto il termine di durata della concessione, quanto il minimo dell'interesse che dovrà esserle garantito, il numero delle stazioni di che la strada deve essere corredata, la località delle medesime, il numero delle corse che per il mese dovranno eseguirsi, il massimo dei prezzi esigibili per il trasporto delle persone o delle merci, ed ogni altra disposizione di disciplina conveniente a custodire la sicurezza personale e l'interesse degli utenti la strada, analogamente a quanto si pratica sopra altre strade ferrate italiane.

Articolo 7.

Fino al totale compimento della strada centrale, gli introiti eventuali sopra i tronchi che già fossero in esercizio, si devolveranno a reintegrare il capitale impiegato nella costruzione, a carico del quale cadranno gli interessi che la Società dovesse corrispondere sopra i versamenti fatti dagli Azionisti, e computabili a scala in ragione di tempo dalla data dei versamenti medesimi.

Tjto spojení mezi Bologni a Toskánou, ustanovuje se, že se práce, vycházející od hranic obou států, zároveň počnou a že se v nich bude pokračovati k těm místům, ježto se mají spojit:

- c) že se úplně podrobí příhlídce a dohlídce technické - administrativní komise té, o níž bude níže řečeno, jakou i inspektorům a inspektorům, ježto ona vyká;
- d) že se zrovnátní s komisí tou ustanoví nastálo čas, jak dlouho concessio má trvati, též i minimum úroků, ježto se má společnosti poskytniti, pak to, kolik má býti stanic na dráze, kde mají býti postaveny, kolikrát se má zejména jezdit, jaká nejvyšší cena se má žádati za dopravování osob a zboží a veliké jiné ústavy a opatření osobní bezpečnosti a prospěchu osob, zejména užívajících podle analogie toho, jak se na jiných železničních vláských v příčině té předtím dě.

Článek 7.

Až do úplného dokončení centrální železnice uděl se má příjmy, ježto by se udály a žily, ze kterých by se již dříve jezdilo, k nahrazení kapitálu se stavěti vynaloženého, a kterého má společnost za to, co akcionáři vpláti, podle škály, říšci se děl čas spláceni toho, úroků napravovati.

Articolo 8.

Per quanto sia possibile, si lavorerà fin da principio sul risultato di perizie estimative, con a Società intraprenditrice il capitale sociale, dentro la concorrenza del quale resterà riservata la garanzia di un minimum di interesse a carico dei Governi contraenti.

Tutte le volte che ciò non si possa assolutamente conseguire, si darà luogo a stipulare e quindi operare come appresso:

Cosiddetta la strada sotto la assoluta dipendenza ed ispezione della Commissione, sarà al momento dell'apertura totale di essa, verificata tutta la spesa occorsa per la costruzione, armamento e corredo di esercizio della medesima, e quella somma costituirà il capitale sul quale si intende dal Governi garantita quel minimum d'interesse che sarà concordato.

Articolo 9.

Qualora dopo i primi due anni dal momento della totale apertura della strada risultasse dai conti dell'esercizio della medesima che gli utili netti non fossero nel loro complesso tali da coprire il minimum dell'interesse stato garantito sul capitale determinato come nell'Articolo precedente, in tal caso la Società avrà il diritto di convenire coi Governi contraenti che venga portata ad effetto l'assicurazione di quell'interesse nel limite pattuito. L'effetto di questa convenzione è retroattivo alle due annate precedenti.

Articolo 10.

Con la garanzia che si assegna, gli Stati contraenti non resteranno mai esposti ad altre obbligazioni, che a quella di pagare la sola differenza che si verifichi fra la rendita netta realizzata sull'intero andamento

Článek 8.

Pokud bude možná, ustanoví se hned a počátku podle výpočků zaverbu nákladů spola se společnostmi podnikající společenský kapitál, na kterých se minimum úroků, jehle vlády se smlouvající pojítají, obzvlášť má.

Ve všech případech, kde by se to nedalo uskóit, ustanovuje se takto a just se dle toho spravovati:

Až belžizice pod úplnou závislostí a a dohlédkou komise bude dohotovena, a celá stavebná, postavení se na jisto veliký náklad, zvlášť na stavění, na zvláštní stavby vrchní a na opatření k provozování jedy potřebná, a sama tato bude čísti kapitál, strany kterých má pojítání minimum úroků zvláštní od stát, platiti.

Článek 9.

Skládali se ve dvouprvních letech, požitaji od odevšení celé dráhy, a čísti provozováních, le čistý výnos v celku není dostatečný, aby se jim nahradilo minimum úroků, podle článku předcházejícího vyhledané, bude společnost má právo, usloviti se s vládami smlouvajícími se o to, aby pojítání úroků v níže ustanovené bylo uvedeno ve skutek.

Ustanovení toto má se vztahovati na tato dvě leta nazpět.

Článek 10.

Za přičinnou garancie jehle smlouvající se vlády na sobe přijaly, nebude k něčemu jinému postavení, než aby nahradily to, sč rozdílů jest čistý výnos velikého provozování jedy po celostní belžizice od

della strada centrale e l'importare dell'interesse garantito sul capitale sociale determinato.

Articolo 11.

La rendita netta per gli effetti espressi nell'Articolo precedente, sarà quella che risulterà dagli anni incassati, detratte le spese del mantenimento della strada e suo esercizio, esclusa ogni qualunque prelevazione di fondo di riserva, ed esclusa altresì ogni spesa dipendente da qualsivoglia riavere straordinario di cui per qualunque causa si verificasse il bisogno.

Articolo 12.

All'oggetto che dette spese siano tenute nei giusti limiti, né venga la rendita, per detrazione delle medesime, oltre la debita misura diminuita, dovrà ogni anno essere sottoposto alla Commissione governativa, per la conveniente approvazione, uno stato di previsione di esse spese, ed oltre la cifra da questo stato risultante potranno valersi le spese nello stabilire la differenza fra la rendita netta e l'importare dell'interesse garantito.

Articolo 13.

Se per caso fortuito straordinario e di forza maggiore restasse interrotta, per un lasso di tempo non breve, il regolare esercizio della strada, e in totalità, o per un tratto superiore alla terza parte della lunghezza della medesima, si intenderà pure sospesa, durante la detta interruzione l'effettività della accordata garanzia.

Articolo 14.

Le somme che gli Stati contraenti dovranno pagare alla Società concessionaria in conseguenza della garanzia prestata, dovranno essere loro rimborsate sopra le

sumy úročí, z ustanoveného společenského kapitálu pojistitelů.

Článek 11.

Čistý výnos, ježto se k tomu konci vyhledáti má, bude ten, kterýž vychází z ročních příjmů, odebrané z nich náklad na zachování železnice a provozování jízd po ní potřebný, a dohodě ale se vynikají všeliké náklady pro fond rezervní i vstříkání výlohy, jakýmiž koli mimořádnými opravami apř. takové, od potřeby oprav těchto a jakých koli příčin nastala.

Článek 12.

Aby se náklady ty držely v mezích přiměřených a výnos srážkou jich nebyl přes míru utvořen, předtím se konají každý rok předběžně rozvrh výdání toho k přiměřenému schválení, a při vyhledávání rozdílů mezi čistým výnosem a pojistitelskými úroky nesmí se překročiti čísla, a také rozvrh předcházele vycházející.

Článek 13.

Býtaloby pravidelně jízdní po celé železnici, nebo po části, kteráž čísl více než třetinu celé linie, náhodnými nebo mimořádnými přehozami nebo mezi neodlakovanou příliž dlouho přerušeno, zastavena bude i přehozání přerování garancie tak dlouho, pokud přerování tato bude trvati.

Článek 14.

Sumy, kteréž smlouvající se státy společnosti podnikací v následku dotčené garancie zaplatí, musejí se jim nahraditi z přebytků, kteréž se snad s příjmů v letech

concedere che, al di là dell'interesse garantito si verificassero nei profitti degli anni successivi.

Articolo 15.

All'effetto poi di stabilire più particolarmente la misura dell'impegno che ciascun Governo assume nel garantire alla Società concessionaria un minimum di interesse sul capitale che verrà impiegata nella costruzione ed attivazione della strada centrale italiana, resta concordemente determinato quanto appresso:

Sarà tenuto conto distinto dirimpetta a ciascun Governo delle somme tutte impiegate esclusivamente nella costruzione ed armamento del piano stradale dentro il territorio del rispettivo Stato, come per le opere e fabbriche qualunque erette dalla Società nel territorio suddetto per necessario servizio della strada medesima.

La spesa occorrente per provvista di macchinie, carrozze, carri e quanto altro occorra per l'esercizio della strada, e che servir debba a promiscuo servizio sopra la linea della medesima, verrà ripartita per egual porzione, e così per un quinto fra i cinque Governi contraenti.

Ed il canale delle somme procedenti dai due titoli antecedenti, costituirà il capitale sul quale ciascun Governo sarà tenuto a garantire per la sua quota, l'interesse patto con la Società.

Rimane però corrispettivamente stabilita, che anco i profitti che si realizzeranno sopra tutta la linea stradale debbono essere dimostrativamente imputati a vantaggio di ciascun Governo sopra la porzione stessa del capitale sul quale ha l'obbligo di garantire gli interessi così che niuno dei Governi contraenti rimanga mai esposto oltre la differenza che per avventura si verifichi

následujících naproti úrokům pojistitělným udajl.

Článek 15.

Aby se však míra povinnosti určitěji ustanovila, již každá vláda tím na sebe bere, že se společnost povolená pojistělně minimum úroků a jistiny, na stavbě centrální železnice a na to, aby se jí dý po ní provozovati mohly, vyvoláček, uzavírá se jednoduše toto:

Naproti každé vládě provedou se rozliční úkoly o smích, které se vynaloží výhradně na stavění železnice a na služení stavky vozů v obvodu toho kterého státu, jakož i na jiné stavění a služení v obvodu státu toho, ješto společnost za příčinou služby železniční užívá.

Náklad na opatření strojů, vozů osobních a nákladních, jakož i vše to, čehož k provozování železničinnosti a ke společnosti užívání na linii železniční se užívá, rozdělí se stejným dílem, tedy po jedné pětině na každou uzavírající se vláda.

Suma pak, a obzvláště výše dotčeného ustanovení vycházející, čísi jistiny, die které každá vláda bude povinna platiti část svou úroků společnosti pojistělných.

Ve srovnání a tím ustanovuje se tedy, že se také přijmy, a celá železnice vycházející, mají die příkazů jedné každé vládě v stejné poměře, k jistině, a které se zarážala pojistiti úroky, platiti k lepšemu, že tedy žádná ze uzavírajících se vláde nebude míti platiti více, než to, co čísi dílesem, až udělí se jaká, mezi částí celého příjmu na ní připadajícího a částí úroků od

ta la quota dei prodotti totali della strada che deve essergli attribuita e la quota dell'interesse di cui ha assunta la garanzia l'una e l'altra ugualmente calcolata sulla base del capitale risultante dal cumulo delle spese sacrificate.

Si come rimane per ultimo dichiarato che al termine della concessione ciascun Governo entrerà liberamente al possesso del tronco o tronchi stradali esistenti nel rispettivo territorio, e delle fabbriche di ogni genere, che fossero state costruite per servizio della strada.

Articolo 16.

I Governi contraenti si riserbano finalmente, dirimpetto alla Società concessionaria, e corrispondentemente alla garanzia che le accordano i diritti che appresso:

- a) di invigilare nel più lato modo l'amministrazione economica dell'impresa, di richiedere tutti gli schiarimenti e comunicazioni che credesi opportuni, di farsi rappresentare nelle adunanze generali per meno di due o tre Commissari, e di prendere parte attiva non tanto nelle discussioni, quanto anche nelle deliberazioni delle medesime;
- b) di ordinare un cambiamento di tariffe parziali o generali quando l'esperienza dimostrasse che con quelle in corso non si può raggiungere una rendita che valga a coprire, oltre le spese, il garantito interesse.

Articolo 17.

La Società concessionaria dovrà permettere che i Governi concedenti erigano a proprio conto e per loro servizio i telegrafi elettrici lungo la linea stradale, avrà l'obbligo di dar comodo nelle stazioni per la residenza dei Gabiellini telegrafici, e farà

si pojist'nou, kterého částí počítati se mají jednateljů podle jistiny, kterých a velikého výše připsanoutého vydání vyčítati.

Takéž prohláše se koncov, že každá vláda, když koncov tato poslou, bez překážky vstupí v držení té části nebo těch částí telegrafu, kterých do závodu jejího připadají, jakoh i v držení všech staveb, kterých by ke službě telegrafní byla užívána.

Článek 16.

Smlouvající se vlády shodávají sehi naproti společnosti, koncoví mající a poskytano naproti garancii jí dané, následující práva:

- a) přehlížeti k hospodářské podnikatelské v nejrůznějších věcech, žádají za veliká vyvážení a odložen, ješto budou mít na počátku, čísti se při shromážděních generálních zastávanou družna nebo třemi komisari a mítí účastku při poradách oběh i při uzavřeních jejich důležitých ústavení;
- b) namítiti, aby se tarify sou a čísti nebo veliké změny, pakli by shledovali se shledalo, že se tarifami přechod majícími nedojde takového výnosu, ješto by byl dostatečný, by se jim nakradily kromě výloh také široky pojistěná.

Článek 17.

Společnost, jisto se dá koncov, bude povolna povolit, aby vlády koncoví diráželi na svůj náklad a pro svou službu postří telegrafu elektrické telegrafy; společnost bude dále povolna, propůjčiti na stásečích ku užívání kancelářů telegrafo-

che le persone addette al suo servizio si prestino pure a sorvegliare la manutenzione dei telegrafi medesimi.

Corrispettivamente i Governi concederanno alla Società l'uso gratuito dei telegrafi per le comunicazioni interessanti esclusivamente il servizio della strada ferrata, osservate sempre le discipline convenienti.

Articolo 18.

Tutte le volte che gli Stati contraenti si troveranno d'accordo per ridurre adatte la facoltà riservatasi di stabilire la linea telegrafica, di che è sopra parola, ciascuno contribuirà alla spesa nella percorrenza del proprio territorio, e dentro i limiti del medesimo avrà il carico del personale necessario. Per altre ogni comunicazione tra Governo e Governo per mezzo della linea telegrafica, sarà gratuita, e quando la linea stessa dovesse esser messa a disposizione anche del pubblico, ciò formerà soggetto di accordo separato.

Articolo 19.

La Società concessionaria dovrà pure obbligarsi alla condizione di condurre gratis con i treni stabiliti un vagone postale, e di dare altrimenti comodo, a piacere dei Governi interessati, per il trasporto delle corrispondenze postali, regolando le corse e le fermate dei convogli in modo che possa lungo la linea essere distinguato il servizio postale.

La Società dovrà in ultimo obbligarsi tanto ad assicurare per un prezzo discreto, da convenirsi, il trasporto dei militari, della forza politica e degli arrestati che fossero alla loro rispettiva custodia commessi, in guisa che siano per questi ultimi la sicurezza necessaria, quanto a stipulare ogni

kých potřebné místností a diti obstarávání příslušná za příčinou zachování telegrafů osobami a telegrafice ustanovenými.

Naproti tomu povolí vlády společností, že bude možno bez platu užívati telegrafu ku službám všem, vyhrazené na službu železniční se vztahujících, a však četlic vlády předpisů o tom vydaných.

Článek 18.

Kdykoli smlouvající se státy o to se uznou, že užíví práva svého ústavového, ještě se výše připomíná, totiž užíví lini telegrafických, ponese každá vláda náklady na vlastní území její připadající a postará se též v mezích svých o osoby, ježá bude potřeba.

Ostatně bude se vládky telegrafické sdělovati mezi vládkami smluvní diti bez platu, a kdyby se linie telegrafická obecnostu měla k užívání ponechati, učiní se o to smlouvami zvláštními.

Článek 19.

Společností, již se koncese dá, bude se museti také zavázati, že ustanovenými vlaky jízdnými dopravnými bude vůz poštovní bez platu, nebo že jiným způsobem dle libosti vlády, ježá se týče, o dopravování psaní poštovních náležitě bude postaráti, uspořádají zároveň jízdy a nastavení vlaků tak, aby se služba poštovní podíl telegrafice obstarávati mohla.

Společností bude se museti zavázati zavázati, že poskytní dovození vojáka, politických orgánů strážních, jakž i vězňů jin ku strážím zvláštních, — strany kterýchá jsou četlic náležitých opatrností — za náročný plat, a užíví se stane zvláštními, jakž i že ustanoví se možná nejvíce a pokud se

maggior facilità combinabile per il trasporto dei militari che viaggiano isolati ed in corpo, secondo quella che nei rispettivi casi si pratica sopra altre strade di ferro già attivate.

Articolo 20.

Il Governo Austriaco, come ciascuno altro dei Governi contraenti permetterà che la Società si fermi in qualunque delle città del rispettivo dominio, ed abbia sede nella medesima, con che per altro debba in ogni caso essere costituita un' amministrazione generale residente in Modena, che viene riguardata come luogo centrale per gli interessi della impresa.

Articolo 21.

Le azioni della Società godranno ugualmente in tutti gli Stati dei Governi contraenti tutte quelle garanzie, prerogative e facilità che si accordano rispettivamente alle azioni delle Società indigene.

Articolo 22.

La Commissione, di che è parola negli Articoli precedenti, si comporrà di cinque Membri, uno per ciascun Governo, ed avrà la sua sede pure in Modena. Ciascun Governo sosterrà le spese del Commissario rispettivo, ma tutte le spese occorrenti per il personale subalterno ed altre di ufficio, saranno sostenute dalla Società e portate annualmente nel bilancio di previsione prescritto dall' Art. 12 suriferito.

Articolo 23.

Una regolazione speciale da concordarsi, verrà stabilita la sfera di attribuzioni della Commissione presconizzata, così dirimpetto ai Governi contraenti quanto verso la Società.

te uzavřiti dá, dopravními osob vojských, kteréž buď o sobě nebo po vojích pojedou, podlé splásku, obvyklého v podobných případech na jiných železnicích, na kterých se již jezdí.

Článek 20.

Vláda rakouská, jakob i každá se vláda se smlouvajících povolí, aby se společnost v jakém koli městě té které země udržela a sídlo své tam měla, pod tou však výminkou, aby se stábla správa centrální, jejího sídlem budíž Modena, jakobto místo, kteréž se má pokládati za místo střední v záležitostech toho podnikání.

Článek 21.

Akcie společnosti polévati budou ve všech státech vlády smlouvajících se veškerých garancí, předností a ulehčení, které jsou poskytnuty straný akcii společnosti domovních.

Článek 22.

Komise, o níž v předeltých člancích byla řečeno, bude složena z 5 lidí — jednoho na každou vládu, a sídlo své bude též máti v Modenu.

Náklad na každého komisaře pomene každá vláda sama; ale všecken náklad, ježob na osoby podnikání, a na vydání úřední bude polévati, napraviti má společnost a zobrazení se má v rozvrh roční, v čl. 12 předepsaný.

Článek 23.

Pláchnosti komise svrchu dočleně jak naproti smlouvajícím se vládam tak naproti společnosti ustanovi se uváželní pravidly, ježto se uzavři.

Articolo 24.

All' effetto che resti precisamente determinata la portata del privilegio che i Governi contraenti intendono di accordare alla Società concessionaria, è dichiarato che, conseguentemente al medesimo oggine si obbligano solamente a non autorizzare, per tutta la durata della concessione, altra strada ferata che serva direttamente alle medesime comunicazioni dei luoghi allacciati con la linea di strade che forma il soggetto della concessione medesima.

Mentre all' opposto si riservano rispettivamente la facoltà di eseguire ed autorizzare la costruzione di nuove strade o bracci di strade, tanto ordinarie quanto ferate, anche in comunicazione ed in prolungamento di quelle sopraccennate.

Articolo 25.

Il cambio delle ratifiche della presente Convenzione avrà luogo in Roma nello spazio di giorni quaranta o più presto, se sarà possibile.

In fede di che la presente Convenzione è stata in cinque originali firmata dai Plenipotenziarii suddetti che vi hanno apposto la impronta del loro stemmi.

Roma il giorno primo del mese di Maggio dell' anno mille ottocento cinquantesimo.

G. Card. Antonelli n. p.
M. Esterházy n. p.
Munguzzi n. p.
M. A. Onesti n. p.
G. Baldisseroni n. p.

Článek 24.

Abý se rozsáhlostí výsady, již smlouvající se vlády společnosti povolání propůjčili namýšlejí, určitě ustanovila, prohlásí se, že podle ní se jen uzavírají, aby pokud koncese bude trvati, nepovolily stavěti jinou lezebnici, kteráby měla přímo spojovali místa taková, ježto se mají spojití lezebnicí, o kteréž jest šlo v této koncesi.

Naproti tomu abývají sobě vlády přivo, že mohou provésti nebo povoliti stavěti nových silnic a lezebnic nebo odvětví jich, buď ku spojení, buď k prodloužení linií svrchu jmenovaných.

Článek 25.

Ratifikace smlouvy této vymění se v Římě ve čtyřlícení dních, nebo buďeli méně, ježto dříve.

Tomu na svědění podepsali se plenipotenční svrchu jmenovaní v pěti originálech smlouvy této, a přitiskli k nim pečeti své.

V Římě prvního měsíce května roku tisícého osmístého padesátého prouha.

J. Card. Antonelli n. p.
M. Esterházy n. p.
Munguzzi n. p.
M. A. Onesti n. p.
J. Baldisseroni n. p.

My viděvše a uváživše články této smlouvy, prohlásujeme tímto, že je všechny a jeden každý z nich schvalujeme a oblibujeme, příslibujíc slovem Našim císařsko-královským, že všechno to, co v nich jest obsaženo,

věrně dle vykonati, aniž dopustíme, aby se jim jakým koli způsobem od občanů Našich na odpor jednalo.

Tomu na svědomí jsme se v této smlouvě vlastní rukou podepsali, a pečeť Naši k ní přitisknouti kázali.

Dáno ve Vídni dne čtvrtého června 1851, pátého Našeho roku
1851.

Franz Josef m. p.

F. Schwarzenberg m. p.

Částka XLV.

Vydána a zaslána dne 31. července 1852.

145.

Smlouva státní mezi Rakouskem a Lichtenštejnskem, uzavřená dne
5. června 1852,

kteřími se ustanovuje, že knížectví Lichtenštejnské přistupuje k rakouskému svazku
ostatním a heroldům.

(Kauzální vyhlášen jest dne 5. července 1852.)

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský,
Slavonský, Halický, Vlašimský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský;
velkovojvoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský,
Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velko-
kníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habsburský a Tyrol-
ský a t. d. a t. d.

vědomo činíme a vysvědčujeme tímto:

Jakož mezi plnomocníkem Naším a plnomocníkem Jeho Jasnosti
panujících knížete z Lichtenštejna za příčinou pojetí knížectví Lichten-
štejnského v rakouský svazek celni, ve Vídni dne 5. června 1852 uza-
vřena a podepsána jest smlouva, skládající se z 15 článků a 7 zvlášť-
ních článků, kteráž slove od slova takto zní:

Jeho Veličenstvo Císař Rakouský atd. a Jeho Jasnost panující kníže z Lich-
tenštejna, chtějíce, aby přestalo odloučení, v kterémž jest knížectví Lichtenštejnské
naproti ostatním Německu, a aby se mezi příbuznými dle knizez semilí Vorarlber-
ským a Lichtenštejnským přivedl k místu úplné svobodný obchod, počali jsou vyjedná-
vatí a jednávati za plnomocníky k tomu:

Jeho Veličenstvo císař Rakouský atd.:

pana Karla Hecka, rytíře c. k. řádu Leopoldova, komandéra k. saského řádu Alberta a vojs. parmského řádu Ludvíkova, doktora filosofie, ministerského rady v c. k. ministerium vnějšku;

Jeho Jasnou panující knížka a Lichtenštejnina:

pana Kajetána Mayera, rytíře c. k. řádu Františka Josefa, doktora práv, c. k. generálního prokurátora v Moravě a Slezsku, ministerského komisaře a předsedy komise zemské pro vyznačení poměrnosti, jaká i ředitelství fondu vyznačeného v Moravě atd, kteřížto, nabledše v plnomocenství svém a shledavše, že jsou v dobrém spůsobu, uzavřeli jsou se v tato ustanovení:

Článek 1.

Podležto od 1. srpna 1852, přistupuje Jeho Jasnou panující knížka a Lichtenštejnina, bez újmy svých zeměpanských práv veličenských, a knížectvím Lichtenštejnským k rakouskému systému cel, monopolů státních, daní potravních a kožků na kalendáře, noviny a karty hrací, jakož i systém tento jasnoušně v kraji Vorarlberském podle zákonů toho se týkajících, a vatahujících se k tomu předpisů a smlázení nyní uvedených jest a nebo budoucí by se mohli.

Článek 2.

K tomu účelu má Jeho Jasnoušně řád cel a státních monopolů a zákonů trestních (upadkový, vydávaný dne 11. července 1835, zákony a předpisy, týkající se daní potravních, vydávané dne 25. května 1839, 28. října a 15. listopadu 1848, zákon kožkový, vatahující se na kalendáře, karty hrací a noviny, vydávaný dne 27. ledna 1840 a tarify celní, vyřazené 6. listopadu 1851 ve svém knížectví Lichtenštejnském vyhlášiti, tak aby tam dne 1. srpna 1852 nabýly moci zákonnou, a nařídí, aby nařídil k zákonnému účelu náležitě, ježto vyřadí později, jakož i nové zákonnou spůsobu tohoto pořádem ukončením v knížectví tom k vyhlášení přikázá.

Naproti tomu přestane, jak mále smlouva tato ve skutek vejde, vybírání v knížectví Lichtenštejnském vše přecházeti, tak ležící vše druhé, poplatky, jasnoušně Unagold, a jaké koli jiné dávky nepřímé, které se až pozavde, buď k ruce státu nebo obci nebo korporaci při dovozu, vývozu nebo převozu, při dělení, přepravování, prodeji nebo upotřebování zboží říši tesaru nebo kalendářů, novin a karet hracích v knížectví Lichtenštejnském vybíraly, a budoucí budou se moci dávky spůsobu takového, mající se vatahovati i na zboží, kteréž se dovážejí a vvozována nebo z Rakouska, tehleto a přivolením vlády císařské ustanoviti.

Co se týče cla rybnického, má vše zůstati i dále nezměněno.

Článek 3.

Jak bude málo býti smlouva správa v knížectví Lichtenštejnském, voláše jak se bude málo vyměňiti okres hraniční, kde budou málo býti stanoviti úřadů a strážů, kudy půjdou silnice celní, to vše ustanoví a vyvede se v obopolsním smlouvením, pomocí komisařů, kteří se z obějí strany k tomu účelu ustanoví.

Jeho Jasnou záměří přičísti správu dočasnou císarstvím rakouským správnímu okresu Feldkirchskému.

PH zřizování okresu hranického, v kterýž se knížectví pojmenováno má, roz-
kládá se nábo nábo, poskytl by se bude k tomu, aby se oběd některak rozděloval,
pokud toho předpisové, přičemž majitel, a úřel společný připsatý. Hlavní sídlice
kterik počíná na hranicích Vorarberských a u Balaeru a Meba se končí, jaká i sí-
lice vedlejší, ježto se končí u Bendaru, prohlášený budou za sílice celni, a zřazen
bude v knížectví vždy alespoň jeden úřel celni, kterýž bude míti právo vedlejšího
úřadu celního první třídy.

Vyšetřování v příčině postupků důchodkových, ježto se někde v knížectví de-
pustí, poseda, pokud by nebylo došlo, za příčinou místa, kde obviněný se zdržuje nebo
za příčinou spjatí s jinými vyšetřovanými, ježto již počala, učiniti z toho výměřku,
vždy směřující k tomu císarství rakouské úřadů v sídle Lichtensleinštinu vládního
úřadu.

Článek 4.

Úřadové celni a berniční v knížectví Lichtensleinštinu pokládají se mají za spo-
lečné, mají se jakožto císarstvo-rakouské a knížecí Lichtensleinštiné považovati a má
se na ně dáti obějí orb.

Tabulky orbů a jiné záporny stá. považovati se mají Lichtensleinštinými barvační
zemskými.

Úřadů celní a berniční jakož i orgány dohlížecí v knížectví bude Rakousko
jmenovati, pod příjímá bráti, platiti, oznámení a propositiční a na čas nebo na vždy
za odporčání dávat; oni budou nositi uniformu a zbrojeví rakouské a příslušníci
jejich podléati budou práv příslušníků úřadů celních a sběrobních rakouských. Oni posta-
vení budou ve všech záležitostech služby, zvláště co se týče veřejné disciplíny, pod
vrchní úřadů a úřady rakouské.

A však všichni úřadníci a sběrobníci rakouští, ježto budou mít státní úřel své v
knížectví, povinní budou po ten čas, co tam budou konati službu, sňiti Jeho Ja-
snosti knížecí a Lichtensleinštinu poslušenství a věrnost, a vláda Lichtensleinštiná
opatří je pak za příčinou vykonávání služby legitimacími. Pokud budou ve službě v
knížectví, budou kromě kokardy rakouské nositi též kokardu Lichtensleinštinou.

Ve všechých záležitostech soukromých nebo občanských, mána to pro veliké v
knížectví spáchané sločiny a jiné činy, ježto podlé rakouských zákonů trestních jsou
trestu hodné, příslušecí budou v instanci první soudům knížecím.

O každém vyšetřování, když počala, nebo odložení, když se vykonala, učiniti
se má k úřadu, kterýž nad obviněným jest postaven, oznámení a to v ten čas a týmž
spůsobem, jak to za povinností uloženo jest soudům rakouským.

Dané přímé nebo dívký oberat, jaká i služby osobní nemohou se jim ukládati,
jezom co se týče jmění nemovitého, podrobení jsou týmž povinnostem a břemenům,
jako jiné majetníci v knížectví.

Při jmenování úředníků a úřadců, buď v knížectví, nebo ve Vorarlbersku, má se k příslušnému knížectví, kteří mají vlastnosti potřebné a kterých vláda knížecí schválí, vzájemná úcta máti.

Místa ku předávkám tabáku a práchu střílecko v knížectví propůjčovati se budou kromě případův zvláštních toliko příslušnému knížectví.

Článek 5.

Úředníkům a úřadcům, kteří způsobem v článku 4. dočleným v knížectví Lichtenštejnském ve věcech občanských a berníchých služeb komati mají, budou dána též práva a mocnosti a bude na ně náležeti, by vykonávali tyto povinnosti, jako v zemi rakouské.

Soudaví, úřadové a představení místní v knížectví povinná budou, dáti jim při konání služby tožk pomoci, jako úřadové rakouští v zemi rakouské úředníkům stejné kategorie.

Článek 6.

Přistoupení národních důchodkových, ježto v následku smlouvy této v knížectví Lichtenštejnském budou uvedeny, kteráž přistoupení se v obvodu knížectví nebo od příslušného knížectví buď toliko předse vezmou a nedokonají anebo skutečně spáchají, vyšetřovati a trestati se budou podle těchto ustanovení a od těchto úřadů a soudů, jako přistoupení, ježto se předse vezmou a nedokonají anebo skutečně spáchají ve Vorarlbersku nebo od podobných rakouských.

Správa zemský v knížectví, kterýž každého času bude, bude přivedena důchodkovského soudu okresního pro správu okres Feldkirchský, a převzat bude k odnožení v příslušných věcech přestupků důchodkových, od příslušných Lichtenštejnských v knížectví vykonaných, pod neplatností.

Představení místní, úřadové a soudaví v knížectví zavázáni jsou, vykonávati při objevení a vyšetřování přestupků důchodkových, při dostihání a chování osob obviněných a věci z přestupků pochýzejících, při vyhledávání a ujednávání přiběhu skutečného a výpadku, kterýž vyšetřování máti, jakod i při vykonávání národních trestních tyžk povinností, a jim propůjčují se též práva, a dovoluje se hráti tyžk poplatky, jakod ve Vorarlbersku představeným místním, úřadům a soudům jim rovným rovná příslužejí nebo se budoucně uvedou.

Jeho Jasností panujícímu knížectví a Lichtenštejnsku vřítavuje se práva odhlásvati míkosti.

Článek 7.

Ulišk zlatý a cel a daní potravních, ve Vorarlbersku a v knížectví Lichtenštejnském docházejících, a poplatků kulturních, ježto docházejí budou a věci kolku pedroberských, ve čl. I. jmenovaných, a z toho, co se ve Vorarlbersku a v knížectví Lichtenštejnském na věci spotřebované monopolu tabákového a práchu střílecko utráti, bude společný, a dříti se bude takto:

- a) Účinek čistý a daně potravní, z monopolu tabákového a prachu siliceého, pak a poplatků kolkových a kalendářů, novin a karet hracích rozdělí se podle počtu obyvatelstva mezi těchto.
- b) Co se týče cel, srází se a čistého účinku to, co rla přivozní obdobně, co sbude rozdělí se na dva díly, jedna polovice — která šel účinek a vyloučí ve Vorarlbersku za horní úkolí Inshé a krajina, zejména Vintschgau, učiněného, — patří se pro Rakousko, druhá pak polovice rozdělí se mezi Vorarlberskem a Lichtenštejnem podle počtu obyvatelstva. Mimo to obdrží Lichtenštejnsko na podíl cel přivozních polovici hrubého účinku ve těchto přivozních ze zboží, jelikož do Vorarlberska vchází a v Lichtenštejnsku vyházá, i z toho, jelikož v Lichtenštejně vchází a ve Vorarlbersku vyházá.
- c) Týkáje se účinku a dílečka selého, a toho sbude účinek čistý společný.

Účinek čistý vyhledá se tím, že se ze sumy příjmů hrubých, jaké vycházejí ze závěrek účetních úřadů ve Vorarlbersku a Lichtenštejně úřadových úřadů, skládá prodávajících a velkoprodávajících, která závěrky se každá o sobě uvědomí mají, odrazi:

- a) náhrada za přívazce nepravého vyběrání;
- b) náklady skládá prodávajících, jeť mají úřadové, provizi procentních a prodávajících;
- c) náklady na dočasná prodávající tabáku a prachu siliceého podle stálých cen průměrných předcházejícího roku;
- d) jakobto příspěvek k nákladům správy a stejně šanšou nepraviti má Lichtenštejnsko úmírem 10% (deset procent) připadajícího sám podle se společného čistého účinku (l. a. a. b.), kterýžto podíl se má od svého účinku čistého odraziti a tedy toliko to, co sbude, Lichtenštejnsku vypláti.

Museli jest obyvatele, vyhledá se pasajerů letos a od letníku počínaje každý třetí rok, a sice v kalendářní Lichtenštejnskému zcela týdně splněnou jako ve Vorarlbersku, průhanové toho pak se každé vzájemně propůjčování.

Článek 8.

Aby všude kalendář jista byla před náhlými znehodky v příjmech ročních, pojištěno jí Rakousko šlechtě selého příjmu a cel, daní potravních, poplatků kolkových a karet hracích, kalendářů a novin a z toho, co se utváří na tabák a prach siliceého, z. ul. kozev. mince na každou osobu a obyvatele, která se ve třech měsících po počtu anšouzy této probíhá.

Tento minimální čistý účinek od Rakouska pojištěný odražditi se bude v rátech čtvrtletních Lichtenštejnskému pakladnici státní napřed, a to, co z prozatímních účtů náležitých čistý čtvrtletí vypadne na víc, zaplatí se na to ku horní kalendář roku.

Článek 9.

Od toho dne, kterákoli usmíření toto se provede, nastane oboustranný smloudující obchod mezi kalendářní Lichtenštejnským a krajem Vorarlberským, a v té míře, jaká se smloudující obchod mezi Vorarlberskem a státním Rakouskem připouští, i z tímto.

Ustanovení této vztahuje se zvláště na obchodníky a živnostníky, kteří v obvodu druhého smlouvavějšho se státní obchod a živností vedou nebo práci hledají, a pokud nebudou tito platiti žádné jiné dávky, kteréž stejnou mírou vlastní poddaní týmiti spůsobem podrobena nejsou.

Těm má býti povoleno fabrikantům a obchodníkům, kupovatí bez daně zboží ku provozování živností své v oštině své a povoleným mladencům obchodnickým, kteří s sebou nemají zboží (něbrž různéjřší vazy zboží), hledati zaměstry v státní jednon, když k tomu povoleni byli nakylí ve státní druhém.

Konečně mají tito poddaní jednoho státní právo, přikláti zboží své na trhy do obvodu státní druhého bez danky jaké koli, a nemají k tomu od státní tohoto žádného zvláštěho povolení a žádného listu živnostního zapotřebí, podávají práva k tomu ve vlastní zemi a jestli zboží takové, kteréž na trzích prodávati zanesením není zakázáno.

Článek 10.

Silničné a poplatky jiné na místo něho vybírané, pak dlečbné, hrázové, mostné a přepravné podléhá a v nově urád ti se mají ve Vorarlbersku a Lichtenštejnsku, nechtěl se vybírají k ruce státní nebo k ruce obcí a korporaci, jen v té míře, pokud nepřevyšují náklady chasaci a obyčklé v zemi úroky kapitálu zakladacího; také při tom nemá býti žádného rozdílu dle toho, jaké poplatky a jakého přívodu jsou věci, které se vezí. Tarifní majta cestovní a mostní od r. 1853, uvedená v Rakousku, má se pokládati za nejvyšší, ješto se nikdy překročovati nemá.

Úřadové, v knížetství ku vybírání cel silnicí mají na těch místech, kde jsou postavení, i Lichtenštejnské silničné vybírati a do Lichtenštejnské pokladnice státní odváděti.

Zvláště vybírání poplatku za užívání hran nebo plátní dlečbného má na silnicích kótovaných tam, kde pozavate bylo v obyčejí, podle pravidla tohoto přestati, a dle toho místní má se v daní silnicí tak vpočítati, aby se silničné a si vybíralo toliko dle obecní tarify.

Článek 11.

Výsady na vyhledání úrodní vyhledání, objevení a oprav, jichž někdo podle nákolí rakouských nabude, pokládati se mají za platné též v knížetství Lichtenštejnském; však co se týče dílní nebo živnostníchého prodávání věcí výsad takovýcht v knížetství Lichtenštejnském, četiti potřeba zákonů živnostníchých, přehoď tam majlek.

Ostatek pokládají se přikládati knížetství Lichtenštejnského ve všem, co se týče nabývání výsad takovýcht, za rovné podmínkám rakouským, a vykonávali se výsady v knížetství, má to též účinek právní, jako by se vykonávaly v zemi rakouské.

Vládě knížecí ve Vaduzi povolují se, co se týče výsad, na níž podléhá knížecí území nebo jeho nabyvatel, tatáž práva a užívatel se týče povinností, kteréž zákonově zavedl státní národnostním osobám které by jim užívali budoucí.

Článek 12.

Jeho Jasnost kníže z Lichtenštejna navrhuje se, že uvede v knížecí zemi váhu, míru a tří systém měnoví, kterých by se vidělo vládní zkušební uvésti ve Varschburgu, zkušbní systém nyní trafil.

Článek 13.

Rakousko přilíbá se, aby výhody smlouby se do obchodu a kupce, které mu smlouvami obchodníma, průchod majičiní, již nyní propůjčeny jsou, anebo by se mu novými smlouvami a sjednocení celními budoucí propůjčily, rozšířily se i na knížecí Lichtenštejnské, a Jeho Jasnost kníže z Lichtenštejna prohlašuje naproti tomu, že hotov jest, přejmouti a sbeha ty povinnosti, kteréž vzešly Rakousku smlouvami obchodními a přeobchodní, jakož buď nyní průchod mají nebo postíjí se uzavřea, anebo sjednocení celními.

K závaznostem, jiných se na Lichtenštejnsku žádají příslušky podobně, počítá jest přívlečení Jeho Jasnosti.

Bylo by činiti o smlouvy obchodní a celní se Švýcarský vládnem, anebo s kantony Grabschreckým nebo So. Harodským, baže Rakousko při vyjednávání netoliko ochotně přilíbá vládní knížecí na uvěření náli, nežte nepřetvrdí smlouvy díve, pokud se uzavřít, že k ní Jeho Jasnost kníže z Lichtenštejna přivolí.

Článek 14.

Smlouva tato trvatí má až do konce r. 1853. Nebude-li rok před projitím času tohoto času výpověď, pokládá se má smlouva tato na dalších dváctilet let na prodlenzenou, a takž se i budoucí smlouva pokládá má vždy na dalších dváctilet let na prodlenzenou, když j rok před projitím toho času, po který má trvatí, ani jedna ani druhá strana nevypraví.

Článek 15.

Ratifikace smlouvy této nastoupí, jestli se díve, tedy sejděle ve čtyřech nedělech, až dvojnásob dne počítaje, ve Vídni.

Touma na svédnutí se plnomocenství vysokých smlouvajících se stran ve smlouvě podpísali a pečetí své k ní přitiskli.

Stalo se ve Vídni dne 5. června 1852.

Zvláštní článok 1.

(Ke článku 2.)

1. Jeho Jasnosť kráľ a Lichtenštejn prohlašuje, že jest hotov, pakli by to vláda císařská měla za potřebek, uvéstí v knížetství i nákony rakouské s soukromím i úředním poznamenaním zbehlí.

2. Daň petrová, podlé nákonů vyhlášených v Rakousku přeběhů majitelů v knížetství Lichtenštejnském uvedená, zvýší se a pětina částky zvýšení anebo rozšíří se na věci, které jí nyní nejsou podrobeny, toliko v dorozumění s Jeho Jasností. Nezpřijetí dorozumění k němu, tehdy má každý směřující se vysoká strana toho vůle, smlouvu vypověditi a po třech měsících z ní vystoupiti.

Zvláštní článok 2.

(Ke článku 3.)

1. Práva ze Švýcar a do Švýcar a obědoh pohraničný i jeda poštovní podivati budou v knížetství Lichtenštejnském týželi počítáni a výhod jako ve Vorarlbersku; pastva pak vzájemná poživati bude největšího ulehčení, kteréž zde na hranicích rakouských ke Švýcarům nebo Německu povolena jest.

Obnažena v §. 25. č. 3 připomenutí předcházejících k rakouské tarifi celni výhoda ve vše průvazním za provádění zbehlí na částech silnic, ježto nejsou delší 12 mil, rovněžna bude na všechch zbehlí, v Lichtenštejnku vcházející a ve Vorarlbersku vycházející, nebo naopak ve Vorarlbersku vcházející a v Lichtenštejnku vycházející.

2. Smlouva o dovození soli, mezi vládou rakouskou a Lichtenštejnskou roku 1849 uzavřená, prohlašuje se na tak dlouho, pokud trvá tato smlouva, a změňuje se v ten způsob, že v množství soli, ježto se knížetství přepustí, obnažena býti má i ta sůl, kteréž dobytčím a hospodářím polím v knížetství zapotřebí mají pro dobytek a potahano ku hažení. Síl tato přepustěná bude vládní kráľe c. k. skladě soli ve Feldkirchu za tamní náklady dobytčím a v ten způsobu, potahano s tím přiměřením, jakohž se na prodej dírá ve Vorarlbersku.

Cozy, za které vláda Lichtenštejnská síl v knížetství dá prodávati, smají býti nižší nanejvýš a to, co stáji dovezení a Feldkirchu do Vaduca, nežli cozy monopola, a c. k. skladě soli ve Feldkirchu obyčejná, nebo tamní cozy prodávati ve volkoprodějí osob soukromých. Též se má síl pro dobytek a síl ke hažení, ježto jest levnější v ceně, prodávati toliko v té míře a pod tímí opatruutím, kteréž v příčině té uvedeny jsou ve Vorarlbersku.

3. Cozy tabáku a prachu stílečho budou ve Vorarlbersku a Lichtenštejnku týželi; a ty osoby a korporace jakož i síl způsobem namístěním, jimž povoleno jest ve Vorarlbersku, kráti s výhodou tabák a prach stíleci, poživati budou výhody té i v Lichtenštejnku.

4. Cizí, daně a ceny věci, čínicích monopol státní, na něž se vztahují tato ustanovení, platí se mají v té valutě, která k tomu konci též přijata jest ve Vorarlbersku, a též v podobě hodnoty, zákonem tam uvedené; v též pak valutě a v stejné podobě hodnoty dají se má vypláceni a přičiny nepravého vybírání, promítnutí daně, povazů za přeprac daně a za prodávání věcí státního monopolu a z příčin podobných, na samé vybírání daní se vztahujících.

Mince cizí, ježto jsou v knížetství Lichtenštejnském v oběhu, politati se mají podle tabulek zkušebních, ve Vorarlbersku průchod majících. Platili někde v minci kuzové, není povinen, přijmouti to, co se mu vydá, v rakouských penězích papírových.

Zvláštní článěk 3.

(Ke článku 4.)

1. O každé osobě, týkající se úředníků nebo služebníků, stanovili své v knížetství majících, da se vláda knížecí, vědět, a bytli by ta důvodné příčiny, pro kteréž by se nevidělo býti hodna, aby se některá osoba přikázala k vykonávání služby v knížetství, má se k nim míti zvlášť.

Úředové rakouské budou též podle možností k tomu hleděti, aby se učinila ta přezkouška, ježto vláda knížecí z příčin volujících považuje.

2. C. k. stráž finanční v knížetství postavená má k lidosti politického úřadu zenského vykonávání asistenci policejní.

Zvláštní článěk 4.

(Ke článku 5.)

1. Vláda knížecí jest povinna, zřídit v Balcecu vedlejší úřad celní úřady I., rovněž c. k. vedlejšímu úřadu celnímu v Gallmiste, a prokázali se toho potřeba, také pomocní celníci u Bendermu a domek pro stráž národní u Melnu, a pokud tyto úřady nebudou, přebývati o obyvatelů prozatím, na něž náklad knížectví ponese společně s Rakouskem rovným dílem.

Plány stavěcí k starším dotčeným ustanoví se v obopólném srozumění.

Náklady stavěcí naproti Rakousku napřed a nahradí se mu ve dražších stejných zemědělských listách ročních tak, že se každá roční listina hned a té listiny přijmou, ježto roční na Lichtenštejnsko případně, uradí a Rakousko si ji ponechá.

Společně tato počna 1. listopadu 1863, a nebudouci stavby do té doby dokončeny a náklady stavěcí likvidovány, má se ježto každá listina naproti dražším listin souzry v rozvrhu stavěcím obsahěné.

Vláda knížecí opatří mimo to úředníkovi rakouskému, kterýž v síle jejím porade vyšetřování v příčině přestupků v knížetství vykonaných, místnosti kancelářskou na svůj náklad.

Náklad na nářadí, topení a osvětlení i zachování stavení, pak náklad na ubytování v kasárnách a ubytování strážní posádky Rakousko.

Pakli by nastaly nemine, má vláda Lichtenšteinská počítati a vyhledáti kasárna na náklad Rakouska.

3. Při placení, kteréž bude činiti vláda císařská a úředníci a služenci její, nemá býti právně vláda Lichtenšteinská a příslušníci království, přijímají peníze papírové v hodnotě nominální za plat, leč ta, kde se to v smlouvě této nebo stipulacích svládních výslovně ustanoví.

Zvláštní článok 5.

(Ke článku 6.)

Jeho Jasnosť prohlásuje, že práva udělovati mířné nebude udělovati, než po skončení bího instanci a tím způsobem, aby udávatel v podílu svém nebyl ukrácen.

Zvláštní článok 6.

(Ke článku 7.)

1. Příjmy čistě ustanovené se budou pronášeti ke konci každého čtvrtletí a finančního okresního ředitelství ve Feldkirchu.

Výkaz účetní, jakto obsahovali bude svláti a o něm větší příjmy a vydání každého čtvrtletí, každého měsíce a většího prodejště ve Vorarlbersku a Lichtenštejnku, má se sdělovati ve dvou stejných spisecích, a nichž představený okresního ředitelství potvrdí, že se s úcty shodávají a že jsou podle ustanovení smlouvy této sdělovány.

Oba spisy posílá se maji knížecí vládě Lichtenšteinské, kteráž jeden z nich, uznavši pravost jeho, ředitelství okresnímu naspět pošle. Vláda Lichtenšteinská má toho vůli, řádati na vysvětlení potřebné a dáti s úctou komisařů následovně do úctě, kterýchž následovati se mu má ochotně pověditi.

Účtační definitivní za celý rok spravá bího předsa nejvyšší úřad účetní ve Vídni.

Jeho Jasnosť uzná úcty tyto, sčkoliv se výpadykami jeho čísel příjmů na knížetství případných může změnit, pokud za srozuměný, pokud se tím takto spraví onylové početní, kteréž se při vyhledávání jedné každé položky přijímací a vydavací v úctech pronášacích udály.

Vyhledá se některá položka přijímací nebo přijímací se nějaká položka odražení, navráto se tím Lichtenštejnku, pokud si toto vstavuje námítky větší proti účtům kasacím, zaslíbené ve věci nebo ve smlouvě této.

Nepodařili se úcty definitivní vládě knížecí ve třech letech, počítaje od toho dne, kteréhož uznání úcty pronášacích posledního čtvrtletí toho kterého roku správného byly dány naspět, vstává se tom, co ustanoveno jest v úctech pronášacích.

2. Účinná část se v té věci, v které se jedno každé cís a jedna každá část vy-
hlaš, tedy také buď zcela nebo z části v peněžních papírových, pokud se tyto a částí
celních nebo herních za všechny nebo patkano některé částky na plat přijímají a
podle té poměry hodnoty, v kteréž to mále máto.

Zvláštní článěk 7.

(Ke článku 8.)

Náhrada, jakož i vyrovnání podle článku 8. děje se v té věci, v kteréž se podle
zvláštního článku 6., č. 2 předešlého úřadová.

Tito článkové zvláštní mají také moc a platnost, jako kdyby byli ve smlouvu,
druháho dne učiněna, bývali přijati. Oni se mají ratifikovati a ratifikace jich navzá-
ně a ratifikace smlouvy samé vyměšiti.

Tomu na svědomí se plnomocníci smlouvajících se vysokých stran se zvláštních
článků těchto podepsali a přitiskli k nim své pečeti.

Dr. Karel Bock n. p.

Dr. M. Mayer n. p.

Takto uváživše veškerá ustanovení smlouvy této, schválili a oběhili
jsem ji, přislibujíce zároveň sloven Našim císařským za Nás a nástupce
Naše, že všechno to, co v ní jest obsaženo, věrně budeme a dáme vy-
konávati.

Tomu na svědomí jsem se v této smlouvě vlastní rukou podepsali
a pečeti Naši císařsko-královskou k ní jsem přitisknouli kázali.

Dáno v Našem císařském městě Budíně dne dvacátého čtvrtého
června léta Páně tisíceho osmáctého padesátého druhého, panování Na-
šeho roku čtvrtého.

František Josef.

Dr. Josef Schauenitzka n. p.

Z vlastního nářezí Jeho cís. král. apolštolského Velikostena:

J. Vesque z Püttlingen n. p.

v. k. švarcký a zvláštní rada.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí a tržby dne 10. července 1852,

týkající se pojati kullektství Lichtenšteinského v rakouský svazek celků.

Aby smlouva státní, uzavřená dne 3. června 1852, o pojati kullektství Lichtenšteinského v rakouský svazek celků, která se zároveň v Zakázání říšském a Vístoku vládním vyhlášeje, byla uvedena ve skutek, užívaje se:

1. Počkaje od 1. srpna 1852, užívaje se linie celků mezi Lichtenšteinském a Vorarlberském, uvádí se soubodný obchod mezi oběma zeměmi státními, a pokud šel linii celů linie hranic, ješto kullektství Lichtenšteinské dle od Švýcar.

2. Ku předsce brání řízení celkůho užívá se v kullektství Lichtenšteinském v. k. rakouský a kullektství Lichtenšteinský úřad celů v Bendersu, ješto má práva vedlejšího úřadu celkůho třídy druhé, a úřad takový v Balzersu, ješto má práva vedlejšího nyní vedlejšího celkůho úřadu třídy první v Gallusitzě.

3. Za sílnice celů prohlášeji se sílnice, kteréž se končí u Bendersu, Melnu a Lichtensteingu a vedou k dotčeným úřadům celům.

4. Kullektství Lichtenšteinské pojma se dle celů rozsáhlosti své v okres hranicích dotčeného obvodu celkůho.

5. Ustanovení, ješto platí ve hranicích okresu Vorarlberském, mají též platnost v hranicích okresu Lichtenšteinském.

6. Změny v posavadním hranicích okresu Vorarlberském a ustanovení orgánů kontrolních a jich okresu v kullektství Lichtenšteinském, ku kterému mají přikládati, vyhláše se později.

7. Aby se nákonové titě a opatření k tomu se vztahující nejprve uvedla ve skutek, užívá se jest hranic a užívání obou vlád nastavené, ješto sílnice své mají bude ve Vaduci.

Což hranice tato úloha svou skončí, přejde správa společných cel, státních marnepelů, daní potravních a kolik společných v kullektství Lichtenšteinském na v. k. horní okresní správa ve Feldkirchu.

Hausgartner n. p.

Částka XLVI.

Vydána a zveřejněna dne 31. července 1853.

148.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 28. června 1853.

pro všechny země korunní společné země celní, vyjmaje království Lombardsko-Venetsko,

jinak se vyžaduje, že se uvnitř země celní pečetiště na přičtení přitisknutí kolku vypočetného na zboží země.

Nařízením od 7. ledna 1853, vyhajícím se provedeního uvedení kolku vypočetného (Zák. Říšského č. 13), ustanovilo se, že mají úřadové celní, na kterých náleží, aby se kolik vypočetného přitiskovali pečeti voskovou, k tomu účelu opatření býti zvláštním pečetištěm celním, na kterémž má býti oval celní, pod ním slovo: „Verzollungs-Stampel“ a se napsáno okolo něho jméno úřadu celního.

Ministerium financí uznalo v souhlasení s ministerium tržby za přiměřené, aby se kromě výtisků pečetiště celních, jichž se nyní užívá, uvedla pečetiště celní průhledná menšího na přičtení přitisknutí kolku vypočetného na zboží země a stávkové nebo takové, ježto přicházejí v zeměních listech, kterážto pečetiště budou mít v prostředku celního oválu a se napsáno, mimo jméno a stanovité nebo takto stanovité úřadu, slovo: „Verz. St.“ (t. j. Verzollungs-Stampel).

Velikost a forma pečeti výtisků i menší jest výtisků na připojených výkresech, kterých předstávají pečeti celní ustanovené pro hlavní úřad celní ve Vídni.

Má se ke kolkování zboží uvnitř země celního výtisků nebo menšího, pazečará se na ověřovací úřad celního, tento však má mít zájem k služebnému přání stran.

Nařízení toto má vstoupiti ve skutek, jakmile hlavní úřadové celní úřady první v zeměních listech, vyjmaje vlašské, menším různým pečetištěm opatření zboží.

149.

Nářízení, vydané od ministerstva financí dne 13. července 1852.

Jináže se vykládá, že podle nejvyššího schválení J. V. loďi voňkerých stáří polabských, se se týče osazenosti od čtu labežského na čísti Labe v Čechách, na rovné se pokládají mají lodím tuzemským.

K nářku nejpozdějšímu, jež ministerium tržby, smlouví se s ministeriem náležitosti obranických a financí, učinilo, učinil jest Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo nejvyšším rozkázáním, daným ve Velikém Vazadině dne 18. června 1852, schválilo, že osazenost od placení čtu labežského na čísti Labe v Čechách od Mělníka až k samým hranicím, kteréž vyznačení od 11. května 1850 (Zákonníka Říšského č. 184, str. 871) a od 14. února 1852 (Zákonníka Říšského č. 56, str. 241) povoleno jest lodím a prázdním rakouským, a kterýchž posad, podle vyznačení od 20. července 1850 (Zákonníka Říšského č. 379, str. 1239), loďi jiných stáří takto s jistými omezeními účastny byly, rozšířiti se má nyní bez většího omezení i na loďi stáří polabských, a že se tedy loďi takové v té příčině na rovné pokládají lodím tuzemským.

Toto oznámuje se s tím připomenutím, že rozsah tato ve skutek vejde dne 1. srpna t. r.

Hammgartner n. p.

150.

Nářízení, vydané od ministerstva financí dne 18. července 1852.

pro některé kormaci země společného zruška celnic.

Jináže se vyznačuje náika na. II. d) tarifny zruška.

V rozkazání ministerium tržby vidí se prohlásiti, že nářadí hospodářské se železa, v tarifě celní od 4. listopadu 1851, položce 88. lit. a), vedlejším oddělení dd) zvláště popuzenované a železné nástroje žrači, v tarifě zruška nepojmenované, když jsou jen zastřeny nebo na některých místech zhruba obraněny, nemají se vylivati jako pěkné zboží železné podle oddíl. 88. lit. d), někdy podle znaků tarifových 88. a), oddíl. vedl. dd) a 88. b).

Tě se nemají k celnicu na hoty, na některých místech obraněni, vylivati jako železné zboží pěkné, někdy jako železné zboží prosté (oddíl 88. lit. k).

Ustanovení tato mají vejti ve skutek toho dne, kterýchž úřadům celním prostředkem úřadu představeného o nich bude dána vědomost.

Hammgartner n. p.

151.

Název, vydán od ministerium financí dne 18. července 1852,

pro včasný a náležitý zprávkový zveřejnění obilí.

Jedná se ustanovení třeš při vyřizování vchodních obilí na papíře a malch v bednách jak již dříve zveřejněno dříve v obyčejných káňkách.

Ministerium financí, usluživši se s ministerium tržby, uzavřelo jest:

- a) ustanoviti třeš při vyřizování vchodních včel, v oddělení 104. lit. b) a c) tarify celů od 6. listopadu 1851 jmenovaných, jako: obilí na papíře a malch, když přicházejí v bednách, na 22 procent; jak
- b) diti vchoditi v ustanovení třeš s ovce již dříve zveřejněno dříve (T. odděl. 8. lit. b) po slověch „v bednách“ slově „káňkách“.

Název tato včel má v platnosti od toho dne, kterého každému úřadu celním prostředkem úřadu představeného bude oznámeno.

Baumgartner n. p.

152.

Název, vydán od ministerium tržby dne 18. července 1852,

o tom, že představení obel v Uhřích, Sedmihradsku, Chorvatsku, Slavonsku, ve vojvodství Srbském a v hanžích Temelekém oznámili jest od porta.

Ve zveřejnění s ministerium náležitosti vnitřních vidi se, kleslo k vyřizování ministerium tržby od 16. srpna 1850 (Z. 334, str. 1550 Zák. Hlšk.), ustanoviti, že dopisovní představených obelích v Uhřích, Sedmihradsku, Chorvatsku, Slavonsku, ve vojvodství Srbském a v hanžích Temelekém mezi sebou a s úřady státními v náležitostech správy veřejné na obec přenesení má býti osvobozeno od porta a paľty listovní a pozemní, když náklady jsou počti úřadní uzavřeny, a na adrese poznamenané jest obel představeno nebo úřad státní, který je nálež, s připomenutím: ex officio v náležitostech správních.

Tykajlo se nálež úřadní tohoto osvobození od porta, má se učiti předpád, obelích v veřejném patenta od 26. prosince 1850 (Z. 4. str. 4. Zák. Hlšk. 1851.)

Dopisovní úřad s představených obel s jednotlivými úřady obel, jakol i dopisovní, pocházející se náležitosti obelích, náležá pochobeno porta.

Baumgartner n. p.

Opravy:

V liste XX, č. 69, str. 399, ř. 7. místo *ka* se čte: „*ka*“

- „ 399 „ 13. po slově „*potřebených přídaj;* „*okochodu*“
- „ 399 „ 5. místo *zeml* čte: „*ještěk zeml*“
- „ 399 „ 18. místo *míst* čte: „*čtrnácti míst*“
- „ 399 „ 19. „ „ *nákladu* čte: „*náklad v*“

V liste XXV, č. 91, str. 493. v postřevě 1., řádku 3. po slově *vlastnatev přídaj;* a dříveším *manahle vlastnatev;*

V liste XXX, č. 101, str. 519, ř. 8. ř. 8. po slově *přívěsní přídaj;* *vojenskí.*

V liste XXXI, č. 102, str. 522, v postřevě T. č. 1. místo *vešitý* psát: *vešitý;* a v ř. 2. po slově *mozi soudní psát:* *vojenskí,* naproti tomu v obdanských vědech psát: *vojenskí soudní.*

V liste XXXII, č. 103, str. 525, ř. 12. ř. 2. po slově *al psát:* *však* do *vešitý* psát, od *vešitý* psát.

Číslo XLVII.

Vydána a rozvolána dne 8. srpna 1853.

153.

Patent císařský, daný dne 31. července 1853,

pro vojsko Ná. výjimečně Husáci vojensko.

v němž se obsahuje statut o rezervě.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajiňský, a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Mošanský, Parnský, Píseňský a Qunastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradšický; kníže Tridentický a Brizenský; markrabě Horno- a Dolno-
haličský a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Selského a t. d. a t. d.

uvážaje, že obrana zemská, jen v jedné části Nše Na úi uvedena, nezobrazuje se a tím
žeho se vyhledává, aby se povinnost hranic stejně měrou vykonávala, a na ohyvatel-
stvo vojskerých není korunních se vztahovala, a prohlášení k tomu, aby se vojsko Náše,
kdyby nastala válka nebo nějaká událost nezbyčejná, rychle a lidmi ve zbraní již vy-
cvičenými v star vácetný despliti mohlo, letěle při tom řízení státoch — učili jsme
za dobrá, slyševše prvě Náše ministry a vyslyševše Náši radu Hšskou, učinili takto:

Předně. U vojska Nášeho uvedeno bude rezerva, učiněná podle příloženého sta-
tutu, a vztahující se na všechny země korunní, výjimečně Husáci vojensko.

Za druhé. Účinná zenská, kde ještě jest, přestane od té chvíle, která uvedena bude rezervu, úplně i se všemi náklady a náklady, ji se týkajícími.

Ména ministři války uloženo jest, aby, souhlasně se s Njím ministrem náležitosti vnitřních, náklady tato ve skutek uvedl a vydal instrukce, jež k tomu jest potřebí.

Dal jsem, jasně dourem v Štítkově, léta Páně takého osmáctého padesátého druhého, panovník Náležo roku šestého.

František Josef.

Hr. Buel m. p. Bach m. p. Csorich m. p.

Z nejvyššího nařízení:

Ramann m. p.

Statut o rezervě.

§. 1.

Každý voják, kterýž náleží k obligátnímu mužstvu c. k. armády a ku státnímu svazku občanství Rakouského, bez rozdílu věku a pojmenování voje nebo hranie, povinen jest, konati po dokonání osmileté země snad podlé zákona za trest mu uloženo delší službě, ježli dvoletou povinností rezervní.

Povinností tato vztahuje se tedy rovněž také na četnictvo zenská, na sbor vojenské stráže policejní, na sbor plavecký a lomenický loďní.

Co se týče hranice vojenské, vztáhá rovněž povinností hranie, v zákoně základním od 7. května 1850 *) ustanovená.

§. 2.

Tato povinností rezervní náleží v tom, že mužstvo rezervní, kterých v časech obyčejných propuštěno bylo do svého domova, jest nasazeno, kdyby nastala válka nebo nějaká událost nezvyklá, dostaviti se k povolání učiněnému ke službě aktivní na tak dlouho, pokud válka nebo událost tyto trvá.

§. 3.

Léta, která náleží v službě aktivní přes povinností čas služby dobrovolně a náklady aktivní, připočítají se mu při povinností rezervní k letům.

§. 4.

Vojáci vysloužilí, kteří byli znovu přijati na dobrovolníky, nejsou, dokonání čas služební povinností přejaty, povinností rezervní více podléhají.

Také podléhají nejsou povinností rezervní ti, kteří až do dne vyhlášení tohoto zákona, se stavu občanského, vstoupili proti benevolentním dobrovolníkům.

*) V Zákoně Náležo od r. 1850, list. LXXVI. §. 140.

Naproti tomu navrhnutí budú tí, ktorí vstúpili po vyhlásení tohoto nákona budú prosti benefičná dobrovoľníckym alebo bez týchto benefičií, kým dokonajú svoj čas služby, kusati povinnosť rezervní.

§. 5.

Tí, ktorí sú do dne vyhlásení nákona tohoto polohi tomu nevykonavaci, jakéh i tí, ktorí ji polohi podajú, nejsou podřáni povinnosť rezervní.

§. 6.

Po vykonaní povinnosť rezervní, sú byti vykonani v rezervě samého, alebo ve službě aktivní, přestáni býti rezervník navzána k jakéh kodi další povinnosť branné.

§. 7.

V Tyrolsku a Vorarlbersku ustánuvaji ustanovení zvláštní o hájení země a o službě aktivní nezahrnuta.

§. 8.

Podle pravidla čin bude každý muž do rezerva toho sboru vojenského, v němž byl čas svůj služební strávil.

§. 9.

Všec dají se na voják do rezerva, neobkajje k tomu zvláštně nalizení, koncem měsíce prosince toho roku, kteréhož byl čas svůj služební dokonil.

§. 10.

O tom, jak se má předeš jíti na ten přičiněna, aby se ustanovení, v statutu tomto obsažená, ve skutek uvedla, zvlášť pak aby se připravilo do rezerva řád, jedno se koncem měsíce prosince každého roku provedti má, jak se mají vyhotovovati a umístěna vydávati listy číh listy rezervní, jak se mají v patrnosti míti vojáci do rezerva dani, pak kterak se v příčině této zachovati mají sborové vojenski a branné, velitelstva skladi a okresů vojenských, též i úřadové politické a obec, vydati má minister vojenství, zeměvě a s ministrem zdravotnosti vnitřních, zvláštní předpis instrukční.

§. 11.

Minister rezervní přisáhl ve věcech trestních pod moc soudní vojenskou; v občanských však věcech právních kromě času služby aktivní soudna občana.

Abý se rezervníkovi vydati mohlo jméno nějaké, u soudů občanských služební, a aby vojti mohli v manželství, potěviti jest předepsaného pod účinky zákonnými povolani toho úřadu vojenského, kterýž by mu je byl míti diti, kdyby byl ve službě aktivní.

Knižky vandrovni a pasy pacesní rezervníků ustanoveni se mají prové u velitelství okresů vojenských, aby se chovály v patrnosti, a potvrđiti se na nich má, že se to stalo.

§. 12.

Reservník má toho vůli, dostaviti se ke službě aktivní, když jest úplně způsobilý ke službě polní.

Rezervník, který se dobrovolně dostavil, má však po výhledu ostatní část své povinnosti rezervní sloužit ve službě aktivní.

§. 13.

Rezervník může se každé chvíle jakožto dobrovolník znovu dít ve službu; učiní to, má pak toho vůli, vynoří se šer vojenský, až jestli k němu podle předpisů příchod majících uplásohý.

§. 14.

Reaktivní se rezervník, náleží mu ošetření v nemocnici vojenské.

§. 15.

Jestli rezervník ve službě aktivní, a staněl se v ní a krátce si rovineh inaktivní, má jako každý jiný voják práva k zaopatření vojenskému.

A však pro takové vady, ka kterým rezervník přišel kromě služby aktivní, byl i pro ně byl v ošetření v nemocnici vojenské, nemá žádného práva k zaopatření vojenskému.

§. 16.

Mulstvo rezervní, které není ve službě aktivní, nesmí se pravidelně ve zbraň.

§. 17.

Rezerva provádí ke službě aktivní Jeho Velikostera Činai Pán buď celá nebo v části a veškerých nebo a jednotlivých korranních zemi. V případě takovém učiní má k reakce nejrychleji ministerium vojenský, uzavřít se s ministerium náležitosti veřejných, každé v oboru svém, co nejrychleji opatření, jehá pečlivě.

§. 18.

Když jest nutno, aby se rezerva svolala, oznámití mají úřadové podle instrukce k tomu povolání, kde a kterého dne se mulstvo se svým listy rezervní postavili má.

§. 19.

Představení obcí mají rezervníky, jehá se týče, předvolati, a jin o přítomnosti dvou svědkův oznámití, kterého dne a na kterém místě se dostaviti mají, a oni jsou vůbec před jinými povinni, přihlížeti k tomu, dle pečlivě i spolupůsobením četnictva zemského, aby se mulstvo rezervní, které byto povoláno, v určitém místě dostavilo.

Překážky státní, pro které povolání mulstvé rezervní se nedostaví, oznámití mají představení obcí úřadům okresním, tito, přihlížet k tomu legálně listiny předvolání, až byly jako předloženy, úřadům krajským, úřadové pak krajské ihned veličestvem okresním verbovních, kteří o nich dají vědomost sborům vojenským.

Úřadové okresní a krajské jsou ostatně povinni, učiní bez průtahu opatření, jehá se stanoviti svého mají na přehled, aby se překážky odstranily.

Když se mulstvo rezervní po uvezení nase stavu normálního podle naspět domá, mají se mu dít pař odpovědi.

§. 20.

Rezervník, který vlastně vlnou lhostejnosti k dostavení, kterých mu předtím byla oznámena, občasná, buďli podle okolností způsobem disciplinárním potrestán, a šarží buďli to pokládáno za okolnosti příšlivější.

Činili občasná vlna než šest měsíců, k dří rezervník za svého pokládání, a buďli postihem anebo příkázem se sám, za takového potrestání, než byli by v to, aby se úplně odňal, než se nedostavil.

§. 21.

Mulato rezervník, když se dostaví, má ihned od lhostejnosti býti prohlášen a k té službě klasifikován, ku kterých podle své povahy přisluší jest spůsobem.

Sledují se, že rezervník ke službě jest spůsobem, prezentován býti má vůbec k tomu sboru vojenskému, k jehož rezervě náleží.

§. 22.

Nastane-li tato potřeba, užívá se může té části rezerva, která u vlastního sboru není tožobná, i k jiné službě, kterých se službou předtím co možná nejvíce se zvrstvívá.

Aby se však rezerva ke službě takové učila, obdrží úřadové vojenské, jejich se týče, vždy určitěná nařízení.

§. 23.

Rezervník, kterých k učiněnému povolání se dostaví, prezentován bude v té šarží, kterou zastával, když přestoupil do rezerva, a bráti bude tedy ode dne prezentace i plat příslušný.

Udělí se snad spůsobem této šarže přes počet, mají se podle předpisů v počet vřaditi.

Zastaví rezervník, který se dobrovolně ke službě aktivní dostaví, šarží nějakou, pro kterou není žádně místo příslušné, ošitane v platu správného vojáka tak dlouho, až se dle možnosti do počtu vřadí.

§. 24.

V čas pokoje má se konána měsíce prosince každého roku pravidelně a neobčasně v příčině té určitěná nařízení, nařízení, kterých má právo nákonní, šaržati se propustit, nechal jest v rezervě nebo se službě aktivní, proti vyhotovení listu propustitěho propustiti a zplátni vynechati.

§. 25.

Aby rezervník před vykonanem povinností rezervní mohl výjimkou býti propustit, nákonní na týchž výminkách a předpisích, jako když má býti propustit voják, který jest ve službě aktivní.

§. 26.

Pokud válka trvá, nemůže se nákonní ani do rezerva převaditi, ani z něho nebo ze služby aktivní propustiti.

Buďli se máti pravidelně přezkoušení k rezervě a propustitěho nařízení, které k tomu má nákonně právo, nastaviti, anebo po uvedení zase normálním státem nastavení určitě, vydá se o tom určitěná nařízení.

Allgemein

**Zákonník říšský a Věstník vládní
pro
císařství Rakouské.**

Číslo XLVIII.

Vydáno a rozvoláno dne 11. srpna 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XLVIII. Stück.

Angegeben und verordnet am 11. August 1852.

Číska XLVIII.

Vydána a rozaslána dne 11. srpna 1852.

154.

Nařízení, vydané od ministerium financí a tržby dne 28. července 1852.

Jižto se vyhlásily osvobození od ciz a výhody, ježto se strany Sardinska v následku smlouvy, učiněné mezi Rakouskem a státem tímto dne 18. října 1851, v ohledu do Rakouska a z Rakouska jsou nyní povolány.

Jakožto dodatek k nařízení, v čísle XX. Zak. Říšského, vydání 27. března 1852, č. 71, vyhlášenému, a některých nově povolených osvobozeních a výhodách celcích v ohledu se Sardinskem, vědělo se, uvěsti a veřejně tato ustanovení celních osvobození a celních výhod, která se strany Sardinska v následku smlouvy, mezi Rakouskem a státem tímto 18. října 1851 učiněné, v ohledu do Rakouska a z Rakouska nyní jsou povolány. Podle ustanovení smlouvy této má ostatně obchod rakouský býti účastem víceřekých výhod, kterélly Sardinsko budoucně státním jazykem strany obchodu provádělo.

Kategorie	Příloha.	Měra vjezdů.	Cis. úhrad		Cis. výhledů	
			V lit. ríš. měn.			
			L.	š.	L.	š.
I.	Vina v sudcích, ježob hodnota nedělá více než 50 litrů na hektolitr	1 hektolitr	10	.	10	.
	Vina v sudcích, ježob hodnota šáh více než 50 litrů na hektolitr	"	10	.	14	.
	Vina vjeté-šho uplínka v kbelcích . . .	1 kbelc		50		50
	Kabalka v sudcích s až do 20 stupňů . . .	1 kbelc liter	20	.	20	.
	Kabalka v sudcích přes 20 stupňů	"	20	.	20	.
II.	Wizit de la Grande-Chartreuse	1 kbelc.	1	50	bez	šlá
	Šár	100 kbelc.	20	.	20	.
IV.	Travný	"	10	.	7	50
VI.	Med, ježob hodnota jeat 200 litrů a méně .	1 kbelc	6	.	6	.
	Med, ježob hodnota šáh více než 200 litrů . .	"	20	.	6	.
VII.	Káše vjezd, a šho káše, ovčí a kbelci . . .	100 kbelc.	20	.	20	.
	Kravlý (nebo mrazavý) a Lisobna, Što-Štoštr a Štoštr	"	10	.	20	.
	Káše ježobší a káše (ne děláni rukavčičky).	"	20	.	20	.
	Káše kbelci, káše a ježobší na děláni vjezd.	1 kbelc	6	.	6	.
	Káše, ovčí: káše na pastviny, káše vjezdni a š oběkšim jazyk pohlásem	100 kbelc.	100	.	60	67
	Káše vjezdni	100 kbelc.	100	.	70	.
	Káše ježobší a káše, šáh nebo kavlání na rukavčičky	1 kbelc	6	.	6	.
	Vjetší káše ovčí	100 kbelc.	100	.	60	67
	Štoštr nebo vjetší kavlání káše káše	"	100	.	100	.
	Káše kavlání	"	100	.	100	.
	Pogavna	"	20	.	13	23
	Právo štoštršáh a ovčí šáh pro dolytých šáhů, a šáh pravlání kavlání ježobší	"	100	.	50	.
VIII.	Štoštr vjezd (neuvláštravý)	"	1	.	50	.
	Štoštravý	"	5	.	.	50
	Přávo kavlání a káše, ježobštravý (neuvláštravý), vjezd, šáh vjetší š	"	20	.	13	20
	šáh	"	10	.	20	.
	kavlání	"	10	.	20	.
	ovčí, vjezd, šáh vjetší š	"	15	.	25	.
	šáh	"	15	.	27	.
	kavlání	1 kbelc.	1	10	.	15
	Štoštr, káše (ovčí) a kavlání nebo šáh, vjetší šáh méně šáh kavlání na šáh šáh	"				
	šáh	"	.	50	.	50
	šáh	"	.	25	.	27
	vjetší šáh méně šáh kavlání na šáh šáh	"				
šáh	"	1	50	.	50	
šáh	"	1	20	.	25	

Katego- rie	Příloha.	Množství.	Cena obecní.		Cena výhradní.		
			V Kč, vln. a šest.				
			l.	z.	l.	z.	
	od, úpravení, soběsamí krojla- spjny.						
	Bytjny v městě, kamennýjny,	100 kilogramy.	120	-	100	-	
	úpravený	"	95	-	80	-	
	Masťalka, štěpání	"	95	-	80	-	
	" právní	"	90	-	60	-	
XV.	Spjny 400 štěpky	"	60	-	50	-	
	Škvrn na vlněných spjnkách	1 kus	5	-	2	-	
	Škvrn na plátně	"	-	75	-	50	
	Čapka na čarce a kordy, postavená nebo domácká	"	-	50	-	40	
	opravená	100 kilogramy.	40	-	30	-	
	Šedá a kordy, opravená plátnem a vlnou nebo se štěpkou	1 kus	5	50	5	20	
	a postavená štěpkou	"	10	-	5	-	
	a kordy, jednodušší	"	5	-	2	10	
	postavená	"	5	-	2	-	
	Ševce, paprsky šabrování zamatky na ml. šitjny, suchovníky a štěpky	100 kilogramy.	50	-	5	-	
	Ševce štěpkou a štěpky kramářské, opravené na dřevě	"	50	-	40	-	
	Šitjny nové	1 kilogramy.	20	-	15	-	
XVI.	Šleha, bílá, šleha a šleha šleha, a šleha šleha pro šleha	100 kilogramy.	15	-	5	-	
	Šleha a šleha šleha v šleha, v šleha a p.	"	15	-	10	-	
	Šleha šleha, opravené (šleha postavené) nešleha, šleha, šleha a šleha	"	50	-	15	-	
	Šleha šleha a šleha šleha (nešleha- ně a šleha)	"	40	-	30	-	
	Šleha a šleha	"	30	-	10	-	
	Šleha šleha	"	30	-	10	-	
	Kordy, štěpky, šleha a šleha štěpky šleha	"	30	-	10	-	
	Přev.	"	30	-	10	-	
	Šleha pro šleha štěpky štěpky štěpky	"	30	-	10	50	
	Šleha ve štěpkách, štěpkách a p.	"	5	-	5	-	
	Šleha štěpky	"	15	-	5	-	
	Šleha štěpky štěpky	"	30	-	10	-	
	Šleha štěpky štěpky štěpky	"	40	-	30	-	
	Šleha v štěpkách, štěpkách a štěpkách	"	5	-	5	-	
	Šleha štěpky	"	30	-	5	-	
	XVII.	Šleha, štěpky štěpky, opravené	"	5	-	5	-
		Šleha štěpky štěpky a štěpky štěpky štěpky, šleha, štěpky	"	10	-	5	-
		štěpky, štěpky a štěpky	"	20	-	10	-
		Šleha štěpky štěpky, štěpky	"	30	-	10	-
		štěpky	"	30	-	10	-
		Šleha, štěpky štěpky štěpky štěpky štěpky štěpky štěpky	"	50	-	30	-
		Šleha štěpky štěpky štěpky štěpky štěpky	(vlna štěpky)	50	-	10	-
		Šleha v štěpkách štěpky štěpky	(vlna štěpky)	30	-	10	-
		Šleha štěpky štěpky štěpky štěpky	(vlna štěpky)	15	-	15	-

Konželní povelka se ze strany Sardínska při obchodu přes hranice rakousko-sardínské jak při dovozu tak při vývozu kromě osvobození celních, v obecní sardínské tarifi celní, jisto se královský dekret od 3. srpna 1851 ve skutek určil, jil obsažených, následující osvobození:

Osvobozeny ode cla jsou:

- a) obilí větší v takové částce, na níž by celá sama poplatku, jisto se vybrati má, činila méně 5 čestasin;
- b) obilí ve suspenzi, leu a konopi setřené, mléko, i srážené (tvaroh), kameny mýdlné a hrubé hrany a hrotsky na srpy a kopy, ohly;
- c) stroby;
- d) předmety přírodní a těch částí majetnosti podléhajících rakouských nebo sardínských, jisto hranicí linii rakousko-sardínskou od těch kterých přikýtl a stavení jsou odvolány, mohou se bez cla voboduše a východuše k přikýtlm a stavením těm dozděti.

Ustanovením tímto se nikoli nečiní újma výhodnějším stipulacím, platností majících strany tak řečených smluv: „proprietary miaz“.

Haungartner n. p.

155.

Vyušení, vydané od ministerium záležitosti vnějšních, vojeavství a financí dne 28. července 1852.

pro vložky smil keruál, vyjmaže hranici vojeavstva,

výkajto se osvobodit náhrady, jisto ustanoveny jsou v §. 12. předpisu o ubytování vojeavstva od 22. května 1852 (č. 124. Zak. Říšské) on ubytování jednoho muže v obecní kasárně na 1° kr., a na ubytování hoší vojeavského ve vojeavské nájemní kasárně na 2 korjnar.

Když obec podlé prošení, daného v §. 13. předpisu o ubytování vojeavstva od 15. května 1851 (č. 124. Zak. Říšské), v kasárnách svých vložky pořičky ubytování a kasárně neopatří, dá leu vojeavský na jednotlivě takové pořičky, kladě na celé sumy, v §. 18. ustanovení, následující náhrady:

I. Za ubytování jednoho muže v kasárně obecní.

Za byt náhradě opatřený $\frac{3}{8}$ kr. (tři osminy),
za nářadí ložní $\frac{1}{8}$ „ (čtyři osminy),
za dříví a světlu $\frac{2}{8}$ „ (pět osmin).

Dál se byt zcela bez nářadí, vycházel ze sverhu

dočlených $\frac{2}{8}$ kr. za něj $\frac{2}{8}$ „ (dvě osminy),
a za nářadí $\frac{1}{8}$ „ (jedna osmina).

B. Za uchyování knih vojenského v nájemal vojenské knihovny.

Za přístěží $\frac{1}{2}$ kr. (čtyry osminy);

za náklad $\frac{2}{3}$ „ (dvě osminy);

za svitlo $\frac{1}{3}$ „ (jedna osmina).

Hack v. p. Czorich. v. p. Baumgartner v. p.

156.

Nařízení, vydané od ministeria práv dne 28. července 1852.

Jižto se dává prozatímní instrukce a úřední vnitřním a řídním jednacím úřadům soudním v Sedmihradsku.

Jakož Jeho v. k. apoštolské Velikostvo učinil nejvyšším rozhodnutím od 21. dubna 1852 ministerium znova, aby učinilo opatření, k obsazení občanské správy soudní v Sedmihradsku potřebná, a prohlásilo k tomu, že na ten příslušný jest nezbytně potřebí, aby se uvedl s uvedeným svým zřízením soudním v souvislosti jasný předpis o vnitřním zřízení a řídním jednacím úřadům soudních vůbec, sahající se strany toho takto:

I.

Od toho dne, kteréhož ve velkoknížectví Sedmihradském a v částech s ním spojených mají prozatímní úřadové soudní vejdeť ve skutek, mají připojenou prozatímní instrukci *) a vnitřním zřízením a řídním jedacím zachovávatí, čímž se zároveň vyloučí dosavadní předpisy a vyhlášení, týkající se náležitosti náhonu tohoto, zrušují.

II.

Působnost instrukce této vztahuje se také na magistráty ve všech papírárních a dílnách jeltě přebírali a na vrchní knihovny papírární, pokud se instrukce této a úřadů těchto dá učiti, a na knihovny sirotké, kteréž se v následku vymezení, od ministeria práv dne 14. července 1851, č. 9118 vydaného, mají zřídní.

Tím se však nemění vůbec v předpisech zvláštních v dotčeném ministeriálním vynešení obsažených strany způsobu, kterak se knihovny sirotké mají ustavití a jak mají zřizovati býti.

III.

U prozatímního vnitřního zřízení (vnitřního zřízení zenského) pro Sedmihradsko má instrukce tato ve skutek již 15. srpna 1852.

Nejvyšší soud má se v příčině náležitosti ze Sedmihradsku k náhonu přicházejících datad podlé cíl spravování, pokud se to se statutem jeho a s ostatními právem vydanými

*) Předpis tento (instrukce a vnitřním zřízením a řídním jedacím) vydáván jest v jazyku německém vyhlášen v v. k. dvořské a státní knihovně v úředním vnitřním vyhlášení (v čes.) a jest již tam dostupný. — Mimo to bude v Sedmihradském úřadovním soudním ve všech částech jazyků zveřejněn v 1852.

základní předpisy, jakož i s požadkem jednání vespolek spojeným strany ostatních není korunách dá rovnosti.

IV.

Co se však týče jednotlivých předpisů instrukce této, dává se toto následně ustanovení:

V.

Pokud vláda státních budov toliko považuje obzvláště, nastavuje se účinná obzvláště předpisů v té strany ustanovení úředníků a státních (§§. 8., 9.), rozpočtových konkursů (§. 13.) a činnosti návrhů obzvláště k nejvyššímu soudu (§. 28.), poskytování platů státních (§. 37.), vyměňování služeb a přesazování z příčin státních (§§. 40., 42.), přijímání odřeknutí se služby (§. 43.), dělení úředníků a státních, ježto se stali k službě nepřístupnými, na odpovídání (§. 45.); pak strany propouštění ze služby (§. 78.) a působnosti soudů při rozhodování přestupků disciplinárních (§§. 88.—91.).

V záležitostech těchto jest se zatím podle nařízení posud o nich vydaných upravovat, a v působení, podle rozličné povahy jich dílem prováděním vrchním soudem, dílem komisí soudy uvazující, dílem správně civilní i vojenské v příčině té svěřením, nežli se až do dalšího nařízení následně ustájí.

Úředníci, kteříž byli od ministerstva práv jmenováni, mohou se také jen s jeho svolením z té služby propustiti nebo na jiné místo přeloužiti.

VI.

Až do vydání definitivních předpisů o způsobilosti k úřadu soudcovskému (§. 5.) jest strany toho četiti pravidel, ježto se zachovávaly posud. A však komise soudy uvazující má všem osobám, které buď jako samosoudcové nebo jako podřízení konceptní úředníci u soudů kolegiálních a u samosoudců jsou ustanoveny, nebo které při reorganizování se ustájí, pokud osoby tyto nemají dekrety volebnosti podle práva rakouského a strany kterých, kladie na jejich již oznámené způsobilosti, na dosavadní práva a jiné okolnosti, to není záležitostí příčin, aby se učinila výjimka, ustanovení přiměřenou lhůta, v které se mají u vrchním soudu podniknouti zkoušky z vydaných posud nových nákolů právních a prokázat, že jí s dobrým prospěchem odbyty.

Mají se ti, kteří jsou opatřeni dekrety volebnosti podle práva rakouského, podniknouti zkoušky ze starších práv zemských, a k tomu se má vstoupiti, aby se v jisté lhůtě prokázal, že mají potřebné vědomosti jazyků zemských, to se ustanovuje v jedné každé případnosti komisí soudy uvazující k posuzování.

VII.

Komise soudy uvazující má úmysl naříditi, aby se vřknové stavu osobního, v §.

46. instrukce předepsané, podle ustanovení tam učiněných, předkládati i strany úřednické a služebníké jím ustanovených, ustanovic přikázané hlády k vykonání toho.

VIII.

Přihlízní přisedalůh horniční analých k poradám soudů krajských, předepsané v §§. 14. a 152., má se opomínati dotud, pokud se horní moc soudní nepřiznase na soudy krajské.

IX.

Posvědčí náležitosti, týkající se knih pozemních a intabulací dle pronášené normy jurisdikční od 10. května 1852 (č. 108 Zák. Říš.) nyní přikázané jsou jenom samosoudím, mají předpisové o Hraní náležitosti takových, v instrukci obsažené, pronáti platnost jen u samosoudí.

X.

Ve věcech, přicházejících v přímě trestní správy soudní, mají ustanovení instrukce této máti platnost dotud, pokud se podle povahy jich jest možno, a pokud instrukce sama nepřikazuje, aby se četli je jiných nařízení, strany trestního Hraní svláti vydávaných. Ostatně mají se úřadové soudní v náležitostech trestní správy soudní ač na další nařízení spravovati podle ustanovení Zákonníka trestního od 3. máj 1803 o Hraní trestním, a pokud jest možno, podle instrukce, dané 28. října 1808 královským soudem haličským.

XI.

U soudů vojenských instrukce tato nemá žádného průchodu.

XII.

Posvědčí nařízení této jakož i instrukce sama přvečně učiněny jsou v jazyku německém, tedy předkládati se mají jazyky české, jakož se z obouhů hraně učiněti mají, posuzování buďtež podle textu německého.

Královna m. p.

157.

Nářízení, vydané od nejvyššího úřadu policejního dne 29. července 1852,

pro vlněny soudí hraní,

strany pozemních legitimací vlněh operátořích a jejich pachotáh.

Nejvyššímu úřadu policejnímu vidí se na přhlázen vlněhého pokoje, řádu a veřejné bezpečnosti náležeti se zrovnátni s ministeriám náležitosti vlněhých, že se od 1. máj tohoto roku oprávněni vlněhové a pachotci jejich rovně jako jiní pozemní operáti mají legální pasem nebo řádu vlněhovaným listem domovským.

Královna m. p.

Vyacešení, vydané od ministerium financí dne 31. července 1852,

pro velkou zemi korunní.

Jižná se přisada ke stříbru mincovnímu na toлары, ренділкі, двадцятіліткі a десятиліткі ustanovuje na deset procent.

Nejvyšším rozhodnutím od 29. dubna 1852 Jeho c. k. společenské Veličenstvo rozhodl ráčil, aby se přisada ke stříbru mincovnímu napředně, a však jinak v nynějším způsobu mincovním něčeho nemělo, položila na deset procent váhy, a aby se podle způsobu tohoto postupně ze stříbra v holicích, kteréž jest před rukama, mince byly a staré mince dle něho přebýjely.

Podle tohoto nejvyššího nařízení učinělo se opatření, aby budoucně dvouzlatové toлары konvenční (vyjímajíc však toлары Marie Theresie, k oběhodu se zeměmi východními ustanovené, na kterýchž se něčeho nemělo), pak jedouzlatové, двадцятікроневаровé a десятикроневаровé mince stříbrné připravovaly se podle poměry smlouvaci devíti desetín čistého stříbra a jedné desetiny mědi, zeměnic při tom arca stříbra čistého, kteréž podle poměry dvaděliti slatých ke třemě Kolínské, nebo čtyř a dvaděliti slatých ke třemě Vídeňské ustanoveno jest, a aby se, i co se týče váhy a průměru, podle dohodě reaily jednostajně jako stříbrné mince stejné hodnoty (scudo, mezzo scudo, lira a mezza lira), jako jsou nejvyšším patentem, datým dne 1. listopadu 1823, uvedeny v království Lombardsko-Venetském.

Podle této preparace smlouvaci, kteréž se ve více státech, jako v Rakouském království (v státech jižněmeckých, spolek mincovní říšské, ve Švýcarském, v Sardinském, Parmaském, Modenském, státa církevním), jakož i ve Francouzích a v Belgii užívá, láti se budou mince nové od starších co do váhy i co do průměru.

Až posud reaily se totiž dvouzlatníky a ренділкі ze smíšeniny kované, náležející a pěti částí stříbra čistého a jedné šestiny mědi, двадцятіліткі ze smíšeniny sedmi dvaděliti stříbra čistého a pěti dvaděliti mědi, десятиліткі konvenční a jedné části stříbra čistého a a jedné části mědi.

Budoucně budou se mince tyto láti ze smíšeniny kované, náležející a devíti částí stříbra čistého a jedné části mědi.

Podobně pak se při vypočítávací hodnoty mincí stříbrných mědi v nich obsažená nepočítá, tedy se tím, že mince tyto budoucně budou obsahovati v sobě méně mědi, vlastní jich hodnota (reala) zmenšal.

Pět set slatých váží posud

v toларích a ренділкіх 12 liber $\frac{2}{10}$ lotu,

„ двадцятіліткіх 17 „ 28 $\frac{2}{10}$ „ a

„ десятиліткіх 30 „ 28 $\frac{2}{10}$ „ dle Vídeňské váhy obchodnické; podle

nové poměry smlouvaci bude 500 slatých v každé a těchto drobných mincí váží stejně, totiž 11 liber, 19 $\frac{2}{10}$ lotu.

Až posud měl

tolar	průměru	17,5	linií	Vídeňských,
ronínik	"	14	"	"
dvaděltník	"	12	"	"
desítník	"	10	"	"

Nyní ustanovuje se průměr

tolaru	na	17,21	linií	Vídeňských
ronínika	"	13,67	"	"
dvaděltníka	"	10,02	"	"
desítníka	"	8,20	"	"

nebo na 18, 20, 22 a 18 milimetrů (starej) měry metrické, v království Lombardsko-Venetském uvedení.

Ustanovení toto vyhlásí se s tím připomenutím, že dělna, kdy se nové mince budou vydávati, podléjí v mírnosti bude uvedena.

Hausgartner a. p.

Číska XLIX.

Vydána v roudnicku dne 12. srpna 1852.

159.

Nařízení, vydané od ministeria vojenství dne 1. srpna 1852.

Jinako se vytlakuje nejvyšší rozhodnutí od 25. července 1852, kterými Jeho Veličanstva vynajímá správu nejvyššího úřadu policejního propůjčil nádi právo trestu a milosti strany voak, k vojenskému policejnímu strážnímu sboru a spojená s ním stráž krámské nádejejších, od podplukovníka doh, pak práva, udělovati osobám sboru sboru poručení k manželství.

Jeho c. k. spolk. Veličanstvo nádi nejvyšším rozhodnutím, daným v Sibiři dne 25. července 1852, propůjčil nejvyššímu pava podmaršalkovi a Komparu, jakožto vynajímá správu nejvyššího úřadu policejního právo trestu a milosti strany voak, k vojenskému policejnímu strážnímu sboru a spojená s ním stráž krámské nádejejších, od podplukovníka doh a v to nádi, jakož právo to přiznati majitelům pluků, pak i práva, udělovati osobám jmenovaným poručení k manželství, kromě při tom předpisů, v normě s ležení občanůch.

Co se týče občanských věci právních, pak důstojníků, k policejnímu strážnímu sboru ke službě na území příkazných, nádi mají v platnosti vynajímá pravidla jurisdikční.

Což se nádi pro obecnu vidanost a správa vytlakuje.

Cesářík n. p.

160.

Nařízení císařské, dané dne 3. srpna 1852.

Jinako se prohláduje, že duchovenstvo katolické i řeckého sjednoceného úřadu katolického v Brněti vojenské přiznati se všech trestních pod soudu vojenského.

V souhlasnosti se sřazením soudním pro Uhry, schváleným nádi Mno dne 3. listopadu 1849^{*)}, v nádi se v §. 5. duchovní moc soudní při přestoupeních občanských nákorův trestních zrušuje, a tedy i soudu duchovní k soudům občanským se přiznávají, vidí se M,

*) V ústředním zákoníku trestním se o. 1849. §. 1.

k nároku Mlého ministra práva, slyšev ministry Mě a vyslyšev Mlou radu říšskou, ustanoviti takto:

Ve Hranici vojenská příkazuje se duchovenstvu jak latinského tak i řeckého sjednoceného obřadu katolického v případech trestních, jakž to strany nesjednoceného duchovenstva řeckého již uvedeno jest, k věci soudní vojenské, a to buď k věci soudní pluků hraničských nebo vojenských magistrátů komunitních, dle toho, máli obviňující sílu své v obvodu soudním toho neb onoho.

Soud vyšetřovací má však líhod biskupovi říšskému, pokud se týče, oznámiti, že řízení trestní počala, a má po skončení řízení odložití spisy vyšetřovací i vojenské spisy soudní před vyhlášením rozsudku, nechať se tento týče katolického duchovního latinského, nebo řeckého sjednoceného, nebo duchovního nesjednoceného, vojenského vrchního soudu k potvrzení. Vrchní soud má před vyhlášením rozsudku děti o složení věděl konsistenci biskupskou, by mohla splněniti, aby odhlasovanec sesazen byl a šlechetnosti duchovní, až mohl by sesazení toto míti místa.

Neobdržel-li však soud vrchní ve třídění davech od toho času, co byl oznámení učinil, upřise, že se opatření to stalo, má se rozsudek vyhlásiti a ve skutek učiniti.

Toto ustanovení Mléje, jakž se náleží dvorní vojenské rady od 21. srpence 1798, c. 192 uznáje, vztahuje se i na vyšetřování, která byla počala před tímto vyhlášením.

František Josef n. p.

Hr. Best-Schauenstein n. p. **Cseriek** n. p.

Z nejvyššího nálezení:

Ransonnct n. p.

Částka I.

Vydána a rozaslána dne 21. srpna 1852.

161.

Vynucení, vydané od ministerium financí dne 28. července 1852,

Jižto se vptává, že se v následně nejrychleji rozhodnutí od 2. února 1852 v království Lombardsko - Benátském vzonají nové měškové mince.

1. Podle ustanovení, obsaženého ve vynucení od 26. srpna 1851 (č. 241, str. 562, §. 4. Zak. Hláského), nebyly nové 2, 2, 1, 1/2 a 1/4 krejcarové měškové mince kovr. ž., uvedené císařským nařízením od 7. čítna 1851 (Zak. Hlásk. čítn. XXXIX, č. 115, str. 409 a 410), v království Lombardsko - Benátském vydány, a mince tyto nemají míti v království tom ná další nařízení náhodného oběhu.

2. Aby se však rovný systém mincovní, majíc na ústředí systém decimální, ještě jest uveden v království Lombardsko - Benátském, v celém Hlí k místa přivedl i strany deskové mince měškové, učinil Jeho cí. král. apošt. Velikánstvo nejrychleji rozhodnutí od 3. únara 1852 rozhodnutí, aby se nového, nařízením císařským od 7. čítna 1851 uvedeného systému mincí měškových, s některými úměnami formy zemištní učinilo také v Lombardsko - Benátském království.

3. Vykasávajíce tento nejrychlí rozhod, učiněn jest opětová, aby se novy nové mince měškové, ustanovené pro celé království, rovné tím, jejich vyobrazení nařízením císařským bylo ve nákosol uvedeno, s orlem Hláským, a však s nápisem okolo: „Impero austriaco“ místo: K. k. Österreichisches Scheidemünzen“, jak na rubu s nákosol hodnoty 15, 10, 5, 3 centesimí a 1 centesimo, nákosol ale 14, 10 a 5 centesimíky, co se týče váhy i příměru atd., zcela tak, jako 2, 2 a 1 krejcaríky, v následku nařízením císařským od 7. čítna 1851 vydání.

Podle toho ná se rozdí:

15 centesimák	atří 3 ³ / ₄	kvetítko nebo 1 graso,	4 desaci,	4,000	grami,
10 „	„ 2 ³ / ₄	„ „ 1	„ —	„ 2,710	„
5 „	„ 1 ³ / ₄	„ „ —	„ 5	„ 4,000	„

a podle též poměry váhy

3 čestěsinák stříbrný $\frac{3}{4}$ kvadranta nebo 3 denari 3,2118 gramů,

1 " " " $\frac{1}{4}$ " " " 1 denaro 0,8729 "

váhy metrické.

4. Průměr 3 čestěsináka ustanovuje se na 19 atomů, průměr čestěsináka na 15 atomů.

5. Z vyobrazení, k vyvezení tohoto přílohových, jest viděti forma těchto nových mincí.

Mince v Benátkách ražené budou mít místo pobítecského písmena mincovního úřadu Milánského, jako na vyobrazeních těchto položeno jest pod rokem, písmeno F.

6. Doba, kdy se mince tyto vydají, vyhláší se v království Lombardsko-Benátském zvláště prostředkem ústředních úředních.

7. Peníze měděné, podle patenta od 1. listopadu 1823 pro království Lombardsko-Benátské ražené, ustanou pronáti ještě v oběh; doba, kdy budou zastřeny, ustanou se zvláštním vyhlášením.

8. Ustanovení nejvyššího patenta od 1. listopadu 1823, §. 17., podle kterého veřejné pokladnice a osoby soukromé jsou jen do té doby povinni, přijímati mince měděné, pokud plat, jako se jimi činí, není větší 25 čestěsin, vztahuje se též na nové mince měděné, a pokladnice státní mají se bedlivě podle nařízení tohoto říší.

Boongartner m. p.

162.

Nariadení, dané od ministerstva práv v srozumění s ministerstvem země-
vzdělání a hornictví dne 13. srpna 1852.

pro vojvodství Salsburcké.

Jiněže se podlé nejvyššího rozhodnutí od 26. července t. r. krajský soud Salsburcký ustanovuje za jedinou první instanci k vyjednávání a rozhodování v příčině ná-
rokové strany majetnosti lesní, kterých komise ministerstva pro společnáni lesnictví odhá-
zána nebo budoucně odháze k právu práva.

V následku nejvyššího rozhodnutí Jeho v. k. apoštolského Velikévostva od 18. čer-
vence t. r. ustanovuje se tímto vyhlášením, a aby se pohádkal lesnictví ve vojvodství Sals-
burckém usadilo, krajský soud Salsburcký za jedinou první instanci ku vyjednávání
a rozhodování v příčině nárokové vládky strany majetnosti lesní, kterých komise mini-
sterstva pro společnáni lesnictví odházána nebo budoucně odháze k právu práva.

Krauss m. p.

163.

Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 14. srpna 1852.

pro vládní listovní úřední listy, vyhlášené úředním vyhlášením.

Jiněže se jmenují pokladnice státní, a kterých se počítá kromě kasek za vydávání
periodických tiskopisů obsahu politického, a-ko v tom případě, když byl nějaký list
tiskopis periodický od soudu odvolan, a jiněže se uznáje vyročení od 26. srpna
1852. (Zák. list. č. 163.)

Podlé §. 13. nejvyššího patenta od 27. května 1852, (č. 122. Zak. listého),
jiněže vydán byl nový řád tiskový, má se za vydávání periodických tiskopisů obsahu
politického, a podlé §. 13. téhož patenta má se i za jiné tiskopisy periodické, když pro
ně byl někdo od soudu odvolan, počítá kromě, a to podlé libosti toho, kdo ji klade,
buď v historických pečetích, nebo v císařských rakouských státních úpisech státních,
na příslušné svědkůch, v kasovních mizci národních, počítaje je podlé kasek
kasovních toho dne, kterýchob byly pokdovy, a však nikoli vyše hodnoty nominální;
v případě pak osou platí se maji a kasek droky podlé úřady úřední, kteří jsou oby-
čejná a v. k. soudu splacovního.

Pokladnice, a kterých se kasek dotčená počítá má, jsou podlé oznávení, učině-
ného mezi ministerstvem práv, vnitra a financí, pak mezi nejvyšším úřadem policejním,
následující:

Hlavní pokladnice zemské ve Vídni, Linci, Salsburku, Hradci Štýrském, Praze,
Brně, Opavě, Laure, Černewcích, Lublinsk, Coluru, Terstu, Lublaku, Budioš, Temci-
váru, Záhřebě, Šibeně; vládní pokladnice zemská v Krakově; centrální pokladnice v
Miláně a Benátkách; vládní pokladnice obřadní ve Vládním Návěsu Měšě, Karnen-
burku, Kamenci, S. Hipolytě; Riechu, Velsu, Štýrsku; Mariboru, Mostě nad Murou; v

Mladé Boleslavě, Litoměřicích, Jičíně, Žatci, Písku, Táboře, Klattověch, Slaném, Chrudimě, Chaba, Budějovicích, Čáslavi, Plzni, Hradci Králové, Č. Lípě, Karlových Varech; Olomouci, Jihlavě, Hranicích, Znojmě, Uh. Hradišti; Těšíně, Krnově; Vadravicích, Sazce, Jaslě, Bochni, Řečově, Sazce, Samboru, Strýži, Běckéměch, Kolomyji, Žolčově, Tarnově, Přemyšli, Stanislavově, Tarnopolu, Brodčech, Zloczově, Jablonci; Novém Městě, Pestojevě, Břilku, Gorici, Pazinu, Kapru, Ločíně; Feltkirchu, Brinnonu, Tridentu; Areddi, Bal. Ďarmotech, Pádkostelích, Velkém Varadíně, V. Kanili, Količích, Měšterech, Nitře, Šoproci, Paří, Prošparku, Rabě, Rašemberku, Sutmaru, Segedíně, Salsaku, Debrecíně, Úbraru, Lugoli, V. Bežkeroku, Zomboru; Řezu, Počenu, Oseku, Křilovcích, Varadíně; Broši, Kokoši, V. Vájaroshi, Bystřici, Brašově; Anzald pokladnice intendenční v Bergamě, Broši, Kasě, Kromosě, Loši, Mantosě, Morosě, Pavě, Padosě, Vičenze, Verosě, Trevisu, Belosě, Rovigu a Videmě.

Pokladnice tyto mají dočasně kasce nebo depozity ke kasci proti tomu, že strany, jež se týče, předloží listinu potvrzující, převzetí a vydání o tom tlu, když kasci klada, potřebné potvrzení nakořkované a pečeti úřední opatřené, v němž se navržené pojmenování má, co se klade a k jakému konci.

Obližice na kasci položené nemají se opatřovati státníou doložkou uzavřenou, neboť mají se takto hodivě uchováti pod trojí spolezná úroka, a u pokladnic, kde této není, pod trojí; tlu se udržuje strážník na vlti, aby si úroky a obližice těchto vyadvikovaly, přešel se jim vždy vydání mají kapony na prošle jti úroky a obližice proti tomu, že se to úředně zaznamení v dočasných potvrzeních obdržících té pokladnice, a kterých kasce byla položena, kterážto potvrzení ten, kdo kasci položil, k tomu konci předložití má.

Kasce, daně v hotovosti, mají pokladnice, u kterých byly položeny, přine u kasce, splacujícího dluhy státní, pod úroky státní, a jest se, co se týče vyhlášení a splácení prošlých úroků a jistiny na kasci daně ve listích předepsaných, jakož i co se týče nastpít daně samého kapitálu na kasci položené, když k tomu nástupce státní přivedl, spravování podle pravidel přechod o tom majících.

Pokladnice státní, u kterých se kasce položil, jsou povinny, když činiti jest o to, aby se kasce straně vydala, nebo aby se vyhlášení pakota prohlášení aeb část kasce, a kterých byla nalezena, že propadla, odvedla k té pokladnici, ku kteréž propadají pokuty — byli posádky vyhlášení, od státního nástupce v přičině té učiněného, a pakli by byla nalezena pakota prohlášení, nebo by se nakula, že propadla část kasce, a pakli by byla nalezena v úpisích dlužních, tehdy je má k lidosě, od nástupce státního učiněné, pokladnice, splacující dluhy státní, způsobem burzovním prodati; ostatně se má, kdykoliv byla realizována sama odjahi, kterých se má odvésti k pokladnici, ku kteréž propadají pokuty, k nastpitelství státnímu oznámení o tom učiněti, oděle ma, když byla prodána obližice nějaká, převpí úřední listku burzovního a nota prodějni; nastpitelství pak státní naříditi má pokladnici, ku kteréž pokuty propadají, aby samu realizovanou proti ukulřevanému potvrzení obdržicím přijala.

Nářzení, dané od ministerium práv dne 19. srpna 1852,

pro království Lombardsko-Venetské, Rakouska, Halič a Krakovska a Bukoviny a pro Sedmihradsko,

jinakže se v souhlasí s ministeriem války a nejvyšším úřadem policejním ustanovují úřady, kteřížto až do uvedení státních zastupitelství v těchto korunních zemích, obzvláště pak v těchto zemích, mají právo úřadů, jakož v §§. 15., 17. a 20. řádu ústavního od 24. května 1848 (Zák. list. č. 132.) přikládány jsou nástupu státním.

V řádu ústavním od 27. května 1852 (Zák. list. č. 132.), kterýž dne 1. září 1852 ve skutek války, přikládáno jest více jedným úřadům zastupitelství státním podobně ale v království Lombardsko-Venetském, v Dolnatsku, Haliči, Krakovsku, Bukovinské a v Sedmihradsku zastupitelství státní posud není uvedeno, tedy se vidí ministerium práv v souhlasí s ministeriem záležitostí vojenských a nejvyšším úřadem policejním ustanovují, že v těchto zemích korunních až do uvedení zastupitelství státních obstarávají mají jedným úřadů, v §§. 15. a 17. řádu ústavního nástupu státním přikládání, soudové trestní, jímž zřídlena jest moc soudní v příčině občanské a pivčinské, působení ale úřadů nástupu státním, přivoděná v §. 20., že obstarávají má úřad soudní, pro zachování veřejného řádu a bezpečnosti občanské.

Křivanec n. p.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska **LI.**

Vydáno a rozesláno dne 23. srpna 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 23. August 1852.

Částka LI.

Vydána v roudnickém dne 23. srpna 1852.

165.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 3. srpna 1852.

pro všechny země koruny, vyhlášení království Lombardského-Eneatského,

a tom, že se změňjí ustanovení o oběhu zeměním 3%, národních říšských listů pokladních, jako se nacházejí v oběhu, a jak se mohou listy tyto vyměňovat.

Podle nejvyššího rozhodnutí od 19. července t. r. vyděl ministerium financí toto v vědomost:

Ustanovení o oběhu zeměním nyní přechod mající poskytl mají, co se týče 3% národních říšských listů pokladních, koncem roku tohoto platnosti své postud, že počínaje od 1. ledna budoucího roku, vůle-že nikdo nemá býti povinen, přijímatí je na místo placení.

Majitelům národních říšských listů pokladních, jichž datum jest dne 1. ledna 1852, ponechává se na vůli, vyměnití je na národní, v oběhu zeměním se nacházející říšské listy pokladní 5 zlatové a 50 zlatové; anož po projití roku 1852 na nové, na 3% zemění, a však bez nucení obcházející říšské listy pokladní 100 zlatové, 500 zlatové a 1000 zlatové, s vyhotovením od r. 1853.

V případě onom budou se dávatí úroky až do dne vyměnění, v případě tomto ale takto až do konce roku 1852 a to s té příčinou, ponechává úroky, jmenliv od 1. ledna 1853, bez toho na říšských listech pokladních zeměního vyhotovení náležejí.

K vyměňování národních říšských listů pokladních na národní nebo na národní říšské listy pokladní zeměního vyhotovení ustanovena jest ve Vídni pokladnice vyměňovací, v zemích pak korunních, v nichž říšské listy pokladní mají zemění oběh, hlavní pokladnice zemění.

Mimo to přijímají se budou národní říšské pokladní listy, jichž datum jest 1. ledna 1853, také budoucí v všech pokladnic státních místo placení, a úroky 3%, až do dne placení prošli, připočten se stranám za pohlédnutí.

Co se týče národních říšských listů pokladních, jichž datum vyhotovení jest 1. ledna 1850 a 1851, zůstati mají v platnosti ustanovení, obsažená ve vyhlášení od 2. dubna 1852 (Zák. říšsk. ročn. 1852, č. 81.).

Ostatek budou výrobné říkové listy pokladni i po uzavření oběhu rozrozného vpočítávají ve veškerou sumu státních peněz papírových, jako budou v oběhu.

Baumgartner a. p.

166.

Nabízení, vydané od nejvyššího úřadu policejního dne 3. srpna 1852,

pro vložky nové koruny,

vzhledě se papíromerovní úřadů policejních.

Podle nejvyššího rozhodnutí od 24. ún. n. majšce hejtmanské městské již učiněná jmenování budoucně c. k. policejní ředitelství, dle čehož se c. k. úřadové policejní v zeměch korunních dlejí budou v policejní ředitelství a policejní komisariátech; policejní pak ředitelství třídy I. nazývati se budou ta, v jejichž čele jest představený, náležející v lesce nebo páteš úřadu dlejší, a policejní ředitelství třídy II. ona, jakožto řídí úředník vedoucí třídy dlejší.

Kempen a. p.

167.

Vyřešení, vydané od ministerium financí dne 16. srpna 1852,

pro vložky nové koruny,

Jinakto se vyřídilo nejvyšší rozhodnutí od 7. srpna 1848, dle něhož jsou platy až do 300 sl. osvobozeny od taxy státní.

Jako Veličenstvo ráčil nejvyšším rozhodnutím, jehož datum v Mělnické dne 7. srpna 1852, nejvládnostěji povoliti, že taxa státní (potahno světlá a gále, taxa charakterní a koreční) při vložkách státních civilních, vojenských a dvorských bez rozdilu není korunních platů se má jen tehda, když polítky taxa podrobené činí více 300 slatých, a že se vypočítá má jen a toho, od tyto činí více; jakož i to, že se tím v státně postavením, kteří taxa z omlů 300 sl., kterých budoucně od taxy budou osvobozeny, kuž celou nebo z částí ještě mají zapraviti, ráty taxovní ještě neprošle, vylučuje tedy ty, jakožto jsou v celku v následku být povolných, ode dne nejvyššího rozhodnutí mají odepatí.

Baumgartner a. p.

**Nařízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních, ministra práv a
správce nejvyššího úřadu policejního,**

*Jižto se hád tiskový od 1. září t. r. ve skutek uvádí i v těch zemích a částech říše,
ježto se nacházejí v stáru mínovládním.*

Jako cís. král. apokt. Valdeinstvo rážil nejvyšším rozhodnutím, jehož datum v Sr.
Martíně dne 11. srpna t. r., nejnabobstvěji nařídil, že má hád tiskový, počínajíc od 1.
září t. r., v plánu meč zákonná vejří i v těch zemích a částech říše, kterých se na ten čas
nacházejí v oblédenosti, a že jej mají ve skutek uvéstí úředně, v hád tiskovém přenosní.

Počínajíc tedy od 1. září utocpiti mají úředně političtí a policejní, zastupitelstva
státní a soudové pravidelská, co se týče přikázání k tisku a trestání činů protinabobstných
tiskem vykonaných, v působnosti pravidelskou, zákonnou trestala, nařizení v kómpen-
tenci a hádem úskurým jim vytknutou, a působení úřadů a soudů vojenských vzhle-
dem na záležitosti tisku má od téhož dne přestatí.

Bach = p. Kruss = p. Kempen = p.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska LII.

Vydán a rozšířen dne 26. srpna 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LII. Stück.

Ausgegeben und verendet am 26. August 1852.

Čísťka LII.

Vydána a rozvešlena dne 26. srpna 1852.

169.

Smlouva poštovní mezi Rakouskem a Státem církevním od 30. března 1852.

Podpisána v Římě dne 30. března 1852, ratifikace vyvolněny tiskem dne 11. června 1851.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavanský, Haléjský, Vindimírský a Štyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský; vojvoda Lotariánský, Salcburský, Štyrský, Korutánský, Kraňský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habsburský a Tyrolský a t. d. a t. d.

Vědomo činíme a vysvědčujeme tímto všem a jednemu každému, komuž na tom záleží:

Jakož smlouva základní o poštovní jednotě rakousko-uherské, která dne 5. listopadu 1850 mezi plomocníkem Naším a plomocníkem Jeho císařské a královské Vysosti, arcivojvody Rakouského, velkovojevody Toskánského ve Florencii uzavřena a od Nás dne 30. téhož měsíce a roku stvrzena jest, také od plomocníkův, k tomu zvláště ustanovených, Jeho Svátosti i Našeho za takovou uznána jest, jako by od nich samých uzavřena byla, a jakož mimo to přidána jest zvláštní smlouva poštovní, uzavřená dne 30. března t. r. a podepsaná v Římě, jejíž v tato slova zní:

Přívodní text.

Essendo stata conclusa in Firenze sotto la data del cinque novembre mille ottocento cinquanta tra i plenipotenziari austriaco e toscano una Convenzione fondamentale per una lega postale austro-italica, ed essendosi detestati i Governi pontificio ed austriaco di applicare ai rispettivi loro Stati la predetta Convenzione fondamentale, i plenipotenziari dei due Stati medesimi, cioè:

per Sua Santità:

Sua Eminenza Reverendissima il signor Cardinale Giacomo Antonelli, Segretario di Stato della stessa Sua Santità ecc.,

per Sua Maestà l'Imperatore d'Austria:

Il signor Conte Maurizio d'Esteházy, Inviato straordinario e Ministro plenipotenziario di S. M. I. e B. Apostolica presso la Santa Sede ecc.

chiamati dai loro poteri e dalle loro istruzioni, hanno stipulato di accordo, sotto riserva delle ratifiche Sovrane, la seguente Convenzione speciale:

Articolo I.

Accessione del Governo di Sua Santità alla lega postale austro-italica.

Premesso che sotto la data del 5 novembre 1850 fu stipulata in Firenze tra i Governi di Sua Maestà l'Imperatore d'Austria da una parte, e di S. A. I. R. l'Arciduca Granduca di Toscana dall'altra una Convenzione fondamentale per una lega postale austro-italica, il Governo di Sua Santità dichiara di accedere alla lega stessa e di accettare la sopraccennata Convenzione fondamentale di cui si allega sotto Acume parte integrante una copia autentica, salve

Překlad.

Jakob uzavřena jest ve Florencii dne 5. listopadu 1850 mezi plenipotenčními rakouskými a toskánskými ambasou a náklady rakousko-vládební jednoty poštovní, a vláda papaláská i rakouská na tom se ustanovily, aby se ambasou dotčená ratifikla i na jejich státy obepořád, anebvš jest se plenipotenční obou státně, a sice:

za Jeho Svátost:

Jeho eminenčí pan kardinal Jakub Antonelli, státní tajemník Jeho Svátosti atd.,

za Jeho Veličenstva Císaře Rakouského:

pan hrabě Mořic Esterházy, mimořádný vyslanec a plenipotenční ministr Jeho c. k. apolitošského Veličenstva u sváté stolice atd.

jeouce plenipotenstvími a instrukcemi svými k tomu povoláni, s výhradou ratifikaci svých ústřední a náležečící ambasou speciálně:

Článek I.

Vláda Jeho Svátosti přistupuje k rakousko - vládební uniovně poštovní.

Jakob dne 5. listopadu 1850 uzavřena jest ve Florencii mezi vládami Jeho Veličenstva Císaře Rakouského se strany jedné, a Jeho c. k. Vyšší arcibiskupovy, velkovévodovy Toskánského se strany druhé ambasou a nákladech rakousko - vládební jednoty poštovní, prohlásuje vláda Jeho Svátostí, že k ambasově této přistupuje, a že ověru dotčenou ambasou základní, kterých se doplňovací listi v přepisu autentickém pod It. A. přílohou jest, přijímá,

le modificazioni e riserve contenute nella presente Convenzione speciale.

Tutte le disposizioni contenute nella Convenzione fondamentale del 5 novembre 1850 saranno applicabili giusta l'articolo 1 della medesima, e salvo le modificazioni e riserve di cui sopra, tanto alla corrispondenza concambiandosi fra lo Stato pontificio e gli altri paesi appartenenti alla lega postale austro-italica, quanto a quella concambiandosi fra lo Stato pontificio e gli Stati esteri.

Le disposizioni concernenti la circolazione delle corrispondenze nell'interno dello Stato pontificio rimangono interamente nel dominio della propria di lui amministrazione.

Articolo 2.

Comunicazioni postali.

Le comunicazioni postali attualmente in vigore tra lo Stato pontificio e i Domini austriaci restano inalterate.

Articolo 3.

Concerti sulle spese di trasporto delle corrispondenze.

I due Governi contraenti convengono sul principio, che ciascuno di essi abbia a sopportare le spese di trasporto delle corrispondenze sul proprio territorio fino alla prima stazione postale del rispettivo Stato limitrofo compreso nella lega.

Essendo attualmente in attività una giornaliera corrispondenza fra Mantova e Firenze per la via di Bologna mediante tre corse settimanali di carri, e quattro di staffetta ordinaria (una di queste ultime per ora sostituita da un fregatino militare austriaco) e trentadue l'amministra-

vyjimajíc smlouby a vyhrazení, ježto jsou v této smlouvě speciálně obsaženy.

Všechni ustanovení smlouvy základní od 5. listopadu 1850 vztahovati se mají podle článku 1. smlouvy té, vyjmajíc však smlouby a vyhrazení dočasná, jak na korespondenci, které se smláží mezi Svátou církví a státy rakousko-uherské jednoty poštovní, tak i na ty, ježto se smláží mezi Svátou církví a státy zahraničními.

Části smlouvy, ježto se týkají smělné korespondence uvnitř Sváté církve, ponechává se zcela jeho vlastní správi.

Článek 2.

Dotavadní spojení poštovní se nemění.

Spojení poštovní mezi Svátou církví a zeměmi rakouskými nyní trávající, zůstává nezměněno.

Článek 3.

Kdo nese náklad na dopravování korespondence.

Obě vlády smlouvající se shodují se v tom, že má býti pravidlem, by každý z nich nesl náklad na dopravování korespondence ve vlastní své zemi až k první staci poštovní mezi jednotlivými, který s ní hranici.

Poslavadní nyní zavedena jest každodenní jízda mezi Mantovou a Florencií po cestě přes Bononi prostředkem kurnu kurirského, který jezdí třikrát, a obyčejného kurnu šafetašského, který jezdí čtyřikrát v týdnu (na místo jednoho a třech jezdí nyní rakouský vojevzýš vůz pakuovní), a poslé-

nice postale pontificie al presente colaterale per il solo incontro delle proprie corrispondenze, e non pel prodotto dei viaggiatori e degli articoli che s' inoltrano coi corrieri e col fargocina, si cassione che le spese per tre corsi dei corrieri e per le quattro spedizioni di staffette settimanali proseguiranno ad essere sostenute dal Governo austriaco e toccano anche per la percorrenza sul territorio pontificio sino a che non sarà attivato il nuovo servizio preveduto all' articolo 40 della presente Convenzione. Però sino a che non sarà attivata questa nuova servizio, il Governo pontificio corrisponderà in rate trimestrali a quello austriaco la somma di anni venti mille quattrocento sessantasette e hajocchi ottantasette e mezzo (Sc. 1497,87 $\frac{1}{4}$) d' accordo stabilito a titolo d' indennizzo di spese pel trasporto delle corrispondenze pontificie.

Il Governo austriaco s' incarica di corrispondere la rispettiva quota della suddetta somma al Governo toscano.

Articolo 4.

Abolizione delle competenze stabilite nella Convenzione postale pontificio-austriaca dell' anno 1822.

In correlazione alle stipulazioni contenute tanto nell' articolo precedente quanto nei seguenti, vengono soppresse le competenze che in forza degli articoli VI e VII della Convenzione postale pontificio-austriaca del 19 agosto 1822 il Governo pontificio ebbe a corrispondere a quello austriaco per la reciproca trasmissione delle corrispondenze estere.

vadl papelské správa politovní při tom na ten čas takto dopravenými svých vlastních korespondenci účastna jest, a užívá pak, který pochází z prezentačních a nákladů, jako se prostředkem kurierů a vozů pakovních dopravují, nákladního podlézaná, tehdy se čim uměvná, že náklad na kurs kurierský, který jde v týdně třikrát, a na kurs štáfetní, který jde v týdně čtyřikrát, i oase tyče nové papelské, po které kursy tyto jde, také budování a to tak dlouho nísti než vliče rakouské a tuskirské, pokud uvedou nebudě kurs nové rychlého, a nákladu jedná v článku 40. smlouvy této. Pokud ale kurs tento nebudě sličen, platit bude vláda papelská vliče rakouské ve čtvrtletních částech celků jeden tisíc čtyři sta sedm a devadesát šesti, sedm a osmdesát a půl hajoka (scelů 1497,87 $\frac{1}{4}$) náhrady v společném uznaní ustanovené na náklad na dopravování korespondenci římských.

Vliče rakouské zavazuje se, že tuskirské vliče dá pedil za sumy dočasně, který jí přilážděti.

Článek 4.

Platy, v rakousko-papelské smlouvě politovní od r. 1822 ustanovené, se zrušují.

Podle ustanovení, obsažených v článku předtímném a v člacích následujících zavazuje se placenti toho, co mezi články VI a VII papelsko-rakouské smlouvy politovní od 19. srpna 1822 vliče papelská povinná byla dávati vliče rakouské za obapolné vydání korespondenci cizozemských.

A. Correspondence pontificale-austriache,

Article 5.

Tariffa per la loro tassazione.

Le tasse che si percepiscono al presente sulle corrispondenze nate nello Stato pontificio e destinate per l'Austria, e vice-versa nate nello Stato austriaco, e destinate per lo Stato pontificio sono abolite. Terrà loro sostituita la comune tariffa stabilita nella Convenzione fondamentale modificata come appresso.

Article 6.

Lettera semplice, peso.

Il peso della lettera semplice viene fissato in Austria fino a un lotto di Vienna pari a gramma 17 $\frac{1}{2}$ (articolo 10 della Convenzione fondamentale) e nello Stato pontificio a denari 14 $\frac{1}{2}$, pari a gramma 17 $\frac{1}{2}$, che per comode si stabiliscono a denari 12.

Article 7.

Tassa.

Per la percezione delle tasse nello Stato pontificio, si conviene che i 3, 6 e 9 carantani fissati dall'articolo 9 della Convenzione fondamentale i quali a tariffa corrisponderebbero rispettivamente a bajocchi 2 $\frac{1}{2}$, 4 $\frac{1}{2}$, e 7 $\frac{1}{2}$, siano sostituiti 2, 5 e 8 bajocchi.

Article 8.

Stampe e campioni.

Sulle stampe qualunque compresi i giornali, gazette e fogli periodici posti sotto fascia lo Stato pontificio percepirà un bajocco per ogni 15 denari ossia gramma 17 $\frac{1}{2}$, senza riguardo a distanza.

A. B. Correspondenzlich Finke-ankunftlich.

Článek 5.

Podlé které tariffy se mají taxovati.

Poplatky, ježto se nyní vybírají na korespondence, přicházející z Rakouska a vrátěcí do Sváté církve a naopak na korespondence, přicházející ze Sváté církve, a vrátěcí do Rakouska, se zrušují, a na jejich místo nastoupí tarifa společná, ve smyslu základní ustanovení, a následující modifikací.

Článek 6.

Množství váží jednoduché psaní.

Váha jednoduchého psaní ustanovuje se v Rakousku na 1 lot vídeňský, který jest rovný 17 $\frac{1}{2}$ grama (délka 3, 10, šířka základní) a v Sváté církvi na 14 $\frac{1}{2}$ denárů (rovných 17 $\frac{1}{2}$ grama), kterýchto množství se pro pohodlí zokrouhluje na 15 denárů.

Článek 7.

Množství čísl taxa.

Co se týče vybírání tax ve Sváté církvi, čísl se uměrují, že ustanovení v článku 9. smlouvy základní 3 kr., 6 a 9 krejcarů, které by se rovnaly podlé tariffy 2 $\frac{1}{2}$, 4 $\frac{1}{2}$ a 7 $\frac{1}{2}$ bajocků, na rovné se pakládají mají: 2, 5 a 8 bajocků.

Článek 8.

Jaké portosevybírána věci tištěné.

Za věci tištěné společu všeobecného, v nichž obsaženy jsou karnáty, noviny a listy periodické pod páskou křítovna, vybírání se bude ve Sváté církvi 1 bajok na každých 15 denárů nebo 16 $\frac{1}{2}$ grama bez rozdů vadilnosti.

Per i campioni o mostre si esigerà la tassa di una lettera semplice per ogni due lotti, ossia per ogni 35 gramma (35 denari) analogamente all'articolo 13 della Convenzione fondamentale.

Se però la tassa indicata tanto per le stampe che per i campioni o mostre non fosse stata pagata all'atto della impostazione, queste spedizioni andranno soggette alla tassa ordinaria delle lettere, e saranno trattate come le lettere non franche, e non munite dei bolli sufficienti al loro affrancamento, come al seguente articolo 9.

Articolo 9.

Franchione per mezzo dei francobolli.

Il pagamento del porto, che in virtù dell'articolo 11 della Convenzione fondamentale dev'essere per massima anticipato, si effettua per mezzo dell'applicazione di bolli giustificativi l'affrancazione vulgarmente detti „francobolli“ i quali si vendono dalle aziende postali dei due Stati.

Questi francobolli porteranno la indicazione del valore diverso di carantani 1, 2, 3, 6 e 9 nell'Austria, e di hajorchi 1 (per un carantino), 2 (tanto per due che tre carantani), 3 e 8 (per sei e rispettivamente per nove carantani) nello Stato pontificio.

Articolo 10.

Applicazione dei francobolli.

Chi spedisce lettere, stampe e campioni per la posta, dovrà attaccare al margine superiore dell'indirizzo, in modo sicuro, bagnando la materia tenace che si trova sulla parte convessa del francobollo, uno o tanti francobolli, quanti occorrono per formare uniti il valore della tassa di

Za próby nebo vzory zboží vybrati se bude jednodušší taxa listovní na každé 2 loty, nebo na každých 35 gramů (30 denárů) podle čl. 13. smlouvy základní.

Nezaprviti se však dotčená taxa listovní jak za věci listinné tak i za próby nebo vzory zboží při pošlání jich, tedy se platí míjí se náležit obvyklá taxa listovní, a náležitky ty pokrývati se budou podle síle položeného čl. 13. za listy nefrankované nebo za listy, na kteréž při frankování nebyla dána dostatečná množství frankování.

Článek 9.

Frankování děje se prostředkem známek frankovacích.

Porto, ježto se podle článku 11. smlouvy základní dle pravidla má platiti napřed, platiti se má útlím známek frankovacích, ježto protožaji, že bylo frankováno, obvyklé známkami frankovacími se nazývají a u obchodních pošt se prodávají.

Na známkách těchto útlím bude rozličná hodnota 1, 2, 3, 6 a 9 kr. v Rakousku, a 1 hajoka (za 1 kr.), 2 haj. (za 2 i za 3 kr.) a 5 a 8 haj. (potakmo za 6 a 9 kr.) ve Státu církveřím.

Článek 10.

Jak se útlivati má známek frankovacích.

Kdo pošlá psaní, věci listinné a vzory zboží po pošl, má valit jednu nebo tolik známek frankovacích, kolik jich pošl, aby se valikami jich hodnota vyrovnala poplatku frankování, kterýž podle vzdálenosti a výhy vychází, má je narládit na

francuziane secondo il peso, e quanto alle lettere e campioni anche secondo la distanza.

La tassa di raccomandazione ossia di assicurazione, e quella per la ricevuta di ritorno (come all'articolo 14 della Convenzione fondamentale) dovrà pagarsi ciascuna col francobollo di cinque bajocchi e nei carattani.

Quella per l'assicurazione sarà apposta a tergo della lettera dalla parte del mittente, quella per la ricevuta di ritorno sarà apposta alla ricevuta stessa a cura dell'impiegato postale ricevente.

Ambidue questotasse di assicurazione (con, o senza ricevuta di ritorno) rimarranno a profitto degli uffici d'impostazione.

Articolo 11.

Metodo d'impostazione.

Le corrispondenze di cui si tratta debbono gittarsi nelle buche a ciò destinate negli Uffici postali.

Quelle che si vogliono spedire raccomandate con, o senza ricevuta di ritorno, debbono essere rimesse nelle mani degli impiegati postali.

Articolo 12.

Sopratassa.

Le lettere non francate, e non munite di bolli sufficienti, sono nonostante spedite; ma oltre il porto e quel che manca del porto dovrà pagarsi dal destinatario una sopratassa di baj. 2 (centesimi 2) per ogni denari 15 (gramme 17 $\frac{1}{4}$) di conformità all'articolo 12 della Convenzione fondamentale.

zašni strana, kdelto jsoa potřoby jistěm přilepěním manou, a má je na strani adresní na horním kraji první přilepiti, aby držely.

Poplatek rekomandační a poplatek za recepis zpáteční (v článku 14. základní smlouvy) má se zaplatiti položitím a plátí bajčkovou nebo šestikroječarovou známkou frankovazí.

Známka na rekomandaci přilepiti má podávatel psaní na té straně, kde jest pečel; známka na recepis zpáteční ale přilepějíci úředník poštovní na recepisu samém.

Oba tyto poplatky rekomandační (s recepisem zpátečním nebo bez něho) zůstávají úředním podáváním.

Článek 11.

Spůsob podáváníí.

Dávějí se sádky, jdení poštu listovní, vložiti se mají do truhliček listovních, u poštovních úřadů k tomu ustanovených.

Ty pak, ježto chce někte pošlati rekomandované s recepisem zpátečním nebo bez něho, mají se úředníkům poštovním do rukou odovzdati.

Článek 12.

O taze dodatečnái.

Psaní nefrankované, nebo psaní, ježto nejsou známkami dostatečnými opatřena, depřani se plés to plés vloženo na své místo, adresat však bude peclé čl. 12. smlouvy základní povinen, zaplatiti za ně kromě porta nebo toho, co se k portu nedostává, 2 bajoky (3 kr.) tazy dodatečnái sakaldějch 15 denari (17 $\frac{1}{4}$ gramo).

Articolo 13.

Affissione della tariffa delle lettere e della nota dei paesi.

Affinchè possa calcolarsi il porto delle lettere, le amministrazioni postali dei due Stati terranno affissa alla vista del pubblico la tariffa con le disposizioni che alla medesima si riferiscono, e gli elenchi degli uffici postali che non distano l'uno dall'altro più di dieci, poi oltre 10 sino inclusivamente a 20 miglia geografiche di Germania (ossia 10 e relativamente 20 miglia geografiche d'Italia) in linea retta.

Negli uffici principali questi fogli stampati saranno vendibili al pubblico.

Articolo 14.

Casi nei quali l'applicazione dei francobolli può farsi dagli impiegati postali.

Nei casi dubbiosi gl'impostanti hanno il diritto d'interrogare gli ufficiali di posta riguardo alla tassa competente, e questi in tal caso daranno, se bisogno, ed attaccheranno i francobolli concernenti dei quali sarà loro pagato il prezzo in contanti.

Articolo 15.

Corrispondenze in transito.

Rimane abbracciato reciprocamente il principio stabilito nell'articolo 8 della Convenzione fondamentale sull'abolizione di qualunque diritto di transito per le corrispondenze circolanti entro il territorio della lega postale austro-italica, a riserva che si applicavano alla medesima anche gli altri Stati italiani.

Esso a che non avevano acceduto gli altri Stati italiani alla lega postale austro-italica per le loro corrispondenze a cui dà

Článek 13.

Tarifa porta listovního a seznam míst má se vyvěsiti.

Aby mohl býti sám vypočítán možný porto listovní, vyvěsí správa poštovní obou států tarifu s ustanovením ní se vztahujícím, a seznam úřadů poštovních, ježto od sebe nejsou více než 10, pak přes 10 až včetně do 20 míľ zemědělských (nebo 10 a postálně 20 míľ vlašských) v rovné čáře vzdáleny, aby obecnost v ně mohlo nakládati.

Tyto listy účelně budou u hlavních úřadů poštovních pro obecnost na prodej.

Článek 14.

Kdy mohou přilepiti známku absence poštovní.

Máti podatel nějakou pochybnost, má právo otáznati se úředník poštovních, kteří taxa jest pravá, a úředník tito jsou v případě takovém posílají, přilepiti, do pošty tolik známek frankovacích, kolik jich jest potřeba, a ty kteréžto se jim mají hotovými zaplatiti.

Článek 15.

O korespondenčních přechodních.

Právěle v čl. 8. smlouvy základní ustanovení, že se užívá všíček poplatek přechodní na korespondenční, které jsou vněšně obvodu rakousko-vláské jednoty poštovní, když k jednotě této i ostatní státy vláské přistoupí, bude oboplně vcelkem zachováno.

Pokud ostatní státy vstoupí k rakousko-vláské jednotě poštovní nepřistoupí, sčítá se se vládě paprsků, aby se s nimi

passaggio il Governo pontificio, rimangono in sua facoltà le trattative coi medesimi.

Articolo 16.

Tasse pel trasporto delle corrispondenze austro - pontificie a mezzo dei battelli a vapore del Lloyd austriaco.

Le corrispondenze austro - pontificie, qualora portino sull' indirizzo le parole „per la via di mare“ o „col piroscafo del Lloyd“ saranno trasportate a mezzo dei battelli a vapore del Lloyd austriaco, i quali si muovono periodicamente tra Trieste ed Ancona.

Le relative tasse di trasporto, avute riguardo alle stipulazioni convenute tra il Governo austriaco e la Società del Lloyd austriaco, sono le seguenti:

§. 1. Per ogni lettera semplice del peso di gramma 17 $\frac{1}{2}$ (15 denari ossia 1 lotto) proveniente dalla città di Trieste e diretta per Ancona e viceversa, carantani 9 ossia bajocchi 8, dei quali due terzi competono al Lloyd austriaco quale porto marittimo, ed un terzo all' ufficio postale mittente, quale taxa interna.

§. 2. Per ogni lettera semplice del peso di gramma 17 $\frac{1}{2}$, proveniente da qualunque altro luogo della monarchia austriaca, e diretta per qualunque altro luogo dello Stato pontificio, e così viceversa carantani 15 ossia baj. 12 dei quali $\frac{2}{3}$ come taxa marittima formano la competenza del Lloyd austriaco, mentre gli altri $\frac{1}{3}$ competono all' ufficio postale mittente quale diritta interna.

Alla medesima taxa vanno soggette anche le lettere semplici che vengono spo-

strany korespondenci, jimi ona povolaja přehod, ankovita.

Článek 16.

Jaké taxy se plati za dopravování korespondenci rakousko - římskou prostředkem parobátí Lloydů rakouského.

Korespondence rakousko - římská, na jichžto adrese jsou slova: „Po cestě mořské“ nebo „Parobátem Lloydovým“ dopravovány se budou prostředkem parobátí Lloydů rakouského, jichžto jení periodický mezi Terstem a Ankonou.

Poplatky dopravování na ně jsou vzhledem za následní, mezi vstátem rakouskou a společnosti Lloydů rakouského učiněný, tyto:

§. 1. Za každé písmo jednoduché, jichžto má 17 $\frac{1}{2}$ grama (15 denárů nebo 1 lot) váhy, přichází a místa Tersta a svátých do Ankony a naopak, 9 krajcarů nebo 8 hajbů, z nichž dvě třetiny připadnou Lloydům rakouským jakžto porto mořské a jedna třetina počítá podávaci jakžto porto vnitřní 88 intenzí.

§. 2. Za každé jednoduché písmo, kterého váží 17 $\frac{1}{2}$ grama, přichází a některé jiné části monarchie Rakouské, a svátých do některého jiného místa ve Svaté církvi - nim a naopak, 15 krajcarů nebo 12 hajbů, z nichž $\frac{2}{3}$ co porto mořské činí podíl Lloydů rakouského, k čemuž ostatní $\frac{1}{3}$ co porto vnitřní připadáji počítá podávaci.

Táá taxa platí se i na písmo jednoduché, kterých se posílají z Tersta do některé-

dite da Trieste per qualunque luogo dello Stato pontificio, con eccezione della città di Ancona e così viceversa quelle che vengono spedite da Ancona per qualsiasi luogo della monarchia austriaca eccettuata la città di Trieste, per le quali due città rimane provveduta col §. 1 del presente articolo.

§. 3. Per i campioni o mostre la medesima tassa come ai §§. 1 e 2, ma per ogni grammo 35 ossia 30 denari (2 lotti).

§. 4. Per le stampe nette facciata per ogni grammo 17½ ossia 15 denari (1 lotto) indistintamente carantani 2 ossia bajocchi 2, dei quali una metà compete alla Società del Lloyd austriaco e l'altra all' ufficio postale militare.

§. 5. Per le lettere non affrancate a mezzo di francobolli e non munite di bolli sufficienti dovrà pagare il destinatario oltre le tasse indicate ai §§. 1 e 2, una soprattassa di carantani 3 ossia bajocchi 3 per ogni grammo 17½ di conformità all' articolo 18 della Convenzione fondamentale, e ciò a vantaggio di quell' amministrazione postale nel cui territorio vengono impostate simili lettere.

I campioni (mostre) e le stampe, qualora le tasse indicate ai §§. 3 e 4 non fossero state pagate a mezzo di francobolli all' atto della impostazione, saranno del pari caricate delle medesime tasse che sono fissate per le lettere non affrancate, e non munite di bolli sufficienti.

§. 6. Le tasse marittime indicate ai §§. 1, 2, 3 e 4 che saranno esatte dagli uffici postali pontificii, dovranno essere bonificate alla cassa postale austriaca, la quale ne eseguirà l' ulteriore rimborso al Lloyd austriaco.

rého místa v Slatě církevní, vyjmaje místo Ankonu, a naopak za ta místa jednoduší, kterých se posílají z Ankonu do některého místa v monarchii Rakouském, vyjmaje místo Terst, strany kterýchžto dva míst v §. 1. článku tohoto opatření učiněna jest.

§. 3. Za příby a vzory sběti též tax jako v §§. 1. a 2., ale na každých 35 gramů, nebo 30 denarů (2 loty).

§. 4. Za věci tiskové pod obálkou čistěnou za každého 17½ gramu nebo za každých 15 denarů (1 lot) bez rozdílů 2 kr. nebo 2 bajsky, a nichž některé připadají společnosti Lloyd rakouského a druhé některé poště podávati.

§. 5. Za psaní, ježto nejsou známkami frankovacími frankována anebo za nichž není dostatečných známek, naprositi má uhraditi kromě porta v §§. 1 a 2 udaného, taxu dodatelně 3 kroje. nebo 2 baj. na každého 17½ gramu v množství a čl. 12. smlouvy základní, a to k ruce té správy poštovní, v jejímž obvodu se psaní taková podávají.

Na příby (vzory) sběti a na věci tiskové, když za ně při posílání nebyly poskydnuty známek frankovacích napraveny tax portová, v §§. 3 a 4. přivedené, učiněny jsou ty taxy, ježto ustanoveny jsou na psaní nefrankovaná a na psaní, za nichž není dostatečných známek.

§. 6. Taxy porta mořského, v §§. 1., 2., 3. a 4. dané, když je vybírají pošty papavské, nahraditi se mají poštovní pokladnici rakouské, kterýchžto splnění, aby byly dále smlouvy Lloyd rakouského.

B. Corrispondenza pontificia con gli Stati esteri per quali è mediatrice l'Amministrazione postale austriaca (astrazione fatta dagli Stati germanici e da quelli ad di là).

Articolo 17.

Stati esteri per quali le lettere possono essere spedite affrancate e no.

I paesi per, e dai quali le corrispondenze senza toccare gli Stati della Confederazione germanica (di cui alla lettera C) possono essere spedite o ricevute dallo Stato pontificio per la via dell'Austria, o interamente affrancate, e cariche dell'intero porto ad arbitrio dell'imponente (articolo 23 della Convenzione fondamentale) sono i seguenti, cioè:

La Russia, la Polonia, le Isole Joniche, la Grecia (le lettere dalla Grecia per lo Stato pontificio saranno affrancate fino a Trieste), la Svizzera, la Sardegna, la Francia, l'Algeria, la Gran Bretagna, le possessioni e colonie inglesi dell'America del Nord e le seguenti città nella Turchia europea ed asiatica nell'Egitto, e nei principati Danubiani, cioè Bakarest, Jassy, Botofschany, Galatz, Beuda, Seres, Saloniche, Costantinopoli, Smirna, Alessandria d'Egitto, Bevati, Canoa, Coono, Tenedo, Dardaneli, Gallipoli, Laracca, Rodi, Samos, Tolosa, Varna e Trebisonda.

Devono all'incontro essere affrancate nell'atto della impostazione le lettere dirette per la Spagna ed il Portogallo fino alla frontiera gallo-ispana, quelle per Belgio (qualora vengano intradate per la via di Francia) fino alla frontiera gallo-belgica, quelle per i paesi transatlantici (eccettuato le possessioni e colonie inglesi)

B. B. Corrispondencez mezi Svatou církví, nim a státy zahraničními, kterýmiž rakouská správa poštovní jest prostředníkem (ochlédie na státy německo-rakouské jednoty poštovní a na státy dále na římské říši).

Článek 17.

Do kterých států zahraničních mohou se psaní posílati frankovaná a do kterých nemohou.

Země, do kterých a z kterých Svátá církev může korespondence, sáti se tyto dotknou států německo-rakouské jednoty poštovní (o nichž též jest pod lit. c), po cestě skrze Rakousko, podlé libosti podávatele vy buď zcela frankovaná nebo celým portem obilžená, posílati nebo přijímati (čl. 23. smlouvy základní), jsou následující:

Rusko, Polsko, Jonické ostrovy, Řecko (psaní z Řecka do Sváté církve má se až do Torata frankovat), Šejcars, Sardínsko, Francouzsko, Alžír, Velké Británsko, anglické země a osady v Severní Americe, a následující města v Turecku evropském a asiatském, v Egyptě a v křižáckých posazených, totiž: Bakarest, Jasy, Botofschany, Galatz, Beuda, Seres, Solun, Cahrad, Smyrna, Alessandrie v Egyptě, Bajret, Kanoa, Coono, Tenedos, Dardanely, Gallipoli, Laracca, Rhodos, Samos, Tolosa, Varna a Trapezant.

Naproti tomu musí se při posilvání frankovat: psaní, ošlédí do Španěl a do Portagal, až na hranice francouzsko-španělské; psaní do Belgie (když se intradají skrze Francouzsko) až na hranice francouzsko-belgické; psaní do zemí na mořem Atlantickým (vyjímajíc země a osady anglické) až do toho místa, kde se tam a moře na

fino al punto dello sbarco colla; quelle per i luoghi interni della Turchia europea ed asiatica, dell' Egitto e dei principati sul Danubio sino ad una delle suddette città di Bucharest, Jassy ecc., la quale secondo la situazione geografica ne curerà l'ulteriore incastro; quelle per le Indie orientali e Hongkong fino ad Alessandria; quelle in fine per la Cina ed i paesi situati al di là delle Indie orientali, fino al punto dello sbarco colla.

Le lettere provenienti dai paesi qui sopra menzionati coi quali sussiste ancora l'obbligo dell'affrancazione, saranno assoggettate sempre alle rispettive tasse (articolo 21 della presente Convenzione) che dovranno essere soddisfatte dal destinatario nello Stato postificia.

Il Governo austriaco s'impegna a dare immediatamente avviso al Governo postificia appena si effettui la rinnovazione di alcuna delle Convenzioni postali da esse stipulate coi singoli Stati esteri, e ciò allorchando ne venisse portata un'alterazione qualsivoglia alla entità dell'analogo porto estero, alle relative graduazioni di peso, o all'affrancazione obbligatoria, ove questa ancora sussiste.

Articolo 18.

Peso della lettera semplice.

Finchè non siano combinate disposizioni pienamente uniformi coi rispettivi Stati esteri, il peso della lettera semplice sia in riguardo al comun porto austro-postificia (articolo 21 della Convenzione fondamentale), sia in riguardo alle tasse estere, si regolerà secondo il convenuto su ciò tra l'Austria ed i paesi esteri, e siane fissate come segue:

libřh vystapuje; paři do míst uvnitř Turecka evropského a asijského uvnitř Egypta a knížectví podrujských a k ušlechťování a výše jmenovaných míst: Bukurešto, Jasy atd., odkudli se podlé polohy geografického každého místa dále dopraví; paři, uvnitř do východní Indie a do Hongkongu, až do Alexandrie; paři kantoně do Číny a do míst, která leží na východní Indii, až do toho místa, kde se tam a moře vystapuje na břeh.

Na paři, a dalších evroha není přicházeti, strany kterých posad trvá povinnosť frankování, ušlechť jsou vždy ty která poplatky politoval, (čl. 21. smlouvy této), jedla má adresati ve Svata církvina uzavřiti.

Vláda rakouská uzavře se, že ihned vlády papalské učiní vědoma, když smlouva nějakou, a jednotlivými státy cizími učiněnou, obnoví, a to tehda, když se tím obnovou stane nějaká nějaká v tom, co šel to která porto cizozemské, ve uvěření vždy nebo v povinnosti frankování, kolejší trvá.

Článek 18.

Muscoli váží paři jednoduché.

Pokud se nestane sjednocení s těmi kterými státy cizími a ustanovení úplně stejnak, šeliti se bude váha paři jednoduchého, jak se se tře společně porta rakousko-huséka (šle čl. 21. smlouvy základní), tak i co se tře cizozemských poplatků portovních, podlé smlouví, mezi Rakouskem a státy cizími a to učiněna, a ustanovuje se takto:

Per, a dalle isole joniche, Malta, l'Egitto, le Indie orientali e Hongkong nella Cina, la Turchia europea ed asiatica, i principati danubiani, e la Grecia con granaio 17½ ossia denari 15 (un lotto di Vienna).

Per, e dalla Russia e Polonia, i paesi al di là delle Indie orientali, e la Cina con granaio 13 ossia denari 11 (½ di lotto).

Per, e dalla Svizzera, Francia, l'Algeria, la Gran Bretagna, la Spagna e Portogallo, il Belgio, le possessioni e colonie inglesi dell' America del Nord, e gli altri paesi transatlantici, con granaio 8½ ossia denari 7½ (½ lotto).

Articolo 19.

Porto comune, porto estero.

Le corrispondenze reciprocantesi fra lo Stato postificio e gli Stati e paesi nominati nei precedenti articoli 17 e 18 verranno trattate di conformità al titolo III (articoli 21, 22, 23 e 24) della Convenzione fondamentale.

Conseguentemente tali corrispondenze non verranno caricate che:

1. Del porto comune austro-posticio di bajocchi 8 (corrispondi 9) relativamente all' inoltre sui territorj austro-postici, e

2. del rispettivo porto estero (a norma delle Convenzioni postali stipulate tra l'Austria e gli Stati esteri) per l' inoltre dal punto di uscita dagli Stati austriaci sino al luogo di destinazione all' estero, o dal punto di spedizione all' estero fino all' ingresso negli Stati austriaci.

Na ostrovy Jonické, do Malty, Egypta, východní Indie a Hongkongu v Číně, do Turecka evropského a asiatského, do kollektivní poduhajských, do Řecka a z ostrovů a země těchto na 17½ grama nebo 15 denarů (1 lot Vídenský).

Do Rus, do Polska, do země na východní Indi ležících a na Číně a z těchto země na 13 gramů nebo 11 denarů (½ lotu).

Do Švýcar, Francouzsko, Algira, Velkobritánsko, Španěl a Portugal, do Belgie, do anglických země a území v severní Americe a do jiných země na oceánu Atlantickým i z těchto země na 8½ grama nebo 7½ denarů (½ lotu).

Článek 19.

Co čini porto společné a porto cizozemské.

Korrespondence mezi Svátou církevní a státy i zeměmi, v předchozích článcích 17. a 18. jmenovanými, odlyžují se podle oddělení III (čl. 21., 22., 23. a 24. smlouvy základní).

Dle toho skládá se na dotčené korespondence takto:

1. Společné porto rakousko-hlascké, ježto činí 8 bajoků (9 kr.) za dopravení po země rakouské a papolské, a

2. vycházející cizí porto (podle smlouvy pohraniční, mezi Rakouskem a státy cizími uzavřené) za dopravení z místa, odkud a Rakousku vystupuje až do toho místa v cizozemsku, kam svědčí, nebo od místa, kde byly posíl v cizozemsku podáno, až do toho místa, kde vstupují do země rakouských.

Articolo 20.

Riscossione del porto comune, rimborso del porto estero.

Il porto comune austro-pontificio rimarrà a vantaggio dell' amministrazione postale pontificia per le corrispondenze impostate presso gli uffici postali pontifici, ed a vantaggio dell' amministrazione austriaca per quelle impostate negli Stati al di là dell' Austria (articolo 24 della Convenzione fondamentale).

Il porto estero per le corrispondenze affrancate nello Stato pontificio a destinazione dei menzionati Stati e luoghi esteri, e che da questi ultimi venissero spedite non finanche per lo Stato pontificio, verrà bonificato dall' amministrazione postale pontificia a quella austriaca, e sarà cura di questa ultima di farne l' ulteriore rimborso alle rispettive amministrazioni postali degli Stati esteri.

Articolo 21.

Tassa complessiva di porto per una lettera semplice.

La tassa complessiva di porto della suddetta corrispondenza per la lettera semplice importa come segue:

Článek 20.

Kde hřeje porto společné, a jak se nahraňuje porto cizozemské.

Společné porto rakousko-Minské za korespondence, u pošt papířských podání, jde k ruce papířské správy poštovní, a za korespondence, ve státech za Rakouskem dále ležících podání, k ruce správy rakouské (21. čl. smlouvy základní.)

Porto cizí za korespondence, ve Státu církevním do dotčených cizích států a míst frankovaných podání, a z těchto nefrankovaných do Státu církevního posláno, nahradí poštovní správa papířská poštovní správy rakouské, a tato bude povinna, zaplatiti je těm kterým správy poštovní cizích států.

Článek 21.

Musobní čini veškerá taxa portovní za jednoduché psaní.

Veškerá taxa portovní korespondence vřechu dotčené čini za psaní jednoduché toto:

Articolo 22.

Pagamento dei diritti di affrancazione.

Il pagamento dei diritti di affrancazione potrà effettuarsi nello Stato pontificio anche a mezzo dei franchielli.

Le corrispondenze però uscite di belli insufficienti, verranno bensì spedite ma gravate del rispettivo intero porto a carico del destinatario, e ciò nel caso che le corrispondenze siano dirette ad un paese per il quale è ammessa affrancazione facoltativa; esse però sussiste tuttora l'obbligo dell'affrancazione (articolo 17) non sarà dato corso alle corrispondenze che venissero impostate, uscite di belli insufficienti.

Articolo 23.

Tassa di raccomandazione.

La tassa di raccomandazione ossia di assicurazione, e quella per la ricovera di ritorno dovrà pagarsi ciascuna con bajocchi cinque (parantasi 6) in moneta nell'atto della impostazione. Per le lettere raccomandate per, ed oltre la Francia, si esigerà di più nell'atto della impostazione la doppia tassa del porto franco, la quale è fissata in bajocchi 20 (parantasi 34) per ogni lettera semplice.

C. Correspondenze pontificio-germaniche.

Articolo 24.

Estensione delle medesime.

Per corrispondenze pontificio-germaniche s'intendono quelle che si cambiano tra lo Stato pontificio e gli Stati della Confederazione germanica, che hanno già acceduto alla lega postale austro-germanica. S'intendono sotto questo titolo

Článek 22.

Jak se platí poplatky frankování.

Porto frankováno může se ve Státu církevním platiti také prostředkem známek.

Korrespondence, jehle nejsou opatřeny dostatečnými známkami, dopraví se sice na místo, ale celé porto připlácí se adresátoři, a to tehdy, když korespondence jde do země, kde se nechává na vůli, frankovati nebo nefrankovati. Kdy však posílá jest povinností, frankovati (§L 17.), tam se posílá, a nedostatečnými známkami se posílá darů, nebož dou dopravovati.

Článek 23.

Kdy se platí poplatek rekomandování.

Poplatky rekomandování (pojišťování) a poplatky za upravení receptů má se každého při podání platiti 3 baj. (6 kr.) v hotovosti. Za rekomandování posílá do Francouzské a přes Francouzské vybírati se bude při podání mimo to dvojnásobné parte francouzské, která ustanovena jest na 20 baj. (4 kr.) za jednoduché posílá.

C. D korespondenciích římsko-německých.

Článek 24.

Co se jimi rozumí.

Korespondenciemi římsko-německými rozumí se ty dopisy, které se posílají ve Státu církevním do států německého spolku, kteréž k německo-rakouské jednotě poštovní již přistoupily a uspok. Pod tím pojmenováním rozumí se též korespondence,

pare le corrispondenze che si cambiano tra lo Stato pontificio e gli Stati al di là della Germania, cioè: Svezia, Norvegia, Danimarca, Schleswig, Holstejn, il Belgio ed i Paesi Bassi.

Per le dette corrispondenze con l'articolo 25 della Convenzione fondamentale, vengono accordati dall' Austria allo Stato pontificio tutti quei vantaggi di cui godono le sue stesse corrispondenze in virtù della Convenzione postale austro-germanica.

Articolo 25.

Stati germanici ora componenti la lega postale austro-germanica.

Gli Stati germanici che hanno di già acceduto alla lega postale austro-germanica, sono (oltre l'Impero austriaco in tutta la sua estensione di cui tratta il titolo A della presente Convenzione) i Regni di Prussia, di Baviera, di Württemberg, di Anover, di Sassonia, l'Elettorado d'Assia, i Granducati d'Assia, di Baden, Meklenburg-Strelitz, Meklenburg-Schwerin, Lussemburgo e Oldenburg, i Ducati di Brunswick, Holstein-Lauenburg, Anhalt-Köthen, Anhalt-Desau, Anhalt-Bernburg e Sassonia-Altenburg, i Principati di Waldeck e Liechtenstein, il Granducato di Sassonia-Weimar-Eisenach, i Ducati di Nassau, Sassonia-Coburg-Gotha, Sassonia-Meiningen-Hildburghausen, Reuss-Ebersdorf, Reuss-Greiz, Reuss-Lobenstein, Reuss-Schleitz, Lippe-Deutchold, Lippe-Schaumburg-Bückeburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, il Langravato di Assia-Romburg, la Contea di Meiningen, e le città libere confederate di Francoforte sul Meno, Brema, Amburgo e Lubecca.

kteřích jsou se Štáty církevního do uzení, jakožto leží na Německem, totiž: do Švédského, Norského, Dánska, Šlesviku, Holstejna, Belgie a Nizozemského a rozepak.

Za korespondence tyto poskytuje Rakousko v čl. 25. smlouvy základní státní papulským vložky ty výhody, jakožto mají smlouvy občerno-rakouské jednoty poštovní jeho vlastním korespondenciam přísluší.

Článek 25.

Které jsou země německé, jakožto již nyní náležejí k německo-rakouské jednotě poštovní.

Země německé, jakožto již nyní k německo-rakouské jednotě poštovní přistouplý, jsou (kromě území Rakouského do celého obvodu jeho, v kterémž se jedná v člátku A smlouvy této): království Pruské, Bavorské, Württemberské, Hanoverinské a Saské; kurfiřtství Heské; velkovévodství Heské, Badenské, Meklenbersko-Světské, Meklenbersko-Švédské, Lucemburské a Oldenburské; vojvodství Brunšvičské, Halštýnské a Lauenburské, Anhalt-Kotenské, Anhalt-Desavské, Anhalt-Bernburské a Saso-Starobradské; knížetství Waldeck a Lichtenštejnské; velkovévodství Sazo-Vojvínské - Eisenachské; vojvodství Navercké, Sazo-Kobursko-Gotské, Sazo-Meininské-Hildburghauské; knížetství Reus-Ebersdorfské, Reus-Greizské, Reus-Lobensteinké, Reus-Sleizské, Lippe-Deutcholdské, Lippe-Schaumburské - Bückeburské, Švarcbursko-Rudolštatské, Švarcbursko-Sonderhauské; landkrabství Heso - Homburské; krabství Meiningenské, a svobodná města Frankfurt nad Mohanem, Brema, Hamburk a Lubeck.

Articolo 26.

Accessione dei rimanenti Stati germanici.

L'accessione a questa lega dei rimanenti Stati germanici, cioè, dei Principati di Hohenzollern-Hechingen e Hohenzollern-Sigmaringen, è in prossima aspettativa.

Se nel momento in cui andrà in vigore la presente Convenzione, l'uno o l'altro di questi Stati non avesse accettato alla lega, la relativa corrispondenza da, e per lo Stato postfilico, resterà assoggettata alle attuali tasse; a misura però che uno di questi Stati accetterà alla lega postale austro-germanica, l'Austria se ne darà immediatamente avviso al Governo postfilico, e si stabiliranno subito di accordo il tempo e le disposizioni necessarie perché le corrispondenze da, e per il nuovo Stato, sieno trattate come quelle degli Stati nominati nell'articolo precedente.

Articolo 27.

Porto pontificio sulle corrispondenze postfilico-germaniche.

Per le corrispondenze postfilico-germaniche tanto in arrivo, che in partenza, viene stabilito di coerenza all'articolo 26 della Convenzione fondamentale, che l'amministrazione postfilica percepirà per conto proprio una tassa speciale, la quale viene fissata:

- a) la bajocchi 5 (carantani 6) per ogni lettera semplice del peso di gramma 17^{1/2}, ossia di denari 15 (un lotto di Vienna);
- b) nella medesima tassa di una lettera semplice ma per ogni grammo 15

Článek 26.

Ostatní státy německé co nejdříve k jednotě přistoupí.

Střany ostatních států německých, totiž: knížectví Hohenzollern-Hechingenská a Hohenzollern-Sigmaringenská jsou se nadíti, že přistoupí k jednotě co nejdříve.

Pokudby toho času, když vstupuje tato smlouva ve skutek, ten nebo onen z těchto států k jednotě byl nepřistoupil, má se na to kterou korespondenci ze Státu církvevního a do něho vyhlášené porta, jako se vyhláší nyní; přistoupil ale některý ze států těchto k německo-rakouské jednotě poštovní, dá Rakousko o tom včas popředěti bez odkladu vědět, a ustanoví se ihned společně čas a co jiného bude potřeba aby se odbyvaly korespondence ze země a do země nové přistoupilé tak, jako korespondence zemí vřídě dotčených.

Článek 27.

Co díl porto římské za korespondence římsko-německé.

Co se týče korespondenci římsko-německých, jak těch, které přicházejí, i těch, které se odesílají, ustanovuje se podle článku 26. základní smlouvy, že má správa popředěti práve, vyhláší vříděti tazu na vříděti dílet, na kteromž se ustanovuje:

- a) 5 bajků (6 kr.) za jednoduché písmo, jako vřídě 17^{1/2} grama, nebo 15 denárů (1 lot);
- b) totéž tazu, za jednoduché písmo ustanovené, a vřídě za každých 35 gramů

osia denari 30 (due lotti) di peso per le mostre e campioni;

- c) in bujacco 1 (carantano 1) per ogni grammo $17\frac{1}{2}$, ossia denari 15 (un lotto) di peso per le stampe sotto fascia.

Le quali tasse a), b), c) saranno accreditate all'amministrazione postificia da quella austriaca, per le corrispondenze in arrivo franche, ed in partenza non fraccate.

Articolo 28.

Tassa complessiva.

La tassa complessiva per le corrispondenze postificio-germaniche risulta secondo gli articoli 9, 10, 12 e 25 della Convenzione fondamentale, e l'articolo 27 della presente, come segue:

- a) per una lettera semplice (gramme $17\frac{1}{2}$, ossia denari 15)
Diritto postificio . . baj. 5 (car. 4)
Diritto austro-german. baj. 5 (car. 2)
Totale baj. 10 (car. 15);

- b) per le mostre e campioni per ogni grammo 35 ossia per ogni 30 denari le tasse di una lettera semplice come ad a);

- c) per le stampe sotto fascia per ogni grammo $17\frac{1}{2}$, ossia denari 15 (1 lotto).
Diritto postificio . . baj. 1 (car. 1)
Diritto austro-german. baj. 1 (car. 1)
Totale baj. 2 (car. 2).

In riguardo tanto alle mostre o campioni, quanto alle stampe si dovrà esattamente osservare tutto quello che per queste due specie di corrispondenze venne convenuto con l'articolo 12 della Convenzione fondamentale.

nebo 30 denarů (2 loty.) za vzory a přeby sběrů;

- c) 1 bajek (1 krajcar) za každého $17\frac{1}{2}$ grama nebo 15 denarů (1 lot) všeč tiskůněch pod páskou křídlovou.

Taty tyto (a, b, c) připsáti poštovní správě rakouská, co se týče frankovaných korespondencí, do Sibií církevního přikázejících a paží nefrankovaných od tanzat postůněch, správcí paprsků na pohlednicích.

Článek 28.

Co čini taxa veškerá.

Veškerá taxa za korespondence římsko-německé vychází dle článku 9, 10, 12, a 25. základní smlouvy a podle článku 27. vztáhlí smlouvy nynížli takto:

- a) za j ednoduché psaní ($17\frac{1}{2}$ grama nebo 15 denarů)
římského porta . . . 5 baj. (4 kr.)
německo-rakouského porta . . . 5 „ (4 kr.)

Dobromady 10 baj. (15 kr.)

- b) za vzory a přeby sběrů za každých 35 gramů, nebo 30 denarů taxa jednoduchého psaní jako pod a);

- c) za všeč tiskůně pod páskou křídlovou za každých $17\frac{1}{2}$ grama nebo 15 denarů (1 lot):
římského porta . . . 1 baj. (1 kr.)
rakousko-německého porta . . . 1 „ (1 „)

Dobromady 2 baj. (2 kr.)

Co se týče vzorů a přebů sběrů i všeč tiskůněch, četlii bedlivě dle všeho toho, co strany těchto dvou spřásků sběrů postůně listovní v článku 12 smlouvy základní uzavřeno jest.

La corrispondenza fra lo Stato pontificio e gli Stati di Danimarca, Sleswig, Holsteina, Svezia e Norvegia, del Belgio e Paesi Bassi sarà peraltro ammessa non solo alle tasse qui sopra fissate, ma anche a quelle che esige il trasporto fra la frontiera della lega austro-germanica ed i suddetti paesi, le quali saranno comunicate in armonia ai concerti fissati all' articolo 17.

Articolo 29.

Tariffa in progressione di peso e di prezzo per ogni specie di queste corrispondenze.

La tariffa tanto per quelle che riguarda le lettere ordinarie o raccomandate, che le stampe sotto fascia e i campioni, procede come quella per le corrispondenze pontificio-austriache.

Articolo 30.

Inoltroamento delle corrispondenze pontificio-germaniche.

Oltre i dritti di cui parla l'articolo 28, non se verrà imposto ai corrispondenti alcun altro; e onde precisamente evitare ogni ulteriore eventualità aggravata che potrebbe risultare, qualora una parte delle corrispondenze in proposito, per giungere dallo Stato pontificio negli Stati germanici e al di là e vicinanza, dovesse percorrere oltre l'Austria un altro paese estraneo alla lega postale austro-germanica, resta convenuto che tale corrispondenza sia consegnata dagli uffici postali austriaci immediatamente agli uffici germanici e così vicinanza.

Za korespondenci mezi Štátem sáberským a Dánskem, Švédskem, Holsteinskem, Švédskem, Norvešskem, Belgii a Nizozemskem vyškrtá se budou setatliše tazy výše ustanovené, nálež i ty tazy, kterých vycházejí za deprivatní od hranic německo-rakouské jednoty poštová do zemí jmenovaných, a kteří se ve skutečnosti se uzavření v článku 17. učiněným v námi uvedou.

Článek 29.

Tarifa, jak váha a tazy za veliké korespondence tyto postupuje.

Tarifa jak obyčejných nebo doporučených psaní tak i náleží pod obálkou křížovou a perla obálki postupuje jako tarifa korespondence římsko-rakouské.

Článek 30.

Jak se římsko-německé korespondence instradují.

Kromě poplatků v čl. 28 dotčených neskládají se korespondentům žádná jiná; a aby se přilíha ku velikému dalším ublížení poplatku odstraňta, kterých by tím mohlo nastati, že by některá část korespondence těch, aby se dostala ze Štátu sáberského do zemí německé jednoty poštová a do zemí za hranic říšských nebo nespak, kromě Rakouska měla jít jinou, kněmecko-rakouské jednotě poštová skutečnější zemí, předčítá se uzavření, že poštová úřadová rakouská budou korespondence takové přina kartou poštovou úřadům německým a tyto oním.

Articolo 31.

Pagamento dei diritti di affrancazione.

Il pagamento dei diritti di affrancazione potrà effettuarsi nello Stato pontificio anche a mezzo di francobolli.

Le corrispondenze però munite di bolli insufficienti, verranno gravate del rispettivo intero parte a carico del destinatario.

D. Gazzette.

Articolo 32.

Il titolo V della Convenzione fondamentale che comprende gli articoli 30 a 40 inclusive, e riguarda il servizio speciale delle gazzette, non ha per ora applicazione tra l'Austria e lo Stato pontificio, e i periodici di qualunque genere saranno trattati conformi a quanto in generale nei fogli di stampa sotto lascia (articolo 5 della presente).

E. Disposizioni diverse.

Articolo 33.

Fogli di avviso.

Per cambio di tutte le corrispondenze, le amministrazioni postali di ambedue gli Stati si serviranno dei fogli di avviso eguali agli annessi modelli B, C, i quali indicano chiaramente il modo del reciproco conteggio e della tassazione delle lettere.

Articolo 34.

Valore della moneta.

Le corrispondenze che vanno dall'Austria nello Stato pontificio, si tassano a carantoli, venti dei quali fanno una lira austriaca, e quelle che vanno dallo Stato pontificio in Austria, si tassano in bajocchi, cento dei quali formano uno scudo.

Článek 31.

Jak se plati poplatky frankovní.

Poplatky frankovní mohou se ve Sváté církvi pláti také známkami frankovními.

Za korespondence, ježto nejsou dostatečně známkami opatřeny, připlní se celá parte adresátem.

D. O novinách.

Článek 32.

Číslo V. smlouvy základní, ježto obsahuje články 30. až včetně do 40. a týká se zvláštěho jednání při novinách, nezatahuje se prozatím na Rakousko a Svátou církev, a periodické spisy zvláštěho spůsobu budou se tak odjívat, jakož všude strany věci církevních pod obličkou křesťanskou (H. S. smlouvy této) ustanoveno jest.

E. Urážkové oznámení.

Článek 33.

Bude se užívati karet korespondenčních.

Převzatím všude, ob korespondenci užívati budou obzvláště pošty karet korespondenčních podle přiložených vzorků B a C, kterými patrně ukazují, jak se mají obzvláště léty dělati a poslati taxovat.

Článek 34.

Dle jakého čísla mincovního se bude korespondence taxovat.

Korespondence, ježto v Rakousko do Sváté církve, taxovány se bude v krejcařích, ježto 20 dělí 1 liru rakouskou; korespondence, ježto ze Sváté církve do Rakouska, budou se ale taxovati v bajocích, ježto sto dělí 1 skud.

Non dovrà tenersi conto delle differenze derivanti dalla non esatta eguaglianza del peso e del valore della moneta dei due Stati.

Articolo 25.

Liquidazione e saldo dei conti.

Le partite notate sui fogli di avviso tanto postali che austriaci vengono quotidianamente riportate in un giornale conforme all'antico modello *A*.

Gli uffici postali austriaci chiederanno al fine di ogni mese i loro giornali e li manderanno al Dipartimento dei conti del Ministero pel commercio a Vienna.

Questo se farà ogni mese la spedizione per l'esame alla Direzione generale delle poste postificie.

Il saldo tra i due Stati deve effettuarsi in Roma e in Vienna e precisamente là dove risiede l'amministrazione creditrice, in moneta corrente, ogni tre mesi nel termine di sei settimane, a contare dal giorno in cui le due Parti, finita la liquidazione dell'ultimo mese del trimestre, sono d'accordo sulla somma del credito e debito rispettivo.

Sebbene nell'articolo precedente si trovi stabilito che non debbano tenersi a calcolo le differenze derivanti dalla non perfetta eguaglianza della moneta dei due Stati, e siccome dalla percezione delle tasse che l'una dei due Stati eseguirà per l'altro risulterebbe la seguito del congruo convenuto nel precedente articolo 7 una troppo sensibile differenza a discapito dell'Austria, viene d'accordo stabilito, che nella liquidazione dei conti una araba romana sia considerato come fiorini due e carantani $\frac{2}{3}$, o siano lire austriache sei, e centesimi undici.

Na rozdílly, ješto vzejdou z toho, že se váha a číslo mincovní obou států dobovale nerovnáují, nebude se při účtování míti žádná sčítala.

Článek 25.

O účtování a saldování.

Sumy, v korespondenčních listech papírových i rakouských přivedené, uplňují se každého dne do aritmetického deníku podle příloženého vzoru *B*.

Rakouští úředníci poštovní mají ke kanceli každého měsíce deníčky své uzavřítí a k účtování oddělení a ministerstva tržby do Vídně je zaslati, kteréž je každý měsíc odliší papírověm generálním poštovním ledětkem ku zkontování.

Vyrovnání mezi oběma státy má se státi v Římě nebo ve Vídni, a sice tam, kde správce, ješto náležitě nějaké pohledování, své sídlo má, v minci kovové, čtvrtletní v šestí nedělich, od toho dne počítaje, kteréhož se obě strany po skončené revizi účtů na poslední měsíc toho čtvrtletí, strany toho, mnohdy tu která pohledování nebo povinnost čini, byly uzavřely.

Ačkoliv v článku předchozím jest ustanoveno, že se na rozdílly, ješto vzejdou z toho, že se číslo mincovní obou států úplně nerovnáují, při účtování nemá míti sčítala, a považováti by se o poplatků, kteréž jeden stát pro druhý vybírá, v následku ustanovení hodnoty, v článku 7. dřívešního, oddílu uzavřených rozliší na újmou Rakouska, ustanovuje se ve společném uzavření, že se při účtování římský skud na rovný bude považovati dvěma slatým $\frac{2}{3}$ kr. nebo šestí lirim rakouským a 11 centesimám.

Articolo 24.

Corrispondenza ufficiale tra le amministrazioni.

La direzione generale delle poste postali e la direzione superiore delle poste del Regno lombardo-veneto in Verona trattano per iscritto tra loro di tutto ciò che si riferisce al servizio.

Le questioni sulle quali i detti direttori non potessero porri d'accordo, saranno trattate in via diplomatica tra i due Governi.

Articolo 27.**Gravami.**

Le amministrazioni superiori delle Parti contraenti accoglieranno i gravami che venissero fatti sulle marcezzate degli Uffici e degl'impiegati postali, e renderanno dopo aver ascoltate le difese della parte accusata, la debita giustizia.

Articolo 28.

Disposizioni pratiche che possono variarsi di comune accordo.

Sarà in facoltà delle due amministrazioni postali l'introdurre qualche cambiamento nella pratica del servizio, quando vedano d'accordo nel riconoscerne la utilità, specialmente per quelle che può riguardare il reciproco invio dei piogghi postali fra gli uffici in corrispondenza ed altro.

Articolo 29.

Disposizione per la esecuzione delle stipulazioni sopra indicate.

L'Austria prende sopra di sé di ottenere dai Governi esteri, che la corrispon-

Článek 24.

O úřední korespondenci mezi správami.

Papežské generální poštovní ředitelství a vrchní poštovní ředitelství v království Lombardsko-Venátském mají strany vložbu, co se vztahuje na obápkovou službu, jednati mezi sebou písemně.

Všel, strany kterých se úřední desíci nemohou shodnouti, mají se mezi oběma vládami vyjednati způsobem diplomatickým.

Článek 27.**O stížnostech.**

Vrchní úřední stáží zaměstnancích se budou přijímati stížnosti, ježto by se snad vedly na nepové řízení úřadů a úředníků poštovních, a učiní jim, stejně své důvody vyjadřeti strany obviněné, dle slušnosti na spravedlivé.

Článek 28.

Správy poštovní mohou se ujednati a změny a vykonávání služby poštovní.

Obápkové správy poštovní mají také všel, včetně ty změny a vykonávání služby poštovní, ježto byly a oběi strany na přiměřené usázej, zvláště co se týče obápkové rozvádění balíků mezi poštami, ježto jsou ve spojení kartovací a p.

Článek 29.

Umluvni strany toho, aby se tato ustanovení umluvni uvedla ve skutek.

Vláda Rakouská navrhuje se, že se u všech vlád přičiní, aby se korespondence

dessa fra lo Stato pontificio ed i paesi nominati sub B, C, articoli 17 e 24, venga trattata a norma delle stipulazioni di cui sopra, e che sia concesso in quegli Stati agli impostanti di affrancare interamente le lettere dirette per lo Stato pontificio, e di lasciare l'intero carico del porto al destinatario in quanto ciò è possibile per le corrispondenze dirette per l'Austria stessa.

Articolo 40.

Basi dei concerti da prendersi pel regolamento delle Diligence.

Affinchè il servizio attuale dei corrieri tra la Toscana e l'Austria per la via di Bologna possa offrire maggior comodo al pubblico, e maggiori benefici alle casse postali, i due Governi dichiarano di volere al più presto regolare di concerto con gli interessati Governi di Toscana e Modena il suddetto servizio per mezzo di una Convenzione speciale basata sulle disposizioni seguenti:

§. 1. Le tasse di Diligenza per gli articoli, per le persone e per la eccedenza del peso del loro bagaglio saranno fissate da una comune tariffa da combinarsi, e saranno percolte a beneficio delle rispettive casse postali.

§. 2. L'amministrazione postale di ciascuna delle quattro Parti contraenti s'incarica in massima di tutte le spese di viaggio fino alla prima stazione postale dello Stato limitrofo.

§. 3. Ciascuna amministrazione postale incassa le tasse tutte di Diligenza (§. 1) per lo spazio stesso pel quale (§. 2) fa le spese di viaggio.

§. 4. Nel caso che i conduttori e le carrenze dell'amministrazione postale di

nessi Stati circonvicini a nessuno, per li B. C. §. 17 e 24, jennovanzmi, podľa týchto ustanovení uzlovných odôbyvajú a aby sa v zemích týchto podstatným nechal na vlii, paani do Štátu cirkevneho jdnost bud zcela frankovani nebo celú porto adresátovi k placení přikázati, pokud se to v příčině korespondenci do Rakouska ustanovených ústíiti málo.

Článek 40.

Základové, na kterých se pošty jízdy společně sponádati mají.

Aby se usnýjili služba kurierskou mezi Toskánskou a Rakouskou cestou přes Bononii sjednáno obecnostu výtího pohodi a pokladnicím postovním výtího příjmu, prohládují obě vlády, že ve srozumění svlédeni Toskánskou a Modénskou, jichž se to týl dotýče, jsou povolny, sponádati službu dohlásku se rozšířiti uzlovnou speciální podľa následujících pravidel:

§. 1. Jízdy poplatky postovní na různé věci zastátek, na osobné a na to, se ustanovíli vlc vldí, ustanoví se podle tarífy, strany sít se stano společně uzlovné, a vybírati se budou k rozc těch kterých pokladnic postovních.

§. 2. Správa postovní každé ze dvou uzlovných se vysokých stran vezme na sebe, co do náklady, velké náklady dopravovací ad k provedení stanoviti hranicínu státi zanezádného.

§. 3. Každá správa postovní bude bráti velké poplatky a pošty jízdy (§. 1.) za ten čas cesty, na kterém místi má náklady dopravovací (§. 2.)

§. 4. Kdyby se užíválo konduktorů a vozů správy postovní jedného státi v se-

na State servissero sul territorio degli altri Stati, sarà assicurata alla medesima un compenso da convenirsi.

I conduttori saranno responsabili degli oggetti loro affidati pel trasporto.

§. 5. A ciascuno Stato è assicurata dagli altri Stati per le corse delle Diligence postali la esenzione dai dritti di strada, pedaggi, e ogni altra privilegio di cui godessero i propri corrieri sul loro territorio.

§. 6. Sarà in facoltà dei mittenti il pagare le tasse di trasporto per gli articoli diretti ad uno degli Stati contraenti nell'atto della impostazione, e di lasciare il pagamento a carico del destinatario.

Articolo 41.

Convenzioni speciali con altri Stati italiani.

Le Convenzioni speciali che i Governi austriaco e pontificio saranno per stipulare con gli altri Stati italiani in esecuzione della Convenzione fondamentale, saranno reciprocamente comunicate prima che siano concluse, perché possa essere preveduto d'accordo a quanto nelle medesime riguardasse più particolarmente i due Governi.

Articolo 42.

Principio e durata della Convenzione.

La presente Convenzione comincerà a valere cinque mesi dopo il giorno in cui sarà avuto luogo il cambio delle ratifiche, e durerà cinque anni, dopo i quali si considererà prolungata di anno in anno, quando sei mesi prima della scadenza non venga da una delle Parti diadetta.

mích státi ostatních, pojištuje se jí náhrada, a kterou se sň stane ujednán.

Kondukturovi mají býti příti ze sialek jin k dopravni osobních.

§. 5. Každému státu sňbuje se se strany států ostatních osvobození jiné vozů poštovních od placení mýta silničního a mostního a sialek jiné výhody, které přitahují vlastním kurierům v zemi svých států.

§. 6. Požadatelům bude ponecháno na vůli, budoucí sítí jedné poplatky za vjezd, jako mají jiti do některé ze smlouvajících se států, buďto při podání napraviti, a nebo je sčítatí přikázati, aby je zaplatili.

Článek 41.

Smlouvy speciální s jinými státy vlaškými.

Smlouvy speciální, které by se vlády rakouské a papěské viděly pro uvedení smlouvy základní ve skutek s jinými státy vlaškými sčítati, majíti vlády tyto prov, než budou uzavřeny, vājenně sčítiti, aby se strany toho, co by se obou těchto států vřádků dotýkalo, mohlo napřed sčítiti společně opatřeni.

Článek 42.

Kdy smlouva tato počne působiti a jak dlouho bude trvati.

Smlouva tato vjeđe v moc pět měsíců po tom den, kteréhož se ratifikace vyčiní, a bude trvati pět let, po jichžto projiti se bude pokračovati rok po roku na prodloužení, pakli jí jedna ze stran smlouvajících se šest měsíců před projitím oznypavi.

Articolo 42.

Cambio delle ratifiche.

Il cambio delle ratifiche avrà luogo in Roma nello spazio di trenta giorni, e più presto se ciò potrà farsi.

In fede di che la presente Convenzione è stata in doppio esemplare firmata dai Plenipotenziari suddetti che vi hanno apposto le impronte dei loro stemmi.

Dato in Roma li 30 Marzo 1852.

(L. S.) **G. Card. Antonelli** n. p.

(L. S.) **M. d'Estersházy** n. p.

Článek 43.

Kdy se vymění ratifikace.

Vyměnění ratifikací přijde před se v Římě ve třideřti dnech, nebo, buďeli možná, ještě dříve.

Tomu na svědomí byla jest smlouva tato ve dvou stejně znějících exemplářích vyhotovena, a oboje jmenovaní plenipotenční podepsali se v ní, přilískavše k ní pečeti své.

Stalo se v Římě dne 30. března 1852.

(L. S.) **J. kardinal Antonelli** n. p.

(L. S.) **M. z Esterházy** n. p.

My vědouce a uváživše články této smlouvy, prohlašujeme tímto, že je všechny a jeden každý z nich schvaluje a oblibujeme, příslibujíce slovem Našim císařsko-královským, že všechny ta, co v nich jest obsazena, věrně dáme vykonati, aniž dopustíme, aby se jim jakým kolí spůsobem od občanů Našich na odpor jedalo.

Tomu na svědomí jsme se v této smlouvě vlastní rukou podepsali, a pečeti Naši k ní přilísknouti kázali.

Dáno ve Vídni dne 30. dubna 1851, panovním Našeho roku třetího.

František Josef.

Hrabě Buol-Schauenstein n. p.

Z nejvyššího vlastního rozkazu Jeho Velikostevní

J. rytíř z Liechtenau-Palacoda n. p.

Allegato A all' Articolo 1 della Convenzione speciale. Convenzione fondamentale stipulata il 5 Novembre 1850 fra gli Stati dell' Austria e della Toscana per una lega postale austro-italica. (Bollettino generale delle leggi del 1851, Nr. 53.)

Allegato B all' Articolo 33 della Convenzione speciale.

Foglio d' avviso N.° 1.

Foglio d' avviso				List korrespondenční			
dell' Ufficio di posta imperiale in questa postabile in				c. k. rakouská politovna štátní v			
1851				k paprskému štátní politovnu v			
in data				1851			
		L.	C.			L.	C.
a) Dall' Austria: Impetore delle corrispondenze francesi mediante i franchielli Parte da originari nella Stato postabile per conto della posta imperiale				a) Z Rakouska Místní listy po korrespondenci frankovými listkami Parte na Štátní cirkov'ni, jésto na ná- stát c. k. pošty výtahů má			
b) Dagli Stati Germanici e da altri i meridionali: Parte uscite dalla posta della lega austro-germanica, per conto della Stato postabile Parte da originari nella Stato postabile per conto della lega austro-germanica				b) Ze států německých a jich, jésto léhů na nást Parte od německo-rakouské jednoty poštovní na listy Štátní cirkov'ni výhledu Parte, jésto na ve Štátní cirkov'ni na list německo-rakouské jednoty po- štovní výtahů má			
c) Dagli altri Stati esteri al di là dell' Austria: Parte da originari della posta postabile per conto austriaco Parte da originari della posta postabile per conto degli Stati esteri				c) E jiných států cizích, jésto léhů na Rakousku Parte, jésto paprsků štátní poštovní na listy Rakousku máji výtahů Parte, jésto paprsků štátní poštovní na listy států cizích máji výtahů			
		S.	B.			S.	B.
d) Lettere rinviate a norma dell' articolo 10 della Convenzione fondamentale				d) Písmi vrácené podlé čl. 10. smlouvy základní			
e) Lettere rinviate a norma dell' articolo 10 della Convenzione fondamentale				e) Písmi vrácené podlé čl. 10. smlouvy základní			
Lettere raccomandate				Písmi doporučovací			
N.°	Luogo d'impacchettamento	Inchiesta	Luogo di destinazione	Číslo	Misto postování	Adresa	Misto, kam písmi určiti
Dell' I. R. Ufficio di Posta in S. S.				Od paprského štátní poštovní v S. S.			

Príloha A k článku 1. smlouvy zvláštní. Smlouva od 5. listopadu 1850 mezi Rakouskem a Toskánskem o základěch rakousko-toskánské jednoty poštovní (vytištěna v Záh. Hláskce 1851, číslo 31).

Príloha B k článku 23. smlouvy zvláštní.
Revizní.

List korespondenční č. 1.

V r. 1851.

Rakouska				Podrobnosti obdržení			
al figlio di arrivo dell' Ufficio Imperiale in in data 180 regolarmente qui pervenuto il giorno 180 colle melle indicate corrispondente.				su list korespondenční poštovního štátu v od 180, který dno v korespondenční sítě postovníjní sem přibývá dleto.			
				S.	R.		
<p>a) Pro Rakousko: Imperiole dello corrispondente tramite mediante i franchielli Poste da eleggersi in Austria per conto della posta postale</p> <p>b) Pro gli Stati germanici e altri i medesimi: Poste su to delle poste post- ali per conto della lega austro- germanica Poste da eleggersi dalle poste della lega austro-germanica per conto della posta postale</p> <p>c) Pro gli altri Stati esteri al di là dell'Austria: Poste conto delle poste postali per conto degli Stati esteri Poste da eleggersi dalle poste degli Stati esteri per conto della posta postale</p>				L.	C.	<p>a) Pro Rakousko Mestští listi podle se korespondence zvláštní postovní</p> <p>b) Do států německých a států se nimi ležících Podle od papírových štátek poštovních na této sml.-tiskové jednoty po- stovní zvláštní</p> <p>c) Do jiných států cizích, jehle leží se Rakouskem Podle od papírových štátek poštovních na této sml.-tiskové jednoty zvláš- tní se</p>	
<p>d) Lettere raccomandate se- cono dell' articolo 20 della Convenzione Slesiana- tala</p> <p>e) Lettere raccomandate se- cono dell' articolo 20 della Convenzione Slesiana- tala</p>				L.	C.	<p>b) Posti raccomandati podľa čl. 20 smlouvy zvláštní</p> <p>c) Posti uplatňované podľa čl. 20 smlouvy zvláštní</p>	
Lettere raccomandate							
N.º	Luogo d'impres- tione	Indirizzo	Luogo di destina- zione				
Dall'U. R. Ufficio di Poste in N. N.				Dalla R. Uffice postale in N. N.			

Allegato C all' Articolo 33 della Convenzione speciale.

Foglio d'avviso N.º 2.

Foglio d'avviso			
dell' Ufficio di posta postale in		in data	
a quella Imperiale		1897	
		N.	R.
<p>a) Per l'Austria: Imperatore delle corrispondenze francesi mediante i francobolli Poste da ritirarsi in Austria per conto della posta postale</p> <p>b) Per gli Stati germanici ed altri i medesimi: Poste scatte dalla posta postale per conto della lega austro- germanica Poste da ritirarsi dalle poste della lega austro-germanica per conto postale</p> <p>c) Per gli altri Stati aderenti al D. N. dell'Austria: Poste scatte dalla posta postale per conto degli Stati aderenti Poste da ritirarsi dalle poste degli Stati aderenti per conto postale</p>			
		L.	C.
<p>d) Lettere raccomandate a norma dell' articolo 20 della Convenzione fondamentale</p> <p>e) Lettere raccomandate a norma dell' articolo 19 della Convenzione fon- damentale</p>			
Lettere raccomandate			
N.º	Luogo d'impostazione	Indirizzo	Luogo di destinazione
Dall'Ufficio di Posta in N. N.			

Liste correspondenční			
papírkami štátní poštovní v		k	
t. k. štátní poštovní v		ad	
1897			
		L.	C.
<p>a) Do Rakouska Město štátní pošta se korespondenční místními listovními Poste, jehle se v Rakousku na štátní poštu papírkami má vyřizovati</p> <p>b) Do států německých a států an- ných listovních Poste od papírkých štátní poštovních na účet něm.-rak. jednoty poštovní vyřizují Poste, jehle se v něm.-rak. jednotě po- štovní na účet štátní církevní vy- řizují</p> <p>c) Do jiných států státní, jehle leží na Rakousku Poste od papírkých poštovních štátní na účet státní vyřizují Poste, jehle poštovní listy na státní štátní na účet štátní církevní mají vyřizovati</p>			
		N.	R.
<p>d) Písmi doporučovanými pošt. D. N. odborny odhlasiti</p> <p>e) Písmi doporučenými pošt. D. N. odborny odhlasiti</p>			
Písmi doporučovaná			
Číslo	Místo poš- tovní	Adresa	Místo, kam písmi odjeti
Od v. k. štátní poštovní v N. N.			

Priloha C k Hlásce 24. uvedenou vyše.

Seznam.

Listy korespondenční č. 2.

Ústředí.

Různé				Převzatí občanská			
al Dleho d'arvie dell'Ufficio Imperiale in in data 195 regolamento qui prevante di giorno 192 nelle note indicate corrispondente.				aa korespondenční list č. 1. vloženo ústředí v od 195. listy samé dne a korespondenční sítě zahraniční převzatí dleto.			
				b.		c.	
aj Dleho Anstalts. Imperiale delle corrispondenze francese mediate i francesi Parte de regimni nelle Stato pen- sibile per note austriaco							
ak Dleho Stati germanici e de altri i medesimo. Parte esate dalle note della lega austro-germanica per note delle note possibile. Parte de regimni nelle Stato pen- sibile per note della lega au- stro-germanica							
al Dleho altri Stati esteri al di là dell'Austriaco. Parte de regimni nelle Stato pen- sibile per note austriaco Parte de regimni nelle Stato pen- sibile per note degli Stati esteri							
				S.		B.	
am Lettere rinviate a con- tra dell'articolo 18 della Convenzione Internazio- nale							
an Lettere rinviate a contra dell'articolo 18 della Convenzione In- ternazionale							
Lettere raccomandate				Pacchi raccomandati			
N.º	Luogo d'impe- stano	Indirizzo	Luogo di destina- zione	Già	Moto pre- vato	Adressa	Moto, han paesi esteri
Del Postificio Ufficio di Posta in S. N.				Del papirni in ufficio po- stovni v S. N.			

aj 2 Kalkaska
Makel dleho vte k koresponden-
cni, francoske, italianske
Parte de Stato cirkovni, jelle se se
odet a. b. poby vykazani na

ak Za ostati, odmetati jeli a dleto, jelle
jeli se sami
Parte, od odmetati-rekavati jedyty
pobovni se dleto Stato cirkovni vy-
kazani
Parte, jelle se se Stato cirkovni se
dleto odmetati-rekavati jedyty po-
bovni vykazani na

al 3 jinyty vstati vstich, jelle se
dly vstati se jeli
Parte, jelle papirni dletoval pobovni
se dleto dly vstati, vstich vykazani
Parte, jelle papirni pobovni dletoval
se dleto vstati vstich vstich vykazani

**Allegato D all' Articolo 35 della
Giornale
dell' Ufficio di posta postale in
per le corrispondenze**

**Priloha D k článku 35,
Základní Denník
papírnictví politického úřadu v
Praze na korespondenci a c. k. rakouským**

Korespondence expedice dle úřadu postovního pro Rakousko

Doba del nepřijetí listu	Postovní- Austriacka		Postovní- Rakouská		Pro všechny Státy evropské		Lettenská korespondence	Lettenská korespondence	Ostatní korespondence
	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské			
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.									

Wykazany byly na strany papírnictví úřadu postovního k politickému úřadu rakouskému

Doba del nepřijetí listu	Korespondence Rakousko-rakouská		Korespondence Rakousko-uherská		Do všech států evropských		Lettenská korespondence	Lettenská korespondence	Ostatní korespondence
	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské	Pro všechny Státy evropské			
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.									

Nota. Il giornale di consiglio per gli uffici austriaci mostra l'indicazione del servizio in italiano, inglese, e quindi in tedesco.

Příspěvky. Dávkou příspěvků politického úřadu rakouského (jak v tomto čísle) : jen nápis listů adresů a adresy strany pravi listů politického úřadu v Praze.

Von *Ames*. **Abrechnung.**
über die mit dem k. k. Kaiserreichlichen

des päpstlichen Postamtes in
Von *Ames*.

Abfertigung des päpstlichen Postamtes an das Kaiserreichliche

Datum der Correspondenzstücke	Königreichliche Correspondenzen		Kaiserreichliche Correspondenzen		Nach dem anderen fremden Staate		Belasteter Betrag	Belastetigkeit	Anmerkung
	Postrechnung für die weltliche kaiserliche Correspondenzen	In Oesterreich für Erhebung des Rückenscheines einschreibende Post	In Oesterreich für Erhebung des Rückenscheines einschreibende Post	In Oesterreich für Erhebung des Rückenscheines einschreibende Post	In dem fremden Staate für Erhebung des Rückenscheines einschreibende Post	In dem fremden Staate für Erhebung des Rückenscheines einschreibende Post			
	S.	K.	S.	K.	S.	K.	S.	K.	
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									
21									
22									
23									
24									
25									
26									
27									
28									
29									
30									
31									
Summe									

Anmerkung. Das Abrechnungs-Journal der kaiserreichlichen Postämter ist dem Fortgesetzten gleich; nur ist die Ueberschrift zu ändern und sollen die Rubriken der ersten Seite links, jene der letzten Seite rechts zu kommen.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Číska LIII.

Vydána a rozvolána ve vydání pouze německém dne 4. září 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 7. září 1852.

170.

Patent císařský, daný dne 24. července 1852.

Jsouto se předtímže lid advokátní pro Uhry, Chorvatsko, Slavansko, kníží Trnavský a vojvodství Srbské, vyjmajíc Hranici vojenskou, a tím ustanovením, že od 1. ledna 1853 má vojiti ve státě.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavanský, Halický, Vladimírský a Illyrský, král Jerusalemský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojsvoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Kraňský, a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Píseňský a Qunatsalský, Ověřánský a Zátorský, Tólský, Furlanský, Dabrovaický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kylvurský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Belženský; markrabě Horno- a Dolno-lužický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregonský, Sauncuberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojsvoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

prohlásejíc k plné potěšbě, aby se zastopoval právní v Nalích korunních zemích: Uhřích, Chorvatska, Slavanska, ve vojvodství Srbském a kníží Trnavském spůsobem plněním spůsobem, usali jsme za dobré, slyševe ministry Naše a vyslyševe Naš radu hláskou, abychom schválili příložený lid advokátní pro tyto země korunní, vyjmajíc Hranici vojenskou, a sříšeti v příhláše jako, takto:

I.

Příložený lid advokátní vojiti má v dotčených zemích korunních, vyjmajíc Hranici vojenskou, v platnosti, počínajíc od 1. ledna 1853, čimž zároveň vceliké předpisy

předěle o provozování advokátské, ježto v zemích těchto přechod mlhy, mezi své používají.

II.

Osoby, ježto před vyhlášením nřízení tohoto nabýly síce diplomu za civilní a zemědělní advokáty, vyhotoveného podle národních přededělých, které však advokátské v posledních 5 letech dlela neprovozovaly, nemají se krom zvláštních případů k provozování advokátské více připouštěti.

Takto výjimečně může jim ministr práv a přílibu vrchního úřadu budoucích dáti k tomu povolání, při čemž se ale setralice o toho posouděním zaměstnání, o zachovalosti na cíl a svém vřdy dobrém chování prokázati, nebož i skouška, v postávce III. předepsané, podrobiti a výsledky ostatní výminky vypláti mají, které jim ministr práv předepíše.

III.

Advokátským, kteří advokátské v posledních pěti letech buď stále, nebo přetrháně provozovali, bude síce povoleno, aby je provozovali dále, budou však povinni, podrobiti se v vrchního soudu distriktního (takže buď také, vrchního soudu zemského) nebo skoušce ze zákonných civilních a trestních, nyní přechod majících, a prokázati dostatečně, než budou k ně připuštěni, že se dobře chová a že jsou bez úhony na cíl.

Prvé než skouška tato odбудou, mohou provozování advokátské toliko k povolání ministra práv a učinívá písemně předepsanou (§. 7. řádu advokátského.)

IV.

Žádost za připuštění k provozování provozování advokátské a ku skoušce, v postávce III. předepsané, podati se mají u toho vrchního soudu zemského nebo vrchního soudu distriktního, v jakém okrese soudním advokát prací svou provozování namýšlí, a vrchní soud má je se svým dobrým zdáním předložit k rozhodnutí ministru práv. Skouška sama pak musí každý učinnost, který k ní jest připuštěn, a též vrchního soudu nejdiže ve 2 rocích po vyhlášení patentu tohoto a prospěchem odbytí, jinak by nesměl advokátské dále provozovati.

V.

Skouška ta provázeti se může toliko tak ležejším advokátským tabulárním, kteří posud vedli rozepře tabulární, a národní dorazovních a svitkových pochůzajících, a bývalé kurie královské v první a poslední instanci zřídlé, a to jen tehda, když budou chtít přestati na tom, aby toliko tyto rozepře, pokud se to bude mezi ještě stíti, a soudit, ježto nastoupí na místo kurie královské (tabule královské), dále vedli a je skoušeli, a když nebude chtít při jiných věcech právních jakožto nástupové působiti.

Advokáti takoví jsou povinni, podati písemně své určité prohlášení o tom, předložíce svůj diplom advokátský a příkaz o svém dobrém chování a své bezúhonnosti,

v 6 měsících po vyhlášení tohoto patentu vrchním soudem zemským nebo vrchním soudem distriktním.

Vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní má pak odhláti svléhnutí seznamu advokátů těchto a má jej po projití listy přihlašovací tuto ustanovené předložiti ministru práva.

VI.

Krom toho sčítá se ministru práva, že může jednotlivým advokátům, kteří dříve se již pracovali praktickyji spláskli své prohlášení, k žádosti jich skouška opětna, v postávce III. dotčenou, a přičin svléhnutí svléhnutí hodných promínuti a jim provozování advokátské v okresu některého vrchního soudu zemského nebo vrchního soudu distriktního povolit.

VII.

Odhlátem skouška v postávce III. dotčené nebo nabýtem promínutí jí (v postávce VI) přestává na budoucno vaditi posrvačí mezi advokáty civilními a zemědělními. Každý advokát udáti má v žádosti své na povolení k dalšímu provozování advokátské určitě to místo, kde chce budoucno učiti síla své úřední, nebo v ní na poznamenaní, že posrvačí ministerstva práva, aby na budoucno jeho stanoviti určilo.

VIII.

Vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní má vaši svazky advokátů, jimi ministru práva dříve provozování advokátské povolit, podle nové předepsané formy přislané pod písařku, a má je podle rozdílného práva, kterém jim bylo propůjčeno, zapasiti buď do seznamu obecného nebo do seznamu bývalých advokátů tabulárních. Národní stávkých, v tomto listu advokátském obecných, udáti jest úplná, i co se týče těchto advokátů, ať vedli a nich ustanovení přechodní nějakých výjmek.

IX.

Pokud se advokáti, nyní v královských nebo konzerních úřadích šikálních ustanovení, budou učiti přidržeti, by se podvalili skoušce ze zákonodárství nově uvedeného, svléhnutí se ustanoví.

X.

Nalemu ministru práva staženo jest, aby nákon tento uvedl ve skutek.

Dáno v Sbilní v Sedmákradaku dne 24. července 1882.

František Josef m. p.

Mr. Josef-Schwarzenfeld m. p. Krom m. p.

Z nejvyššího nářizení:

V. Vašek.

Řá d a d v o k á t s k ý

pro Uhry, Chorvatsko, Slavensko, banát Temocký a vojvodata Srbská, vyjmaže
Hranici vojvodskou.

Hlava první.

Účho potřebi k dosažení advokacie.

§. 1.

Advokátské praxovníci se může jen tehda, když úřad, který k tomu má právo (§. 5), dal k tomu souhlasiti.

§. 2.

Náležitosti k tomu, aby někdo mohl žádati za povolání ku praxovním advokátské, jsou tyto:

- a. rakouské státní občanství;
- b. nabýtá státní občanství;
- c. hranoborný život;
- d. doktorské jurické a školka, po předcházející práci v předepsaném způsobu a čase a prospěchem odbytí.

§. 3.

Nespůsobilí k tomu, aby dosáhli advokátské, jsou ovšem:

1. ti, kteří se nalézají v konkurzu nebo pod správnictvem;
2. ti, kteří byli od soudů trestních nějakého trestného konkursu, nějakého odčinu, nějakého se zříčenosti postihu nebo veřejnou urazapobuzností urážejícího přečinu nebo nějakého se zříčenosti spáchaného přestupku vinými uznáni, anebo pro nějaké jiné přestupky náleželi ku trestu za zvrhnutí nejméně na šest měsíců odčiněni.

§. 4.

§. 4. Advokátskému společní se musí ani úřad státní a platen, ani praxovníci dohodnouti (senátské).

Pakli by advokátské práce vedlejší jiného způsobu byly na přehledku, že by nemohli náležitě vykonávati advokátské, má vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní toho case, učiniti mu za podmínkou, aby ve lhůtě přiměřené bud se vzdal advokátské, anebo pustil práce vedlejší.

§. 5.

Advokáty jmenuvati bude ministr práv a ustanoví též podle potřeby každé doby, slyšev první vrchní soud a výbor advokátský, kolik jich v obvodu každého vrchního soudu distriktního (vrchního soudu zemského nebo tabule habské) bude mieti býti a jak budou mieti býti do rozličných míst soudních rozděleni.

§. 6.

Ukáže-li se v některém místě toho potřebo, aby se tam učinil advokát, nebo jestli úřad a ustanovení příslušných míst advokátských, má vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní, v osobu případu siak jasnou po obdržení k tomu dovolení od ministra práv,

konkurs rozepsati, a když k ňu konkurzní pojede, vyřídí výbor advokátní, až jestli výbor takový již sčítán, pak soud první instance, jehož se týče, návrh oboustranně k ministerium práv učiniti.

§. 7.

Každého od ministra práv jmenovaného advokáta má vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní podle přísluší formy č. 1. pod přísluší vůli a do seznamu advokátů započít. O tom jak má i výboru advokátního, tak i úřadům soudním první instance, jehož se týče, dáti vědět, a k nejvyššímu soudu oznámení učiniti.

§. 8.

Jestliže advokát své jmenování ve věch občanských po jmenování svého volá k připuštění ku příjmu, a v úřad svůj se rovná, polidá se na to, jako by se byl jmenování svého odděl.

Hlava druhá.

O právech a povinnostech advokátů.

§. 9.

Právo každého advokáta, zastupovati strany pořadem práva civilního, vztahuje se na celý obvod vrchního soudu distriktního (vrchního soudu zemského, takéž kazaň), v kterém má své bydliště. Žádný advokát nemá se však a bydliště jeho vykázaného bez povolení ministra práv přestěhovati do jiného. Také se nemá bez dovolení vrchního soudu a distriktního vadáti, povolení pak k tomu má se mu dáti jenom tehda, když prokáže přímou své osoby a to že na čas nepřítomnosti své učil na sebe náhradní.

Právo zastupování před soudy trestními ustanoví se nížem trestním.

§. 10.

Advokát má řízení práce jeho učiniti podle přísluší své obstaráti, a na jestli při tom povinen býti v úřadě svém příjmu, bezdvořím a mlčenlivím.

Tak se má advokát chováti sejm vřady prokázaní kohož té důležitý a té vážnosti, která poroučí jeho vyhledáti.

§. 11.

Advokát, byv od někoho polidán za zastupování, učiniti má přede vším, učiniti vše právní jest spravedlivá a tedy spůsobna, aby ji zastupoval; k tomu konci má, než zastupoval přejme, vyřediti, a sice, jestli strana jeho žalobníkem;

- a) jeho strana řídí, jak se se týče klaví všel tak i povinností vedlejších;
- b) která jest s to, aby prokázaná žaloba i každou okolnost v žalobě obsáhlo;

Příkony dostatečné, pro které se může zastoupení odepřít, jsou:

- a) když advokát sáhne, že se vše právní (pravota) nemá provázati;
- b) když jest již procesní povolení svého přes míru zanesen;
- c) když v rozepři, o kterou činí jest, nebo v nějaké jiné rozepři, která s ní jest spojená, stranu druhou již zastupoval, nebo ji ještě zastupuje, nebo když ji jest vůbec za zástupce právního zájmu, nebo kdyby, přijma zanesení to, porušil povinnost věrnosti a tajnosti ku svému předložnému zmocniteli; konečně
- d) když protivník s advokátem blíže jest upříznen nebo svázán.

§. 16.

Když se advokát rozhodl, že zastoupení přijme, opatří se má ihned plnomocenstvím plnomocným, kteréž se může i mimosoudně vyhotoviti, v němž se ale zmocnitel vlastní rukou má podepsati. V plnomocenství má býti pro ten případ, že by advokát nějaká našla překážka, námětůk jasnován, nebo se musí advokátovi propůjčiti právo, aby si sám námětůka vyvolil. Těm musí plnomocenství zároveň se vztahovati na dědice zmocnitelovy.

§. 17.

Plnomocenství může býti buď obecné, vztahující se tedy na právo zastupování ve všech právních záležitostech zmocnitelových, nebo může býti zvláštní, t. j. dáno výslovně na to rozepři právní, o kterouž právo běží.

Má-li však advokát při svém zastupování míti právo, skládati, přijímati nebo napříč podávati přiznání, činů narovnání, vydráhování peněz nebo nějakou hodnotu peněžitou, musí plnomocenství zvlášť se jednání tohoto druhu svěřiti.

§. 18.

Co se týče povinnosti zástupce, aby se prokázal plnomocenstvím řádně vyhotoveným, četiti jest těchto ustanovení:

- a) Přijde-li advokát při nějakém státi ku soudu bez strany, nemůže líčení pře již předce, pokud nebylo řádně plnomocenstvím předloženo, anebo se nemůže stápani rozsudek vyvolati dříve, než když se plnomocenství podobně předložil, k čemuž soud dle potřeby může propůjčiti příslušnou lhůtu. Plnomocenství předložiti se může buď v prvopise, nebo třeba v přepisu opatřením;
- b) majili se podati spisy sporné, tedy musí advokát vždy ku prvému spisu přiložiti plnomocenství v prvopisu nebo třeba v přepisu opatřením, a vůbec musí v každém spisu, kterýž na svou stranu podá, vlastní rukou jasně své podepsati.

Všude musí býti advokát v každém případě hotov, předložiti soudu plnomocenství v originálu, kdykoli se to požádá.

§. 19.

V Haasi právním uschování se má advokát bedlivě počítí hadu soudního, přechod majetka, má se zvlášť velikého překračování práva a pravdy, nemá dávati příkony k řádnému protáhování aniž to má dovoliti protivníkovi, má se varovati veliké rozvládnosti a nemá zaneprázdňovati soudy věcmi již rozhodnutými.

§. 20.

Advokát má se při řízení účastní i plnomocně velikých osobností nebo slov úředních proti druhé straně nebo nastupci jejího varovati, nemá ústy, soudům a soudcům povinné, nikdy a odí spouštěti, a pročež při jednání před soudem slůvkem a způsobem nikdy poroučati.

§. 21.

Náhodný advokát nemá občana stranám v tje čas a tje rozepři právní zkoušiti, též nemá jednu stranu v takové věci zastupovati, v které proti byl zastupoval stranu druhou.

§. 22.

Advokát nemá od rozepře, kterouž byl k zastupování přejal, bez důvodné příčiny pustiti své, nežli jest shodeno.

A však i tehda, kdyby to učiniti musel, povinen jest, zastupeni straně a soudu vypověděti a zastupovati ji ještě tak dlouho, až ode dne dožadné výpovědi přijde lhůta taková, která by se straně povolila k podání odpovědi na žalobu, leč aby sobě strana byla své jiného právního přítele ušlila.

§. 23.

Zajisté advokáta více, le rovnáde se jistě strany své sám k soudu přijíti, postati má k soudu za náměstka advokáta v plnomocenství jmenovaného, nebo některého jiného, kterého sám ustanoví, a má od něho dáti spisy podepsati. Náměstek tento ale musí míti, když přijde k soudu, plnomocenství substituční.

§. 24.

Každý advokát má vlasti řízenou knihu náloh porůžných, kteréž od stran obdržel, a vydání, kteráž na ně učinil, a jest povinen, předložiti stranám, kdykoli na to požádají, výkaz a knihy této, kteráž nálohy vynaklád.

§. 25.

Žádný advokát nesmí si na vedení rozepře nějakou určitou odměnu vyměstiti, nebo víc spornou jevu svěřenou výplatou na se převésti. Smlouva taková bytoby netoliko nepřátelá, nežli advokát, kterýž by to učinil, bytoby ještě utlačil potestitu.

§. 26.

Jak se mají poplatky advokátovi následité likvidovati, když protivník klienta jeho má býti k nahradění nákladů soudních odvolána, ustanovují se cívilním řádem soudním.

Ty však poplatky, které má strana svému vlastnímu advokátovi zapraviti, likvidovati má k žádosti její uzen soudem, před kterýmž se jednají, a ažkož poplatky povstaly, odhývalo, a to způsobem úředním a dle potřeby po předcházejícím slyšení stran, a však nedávaje místa řídné rozepři. Pakli by strana poplatky, způsobem tímto likvidované nebo od ní se právě uznané, rozepřítě, má advokát toho více, dáti jí hod u

toho soudu, a kterého se jednání, a náhrd poplatky povstaly odějvali, nebo od soudu
nho soudu jejího k tomu přičítati, aby platila, o čemž se má po předešlém řízení
kontradiktorním rovněžkem rozhodnouti.

§. 27.

Odvolka, která má advokát právo od strany své žádati, nemá se ustanovení podlé
tahu, když arčí mají spisy podané nebo když bylo učiněno, náhrd podlé služeb, v rozs-
při skutečně prokázavých, a při tom nemá se hleděti na náhrd jiných ustanovení, ježto
by se snad se stranou bylo učinilo.

Zvláště se při ustanovení tomto hleděti má, náhrd advokát:

- a) na přepisy k procesu a zvláště na opatření průběhu věku práci vynaložil;
- b) náhrd při líčení pře větší vědomostí, větší pilností a spěšivostí na jevu dal;
- c) náhrd předpři řízení soudního ístí a rozepři podlé náhrdosti urychloval; konečně
- d) náhrd také náhrd star jíneí strany, kterou zastupoval, aby odvolka přínějí
byla zúčinná.

§. 28.

Každý advokát práven jest, ochotavati náhrd nastupovní chudých, která se
má vznesi (§. 35).

§. 29.

Při nastupovní chudých má advokát jen tehda právo, žádati plat za svou práci,
když strana přijde ku jíneí, nebo když protivník byl odvolzen, aby náhrdly zapra-
ní a když tyto se na něm též dáhyti mohou.

§. 30.

Povinně advokát práv jest a poplatky za náhrdlosti, která nastupuje, tedy má,
přijímaje náhrd zúčinně, právo žádati, aby mu strana dala příněnnou náhrd.

Hlava třetí.

0 výborech advokátských.

§. 31.

V místech, kde mají soudové krajiní sídlo své, a která jsou k tomu určová
proto příkadem, že tam jest více advokátů uvolných, ustanoví ministerium práv k náhrd
vrchního soudu senátského nebo vrchního soudu distriktního výbory advokátské, ježto
příněnní se bude podlé okolností na všechny advokáty v obvodu jednoho nebo více
soudů krajinských určová vztahovati.

Každý má každý výbor advokátský bude má má, ustanoví se příněnně, náhrd
mají k tomu, když advokáté byli v tom okrese, pro který výbor jest ustanoven.

Prezident a úředí výboru budou jmenování na rok, vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní může je však rok od roku v ústí jejich potvrdit. Navrhnutí se, aby se učinila změna v osobě úřá, jest k tomu potřebí povolení ministra práva.

§. 32.

K působnosti výboru advokátského náleží:

1. Aby dával své dobré zdání o žádostech, v §. 6. dotčených na propůjčení míst advokátských. Komisaře zkušební z advokátského ku zkušebním pro advokátské (§. 2.) ustanovuje na rok prezident výboru advokátského.

2. Aby podával návrhy, jaká se vztahují na změny nebo správy ve správi soudní nebo ve věcech, týkajících se advokátské.

3. Aby zachovával neporušenou čest a důstojnost stavu advokátského přímým přiblížením k působení, mravností, právem a povinnostem advokátův. Výboru advokátskému přísluší tedy i právo, oznámit s povinností se usrovnávající nebo trestatelné chování úřá všech soudům příslušným, a navrhnouti, aby byli potrestáni.

4. Aby měl vrchní dohled a vykonával moc disciplinerní nad kandidáty advokátské, jaká jsou v ústí výboru advokátského v právi. Výbor vede k tomu končí zvláštní seznam kandidátův těchto a poznamená v něm den, kdy vstoupili do práva i den, kdy z ně vystoupili, pak advokáta, u kterého jsou v právi a zkušební odbyto.

Každý advokát má tedy na tento přívilej, když nějakého kandidáta přijme, vždy ústí výboru advokátskému přijmouti toto i den, kdy se to stalo, oznámiti, jinak by se při příkazu práva stala čes, který nebyl oznámen, nepočítal. Výbor potvrzuje také vysvědčení, které se kandidátovi vyhotoví, že byl u advokáta v právi.

5. Jmenování nástupce bezplatného chudým stranám u všech soudův, kteří jsou v tom místě, v němž výbor má sídlo své (§. 33), a to podle jistého pořádku, který se dle povahy a důležitosti práva ustanoviti má.

6. Vykonávati práce vědecké, které výboru v zařízení tomto zvláštně jistě uloženy jsou, a

7. obstarávati své záležitosti ekonomické.

§. 33.

Zvláštní straně některé přísluší právo chudých, a tom rozhoduje vždy soud. Takže jmenování osobu nástupce bezplatného, kterýž uloženi býti má, přísluší v těch místech, kde výbor advokátský má své sídlo, výboru tamtoho, jinak při tom má čestiti pořádku v §. 32. dotčeného.

Na jiných místech ustanovuje nástupce chudých soud sám.

A však i soudové, rozhodující práce neplacené mezi advokáty, nacházející při tom mají jistý početek a mají k tomu hleděti, aby rozhodnutí bylo co možná stejné.

Žádá advokát, aby byl zastoupen bezúplatně a té příslušy sprostím, poněvadž se rovněž prosíti náš, tehdy rozhoduje o tom soud, slyšev prvé výbor advokátů.

Jedná se ale jen o to, aby byl ustanoven jiný advokát, má o tom rozhodovati výbor advokátů a učiniti, byli advokát zastoupení sprostím, jiného vstápeč.

§. 34.

Výbor advokátský ustanoví dni svých pravidelných sedění, ježto se mají napřed dle potřeby odhývati, a oznámí jak sedění tato tak i sedění mimořádná, ať samými je dělati, prezidentovi krajského soudu, aby jim tento buď sám osobně anebo skrze některého vyslaného příslušem býti mohl.

Aby se mohlo učiniti uzavření plátné, počítá, aby kromě presidenta byli alespoň ještě čtyři klasovatelé přítomni.

O každém sedění má se vésti zprávy protokol, v kterémž se uvádí mají uzavření a příčinami i klasovatelé, kteří uzavření učinili, jakož i mínění zvláštní.

Každý výbor má buď svůj jednací sál vepnutí a jej prostředkem vchodu soudu distriktního ministři prvé ku schůzce předkřítí.

§. 35.

Z uzavření výboru advokátského může se v oznámeních ode dne dočasně, vůči odvolání k vchodu soudu zemského nebo vchodu soudu distriktního, ježto se má o výboru psáti, tento pak předkřítí je má bez přístupu soudu vchodu.

§. 36.

Vzájemně sobě dopisovatel výboru advokátského se soudu krajským a vchodu soudu zemským nebo distriktním, jakož i dle potřeby s ministrem práv a nejvyšším soudem, diti se má ve formě zpráv, se všemi ostatními soudy, pak s advokáty a stranami ve formě dopisů. Dopisování si výboru s úřady oznámeny jest od kolku i od porta.

§. 37.

Útraty, a pláchozím úředním výboru spojené, nésti mají poměrně všichni advokát, kteří k obvodu jeho náležejí.

President a úřední výboru jsou pak povinni, nastávaní úřad svůj udržeti, jakož se i stranám za jednání úřední výboru náležejících poplatkův počítati musiti.

§. 38.

Prohlášení a vchod vedení výboru advokátského přísluší vchodu soudu zemského nebo vchodu soudu distriktního. Pakli by výbor nebyl postaven náležel vchod-

něho soudu, v příčině vykonávání poslední svého jevu daných, může na vrchní soud dát napomenutí a domluvu nebo ústřední pokuty prokázat, a dle potřeby může navrhnutí ministři práva, aby ústřední, kteří tím jsou vinni, a výboru byli propuštěni.

Prezident soudu krajského má právo, nahradit v protokoly a spisy výboru advokátského, a chránit se stále v mílnosti a záležitostech veřejné ústřední, ku kterýmž konci může ládat přepisy a výtahy z nich.

III. Hlava čtvrtá.

O vykonávání mori disciplinární nad advokáty.

§. 39.

Advokáti, kteří svobodně rozepře čili pravdy přivznou, snížení soudních nepokouckaji, kteří bez potřeby rozvážně jsou, události ústřední rouznouckaji, rozepře protahují nebo v ústřední ústřední, prostředky právních a státnosti uzavírají nebo bez přímky státní uzavírají, v jednáních všech právních bez potřeby písemně řízení zapovídají, nebo protínákoví svobodně ústřední, aby řízení písemně uzavřeli, kteří ku státním lidem nepřicházejí nebo přídán nepřipraveni, kteří, když je něco uzavřeli, námlouka svého námlouky nepouží, jak se v čláku uzavřeli, a vedají na ústřední uzavřeli, nebo kteří a nedopatření, nedbalosti, uvědomlosti nebo se svého ústřední ústřední uzavřeli, nebo strany své ve škodu nebo v nebezpečnosti ústřední svého ústřední přepisy námlouky přestupují, mají býti přísně potrestáni.

§. 40.

Depozitní se advokáti ústřední přechodně ústředních, trestati se mají napomenutím, domluvou nebo pokutami prokázati až do 100 Kč. Také se může námlouka, že advokát jest ústřední své ústřední nebo z čláku ústřední, a může se přidržeti k uzavření veřejných ústřední a vlastního jevu a k uzavření ústřední, kterým byl ústřední. Ústřední tohoto ústřední může každý soud a přímky jednání, kterým se u svého ústřední ústřední, ústřední jak z povinnosti ústřední, tak i k ústřední ústřední ústřední svého k ústřední výboru advokátského.

Z ukolování trestů takových může advokát k soudu vrchnímu rekurs učiti, a však proti rozhodnutím stejného ústřední další odvolání místa nemá.

§. 41.

PH ústředních přechodně ústředních podle okolností ukolovati se mají:

1. Pokuty prokázati v ústřední od více než 100 Kč do 500 ústředních Kč. m. i
2. suspense, t. j. ukolování, prokazování advokátské na jistý čas, kterýž však nemá čísel více jednoho roku, a
3. uzavření s advokátské.

§. 42.

Suspense nebo uzavření s advokátské má ukolovati místo:

1. Když advokát upokouplí nebo rada ukoluje k jednání na obo, nebo k jistým přechodně, jako jsou příčina svého ústřední na ústřední;

2. když bez výslovného povolení soudce z peněz vyzdvihnutých více za sebou nadělí, nežli k zaplacení svého spravedlivého požadování na poplatcích a výlohách potřebí jest, nebo když pod neplatnou zápisnicí předložil je vydati;

3. když trasy čarují na ukázané místnosti bez úhladu, nebo když se konečně

4. zůstatkům způsobem uvedeným vrátil a svým chováním učinil důvěry veřejné nedůvěru.

§. 43.

Že mají mít násto trasy v §. 41. převedené, násto může vrchní soud ústavní nebo vrchní soud distriktní udělati, když bylo předloženo vyšetření disciplinární.

§. 44.

Ústavní soudní první instance mají tedy, když se něco přihodí, co se jim zdá, že by trasy takového zachování, učinil o tom oznámení vrchnímu soudu, předloživ mu, co způsobem disciplinárním v příčině toho bylo vyšetřáno.

Soud vrchní má se to podle povahy okolností buď bez předání s nákazem předstíjíti, nebo když toho bylo potřeba, usříhliti, aby se vyhledávali doplniti.

§. 45.

Soud vrchní může ale též jak u naší ústavy, tak i k návrhu jiných ústáv soudních výkonu administrativního nebo k důslednému položení strany některé uzavříti, aby se navleho vyšetřování disciplinární, v kterýchžto případech uzavření má ústavní soudní první instance nebo jeho příslušný ústavní ústavní soud vrchní, aby vyhledávali, ježto potřeba, předstíjíti.

§. 46.

Ukáže se, že někdy přičin státních jest uzavření jin takový, který se podle lidských zákonů nestává potrestati má, tehdy se má krom zvláštních případností zvládnouti, jak řízení soudu trasyho vypadne, a usříhliti se i řízení disciplinární již počaté vždy nastaviti, když obyčejně ústavní soudní předstíjí vyšetřování uzavříti.

Vynesení soudové této rozsudek, jež se někde předstíjí za uzavření, není to za přehledku, aby se řízení disciplinární počalo nebo se v něm dále předstíjíti.

§. 47.

Při každém vyšetřování disciplinárním mají se důkazy shledati, jiná se vše může vyšetřiti, a mezi důkazy upatiti, soud, který vyšetřování vede, má strany a svědky, ježto se týče, dle potřeby přičiněti prostředkem vyloučením, nebo učiniti, aby je vyloučení ústavní soud, p. d. kterýmž se zachovájí.

§. 48.

Advokáti obviněným mají se při výslechu okolností a přírody, ježto proti němu byly převedeny, předložiti a zaplatiti protokolů, kterak se a také vyvede. Než se zapíše jako uzavření uzavření, dovoliti se mu má k řízení jíti, aby pod dohledem soudu nakládal se sply vyšetřování. Také má právo, učiti při tom zlostapce přítomno.

§. 49.

Poruší advokát povinnosti svou a další tím straně přilícna, žádati náhrady, tehdy se má vždy důkladně vyhledati povaha škody a možná škoda činit, a advokát má i v té příčině styžen býti, kterak se ukáže.

§. 50.

© vyšetření skutečným má veškerý soud rozsazati, zdá-li se obviněný prokázati za nevinného, anebo který trest disciplinární se mu ukládá.

§. 51.

Ústavy veřejného řízení disciplinárního má advokát, kterýž byl viněn nalozem. Naproti tomu potrestati se má ten kdo vede svévolně stížnosti na advokáta, paktoz porušíten až do 100 státek nebo trestem vinení až do 20 dní, a advokátem, kterýž bez příčiny byl obžalován, zůstaveno jest na vůli, by svému porušenému náhrady, až máli jaké, proti udávateli i stížnosti vedoucímu ujednal přičinil.

§. 52.

Nalozemli se, že advokát obžalovaný viněn jest porušením povinnosti, a přijde i jednání zatažko osoba, kteráž náhrada náleží, nábrž i to a jistota na jevo, že ona činila neb opozitativ, na kterémž se porušení povinnosti zakládá, skutečně vzala škodu, náleželi se pak zároveň a jistota vyrozuměti, možná náhrada nebo náprava činit, od soudce má soud disciplinární v rozsahu svém advokáta vinného k náhradě sumy vyhledat, pokudli mu křtva štruktivněni k zaplacení jí, krom toho ale má škodujícímu a porušenému jeho ukázati k pořadu práva.

§. 53.

Škodující může však za příčinou nahrazení škody jiti pořadem práva nejen tehda, když mu k němu soud disciplinární ukáže, nábrž i ta, když s tím, co mu bylo přilícna, není spokojen, anebo když mu bylo odpověna, aby se vyšetřoval disciplinární zavedlo.

§. 54.

Nález od vrchního soudu vynesený i s přilícením rozhodovací má soud první instance advokátovi obviňovanému i stranám, jichž se týče, až jsou to jaké, písemně oznámiti.

Jak advokát, tak i strany, pokud se to stran vzhledem na jich pořadování náhrady týče, mají toho všli, všti na nález tento odložit u nejryššího soudu, kterýž v posledni instanci rozhodnouti má.

§. 55.

Nálezy disciplinární mají stejný účinek s rozsudky civilními, a pokud může soudce přilícený na nákladě jich, hned jak nabude mezi právní, přímo ukoliti zkoloci, jak se příčinou dobytí pokut peněžitých, tak i za příčinou náhrady a nice toto k žádosti strany, kteráž o tom, že nález nabyl mezi právní, ale potřeby vyvážení předložití má.

§. 56.

Byliť oznámení vyškolené, že advokát jest suspendován nebo oznámen, má to vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní bez odkladu oznámiti ministrom práv a nejvyššímu soudu, a má s tím díti vědění svým soudům, ježto jsou v obvodu vrchního soudu.

§. 57.

Jakožto opatření preventivní má suspence na osobitý čas míti místo:

Když byl advokát v běhu řízení řízení zastátno osobou, nebo pro nějaký účin v obstarávání čin:

2. když bylo proti němu uloženo disciplinární, který ještě nevolal v čas práva, vyškolené, že oznámen jest s advokátské;

3. když byl čin pod opatrovníctví nebo když upadl v konkurs, pokud soud jezdil i druhé osobě.

Pakli by vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní o případech, označených pod čl. 1. a 2., již bez toho neměl vědomosti, má to soud, ježto se týče, ihned jemu a v případech těch píseň i soudu krajinskému oznámiti, aby se suspence ihned ve skutek učiniti mohla.

§. 58.

Kromě těchto případů může se proti advokátské věci suspence na opatření preventivního, když proti němu pro činy opětné byla vedena soukromá, nebo když proti němu na příkaz úřadu poručení povinnosti počala vyšetřování disciplinární nebo pro nějaký neb pletky řízení řízení, a bylo by po zdrcení učiněni okolností, pro dobré správy soudů i pro dobré stran na poměření, nechati jej až do té doby, kdyby obvinění, proti němu vzniká, soud kušou odvolena, čile advokátské povinnosti.

§. 59.

Suspence preventivní může však v případech těchto (§. 58.) učiniti toliko vrchní soud zemský nebo vrchní soud distriktní.

§. 60.

Stíhá se na suspence jakozto opatření preventivní, nemá žádného odkladného účinku.

Úředně v §. 56. ustanovením má se v takovýchto případech s tím díti vědění.

§. 61.

U každého soudu první instance i u vrchního soudu zemského nebo vrchního soudu distriktního věsti se má učiniti oznámení advokátů, a naproti v něm, kdykoli soudce někdo nebo vyší dá advokátské v rozepích tam vedoucích nějakou pochvalu nebo domluvu, nebo na ukolů třetí nějaký, hlavně obsah nějaký tohoto, aby se při opětných jednáních na první potřeby, ježto zůstalo bez účinku, mohlo náležitě vědění míti, aby se advokát, který na opětná napomenutí nechtá, zcela mohl odstraniti, naproti tomu ale aby se mohl, k zastoupenímu přísti právnímu, kdyby se k tomu udila p ři-

litací, občanské úřady atd. Ku konci roku podati mají první instance výťah ze seznamu advokátů veškerého soudu zemského nebo veškerého soudu distriktního, tento pak je má zaležitě skoušet, a jestliže by soud některý proti porušením povinností, jichž se někdo dopustil, nebyl bel a tou příležitostí přechu, kterák pořeba, naříditi, aby se porušení tato příslušji potrestala, a zároveň, byteli by toho k tomu konci pořeba, v příslušné té potrestané lidné vyšetřovací disciplinárně.

Ó každém vyšetřovací disciplinárně, kterák proti advokátovi některému pořeba, a o tom, jak vypadla, jakod i o každé byl i prozatímne suspendaci má se též výhara advokátského řádu viděti.

Hlava pátá.

O pomijeni advokátství.

§. 62.

Práva k advokátství pomíjí:

1. když se ho advokát vzdá, a ministr práva to přijme;
2. když advokát přijme nějaký placený úřad státní a nebo provozuje nějaké zaměstnání vedlejší, kterák se s advokátským nesrovnává (§. 6.);
3. když státní rukavice práva občanské;
4. když advokát ve lidné ustanovené vedláni na přípuštěn ku příjmu, nebo se v úřad svůj neuváží;
5. když soudové trestní nalozí, že více jest trestným konkurzem, zločinem, přelícem nějakým se náležostí poslym, a nebo takovými přestupkem.

§. 63.

Že práva k advokátství pomínila, vyřknouti má veškerý soud zemský nebo veškerý soud distriktní, nabyv toho vědomosti buď vlastním zhlédáním nebo oznámením, od jakých úřadů nebo od výhara advokátského úřadů, má to ministrosi práva a nejvyššímu soudu oznámiti, a jak soudům pod nim postaveným, tak i výhara advokátského o tom dáti viděti.

Formulář č. 1. k §. 7.

Forma přísahy pro advokáty.

Budete přísahati Bohu všemohoucím a slibíte pod svou cti a věrou, že chcete Jeho císařsko-královského apoštolského Velčenstva, našemu nejvyššímu soudnímu zasedání a pánu Františkovi Josefovi Prvnímu, z Neli milosti císaři Rakouskému; králi Uherskému a Českému, králi Lombardskému a Benátskému, Bulharskému, Chorvatskému, Slavenskému, Halébskému a Vladimířskému a Mlynskému; arcivojvodovi Rakouskému atd. a po Jeho Velčenstvu nastupujícím a rodu a krevi Jeho Velčenstva důvěrně bez poručení věrou a poslušně býti, a pokudli jste byl jmenován advokátem v království

(ne vojvodství Štýrské a kranjské Temockému) se sídlem

v tedy budete přísahati, že chcete propůjčený Vám úřad advokátský ve věcech civilních i trestních vědy věrou a poctivě podle zákonů a nálezů přičesť našich, smláček pak podle předpisů v provozování advokátské vydaných vykonávati, že nechte tyto soudní úřady veřejně povinně sliby porušovati, že chcete choditi i behati při domáhání se a obhajování práv jeho stejnou horlivostí a stejnou svědomitostí nápomocen býti, a že se nechcete věder ve svých pracovích dílech ani důstojností osky, házet nebo oblihevati, ani vlastním úsilím nebo jinak narušivati ani nějakým úmyslem vadějším čiti vřít, slibti že chcete ve věcech příslušnostech jenom podle zákonů jednati; v úřadě Vám svěřeném čestí a dobet jako c. k. Velčenstva a velkové cíle Rakouské ze své sly své vykonávati, vše co by jí bylo na úmysl a na škodu, od ní odvracovati a vědy na světu atd., sly se zákonně co nejčestněji zachovávat i v přítomnosti udržovati.

Co má nyní bylo přibřeno a čestně jsem ve všem dobet a sřetně vykonávati, dle toho máti a čest se ve všem věrou a páně zachovati.

Tělo mi děpaněboj Běh!

O b s a h.

Čeho práva k domáhání advokátské	Hlava první.	1
o právech a povinnostech advokátské	Hlava druhé.	2
o výslovně odvolávaných	Hlava třetí.	3
o vykonávání soudní disciplinování advokátské	Hlava čtvrtá.	4
o povolání advokátské	Hlava pátá.	5

Prohlášení ministerů od 30. července 1852,

ještě se týče unáhlení mezi Rakouskem a Saskem, že se čestněm obopojením do-
voluje, sňati státnice, když jsou na úřku, že není druhého státu.

Vlády císařská Rakouská a královská Saská unáhleny se od 1. srpna 1852 až na
další čas a výhradou výpočtů čas mášce napřed, že má být obopojením čestněm pod
jistými výhradami dovoleno, sňati státnice, když jsou na úřku, že není druhého
státu, jakž i strany toho, že se může v nebezpečnosti obou, v čas povodní nebo při
jiných událostech živelných čestněm ulávit, aby dále posaz v zemí státu druhého;
a pročeť sjednotily jsou se vlády dočasně, aby unáhlení toto dále se provedlo, strany
tato, jak se v obou přičině má předeť jiti, o následující ustanovení:

Článek 1.

Toliko v případech přechů, když a pročeť nastává nebezpečnosti a když není
činiti o přestoupení náhodě celních, povoleno být mezi čestněm státu jedného, sňati
státnice nebo jsou osoba, bezpečnosti veřejně nebezpečna, když jest na úřku, i přes
hranice zemské do země státu druhého k tomu konci, aby, bene velikého náhra-
vání, kteri by čestněm upřívý působně postala, unáhleně čestně nepřijímá úřadu
bezpečnosti nebo orgánů jeho, k přikročeni policejního povolání (představenství
obecného, osobám rychlostě místního, místním čestněm stá.), co se přičině, a aby
je vyřídila, by předeť vati další potřebně jednání úřední.

Článek 2.

Orgány tyto bezpečnosti státu unáhleně může čestněm jen výjimek a učíně
se velikého dalšího vlastně jedné úředně, třeba doprovodit, když orgánů ti vy-
dovně na to žádají a jest tato potřebě, aby státní jistě byl posaz.

Článek 3.

Předeť kráť v cíl není předědvířel v domě, není čestněm státní nikdy práva.
V příčině ti má se obrátit k představenství místu nebo k některé osobě rychlostě
místního, vyvěřil jim, jak se vše má, a má úředně tohoto vyřídění, aby v přítomnosti
jeho předeť vati vyříditi, a pokud tento nepřijde, nemá, nic jiného činiti, leč strážiti
dům země.

Článek 4.

Provizior, v cíl není postěvně, nemá čestněm nikdy přes hranice zemské a se-
kou zapřít věst, ani třeba, když jej byl polapil dřívě, než byl přičel k provizion
stanoviti, nábrk provizion takový má se pod opatrnosti policejní buď předědvířel

úřadu nebo orgánům výše (v čl. I.) dotčeným v okresu, kde byl postřelen, odvédati, reklamace pak, až byla by jaká, spíšeobou korespondence úřední mezi úřady soudními nebo policejními k vyšetřování provolatelní provésti.

Článek 5.

Četník opatřiti sobě má s tím, že v cizím státu zakročoval a jak to vypadlo, potuzení hodnocení, buď ve své knize služební nebo přepisem protokolu, by se s tím a svého představeného ve službě prokázal a mohl dáti na ruku, žeho dále činiti potřebí.

Článek 6.

Četník uználie lidati, aby byl osvobozen od odhývání se strany pomenzního úřadu cizního, pokládá se však za to, že nebude odhýván tak, aby to bylo na ujmu píle službě bezpeční.

Článek 7.

Žádáti se v čas nebezpečnosti obně nebo provolně nebo jiné užilosti lidové, ješto se přihodila za hranicemi zemskými, zanedivě na opatření ochranné, tehdy se má čestnictvo jen k reklamaci toho kterého úřadu bezpečnosti státu cizního, a když se to bez podstatné ujmy vlastní služky státu může, v plném vypravování odebrati na místo, kde jest nebezpečnost, a postavie se pod reakcy říšského úřadu místního přísluší má k ochraně majetnosti, ješto při takových příhodách ve velké nebezpečnosti přichází a k ochraně veřejné bezpečnosti.

I o tomto konání služky má sobě čestnictvo buď v knize služební nebo jinak spíšeobou hodnověrným potuzením opatřiti.

Článek 8.

Aby se toho, žeho se usměrován tímto dejtí má, snadněji dosáhlo, mají úřední představení obyvatelům obápaných okresů pomenzních ukázati, že toho vyhledívá jejich vlastní prospěch, by čestníkům státu sousedního, provinilce stihajícím a příkraženským dotčením podle možnosti své nápomocní byli. Úředním však a veřejným orgánům bezpečnosti má se to výskorně za povinnosť sloužiti.

Ka potuzení toho byla jest toto prohlášení ministrů junásem vlády Rakouské od něpřepaného ministra záležitostí zahranišých a činnu Jeho v. k. apod. Velikánstva vyhotoveno a vykonáno, a má býti za stejné prohlášení se strany královské Saské vymináno.

Vyšešení, vydané od ministeria náležitosti voňřních, vojenství a finančí dne 31. srpna 1882.

pro všelky armí kormá, vyšešení finančí vojenství.

e tom, kdy a jak dlouho ubytovatelé jsou povinni, dávatí vojákům na přechodu stravu na náhradu předepávanou.

Ministerium náležitosti voňřních, vojenství a finančí vidí se náležítí, že ubytovatelé povinni jsou, dávatí vojákům od líkovatela a lardi jemu na rovné poklidaných dohl, kdy jsou na přechodu, stravu, v §. 31. nejvyššího patenta e ubytování vojaka od 15. května 1831 (Zák. Sběk. 5. 128.) ustanovenou, na náhradu vyměřenou v následujících případech a po tak dlouho, jak tato se ustanovuje:

1. při pochodech (marších) na příčinou přechodu vojaka a při podobných pochodech po všelky dni, co jsou na pochodu, a po všelky dni odpočívání, zejména v té době, kterého vojaka přišlo do táce, jeli byla v příkazu pochodném pojmenována na poslední cíl cesty, nebo byli pochod v následku rozkazu zastarovacího přitřen, do té táce, která byla jmenována v tomto rozkazu; pak

2. při koncentrování vojaka a podobném dočasném postarování a komandování vojaka, e kterémž buď vjázová nebo podobě potřeby, za kterou se děje, již napřed ustanoveno jest, že jest minová (přechod), po celý čas, pokud toto dočasně koncentrování, postarování nebo komandování trvá.

Bach v. p. Casarik. n. p. Baumgartner n. p.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska LIV.

Vydáno a rozvoláno dne 8. září 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LIV. Stück.

Abgegeben und verendet am 8. September 1852.

Částka LIV.

Vydána a rozepřána dne 8. září 1852.

174.

Vyvešení, vydané od ministerium financí dne 8. září 1852,

o uzavření pětiprocentní výpůjčky státní 80 miliónů státních konvenčních mince.

Jako c. k. společenské Velikostatek ráčil nejvyšším rozhodnutím od 3. září 1852 naléztí, aby se učinila pětiprocentní výpůjčka státní, kteráž jest ustanovena k dalším zmenšení dluhu, který má bank národní na státě, k dalším obmezení státních peněz papírových v oběhu jmenovitě, ke stavění železnic a k rozumnosti železničných prostředků provozavatelů, konečně k obrátce na obecné potřeby státní správy roku 1853.

Podle toho nejvyššího rozhodnutí uvádí se toto u obecnou vědomost :

1.

Zavazte se výpůjčka státní 80 miliónů státních konvenčních mince dne 3. září společně s dvacetiletého podpisování a uzavře se dne 18. téhož měsíce.

2.

Výpůjčky této státní užívá se k následujícím potřebám :

15 miliónů kaspicizací rektu dluhu, podle smlouvy od 3. února 1852 na $17\frac{1}{2}$ miliónů ujednáného, od té doby na 70 miliónů ujednáného, kterýž státní dluh jest národním banko,

25 miliónů k dalším zmenšení papírových peněz státních, v oběhu jmenovitě,

20 miliónů ke stavění železnic a k rozumnosti prostředků k provozování jedy železničné,

ostatně k obecným potřebám státním.

Co výpůjčkou dojde, obrátí se v preparaci sverhu dožehné k tomu, k čemu to jest určeno.

3.

Výpůjčka vydávati se bude v celé devadesáti pěti státních konvenčních mince za každé sto státních úplat dlužníků.

4.

Státní dluží úpisy vydávati se budou v sumách 100 al., 500 al., 1000 al., 5000 al., a 10,000 al.; svědčíti budou na příslušitele; národní budou na pět procent ročně a budou míti kupony přiléhavé, které vždy 1. března a 1. listopadu projdou. Zapisovatel bude moci k libovůli své obdržeti státní úpisy dlužní, na jména svědčící, které jsou vydány i na jiné sumy, nežli zveřejněno, a však nikdy na menší nežli na 100 al.; a z kterých se úroky vyadvikávají budou jen na kritanci.

Úroky platiti se budou u s. k. univerzální pokladnice dluhů státních nebo u filiálních pokladnic kreditních v zemích korunních, nebo také, když se na to bude ládati, podle kurzu devizního, svědčícího na Vídeň, u páni M. A. a Rothschildů a spolu ve Frankfurtě nad Mohanem, nebo u páni bratří a Rothschildů v Paříži, nebo u páni N. M. a Rothschildů a spolu v Londýně.

Těto budou míti majitelé pětiprocentních úpisů dlužních výpůjčky této nebo té, žádati při zaplacení nebo i později až do 1. července 1853, proti zapravení dvou náctých tisícletí krejcarů korunních mince v hotovosti na každých sto náctých sumy zemské pětiprocentních úpisů dlužních, dvojnásobně sumy v úpisích dvou a pětiprocentních, které se mu vydají ve Vídeň nebo u té pokladnice, a které se byl zapasí.

Z velkové sumy výpůjčky, v pětiprocentních státních úpisích dlužních vydané, koupí, pokud kurs kursové úpisů těch pari nepřestoupí, počínaje od 1. listopadu 1853, každé splacení každoročně stou částku zaplatit a znovi j.

5.

Každý má na vůli, učiniti se výpůjčky této prostředkem zapasí účastíma.

6.

Nejmenší suma, z kterou někdo učí se ve výpůjce účastenství učí, jest 1000 al. v sumě zemské státních dlužních úpisů, a každá suma, na kterou se někdo přive 1000 al. zapíše, musí se dáti stovkou bez reita, dluh.

7.

Kdo se zapíše na sumu půl milionů nebo více, obdrží provize jedno procenta sumy zapasné, která provize se mu při splacení dány, dne 30. října t. r. splatná, k lepšímu počítati bude.

8.

Činěti by velkové suma zapasná více než 50 milionů, tehdy se všechny sumy zapasné stejnou měrou zmenší, a v případě tom se nejdle až do 30. máje 1852 Vídeňským ministerstvem přinečtené vyhlášení o tom učí.

9.

Kdo ve výpůjce chce účastenství učí, podati má prohlášení bez kalka, podle níže položeného formuláře I. sdělané, a s tím zároveň kancí předepsanou (§. 10.). Ve Vídeň zemské jest centrální pokladnice výsadního banky národního, v zemích pak korun-

ních zanechal jsou hlavní pokladnice zemské a pokladnice říšské výsadního banku národního, by přijímaly prohlášení i kaucí. U pokladnic těchto dostati jest též zdarma říšské bankety prohlášení toho.

10.

Kauce záležitosti má v desíti procentech toho, co se má na samu zápisnou v hotových vpláti. Pakli by se sama subskribovaná zmenšila (§. 8.), tehdy se to, co se má kaucí položilo více, k částosti navrátí.

11.

Kauce položí se buď v hotovosti nebo v rakouských, v konvenční minci záročních státních úpisech dlužních, které vydáni na příslušitele nebo jsou jakožto kauce na výpůjčku tato vinkulovaný, v partiálních poukázkách hypotečních, nebo konečně v rakouských státních dlužních úpisích a výpůjčkách, učiněných roku 1834 a roku 1839.

12.

Státní úpisy dlužní, záročné v konvenční minci, přijímati se budou na kaucí v dvojnásobné hodnotě toho, co roční úrky a sích činí; státní dlužní úpisy a výpůjčky od roku 1834 na 1850 zl., úpisy pak a výpůjčky od roku 1839 na 200 zl.

13.

Kde položí kaucí v státních dlužních úpisích nebo v partiálních poukázkách hypotečních, připojí má seznam jich v dvojnásobném podlé míře položeného inventáře II. Jeden z přepisů těchto, na němž bude úřední obdržení potvrzení od pokladnice, vrátí tomu, kdo kaucí položil.

14.

Kauce, která se položí ve státních úpisích dlužních, musí se nejpozději až do 15. prosince 1852 za hotové peníze vyměnit.

15.

Pakli by se kauce, v rakouských státních úpisích dlužních položená, ve říši v §. 14. ustanovené za hotové peníze nevyměnila, tehdy se státní dlužní úpisy společně burzovním prodeji, to co se za ně utrží, pokládati se bude od toho dne, kterého to do pokladnice přijde, za hotovou kaucí, a pokud to bude čísliti více, nežli sama v §. 10. ustanovená, účtovat se to bude, jako by to bylo zapláceno napřed na rátu nejprve následující. Nedostihnou-li ale sumy této, tedy povinna bude strana to, co bude scházeti, při nejprve pláti říši vplácenou (§. 17.) doplniti, jinak by to připadlo straně, a strana by vstředního nároku a výpůjčky poskyla.

16.

Vplácej se může na výpůjčku v bankovních, ve záročních nebo nenáročných říšských pokladních listech, v poukázkách na úhradu příjmy zemské, v tříprocentních poukázkách kasovních, v oběhových jehle jencích, v uložkových, již prodlých státních dlužních úpisích a výpůjčkách od roku 1834 a od roku 1839, v prodlých kuponech rakouských státních dlužních úpisů, nebo v partiálních hypotečních poukázkách. Úroky pětiprocentní, ježto se ode dne vplácejní až do dne prodlých poukázek těchto počítati mají, má

nahrádní strana. Úroky zaplatí tena, které leží na tříprocentních poukázáních kásovnicích a na zálohových říšských pokladních listech až do dne vplácní jich, buď se v hotovosti straně nahradí, anebo se v sumě vplácnou vpočítají.

17.

Vplácní se má na tam místě, kde byla položena kauce, v denih stejných částkách a dno — poukázání kauce jednou takovou částka čísl — v následujících rátech:

dne	30. října	} 1852.
"	1. prosince	
"	1. února	
"	1. března	
"	1. dubna	} 1853.
"	3. května	
"	15. června	
"	1. srpna	
"	15. září	

Strany však mají toho vůli, zapraviti jednou nebo vícerát narouso, ježto dříve nechtí projdou. Tedy se porouhá, vplácní ráty po částech napřed; suma však, která se napřed zaplatí, musí býti tak velká, aby se na ni vydal státní dlužní úpis alespoň na 100 zl.

18.

Neděle se suma, na kterou se někdo zapnul, úrokem bez roční dčítí, svícení tedy ku pl. na 1100 zl., 1200 zl., 1300 zl. atd., tedy se má na to, se převyšuje 1000 zl., v prvních rátech tak vplácní, aby se v každé ráti alespoň na 100 zl. vplánilo. Měli se tedy ku pl. v celku na 1800 zl. vplácní, zapraviti se má kromě ráty 95 zl., kteráž na 1000 zl. vychází, při každé a prvních 8 ráti ježto 95 zl.

19.

Kauce v hotovosti položená pokládá se za první rátu vplácnou, a při vplácní ráty druhé obdrží strana tolik státních dlužních úpisů, kolik jich za první rátu náležel. Státní dlužní úpisy, které vypadají na druhou rátu, vydají se teprv při vplácní ráty třetí, kteráž opět má čísliti kauci. Tímto způsobem pokládá se každá následující ráta za kauci, a když se bude vplácní, vydají se státní dlužní úpisy, které náležejí za rátu nejméně předcházející. Při vplácní ráty desáté vydají se státní dlužní úpisy za rátu devátou a desátou.

20.

Byl-li kauce dána ve státních dlužních úpisech, vydá se straně za každou rátu, kterou v hotovosti vplátní, prvé než byla kauce za hotové peníze vymáhaná (§. 14.), tolik státních dlužních úpisů, kolik jich náležel. Když se kauce vymáhal, pokládá se pak za

růta v hotovosti vplácena, a pročeš se vypadající na ni státní dlužní úpis vydají, teprv když se vplácí růta nejprve pláti; tato pak růta pokládá se má podle ustanovení §. 18. opět za kauce.

21.

Od toho dne, kterého se náze vplácí, běže strana úroky ze státních dlužních úpisů, které za náze vplácena vypadají. Totéž platí i o kauce, které byla již původně položena v hotovosti. Byteli ale kauce dána v státních dlužních úpisech, tehdy se úroky počítati budou teprv od toho dne za pohledanost, kteréhož kauce byla vyměněna za hotové peníze.

22.

Při vplácení růty, která patří dle §. 20. října t. r., vydá se straně její vyplácející proti tomu, že navrží certifikát, kterýž jí byl na kauce položen vydan; list tento má se při vplácení každé následující růty předložiti a při vplácení poslední růty pokládá se za vráti.

23.

Kdo růty nějaké ve lhůtách v §. 17. ustanovených nepoladí, postane práva strany každé růty, která ještě neprošla, a kauce případně poklada státníma.

Baumgartner a. p.

Formulář I.

Prohlášení subskripční.

Níže uvedený prohlašuje se, k ruce . . .
pokladnice v N., že se výpůjčky státní, v ná-
střížní zápisce 1852 uvedené, samou nosičkou
(ade se také sama v číslech a slovech) účast-
ným činí, a že se podrobuje všem výhradám,
v příloze této výpůjčky státní ustanoveným.
Pro zjištění povinností převzaté skládá k tomu
předepsanou, a dle:

. . . ul. v hotovosti, a podle seznamu pří-
loženého . . . ul. v státních důlních úpi-
sách, a žádá, aby se mu za ráty vyplacené
vydaly státní důlní úpisy na (přinositele
nebo na) jméno . . . a platily se mu
úroky u (z. k. univerzální pokladnice stá-
tních dluhů, nebo u) hlavní pokladnice neme-
ské v . . .

(Datum a bydliště)

Podpis subskripční.

Formulář II.

Seznam státních dlužních úpisů rakouských za kancelář položných.

Vydávaný na vyhlášení od č. 1411 a na prohlášení subskripční od skládá uložovaný za kancelář na výpůjčku, dle kterého vyhlášením navedenou, souhlasem: to je c. k. rakouské státní dlužní úpis:

Číslo	Datum	Míra úroků	Vydání na	Kolik kusů	Suma nominálů	Suma v příslušném roce	Přípomínka
26.733	1. března 1921	5%	přímá úprava	10	1.000 Kč	1.000 Kč	a jedině takové
4.730	1. srpna 1920	3%	úprava	5	500 „	500 „	úprava
21.870	28. srpna 1919	5%	Karl Wenzel	—	100 „	100 „	úprava (úprava na kancelář na výpůjčku arithmetická)
26.730	1. března 1921	—	přímá úprava	—	500 „	1.000 „	—
3.120	140	1%	140	10	1.000 „	500 „	a jedině takové
Poměrná postihová krytelnost 19.200	31. srpna 1921	5%	úprava	—	1.000 „	1.000 „	—
					4.100 Kč	2.000 Kč	

(Datum a vydání.)

(Podpis skladatele knihy.)

Oberst

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číslo LV.

Vydáno a rozvešeno dne 15. září 1859.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LV. Stück.

Ausgegeben und verendet am 15. September 1859.

Částka LV.

Vydána a rousolána dne 15. září 1852.

175.

Nalíbení, vydané od ministerium tržby dne 24. srpna 1852,

jináče se ustanovuje tíra v obchodu kupcečkám.

Aby se platně předešlo nejistota a šibky, jelikož se přikazuje při prodeji zboží kupcečkého, pohruto se vidi ministerium tržby, uslovivši se s ministerium náležitosti vnitřních, vydati v příčině obchodu kupcečkého následující ustanovení:

a) Na každém místě a na každém pyli (váhu), jehož se k zapakování zboží kupcečkého užívá, a vůbec na každé obálce pannačenosti se má trvale a proměnlivě, museti náti (tira).

b) Tira museti se náti vpočítavati ve zboží, a má se podle ustanovení následující:

Daunsgartner n. p.

176.

Nalíbení občinné, vydané od ministerium vojenství dne 1. září 1852.

Jináče se v následní nejvyššího rozkazučství od 29. srpna 1852 vytkaloje předpis a řízení ve věcech směnůvých a směnů vojenských v Hranici vojenské a v obě Hranici tíra.

Aby se řízení ve věcech směnůvých a směnů vojenských v Hranici vojenské a v obě Hranici tíra v srovnání uvedlo a uslovení, od ministerium práva dne 25. ledna 1850 (Zák. Hlohého, č. 32) o řízení tomto a směnů civilních vytkaloje, pokud to podle úřadu vojenského býti může, řízení jest jako o. k. apoštolské Veličenstvo k nejvyššímu řízení předvedeni, nejvyššího rozkazučství, jehož dátem v listu dne 29. srpna 1852, schváliti následující předpis:

§. 1.

Žaloby směnůvých, ať pocházejí ze směnůvých na nákupe vydaných nebo ze směnůvých vlastních (svobých), podati se mají buď u toho soudu vojenského nebo magistrátského, který v jiných rozkazučstvech podle občinné vlastnosti a podle bydliště žalovaného jest pří-

služby; nebo u toho soudu vojenského, pod kterýmž by žalovaný podlé osobní vlastnosti své byl postaven, kdyby měl své řízení vyříditi v místě platebním.

§. 2.

U vojenského soudu místa platebního může se na úderky dlužníky a jedné a též směrky, kteří přicházejí pod moc soudů vojenskou, nastupovati jedinou žalobou.

U jiných soudů vojenských nebo magistrátních může se jednou žalobou nastupovati toliko na ty dlužníky a jedné směrky, kteří pod ně dle osobní vlastnosti a dle svého bydliště přicházejí.

Rukojmění soudních náležitostí musí soudní klavěrní dlužníka, a může se na ně narocně a s ním jednou žalobou nastupovati.

§. 3.

Kromě toho, že by byly osoby vojenské rukojměními, jakž přivedeno jest v §. 2., žalobáři byli mají vždy před přicházejími soudy vojenskými.

§. 4.

Řízení pře v příčině žalob soušlechých mají předeš bráti a o nich rozhodovati magistrátové vojenských komand hraničních v sedních radách, pro náležitosti předeš ustanovených, přivzavouce k tomu dva příslodci a obchodníctva, a pakli pak komandůvkých a v Vídeňského příbhu práporu komandůvkého, předeš bráti je má komise soudní pod předsedním podplukovníka nebo jiného v místě státním přítomného důstojníka státního, složení se dvou auditorů a se dvou příslodci a obchodníctva nebo divnůstictva, kteří v místě státním byli.

Pakli by ale u některého pluku dvou auditorů nebylo, má nastupovati místo auditora nejbližšího důstojník některý ku správě příslodců, anebo jiný důstojník k tomu způsobilý.

Va rozhodat vojenské komandě Sešské aštetat má i čile v platnosti soud směrceý, a magistrátem tamním spojený, jakž určeniím švernského vojenského rady od 20. ledna 1819, H. 347 ašisen jest; a však soud tento šetřiti má, jako vůbec všichni soudové vojenské, se nejpřáčeji občanského řádu směrceýního, nejvyšším patentem od 25. ledna 1858 pro valšeré císařství Rakovské vyhlášením, ašveni při tom majje se užívati císařské, šasé dne 3. šerence 1852 (Zák. říšského, š. 138).

§. 5.

Zakládá se žaloba na čini nebo na vlastnostech, kteří opatřena jest všemi vlastnostmi k platnosti předešasnými, nevazjodní řízení pokyhuosti proti směrce, a jestli přiboden kromě předešlé směrky předešlé protest a předešlé šbet návrata s listkem kursovým (pokud předešlé šichta že náširodabed práva k žalobě potřebi jest), složení se má k řízení žalobníkově rakovskému důstojníkovi směrceýnímu, ašik byl u všoh šetě šlivo štylen, aby samu směrceýnu i s proklázanými vedlejšími vyhlášení ve třech dnech pod svorošním evokace směrceýně zaplatil.

§. 6.

Zažádá se žaloba proti více osobám, musí se každému žalovanému dodat úplný exemplář žaloby i s přílohami. Nebyli-li podána taklé exempláře i s přílohami, kuřik jich jest potřeba, mají se exempláře přílohami opatřené dodat žalovaným v tom pořádku, v kterém tito jsou v žalobě nebo v žádosti jmenováni, pokud počet exemplářů vystačuje, a ve výměru má se uvést, kterým společně žaloba nebyla dodána. Proti této žalovaným není žaloba účinná účinná.

§. 7.

Důležité oznámení, kterým bylo uloženo, aby zaplášli ve třech dnech svou oznámením, mají v též lhůtě všechny své obrany a soudu předložiti a prokázati. Lhůta tato jde ode dne, kterého dán byl soudní příkaz; den ale, v které obrany předloženy byly po poště, nemají se vpočítati do lhůty této. Na to má se na čas co možná nejkratší naříditi státní k ústánu pře líčení do práva občanského. Proti povolenému příkazu platebním rekurs másta není.

§. 8.

Žalobníkovi, žádá-li na to, pověří se má zastupce až do uplácení, třeba že řízení tato trvá.

§. 9.

Žádá-li žalobník jmenem na to, aby se řízení občanské počalo, nebo ukončilo se žádostí na vydání příkazu platebního pro nějakou soudu v přivedených průvodech dle místa, má se na žaloba tato naříditi na čas co možná nejkratší státní k ústánu pře líčení způsobem práva občanského, a současně žaloba proti více žalovaným, jestli přechýrají dílem v obvodu jiných soudů, v jiných zemích korunních nebo v cizozemsku, ustanoviti se má den k líčení pře v ten způsob, aby každému žalovanému možná byla, přijíti ku státní bu sám osobně, nebo skrze plomocníka.

§. 10.

Ve všech občanských mají se veliké žaloby a žádosti bez odlohu vyřizovati a soud má pře líčení co možná nejvíce urychlit.

§. 11.

V recepti občanské má řízení jiti předce ústně. Řízení písemné může jen tehda másta máti, když obě strany písemným prohlášením vlastní rukou podpísaným nebo osobně před soudem vydaným na to žádají, a hlávy k podání spisů sporných společným vzájemným ustanoví.

§. 12.

V řízení občanském kuřik se má předpisů, obsažených v §§. 15. až včetně do 20, 22, pak 25 až včetně do 50, 53 a 54, nařízení dvojnásobné vojenské rady od 10. únara 1847. F. 188 a řízení oznámená v receptech občanských, a však s tímto oznámení :

- a) To, co v §. 12. výše dotčeného nařízení ustanoveno jest strany předložení certifikátu osetnického, že se nadarmo hledělo přivést k míru narovnaní mezi žalobníkem a žalovaným, nemá při žalobách, ježto pocházejí z práva občanského, nikakého platnosti;
- b) Ládání za osvahu, že někdo nepřišel k státi, podati se má ve třech dnech, počítaje od toho dne, kterého minula přeskáčka, přijíti ke státi, a ládání za navrácení k předcháznému stavu na prošení propadne lhůta ve třech dnech po projiti lhůty propadné;
- c) v rozsudku, v němž se vyřídilo, že žalovaný při utratil, má se lhůta k vyplnění povinnosti jeho vyměřiti na tři dny, pod uzavřením exekuce dle práva občanského.
- Lhůta tato jde, nebyl-li z rozsudku odvolání učiněno, od prvního dne, když rozhodnutí v moc práva vešlo.
- d) přihlášení k důkazu přiznání státi se musí ve 24 hodinách, počítaje ode dne, kteréhož rozsudek v moc práva vešel.
- e) obhájení apelace a revize, jakž i vatahajet se k němu stíhání spisy a rekursy proti výslovnému první nebo druhé instance podati se má ve třech dnech po dojení rozsudku nebo výslova.

§. 13.

Odročili se první na žalobu nalizené státi, nebo nalizení soud, že se mají vyloučenosti vzdati, ač se předešle vůči obědňám, může žalobník ládati v prvním případě při státi nebo po státi, v druhém případě po dojení výslova, aby se žalovanému soudem našlo, by pod uzavřením exekuce dle práva občanského ve třech dnech dal za pohlednosti jistota.

Žádost tato nemá však místa, když se odročilo státi pro překážku žalobníkovi nahodilou, nebo když žalobník při státi neukázal v originálu listiny, ježto ke odvolání žaloby potřebl.

§. 14.

Vzáni žalovaný z rozsudku první nebo druhé instance, kterýmž mu bez výjimky uloženo bylo, by vyplnil závazek nějaký, nebo kterýmž uloženo bylo ku přiznání blavé, ládati může žalobník ihned, aby soud žalovanému přikázal, by pod uzavřením občanské exekuce ve třech dnech dal za pohlednosti jistota.

§. 15.

Byli žalovaný od první instance odsouzen, a od soudu odvolacího pod výslovnou nebo z výslovnou závazku za prosta prohlášen, byli-li však před dojením rozsudku soudu apelačního již dána jistota, uloženo při tom datu, ab rozsudek soudu apelačního vježd v moc práva, nebo ab výjde rozhodnutí nejvyššího soudu.

§. 14.

Nesouhlasí se ve věci vyměření zadost náhradu osobním, v §§. 13. a 14. do-
středem, má věřitel na vůli, vésti exekuci dle předpisu §. 18. na osobu dlužníka, jestli
víšec proti němu dovolena, anebo na majetnost jeho.

§. 17.

Zjištěl má se sčítati splátcem, v §. 25. řízení soudního ustanovením.

§. 18.

Nesouhlasí dlužník povinností, rozsahem nebo výměrou pod uzavřením sou-
dové exekuce jsou ukolena, ve věci vyměření zadost, má věřitel na vůli, vésti ex-
kuci na majetnost nebo na osobu dlužníka, ač tenli tento zákonem od výkonu sou-
dného osvobozen.

Osvobozeny od výkonu osobního jsou všichni osoby, pod vojenskou moc soudní
přislušející, vyjmavje obchodníky a živnostníky v hranici vojenské a obyvatle komunit
vojenských. Jestli dlužník výkon osobního podčin, tehdy má věřitel toho vůli, vymoci
sobě ihned, jak lidta platební vyprši a náleží v moc práva vojše, výkon exekuce,
aniž byla předcházena exekuce na majetnost; též se může vésti exekuce na ma-
jetnost před vykonáním exekuce na osobu, nebo po vykonání exekuce této; věřitel však
nemá práva, pokud zákonný jest pro dluhy ve vězení, šikati na exekuci na jeho ma-
jetnost, anebo v ní pokračovati.

Pro exekuci na majetnost setřiti jest v Hranici vojenské ustanovení, obzvlášť
v základním zákoně pro Hranici od 7. května 1859, uřídky ustanovení §§. 16 a 26.

§. 19.

Na uzavření, před soudem uzavřená, má tato exekuce soudního místa jen tehda,
když se jí dlužník vzdádem na jistou soudní povlechnost výkonnou počítá.

§. 20.

Věřitel soudní může exekuci vésti na osobu dlužníka, který není od výkonu
osvobozen, i tehda, když čina byla jistota na soudní povlechnost, aniž povinen
jest pustiti dříve od jistoty, nemůže činnou jistotu ihned býti spokojen.

§. 21.

Výkon pro dluhy, ač bylo povoleno na příčinou zjištěl nebo zaplacení povlechno-
stí soudní, nemůže bez přetržení v celku dále trvati, nežli rok.

§. 22.

Věřitel soudní má práva, vésti exekuci na movitá, pro soudní povlechnost
ustavená nebo dle práva nadřazené věci, upadnutí vlastník jich v konkursu, u toho

soudu, a kterého by se to státi mohlo, kdyby nebylo konkursu. Žádosti oznámení mají se ale říšiti proti nástupci nové konkursní.

§. 23.

Navrácení k předcházejícímu stavu nemůže se více povoliti na újmu osoby, která v hlavní rozepři nejednala nepřátelsky, když není tím nebo, žeby měla na nákom jiném dle práva smloučného pohledivati, prvším času darcata nebo na díle poskyta, nebo když prv kritičně čas jejího obřevajičho nemůže tomu více přičeho ujednati.

§. 24.

Řízení a navrácení k předcházejícímu stavu pro nálezení nové průbrdy má se spořiči a řízením ve věci hlavní, a oboje rozhodností se má říšiti rozsudkem. V žalobě o navrácení k předcházejícímu stavu není se tedy zároveň pokládá, co se žádá ve věci hlavní.

§. 25.

V rozepři smloučné pohledivati se mají jen záleža a nákomem uznání obecné dle svítelné na dni feriální. Výšeke říšty jsou povíd nepřetřechně bez obředu na dni feriální. Jedini kdyby poslední den říšty připadl na neděli nebo obecný den svítelné, prodávati se říšta až do dne všedního nejprve přičeho. Žádná strana není povinna, ve dne dle jejího náleženosti zavlečené přijíči k soudu.

§. 26.

Pokud náležením tímto nedává se v přičině rozepře smloučné říšitěho svítelného předpis, říšiti jest i ve smloučných věcech nákom obecných o řízení soudním.

§. 27.

Předpis tento má vejiti v platnost v všech soudě vojenských ve vojenské Hranici i ve Hranice vojenské ve 14 dnech ode dne vyhlášení. Dle něho jest se zachováti ve všech rozepřích, jichž řízení před tímto dnem nebylo ještě ukončeno. Ustanovení o vedení exekuce, v tomto předpisu obsažených, říšiti jest i v těch případech, kdež soudní nálezen nebo příkaz platěti vešel v moc přiče přede dnem prvě jmenovaným.

Čechách a p.

177.

Nařízení, vydané od ministeria práv dne 3. září 1853.

pro všechny nové korespondenční výnosy Hranic vojenských.

Jinžte se v rozpravě s ministeriem smloučnickým a korespondenčním ustanovuje, jak se zachováti mají důstojní soudci, když důstojní obřevajiči důstojny korespondenční, korespondenční a výnosy v důstojnostech trvaných.

Aby se nepřerušovala služba korespondenční (či korespondenční) a spojené s ní vedení děl, vidí se ministeriem práv v rozpravě s ministeriem smloučnickým a korespondenčním, předpisati dekret dvorské kanceliře od 12. srpna 1847 (ve Sbírce nákomě politických, v čísle 75, č. 77)

i souhlas tržním a zastupitelstvím státním, aby se jim spouštěli, a podle toho vůli se ustanovili, aby úředně tím obchodní úřední důstojníci horních, hutních, kamenných a valcovacích ve všech tržních věcech tak nalizovali, by správa kvorků nebo představený dohlíd, pod kterým důstojník takový pracuje, dříve ještě než den k jednání úředního ustanovení nastane, anebo v případech písečných slopek zároveň a osobitou vědomostí o tom nabyl, aby mezi tím mohli učiniti opatření, ježoh v příslušné práci důstojníka nepřítomného jest potřeba.

Krauss n. p.

176.

Názvisk, vydané od správce nejvyššího úřadu policejního dne 8. září 1852,

pro celé císařství,

vztahuje se nápisová oznámení „Frankfurter Kurier“.

Poslední číselník „Frankfurter Kurier“ (Mittelrheinisches Zeitung), vycházející u W. Timma v Norimberce, pod redakcí odpovědnou G. Mayera, dává spůsobem k vůli Rakouské republikačnickým směr na jevu, kterýž se nachoválna pokuje a řádu veřejného zrušení se oddá; tedy se vůli nejvyššího úřadu policejního, zapovědí podle §. 23. řádu tiskového od 27. května 1852 číselník tento v celém císařství.

Kraupen' n. p. jedn.

177.

Názvisk, vydané od ministerium práv dne 10. září 1852,

pro celou říši, vztahuje řízení vojenské,

jinéto se v souhlasu s ministerium tržby úředním soudním nalizuje, aby komerční obchodníci a živnostníci v některých případech ustanovovali, jak vypadá řízení komerční a tržní, představované první obchodníckým a živnostníckým.

Ohledem na §. 5. A III. 13. 14. a 20. nalizování, vydaného od ministerium tržby dne 26. března 1850 (Zák. list. č. 122), ukládá se úředním soudním první instanco na povinnost, aby komerční obchodníci a živnostníci, v jejich okrese ta která osoba bydlí, učinili a úřadu oznámili, když řízení soudní takto vypadla:

1. Když se ukázal konkurs, který prohlášen byl na jmění osob, ježto mají nějaký obchod nebo nějakou živnost, a namístěně a spůsobem živnostnickým ji provozují neb namístěně říší, a dle toho, když důstojník vůči tomu byl spokojil;

2. když se vysel nález, ježto osoby takové byly prohlášeny na věčné nějakým soudním, nebo nějakým se zájmovým polním neb veřejnou zastupitelstvem urážejícím přechodem osob takovýmiž přestupkem, anebo byly pro jiné přestupky taková odnězeny k trestu na zvržení slopek na půl léta.

Krauss n. p.

Obecný

Zákoník říšský a Věstník vlády

pro

císařství Rakouské.

Číska LVI.

Vydána a rozvolána ve vydání pouze německém dne 16. září 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 16. října 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

Stück LVI.

Abgedruckt und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 16. September 1852,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 16. October 1852.

Číska LVI.

Vydána i ruskáma ve vydání pouze německém dne 16. září 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 16. října 1852.

180.

Vyšešení, vydané od ministerium záležitosti zahranižných dne
8. září 1852,

pro velkou země hranou,

o tom, že mezi Rakouskem a Pruskem stala se ustanovení a ústředí společně sčítavání
obchodního jízdy.

Časelská vláda Rakouská a královská vláda Pruská uslovily jsou se vypořádáním
prohlášených ministeriích, a nichž rakouské datovina jest dne 6. a pruské dne 29. čer-
vence t. r., že se uzavře výjimka strany Uher a Sedmihradská, vyhradena v článku I.
umílovaní, jako dne 24-30. července 1852 o obchodně uzavření smětky a obchodního
mezi nimi učiněna jest, a že ustanovení, v onom uzavření obsahena, vztahenati se mají
obchodně i na vydání jízdy a Uher a do Uher, Chorvatska, Sedmihradska, vojvod-
ství Šebalského a banátu Temišvánského.

Mr. Hans-Schaussmüller m. p.

181.

Vyšešení, vydané od ministerium tržby dne 11. září 1852,

jakže se vztahuje související centrálního řízení záležitostí stavitelských, schvá-
lená nejvyšším rozhodnutím od 12. května 1852.

Jako c. k. spolkové Velikostvo učinil nejvyšším rozhodnutím od 12. května t. r.
schváliti následující ustanovení, co se týče nově vzniklých centrálního řízení zá-
ležitostí stavitelských:

1. Posazení generální ředitelství stavitelské se uzavře.
2. Řízení staveb kolejnicových, které předtím vždy bylo generálnímu ředitelství
stavitelskému, odhlí se od řízení staveb záležitostí stavitelských a přikládá se vřad-
němu úřadu, jest bude učiněn pod jménem:

Ředitelství centrální staveb kolejnicových.

Obor Hlavní ředitelství tohoto vztahovati se bude na veřejné státní, výhradně království Lombardsko-Venetské, strany kterých se, co se týče státního školství, učení učilny a národní.

Ředitelství centrální státního školství, jakožto učení národního působení ani na ostatní učilny státní ani na provozování školy národní, učení se jako úřad samostatný, přímo pod ministerium tříby postavený.

2. Práce generálního ředitelství státního školství, týkající se státního učení, státní na veřejné a na národní, přejde na ministerium tříby, jehož druhá sekce (sekce státního školství) převede hlavní centrální veřejných učilností státních školství do rozličných jich obřív v všech zemích státních, v měsících působnosti, ministerium výbor a ministerium obchodu učilny od Jeho Veličenstva vykonává.

Toto nové učení vstoupí ve skutek dne 1. října t. r.

Haasgarter n. p.

182.

Vyučení, vydané od ministerium práv dne 13. září 1852,

pro ty země korunní, v nichž jsou učilny theoretické školky učení.

Jakožto se v souhlasu s ministerium učilností duchovních a vyučování rozhodují vzhledy v přírodních theoretických školách státních, které ministerium toto vyučování ode dne 13. ledna roku 1851 (Zák. list. č. 28) povolilo, i na ty země korunní, jsou učilny své duchovní v roku studijním 1851—1852.

Na základě §. 66. pravního zákona, vydaného dne 30. července 1850 (Zák. list. č. 287), rozhodují se vzhledy, které ministerium učilností duchovních a vyučování vyučování od 31. ledna 1851 (Zák. list. č. 28) v přírodních vztahování do práce státní povolilo, i na ty země korunní, kteří jsou učilny jurisdikčních, národních předpisy, dokazují v přírodních letech r. 1852, a to v ten způsob, že i oni budou bez překážky ke velikým obřívám práva společného připuštěni, když se do konce března 1852 prokáží, že vyplnili výnosy, v postavení 3. státního vyučování pod lit. a, b a c ustanovené.

Krasna n. p.

Číska LVII.

Vydána i recenzována ve vydání pouze německém dne 18. září 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 16. října 1852.

183.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 14. září 1852,

pro výtahy zmiňované,

jsoužto se v oznámení uvádějí změny některé v řízení celním v přičině tiskopisů a cizozemské překladačských, kterýchžto změna podléhá jest k uvedení zákona tiskového ve skutek.

Podle ustanovení, obsažených v instrukci k uvedení ve skutek řádu tiskového od 27. května 1852, §. 9., ukládá jest úřadům policejním na provincoch, by důkladně přehlédli zásilky knih, které přicházejí z cizozemska, a ustanoveno jest, že se má revize tiskopisů a přelož policejních předse hrátí tehle, když se předse běže řízení celní, pročť řízení toto na ten čas nikter máti může toliko s těch hlavních úřadův celních úřdy první, a nicléž záhyby jsou komise ku přehlézení knih.

Tito hlavní úřadové celní jsou následující :

pro Dolní Rakousy	Vídně,
„ Horní Rakousy	Lince,
„ Salcbursko	Salcburk,
„ Čechy	Praha,
„ Moravu	Brno, Olomouc,
„ Slezsko	Opava,
„ Itálii	Levo, Krakov, Černovce,
„ Uhry	Pešť, Práispark, Šopron,
„ Sedmihradsko	Sibiň, Brazer,
„ vojvodství Selské a banát	Trnseváir
„ Štýrsko	Hradec,
„ Krájinsko	Lublina
„ Tyrolsko	Insbрук,
„ Lombardsko a Benátsko	Milán, Benátky, Verona,
„ Feneň	Terst,
„ Chorvatsko a Slavonsko	Záhřeb, Buda,
„ Dalmsko	Zadar.

Mimo to učinila se opatření, aby se též v Podmoklech a v Čechu v Čechách, pak v Brodech v Haliči stáhl orgánové ku předu brání revize knih, pročel klavní úřadové celní první třídy v místech těchto též jsou zmocněni, by a tiskopisů cla vybírali.

K ústavu klavních úřadův celním odkázání se tedy mají a hranic k odhývná přičinějíci a cizozemská knihy knih, zvláště pod páškou křídlovou atd., a byly dapraveny po počté nebo jinou přelicitací, a vyjmuty jsou z odkazování toho toliko tiskopisy periodické, kterýmž povoleno jest odhýt počtu.

Tím mělo se podstatně ustanovení, obsažené v §. 29. připomenutí, předcházejících tarifu celní od 6. listopadu 1881, pak ustanovení, obsažené v tarifu zámek, o tom, jaká práva mají úřadové celní, poslézež nyní již nejsou v řízení klavní úřadové celní třídy první k vyvolání tiskopisů zmocnění a poskytlí má budoucí vzhledem na tiskopisy platnosti poskytlí zmocnění, klavním úřadům celním třídy druhé a vedlejších úřadům celním třídy první výjimečně propůjčen, kteří ve vyloučení v státech pomezím, nebo když činí jest a věci, které s sebou ku vlastní potřebě vezou pomezím, i takové věci, jako jsou učebnovy úřadům vyšší kategorie, když jich není tolik, aby převyřadily jednotku vývozu nebo potakna pátovici jednotky této; při čemž se slovem „tiskopisy“ patří §. 1. nejvyššího patenta od 27. května 1852 (Zák. Říš. č. 132, st. 403) rovněžti mají vložiti dle literární a artistické, maschinskobné kamennobné, kovobné nebo dřevobné, celním, odhývobné, nebo jakým kolí jinými prostředky mechnickými nebo chemickými.

Úřadové celní na pomezí, kteří nejsou zmocněni, brání tiskopisy ve vyloučení, odkázání tedy mají tiskopisy přes hranice celní dováženi k některému ze státek janzarových klavních úřadů celních třídy první, nebo nabazeni se tiskopisy mezi všemi nějakého pomezím, kterýž, ani se nikde neodhý, komé cestu skru země státní, pod úřadům namozem k tomu úřadu, kterým má pomezím vystoupiti.

Toto klavní však nemá mítí místa, a tiskopisy, kteréž pomezím nějaký s sebou přivze, nemají se docela nikam odkazovati, když to jsou jen jednotlivé exempláře, když jsou ustanoveny k osobní potřebě pomezím a když se, co se týče povahy a množství jich, srovnávají s potřebou jeho, a pročel jsou podlé §. 21. č. 7 připomenutí, předcházejících tarifu celní, taková, že se mohou jakkoliv více pomezím odhývati bez cla.

Kdyby se ale mezi všemi pomezím nějakého našlo více nežli jeden exemplář tiskopisů některých, nebo by byli by tiskopisy dováženy v takových okolnostech, že by se dalo souditi, že to jest úmysl, realizovati je, tehdy se mají odkázati pod úřadům namozem.

Nabazeti toto vejiti má ve státek tím drem, kterýchž bude jedinou klavním úřadu celním od úřadu představením dodáno.

Částka LVIII.

Vydána a rozeslána ve vydání pome německém dne 25. září 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 16. října 1852.

184.

Patent císařský, daný dne 15. srpna 1852,

pro náhonu pšl.

Jižto se na místo předříčené zákona od 31. března 1832 o vřadách k ochraně nos
všech objektů, vynáleznů a zlepšů v průmyslové výrobě nový zákon vřadil.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chor-
vatský, Slavonský, Haličský, Vlodimírský a Myrský, král Jerusalemský
a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský;
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Karutanský, Krájiný,
a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda
Horao- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Onastalský,
Osvětinský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a
Gradištský; kníže Trientský a Brixenský; markrabě Horao- a Dolno-
lužický a Istriánský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencský,
Sonnensberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti;
velkovojevoda vojvodství Sebského a t. d. a t. d.

žádajice Sobě, aby se důmyslností v těch zemích korunních Hle Náh, v kterých posud
zákon o vřadách nebylo, ochrany potřebné propůjčilo, a na ústředí majice zkušeností, od
vydání patenta daného dne 31. března 1832 *) nakýté, ježto ukazovaly k potřebě, aby se
zákoný považoval o vřadách opravily a ušlechtilily, měli jsme na dobrou, slyševše mi-
nistry Náh a vyslyševše Náh každé říšské, ustanovili pro velkokra pšl Náh toto :

*) Ve Sbírce zákonů a nařízení vládních (J. O. S.) č. 3326, a ve Sbírce zákonů a nařízení policej-
ních, v čís. 68, str. 46.

Částka I.

Nač se může propůjčiti výsada výhradní.

§. 1.

Výsada výhradní může se s obmezením, omezením v následujících §§. 2, 3, 4 a 5, propůjčiti na věčné nové objevení, vynalezení nebo zlepšení, kteráž se vztahuje

- a) na nějakou novú udělanou věc průmyslnou;
- b) na nový prostředek dílení, nebo
- c) na nový způsob dílení, nechtě na vynálezení ládi přístrojů státu Rakouského nebo císařského, když jsou objevená, vynalezená nebo zlepšená nově taková, na něž se podle paragrafů následujících (2—5) výsada udělití nemůže.

Rozumí se pak objevením, když se naleze způsob nějaký předevjiti průmyslného, kterého se dříve již v předevjích časech užívalo, který se ale zase zcela strávil, anebo který vůbec v tuzemsku jest neznámý.

Vynalezením rozumí se, když se na jevo přivede nějaká věc nová novými prostředky, nebo nějaká věc nová známými již prostředky, anebo nějaká již známá věc jinými prostředky nežli těmi, jichž se až posvada k též věci užívalo.

Za zlepšení nebo změněnší považují se, když se k věci nějaké, již známé nebo výsadou nadané přičiní nějaký přístroj, nějaké zařízení nebo nějaký způsob předevjiti, kterýmž se má v tom, k čemu věc jest ustanovena, nebo ve způsobu, jak se dělá, k němu přivésti nějaký výhodnější účinek nebo větší uspořádání.

Na nové považují se objevení, vynalezení nebo zlepšení věčného, když toho času, kterého se žádá na výsadu, v tuzemsku ani se neprovozují, aniž jest nějakým dílem nábojím a veřejněm daným známá.

§. 2.

Na připravení potrav, nápojů a léků, pak na objevení, vynalezení nebo zlepšení, kteráž provozování a přičině veřejných zdraví, neuvrácenosti nebo bezpečnosti nebo na přičině obecného prospěchu státního podle nařízení ústředních nebo dovozních, nevědí se žádné výsady.

§. 3.

Na nové objevení, vynalezení nebo zlepšení, kteráž někdo chce s císařským de státní Rakouského uvéstí, může se propůjčiti výsada výhradní jenom tehda, když provozování takového objevení, vynalezení nebo zlepšení i v císařském ještě obmezeno jest na výsadu výhradní. Výsady takové dostati se ale může toliko majitelé výsady císařské, anebo tomu, kdož vstoupí v jeho práva. Bez obmezení těchto se na objevení, vynalezení nebo zlepšení, kteráž bylo v císařském učiněno, v tuzemsku ale se ještě neprovozují, výsada dáti nemůže.

§. 4.

Na zlepšení věci již známé nebo vynálezu výhradní ochráněno propůjčuje se výsada toliko a tím omezeně, že se nevztahuje na celou věc, nýbrž jenom na část zlepšenou.

§. 5.

Na nějaký princip vědecký, nebo na nějakou sadu pouze vědeckou výsada výhradní se nepropůjčuje, i kdyby princip nebo sada byla taková, že by se jí k všem průmyslovým přímocím učiti mohlo; a však na věcítech nové učiti principu takového nebo sady takové, jakžto se k nimu přivádějí nebo nově v průmyslu, nějaký nový prostředek dělání nebo nový způsob dělání, může se výsada propůjčiti.

§. 6.

Spojiti dvě nebo více mezi sebou reálných objevů, vynálezů nebo zlepšení v jednom vynálezu, považuje se jenom tehdy, když se tato objevů, vynálezů nebo zlepšení na jedné a téže věci za částky nebo prostředky působící vztahují.

Částka III.

O podmínkách k dosažení výsady výhradní a o řízení v příčině dosažení jí.

§. 7.

Kdo chce dosaženou výsadu výhradní na nějaké objevení, vynálezání nebo zlepšení, musí vypláti výplaty, v náhledu tomto předepsané.

Výplaty tyto jsou:

- a) musí lidem a štátu příslušného spůsobem procebrním, náležitě oznámiti a přílohami předepsanými opatřiti;
- b) musí zaplatiti tomu učitelu;
- c) musí nové objevení, vynálezání nebo zlepšení tak učitelovi a štátu popsat, a jestli toho k nabytí učitelovské dostatečně potřeby, příslušnými výkresy a vzory tak vyobraziti, aby je, když se je projíti činná výsadního a obecná známostí uvede, každý, kdo věci té jest učen, mohl napodobiti.

§. 8.

Žádosti za výsadu výhradní podávají se osobou a zástupci její, anebo kdo jsou političtí úředníci krajští (delegace, úředníci státní), a těchto.

§. 9.

Žádosti tyto shánějí se musí podle formuláře A). Podání je může buď ten, kdož se o výsadu uchází, sám, anebo ten, koho on k tomu zmocní.

V každé takové žádosti musí být uvedeno:

- a) jméno a příjmení, charakter a bydliště toho, kdo se o výsadu uchází, a osobní v taxacím své stále bydliště, i jméno, charakter a bydliště plomocenka v taxacím bydliště. Uchazeč o výsadu musí jméno a příjmení, charakter atd. udát i tehda, když se výsadu nemá povznést pod prarým jménem majitele výsadu, nýbrž pod jinou firmou. V případech této má se i pojmenování firma vyvoleno. Firma tato nemá však být stejná s firmou nějakou již existující, nepřiválá k tomu ten, kdo firmu vede;
- b) pojmenování (titul) objevení, vynalezení nebo zlepšení dle podstaty jeho;
- c) počet roků, na kolik uchazeč výsadu obdržíti sobě žádá. Bez nejvyššího povolení nemá jich být více patnáct, při výsadách pak, které jsou již v cizozemsku, a které majitel jich anebo jeho zástupce chce přivésti do taxacím, snížíti se má počet roků na tolik, kolik jich při výsadě cizozemské nebylo ještě prošlo;
- d) žádost, má-li se objevení, vynalezení nebo zlepšení chovati tajno čili ne.

§. 10.

K žádosti na výsadu vyžadují přiložiti se má:

- a) vypadající taxa na výsadu anebo potvrzení, že byla u z. k. pohladěna již složena. Kromě této taxy neplatí se na propůjčení výsadu náklady jiný, jak hoši jmenovaný poplatek, ani tehda, když se dříve předloženo vyšetřování, učiněno se a přiloženo některých povolení;
- b) pokudli uchazeč o výsadu žádost svou skrze plomocenka (§. 9), plomocenství dle práva platné, plomocenkově vyšetřované;
- c) článek náhlo objevení, vynalezení nebo zlepšení nějaké přivésti z cizozemsku, cizozemská listina výsadní v originálu nebo v přepisu vírou opatřena;
- d) předepsané vzorky (v §. 7, c) popisní věci výsadní, započítané a opatřené obálkou, na kteréž označeno být má objevení, vynalezení nebo zlepšení, na něž se má výsadu udělit, dle hlavy podstaty své a tak, aby se to s tím, co udáno jest v žádosti, srovnávalo, pak pojmenování bytu uchazeče o výsadu nebo plomocenka jeho.

§. 11.

Taxa na výsadu vyměřuje se podle toho, jak dlouho výsadu trvati má, a jest stejná, nechtěl se žáda na výsadu na nějaké objevení, vynalezení nebo zlepšení, nechtěl na ni žáda cizozemec nebo taxacez. Taxa činí na prvních pět roků výsadních sto slatých, na seřadě následujících pět roků dvě stě slatých, a na posledních pět roků čtyři sta slatých, a čestně vy-

padá za každý rok z sobě, a sice za každý z prvních pěti roků 20 al., tedy za těchto pět roků dohromady svého psaníž	100 al.
za rok šestý	30 "
" " sedmý	35 "
" " osmý	40 "
" " devátý	45 "
" " desátý	50 "
" " jedenáctý	60 "
" " dvanáctý	70 "
" " třináctý	80 "
" " čtrnáctý	90 "
" " patnáctý	100 "
prošel za všech patnáct roků jakého čas nejdelší, na který se výsada povolitelná	700 al.

Tato takto vypadající musí se na všechny léta, na která se za výsadu žádá, státi nejednou, a nebo se musí prokázat, že byla složena, jinak se žádost hned vrátí, aniž se vezme v žádnou úvahu.

Tato složená vrátí se, když se žádostí tato léta podané provedl, jen tehda, když se výsada z nějaké příčiny veřejně, která po udělení jí nastoupila, vrátí, a sice v poměru k času výsadního, který ještě prošel.

§. 13.

Popisné věci výsadní (§. 10.), které se pokládá za podstatnou výsadku k dohledání výsady vzbudil, musí zadost činiti tomu, co tato se žádá:

- a) Musí býti uděleno v jazyku německém nebo v jazyku jedné z té země korunní, kde se žádost podává, a ten, kdo se o výsadu uchází nebo plasmocník jeho v žádosti jmenovaný musí se v něm podepsati;
- b) musí v něm býti zvrubně vyloženo objevení, vynalezení nebo zlepšení, v žádosti dle postavy udané;
- c) musí býti tak uděleno, aby každý znalec věc podle popisu tohoto objevení mohl, nepřičině k tomu následujících nových výsadků, přidavků nebo zlepšení;
- d) to, co jest určeno, co tedy čini věc, na níž výsada se vztahuje, musí býti v popise proveditelné vytknuto nebo zvrubně popsáno;
- e) objevení, vynalezení nebo zlepšení musí býti vyloženo jasné a sřetelné, a bez dvojmyslnosti, které by mohly někoho máti a byly by na odpor účelu, podlit. c) udanému;
- f) nemá se ani v prostředcích ani ve způsobu vyrobení něčeho zastáti; a prošel se nezaujímanými prostředky druhými nebo takové, které by neměly stejného účinku, aniž se mají namáhati prospěchy, které následují k tomu, aby se opatření stáhlila;

- g) jestli k zrovnoprávnění popsané potřebu vyřezat, vyzrát nebo modelit, mají se oznámit v uvedeném časovém příležitosti; kromě toho přílohou buďtež podlé udání toho, kdo se o výsade uchází, sděliti tím popsané, dle toho, co se pod lit. e) vyhledává, sdělit, účelovostí nabývá.

§. 12.

Účad, u kterého se žádá za výsade podlé, má ji v příměstnosti podanostelné v té příčině přikládati:

- jestli žádost náležitě sdělila a podepsána;
- jestli přibaveni potřebnými opatření;
- jestli taxa předepsaná přílohou anebo jestli poskytnuta, že jest již složena.

Skládali účad, že žádá v příčinách dotčených jest náležitě sdělena, poznamenaná na obálce, v které jest popsané, den a hodina, kdy bylo podáno a že taxa jest složena, při čemž se uchazeč o výsade nebo plomocovník jeho spodu podepsala, a vydá pak podanostelné na spis přijatý občerství list (certifikát), v kterémž kromě jména a bydliště uchazeče o výsade jakž i plomocovníka jeho, má jesti té jaký, obsahem jest den a hodina, kdy spis byl podán, potvrzení, že jest taxa složena, a objevení, vynalezení nebo zlepení, v žádosti dle podaný udání.

Od tohoto dne a od této hodiny platiti má prout oznámeného objevení, vynalezení nebo zlepení, to jest, námitka vložiti, že někdo po této době učinil neb v skutek rovněž stejné objevení, vynalezení nebo zlepení, pokládá se za neplatnou, anž se ji může vyvrátiti a oznámit novost objevení, vynalezení nebo zlepení, od uchazeče o výsade námitkě oznámeného a popsaného.

Přijedli při zkoušení žádosti nějaký nedostatek anebo nějaká jiná vada na jevo, vrátí se žádost, anž byla vzata v jednání účadní, uchazeči o výsade proutě nazpět, aby ji doplnil nebo vada sklidnou odstránil.

§. 13.

Žádost za výsade k jednání účadnímu přijata, nebýla podána přímo u místodržitelství, podle v každé uzavření země účad, u kterého byla podána, bez prodlížení a sice nejdelší ve třech dnech k místodržitelství.

§. 14.

Místodržitelství obouli každý takový spis v těchto případech:

- žádá-li věc, na kterou se za výsade žádá, není snad započta taková, že se na ni výsade propůjčiti nemůže;
- udá-li přílohy výnimkám předepsaným nadost čísl, jmenovitě udá-li se věc vyžadati na obálce, v které jest popsané, a udá-li v žádosti účelovým zrovnoprávnění a jestli spis náležitě podepsán.

Skládali místodržitelství, že věc, na kterou se za výsade žádá, započta jest taková, že se na ni výsade podle §§. 2—6. propůjčiti nemůže; tedy dá o tom prostřední vědění a vyhledá je, aby popsaní započtená, se žádostí podaná, na potvrzení občerství

vzal naspět, aby si vysvětlil tuto složenou anebo del jinak ve věci rekursní, ve věcech dvojnásobně vynálezní, cestou vyhláškou odvolací k ministerium tříby a průmyslu.

Ukládá se, že přílohy žádosti výnoskem předepsaným nadobí nezávazné, nebo že vše, na něž se výsada vztahuje, na obělec popsalí zapečetěného není tak užina, jako v žádosti samotné, tedy uplatní místodržitelství, podrželo spis podaný u sebe, aby byl ve věci příslušně odvolan. Nondržel se hláta tato, vrad místodržitelství žádost naspět.

Žádostí dle předpisu výnosu, které nebyly shledány za takové, na něž se výsada naprosto propůjčila nemůže, jakod i ty, jejich náležitostí se ve věci ustanovené odvolací, předloží místodržitelství s popisáním zapečetěným a věcnými jinými doklady k ministerium tříby a průmyslu.

§. 16.

Ministerium tříby a průmyslu povolano jest, by přezkoušelo náležitostí věcnou, k žádosti na výsadu předepsané; jemu pak jest vyhradně ustanoveno, stvořit popisání zapečetěné a skousnutí:

- a) zdalí popisání odvoláno jest v jazyku, v kterém se má odvolání (§. 12), a zdalí jest náležitě podepsáno;
- b) zdalí se vše, na kterou se na výsadu žádá, nezávazné na dré nebo na více věcí od sebe rozdílných (§. 6.) a není potřeba je rozdílní;
- c) zdalí se to, co se o věci výsadní v žádosti, na obělec popisání příloženého a v popisání samotném udává, úplně shoduje, pak zdalí jest popisání tak jasné a zrozumitelné, jak toho §. 12. žádá, zdalí se zde, zdalí se jsou výkresy, vzory nebo modely, ku zrozumitelnosti popisání potřebné, a zdalí byle řečeno všech pouze formálních náležitostí popisání;
- d) zdalí vše, na kterou se má dáti výsada, tak jak jest dle podstaty v žádosti a na obělec, v které jest popisání, užina, neodporuje, ani co se týče odvoloty, ani v jiné příloze veřejné užina a odvoláním přičiněno majícím, a zdalí se proto každá osoba k tomu nakadí, aby se na ni dala výsada, anebo se k tomu hodí jen pod jinými výnoskami nebo obmecením. Ostatně k tomu příkázati dává, aby se při tom přísně zachovalo tajemství náležitě, a utíle všech prostředků ujítkovních proti tomu, čím by se mohla porušit.

§. 17.

Zdalí objevová, vynalézová nebo zlepšová udaná jest nová nebo užitečná, před propůjčením výsady nikdy a nikterak se nevyskytlo, naproti tomu ale za to též správa státní servuí, nábrá výsada propůjčil se, co toho se týče, jediné na nezapečetěném, škoda a náklady toho, kdo ji jest udán.

§. 18.

Když a pozvaní a vyšetření, dle §. 16. předevzatého, nepřijde nikdejší písemná písemka na jevo; propůjčili se níže třelky a právně výsada vydáním zvláštní listiny; neb níž ale žádost uchazeče o výsada taková, aby se jí mohlo povoliti, tedy se odvrhne, udaje přičinu toho a nařídí, aby se mu taxa výsadní, kterou byl složil, vrátila. Jsou tu ale zásady, které se mohou odstraniti, odvrhne se žádost teprv tehdy, když uchazeč o výsada opomine, zásady ty v ustanovení mu k tomu blíže přiměřeně odvolání.

§. 19.

Výsada propůjčená nevzobuzuje nikdy od nařízení a předpisů zákoních, jella a veřejných příkazů odrazu, bezpečnosti neb narušování nebo pro obecné dobro státa jsou neb budou vydány; provozování výsady závisí tedy na všech nařízeních a předpisech toho společenství, a nále podlé toho, obzvacují ji omezením předešlým anebo zakazují ji docela, jli takto obzvacují anebo zakazují ji docela předem, než nále výsada býti přilícna nějaké výjimky z toho.

§. 20.

Popisní vložení, k výsadě náležející, odrazují se i s přílohami (§. 16) archivu centrálnímu pro výsady ku schválení a další potřebě, a čení se v částce V. zákona tohoto listu ustanovení obzvacují.

Částka III.

O výhodách a právech z výsadami výhradními spojených.

§. 21.

Výsada výhradní poskytuje a chrání se tomu, komu byla propůjčena, výhradní užívání objevení, vynalazení nebo zlepšení jeho, pokud v předložení od něho popsané bylo vyloženo, po tolik let, na kolik výsada svádí.

§. 22.

Ten, komu byla propůjčena výsada, má právo, učiniti díly vložky a přilícení do nich vložky dílky poznávací, jichž má k dokonalému provozování věci, na níž výsada se vztahuje, v nejširší jsou libé rozšíření potřebě, — on tedy má právo, učínovati v celé listu díly a sklady ku zhotovení a prodávání věci výsady své, a zhotovování jich, by jeho objevení, vynalazení neb zlepšení pod ochranou výsady jeho provozoval; on má právo přilícením dle listu společněky a rozličně v jaké koli míře učínovati věci, na něž se výsada vztahuje, vložkou svou výsadou svou, učínovati ji v dí-

dictví, předání jí, propachtování nebo jinak jí dle libosti užívatí, ano i v cizině usku-
na toutéž věc výsadu si ujednati.

Práva tato jsou však přinej na věc samu výsadou nadaného objeveni, vynále-
zem neb zlepšení chráněna, a nesmí se tedy ani za věci přibuzné rozšiřovati, ani
nikčím trvajícím nebo jiným spravedlivostem na odpor vykonávati.

§. 23.

Týželi se výsadu zlepšení nebo umělejší věci nějaké, na kterou již dříve jest vý-
sada, tedy jest omezena jenom na samo individuální zlepšení nebo umělejší a nedává
zlepšitelé nebo umělejší výsadou nadanému žádného práva k ostatním částem věci, na
kterou již výsadu jest dříve anebo nadaného již spíšebe předložil; naproti tomu nesmí
však tím oprávněno k výsadě, na kterou věc výsadní se zlepšení neb umělejší privi-
legované, od někoho jiného učiněné, vztahuje, zlepšení neb umělejší tohoto odítí, jest-
liže se s tímto strany toho nezauvčí.

Částka IV.

Jak rozsáhlou platností mají výsady výhradní, jak dlouho trvají
jak se vyhládují a kdy pomíjejí.

§. 24.

Každá výsada platí podle zákona ve veškeré říši Rakouské.

§. 25.

Nejdéleli čas, po který výsady mohou trvati, ustanovuje se na patnáct let. Dívati
povoleni, aby trvaly déle, ustanovuje se My sobě a úředně nesmíjí Nám na ně žádati, leč
v případech zvláštního zájmu hodných.

§. 26.

Každá výsada výhradní počíná ode dne vyhotovení listiny výsadní. Vyhlášená výsady
propůjčené má se čísti tím způsobem a platností její má počítati tou dobou, jakob to strany
zákonů vůbec předepsáno jest.

§. 27.

Každý výsadou nadaný, jenom výsada propůjčená jest na kratší nežli na nejdelší
čas (§. 9, c), má právo k prodloužení výsadu na rok nebo na více let v mezích usta-
noveného nejdelšího času, když za tolikrát před promínutím výsadu své (§. 23, 2, a, b, c).
Aby však prodloužení tohoto dosáhli, má žádost na ně v pravý čas podati, přilože k ní
listinu výsadní, a má přiložiti plovu taxu za ten čas, na který prodloužení žádá (§. 11.),
anebo potvrzení, že taxa tato již u některé z. k. kazy byla položena.

Prodloužení povoluje ministerium tržby a přímýstu a potvrzuje se úředně na
samé listině výsadní.

§. 28.

Kdykoli ministerstvem tržby a průmyslu vyzna nákoum propůjčí nebo prodává, kdykoli nákou vyzna postoupí nebo platnou její povinné, vyhláší se to podle předpisu, obsaženého v §. 26.

§. 29.

Vyzady používají platnosti své:

1. Prohlášením jeho za neplatnou nebo za anulovanou (kasirovánou, zrušenou nebo nahrazenou).

- a) Takové prohlášení vyzady nějaké za neplatnou může mít místo, když přijde na jevo, že ta není náležitostí zákonných kvyzadů vyhrazená, neškodí
- aa) když se ukáže, že popisek vyzady jest neokstatněná a neškodí že nemá náležitostí v §. 12 e—f předepsaných a že tedy jest nepostažitelná;
- bb) když nákou podle nákoum prohláší, že objevení, vynalezení nebo zlepšení vyzadou nákoum již přede tím dnem a tou hodinou, kterou úřední certifikát byl vyhotoven, podle ustanovení §. 1. v tuzemsku nebylo již nové, anebo že objevení, vynalezení nebo zlepšení vyzadou nákoum bylo přivlečeno a cizozemská, a že tuzemská vyzada na ně nebyla propůjčena majiteli vyzady cizozemské, která byla za touž věc dříve nabyl, anebo řádným jeho oponentům (§. 3.);
- cc) když majitel vyzady v noci trvající prohláší, že objevení, vynalezení nebo zlepšení, na něž byla vyzada poskytnuta, jest jedno a totéž s jeho vlastním objevením, vynalezením nebo zlepšením, kteréž on sám již dříve řádně byl oznámil a na něž vyzadu byl obdržel;
- b) když se objeví povinností některá, na něž platnou vyzady závisí;
- c) když vyzada vejde v odpor s příčinami veřejnými (§. 19).

2. Proizvitím. Toto má místo:

- a) když vyzadou nákoum nejdříve do roka, počínaje ode dne vyhotovení listiny vyzadní, objevení, vynalezení nebo zlepšení svého v tuzemsku neprovozoval, nebo když provozování po plně dva roky zcela přerušil;
- b) když použije čas, na kterýž byla vyzada původně propůjčena nebo poskytnuta prodávána;
- c) když nákou dobrovolně vyzadu rozpřít vešl.

Nezávisí se samo sebou, že způsobem tím, jině platnou vyzady přestane nebo povinné, mají platnou pro každého, kdo vyzadu poskytl na sebe převode, rovněž jako pro toho, kdo původně vyzady nabyl.

§. 30.

Jak má výsada psuhode platnosti, učiní máže každý toho kterého objevení, vynálezu nebo zlepšení, lečto trvajících užitích nákonů živnostnických a jiných, nahraní toho se týkajících.

Částka V.

Jak se výsady do rejstříků zapisují a popsání výsad uchovávají.

§. 31.

Jak má se výsada nákonu vyplňti, zapíše se u ministerium tržby a průmyslu do užitného rejstříka.

Provozující nákon výsady pod firmou vyslovenou, od pravého jména majitele výsady rozdílena, zaznamená se také tato firma v rejstříku.

Tam se uchovávají ve užitném archivu také výkresy a modely a. t. p. k tomu náležející, kdykoli pak nastane změna nákonů, týkajících se bytosti výsady, zapíše se to do dotčeného rejstříka.

§. 32.

Každý má toho vůli, šádati v archivu výsadním dávat nebo písemně se uprávy o výsadách propůjčených a nabídnouti k tomu knuci i osobě do rejstříka. Takéž máže každý nabídnouti do chovaných tam popisů i příloh, strany kterýchž nebylo lidáno, aby byly chovány tajně, nebo kteréž pocházejí z výsad již neplatných; komuž máže si každý vůli nebo dáti na svůj náklad vůli přepisy jednotlivých částí výsad takových z rejstříka, nebo z výsad, ježto se uchovávají v tajnosti. Při tom se však výslovně ukazuje k ustanovením v nákoně tomto obsaženým (§. 44.)

§. 33.

Archiv výsadní předložit má koncem každého nákonu ministerium tržby a průmyslu přehled nákonů, ježto se v tom čase v stáru výsad nových propůjčováním, prodáváním, změnou majitelů nebo povinností platnosti udály. Jeden exemplář každého takového předložití posle se politickým úřadem zemským, pak komorám politickým a tržebním ve všech korunních zemích, aby učinily rejstřík hledací, a nákon by se dávaly uprávy ve všech výsadních, které uprávy se k pořídání příhodným způsobem dávati mají. Po projití každého roku uvede se podobný rozal přehled takem a veřejně.

§. 34.

Popsání výsad, jichž platnost povinná, dá se, uzná se to za užitečné, do tisku a rozšíří se plněně.

Částka VI.

O přenesení výsad.

§. 35.

Každá výsadní výsada, kterou někdo obdržel, může se jak mezi živými tak i pro své děti zcela nebo z části na jiného přenést.

§. 36.

Každá listina přenesení musí se buď přímo nebo skrze místopředsednictví té země konati, v které výsada se přenesla, nebo kde má kandidát bydliště své, připoje k ní listina výsadní, ministerium tržby a průmyslu předloží, a musí od veřejného úřadu vyhotovena, k tomu konci v zákonné formě legalizovati.

Místní místopředsednictví nebo ministerium, do příkazu přenesení jest vedoucí, má jej navrhnouti, aby byl opraven.

Jestli však přenesení náležitě prohlásí, má je ministerium do rejstříka k tomu ustanoveného (§. 31) zapasti a na své listině výsadní potvrditi, že byla zapasna, byli pak výsada přenesena jen částečně, má s tou částí také dle zvláštní certifikát vyhotoviti.

§. 37.

Přenesení výsad do rejstříků zapasna mají se bez prodlení veřejně vyhlásiti. Po zvláštním vyhlášení nesmí se nikdo odvolati, že není, že výsada byla přenesena.

Částka VII.

O sahání ve výsady a o řízení v konceptech za příčinou výsad vedoucích.

§. 38.

Za sahání ve výsady nebo za porušení výsady pokládá se buď, když někdo bez přivolení toho, kdo výsadu má,

- a) více výsadní spláchnou ve vstavením popsal vyličeno napodobit nebo padělat, i tehda, když se napodobování nebo padělaní toto přede vzalo na základě výsady, jezu, a však padějí propůjčené, zcela nebo zčásti identické,
- b) když někdo napodobeně nebo padělaně více nájské výsady trženské k tomu konci, aby je spláchnou živnostnickým předání nebo za příčinou prodaje takového ochráníl neb vystavil, a živnostnicka dovolí nebo dostání; nebo konečně
- c) když někdo prodaj neb i jen ochráníl nebo vystavení věcí takových za příčinou prodaje ochráníl nebo přejal.

§. 39.

Bylo-li popsal výsady do rejstříků zvláštních zapasna, činí již první sahání, bylo-li ale popsal ochráníl tajak, činí každé opakování napodobování již sahání ve výsady

přestupení náhona, a vinník má na ně k žádosti toho, komu bylo uloženo, kromě toho, že věci napodobené nebo padělané propadnou (skončí se), pokoutou od 35 al. až do 1000 al. potrestán býti. Nemli prověřily a to, aby platil, státi se má místo pokuty peněžité trest vězení jednoho dne na každých pět alťých. Co se týče nástrojů a prostředků pomocných, jakto jsou výhradně k tomu, aby se napodobování nebo padělaní provedla, spláskati se má, aby se poště povuky jich rozebraly, předlily nebo uličily nepřístupnosti k potřebě, ač nebyli o tom úmlouvou mezi uložitelem a škodjícím něco jiného ustanoveno.

Pokuta peněžité případně může chudých toho místa, kde přestupek byl vykonal. Věci napodobené prohlášené mají se zničit, nestane-li se mezi odvoláním a majitelem vřady úmluvou, aby byly rovněž na základě příkazu se zničitily škody přepuštěny.

Užili vinník ku zázení ve vřadu zájmostí o objevení, vynalození nebo slepění, kterak byl ve službě nebo dílnou majitele vřady nabýl, má se toto při vyměňování trestu zvláště pokládati za přitěžující okolnost.

§. 40.

Nechodí se škodjící práva svého a soudu trestního domáhati, anebo jestli žiáť toliko o první zázení ve vřadu, jejíž popáání se chová tajně, má škodjící toliko právo, nabídnouti na to, aby se další napodobování nebo padělaní a další prodávání věci napodobených nebo padělaných zastavilo, pak žádáti zjištění, že se postihových a škůdce napodobených nebo padělaných věcí, pokud jsou držány v tuzemsku, po ten čas, co vřada bude trvati, nebude užívati ani se budou věci ty prodávati, bylyli ale přivedeny a obzoremka na prodej, že se tam zase vyvevou.

§. 41.

Při velikých rozsáplích v záležitostech, vřad se týkajících, posuzovati se má objevení, vynalození nebo slepění jenom poště popáání, se žádáti na vřadu violeného; popáání toto musí se tedy vědy, když rozhodnutí závisí na tom, jak má popáání vřady, bez ohledu na to, že se chová v tajnosti, za náklad pokládati, a nesmí se při tom k ničímto peněžitému uzázení nebo líčení věci vřadní záčet míti.

§. 42.

O tom, máli se vřada propáčená a nějaké příčiny záznami prohlášení na nepřístupnost anebo pokládati za pomizenou (§. 29), záznám výhradně ministerium tržby a průmyslu. Ono rozhoduje tedy zvláště o tom, jestli objevení, vynalození neb slepění nějaké, na něž byla dána vřada, nově, pak o tom, zdalil bylo a cizozemsku takto přivezeno a nebylo k vřadě ani spláskáno, konečně rozhoduje v rozsáplích dvou osob vřadami nadaných o tom, jestli vřady jejich úplně nebo z části jedny a tytéž.

§. 43.

Vyšetření a trestání přestupky v §§. 38 a 39 jmenované, přistoupí, pokud nebude o tom učiněna jiná ustanovení, politickému úřadu okresnímu, v jehož okrese se udály, podle předpisů, o řízení v přestupech šlechtických průchod majících. Proti opatřením a náležitostem politického úřadu okresního ve věcech těch učiněným dovoleno jest každému, kdož se jimi za učiněna má, učiniti rekurs k představenému politickému úřadu zemskému, a býti tím učiněni prvňo rozhodnutí splněna, dále k ministerium tříby; rekurs tento musí se však v tom i onom případě učiniti nejpozději ve 14 dnech po dni došedl oznáky rozhodnutí, a kterýchkoliv se rekurs běže.

Běžel se rekurs z učiněna trestního, odložití se má vykonání nálezu, až se vše mocně rozhodne. Shledá se mezi vyšetřováním, že rozhodnutí závisí na otázce právní, a které takto soudové civilní výrok činiti mají, ukáže úřad trestní stranám k přístupunému soudu civilnímu, a může v případnosti takové svůj vlastní nálezu teprv vyjásati, když se o tom předloží rozsudek soudu civilního, v moc práva vešlý. Ostatkem jest nálezu úřadu trestního, v moc práva vešlý. Jiná byl někde přitupením zákona o výsadích více nálezen a k trestu odvolan, škodujícímu nákladem při pořádkování náhrady, kteráž před soudem civilním soud přechodu zjednatí chce.

§. 44.

Jestli toho příčiny dostatečné, může úřad trestní naléhati, aby se předešlo vzniku obžehání nebo aby předali dobeti zájmy nezakonné, a prohlásil se tím anebo jinak hodnověrně, že bylo spůsobem trestným ve výsudu zákona, má se učiniti, aby se napodobené nebo padělané věci výsadní a nástroje i prostředky pomocné, jako jsou výhradně k napodobování nebo k padělení, ihned zabavily nebo jinak přiměřeně v opatření vešly.

Při tom však se má vždy k tomu zřetel míti, aby se obrážděnému bez přímé potřeby neupřisobilo škoda nezahraditelná, a proč se má, viděti se toho potřeba, na škodujícího lidem, aby učinil přiměřeně pojistění za škodu a kámba.

§. 45.

Shledá se mezi vyšetřováním, že rozhodnutí věci závisí na otázkách právních, o kterých přistoupí nálezu ministerium tříby a právníku (§. 43), má se za nálezu tento lidem a Hazei trestní až do dojití nálezu odložití.

Zabavení však, až bykoliv jako učiněna, nebo jiná opatření prozatímní mohou se až do rozhodnutí o tom, učiniti v řízení dále předejíti, zachovati v platnosti.

§. 46.

Když při sáhání ve výsudu nějakou není činiti o uložení trestu, učiniti takto o to, aby se sáhání v ni, jakolž v §. 40. připomenuta, nastarila, anebo když běží jenom o rozhodnutí, či výsudu jest, ať to jest sporně za příčinou prvotní objevení, vynalezení nebo ulpění anebo z důvodu práva nezakonného, nebo když běží o pohledávání nějaké iko-

dujícího, pocházející z práva soukromého, strany kteréhož úřad trestní učinil k počtu práva, má o tom řízení a nalézáni soud civilní, a sice v těch zemích korunních, v nichž uvedeno jest řízení souhrn v právních věcech civilních, podle předpisů o tom vydaných.

§. 47.

Když se bezdovoleným listem vyrobili nebo obdrželi neb udrželi zboží podobné, že ve výsadě bylo udrženo, může i soudce civilní k žádostiškodujícího buď bez výsadky nebo proti přiměřenému pojistění za hanebu a škodu napodobené nebo padělané věci výsadní (§. 46) s opatrností v §. 44. dotčenou bez prodlení nabavit nebo jinak přibudně v opatrování učiti.

Každé opatření takové musí se však rovněž jako ostatní v osmi dnech dle předpisů listu souduhá žalobou správně, jinak by se k žádosti prořivkové listu odvíkle a muselo by se za hanebu a škodu náležitě zodost učiniti.

§. 48.

Zavázli rozhodnutí v příčině žaloby před soudce civilního náležité na otázkách předních, o kterých náleží řízení přičítati ministerium tráby a průmyslu (§. 42), náležeti na strany, by si náleží ministerium tohoto vymohly a v běhu receptu jej předložily.

§. 49.

Sáhně majitel výsad při provedení jí v práva živnostní což jiných tím, že přestoupí nebo přeje svých, v sí zakázaných, potrestati se mají úřadové, kteří jsou povoláni, aby o přestupech předpisů živnostních nabráně, podle předpisů uvláštěných o tom vydaných. To, že majitel výsad své uznal k přeručení živnosti, pokládá se při tom má za svědění skutečnosti přibíhající.

§. 50.

Pokud se ten, kdož si společnem ujednáním předsednictví objevení, vynalazení nebo zlepšení nějakého, které byl náležel jiný uvláště, přičinuje, aby si na ně sám nebo skrze jiné osoby výsadu vydobyl, dopouští tím počtu nebo nějakého jiného činu trestného, ponaučován buď podle zákonů trestních.

Čísloka VIII.

Ustanovení uvláštění o výsadách výhradních, před působením zákona tohoto předpříjčených a ponaučeno platných.

§. 51.

Abý se majitelům výsad výhradních, podle patenta od 31. března 1862 propříjených a ponaučeno platných, dostalo té výhody, by měly výsadu jejich jako výsadu uvláštější platnou podle nyníjšího zákona propříjená, tedy se jim propříje právo, že mohou

právek svým výsadním, když náhon tento vejde ve skutek, průchod sjezdání i v těch korunních zemích říšských, v nichž náhon o výsadích od 31. března 1832 nebyl uveden. Vlak rozlišení této přímocnosti výsadů v zemích korunních, v kterých patent od 31. března 1832 uveden nebyl, nemůže být tím na výnos, kolik tam objevení, vynálezení nebo zlepšení výsadů opatření již před vyhlášením tohoto rozlišení skutečně provozováni.

§. 53.

Majitel výsadů, na náhoně výsadním od roku 1832 založený, nemůže však rozlišením přímocnosti výsadů ani skutečně dříve, než až u nejvyššího politického úřadu zemského (národnostnímu) té země, v které práv výsadních požádat chce, dostatečně prokázat, že jest v dělní výsadů, a než úřad tento výsadů sou v něm té dříve vyhlášen.

§. 54.

Ze rozlišení oboru výsadního neplatí se náhodné taxy, ani nové ani dodatečné.

§. 55.

Žádosti na prodloužení výsadů, podle náhona výsadního od 31. března 1832 proříšené, odhlásky být musí dle ustanovení tohoto náhona, jak mále tento vejde v platnost.

§. 56.

Byli ve výsadu náhona nebo byli výsada povolena před tím, než náhon tento vešel v platnost, trvatí se to má v těch zemích korunních, v nichž má platnost náhon výsadní od 31. března 1832, podle ustanovení tohoto náhona posledního.

§. 57.

Všim nastoupí ve všech národnostech, které se vztahují na výsadů práv proříšené, nechal se týkají provozování, trvání, přerušování, platnosti nebo zrušení jich, náhon rovněž s obměnami v paragrafech předcházejících udávaní bez odpočítí svého na místo posledního náhona od 31. března 1832 v plnou moc; a vlek na rejstrování výsad, před nastoupením tohoto náhona proříšených nebo prodloužených, se to neztahuje.

Dáno v Našim hlavním a sídelním městě Vídeň, dne 15. srpna léta tisícého osmístého padesátého druhého, panovník Našeho roku čtvrtého.

Franz Josef II. p.

Dr. Josef Schauenstein m. p. O. Baumgartner m. p.

Z nejvyššího nářezní úřadu c. k. apal. Věděnce:

Hannauer m. p.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 9. září 1852.

Jižto se v zákoně usázející potřebné změny statutárním v pravním rozdělení soudním velkokrálovství Sedmihradského, náležajícím dne 21. dubna t. r.

Při usázení ve skutek pravního rozdělení soudního velkokrálovství Sedmihradského, ježto předepsáno jest náležajícím, datujícím od ministerium práv dne 27. dubna t. r. (Zák. říšského částka XXX, č. 102), uveřejněny jsou některé změny; na ten příležitost předse vzala c. k. Sedmihradská vojenská a civilní správa zemská, zahájivši se s c. k. soudní úrovněcí komisí, změny potřebné v návržením tomto rozdělení soudním, a to v následku výsledku v té příčině nejvyššího ruského listu J. V., jehož datum v Sibiři dne 27. července t. r., kterýmžto listem náleženo jest, aby se při usázení nových soudů krajských a okresních vyvolji pravním rozdělení země vzala na náklad, i vydával s tím dne 24. srpna t. r. č. 18. 425 - M. C. S. usázející vyhlášení, které již vyšlo v zákoníku zemském velkokrálovství Sedmihradského.

Ministerium práv, schvaluje spůsobe tato, učiněné od datované vojenské i civilní správy zemské, uvádí je dodatkem k náležením svému od 27. dubna t. r. (Zák. říšského č. 102) v obecném znění.

Řízení n. p.

Příloha č. 1. 183.

V následku nejvyššího ruského listu Jeho c. k. apoštolského Velikemstva, jehož datum v Sibiři dne 27. července 1852, a vysokého vyzvěření, vydaného od ministerium práv dne 23. července 1852, č. 18. 188, jižto obojí náleženo jest, aby se při usázení nových pravních soudů krajských a okresních v Sedmihradsku vyvolji pravním rozdělení země pokládalo za pravidlo, ustanovuje c. k. vojenská a civilní správa zemská, zahájivši se s sedmihradskou soudní komisí úrovněcí, pravním rozdělení soudní velkokrálovství Sedmihradského a následujícími změnami, učiněnými se vyhlášením od 18. května 1852 (Zák. zemského na r. 1852, č. XIII, č. 117).

I.

Okres krajského soudu Sibiřského zajímá v sobě následujících 8 jedinců:

1. Sibiřský se Sedlitzem pro politický okres Sibiřský (stále Sibiřsko), vyjmaje soudy Velký a Malý Probstdorf, Abisdorf, Meerendorf, Klusdorf a Keibe.
2. Medziříčský s V. Sejkem pro politický okres Medziříčský (stále Med.) a pro soudy Velký a Malý Probstdorf, ježto jsou a politického okresu Sibiřského vyjmuty.
3. Šigilovský pro místo Šigilov a pro tyto soudy okresu Šigilovského: Biles Cereker (Fejrogrhána), Tausfeldorf (Hojašhána), Starý Flaga (Folag), Nový Zokol

(Seedorf), Kaisrad, Schortendorf (Šörpaták), Schaara (Šais) Wolfendorf, Dorsdorf, Trappold, Neidhausen, Borsdorf, Eketzen, Zeltendorf (Zeltin), Meiburg, Radten, Wosling (Krošina), Dursdorf, Velká Ladislavka (Nagy Šaisa Szent László), Rautal (Rudály), Beschorf (Besz), Felendorf (Fildsán), Krensch (Köršán), Novos (Šaisa Ufala), Malinkrog (Alnakerek), Bodendorf (Šaisa Buda), a země, a politického okresu Šibinského vyjmať Klondorf, Křibe a Meschendorf.

4. Althétinský pro město Althétin a tyto země politického okresu Šigilovského: Halbroggen (Halvrlüg), Klügrog (Šaisorog), Pruden (Prodt), Velký Alš (Nagy Šaš), Marinsbark (Béze), Buskon von (Kunzt), Johannisdorf (Šaisa Szent-János), Gogeldorf (Gogroy), Gogelbark (Gogroy Varalpa), Ummel (Šaisa Ömmel), Mulldorf (Dymal), Holendorf (Hondorf), Marisch (Šaisa-Magyaros), Nadel (Šaisa Nades), Čukmantl (Čuk Menter), Zandriš (Šaisa Vándi), Záhodi (Zágor), Felldorf (Fildsák), Malá Ladislavka (Šaisa-Szent-László) a Malý Alš (Klein-Saš).

5. Šebalský pro politické okresy (stolice) Šegevorský (Mühlbalský) a Haschtelský.

6. Navoceroborský pro politický okres Navoceroborský (stolice Novos) a pro země Alldorf, vyjmať a politického okresu Šibinského.

7. Velkosypanovský se sv. Anžkou pro politický okres V. Syrovanský (stolice V. Syk.).

8. Křihalský pro politický okres Křihalský (stolice Křih.).

II.

Okres krajského soudu Bredského zavírá v sobě následujících 8 okresních jednosců:

9. Bredský pro okres politický (stolice) téhož jména.
10. Dívský pro podokresy politické Dívský a Bafický.
11. Jiský pro podokresy politické Dubovský a Jiský.
12. Velkarapolský pro podokresy politické Bracišský a Kömendský.
13. Vajroslo-Hušický pro podokresy politické Vajroslo-Hušický a Demarský.
14. Pajský pro podokresy politické Oláh-Berchský a Pajský.
15. Käröbalský pro podokresy politické Käröbalský a Büttský.
16. Halmudský pro podokres téhož jména.

III.

Okres krajského soudu Bělchradského zavírá v sobě následujících 6 jednosců okresních.

17. Bělchradský pro město Bělchrad a podokres Altvinský.
18. Tenarský pro podokres téhož jména.
19. Zlatanský pro podokres téhož jména.
20. Tapanalský pro podokres téhož jména.
21. Velko-Enšský pro město Velký-Enš, a pro politické podokresy Velko-Enšský a Novohradský nad Maral.
22. Blahojovský pro politické podokresy Čičský a Obeňský.

IV.

Obvod krajského soudu Kolářského zajímá v sobě těchto 6 okresních jednosců:

23. Kolářský pro město Kolář a politický podokres Bálský.
24. Dubčický pro politické podokresy Kolářský a Vilamovský.
25. Dílský pro podokres téhož jména.
26. Baný-Huňadský pro politické podokresy Baný-Huňadský a Velko-Almáňský.
27. Tharčský pro město Tharča a politické podokresy Felčický a Tůnský.
28. Torocký pro politické podokresy Torocký a Peterčický.

V.

Obvod krajského soudu Síládsko-Šumliňského obsahuje tyto čtyry okresní jednosců:

29. Síládsko-Šumliňský pro politické podokresy Síládsko-Šumliňský a Zorčický.
30. Talaňdský pro podokresy Talaňdský a Krucelocký.
31. Zilaňský pro politické podokresy Zilaňský a Maňarcko-Egredský.
32. Síládsko-Čičský pro podokres téhož jména.

VI.

Obvod krajského soudu Děbčického obsahuje v sobě těchto deset jednosců okresních:

33. Děbčický pro město Děb a pro politické podokresy Sarducký a Alparčický.
34. Velko-Šomkucký pro podokresy Velko-Šomkucký a Šalimovský.
35. Maňarcko-Lápoňský pro politické podokresy Maňarcko-Lápoňský a Galgaský.
36. Kláštersko-Kapelický pro politický podokres Kláštersko-Kapelický a Boňanský.
37. Ujvářský nad Samolím pro město Ujvár nad Samolím a pro podokres Ujvářský nad Samolím.

38. Beňanský pro politické podokresy Beňanský a Velkoňanský.
39. Bazský pro politický podokres Botelský.
40. Moňský pro podokres Palatský.
41. Badrčelský pro podokres Malo-Čičský a Velko-Ňalanský.
42. Mező-Szendělský pro podokresy Čičský a Mező-Kapanský.

VII.

Obvod krajského soudu Bystřického zajímá v sobě 4 jednosců okresní:

43. Bystřický a Tekendorfen pro politický okres Bystřický.
44. Sasko-Bégený pro politický okres Sasko-Bégený.
45. Nauský pro podokresy Nauský a Staro-Ručenský.
46. Borge-Prundský pro podokres téhož jména.

VIII.

Obvod krajského soudu Vlářského rad Marolím zajímá v sobě těchto 6 jednosců okresních:

47. Džž-Sv.-Martinský pro politické podokresy Banaň-Brosčický, Děbčický a Kokelský.
48. Bírčensko-Sv. Janičský a Monorem pro podokresy Šoukenský, Vježdsko-Sv. Janický, Peterčický a Kůvěřický.

49. Václavský nad Maruši pro místo Václavský nad Maruši a podokresy Maž-
 Madarský a Kálský.

50. Erdő-Sv. Jiřský pro podokresy Vajsky a Mákfalvský.

51. Sítai-Keresturský pro podokresy Sítai-Keresturský a Húzóský.

52. Udvarhíský pro místa Udvarhí a podokresy Sebetský a Hromada-Aludský.

IX.

Obvod krajského soudu Šepoliska-Sv. Jiřského obsahuje v sobě těchto
 6 jednomocí okresních:

53. Šepoliska-Sv. Jiřský pro politický podokres Uzonský.

54. Barotský pro podokres Velko-Ajváský.

55. Kécsi-Václavský pro podokresy Kécsi-Václavský a Velko-Brusenský.

56. Čik-Sv. Marťanský pro politický podokres Čik-Kozmašský.

57. Čik-Santianský pro podokres Čik-Saprický.

58. Döröcske-Sv. Mikulášský pro podokres téhož jména.

X.

Obvod krajského soudu Braňovského obsahuje v sobě dva jednomocí okresní:

59. Hochovenský pro osady Hochen ves, Húškon ves, Túrka, Černatškon ves,
 Talrang, Zainoni, Pirkerec, Hefela, Hés, Markai, a útlina Hozovska, a

60. Bealovský pro ostatní osady útlinného distriktu Bealovského.

XI.

Obvod krajského soudu Fogaranského obsahuje v sobě dva jednomocí okresní:

61. Fogaranský pro politické podokresy Fogaranský a Posaňský.

62. Útský pro podokres téhož jména.

Toto rozdělení soudní má téhož dne vejíti ve skutek, kteréhož přímobí počtem
 nové soudců, což se s tím dotčením uvádí v obecnou vědomost, že se zvláštěm pře-
 kladem oznámí, které osady jednéma každému okresu soudnímu budou přiklány.

V Sibiši dne 24. srpna 1852.

C. k. vojenská a státní správa zemská v Sedmihradsku.

Přehled

prozatímního soustředěného ústředního velkokolejního úřadu v Brněnsku.

I prozatímní vnitřní soud ústřední v Brněnsku, 11 prozatímních soudů krajských, 62 prozatímních soudů okresních.

Seznam krajských	Seznam okresních	Seznam krajských	Seznam okresních
I. Brněnský	1. Brněnský se Svitavou 2. Městočický a V. Svitavou 3. Mlýnský 4. Jihlavský se severní částí okresu (okres) Městočického a k jeho (okres) Lány Kralupy 5. Štětavský 6. Nová-Ceskokorunský 7. Vel. Mýtský se st. Jevišovkou 8. Křtákovský	VI. Dělnický	19. Dělnický se Slavičínem 20. V. Slavičín 21. Mladobátrovsko-Leposvický 22. Křtákovsko-Kaplevecký 23. Novobátrovský nad Sázavou 24. Břečnický 25. Banský 26. Mělnický 27. Bělácký 28. Mlad. Slavičínský
II. Břečnický	9. Břečnický 10. Litavský 11. Jihlavský a Dobruška 12. V. Slavičín 13. Vojensko-Mladobátrovský 14. Pápežský 15. Křtákovský a Svitavou 16. Mlýnský	VII. Břečnický	29. Břečnický a Velehradsko 30. Mladobátrovský 31. Novobátrov se st. Jihlavou 32. Bělá-Převrůvský
III. Mladobátrovský	17. Mladobátrovský 18. Trávníčský 19. Litavský 20. Třebíčský 21. Velko-Křtákovský a Nová-Čáslav nad Moravou 22. Mladobátrovský a Velehradsko	VIII. Mlad. Velehradský	33. Mlad. Velehradský a Dobruška 34. Mladobátrovsko-Slavičínský a Mladobátrovsko 35. Mlad. Velehradský a Mlad. Mladobátrovsko 36. Jihlavský a Mlad. Velehradsko 37. Mlad. Křtákovský 38. Velehradský
IV. Křtákovský	23. Křtákovský 24. Svitavský 25. Městočický 26. Mlad. Městočický 27. Třebíčský 28. Třebíčský	IX. Bělá-Převrůvský	39. Bělá-Převrůvský a Jihlavský 40. Břečnický 41. Mlad. Velehradský a Dobruška 42. Mlad. Velehradský 43. Mlad. Velehradský 44. Mlad. Velehradský
V. Mlad. Slavičínský	29. Mlad. Slavičín - Štětavský se Svitavou 30. Třebíčský 31. Mlad. Slavičín a Mlad. Slavičín 32. Mlad. Slavičín - Štětavský	X. Břečnický	45. Břečnický a Mladobátrovsko 46. Mladobátrovský
		XI. Vojenský	47. Vojenský a Pápežský 48. Litavský

186.

Nálezni, vydané od ministerium záležitostí dachovaček a vyučování
dne 11. září 1852.

ke všem univerzitám.

Jiňte se nalézaje, že veškeré rakouské obecné právo trestní má být předněm
skoušky při prvním rigorosum k dosazení doktorátu jurisdikce.

Zmínání v rakouském zákonodárství trestním učiněnými poznání jsou oni dů-
vodové, z kterých se na větši části univerzit rakouských při prvním rigorosum k do-
sazení doktorátu jurisdikce zkoušelo toliko se zákona trestního o zločinech a z H-
nosí kriminálního, kolečko se zkouška z úkřých policejních přestupků a z Hnosí k nim
se vztahujícího přede brala při rigorosum čtvrtém; takové oddělování kdyby tr-
valo dále, bylo by to proti systému vsoch předložitelného obecného zákona trestního
od 27. května t. r., proti tomu, jak se věci samy k sobě mají a proti stejné tendenci
zákonodárství: proč se nalézaje, že počínaje od roku studijního 1852-53, na uni-
verzitách dotčených má být veškeré obecné rakouské právo trestní a řízení trestní
předněm zkoušky při onom rigorosum, při kterém se posvade zkoušelo se zá-
kona trestního o zločinech.

Na ty pak univerzity, na kterých se již dříve a veškerého pozitivního práva trest-
ního zkoušelo při jednom a též rigorosum, vztahuje se nalézání tato v ten způsob,
že od nynížka mají být obecní zákon trestní od 27. května t. r. a platnost mající
předpis o řízení trestním, hlavně základem zkoušky dotčené.

Thun n. p.

187.

Nálezni, vydané od ministerium práv dne 17. září 1852.

pro korespondenci mezi a pod Koll a Saltsbura.

Jiňte se nalézaje, že ke kvitancím, od c. k. horních úřadů správních na splacení
kapitály pokladnic bratrských vydáním, není potřeba odlišit spis notářský a odlišit
autentičtí vyhotovení notářská, aby mohly být vloženy do knih veřejných.

Za přímou jistého případu vidí se ministerium práv dáti veškerým soudům
posoudit, že ke kvitancím, od c. k. horních úřadů správních na splacení kapitály
pokladnic bratrských vydáním, posoudit vyhotoveny jsou od úřadů veřejných, podle
ustáti §. 3. řádu notářského, vydaného dne 29. září 1850 (Zák. Nřik. č. 266.) není
potřeba, aby se odlišil spis notářský a odlišit učinil vyhotovení autentičtí, by mohly
být vloženy do knih veřejných.

Hranse n. p.

188.

Nařízení, vydané od správce nejvyššího policejního úřadu
dne 17. září 1852.

pro vše směle!

Je se zapovídáji noviny: „Berlinsche Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen“
(Hauhe- Spennersche Zeitung).Nejvyššímu úřadu policejnímu vidi se zapovídáji v celém monarchistvi deník
„Berlinsche Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen,“ vycházející v Han-
dovsko- Spennerské expedici novinářské v Berlíně, pod redakci S. H. Spikra podlé
§. 23. článku ústavního od 17. května 1852.

Kempen n. p.

189.

Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne 18. září 1852.

Jinžto se ustanovuje dne, kdy se počne vyřizovati nové mince stříbrné a platinové na
procent měří.Táhnou se na vyhlášení, vydané dne 31. července 1852 (Zák. Misk. č. 158,
str. 722), jinž byla přizvána ke stříbra mincovnímu na talary, cokolky, dvadestalky a
desetalky ustanovena na 10 procent, uvědomě v známosti, že polníjše od dvadctého
září t. r., platiti se bude u hlavního úřadu mincovního tím, když přizváno stříbro, no-
vými mincemi stříbrnými, jako jsou připraveny podlé paragrafu umělovaní dovéti částí
stříbra čistého a jedné části mědi.

Haunsgartner n. p.

Číska LIX.

Vydáno i rozestlána dne 2. Hjna 1852.

190.

Nařízení, vydané od ministerstva práv dne 16. září 1852,

týkající se vedení procesního státního řádu soudního v Uhřích, Chorvatsku, Slavensku, ve vojvodství Srbském a banátě Temockém.

Jakož Jeho c. k. apoštolské Veličanstvo nejvyšším rozkázáním od 12. září 1852 ministerstvem práv oznámilo císaři, aby učinilo opatření, jakož k lepšímu uspořádání civilního řízení právního v Uhřích, Chorvatsku, Slavensku, ve vojvodství Srbském a banátě Temockém potřeby, a aby tam tedy uvedlo procesní civilní řád soudní, provedl se v příčině toho následuje taktó:

I.

Příkazje od 1. ledna 1853 vešši má u všech ústředích soudních v království Uherském, Chorvatském a Slavenském, ve vojvodství Srbském a banátě Temockém, vyřizuje Branci vojevodka, prozatím v moc příslušný civilní řád soudní *) pod ustanoveními níže požadovanými.

Tim se mají zároveň všeliké předpisy předešlé o Řádu v civilních věcech právních, ježto se vztahují na věci tohoto řádu soudního, pokládati za anulovány.

II.

Za ten příkaz předešl jsi má Řádu právní v příčině žalob všídkých, kterých od času dekretního znova budou podány, anož strany kterých má alespoň Řádu topř požítí, podle předpisu tohoto řádu soudního.

III.

Taktéž odňvati mají ústřední soudní první instance zakročování všeliká jiného způsobu, kteráž se netýkají jenom jednání mezinárodních v rozepích (pravozádních) takových, ježtože řízení jsi jsi předešle, zvláště řízení všeliká na přípustný vedení důkazů pro věcnou paměť okruhu svědků nebo znalce, na povolání obětavky, výzval, akcestrace

*) Předpis tento (procesní civilní řád soudní pro Uhry, Chorvatsko, Slavensko, vojvodství Srbské a banát Temocký) jest v jazyku německém vydaný v c. k. dvořecké a státní tiskárně v ústředím vydání právního (bez) vydání, a jest jej tam došliti. — Slovo to bude použitý i v řízení soudních mezinárodních pro Uhry, Chorvatsko a Slavensko, vojvodství Srbské a banát Temocký ve všech jazycích jazyků národních státních.

nebo jiných procesních prostředků spůsobovacích, na navození ku předložení spůsobu, na udělení exekuce nebo na pokračování v ní, podle předpisů tohoto řádu soudního, byť i žádosti tyto byly již dříve podány, jen když toho času, kdežto řád v mnohých věcech, nebylo o nich žádného opatření učiněno.

IV.

Nejsou-li žaloby nebo žádosti již podány, v příčině kterýchliž řízení podle článků I. a II. teprve počíti má, předpisům nového řádu soudního přiměřený, tehdy má soud před počátkem řízení dle stranou, obstará je třeba, pořádkového a tomu analového, a propůjčiti jim dle potřeby k podání spravedlivých účelů spíše přiměřenou látku.

V.

V rozepřích právních (pravotních), o nichž řízení při počátku působnosti nového řádu soudního již počalo, které ale nebyly ještě k vynošení rozsudku podány, rozhoditi má soud, žádá-li jedna nebo druhá strana, aby se v řízení pokračovalo, ihned státi, by se při něm vysvětlilo, nebo pro upravení řízení posuzována učiniti se má, aby se v něm podle předpisů nového řádu soudního pokračování mohlo. Dle toho má se upřisobiti, by se řízení podle potřeby doplnilo.

VI.

Recepce právních (pravotí), na příčinu nálezu v první instanci již podané, posuzování a rozhodování se mají sice podle nálezu posuzovacích. A však nálezy státních vyhovování se mají ve formě, žádnou osobním předepsanou. Tak se má, přijeti při rozhodování na provedení důkazů strany svědky nebo znalce, nebo na učinění přání, to i ano podle ustanovení tohoto řádu soudního rozhoditi a ve skutek učiniti.

VII.

Týněd spůsobem zachováni se jest, i co se týče rozhodování u instancí vyšších, kteráž se vynéstí mají, až tento řád soudní platnosti nabude o rozepřích právních, ježto byly již dříve v nižší instanci rozhodnuty. Zanesení ale jest při tom četiti ustanovení, obsahového v §. 32. nejvyššího rozhodnutí od 3. listopadu 1849 o procesním řízení soudů a řádu soudním v Uhřích, a v nejvyšším rozhodnutí od 1. března 1850 pro Chorvatsko a Slavonsko, podle čehož kromě odvolání (apelace) a absence recepce právních (novum simplex) všelike jsou prostředky právních, ježto dle nálezu předložitých máti mály, prohlášený jsou za rozhodovací.

VIII.

Odvolání a rekursy proti rozsudkům a výměrům, které vyvedle před působením nového řádu soudního, nezasahy ještě moci právní, podávati se mají, počínaje od přis-

autonomní a vzdělanéby temperance) teprve svlékním nejrychleji zákonem spříhodit musí, tehdy se v příčině vedoucích oznámení na statky takové ustanovuje, že se sice mohou jako jiné statky podle předpisů nového řádu soudního nejen vstít v sekvestraci nebo zadržování, nýbrž i exekutivně odhadnouti a prodati (§§. 489—525.). A však má už do té doby, kdežto poněkud dříve nejrychleji zákonem budou spříhodány, zůstati dlužníci vyhrazena práva, podle posavadních zákonů nanských jsou přičítáni, čím pak osobám, kterým a bývalé svitky nebo se osobní ustanovení osob práva sňjžiti ku statku náležejí, zůstati mají práva že kupci a toho pocházející, a to dotud, pokud nejrychleji ustanovením, jedná se vyřít, budou v platnosti zachovány.

XIV.

V rozsáhlých soudních listinách se má, počínaje od 1. ledna 1853, i v Uhřích, Chorvatsku, Slavonsku, vojvodství Srbském a knížectví Temišvánském, Hasi soudního, vyhlášeného nářezem ministeria práv od 25. ledna 1850, č. 52. Zákonem říšským, pro více jiných soudních kancelí, činných nářezem, vydané od ministeria práv dne 25. ledna 1850, č. 53. Zákonem říšským a druhé části XV. všeobecného řádu soudního od roku 1849, jakž i vztahující se k tomu ustanovení VI. článku od roku 1844 platnosti poskyti mají.

Pokud ale Hasi soudního říšských soudních předpisů v sobě neobsahují, zachovati se jst i v rozsáhlých soudních podle tohoto řádu soudního. A proč se zvláště prohlašuje, že odvolával se na některá ustanovení nejrychleji rozhodnutí od 18. října 1844 o rozsáhlé sumová, kterých se v §. 12. Hasi soudního říšského, ná dotčené zde nemá kromě se nevrátuje, nýbrž že se to na místo tohoto nejrychleji rozhodnutí udíti má předpisů nového říšského řádu soudního s odchylnými, ježto jsou obzvláště v Hasi soudním a zvláště v ustan. §. 12. Hasi tohoto.

XV.

Řízení konkurzní, článkem XXII. zákona říšského od roku 1850 předepsané, sčítání, pokud nebylo jinými mezi tím vydanými nářezem již změněno, převedli v nové své. A však i v rozsáhlé konkurzní udíti se má předpisů nového řádu soudního a práva přičítati a o posuzování práva jich mezi.

Prodej jiných konkurzních předmětů brát se má podle ustanovení řádu soudního o odhadování a prodeji statků movitých i nemovitých, v českém říšském. Zároveň pak se nářezuje, že rozdíl mezi statky nálezitými a šlechtickými, kterých v příčině prodeje jiných konkurzních předmětů se zachovával, budoucí má přestat, a že i statky

opšech poslednějšího pod obmancovní, v článku XIII. nařízení tohoto dotčenými, rovněž jako všelike jiné veřejní konkurzní makea býti prodány.

XVI.

Na řízení před soudy vojenskými tento lid soudní se nevztahuje.

XVII.

Poněvadž pak nařízení toto, i sice lid soudní převodně užívány jsou v jazyku německém, tedy překladeš na ostatní jazyky zemské, jako se napředně a obějího užívání mají, poznamená buďte podle textu tohoto.

Minim n. p.

191.

Vyvěšení, vydané od ministerium financí dne 22. září 1852.

Jižto se dodatkem k vyvěšení od 10. srpna 1852 (Zák. Hláš. č. L. č. 182) jmenují se pohlednice státní v království Dalmatském, u kterých se patřičně může kauce na vydání tiskopisů periodických obsahu politického anebo když jiný tiskopis periodický od soudu byl odvolan.

Dodatkem k vyvěšení obějího, vydaném dne 14. srpna 1852 (Zák. Hláš. č. L. č. 183), uvádí se u vědomí, že pohlednice státní, u kterých se v království Dalmatském kauce na vydání tiskopisů periodických obsahu politického, anebo když nějaký jiný tiskopis periodický od soudu byl odvolan, položiti může, jsou: hlavní pohlednice zemská v Zadře, a pohlednice krajské v Špištu, Dubovniku a Kotaru.

Hausgärtner n. p.

192.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 25. září 1852.

Jižto se vyvěštuje g. z. nařízení císařského, daného dne 20. března 1851, o opovídní pohlednosti a práva zastoupení na majetnosti na propočtu protáhlou, jakož i náležitosti aneb od soudů vojenských odvolaných v Uhřích, Chorvatsku a Slavonsku, ve vojvodství Sibijském a banátě Transilvanském.

Na státní varšev, která se má býti zastavována, ustanovená v §. 3. nařízení císařského od 20. března 1851 (Zák. Hláš. č. 72) k opovídní toho, co kdo má na skončkované majetnosti osob, pro velení od soudů vojenských odvolaných, padšenat, položiti též, když rovněžové soudů vojenských v čas pověsti býty zastavěné po dni dotčeného nařízení císařského jakož nebyli vyřiti nebo nebyli alespoň ještě listy veřejně oznámení, a ane když rovněžové ti teprv paději budou vyvěšeni a

omázení, vidělo se ministerium práv, vydání v oznámení a ministerium financí toto vyvolání:

V všech případech, když rozsudek soudů vojenských oznámení byl listy veřejnými teprve po projití listy, v §. 3. dotčeného nařízení císařského ustanovení, stálo se mi zvláště vědomo toho, žeho kdo má na majetnosti konfiskaci tím poddané poloděvatí, v šestí měsících ode dne tohoto nařízení, v těch případech ale, kdežto se rozsudek teprve po tomto nařízení vyvesen anebo alropěn teprve po něm listy veřejnými obhá- ní, v šestí měsících od toho dne, kteréto se každý rozsudek listy veřejnými oznámí.

Krauss n. p.

193.

Vynečení, vydané od ministerium práv a záležitostí vnitřních dne 27. září 1853.

pro království Uherské, Chorvatské a Slavonské a starobohém Pfáncích, pro velkoknížectví Selsko-hol-
ské, vojvodství Srbské a banát Temiský, pak pro velkovévodství Karanté,

Jinako se v následku nejvyššího rozkazu od 8. května 1853 o jistém ustanovení
a opatřeními uvádí trestní na této jakožto trest disciplinární v trestních a ve věz-
nicích soudních proti trestancům a věznicům vyvolávají.

Jakož Jeho cí. král. apoštolské Velikostvo nejvyšším rozkazem od 8. května
1853 (Zák. list. č. 107) povolil učiti, aby trestní na těle ve trest disciplinární v trestních
a ve věznicích soudních na trestance a věznicce vyvolávají, tam kde toho nastane
potřeba, a jistými ohledy a opatřeními bylo uvedeno, jakož pak vsoř přede-
daný nákaz trestní patentem císařským od 27. května 1853 vyhlášený, dne 1. září
1853 i v království Uherském, Chorvatském a Slavonském a chorvatským Pfáncích,
ve velkoknížectví Selsko-holském, vojvodství Srbském a banátě Temiském, pak ve
velkovévodství Karanté ve skutek učel, tedy se předpis dotčený i v těchto zemích
Karanté vyhlášeje a pro správu vydán:

Takoto trest disciplinární učiti se má toliko v následujících případech:

- a) při hrubém sloven nebo skutkem urázení úředníků, jakož i stráž a ostatních
osob dohládkách;
- b) při zlomyslném poručení nebo zkušeb věznicových nábytků a řaděch věci movitých
nebo pátav, zejména ty případy, když jest to skutečný příchůt složení:

- c) při zvraceních a při číselné odporu stávkem proti představeným, stráží nebo zvržením debláckem ;
- d) při jiných přestupcích tohoto, když se mírnějších trestů bylo užito bez účinku ; a konečně
- e) když by se vzhledem na první mysl a stávek vzhledem osoby, která má být potrestána, a však toliko při znamenitějších přechlech disciplinárních, již napřed uznalo, že by užiti složitějším jiného trestu bylo bez účinku.

Nasamí hodí šli palicevní smrti trestání býti toliko odvratit smrti, metou pak smrti, kteří jsou 18. roku věku svého nezkušeli, a osoby ženští, bytby vždy prvě od lékaře nebo ranhojše ukleďní a posuzení. Ran nemá se nikdy dávatí přes 20. K ukládání trestu tohoto, před níže se má o případech trestním zvlášť každý konečtat, uznován jest v trestních představený, a vše, nepřevýřejeli trest deset ran, pod tou výslovnou, že má posuditi představením politického v tom oznámení ukleďní, jindy ale má prvě lidati šlad představený za povolný. Určování vyšetřování a trestování ve věznicích soudních zvlá se trest tento ukládati toliko v mílošku uzavření soudního, a má se v disciplinárním protokolu trestním poznamenati, že byl vykonán.

Hoch u. p. Krauss u. p.

194.

Patent císařský, daný dne 29. září 1853,

jináče se nazývájí daně přímé na rok 1853.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský; král Jerusalemský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Tuskanský a Krakovský; vojvoda Letarinský, Salshradský, Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmibradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Píseňský a Quastalský, Osvětlinský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížekný hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenský, Sonnenberský a t. d.; pán Teratský, Kotorský a ve Slavinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

na přívěsu zobrazení potřeb státních v roce správním 1853 uzná se za dobré, stipendie ministery Naše a vystupěnie Naš radu Říševu, zvláštiti takto:

Předná. V roce správním 1853 napraveni se mají dáti pozemní listi gruntovní, dáti se stavění, dáti vyřídění a dáti a přijmá, i s přirážkami k daním tímto, v též míře a podlé těch ustanovení, která byla předepsána na rok 1853, při čemž Sobě však uloženo, učiniti vše potřebné a vyhlásiti všeobecně ve vymezení a splnění placení daní příslých, jež by mezi rokem správním snad bylo potřeba.

Za druhé. K zemím korunním, v nichž se dáti pozemní podlé výpisků státního katastru lesních statků ze sta statků státních uložka se dáti řízení rozvrhování má, připadlá se na rok správním 1853 i ona část Nalobu království Českého, v kteréž katastr nyní jest dokonán.

Nalobou ministři finanční uložena jest, aby nalobení tato ve skutek uvěřili.

Dáno v Nalobě hlavním a státním městě Vídně dne dvacátého devátého září roku tisícého osmístého padesátého druhého, pátýho Nalobu roku čtvrtého.

František Josef m. p.

Hr. Husl-Schauenstein m. p. **O. Baumgartner** m. p.

Z nejvyššího nalobení:

Kamuzet m. p.

Číska LX.

Vydána a rozeslána dne 12. října 1852.

195.

Nařízení, vydané od ministeria práva dne 26. září 1852.

pro vložky soudů zemských, v kterých se přebírá lid trůsta od 17. srpna 1850.

Jinžto se generálním prokurátorem a státním zastupitelstvem shledá, by vešle rejstříky přebírali rozsudků trůstních, pro státní, přebírá a udržoval přestupky vynesených.

Aby se v obvodu jednáho každého vobodního soudu zemského našlo přebíralí rozsudků trůstních, pro státní, přebírá a udržoval přestupky vynesených, kterých přebíraly by se poskytnutí mohly správy, k vykonávání práva trůstního přibudá, vidi se ministerium práva shledá, aby se vešle rejstříky, kterých mají se do vydání nového řádu trůstního generálním prokurátorem a zastupitelstvem státním podlé následujících předpisů udržiti a obstarávati:

§. 1.

Státní zastupcové a okresních soudů sborových jsou povinni, udržiti a vykazat rozsudky trůstních, kterých jsou okresní jednosoudcové, městečské předpřebíralí, vřjch, do nichž se mají pojímání přestupky vložiti, se náležitě vykonané nebo veřejnou narupečestností urážející, o kterých vřbece rozsudkové trůstní byly vyneseny, pak vřbouchy ty přestupky, pro které obžalovaný byl alespoň k příkřstátnímu trůstu na svobodu odsouzen.

Ve vřbahu tomto obsaženy býti mají ty vřbouchy, které jsou ve vřbouchech, od okresních jednosoudů přebíralých, zastupcové státní mají jej vřbouch opatřiti, v něm se poděpsati, a jej, pojmenovávaje v něm okresní jednosoudy, kteří rozsudky trůstní byly vynesli, až do 16. každého měsíce generálnímu prokurátorovi a vobodního soudu zemského předložiti.

§. 2.

Generálním prokurátorem a vobodních soudů zemských udržuje se, aby vřbouchy č. II, III, IV, V, od zastupců státních a okresních soudů sborových a u soudů krajských jsou předloženi a dle formálků, vyzkoušen od 22. července 1850, Zákoníka říšského č. 348 předepřebíralých udržová, jakob i vřbouchy sercha dožávané státní, dle pořádku jmenování dle poslednosti je poznamenávají, rejstřík jich udržiti, a v něj dle pořádku sborového jména i příjmení vřbouch těch osob pojati, ješto byly pro vřbouchy, ob-

bu nebo plátna nebo pro přestupok nějaký ze služnosti vykonávaný nebo veřejnou naru-
vopočestností urážející vizuální naloseny, anebo pro jiné přestupky sloužící k přilep-
nímu trůstu na osobě odhalený, taktéž se při tom na díle pořad jímání ozrák
výkazů, v kterýchž se přivádíjí.

§. 3.

Podle velikosti obvodu jednoho každého vrchního soudu zemského má se rejstřík
po několika dílech, se však díle než po pěti, a ne díle než po desíti, znovu učíti, a
výkazy seřjím dílem pořad jímáním počítati.

§. 4.

V rejstříku obsaženy býti mají všechny výkazy I, II, III, IV, V, předložené od toho
času, kdyžto lid trůstán od 17. března 1850 platnosti nabyl, jakž i výkazy o přestup-
cích, v postávkách 1. a 2. dělení. Zastupován státním a okresním soudě stvorových
oblastí se za povinnosť, by výkazy tyto do datelně generálního prokurátorosť u vrchního
sudu zemského předložili.

§. 5.

Generální prokurátorosť u vrchních soudě zemských jsou povinni, učítování úřa-
dům politickým a úřadům bezpečnosti, soudům a zastupitelstvím státním, když za to
požívají, a výkazů ochranných upřímy vložiti, ježž budou mít naposledě.

Soudům a zastupitelstvím státním nařazuje se, aby, kdyžkoliv budou mít přívěti
upřímy nějakých a předložili listové některého obviněnce, učítali se ná generálního pro-
kurátora u vrchního soudu zemského.

Kernus m. p.

186.

Nařízení, vydané od nejvyššího úřadu policejního dne 26. září 1853.

strany toho, jak dlouho učítati mají v platnosti odpovědi tiskopisů, posud jen pro je-
dnotlivě korunní země říšské nebo pro jednotlivé okresy vydané.

Posudvali podle §. 23. listu říšského, kterýž od 1. září tohoto roku ve všech ko-
runních zemích říšských, vyjmavě hraničí vojenské, v platnosti vešel, tiskopisy napo-
vidati přístali nejvyššímu úřadu policejnímu, a odpovědi od něho vycházející platnosti
mají v celě říši, učí se nejvyššímu úřadu policejnímu, v souzvěsť s ministeriální nále-
žností vojenních a prir učítati strany toho, dlouhodí mají učí platnosti odpovědi tiskopisů,
posud jen pro jednotlivě korunní země a částí země vydané, takto:

1. Odpovědi tiskopisů, posud pro jednotlivě země a částí říše vydané, mají v těch
zemích a částech země, pro které byly vydány a podle vyhlášení účinného učí v hu-
dém případě úplnu platnost ještě šest měsíců od 1. září tohoto roku.

2. Po projiti tohoto činu mají dočasně odpovědi i budoucně a však jen pětad učí
platnost, pokud je současně nejvyšší úřad policejní nejme učí tiskopisy v celě říši na-
povězené.

187.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 29. září 1852.

pro ty země, kteréž, pro které vyhláška jest právní závazná od 4. března 1849, Zák. Mládeže č. 128.

Jižto se v oznámení a ministerstvem sdělenosti veřejných a finanční prohlášení, že postih náležející jistotám vyrozumování přičítají náležející právo náležitosti a předání před vědeckými jistotami, v kněžských veřejných vědeckých náležitostech hypotekárních i téžda, když vyhlášení oznámení nebo vyrozumění, na jehož místo jistota vyrozumování nastoupila, bylo dříve v kněžských veřejných mezi náležitostech hypotekárních věděno v postoupenosti postoupení, anebo když zcela do nich nebylo věděno.

Aby se odstranily pochybnosti vzešlé, učině se ministeriem práv prohlášení v oznámení a ministerstvem sdělenosti veřejných a finanční, že podle toho, co v §. 22. patenta císařského od 4. března 1849, č. 122 Zák. Mládeže, učině a bez výjimky jest náležející, jistotám vyrozumování přičítají náležející právo náležitosti a předání před vědeckými jistotami, v kněžských veřejných vědeckých náležitostech hypotekárních i téžda, když vyhlášení oznámení nebo vyrozumění, na jehož místo jistota vyrozumování nastoupila, bylo dříve v kněžských veřejných mezi náležitostech hypotekárních věděno v postoupenosti postoupení, anebo když zcela do nich nebylo ještě věděno; ale žež se soulově, když se něco takového přičítalo, správnosti mají.

Krausa n. p.

188.

Vyhlášení, vydané od ministeria práv dne 20. září 1852.

pro vše státní, zejména Hradní tajemství.

Jižto se prohlášení, že v. k. četníci mají plné právo, žádati na učinění od nich učinění napovězených bez odvolání státní pokuty, v náležející trestním udávanosti postoupení.

Aby se odstranily pochybnosti vzešlé, učině se ministeriem práv prohlášení v oznámení a v. k. nejvyšším úřadem policejním, že v. k. četníci mají plné právo, žádati na učinění od nich učinění napovězených bez odvolání státní pokuty, v §. 206 II. dílu zákona trestního od 3. září 1850 a v §. 222 zákona trestního od 27. května 1852 udávanosti postoupení.

Krausa n. p.

189.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 30. září 1852.

pro země, kteréž pod Řaků a nad Řaků, Slezsko, Švýcarsko, Korutany, Královsko, Sibiř a Gubernie a křesť. Turecko, Tyrolsko a Venecko, Česko, Morava, Hrad a Dolní Rakousko.

Jižto se v oznámení a ministerstvem finanční dodatkem k §. 5. nářízení od 19. srpna 1850 a náležitostech Hradní trestního učinějí ustanovují, jak se má obecněji udržovati.

Dodatkem k §. 5. nářízení, vydaného od ministeria práv dne 17. srpna 1850 (Zák. Mládeže na r. 1850, č. CXIII, č. 322) o náležitostech Hradní trestního, náležejí se, že

se má náhrada desíti krejcarů konz. míroze za každou míli cesty sem a tam za dodávkou, obilnin a pasčeví v onom sahněru ustanovená, v jednom každém případě dávat jen s tím ohledem, že náhrada tato nesmí býti přeceňována sumy, v §. 3. ustanovené od 6. listopadu 1851 (Zák. Nřák. na r. 1851, č. LXVII, č. 249) ustanovená.

Kronau n. p.

200.

Vynález, vydání od ministerium financí dne 3. října 1892.

pro vřesky země kurnatí, v kterých má platit nejvyšší patent, č. 29. listopadu 1890,

o organizaci práci při odkupování tabáku.

Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo ráčil nejvyšším rozhodnutím od 4. prosince 1891 schváliti profesionální organizaci práci při odkupování tabáku v těch zeměch kurnatích, v kterých má platit nejvyšší patent, vyhlášený nejvyšším patentem od 29. listopadu 1890, Zák. Nřák. č. 463.

Práce u odkupování tabáku a se Hraním technickým slouží tabáku spojné povode pod vedením dělníků ředitele fabrik tabákových, vrchní ředitel v Pešti, jenž má titul a řád vrchního finančního rady a inspektoři pod ním postavení, jenž mají titul a řád rad finančních a sídlo úřední v Pešti, Tolně, Temšváru a ve Váškách nad Marulí, konečně adjunkti inspektoři v Segedíně a v Debrecíně, jenž mají titul inspektorský a mají titul a řád sekretářů finančních.

K přejímání listů tabákových a rozehlední ho do fabrik učineno jest deset úřadů odkupování se třinácti státními úřady, a sice:

1. Úřad odkupování v Pešti, s úřady úředními v Ipolybágy, Solji a Hatvaně,
2. úřad odkupování v Solóku,
3. úřad odkupování v Araši s úřady úředními v Segedíně, Čákě a Apátfalvě,
4. úřad odkupování v Debrecíně s úřady úředními v Bakonye a Kále,
5. úřad odkupování ve Velkém Karoli,
6. úřad odkupování v Namsni s úřady úředními v Tárkani a Nr-Bigora,
7. úřad odkupování v Tolně,
8. úřad odkupování v Barči s úřadem úředním v Nešlitzě,
9. úřad odkupování v Temšváru s úřady úředními v Polance a Beštereku,
10. úřad odkupování ve Váškách nad Marulí.

Baumgartner n. p.

201.

Nářízení, vydané od nejvyššího úřadu policejního dne 5. října 1853,

pro vnitřní území království.

týkající se zápisů téženského „L'union sociale“, vycházejícího v Turíně.

Nejvyššímu úřadu policejnímu vídí se, týženský „L'union sociale“, od začátku máji tohoto roku v Turíně vycházející, pro jeho na jevo dávající, vůbec škodlivou tendenci v celém ohledu zápisů.

Kempen n. p. p. jedn.

202.

Výnosní, vydané od ministeria financí dne 6. října 1853,

pro království Lombardsko-Venetské.

Jedná se ustanovení, ohledně vzhledu ministeria financí od 2. prosince 1852. Žánr. listů: č. 170. uvádějí v platnost i v království Lombardsko-Venetském.

1. Ohledně a slyšení, v §§. 44 až 47 zákona o poplatcích od 2. února 1850 předepsaná, činí se:

A. Úřadové i ty strany, ježto jsou náležející k ustanovení a odělování arizkány, a jednacích právních, kterých se vztahují na převzetí majetností nebo služebností, požívání nebo potřebování věci nemovitých, a také úřadů, k vyměňování poplatků ustanovených, v jehož okrese vše nemoci leží. Vztahují se jednacím právním na více věcí nemovitých, ježto leží v okresech více úřadů, k vyměňování poplatků ustanovených, má se účiniti oznámení a kalděba a sice. Listina však o tomto jednacím právním předložení se má toliko jednou a úřadů třikrát, a v ostatních oznámeních učiti se má toliko úřad, kterémuž listina byla předložena.

B. Úřadové, vyjmajíc pohyblivé vozy vojenské, strany

- a) jednacím právních o věcech movitých, kterých u sice přibíhají,
- b) strany hypotečních inskript, přestěhování a poznamenání,
- c) strany náležitých souběžných,
- d) strany velání počtů a výkazů porubekostí, i když se týkají věcí nemovitých, k tomu úřadu, k vyměňování poplatků ustanovených, v jehož okrese se úřad nalézá.

C. Pohyblivé úřadové vozy i k intenzenci finanční toho okresu, v kterém se nalézá verbální okresní velitelství toho voje, k náležitým územním příkazům, a rovněž voj této

zápisného vlastního okresu volebního, k centralizaci taxovních úřadů ve Vídni.

2. C. k. komisařství distriktů oznámí přitom, přijímání oznámení o jednáních přírodních poplatků podrobných.

3. Strany jsou povinny, udělati ve spisích svých a úřadů podléhajících, v následku jichž se jednání provádí nebo řízení úřadů strany věci nemovitých odhájí, včetně toho, jakž na příčinou náležitě ve skutek uvedení tohoto zákona úřadům přísluší jest věděti. Aby našly sezení poplatku podle výnosů ministerstva od 3. května 1850 (Zák. Říš. č. LIV.), předložiti mají též listiny právní o hospodářské předcházející přenosné majetnosti buď v originále nebo v přepisu viditelném, a potvrzení c. k. distriktálního komisařství, že byla do rejstříků herních zapsána.

4. Jak se učilo potvrzení, by se předkládala kromě oznámení jednání právního i vztahující se k tomu listina právní, nadost učiněná, ustanovuje, co se strana týče, výnosů ministerstva od 30. května 1850 (Zák. Říš. č. 214), co se pak týče ostatně, výnosů ministerstva od 2. dubna 1852 (Zák. Říš. č. 86).

Kdyby strana nebyla s tím, aby se listě k oznámení výměrných posazností, týkající se předložení listiny právní, nadost učiněná, udělati má v oznámení předložky a čas, kdy musí, že listina předložiti. Projedati listě vyřázení nebo ta, na níž ona podle okolností byla akcíována, a nevyřázení také strana za předložkou listě, což předložiti listinu, tedy se má předstí jiti tak, jakoby v nákosní listě nebylo bývalo učiněno oznámení.

Reinhardt a p.

Částka LXI.

Vydána i rozsedána dne 21. října 1852.

203.

Smlouva o celní sjednocení mezi Rakouskem, Modenskem a Parmskem,
učiněná dne 9. srpna 1852.

Podpisána ve Vídni dne 9. srpna 1852.

Ratičkace vysvětlily textem dne 13. září 1852.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský,
Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský;
velkevojvoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský,
Korutanský, Kraňský, Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velko-
kníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habsburský a Tyrol-
ský a t. d. a t. d.

Vědome Šimce a vysvědčujeme tímto všem a jednemu každému,
kdož na tom záleží:

Jakož mezi plomocenky Našimi a plomocenky nejjasnějších voj-
vod Modenského a Parmského za přičinou vady větší rozšíření a usnad-
nění velikého obchodu mezi Náš a zeměmi nejjasnějších vojvod Mo-
denského a Parmského dne 9. měsíce srpna tohoto roku ve Vídni uzavřeno
jest sjednocení strany cla, a učiněna a podepsána jest o tom smlouva,
kteráž v tato slova zní:

Převodní text.

Sua Maestà l'Imperatore d'Austria, Re d'Ungheria, di Boemia, Gallizia, Lodomeria, Lombardia, Venezia ecc. ecc.,

Sua Altezza Reale l'Arciduca d'Austria, Duca di Modena ecc. ecc., e Sua Altezza Reale l'Infante di Spagna, Duca di Parma ecc. ecc.,

muži dalla convinzione dei vantaggi che avrebbero per derivare ai propri sudditi da una lega doganale, essendosi determinati colla Convenzione 3 luglio 1849 a stringerla tra loro, esauriti gli studi sul modo il più opportuno per mandarla ad effetto, nominarono per la definitiva conclusione della medesima a loro Plenipotenziarii, cioè:

Sua Maestà l'Imperatore d'Austria il Signor Carlo Conte di Buol-Schauenstein, Cavaliere di prima classe dell'Ordine Imperiale Austriaco della Corona di ferro, Gran Croce dell'Ordine Imperiale Basso dell'Aquila bianca, Cavaliere dell'Ordine Granducato Badese della Fedeltà, Gran Croce dell'Ordine del Leone, dell'Ordine Granducato Sassone di S. Luigi, Senatore Gran Croce del Sacro Angeliaco Imperiale Ordine Costantiniano di S. Giorgio, Cavaliere di devozione dell'Ordine Gerusalemitano, Ciambellano e Consigliere intimo effettivo di Sua Maestà Imperiale Reale Apostolica e Sua Ministro degli affari esteri e della casa Imperiale, ed

il Signor Andrea Cavaliere di Baumgartner, Dottore in Filosofia, Cavaliere dell'Ordine Imperiale Austriaco di S. Leopoldo e dell'Ordine Reale Sassone del Merito Civile, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine del Merito di Toscana

Překlad.

John Veličenstvo císař rakouský, král Uherský, Český, Malléský, Vindobrodský, Lombardský a Benátský atd. atd.,

John kr. Vysost arcivévody Rakouský, vévody Modenský atd. atd., a John kr. Vysost Infanta Španělský, vévody Parmanský atd.

početní jasně přesvědčením a vřelostí, jichž by se jednouce celá poddanstva jejich dostala, jasně vůlí svou, ustanovivše se smlouvou od 3. srpence 1849 na tom, by učinili mezi sebou sjednocení tábore, a dokonale vyhledávání, kterým způsobem by se nejvhledatji mohlo ve skutek uvést, za příčinou konečného uzavření jednoty té planozemsky vřelí, a sice:

John Veličenstvo císař Rakouský panu Karlu hraběte a Buol-Schauensteinu, rytíře c. k. rakouského řádu korunní korony vřelý I, velkokřížníka cís. rakouského řádu bílého orla, rytíře velkovévodského Badenského řádu vřelosti, velkokřížníka řádu saského lva, velkovévodského hesského řádu domského a řádu Ludvíkova, senátora-velkokřížníka císařského konstantinského řádu sv. Jiří, jezuitského rytíře řádu sv. Jozefského, komorníka a skut. tajného rady J. c. k. apštolského Veličenstva a John Vel. ministra zahraničních vztahů a doma císařského, a

panu Ondřeji rytíře Baumgartnera, doktora filosofie, rytíře cís. kr. rakouského řádu Leopoldova a kr. českého císařského řádu vřelosti, velkokřížníka velkovévodského badenského vřelostiho řádu císařského sv. Jozefa a vojvodského parmského

sotto il titolo di **S. Giuseppe** e dell'Ordine Ducale Parmigiana di **S. Lodovico**, Consigliere intimo effettivo di Sua Maestà Imperiale Reale Apostolica e Sua Ministro delle finanze, del commercio, dell'industria e delle pubbliche costruzioni, e

Sua Altezza Reale il Duca di Modena:

il Nobile Signor **Ferdinando Castellani Tarabini**, Ciambellano dell'Altezza Sua Reale, Sua Consigliere di Stato e Ministro delle finanze, e

Sua Altezza Reale il Duca di Parma:

il Signor **Barone Tommaso Ward**, Senatore Gran Croce del **S. A. Imperiale Ordine Costantiniano di S. Giorgio**, Gran Croce dell'Ordine Ducale Parmigiana di **S. Lodovico**, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine del Merito di Toscana sotto il titolo di **S. Giuseppe**, Cavaliere di seconda classe dell'Ordine Imperiale Austriaco della Corona di Ferro, Consigliere di Stato onorario di Sua Altezza Imperiale Reale il Gran Duca di Toscana, Grande di Corte e Ciambellano di Sua Altezza Reale il Duca di Parma, Sua Ministro di Stato e Ministro-Residente presso la Corte Imperiale di Vienna;

i quali dopo avere scambiati i loro pieni poteri ed averli riconosciuti in buona e debita forma, hanno convenuto i seguenti articoli:

Articolo I.

È stabilita una lega doganale fra l'Impero d'Austria e gli Stati di Modena e di Parma, la quale comprende i territorii dai due Ducati ed il territorio doganale austriaco.

Questa lega sarà ancora più stretta nei rapporti di legislazione, amministra-

tiva **re. Ludvika**, dist. **tajšeho rade Jeho** c. k. **apštolškého Velikostava a J. V.** **ministra financ, tržby, průmyslu a státny vešejní, a**

Jeho kr. Vysost vojvoda Modenský:

pana **Ferdinanda Hesbřice Castellani-Tarabini**, Jeho kr. Vysost komerční, státního rade a ministra financ, a

Jeho kr. Vysost vojvoda Parmenský:

pana **Tomáše svobodného páně a Warda**, senátora-velikostátního císařského konstantinského řádu **sv. Jiří**, velikostátního vojv. parmenského řádu **sv. Ludvika**, velikostátního velkovojvodského toškanského řádu **sv. Anny**, rytíře c. k. rakouského řádu **čestného koruny císaře R.**, čestného státního rade Jeho c. k. **vysost velkovojvody Toskanského**, grande úvorského a komerční Jeho kr. **Vysost státního ministra a ministerálho presidenta a c. k. dvore ve Vídni,**

krátko vyměnilo plnomocenství své a shledalo je v dobré a vřelém spůsobě, uzavřeli se o následující články:

Článek I.

Novi císarstvim **Rakouským** a státny **Modenským** a **Parmenským** **střihl se jednota celná**, jéto bude obsahovati zemité obce vojvodství a zemité celni **Rakouské.**

Tato jednota celná bude, týkajíc se **sákonodárných, správy a úřetných celního,**

nione e contabilità doganale fra i due Ducati ed il Regno lombardo-veneto.

Una linea daziaria segnerà la separazione del territorio doganale austriaco e di quello dei due Ducati dagli altri Stati confinanti, dal mare e dai territori estradoganali austriaci.

Articolo 2.

Le linee daziarie che separarono finora i Ducati di Modena e di Parma fra loro e dal territorio doganale austriaco verranno tolte, e le merci prodotte e daziate in uno dei singoli Stati potranno, senza essere sottoposte a manipolazione, pagamento di dazio o di altra imposta doganale, entrare nel territorio degli altri Stati collegati e circolare liberamente.

Le merci ed i prodotti estensi e parmigiani nella loro circolazione entro la Monarchia austriaca saranno purificati nei riguardi doganali ai prodotti ed alle merci del Regno lombardo-veneto.

Nessuno dei tre Stati contraenti potrà adottare disposizioni che restringano il libero commercio fra loro, e non potrà limitarsi in alcuna modo il reciproco traffico dei grani e di altre vettovaglie nel territorio doganale della lega, nemmeno in tempo di carestia.

In quest'ultimo caso è facultativo però a ciascuno dei tre Stati il permettere l'importazione di granaglie o totalment senza dazio o con un dazio minore de comune, semprechè esso dazi debbto in faccia alla lega della differenza in confronto del dazio normale.

Potranno altresì gli Stati contraenti, quando si verifichi la mancanza eventuale, procedere nell'interesse dei loro sud-

dielli mezi oběma vojvodstvími a královstvem Lombardsko-Benátským.

Linie celní poznamená se, kde se bude děliti celní zemští Rakouské a obou vojvodství od jiných států sousedních, od moře a celních vjhradků rakouských.

Článek 2.

Linie celní, ježto posud dělily vojvodství Modenské a Parmské od sebe a od celního zemští Rakouského, zrušují se, a zboží v jednom nebo v druhém ze států těchto obtořené nebo vyzelené bude moci volněně do ostatních sjednocených států a obcházeti tam svobodně, nejponě podrobena nikákámu újednání jednání, placení cla nebo jiným poplatkům důšodkovým.

Zboží a výrobky estenské a parmské budou se při obchodu v císařství Rakouském, ce se týče jediné celního, na rovné postádati výrobkům a zboží a království Lombardsko-Benátského.

Žádný ze tří států sdružených se nebude moci ošiditi takových opšření, jimiž by se svobodný obchod mezi nimi ošidoval, a sdružený obchod s obilím a jinými potřebami potravními nebude se v celním zemští jedinstvím moci ošidlovat ani v čas drahoty.

V čas drahoty bude ale každému ze tří států dovoleno, povoliti, aby se obilí dováželo buď bez cla nebo proti menšímu cla než jest cla společné, vždy ale tak, aby se jednotě celní to nakradilo, ce bude štáti difference v poměru ke cla normalnímu.

Státové jednotní budou ostatně moci, když by případ dotčený nastal, k prospěchu svých poddaných sdružením se unobrovením

dit a rovněž accedi tanto pel' aumento del dazio di esportazione, come per instabilire un divieto d'uscita delle granaglie.

Resta poi nel diritto degli Stati collegati di proibire, nel caso di guerra o di politici movimenti, l'importazione o l'esportazione di cavalli, armi e munizioni e di materiali atti alla fabbricazione di alcune dei due ultimi oggetti.

E coi debiti riguardi allo scopo precipuo del presente trattato, che è la libertà del commercio, e premessi gli opportuni concerti, potrà ciascuno degli Stati contraenti adottare sul proprio confine quei regolamenti che ritenesse indispensabili alla sua interna sicurezza nei riguardi di polizia, di censura e di salute pubblica.

Articolo 3.

I sudditi di uno de' tre Stati contraenti che si recassero nel territorio di alcun altro degli Stati medesimi con mastro o campisti, o per cercare lavoro, o per acquistare merci ad uso dei loro esercizi, o per trafficare ai mercati od alle fiere, saranno parificati ai sudditi dello Stato in cui entrassero, senza che quindi abbiano ad essere assoggettati a nuova tassa, ogniqualvolta per l'esercizio del loro commercio, mestiere od arte la avessero già corrisposta allo Stato cui appartengono.

Con ciò bene s'intende per altro di favorire unicamente il commercio ed il domicilio precario, poiché ove si trattasse di attivare nel territorio dell'altro Stato negozi stabili di vendita all'ingrosso od al minuto o fabbriche od officine di qualunque specie, bisognerebbe indispensabile conseguire il permesso dell'Autorità locale, ed assoggettarsi alle discipline amministrative

do vývozni buď zvýšiti nebo zvýšeni obilí zastavěti.

Státům jednotlím zůstává se právo, zastavěti v čas války nebo politického nepokoje dovozní nebo vývozní kolů, zbraň, střeliva a věci, a kterých se tyto dvě věci dělají.

Máje pak slušný účel k hlavnému účelu smlouvy této, a učiniv dříve přiměřené usnesení, bude moci každý stát jednotlím na vlastní své hranici učiniti ta opatření, ježto k vlastní své bezpečnosti v příměš policii, cenzury a veřejné zdravoty uzná za nevyhnutelná.

Článek 3.

Poddaní jednoho každého státu jednotlím, kteří přijdou do některého jiného ze států těchto se vzáry, nebo chtějíce tam hledati práci nebo kupovati zboží k potřebě živnosti své, nebo obchod věci na trzích a veřejných, budou se parifikovati na rovné poddaným toho státu, do něhož přijdou, aniž tam budou povinni, platiti poplatek, pokud jej jinak a provozování obchodu, živnosti nebo umění svého již byli platili v tom státě, jemuž přicházejí.

Tímto se rozumí takto, usnadniti dovozní obchod a dočasně zdržovati se; byteli by tedy šli do to, aby se v státě jiném učila státi malá neb velká bezpečnost nebo fabricky jakého koli způsobu, byla by nevyhnutelná, vyžadují si povolení úřadu místního a podrobili se opatřením správním, v čem stát má majetku. Takto se to nedotýká nalozů policejních, jani by do-

vigenti nello Stato medesimo. — Così parimenti vengono con ciò alterate le esistenti disposizioni di polizia, nel potersene andare soggetti gl' individui menzionati nella loro qualità di viaggiatori e stranieri.

Articolo 4.

I navigli e le merci appartenenti ai sudditi del Ducato di Modena e di Parma godranno ai porti ed approdi austriaci, come pure i navigli e le merci appartenenti ad individui austriaci o parmigiani giocando alle spiagge di Modena, i diritti accordati ai navigli ed alle merci della nazione rispettivamente la più favorita.

Le disposizioni vigenti nell' Impero austriaco, relative alle spedizioni per mare da una parte all' altra del territorio doganale con esenzione del dazio per prodotti indigeni o merci estere importate regolarmente per consumo, s'intendono estese anco alle spedizioni che avvanzano per simili oggetti dall' uno all' altro degli Stati collegati, attraversando il mare.

Articolo 5.

Le monete d'oro e d'argento verranno accettate dalle pubbliche Casse dei tre Stati collegati secondo le rispettive attuali loro tariffe anzichè al presente trattato (in allegato A^o), le quali rimarranno invariabili fino a che una Commissione, da

^{*)} Gli Allegati citati nel Trattato, contenendo dettagli incrementati quasi esclusivamente gli Stati Ducati di Modena e Parma e particolarmente il Regno Lombardo - Veneto, non vengono pubblicati col mezzo del Bollettino delle Leggi dell' Impero. — In questo capitolo disposizioni partite dagli Allegati stessi confermano il carattere d'imperiosità pegli altri Ducati della Corona, ed fuori luogo alla pubblicazione delle medesime con una Notificazione del Ministero delle Finanze e del commercio.

stare osaky potrubeny byly jakobto povestni a a cizincov.

Článek 4.

Lodi a zboží, přistávající podléhým vojvodství Modenského a Parmského budou v přístavech a v přístavních místech rakouských, a takřka loď a zboží přistávající podléhým rakouským nebo parmickým v přístavi medanském uličati týchž práv, kterák jsou povolena lodem a zboží národů nejvícejších výhod podléhajících.

Tražejci v cizině Rakouském nálezni v přičině poštovní po moři a jedné částí zemské celého do částí jiné a vyhranění cizincovani od ciz vyrobků taxomských nebo zboží cizincovského ku spořebenání lidně dovezeného zastitaje se tím na ty náklady, které by se se stejnyj věcmi a jednobe státi jednatého po moři postaly do drábého.

Článek 5.

Peníze zlaté a stříbrné budou veřejně pokladnicí těchto států jednotně přijímati podle tarif v mozi tražejcích, k této ustanově v příloze A.^o) připojených. Tarify tyto nemají se měniti, pokud komise, která bude od ministroy po učiněné ustálení jze-

^{*)} Dvěma včasnými přílohy článekj potrubeny st, které státi vesku jen pro vojvodství Modenského a Parmského a a část pro království Lombardenského jsou uličati, postaly se v říšanskou ústávu vrybíhající. Přílohy nálezni uličatí v přičině cizincovni budou míli uličatí včasných bezvých měniti, avšak je ministerium financí a vřiky ustálení vyhranění.

nominearsi in via ministeriale dopo le avvenute ratificazioni, e composta di un incaricato per ciascuno dei tre Stati, avrà determinata entro tre mesi dalla sua riunione una tariffa uniforme di ragguglio, basata sopra i veri rapporti dell'intrinseco valore delle rispettive monete. — Ogni altra moneta non sarà ricevuta che in quello Stato in cui abbia corso legale e colle limitazioni ivi stabilite. — E tutte le volte che alcuno degli Stati contraenti, usando del diritto regale di battere moneta sua propria, si attenesse ad un nuovo sistema monetario, allora dovrà pure convocarsi apposita Commissione per fissare il ragguglio di questa moneta colle precedenti.

Articolo 9.

La lega doganale non porta modificazione alle leggi ora vigenti nel Regno lombardo-veneto e nei Ducati sulla verificazione delle materie e dei lavori d'oro e d'argento; tali oggetti portano, quando in uno dei tre Stati abbiano debitamente riportato il bollo di garanzia ivi prescritto, potranza circolare liberamente in tutto il territorio doganale comune, senza venire assoggettati ad un secondo assaggio od a pagamento di ulteriori diritti.

In ognuno dei tre Stati saranno pubblicate le tabelle di ragguglio dei titoli e dei segni delle garanzie vigenti negli altri due.

La Commissione però, di cui al precedente articolo, si occuperà di concretare una proposta di legge comune di garanzia delle materie e dei lavori d'oro e d'argento nel Regno lombardo-veneto e negli Stati ducali.

novina a hude a jednoho zšivence a kal-dého ze tří států sšledeji, ve třech mě-sících po seji se ovim ustanovi stejnom zveštřujiel se tarifa, založena na pravé poměre hodnoty vnitřní těch kterých mincí. Každá jiná mince bude se přijimati jen v té zemi, kde má zákonní kurs a pod znamenitimi, které tam mají plat-nost. Po každé, kdyby jeden neb druhý ze států jednotných, užívaje svého mincov-ného práva, přijal jiný system mincovní, bude se museti též dožíti komise zvešteni, by ustanovila hodnotu této mince v porov-nání s mincemi bývalými.

Článek 6.

Jednotou celni zemi se náležej, nyní v království Lombardsko - Benátském a ve vojvodstvích plátců majel v příčině ustanovení hodnoty měšičlaného a zšiláného zlata a stříbra; a však budou mezi vší takové, byle v některém ze tří států podlé předpisu tuzemského pancovníky, v celém společenstvě zemišti celním zveštední obkati, aniž budou podroběny nové příbě urna nebo placení jiných poplatků.

V každém ze tří států vyhláš se porovnané tabulky o stupních čistoty kovu a penězích, ješto mají platnost ve dvou ostat-ních státech.

Komise, v šlásku předložím dožena, vezme zšbě za úkol, přivřeti k místu sjednocení o návrh ku společenstvě nákomu zjišňovacímu (pancovacímu) v příčině měšičlaného a zšiláného zlata a stříbra v krá-lovství Lomb.-Benátském a ve vojvodstvích.

Articolo 7.

In quei luoghi dove il Governo di Modena non avesse Consoli propri, e quello di Parma o non ne avesse di propri e non fosse rappresentato dai Consoli di Sua Maestà il Re delle due Sicilie, assumeranno i Consoli austriaci la protezione dei sudditi di Modena e di Parma, ed eserciteranno sul medesimo la giurisdizione in eguale estensione e nella stessa guisa come sopra individui austriaci, corrispondendo per primi coi rispettivi Ministeri degli affari esteri.

Articolo 8.

Vengano tolte tutte le differenze che finora esistettero nell'Impero austriaco e nei due Ducati fra gli abitanti dell'uno e quelli degli altri Stati collegati relativamente al pagamento di gabelle alle barriere, ai ponti, alle chianc, ai passi, ai canali, fiumi, terreni ed altre acque, e riguardo al compenso per l'uso di pubblici magazzini, bilancie, argani ed altri apparati.

Un aumento delle gabelle ed il tralicamento, per altra causa che per forza maggiore, dell'ufficio di percezione, ed un'accrescimento dei diritti per l'uso dei pubblici magazzini, bilancie, argani ecc. non potranno nel Regno lombardo-veneto e negli Stati ducali venire determinati che di comune consenso fra i tre Stati collegati.

Articolo 9.

Sotto l'asserzione del prescritto all'articolo antecedente i navigli delle altre parti contrattenti saranno abilitati a navigare uoco in quei confluenti del Po e tratti di canali che scorrono non in canale

Článek 7.

V místech, kde vláda modenská nemá zvláštních konsolů, a kde vláda parmská buď nemá zvláštních konsolů nebo kde ji zastupují konsolové Jeho Veličenstva krále obou Sicílií, přejmou konsulové rakouští ochranu nad poddanými modenskými a parmskými a budou nad nimi vykonávat soudní moc v stejné rozsáhlosti a stejným způsobem jako nad poddanými rakouskými, při čemž si každá strana oznámí s tími kterými ministeriemi zahraničích vztahůt dopisovat.

Článek 8.

Zrušují se rozdílné výšed, ješto snad ponad trvali v zemi Rakouském a ve vojvodstvih mezi obyvateli jednake státu jedinstalno a obyvateli států ostatních v příslušné placení mýta při náparcích, mostech, splavcích, převozoch na plovácích, loďkách a jiných vodách, nebo v příslušné platu za užívání veřejných skladiš, vozů, jeřábů a jiných přístrojů.

Zvyšování mýt nebo převalení ústade vybitracích jnam a jiných příčin, nelli jaco moe převalující nebo rovnocenní poplatků za užívání veřejných skladiš, vozů, jeřábů a t. p., bude se moct učinit v království Lombardsko-Venetském a ve vojvodstvih jen společným se svolením tří států jedinstalnih.

Článek 9.

Šofic toho, co předepsáno v článku předcházejícím, budou iští vysokých sudovajících se stran moct vcházet také do těch vodotěchněch řek řoky Pádu a do těch částí vodotěchněch, které netekou po hranici, nelli

na per parte degli Stati predetti, godendo delle medesime facilitazioni accordate ai navigli degli Stati di cui hanno le acque.

Articolo 10.

I Ducati di Modena e di Parma adottano le seguenti leggi austriache:

- a) la tariffa daziaria generale 6 novembre 1851 e quella dei diritti accessori del 1855, colle relative variazioni ed istruzioni;
- b) il regolamento delle dogane e private dello Stato 11 luglio 1835, insieme alle posteriori leggi doganali, alle relative norme ed istruzioni ed alle leggi sulle marche ufficiali e private delle merci;
- c) la legge penale finanziaria 11 luglio 1835, insieme alle variazioni, istruzioni e norme che vi si riferiscono, per quanto riguarda le controversazioni alle leggi accennate ad a), b), c), f);
- d) le disposizioni organiche e di servizio della guardia di finanza che si contengono nel regolamento attivato il 1 agosto 1843, e le relative variazioni;
- e) la Patente Sovrana 6 settembre 1850 sul bollo delle carte da gioco, dei calcolatori, delle gazzette e degli annuari, e le posteriori variazioni;
- f) la Sovrana Risoluzione 13 novembre 1849 sulla imposta dello zucchero indigeno, e successive variazioni.

E nello adottare le succennate leggi consegnano le alte Parti contraenti su alcuni dazi differenziali, su alcune riserve e su varie altre modificazioni regolamen-

tu vnitřních daniových, a budou v té příčině užívati týchž polehnutí, kterých jsou povoleni každému z těchto států, po jejich vedutích žudei.

Článek 10.

Vojvodství Modenské a Parmské přijmou následující zákony rakouské:

- a) obecnou celní tarifu od 1. listopadu 1851 a tarifu poplatků vedlejších od roku 1855 se změnami a instrukcemi na ně se vztahujícími;
- b) řád celní a státních monopolů od 11. července 1835 i s podřízenými zákony celními, a předpisy a ustanovení a zákony o šedelnině a osokromém prousovanémém zboží.
- c) trestní zákon dleňobňový od 11. července 1835 se změnami, předpisy a ustanovení, kterých se na to vztahují, pokud se týkají přetoupení národních, pod lit. a, b, c, f, podstatných;
- d) organická ustanovení a státní předpisy pro stráž finanční, ježto se obsahují v řádu, kterýž v roce vešel 1. srpna 1843 a se změnách jeho se týkajících;
- e) nejvyšší patent od 6. srpna 1850 o holku na hrací karty, kalendáře, noviny a náčítky s podřízenými ustanovení;
- f) nejvyšší ustanovení 12. listopadu 1849, o ukládání daně na domácí cukr a podřízený úmluvy.

Přijavše zákony dočleně sjednotily se vysoké ankorvající se strany také o některá cla diferenciální, některá vyhradní

tarie richieste dalle circostanze degli Stati ducali.

Le leggi di cui sopra, i dazi differenziali, le riserve e le modificazioni convenute vengono dettagliatamente indicate e specificate in apposito allegato B.

Coll'entrare in attività nei Ducati le leggi, i regolamenti emanati e le concepite loro modificazioni rimangono abrogate tutte le disposizioni Ducali contrarie alle medesime; ritenuto che anco le Intendenze ducali di finanza, per quanto riguarda l'applicazione e l'osservanza delle leggi e dei regolamenti menzionati, si attengono alle istruzioni ed alle massime che regolano l'istituzione, il procedimento e le facultà delle Intendenze di finanza nel Regno lombardo-veneto.

In quanto poi all'esecuzione della Patente Sacra del 6 settembre 1830 resta convenuto, che le carte da gioco, i calendari, le gazette e gli annuari, per quali fosse stata pagata l'imposta in uno degli Stati contrattati, non passano nelle parti e negli altri Stati medesimi, senza essere prima assoggettati al nuovo pagamento della intera imposta a favore dell'Erario di quello Stato in cui si trasportano.

Articolo 11.

Nell'adozione della tariffa daziaria generale, di cui al precedente articolo X, quale tariffa comune dei tre Stati collegati, convergono le altre Parti contrattanti che il ducato Governo estense mantenga la sua speciale tariffa dei dazi d'uscita dei marci dell'Oltrepesino estense del 1 maggio 1832, e che resti in facoltà del Governo stesso anche di variarla a seconda delle circostanze.

a rozšíření jak země v pravidlech, jichžto okolnosti státi vojvodských lidaj.

Zákony výše řečené, ujednání oia diferenciální, vyhrazení a země jsou ve vztáhu přikone B odůby a vypočteny.

Vejšim v moc dotčených zákonů a pravidel a ujednáních země v nich uvedených se veškerá s nimi se nevztahující národní vojvodská, a ustanovuje se při tom, že také vojvodské intendanty finanční, co se týká uložení a zachování dotčených zákonů a pravidel, ležiti budou instrukci a pravidel, kterými se spravuje to, jak mají býti intendanty finanční v království Lombardsko-Venetském uloženy, jak se při nich má předce jiti a jakí mají míti práva.

Strany provedení nejvyššího patenta od 6. srpna 1830 ujednány jsou, že se karti hercích, kalendáři, novin a nářiti, na které byl papátek v jednom ze smlouvajících se států zaplacen, rovněž v jiném a dotčených států smlouvajících uložiti a že tam rovněž vejši v oběh, pokud se k právu toho státu, do kterého byly přineseny, nezapravi celý papátek nový.

Článek 11.

Přijímajíce obě strany tarifu celů, o níž v předcházejícím §. 10. jednáno, na společnou tarifu tří států smlouvajících, shodují se vysoké smlouvající se strany v tom, že vojvodská vláda estonská podříditi má svou vlastní vývozni celů tarifu od 1. května 1832 na úroveň se rovněti Estonského na Apenninského a že se dotčená vláda ustanovuje právo, by tarifu to podlé okolnosti změnila.

Il prodotto dei suddetti dazi verrà riservato ad esclusivo profitto dell'Esarcato modenese, e quindi eccettuato dalla condivisione, di cui all'articolo 18, a compensazione di quelle facilitazioni daziarie che sono reclamate dalle particolari condizioni economiche e topografiche dell'Oltrepennino e di altre provincie estensi.

In conseguenza di ciò il Governo di Modena rimarrà in facoltà di determinare gli oggetti e le quantità dei medicinali, per cui nelle misure che ritengono opportune troverà di accordare ribasse od esenzione pei dazi d'introduzione, semprechè per altro:

- a) si dia debite in faccia alla lega degli Interi dazi fissati nei singoli casi dalla suddetta tariffa accettata come comune;
- b) le quantità dei grani da introdursi annualmente con dazio diminuito nell'Oltrepennino non eccedano i 40.000 quintali metrici; quelle del vino gli 8.000 quintali metrici e quelle del ferro greggio o messo lavorato i 1.200 quintali metrici; riguardo alla introduzione dei quali oggetti con dazio favorito vennero espressi gli opportuni consensi nella Sezione c) dell'allegato B;
- c) e che per facilitazioni oltre quelle indicate ad b), concerna il consenso delle altre parti contraenti, le quali si obbligano a darlo, le quante volte la misura da adottarsi non sia per pregiudicare gl'interessi agricoli, industriali e commerciali degli altri Stati collegati.

Con tutto ciò pei mercati dell'Oltrepennino estense che fossero diretti al ter-

ritorio e col sìch s'istauruje se vybrado k dobrému trhu modenského a vyjímá se tedy a dílem v čl. 18. dazích, a to sice na náhradu polebních celků, ježby zvláště hospodářské a topografické okolnosti krajů napenninských a jiných provincií Estenských vyžadovaly.

Podlé toho zůstane vláda modenská zmocněna, by ustanovila vicia modenských, strany kterých by se jí vidělo povoliti pod opatrností náležitých měření nebo osvobození od cla dovážného, a to tím způsobem, že

- a) vláda tato uzná, že jest důleha jednotli celů v rámci společně přijaté v případech jednotlivých ustanovení celů poplatků;
 - b) že se do krajů napenninských neobohodí nebude ročně voziti obilí přes 40000 cesků metrických, víno ne přes 8000 cest. met., železa zpracováno nebo na polo udělaného ne přes 1200 cest. met.; co se týče dovážení železa všeť proti čim vyžádáno, učiněno jest příslušně ustanovení v oddělení c) přílohy B;
 - c) že k jiným polehčivostem nelli k tím, ježto pod lit. b) jsou jmenována, pověditi jest přivolení ostatních dvou smlouvajících se stran, které se uznávají, že přivolení dají, jestliže opatření, které se má učiniti, nebude na újmu hospodářství, průmyslu nebo obchodu ostatních dvou států jednotných.
- Pro tom při všem nebude vláda modenská na mrazor se napenninských krajů

ritorio doganale di altro degli Stati contraccati e destinati agli usi del medesimo, quando entro sei mesi dalla spedizione siano constatate regolarmente l'arrivo al luogo di destinazione e l'impiego, non verranno dal Governo di Modena percetti i dazi d'uscita, che in qualunque caso si saranno dovuti garantire coi mezzi stessi all'atto di lasciare il territorio di loro origine. E questa esenzione, che col presente trattato s'intende concessa pel territorio doganale austriaco e per lo Stato di Parma, non sarà il Governo di Modena tenuto ad accordarla ad alcun altro Stato a cui per successivi trattati e convenzioni venisse estesa la ora stipulata lega doganale.

Articolo 12.

I Dazi di Modena e di Parma convergono nella fissazione, lungo il loro confine verso gli Stati non collegati e verso il mare, di un circondario confinante, tracciato in analogia a quello che sussiste nel Regno lombardo-veneto. Convergono pure che la direzione delle strade doganali, le stazioni degli Uffici esecutivi e di controllo, la pianta morale dei relativi impiegati ed i loro stipendi, quella della guardia di finanza e corrispondenti emolumenti, la distribuzione di quest'ultima, l'organizzazione delle Intendenze e dei Giudizi di finanza si conformino alle leggi adottate e sieno essi pure in armonia con quanto è in vigore nel Regno lombardo-veneto.

L'Allegato C specifica dettagliatamente tutto ciò che nel presente articolo è convenuto, e contiene le analoghe dichiarazioni anche pel Regno sarmontenato.

estenských, kterýž se do celního obvodu jednako neb druhého se uskavrajících se státu bude popláti a bude ustanoven k jeho potřebě, vybrati ládného cla vyvozného, když v listi obědích po odělení jeho ládně se prokáže, že na místo, kam byl určen, došel a že se ho tam užívá, a však clo se tento nramar musí se, když nramar a krajiny, a které pocházil vystupují, pojistiti.

Vláda modenská nebude tiak povolna, osvoboditi, tento usavrou pro celni obvod Rakouský a stát Parmský ustanovení, povoliti státni jiny, na kterých by se nyní ustanovení usavrou celni pondřijíni traktaty nebo konvencemi existovala.

Článek 13.

Vojvodství Modenské a Parmské přivoluji k tomu, aby se podíl brali jejich k státnímu usavření a k moci vládní okres pohraničný, podobný tomu, kterýž jest v království Lombardo-venetském. Vojvodství tato mimo to jsou srozuměna, aby se byli siliu celních, státních ládní vykonavacích a kontrolovacích, status těch kterých státních a státních platy jich, status státní finanční a příjmy její, rozdělení státní finanční, organizace finančních intendencí a soudů důchodkových spravovaly a přijímaly uložky, a aby byly také v srozumělosti s tím, co v moci jest v království Lombardo-venetském.

V příloze C. rozkládá se vše usavřeno, co v tomto článku jest ustanoveno a obsahují se tam podobná uložení i strany dotčeného království.

Articolo 13.

Saranno conservati gli attuali prezzi del sale vigenti nel Regno lombardo-veneto e nei due Ducati, colle eccezioni suoni stanti a favore dell'Ottopennino estense e parmigiano, a tenore delle tariffe specificate nell'Allegato B. Ciò nella estante rimarrà in facoltà di ciascuno Stato di modificare la propria tariffa, purchè avuto riguardo alle singole qualità del sale, non ne abbassi i prezzi al di sotto di quelli che sono ora stabiliti nelle Provincie lombarde, da ritenersi come normali. Ognuno dei tre Stati si obbliga inoltre di non appaltare per la durata della lega l'esercizio di tal ramo di privata.

E poiché il contratto concluso nel 21 febbrajo 1850 dal ducale Governo parmigiano col Conte Luigi d'Adhemar per l'appalto delle Saline di Salsomaggiore e delle altre sorgenti saline del territorio parmense riguarda semplicemente la produzione e somministrazione del sale allo Stato, così non sarà il contratto medesimo a considerarsi colpito dal sopraggiunto divieto, qualora il ducale Governo parmigiano si obblighi a modificarlo in guisa:

- a) che il sale prodotto dalle saline appaltate al Conte d'Adhemar esporti al bisogno del Ducato di Parma, e non richiesto da alcun altro degli Stati contraenti, non possa dal concessionario essere venduto che all'estero e non mai in alcuna parte del territorio degli Stati collegati e di quelli Stati che si collegassero in seguito;

Článek 13.

Nynější ceny soli v království Lomb.-Benátském a v obou ducích vojvodství panovnických se i s výjimkami, k prospěchu českých a parmských krajů usazených učiněnými, podle tarif, v příloze B rozloženy. Nic méně bude každá vláda moci přece, změnití tarif svou, pokud bude celi na stěti, aby ceny jednotlivých druhů soli nesnížila' pod ty ceny, které jsou nyní v království Lomb.-Benátském a které se přifinují na cenu normální.

Mimo to zavazuje se vláda-li státní, že, pokud někdo tato bude trvati, nepropadneji užívati tohoto státního monopolu.

A poněvadž se smlouva, jížto vláda parmská dne 21. února 1850 s hrabětem Ludvíkem Adhemarem strany pachtu solivárn Salomaggiorských a jejich pramenů slavných v Parmě uzavřela, týká toliko dílení a dividendi soli pro stát, nebude se pokládati zato, že by se odpověď ta vztahovala na tuto smlouvu, pokud se vláda parmská zavázla, že jí takto změní:

- a) aby sli se solivárn hraběte Adhemarovi propachtovaných, kteril patřeba vojvodství Parmského bude přivážeti a již žádný z ostatních států jednotlivých nebude ládati, upravením mohli prodávati toliko do cizozemka a nikdy do některé části států jednotlivých nebo těch států, jížto by se podléhají k jednotě připojily;

b) che egli tanto nell' interno del suo stabilimento, come nel trasporto del sale da lui ritratto si sottoponga a quelle misure di sorveglianza che adesso od in avvenire crederemo di concertare i tre Stati contraenti;

c) che qualora il concessionario intendesse d'impiegare per usi chimici il sale da lui prodotto, abbia à sottoporsi agli stessi diritti e discipline che per tal caso sono attualmente prescritti nel Regno lombardo-veneto, e lo fossero in seguito negli Stati della lega; ossia qualora, in altri termini, il Governo parmesano mantenga in piena osservanza per riguardo ad a) e b) il Decreto di Sua Altezza Reale il Duca di Parma 2 gennaio 1851 che stabilisce le misure di sorveglianza e controllo da applicarsi alle saline appaltate al Conte d'Adhemar.

Articolo 14.

I prezzi delle singole specie di tabacco nei tre Stati collegati dovranno venir portate alla massima uniformità compatibile colla loro qualità e colla differenza delle rispettive valute. A stabilirli si rinunzierà immediatamente dopo la ratificazione del presente trattato in una delle città del Regno lombardo-veneto una Commissione, da nominarsi in via ministeriale, composta d'un incaricato per ciascuno dei tre Stati, la quale, prese in esame le qualità dei tabacchi in vendita presso agronomi degli Stati contraenti, ed ammessi per regolatori i prezzi vigenti nelle Provincie lombarde, determinerà in apposita tariffa obbligatoria pel Regno lombardo-veneto e pel

b) aby se jak uvádí dříve své, tak i při depozitovní dobývce od něho soli podobně opatřováná ochrání, a kterák by se tři státové jednoty nyní nebo budoucně uzavřeli;

c) aby opatřování, čímžli by dobývce soli k potřebám chemickým užívá, podobně se týká poplatkům a disciplín, které v té příčině nyní v království Lombardsko-Benátském jsou předepsány, nebo které budoucně státové jednoty předepíjí, nebo jinými slovy, aby vláda Parmská, co se týče lit. a) a b), v plné míře zachovala dekret Jeho kr. Vysosti vojvody Parmského od 2. ledna 1851, jehož obsahuje opatření strany ochrany a kontroly, vztahující se na solňárny hraběti Adhemarovi propachtované.

Článek 14.

Ceny tabáku druhů rozličných mají se, hlede na dobrotu jich a na rozdílnost valut, přivesti ve všech státech jednotně co možná v největší rovnosti. Aby se ceny ty ustanovily, sejde se ihned po ratifikaci této smlouvy v některém místě království Lombardsko-Benátského komise od ministerium jmenovaná, záložníci a jednoho šofáka a každého se tři státi, kterakto komise proskvětoje dobrotu tabáku, v každém se smlouvajících se státi prodávajících, a přijmou ceny v provinciích Lombardských trvajel na pravidlo, ustanovi ve zvláštní pro království Lombardsko-Benátské i pro vojvodství zámožné tarifi míru a cenu každého druhu tabáku ve velkém i

Ducati la misura ed il prezzo di vendita all'ingresso ed al minuto di ogni singola specie di tabacco; ritenute per quanto sarà possibile le attuali denominazioni in uso presso ciascuno Stato.

Le alte Parti contraenti si obbligano ad invigilare attentamente affinché i dipendenti rispettivamente dipendenti, ed in special modo quelli collocati presso i confini intermedi, non estendano il loro traffico al di là del circondario ad essi assegnato.

Per la durata della presente lega doganale ognuno degli Stati collegati terrà la privativa dei tabacchi in propria amministrazione, escluso qualunque appalto.

E per ciò che riguarda la produzione indigena, qualora alcuno degli Stati medesimi desinasse di concedere nel territorio soggetto alla confederazione nuovi permessi di coltivazione, ciò non potrà farsi, eccettuato pel Regno lombardo-veneto le licenze che si riferiscono ai Sotto Comuni, che previa adesione degli altri due Governi interessati e sotto l'osservanza delle cautele da convenirsi.

Articolo 15.

I Governi dei due Ducati acconsentono di uniformare, compatibilmente sempre colla diversità delle loro valute, i prezzi delle polveri e dei nitri a quelli ora in vigore nel Regno lombardo-veneto; ritenute che nelle Provincie oltreappennine per la polvere pirotecnica da mina, che serve alle usanze dei marinai, si mantenga il prezzo ivi vigente di austriache Lire 1. 54 ossia Lire Italiane 1. 35 alla libbra metrica.

males prodeji, při čemž se co možná nejvíce potochati mají pojmenování v každém státě obvyklá.

Vysoké smlouvající se strany zavazují se, že budou bedlivě k tomu přiblížiti, aby podrobeni jim prodáváni a jmenovitě ti, kteří stanoviti své mají na mezihranicích, nerozšiřovali prodeje svého přes okraj jim vykázaný.

Pokud tato jednata celá bude trvati, podrží každý stát jednotně správu důchodů tabákových sám s vyloučením všechho pro-pachtování.

Co se pak týče výroby tabáku ve vlastních zemích, nebude se to mocti, pakližby některý ze států těchto uzavřel, v ohledu ke společnému rozhodnutí ustanovením propůjčiti nový, k povolení ke výroby tabáku, vyjímajíc licence, vztahující se na země Sotto Comuni v království Lombardsko-Italském, učiniti jině, než po předcházejícím ustanovení dvou ostatních vlád, jichž se to týče, a zachováni správností, o něžto se má učiniti ustanovení.

Článek 15.

Vlády obou vojvodství přivolají, aby se ceny práchu a nitrů a cesnaki trvajících v království Lombardsko-Italském, pokud to dle rozhodnutí valst bude možná, uvedly v srovnání s tou výhradou, aby cena práchu vyhasovacího, pokud k důstojné úpravě jest potřeba, v provinciích apenninských zůstala v míře rovněž 1.54 lir rak. nebo 1.35 hry vládní za libru metrickou.

È nel caso che l'Austria sopprimesse definitivamente la privativa del nitro aucto nel Regno lombardo-veneto, i due Governi ducali si obbligano di sopprimerla essi pure nei proprii territori entro un congruo termine.

Articolo 16.

Il sale, le foglie ed i preparati di tabacco e le polveri ardenti che estrassero nel territorio collegato per conto di alcuni degli Stati contrastanti resteranno esonerati da qualunque dritto di dazio e di licenza, qualora vengano accompagnati da regolari receipt che dimostrino la successione appartenenza.

Così pure potranno i due Ducati, per concessione del Governo imperiale, acquistare ed estrarre dall'Ungheria tabacchi senza pagamento di qualunque dritto o licenza.

Tanto però nell'introduzione dei generi di privativa dall'estero, quante nell'estrazione dei tabacchi dall'Ungheria dovranno osservarsi le cautele a cui in tali casi si attiene il Governo austriaco.

Le licenze a favore dei privati per oggetti di privativa non potranno essere concesse da veruno dei tre Governi se non per introduzione nel proprio territorio ed a favore di abitanti di esso e di viaggiatori, colle limitazioni che le leggi adottate prescrivono. Il provento di tali licenze devolgerà per intero a profitto di quel Governo che le avrà emesse.

Articolo 17.

Per ciò che concerne il dazio comune che nel Regno lombardo-veneto e nei Ducati di Modena e di Parma viene percetto e per cento dello Stato e per cento delle comunità e di altri corpi morali all'atto della produzione, della vendita o

Paklíky Rakousko monopol státnírový také v království Lombardsko-Benátském konečně vyvodítko, uzavřeli se obě vlády vojvodské, že jej v příslušné říši také ve svých zemích vyvodítkou.

Článek 16.

Sůl, listí a výrobky tabákové a prach střelní, jakož to zemí jednatelů na účet jedného nebo druhého ustavujícího se státě budou vcházeti, budou osvobozeny ode všech poplatků celních nebo licenčních, když se k nim přiloží řádné listiny sjižovací, jimiž se prokazují, že mají svého držitele ustanovení. Takéž budou mezi obě vojvodství a přivolením vlády rakouské kupovati tabák v Uhřích a vyváděti jej, neplatíce žádného poplatku licenčního nebo jiného.

Jak při dovození vínel státních monopolů a cizozemská tak i při dovození tabáku z Uhřů bude se museti zachovávatí opatření, jimiž se v takových případech spravuje vláda rakouská.

Licenze na vše státních monopolů bude mezi každé vlády propůjčovati osobám osvědčeným jen k dovození do svého vlastního země a k prospěchu obyvatelů jeho nebo poutavých a to s těmi omezeními, které přijato zákony předpísní. Přijeny a takových licencí propudcovi dříve tomté státě, který jich propůjčil.

Článek 17.

Co se týče daně potrávní, jakož to v království Lomb.-Benátském a ve vojvodství Modenském a Parmenském buď na účet státě, neb od obec nebo jiných morálních korporací vybráti při dělení, prodávání nebo dovození oběho do obou se uzavřené problí-

dell' introduzione nei Comuni dichiarati murati, convergono le alte Parti contraenti che in nessuno dei tre Stati collegati potranno le merci nel medesimo prodotto essere ammesse ad un trattamento di favore in confronto di quelle daziate per introduzione o prodotte in altro degli Stati medesimi, e che i diritti dovranno essere regolati in maniera da non poterne venir nemmeno né alla produzione dei singoli Stati, né al loro commercio reciproco.

Articolo 18.

L'importo dei dazi d'entrata, uscita (ad eccezione di quelli dei comuni medesimi, di cui all'articolo 11) e transito percetti dagli Uffici doganali del Regno lombardo-veneto e dei Ducati di Modena e Parma, già specificati all'Allegato C, verrà messo in comune, ben inteso che rimarranno da ciò esclusi i diritti che all'atto del daziate delle merci si soddisfacessero per altri titoli, come gli accessori, l'imposta pel dazio consumo, e la tassa di licenza pel' introduzione dei generi di privata.

Non si da considerarsi in faccia all'unione come introito percetto anche i dazi non riscossi a motivo di esenzioni o dimissioni accordate dai singoli Stati oltre quelle ammesse dalle leggi in vigore e senza aver ottenuto il consenso delle alte Parti contraenti; e così pure gl'introiti perduti per errore e negligenza dei rispettivi impiegati, per manchi di cassa, infedeltà ecc.

tených, ustanovují se zjednotějí se s'úpravou na tom, že se v žádném ze tří států jednotných zboží v něm d'iazování nepřijímá v'zášlech výhod nežli zboží tomu, kteréž v některém jiném z těchto států při dovozu bylo vyvoleno nebo tam zhotoveno, a že se poplatkové specifikační mají takovým způsobem, aby ani žádná zboží v jednotlivých státech ani obopojněm obchodu v nich nebylo na úpravu.

Článek 18.

Příjem a cel dovozních, vývozních (kromě cel a mrazení modenského, o nichž v čl. 11. řečeno) a přepravních, jeliže se vybirují a úhradě celních v příloze C uvedených v království Lomb.-Benátském a ve vojvodstvích Modenském a Parmanském společně se rozdělí, a zboží ale ty poplatky budou vyvolány, kteréž při vyvození zboží a jiných přilím se zapravují jako poplatky vedlejší, přirážka k dani potravní a poplatek licenční a dávno více statků monopolů.

Naproti jednotě budou se také to cel pohřbídati se skutečně vybraný příjem, který vybráno nebylo na přilím osvobození nebo snížení, kteréž jednotlivě státy ani osvobození nebo snížení, tržebních zákony provedení, nezadržitelk tamo přivolení vyvolných souhlasitelk se straa, povolí, je-li i ty příjmy, kteréž onytem nebo nedbalostí těch kterých úředník, na přilím zchodkú kasovních, nevěrovností ani ku stracení příly.

Costituito per tal modo il prodotto brutto comune, dovranno detrarsi le spese comuni, cioè:

1. gli stipendi agl' impiegati degli Uffici esecutivi di dogana e di controllo;

2. gli stipendi agl' impiegati e le paghe alla truppa della guardia di finanza, a tenore di quanto venne specificato all'Allegato C, sia relativamente al N.° 1, che al N.° 2, cioè in somme rotondate: al N.° 1:

per l'Austria in L. 901.800 (novecento un mila ottocento Lire austriache);

per Modena in L. 129.640 (cento ventinove mila seicento Lire austriache);

per Parma in L. 92.500 (novecento due mila cinquecento Lire austriache); e al N.° 2:

per l'Austria in L. 2.262.000 (due milioni duecento sessantadue mila Lire austriache);

per Modena in L. 257.000 (duecento cinquantasette mila Lire austriache);

per Parma in L. 312.500 (trecento dodici mila cinquecento Lire austriache);

non ciò per altro che nove decimi dei posti sistemati, tanto degl' impiegati doganali, quanto degl' impiegati ed individui della truppa della guardia di finanza debbano essere costantemente coperti dai rispettivi funzionari; poiché in caso diverso non verrebbe adossata a carico comune che la spesa effettivamente sostenuta;

3. un equivalente netto per sopprimere alle spese di fabbriche, pigioni, oggetti di cancelleria e di manipolazione, di armamento, di caserme, fieno, lami ecc. sia pegli Uffici esecutivi che nella guardia di finanza, che si stabilisce:

Ze společného, dříve zvláštním ustanovením přijato hraběcími státi se výloky společné, totiž:

1. platy úředníků a vykonavatelů úřadů celních a kontrolních,

2. platy úředníků a mezd vojska strážní finanční, v té míře, jakob v příloze C., co se týká č. 1. 1. 2. . jsou podrobně udány, a sice v sumách okrouhlých, týkáje se č. 1.:

pro Rakousko lir 901. 800 (devětset tisíc jeden tisíc osm. set lir rak.);

pro Modensko 129.640 (jedemset sto dvačtyř deset tisíc šest set lir rak.);

pro Parmensko 92.500 lir (devadesát dva tisíc pět set lir rak.);
týkáje se č. 2.

pro Rakousko 2.262.000 (dva milióny, dvačtyř set sedemset tři tisíce lir rak.);

pro Modensko 257.000 lir (dvačtyř set padesát sedm tisíc lir rak.);

pro Parmensko 312.500 lir (dvačtyř set dvacet tisíc pět set lir rak.);

a tím ustanovením, že devět desetin míst systematických jak úředníků a vojska strážní finanční tími kterými úředníky obsazeni má obsazeno býti, jinak by se takto skutečně zapravené výloky do společného počtu přijaly.

3. Výslední ekvivalent na zapravení výloh stavebních, nájemních, kancelářských, úředních, pak výloh na ochranné, ukládání v kasárnách, topení, osvětlení a t. p. pro úřady vykonavací i pro stráž finanční, kteréžto ekvivalent se ustanovuje:

per l'Austria in L. 1,070,000 (un milione settanta mila Lire austriache);
per Modena in L. 132,000 (cento trentadue mila Lire austriache);
per Parma in L. 101,000 (cento un mila Lire austriache);

corronando che le spese per pensioni, privilegiati, assegni di quiescenza, competenze di viaggio, di trasporto, di sostituzione e di traduzione, per diete, riamerziamasi e sussidi, tanto riguardo agli impiegati degnati, quanto rispetto alla guardia di finanza resteranno a carico esclusivo di ciascuno Stato che avrà a sostenerle; ritenuto che sarà libero agli Stati medesimi di adottare in proposito quei principii che crederanno più opportuni;

4. le spese che, autorizzate da reciproco consenso delle alte Parti contraenti e dalla Commissione centrale, si sosteneranno a carico comune;

tante le rubriche di spesa per cui si faa l'equivalente anno, quanto quelle il di cui rimborso viene ammesso a carico comune, emergesse detagliate nell'Allegato E;

5. e le restituzioni conseguenti a rinvii di revisione per dazi indebitamente riscossi.

Detratte dal prodotto lordo comune le spese comuni, si determinerà il prodotto netto comune dal quale

l'Austria leverà come primo riparto pel Regno lombardo - veneto L. 12,500,000 (dodici milioni cinquecento mila Lire austriache);

Modena L. 1,150,000 (un milione cento cinquanta mila Lire austriache)

pro Rakousko na 1,070,000 lir (jeden milion sedmdesát tisíc lir rak.);
pro Modensko na 132,000 (jedenkrát sto dva a třicet tisíc lir rak.),
pro Parmnsko na 101,000 lir (jedenkrát sto a jeden tisíc lir rak.),

při čemž uváženo jest, že výlohy za penze, privileje, penzisty kviescentní, penzisté a státní, platy substituční a státní, diety, odměny a penzory jak úřednické celkem tak i státní finanční, mají připadati na břemeno výtrahob toms státní, který je má zapracovati a při čemž uváženo se na tom, že má každý stát toho vůli, v přičinách těchto přijmouti za pravidlo to, co se mu bude viděti za nejvýhodnější.

4. Výlohy, kterých se podle společného uzávaní ujednávajících se vysokých stran nebo podle mírných centrální komise společně ponosí.

Rubriky výloh, na které jest ustanoven výroční obživnost, i ty, kterých jest dovoleno na společné úhrady nakrakovati, jsou podrobně udueny v příloze E.

5. Da, ježto se podle revize též jakobto nad náležitostí vybráni naxpřt vraťují.

Erátování společných výloh na společného hrubého užítka ustanovi se společný užitek čistý, a kterýchž jakobto první podíl pro království Lomb.-Benátské vybráni bude

Rakousko 12,500,000 lir (dvanaet milionů, pětset tisíc tisíc lir rak.);

Modensko 1,150,000 lir (jeden milion, jedinstvát sto padesát tisíc lir rak.)

Parma L. 1,130,000 (un milione centotrenta mila Lire austriache).

Resta convenuto poi che l'avanzo delle comuni rendite doganali, che si verificherà in più del totale delle suddette somme, debba essere ripartito per l'Austria e Parma in proporzione della costante loro base di riparto stabilita nelle anzidette cifre, ed a favore di Modena, presa per dividere la somma di L. 1,365,000 (un milione duecento sessantacinque mila Lire austriache); così che, rappresentando il menzionato avanzo col numero 14,895, si avranno i seguenti dividendi:

per l'Austria $\frac{1000}{14895}$ o $\frac{1000}{14895}$;

per Modena $\frac{1000}{14895}$ o $\frac{1000}{14895}$;

per Parma $\frac{1000}{14895}$ o $\frac{1000}{14895}$.

Un' apposita Allegato *F* indica più d' appresso:

- a) la maniera con cui dovrà venir posto in evidenza il prodotto brutto da sottrarsi in comune;
- b) la dimostrazione delle spese comuni da detrarsi dal medesimo;
- c) il metodo da osservarsi nella revisione delle relative dimostrazioni;
- d) quello da seguirsi nel liquidare il credito ed il debito di ciascuno degli Stati collegati;
- e) ed il metodo ed i termini in cui sarà da operarsi il reciproco conguaglio mercè i correlativi pagamenti.

Articolo 19.

Il Governo imperiale, per avere riguardo a ciò che il Regno lombardo-veneto trova in aperta comunicazione col rimanente del territorio doganale austriaco, ed anche per mantenersi in quella maggiore libertà di disposizioni finanziarie, di cui si

Parma 1,130,000 fr (jedem milion jedenkrat sto tisíc tisíc fr rak.).

Dile ustanoveno jest, že se přebytek společných příjmů celních, jistě nad vzhledem k tomu výše dotčenou výše, rozdělí má, co se týče Rakouska a Parma, v poměru k jejich stálé bázi rozdávací, jistě ustanovena jest část výše dotčených, kdežto pro Modena přijata jest za dílel suma 1,365,000 fr (jednoho milionu dva set šedesát pět tisíc fr rak.), a pročet vypočte, předavši se přebytek dotčený sumou 14,895, následující dílel:

pro Rakousko $\frac{1000}{14895}$ nebo $\frac{1000}{14895}$;

„ Modena $\frac{1000}{14895}$ nebo $\frac{1000}{14895}$;

„ Parma $\frac{1000}{14895}$ nebo $\frac{1000}{14895}$.

Ve příloze *F* odává se více:

- a) jak se bude skládat, který se rozdělí, ověsti má v poměru;
- b) jak se výlohy společné, jistě se a náho mají sezení, prokázati;
- c) jak se při skouzení těch kterých příkazů má předstí jiti;
- d) jak se má předstíjiti při vyhledávání pohledanosti a povinnosti jednoho každého státu jednotného;
- e) jak se má předstíjiti co se týče obopojného vyrovnání prostředkem příslušného splacení, a v kterých dávkách se to má odvíti.

Článek 19.

Prohlášeje k tomu, že království Lomb.-Benátské jest v sjednocení s ostatním celním obvodem rakouským a chytíje sobě zachovati větší svobodu ve svých opatřeních finančních, a kterýchž v článku 19. více se mluví, požítaje vládu

si dává již explicitněmeň v článku 26, garantuje a každému z obou Duceňů la cifra presa per base di prima riparto, cioè:

- a Modena L. 1.150.000 (un milione cento cinquanta mila Lire austriache) ed
- a Parma L. 1.130.000 (un milione centotrenta mila Lire austriache), qual minimo dell'anno reddito dei dazi di entrata, uscita e transito, dopo parato in conformità dello stabilito all'articolo precedente. Per tal modo se l'importo netto spettante ad ognuno dei due Duceňů, in seguito al suaccennato metodo di ripartizione, non ammontasse al minimo fissato, la differenza verrebbe soddisfatta dal Governo austriaco, ritenute sempre le contabilità delle singole annate amministrative dal 1 novembre di un anno al 31 ottobre del susseguente, esattamente separate fra loro.

Articolo 26.

Ciascuno dei tre Governi parteciperà in conto della rendita che sarà per spettargli il prodotto degli affari doganali collocati nel rispettivo suo territorio soggetto a condizione: salvo per gli effetti del riparto il dovuto congruio in fine d'anno.

Così del pari ognuno dei Governi stessi sosterrà le spese che nell'articolo 18 vennero dichiarate comuni, dandosi credito nelle dimostrazioni che invierò per tal fine alla Commissione centrale.

Che se dai prospetti mensili, da trasmettersi secondo l'Allegato F dai Governi dei due Duceňů alla Commissione centrale,

Rakouskú hradbnu a obou vojvodstevi samu při prvím dílení na základě ustoupa dice:

Modensku 1.150.000 lir (jeden milion, jedenkrát sto padesát tisíc lir rak.); a

Parmsku 1.130.000 lir (jeden milion, jedenkrát sto třicet tisíc lir rak.), jakáto minimum výnosů, v souviseňi s ustanovením předcházejícího paragrafu usouhlaseno ústího úřadu a celodržavních, výnosůch a přívosůch. Tim splněnec výnosů sta. krát vřídá diferencí, pokud přijem, podle výše dotčeného splněna rovněž na každé vojvodství vycházející, nedostáčí takto ustanoveného minimum, při čem se každé upřívěl rok od 1. listopadu jednoho až do 31. října druhého roku bude počítati a účty jednoho roku od druhého přívěl se budou dáti.

Článek 26.

Každá ze tří vlády bude na část náležející jí příjem vybírati úřad celních úřadů, jakožto leď v úvodu dílení podmíněně, což se bude na njm povinnost výrovňati na příjmov dílení ku konci roku.

Takéť povese každá vláda výsky, v čl. 18. na společně udané a přívě si je v přílohách, jako se k tomu konci centrální komisí posílati budou, za podmíněnost.

Výskitby a ústíhých přehledů, jakožto přílohy F vlády obou vojvodstevi komisí centrální (v úř přívě bude ústí) v

in Milano, di cui più oltre, risultasse che alcune di essi, fatto il calcolo dal principio dell'anno, avesse conseguita meno delle corrispondenti quote del minimo stabilito all'articolo 19; allora il Governo dello Stato creditore, rivolgendosi alla Commissione assidente, verrà soddisfatto del suo avere entro il mese successivo.

Articolo 21.

I pagamenti di somme che sieno per essere dovute dall'uno all'altro dei tre Stati, a termini del presente trattato, non potranno essere sospesi o ritardati per qualsiasi causa, e neppure per opposta compensazione.

Articolo 22.

Ciascuno dei tre Stati collegati, restando però sempre vincolato all'osservanza del presente trattato e dello scopo del medesimo, amministrerà da sé ed indipendentemente le sue Dogane, nominerà gl'impiegati, le guardie e gl'iservienti nel proprio territorio, avrà diritto di prometterli, di trasferirli, di porli in istato di pensione e di quiescenza, di premiarli o punirli ed anche dimetterli, ed emanerà le leggi che obblighino i suoi sudditi nei riguardi doganali e finanziari.

All'oggetto per altro di regolare i comuni interessi e di assicurare la quota del reddito doganale competente a ciascuno Stato, viene stabilito quanto segue:

- a) È riservato ad ogni Stato collegato il diritto d'inviare a proprie spese nel circondario di qualunque Intendenza degli altri Stati due o tre dei propri impiegati in qualità di controllori a sorvegliare i confini, la procedura daziaria, la circolazione

Milano postati magj, na jeno, le nikteri a slob, polnaje od poljaka roka, vybrata meně nel přiměřenou část minimum v čl. 19 ustanoveného, obrátí se vláda státu oprávněného k výše dotčené komisi, a následujícího měsíce učiní se jí strany předložení jejího návrhu.

Článek 21.

Vypáčení sum, která jeden ze tří států podle této smlouvy bude dlužen, nebude a nebude přikráy pro namítanou kompenzaci ani naobráno ani s ním odloženo.

Článek 22.

Každý ze tří států jednotlivě, ačkoli vždy bude povinen zachovávat souhlasu tato a účel její, bude svobodně a nezávisle volit úřady své správné, a státnice, strážní a dohledáky v okrohu svém jurisdikční, on bude volit právo, povýšování, promazování, dávat je do penze nebo kviescence, odkaňkovat, trestati aaci propouštět je, a on bude dávat odměny, ješto budou podléhat jeho v příměně cel a finanční spravování.

Aby se usetřek společně ulehčitosti spoluprády a přiměřeně každému státu část úsilí a cel újmě, ustanovuje se toto:

- a) Každému státu jednotlivě uložuje se právo, že nákladem svým pošle do okrohu kterékoli instance států dvou nebo tří vlastních úřadův jakožto kontrolory, aby dohlíželi na hranice, na řízení celů, oběh zboží, předložení věcí, k státnímu mo-

delle merci, la vendita dei generi di privata regalia, e tutto ciò a cui si riferiscono le leggi convenute, adoperandosi presso le Autorità competenti, onde siano tolti tutti gli inconvenienti che da loro possono avervi.

Mentre tali controllori avranno diritto di essere tenuti a giorno degli affari correnti, non avranno facoltà di emettere disposizioni, né di esercitare da soli atto qualunque in confronto delle parti.

Del pari sarà obbligata ciascuno dei Governi dei tre Stati collegati a fornire agli altri, e ad appositi loro delegati, e ciascuno dei rispettivi uffici ai controllori che si trovassero presso i medesimi, tutti gli schiarimenti che fossero richiesti, ed a permettere tutte le investigazioni che venissero desiderate nella esatta osservanza del presente trattato.

E poiché negli Stati parviziani non hanno che una sola amministrazione delle indirette (Intendenza di finanza), così sarà in facoltà del Governo imperiale e dei medesimi d'invitare negli Stati soggetti da essi a nove dei suddetti controllori.

a) I distaccamenti delle guardie di finanza di uno dei tre Stati collegati, di stazione nel circondario confinante, entro quattro miglia geografiche dal confine di altro degli Stati medesimi, saranno autorizzati ad estendere le loro perquisizioni in un raggio di altre quattro miglia geografiche nel territorio dello Stato vicino collegato e ad esercitarvi le funzioni a cui sono abilitati nel ter-

ritoria nazionale e su via, co se na udhory umlavené vstahaje, a aby šidali ty které úřady, aby se rady jiné oznámene udělaly.

Kontrolní títo budou síce mít právo, zachovávat se v oznámení právi běžných, a však nebudou mít právo, vydávat nařízení nebo předsa hráti namotatel nějaké jednání úřední, stran se týkající. Rovněž bude každí ze států tři států jednotně povinná, dávat všední oznámení nebo oznámení od těch vládních vyznamán, a habby v těch kterých úřadů dávat kontrolerovi v sích oznámení shledá vyřídění a povolí viedka vyhledávání, kterých by se v příslušné bedlivě zachovával této uděly šidale.

A jakod v zemích Paruckých jen jediná jest administrace daní nepřímých, (intendanco finanční), bude důstojní i mederšní vláda mít právo, poslati 9 od 10 vechu dotčených kontrolerů do zemí jmenovaných.

b) Důstojní stráže finanční jednoho katolického ze tří jednotně států, která mají stacionář v sích čtyry míle od hranice v okrese hranicím některého ze států těchto, budou mít právo, vyhledat do soustředěného státu jednotně od na čtyry zeměpisné míle a předsa hráti tam jednání úřední, k nimž jsou oprávněni v zemích vlastních, a však a ten oznámení, že i budou vyhledávat ty-

ritorio propria, coll'obbligo però di adempire gli stessi doveri. Nell'insorgimento di un contravventore fuggitivo potranno le guardie di finanza oltrepassare il limite marcato.

Le Autorità locali, gli Uffici ed i Corpi di sorveglianza di ciascuna Stato dovranno nei casi suddetti prestare alle guardie di finanza dello Stato collegato la medesima assistenza come alle proprie.

- e) In ognuna degli Stati contraenti le contravvenzioni contro le finanze di altro dei medesimi, e riflettenti le leggi finanziarie adottate con questo Trattato come canoni, verranno giudicate e punito come se fossero commesse contro le finanze dello Stato stesso;
- d) per dar corso alle requisitorie ed esecuzioni alle sentenze conseguenti alle leggi ed ai regolamenti specificati nell'allegato B, gli Uffici e le Autorità finanziarie, giudiziarie e politiche dei tre Stati collegati staranno in rapporto fra loro, e si presteranno a coadjuvansi vicendevolmente, com'è prescritto per le Autorità e peggli Uffici del Regno lombardo-veneto;
- e) ognuna delle alte Parti contraenti farà ragione ai reclami che da alcun'altra di esse venissero inoltrati contro l'inesattezza degli Uffici, impiegati e guardie di finanza e contro qualunque inosservanza del presente Trattato; dandole

tal parimente. Kým budou strážní úřady přestupků nějakého ze států, budou mezi dale nel svrchu dohledu, za tím se postí.

Vrchnosti místní, úřadové a sborové dohledací každého státu mají v dohledných případech finanční strážní státu jednatelná propůjčování též podpory jako strážní vlastí.

- c) V každém jednotlivém státě budou se přestoupení v příčině důchodků každého a ostatních států jednotlivých, kterých se týkají zákony v této smlouvě na společně přijatých, tak souditi a trestati, jako by byly přestupky vykonány proti důchodkům vlastního státu.
- d) Aby se reklamacie a výroky soudů, ježto podle zákonů a pravidel v příloze B. přislaných vyjádru, opatřil přechod, potahmo, aby byly vykonány, budou finanční soudni a příslušní úřadové tří států jednotlivých vzájemně v spojení a budou si tak vzájemně pomoci propůjčování jakéh předsedání jest soudům a úřadům v království Lomb.-Benátském.
- e) Každá z vysokých smlouvajících se stran bude máti náležitý ohled k reklamaciam, kterých některá jiná vysoká strana na příloze neobdílivosti úřadů a úředníků i služaců strážní finanční nebo na příloze jakého kol

luogo però a quelle verifiche ed a quelle giustificazioni che fossero del caso:

- f) *Inocando su' emergenza, la cui risoluzione non spettasse alla Commissione centrale contemplata nel seguente Articolo 23, i Ministri delle finanze e del commercio degli Stati collegati staranno in immediata corrispondenza tra loro, ed i punti sopra i quali fossero per cadere d' accordo, entro i limiti delle loro facoltà, diverranno obbligatori come se fossero contenuti nel presente Trattato.*

Articolo 23.

Subito dopo la ratificazione del presente Trattato verrà costituita in Milano, sotto la presidenza di un funzionario austriaco che avrà per lo meno il rango di Consigliere ministeriale, ed il quale solo in caso d' impedimento verrà sostituito dal Prefetto delle finanze lombarde, una Commissione centrale composta di tre Commissari, uno per ciascun Governo, ed assistita dall' occorrente personale subalterno, parte del quale costituirà la Sezione contabile, ed a questa Commissione apparterrà:

- a) di sciogliere i dubbi relativi all' interpretazione delle leggi ed istruzioni emanate nel presente Trattato;
- b) di accordare quelle eccezioni a spese comuni che sono dai regolamenti e dalle istruzioni riservate alle Autorità superiori di finanza, e di dare parere ai Governi interessati, per quelle che superassero le facoltà delle medesime;

nelikési tőte szabvány so hadon újsí, majte vialk pti tom újsí k správním a omlavním k výčt náležitým.

- f) *Příhodně se stíca, což vyříditi nepřímě centrální komisi, v čl. 23. jmenovaně, vstoupí ministři financí a tržby státi jednotěch v přímě dopisovní, to pak, o čem se v mezích příměnosti mezi sebou dohodí, bude mít takovou moc závaznou, jako by to bylo obsaženo v této smlouvě.*

Článek 23.

Hadč, jak smlouva tato bude ratifikována, stíti se v Miláně pod předsedáním úředníka rakouského, majícího alespoň náč ministerálního rádu, kteréhož v případě překážky lombardský prefekt financí bude zastupovati, komise centrální, náležející se tří komisari, jednoho totiž pro každou vládu. Ji k pomoci budou pořízené osoby, kolik jich bude potřeba, a tyto budou státi a čísti odhor úřední. Komisi této bude náležeti:

- a) Aby odhalala pochybnosti, týkající se vykládání úkolů a instrukcí, o které se ve smlouvě této ustanová stalo;
- b) aby povolovala výjimky na společný účet, kteréž pravidly a instrukcemi vrchním finančním úřadům jsou vyhrazeny, a aby o těch, kteréž vlastně jich převa převyšují, tím kterým vládním úřadům své podávala;

- c) di procurarsi la conoscenza degli abusi e degli inconvenienti che sussistessero, e di prendere le misure necessarie affinché per mezzo delle rispettive amministrazioni vi venga messo riparo;
- d) di appianare i conflitti in affari riguardanti la lega che insorgere potessero fra le Autorità, gli Uffizi, corpi di sorveglianza e controllori di uno e quelli di alcun altro degli Stati contraenti;
- e) di far proposta ai singoli Governi per le riforme che si scorgevano appartenere nella comune legislazione finanziaria, ed in particolare nella tariffa daziaria;
- f) di rivedere i prospetti mensili degli introiti versati nei Ducati di Modena e di Parma, e delle spese comuni da essi sostenute, onde far luogo, poi casi avvicinati all'articolo 29, col mezzo della Prefettura di finanza lombarda, allo stacco del mandato per quelle somme che dovessero dalla Cassa centrale pagarsi agli Erarii ducali a compimento del minimo ad essi assicurato;
- g) di esaminare prevalentemente della Scienza contabile, i conti e prospetti degli Stati collegati per constatare l'introito brutto comune, riconoscere e detrarsi le spese comuni, e quindi procluzare il reddito netto comune, affine di ripartirlo fra gli altri Contraenti, sulla base stabilita all'articolo 18, e di operare il reciproco conguaglio;
- h) di compilare la statistica commerciale dei territorii soggetti al riparto, contemplando in essa anche i generi di
- c) aby sobě ujednala vedomosti o všech užívání a nedostatcích, a sulla prostředcích, jichž potřebí, aby vlády, jichž se týká, je odstranily;
- d) aby vyrovnávala spory, náležitosti jednoty se týkající, kteréž by snad mezi soudy, úřady, ústavy dohlížedními a kontrolory jednoho státu jednotalho a ostatní orgány státu druhého vznikly;
- e) aby jednotlivým státům činila návrhy v přímě správ, kteréž by se ve společném finančním národním úřadu a jureviti v celé taritě vlády býti přiměně;
- f) aby revizovala měsíční přehledy příjmů ve vojvodství Modenském a Parmenském a výloh společných od nich napravených, a aby se v případech, v čl. 29. připomenutých, prostředkem finanční prefektury lombardské vymohla, by se sumy, ježto by mají centralní úřadem vojvodským k doplnění požitého minimum pláti míly, poskytnuly;
- g) aby pomocí odborné účtovního učebnice dily a příkazy států jednotalých, by se každý společný příjem ustanovil, společné výlohy uznaly a uznaly, a z toho společný čistý užitek se vymohla a to k tomu konci, aby se na základě, v čl. 18. poleženém, mezi vysoké úřady se strany každého, a obecně vyrovnání učinilo;
- h) aby sestavila statistiku krajů k dělení příkazy, do kteréž se také věci, k státním monopolům náležejí,

privatna regala, od attendendi a questo dopo all' apposita istrusione annessa all' Allegato F:

- f) di esercitare per le contravvenzioni ai regolamenti convenuti che si commettono nei due Ducati le facultà che la legge penale finanziaria e le relative istruzioni attribuiscono alle Autorità superiori di finanza.

Ove si tratti di emettere decisioni che abbiano riferimento agli oggetti accennati ad a), b), g), le deliberazioni della Commissione non potranno essere prese che ad unanimità; in tutti gli altri casi però sarà adottata l'opinione, in cui convergono tre voti.

Quando mancasse l'unanimità o la maggioranza necessaria nei rispettivi suddetti casi alla validità della decisione, la Commissione se riferirà ai singoli Ministri delle finanze, affinché questi si mettano d'accordo tra loro; ed in caso d'organo il Presidente della Commissione è autorizzato a risolvere in via provvisoria e sotto la propria responsabilità.

Un apposito Allegato G contiene il regolamento che determina quanto fa d'uopo per regolare le relazioni della suddetta Commissione colle Prefetture di finanza del Regno lombardo-veneto, coi Ministri delle finanze degli Stati collegati, coi quali si terrà in corrispondenza, nonché con altre Autorità ed uffici ed il modo di disimpegna delle proprie funzioni.

Le spese occorrenti della Commissione, per ciò che riguarda il locale e gli oggetti di cancelleria, saranno sostenute dal Governo Imperiale; gli emolumenti poi dei Commissari e del personale subalterno saranno a carico dei Governi a cui appartengono.

příjmovi mají, proč se má správo-
vati podle instrukce v příloze F. při-
pojené;

- g) aby vykonávala v příčině přestoupení náleží unáhlených, jichž se vědalo ve veřejných dlužích, ona práva, která trestní náleží dlužnickové a týkala se toho instrukce přílohy F. vchází přílohu G. sjezdoví.

Jestli činní o rozhodnutí, jichž se vztahuje na věci pod a) b) g) jmenované, bude meči komise unáhleně toliko jednomyseľně. Ve všech jiných případech bude to míněno, ku kterému se jí hlasové sjezdoví. Pakli by to v dotčených případech potřebné jednomyseľně nebo většiny hlasů nebylo, podle komise o tom správu jednotlivým ministerstvem, aby se tato sjezdoví, a v případech jiných má prezident komise právo, sjezdovího povolením a pod vlastním odpovědním rozhodnutí.

Zvláštní příloha G. obsahuje pravidla, v nichž se ustanovuje, čehož jest potřebné, aby se uspořádala postavení svého dotčené komise k prefekturám finančním království Lomb.-Benátského a k finančním ministerstvem států sjezdoví, a čímž se má udržeti v dopisování, jakol i k jiným úřadům a úřadům, pak aby se uspořádala sjezdoví, která se vztahuje jednání úřední má odhývat. Náklady na komisi tato peníze, co se týče místnosti a věci kancelářských věcí úřední, platy komisařům a osobám podřízeným dlužní budou vlády, jichž komisi a osoby tyto náleží.

Articolo 24.

Il Presidente della Corte d' Appello che funziona in Milano e due Consiglieri della Corte stessa da lui designati formeranno, in concorso dei Commissari estensi e parmensi, il Giudizio superiore di finanza per due Ducati.

Le facultà accordate dalla legge penale finanziaria alle Autorità superiori di finanza nei rapporti loro col Giudiz. superiori di finanza verranno esercitate per due Ducati dalla Commissione anzidetta.

Il Presidente del supremo Consiglio in Modena e due membri del Consiglio medesimo da lui destinati, in concorso di due Consulitori del Ministero delle finanze, scelti dal Ministro, formeranno il Giudizio supremo di finanza per Ducato di Modena. Così in Parma formeranno il Giudizio supremo di finanza il Presidente di revisione, due Consiglieri di quel Tribunale scelti da esso, e due Capidivisioni del Dicastero delle finanze scelti da quel Ministro.

Le facultà concesse dalle leggi adottate con questo Trattato al Ministero delle finanze austriaco nei suoi rapporti col Giudizio supremo di finanza verranno esercitate per Modena e per Parma dai rispettivi Ministri delle finanze.

Il diritto di far grazia delle multe ed altre peggiori per contravvenzioni di finanza spettante alle Loro Altezze Reali i Duchi di Modena e di Parma rimane intatto.

Articolo 25.

I Governi ducali accedono al Trattato di navigazione e commercio del 15 ottobre 1851 ed alla Convenzione 23 novembre

Článek 24.

Prezident soudu apelačního, kterýž sídlo své má v Miláně, a dva radci téhož soudu, kterých on ustanoví, budou spolu s komissaribus estenským a parmským činiti vrchní soud dlechodkový pro oběje vojvodství.

Práva, třetím nárokem dlechodkovým vrchním finančním úřadům v postavení jich k vrchním soudům dlechodkovým propůjčená, bude, co se týče obou vojvodství, vykonávati výše dotčená komise.

Prezident nejvyššího soudu Modenského a dva od něho jmenovaní radcové téhož soudu budou spolu s dvěma od ministra financí zvolenými konsultory téhož ministeria činiti nejvyšší soud dlechodkový pro vojvodství Modenského.

Taktéž bude prezident soudu revizního, dva jím jmenovaní radcové a dva od ministra financí zvolení spolupracovníci divizioní finančního úřadu činiti nejvyšší soud dlechodkový v Parmě.

Práva, v nálezech tomto smysloun přijatých vrchním ministeriem financí ve vztazích jeho k nejvyššímu soudu dlechodkovému prodešená, budou v Modenském a Parmě vykonávati ta která ministeria financí.

Právo Jejích c. k. Vysostí vojvod Modenského a Parmenského, udílenců náloží, zletivá v příslušné proměně pokud podobných a jiných třetích pro přestupky dlechodkové znanéžnae.

Článek 25.

Vlády vojvodské přistupují k smlouvě plavební a obchodní ode dne 15. října 1851 a k smlouvě ode dne 23. listopadu 1851.

1851 per la reciproca repressione del contrabbando, conclusi tra l'Austria e la Sardegna.

I Governi ducali si dichiarano inoltre pronti ad accedere alla Convenzione che l'Austria stipulasse colla Santa Sede, affinché la Convenzione del 2 Marzo 1838 relativa allo scambio dei transiti venga estesa anche alla linea daziaria estense che prospetta il Pontefice.

Articolo 26.

I Governi dei due Stati ducali accconsentono inoltre che il Governo austriaco entri in trattative a nome comune con altri Stati italiani e germanici per l'aggregazione di questi alla presente lega doganale, o per la conclusione di trattati doganali o di commercio tendenti alla facilitazione del traffico.

Per rispetto alle trattative cogli altri Stati italiani, i Governi ducali si riservano di potervi concorrere, e le relative Convenzioni non avranno effetto se non siano da loro ratificate.

Attesa poi la tenuità del commercio tra gli Stati germanici ed i Ducati, i trattati che si stipulassero fra i primi e l'Austria vengono da d' ora accconsentiti in caso che:

- a) non siano per contenere disposizioni varianti la partizione della legislazione finanziaria stabilita nel presente trattato pel Regno lombardo-veneto e pel due Ducati e la misura di ripartizione della rendita doganale fissata all' articolo 15

ještě byly za tou příčinou, aby se obzvláštním obchodem podléhajícímu přítrčí učinilo, mezi Rakouskem a Sardinskem uzavřeny.

Vlády vojvodské prohlásily se mimo to, že chtějí přistoupiti k smlouvě, již by Rakousko k tomu konci se s svato stolicí uzavřelo, aby se smlouva od 2. března 1838, týkající se odňívání zboží průvazního, rozšířila také na celou linii Estenskou proti Svato stolicí.

Článek 26.

Vlády obou vojvodství přivěrují mimo to, aby vláda Rakouská jménem společným a jinými vládními a německými státy za příčinou přistoupení jich k této jednotě celní nebo uzavření smluv celních a obchodních k polehčání obchodu ve vyjednávatí vešla.

Co se týče vyjednávatí s jinými státy vládními, obstarávají sobě vlády vojvodské, aby při tom mohly spolupůsobiti, a že smlouvy, k tomu se vztahující, nebudou mítí moci, když od nich nebudeš souhlaseny.

Majíc na zřeteli nepatrný obchod mezi státy německými a vojvodstvími přistupují tato k smlouvám, již by se mezi sebou a Rakouskem uzavřely, již nyní, nebudoucí:

- a) v nich obsahem ustanovení, jimiž by se rovnost nákladů finančních, jižto se v této smlouvě pro království Lombardsko-Venetské a obou vojvodství vyslovuje, nebo míra k dílení příjmů celních, v čl. 15. ustanovená, změnila:

b) e non siano per addossare ai Ducati stessi obblighi ulteriori a quello di accordare il passaggio delle porziona e delle merci nello stesso modo come l'Austria lo accorda nelle sue provincie;

c) ed ove concedano agli abitanti di Modena e di Parma sugli Stati nuovamente aggregati dritti e privilegi eguali a quelli assicurati agli abitanti dell'Impero austriaco.

Articolo 27.

I tre mesi che precedono il giorno in cui avrà effetto la lega doganale costituiranno per i Ducati di Modena e di Parma un periodo preparatorio nel quale:

a) si attiverà la tariffa daziaria generale austriaca coi dazi differenziali convenuti e specificati nell'Allegato B, e col primo giorno dell'anzidetta periodo preparatorio dovranno gli esercenti industria e commercio dei Ducati dichiarare i generi coloniali qualificati per tali nella suddetta tariffa, nonché i tessuti ed i lavori a maglia esteri di cui fossero in possesso. La medesima dichiarazione dovrà esser fatta dai privati per quelle provviste di coloniali che superassero il loro consumo familiare di tre mesi, e per quei tessuti non confezionati e lavori a maglia esteri che detenessero in quantità notevolmente superabbondata ai rispettivi bisogni.

All'appoggio delle accennate dichiarazioni e delle verifiche da praticarsi per riconoscerne l'esattezza verrà percolato a profitto dei rispettivi Ducati,

b) nebudeli se jiné vojvodstvím ukládati lidných jiných povinností, nežli aby povolila přivážeti a odvážeti osoby a zboží v tom způsobu, v kterém to povolí Rakousko ve svých zemích korunních;

c) propůjčili se jiné obyvatelům Modenským a Parmenským ve státech nově přitápajících totéž právo a tytéž výsady, ježto obyvatelům císařství Rakouského budou poskytnuty.

Článek 27.

Ty tři měsíce, které předcházejí uzavřen, kterých celá jednota ve skutek vejde, budou ve vojvodství Modenském a Parmenském činiti dobu přípravovací, v kteréž

a) obecní rakouská tarifa celni a celnosvojnost a v příloze B. uvedených cizí diferenciálních vejde ve skutek, a prvěho dne dotčené daly přípravovací budou oznámiti živnostníci a obchodníci ve vojvodstvích strany zboží koloniálního, kterých v dotčené tarifi jakéhoto takové poznamenání jest, jakéh i strany cizozemského tkaného a stěrkového zboží, kterých budou mít, deklaraci učiniti. Tytéž deklaraci budou museti podati osoby soukromé strany zboží koloniálního, ježto by tříměsíčně domácí potřeba jejich převyšovala, a strany zboží cizozemského tkaného a stěrkového zboží cizozemského, kterých se potřeb a potřebou jejich nemohouví.

Na ukládání dotčených deklarací a ukouzení předovzatého, aby se poznalo, jsouli důkladná, bude se k lepšinu toho kterého vojvodství se uk-

sulle merci per cui era obbligatoria la dichiarazione, un dazio differenziale, il quale pelle suddette merci corrisponderà all'intera differenza che passa tra il dazio portato dalla nuova tariffa austriaca ed il preesistente estense o parmigiano.

Chi omettesse le dichiarazioni nel termine prescritta o le facesse non vere, oltre al dovere in ogni caso il dazio differenziale, sarà sottoposto dal suo Governo ad un' ammenda.

a) Saranno tolli tutti gli Uffici doganali modenesi e parmigiani (ad eccezione di quelli autorizzati a daziare per transito) così fra i due Ducati come verso le Provincie lombarde, rimanendo per altro sussistente per intero, fino al giorno in cui entrerà in attività la lega la linea daziaria austro-lombarde. In conseguenza di ciò:

1. tutte le merci prodotte o daziate in uno dei due Ducati potranno liberamente entrare nell' altro, e quelle prodotte e daziate nel territorio doganale austriaco potranno entrare liberamente nei Ducati modenesi;
2. tutti i prodotti del suolo dei territori ducali di Modena e di Parma e della loro economia rurale, come vino, acquavite, grani, bestiami, prodotti animali destinati al cibo o non manufacturati potranno entrare senza dazio e circolare liberamente nelle Provincie austriache al pari di merci lombarde e venete, ecc. però sieno muniti di certificati

di, ježto se muslo opevňiti, vyhláti do diferenciální, kterí při výše do-
tčeném zboží bude šití tak, co šití
celá difference mezi clem, ježto se
šití podle nové tarify rakouské a
clem, ježto se šití podle staré ta-
rify estenské nebo parmiské.

Kdo v čas předepsaný opovří uli-
nití oplatit nebo ji neopravit uliti,
k tomu přikročí vláda jeho pokutou
peněžitou, kromě toho, že bude v
každém případě povinen, zaplatiti do
diferenciální;

b) všickni úřadové celní modenské a
parmští, jak mezi oběma vojvodstvími
tak i proti provinciím Lombardským,
vyjmajíce úřady k vyhlášení přivození-
m oprávnění, budou archivy, kčelna
rakousko-lombardejší linie celní uli-
stane až do toho dne, kterého jednota
vstoupí ve skutek.

V následku toho:

1. bude včelké v jednom nebo v
druhém vojvodství zhotovně ar-
che vyhláše zboží osvobodě mezi
včelstvi do druhého vojvodství,
a zboží, zhotovně nebo vyhláše
v celnu obvodu rakouském, bude
moci osvobodě včelstvi do voj-
vodství třeteho.
2. Včelké plodiny zeměské a voj-
vodství Modenského a Parmeského
a včel, pocházející z přimysla
hospodářského, jako: vino, ko-
řalka, obilí, dobytek, včelí výrobci
k jěm ustanovně a neuhlášaně,
budou moci do členských hranic
svojí země rovně tak jako zboží
lom. a benátské bez cla včel-

d'origine rilasciati dalle competenti Autorità comunali;

3. saranno ammessi ad eguale trattamento anche i prodotti dell'industria modenese e parmigiana specificati all'Allegato H, quando i certificati di origine, di cui essi pure devono essere muniti, siano inoltre validati dalle Autorità amministrative provinciali modenesi o parmigiane.

c) La soppressione delle linee intermedie estense e parmigiana non si estende nel periodo trimestrale preparatorio agli Uffici esecutivi che hanno l'autorizzazione di danzare per transito, essendo riservato ai modenesi:

1. di far luogo alle pratiche relative alla professione ed all'esamiramento del transito per tutte le merci estranee al territorio collegato che dovessero passare pel modenesimo, nel qual caso il dazio di transito si esigerà a senso della nuova tariffa daziaria generale austriaca ed a favore di ciascuno degli Stati collegati pel quale la merce transitasse;
2. di procedere alla professione doganale delle merci che avendo transitato per altro degli Stati riuniti, perchè non prodotte e nazionalizzate in alcuno dei modenesi, si volessero danzare d'entrata per uno dei Ducati.

Le suddette merci di transito nel passare dall'uno all'altro degli Stati collegati non potranno sortirne

né a v nich osvobodit obháti, až budou opatřeny vyvážecím kompetentních úřadů místních, le odňatou pochůzají.

3. Stejně bude se nakládati s výrobky průmyslu modenského a parmického, ježto jsou uvedeny v příloze H, když bude vyvážecí původu, jímž též opatřeny býtí mají, kromě toho od správních provinciálních úřadů modenských a parmických validovány.

c) Zrušení celů linie mezi Modenskem a Parmou nevztahuje se v čas tříměsíční doby přípravy na vykonávání úřadů, ježto mají právo k vyčítání převozů; tímto odtahuje se:

1. aby předešlí brali jednací úřední v příčině vchůzky a vychůzky převozního strany zboží vnitřního v obvodu celním celním, které by skrze něj procházeti mělo, v kterémto případě se cío převozní podle nové obecné celní tarify rakouské ládati bude, a sice k lepšímu každého státu jednotního, skrze kterýž zboží půjde.
2. Aby předešlí braly vyčítání zboží zboží, kteréž, když bylo skrze některý ze států jednotných převzeno, chtějí někde jakožto zboží, ježto v láduch a nich nebylo zhotoveno nebo za dovozu přijato, k ruce jednaku nebo druhého vjrozchůzi při dovozu vyčítati. Pfocházeti zboží dočlené převozní a jednaku státu

che per Uffici doganali posti dirimpetto ad altri Uffici autorizzati al transito, e non saranno considerate come uscite se non quando rispetto il certificato d'arrivo rilasciato dagli uffici.

Le disposizioni relative a quanto è promesso verranno prese dai Governi rispettivi riservandosi i medesimi di garantirse reciprocamente coll'incio, anzi nel periodo preparatorio, dei controllori menzionati all'articolo 22.

d) Si adatteranno i prezzi e le qualità del tabacco fissati dalla tariffa, di cui all'articolo 14, ogniqualvolta la Commissione lei menzionata, prima del cominciare del periodo preparatorio, abbia adempite le affezioni incumbenti, al qual uopo adoprerà ogni possibile studio.

Ed in caso opposto ciascun Governo s'impogna di far sorvegliare i propri magazzini e dispensieri di tabacco, e di prendere le misure necessarie, onde evitare le defraudazioni a danno di alcuni altro degli Stati contraenti.

Articolo 28.

Per tutta la durata dell'attuale Trattato non potranno, se non di comune accorda, venire derogate le prescrizioni ed in specie le leggi ed istruzioni che verranno ed medesimo adottate per gli Stati collegati.

jednoktaka do drabstva, bude moci vykonávati jen pŕes ty celní úřady, ježto teli naproti jiným k vyčlevení převoznímu oprávněným úřadům a nebude se sčítati za vyšl, pokud se nepředloží potvrzení od těchto úřadů vyhotovená, že vyšlo.

Vlády, ježto se týče, vydají vztahující se k tomu nařízení, ustanovíce sobě právo, vjítí se o tom vzájemně vyhlášen dotčených v čl. 22. kontrolarů také v době přípravenci.

d) Bude se užívati těch cen tabákových a těch způsobů tabáku, kterých v tarifě v čl. 14. dotčené bude ustanoveno, jakli dotčení tam konáno dříve, než doba přípravenci počne, úkolů ji zvršíváno vykoná, šlecht vsmočně vstávkou přímou sčítati bude.

Pokliby se stalo nespok, uzavřeje se každá vláda, le dá dohlédeti k vlastním obědňi utabáku a k prodáváním, a že sčítati opoŕeni, ježto bude přitřeba, aby se podkonducioti k sčítati ostatních jednoktálních států předložilo.

Článek 28.

Po celý čas, co trvají tato bude trvat, nebude se moci jinak lež společným uzavřením odstupiti od předpisů a vstátek od těch zákonů a instrukcí, ježto v následku uzavření tabákového v jednoktálních státech moci nabyly.

Ciò non impedirà la revisione sistemática della tariffa, nella quale dovranno anche essere presi a calcolo le osservazioni ed i desiderii del Governo danese.

Questi aderiscono però fin d'ora a quelle facilitazioni nel regolamento doganale ed a quelle semplificazioni e mitigazioni nella legge penale finanziaria che l'Austria senza nuocere agli interessi degli Danesi, fosse per introdurre a favore del territorio soggetto alla condizione.

Del pari rimane in facoltà dell'I. R. Governo di operare al regolamento doganale, alla legge penale finanziaria ed alle relative istruzioni le modificazioni che reputasse opportune nei paesi non italiani.

Articolo 29.

Il presente Trattato viene stipulato per la durata di quattro anni e nove mesi a cominciare dal primo febbrajo 1852, e per conseguenza sarà valido fino a tutto ottobre 1857.

Ove non venga disdetto da alcuno dei tre Stati collegati avanti il primo novembre 1856, s'intenderà prolungato per un quadriennio, cioè fino a tutto ottobre 1861, e così di seguito si avrà per confermato nell'avvenire ogni volta per altri quattro anni, se prima del cominciamento dell'ultimo anno del quadriennio di prorogazione non sia disdetto da alcuno degli Stati contrattanti.

Articolo 30.

Gli allegati che sono annessi al presente Trattato ne formano parte integrante, ed hanno la stessa forza come il Trattato medesimo.

Articolo 31.

Da parte di ciascuno dei tre Governi verrà pubblicato il Trattato avanti il primo ottobre 1852; sarà però libero alle altre

Tato nebude na překládku systematické revizi tariffy, při níž se bude míti též sčítati na připočtení a přičítati vřídí vejednotkách.

Tyto přivstují vřídí již nyní k takovýmto polehčevím v řídí celním a k takovýmto zjednotčevím a snížením v důchodkovém zákoně trestním, kterých Rakousko, vojvodstvom řím nečiní újmy, k prospěchu země, a kterých se sněží děláti mají, ovšem chvilu.

Nově sčítavá to v meci c. k. vřídí, že sněží přede bráti v řídí celním, v důchodkovém zákoně trestním a v instrukcích toho se týkajících strany kormáčků země, které nejsou vládní, země vřídí, jedná by se jí vřídí býti přičítavý.

Článek 29.

Smlouva tato uzavřel se na čtyry léta, a devět měsíců, počínaje od 1. února 1852, a bude tedy máti platnosť až do konce října 1857.

Nedáti řídí se tři státi jednotných před 1. listopadem 1856 výpočítí, bude se máti za to, že jest smlouva až do konce října 1861 prodloužena a tak se i budoucí vřídí bude pokládati za potvrzenou na další čtyry léta, když jí řídí státi jednati před počátkem posledního se čtyr roků prodloužení doby uzavřeti.

Článek 30.

Přivázi k smlouvě této přiložky řídí doplňovací řídí její, a mají rovná moc jako smlouva sama.

Článek 31.

Kaldá se tři vřídí vyhlásí smlouvu toto před 1. říjnem 1852; vřídí smlouvající se strany budou ale máti toho vřídí, vyhlásí

Parti contraenti di far luogo più tardi alla pubblicazione degli allegati del medesimo, purché questa avvenga prima del primo febbrajo 1853.

Articolo 22.

Il presente Trattato sarà ratificato e le ratifiche saranno scambiate entro quattro settimane, da oggi decorrendo, e più presto se sarà possibile.

In fede di che i Principatori della detta Parte contraenti l'hanno sottoscritto e vi hanno apposto il sigillo delle loro armi.

Fatto a Vienna il 9 agosto 1852.

Duch-Schauenstein n. p. Tarabini n. p.
Baumgartner n. p. Ward n. p.

Articoli separati.

Articolo separato A, agli articoli 2 e 26 del Trattato.

Le Lore Altesse Reali i Duchi di Modena e Parma acconsentono di estendere le stipulazioni del presente Trattato al Principato di Liechtenstein, compreso mercè il Trattato 5 giugno 1852, nel senso doganale austriaco.

In conseguenza di ciò il Principato suddetto si troverà cogli Stati ducali, per riguardo alla reciproca libera circolazione delle merci, nello stesso rapporto come altra delle Provincie della Monarchia fra cui ha luogo la lega doganale meno stretta.

Articolo separato B, all'articolo 4 del Trattato.

Il presente Trattato di lega doganale non deroga alle disposizioni vigenti negli Stati contraenti riguardo :

přílohy, k ní náležející, později, jen když se to učiní před 1. únorem 1853.

Článek 22.

Ve čtyřech týdnech od uzavření této smlouvy budou ratifikace vzájemně vyměněny, a to dříve, pokud bude možno.

Toutes ces ratifications seront échangées dans le délai de quatre semaines, à compter de ce jour, et plus tôt si le sera possible.

Stalo se ve Vídni dne 9. srpna 1852.

Duch-Schauenstein n. p. Tarabini n. p.
O Baumgartner n. p. Ward n. p.

Článekové zvláštní.

Článek zvláštní A, ke čl. 2. a 26. smlouvy této.

Jejich královská Vysost, vojvodové Modenský a Parmenský, jsou souhlasni, aby se ustanovení smlouvy této rozšířila také na knížetství Liechtenšteinské, uzavřenou od 5. června 1852 do rakouské celní jednoty přijati.

De tóho bude dotčené knížetství k státům vojvodským, co se týče oboustranné svobodné obchodu zboží tak postaveno, jako některá korunní země česká, a kterému jest méně úzké celní spojené území.

Zvláštní článek B, ke smlouvěmu článku 4.

Toutes ces dispositions relatives à la législation douanière en vigueur dans les Etats contractants ne dérogent pas :

- a) ai premi che i rispettivi Governi accordano ed accordassero ai loro nazionali rispetto ai bastimenti mercantili di nuova costruzione eseguita nel paese in quanto questi premi non consistessero in esenzioni o facilitazioni relative ai diritti di porto, e riguardo ai dazi per le merci condotte da quei bastimenti;
- b) ai privilegi accordati a diverse compagnie inglesi e Basse, dette Yacht-Clubs;
- c) ai privilegi accordati in Austria ai battelli a vapore del Lloyd austriaco a cagione della speciale loro relazione coll'Imperiale Istituta delle poste;
- d) ai privilegi che godono in Austria i sudditi ottomani in base degli antichi trattati non applicabili ad altre nazioni.

- a) premi, jella ty které vlády svým předsádkům poskytují nebo by poskytly na příčinu nové stavěných lodí obchodních, pokud odloží tyto peníze ve zveřejnění od poplatků přístavních nebo cel ze zboží, na takových lodích voleného nebo ve zveřejnění těchto poplatků.
- b) v příčině výsad, rozličných společností anglickým a ruským, nazvaným „Yacht-Clubs“ povolených;
- c) v příčině výsad, parníka lodem rak. Lloydu pro zvláštní jeho postavení k ciz. ústavu poštovním povolených;
- d) v příčině výsad, jichžto podléhá turci v Rakousku užívají, které výsady v jejich ústředí místa s ní souhlasu.

Articolo separate C, all'articolo 18 del Trattato.

Era nei voti delle Alte Parti contraenti di dividere le comuni rendite doganali unicamente in proporzione delle loro popolazioni; per altra la rilevante differenza emersa dal calcolo sugli introiti conseguiti in antecedenza alle trattative nel Regno lombardo-veneto in confronto di quelli degli Stati danti e particolarmente di Modena, dove anche la sfavorevole configurazione del paese, marò l'estesa e frastagliata linea di confine, agiva svantaggiamento sui prodotti, non potendo di converire pel primo periodo tale maniera di ripartizione.

Continuandosi però la lega doganale dopo l'espira di tale primo periodo, vengono fin d'ora stabilite le seguenti condi-

Zvláštní článek C. k 18. ujednánímu článku.

Vysoké smlouvající se strany přály sobě, aby se společně celní příjmy vyhradily a jen v poměru lidnatosti dělily; a však pro znamenitý rozdíl mezi příjmy království Lomb.-Benátského a příjmy obou vojvodství zvlášť Modenská, jella se objevil a děliti oné doby, která vyjednávají to předcházele — kžto také nepřehlední početní země na příčinu rozličné přístavní linie hranicní příjmu bylo na úmysl, nebylo lze, usnářiti se o této splněti dělení již na první dobu.

Budeli ale celní jednotu po vyjití první doby trvati dále, ustanovuje se již nyní pro druhou a pro následující doby sjednocení

nici, relativemente al riparto delle comuni rendite doganali per secondo e per periodi successivi dell'unione stessa.

Nel secondo quadriennio della lega doganale verranno divisi i comuni redditi doganali tra il Regno lombardo-veneto e gli Stati ducali in proporzione delle relative popolazioni (in quote eguali per testa), con ciò per altro che la popolazione modenese venga calcolata solo per nove decimi della vera sua cifra. Nel terzo quadriennio e nei periodi quadriennali successivi la ripartizione avrà luogo in proporzione delle popolazioni relative (in quote eguali per testa) in modo che anche quella di Modena venga calcolata in tutta la sua interezza, senza più eccezione in qualsiasi caso.

Qualora prima o durante il secondo periodo della lega si estendesse la lega doganale austro-romana-parmigiana ad altri Stati italiani, e si convenisse di dividere con questi le comuni rendite doganali semplicemente in proporzione della popolazione sino a favore di Modena avrà luogo per tale secondo periodo, disinnescando o cessando così lo svantaggio che risulta dalla configurazione del confine, il riparto dei redditi, calcolata la popolazione nella sua reale cifra complessiva.

Lo stato della popolazione nei Ducati verrà rilevato nel secondo e nei successivi periodi attenendosi al sistema che vigerà allora nel Regno lombardo-veneto; eguana delle alte Parti contraenti assente però fin d'ora che i controllori di altra delle medesime prestano ispezione delle liste anagrafiche e dei relativi conteggi, e

celnlke strany rozdílmi společných příjmů celních toto:

V druhém čtyřletí jednoty celní bude se společně příjmy celní mezi královstvím Lomb.-Benátským a vojvodstvími dřííví v poměru k obyvatelstvu po stejných částech na každou hlavu a však tak, aby se jen desít desetin skutečného obyvatelstva Modenského počítalo. V třetím čtyřletí a v následujících dalších čtyřletích bude se dílení předešlé bráti v poměru k obyvatelstvu, počítaje stejnou část na každou hlavu a obyvatelstvo Modenského v celnosti avš, bez větší výjimky v kterém koli případě.

Pokdy před druhou dobou jednoty nebo v čas trvání jejího rakousko-romano-parmského jednoty celní na jiné státy vládní byla rozšířena a uzavřena se smlouda, aby se společně celní příjmy a sice prostě v poměru k obyvatelstvu dílily, bude se i k prospěchu Modenská jít v této době obývatelstvo jeho počítati dle skutečné celí strany, počítavši by se tím úplným škola, a počítavši hranic jeho vyčíslovací, zanesliti nebo zcela pomínati.

Stav obyvatelstva ve vojvodstvích v druhé a následujících dobách bude se vyhledávati podle toho systému, kterým toho čas bude míti platnost v království Lomb.-Benátském, a každá uzavírající se strana přivoluje jít nyní, že kontrolori ostatních stran mohou náležitosti do zastavení a zaplň, toho se týkajících a prohlášeje se,

si deklaruje prouti a dare gli schiarimenti che venissero in argomento richiesti.

Articolo separato D, all'articolo 19 del Trattato.

Le cifre dei milioni garantiti dal Governo Imperiale ai Governi Ducali all'articolo 19 del Trattato rimangono inalterate, ad onta delle condizioni consentite pel secondo e pel successivo periodi della lega doganale.

I presenti articoli separati avranno la stessa forza e valore come se fossero stati inseriti letteralmente nel Trattato di questo giorno. Essi saranno ratificati e le ratifiche saranno scambiate nel medesimo tempo.

Buol-Schauenstein n. p. Turubial n. p.
Euzengartner n. p. Ward n. p.

My viděvše a uvíděvše všechny články smlouvy této, a jeden každý zvlášť, prohláshujeme a osvědčujeme tímto, že je všechny schvalujeme a oblibujeme, příslibující slovem Našim císařsko-královským, že všechno, to, co v nich jest obsaženo, věrně dáme vykonati, anž dopustíme, aby se jim jakým koli spůsobem od občanů Našich na odpor jednalo.

Tomto na svědomí jsme se v této listině ratifikační vlastní rukou podepsali a pečeti Naši přitisknutí kázali.

Dáno v Našem císařském městě Vídai dne sedmého měsíce září roku lističho osmístého padesátého druhého, panování Našeho roku čtvrtého.

František Josef n. p.

Hrabě Buol-Schauenstein n. p.

Z vlastního nářezí Jeho csa. kr. apšlt. Veličenstva:

Ig. rytíř Lichmann z Palmrode n. p.
črtný a ministerský rada.

že chce dávatí všíduhá vyvřítlení ve věci, na něž bude požádán.

Zvláštní článok D. k smlouvěmu článku 19.

Číslo příjmu vojenských, jeliko vláda císařská v smlouvěmu článku 19. všíduhá vojenskýmu příjmu, neměla se ustanovením, strany doby druhé a následujících dob jednoty celá ustanovení.

Tyto zvláštní článkové mají též moc a platnosť, jako kdyby slova do slova v smlouvě dvojně byli bývali přijati. Oni budou zároveň ratifikováni a listiny ratifikační vyvěšeny.

Buol-Schauenstein n. p. Turubial n. p.
E. Euzengartner n. p. Ward n. p.

Prohlášení ministrů, učiněné dne 29. září 1832.

na přívěsnou úpravdu ústavy mezi Rakouskem a Bavorskem strany toho, jak má čestnictvo obepřít, když nakročíme na území kterýmkoli hranicemi zeměkrajů, předeš jít.

(Vydáno ve Vídni dne 29. září 1832) a král Bavorský prohlásil ministři stáješe září, jehož dí-
nem v Mnichově dne 21. srpna 1832).

Vlády císařská Rakouská a královská Bavorská usavřily se, že má býti obepřít-
nám čestnictvu pod jistými vřadnakami dovoleno, stihati uložence, když jsou na území,
do země druhého státu, jakoli i strany toho, že se málie v nebezpečnosti obě, v čas
povedal nebo při jiných událostech úrodných čestnictva utíkat, aby činele pomaz v zemi
státu druhého; a pročeť sjednotily jsou se vlády dotčené, obějke aby usavřeni toto
dále se provedlo, strany toho, jak se v oběji přitíná má předeš jít, v následující usta-
nově, v zeměře člínků pejtá:

Člíněk 1.

Takže v případech přechů, kdel a prodlíni nastání nebezpečnosti a kdel není
lišti o přestavpání nákoně čestník, povoleno býti má čestnictvu státu jednoho, stihati
uložence nebo jinou osobu, bezpečnosti veřejné nebezpečnou, když jsou na území, i plus
hranice zeměk do země státu druhého k tomu konci, aby bez vředkého udělování,
kterák by dávímá úpravy písemně povědalo, oznámilo ústně nepřítelímá úřadu be-
pečnosti nebo představovstvu obecnému, blízkím čestnickým nebo jiným orgánům, k
přikročení policijskému povolavja, co se přikdeho, a aby je vybillo, by předeš
vzali další postičné jednání úřadu.

Člíněk 2.

Orgány tyto bezpečnosti státu sousoedního málie čestnictvu jen vřadkem a zdrěle
se vředkého dalšího vlastně jedináč úředného, tehde dále dopravavati, když orgány
ti vřadně se to lidají a jest toho potřeba, aby stihav jistě byl povolen.

Člíněk 3.

Předeš břit v cizí země prohlédřivati v domě, nemá čestnictvo stihavti nikdy
práva. V přitíně té má se oběditi k představovnému místu, vysvěřile mu, jak se vše
má, a má jej vybilcovati, aby v přítomnosti jeho předeš vzal vřadaci, a pokud tento ne-
přjde, nemá nic jiného lišiti, než stihati sám osobě.

Člíněk 4.

Provděle, v cizí zemi postičného, nemá čestník nikdy přes hranice zeměk s se-
bou naspět vřed, ani tehde, kdyby jej byl potapř dřivo, než byl přitín k prověnu
stavoviti, nákrá provdnice takový má se pod opatřováním postičnýmí buď přikročenímu
úřadu nebo orgánům vřle (v čl. 1.) dotčeným v okrese, kde byl postičen, odřevati,

reklamací pak, až byla by jako, způsobem korespondence hledal mezi úřady soudními nebo policejními k vyšetřování porušených pravidel.

Článek 5.

Četník opatřil sobě má o tom, že v cizím státě zakročoval a jak to vypadlo, potvrzení hodnověrné, buď se má knize služební nebo přepisem protokola, by se o tom u svého velitele ve službě prokázal a mohl dáti na ruku, nebo dále dle úřadu postěhl.

Článek 6.

Četník nesmíe šlehati, aby byl osvobozen od odhývné se strany penzionáře úřadu celního, pokládá se však za to, že nebude odhýván tak, aby to bylo na ujmu jiné službě bezpečné.

Článek 7.

Žádá se v čas nebezpečnosti občan nebo poverený nebo jiné oddělení úřadu, jestli se přihodila na hranicích zemských, souzvedce na opatření ochrany, tehdy se má četníkovi jen k reklamaci toho kterého úřadu bezpečnosti státu celního, a když se to hra podstatně ujmá vlastní služby státu může, v plochu vypravení odebrati na místo, kde jest nebezpečnost, a postarati se pod rozkazy řídicího úřadu udržetli přiliciti má k ochraně majetnosti, jestli při takových příležitostech ve velké nebezpečnosti přichází a k ochraně veřejné bezpečnosti.

I o tomto kování služby má sobě četníkovi v knize služební potvrzení opatřiti.

Článek 8.

Aby se toho, nebo se uslovením tito dojíti má, snadněji dosáhlo, mají úřadové představení obywatelům obopatřených úkolem penzionářů ukázati, že toho vyhledává jejich vlastní prospěch, by četníkům státu souzvedce, provinilec stihajícím, a příkrobovníci dočlenění podle možnosti své zájmovosti byli, úřadům však a veřejným orgánům bezpečnosti má se to vysloviti na povinnosti úřadů.

Ku potvrzení toho vyhotovuje a vykonává tato prohlášení ministři se strany Rakouské náležející ministr domu a zahraničských vztahostí Jeho c. k. apošt. Veličenstva s tím vyhlášením, že se oběma vysokým úřadům vysloviti zachová právo, by svezka dočlenění uslovením po předcházející dromatizaci výpočtů mohly rozšíři, — a má se prohlášení toto na stejné prohlášení královské rakouské vyměnitli.

Nářízení, vydané od ministra zeměvzdělání a hornictví dne 9. října 1852.

Jináže se v obvodu náhorní úředí, kdy počne c. k. horní hejtmanskost v Chomutově úřední působiti.

Tělesoc se na nářízení, vydané dne 3. července t. r. (Zák. listů č. a Věstník vládní č. XLIII, č. 144), již bylo ustanoveno, že se má c. k. pronárodná hejtmanskost horní a Jáchimovských dole do Chomutova přemístiti, a okres úřední, c. k. pronárodná hornina komisařství Toplického přidělený, rozdělití. Již se nyní vědmo, že skutečně působení úřední c. k. pronárodná hejtmanskost horní v Chomutově, týkajíc se podkrají Jáchimovského, Kraslického a Kaduckého, kteříto podkrájové také až dosavad na byli na okres úřední přímo přidáni, počne od 15. října, co se však týče podkrají Mstoeckého a Žateckého, kteříto podkrájové nejsou na okres úřední teprv nově přímo přidáni, od 1. listopadu tohoto roka.

Thiersfeld n. p.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska LXII.

Vydána a zveřejněna ve vydání pouze německém dne 26. října 1853,
v tomto dvojitém vydání dne 27. listopadu 1853.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXII. Stück.

Angegeben und verordnet in der deutschen Allein-Ausgabe am 26. October 1853,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 27. November 1853.

Částka LXII.

Vydána a rozvolána ve vydání pouze německém dne 30. října 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 27. listopadu 1853.

206.

Instrukce k statutu o rezervě, vydaná dne 17. října 1852.

§. 1.

Podle nařízení Jeho Veličenstva, daného dne 31. března 1852, má statut o rezervě dne 1. listopadu 1852 vstoupiti ve skutek.

Konec rezervy, jelikož dle statutu toho nově bude uloženo, činili budou:

- a) ti vojáci, kteří koncem října 1851 kapitulaci již vystoupili, pak
- b) ti vojáci, kteří koncem října 1852 kapitulaci vystoupili a nebudou obětí dále a dobré vůle souditi, konečně
- c) ti lidé, kteří podle §§. 4. a 5. nařízení o rozpuštění obrany zeměské, vyhlášeného 31. března 1852 *) a obrany zeměské přijdou do rezervy.

Kapitulanti, kteří vystoupili koncem měsíce října 1850, a z vyřazení dalšího ustanovení o jich postinosti k obraně zeměské nebo k rezervě již byli propuštěni, přihlížeti se mají koncem nynějšího roku vojenského na upřímný a postinost této.

Ti však z lidí těchto, kteří se posud vedou ještě v účelném počtu vojska, mají býti třmá časem s listem propuštěním propuštěni, a tím způsobem uvolna ze zeměské vojenské vyvedeni.

Vojáci a vojska, v království Lombardsko-Benátském rekrutovaná, kteří zůstali všim, vstoupiti se mají jak nyní, tak i budoucím do rezervy, podle pronášení času služebního, jež se objevíli náležitě, propuštěnima dne 19. srpna 1848, účastnými stali.

Tím vojákům však, jež podlé náhony za trest uloženi byli delší nebo osmiletý čas služby, počne postinost k rezervě dvouletima teprve po projití delšího času služby.

§. 2.

Tím lidem, kteří podle svého přivedených ustanovení, od 1. listopadu 1852 uložena ještě v postinosti služební, anebo po tomto času v ní vstoupí, přihlížeti se má čas služební tím způsobem, že se uzná, kteří posledního prosince jistého roku

*) Nařízení se vyhlášené jest oznámeno nařízeními listem od 5. srpna 1850, č. 61. str. 234.

bude ve svazku vojenském, rok tento bude za úplný rok služební počítati, a že se tedy musí tento, když bude oznámit posledního prosince ještě v aktivní svazek vojenský náležeti, vyjímají případy zbraně, ze svazku tohoto do rezerva přechází, a po dvou-
plých letech a něho propustí.

§. 2.

Přezkoušení do rezerva má takto jíti předeš:

První : Ke konci října každého roku mají velkové voje a branci, které mají své vlastní sbory násohni, řádat od velitelů pododdělení svých oddáns die kanceláře l. konsignace těch lidí svého stáru efektívneho, kteří mají podle ustanovení statutu o rezervě koncem měsíce prosince téhož roku službu jíti do rezerva.

Konsignace tyto, k nimž velitelové vojí podobně konsignace lidí též třídy, ku sboru násohjeckých příleží, mají sborové vojenské, ještě mají své vlastní listovy násohni, na začátku listopada svému sboru násohjeckému odeslati, a to s konsignací seznamů, která má obsahovati toliko pododdělení a počet lidí, a každého pododdělení k přezkoušení do rezerva penzenzených; velitel sboru násohjeckého má ke konsignacím tímto podobně seznamy lidí, do jeho vlastního pododdělení násohjeckých, přidati a vše to pak i s přílohami kanceláři počtetu dodati, kteráže kancelář má s knih základních, ještě se u ní vedou, vyhledati, a dále tomu tak, „že minister, v každé konsignaci pododdělení jednotlivých jmenovaně, koncem měsíce prosince postíností svou službu v armádě aktivní vyplní, a že tedy spíšehas jest, aby přesněho bylo do rezerva;“ sledžiti, že tomu tak jest, má násoh tento s připomenutím svým strany těch osob, kteréž die vyhledáti jejich maň ještě nejsou spíšeho, aby byly do rezerva přesazeny, na konsignaci jedné každého pododdělení napsati, kanceláři ty od svých přebíhjeckých počtek konsignací vojenských dát potvrzení, v konsignaci seznamů od velitele voje vyžadované počet minister, k přezkoušení do rezerva skutečně spíšeho, upřesiti, a potom vše to vše veliteli sboru násohjeckého nejděle do konce listopada zavřěti.

Velitel sboru násohjeckého má veliteli svého voje ihned oznámiti minister, kteréž podle těchto připomenutí kanceláře k přesazeni do rezerva ještě není spíšeho, a nepřidati v příleži té žádná chyba na jevo, i ta, že seznamy od pododdělení podobně jsou dobře zřídány, a nebo velitel tento zařídí, aby se knihy násohjeckých pododdělení, jejich se týče, opravily, a osoky, ještě jsou k přesazeni do rezerva skutečně spíšeho, koncem prosince do seznamů opatřovaček a do reportů uvedly.

U vojí a branci, které nejsou žádných násohjeckých sborů násohjeckých, má velitel upraveni takové konsignaci svých pododdělení nové kanceláře počtetu hned sám spíšeho.

Totéž má se i státi u branci, jejich minister velkové není pravidelně ve násohjeckých pododdělení zadržena, ku př. u kobytárec, špitálů posádkových, komisí mantarských atd.

Při sboru povozních příslušejících se v příčině této velkovézeny zvlášť povoleno na samostatné sbory, a oddělení a těchto, kdežto se osoby na dovolence odpustitěni chovají v patrnosti, za jejich účelov náležitě.

Používání při prvním postavení rezervy, které ještě letos přijde předce, zvláště podle §. 1. k tomu ustanovení, ve 2 třídě se rozdělí, totiž v třídě těch, kteří se kapitalistů, koncem října 1894 vysloužili, takže 1 rok ustanoven, a v třídě těch, kteří koncem října 1892 vysloužili 2 léta v povinnosti rezervy ustanoven, pročež mají voje včelích a hraně díti uznány ode předepsané nejprve pro každou třída včelích náležitě, a má se též stráž lidí, kteří a počtu republikánských prvních přípravy občany uznání do rezervy přijdou, podle rozlišení jejich posavadního času služebního tímto způsobem rozděliti předce jiti.

§. 4.

Lidé k přetápení do rezervy ustanovení, kteří posud nebyli na dovolence odpustitěni a nejsou tedy listy odpustitěními opatřeni, musí se při přeměně na stavu místního příslu do rezervy odpuští, a s listy odpustitěními do míst, která si k pokrytu vysloužili, odejíti.

Odešliti tato dít se má v října každého roku, a používání lidí úto již dříve se musí určitě prohlásiti, že dále službu nechtějí, může, zastávají šarho podobně, náhrada za ně na starost, za jistý čas ustanovený, místo míti od toho dne, kteréhož podle pravidel a platů s šarho jejich společně vystoupí.

§. 5.

Kapitalistů vysloužili, kteří tímto způsobem v celém armádě koncem prosince každého roku a služebního stavu vojí a hraně byli vypočítáni, přejdou od 1. ledna roku nejprve příslu, následně na místo pokrytu jich, jak si byli zvolili, do rezervy toho sboru vojenského, nebo té hraně, a které v posledni době službu, a úřad náležitě nastavení ustanovený k tomu, aby rezervě choval v patrnosti, má je jakožto příslu do nich přijmouti.

§. 6.

Voje, které mají úřad náležitě, mají samy rezervy jednoho každého sboru v patrnosti chovati, a vojí a hraně včel, které nejsou šarho náležitě nastavení, obstarávají se mají samy velitelství vojí a hraně.

§. 7.

Formalí 11. Každý úřad takový má o celém svém rezervě včelí podle formalí 11. knihy náležitě.

V knihách těchto náležitě má se bedlivě šarho posud ve formalí 11. sborů a úřadů v rubrice „Přípomozati“ uznány včelí, jakožto se přívy, v §. 11. zákonu o rezervě včelích vojí vyhrazených, v předním popisu náležitě a uznány místo pokrytu udají; v rubrice pak „Odešliti a rezervy“ má se určitě, náležitě odhad způsobem byl určit, propustitěním po vyplnění povinností rezerv, nebo není tato v následku

propuštěním společem koncertace nebo jiným způsobem, přeložením do rezervy jiného voje anebo opět vstoupením do služby aktivní stá.

Paragraf III.

Kromě této knihy základem státi se mají záložní tercieany podle formuluje III., v nichž se má celé rezervy toho kterého sboru podle okresů verbovacích, v nichž vlastní jich rezervováni býjí, budoucně tím způsobem v patrnosti chovati, by se mohlo každé chvíli přepočítati a raport o něm učiniti.

K tomu konci má býti každý muž zasazen do knihy základní a do tercieany okresu verbovacího, jehož se týče, napáta, při vstoupení mužů, kteří se v okresu verbovacím místa pobytu jeho státna, z tercieany jednoho okresu verbovacího do tercieany druhého okresu přeneseni, když vše úplně a rezerva odejde, tato jak v tercieany tak i v knihách základních zaznamenána, při ženě se má cílem poslední, která osobu jeho znamená, v tercieany, v níž se a počta vypočítá, vykázanou, aby při podávání raportu o stavu rezervy mohl vše počítati.

§. 8.

Při jednotce provedou skladnou rezervu rezervučky, podle §. 4. instrukce pro skladnou zásobu k porození utváření, ve vlastních kůkách základních a tercieany, kdy přibýlí a odělí, a počten o nich úplně výtahy a knihy základní porození zenskému postovnímu komanda, na které se zasílá do knihy základní a do tercieany napří a v připomenutí, v knize základní obsaženou, pluk jednotky porození, z jeho rezervy rezervučky počítati.

U porození mají se 6 lidí, kteří a podobně někteří, jednotku zenskému postovnímu velitelství podrobeného, přijíjí do rezervy, a však v okresu jiného zenského postovního velitelství se zdrží, tak jak to u jednotky ustanovena, k tomuto velitelství převésti a do jeho vlastního rezervy přijmouti.

§. 9.

Aby se však vůbec nabylo přehledu o existenci rezervuček, a aby se vedení prací strany toho ohnělo na úřady politické a vojenské, ježto jsou místem, v nichž se zdrží, nejhláší, mají se rezervníci a velkové armády v patrnosti chovati i u komanda celých okresů verbovacích, v jeho okresu býjí a na kteréž se strany lidí těchto týčel povinnosti vnaďeť, jakž mají strany lidí na desubenzu odpuštěných.

K tomu konci mají čítí velkové prapory zásobu při přehledě, ježto jsou k vedení verbovacího okresního velitelství povolány, pak velitelstva pluku nypřevéř číselných a sbor vojenský v ústavně, kterému se snad budoucně dá vřítiti verbovací okresy velitelství, od rezisaru konkrépních jim podřízených krom knihy základní, v §. 6. pro celé rezervy vlastního sboru předepsané a tercieany k ní náležejících vřítí tě velitelství podobnou knihu základní díjících ve vlastním okresu rezervuček a celých pluků a branů.

vlastně sboru nejvyššího jí jsou, podle krajů, stálie, delegací nebo jiných podobných politických okresů úředních nebo míst, v nichž jest bydliště jednoho kandidáta, oddělení, pro jedno každý tento okres úřední nebo místo sestavených jich, v kterém obsazených býti má voj nebo bratři, k ježurání rezervy každý má náležeti, čeho karty rezervní, jako úřadu, jasně křivně a příjímání, koncování místa, okres a okres, kde se zdráje, zhotoviti, a seznamy tyto i s kartami rezervními dotčeným úřadům krajským, stáliekým, delegačním nebo jiným politickým, jichž se týče, pak magistrátům městským poslati; oširo mají a nich podle okresů výtaky s kartami rezervními k nim náležitými došati úředním okresním, tito pak podobným způsobem představeným občanům a tím nařizování, aby karty rezervní mohli, jichž se týče, dříve jim své v jazyku zemském poslati; tom, co v nich obsazeno jest, vydati, od nich naproti tomu pasy odpustiti přijati, a tyto pak úřadům okresním a magistrátům městským, jichž se týče, pod úřadem okresním postarati, zadati; tito mají je se seznamem úřadu krajským předložiti, úřad pak krajský přezkoušeti se, že jsou to skutečné pasy všech těch lidí, jichž mají pasy rezervní, má je i s konsignacími podle okresů sestavenými veškerým okresním volitelství oddělení, dle čehož se i svezbu dotčení magistrátům městským tak uschováti mají, jak toho žádají okolnosti.

§. 13.

Úřadové okresní, jakož i představení obcí, jsou to pro větší blízkosti nebo z jiných příčin od politického zemského úřadu nařizováni, jsou povinni, všeli o všech rezervních v okresu jejich se nabízejících, protokol, a vše ostatní podle obcí; v protokolu tomto má se každý rezervník podle rubrik v kartě rezervní rukou vyhledávajících přičísti, a seznam všech, kteří se s ním v jaké koli příčině stane, zveřejněti do něho naproti.

Podle všeli ustanovení větší náležitých lidí rezervník a místa, v kterém se zdráje, na krátký čas nebo na vždy bez výloži představeného obce ověra svého úřadu okresního odejti musí, tedy úřadové političtí, jichž uboženo, by protokol ten vedli, a také odpovídají, aby každý občan důležitou zápisu dáti mohli, kde se každý rezervník, který do okresu jejich náležeti, nebo který dříve k okresu tohoto příčinám byl, zdráje.

Archy třídní k protokolům rezervním, kolik jich potřebí, má politickým úřadům správně dáti se řízení zemské.

§. 14.

Rezervník osami a místa, v kterém se zdráje, a kterik v kartě rezervní jmenovitě jest, sňam odejti, lež na krátký čas na příčinou výloži nebo obyčejného obchodu, kromě toho vše jest téžto, když má úřad politický nebo policejní, jakož se týče, dá listinu povestiti, v kterik konance okresu veškerému potvrditi, že ji uznávají; on pak má se, když jest na cestě nebo na vandru, v každém místě, kde zůstane přes noc, u úřadu policejního nebo u klidky četnické přihlížeti.

Úřad četnický nebo policejní, kterýž způsobem tímto pasy povestiti nebo klidky vandruval vydává, má v nich zřetelně určiti, že ten, jakož se týče, jest rezervník toho

nebo onoho sboru vojenského, kterýž se pojmenovati má, a má listinu doleži komanda okresu verbálního, aby ji spolupodpsal a v knize nákladní zaznamenal; komanda tato má ji pak doleži úřadu okresnímu, kterýž ji rezervníkovi vydá a na ní mu kartu rezervní, kterouž má v rukou, odejme; karta tato má se, až rezervník se vrátí a pas si nasypě, u úřadu okresního uchováti.

Úřadové okresní jsou povinni, přihlížeti k tomu, aby se hláta k navrácení ustanovená zachovávala, a kdyby ji rezervník překročil, mají proti němu učiti předpisů občanských, vydaných v příčině povolování obyvatel, ježto bez dovolení odešli.

Úřadové policejní a světlé hlásky četnické, a kterých pozastav nebo vandrují rezervník povinen jest se ohlížeti, mají jmenovitě v těch místech, kde se po delší čas zdržeti má, k tomu dohlížeti, aby čas, k vandru nebo cestě na vyměřený, zachovával, a mají s tím, kdy rezervník takový přijde i kdy odejde, jakož i o místě, kam se dále obrátí nasypěti, nezrušené záznamy učiti, aby k detakčním strážím náležejícím vždy náležitou správu díti mohli.

Byli by rezervník takový v čas povolání na cestu nebo vandru na jiné cestě postaven, nežli na té, která vede k ustanova od něho na posedení úřadu policejní nebo četnické nejbližšímu místu, v kterém se dále zdržovati chce, tedy tam hodit záznamu ruten odejma, leč, že by mohl důležitě přilinky učiti, před předloží úřadu svůj záznam, v kterémto případě se má nové vyvolání ruten v listině jako pozastav poznamenati, a s tím oznáma úřadu policejnímu, kterýž byl poseden, jest v listině této ku záznamnému úřadu nejbližšímu místu doleže polýta instrukcí byl připověti, dále učiti, aby dle toho záznam svůj opravil.

Prošli již rezervníkovi čas cestu nebo vandru, má jej každý úřad politický nebo policejní hoditi nasypě do toho místa, kde se nejprvé zdržoval, leč že by tu byly důležitě přilinky, by se hládo na něho, aby mu byl čas cestu prodlužen, v kterémto případě to má, příkladě listinu pozastav, a toho úřadu učiniti, kterýž byl listinu tu vydal, rezervníkovi pak má mezi tím díti list, ježto se mu povoluje zde se zdržovati.

Taková prodlužení času pozastavého povoliti mohou jen ti úřadové okresní, do jejich okresu rezervník přirodně náleži.

Úřadové tito mají prodlužení takové v originální listině pozastav připověti, listinu tuto komanda okresu verbálního ku spolupodpsání a zaznamování učelati, a ji pak úřadu policejnímu nebo politickému, když na ni požádá, odeleati; krom toho mají prodlužení to i ve vlastním protokolu rezervnickém zaznamovati a díti s němu představenému té obce učiti, do kteréž rezervník náleži.

§. 15.

Chce-li rezervník a místa, v kterém se zdržuje, navždy odejiti, má dozvedati ježto úřad okresní při tom učes přede jiti podle předpisů, ježto v příčině té vydání jsou stráž obyvatelů civilních; v každém případě pak má povolání k přestávkování se v jeho karte rezervní a se záznam protokolu rezervnickém poznamenati, a kartu teprv, když ji byla komanda okresu verbálního spolu podpověla, rezervníkovi vydati.

§. 16.

Komanděři se rezervník a přijeli do špitálu vojenského, má se tam podle karty rezervník, kterou s sebou přinese, prezentovati, strana špitálská, která se mu tam dává, má se náležitě účtovat, čas, po který strany té požíval, v kartě rezervní poznamenati, a karta tato, když vychází ze špitálu, jemu opět vydati.

§. 17.

Jedním vládká strany povolání k vydávání majetnosti nějaké nebo k uzavření manželství od rezervníků, za kterých povolání se podle §. 11. statutu o rezervě žádati má, před se kriti mají komanda těch okresů velkovévů, v nichž rezervníci žijí, uzavřít pak, od velitelů pláčí nebo psápeří o tom učiněna, mají velitelové tyto úřadům, ježto za to žádají, sdělovati.

§. 18.

Zeměli rezervník v místě obyhojného psápeya svého, má představený obec list a částí jeho poslati představenému úřadu, tento upraví dle svého protokolu svůj, má jej poslati komanda okresu velkovévů, komanda pak ta, upravivši též knihu nákladů, tomu úřadu vojenskému, kterýž dle §. 6. povolán jest, by reserve velkovévů aboru chová v patronosti. Zeměli však rezervník takový na cestě nebo na vandru anebo ve špitále vojenském, má v osem případech úřad policejní, kterýž podle §. 14. povolán jest, aby k němu došel má, v případě tomto ale komanda špitálu vojenského, list částí i karta rezervní zeměliho odeslati komanda anebo okresu v obvodu, v jehož okres náleží to místo, kde se rezervník obyhojný udržoval.

§. 19.

Vydali se rezervník na cestu nebo na vandr bez dovolení, anebo překročili čas k cestě nebo k vandru jemu povolený, tehdy se má vypátrati a úřadu vojenskému k potrestání odevodati. Když však nemohi býti vypátrán, tedy buďli k tomu přikročeno, aby se to v nákladních knihách a protokolech rezervnických zaznamenalo.

§. 20.

V případech, v §§. 15., 17., 18. a 19., pak v závěrečném paragrafu instrukce této přivezených, jakž i v dalších případech, když se rezervník podle §. 25. statutu o rezervě mezi rezervníkem povinností jeho propustil maší, anebo když rezervník podle §§. 17. a 13. statutu o rezervě opět do aktívní služby vojenské nastupí, mají sobě komanda okresů velkovévů a úřadové okresní ihned obopisně dáti vědět, jak jednání vypadlo a jaké aněby se staly, komanda pak okresů velkovévů mají to kromě toho též obopisně zásobně oznáměti, ku kterým rezervník náleží, by všickni úřadové úto podle toho nákladní své knihy a protokoly upravili a tyto věci rezervník co možná nejvíce se srovnávaly.

§. 21.

Za přičiněnou propustěni rezervníků, kteří ku konci prázdnice plná 3 léta jsou v rezervě, kterážto propustěni podle §. 24. statutu o rezervě v čas psápeya každoročně tomto dobou bez dalšího nářezni předešl jsi má, mají oborové zásobně, a těch pak vojů a

Formulář V.

Koncem listopadu každého roku listy propustí, které jim vojenská zpráva velitelstva podle potřeby dání mají, všem mužům svého vlastního voje, kteří jich podle zákona mohou získati, podle formuláře V. vyhotoví, a zároveň s konsignací, která jim podle §. 3. této instrukce na příčinou vstupu do rezervy dvě lita dříve byla dodána a od dohlédávajícího policejního komisařiátu vojenského úřadu kanceláře voje toho patřena, tomu policejnímu komisařiátu vojenskému k potvrzení předložiti, kterému jsou k dohlédce přiloženy; když pak mužstvo tato ze základních knih a termiálů rezervních bude náležitě a počtu vypočítáno, mají ona velitelství jisti v běhu měsíce protince listy propustí podat velitelstvím okresů vojenských, jak to v §. 11. této instrukce předepsáno; velitelstva tato mají pak učiniti, aby se listy propustí v knihách základních zapisy, skrze úřady okresní nebo magistraty městské muštrov dodaly a karty rezervní úplně tak uzavřít vedly, jak to v příloze vydávání jich náleželo jest; též mají velitelstva tato za jisté zmaření karet těchto rezervních odpovídati. Jak obecním zásobám, velitelstvím vojí a ženám a velitelstvím okresů vojenských, tak i okresním úřadům policejním a obecním představeným přísluší na poručení se ukládati, aby listy propustí tak pečlivě a potaženo vydávali, aby každý ze stavu vojenského vystupující muž, mužské jisti v běhu měsíce ledna, propustí list svůj dostal do rukou.

§. 22.

Formulář VI.

Formulář VII.

Koncem února každého roku, do které doby musí býti mužstvo, které rezervní povinnosti již nadost učinilo, propuštěno, muštrov pak, jisti v předcházejícím roce aktivní službu vykonalo, do rezervy přeznameno, a le se to stalo, ve všech knihách základních poznamenané, mají úřadové vojevůdci, kteří jsou ustanoveni, aby rezerva svého vlastního sboru vojenského měli v pořádku, učiniti raport o stavu celého svého rezerva podle formuláře VI., velitelstva pak okresů vojenských kromě toho jisti raport o stavu všech v okresu jejich řídicích rezervních podle formuláře VII. a mají podati přepisy stejné náležitého raportu těchto náležitě až do 10. března k ministerstvu vojenskému, k představenému sobě vojenskému velitelství zprávnému a k velitelstvím vojí svých.

§. 23.

Jakož se strany vojenské brigady se převěřiti mají častěji v roce o tom, zda-li se knihy základní policejních jist, k tomu příslušných úřadů vojenských správně vedou, tak se mají také úřadové, úřadům okresním představeni, když se úřadové osoby náležející, o tom převěřiti, zda-li se správně vedou protokoly rezervní u úřadů okresních, ani je mají v realitních částech od jednotlivých úřadů okresních získati, a knihami náležitě, jisti se u velitelství okresů vojenských vedou, je porovnávati a dále, až shledají se jako, ihned v další jednání valů a je opraviti. Rovněž tak mají úřadové policejní, jisti se týče, k tomu shledati, aby se protokoly rezervní u obcí k tomu zvaných řídicích vedly, a podobajíc se od nich čim od činu a porovnávajíc se se svými vlastními protokoly, mají se o správnosti jich převěřiti, jakož se

mají i u ostatních obcí o tom předběžně spatřiti, zdá-li se rezervaci včdy v patrnosti chová, počítá-lie příležitostně třeba jenom ústní zpráva o tom.

§. 24.

Když se náhdi, aby se rezerva obecně svolala, oznámi velitelstvo okresu verboušho úřadem krajským místo a den, kterého se mají rezervaci všeliké zbraní, do okresu jeho příslušející, a kartami rezervoval pastavů. Svolají se ale jen rezervaci jistých sborů vojenských lástečně, mají velitelstva okresů verboušho úřadem krajským postati sdělení podlé okresů oznámy mašů, jichž se týče. Aby se o tom svolání všem rezervákům, jichž se týče, jistě vědomost dala, mají úřadové okresní, jímž to bylo od úřadů krajských oznámeno, dodat každému představenému obecnímu jmenovitě seznam rezerváků, kteří se mají svolati, a mají sobě dáti předložit správu, která se svolání vykonalo.

Zpráv takových mají také vyřiti úřadové političtí šástati od obcí městských, ježto nejsou pod okresními úřady političtými pastavny.

Porizností představených obecních při svolání rezerváků výběr jsou předepsány v §. 19. stavata o rezervě, a tato se jenom v příčině těch rezerváků, kteří jsou buď na čas na cestách nebo na vandru, a nejsou tedy ve svém stálem bydliči, ustanovuje, že mají tím, ježto jsou v tuzemsku, o tom, že jsou povoláni, úřadové okresní pomoci úřadů policejních a četnictva, tím pak, kteří jsou v cizemsku, úřadové krajiti co nejrychleji dáti věditi.

§. 25.

Jak při obecním tak i při svlátním svolání rezerva jistých sborů vojenských mají se rezervaci těch vojáků, kteří mají vlastnístavu z násobí, výběr dostaviti u šáchte, nejsou ale takové stavu v okresu verboušho, v kterém se zdráží, jako i rezervaci ostatních vojáků a brání, u velitelstva okresu verboušho toho místa, v kterém se obyčejně zdráží, osoby ale, které, majice pas nebo knížku vandrovou, nejsou přitomny, u nejbližšího velitelstva okresu verboušho.

Při obecním svolání rezerva ustanoví ministerium vojenství, ku kterým vojákům nebo bráním přiděliti se mají rezervaci od křesťanství a křesťanství, od sborů námořských a od četnictva, i od sborů vojenské policiejal stráže; velitelství pak okresů verboušho, u kterých se takové rezervaci dostaví, mají se podlé toho bedlivě spravovati.

§. 26.

Kdekoliv se rezervák dostaví, má se mu karta rezervní, pas nebo knížka vandrová odejmouti, on pak pokračovati a od polního šáchte prohlédnati.

Budeli při prohlédnati tento ke službě u toho druhu zbraní nebo u té brání, u které byl povolán, na spřesoběho sbědím, má se šácht obyčejně transportní cestou, a byv šle polního vřadím odšvem podštem, k záměstnému útvaru toho voje, k němuž náleží, a brání vlak, které nemají svlátních útavů násobních, k nejbližšímu oddělení té

braně odsloužit, kterážto braně dostala od představeného úřadu nařízení, kam jej má vstoupit.

Shledá se při lékařském prohlášení, že rezervník k službě u toho druhu úbranek, u kterého byl první, již není způsobilý, nebo že jest zcela k službě nespůsobilý, má jej velitelstvo náčelní nebo velitelstvo okresu verbálně bez předání představení nejdříve vojenské komisi superarbitrážní, kteráž jej pak, avšak se jí náleží o lékařském prohlášení srozuměti, a shledá, že rezervník ke službě toho druhu úbranek, u kterého byl první, jest způsobilý, podle jeho povahy úbranek buď ke službě při hraních nácteré, v čas války úbranek, a polníinvalidů státních, jako při roční masné, při špitáleckých polních, při povoznictvu transportním, při některém hmatovém postřelkovém, anebo jestli skutečně úplně nespůsobilý, se rovněž invalida klasifikovati. Rezervníkovi, ježto superarbitrážní komise takto za nespůsobilého ke službě vojenské, tedy se rovněž invalida prohlásila, má se karta rezervní, pas cestovní nebo knížka vstupu, do kterýchžto spisů se má náležet komisi superarbitrážní, ode všech částí komise podepsány, napsány, vydány a rezervník ten ihned zase k předchozí službě své nazpět odsloužit, potom ale co nejdříve možná s listem doporučeným lidem propasti.

Touto účinou budí při částečném stažení rezerva jednotlivých sborů vojenských a úlení rezervníky, ježto komise superarbitrážní rozhodla za způsobilé k službě u předchozího voje, celou ale za způsobilé k nějaké menší službě v armádě. Byloť ale nařízeno obecně avolání rezerva, masají se i ti rezervníci, kteří byli jen k menším toliko službám v armádě za způsobilé prohlášení, postřelci a lidé, až se rozhodne, kam mají býti přiděleni.

§. 27.

Při obecném svolání rezerva mají vojenská velitelství oznámit o to pěti dny, aby se v okres jejich sídla tak superarbitrážních komisí, by rezervníci jednoho každého okresu verbálně, k superarbitrážní ustanovení, tam nezašli dále nežli 5 příchů podobě činných.

Kde kolonice a parní ležé komandžáci usazují, mají se lidé títo po nich samy a tam doprovázeti.

Superarbitrážní komise náčelní mají, nejsou v místě, kde jest vojenská velitelství oznámit, a 1 generála, 1 polního vojenského komisaře a 1 plukovního lékaře, a jsou pozemky, seznamy rezervníků, se rovněž invalidy od nich usazujících a proto hned zase propustěných, jakož i seznamy všech rezervníků, kteří byli jenom ještě za způsobilé k menším službám v armádě kvalifikováni a až do dalšího přidělení k velitelství okresů verbálně nazpět poslati, ježto téhož dne, kterého se klasifikace učinila, oznámit vojenskému velitelství představiteli a tomu sboru náčelnímu nebo tomu velitelství okresu verbálně, kterýž osoby ty k superarbitrážní představiteli, dáti vědět, jak byli klasifikováni.

Vojenská velitelství oznámit, ku kterýmž se takové seznamy superarbitrováných rezervníků dostanou, mají podle nařízení, ježto jim ministerium vojenský máti tím o tom dá, masají se v jejich okresě má sídla polních nemocnic, diví transportních nebo ji-

ných společen, jakob i podle své malomoci o tom, množili toho u podléhajících ústředí v jejich vlastním okrese počítala, nalíčili, jak se mají položivatelské rezervy rozdělit a jak co se týče účtu, tak i svých lidí, o kterých se shledalo, že jsou reálně invalidní, úřadům podle §. 4. k tomu ustanoveným, aby reserve každého voje a každé hranice chovali v patrnosti, dávali vědět, jak malotro toto byla klasifikována a dále rozdělila.

§. 28.

Úřadové útu mají těchto, když se položivatelské rozdílí, nebo když se u vyřídlo nafižaci podle §. 22. statutu o rezervě lidé k službě spěšovali z vlastního reserva k jiným vojím odvádějí, lidé tyto k tomu voji nebo k té hranici, ku které přibíhají, náležitě dopraviti a učiniti, aby se knihy zákuchů u velitelství okresů verbovních, u úřadů okresních a u obcí, v jejich okrese povad lidí, vedeno, opravily.

§. 29.

Karty rezervní, pasy početní a knížky vandrovní rezervníků cizích k službě povolanců a podržanců má sbor národní a velitelství okresů verbovních, u kterých rezervníci tito byli prezentováni, úřadu, který podle §. 6. ustanoven jest, aby vlastní reserve choval v patrnosti, odnáti, náležitě pak shrovné národní mají spisy ty u sebe uchováti, až se po navrátní míra a zase propaštění rezervníků ukáže, majiti se tím lidem, kteří a pasy odpaštění do okresů verbovních onoho místa, v kterém se řídné odčítávali, naxpít polosa, mají opět vydati, zachovávaie při tom spěšoku v §. 12. předpovědného, nebo máti se lidem tlato, když byli mezi tím povianost rezervní vykonali, listi propaštění udělit.

§. 30.

Když při okresním nebo čístečném svolání reserva prošla lhůta čístečnická, v §. 20. statutu o rezervě ustanovená, majíce úřadové vojenská, na které náleží, by driceli reserva své v patrnosti, po osobách, o nichž až do té chvíle nebyli dostali vědomostí, že se dostavily, cestou úřední náležitě vyzpívaví, a selsku představenému vojenskému velitelství zemskému, jakob i ministerium vojenské, raport o tom podají.

Bach n. p. Coorlich n. p.

F o r m u l á ř e.

Formulář II.**K n i h a z á k l a d n í,**

ježto v sobě obsahuje listy, k rezervě (skoru vojenského N. N.) přiložené.

Příponoucí. Nápě tato má v katalozi nákladních, kterých kolektorů skoru vojenských a rezervních
jejich vojů a krasů, v okrese jich vyznamenání. Újůž, vedou, názi káže.

K n i h a z á k l a d n í,

ježto obsahuje v sobě rezervky pluku N. N. atd., kteří žijí v okrese vyznamenání pláhu
pluku N. N.

Nápě ten má se vztáží napati se první skoru kážého nážka, který se pro nážký pluk nebo nážko-
vou krasů vztáží vede.

Číslo	Vedoucí učitel státních pedagogických ústředí	Škola	Jméno a příjmení	Adresa	Kde se narodil			Forma	Stav
					Město	Kraj	Okres		

Pr. Když se učitel k státnímu zkoušení přihlásí, vyvede jej se příjmením tímto, a na každé z stran svého učitelství se uvede jeho celé jméno (s příjmením) a místo narození, aby se do nich také mohl vyjisti učitel.

Příloha

1. V knihách učitelství, které se na přílohu drží v pořadí celého učitelstva státního zkoušení, mají být uvedeny všechny údaje o učitelích, kteří se přihlásili k státnímu zkoušení učitelství, a mají se podle ročníků těchto zkoušení, lež se do nich v úplnosti uvede příloha k p. 102.

Nummer	Ursache - Abtheilung, bei welcher der Steuer unterliegt dieser Ort	Ortsteil	T a u f und B e i t r ä g e	Gebäude.				Profession	Staat
				Stamm	Ort	Stück	Grund		

18. Kein Grund der vom Gebrauche bestimmter Steuern bilden die hier beigefügten Bemerkungen weg, und es sind auf jeder der zwei Seiten eines Regens selbst dem Kopfe nicht gleichwohl von einander aufwärts Querlinien vom Eintrage des so vieler Mann abzulesen.

I

A n m e r k u n g e n.

1. In jenen Grundstücken, welche zur Rechtsabtheilung des ganzen eigenen Steuerbestandes geführt werden, haben die Nummern der durch eingetragenen Leute alle Jahre von 1 anzufragen, bis zum Schluss desselben in ordentlicher Ordnung fortzuführen, und sind durch die unter jeder in Form eines Bruchens letztendlich Jahreszahl nach den Jahrgängen zu unterscheiden, z. B. 1/100.

Formulář III.

Z rezervníků k vlastním rezervám pěšího pluku N. N. příslušejících říjí v okresu
verbovacím

pěšího pluku N. N. číslo. . .

První řada a roka, kdy vstoupil	Číslo	Jméno a příjmení	První rok rezervní služby do konce roka	Průběh nemocnosti, kterak a d e j í	První ročník
$\frac{1}{1933}$	Kapal	Antonín Otáhal	1933	Koncem r. 1933 byl propuštěn	1
$\frac{191}{1934}$	Třávník	Josef Týček	1934	Byl 18. března 1934 do verbovacího okresu při pluku N. N. přistoupen podle konsp. 35 st. r. 1934.	1

Formulář IV.

Stav rezervy (u sboru vojenského nebo branné).

Číslo osoby v příslušné knize.

Karta rezervní svědčící

(Číslo ve věci)	číslo	jméno a příjmení rezervníka.	
narodením	roku	v místě	
oboru		knaji	státi
odbornosti		oboru	svědčící
Kterýž k tomu roku vstoupil jest do rezervy (to se vyplí jmenem sboru vojenského), v němž			
povolen jest, kromě toho by byl povolen do služby státní, až do konce měsíce prosince			
roku státní, odkdy první státní svaz od (to se vyplí datem, kdy byl povolán) a (to se			
se počítá státní, a kterýž rezervník byl státní).			
Tatož rezervník (svědčící jméno) (jméno a příjmení jeho)			
kterýž má být v místě		v státi	
v oboru		v knaji	
svědčící, aby se v něm odvolával, státní se mu povolává, aby prováděl v množství na druhé			
straně státní, kromě zastupování a tudíž k státní službě povolán, jmenovitě			
na dne a na ustanovením místě (to se k němu dává).			

(Pozn.) **Št** to je (to se počítá šet toho datem státního nebo jiného sboru, pokud přísluší vstoupit karte rezervní).

Dáno v

dne

(Podpis velitele).

(Na druhé straně)

N a u č e n í.

Karte této míj rezervních svědčících ustanoveny a vydány se jí při každé kontrole osobní.

Reservník má se a může, v kterémkoliv obzoru státní jest mu karte rezervní jmenovitě, vyřazuje se by státní službu na krátký čas na příkaz úřadu, nebo obyčejného státní, jen takto volání, když mu státní příkaz nebo povolání do služeb státní, až volání oboru vojenského sboru státního ustanovením povolání, a se se má, když bude na místě nebo na svazu, v kterém místě jeho bude přes své, a povolání státní a v místě státní službu.

Když se rezervník a osoby od osob, má být povolán a toho státní státní, který mu se byl vydán, příkaz od osoby se má zaplati karte rezervní. Navzdor tomu by se počítá státní službu, když státní povolání k povolání státní.

Reservník příkaz ve všech třech k osobě měl vojenského — v obzoru státního povolání přímých se karte své, když bude státní státní, k osobě státní.

Aby se rezervníka osobní vydal (jméno státní, které má a osoba státní, a aby se rezervník měl státní, příkaz jest povolání od toho vojenského státní, který mu se byl měl státní, když byl ve státní službu.

Reservník bude k službě své zaplati příkaz ve státní službu, když bude se státní státní státní, musí ale v tom případě se celý ten čas, pokud povolání jeho rezervní státní, v státní státní službu.

Reservník má se dle toho státní se dobrovolně svazu povolání, a má při tom se státní, vyřadí se sboru vojenského, k kterému státní jest, až pokud příkaz povolání k oboru státní.

V případě povolání na službu rezervníka přímých, státní, aby byl příkaz do vojenského státního státní.

Reservník, který při státní nebo státní státní rezervu má se k státnímu povolání své státní povolání povolání, když povolání, a pokud by povolání ten státní přes k osobě, bude a se státní státní jako v státní.

Kraj listu propustního bude označen některými vojenskými znameními.

Formulář W.

Vej nebo hranic

(Míst označí)

Číslo protokolu
Číslo osoby

List propustní.

Kaprl. N. N. narozen roku . . . v místě . . . staven . . . kraji . . . semi . . .
v staven verbeřením příjma příjma . . . čísla . . . náboženství . . . staven . .
živnosti . . . sídli . . . u . . . čísla . . . náboženství . . . dal se sprostím, čísla, kaprl,
pak v rezervě po . . . moudr tím byli místo náboženství, staveny byly po . . . (míst,
náboženství, příjma) byl při příjma náboženství . . . čísla v síle živnosti a byl pro svou náboženství v síle
v . . . (Míst a čísla) vyznačen.

(Tento kaprl má právo, navštívit staven náboženství . . . stavy . . .)

Povolení kaprl N. N. povolení hranic náboženství předepsané čísla staven
voják útěk náboženství náboženství, propustil se staven k staven jako náboženství náboženství vojens-
ského a prohlásil se za tento listina propustní na útěk náboženství od čísla, jak
kdy povolení povolení hranic.

(Někdo povolení, nyní propustil kaprl náboženství pro staven náboženství staven,
aby byl náboženství náboženství příjma, náboženství náboženství náboženství k tomu die
předepsané náboženství.)

Všude se dána propustil náboženství kaprl N. N. listina náboženství náboženství náboženství
náboženství, a listina náboženství, aby se náboženství, pakli by náboženství, die náboženství náboženství náboženství
náboženství náboženství.)

. dne . . . 19 . . .
(Míst označí)

Míst v. br. společenství Tělověsta
(Míst v. br. společenství Tělověsta)

(Kdo náboženství vojenská živnosti)
Ze rezervního náboženství povolení hranic
náboženství náboženství náboženství, náboženství náboženství náboženství
a tím náboženství, náboženství . . . u příjma
. . . u příjma bude vyznačen.

Míst v. br. náboženství voj. náboženství v .
dne . . . 19 . . .

N. N.
(Míst označí) náboženství vojenská živnosti.

Formulář VI.

Přík N. N.

R A P O R T**a stavu vlastního majetku rezervního koncernu úsada**

Pojmennými skupinami stávků vztahujících se k nim, v kterých se nalézá odloha.	Množství do rezerv	Kapitál	Výsledek	Správa a jiné	Dobromy
Přík p. H. L. I. v úsadě					
N. N. v úsadě					
N. N. v úsadě					
a tak dále					
Dobromy					

Sign.

Částka LXIII.

Vydána a rozeslána dne 27. října 1852.

207.

Smlouva státní mezi Rakouskem a Nizozemskem, uzavřená
dne 28. srpna 1852,

v příloze chopotného vydávání sločinečů.

My František Josef První,
z boží milosti císař Rakouský;král Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Dolnatský, Chorvatský,
Slavonský, Hallýský, Vladimírský a Ilýrský; arcivojvoda Rakouský;
velkovojvoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský,
Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velko-
kníže Sedmihradský; markrabě Moravský; hrabě Habsburský a Tyrol-
ský a t. d. a t. d.Védome činíme a vysvětlujeme tímto všem a jednému každému,
kromě na tom záležitosti:Pauševadě mezi plnomocníkem Naším a plnomocníkem Jeho Veli-
čenstva krále Nizozemského dne 28. měsíce srpna roku 1852 v Hágu
učiněna a podepsána jest smlouva a chopotné vydávání sločinečů, ježto
takto zní:

Převodní text.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche
etSa Majesté le Roi des Pays-Bas,
ayant jugé utile de régler par une conven-
tion, l'extradition de malfaiteurs, respec-
tivement à la législation des deux Pays

Překlad.

Jeho Veličenstva Císař Rakouský
aJeho Veličenstva král Nizozemský
uzavli na dobrú, aby se chopotné vydávali
sločinečů v zvrátnosti se zločinectvím
obem státi úmlouu uspořádala a upotřebila

respectifs, ont mis à cet effet de Leurs pléins pouvoirs savoir :

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, le Baron Antoine de Dablhoff-Dier, Commandeur du nombre de l'Ordre Royal et distingué de Charles III. d'Espagne, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à la Cour des Pays-Bas; — et

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le Sieur Herman van Sandbreeck, Chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais, Grand-Croix de l'Ordre de l'Étoile Polaire, de Suède, — de l'Ordre du Sauveur, de la Grèce, — de l'Ordre des Saints Maurice et Lazare, de Sardaigne, — de l'Ordre de Léopold, de Belgique, — de l'Ordre national de la Légion d'honneur, — de l'Ordre de l'Aigle rouge de Prusse, — et de l'Ordre de Charles III. d'Espagne, — Son Ministre des Affaires étrangères;

lesquels, après s'être communiqué leurs pléins pouvoirs respectifs, sont convenus des Articles suivants :

Article 1.

Les Gouvernements Autrichien et Néerlandais s'engagent à se livrer réciproquement, à la demande de l'autre partie, à l'exception de Leurs nationaux, les individus condamnés, mis en état d'accusation, ou contre lesquels une ordonnance de poursuite, avec mandat d'arrêt, est prononcée par le juge de celui des deux États, qui réclame l'extradition.

Sont compris, quant à l'application de cette convention, dans la dénomination de nationaux, les étrangers, qui, selon les lois du pays auquel l'extradition est demandée, sont assimilés aux nationaux,

k tomu konci Sýjn plomocenství, a síce :

Jeho Veličenstvo Císá Rakouský; svobodného pána Antonia v Dablihoff-Diera, komanděra ze slavného řádu španělského královského řádu Karla III. Španělského, Jeho Veličenstva nímaloúslušného vyslanec a uplomonenství ministra a královského dvora Nizozemského; a

Jeho Veličenstvo král Nizozemský pana Hermana van Sandbreecka, rytíře nizozemského řádu lva, velkokřížníka švédského řádu královského polární, českého řádu spásitelova, sardinského řádu sv. Maurice a Lazara, belgického řádu Leopoldova, nizozedského řádu šermácké legie, pruského řádu červeného orla, a řádu Karla III. Španělského, Jeho Veličenstva ministra náležitosti zahraničních — křídlaté plomocenství, propůjčené sobě oboplně plomocenství své a následující články se uzavřeli :

Článek 1.

Vláda Rakouská a vláda Nizozemská uzavřely se, že sobě k službě druhé strany — vyjmouje své vlastní příslušníky státní, — ty osoby vnitřně nebo vydivené, kteréž od soudce toho státní, kterýž se vydání jich žádá, buď jsou odsouzeny nebo v stáhlavanném díny, nebo na které soudce ten státní trestal s rozkazem zatýkacím náhlí.

Pod jménem vlastních příslušníků státních rozumí se, co se týče útlivání útlivy této, i ti cizozemci, kteří podle národné té země, ku kteréž ils služba se vydání, domácího postavení jsou na rovné, jakž

ainsi que les étrangers qui se sont établis dans le pays, et après s'être mariés à une femme du pays, est un ou plusieurs enfants de ce mariage nés dans le pays.

Article 2.

L'extradition n'aura lieu que pour les crimes ou délits suivants:

1. Homicide volontaire, y compris assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide;

2. viol;

3. incendie;

4. faux en écriture publique et privée, y compris la contrefaçon ou falsification de billets de banque, de papier-monnaie et d'effets publics;

5. fabrication de fausses monnaies, altération de monnaie et émission, avec connaissance, de fausses monnaies;

6. faux mariage;

7. vol, commis avec violence ou d'autres circonstances aggravantes, escroquerie, concussion, corruption de fonctionnaires publics, construction ou détournement, commis par des dépositaires ou comptables publics;

8. banqueroute frauduleuse.

Cette extradition n'aura lieu, que lorsque le crime ou délit aura été commis sur le territoire de l'État, par lequel la demande d'extradition est faite, à l'exception des crimes et délits, mentionnés aux N°s 4 et 5 ci-dessus, pour lesquels l'extradition peut être réclamée en tout cas par l'État contre les lois duquel le crime ou

i tí zločinem, kteří se v něm usadili a v manželství s osobou té země mají jedno nebo více dětí v něm narozených.

Článek 2.

Vydáván bude máti místo jenom pro následující zločiny a přečiny:

1. Pro zámýslé zabití, (vrubů) zejména v ně i vrubů úkladem, otrávení, zneřádné rodičů a zneřádné dítěte;

2. pro násilné unáhleno;

3. pro škálení;

4. pro falšování veřejných a soukromých listin, zejména v ně i napodobování nebo falšování bankovek, peněz papírových a veřejných papírů úředních.

5. pro falšování mincovní, falšování mince a vědomé vydávání mince falšované.

6. pro falšování svědectví před soudem vydání a falšování předsů, před soudem učiněnou.

7. pro krádež, násilné nebo v jiných přitěžujících okolnostech vykonanou, podvod, vydírání ze strany veřejných úředníků, uplácení jich, zadržování něčeho na zechu nebo sponožování něčeho skrze veřejné úředníky depositů a účtů;

8. pro podvodný bankrot.

Vydán tato bude máti místo jenom tehda, když zločin nebo přečin spáchán byl v tom státě, který na vydání žádá, výjimečně zločiny a přečiny, uvedeny pod č. 4. a 5. jmenovaně, na přičiněních kterých bude mezi vládý ten stát na vydání žádá, proti jehod zákazům zločinů nebo přečinů byl spáchán, pod ten výjimkou, že čia pro-

dělit sera été commis, pourvu qu'il ne soit pas commis sur le territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée.

Article 3.

L'extradition n'aura pas lieu, lorsque la demande en sera motivée par le même crime ou délit, pour lequel l'individu réclamé subit ou a déjà subi la peine, dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Si l'individu réclamé est poursuivi, ou se trouve détenu, pour un autre crime ou délit, commis contre les lois du pays, auquel l'extradition est demandée, son extradition sera différée jusqu'à ce qu'il soit acquitté ou absous, ou qu'il ait subi sa peine. Il en est de même lorsque l'individu réclamé est détenu pour dettes, ou verta d'une condamnation, antérieure à la demande d'extradition.

Article 4.

L'extradition ne pourra avoir lieu, si la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays, auquel l'extradition est demandée.

Article 5.

L'extradition sera demandée par la voie diplomatique et ne sera accordée que sur la production de l'original, ou d'une expédition authentique du jugement, ou de l'arrêt de condamnation ou de mise en accusation, ou de l'ordonnance de poursuite avec mandat d'arrêt, délivrée dans les for-

malenmi nebýl vykonán v tom státě, kterýž se na vydání žádá.

Článek 3.

Vydání nemá míti místa, když se žádá za ně někdo na trest zločinu nebo přečinu, pro který osoba napřít žádaná v zemi, která se na vydání žádá, právě jest v trestání nebo již trest vysetla.

Stihá se osoba napřít žádaná pro jiný zločin nebo přečin proti zákonům té země, která se na vydání žádá, nebo jestli zatčena, uvězni se dříve, až bude buď propuštěna nebo za nevinnou prohlášena nebo až trest svůj vysetí. Totéž má místa, když osoba napřít žádaná v následku odsouzení, kterým se stále dříve, než bylo na vydání žádáno, pro dluhy jest zatčena.

Článek 4.

Vydání nebude moči míti místa, když podle zákonů té země, která se vydání byla žádána, žaloba nebo trest promlčením pomineuly.

Článek 5.

Za vydání žádá se cestou diplomatickou a prováz se jen tehda, když se předloží original nebo věrou opatřený přepis zápisu, jímž osoba byla odsouzena nebo v obžalovaném díne, nebo uzavření rozkusem satykacim učiněni, že se má osoba trestně stihati, kterakto soudni uzámeni

nes proscriben par la législation du Gouvernement qui fait la demande, et exprimant le crime ou délit, dont il s'agit, et la disposition pénale, qui lui est applicable.

Article 6.

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu, dont l'extradition aura été accordée, resteront à la charge de chacun des deux Etats, dans les limites de leurs territoires respectifs.

Les frais de transport par le territoire des Etats intermédiaires seront à la charge de l'Etat réclamant.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extraditer sera conduit au port que désignera l'agent diplomatique ou consulaire, accrédité par le Gouvernement réclamant, aux frais duquel il sera embarqué.

Article 7.

Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale, un des Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins, domiciliés dans l'autre Etat, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par le voie diplomatique, et il y sera donné suite, en observant les lois du pays, où les témoins seront invités à comparaître.

Les Gouvernements respectifs renoncet de part et d'autre à toute réclamation, par rapport à la restitution des frais, qui en résulteront.

Article 8.

Si, dans une cause pénale, la comparution personnelle d'un témoin dans l'autre

však v té formě vyhovetvona býti mají, kterouž náleževoré uznáti na vydání žádající předpínají a kteráž v sobě obsahují nejvra zločin nebo přečin, o nížž jsou činiti, neboli i ustanovení trestu, kteráž se na něj vatahuje.

Článek 6.

Náklad na zatčení, výhledu a další dopravní osady, kterouž vydání bylo povoleno, ponese každý z obou států v mezích uznání jednoho každého.

Náklad na dopravu skrze země mezi tím ležící má nésti ten stát, který žádá na vydání.

Pakdy se vidělo přehodnější býti doposvování se moři, postarav se osoba, ježto se má vydati, do toho přístavu, kterýž pojmenuje slova opatřeny jednatel diplomatický nebo konzulární toho státu, který na vydání žádá, kteréhožto státu nákladem se osoba ta na tož dopraví.

Článek 7.

Má-li ta neb ona vláda v káhu řízení trestního na potřebné slyšení svědků, ježto byli v druhém státě, má se na ně dopisem soudním vstoupit diplomatickou žádostí, a dožadují tato má se, lečto náležá té uznáti, kdo má svědků býti slyšen, ve skutek uváditi.

Obě vlády, vadivají se obopojně práva, žádosti náležují na náklady z toho jim vznikli.

Článek 8.

Budeli toho v řízení trestním potřebu, nebo byli by si toho žádati, aby svědek

pays est nécessaire ou désiré, son Gouvernement l'engagera à se rendre à l'ambassade, qui lui sera faite, et, en cas de consentement, il lui sera accordé des frais de voyage et de séjour, d'après les tarifs et règlements en vigueur dans le pays, où l'audition devra avoir lieu.

Article 9.

Lorsque dans une cause pénale, la confrontation de criminels, détenus dans l'un des Etats, ou bien la communication de pièces de conviction ou de documents, se trouvent entre les mains des autorités de l'autre pays, sera jugée utile ou nécessaire, la demande en sera faite par la voie diplomatique, et l'on y donnera suite, en tant qu'il n'y ait pas de considérations spéciales qui s'y opposent, et sous l'obligation de renvoyer les criminels et les pièces.

Les Gouvernements respectifs renouent de part et d'autre, à toute réclamation de frais, résultant du transport et du renvoi des criminels à confronter dans les limites de leurs territoires et de l'envoi et de la restitution des pièces et documents.

Article 10.

Toutes les pièces et documents à échanger en vertu de cette convention, peuvent être rédigés, selon la convenance des parties, ou en français ou en allemand ou en russe (en caractères latins).

Article 11.

Par les stipulations ci-dessus, il est adhéré aux lois des deux pays, qui ont eu pour objet de régler la marche régulière de l'extradition.

osobně k soudu v druhé zemi přijel, vyhledá jej vláda jeho, aby oběděl, k němu učiněnému, zašle učiněná listiny k tomu příslušné, nahradí se na ústavy cestovní a zdravotní podle tarifů a ustanovení národních v té zemi, kde má být vyhledán, placením majitelů.

Článek 9.

Smlouvali se při uzavírání této smlouvy, že by bylo prospěšné nebo potřebné, aby se předtím se vzala konfrontace zločinců, kteří se v druhé zemi chovají ve vězení, nebo aby se propůjčily průvody osob listiny, ježto do rukou druhé země druhé, podobně se na to cestou diplomatickou k žádosti té země se žádost, pokud vzhledem k okolnostem nebude tomu na odpor a proti tomu, že se zločinci i spisy podleho napřít.

Obě vlády vyjednávají se ohledně přímé žádosti náhrady za náklady, ježto deprevacím a náhradou zločinců konfrontovaných v mezích země svých a na odškodnění a navrácení spásů a listin byly společnosti.

Článek 10.

Spisy a listiny věšelé, ježto se podle ustanovení tohoto mají vyměňovati, mohou podle libosti mluvčích se stran sepsány býti francouzsky, ruskou nebo německy (písmem latinským).

Článek 11.

Ustanovení výše došlejšími přistupuje se k těm zákonům obou zemí, kterých ustanovují nebo budou ustanovovati, kterak se při vyhledávání zločinců hledat má předce jít.

Article 12.

La présente Convention ne sera exécutoire que 20 jours après sa publication dans les formes prescrites par les lois des deux Pays.

Elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après qu'elle aura été dénoncée de la part de l'un des deux Gouvernements.

Elle sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées dans le délai de six semaines ou plutôt, si faire se peut.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à la Haye, le vingt-huitième jour du mois d'Août de l'an de grâce mil-neuf-cent-cinquante-deux.

(L. S.) *Buchhoff* n. p. (L. S.) *v. Schauenstein* n. p.

My vidělice a uvědělice članky smlouvy této, vyznačujeme a prohlá-
šujeme, že je všechny a jeden každý z nich schvalujeme a potvrzujeme,
přislibujíce slovem Našim císařsko-královským, že všechno, co v nich
jest obsaženo, věrně vykonati dáme.

Tomu na svědění jsme se v listu tomto schvalováním vlastní rukou
podepsali a přitisknutím pečeti Naší císařsko-královské potvrditi jsme jej
kázali.

Dáno v císařském městě Našem Vídni dne 9. měsíce září roku tisí-
ciho osmístého padesátého druhého, panování Našeho roku čtvrtého.

František Josef n. p.

Hrabě Buol-Schauenstein n. p.

Z vlastního nářezí Jeho cí. kr. apošt. Veličenstva:

J. Vesque z Püttlingen n. p.

d. k. český a rakouský rada.

Článek 12.

Úmluva tato nabude moci teprv 20tého dne po tom, když bude ve smloubě, v ná-
konech obou zemí předepsaně, vyhlášena.

Ona potrvá platnou avšak šest měsíců
dále po výpovědi, od jedné nebo druhé
vlády učiněné.

Ona bude ratifikována a ratifikace se
v 6 nedělích, nebo buďeli možná ještě dříve
vymění.

Tomu na svědění podepsali se v ní
obopadně plnomocníci a přítiskli k ní pe-
četi své.

Stalo se v Haagu dne 28. srpna léta
Páně tisícého osmístého padesátého dru-
hého.

(L. S.) *Buchhoff* n. p. (L. S.) *v. Schauenstein* n. p.

208.

Vyšešení, vydané od ministerium práv dne 18. října 1852.

Jinako se v oznámení uvádí, kdy vejden ve skutek noví e. k. soudové prozatímni ve velkokrakulstetěi Sedmihradském.

Dne 1. listopadu t. r. vejden e. k. prozatímni soudový ve věcech trestních i civilních ve velkokrakulstetěi Sedmihradském ve skutek, a od toho dne mají tam posrůdaci soudové civilní i trestní přestati působiti.

Krasen n. p.

209.

Nářizní, vydané od nejvyššího úřadu policejního dne 20. října 1852.

Užijte se ukpovědi novíe „Badelmayr Zeitung,“ vycházejících v Berlíně.

Nejvyššímu úřadu policejnímu vidí se, noviny, nazvané „Badelmayr Zeitung,“ jelikož se pod redakci doktora Cohnfelda v Berlíně vydávají, pro jejich v přičině politiky i nespokojenosti poborůlrou tendenci, za kterou strvale jde, v celě jiti zapověditi.

Kempen n. p., p. policej.

O p r a v a.

V čísle LX. Žák. Míst. str. 331, má státi v textu českém vyšešení, posazmenané číslem 198, před nářizním, pozm. číslem 197, protož posazmenáno hadil ono číslem 197, tato číslem 198.

Druckfehler-Verbesserung.

In dem Stücke LX, Seite 331 des Reichs-Gesetzblattes, soll im kaiserlichen Texte, die mit Nr. 198 bezeichnete Verordnung nur der mit Nr. 197 bezeichneten stehen, und ist daher jene mit Nr. 197, diese mit Nr. 198 zu bezeichnen.

Číska LXIV.

Vydána i rouselána dne 30. října 1852.

210.

Vynešení, vydané od ministerium práv dne 11. října 1852.

Jižšie se vztaháje organizace soudů kologických v Dalmatiku.

Jeho c. k. apoštolské Velikostvo říčil nejvyšším rozkázáním od 14. září t. r. následující organizaci soudů kologických v Dalmatiku schváliti, a naříditi ministrotvi práv, aby ji v souhlasu s ministrem náležitosti vnitraich a financí, pokud se na vší ješ se týkáje vztaháje, ve skutek uvedl.

Krauss n. p.

Příloha k č. 210.

Nejvyšší ustanovení

o úřadní soudním v království Dalmatickém.

(Ústava nejvyšším rozkázáním od 14. září 1852.)

I.

Rozdělení soudů (tribunali).

§. 1.

V království Dalmatickém učí se jeden volební soud zemský (tribunale d'appello) a čtyři soudové první instance (tribunali di prima istanza).

Při každém soudu první instance obstarávati bude jeden sudní a potřebnými osobami pomocnými pod jménem „pretury městské“ (pretura urbana) práve, přetale této příkázané v jistém okresu.

§. 2.

Sídlem volebního soudu zemského bude Zadar, sídla soudů první instance Zadar, Spilit, Dubrovnik a Kotar.

§. 3.

A. Okres volebního soudu zemského obstarávati v sobě bude obce čtyř soudů první instance.

Okres jednoho každého soudu první instance obstarávati v sobě bude celý nejvyšší kraj téhož jména. Jakožto pretura městská obstarávati bude okres jeho jen ten okres, který vynalijíma obstarávati soudu Zadarského, Spilitického, Dubrovnického a Kotarského jakožto okres soudní přímé jest přída.

Zemky v okresích těch vyhláti se svlaštými nařízenými.

II.

Úřednictvo a jeho platy státních.

A.

U vrchního soudu zemského.

§. 1.

B. V jeho vrchního soudu zemského bude prezident.

Pro soudu tam bude ustanoveno také radních a sekretářů radních ku odhlášení, vyhotovení a k vedení protokolů radních, kolik jich bude potřeba, pak jeden představený úřední pomocný, adjunktů jeho, obšířitelů a státních.

§. 2.

Pro celý úřad vrchního soudu zemského budou jmenováni asistenti, kteří budou dostávat adjutan každý po 200 zl. Ty bude mezi vrchní soud zemský podle potřeby každému soudu svého úřadu ku službě proti náhradě útrat prostředních příkazů.

§. 3.

Krom toho budou se mezi i asistenti bez platu jmenovati, jejich ale není být více nežli třináct lidí, ještě jsou adjuty padělení.

B.

U soudů první instance.

§. 4.

Soudy první instance řídit bude prezident nebo proes.

K nim se dá také radních, sekretářů radních a adjunktů soudních, kolik jich bude potřeba, a nichž sekretáři přede vším ustanoveni jsou ku odhlášení, vyhotovení a k vedení protokolů, adjunktů pak mimo to k řízení službě konceptů u soudu první instance a u preter městských, pak se k nim dá potřebný počet představených úředních pomocných, obšířitelů, akcesitů, vykonavatelů a soudních státních, šafářůch a dohlážitelů k vším.

Sekretáři radních a soudních adjunktů mohou prezident dle potřeby sloužit jako blazenství při nárůvování Hradě ve věcech trestních.

§. 5.

Pretery městské řídit bude radní soudu první instance, kterého prezident soudu ustanoví.

On vykonávat bude úřad jednosoudce a pomoci soudních adjunktů a asistentů, které mu prezident přidá. Takéž má prezident náležitý počet obšířitelů, akcesitů, vykonavatelů soudních, státních a dohlážitelů k vším ku konání služby a městské pretery vyslati.

Dálež má všimci pretery městské, jestli od všude soudů oddělena, svěří se nejbezpečnějším dohlážitel k vším dle úřadu představeného jejich.

§. 6.

K pomoci v pravech psacích mohou se s povoláním vrchního soudu zemského přijmouti dlužníci s předpouštěm dlužní platou. Totiž platí o službě vykonavatelů soudních, státních a dohlážitelů k vším.

§. 10.

Pro veškerý obvod vrchního soudu zemského stáhl se kat k vykonávání trestu smrti. Na pomocníka, budeli ho potřeba, dá se mu psalil (auxiliaire fixe).

§. 11.

Následující úředníci v soudě první instance budou v každé kategorii mezi sebou v jednom stavu konkurenčním a budou v něm postupovati podle státního stáhl směru do vyšších stupňů platů, totiž: radni, soudní adjunkti a vykonavatelé soudů.

Úředníky a jeho státní platy u čtyř soudů první instance obsahuje v sobě
C. tabulka C.

III.

Ustanovení pro dobu přechodní.

§. 12.

Až do uvedení nové sestavy jurisdikční soudního řádu trestního a orgánického zákona pro soudy mají se tito podle trvajících národních předpisů spravovati.

§. 13.

Od toho času, co vejde na sílu nové soudové první instance a protory městské při nich ve službě, přejde soudní moc v příslušných případech policejních na protory městské v oboru, v záležitostech civilních jim příkázáno. Protory politické, kteří posud v obvodu dotčených soudů mají v působení, budou v obvodu dotčených soudů vykonávati, mají od té chvíle vyšetřovací počítá i obvinění, kteří budou ve výkonu, proturám městským postupují.

VI. Ustanovení obecná.

§. 14.

K opatření potřeb kancelářských, na které se může psalil dávat, pak na tapení a svítlení ustanoví se každému soudu úhradkové kancelářské.

§. 15.

Na cesty státní v okruhu soudním budou dostávati úředníci a státníci u soudů první instance určité platy denní a psalil, kteréž na cesty, a povinnosti úřadu konané náhradí erár, na cesty ale, konané v záležitostech soukromých, strany.

Partikulárně mají se až na další nařízení podle předpisů, obsahujícího v dekretu druhého kamery od 3. března 1847, č. 7337, klásti a co se týče cest a povinností úřadu konaných, každý může prezidentovi vrchního soudu zemského zaslati. Až do účinnosti úpravě jich mají se na vyřízení území přiměřeně sáhloty psaliti.

Za cesty kromě obvodu soudního mají úředníci a státníci tito, jakož i úředníci vrchního soudu zemského v celém obvodu soudu tohoto, dostávati normální čtyry a platy cestovní až na další ustanovení.

C.

Stav osob a platů služebních

a osobů první instance v kralupyckém úřadu.

Klasif. čísla osob	Vzniklé osobní	Platy		Stavby první instance				Úplná část	Přípomocní
		Klasif. číslo osob	Doklad	Podříditel	Spřítelek	Podříditel	pomocný		
1	Prezident	3.000	3.000	1	.	.	.	V.	Klasif. číslo osob první instance jeví klasif. číslo jeví osob v jednom stavu klasif. číslo a postupují ve své kategorii podle stáří služebního do vyšších stupňů. Tzv. platů obzvláštních, představených úřadů pomocných a vykonávacích osob.
2	průvodčí, a více 1 po . . .	2.500	2.500	.	1	1	1	VI.	
	2 po	2.000	
4	vedení osob klasif. číslo, a více 2 po	1.500	1.500	VII.	
	2 po	1.000	
10	vedení osob klasif. číslo 2 po	1.400	20.000	2	2	2	2	VIII.	
	2 po	1.000	
6	lékařská ved. a více 1 po . . .	800	.	1	
	1 po	600	2.100	.	1	.	.	IX.	
	2 po	700	.	.	.	1	1	.	
11	adjuvanti ved. a více 2 po . . .	600	2.000	2	2	2	2	X.	
	2 po	500	
8	průvodčí úřední pomocných, a více 1 po	400	.	1	
	2 po	300	2.000	.	1	1	1	XI.	
	3 po	200	1	.	
1	úředník	600	600	1	
10	úředník po	500	2.000	X.	
11	úředník po	400	1.500	2	2	2	2	XI XII.	
9	vykonávací osobní a více 2 po	300	2.500	2	2	2	2	.	
	2 po	200	
4	ložník, a více 1 po	300	.	1	
	2 po	200	1.500	.	1	1	1	XIII.	
15	služební k. výšší po	200	2.000	2	2	2	2	.	
5	služební úřední po	200	200	1	1	1	1	.	
1	kon. úřední osobní nebo příslušná úřední úředníci na pomocník	100	200	1	1	.	.	.	
101	Doklad	20.000	20	20	20	20	.	

211.

Výnosení, vydané od ministerstva financí dne 14. října 1852,

pro věciby nežli korné.

Jinžto se v oznámení z ministerstva pro věciby oznámilo, jak se výnosnosti mají poplatky z rozsudků z navrzení v předělný spůsob a z rozsudků vedlejších.

Podle pol. tar. 78-103 l. A a B nákosů z poplatků od 9. února a 2. srpna 1850 nemá se, když hodnota věci sporné nežli více než 200 zlatých, v první instanci a v též rozsahů šidného rozsahu šiditi mezi rozsudky, vyřizují se věci kárné nebo v nějaké věci vedlejší, mezi nálezy, vynošenými pod výměnou nebo bez výměny, nálezy prokázané nebo spjatými. Z toho vychází, že nákosové, učiněni pro navrzení v předělný spůsob pro pomoci nežli na jeho přičině, nechtě bylo šiditno za navrzení proti rozsudku ve věci kárné nebo v nějaké věci vedlejší, pak rozsudkové vedlejší, nežli hodnota věci sporné více 200 zlatých, podrobeni jsou pol. tar. 78-103 l. A a B.

Činěti hodnota věci sporné více než 200 zlatých, neplatí se z rozsudků z navrzení v předělný spůsob pro pomoci nežli nákosové a z rozsudků vedlejších podle pol. tar. 78-104 d. šiditného poplatku, posvědčí podle zákona takto rozsudek korněný v moc práva nežli poplatku podrobena jest. Nákosové z šiditným navrzení v předělný spůsob pro šiditi propadnou nákosěji mezi nálezy z rozsahů incidentní a jsou vždy poplatku podrobeni (v pol. tar. 78-103 l. A, B, C).

Baumgartner a. p.

212.

Nářízení, vydané od ministerstva financí a tržby dne 14. října 1852,

Jinžto se rozšířila z královského pomorančického z tarifů celni zboží mezi drabě věci kárné a volné.

Ministerstvo financí a tržby vidělo se v obecném oznámení položití rozličku z královského pomorančického (squa saphac) mezi drabě věci kárné a volné, v pol. 43, z obecné rakouské tarify celni.

Nářízením toto vejde z šiditě celních z platnosti od toho dne, kteréhož jinžto bude oznámení toho se týkající od šiditě představeného dodáno.

Baumgartner a. p.

213.

Výnosení, vydané od ministeria financí dne 22. října 1852,

pro vnitřní území královské země české,

Jižto se povoluje hradi a císařského národního dělení i k dělení kamenné proti vše vřivostem a k, a ostatně.

V zrušením a ministeria třetí povoluje se, dovolení národního dělení a císařského i k dělení ložku národního kamenné proti vřivostem a k, a ostatně vřivé, když k tomu přivedl finanční úřad zemský, a ložku se bude opatření, pro každý jednotlivý úřad ustanovených.

Rechnungführer n. p.

214.

Nabízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne 26. října 1852.

pro ty území královské, v nichž má platit pravidelné územní obce od 17. března 1849.

Jižto se ustanovuje, že jednání, na kterých podle §§. 74, 79 a 80 pravidelného zákona občanského od 17. března 1849 (Zák. Hláš. č. 170) potřebí jsou pravidelné územní obce zemské, zejména rozvržení na daně, v §. 79 dočleně, když činí více než 20 procent daně nepřímé, a operace kreditu v §. 80 připojení, náležejí na povolání místodržících.

Jako c. k. spolek. Vládní úřad nejvyšší rozhodnutí od 24. října 1852 nřídil, že pravidelné národního dělení občanského území, k nimž podle §§. 74, 79 a 80 pravidelného zákona občanského od 17. března, 1849, Zák. Hláš. č. 170, potřebí jsou pravidelné územní obce zemské, zejména rozvržení na daně, v §. 79 dočleně, když činí více než 20¹/₂ daně nepřímé, a operace kreditu v §. 80, připojení, a nichž rozhodnutí náležejí ministru záležitostí vnitřních v zrušením a ministeria financí, náležejí na povolání místodržících, a se bude organizace dokončena, na povolání místodržitelství a vřivé územních.

Ustanovení tato vztahují se ostatně jen na území územní a na území, které rozhodnutí národního dělení občanského.

Rechnungführer n. p.

Číska LXV.

Vydána ironická ve vydání pouze německém dne 9. listopadu 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 24. listopadu 1852.

215.

Vyvezení, vydané od ministra práv dne 11. října 1852.

Jižte se vytkáje zřízení soudní v království Lombardsko-Benátském.

Jako c. k. apöchtliche Vollkommenes ráčil nejvyšším rozhodnutím od 14. září t. r. síle položené zřízení soudní v království Lombardsko-Benátském sdělvíti, a ministři práva státního, aby, sňahově se s ministry vnitra a financí stoupy všeč, ministři šichta se tňahajících, ve skuteč je uvedl.

Křesťanská n. p.

Priloha k č. 215.

Nejvyšší ustanovení

o zřízení soudním v království Lombardsko-Benátském.

(Ustanov. nejvyšším rozhodnutím od 14. září 1852.)

I.

Rozdělení soudní.

§. 1.

Úřadové soudní v království Lombardsko-Benátském děl se ve vrchní soudy zemské (Tribunali d' Appello), v soudy krajské (Tribunali provinciali), protary městské (Pretore urbane) a protary venkovské třídy první a druhé (Pretore locali).

§. 2.

Bude zřízeno dva vrchní soudové zasedání, jeden pro Lombardsko, jehož sídlo bude v Miláně, druhý pro provincie Benátské, jehož sídlo bude v Benátkách; sedmáct soudů krajských, a síce v Lombardsku: v Miláně, Brešii, Bergami, Roně, Mantově, Kremóně, Lodi, Pavii a Sondriu; v Benátsku: v Benátkách, Padově, Veroně, Vičenco, Vidolí, Trevisu, Rovigo, Bellině; dva soudové obchodní, jeden v Miláně a druhý v Benátkách, kterýi bude zaručen soudem námořním pro celé království; dvacet protar městských, a síce jedenáct v Lombardsku a devět v Benátsku; osm a dvacet protar venkovských třídy první, a síce osmáct v Lombardsku a deset v Benátsku; pak ste a

deset prešov venkovských úřadů druhá, a sice jeden a padesát v Lombardsku a devět a padesát v Benátsku.

§. 3.

V sídle každého soudu krajského bude vždyce předseda městský pro ty práve, ješto jsou normou jurisdikční a řádem trestním příkánny jednosoudím. Toľko v Miláně a v Benátskích budou dvě přetary městské, a sice každé v Miláně první přetoře městské příkánno soudičtvi trestní, druhé pak příkánny budou občanské mířičtosti právné. Ze dvou prešov městských, ješto budou v Benátskích, vykonávati bude jedna meze soudní a títo strany města Riatského a druhé a oné strany města toho.

I Bergame obdrží, učinějí obec městská zádost rjmským, od stády v příkáně té ustanovenjím, dvě přetary městské, a sice jednu pro město horní, a druhou pro město dolní.

§. 4.

Sídlem prešov venkovských úřadů první budou, a sice v Lombardsku: Casano, Monza, Desio, Busto-Arsizio, Gallarate, Saronno, Rozzano, Treviglio, Berzo, Chiari, Seregno, Lecco, Brivio, Varese, Gavirate, Crema, Cologno a Abbiategrasso; v Benátsku: Chioggia, Este, Bassano, Schio, Legnago, Conegliano, Pordenone, Tolmezzo, Cividale a Feltre.

Sídlem prešov venkovských úřadů druhé budou následující města, a sice v Lombardsku: Melignano, Zago, Piacca, Gaudino, TreSCORE, Almona S. Salvatore, Caprino bergamasco, Sarca, Lovere, Edale, Clusone, Mostochari, Levo, Gardone, Salsò, Lomato, Vestase, Gargnano, Verghenasa, Iso, Orzinovi, Roncole, Viadana, Sabbioneta, Castiglione delle Stiviere, Asola, Casate, Volta, Berrera, Gussago, S. Benedetto, Serride, Ostiglia, Casalmaggiore, Casalbottano, Piacenza, Fivisghetone, Gravedana, Melegnano, S. Felice, Asso, Bellano, Luino, S. Angelo, Casalpusterlenge, Corte Olona, Binasco, Tirano, Morbegno, Chiavenna a Rocca; v Benátsku: Mestre, Dolo, Mirano, Caravere, Portogruaro, S. Donà, Campomonte, Teolo, Pieve, Montebelluna, Montebelluno, Conselve, Cittadella, Arzignano, Barbarano, Lonigo, Marostica, Asiago, Thiene, Valdagno, Villafranca, Caprino veronese, Bardolino, Soave, Tregnago, S. Pietro Incarico, Isola della Scala, Cologno, Biadene, Castelnuovo, Asolo, Oderzo, Motta, Canale, Serravalle, Valdobbiadene, Udine, S. Daniele, Palma, Latisana, Sacile, Arona, S. Vito, Spilimbergo, Maniago, Maggia, Gemona, Tarcisio, Lendinara, Bafia, Masso, Occhobello, Adria, Cesepino, Loro, Ariano, Agorda, Pieve di Cadore a Averana.

§. 5.

Obvod každého venkovského soudu venkovského obkhorvati bude v sobě obrovdy všech soudů krajských, pod tím postavených; obvod každého soudu krajského obkhorvati bude jistě obrovdy přetarní, každý okres přetarní jistě obec.

Tyto spůsobem ustanoveny jsou jednotlivé okresy jurisdikční v příkáněch tabulce A, B, C, D. kdek A, B, C, D.

II.

Úřednictvo a platy jeho.

§. 6.

Každému vrchnímu soudu zemskému představen bude prezident, jenž bude předseda viceprezident.

Vrchní soudové zemští soudí se radními, tajemnými radními, jedle budou odhlívatí vyhotovení a posedom protokol radní, představenými úřadů pomocných a adjunkty jich, oficiály a státními, vše to v následném počtu.

§. 7.

Pro obvod každého vrchního zemského soudu jmenován bude jistý počet asistentů v poměru k počtu stálých úředníků soudních a k množství prací, z nichž jeden člá dostáváti bude 300 zl. adjutant, ostatní však budou služba bez platu. Opatr bude mezi vrchní soud zemský podle potřeby každému soudu v obvodu svém proti radě útrat povestních ku konání služby přikázati.

§. 8.

Soudy krajské řídití bude prezident. Prezidentům v Mělně a v Rosátkách přidati budou dva viceprezidenti, z nichž jeden povinen bude, zastávati funkce prezidenta obchodního soudu.

Soudové krajské obzvané budou:

radními;

tajemnými radními a adjunkty soudními, z nichž celno ustanoviti jsou, aby odhlívali vyhotovení a vedli protokoly radní, vše však netoliko k tomu, ale i k posilování službě konceptní a množství soudu krajského a u pretor městských;

představenými úřadů pomocných a adjunkty jich;

oficiály;

akcesistů;

vykonavatelů soudních (Curoci);

státními;

kolárním, podléhátním a dohlátním k vězňám.

Tatě platí, vyjmaže osoby kolární, z soudch obchodních.

Tajemných radních a adjunktů soudních řídití může prezident podle potřeby co hlavnostelů a líčení národním ve věcech sporých.

§. 9.

Práce pretorům městským přikázati obstarávati budou osoby soudu krajského.

Řídití je bude jeden radní soudu krajského, ustanovený od prezidenta krajského soudu jakožto samosoudce pomoci adjunktů soudních a asistentů, kterých mu prezident soudu krajského dle potřeby přikáže. Prezidentovi přikázati bude, aby vybral ke službě u pretor městských tolik oficiálů, akcesistů, vykonavatelů soudních, státních a dohlátních k vězňám, kolik jich bude potřeba.

Vrchní dohled nad věznicemi u pretor vešlých se dle odliš představeného pretory nejbezpečnějším dohlátním k vězňám.

§. 10.

Samoostatné řízení proter venkovských svěřeno bude protocevi. Jin budou příkání soudní, kancelářské, vykonavatelé soudní, dohládatelé k věcím a pomocníci jich, jejich počet bude podle toho, jak mnoho prací u každé protary bude, realitní svěřena.

§. 11.

Ku pomoci v pracích psaných budou se mozi podle potřeby bráti dírností s platem dvanáct, dle předpisu svěřování. Totéž platí i co se týče služky vykonavatelé soudních, státního služebnictva a osob šlechtických.

Těm se budou mozi podle nejvyššího rozhodnutí od 29. čer. 1861 přijímání praktičností kancelářských (Alunni d'ordine) jak u soudů krajských tak i u protar, tak ale, aby počet jich obmezen byl na dvě služby kancelářské, v obvodu vrchního soudu zemského ustanovených.

§. 12.

Osobám šlechtickým a duchovním nemá se dávat plat ustanovený; nebého učiti se má dle potřeby, která se vždy udá, proti soudě, těchto proti kasární.

Jak v Lombardsku, tak i v provinciích benátských ustavena bude k vykonávání třetě smrti kat s pomocníkem.

§. 13.

Služebnictva kancelářským nebo úředním, pak dohládatelům k věcím, u soudů ustanoveným povolí se, neobdělání dostávaní oděv úřední nákladem státním, úhradev na oděv, která se v seznamě s ministeriám financí vyměří, která ale nemá činiti více 50 zl., za to však dostávaní služebnictva a dohládatelů budou povoleni, usmí v službě oděv úřední podle předepsané vzoru.

§. 14.

Úředníci a služebníci jedné a též kategorie, u soudů krajských v obvodu každého vrchního soudu zemského ustanoveni, budou mozi sebou činiti status konkrétní a postupovati v každé kategorii podle stáří služebního do vyšších stupňů platů, nebého místa svého služebního.

Totéž platí i o adjunktech a kancelářech protarních bez rozdílů třídy protary, v obvodu jednaka každého vrchního soudu zemského.

§. 15.

E, F, G, Výkonci E, F, G, H, I, K obsahují stav osob a platů u jednotlivých úřadů H, I, K. soudních.

III.

Ustanovení pro dobu přechodní.

Až do uvedení nové normy jurisdikční, řádu trestního a zákona organizačního pro soudy mají se soudové nachovávat podle zákonů a předpisů nyníjších.

§. 17.

V tom případě, že by se podle ustanovení v §. 3 občanského v dočasném městě Bergane nová protara městská měla zřídit, mají se až do té doby, kdyto potřebná k tomu místnosti bez oblihejí pokládky státního budou opatřeny, práce její obstarávati v místnostech, nabízejících se v městě horním, a také výzově mají se tam chovati.

§. 18.

Rozdílmi okolí Berganského v okresy okresní protar městských učiněn zvláštním usazením. Až do té doby bude se okolí to pokládkou na přiblížení k protare města horního.

§. 19.

Až do zřízení místnosti a výzvě protar, jedná se po obou stranách velkého průlivu mají zřídit, mají se práce okres protar vykonávati v místnostech, nabízejících se jí na jedné straně.

VI. Ustanovení obecná.

§. 20.

K sjednání potřeb kancelářských, při kterých se může předst. již úhrada, vyjímají věci účinné, budou pro jednotlivé soudní úřady ustanoveny platy úhradové (následně list).

§. 21.

Platy úředníků za cesty služební mají se zatím podle předpisů s tom platnost majících účtovati.

§. 22.

Ministři práv ponechávají se, by učinil ve srozumění s ministeriemi, jichž se týče, a s generálním ředitelstvem účtenství potřebně opatření, aby se správní věci účtovní, až budou jaké, obstarávaly a účtenství zápisy vedly.

Rozdělení soudní

království Lombardsko-Venětského.

A.

Vrchní soudové zeměi.

Počet řízení roků	Vrchní soud zeměi	O b e d	Počet obytelů	Příjmy
1	Lombardský vrchní soud Milánský	Obce královských soudů Milánské, Bergamské, Besenčinské, Mantovanské, Trevisanské, Komatské, Leňské, Padovanské a Veronanské	1,600,657	
2	Benátský vrchní soud zeměi	Obce královských soudů: Benátské, Padovanské, Veronanské, Trevisanské, Belluncké	2,126,046	
3			4,026,703	

Rozdělení soudní království Lombardsko-Venětského.

B.

Soudové krajiny.

V obvodu vrchního zemského soudu Lombardského				
Počet soudů oblastí	Soud krajinský zemský	O b v o d	Počet občanských	Příjmování
1	Krajinský soud Milánský	Obvody obce proter milánských Milánských, pak proter, ježž sídla jsou: Cassano, Malgrato, Ronca, Besen, Busto-Arsizio, Gallarate a Saronno	208.107	
2	Občanský soud Milánský	Tržní obvod		
3	Krajinský soud Bergamský	Obvody obce proter Bergamských, pak proter, ježž sídla jsou: Zogno, Piasco, Sordani, Tronzo, Alzano, S. Salvatore, Capriano, Romano, Treviglio, Sanico, Lovere, Brno, Edöle, Clesano	210.000	
4	Krajinský soud Bresciaňský	Obvod proter, ježž sídla jsou: Brescia, Montebellari, Lona, Gardone, Bate, Lomate, Verona, Bergamo, Chiari, Verolengo, Isse a Orzinovioli	261.001	
5	Krajinský soud Mantovský	Obvod proter, ježž sídla jsou: Mantua, Bagnolo, Viadana, Pabbianeta, Castiglione della Stiviera, Asola, Casale, Vals, Rovato, Gussago, Sordani, Ostiglia a S. Benedetto	287.002	
6	Krajinský soud Lomanský	Obvod proter, ježž sídla jsou: Cremona, Castiglione, Casalmateo, Piacenza, Soriano, a Pignatellone	200.000	
7	Krajinský soud Lomanský	Obvod proter, ježž sídla jsou: Crema, Gussato, Monzino, Castiglione in Valle Isotri (S. Felice), Laveo, Brivio, Asse, Bellano, Vareso, Galvrate a Lodi	280.007	
8	Krajinský soud Veronský	Obvody proter, ježž sídla jsou: Lodi, S. Angelo, Coma, Veduggio a Castelporzorongo	200.170	
9	Krajinský soud Pavianský	Obvody proter, ježž sídla jsou: Pavia, Corte Olona, Abbategrosso a Binasco	171.007	
10	Krajinský soud Sondriňský	Obvody proter, ježž sídla jsou: Sondrio, Tirano, Morogno, Cologno a Verate	98.101	
		Všechný počet občanských . . .	2.008.627	

V obvodech vrcholka zemského soudu Benátského.

Právní stav	Soud krajinský	O b v o d	Počet občanů	Příjmení
1	Krajinský soud Benátský	Obvody této vrcholky Benátských, a proto, jaké sítě jest: Mestre, Mirano, Dolc, Chioggia, Cavarsere, Portogruaro a S. Doni	291.021	Krajinský soud zemský pro celé království Benátské.
2	Občanský soud Benátský	Tentož obvod.		
3	Krajinský soud Padovanský	Obvody této vrcholky, jaké sítě jest: Padua, Campagnaro, Trevis, Pieve, Este, Montebelluna, Montebelluna, Montebelluna a Cittadella	222.473	
4	Krajinský soud Věnovalský	Obvody této vrcholky, jaké sítě jest: Vicenza, Arzignano, Barbisano, Longo, Bassano, Sarezzano, Biadene, Schio, Thiene a Valdagno	347.022	
5	Krajinský soud Veronský	Obvody této vrcholky, jaké sítě jest: Verona, Villafraanca, Capriano, Bionetto, Surolo, Trogiano, S. Pietro Lupatoto, Isola della Scala, Legnago a Caluso	222.022	
6	Krajinský soud Treviánský	Obvody této vrcholky, jaké sítě jest: Treviso, Biadene, Casalfranca, Asolo, Cinquefranceschi, Montebelluna, Montebelluna, Valdobbiadene	222.022	
7	Krajinský soud Věnovalský	Obvody této vrcholky, jaké sítě jest: Vidua, Cadedo, Sottocasa, Palosa, Latisana, Pordenone, Salsomaggiore, Salsomaggiore, Spilimbergo, Montebelluna, Montebelluna, Salsomaggiore, Salsomaggiore, Salsomaggiore	222.022	
8	Krajinský soud Veronský	Obvody této vrcholky, jaké sítě jest: Rovigo, Lendinara, Salsomaggiore, Salsomaggiore, Salsomaggiore, Salsomaggiore, Salsomaggiore	182.722	
9	Krajinský soud Veronský	Obvody této vrcholky, jaké sítě jest: Belluno, Agordo, Feltre, Pieve di Cadore, Auronzo	182.172	
		Počet voličů obširných	2,112,042	

Popolazione abitanti	Provincia	Città e borghi	Popolazione abitanti	Totale	Milanesi
24	Romana	Oltre Anagnino, Braccata, Colde, Cosa, Fara, Fontanelle, Jani, Roccaforte, Passetto, Romano, Torre Palombara, Belgare, Calchano, Civitella, Corchiano, S. Maria, Cerveteri, Maccarese, Marnate, Palestrina	59.000	I.	
18	Trevigiana	Oltre Asolo, Brignano, Callesano, Casanova, Caravaggio, Cimitate, Castello Romano, Fara, Fossano, Masetti de' Molei, Miano, Paganico, Pasticcio, Treviso, Arzene, Cimitate, Lussino, S. Maria, Pignone, Marone, e Barison	37.600	I.	
20	Sarensi	Oltre Albano S. Martina, Albano S. Marco, Collepia, Credaro, Faraone, Gendone, Grimaldo del Monte, Parnassio, Predore, Sarcina, Tagliana, Tarascina, Tolgate, Violante, Vipola, Villongo S. Alessandro e Villongo S. Placido	17.100	II.	
17	Loversani	Oltre Bissone, Besenigo, Carino, Endine, Esente, Fontano, Lovere, Mantovano, Pian Sigiato, Piantone, Sarnano, Siva di sotto, Sirogn, Solfara, Solta, Sovero, Spilimbergo, Valpurga, Lucina	13.800	II.	
25	Bresciana	Oltre Andrate, Anguie, Arzengo, Bernate Inferiore, Bressa, Bressa, Bressa, Bressa, Capo di ponte, Corvino, Cote, Cologno, Cividale, Darfo, Erbano, Esino, Gianico, Gorgona, Lussino, Luvio, Malago, Marnate, Nardo, Ossana, Pagnano, Piana, Poggio, Prevalle, Turano	38.170	I.	
19	Elsinchi	Oltre Bressa, Bressa, Covo, Corderoglio, Corchano, Elido, Greco, Imbabone, Lussino, Mantova, Mezzo, Mo, Palano, Ponte di Legno, Poggio, Sarnano, Sarnano, Solta, Solta, Trosso, Vico, Villa S. Margherita	20.310	II.	
20	Kianchi	Oltre Arzano, Asolo, Biondino, Carlini, Carlini alta e bassa, Clesano, Colera, Fiano, Fiumicino, Gendone, Corso, Greco, Lussino, Oltrero, Sarnano alta e bassa, Ossana, Ossana, Piana, Piana, Ponte di Sanna, Prevalle, Sarnano, Sarnano, Sarnano, Valpurga, Villanova	22.300	II.	
Intervento . . .			128.000		

Poř. č. listů 1883	Provinc	Obvodi	Počet občanů	Třída	Příjmení
20	Izumi	Obce Adra, Bergama, Borna, Colla Capria, Cezano, Civano, Cylindara, Eke- no, Nigulio, Parina, Passano, Tindino, Tortino, Uss, Manno, Montorio Romano, Pa- netto, Fico, Filano, Formello, Frosinone, Gai, S. Maria, S. Maria, Villa a S. . . .	20.334	II.	
21	Orléanská	Obce Argenteuil, Brie, Commenay, Fargues, Gâtelines, Givry, Ladrain, Orlé- ans, Orléans, Orléans-Patruelle, Pader- gues, Pampigny, Rancoulme, Sarrasins, Villiers.	17.994	II.	
		Celkem . . .	383.328		

V obvodu krajinického soudu Mastroinského.

Příj. obcí části	Pozemky	O b v o d	Plocha akrových	Třída	Příjmoví
	Místní part. Mastroinská	Město Mastro a obec Castellone, Città- della-Pieve, Carisone, Quattroville, Ron- cotevare, S. Giorgio, Sighele, Castellone- to, Marmirolo, Sarnetello, Spigno S. Vito, Borghetto na levém břehu řeky Po, ko- soli obec Castellone	71.415		
20	Brazolico	Obec Brazolico, Marone, Badgo, So- nato, Gossone, Rivarolo i S. Martino dell'Ar- dena	15.214	II.	
30	Vialico	Obec Vialico, Pompanone, Vialico . .	20.510	II.	
34	Sabbioneta	Obec Comaresoglio, Sabbioneta	9.437	II.	
35	Kastylonská části Stricere	Obec Castellone della Stivione, Carli- no, Gallinola, Modico i Solferino	12.580	II.	
36	Arco	Obec Carlo-Goffredo, Corzano, Palle- go, Arquadeola, Arco, Casimiro, Castello, Campeggio	12.115	II.	
37	Kasolico	Obec Arquagnone, Casale, Casdromo- no, Isola Dovarona, Maricoma, Sella, Solfer- ino, Valengo	12.070	II.	
38	Vadico	Obec Gella, Mastroiano, Pombione, Pen- to, Ponzio i Valto	14.187	II.	
39	Reverio	Obec Malo, Pieve, Quingento, Quinto- le, Rovato, Schinoglia, Borgofranco	21.310	II.	
40	Gossago	Obec Sottano, Gossago	22.600	II.	
41	S. Benedetto	Obec S. Benedetto i Borgofino na prá- vním břehu řeky Po	21.220	II.	
42	Sernio	Obec Caronara, Fellesio, Magnavalle- to, Poggio i Sernio	15.590	II.	
43	Verolico	Obec Goglio, Serravalle, Sant'Antonio i Villanova	11.550	II.	
		Dokremáží .	287.051		

V obvodu krajského soudu Sondrianského.

Počet přímých údělů	Prostora	O b v o d	Počet obyvadel	Třída	Přípomocí
	Městské prot. Sondrianské	Město Sondrio a obec Albavoglio, Bar- lume a Pedemonte, Caglio, Caspoggio, Ca- stino, Cokinas, Chiosso, Colicina, Fazio, Fi- rino, Lomeda, Montagna, Pombaloro, Pombal- orio, Spina, Terra, Acqua, Buffale, Chiosso, Fianola, Ponte, Treviso	37.618	II.	
66	Tiranské	Obec Toglio, Mazono, Orzico, Orzico- to, Lomate, Mazzo, Sonico, Sonzolo, Tivano, Toro, Verola, Valle di Tirano	66.567	II.	
67	Marbolské	Obec Alghetto, Andalo, Ardenno, Bona, Buglio, Campo e Tardeno, Cusio, Dettolò, For- colò, Giubò, Marboglio, Peduggio, Piantedo, Rovara, Soglio, Talamona, Compagnon, Gocci- no, Gino, Oleg, Riva, Sottile, Mastello, Mal- la, Tronca, Valle del Mestor	62.181	II.	
68	Chieranské	Obec Chierico, Campolungo, Gerdo- na, Intra, Mairate, Sona, Navate, Piara, Posa, Sant'Antonio, S. Giacomo, Varenza, Valle di Chierico	14.217	II.	
69	Bormianské	Obec Bormio, Livigno, Valle di Sondrio, Valle di Sotto, Valfurva	6.466	II.	
		Dokremeno	39.121		

Rozdělení soudní

v království Lombardsko-Venětském.

D.

Pretury v Benátsku.

V obvodu venětského soudu Benátského					
Pretur oblast	Pretura	oblast	Počet obyvatelů	Věže	Příjmení
	Benátská soudní pret. I.	Část města (Sancti) S. Marco, Castello, Cannogio	24.741		
	soud. pret. II.	Část města a Povezzure Giudecca, S. Polo, S. Croce, pal. sestavy Marcana, Dorsano, Malamocco i Fraketa	55.408		
1	Mestorská	Obce Mestre, Chiaravalle, Favosa, Marcon, Montebelluna, Spina, Zallierini	16.407	II.	
2	Trévská	Obce Dolé, Campagna, Campolongo, Campopiano, Fiume, Fiume Conchiaro, Mira, Silego, S. Vidor, Vigonovo	75.151	II.	
3	Veronská	Obce Mirano, Ponzigo, Santonaria S. Nicola, Sesto, Salizada, Serravalle	99.642	II.	
4	Chiogginská	Obce Chioggia a Pellestrina	22.742	I.	
5	Konstanská	Obce Cavallaro a Cune	11.600	II.	
6	Portogruarská	Obce Portogruaro, Antona, Darsio, Glade, Casanova di qua, Casanova di là, S. Maria, Legnana, S. Michele, Prastagnolo, S. Michele, Traglia	94.572	II.	
7	S. Donatská	Obce S. Donà, Cavancherolo, Ceggia, Fossalta, Giugliano di sopra, Mira, Mula, Novate, S. Maria della Salute, Torco di sopra	99.658	II.	
		Celkem	561.221		

V obvodu krajského soudu Pabstovského.

První číslo listu.	Pojmení	O b v o d	Počet akvizitorů	Tržba	Příjmení
1	Město prov. Pabstovská	Město Pabst a obec Alona, Alhagarský, Cadeňský, Čadeňský, Lomca, Mazar, Město na, Nováta, Pusta a Nivál, Balana, Saccara, Sobaccara I. Vignakarový, Vignara, Caccara S. Giorgio I. Caccara S. Stefano, Pissola, Cam- pagna a Villafraza	89.200		
2	Kampozanglo- ská.	Obec Campozanglo, Campofarago, Laraglia, Maccanaga, Santestefano, Sangio- gio della parolca, Santantonia in colle, San- nicola della battosa, Villafiorata, Villaforti, Campozanarino, Caccara, Pissola a Tri- karolaga	89.300	II.	
3	Trotaki	Obec Trota, Caccara, Barolina, Sacca- laga, Terraglia, Viggiano	18.710	II.	
10	Pivotski	Obec Pivo, Amagrande, Rocciata, Braglia, Cadeňga, Caccarola, Lagara, Pri- vriano, Pordolaga, Santangelo	22.850	II.	
11	Katski	Obec Kato, Roma, Barona, Caccari, Clo- ta, Loro, Sepolceto, Pissano, Posa, Sa- telino, Santarosa, Vascorosa, Vighiano, Vi- llefilla a Vi	22.870	I.	
12	Montanovská	Obec Montagna, Casale, Masi, Modif- dica, Santarosa, Magliano Sacrale, Mar- tina, Sella, Santomargherita, Urbana, Ca- stello	27.200	II.	
13	Kamatovská	Obec Kamato, Mars, Paccanica, San- piero-castello, Sclafina, Sanghella, Salingli, scopi, Santigano a Formosa	88.870	II.	
14	Kamatovská	Obec Camato, Agna, Angillara, Arco, Bagnoli, Caccara, Paccanica, Terrana, Tri- stano	91.400	II.	
15	Čitadelská	Obec Čitadella, Paccanica, Galliera, Tem- pola, Santarosa di Lupari, Caccarano, Cas- ca, Santiperna, Santarosa a Sanghella in- terno	88.100	II.	
		Dokresady .	89.870		

V obvodeh krajinského soudu Vídeňského.

Počet železných řad	Prostírání	O b v o d	Počet obyvatelstva	Třída	Přípustnost
	Městské prot. Vídeňské	Město Vídeň a obec Alserbühl, Am gasse, Erlangen, Brunnfeld, Braunauville, Göl- ding, Grottenbach, Grunau, Havelberg, Han- purgasse, Langgasse, Mauerbach, Mugglitz, Mü- nchbühl, Pragerbühl, Mauerbühl des Kärntner, Se- vitz, Gabelau, Grünwald, Gemeinde des Ludwig, Mitterbühl, Mitterbühl, Döblich, Friedrichsberg, Ischling	27.000		
16	Arztgenoss.	Obec Arztgenoss, Althaus, Chluditz, Gera- polder, Mauerbach, Pöngsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf	21.000	II.	
17	Bauerngenoss.	Obec Bauerngenoss, Althaus, Chluditz, Gera- polder, Mauerbach, Pöngsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf	11.000	II.	
18	Landgenoss.	Obec Landgenoss, Aggelsdorf, Althaus, Gump- fing, Mauerbühl, Neuen, Gumpfing, Pöngsdorf, Rappoldsdorf	20.000	II.	
19	Bauerngenoss.	Obec Bauerngenoss, Gumpfing, Gumpfing, Gump- fing, Mauerbach, Pöngsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf	20.000	I.	
20	Mauerngenoss.	Obec Mauerngenoss, Mauerbach, Neuen, Pöngsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf, Rappoldsdorf	27.000	II.	
21	Arztgenoss.	Obec Arztgenoss, Langgasse, Pöngsdorf, Gump- fing, Mauerbach, Neuen, Gumpfing, Pöngsdorf, Rappoldsdorf	21.000	II.	
22	Bauerngenoss.	Obec Bauerngenoss, Langgasse, Pöngsdorf, Gump- fing, Mauerbach, Neuen, Gumpfing, Pöngsdorf, Rappoldsdorf	20.000	I.	
23	Thiergenoss.	Obec Thiergenoss, Langgasse, Pöngsdorf, Gump- fing, Mauerbach, Neuen, Gumpfing, Pöngsdorf, Rappoldsdorf	20.000	II.	
24	Vollgenoss.	Obec Vollgenoss, Langgasse, Pöngsdorf, Gump- fing, Mauerbach, Neuen, Gumpfing, Pöngsdorf, Rappoldsdorf	27.000	II.	
		Insgesamt .	127.000		

V úvodu krajského soudu Veronského.

Počet ženských údělů	Příjmení	ú d ě l	Počet okružních	Účelů	Příjmení
	Městské prv. Veronské	Město Verona a úděl Arona, Bona, Bussolengo, Bussolengo, Calidoglio, Castel- dassano, Torre, Robecco, Giovanni, Marcolino, Minoia, Montebelluna, Pavana, Pastrengo, Quinto, Quintana, Santambrogio in cielo, Santambrogio invalide, Santambrogio, Santambrogio, Sant- Ambrogio, Verona, Sangiuliano Lupatolo	94.244		
10	Villanovská	Úděl Villanova, Montebelluna, Negarine, Pevergine, Vullagga, Sommarampagna . . .	18.230	II.	
10	Kaprinská	Úděl Caprino, Al. Belluno, Bussolengo, Castello sopra Garda, Carugo, Caviglioglio, Ferrara di Montebelluna, Marogno di Montebelluna, Rivoli	11.180	II.	
17	Bardolinská	Úděl Bardolino, Torri, Garda, Lusia, Castelnuovo, Malosio a Castelnuovo di Bardolino	11.940	II.	
10	Novecká	Úděl Nove, Sanbenedetto, Verona, San- bellino veronese, Mantovana, Montebelluna, Bona, Belluno di Verona, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio	10.717	II.	
10	Trognanská	Úděl Trognano, Bardolano, Bussolengo, Bussolengo, Salsola, Salsolapaglia, Vals, Valsugana, Vals, Valsugana	10.530	II.	
20	Sangiuliano- veronská	Úděl Sangiulianoverona, Verona, Dol- ci, Fumane, Marano, Negarine, Negrino, Pre- sentino, Piva a Santambrogio	11.290	II.	
11	Isola della Scala	Úděl Isola della Scala, Noviglio, Erbè, Belluno, Sotgi, Trevisano, Vignola, Nega- ra, Isola-verona, Oppano, Pado a Sotgi	17.017	II.	
12	Legnanová	Úděl Legnano, Angeli, Bussolengo, Bussolengo, Bussolengo, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio, Caviglioglio	18.210	I.	
10	Colagnová	Úděl Colago, Albaro, Corno, Pre- sentino, Rovereto a Minio	18.180	II.	
		Dobromy	201.000		

V úvodu krajského soudu Vídeňského.

Pořadí čísel okrah	Prostata	O b v o d	Počet občanů	Třída	Příjmovost
	Městský prot. Vídeňský.	Město Vídeň a obec Dampferstraße, Fa- lter, Laxiana, Martignacco, Maretti di Tame- to, Martignolo, Pagnara, Padoa di Prato, Padoa-Schwarzenau, Paris, Pevredo, Poch- mann, Rava, Taragnone	45.339		
42	Cadričská	Obce Cadriago, Bertolo, Comino di Ca- drigo, Pavesinico, Solognino, Tolmezzo, Tosco	18.579	II.	
44	Santhrobelská	Obce Sandstete, Colferello di Marti- lano, Comano, Dignano, Fagnola, Majano, Ma- rzano, Sagagna, Sirtarzano, Sottolobbia, Savi- viti di Fagnola	15.318	I.	
46	Palovská	Obce Palau, Bagnaria, Beldano, Carli- no, Costanzo di strada, Genova, Mirano, Mor- pella, Sanguisera, di Saguro, Santarcolina- ga, Trivignano	11.516	II.	
48	Ladinská	Obce Ladusan, Muzano, Palanica, Pa- votto, Provereto, Rivignone, Ronchi, Tor .	12.575	II.	
42	Perfomanelská	Obce Perfomano, Assano, Corderiano, Fiano, Fontanafredda, Fossano, Povea, Povea, Rovereto, Valdobbiadene, Zoppola	36.997	I.	
48	Sestská	Obce Sestè, Breganze, Budoja, Canova, Palmigiano	17.562	II.	
48	Arčianská	Obce Arzano, Montebelluna, Sanquarone .	11.607	II.	
50	Santitská	Obce Savello, Arona, Casera, Chiusa, Corderolo, Mirano, Poveglianico, Sarmadina, Sona, Valmadrera	28.920	II.	
51	Spilimbergská	Obce Spilimbergo, Castelnuovo, Clauosto, Fagnola, Mezzo, Pizzano, Sanguisera, Sa- queto, Tronchi di sopra a di sotto, Tron- chi, Valdobbia	49.787	II.	
52	Montapská	Obce Montebelluna, Andria, Arca, Badoa, Carnate, Clivio, Clivio, Corti a Cassa, Pa- na, Vidor, Prizano	18.179	II.	
53	Tolmezzská	Obce Tolmezzo, Assago, Casera, Coo- lano, Latis, Verzegnana, Villa, Palazzo, Arta, Corderolo superiore, Padoa, Sallia, Tre- ppo, Ligurata, Zoglia, Bignola, Comignolo, Fondarivoli, Miano, Ovaro, Prato, Roncoleto, Assago, Sarnano, Forni di sopra a di- sotto, Forno, Erva, Savello, Sottobbia	28.358	I.	

Počet ženských duchů	Přetah	M e n o	Počet občanských	Třída	Příjmení
24	Maggioli	Obce Maggio, Olcese, Sogno, Peralda, Baccolana, Sorio, Rinaldi	18.200	II.	
25	Gemonati	Obce Gemoni, Arlesano, Bordini, Boja, Mortimaro, Oropa, Tronaglio, Venanzo	20.000	II.	
26	Civitella	Obce Civitella, Estiva in piano, Castel- monte, Corvo di Sessano, Ippia, Mancano, Malmonte, Pomerolano, Fregola, Romanico- ro, Sangiovanni di Marone, Torrione, San- pietro, Dronchi, Griciano, Balda, Sante- maria, Scoppa, Sirogno, Tarvito, Fardis, S. Maria, Pisciotta, Porelto	22.000	I.	
27	Tarvito	Obce Tarvito, Tricorico, Nini, Ma- gnano, Casasco, Casella, Cellio, Luserna, Trappignano	15.000	II.	
Celkem			550.000		

V obvodu krajského soudu Řavířského.					
První jmenování obcí	Partura	Obce	Počet obyvatelstva	Třída	Přijemství
	Městní part. Řavířská	Město Řavíř a obec Lejvá. Bova, Bor- so, Bova, Cusadbrano, Ceregnano, Coda, Bripano, Sarmatiano, Salsopadanese, Villa- dora, Villamarzana	59.022		
29	Landinecká	Obec Landina, Castelguglielmo, Fratta, Lusia, Bovo Spazio, Sigardo, Sordello, Vil- laeva del golfo	18.948	II.	
30	Baldincká	Obec Ballo, Sagrado, Barzotto, Coda, Cassola, Giaccone, Salusara, Trecenta, Vil- lobona	17.847	II.	
31	Masacká	Obec Massa, Bergantino, Calto, Castel- nuovo, Castelli, Molera, Salva	17.809	II.	
32	Occhicciellová	Obec Occhicciello, Fianorello, Fianco, Gallo, Fianca, Canaro, Frazzetto, Fiorani .	16.303	II.	
33	Adriácká	Obec Adria, Estrighe, Fiume, Papiano, Patarotta	16.150	II.	
34	Crepazská	Obec Crepaz, Casella, Patarotto, Vil- lanova-marchesina, Felosella, Botarzo, Guar- darota	15.079	II.	
35	Levinská	Obec Leva, Cantaria, Donella, Roschi- no	14.745	II.	
36	Arliácká	Obec Arliano, Corbola, Sannicola, Taglia- di Po	14.472	II.	
Společně . .			345.778		

V obvodu krajského soudu Beltruského.

Počet ženských osob	Pohlaví	Obec	Počet obyvatelů	Třída	Nájemníci
	Místní pro Beltruské	Obce Beltsko a okolní a obce Čepelčovice, Čáslavice, Pevňatice, Lázna, Převlastice, Pustá Pole, Sedice, Štěpánice, Tumbavice, Loupčice, Čestolice, Pevňatice, Šestánsko, Bělánsko, Malá, Trčice	42.419		
66	Agrotická	Obce Agrotice, Alšovice, Čestolice, Pevňatice, Pevňatice, Převlastice, Sedice, Štěpánice, Tumbavice, Loupčice, Čestolice, Pevňatice, Šestánsko, Bělánsko, Malá, Trčice	19.200	II	
67	Foltnická	Obce Foltnice, Alšovice, Čestolice, Pevňatice, Převlastice, Sedice, Štěpánice, Tumbavice, Loupčice, Čestolice, Pevňatice, Šestánsko, Bělánsko, Malá, Trčice	46.600	I	
68	Převlastická	Obce Převlastice, Bělánsko, Čestolice, Pevňatice, Převlastice, Sedice, Štěpánice, Tumbavice, Loupčice, Čestolice, Pevňatice, Šestánsko, Bělánsko, Malá, Trčice	16.600	II	
69	Arnsperťská	Obce Arnsperť, Čestolice, Pevňatice, Převlastice, Sedice, Štěpánice, Tumbavice, Loupčice, Čestolice, Pevňatice, Šestánsko, Bělánsko, Malá, Trčice	12.100	II	
		Celkem	142.119		

E. Stav osob a platů

v. k. veřejného sousta zemědělského v Lužanech.

Počet osob	Vlastnosti osobních	Platy		Třída	Přípomenu	
		Kalářské	Režimní			
1	prezident	6.000	III.	1. Prezident sousta práce zemědělského sousta, jeho plat 6000 Kč měsíčně.	
1	viceprezident	5.000	V.		
24	vedoucích zemědělského sousta zemědělského	4	3.000	12.000	VI.	2. Ředitel sousta práce zemědělského sousta, jeho plat 3000 Kč měsíčně.
		18	3.000	54.000		
		18	4.000	72.000		
8	vedoucích sousta zemědělského	1	..	1.000	VII.	3. Účastník sousta práce zemědělského sousta, jeho plat 1000 Kč měsíčně.
		1	..	1.000		
110	zemědělců, z toho z odpočinku z toho odpočinku	95	500	45.500	XII.	4. Zemědělec sousta práce zemědělského sousta, jeho plat 500 Kč měsíčně.
		15		
1	ředitel ústředí zemědělského	1.000	VIII.	5. Ředitel ústředí zemědělského sousta, jeho plat 1000 Kč měsíčně.	
3	odpočinku ústředí zemědělského	1	1.000	1.000		IX.
11	oficiální	3	500	1.500	X.	
		3	500	1.500		
		3	500	1.500		
3	vedoucích zemědělského	300	1.000	..	7. Vedoucí zemědělského sousta, jeho plat 300 Kč měsíčně.	
6	zemědělců zemědělského	300	700	..		
8	zemědělců zemědělského	318	400	..	8. Zemědělec sousta zemědělského sousta, jeho plat 318 Kč měsíčně.	
100			114.000			

F.

Stav osob a platů

a. k. vrcholné soudu zemského v provinciích Benátských.

Kategorie osob	Vznikající státníci	Platy		Třída	Přípomínka
		Kalděná vrcholná	Dobromady		
1	prezident	- -	6.000	III.	1. Prezident soudu provincie Benátské od roku 1880 a. příslušná funkce.
1	viceprezident	- -	3.000	V.	
24	radních vrcholné soudu zemského	4	3.000	VI.	2. Radní, kteří soudu mají 2000 a. příslušná funkce předseda soudu a. radní.
		10	2.500		
		10	2.000		
3	radní tajemníci	1	- -	VIII.	3. Úředníci a státní soudci, jejich příjem činí méně 2.000 a. státní příslušníci 18 procent příjmu svých.
		1	1.000		
112	učebníci, a starý a mladší	24	300	XII.	4. Učebníci by poskytnouti peníze, státní vrcholné, má se v příslušné státní učební učebníci státní.
	bez učitelů	20	- -		
1	radní státní pomocných	- -	1.000	VII.	5. Radní státní učebníci státní.
3	učebníci státní pomocných	1	1.000	IX.	
		2	900		
		2	800		
14	státní státní pomocných	1	700	X.	
		1	600		
		2	500		
2	státní státní	100	1.200	od 1000.	
4	státní státní	2	800		
		2	600		
		2	500		
5	pomocní státní	114	400		
180	Dobromady	- -	111.000		

II. Stav osob a platů

u soudů krajských v pověstních ústředích.

Kód čísel osob	Vlastnosti občanské státních	Platy		Soud obvodní	Soudy krajské							Měsíční část	Příjmový			
		Kadaňský ústředí	Plzeňský ústředí		Soud obvodní	Boh. ústředí	Příbramský ústředí	Vratislavský ústředí	Vlašimský ústředí	Třebíčský ústředí	Břežský ústředí			Bělohorský ústředí		
															1	2
1	posádkovní	1000	15.000	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	V.	B. Posádkovní a první viceposádkovní krajských soudů v pověstních ústředích po 1000 a 1. příloha funkční.
2	viceposádkovní	800	6.000	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	VI.		
79	radních krajských soudů	1000	48.000	4	10	10	11	10	8	6	1	4	4	VII.	C. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		1100	24.000		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
13	radních úpravních	500	4.500	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	IX.	D. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		500	4.500		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
40	úřednických soudních	1000	22.500	1	11	10	10	1	4	4	4	4	4	X.	E. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		800	19.500		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
5	fedální ústředí pomoc.	500	3.000	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	IX.	F. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		500	3.000		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
16	úřednických ústředí pomoc.	500	4.500	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	X.	G. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		700	5.000		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
21	ústředí ústředí pomoc.	1000	21.000	1	11	10	10	1	4	4	4	4	4	XI.	H. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		800	18.000		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
39	ústředí ústředí pomocných	500	15.000	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	XII.	I. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		500	15.000		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
64	vychovatelů soudních	500	19.500	1	11	10	10	1	4	4	4	4	4	XIII.	J. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
8	lečebních	400	3.000		1	1	1	1	1	1	1	1	1			1
9	pedagogických	300	3.100	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	XIII.	K. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
20	domácích k vladám	500	14.500		1	1	1	1	1	1	1	1	1			1
18	občanských ústředí	500	2.400	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	obč. ústředí.	L. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		400	3.000		1	1	1	1	1	1	1	1	1			1
25	pomocných ústředí	500	5.100	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	obč. ústředí.	M. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
		500	5.100		1	1	1	1	1	1	1	1	1			1
1	kaš. v pověstních ústředích byty		400	1	1									obč. ústředí.	N. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
	rozvoje nebo příloha funkční příloha 1000 a 1.		400		1											
	Příloha funkční příloha 1000 a 1.		500	1	1									obč. ústředí.	O. Účelová a občanská v pověstních ústředích, příloha 1000 a 1. příloha funkční.	
			500		1											
100	Dokladový			21	127	82	78	61	54	38	33	25				

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číslo LXVI.

Vydán a rozvolán dne 11. listopadu 1858.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXVI. Stück.

Angegeben und verordnet am 11. November 1858

Číska LXVI.

Vydána i rozeslána dne 11. listopadu 1852.

216.

Vyhlášení, vydané od ministerii financí a tržby dne 17. října 1852.

tj. *Ungarisch* se ve skutek uvedení rakousko-moedensko-parmského sjednocení celního.

Aby se rakousko-moedensko-parmské sjednocení celní, dne 9. srpna 1852 ve Vídni uzavřené a tímžé dne 15. srpna 1852 ratifikované (Zák. list. č. 303.), jehož uzavření listina Zákonníkem říšským byla vyhlášena, vešlo ve skutek, realizuje se takto:

1. Dne 1. února 1853 uzal se celní línie rakouská, jejíž díl Lombardsko od vojvodství Moedenského a Parmského, díl lombardský pohraničný okres, na proti státům tímto ležící, platnosti postuluje a pokládá se bude za vnitřní obvod celní.

Vnitřní obvodníci okresu lomardského, kterýž proti Piemontu bude nachován, vytvoří se líni, která počínáje tam, kde řeka Tidone padá do Padu na území Parmském, tímžé kolmo řeka tato postíhá, a táhnouc se podlé sílnice, vedouc od Padu do Nizzolara, Albarone a Chignola v Kasalposterienské postevské sílnici se končí, ale tak, že sílnice tyto ve vnitřním celním obvodu jsou zahrnuty.

Ad esecuzione della lega doganale austro-estense-parmigiana conclusa in Vienna il 9 agosto 1852 e quindi ratificata il giorno 15 settembre 1852, ed il cui trattato venne pubblicato col mezzo del Bollettino gov. delle leggi, viene ordinato quanto segue:

1. Col primo febbrajo 1853 viene tolta la linea doganaria austriaca, che separa la Lombardia dagli Stati Ducali di Modena e Parma, ed il circondario confinante lombardo che prospetta gli Stati suddetti, cessa d'esser tale e sarà trattato come territorio doganale interno.

Il limite del circondario confinante verso l'interno mantenuto riguardo al Piemonte, viene demarcato dalla linea che cominciando dallo sbocco del Tidone nel Po, nel territorio parmigiano, attraversa questo allineo fante quasi perpendicolarmente, e seguendo la strada che va dal Po a Nizzolara, ad Albarone e Chignola, va a mettersi nella strada postale di Casalposteriengo, escludendo per altro tutte queste strade che rimarranno comprese nel territorio interno.

Připomíná se dále, že se celní linie, ježto jsou ve vjezdových proti Lombardsku zřízeny, zruší již od 1. listopadu 1852 a taktéž i celní linie, kteráž dle stát Modenský od Parmského, vyjmajíc úřady, ustanovené k tomu, aby v době přípravy t. j. od 1. listopadu 1852 *) až do 1. února 1853 vyřídily průvoz zboží bezúplatně, a sice

v Modensku proti Lombardsku celní úřady v Guastieri, Reggiole, Novi a Tramaschia, proti Parmsku celní úřady v Terrarossa, Taneto a Sorbolo-Estense;

v Parmsku pak proti Lombardsku celní úřady v Porto Barchetto, Mezzano, Chitanto a Sacco, proti Modensku celní úřady v Sorbolo, Morterani a Villafranca.

3. Od 1. února 1853 zůstá budou mocnářství Rakouské, vyjmajíc celní výhrady, knížectví Lichtentěinské a vojvodství Modenské a Parmské podlé článku 2. a vnitřního článku A. smlouvy svezby dočasně, společně uznává celní, v kterémž se bude užívati stejné celní tarify, stejného celního řádu, stejných celních pravidel, instrukcí a předpisů. Bude tedy moci zboží v úžkerém a tichém státě akotovaně nebo vyčleně vcházeti do země států ustanovených a evokovat v nich obcházeti, nekynou podrobeno zvláštním úředním řádům, placení cla, nebo jinému poplatku důchodkovému; zboží a výrobky modenské a parmšké budou se, co se týče cla, při obcházení jich v mocnářství Rakouském po-

Arverteti per altro, che fino dal primo novembre 1852 vengono soppresse le linee daziarie degli Stati Ducali, che guardano la Lombardia, e le linee daziarie, che dividono gli Stati estensi dai parmigiani, ad eccezione degli uffici destinati nel periodo preparatorio, cioè dal primo novembre 1852 **) al primo febbraio 1853, a daziare per transito, i quali saranno

nel Modenese verso la Lombardia le ricevitorie di Guastieri, Reggiole, Novi e Tramaschio, e verso Parma quelle di Terrarossa, Taneto e Sorbolo-Estense;

e nel Parmigiano verso la Lombardia le ricevitorie di Porto Barchetto, Mezzano, Chitanto e Sacco, e verso Modena quelle di Sorbolo, Morterani e Villa Franca.

2. Col primo febbraio 1853 la Monarchia austriaca, ad eccezione dei territori estradoganali, il Principato di Liechtenstein e gli Stati Ducali di Modena e Parma costituiranno a senso dell'articolo 2. e dell'articolo separato A del trattato susseguente, nei riguardi doganali, un solo territorio, nel quale avranno applicazione la stessa tariffa daziaria, le stesse regolamentazioni, le stesse norme, istruzioni e provvedimenti doganali, per cui le merci prodotte o daziate in uno dei singoli Stati potranno, senza essere sottoposte a sottoposizione od a pagamento di dazio o di altra imposta doganale, entrare nel territorio degli altri Stati e circolare liberamente, e così le merci ed i prodotti estensi e parmigiani saranno parificati nella loro

*) Per necessitatibus přípravy počne doba přípravy naposkytná teprv od 1. prosince 1852. Co dále a tom ustanovení bude, uvědomí se včasem.

**) In caso di ritardi inevitabili il periodo preparatorio sarà prolungato probabilmente soltanto col primo dicembre 1852. Un'aggiunta notificazione sarà in proposito concernere le circostanze determinazioni.

kládati za rovné výrobků království Lombardsko-Benátského.

2. Již od 1. listopadu 1852 budou se mezi všeliké plodiny zemědělské obou vojvodství a plodiny průmyslu hospodářského, jako: vlna, koňalka, obilí, dobytek, pak vše to, co od ostatní pochází a jest k jídlu ustanoveno a není užíváno, jakoli i výrobky průmyslu, v přímězi I. vynálezů tabaku (zákonů H. zákonů od 9. srpna 1852.) jmenované, pod výměnkami, v článku XXVII. lit. b, číslo 2 a 3. zákonů této ustanovenými do zemědělství Rakouského bez cla dovážeti.

Dále všeliké zboží v Rakousku skutečně nebo vyčleně, počínaje od 1. listopadu 1852, ucházeti do země vojvodství a zemědělní v nich obcházeti, a však zboží tkané a stáčené, které se tam bude posílati, má býti poznamenáno kolhem, který, buďti číselní a zboží vlny, jedlo se v království Lombardsko-Benátském vyříditi má, náležeti bude v lamině měděné již nyní předepsané a nápisem: Merce estera (zboží cizozemské) i tehda, když bude číselní a zboží, strany všech není užíváno na poznamenání, užívání toho kolhu, k. př. při zboží bavlněném, lněném a vlněném nejprostšího způsobu.

Zboží tkané bude však, s ohledem na místa, kde v říši děláno bylo, poznamenáno laminou měděnou, již se v království Lombardsko-Benátském při domácímu bavlněnému zboží užívá. Dávati kolhek na zboží cizozemské, kteréž podle trajdelůh předpisů má poznamenáno býti kolhem, mají

circulazione entro la Monarchia austriaca, nei riguardi doganali, ai prodotti ed alle merci del Regno lombardo-veneto.

3. Sia per altro dal primo novembre 1852 potranno venir introdotti nella Monarchia austriaca i prodotti del suolo dei Ducati e della loro economia rurale, come vna, acquarite, grani, bestieame, prodotti animali destinati al cibo e non manufatturati, come pure i prodotti della loro industria, specificati nell'annesso Alleg. I (ed II del trattato 9 agosto 1852), sotto le condizioni arrivate all'articolo 27. lettera b, N°. 2 e 3 del medesimo.

Le merci poi prodotte o daniate in Austria potranno passare dal primo novembre 1852 nei Ducati e circolare liberamente, con ciò per altro, che volendo spedire tessuti e lavori a maglia, questi vengono muniti d'un contrassegno, il quale trattandosi di merci estere, se le stesse vengono daniate nel Regno lombardo-veneto, consisterà, come ora è prescritto, nella laminetta a rame colla leggenda „merce estera“ (anco quando si tratti di quelle merci a cui non sarebbe d'obbligo l'applicazione del bello stesso, p. es. alle manufatture di cotone, lino e lana della qualità più ordinaria).

Tuttandosi invece di merci nazionali verranno queste munite della laminetta a rame usata nel Regno lombardo-veneto per i cotoni nazionali, senza riguardo al luogo della Monarchia ove farono prodotti. All'applicazione del bello pelle merci estere, per cui è obbligatoria secondo le

právo jasnou hlavní celní úřadovně, strany velikého jiného zboží ale v dotčené době přechodní velikní celní úřadovně lombardsko-venetské.

Mimo to se bude veliké zboží, kteréž v době přípravy, jásze skrze mecnalství Rakouské, přijde do toho neb osobu vojvodství nebo zastup, nebo jasně na přechoda, zastupi a jednobe vojvodství do druhého, zastupi jako posud opovřítati a z něho v kalidmstatu, skrze nějž přijde, to cke platiti, kteréž se podle obecné celní tarify rakouské vybirá.

3. Ve zvláštním vyhlášení ministerstva financí pojmenování budou úřadovně vykonavací, kteří se v provinciích Lombardských, se státy vojvodskými sousedajícími, mají rozpuštěti anebo jasně se zaměřujícími právy ponechati, jakož i ti úřadovni, kteří ve vojvodských třech mají dále zůstati nebo se přidati, udáje práva zvláštní, kteréž úřadovni přibudejíci.

Týž vyhlášením oznámi se i stanoviti intenzion a senosti důchodkových, jakož i vyšetřovacích úřadů v přikládě přestupků důchodkových, kteréž ve vojvodských jsou uloženy nebo se uložiti mají.

5. Strany cel východních a severozápadních a moderně zastupující krajiny vyhláší se zvláštní tarify od 1. května 1862, kteréž podle 11. článku smlouvy i tehda zůstane v moci své, když sjednocení celní bude uvedeno ve skutek. Vláde moderně bylo uloženo právo, změnití podle okolnosti tarify ta z tohoto výhradně jejího zboží, má

generální vigentí prescripcioni, non sono autorizzate che le dogane principali, ma per tutte le altre merci lo saranno per l'accennato periodo transitorio anco le dogane tutte del Regno lombardo-veneto.

Le merci per altro che durante il periodo preparatorio transitarono, percorrendo la Monarchia austriaca nei Ducati, e viceversa, e dall'uno all'altro dei Ducati, verranno assoggettate alla professione ed al pagamento del dazio di transito, da esigersi nelle misure portate dalla tariffa generale daziaria austriaca in ognuna degli Stati per cui passeranno.

4. Con apposita notificazione del Ministero di finanza verrà indicato, quali uffici esecutivi nelle provincie limitrofe agli Stati Ducali si sopprimano, o non si conservino che con facoltà alterate, e quali uffici si vada a mantenere e ad attivare negli Stati Ducali colle indicazioni riguardo alle speciali loro facoltà.

Si annuncierà inoltre con tale notificazione la residenza delle Intendenze e dei Giudizi di finanza, nonché la residenza delle senioni o consensi inquirenti per le contravvenzioni di finanza negli Stati Ducali.

5. Verrà pubblicata la tariffa dei dazi d'uscita dei macini dell'Oltrepennino estense prima maggio 1862, la quale continuerà ad avere vigore nell'articolo 11 del trattato anche dopo attivata la lega doganale; anzi è fatto diritto al Governo estense per tale suo esclusivo prodotto di variarla a seconda delle circostanze, dan-

vlak s touto dávkou ostřelů vládní jednotním
viděti.

Dále se připomíná, že nebude vláda
modenská podle dočasného úmluvy subverbu
vybírat z mramoru a krajiny modensko-
napřímské, který bude ku potřebě do cel-
ního obvodu jiného státu souhlasného ustanov-
ena, když se náležitě prokáže, že v lesní
mláskách od odělní do místa, kam jsou
ustanovena, došel a že se ho tam našlo, šá-
dného čiá vývozního, a vlak do toho bude
se nasedl v každém případě když bude sou-
mer vyhledání z krajiny, a k tomu pochází,
pojistiti.

4. Podle přílohy B. oddíl h. č. 1 a 2
smlouvy celní má se na přímci, která se
u úřadu nákladního na modenském celní linii
lečického dovozu bude, platit 75 čent. l. r. a
celního cestního, a za vlnové, které u úřadu
celního, na celní linii modenském lečického, vy-
cházejí bude, 2 lry r. 50 čent. čiá vývozního
a celního cestního vlny hrubé, a vláda mo-
denská má při tom právo, vybírati z ovci
nesoučinných k vyhledání opožďujících kro-
mě čiá, v obecné celní tarifi a ovci ustanov-
ovaného, i také čiá a vlny, již ovce má na
sobě.

Taktě vybírati bude vláda Modenská,
když tuzezná ovce, kteréby nesoučinné
vyhledny na pastva, přes celní linii Mo-
denskou ostřelové se navrátil, čiá vývozní
z té vlny, která ovce pesbyly.

dane comunicazione agli altri Stati con-
traenti.

Avvertesi poi, che a senso del sud-
detto articolo del trattato poi marci del-
l'Ultraspennio estense, che fossero diretti
al territorio doganale di un altro degli Stati
contraenti, e destinati agli usi del medici-
na, quando entro sei mesi dalla spedizione
siano constatato regolarmente l'arrivo al
luogo di destinazione e l'impiego, non ver-
ranno dal Governo di Modena percotti i dan-
ni d'uscita, che in qualunque caso si sa-
ranno dovuti garantire poi marci stessi al-
l'atto di lasciare il territorio di loro origine.

4. A senso dell'Allegato B, sezione
h. N.º 1 e 2 del trattato venne stabilito,
che pel fucamento che verrà introdotto per
un ufficio collocato lungo il tratto della li-
nea daziaria estense si pagheranno centes.
75 di lira austriaca per quintale daziario,
e che pella lana di pecora greggia che usci-
rà per un ufficio collocato alla linea da-
ziaria del tratto estense si pagheranno lire
due e centes. 50 austriaci per quintale da-
ziario a peso lordo, con facoltà al Governo
estense di colpire le pecore intosse pro-
fessate per uscita, oltre che sul dazio fis-
sato dalla tariffa comune sull'ovinale, an-
che con quello relativo alla quantità di lana
che portano seco.

Del pari pella pecora indigosa che
andassero al pascolo intosse e ritornassero
toste, attraversando la linea daziaria
estense, si farà da quel Governo pagare il
dazio d'uscita sulla quantità di lana che
sussano perduta.

7. Příloha II. vypsání tohoto obzvláště některé jiné, pro vojvodství Modenské a Parmské určené směny měnek a nápisů rakouských, od vojvodství těchto přijatých, jichž a vřadami uvedení vidělo se vůbec býti prospěšné.

8. Karty hrací a kalendáře, a kterýchž se, nullius inquit in locum, v Rakousku poplatok kolikový zaplatí, mohou se tam poslati jen pod ten výměnek, když jsou opatřeny doletem vykazovací pro oběhové měnit, kterýchž karty má některý úřad celní v Lombardsko-Románsku vydati, vyříditi pak má je úřad v tom kterém vojvodství, k němuž svědčí a sice teprve tehda, když obědi v úředním skladu bylo shledáno; v skladě tento má obědi tak dlouho zůstati, až se předepsané kolikovní vykouši.

Sicež, jedno obědi poslá, má a úřadu podnikavců celou sumu poplatku kolikového, který na zásilku, k vypsání do toho neb onoho vojvodství opovržena, vypadá, pojistiti.

9. V příloze III (příloze A k smlouvě celní) vykládají se tarify měnek stříbrných a stříbrných, které v zemích Modenských a Parmských jsou v oběhu, při čemž se připomíná, že se podle článku V. smlouvy od 9. srpna 1853 měnce státě a stříbrné a volnějších pokladnic tří stříbrných jednotkách přijímati budou pravdom podlé tarifův platnosti majících, jiné měnce ale janzem v tom státě, kde mají zákonně oběh a pod obměniti tam platnosti majících.

7. Vengono nell' Allegato II portate a pubblica conoscenza quelle altre modificazioni convenute negli Stati Ducali di Modena e Parma alle leggi ed ai regolamenti austriaci adottati dai medesimi, che pajono di un interesse più generale.

8. Pella carte da gioco e poi calendari che venissero impressi senza assoggettarli al pagamento del bollo, perché destinati al consumo negli Stati Ducali, si prescrive, che le relative spedizioni non possano aver luogo che coperte da una bolletta d'assegnamento per commercio interno, da staccarsi da un ufficio daziario del Regno lombardo-veneto e da rinviarsi dall'ufficio assegnatorio del rispettivo Ducato soltanto dopo ricevuta la merce in magazzino, ove dovrà rimanere fino a che verrà assoggettata alla prescritta bollatura.

La parte che spedisce la merce dovrà prestare cauzione presso l'ufficio assegnante per l'intero importo dell'imposta del bollo cadente sulla partita presentata per l'invio.

9. Vengono pubblicate in Alleg. III (Alleg. A del trattato) le tariffe delle monete d'oro e d'argento aventi corso negli Stati di Modena e di Parma; avvertendo, che a senso dell'articolo 5. del trattato 9 agosto 1853 le monete d'oro e d'argento verranno accettate dalle pubbliche casse dei tre Stati collegati secondo le rispettive attuali loro tariffe; ogni altra moneta non sarà ricevuta che in quello Stato, in cui abbia corso legale e colle limitazioni ivi stabilite.

V království Lombardsko-Venetském bude se vždy podle valuty rakouské napočítati a počítati.

10. Zejména vyhlášením budou oznámeny tabulky stupňů čistoty a počtů ve vojvodství Modenském a Parmenském v příčině zlata a stříbra neudělaného i udělaného, při čemž se připomíná, že se podle článku VI. dotčené smlouvy sázkou rovnají v Lombardsko-Venetském a ve vojvodstvích sjednocením colním uznávají, a však když ubohá v jednom ze tří států předepsanou tam počtu bude poražená, bude pak mezi v colním spojení obvodu colním zveřejně obcházeti, aniž bude potřeba, aby bylo podrobné přiblížení nebo se z něho pláti nový papítek.

11. Až komise centrální, v XXIII. článku smlouvy dotčené bude zřízena, tehdy se zvláštním vyhlášením oznámí. *) Komise ta bude se jmenovati: „Mezinárodní komise pro rakousko-modensko-parmské sjednocení colní.“

12. Co se týče daní petraží, jelikož se v království Lombardsko-Venetském a ve vojvodstvích Modenském a Parmenském k ruce státu nebo obci nebo jiných osob morálních za příčinou děláni, prodáváni nebo dováženi věcí do obcí na zastavení prohibičních vyhlášek, nežli každého rozdílu mezi platinami a výrobky království Lombardsko-Venetského a třetí, jelikož z toho neb ano ve vojvodství, pocházejí, považují se tyto i nyní podle XVII. článku smlouvy za

in ogni caso si farà però luogo nel Regno lombardo-veneto al calcolo ed alle scritture in valuta austriaca.

10. Con apposita notificazione si pubblicheranno le tabelle dei titoli e dei segni delle garanzie delle materie e dei lavori d'oro e d'argento vigenti negli Stati Ducali di Modena e di Parma, avvertendo, che a senso dell'articolo 6. del suddetto trattato la lega doganale non porta mutazione alle leggi per tal riguardo vigenti nel Regno lombardo-veneto e nei Ducati.

Tali oggetti pertanto, quando in uno dei tre Stati abbiano debitamente riportato il bollo di garanzia ivi prescritto, potranno circolare liberamente in tutto il territorio doganale comune senza venir assoggettati ad un secondo assaggio od a pagamento di ulteriori dritti.

11. Si annuncierà con apposita notificazione *) l'istituzione della Commissione centrale di cui nell'art. 23. del trattato, la quale si intitolerà: „Commissione internazionale della lega doganale austro-estero-parmigiana.“

12. Per ciò poi che concerne il dazio consumo, che nel Regno lombardo-veneto e nei Ducati di Modena e Parma viene percetta o per conto dello Stato o per conto delle comunità e di altri corpi morali all'atto della produzione, della vendita o dell'introduzione nei comuni dichiarati aperti, non si farà alcuna distinzione tra questi prodotti nel Regno lombardo-veneto e fra quelli prodotti negli Stati Ducali, dovendo tanto i primi quanto i secondi per l'artico-

*) Vše vyhlášení této v čísle 418. Vše řídky 233. Příklad.

*) Vedet questa pubblicazione sotto il N.º 199 in questa stessa Gazzetta del Bollettino generale delle leggi.

stejně ukládají a stejné poplatky se nich platí.

12. Od 1. února 1853 bude se se ucelé vojvodských moci souhlasně dovíšeli i to zboží tkané a stávkové, z něhož v době přípravné clo diferenciální bylo zapláceno, buď od úředí vojvodských opatřeno kollem předepsaným jakožto ornament, že clo bylo zapláceno.

14. Oddělení strážní finanční jednotky každého ze tří států jednotných, jejich státnost se udržují v okrese pohraničném až na 4 míle vzdálené od hranic státu druhého, uspořádají se podle XXII. článku smlouby lit. b., že mohou choditi 4 míle vzdálené do sousedního státu jednotného a před se hráti tam totéž dílo jedni, k nimž mají právo v okrese svého vlastního, a však pouze navzájem, pláti i tytéž povinnosti. Stáhnou se přestupce právního, mohou strážní finanční moci výše vyměřené přechoditi.

Vrchnosti místní, úředníci a dohlížetelstva každého státu mají v dotčených případech strážní finanční státu jednotného přijímati toutéž pomocí jako strážní vlastní.

15. Podle úředí článku XXII. lit. c. budou se přestupky, kterých se někdo v některém ze států jednotných proti členskému státu druhému dopustí a které se týkají některých členských společně přestupků, nejinak posuzovati a trestati, než jako kdyby se jich byl dopustil proti členskému státu vlastnímu.

le 17. del trattato venire assoggettati allo stesso trattamento ed al pagamento degli stessi dritti.

13. Dal primo di febbrajo 1853 in poi verranno introdotti liberamente dagli Stati Ducali anco quei tessuti e lavori a maglia, pei quali durante il periodo preparatorio si fosse pagato il dazio differenziale, quando per altro sieno muniti del bollo loro applicato a conservazione di tale pagamento dagli uffici Ducali.

14. I distaccamenti della Guardia di finanza di uno dei tre Stati collegati, di stanza nel circondario confinante entro quattro miglia geografiche dal confine di altro degli Stati medesimi, saranno autorizzati a essere dell' articolo 22. lettera 5 del trattato ad estendersi le loro perquisizioni in un raggio di altre quattro miglia geografiche nel territorio dello Stato vicino collegato e ad esercitarvi le funzioni, a cui sono abilitati nel territorio proprio, nell' obbligo però di adempiere gli stessi doveri. Nell' inseguimento di un contravventore fuggitivo potranno le guardie di finanza oltrepassare il limite sancionato.

Le Autorità locali, gli uffici ed i corpi di sorveglianza di ciascheduno Stato dovranno nei casi suddetti prestare alle guardie di finanza dello Stato collegato la medesima assistenza come alle proprie.

15. A monte dello stesso articolo 22. lettera c le contravvenzioni commesse in agguato degli Stati contraenti contro le finanze di altro dei medesimi e riflettenti le leggi finanziarie adottate come comuni, verranno giudicate e punite come se fossero commesse contro le finanze dello Stato proprio.

16. Podlé dotčeného článku 22. It. d. vejden úřadové důchodkové, soudní a politické všech tří států jednotných, když o to bude šlo, aby se rekvizicím a rozsudkům podlé národních a veřejných společných příjmych vydávajíc, sjednal příchod, mezi sebou ve spojení, a budou sobě vzájemně propůjčovatí veřejnému pomoci tak, jako to náleženo jest úřadům v království Lombardsko-Venetském.

Baumgartner n. p.

Příloha I.

Senam výrobků průmyslních:

1. vojvodství Modenského,
2. vojvodství Parmenského,

Které se již v době přípravy když se konala bude předpřito, obsahující v č. 2. 20. článku smlouvy, bez čis. mohou do hranicích sání rakouských dovážeti a uvážeti tam obcházeti.

Oddělení první.

Senam výrobků průmyslních vojvodství Modenského.

1. Sochy, kandelievy, ozdoby, stroje, díla stavitelská a jiné práce z mramoru.
2. Napodobení cizí vlny, kořalky, lhy, škery, rosolky a destilované nebo osušované tekutiny líhové.
3. Kůže a práce z kůže, vyřezané kůže vlny.
4. Šňohy provaznické a plátno, konopné i lněné.
5. Prošívané a šarkované šňohy bavlněné.

16. E poi menzionato articolo 22. lettera d' gli uffici e le Autorità Sanzionate, giudiziarie e politiche dei tre Stati collegati, ove si tratti di dar corso alle requisitorie ed esecuzioni alle sentenze commessurate alle leggi ed ai regolamenti adottati come cauzioni, stanzano in rapporto fra loro e si presteranno a coadiuvarsi vicendevolmente come è prescritto per le Autorità e peggli uffici del Regno lombardo-veneto.

Baumgartner n. p.

Allegato I.

Elenco dei prodotti dell' industria.

1) del Ducato di Modena,

2) del Ducato di Parma,

che potranno essere senza pagamento di dazio e circolazione liberamente nella Provincia austriaca durante il periodo preparatorio, sotto l'asservanza del presente articolo al 2.º dell' Articolato II. del Trattato.

Sezione a.

Elenco dei prodotti dell' industria del Ducato di Modena.

1. Marmi in statue, in bassorilievi, in ornati, in frutta, in opere d'architettura ed in lavori qualunque.
2. Vini ad imitazione dei formativi, acquavite, spirito di vino, liquori, rosoli ed acque spiritose distillate o dolciificate.
3. Corami, cuoi e pelli concie in genere.
4. Corderie e tele di canapa e di lino.
5. Tassuti bordati e rigati di cotone anche a spina.

6. Kloubky a lýha.
7. Svíčky ležavé.
8. Papír psací a tiskací.
9. Kokony hedvábná a hedvábná nepředaná.
10. Vápno a gypso.
11. Uhlí hnědé.

Oddělení druhé.

Seznam výrobků průmyslných vojvodství Parmského.

1. Napodobení cizí vína, koňalky, lhy, likéry, rosolky, destilované nebo caladné láhové tekutiny.
2. Kůže a práce a kůže, vyčištěné kůže vlnac.
3. Zboží provaznické a plátan konopné a lněné.
4. Barvení.
5. Papír psací a tiskací.
6. Kokony hedvábná a hedvábná nepředaná.
7. Vápno.

Příloha II.

Změny v zákonech a nařízeních ve vojvodství Modenském a Parmském přijatých a v oddělení a přílohy B rakousko-modenské-parmské jednací smlouvy celně vyčíslených, která pro vojvodství tato byly ustanoveny.

I. Změna obecná.

1. Ve všech případech, v kterých se celně náležové rakouské, v oddělení a přílohy B přivesté, na náležitě obecného nákladového a nákladového rakouských vztahují, sítí se jest, když kůže a Hraní proti modenským nebo parmským pedaným pro

6. Cappelli di trecciale.
7. Candele di sego.
8. Carta da stampare e da scrivere.
9. Bonodi e seta greggia non filata.
10. Calce a gesso.
11. Lignite.

Sezione B.

Elenco dei prodotti dell'industria del Ducato di Parma.

1. Vini ad imitazione dei forestieri, acquavite, liquori, rosoli ed acque spiritose distillate o dolcificate.
2. Corami, cuoi e pelli concie in genere.
3. Corderie e tele di canape e di lino.
4. Fustagni.
5. Carta da stampare e da scrivere.
6. Bonodi e seta greggia non filata.
7. Calce.

Allegato II.

Modificazioni concordate nei Ducati di Modena e di Parma alle leggi ed ai regolamenti adottati dai medesimi ed emanati nella Sezione II dell'allegato II del Trattato di lega doganale austro-italiano-parmigiana.

II. Modificazione generale.

1. In tutti i casi, nei quali le leggi ed i regolamenti finanziari austriaci applicati nella Sezione II di questo allegato II si riferiscono a disposizioni della legislazione generale o dei codici austriaci, intendendosi, che ove si trattasse di agire con-

skloňiny, přechýny nebo přestupky proti náhonám obecním, v zemích vojvodských podle zákonů a předpisů v tom kterém státní platnosti majících.

II. Změny v celní tarifik rakouské od 6. listopadu 1854.

2. Kromě cel diferencních v oddílě A. jmenovaných připíše se cel snížený, ježto se podle článku 25. §. 4. předcházejícího připomenutí k tarifik celní z onoho zboží dováží, které v úředních skladěch bylo tak skladeno, že se k tomu, k čemu přivodit bylo ustanoveno, více neboli, na dleh tomu státní, který je povolil.

3. Osvobození zde čia přivozního dováží se:

- a) při zboží, které přes pomezí vojvodství Modenského vychází nebo přes pomezí toto vychází, neboť jde jinak kamkoli;
- b) při zboží, které přichází ze Státu císařského a vychází přes Serravalle po silnici Giardini do Toskany a naopak;
- c) při zboží, které po přímoci středního moře přichází, a jde po silnici z Portoferraio nebo Cley a naopak, na kteroukoli stranu.

III. Změny v řádu celním a řádu státních monopolů.

4. Z císařského nevyčerpaného zboží, ježto rakouský celní úřad kromě království Lombardsko - Benátského podle spevidi

tre sudditi modenesi e parmigiani per crimini, delitti e contravenzioni passibili secondo le leggi generali, occorre riportarsi nei territorii Ducali alle disposizioni dei codici e delle legislazioni vigenti nello Stato rispettivo.

II. Modificazioni alla Tariffa daziaria generale austriaca 6 Novembre 1854.

2. Oltre i dazi differenziali specificati alla Sezione II, le diminuzioni di dazio accordate a base dell'Articolo 25, N.º 4, delle Avvertenze preliminari della Tariffa per le merci che deperissero nei magazzini d'ufficio, in modo da non poter più servire alla loro primitiva destinazione, vorranno addebitate allo Stato che le concede.

3. Resta convenuta l'esenzione da dazio di transito:

- a) per le merci che entrano pel litorale del Ducato di Modena ed escono dal litorale modese in qualunque direzione;
- b) per quelle che entrano dal Pontificio e sortono verso la Toscana per Serravalle sulla strada Giardini e vice-versa;
- c) per quelle provenienti dal litorale del Mediterraneo che tengono lo stradale di Portoferraio e della Cisa e vice-versa, qualunque ne sia la direzione.

III. Modificazioni al Regolamento sulle Dogane e sulle Privative dello Stato.

4. Per le merci estere non daziate che venissero assegnate da un Ufficio daziario austriaco, non situate nel Regno

celní k některému vykonávacímu úřadu dotčeného království psuká, neboť se do tohoto vybrání a úřadu psukáujícího, neboť u toho úřadu, ku kterému jest oběti psukááno.

5. Při ustanovení, mnohdy kávy, cukru, kofalky a líbeřných pálených vod a tekutin v okresu pohraničním od kontroly jest osvobozeno, vstávaj v platnosti ustanovení, obsažená ve vyhlášení bývalého apřasemského knížata, hraběte a Montecuccoli od 24. ledna 1849.

Dále ustanovuje se, že kavárníci, fabřičníci šokolády, cukráři (§. 140. předpisu vykonávacího k řádu celnímu a řádu státních monopolů), pak psukáři, pálenici kofalky a destilovaných líbeřných a osvěžujících tekutin a vod v městech, mohou cca a kávu, již k provozování živnosti své psukávají, kupovati a kupci v ruzn místě, nežli toho dříveť talk, co podle dotčeného vyhlášení od 24. ledna 1849 v okresu pohraničním od kontroly jest osvobozeno. A však mají se spatřiti psukáji nesto toho obchodníka.

Mimo to se ustanovuje, že se ve vjednotě Madensko v okresu pohraničním aráže uvedení tam kontrola v psuká kofalky a líbeř to podle ministerého vyhlášení od 1. června 1851, N.° 16919-788, v celém okresu pohraničním, vyjmajíc hranice k Sardínsku.

Co se však týče aráže, ruzn a osvěžujících líbeřných nápojů, bude kontrola tr-

lombardo-veneto, per l'esercizio della professione analoga presso un Ufficio esecutivo del Regno nominato o di altro dei due Ducati, il dazio d'importazione dovrà venir soddisfatto non mai all'Ufficio assegnato, ma bensì all'Ufficio assegnatario a cui la merce è diretta.

5. Nella fissazione delle quantità di caffè e zucchero, acquavite, spiriti ed acque distillate spiritose, essenti da controlleria nel circondario confinante a favore dei privati, si conviene, che restino ferme le disposizioni portate dalla Notificazione del già Commissario plenipotenziario Conte di Montecuccoli 24 gennaio 1849.

Si conviene inoltre, che i caffettieri, i fabbricanti di cioccolato, i confettieri (§. 160 delle Norme per l'esecuzione del Regolamento) non che i pasticceri ed i fabbricanti di acquavite, spiriti ed acque distillate spiritose delificate delle città, possano acquistare lo zucchero ed il caffè occorrenti per il loro esercizio dagli esercenti il commercio nello stesso luogo, purché la quantità non ecceda il doppio di quella essente dalla controlleria nel circondario confinante, a senso della summenzionata Notificazione 24 gennaio 1849. Essi dovranno munirsi però di una nota esposta da tali esercenti commercio.

Si conviene poi, che negli Stati Ducali di Modena venga tolta la controlleria assistente nel circondario confinante per le acquavite e lo spirito di vino in tutto il tratto del circondario stesso che non prospetta le Provincie sardi, a norma del Decreto Ministeriale 1 giugno 1851, N.° 16919-788.

Continueranno invece ad esservi soggetti l'arraz, il rhan e le bevande spiritose

vati dále, majíc ale na svědomí to, co ustanovení ve dvou prvních paragrafech tohoto paragrafu.

4. Státní číselní úpisy rakouské, které některá strana v přílohách §. 137. řádu celního a řádu státních monopolů zboží, mají úředně vykonávat ku sjitění jen podle toho kursu přijímatí, kterým se spouští na posledním burzovním listku v Vídní a ukulatelé má se nalížit, aby to doplnil, až by to, co by se na ně, kdyby se prodaly, utrhlo, dleho méně, nežli poplatek, jektó se má zaplatit.

IV. Změny v trestním zákoně důchodkovém.

7. Trestní zákon důchodkový bude se ve vyjrozdřích měsí učiti jasnou v přílohě přestoupení předpisů:

- a) obecné rakouské tarify celů;
- b) řádu celního a řádu státních monopolů, postýjích zákonů celních a vstábojích se k nim předpisů a instruceí, jakoi i zákonů o úředním a soustředním poznamenaním obolů;
- c) nejryššího patentu od 6. září 1850 o kolku na karty hrací, kalendáře, noviny a návěští;
- d) nejryššího rozhodnutí od 12. listopadu 1849 o ukládání daně na tuzeuský cukr a postýjích azobů;

Dotčeného trestního zákona nebude se mezi učiti v přílohě jiných důchodků, než srobu jmenovaných.

dobřičnost, salvo quanto tenne stipulato ai due primi capoversi del presente paragrafo.

6. Le obbligazioni di Stato austriache, che venissero depositate da una parte per gli scopi del §. 137 del Regolamento sulle dogane e sulle privative dello Stato, non verranno riscosse dagli Uffici esecutivi come mezzo di cauzione se non al corso emergente dall'ultimo listino della Borsa di Vienna da giustificarsi dal depositante, e ritenuto in lui l'obbligo di supplire alla differenza in caso, che risultasse all'atto dell'alienazione dell'obbligazione tra il prezzo riscosso dalla vendita della stessa ed il di lui debito.

IV. Modificazioni alla Legge penale finanziaria.

7. La Legge penale finanziaria sarà nei Decreti di Modena e di Parma applicabile ai soli casi di contravvenzione, infrazione, ecc. al prescritto:

- a) della Tariffa daziaria generale austriaca;
- b) del Regolamento delle dogane e delle privative dello Stato, dalle posteriori leggi doganali e dalle relative norme ed istruzioni, non che dalle leggi sulle marche ufficiali e private delle merci;
- c) della Patente Sovrana 6 settembre 1850 sul bollo delle carte da gioco, dei calendari, delle gazzette e degli annuari;
- d) della Sovrana Risoluzione 13 novembre 1849 sull'imposta dello zucchero indigeno e successive variazioni.

La suddetta Legge penale finanziaria non sarà quindi mai estendibile alle contravvenzioni relative ad altri rami diversi dagli accennati.

Není-li jin nebo opominutí nějaké ani jako slušná, předná nebo jiné přestoupení občanských zákonů, ani jako přestupek důchodkový podle trestního zákona důchodkového trestního, uznání se na ně lidstvo trestní snáze vynáseti.

8. Co se týče věku, kdy začal-li předstí, má se strach poddaných těch tří států míti zákonů, v tom kterém státě platí-li majitel.

9. Pokuty peněžité nebudou se ve vojvodstvích ani tehda, když čin více než 100 zl., vybrati k lidosti úřadu fiskálního podle ustanovení §. 894 trestního zákona důchodkového, nežli zastavěna spůsobem úředním podle trvajících zvyklostí.

Nel caso poi che un'azione od ommissione non sia punibile né come crimine, delitto o contravvenzione a senso delle leggi generali, né come contravvenzione di finanza a termini della Legge penale finanziaria, non sarà permesso di comminare alle medesime alcun' altra sanzione punitiva.

8. Riguardo all'età in cui cosa lo stato minorenne, s'applicheranno ai sudditi di ciascuno dei tre Governi le disposizioni di legge vigenti presso il medesimo.

9. L'esazione delle multe nei due Ducati, anche nel caso che eccedano 100 fiorini, anziché ad opera d'un Ufficio fiscale simile a quello menzionato al §. 894 della Legge penale, dovrà eseguirsi col mezzo dell'esazione forzata, seguendo le pratiche in corso.

Příloha III.

Tarifa

slitých a stříbrných peněz, ve sjrozděti Modenaštin a Parmouin podlé zákona bñizních.

1. Tarifa peněz v zemích modenašských dle zákona bñizních a s dñm hodnoty jich v lících vládních.

Druhové peníze.	Hodnota ve vřích.		Qualità delle monete	Cena in Italiani	
	L.	S.		L.	S.
A. Státní peníze.					
V Německu a království Lombardsko-Venetském.					
Dobrá koruna (ale Sultanská)	11	75			
Dobrá Křemeno	11	75			
Dobrá křemeno (Dagere de Polono)	11	50			
Srebrná dle starého rñm (připravená podlé peněz)	24	50			
Srebrná dle nového rñm nebo rukama 48 křem (připravená dle peněz)	24	50			
V Piemontu a Savojsku.					
Dobrá od r. 1787 a dñl (připravená dle peněz)	20	40			
50 křem od r. 1821 dñl	20	-			
50 křem od r. 1821 staré	40	-			
20 křem od r. 1821 dñl	20	-			
V Státní sáržovním.					
Dobrá křem (připravená dle peněz)	17	5			
Dobrá křem	11	50			
Dobrá křem (připravená dle peněz)	17	10			
Křem křem (připravená dle peněz)	11	70			
V Janově.					
Dobrá 100 křem (100 křem podlé peněz)	75	75			
V Parmě.					
Dobrá (připravená podlé peněz)	21	41			
50 křem od r. 1813 dñl	20	-			
50 křem od r. 1813 staré	20	-			
V Florencii.					
Křem nebo gřem	11	50			
B. Monete d'oro.					
Germania e Regno Lombardo-Veneto.					
Dagere Imperiale di Baviera e Salsburgo	11	70			
Dagere Konstante	11	70			
Dagere de' Principi	11	50			
Srebrná d'antico rñm e ora metà in proporzione	24	50			
Srebrná d'antico rñm, ora metà da lire 48 antiche in proporzione	24	50			
Piemonte e Savoja.					
Dobrá dle 1787 in vřích e ora metà in proporzione	20	40			
Parze da lire 50 dal 1821 in vřích	20	-			
Parze da lire 50 dal 1821 in vřích	20	-			
Parze da lire 50 dal 1821 in vřích	20	-			
Stati pontificii.					
Dobrá dle Rñm e ora metà in proporzione	17	5			
Křem dle Rñm	11	50			
Dobrá dle Bologna e ora metà in proporzione	17	10			
Křem dle Bologna e ora metà in proporzione	11	70			
Genova.					
Dobrá da lire 50 e ora spozati in proporzione	75	75			
Parma.					
Dobrá e ora metà in proporzione	21	41			
Parze da lire 50 dal 1813 in vřích	20	-			
Parze da lire 50 dal 1813 in vřích	20	-			
Florenza.					
Křem ora gřem	11	50			

che indica le monete d'oro e d'argento avanti corso legale nel Ducato di Modena e nel Ducato di Parma.

1. Tariffa della monete avanti corso legale negli Stati estensi ed ragguaglio alle lire italiane.

Druhové peníze.	Množství ve státech.		Množství v Itálii.	Množství v Itálii.	
	L.	C.			L.
A. Měnové peníze.					
V Milánsku.					
Doppio	19	77	Doppio	19	77
Zecchino	11	94	Zecchino	11	94
V Benátkách.					
Zecchino (části jejího penězů)	19	2	Zecchino a suoi spiccioli in preparazione	19	2
V Francouzsku.					
Francie.					
Francouzské měr. 1795 dole	47	89	Leigi doppio dell' anno 1795 in avanti	47	89
Nový leiger	29	85	Leigi nuovo	29	85
40 franků	49	-	Franci da franci 40	49	-
50 franků	59	-	Franci da franci 50	59	-
V Tlustě.					
40 franků	49	-	Franci da italiani lire 40	49	-
50 franků	59	-	Franci da italiani lire 50	59	-
B. Měnové peníze.					
B. Měnové d'argenta.					
V Modenské.					
Modena.					
Stát František III.	2	24	Stato di Francesco III	2	24
Stát Karel III. (části státního penězů)	2	49	Stato di Carlo III e suoi spiccioli in preparazione	2	49
V Sárdejsku a království Lombardsko-Venetsku.					
Itálie.					
Stát (části), mající část své rakouské měr. od r. 1819 a dole	2	21	Stato da austriaco lire 2 dell' anno 1819 in avanti	2	21
Plátek, mající své rakouské měr. 1819 a dole	2	21	Mozzo arredo da austriaco lire 2 dell' anno 1819 in avanti	2	21
Lira rakouská od roku 1819 a dole	-	27	Lira austriaca dell' anno 1819 in avanti	-	27
Plátek rakouský od roku 1819 a dole	-	27%	Mozzo lire austriaca dell' anno 1819 in avanti	-	27%
Část své rakouské od roku 1819 a dole	-	21%	Quarta di lire austriaca dell' anno 1819 in avanti	-	21%
Velký rakouský (příležitostně do penězů)	2	29	Taliera di convenzione e sua metà in preparazione	2	29
Společnost rakouská a jiné, podle konvencí s rakouskem, zejména dvoudruhy, (množství Modenské a ty, které jsou války jako příležitostně a mají uzavřít s rakouskem, jako byly v některých státech iho státní měrky a tyto jsou nyní v oběh	-	27	Franci austriali ed altri da un convenzione, talora secondo il sistema di convenzione, talora quelli della di Modifert e gli altri avanti in forma di un mezzo Torino con figura quadrata in direzione obliqua, emessi in alcuni Stati dell' Impero germanico, e quelli sono o si distribuiscono fuori di corso	-	27
Karanténní měrky (příležitostně do penězů)	2	29	Stato della Corona e sua metà in preparazione	2	29
V Piemontsku a Savojsku.					
Piemonte e Savoja.					
Stát	2	29	Stato	2	29
Nový stát 2 franců od roku 1819 a dole	2	-	Stato nuovo da lire 2 dell' anno 1819 in avanti	2	-

Drůbez a penia.	Množství ve číslech.		Qualità delle monete	Cena v itáliech	
	L.	C.		L.	C.
Ve Švédsku církevním.					
Švéd (švédský a švédský) (plátno)	2	27			
Tatun	1	42			
Desapenit	1	7			
Pařík (švéd jelo pařík penia)		22			
Š Janová.					
Ne p švéd	4	20			
V Finsku.					
Nový švéd od roku 1915 švéd	2				
Nový švéd od roku 1914 švéd	2				
Nový švéd od roku 1913 švéd	1				
20 švédských od roku 1912 švéd		20			
20 švédských od roku 1911 švéd		22			
Pařík (plátno) švéd penia)	2	7			
Nový švéd	1	24			
Nový švéd		20			
Nový švéd a 10. švéd.		22			
V Turecku.					
Francouz (palevce ho švéd penia)	2	20			
20 švéd švédských (palevce jelo švéd penia)	2	20			
2 palevce	1	12			
Nová švéd švédská		24			
Pařík (palevce ho švéd penia), vy- jmaže medaile		22			
V Řecku.					
Švéd švédský (palevce ho švéd penia)	2	20			
Nová a stará švéd (palevce ho švéd penia)		22			
V Řecku.					
Desapen a švéd švédský (švéd švéd penia)	2	20			
Desapen (švéd jelo švéd penia)	2	20			
Ve Španělsku.					
Nový švéd švédský	2	27			
Stati penia.					
Stati penia.					
			Švéd švéd a švéd a švéd švéd in proporcione	2	27
			Turcia	1	22
			Pařík švéd švéd	1	7
			Pařík švéd švéd a švéd švéd in proporcione		22
Genova.					
Genova.					
			Švéd švéd	2	20
Parma.					
Parma.					
			Pařík švéd švéd od roku 1912 in avanti	2	
			Pařík švéd švéd od roku 1912 in avanti	2	
			Pařík švéd švéd od roku 1912 in avanti	1	
			Pařík švéd švéd od roku 1912 in avanti		20
			Pařík švéd švéd od roku 1912 in avanti		22
			Desapen a švéd švéd in proporcione	2	7
			Pařík švéd švéd	1	22
			Pařík švéd švéd		20
			Pařík švéd švéd a švéd švéd		22
Torona.					
Torona.					
			Francouz a švéd švéd in proporcione	2	20
			Pařík švéd švéd švéd a švéd švéd in proporcione	2	22
			Pařík švéd švéd	1	12
			Švéd švéd švéd		24
			Pařík a švéd švéd in proporcione, in- cluse i Medaile		22
Milano.					
Milano.					
			Švéd švéd a švéd švéd in proporcione	2	20
			Švéd švéd a švéd a švéd švéd in proporcione		22
Veneto.					
Veneto.					
			Desapen švéd švéd švéd a švéd švéd in proporcione	2	20
			Desapen a švéd švéd in proporcione	2	20
Spagna.					
Spagna.					
			Švéd švéd švéd	2	27

Druhové peníze.	Hodnota v vlních		Quantità delle monete	Corso in Lilliane	
	L.	C.		L.	C.
Va Francouzské.					
Stříbrná 5 francův francouzských	5	80	Stando da sei lire toscane	5	80
24 francův (čtyři jehly podle pa- ndry)	5	.	Paese da cinque scappi e suoi spen- sali in preparazione	5	.
V Lucemburžských.					
Stříbrná (čtyři jehly podle pa- ndry)	5	60	Luceňské.		
Čeky	33	Stando e suoi spensali in preparazione	5	60
Čeky	33	Banken	33
			Čeky	33
Va Vlašských.					
4 banky	5	.	Italské.		
2 banky	5	.	Paese da lire cinque italiane	5	.
banky	5	.	Paese da lire due italiane	5	.
75 francův	75	Paese da lire una italiana	5	.
50 francův	50	Paese da cent. 75	75
25 francův	25	Paese da cent. 50	50
			Paese da cent. 25	25

2. Tarifa peněz v zemích parnických dle zákona belgického a odměn hodnoty jich v vlních vlášských.

2. Tariffa delle monete aventi corso legale nello Stato di Parma col ragguaglio alle lire Italiane.

Druhové peníze.	Hodnota v vlních		Quantità delle monete	Corso in Lilliane	
	L.	C.		L.	C.
A. Státní peníze.					
Doppio					
parnické	50	50	di Parma	50	50
parnické	50	50	di Genova	50	50
parnické	50	50	di Portogallo	50	50
banky	17	14	di Roma	17	14
Quadruplo					
banky	75	60	Quadruplo		
banky (od roku 1798—1799)	50	51	di Genova	75	60
banky (po roce 1798)	50	67	di Napoli	50	51
			di Napoli	50	67

¹⁾ Stříbrná a číselná jehla, jehla i lucerna a peníze p-řijímají se v vlních jich jako peněz v Itálii podle ustanovení, stanovených ve vlních od 10. srpna 1919, a vlních dle zákona jehly, vydaného 1. v provincích Belgické, Švýcarské a Lucemburské při přivolení, souběžně souběžně podle ustanovení dle zákona dle 10. srpna 1919 a 25. listopadu 1919.

Druhové peníze vlášských vlních se vlních vlních vlních dle zákona, který se má platit vlních vlních, že by ustanovení dle zákona bylo ustanovení, které se ustanovení dle zákona vlních vlních, že vlních vlních vlních vlních, by přijal vlních vlních vlních vlních 10. srpna.

²⁾ Ve Státě di Lucerna a gli spensali come pure di Lucerna ed il governo di Lucerna nel-
tante alle Opere pubblicate degli Stati di
Massa e termine del Sovrano Decreto 21
Giugno 1825, essendo poi tollerato la spen-
sazione del medesimo nelle Provincie di
Napoli, Portogallo e Lucerna nelle con-
tribuzioni fra i particolari termini degli stati
Decreto 10 aprile 1819 e 28 novembre 1819.

Nel pagamento non si possono accettare
monete vrate che per un conto della moneta
pagabile, salvo però che si fanno un contratto
portante un parte in contratto, vlních jehly
che in quanto alle vlních di Stato va se se
incassano per vlních vlních di Cent. 50.

217.

Nářezí, vydané od ministerií financí a tržby, průmyslu a stavby veřejné dne 27. října 1852,

týkající se amirací cel Vltavských.

Jeho c. k. apošt. Veličenstvo říčil nejvyšším rozhodnutím jehož datum v říjnu 12. října 1852, schválil, aby se cel Vltavský, kromě se pozemk vyhledal, při těch věcech a v té míře amirací, při kterých věcech a v které míře amirací se podle sjednocení při 3. kromě revizí, v přímě plavby polabské účinně amirací byla polabská cel minoraciovská. V následku tohoto nejvyššího rozhodnutí bude se vysvětlení, vydaného od ministeria tržby dne 25. února 1852. (Zák. Nřik. č. 66.), také při vyměření cel Vltavských tím způsobem uložiti, že dotčená amirací od 15. listopadu vejde se skutek.

Hausgärtner n. p.

218.

Nářezí, vydané od ministeria práv dne 29. října 1852,

pro vězeň 160.

Jméno se v následku nejvyššího rozhodnutí od 29. října 1852 postává, že se smělky řízení nemají pohledati za platné.

Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo říčil v přímě obědly, pokud platí tak veřejné smělky řízení, v nichžto se sama pečlivě, která se má platiti v částky jednotlivě rozhodli a pro každou částku jiný den platěti počali, učině při tom anche rozhodli ustanovení, že kdyby se některého dne platěti neodebrala, hlavy budou straceny a veškerá sama pečlivě projde, nejvyšším rozhodnutím od 21. října t. r. vydati toto vysvětlení:

Prosvědčí tak veřejné smělky řízení obědly svým jak každý patenti smělky řízení od 25. ledna 1850 (Zák. Nřik. č. 51), co se týče času prohlášení, akceptace i vnutí protestu, tak i povaze smělky jsou na odpor, tedy se tímto prohlašuje, že se smělky tyto nemají pohledati za platné a že prohlášení na nich naprána nemají moci smělky řízení.

Krassa n. p.

219.

Nářezí, vydané od ministra práv dne 29. října 1852,

Jméno se vprávně nářezí smělky řízení, dané dne 16. března 1851. (Zák. Nřik. č. 67.) v přímě účinnosti, týkajících se desk zemaných a knih pozemních.

Aby se buďto předložíový nesouhlas, které postaly a toho, že se nářezí císměnků, daného dne 16. března 1851, č. 67. Zák. Nřik., nedobře vyrozumělo a

neoběje se ho užívalo a že se vjadry přiléh rozličné do knih veřejných zapisovaly, vyvěšuje se v následku nejvyššího rozkazu od 29. září 1832 nařízení svrchu dotčeného takto:

1. V §§. 6 a 7. nařizuje se, že se má to, co podle §. 4. k úplatnosti vjadru má být, když se žádosti povolí, do knih hlavních nebo manuálů tak zapistiti, jak formálně obsahují. Aby se však vjadry, rozličně pak příkaz listovním darů, kde výklad povoleno přede vstí má, dle předejšího rozkazu zapisovaly, to tím nařízeno není.

2. Když se povolí užívání nějaké penomnosti ustanáti, ku př. v případech vjadru, podle rozličného stá., zapistiti se má toliko práce výbor, uveřejňující částí jednotlivých, byť i tyto ve vjadru skutečně byly vyřezány, a obvoluje se na místa v listině, které se na to vztahují.

3. Tím, co ustanoveno v §§. 18 a 19, rozlišuje se něčeho v předešlé straně, rozlišiti do sbírek listin tak, jako proti do knih listiných, používá sbírka listin podle §. 19 a. předešlé má místo knih listiných zastupovati.

Kraus n. p.

994.

Nařízení, vydané od ministerstva tržby dne 3. listopadu 1832.

Jinako se v následku nejvyššího rozkazu od 29. října 1832 čim vládní ustanovení a příčinou uspořádání živnosti povestných agentů obchodnických.

Aby se prosvazoval živnosti povestných agentů obchodnických dle ještě uspořádáno, než se dle uspořádají samostatná živnostnická. náležející v prostředkování obchodním, a aby se vyplnily mezer v zákonech za příčinou toho vydaných, ustanovuje se v následku nejvyššího rozkazu jeho c. k. apošt. Vládnictva od 25. října 1832, následující ustanovení za pravidlo:

Ustanovení v příčině povestných agentů obchodnických.

§. 1.

Každý živnostní povestný obchodnický, který chce provozovati prostřednictvím není dlužníkem nebo obchodníkem a odbíratelům, a který není přinejmenším ve službě nějakého živnostního dlužníka nebo obchodníka, jakož i každý živnostní povestný obchodnický výbor má k provozování živnosti své potřebí povolení ustanoveného k tomu účelu.

§. 2.

Povolení toto (§. 1.) propůjčovati se bude pro listou žádosti není a od politického řízení rozličného není též.

Důležitá povolení k činnosti povozových obchodnických pro více než horních nebo krajů, pod rozličnými názvy a s různými postaravými, zřídlena jest ministerstvem vlády a průmyslu. Na hranici vojensku nezahrnuje se rozliční toto.

§. 2. ¶

Žádost za povolení k provozování činnosti povozového obchodnického podati se má. máli žadatel trvale bydliti v tuzemsku, u nejmálieho politického úřadu, kterému žadatel podle bydliti svého jest poddan, jesti však žadatel cizozemec, u toho úřadu, který o ni má rozhodnutí (§. 2).

§. 3.

V žádosti za povolení k provozování činnosti povozového obchodnického udáti se má:

1. V kterých věcech žadatel dotičena činností provozovati máti;
2. v kterém okrese žadatel za příčinou činnosti své obcházeti chce, a
3. na který čas za povolení žádá.

K žádosti této buditi přiloženo:

- a) Hodnověrné vysvědčení o národnosti, v kterém žadatel jest uvěditi, a o zachovalosti žadatelově, co se týče politiky a morálky, pak
- b) jestli žadatel cizozemec, legalizovaná plomocenství těch domů obchodnických nebo fabrikanckých nebo těch podnikatelských činností, z jichž uloženi nebo k jichž ruce žadatel činností provozovati chce, v kterých plomocenství má býti určiti vytknuta, na které věci se svěžen vedeni činností vztahovati, a v kterých míře se provozovati má.

§. 4.

Povolení se uděli, když není ani proti vlastnostem osobky žadatelovy něčeho na poskytnou, aniž jest to proti tomu nějaké jiné, v předpisích zvláště přebídky.

Cizozemcem není se povolení toto dávati na delší čas nežli na rok. Pausně plomocenství, v §. 3. pod lit. b) dotičené, před průjtim roku toho, panine čas také povolení, provozování činností povozového obchodnického.

Obdrželi cizozemský povozový obchodnický před průjtim roku, na který povolení obdržel, jesti od jichž domů plomocenství, má je později přiloženo úřadu předložiti, který má právo, viděti se na za dobré, rozličiti povolení časů také na plomocenství toto.

Pakli cizozemský povozový obchodnický nanzíle, provozování činností svou i po průjti roku, má se o nové povolení k tomu ucházeti.

Proti obdrželým vysvědčením politického řízení zeměského lze se odvolati k ministerstvu vlády a průmyslu.

§. 5.

Aby někdo mohl povolení k agenci nabýti, musí zapraviti zvláště poplatek agentní, podle rozsáhlosti, času a jichž vztahujících se k tomu panine oprávněni rozličných vysvědčených, kterých poplatek zastává místo daně a výdělku a příjmu, a jině se má potěšen

rovnal v úhradě daně za živnosti k míře přivlastí. Žadatel oznámí se tedy před, rovnal bude povinen platiti a které pokladnici herniční jest uloženo, poplatek ten vyhlášení, an pak musí dříve, než se mu listina povolovací vydá, prokázati potvrzení obdrželi od pokladnice té.

§. 7.

Poplatek agencí počita se podle toho, na který čas a v jaké míře se živnost má provozovati, a činí se měsíce, jakož i na kratší dobu bez rozdílů :

na povolení k provozování agencí ve hlavním a sídelním městě Vídni — čtyry zlaté;

na povolení k agencím v Dolních Rakousích, vyjmaže Vídeň — též čtyry zlaté;

na povolení k agencím v celém obvodu jedné každé z následujících zemí korunních, totiž: Čech, Halé, Uher, Lombardska, provincií Benátských šest zlatých;

na povolení k agencím v celém obvodu některé z následujících zemí korunních; totiž: Moravy, Štyrska, Tyrolska a Vorarlberska, Přímoří, vojvodství Selského a knížata Terešského, knížectví Sedmihradská — pět zlatých;

na povolení k agencím v celém obvodu některé z ostatních zemí korunních — čtyry zlaté.

Při povoleních, kterých udělovati, ustanoveno jest ministerium (§. 2), počítati se bude poplatek podle tohoto vyměřen, a však ustanovuje se suma dvaděliti zlatých na největší poplatek za měsíc nebo na kratší dobu.

§. 8.

V listině povolovací vysvětlí se povestnému obchodníctvu výslovně, ku kterým jednáním obchodnickým, v kterém okrese, na který čas, a jestli cizozemec, k ruce a z uložení kterých se jestna udaných daní obchodnických nebo fabrikanckých nebo kterých podnikatelských průmyslních dle zákona tohoto má právo.

§. 9.

Povolencím k agencím nabývá agent práva, volnosti v jednání s kupci, fabrikanty a živnostníky v příslušné věci, které se obecně obchodu týkají, předkládati jim k tomu konci vzory smlouk k nakládání, a sdělovati jim ceny smlouk splnomocnění svých, přijímati od nich objednávky smlouk takového a přepisovati objednávky takové na své živnosty, jakož i kupcovské věci k ruce jich.

Zboží objednané objednateli sdělovati, rozděleti k živnosti agentské.

§. 10.

Agent obchodnický nemá práva, zaváděti nebo zavírati jednání nějaké k ruce své nebo k ruce jiných domů obchodnických, fabrikanckých nebo podnikatelských živnostních, nežli těch, které mu daly plnomocenství; avšak má právo, vybírati peníze jmenem takda, když právo to v plnomocenství výslovně jest vytknuto. Agent nemá se jinými částmi zastupovati, nýbrž má jednání své osobně obstarávati, a není mu povoleno, mímo vzory

jiné zboží a sebou vozit, sklady nebo magaziny chovati, jaký koli prodej zboží provozovati a v jednání agentů s osobami věstící, které neodléhají k obchodu nebo k výrobě.

§. 11.

Agent obchodnický povinen jest, všude kávní knihy porovnávat (jako dohánovat zboží) a zapisovati do ní všechna uzavření v pořádku chronologickém. Pro uzavření může užívati denůžka k zaznamenání všech uzavření, které se do kávní knihy zapisovati mají. On má korespondenci jednací bodlivě míti uchovávat a má ji do knihy přejímati přepisovati.

§. 12.

K povoleným obchodníkům, kteří bez povolení příslušného úřadu živnost provozují nebo s menší práva, kteráž obdrželi, vykračují, přikročování se bude podle obecných předpisů, v příčině nevolného obchodu vydaných.

§. 13.

K povoleným obchodníkům, kteří se dopustí nějakého přestoupení národních důchodových, vztahují se ustanovení, trestními zákony důchodovými strany neobchodatelových vytknutí.

§. 14.

Povoleními, k provozování živnosti povoleného obchodnického druhu, souhlasí se sítěmi strany povolených a jiných policejních předpisů, kterými tedy povolení tato úplně jsou podřízeni.

Hungarischer n. p.

331.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 4. listopadu 1853.

Jině se v ustanovení o ministerium náležitosti vojáků, vojenská a žandari vytknutí, že se nákladem ochrany jižní dovozu a ordu vojenského náhradování nebudou a ustanovuje se, kterak ochrany takové se přede brání a jak se náklad na ně se jižní ochrany náklad vytknutí má.

Těleso se na §§. 8. a 12. nejvyššího rozkazu od 7. ledna 1842, vytknutího dekretem švédské kanceláře od 4. března 1842, č. 4597 *), jině byla konstatována jižní dovozu zrušena a však bylo náleželo, aby se jižní toto v ochrany vaze, a jině se úředním soudním, pod jichž mají soudní nebo správy se jižní takové náklad, učině, aby ochrany tato k lidem pluku nebo akce, jichž se týče, přede brání, vytknutí se také ve všech zemích keraních, na které se dotýká paragrafově vztahují, že se náklad k tomu potřebný z ordu vojenského náhradování nebude. Aby se pak shýtel

*) Ve sbírce zákonů a nařízení policejních, v čísle 76, str. 43.

všecky předělily, mají úřadovní soudní, dříve než úředníky nebo vykonavatele soudní ku předce ležící nějaké takové sekvestrace výškov, způsobem podle okolností místních přiměřeným opatření sábi vědomostí jesti to jakého jiného deservitova, kterého se málo pod sekvestrací valí a kde ježní to jest.

Náklad na sekvestraci takovou má sám soud vydukyti a polítké jiními sekvestrovaného a neníli žádajek polítké, tedy prodávám scribél jako při jiných poplatcích soudních.

Jen tehda, když jest osoba nedobytný, zapraví se a dotace na správu soudní ustanoví.

Hironsa n. p.

999.

Vyšešení, vydané od ministeria financí dne 3. listopadu 1852.

Jiněže se vykládáje, že ustanov jest komise sestávaná v přístávk rakousko-uhersko-parnské jednoty celné.

Táknou se na článek 23. ustavy o sjednocení celnic, uzavřené mezi Rakouskem, Uherskem a Parnskem dne 9. srpna 1852 (Zák. list. č. LXXI, č. 203), stanovuje se, že nejvyšším rozhodnutím Jeho c. k. apak. Velikostva od 29. září 1852 prezidentem komise, v člásku přivedením dotčené, jmenován jest místopředsí v Lombardsku, hrabě Strassoldo, a místopředsí jako v řízení komise první rada prefekturál lombardské prefektury finanční a náměstek prefekta finančního, doktor Jan a Cappellari della Colomba, pak že na komise ustanoveni jsou ze strany Rakousko: rada finanční, doktor Jan Brusa, ze strany Uherské major a náčelník vojenský, doktor Peter Cimbar di a ze strany Parnské hrabě Řehoř Moravský; probel komise ta pod jméno: Mezinárodní komise v přístávk rakousko-uhersko-parnského sjednocení celnic (Commissione internazionale della Lega doganale Austro-Ungaro-Parnigiana) dvočetného usavě říja t. r. předsíti probel.

Hauggartner n. p.

Obecně

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska LXVII.

Tyděná a ročníkova čar 20. listopadu 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. November 1852.

Číska LXVII.

Vydána i rozsílána dne 26. listopadu 1852.

223.

Patent císařský ode dne 24. října 1852.

platný od 1. ledna 1853 ve všech zemích korunních, vyjmaže knížecí království Tyrolské a Vorarlberské, království Lombardsko-Venétské a Hrazní vojenská,

Jinakto se čísl ustanovení a tom, kdo má právo, obrátit a manžel dětí, v ní obsah vští, jí máti, a obrátit smíti.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Illyrský, král Jerusalemský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Tesnanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský; a Bukovinský; velkokníže Sedmířanský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piáčenský a Qnantalský, Ovestřimský a Zátorský, Těšinský, Furlanský, Dabrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kylvarský, Gorický a Gradiský; kníže Triěntský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-
lužický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencský, Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojvoda vojvodství Schalsche a t. d. a t. d.

Abychom vše udrželi obrátě a vše ku střílení náležitých a úctám předešli, vidělo se Nám, po slyšení ministrův Nášich a Náš radů říšské radě, že ve většice Náš, vyjmaže království Lombardsko-Benátské a knížecí království Tyrolské a Vorarlberské, v kterýchžto zemích zvláštní národní ustanovení a věci této dílu již vydána jsou, dílu ještě vydána budou, pak Hrazní vojenská, od 1. ledna 1853 tato předpisové ve skutek vejití mají.

Částka I.

O děláni zbraň a věci muničních a o obchodu s nimi.

§. 1.

Ustanovení patenta tohoto vztahují se na takovou zbraň a na takové věci muniční, které vůbec zapovídáno jest dělati, je míti a jich mířiti, jakož i obchod s nimi věsti, dlema na takovou zbraň a takové věci muniční, které smí někdo dělati, a míti obchod věsti, je míti a jich mířiti toliko pod obzoremní síle pohotovými.

§. 2.

Za zbraň zapovídanou se prohlašují:

Dýky, stýlety a nože na způsob stýletu daté brevenšské, kordy o trojnás ostří, trombovy, teroroly pod 7 vídeňských palců zvěří, pojmající vnitru tuto i šíť a hlavěč, střelky velikého způsobu, granáty ruční a náložové, petardy a rakety napalované, konečně veliká zbraň skrytá jakého koli způsobu, příhodná k potulováním štekům, k. p. šifty v kodi, kole s kordem] a p.

Ke zbraňi zapovídané patříky kuštěti i nástroje veliké, jichž původní a přirozená forma záměrně učiněna jest, aby se jimi dle poručiti mohlo, jakož vůbec veliký nástroj skrytý, k štekům potulováním příhodný, kterýž podle povahy své záměrem není ani k provozování aniž nějakého nebo nějaké činnosti, ani k domácí potřebě.

§. 3.

Za munici zapovídanou prohlašuje se bucha, střelci a podobné věci vybuchující.

§. 4.

Kromě živnostníků a obchodníků, ku zhotovení a prodeji zbraň nebo munice oprávněných, není vůbec nikdo práva, zbraň nebo munici jakého koli způsobu, ani k své vlastní potřebě, zhotoviti nebo způsobem živnostnickým prodávati.

Zapovídanou zbraň a zapovídané věci muniční nesmíjí však ani oprávnění živnostníci a obchodníci (§. 11) zhotoviti a prodávati, jestliže k tomu rozhodněi rozhodnutí posudí.

§. 5.

Za povolení toto žádati se má u politického úřadu zemského, kterýž povolení toliko vyjímkou, a přičin úřadu hodajech, a slyšel první zemského úřad bezpečnosti, uděti, a při tom určitě ustanovi, jakou zbraň a munici a množství jí dělati dovoluje a v jaké míře obchod s ní se provozovati máže.

§. 6.

Věci muniční, dovolené i také zapovídané, mohou se vyjímkou dělati v laboratorních chemických na veřejných učilištích, a však i tam jen tolik toho, kolik k účelům vědeckým potřebi jest.

Taktiké dovoleno jest každému, kdo má právo nositi zbraň střelnou, le si může připravovati slovo k zahájení.

§. 7.

Živnostníci a obchodníci, jenž mají právo, dělají zbraň a věci muniční a věci a jiné obchod, mohou provozovati živnost a obchod ten toliko ve svých dílnách a v místnostech ku prodeji ustanovených. Šel by se tedy stali trestnými, kdyby mimo místa tato nebo jinak tajně zbraň nebo věci muniční dělali nebo prodávali, jakob i tím, kdyby násoby věci těchto jakým kolí spůsobem zastavovali úřadu, kterčž je vynal, aby je udal.

Částka III.

Kdo má právo, míti zbraň a věci muniční.

§. 8.

Míti zbraň a věci muniční zapovězenou dovoleno jest všickm jen tomu, kdo k tomu úřadí zvláštní povolení.

§. 9.

Za povolení, aby někdo směl míti zbraň nebo věci muniční zapovězenou, žádá se má z politického úřadu zvaného, a mají se prokázati příčiny zřetele hodné, z kterých kdo má zbraň nebo věci muniční zapovězené zapotřebí.

Nežli proti tomu žádá předložky, má se povolení žádání po slyšení zemskému úřadu bezpečnosti písemně uděliti, a k němu, žádá se za to, i zvláštní povolení ke kopii pro toho kterého živnostníka přiložiti.

§. 10.

Zvláštní může se dáti povolení, kupovati a prodávati zbraň takovou, oprávněným obchodníkům se zbraň, a míti zbraň takovou, jednotlivým osobám i tohda, když šití jest z starou nebo z úřadů vyřazenou zbraň zapovězenou, která má toliko hodnotu historickou nebo uměleckou, nebo hodnotu zvláštní odlišky.

§. 11.

V povolení, živnostníkům a obchodníkům uděleném, dělání nebo prodávání zbraň a věci muniční zapovězenou, obsahuje jest i povolení, míti takové věci, rovněž jako povolením, laboratorům chemickým na veřejných učilištích uděleným, propůjčeno jest i právo, míti dočasně tak věci muniční. Taktiké nemají ti, kdož mají právo, provozovati živnost nějakou nebo zaměstnati nějaké, při něm zapotřebí mají nástrojů, které mají povahu zapovězené zbraň, nebo při něm zapotřebí mají věci muniční zapovězené, zapotřebí zvláštního povolení, by mohli věci tyto míti. Mají se však věci ty vždy chovati v místnostech živnostních k tomu ustanovených.

Zbraň a věci muniční mohou se však někomu jen tolik povoliti a někdo jí může, co počtu a množství se týče, jen tolik míti, co se z potřebou a okolnostmi jeho zrovnáá a co nedává příčiny k zřehodnému podání, že by jí nějak zneužíval.

Živnostníci a obchodníci, kteří mají povolení, prodávati zbraň a munici zapovězenou, jsou povinni o prodeji této věci knihou záznamů, v níž se mají nezvratně zapisovati osoby, kterým, i žen, byly zbraň a munice taková byla prodána, jakož i povolení, proti jehož předložení jediné prodávatel máti právo.

§. 12.

Míti jsou zbraň a jiné věci muniční, nežli ty, kteréž v §. 2. jakožto zapovězené jsou pojmenovány, jest sice možná, jest to není uloženo nebo od úřadu výlovně zakázáno, dovoleno, a však i dovolení zbraň a munice není nikde máti možnost nepřiměřeně, kteréž by byly důvodně podobně nějakého množství. Kdo má zbraň nebo jiné muniční věci, nežli potřebu jeho osobní vyhledává, má to oznámiti politickému úřadu nezaměškan, kterýž v příčině té učiní, co bude přiměřeno.

Míti munici vojenskou, dovoleno jest toliko též, jesti služba k tomu práva dána, nebo kteří výjimek obdrželi zvláštního povolení, že mohou takové munici věci máti.

§. 13.

Živnostníci a obchodníci dopustí se krom toho zvlášť činu trestného:

- a) když prodají uloženu zbraň nebo munici zapovězenou, aniž byl tento předložil povolení ke koupě, kteréž od zbrojivců mají (§. 9);
- b) když a takových věcech zapovězených, kteréž jin někdo, nepoklánav povolení, že je máti máti, ku prodeji, k nashlání nebo k jakému koli jinému konci přivozu nebo máti, buď k úřadu bezpečnosti oznámí osobně, a zapovězenou zbraň nebo munici, dáti se to dělati, dotčen, až se dáti nějaké opatření stane, a sebe nepodří.

Částka III.

Kdo má právo zbraň nositi.

§. 14.

Právo nebo povolení, zbraň máti, nezahnuje v sobě právo a povolení, zbraň nositi.

Co se týče z. k. vojska, ustanovuje se právo, zbraň máti a ji nositi, předpisy vojenskými.

Jiné osoby mají vůbec k nošení zbraň zvláštního povolení zapotřebí.

§. 15.

Výjimkou mají právo, nositi zbraň, zvláště se zvláštní dovolení k tomu:

- a) ti, kteří podle služby své nebo svého charakteru mají právo nebo povinnost, nositi zbraň, a však mají nositi jen takovou zbraň, která náleží k předepsanému vypravení nebo k úřednímu oděvu;

- b) ti, jejich živnost nebo zaměstnání to a sebou přinášejí, že musejí zbraň nebo nástroj jí na rovné podmínkách i kromě domu uložiti, a však jen v čas skutečného pracovného živnosti nebo zaměstnání;
- c) ty osoby civilní, a nichž v jednotlivých zemích korunních podle pozavadního obyčeje zbraň jest příslušenstvím obvyklého tam kroje zemského, až nebyli jim právo toto v tom neb onom případě odepřeno, a to jen co se týče zbraní ke kroji zemského náležejících;
- d) střelobito zrakomá, k jejich uniformě nebo liberaci se obvyklej zbraň nosí, až nebyli osobám jednotlivým právo, nositi zbraň, odepřeno, a jen jakožto příslušenství uniformy nebo liberace;
- e) členové posádek, jenž k uniformě nebo ke kroji úřednímu zbraň nosí, jakž i střelobiti jich, co se týče liberace, pod zbraněním svého dotčeným (a, b a c), kroměně;
- f) střelci námořní, a perolením úředním střelnou střelnice, až nebyli tomu neb onomu z nich právo k nošení zbraní odepřeno, když navštěvují střelnici.

§. 16.

Kdo má právo, nositi zbraň, má i právo, dáti si zbraň svou a věci související od svého státnictva na jistě násto doukleti.

§. 17.

Každý ten, kdo nemůže některý z případů výjimečných, v §§. 15 a 16 přivedených, na sebe vztáhnouti, obdrží povolení k nošení zbraní toliko udělením pasu zbrojního, kterýž se však má jenom osobám nepodstatným vyhotovovati.

§. 18.

Za vydání pasu zbrojního žádati se má u těch úřadů, kteří k tomu v každé zemi korunní poskytují buďto pojmenování.

§. 19.

Pasy zbrojní vyhotoveny buďto podle formuláře, kterýž se přiložuje. Oni mají platnost jen pro ty kusy zbraní, pro ty osoby, pro tu potřebu a pro ten čas, na který jsou vyhotoveny, a musíme se projiiti tohoto času obnoviti. Pasy zbrojní platí ku potřebě legitimace i kromě okresu správního, pro který jsou vydány. Překročili ale ten, kdo má zbraň nějakou, upravenou jen pasem zbrojním jistě platným, bydliti své do jiného okresu správního, má dáti v čestí nedělních po přestěhování se tomu pas zbrojní u úřadu nového okresu, kterýž k vyhotovení pasů zbrojních jest příslušný, pod neplatností vidovati.

§. 20.

Pasy zbrojní vydávati se mají na tři léta, nebo i k určitým potřebám (ku př. na cestě) na kratší čas.

§. 21.

Za pas zbrojní neplatí se kromě kolku 50 (šedesát) krejcarů námořního jiného poplatku.

§. 22.

Ztratil se nákosu pas zbrojní, nebo hledati na vyhotovení duplikátu.

§. 23.

Cizozemským poutaným, kteří jsou předpaučnými listinami přivoděni do země, dovoleno jest, věci a sebou zbraň, k jejich osobní ochraně potřebnou, anebo k uniformě, ke kroji národnému nebo k libosti jejich shledávajíc náležitou, kromě muškety k ně ustanovené; když však poutaní tyto vstupí na hranici rakouskou, má v. k. úřad bezpečnosti zbraň a munici tuto na hraně přivodit, ať odevlí na ní již poznamenanou, poznamenaní.

§. 24.

Kdo má k nošení zbraně potřebu pasu zbrojního, má mít pas tento, když nosí zbraň, při sobě, aby se jim dle potřeby mohl vykázati.

§. 25.

Byli by někde, nose proti nákosu zbraň, postříben, anebo měli by nice pas zbrojní, nemohli by ho ale předložiti, tehdy se mu má v předpažení té i oné zbraň odejmouti, a on bude povinen, bez zdráhání ji vydati.

§. 26.

Přeposlání pas zbrojní nákosu jinému, jest zapovězeno.

§. 27.

Kdo na sebe převzde cizí pas zbrojní, anebo ho nepřímě užívá, dopustí se přečinení nákosu tohoto, ať neměl to býti protivědkou k vykonání nějakého činu trestního, na kterýž nákos jest trest tčliti.

Částka IV.

Ustanovení trestní.

§. 28.

Kdo se při přestoupení nákosu tohoto dopustí nějakého činu trestního, pojmenovaného v §§. 325, 326 lit. f, 373, 431 a 443 občanského nákosu trestního, potrestán býti má podle ustanovení nákosu onoho.

§. 29.

Vicíké nedovolení aktovacovní zbraně, býti i nebyti zapovězeno nebo povolen svou podobně, jakob i věci masičních, potrestáno buď věznicí od 1 až do 14 dní, vicíký pak nedovolený obchod se zbraní a věcmi masičními, kterým se i obchod komisionální a spediční rozumí, věznicí ode tří dní až do jednadvácti měsíců kromě toho, že věci nalezené propadnou.

§. 30.

Kdoby, nemaje k tomu povolení, obchod nebo munici v takovém množství držel, objednal, od někoho hral nebo prodával, která se s potřebou a okolnostmi jeho nezavazují,

a důvodné podání alibho ukazuje, potrestán buď, nedopustili se tím lína trestního, na který uložen jest trest téžší, kromě toho, že věci nalezené propadnou, vězení ode tří měsíců až do jednoho roku.

§. 31.

Byli by při nedovoleném šílení prácha nebo při nedovoleném obchodu s ním nějaký přestupek důchodkový vykonán nebo předevzat a nedokázán, má šleš příslušný kromě trestu dočasněho ukálení ještě za příčinou tohoto přestupku odev trest, který v předpisech toho se týkajících určité jest uložen.

§. 32.

Měli by někdo, uznaje k tomu dovolení úbratí a nuznici, potrestán buď pokutou peněžitou od desíti až do sta zlatých nebo vězením od tří dnů až do jednoho měsíce, kromě toho, že úbratí a nuznice nalezené propadnou. Jsou-li to okolnosti příslušející, může se také ukálení pokuta až do pěti set zlatých nebo vězení až do tří měsíců.

§. 33.

Měli by někdo, osvědčivě nalizení, obžalován v § 12., dovolenou díru úbratí a nuznici, ale v takovém množství, které se s patřičnou a okolnostmi jeho nerovná a porušení alibho ukazuje, potrestán buď, až není to šleš trestový, na nějž uložen jest trest téžší, kromě toho, že věci nalezené propadnou, vězením od tří měsíců až do jednoho roku.

§. 34.

Dopustili se živnostníci nebo obchodníci přestupků, v §§. 7., 11. a 12. připomenutých, potrestáni buď podle ustanovení, obžalovaných v §§. 28. až do 30.

Jsou-li to okolnosti příslušející zvláště důležitě, může se jim i právo k provozování živnosti nebo obchodu odejmouti.

§. 35.

Živnostníci a obchodníci, kteří opouštějí věci kuřiva nízkozemí, v §. 11. připomenutých, buď po první potrestání pokutou od desíti až do padesáti zlatých, po druhé do sta zlatých. Při dalším opakování toho buď vykonána útrata živnosti.

§. 36.

Kdo by bez dovolení a neoprávněně přičky k odvrácení nebezpečnosti nastávajícího, úbratí nosil, tomu uložena bude kromě toho, že úbratí, kteron bez dovolení nosil, propadne, pokuta od pěti až do patnácti zlatých nebo vězení od jednoho až do tří dnů.

§. 37.

Nastoupili ale při tom (§. 36) okolnosti příslušející, má se ukálení pokuta od desíti až do tří set zlatých nebo vězení ode tří dnů až do tří měsíců. Za takovou okolností příslušející pokládáno buď zvláště, když někdo puz ubrojel jinou přepastí, nebo když někdo udije puz ubrojevše, jiné osobě vytraveného.

tkléna tj. na jeden nebo provozovní dílnosti, tehdy buď oznámena v příslušný trest rovněž tím způsobem, aby se za každých pět slatých udělil jeden den.

§. 44.

Pokuty podle tohoto zákona uloženy odváděti se mají k dočasně chudých k ústavu pro chudé toho místa, kde přestupek byl vykoden.

§. 45.

Když se někdo za tou příčinou, že měl nebo nosil napovízanou zbraň nebo že měl napovízané věci mušiči, vezme v opovízení, má úřad vlády vyšetřit, odkud věci tyto pocházejí, aby se podle okolností také k tomu trestem muslo přikročiti, kde je dílal a oznámval.

§. 46.

Zbraň za propadlou prohlášená, musili se jí učiti k potřebám vojenským nebo pro veřejné sbírovníce, buď přídána buď jakožto zbraň, anebo musli jí k lidné potřebě, nebo musli se pro nebezpečnost její učiniti, aby se jí potřebovali zasmakla, jakžto želeno likvané nebo jiný materiál.

Taktičt prodávky buď i věci mušiči, musili se jich učiti k potřebám vojenským nebo musli se učiti, počtu jak, v tom i osov případě státních, učito buď rovně tak, jako pokud peněžitých (§. 44).

§. 47.

Propadnutí zbraně a mušice učito se jenom z příčin zvláštních sběrovice hodných učiniti v pokutu peněžitou, k. p. když provinilce věci učito pilně ku své ochraně nebo ku své živnosti má zapotřebí a nemůže se učito snadno jiných učednutí, nebo když věci propadlých jil tu učito.

Pokutu peněžitou vyměřena buď i v takových případech, majic sběrovice učito na hodnotu věci propadlých, od dvou slatých až do pěti set slatých kor. učito.

§. 48.

Úřadní bezpečnosti, četnictva a vůbec vřiční orgány, k zachování veřejné bezpečnosti učito, jak v městech tak i na venkově, jsou zvlášť povinni, přikročiti k tomu, by se ustanovoval tato náležitě zachovávala a oznamovali příslušným úřadům činy trestné, v kterých vědomostí nabudou.

§. 49.

Místodržitel ustanoví v každé zemi kuruzní dobu přiměřenou, v které se jeden každý podle nářadí, v tomto patentu učičných, buď učito zachováti.

Národním ministerium záležitostí vnějších a právních oznámilo jest, aby ve zveřejnění se upotřebem nejvyššího úřadu policejního patent tento ve skutek uvedli, a ani se nezúčastňují, aby vyřídili náležitě vykonavací k tomu příkadem.

Díle v Národním ústředním úřadu a ústředním úřadů Vídeň dne druhého čtvrtého října téhož ústředního policejního úřadu, panna Národním roku čtvrtého.

Franz Josef m. p.

Hr. Busi-Schauenstein m. p. Bach m. p. Krauss m. p.

Z nejvyššího nařízení:
Hansmann m. p.

224.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 27. října 1852.

Jinako se v ústředním nejvyšším rozhodnutí od 27. října 1852 v království Lombardsko-Benátském nařizuje příkadem k cenám na bílou sílu meškon, ustanovením v národním od 28. července 1852 (Zák. Háb. č. 171).

Nejvyšším rozhodnutím od 17. října 1852 řekl Jeho c. k. spolkové Veličenstvo k zobrazení vzpěných patřeb státních nalížit v království Lombardsko-Benátském k cenám, nejvyšším rozhodnutím od 15. července 1851 (Zák. Háb. č. 171) na bílou sílu meškon ustanovením, příkadem, a síce: v Lombardsku pětátna dvanácti lir a v provinciích Benátských osmi lir a centáře metrického, kterákto příkadem se také na sílu ustanovením vztahová a od 15. listopadu 1852 v platnosti vešti má.

Hausgärtner m. p.

225.

Nařízení obecné, vydané od ministerium vojenství dne 3. listopadu 1852.

Jinako se v ústředním nejvyšším rozhodnutí od 28. října 1852. Síce náležá se časně policejní rezervníka povolit nálež, by přestoupili ke státnímu financí i do každé jiné služby státní, ustanovením však i díle zavázáni k povinnosti rezervní.

Jeho c. k. spolkové Veličenstvo řekl nejvyšším rozhodnutím od 15. října 1852 zejména nejvyšší povolit, že se časně policejní rezervníka povolit nálež, by přestoupili ke státnímu financí, a taktéž do každé jiné služby státní, ustanovením však i díle zavázáni k povinnosti rezervní.

Toto náležá se u obecnou vědomost a tím doložením, že za ten příkaz, aby rezervníci, kteří vstoupí ke státnímu financí nebo do jiné služby státní, náležiti byli ob-

všim v patrosťi, se nejpříhodnějším jest ustanovení, vydaných nařízením od 17. října 1852 (Zák. sbk. č. 204), podle kterýchž mají sborové vojenská a učitelová ústředí národních a okresů vojenských, jimž úředně přijímají všeliké propůjčení služby takové nebo vstoupení k službě finanční lince zaměstnání mají, rezervanky, kteří k službě finanční nebo do jiné služby státní vstoupí, v knihách základních zveřejněně oznámenati, a pročti i s nimi všelikou, která se s takovými rezervanky buď propůjčením, smrtí, přestěhováním se do jiného bydliště anebo jakkoli jinak přičeší, náležitě tam zapisati, aby se vždy rychle a bezpečně vyhledati mohlo, kde se rezervanci úže zdržují, a v jakém jsou postavení.

Čísloch n. p.

226.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 5. listopadu 1851,

pro ty země korunní, pro kteréž vydán jest řád trestní od 15. srpna 1850.

Jak se mají pokuty peněžité, od soudů v řízení trestním náležející, dohývnati a se jich místě jiný trest ustanovovati.

V případech dohývnání pokut peněžitých, kteréž soudově buď mezi řízením trestním nebo rozsudkem trestním náležou uložit, vidí se ministerium práv v souhlasu s ministerium náležitosti vnějšních a financí nařídití toto:

§. 1.

V rozsudcích trestních, jakož i v nařízeních soudních, kterýmiž se někomu uloží pokuta peněžité, vytknout buď zároveň sama trest vězení, kterýž by měl za místo pokuty peněžité nastoupiti, kdyby se nedala dohýti.

Za každých pět zlatých korv. mince uloženo sumy trestní ustanovení buďi způsobem přeměňovacím jeden den vězení, až soudi v samém nálehu trestním na ten přechod neb přestupek kromě pokuty peněžité alternativně ustanoven i trest vězení; jestli tomu tak, tehdy buďi eventuelně trest vězení podle toho zákona vyměřen. Na místě pokut peněžitých, kteréž šel mezi pět zlatých korv. mince, vytknout buďi trest vězení nejvýše 12. hodin.

§. 2.

Byli-li rozsudkem trestním pro přečin nebo přestupek nějaký náležena pokuta peněžité, má soud, a pokud vůbec zastupitel státnímu přichází, by výkonívní trest zavedl, má nastoupitel státní, když rozsudek nabude moci práva, odvolacím, pokud mu lháti dovoleno, vyhledati, aby ve lháti této pokuta peněžité u stádu, potáhne u zastupitelství státnímho stádu, jinak by se učinilo, aby na něm byla dohýta způsobem dozorovacím.

§. 3.

Projdi-li lháta tato bez účinku, způsobiti má soud okresní, v jehož okresu odvolací má své bydliště, aby pokuta peněžité na něm byla způsobem dozorovacím dohýta.

Soud okresní má v případech takových na příslušou vybrání pokuty peněžité společně s odrocením vydati vykonavatele soudního a tím uložením, aby odrocením, jestliže by pokuty peněžité nenaplnil, lišel tolik, kolik pokuta peněžité činí, a jinak navržené, kterých nalozne, odhal a u soudu to ukolil, anebo kdyby se to u soudu ukoliti nemohlo, nákosu, na říšok se spoletnostu máže, ku schování odvodat, a aby v určité lhůtě a tom upřívu učinil.

§. 4.

Odejmuté věci, až neodložil v peněžích nebo ve veřejných státech úpisech důvěřích, mají se pak, bytve prvé z povinnosti úřadu od znalce některého odhadány, při nejprvé příští licitaci soudní, nejméne však ve 14 dnech od toho dne, kterého byly v náklad vstaly, a sice buďeli toho potřebu, i pod hodnotou společně licitace prodati, nežel se má to, co pokuta činí, i s výškami exekučními, až byly jako, zapříviti, a ukoliti nákos, straně to vydati.

§. 5.

Jenom tehda, kdyby se exekuce na příslušou dobytí pokuty peněžité věci nuzech na statku nemovitý nebo na pohlednosí, na statku nemovitém pojistčnosu, má soud okresní nebo zastupitelství státní, v §. 2. jmenovaný, dobovřiti nákosní pokuty té porouchati prokurátore únosní, v zemi kormen jmenů (nebo odlišen jmenů), propříviti ji rozsudek trestní, na němž se prvé potvrdilo, že ukolil v maz práva.

§. 6.

Pakli by to bylo odrocením nebo rodním jeho na dočklivou ujmu jmenů nebo únosu, kdyby se na něm pokuta peněžité dobovřela, má soud nebo zastupce státní, v §. 2. jmenovaný, ve skutek ukoliti trest výnosí, pro případnosí tato ukoliti.

§. 7.

Vieliké dobytí pokuty trestní, jestli se ukládají na nějakém ustanovení materiálních nákosů trestních, odváděny buďeli v jednom každém případě ku kase toho ústavu pro chosk, jenž pokuta počtí nákosu případnosí má, ukoliti jedne odrocením a přeliv nebo přestapek, pro který pokuta byla nalozena, pak den a šlole rozsudek trestního.

§. 8.

Vybrání pokuty peněžité, jestli se počtí šlole trestního ukládají jakožto pokuty pohlednosé nebo pokuty pro svícení, přičítají tomu soudu, který je byl ukoliti, anebo ku kterému nákosí soudu vybovřující, který je byl vykonat.

Úřadové odvolací a soud nejvyšší a zrušovaci mají právo, ukoliti k vybrání ukoliti od nich pokut peněžítých tohoto spůsobu nákosí soudů, kteří předse hrati vybovřívání nebo řízení v prvé instanci.

Co se týče vybírání těchto pokut peněžitých, splácení mají soudové, by se dle společnosti, v §§. 2—4 vyloučena.

§. 9.

Vielké pokuty peněžité, jakož byly podle řádu trestního uloženy, odvolány buď v jednom každém případě ke case ústavu pro chudé toho místa, kde pokuta byla uložena, udaje jména trestance, den a číslo soudního úložení trestního a úřadu, kterýž byl pokutu peněžitou uložil.

§. 10.

Soudové a zastupitelstva státní, jiná podle ustanovení předcházejících příkladů, pokuty peněžité vybírají a odvádějí, mají o nich věci zvrubné záznamy, a nicméně má býti viděti, kdy jedna každá pokuta byla odvolána, jakož i potvrzení kasy obecní, již se týče, že jí odváděla. Tří se má každý rozsudek a každé nařízení soudní, jímžto se některá pokuta peněžitá odvolá, ihned v výtahu dočísti představenému anebo ústavu pro chudé, k čemuž pokuta propadne.

Krausm n. p.

227.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 3. listopadu 1852.

pro ty soudy okresní, v kterých má placení obecní nákladů obdržeti,

jak se mají pokuty peněžité, a řízení státním uložení, dohývaná a na jich místě jiná trest ustanovená.

V příčině vybírání pokut peněžitých, kteréž se jakožto tresty pořádkové v řízení státním ve věcech sporých nebo krom sporů stranám nebo nástupcům jich uložil, vidí se ministerium práv v souhlasení s ministeriem náležitosti veřejných a finanční nařízení takto:

§. 1.

Každý soudní úřad první instance má jak ony pokuty peněžité, kteréž sám byl uložil, tak i ty, ježž vydobývaní mu bylo od vyššího úřadu uloženo, vybírati a k vybírání jich z úřadu přiklíčiti.

K tomu účelu má soud tomu, kdo jest ku placení nějaké pokuty peněžité odsouzen, nařídit, aby jí v osmi dnech, když nařízení, jímž peněžitá pokuta byla uložena, vejde v moc právní, a soudního úřadu expeditačně složil. Projel-li hláta tato bez účinku, tedy má splácěti, aby jí vybral buď vykonavatel soudní, kterýž o tom v určité lhůtě uprve učinil má, nebo kdyby osoba, ku placení pokuty peněžité odsouzená, byla kromě místa soudního, by jí vybral soud okresní, v jehož okrese má své bydliště.

§. 2.

Nezaplátli pokuta tes, kdo jí platit jest povinen, tobdy má vykonavatel soudní k tomu vyňatý ihned představení oznámiti a to tím, že mu z novitěho jmeň, kterých nalezeno, tolik odejme, co peněžitá pokuta činí. Víci odejmuté mají se z soudu složit,

nebo kdyby se u soudu ukázalo nemožno, nikomu, na koho se společnosti lze, ku splacení odvodů, a neudělejší v penězích nebo ve veřejných státních úpisích dlužních, mají se, byvše prvé z povinnosti úřadu od zastupitelů některého oddělení, při nejprve příslušným soudům, nejvíce však ve 14 dnech do toho dne, kterého byly v základ vaty, a sice, buďeli toho potřeba, i pod hodnoteným způsobem licitace prodati, neboť se má to, co pakata činí, i s výřadkami osvědčení, až byli jako, uzavřeli, a zůstali něco, straně to vydati.

§. 3.

Jenom tehda, kdyby se evokace na příslušnou dehyti pakaty peněžitě viniti musela na statek nemožný nebo na pakobčnost, na statku nezavítém pejsbílou, má soud dobyvatí zákonná pakaty té povinnosti prokurátora finančního, v zemi korunní jezoci (nebo oddělení jejmá), propůjčíc jí rozsudek, na němž se prvé potvrdilo, že valí v zase práva.

§. 4.

Pakli by pakata peněžitě pro chudobnost toho, kdo jí má platiti, byla zcela nebo s částí nedobytná, má soud, který pakata peněžitě ukázal, naléati, máli se pakata nedobytná prominouti nebo na místo ní trest výzení ustanoviti. V tomto poslednějším případě buďli pakata peněžitě výše prominouta ve výzení jednoho dne na každých pět slatých korv. m., až neviděli se soudu podle okolností naléati trest výzení dle poměry kratší. Činli pakata méně pěti slatých korv. mince, stačoso buďli výzení alespoň 12 hodin.

§. 5.

Úřední odvodů mají k vyběhání pokut peněžitých, kterých byli ukázali, vždy náli úch úněl soudních, kteréž naléat, jsou pakata peněžitě byla vyřadna, straně oddělení.

§. 6.

Soudové první instance mají v nálezech v příčině pokut peněžitých, kterých byli ukázali, vynošených, jakož i o tom, když je podobně zadržal nebo prominout, i když pakaty peněžitě v trest výzení převzeli, uzavřeli s vyhotovením usouzení na to se vztahujícího tomu okresnému úřadu finančnímu dáti věditi, v jakém okresu jsou úřad beroucí, k němuž se pakaty peněžitě odvodů mají (§. 7).

Co se týče pokut peněžitých, které o. k. nejvíceli a zadržatel soud a soudové vrchní ukázali, mají usouzení dotčené k tomuto okresnému úřadu finančnímu učiněti přímo vrchní soudové.

§. 7.

Uložení nebo dehyté souy trestů buďtré v jednom každém případě krátkým způsobem odvolány k úřadu beroucímu, kterýž se naléá v síle soudní.

§. 8.

V království Lombardsko-Benátském a v Dalmatsku mají, co se týče vyběhání a odvádění pokut peněžitých, zůstati v platnosti nařízení, upíi moc tam vyřel; co se však

tyže převážněvali svou tržbu, zcela nebo z části nedobytných, což se i tam odliš odstavem, v §. 4. obouhých.

Hannagartner n. p.

228.

Náhlani, vydané od ministeria tržby dne 5. listopadu 1852.

Jinako se vyžaduje, že se v následku nejrychleho rozhodnutí od 21. října 1852 obléže ve Veroně ředitelství provozování železnice.

V následku nejrychleho rozhodnutí od 21. října t. r. obléže se k vedení železnice státních železnic v království Lombardsko-Venetském c. k. ředitelství provozování, jelikož bude má síla ve Veroně a postaveno bude přímo pod ministerium tržby, průmyslu a státní veřejné; ředitelství tato vejde co nejdříve ve skutek a přeje práci provozování, která jasně obstarává zcela ředitelství státních lombardsko-venetských.

Dem, kterých ředitelství provozování železnice ve Veroně počne přímě, bude v království Lombardsko-Venetském vyhlášen.

Hannagartner n. p.

229.

Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne 6. listopadu 1852.

pro vstoupení nové společné smlouvy celnic,

obléže se tedy a oděd a obědi šperkování nejvýšešího společně.

V zasedání c. k. ministeria tržby ustanovuje se, že se návrh i u položky 76. celní tarify od 6. listopadu 1851, navrhující písmena c) a d), vztahuje také na písmeno e), pokud i při odědích a obědi šperkování společně nejvýšešího platí ústa 22 $\frac{1}{2}$ % v bedkách a 11 $\frac{1}{2}$ % v kšicích.

Hannagartner n. p.

230.

Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne 7. listopadu 1852.

o tom, že se obléže doba přípravná, v článku 21. rakousko-uherského - parmského smlouvy o sjednocení celní ustanovení.

Ze příčin přehledů nastalých obléže jest přípravná doba přípravná, v článku 27. smlouvy o sjednocení celní, dne 9. srpna 1852 s Modenskou a Parmenskou smlouvou (Zák. říšského č. LXIII, č. 263) ustanovení, která by podle článku 29. již 1. listopadu t. r. měla podíl, v zasedání c. k. vládní jednoduší na dva měsíce, pokud se početí její tepr na 1. prosince tohoto roku ustanovuje.

Hannagartner n. p.

221.

Nařízení, vydané od nejvyššího úřadu policejního dne 9. listopadu 1852,

jehož se obsahem periodický spis „La voce della libertà“, vycházející v Turíně.

Nevyššímu policejnímu úřadu vědí se, časopis: „La voce della libertà“, vycházející v Turíně pod redakcí Dra. Brusaria za přičiněním revolučního tendence jeho napovědit v celém císařství.

Kempen n. p., p. jedn.

222.

Vyručení, vydané od ministra záležitostí zahraničních dne 15. listopadu 1852.

Jehož se vztahuje uzavření spolku německého zde dne 22. června t. r., týkající se vojenské trestní moci soudní vojska spolkového, když se časopis k potřebám spolkovým stáhnou, pro ty části zeměpisné, jehož náležejí k zemím německého spolku.

Jeho z. k. spolkové Velčenstvo řídil nejvyšším rozhodnutím od 22. října t. r. nařídit, aby ministr záležitostí zahraničních, sešel se s ministrem vojenským, následující uzavření spolku německého, týkající se vojenské moci soudní vojska spolkového v zemích Jeho Velčenstva, náležejících k zemím německého spolku, vyhlásil, jakod tato se děje.

Dr. Ernst-Schönauštejn n. p.

Uzavření spolkové

všechné dne 24. června 1852 strany trestní vojenské moci soudní vojska spolkového, když se časopis k potřebám spolkovým stáhnou.

Jak nejprve se vojska spolkové ka potřebám spolkovým stáhnou, mají, co se týče těch úkolů a přechodů, od osob vojenských spolkových, jehož vojenská, platnost ustanovení, obsažená v §. 74. základní všeobecné ústavy německého spolku od 11. července 1832^{*)}, a stávk s tímto úkolů předpisy strany Hessi:

§. 1. Osoby vojenské mají vojenskou moci soudní ve všech trestních věcech způsobu, podle národních, jehož mají přechod v těch zemích, k nimž náležejí.

Seem policejní stávk i věcí, týkající se urážky a policejní, jakod i přestupky celní a herního.

§. 2. Občanským úřadům soudním i policejním nařizuje se, aby v územích trestních, v okresech jejich na jeho přičiněních, při nichž osoby vojenské předalství nebo občanství jsou v podstatě, představením úřadu vojenského rychle oznámili činů,

^{*)} §. 74. spolkové ústavy všeobecné zní: „Kdožby a přechod, jehož v územích vojenských vojenská justice, přechází se podle národních, kterých platnost mají v trestním právu jediné každého státu.“

a jak tohoto úřadu, tak i soudu vojenského, pokud se týče, ve všem se propůjčili, nebo k počti a provedení vyšetřování trestního započali.

§ 3. Ačkoli soudům občanským a úřadům policiejským, co se týče osob, které náležejí ve věcech trestních k soudu vojenskému, moc soudní ve věcech těchto nepřichází, mají nicméně právo i povinnost, učiniti proti dotčeným osobám vojenským zvrhých, bez ohledu příslušných prostředků, kdykoli by z prodlení nastalo nebezpečnost, že př., kde by se byla v místě úředního představeného vojenského, a ubírali by se byla s příslušnou, že, pokud by se měl teprve úřad vojenský dotákovati anebo i jen nejbližší představený vojenský za pomoc úřadu, prostředkovat, jichž se má podle okolností učiniti, přičili by přitom soudů a mluví by se s úřadkem.

§ 4. Pod touto výjimkou mají soudové občanskí a úřadové policiejské, když osoby vojenské spěšně nějaké ohrožují lids, nepokoje, rušičky nebo jiné vřivčnosti, nebo v nich ústavenosti mají, když někomu nebezpečným násilím hrozí nek nějaký jiný zločin spáchatí navýšlejš, ohrožují tomu přitřít učiniti, osoby ty dle potřeby ve znanu vůli a dle jí z ustanovením toho představeného jen úřadu vojenského sejdělo ve čtyřech a dvaceti hodinách po jich zatčení odvésti.

§ 5. Mimo to mají soudové občanskí a úřadové policiejské v stejné příležitosti, když se osoba vojenská v jejich úředním obzru nějakého zločinu dopustila, nebo se ho učínila velmi podstatně, v případech příslušných způsobiti, aby rychle byla zatčena nebo rychle stáhána. Též mají soudové občanskí nebo úřadové policiejské v těchto případech ona opatření učiniti, jichž k vyhledání pravdy a k zachování pořádku v plátnosti jest potřeba, a kteráž se bez újmy věci má do skrobení v to příslušného úřadu vojenského soudji odvésti.

Úřad civilní, který taková předcházení opatření učínil, jest však povinen, dle toho, jakoh i o příčině opatření toho úřadu vojenského bez prodlení věditi. Byli nějaká osoba vojenská zatčena, mají soudové vojenský a úřadové policiejské a to pěti máti, aby byla, co nejdříve se to podle okolností státi může a na každý způsob v nejprve přitřít čtyř a dvaceti hodinách po zatčení příslušnému vojenskému úřadu odvedána.

§ 6. Přijde-li osoba vojenská ve vyšetřování pro nějaký zločin občanský (ne vojenský), kterýž by podle zdaní měl za následek trest těžký, má příslušný soud vojenský právo — a sátek jen podle níkové vlastni země — odvéstati obviněného soudu občanskému, aby dle vyšetřování a její potrestati.

§ 7. Předpisové tito mají platnost takto v čas pokoje, a pokud spatěk v čas nastávající války neznaně, aby se vojsko spolkové postavilo. V případě tomto náleží to při předpisech spolkové sílnosti všeobecné.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska LXVIII.

Vydáno a rozvoláno dne 27. listopadu 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXVIII. Stück.

Abgegeben und verhandelt am 27. November 1852.

Číska LXVIII.

Vydána a zveřejněna dne 27. listopadu 1852.

313.

Nařízení oběsné, vydané od ministeriua vojenství dne 9. listopadu 1852.

Jedná se čini vycvičující nastavení předpisů, daných v příčině nastavení pláň patentních invalidů, kteří ve službě vojejař nebo zastavení buď jsou stále nastaveni, nebo jichž se v ní na čas užívá.

Jakob v úřední předpis, jak se jest zachovati stavy invalidů patentních, kteří v ležení nebo jiných vojejařských podnikání službu obdrželi, nebo jichž se při nich jen na mezu denní užívá, vesly pochybnosti, víd se ministeriua vojenství, učinili k předpisům, rytaným stavy nastavení patentních pláň oněch invalidů, ješto ve službě vojejař nebo zastavení jsou stále nastaveni, anebo jichž se na čas v ní užívá, tato vycvičující ustanovení:

Předně. Když byl invalida některý ve službě státní nebo jiné službě vojejař na místě systemizovaném trvale anebo i jen prozatím nastaven, buď pláť invalidní bez ohledu na příjmy a novou službu spojeně nastaven, a invalida do stavu rezerválního přeložen, po projiti desítileté služby ale podlé toho, nabude-li službu tu práve, nebo toliko náležo k zastavení, buď a počta invalidů vypuštěn, nebo i dále v stavu rezerválním ponechán.

Za druhé. Užívá se invalidy ve službě státní jakožto pláň denního nebo jakožto dílníka při podnikatelství v roční okruhu, a nebyli tu na vždy přijati, nábrl náležo, poněvadž jest nejisté, jak dlouho práve bude trvati, každé chče býti propuštěn, nemá se na proto pláť invalidní odepřímáti. A však pláť invalidní buďti nastaven a invalida do stavu rezerválního přeložen, jak málo byl při některém okruhu podnikatelství k trvalému zaměstnání a k trvalým pracem, ačkoli jsouc na denní mezu, tedy jakožto stály nádeník přijat, a když vjdělník jako denní čini třikrát tolik, co pláť invalidní, a nebo činili tento méně pěti krejcarů, jakož to jest u sprostých vojáků, střílnků a naváděčů patrol, když dosahuje úspěšně patnácti krejcarů.

Za třetí. Rovněž tak má se též invalidům, u podnikatelství soukromých v službě ustanoveným nebo ku stálým pracím přijatým, když se totiž mohou za stále ustanovené pokládati, nastaviti plat patentním, a oni se mají převésti do rezervního stavu, když přijmy se služben jejich speješné říkají tolik, co činí plat invalidů, potáhna patrníci krajností.

Za čtvrtá. Invalidi, kteří u podnikatelství soukromých jenom za náde dělají práci a tedy se za stále ustanovené pokládati ne mohou, mají bez ohledu na to, co dělají jejich výdělek čin, nástati v postavení svého platu invalidního.

Podle ustanovení těchto má se také předce jiti, když na posečích platu invalidního lidají ti invalidi, kteří u kolezarie nebo jiných veřejných podnikatelství již jsou ustanoveni, nebo když se tam za čas užívá, ač nebyli jim dle nejvyššího rozhodnutí od 2. prosince 1845 reskriptem od 31. prosince 1845, D. 4460 povoleno, že mohou, co se týče jejich osoby, zároveň postáti platu invalidního, pokud delšně ustanoví budou.

Čísloch. n. p.

334.

Vyučení, vydané od ministerium vojenství dne 14. listopadu 1852.

Jenže se podle nejvyššího rozhodnutí od 10. listopadu 1852 ustanovuje, že chorvatí setava ke vojskům polních kůňů se přestoupení jich do vojska počítati ke konkrétním moonáčetě, a nikoli, jako povod, ke konkrétním obci, kde jsou určení.

Jeho cí. král. apalstobě Velikostate říčí dne 10. listopadu 1852 nalízati, aby se chorvatí setava ke vojskům polních kůňů se přestoupení jich do vojska počítati ke konkrétním moonáčetě, a nikoli, jako povod, ke konkrétním obci, kde jsou určení.

Tato se určí v chorvatské vědomosti.

Čísloch. n. p.

335.

Vyučení, vydané od ministerium vojenství dne 15. listopadu 1852.

Vzhledem se ustanovení jurisdikce duchovní nad ministerium rezervním do domova propisování.

Ministerium vojenství vidí se vzhledem na ustanovení stavu rezervního, císařským patentem od 31. července 1852 (Zák. Hák. č. 152) vydaného, ustanoviti, že ministerium rezervní, pokud není povoleno k službě aktivní, přičítati pod jurisdikci duchovenstva císařského.

Čísloch. n.

Vyšešení, vydané od ministerium záležitostí zahraničích dne 21. listopadu 1853.

pro obchody země horami.

týkající se ustanovení, učiněného s královstvem Saským v příčině obchopování vrchnostního podlévání peněz a' podlévajících příjmů.

Níže poležení prohlášení císa. ministerium, jehož datum ve Vídni dne 12. listopadu 1853, vyměšeno zde dne 27. listopadu t. r. na stejné prohlášení královského saského ministerium, jehož datum v Drážďanech dne 23. října t. r., kterého prohlášení se týče úmluvy, uzavřené mezi císa. vládou rakouskou a král. vládou saskou v příčině podlévání peněz a jiných takových příjmů a veřejných pokladnic, ježto se obchopujm podlévajm v zemí druhého státu bez věčkové smlůvky má povoliti, učině se tímto a veřejnou vědomost.

Mr. Busi-Schauenstein n. p.

Prohlášení ministeria.

Jakož císa. vláda rakouská se strany jedné a král. vláda saská se strany druhé učině toho přejí, aby se na příčinou co možná největšího usnadnění a podvítězí obchodu mezi oběma státy oza obchování a obitě obchopě učiněly, jině podlévání jejich při podlévání peněz nebo jiných veřejných příjmů a pokladnic veřejných v císařovstevu peněz podrobena byš, tedy se ve jménu císařské vlády rakouské' prohlášeje toto:

Jestliže úředníci civilní nebo vojenská, a peněz propadlé, vdovy a děti úředníků, invalidé nebo jiné osoby, které dostávají podporu nějakou a pokladnic státních, v zemí saské státu byšliše nebo zrodili nebo budoucí si zrodí, zrodějnou se jim proti politiky jim náležiti, učině se jim jakýmkoli hoš smlůvkami stěněti.

Osoby, které příjmy, od císa. vlády jim povoleny, v království Saském stěněti obitě, mají se na ten příčinou, aby se opatření kasovní ve věci té učinělo, obitěti k ministerium financí nebo k finančnímu úřadu komerčnímu té země horami, v kterých se pokladnice, jež se to týče, nálež.

Abý rakouské osoby vojenská na peněz dané mohly se s dovolením v císařovstevu obchováti a peněz tam dostávati, potřebi mají podle dohodnutí rychlosti vlády' odpovídáti od ministerium vojenská.

Ačkoli peněz proto, že se podlévání jí přeneslo do král. zemí saských, učiněno smlůvce podrobena není, mají se nicméně se svobodně převážeti vyjmeniti a mají i dále trvati ty smlůvky, kteréž jakožto poplatky herniční nebo na příčinou svazku občanského nebo pohlednací soukromých od soudě uzavřeny leš na nějaké peněz, proci nebo na jiných politických, ježto se přenesli mají.

Na základě toho vyhotovil Jeho c. k. apoštolského Veličenstva ministr záležitostí zahraničních a císařského domu prohlášení toto a podepsal se v něm, aby se za stejné prohlášení královské náleží vyměnilo; ustanovení pak, v prohlášení tomto obsažená, mají se po vyměnění jeho vyhlášení rakouským Základním listem a Vládním úředním a mají v císařství Rakouském vešit ve všech.

237.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních a nejvyššího úřadu policejního dne 22. listopadu 1852,

Jímž se „Slavenská noviny“ prohlásí za úřední noviny.

Ministerium záležitostí vnitřních prohlásí v souhlasu s nejvyšším úřadem policejním „Slavenská noviny“, ve Vídni v slavenském jazyce vycházející, za úřední noviny podle §. 13. článku tiskového.

Buch n. p. Kempen n. p.

238.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních a nejvyššího úřadu policejního dne 22. listopadu 1852,

Jímž se noviny „Laibacher Zeitung“ a „Klagenfurter Zeitung“ prohlásí za úřední noviny.

Ministerium záležitostí vnitřních prohlásí v souhlasu s nejvyšším úřadem policejním noviny „Laibacher Zeitung“, v Laibachu vycházející, za úřední noviny pro vojvodství Krájské, a noviny „Klagenfurter Zeitung“, vycházející v Celovci, za úřední noviny pro vojvodství Korutanské podle §. 13. článku tiskového.

Buch n. p. Kempen n. p.

239.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních a nejvyššího úřadu policejního dne 22. listopadu 1852,

Jímž se noviny „Agrarier Zeitung“ prohlásí za německé úřední noviny v království Chorvatském a Slavenském.

Ministerium záležitostí vnitřních prohlásí v souhlasu s nejvyšším úřadem policejním noviny „Agrarier Zeitung“, v Záhřebu vycházející, podle §. 13. článku tiskového za německé úřední noviny v království Chorvatském a Slavenském.

Buch n. p. Kempen n. p.

240.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních a nejvyššího úřadu policejního dne 23. listopadu 1852.

Jména se noviny: „Gazzetta ufficiale“, „Foglio di Verona“ a „Gazzetta di Milano“ předcházejí za úřední noviny v království Lombardsko-Veněckém.

Ministerium záležitostí vnitřních prohlašuje v oznámení s nejvyšším úřadem policejním noviny „Gazzetta ufficiale di Venezia“, vycházející v Benátkách, noviny „Foglio di Verona“, vycházející ve Veroně a noviny „Gazzetta di Milano“, vycházející v Miláně, podle §. 13. řádu tiskového za úřední noviny v království Lombardsko-Benátském.

Bach a. p. Kempen a. p. p.

241.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 23. listopadu 1852.

Jména se podle nejvyššího kabinetního listu, daného dne 23. listopadu 1852, v ústě a bez výjimky společně oznámeny v zemích rakouských, učiněné pak společně k úředním dobročinným sdělením, oznámení, žádosti uzavřených a dle povinností zemí zahraničních za přispěvky, podpory a podobné věci.

Jako c. k. spolkové Velikostvo, vyrozumívá, že se sčítací spolkové sešli v zemích rakouských, zejména k úředním dobročinným sdělením, se žádostí za přispěvky podpory a podobné věci i k zahraničním zemím a dle zahraničních zemí pánských obcí, a učiněné, že se to ani s ohledy mezinárodní nerovnosti ani to jinak shodá jest, požádá se tím místo dříve oznámení a nepřijetí domácnosti, jakoby uvěřené vždy dobročinnosti požadavků Jeho Velikostva, již Jeho Velikostvo i nejvyšší dům panovnícký každého času podle svých odpovědí, při společném představení ke sdělení a zachování ústavů obecně užitečných nepotřebí měl panovníci oznámení, říčí jest nejvyšším listem kabinetním, daným dne 20. t. r., učiněné, aby se žádosti takové v ústě a bez výjimky učinily.

Tato nejvyšší nařízení vyžaduje se tímto obecně s tím dohodáno, že úřední mají se nejvhodněji k tomu přikládati, aby jak od spolků již učiněných, tak i při sdělení spolků nových se nejvíce ji bylo zachováno, a aby zejména představení a podobné spolků takových učiněné byli a toho odpovědní.

Bach a. p.

Obecný

Zákoník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Částka LXIX.

Vydána a rozvolána dne 4. prosince 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXIX. Stück.

Abgegeben und verendet am 4. December 1852.

Číska LXIX.

Vydána i rozsáklána dne 4. prosince 1853.

242.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 29. října 1853.

pro věciby nové kornal, vyňajší úby, kadmbrakia, Gernstak a Skovost, vyjvísti šakal a kral
Tenzelap.

a tom, že se rozhodnutí a žádosti křidatěle na povolání nákoněho dobo-
vatí mají být poplatkem.

Posvětlí rozhodnutí soudní o žádosti křidatěle na povolání nákoněho dobo-
diné, by mohli jasně postupit, nejše náky takové, jasně by se jasně nějaké převá-
lelo, a ani v §§. 363 a 366 rozhodlo řadu obročko, ani v §§. 453 a 454 řadu sou-
sika, pro nápadal Halé vydaného, ani konečně v §§. 470 a 471 řadu: „Regulamenta
del processo civile“ předepsané nové, aby se v případě tom žaloba podávala a řadý
rozsedek o řízení takovém vynášel, tedy se vidí ministerium financí v souznaní s mi-
nisterium práv psklášil, že rozhodnutí dotčená nemají platit, byti k nákonu, jasně
se jasně nějaké převáší (v nákoně o poplatcích od 9. února 1850, položka tarifová
78-103, H. A. c.), oštrí k vyhotovení od poplatku oznakovením, jasně se přivádí v
pokoře tarifové 99-7 lit. i nákonu dotčeného.

Raumgartner a. p.

243.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 22. listopadu 1853.

pro věciby nové nákoněho soudu celního.

žaloba se ustanovuje, že se cigary a jablka kadmbrakia podlé poplatky tarifové 9. lit.
& tarifý celní odšvástí mají jako fabrikáty tabákové.

V souznaní s ministerium trby a náležitostí vnitřních ustanovuje se, že se tak
řezné cigary a jablka kadmbrakia, t. j. cigary, do nichž vložena jsou ani a jablka ko-
dlového (stramonium) a jasně obaleny jsou listem tabákovým, odšvástí mají jako
zněšce více, v položkách tarifových 9. lit. & a 97. obročekých, podle pravidla, v při-
pomenutích, předcházejících tarifý celní od 6. listopadu 1851 ustanoveného, die čar-
ky výje tarifové, tedy za fabrikát tabákový vedle pod. tar. 9. lit. & a pročel se a
něk, klyš se dávášl a oznakovenka, ani vybírati do i poplatek licenál.

Dívati povolání k dostávání cigar tichle, bez rozdílu osobní se jich bítí, tedy i v případech, jmenovaných v §. 19. řádu cizích a státn. cenzur., pak v §. 21. postavení 7. případnosti, předcházejících určité cenzur., přičiněním úřadu cenzurního, kterýž povolání to uděluje máže teprv potom, když se byl s příslušným úřadem publickym znalostí a tento k tomu přivodil.

Hausgärtner n. p.

244.

Nářezí oběžné, vydané od ministerstva vojensství dne 22. listopadu 1852.

Jiněže se patří nejrychlejší rozhodnutí od 22. listopadu 1852 řád tiskový od 29. května 1852 a následující ustanovení a přílohy k pro c. k. vojsku, pro obyvatelstvo Hranice vojenské a pro jiné, pod vojenskou mezi soudní postavení, poskytl předpisuje a poskytl naří. od 1. prosince 1852, ve skutek uvádí.

Jako c. k. apolitošské Veličestvo říčil jest nejrychlejší rozhodnutím, jehož datum ve Vídně dne 29. listopadu 1852, ustanoviti, že řád tiskový, nejrychlejší patentem od 27. května 1852 (Zák. čís. 122) pro velkové samé hranic, vyjmažte Hranice vojenskou, vydavý, i pro c. k. vojsku, pro obyvatelstvo Hranice vojenské, jakož i pro jiné osoby, pod vojenskou mezi soudní postavení, a říkad a máže polohovými ustanovení a přílohy má platnost máže, a poskytl od 1. prosince 1852, ve skutek uvádí, narovně ale že mají všeliká ustanovení předcházejí, proti úmyslu užívání této vydavé, platnosti poskyti.

Předně. Udělování licencí k prodávání listých tiskopisů periodických, což podle §. 8. řádu tiskového náleží úřadu cenzurnímu přičiněním, přičiněním souz. Hranice vojenské i strany osob, které náležejí pod soudní moc vojenskou, v Hranicích vojenských však má licencí tyto poskylovati vojenské velitelství cenzurní.

Propůjčování licencí k prodávání obrázků svatých, modliteb a knih modlitebních, přičiněním souz. Hranice vojenské úřadům civilním, v §. 8. řádu tiskového jmenovaným, v Hranicích vojenských ale v případech v §. 8. přivedených velitelství pluku, potahem magistrátu komunitárním, a strany osob uchazející o povolání k tomu, kteří pod říkadým velitelstvím vojenskou postavení, vojenského velitelství cenzurního.

Aby se a povolání tohoto nevytržilo, k tomu přísluší máže v Hranicích vojenských úřad vojenský toho místa, kde se věci tyto prodávají, kromě Hranice ale úřadů civilních, řádu tiskovým k tomu ustanovení.

Za druhé. Vydávání tiskopisů periodických licencí podrobený osobě máže úřadostem v redakci jako, jakož i vkladati do tiskopisů periodických články politické nebo takové, jakož se disciplíny a ducha vojska osobě povinnosti díle stavu vojska náležitých nepřijímá dotýkají, jest odměrné, jak aktivním tak i na penzi daným, a s výhradou charakteru vystupující, jakož i sice jiným osobám, ve službě vojenskou postaveným, nebo při správné osobě úřadostem, vstřeva nakládáno. Kdož proti tomu jednal, buďti vloženi od jednání až do tří měsíců potrestáni; bylyli by to osobnosti příslušíci osobě opakovali by se to,

buďti vázani zastřeno, oficii pak a předníci, jakož i neodbytní osoby vojenské buďti kromě toho propuštěním, podřízení ale degradací potrestáni.

Stejně potrestáni budou i ti, kdož by natajivě, že jsou vojáci, koncesi k vydávání jakého koli tiskopisu periodického vyložíli.

Za 17. stí. Jiné osoby, které nenáleží ke kategoriím, v předchozí postavě přivedeným, které ale stájej pod soudní mocí vojenskou, žádati mají za koncesi k vydávání nebo k redakci nějakého tiskopisu periodického kaucei pedroborského, totižce ostatních předpisů, v §§. 10—12 řádu tiskového ustanovených. Jsouli kromě Hranice vojenské, prostředkem ministeria vojenské a nejvyššího policejního úřadu, jsouli ale v Hranici vojenské, u ministeria vojenské, kteréž se v příčině té s nejvyšším úřadem policejním smlou. Za někde povoleni obdržel a kaucei stáčil, prokázati má, jestli své Hranice vojenské, u úřadů, v §. 10. řádu tiskového k tomu ustanovených, jestli však v Hranici vojenské, u velitelství pluku, potakna u magistrátu komandujícího.

Za čtvrté. Opomináš někde tato prokázání anebo neobdržel příkazu uznati na úplný, mají úřadové této vydávání tiskopisu periodického až do vyplnění výminek zákonných zastaviti.

Tými způsobem a pod těmito následky, kdyby se to opominulo, uznámena buďti ještě před dalším vydáváním tiskopisu periodického uznána stáčila v následnosti některá, v §. 10. řádu tiskového přivedená, ježto mají vydáváním tiskopisu toho zastala.

Rozhodovati o stálosti na opatření nějaké úřadů těchto, kteréž však nemají žádného odkladného účinku, přísluší své Hranice vojenské místodržícímu té které země koncesi, a v dalším k tomu instanci nejvyššímu úřadu policejnímu; v Hranici vojenské však vojenským veliteli komandujícímu, a v posledně instanci ministeria vojenské.

Za páté. Za povoleni k vydávání nebo redakci tiskopisů periodických, ježto nejsou pedroborské kaucei, žádati mají osoby vojenské stavu bojovného i nebojovného, pokud jsou v službě aktivní, u ministeria vojenské; ostatní ale osoby, pod vojenskou mocí soudní postavené, u vojenského velitelství zemského, předložice v obojím případe potenci, v §. 10. řádu tiskového předeptaná.

V obojím případe smlou se ministeria vojenské a nejvyšším úřadem policejním, v případe tento vojenský velitelství zemské a místodržícím, v obojím pak případe má se jak o daním povoleni a o vycházení takového listu, tak i o tom, že přestati vycházení, nejvyšším úřadem policejním uznámeni uložiti.

Co se týče toho, kde se má povoleni, jakož někde nabyti, prokázati, kdy se máli vydávání zastaviti a kaucei přísluší v stálosti v příčině toho vedených rozhodovati, totižce jest toho, co ustanovena jest strany tiskopisů kaucei pedroborských v předcházejících dvou postavách.

Za šesté. Vyváženo, jestli se v §. 15. řádu tiskového vyhledává, že na příslušnou nějakého tiskopisu periodického proti tomu, kdož stálil kauce, není žádná řízení soudní zavedena, opatření se má učby, které postaveny jsou pod soudní moc vojenskou, a svého osobního úřadu.

Týká se pokladnice, a kterých se skládá kauce, platnost má vůči Hranici vojenské to, co oznámeno jest ve vyhlášení ministerstva finančního od 14. srpna 1882 (Zák. Říš. č. 163); v Hranici vojenské pak skládají se má kauce a kas vojenských v Záložně nebo v Trnoleině.

Za sedmé. Přítom, v §. 17. řádu tiskového předepsaný, že sama za propadlou prohlášena a útraty na řízení, až byli jako zahnány, byly odročeny, má se při oznámkách, jestli náležejí k soudní moci vojenské, vstří před jich úřadem oznámkou, která o tom má oznámkou úřadu, jenž podle nalížení tohoto přítomní právo, vydávající tiskopis periodického zastaví, bez předání oznámkou učiní, a dle potřeby spůsobí to, co dle svého dotčeného paragrafu řádu tiskového strany odejmutí samy propadlé učiní náleží na státního nástupce.

Za osmé. K §. 20. řádu tiskového připomíná se, že i oznámkou, jestli příslušejí pod soudní moc vojenskou, mají právo, vylučují opravy přítomní, jestli se v nějakém tiskopisu periodickém přítomní, že tohoto nebo že nějakého jiného takového tiskopisu, pokud obsah opravy té, a náleží oni odpovídají, není na odpor tomu, co v postávce „Za druhé“ nalížení tohoto jest předepsáno, a pokud představený jich úřad vojenský, jenž to v každém případě dříve oznámkou jsou povinen, náleží proti tomu oznámkou.

Pakli by se vydavatel spíše, opravu přijmouti, přišel před se kriti oznámkou úřadu, která v úřad paragrafu řádu tiskového uloženo jest nástupci státnímu, když vydavatel náleží pod soudní moc vojenskou, jeho osobního úřadu.

Za deváté. Znovu, v §. 22. řádu tiskového místopředsední té země kauce, v které se tiskopis periodický vydává, potahne nejvyššímu úřadu policejnímu vyhradená, dříve vydavatel výtisky, a zastaví tiskopis buď na čas nebo na vždy, jakod i napovídati v případech příslušných jiné spisy v tuzemsku vyhledávají, které nejsou periodické, propůjčují se úřadům této vůči Hranici vojenské i proti oznámkou, které příslušejí pod soudní moc vojenskou.

V Hranici vojenské přítomní právo toto představenému vojenskému velitelství oznámkou, a vyhradenou rekou, který však žádného odkladního účinku nemá, k ministerstvu vojenské, kterážto ministerstvo, souhlasí se s nejvyšším úřadem policejním, o němž má rozhodnouti, a o rozhodnutí učiněním úřadu právo jenomoznamení diti věděl.

Právo, v §. 23. řádu tiskového nejvyššímu úřadu policejnímu propůjčeno, napovídati tiskopis cizozemské nebo příklady jich, vykonává, týčeli se to Hranice vojenské, vojenské velitelství oznámkou, potahne ministerstvo vojenské, kterážto má o každé nápo-

však také k nejvyššímu úřadu policejnímu oznámení učiniti. Proti opatření, učiněnému od vojenského velitelství zemského, lze vůči rekurs k ministeriu vojenskámu.

Za desáté. Předepsané v §. 25. úřad tiskového zabavení tiskopisů napovězených, nebo s opozicí předpíší, v úřad tiskovém petakho v tomto vyhlášení obsažených, vydánsko, vůči se úřadu vojenskému, nebo i vůči Hranici vojenské úřadu civilnímu, k zachování veřejného řádu a bezpečnosti zřizování, je státní, vykonání má, když se to týče osob, pod soudní mocí vojenskou postavených, úřad jejich osob, k účasti se v jednom každém případě úřad civilní obsadí má.

Byli zabaveni úřední úřadů civilních, platí strany rekursu to, co předepsáno v §. 25.

Vyhláší ale opatření od úřadu vojenského, vznášeti se má rekurs proti němu na vojenské velitelství zemské, a v dalším běhu odvolání, nebo vyhláší rozhodnutí přímě od vojenského velitelství zemského, na ministerium vojenskámu.

Za jednadcté. Za občanské zákony trestní, v §§. 33., 34. a 41. dotčené, platí mají v přímě osob, pod soudní mocí vojenskou postavených, pozvatelní trestní zákonové vojenská.

Při ustanovení části kauce, která se má podle §. 38. a 40. na propašení prohlášení, mají sobě i soudové vojenská až do vyhlášení nového vojenského zákonníka trestního na pravidlo vůči ustanovení, v §§. 28. a 301. civilního zákonníka trestního od 27. května 1882 obsažená, a to v tom smyslu, že se má osobám vojenským uložit trestní kauce propašná, která by byla, kdyby uložena nebo předejn tiskem vykonaná postavená býti má trestem, v civilním zákonníku má uložena.

Osoba, která se osobám vojenským oděje, propadne k fondu insolventnímu, a ve Hranici vojenské fondu špitálnímu nebo fondu chudých toho místa, kde šta trestný byl vyhlášen, nebo kde takového fondu není, k fondu občanskému nebo k vojenskému komunitárnímu fondu převedena.

Za dvanácté. Řízení v přímě přestoupení vědeckých úřadů tiskového, petakho tohoto sešití, před se kráti, o nich rozhodovati a nálezy trestní vykonávati, přímě, když se týče osob, pod soudní mocí vojenskou postavených, úřadu vojenskému.

Pro přestoupení, přivedení v §§. 2. až 22., tento počítajíc, předejn kráti má úřad toto jednání komise od obsahu úřadu obviněného ustanovení, skládající se ze tří osob, a nichd jeden šarčí majorkou nebo stespoš setnickou zastírá a při jednání předsedá, přisuzovce k tomu auditora, kterýž řízení při tom vede; komise pak tato má nález, její vyneš, předložiti přímě soudu, aby o něm uzavřel.

U magistrátů vojenských komunit hraničských má komise tato předejn Ji za

především starosty, přivzavše k tomu dva přísadní a jednoba a referenti soudních, náles pak má se v sedli soudním magistrátu k uzavření přivesti.

Ve všech ostatních přestupcích ale, kde se obsahem takopisu nějakého řin
trastný vykoná, přičerčevati mají přísadní soudové vojenská a mají přede jiti podle
postupných trestních zákonů vojenských.

O každém výroku takovém, který na nějakou, pod soudní mocí vojenskou posta-
venou osobu vyjde má Hlavnice vojenská, kužli i místodržitelna té země koruna, v které
výrok vyšel, věditi dáti.

Cvorich n. p.

228.

Vyneení, vydané od ministra práv dne 27. listopadu 1852.

Jinako se v následku nejvyššího rozkazu od 26. listopadu 1850 v hranicích zemích
Bavorských pod Eufi a nad Eufi a v Salsburku, počínajíc od 24. prosince 1850, zru-
šuje postavení, náleží pomocí notářská.

Podle uzavření, od Jeho c. k. apoštolského Volíbenstva nejvyšším rozkazu od
25. t. m. odleženého, zrušují se tímto, počínajíc od 16. prosince t. r., vynecení, vy-
daná od ministeriem práv dne 12. června 1851, Zak. Hiského č. 151 a 152, jinik
byly §§. 3. a 4. řádu notářského od 29. zEH 1850, Zak. Hisk. č. 245, v zemích ho-
ranních Bavorských pod Eufi a nad Eufi a v Salsburku ve skutečnost uvedeny. Od
jmenovaného dne bude tedy míti každý toho vlá, míti ke vadění listin, v §§. 3. a 4.
řádu notářského dotčených, protasty smáčenebí vyjímajíc, pomocí notářské nebo jí
neuditi.

Krassa n. p.

Částka LXX.

Vydána i rozestlána ve vydání pouze německém dne 5. prosince 1852,
v tomto dvojitém vydání dne 7. prosince 1852.

246.

Patent císařský, daný dne 29. listopadu 1852,

pro království Uherské, Chorvatské a Slavanské, vojvodství Selské a kníž. Toskánský.

Jímžto se v těchto zemích korunních a více obzvláště a šlechtě ustanovení nově
obecný zákoník občanský, dne 1. června 1852 vydaný, a podléhající od 1. května
1853 platnosti nastává.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chor-
vatský, Slavanský, Haličský, Vladimírský a Illyrský, král Jerusalems-
ký a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojsk. Toskánský a Krakovský;
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajiňský
a Bukovinský; velkokníže Sedláhradský; markrabě Moravský; vojvoda
Horní- a Dolnoslezský, Mošanský, Parmský, Piščenský a Qunatský,
Osrélimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kybarský, Gorický a
Gradíšťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horní- a Dolno-
lužický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregencský,
Sounberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti;
velkovojsk. vojvodství Selského a t. d. a t. d.

Projevili jsme již v předcházejícím patentem Našim od 31. prosince 1851^{*)} vyhláše-
ných, o budoucím organickém úřadu v korunních zemích císařství Našeho úmysl Svůj,
že uvedeme obecný zákoník občanský jakožto společný právo všech přiblížených států
Rakouského, i v těch zemích korunních, lečnice při tom voličností Jich, v kterých od
pouze přechoda neměl. Abychom úmysl tento učinili skutkem, a uskotočili tento spl-
něním ku zřízení občanského práva i v těchto zemích korunních, vydáním obřevých,
určitých a s potřebami času se souvisejících předpisů a právo současně uplatňují

*) Zákonník šlechtě ze rok 1852, č. 4.

star právní, uzavřeli jsme, slyševše ministry Naše a vytyčevše Naši vůči říšskému, takto:

Článek I.

Počínaje od 1. května 1882, má v království Uherském, Chorvatském a Slavonském, ve vojvodství Selském a banátě Temiškém, v plánské vojtě obecný zákoník občanský, patentes od 1. června 1811 v ostatních částech monarchie Naše vyhlášený, i s pozdějšími k němu se vztahujícími, v přídatku přiležením obsahující matričními*), čímž se zároveň vylučují, k aplikaci tohoto práva občanského se vztahující zákonní, statuty a zvyklosti, ježto v těchto zemích korunních potud přechod máš, uzavři a platnost obzrují.

Článek II.

Při tom však mají, kromě na zvláštnosti těchto korunních zemí, platnost máš obzruš a šíři ustanovení, obsažená v pastýřských říše položených.

Článek III.

Předpisové o matričství, v hlavě druhé zákoníka toho obsahují, pokud se týkají platnosti uzavření matričství, a jednání o neplatnosti jeho, rozvedení od stala a také a rozlučení matričství, nevztahují se na Naše, k staru církevnímu (v článku X) náležející právní náboženství římsko-katolického, jakož i sjednocené i ne sjednocené náboženství řeckého ve svrchu jmenovaných zemích korunních. Co se týče pastýř práví dotčených, týkajících se uzavře svazku manželského, pedláni budou vyznamenáni tohoto náboženství i dále předpisům zákonním a soudům duchovním, kteří pro ně podle rozhodnutí jejich vyznamenáni víry vydáni a sňazeni byli a posud trvají.

Pokud podle zákonní a rozhodnutí posuzování soudní a úřední zeměměřiči v sňazem zakročí mají, kladí pravidlem předpisové, obsažená v obecném zákoníku občanském.

Článek IV.

Na vyznamenání náboženství křesťanského v jmenovaných zemích korunních, kteří nejsou katolíci, vyjmavše Řeky ne sjednocené (článek III), vztahují se vše úplně předpisové, obsažená v hlavě druhé zákoníka o matričství výše.

Co se však týče uzavření matričství sňazných mezi osobami katolickými a nekatholickými náboženství křesťanského, sňazní má při sňazech posuzování, zvláště při ustanovení zákonním, podle něhož se přivolání k manželství, v kteréž v zemích korunních svrchu dotčených osoba katolická s osobou nekatholickou náboženství křesťanského vstupiti máš, rozdílné od toho, co v §. 77. obecného zákoníka občanského

*) Obecný zákoník občanský máš v přídatku svrchu dotčeným vyhlášen také pastýři v úředním vydání přeložen v jazyku německém i ve všech jazycích zemských, ve svrchu jmenovaných zemích korunních zemích slyševších.

předepsáno jest, i před řádným správcem duchovním strany nekatolické dítí, a podle nížel této i oddávky (sobát) předešle vaři mžle.

Předpisové, obsažené v listě druhé obecného nákonníku občanského, vztahují se mimo to také veskra na vyznače vly řádkové.

Článek V.

Spřisobílení osobní příslušníci mezi korunních svrcha jmenovaných, vztapovali v manželství, pozastavína budíh podle těch zákonnů, kterým vedle rozličného svrcha vyznaší vly (II. III. IV) jsou podléhá, vechal se manželství uzavřítí v místě jakém koliv.

Spřisobílení osobní příslušníci těch mezi korunních, v nichž jsou v plat platnosti předpisové strany náležítosti manželstvá, obsažené v obecném nákonníku občanském, pozastavína bud bez vradka jejich vyznaší vly podle toho, co předepsáno v nákonníku. Místo, kde příslušníci ti manželství uzavřítí, mezi v pozastavíni osobní spřisobílení této řádkové úřadu.

Článek VI.

Zákonové a nařízení vládní, v zemích korunních svrcha dořčených průchod mají, jelto se týkají vly, strany kterých se v obecném nákonníku občanském na některých místech ukazuje ku náleži nezabílení anebo k zákonnám politickým, koncovím nebo finančním vly, jakož i předpisové, vly, o věcech politických, koncovím a finančním tam vydání, jimž se práva osobkrvná uzavřítí nebo líh ustanovují, vly, vly v mocí své dítí, pokud se se zákony argikolekčními mezi tím vly, vly i s patentem Našim od 21. prosince 1851 uzavřítí daj.

Článek VII.

V příleže této vlyto se Naše, co se týče předpisů o věcech politických, vly, vly ustanovíto toto:

1. Ustanovení, v obecném nákonníku občanském obsažené, jelto se vztahují na bývalou, vly, vly však uzavřítí a na bezúčinností nezobovlázení podléhatosti nebo příslušnosti zselku, uzavřítí náleže mezi.

2. Ustanovení o posloupnosti zákonní, v obecném nákonníku občanském obsažených, vly, vly budíh při úmrtích, jelto se po uvedení nákonníku tohoto přibedí, i tédá, když úmrtí bude o statky zselké, při čemž Sobě ustanovujeme, vydání nařízení vládní, vly, vly budíh jich potíka. Na věcech vly, vly se má při dílení statků zselkých a statků nezabílení vly, vly předpisů, o uzavřítí takového dílení vly, vly.

3. Co se týče předpisů politických, na duchovenstvo se vztahujících, jelto se v ustanoveních obecného nákonníku občanského a práva dědického přívodí, tédá budíh:

a) spřisobílení obcí duchovních a líh jejich k dílení (§. 519) pozastavína podle náleži vly, vly, vly zemi korunní o tom vly, vly;

b) týkají se neupřisobílosti osob lekalních, úmrtí poslední vly, vly, vly strany osob tédá, vly, vly vly, vly §. 573 obecného nákonníku občanského obsažené.

Splněním ale předtím, dílní testament, podroben jest, co se týče jmění nabytého, až na další ustanovení obmezením, v zákonech a nařízeních pozůstav-
ních zvláštním.

Co se týče jmění, kteréž osobám duchovním podle zákonů předchozích a zvláštně připadlo, přišlo jim také splněním, dílní o něm testament, jako všem jiným občanům státním.

- a) Předpisové, jichžto v zemích keruzních svého dotčených první byla četiti, když při pozůstalostech osob duchovních nastoupila postoupání zákonů (§. 764), vst-
stávají až na další nařízení nezabíhají. Co se však týče své části nabytého jmé-
ní zvláště dědicové, ku kterým podle zákonů těchto povolání byli jako přibuzní, a
co se týče statků, které zůstaviteli dědicové vedle náležejí zvláštně připadly, mají
plněnou ustanovení o postoupání zákonů, obmezení v obmezení zákonného občan-
ským ;
- b) týká se práva řeckého duchovenstva nejednotného, dílní testament, a po-
stoupání zákonů v pozůstalosti jich, četiti jest i budoucí ustanovení, obmezo-
ných v *Declaratorium Silyvium* od 16. září 1779. Užší však jest i při po-
zůstalostech tohoto spíše pravidel; přidejících v postavení b) a c), týkajících
se toho, jak se zachovají jest v příčině podílů dědičných, přibuzným příslušejí-
cích a náležejících statků zvláštních.

4. Práva, v §. 670 obecného zákonníka občanského dotčená, bráti statky bo-
dědičné, přibuzeti bude budoucí jevoucí státi, až nežli v patentě Nám, dne 29. listopadu
vydaném, o zvláštně něco jiného ustanoveno.

5. Hledíce k odvolání se na zákony politické a patisku, jako se v §. 1171
obecného zákonníka občanského činí, a zvláštně ustanovení o smlouvě nákladní, obmezená
v §§. 1164 a 1171, vůbec doplniti a opraviti, vidíme se Nám, propůjčiti patenta, dne
19. října 1846 pro jiné části mocnářství na přehledu ochrany majetnosti literární a ar-
tistické vydanému, moc i v zemích keruzních svého jmenovaných, a nalíti, aby vst-
 byl do příloženého přibuzení. K tomu ukazujeme tedy ještě zvláštně o tím ustanovením,
že mají důvodě k tomu zřízením vztahy patisk vykonány k žádosti toho, komu se tím
ukládá, podle ustanovení zákonníka trestního vyšetřování a potrestání.

Článek VIII.

V následku obmezení, kteréž se právní soukromým zákony finančními a komer-
čními splňují, pozůstavna budeti zvláštně práva a povinnosti, na placení peněz se vata-
hují, i budoucí podle patentů, dne 1. srpna 1812 a dne 1. června 1816 vydaných,
jakož i podle předpisů od 2. června 1848, v příloženém pod číslem 66 obsahujících, a
podle jiných předpisů, v příčině věci této vydaných.

Článek IX.

Co se týče povinnosti ku placení podati, vlásta má budoucí až na další ustanovení při nařízení, rozhodnutím Našim od 3. listopadu 1849 strany prozatímního úřadu soudního v platnosti ustanovením, že se tím držitelům pozemností, a jejich statkům byla spojena ušlechtilá nájemní práva, kapitály před měšicem dubnem 1848 přičtené, vyjadřuje snůšky se spojením obchodních podniků, zejména vypravovati, a že se mají toliko nenaplnění úroky nájemní splácením řízení soudního na nich dobývat.

Článek X.

V předpisech o manšestrní snah, pod soudní úřad vojenskou postavených, a o úřad soudní v příčině jejich rozepří manšestrních, článkami III. a IV. patenta tohoto na ten čas učiněno se zmenšilo.

Taktož vlásta při v moci předpisové zvláštní, na právo privátní se vztahující, ještě vydání jsou pro star vojenský a pro osoby k vojsku náležející, a má se jich do-
týkáti při jednáních právních, kteréž oni nebo kteréž se s nimi předem kriti budou, i kdyby k nim v zákoně nebylo jasně ověřeno.

Článek XI.

Jednoti obchodní a zemědělní pozemková budou podle nyníjších zvláštních zákonů obchodních a zemědělních, pokud zákonové tyto od občanského zákoníku občanského se odchyli.

O konkurzu a řízení konkurzním vydána budou nařízení zvláštní.

Článek XII.

Podle paragrafu (§. 5. ob. zák. obč.), že zákonové nemají napřít placení, nemá také zákoník tento míti žádného účinku na jednání, kteréž se stalo před tím dnem, od kteréhož uzavřeli své zákoníky právní, a na práva, jejich někde byl nabyl podle zákonů předchozích.

Při tom však vidí se Našim naříditi toto:

1. Rozepří o platnosti manšestrní, o kterýchž rozemínání mají soudové občanské (článek IV), pozemková mají soudové tyto vždy podle zákonů, kteréž platnosti měli toho času, když bylo uzavřeno manšestrní.

Rozepří o rozemínání manšestrní a o uzavření od státní a lokální, kteréž té doby, když obecný zákoník občanský vejde ve skutek, budou na soudě, pozemková se mají podle zákonů předchozích; rozepří ale vzhledem tohoto spůsobu, které uzavřou soudě, rozhodovati se mají, budoucí měti v nich uzavřování soudové zvláštní, podle předpisů v zákoníku tomto ustanovených, neboť manšestrní bylo uzavřeno kteréhož času kolik.

2. Zákonové předchozí, jinčito se práva, voliti si prokuratory, ustanoviti nástupce právní, uzavřování se, a jinčito opatření o jinčím svém, podle stáří a podle právní rozličnosti ustanovovala, postaven od toho času, kteréhož obecný zákoník občanský ve skutek vejde, mezi své. Práv a úroky, které se před dáben právě dotčenou prováděly, a

provdáním bez ohledu na stáří své práv ustatosti nabyty, mají však v pořádku jich i budoucí bezúspěšné poučení býti.

Základnosti práva a jednání, jako byly dříve, než obecný zákoník občanský v platnosti vešel, podle ustanovení zákonů předelých předse vzaty, posuzovány buďte podle zákonů předelých.

To platí zvláště o splachlosti osobní, činiti postoumím polizezem spáření o jmění svém, pokud splachlosti tato náležá na stáří a na pohřbí zřítavitele dědictví.

3. Rodiče, kteří již podle předelých zákonů nabyli práva, ležti přijmy a majetnosti děd svých, nejzřejmě povinná, vydržení a toho počty, zřítavce i budoucně od vydání počty osvobodeni, pokud bude činiti o jmění, kteréh takto času, když máno zákonně platnosti máti, dětem již bylo připadlo. Oni však mají naproti tomu i budoucně vykonání povinnosti k dětem svým, kteréh na ně a přijmy takto kráti přijmá náležejí. Tě jsou povinni, vykonání soudu podle ustanovení tohoto svého zákona podstatu jmění dětem náležejícího, a soud má posouditi, zdaliž jmění jest náležitě užitěno, nebo jak se má k tomu hleděti, aby se zjistilo.

4. Posouzení a kuráteli, dě předelých předpisů právních již uloženi, vykonání mají od toho dne, kterého obecný zákoník občanský ve skutek vejde, pod zpatroskáním soudu šláť svůj se všemi povinnostmi, novým zákonem jim uloženými a pod občanskými práv jejich, v zákoně tom předelými.

5. Ustanovení o ostatních následcích právních a zvláště zrušené, o zřítavce posledních pořadí a směr dědičných, jako před uvedením obecného zákoníku občanského zřítavců a manželých, pak o posloupanosti zákonů, která má místa máti v případech, když zřítavitel dědictví bez pořádku pořadí dříve zemřel, než obecný zákon občanský v platnosti byl vešel, obsahem jsou v zákoně o zřítavání náležitosti zřítavců. Taktě se má otázka, zdaliž práva a povinnosti, na jmění manželé se vztahující, které mezi manžely vznikly manželstvem, uzavřeným dříve, nežli obecný zákoník občanský v platnosti vešel, také budoucně trvati mají, posuzovány podle předpisů tam obsahujících.

6. Vydržení let právních nebo promlčení, které počalo, než obecný zákoník občanský v platnosti vešel, posuzovány buďte podle zákonů starších.

Čižli by se někde odvolával na vydržení let právních nebo na promlčení v případech takových, v kterých podle zákonů bývalých ani místa nemělo, a nebo alespoň na delší čas, nežli jest ten, jako byl v obecním zákoníku občanském ustanoven, tehdy počítati náležá v onom případě vydržení let právních nebo promlčení vůbec, a v případě tomto hřáti kráti v zákoníku ustanovenem, teprve od toho času, kterého zákon nynížli ve skutek vejde.

Tím se ale v předpisech vrátních, o spoluhájení bývalé artilerie a o posádkách držení nástavného čili náčelního vydavatelů, něčeho změnil.

Článek XIII.

Smlouvy, se státy zahraničními učiněné, jako se vztahují na právo občanské, mají od toho času, kteréhož obzrati zákonem občanský ve skutek vstoupil, platnost i v zemích korunních srovná dotčených, až nežli působnost zákonů těch výslovně na jiné země korunní obuzena.

Článek XIV.

Kde v zákoně tomto učito jest slova „provincie“, vyznamená se tím celá země korunní. K jednání, jako jsou v zákoněku příkazem k řízení zemským, ustanovení jsou nejvyšší političtí úřadové zemští, k jednání úřadů krajských úřadové političtí, působnosti stejného způsobu upatřeno, bez rozdílu, jako pokud podle úřadů země rozličných mají.

Působnost, v zákoněku na soudy zemské vyznamená, působiti svým soudům první instance, jaké propůjčena jest podle zákona o působnosti v právních věcech občanských.

Článek XV.

Nalozna ministrové práve učiněna jest, aby patent tento ve skutek vstoupil.

Dáno v Našem císařském hlavním a křesťanském městě Vídni dne dvacátého devátého listopadu léta tisícého osmístého padesátého druhého, panovník Našeho roku čtvrtého.

František Josef n. p.

Mr. Bust-Schnuckenstein n. p. **Krauss** n. p.

Z nejvyššího nálezení:
Krauss n. p.

Patent císařský, daný dne 29. listopadu 1852.

pro království Uherské, Chorvaté a Slavenské, vojvodství Srbské a banát Temišvářský.

Jiněm se v těchto zemích kromě toho užívají pozemkové zálohy ustanovení a ob-
nosní, týkající se nabývání a vykonávání práva vlastnického k statkům nemovitým,
jich ustanovení a nastavení, jakož i ověřitky.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmský, Chor-
vatský, Slavenský, Halický, Vladimírský a Illyrský, král Jerusalems-
ký a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský;
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinšský,
a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda
Horní- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Quastalský,
Osvětlinský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovačický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburšský, Gorický a
Grafišský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horní- a Dolno-
lužický a Istránský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenzský,
Sonneberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti;
velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

Majíce starostlivosť píti o blaho a zvláště království Nalich Uherského, Chorvat-
ského a Slavenského, vojvodství Srbského a banátu Temišvářského, vyrozuměl jsem, jako
šlechty zemím těmto vcházejí z pozemkových zálohami ustanovení a zálohy, jako se týkají
nabývání a vykonávání práva vlastnického k statkům nemovitým, i jich ustanovení a
nastavení, zvláště ale se vztahů právem, zakládajících se na ověřitky, co do pravidla
jí zrušit. Vyrozuměl jsem zvláště, že ustanovení dotčená, jiněm se práve vlastnické v
mnohonásobně odporů vydvíhá, a jiněm se přičinám dáti ku náležitým právům a důbe-
trajícím receptům, jsou hlavně překážkou kreditu veřejného velmi důležitě dáti pozem-
nosť, a že se kredit tento veřejně poskytnouti musí, máli se blaho zemí jmenovaných
zlepšiti.

Úvahy tyto na zřeteli majíce, a usadivše narově v jmenovaných částech císař-
ství Nalichého shodný zákoník občanský, jiněm se majetnost a vykonávání ostatních
práv věcných dáti pod ochranu zákonů jednotných, občanských a z právozadácných sprá-

vednosti se zrovna rájloš, uzavíráme na dobré, slyšence ministry Naše a vyslyševše Naši radu říšskou, naříditi toto:

Hlava první.

O poměrech držebních, ježto se zakládají na systému darovacím.

§. 1.

Systém darování královských a palatinálních, který podle předešlých uherských práv státních má platnost, má poskytni mozi evé, a uposliti se od práva nápadního, a onoho systému odvídného, ježto se zakládá na tom, že ta není dědicí v darování jmenovaných a na poservitě, v záležitostech posazdních vykonati (*successio facti regni ex defectu rei ex nata*).

§. 2.

Právo nápadní, zakládající se na bývalém postavení páň gruntovních k padlaňm, určuje se; a přede pak nápadka, kterých přísluší arcibiskupovi štefihosanskému, biskupovi Záhřebskému, jakožto opatovi Tobuzskému, pak biskupovi Řáborskému, arciepatovi S. Martinskému a kapitule Řáborské, vydávati budea zvláštní ustanovení.

§. 3.

Právo držební šuka královského nebo šuka páň gruntovního nemohou ony přivítati, co se týče takových statků nebo spravedlností, v jichž držení šukus ten jest, procesy nově zavedenými více v odpor běžti, vyjmajíc toliko nároky, kterých ony přivítati mají nebo podle patenta tohoto ježto činiti mohou.

Nápeti tomu ale nemají šukové dotčení též práva, činiti nároky nápadní určiti řešeného způsobu proti oněm přivítaním, a z pravidla tohoto má místo výjímka toliko při takových statcích nebo spravedlnostech, v kterých se správněci pro práva vládní nebo diví v moc vešli (*ius rituale, ius capitulare*) nemají uznáti (§. 11).

§. 4.

Ony přivítati nemají mozi nebo držení statků nebo spravedlností a příslay donací královských, nebo jiných privilegii královských a rozsudků soudcovských, obličejně vnovi zavedeným procesem v odpor běžti, jakož jsou procesové: *ex parte statutorie, ad classificationem et fraudulentam statutorie, ad revindicationem bonorum contra contradictoriam statutorie oppositam occupatorum, ad dandam vel recipiendam contradictoriam rationem, ad evitandam palatinalem donationem; ex realitate iuris, proportionalis ex iure, ad abolitionem censurii, maxellii, telonii vel onusii seu privilegiorii, a veškeré procesy, pocházející ex statutorie nebo ex iure.*

Hlava druhá.

O uložení zákonných poradcůch v příčině postupnosti v dědictví
a smluv manželských.

§. 5.

Od toho dne, kterého v platnosti vejde obecný zákoník občanský, nebude to máti náležitosti dělnka ani na právo, činiti opatření o jmění mezi živými, nebo pro smrt, ani na postupnost zákonnou, ačkoliv jmění nějaké jest zděděno nebo nabyto, ačkoliv pochází z darací nebo oříjnové, a týkáli se to osob pohlaví mužského nebo ženského. Nalícení, daná v obecném zákoníku občanském o postupnosti, vztahují se na jmění vědeckého společenstva a na osoby oboujího pohlaví. — Nynějším však držitelům zděděných šlechtických statků aristokratických, v kterých potom jenom mužští potomci jich k postupnosti byli povoláni, jest dovoleno, uložiti nejdéle ve třech letech, počítaje od toho času, kterého obecný zákoník občanský vejde v platnost, o statech těchto posledním pořizováním k dobrému svých potomkův mužských opatření a tím právním úřadem, že potomkové pohlaví ženského poslední nalícením této a dívech podle právního, obecným zákoníkem občanským ustanoveného, nemohou v odpor bráti, a takžé ani věsta, když potomkové této a věsta alespoň tolik dostanou, kolik jím se statek dočasných podle zákonných poradcůch dle práva náleželo. Aby poslední pořizování, kterýmž se povolání tohoto používá, málo úřadů právních, musí býti náležitostmi zákonnými opatřeno a přece jen náleženo, řádna pak musí se nejdéle v šestí měsících od toho času, co byla uložena, v náležitém však případě později nedli po projití tří let od toho času, kterého ve skutek vejde obecný zákoník občanský, o civilního dvora soudního první instance, v jehož okresu statek leží, v pruvpím uložiti.

§. 6.

Platnost posledních pořizování nebo smluv dědičných, díve než obecný zákoník občanský ve skutek vešel, uloženyh, postupování lidíh, jak co se týče společenství dědičích ustanovených k dědičím, tak i co se týče práva nástavitel dědičím, činiti opatření o jmění svém, podle zákonných, kteří měli platnost toho času, když byl ulícen testament.

Ustanovení této vztahuje se však jenom na ta statek poslední pořizování a na ty smlouvy dědičím, které byly díve, než obecný zákoník občanský ve skutek vešel nebo alespoň v šestí měsících potom uloženy a soudu, kterému by, kdyby nástavitel dědičím smrti sešel, příslušelo poskytnouti jeho vyjednávat, nebo které uložil nástavitel dědičím, jež sešel smrti prvě, než obecný zákoník občanský platnosti nabyl. Platnost opatření, učiněných pro smrt, při kterých výsledky tyto místa nemají, postupování lidíh podle ustanovení, občanských v obecním zákoníku občanském. Obhajovali v sobě poslední pořizování, ježto pochází od nástavitel dědičím, který sešel smrti prvě, než obecný zákoník občanský platnosti nabyl, ustanovení nějaké k dobrému osob, ježto toho času, když poslední po-

financí byla učiněna, nebyly ještě na živě, neměly se účinek ustanovení takových, i kdyby letos v následný čas byla bývala u soudu uložena, vztahovati na něco jiného, nežli na to, co obecný nákoník občanský připouští.

§. 7.

Co se týče formalnosti svědčících, poznamená buďli platnost posledních pořízení která byla díve, než obecný nákoník občanský ve skutek vešel, učiněna, neměli-li zástavitel dědičství po vyhlášení nových nákonů o postupnosti, buďto podle posuzovacích nebo podle nových nákonů o postupnosti, dle toho, jacísi nákonové úta nebo onáno k tomu příhodnější, aby poslední pořízení bylo v platnosti zachováno.

§. 8.

Předpisů posuzovacích o postupnosti nákonů (*successio ab intestato*) učinil jest při halděno úmrtí, která nastane před úta, než obecný nákoník občanský v platnost vejde, jak co se týče osob prívátních, tak i k. ústa a každé jiné osoby, která má právo k postupnosti v podstatnosti halděnické, a však a obmazení v §§. 9. a 10. občanských.

§. 9.

Nárokům dědičným, která povstali díve, než obecný nákoník občanský vešel ve skutek, zjednati se může procesem o postupnost, vlnitě pak procesy pro vyphání posledního pořízení, prohlášení ho za neplatné nebo zrušení ho, pro opravu učiněného rozdílů a vlnitě halděnického práva (*processus successionalis ad implementationem, expositionem, insolidationem testamenti, ad rectificationem divisionis, ad evocationem*) přičetl jsem tehda, když od té doby, kdežto nárokové takosi povstali, až do toho času, kterého obecný nákoník občanský vejde ve skutek, neprošlo ještě 22 roků.

Strany nároků tohoto způsobu, kterýchž posed někdo nebyl učinil, musí se však do roka, počítaje od toho dne, kterého obecný nákoník občanský platnost nabude, proces započít, jinak by nárokové ti pomínali.

§. 10.

Nekdeže na čas, kdy nárok dědičný povstal, nebude od toho dne, kterého obecný nákoník občanský ve skutek vejde, dovoleno, aby se požáda rosopte díli pravota o právo dědičné ze starého práva, pokud by se zavlnitě musela a tabule královské nebo haldě (*processus antiquae successionalis*), rosopte za příčinou vylovení pahlaví haldě (*ad exclusionem status feudalis*), za příčinou provedení rovného práva (*ad aequalitatem juris*), za příčinou uskytí šterého díla (*ad exclusionem quarterium*), za příčinou nečho rozdílů (*verae divisionis*) a za příčinou deplání statků dědičných (*ad reintegrationem viciorum*).

§. 11.

Právo vlnové nebo dívi, která nákonu připadno díve, než obecný nákoník občanský v platnost vejde, poznamená buďli podle nákonů posuzovacích. Po pomínati práv těchto vejde však ve skutek zakládající se v nákonoch posuzovacích nárokové dědičné osob prívátních, ještě jsou povolány k postupnosti ve statky, na nichž ledí právo vlnové

nebo dílů, pak královského fiska nebo jiných osob neb korporací, ježto jsou oprávněny vykonávati právo nápadní. Nárokové dle však budíci pod straccemím jich, do roku, počítaje od toho času, kterého obecný nákonník občanský v platnosti vejde, a příslušné instance reální opravějí, a zároveň budíci o tom držitelům statků těch věditi dáno. Uvěřili se po první opravě nároků takových ještě podřížji opravějí od jiných osob, tehdy má o tom soud několik držitelům statků, neboť i opovídatelům nároku předalšího a zároveň posléžím pretendentům o nározech jich na soud vanečených dáti věditi. Až do projiti dalšího jednoho roku po roce prvním má se nárokům opovídatelům pod straccemím jich proti volkerým interesentům polehem práva přelohod sjednati.

§. 12.

Smlouvy manželské a smlouvy dědičné, mezi manželky (§. 6.) před tím, než obecný nákonník občanský v platnosti vejde, uzavřené, státovej v mezi své, a mají se rovněž jako zákonná práva společného vlastnictví věci po čas manželství nabýtych (*bona conjugatorum*), kterážto právo mezi manželky máto máti, postavenati podle nákonů, kteří měli moe toho času, když manželství bylo uzavřeno. Postupností v postátovali manželka zemřelého na základě zákona byli se však, když se smř manželka tohoto zblížila toho času, křelto obecný nákonník občanský již platnosti má, podle zákona tohoto.

§. 13.

Posravní šleikovní rodině, jako: majoritě a senjoritě, srovnávejli se se nákoně předelými, státovej nezavšedaj. O zřizování šleikovních nerých vydání budou kromě předěl, občaných v obecním nákonníku občanském, ježto další usazující ustanovení.

Hlava třetí.

O přeměnění vlastnictví.

§. 14.

Pro nedostatěk indigenitů nebo inkolita zemle budovací v těch zemích, pro kteréž patent tento vydán jest, náležo od nabývaní nemovitostí jakého kolí splátku vyložen býti.

§. 15.

Co se týče formalitostí potřebných k tomu aby, smlouvy o přeměnění vlastnictví byly platné, nemá býti mezi statky a spravedlnostmi Hochšickými a jinými nemovitostmi šleického rodu, a šlečtí jest při tom nalizení zvláštěních, vydaných o šleičnosti grantů.

§. 16.

Přeměnění vlastnictví věci nemovitých (*factis personarum, comibus, transactis, inscriptis et fidei servatis*), uzavřené před tím, než obecný nákonník občanský vešel

ve skutek, nemohou se v odpor bráti ani pro nároky, jakož dle zákonných posuzování a vlastnosti statků pocházely, vavř zavedenými procesy, jakož jsou: „*ad invaliditatem ex defectu promissionis, ad invaliditatem ex praescriptis*“, ani proto že při nich ani početi nebyly. Převáženi povinnými, která se byla až pozdě stala pod početi přivésti, mají toutž moč, jako převáženi, učiněná pod početi nebyla.

Co se týče převáženi povinných pro věčné služby (*inscriptio servitutis ad finem servitutis*), právo nápadní více se vykonávati nemůže.

§. 17.

Za tou příčinou, že někdo právě byl v držení a podléval nemovitosti nějaké jak v celosti, tak i co se týče krasie, nemůže se nyníž držení vavř zavedenými procesy, jakož jsou: „*formatio repositiovalis ex ass. servitutis ex ass.*“ více v odpor bráti, když od pomísti předobřetého držení až do toho času, kdyžto obecný nákomník občanský vešel ve skutek, minulo 32 roků, a když v tom čase postidržitel nepožal žádný proces.

Nepovstali však té služby, kdyžto obecný nákomník občanský v platnosti vešel, 32 roků, tehdy se mají procesové způsobu dotčného pod strážkou práva žalobního do roka napočti.

§. 18.

Právo, vkrádati v to, kteráž právě dle zákona přibuzným a souvědomým příslušela, jakož i vialké jiné zákonné právo předkupní budoucí pomísti, a z tohoto důvodu právně nemohou se napočtati ani procesy, vztahující se na vlastnictví již dříve převáženi.

Hlava čtvrtá.

O nástavbách čili nákomních smlouvách a soudech.

§. 19.

Obvyklý pořad smlouvy nástavby čili nákomní, prodeje nemovitostí na čas (*contractus pignoratitii, emtio, venditio temporanea*) a vyhraden práva, koupě je zase napřít, učiněna výlovně nebo mlčky, nebo s výminkou, aby se věřitel místo trokřl ponechalo mlčícího statku nastaveného, jsou, bylyli uzavřeny taku čase, když obecný nákomník občanský již platnosti nabyl, podle práva neplatná.

§. 20.

Kdo toho čase, když obecný nákomník občanský bude již užti platnosti, nemovitosti nebo spravedlnosti slechtěcký způsobem prodeje zastatelnu na sebe přivede, nebude úplného vlastnictví statku nebo práva koupěného tou nárou, že se obvyklého pořad práva držitelu a jeho nástupci právních, koupěli vše prodanou zase napřít, nebude moči více udřati.

§. 21.

Proti smlouvám nástavním, kteráž učiněny byly před vyhlášením obecného nákomníka občanského, nemají se moči nároků, jakož podle zákonných posuzování a z po-

vše staří občanských polí, za příčinou zrušení nebo převedení výměnek místavních (ad invalidationem conditionum pignoratitiarum, ad transvectionem conditionum pignoratitiarum) nové procesy více učiniti.

§. 22.

Práva, vykoupení zase nemovitostí a spravedlnosti, své dle smlouvy ustanovení, jakož i inskripce dočasné, vykonávají se může v těchto případech:

1. Neproběhli ještě čas nástavní nebo inskripční, původně ustanovený, nebo při pozdějším doplacení nebo za jinou příčinou prodávány, vzniká se může žaloba o zase vykoupení do roka po projití času k vykoupení ustanoveného.

2. Nebyli při smlouvách místavních nebo inskripčních čas vykupní ustanoven, a nebyli, od zrušení nebo od prodávání času vykupního počítají, až do toho času, kdyby obecný zákoník občanský v platnosti vešel, lhůta 32 let ještě proběhla, tehdy se může podati žaloba o zase vykoupení v roce po projití lhůty 32 let.

3. Proběhli koneční čas k vykoupení ustanovený anebo prošli, pakli nebyl čas takový ustanoven, lhůta 32 let dříve, než obecný zákoník občanský v platnosti vešel, může se právo k zase vykoupení počátek práva dožívati jen tehda, a sice v roce od toho času, kdyby obecný zákoník občanský platnosti nabyl, když od projití času k vykoupení ustanoveného a počátku datované lhůty 32 let až do toho času, kdyby obecný zákoník občanský platnosti nabyl, neminulo více než deset let.

Neúčijali se práva k vykoupení ve lhůtách svého převedených, tehdy právo to pomine.

§. 23.

Mínějí se, co se týče nemovitostí a spravedlnosti, své dle smlouvy ustanovených, jakož i co se týče inskripce dočasných, přes čas nástavní nebo inskripční, dle smlouvy nebo dle inskripce původně ustanovený, nebo i později prodávány, anebo pakli nebyl čas k vykoupení jich ustanoven, od projití lhůty 32 let, počítají od zrušení smlouvy nástavní nebo inskripční, až do toho času, kteréhož obecný zákoník občanský v platnosti vešel, deset let, anž byl v tom rok osem případu ve lhůtách více žádný proces o vykoupení místavů žiti nikde nepošel, tehdy nemůže ani nástavce nebo inskriptent, ani jeho právní nástupcové práva zase vykoupení více učiniti, a držitel staří v místavě daných nebo inskribovaných polích se má za úplněho vlastníka.

§. 24.

Co se týče pozdějšího nálehu soudního na nemovitosti nebo spravedlnosti lichotných, může se práva zase vykoupení, neminulostí od prodeje exekučního, anebo pakli

záložně prodeje takového nebylo, od exekučního v nálehu bráni až do toho času, kdyžto obecný zákoník občanský platnosti nabyl, ježto 32 let, v roce od počátku platnosti této pořádek práva přechod ujednati.

Po projití lhůty této, jakou i tehda, když od dob vzniku dotčených až do toho času, kdyžto obecný zákoník občanský v platnosti vešel, 32 již minulo, aniž byl proces o nase vykoupení ve lhůtě této počal, právo k nase vykoupení zaniklo.

§. 23.

Procesy o superanskripcie a procesy *ex superfluitate facti* uznány se od toho času, kdyžto obecný zákoník občanský v platnosti vešel, více pořádku.

Hlava pátá.

O tom, mohouli se procesy v hlavách předelých dotčené dále vésti.

§. 26.

Procesy již počaté a ježto v lhůtu jsoucí, jako náležejí k spůsobům, v §§. 3, 4, 10, 16, 18, 21 a 25 dotčeným, nemohou se dále vésti, a řízení dceuváde předešle bráni se odvíhá.

Procesy dotčeného spůsobu, ježto od soudu předloženo již definitivně konečným rozhodkem byly rozhodnuty, mají se v předepzaném lhůtu instancí vyříšiti soudu odvolacím k žádosti strany se odvolávající ve lhůtě vešlé, počínajíc od toho času, kdyžto patent tento v platnosti vešel, předložiti, a soud tento má je podle postupných náležitostí posuzovati.

Co se týče procesů repulsičních, v kterých repulse již od soudu jest uzavřena, nebo na opozici redukována, nebo které se teprv počaly, aniž s nich posud byl nějaký nálehu soudcovský učiněn, jakou i co se týče repulse toliko opoziciálních, nebo takových, s kterýchž proces repulsiční ježto není na soudě, zachováti se jest tak, jako při opozici a procesech opoziciálních (§. 31). Ostatní, ježto nevyříšené procesy repulsiční mají se k žádosti žalobcekově v roce od počátku platnosti tohoto patentu opět v jednání vésti, podle toho, co v patentě tomto předepzano jest, lhůtu, a podle náležitostí postupných rozhodnutí.

§. 27.

V procesech o dědičství (§. 9), v procesech *ex nou* (§. 17.), v procesech o vyplacení nálehu soudcovských (§. 22.) a soudních (§. 24), jakou i inskripci dočasných, v kterýchž od té doby, kdyžto nárok dědičný povstal, předložiti dělení přestalo, lhůtu vykoupení předešle ustanovená nebo později předložena prošla, nebo když lhůta taková nebyla ustanovena, od projití lhůty 32 let, počínajíc od uzavření soudcevy nebo ode dne exekučního prodeje nebo v nálehu bráni, již před podáním žaloby prošle dvolet a potažmo 32 let, nemůže se dále předešle jíti.

§. 28.

Nekdyli ale v procesech již položitých, které náležejí ke kategoriím, v §. 27. do-
tkaným, při podání žaloby ještě prošlo deset a potáhne 32 let, může se v nich dále
předce jíti. V procesech tohoto způsobu musí ale žalobník, nekdyli episy již k rozsudku
ve věci hlavní podány, v roce od toho času, kdyto obecný národní občanský vějde v
platnost, žádati u soudu příslušného, aby líčení opět předce ual, jinak by právo,
předce jíti v něm dále, zanikalo.

§. 29.

Byli v některém v §§. 26. a 27. dotčeném procesu již rozsudek k exekuci spů-
sobný vyroněn, žádati se musí na exekuci rozsudku toho v roce, počítajíc od toho času,
kdyto obecný národní občanský vějde v platnost, sice právo k tomu zaniká.

§. 30.

Spůsobní k exekuci jsou rozsudekové koneční, nechal vyří: :

- a) v procesech tabulárních, fundamentálních nebo obstarovacích (soudi slyšení, soudi
cum gratiá), když v republi, co vztáto právním prostředkem, pokud má místo, sep-
temvirát již s konečnou platností rozhodl, nebo když se odvolání k němu v praxi
čas nevznalo, nebo když v tom případě, že by prostředek tento podle zákona ne-
měl místa, buď odkladného prostředku odvoláního nebo prostředku, řečenoého
Prohábto, nebylo v praxi čas místo, a nebo když v něm septemvirát poúdem
odvolání již s konečnou platností byl rozhodl;
- b) v procesech, které nejsou tabulární, když buď právního prostředku odvolání (ap-
pellata infra vel extra dominium) v praxi čas nebylo místo, nebo když přistá-
ný vyří soud poúdem prvního nebo dalšího odvolání již s konečnou platností
byl rozhodl;
- c) v procesech, v kterých po uplání v praxi čas vztáto a extra dominium povolání
rozsudek již byl vykonán, povolaje se, by se šlo v uplání vztáto dále.
Nešli rozsudek podle některého z dotčených způsobů k exekuci spůsoben, ne-
může se v počátem líčení o prostředcích právních dále předce jíti.

§. 31.

Požádali se v procesu některém, v §§. 26. a 27. dotčeném, rozsudek sice vykoná-
vat, byli ale proti tomu ulito opozice co právního prostředku, prohábtoji se šimto vyko-
nové v následku opozice ulínání a proces opozicionální v běhu jsoucí, není rozsudkem
k exekuci spůsobným podle §. 30. vyneseným již s konečnou platností rozhodnut, na
odvolání, a rozsudek konečný v procesu fundamentálním, až jestli podle §. 30. lit. a. k
exekuci spůsobný, má se vykonati. Oponent ale má toho říši, může se rozsudek ten,
podle správních nákolů pro patrnou zmatečnost v odpor vůli, vůli ve třech měsí-
cích od toho času, kdyto patent tento platností nabude, prostředkem soudu, je-
kol se týče, rekurs konati k nejvyššímu soudu. V příčině rekursu toho má příslušný

soud oznávil řízení samovolně a předložil spisy prostředkem vrchního soudu zemského nejvyššímu soudu, který rozhodne, co za právo bude. Vidí se nejvyššímu soudu, že jest potřeba ještě určitě vysvětliti, aby v rekursu rozhodnutí mohl, má je od soudu, jakož se říká, prostředkem toho kterého vrchního soudu zemského žádati.

Pakli by se nejvyššímu soudu vidělo, dáti rekursu zrušovacího nálezu a rozlíti rozsudky, v procesu fundamentálním vysvětliti, tehdy má žalobník toho vši, abysví proces ten v rozs a soudu příslušného, až mohl podlé ustanovení tohoto patentu proces takový dla postavy své ještě míti nálezu.

Odvádí se přitom vnaše opozice a toho, že se při počáteční eskoci učinila nějaká chyba, má strana, která se tím pokládá za ukrácenou, toho vši, podati stížnost avon a soudu, jakož se říká, a soud ten, výsledkov samovolně strana druhé, má o ní rozhodnutí, a kteréhožto rozhodnutí se může vši odvolání k vrchnímu soudu zemskému a od tohoto podlé okolnosti k nejvyššímu soudu.

§. 32.

Procesy, v §§. 27. a 28. připomenuté, ještě na soudu trvajel a podlé předložek ustanovení k dalšímu vedení upřesněné, v nichž posled žádaj soud ještě rozsudek první nebo druhé instance nebyl vynal, přikázati se mají podlé jurisdikční normy příslušnému soudu k rozhodnutí, kterého rozhodnutí se podlé ustanovení tohoto patentu učiniti má.

Byli však v některém z procesů dotčených rozsudek již vynal, a byli z něho odvoláni vnaše, má se proces, když rozsudek vynal instance první nebo druhé, odvolání avon soudu instance druhé nebo třetí, kterýž podlé postavy vši aparát a podlé ustanovení normy jurisdikční vši se k tomu býti přikládaj.

Ty pak a procesy dotčených, v kterých jaký koliv soud, který dříve k tomu byl příslušaj v instanci třetí nálezn vynal, a nálezn ale před rekursu jest odvoláni k instanci čtvrté nebo ještě vyšší, kterých podlé tehdejších nálezn bylo dovoleno, podati se mají k nejvyššímu soudu, aby o nich v poslední instanci ještě jednou rozhodl.

§. 33.

Byli by proces některý, v němž se dále přede již nálezn, již k rozhodnutí ve věci blavní podán, má soud příslušaj ve věci blavní nálezn učiniti. Pakli by ale žalovný tomz odpořoval, že se v procesu dále přede již nálezn, má soud přede vši o tom podlé ustanovení tohoto patentu rozhodnutí.

§. 34.

Procesové civilní, kteří nejsou ještě k výroku ve věci blavní podáni, v nichž se ale podlé ustanovení tohoto patentu nálezn dále pokračování, mají se pokládati za pozastavené.

nežádali v roce od toho času, kdyto patent tento vjde v platnost, žádáno, aby se opět předsa vzali.

V žádosti na nové jich předsa bráni budí nevrabně pojmasování vše, na ně se žaloba vztahuje, a budí se odvolano na předání líčení, jakož i na právo, v němž má rozsudek vyjít.

Spisové procesní, podle předložených nákladů odhláší, mají se k novému líčení přihlížeti a přiznání, v těchto spisovkách učiněná, jakož i dlužné dívo předloženi, zachovají omz moc právní, která jim podle nákladů předložených přibude.

§. 35.

Procesové, které započítání podle patenta tohoto dovoleno jest, líšiti se mají podle povahy věci sporné u těch soudů, kteří k řízení jich jsou ustanoveni.

§. 36.

Va všech procesech, kteří podle patenta tohoto dovoleno jest započítání, v nichž dále předsa jiti nebo je znovu předsa bráni, řetítí staží, co se týče řízení, strany i soudové ustanovení, obsažených v řádu soudním od 16. září 1882.

§. 37.

Shledali soud v rozepí právní, podle patenta tohoto počatě nebo dále vedeno, že k němu není příslušný, a učinili, nastavit řízení, žalobníkovi k soudu příslušnému, nebo přitah tím nastaly žalobníkovi způsobenými proměňat lháti, k dalšímu vedení, k novému předsa bráni nebo k počatí procesu, v patentu tomto ustanovené, když se ve dvou měsících po dohlášení nákladů odhlasovací žalobou svou k soudu příslušnému obrátí.

§. 38.

Ustanovení patenta tohoto vjdu ve skutek dne 1. března 1883.

Dáno v Našem hlavním a státním městě Vídně dne 29. listopadu roku tisícého osmístého padesátého druhého, panovník Naše roku štertého.

František Josef m. p.

Hr. Rudol-Schauenstein m. p. Krauss m. p.

Z veřejného nalizení:

Hausmann m. p.

Číska LXXI.

Vydána i rozeslána dne 11. prosince 1852.

248.

Vynález, vydané od ministerium finančí dne 23. listopadu 1852.

Jižto se vyžaduje mezinárodní tarifa celní v příští vyhlášení mezinárodní.

Takové se na §. 5. vyhlášení od 17. října 1852 (Zák. říšského č. 210, str. 976 a násled.) uvádí se schůzka celní tarifa vyrozumí od 1. května 1852 na syrový a odležaný maso a část země Medenské na Apenninách ležících se zeměmi od 20. října t. r. nastaly v obecné vědomosti s tím připomenutím, že cizí vyrozumí, v této tarife předepsané, platí se mají při vyvozování maso a dotčených částí země a sice právě tak se maso a část těchto vyvozí.

Bylaby však náležka ustanovena do některého místa společného obvodu celního, tedy mají platnost ustanovení, učiněná v čl. XI celní smlouvy jednotel od 9. srpna 1852.

Bismarck a p.

Celní tarifa vývozní

na výrobky a odlišný materiál ze zemědělských částí země Madagaskar.

Klasifikace výrobků	Množství v kilogramech	Množství v hektolitrech	Množství v hektolitrech	Množství v hektolitrech	Cena vývozní v francích za kilogramy a hektolitry	Průběh zpracování	Měra			Cena vývozní v francích za kilogramy a hektolitry
							Průběh	Číslo	Měra	
Výrobky zemědělské (maso, vnitřní, jaký je)	—	1,2	centní	0,20		Kvalitní	0	0	0	0,20
	952	954	centní	0,20			0	0	0	0,20
	956	958	centní	0,20			0	0	0	0,20
	961	1,000	centní	0,20			0	0	0	0,20
	1,004	1,000	centní	0,20			0	0	0	0,20
	1,008	1,000	centní	0,20			0	0	0	0,20
	1,012	1,000	centní	0,20			0	0	0	0,20
	1,016	1,000	centní	0,20			0	0	0	0,20
	1,020	1,000	centní	0,20			0	0	0	0,20
	1,024	1,000	centní	0,20			0	0	0	0,20
1,028	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,032	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,036	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,040	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,044	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,048	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,052	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,056	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,060	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,064	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,068	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,072	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,076	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,080	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,084	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,088	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,092	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,096	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,100	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,104	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,108	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,112	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,116	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,120	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,124	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,128	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,132	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,136	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,140	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,144	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,148	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,152	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,156	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,160	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,164	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,168	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,172	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,176	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,180	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,184	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,188	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,192	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,196	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,200	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,204	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,208	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,212	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,216	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,220	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,224	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,228	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,232	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,236	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,240	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,244	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,248	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,252	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,256	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,260	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,264	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,268	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,272	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,276	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,280	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,284	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,288	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,292	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,296	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,300	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,304	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,308	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,312	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,316	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,320	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,324	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,328	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,332	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,336	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,340	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,344	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,348	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,352	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,356	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,360	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,364	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,368	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,372	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,376	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,380	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,384	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,388	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,392	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,396	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,400	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,404	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,408	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,412	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,416	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,420	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,424	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,428	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,432	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,436	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,440	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,444	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,448	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,452	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,456	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,460	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,464	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,468	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,472	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,476	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,480	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,484	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,488	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,492	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,496	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		
1,500	1,000	centní	0,20		0	0	0	0,20		

Ze země a jiných prvních zemědělských, které jsou
 v seznamu v odlišný (odlišný), nebo jiné
 odlišný, vyřadí se do této polky měry na seznam
 předložený.

*) Příklad vývozní. Vývozní cena polky měry na
 kilogram, nebo polky měry na hektolitr
 nebo hektolitrů měry v odlišný, nebo
 v odlišný měry v odlišný.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne 24. listopadu 1852,

jinak se vytkající stupně čistoty střešých kovů a systematické pančí k pruznamení čistoty střeš ve vojvodstvích Modenském a Parmenském podle zákona ustanovení.

Podle článku VI. zákony celní od 9. srpna 1852, mezi Rakouskem, Modenskem a Parmenskem uzavřené (Zák. císařského č. 203), uznáni se tento jednotou celní sítě obě v předpisech, v království Lombardsko-Venetském a v dotčených vojvodstvích platných majících, museli ve sdělaném i nesdělaném střeš a střešce má být čistého kovu, zejména mají věci takové, byly v některém ze tří střeš opatřeny značkou úředním, v tom střeš předepsaným, museli čistého kovu obsahují, v celním společném obvodu celním a dle od 1. února 1852, kteréhož dne jednotu celní ve střeš vojén, svobodně obcházeti, aniž budou podrobeny druhé přímě strany čistoty kovu, anebo nějakému poplatku.

Podle článku dotčeného a podle postírky 14., obsažené ve vyšešení od 17. října 1852 (Zák. císař. č. 216), uznáni se u obecnou známosti přehled předepsaných ve vojvodstvích Modenském a Parmenském stupňů čistého kovu, ve sdělaném i nesdělaném střeš a střešce obsaženého, a připojení vyobrazení pančí, jež se k pruznamení stupňů těchto střeš.

Reisinger a. p.

P ř e h l e d

předepsaných ve vojvodstvích Modenském a Parmenském stupňů šlechtického kovu a vyznačením punců, jichž se k poznamenání stupňů těchto užívá.

A. Ve vojvodství Modenském

podle nejvyššího dekretu od 15. července 1818 a ministerialního vyhlášení od 6. října téhož roku.

M o d e n a		Stupň první šlechtického kovu 10 karátů [1]	Stupň druhý šlechtického kovu 10 karátů [2]
Punce na proužek stříbrný, veliký i malý: Koruna přelázaná s šlaken I. nad křídlem pravohlávným			
Zlatý rožek s šlaken II. pod ním			
P a r m a		Stupň první šlechtického kovu 11 unci [1]	Stupň druhý šlechtického kovu 10 unci [2]
Punce na proužek stříbrný, veliký i malý: Výrostlý uzel s korunnou nad hlavou s šlaken I. nad pravým ušním			
Zlatý rožek na šlaku stříbrný uzel s šlaken II. na straně kování pravého úhlu			
Punce na	{ klobouk stříbrný, slunce		
	{ klobouk stříbrný, měsíc mající pod sebou srp		
Příponou 1. Vyznačení výše patřících jsou šlechtů tak velkých, jako punce čtyřlístek, a dvojitě tak velkých, jako punce, jichž se užívá ke puncom příslušným.			
Příponou 2. Puncová prví unci šlechtů jsou takto jeden úhel puncevní v Modenu, vždy se punce užívá k poznamenání stupňů těchto neustanově.			

**B. Ve vojvodství Parmském,
pro panovnící úřady v Parmě a Piacenze.**

Z i s t a	Stápek první 1/10 nebo 20 denárů na 1 unzi	Stápek druhý 1/10 nebo 15 denárů na 1 unzi
<p>Dvě panovnící na police státi, volně a volně:</p> <p>Čerstvý stápek a štátek štátek kovu 1. a 2.</p> <p>Panovnící na příslušný police státek:</p> <p>Měkká káva volně v profilu</p>	 	
S t ě ě r a	Stápek první 1/10 nebo 20 denárů na 1 unzi	Stápek druhý 1/10 nebo 15 denárů na 1 unzi
<p>Panovnící na volně police státek:</p> <p>Čerstvý stápek a kovanec a štátek štátek kovu 1. a 2. v profilu</p> <p>Panovnící na příslušný police státek:</p> <p>Čerstvý stápek bez kovanec a štátek 1. a 2. nad kovanec</p> <p>Panovnící na příslušný police státek státek:</p> <p>Láhev</p> <p>Státek panovnící panovnící štátek Parmského:</p> <p>Štátek panovnící A</p> <p>Státek panovnící státek Piacenzského:</p> <p>Panovnící B</p>	 	

LXXXI (1868)

1868 vyznamená: 1) rok ukončení váleky, 2) rok ukončení váleky
1868 vyznamená: 1) rok ukončení váleky, 2) rok ukončení váleky

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

1868 vyznamená: 1) rok ukončení váleky, 2) rok ukončení váleky

císařství Rakouské.

Číska LXXII.

Vydáno i reskripta ve vydání pozna německém dne 14. prosince 1868,
v tomto dvojitém vydání dne 19. ledna 1869.

Reichsgesetz- und Regierungsblatt

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 14. December 1868,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 19. Januar 1869.

markrabství lehravské, města Terst a okolího, knížecí hrabství Tyrolská a Vorarlberská, království České, markrabství Moravská, vojvodství Horní a Dolnoslezská, království Salské a Vladimírské a vojvodství Osvětimským a Zátorským a velkovévodství Kuskovským a pro vojvodství Bukovinští, nále poležený náhon lesní, kterým se, jak nejprve v platnosti vejde, sbavují mezi se předpínové věšce, týkající se poleho lesní, jako až posavade v jmenovaných zemích korunních přechod máli.

Ostatek poleho platnosti náhonu tohoto od prvního ledna 1903, a učiti se ho má, pokud v něm ještě činy prohlášeny jsou za trestné, i také při vyšetřováních již na světě trvajících a v případech dříve ukončených, pokud se v případech těchto dle něho nem přinášjí předsa již, nežli dle předpisů předcházejících.

Z á k o n l e s n í .

Částka první.

O hospodářství lesním.

§ 1.

Lesové děl se:

- a) v lesy čili hvozdy říšské, totiž v lesy státní a takové, které se přímo spravují od úřadů státních;
- b) v lesy obecní, t. j. v takové lesy a sadby lesní, ježto náležejí obcím, městským a venkovským; pak
- c) v lesy soukromé, t. j. v lesy jednotlivých občanů státních, rozličných národů, klášterů, přebudů a fundací, kasebních takových společenství, ježto se náležejí na nějakém svazku dle práva soukromého.

§ 2.

Bez povolení sousti se nikdež pěstí lesní na újmu chování dříví učiti k potřebám jiným. Povolení k tomu, týká se to hvozdu říšských (§. 1. a), dáti mohou po přímě toho vyšetření úřady politické a po slyšení všech třech, jež se to týká, toliko ministeria, jímž náležejí tyto jsou učily, a jsouti to příčin strategické nebo defenzivní, též jsou v aronován s ministeriem vojenskim.

Týká se to lesů obecních (§. 1. b) a lesů soukromých (§. 1. c), přičemž dánať k tomu povolení úřadu krajského, kterýž o tom nejprve vyslyší držitele samy a všechny ty, jež na lesu, o kterýž šloiti jest, mají nějaké požadování právní, a kterýž pak rozhodne, náleželi se povolení a příčina seřadujících částí čili vše. Čině při jednání tomto jiné osoby nějaké námitek a práva soukromého, tehdy má úřad krajský učinati držitelovi lesa, kterýž na své povolení žádá, k následnému souzení občinnému, aby o něho práva své proti osobám třetím provedl. Pokud se vše tato nerozhodne, sousti se říšské země učiti, která by les byla na škodu.

Pakli by někde půdy lesní a své mezi k nějakému jinému účel, pokračován buditi jedním až i pěti ul. korr. m. na každé dolnorakouské žito.

Z části půdy lesní, jichž se týče, má se dle potřebky ve větší přiměřenosti, kterou se k výstavě malých poletek, opět les ušláti. Neudělá se z nich ve větší ustanovené země, potrestá se ten, kdo se týče, znova.

§. 3.

Z části lesa čerstvě vysoušených má se ve hradech řílných a lesech obecních (§. 1. a) sejměti v pěti letech opět les ušláti.

V starších příslavných (prádných místech) buditi rovněž taková část ušláti lesem, kolik let v sobě obsahuje zavedený čas obhájky.

Co se týče lesů soukromých (§. 1. c), mohou se pod výjimkami v §. 20. ustanovenými, v příčině řízení, když se k tomu nepřivolí, aby se nechaly lesy takové najíti, podle okolností i větší částí dopřítí.

Pakli by někde předpisy tohoto nezachoval, buditi rovněž tak potrestán, jakoby byl půdy lesní a své mezi k jiným potřebám ušlá, a dle §. 3. buditi dokonce, aby z půdy té, jakoby byl opomíjel, opět les ušláti.

§. 4.

Kadaž les nemá se upustiti, t. j. nemá se v něm tak hospodářiti, aby tím nastala nebezpečnost, že by se v něm dříví dále nezachoválo vychořívati, nebo že by se tím stalo naprosto nemožno, aby se dříví v něm vychovávalo. Nastalo-li by upuštěním takovým jistou nebezpečnost, že by se dříví dále nezachoválo vychořívati, tehdy se to má trestati tak, jako kdyby někde půdy lesní a své mezi k jiným potřebám ušlá a opomíjel a si les ušláti; na ten pak, kdo se týče, má se týžně spůsobem vyrozuměti, aby z místa upuštěného opět les ušláti. Stalo-li se však naprosto nemožno, aby se v lese dříví dále vychovávalo, tehdy se může počkati sejměti až na deset slatých (10 ul.) korr. m. na jedno žito dolnorakouské.

§. 5.

Hospodářiti v lese tak, že by tím les soucední patrně byl uveden v nebezpečnost, že by mohl vůči škodě od větru, jest zapovězeno. Zvláště se má tu, kde by do toho vysočina nějaké části lesa takové nebezpečnosti nastávalo, ponechati prob lesa, zejména dvacet vídeňských míř široký, či tak ležející okrajek lesů (okrajek proti větru, předlesí) a to do té, až by přišel les soucední podle pravidel lesní služby k vysočině. Okrajek ten má se mezi tím časem takto probírati či propíchnouti.

§. 6.

V rovinách širokých, kdežto by se půda, kdyby se les na ní na jeho vyplaně, snadno rozpuštil a na místech příkřejích a velmi vysokých mají se lesy jenom po důlkách prvních vychořívati, nebo znenáhla vypoušťati a ihned zase následně nahraditi. Lesů vysokých, ježto se nalézají na vrcholcích kraji vegetace lesní, má se však jenom ušláti prostředkem probírání.

§. 7.

Na březích vřtících vod, zejména břehové úže skalnaté, pak na svazích hor, kde se jest svalením okráti, má se vychořívati dříví toliko v ten spůsob, aby se tím půda ne-

uvodil v nechráněnosti, a může se dovoliti dobytí paševí a kořati kořeny jen tehda, když se učiní opatření, aby se roztrháním tím společená nezemčila dále.

§. 8.

Kde by našli v předchozích §§. 5., 6. a 7. ustanová přestoupil, potrestán bude 20 až i 200 zl. k. m. Škody tím způsobem jinému společené povinen bude vlniti nahraditi.

§. 9.

Lesy, na kterýchž leží stábební nájaká (tak řečená stábební lesa), musí se netoliko chrániti, nýbrž musí se v nich i společenem příhodným trvale hospodařiti.

Jaké mají býti podmínky lesů i takových lesích, a směrů jich býti má, ustanovuje se v plánu hospodářském, počti pravidel těchto k žádosti opatrovatele nebo povinnika užívání, kterýmž plán ustanoví, též však jen k žádosti jedné neb druhé strany, na úkladě návrhu od neustanověné strany užívání nebo znovu skončeného, dle kraje, v těch pak zemích korunních, v kterých lidstvo krajního úřadu není, zejména dle politický, když byl o něm prvě obě strany vyslyšel.

Sledují se vůbec nebo při této příležitosti, že se oprávněnc a povinnik toliko v tom rozhodují, jakým společenem se stábební nájaká, proti něž není žádného odporu, vykonávati má, tedy přísluší rozhodovati v příslušé věci dotčeným úřadem politickým.

§. 10.

V částech lesů k ustanovením ustanovených, v nichž by dobytek pastový mohl zvláštějícím, které tam již jest nebo se tam teprv vychováti má, škoditi mohl (v hájích či místech zahájových), nemá se pastva lesů naprosto provozovati, do ostatních pak částí lesů má se jen tolik dobytka honiti, kolik ho tam udrženo potřeby potřebné.

Taková místa zahájová mají býti vůbec tam, kde se provozuje hospodářství kmenové, alespoň částim, kde se provozuje hospodářství paševové a prostřední, alespoň plánu většiny půdy lesů.

Drůbčové lesů a ti, jež mají právo pásti, mají usměřovati, aby dobytek pastový do míst zahájových nešel, a to hodí tím, že ustanoví k tomu honci pastyře anebo jiným společenem. Též se nemá dobytek, pokud se to dá dle, pásti po ruce, nýbrž společně.

Příhon dobytka má se děti tak, aby se tím lesů neškodilo a dle potřeby i po zacházkách.

§. 11.

Sliví (malí, moor, krabanka, strachanka), mlčliví v listech opadavých (listi a jabliti) a v mechu, sbíráti se má toliko hráběmi dřevotřepnými, aniž jest dovoleno, roztrhávaní jimi sem (pědu vzru) a sbíráti ji. Vln, borůvky (lesní jahody), jasevec modrý, krušinka a jiné podobné rostliny, jichž se užívá za stádro, smíjí se sežiti jenom tak, aby se stromům mezi nimi ne nacházejícím neškodilo.

V pasekách prohlášených nemá se naprosto žádného sliví ležti, tím méně v pasekách ustanovených či souzených, když by to mohl za roztrháním na škodu býti možno.

§. 12.

Chvoj (střední kleštěná, střední větvená), kde jest v obyčejí, má se bráti především v místech k porážení ustanovených, (mýtinách a paskách prořazcích, sečích kosářských či propichaných).

Z kmenů porážkových mohou se vůči většové větvě, a kmenů sté, které ještě stojí, které se však mají porážeti, mohou se vůči jen dolní dvě třetiny větví; kmeny pak, které se nemají porážeti, nesmíjí se na místech porážkových naprosto okleštovat. Místo místa porážení dovoleno jest bráti jenom třetinu větví silnějších.

Slabší větvičky (ratolesti, podrůstky), ježto jsou mezi silnější větvemi, musejí se sečati.

Stromy, kteréž se nemají hned porážeti, mohou se klešati jenom od nižšího úponu až do konce kvězra, jenom se tehda, když jest nejtužší strom; při tom pak jest napovízena, odřezá kručí či lístvek.

§. 13.

Střední smí se bráti na též místě nanejvýš každý třetí rok, a nesmí se nikdy bráti zároveň středí hrabanká a kleštěná (hrabanka a chvoj). Účiti však smějí se stávie jest podle zvlášť drážděného dovoleno.

§. 14.

Podle ustanovení, obsažených v §§. 9. až 13., tento pořádek, mají drážděti lesi, kteréž jsou zastaveny nějakou stávkou lesní, oprávněněm to, co jim dřív nebo stávie náležá, když se byli právě přihlásili, v náležitý čas vykazati, a vykazati smějí sahájeti příslušným označením hájovým či hájčkem opatřiti. Den a místo, kdy a kde jim to bude vykázáno, jakž i to, že smějí sahájeti jsou již vyložená, mají drážděti lesi oprávněněm stávie představené obecí náležitě oznámiti.

Později smějí vykazovati v lese, na kterém leží stávkou lesní, jsou drážděti lesi povinni jen tehda, když toho vyhledávají příležitosti nepřehledné.

§. 15.

Vykazování dříví hájčím má při silnějších kmenech stojících v pozastavení jich seřadovačkou lesní, při slabších kmenech a tyčkách v souvrabím vyšetřiti a pro příklad pozastavení toho, co se má vůči, při vyřazcích a jiném dříví ležícím, pak při odpadcích (stávkách) v ukázení na ně na místě samém, a při pásech (pařích) a kručích, jakž i při dříví skřiveném v pozastavení stát, kde se to neb ano smějí dobývati.

§. 16.

Kde toho žádá ošetření podrostku, má se dříví dobývati na podzim nebo v zimě při sněhu, dříví pak porážení má se bez prodlení odřezáti a vyvézti.

Ústarek se smějí dříví také dobývati a jara a v létě, smí se však potom nejdříve před počátkem příštího jara z lesa vykliditi.

Kácili se dříví, když má v sobě míchu a když jest na něm listi, má se, vyjmaže dříví křakové a okleškové, lísned okopatí a te lesť venku nebo na spínob paží, pak se má rozšípací nebo oskací (orokací), kácili se ale dříví, když bylo již listi opadalo, má se te státi alespoň dřívce, než nové listi paží.

Když se poděkširají stromy, kteréž se mají paráketi, nesmějí se nechatí pařezy přilít vysoké. Když pak se stromy kácějí, dříví se dělá a vyvíří, jest se všecko varovati, čím by se vedlejším stromům a mládí náškoditi mohlo. Totéž platí, i co se týče dohývání a važení neb sození stěví, kteréž se má nejdříve ve třech měsících od té doby, co bylo dohýto, a lesa vykláditi. Nařazení tato budtež správně učiněna, když se jim vykazuje dřív a stěví, na paměť uvedena.

§. 17.

Vleklé plodiny lesní mají se po stálých nebo jinak přikohodných rostách a smyčcích či smyčkáckých, kteréž drážit lesa poznamenaní, a lesa vykláditi. Drážit lesa může krom toho ládati, aby dříví dohýto, než se s lesa vyrene, bylo od něho nebo od jeho užívání lesních poznamenaná, aby se dali správně učinit na plodiny lesní, které se jim mají vydati, cožby vykazoval vyšetření, kterážto osvědčily mají, když budou chéti plodiny tyto bráti, k ládatí ukázat, konečně aby správěnci potvrdili, že ty plodiny náležitě obdrží.

Nevykládá oprávnění po projití ustanoveného času, a někdy jim te drážit lesa, ustanoví jim k tomu nejdříve láta čtrnáctidenní, připomenutí, plodin lesních a lesa, bude moci drážit lesa a plodinami těmito dle libosti nakládati.

§. 18.

Vyjednání při lesích, které jsou nějakou státností lesní zvrátny, pochybností, nesrovná a rozepře strany toho, udělá se na ně vztahují ustanovení v §§. předobých obsažená, rozhodnutí mají v příčině jeho úřadové politické, než se připojí cizí právo.

Drážit lesů, kteří by ustanovená čísta a nařazená úřadů politických na přilícnou toho vydaným čísti na odpor, potrestání budtež za jeden každý případ pokutou 20 až 200 s. k. m., kterová pokuta má vyhlášení úřadů politických.

Přestupky, ježto se ti dopustí, kteří mají právo k státnosti lesní, pokládány a potrestány budtež za pych již škoda lesní (§§. 60, 61, 62).

§. 19.

Když takto jasně vyhledává bezpečnost osob, státní státního a soukromého, aby se v lesích nějaké neklidní opatření učinilo, jako ku př. aby se učinilo ochranné nějaké proti havířům, proti strážní škál, pašní karnal, osvěti her, osvěpárání země a p., může te stát náležitě a v následku toho může se části lesa, již se týče, dáti pod správu. To náležitě v tom, že se osvědčené předepře, jakým neklidním opatřením se má les opatřiti, a že se co možná nejvíce ujistí, aby se dle toho předce dlo. Žádání náležo na přilícnou opatření takového nějaké nábrady, tehdy se má strany policejní toho předce již podle náhod příchod majících.

Osoby, jimiž se hospodaření v lesích pod upravením daných světů, mají se v příslušné věci zvláště pod příslušnou a v pevnost valů, a oby mají a toho být přičty, že se zvláště ten způsob hospodaření ve skutek uvede.

§. 20.

Že se les má pod upravením stát, vyřídí se k žádosti obce místní a obec, jichž se týče, nebo k zastupitelstvu, učiněnému od veřejného úředníka, pak na základě zvláštního komisionálního vyšetření, úřad krajský, nebo kde krajského úřadu není, nejvyšší úřad politický.

K vyšetření komisionálního povolání se mají představení obcí místních, pak strany, jichž se týče, a zastupitel, jichž patří. Skutečnosti, které leží na lezech pod upravením daných, oznámí se v tom čase, pakli toho jest potřeba, učiní.

Jakož se oby pod upravením dají, takto mohou se upraveny býti, při čemž se tak jde předem, jako když se pod upravením dávají.

§. 21.

Lesy obecní rozdělí se všude díly. Pakli by toho ale v případech zvláštních byla potřeba, aby se rozdělily, nebo kdyby to poskytovalo takových výhod, jakto by nebyly při obecní o zachování lesů na odpor, tehda může řízení zemské v jednom každém takovém případě povolení k tomu udělit.

Co se týče dílení statkových lesů, o tom rozhodují nákovní, valující se na rozhodování a spojování pozemství.

§. 22.

Aby se udrželi nákovní o hospodaření v lesích a hvozdech ve všem bedlivě zachovávala, jsou majitelství lesů takové výkosti, kterýchž Hlavní zemské podle zvláštních okolností na dostatečnou ustanoví, povinní, stádní k nim ve věci stádní správy hospodářské (hospodářské lesy), kteréž vláda na způsobě k tomu uzna.

Co se týče uznání způsobnosti této, říší se jest podle předpisů dozradních. Jestliže by nákovní proti nákovní o své věci plýly lesy k němuž jistě vláda, lesy uznala, jej upustil a způsobem nepřijímajícím v něm hospodaří (§§. 2., 3., 4., 5., 6. a 7.), má každý vzhledem na §. 23. právo, oznámiti to úřadům politickým.

§. 23.

Úřadům politickým oznámí všude, by příslušní k hospodaření v lesích, v okresech jich se nacházejících.

Nabohodův úřední této vědomosti, že nákovní něco učinil, co v §. 22. uvedeno, mají ihned vyšetření o tom předem valů, přivážoucí k tomu osoby tím dotčené, zastupitelů, a týče se to lesů soukromých, též držitelů zemědělských lesů nebo jich placovníky, a potom mají o tom nálež vyšetřit.

Útraty komise nové obecní, se nebyly na revizníku uznány, bývali ale obecní a obdávající nepodstatní, má všude útraty ten, kdo tím jest viněn.

Nemohoucí se strany o náhradu škody (§. 8.) od úskalí vyřídění shodnouti, mají toho vll, jiti pořadem práva.

Částka druhá.

O dopravování plodin lesních.

§. 24.

Každý vlastník gruntu čili pozemnosti povinen jest, nechati po něm vezítí takové plodiny lesní, které by se jinak buď docela nemohly a lesa vykládití a dále dopravití, anebo při kterých by se to státi mohlo jenom a příliš velkým nákladem. Má se to však diti tak, aby se tím ne nejmenší škoda učinila, a dlelitel lesa jest povinen, náhraditi vlastníkovi pozemnosti úplně škodu, jeho vlna mu způsobenou.

Edalík toho jest potřeba, aby se vezilo dlelci přes celi pozemnosti, o tom rozhoduje nejvyšší úřad politický, slyšev prvé strany a znalce, a on má také při tom napřed ustanoviti, jaká náhrada se má za to dáti.

Nechtějí-li strany na této náhradě přestati, mohou s rozhodnutí nejvyššího úřadu politického veiti rekurs k vyšším instancím politickým (§. 77.).

Jestli mezi stranami spor o tomto náhradě, a rozdíleli se mezi nimi cestou politickou nějakou sjednocení k místu přivesti, nechá se jim na vll, aby šly v příčině toho na cestu právní. Škodili však strana, jli se týče, náhrada prozatím vyříděnou, nemá se jí ve vezení dlelci překážeti.

§. 25.

Abyste mohly smyky čili smykačky včeljaké (smyky po zemi, po ledě a po sněhu, smyky po vodě) nebo jiné stroje k dopravování dříví vřiti přes veřejné cesty a vady, skrze oiahy, pak vedlí cizích stavení nebo přes ně, k tomu potřebí jest povolení od krajského úřadu, kterýžto úřad má povolení takové, když se má býtí, udělití, slyšev prvé o tom znalce a všechy ty osoby, jichž se to týče.

§. 26.

Ku plavení dřev (k ročená dřev soukromých po vodě nebo k telé ročená plavbě, pak k plavení dřev soukromých nebo soukromých na pramezech čili ptech pozemí zvláštěních staveb plavebních), jakož i ke zřizení staveb plavebních (strojí plavebních) potřebí jest zvláštěního povolení. Dávati povolení toto přísluší úřadu krajskému, v zemích pak, kde úřadů krajských není, řízení soukromé, nechati má jiti plavba jenom jednotou okrouhou, nebo více okrouhy téhož kraje; úřadové ti pak mohou povolení takové dáti na nejvýš na tři léta.

Máti jiti plavba skrze více krajů, přisláti dávati k ní povolení politickému řízení soukromé; máti ale plavba jiti skrze více zemí korunních, anebo cizích někdo plavba provozovaná dlelci třetí léta, považána jest ministerium náležitosti vnějšních, by k tomu dalo povolení.

Jestli k ročená dříví nezbytně potřebí, aby se udělo vod soukromých, má se v příčině té předešlé jiti podle §. 24.

§. 27.

O povolání k plavbě a ke užívání starých plavebních mlýnů se každý uchází.

Vztahují se povolání k plavbě náležející již udělené na výhledůl užívání jistě vody plavné, rovněž se bez povolení upravené, pokud staré právo trvá, náležející jistěmu nově právo plavební na též vodě plavné propůjčiti. Ten, kdo má povolání ke plavbě, povinen však jest, co se týče přejímání nebo společného plavení dílů plavebních, pak co se týče starosti ochranných a škod z plavení vodních, zachovávat je, co ustanoveno jest níže (v §§. 31 a 34).

§. 28.

V žádostech na nově povolání k plavbě, nebo na obnovení práv plavebních již předešlých udává se má co nejzřetlejší čas, kdy se zamýšlí plaviti, místo, kde se má plavení počíti a jak daleko má jíti, jaké i to, jakí dílů a machů se jich má plaviti.

V žádostech na povolání ke užívání starých plavebních má se udáti místo, kde se mají užívati a k jakému konci, a ve výkresech a v popisu přiloženém má se rozkročiti, jak se zamýšlí starby ty užívati, a jak se mají míti k okolů velkovézů a k jiným stavbám a strojům vodním, které již na vodě plavné jsou.

§. 29.

Jak žádosti na nově povolání k plavbě nebo na obnovení práv plavebních již předešlých, tak i žádosti na povolání ke užívání starých plavebních mají předloženy políční v osách obcích, jejichž hranicemi plavba jíti, nebo na něž stavba plavební přechází má, ihned oznámeny.

Chcějí-li se snad někdo zároveň ucházeti, a chtějí by občersti povolání na téže vodě, musel by počati žádostí svou ve 14 dnech, jinak ale v čase nedělních. Po projití těchto máji obecní políční potřebná vyšetřování komisionální na místě samém přede vati, přivolevouce k tomu vše, jejich se týče, společenství sousedy, pak jiné osoby, kterýchžli se to dotýká a znalce, a mají vodě vyšetření tohoto nebo vodě okolností od jiných již učiněných rozkročiti.

§. 30.

Povolání k plavbě nebo ke užívání starých plavebních předchází se má, avšak proti tomu jinak podle §. 27. žádné překážky, jen tehda, když by bylo plavení nebo užívání starých takových velmi nebezpečné, když by se musela jist, a přitom veřejných důležitější nebo rovněž tak důležitá užívání, která tu již jsou, a na jiné místo se přeložiti nemohou, odstraniti, anebo kdyby se tím, jakž předcházeti lze, splnily škody takové, kterýchžli by podnikatelé nemohli nahraditi.

Ucházeti-li se více osob o povolání k plavbě nebo ke užívání nějaké starby plavební na téže nebo velmi blízkém místě, a shledávali by se, že se plavení i starby plavební mohou povolati, přechází se má k tomu, aby se ucházeli v dohodě sjednatí.

Nepřijeli jednocení takové v jiné lhůtě, kterou úřad politický ustanoví, k místu, tehdy rozhodne úřad tento nebo podle okolností (§ 26.) ministerium.

Co se týče vyřizování pozemností ku účelům plavby potřebojých, mají plavení mítí nákonové posavadní.

§. 21.

Uzavří se, že se povolání k plavbě, a něž se více osob ucháší, málo učiniti, nemohoucí se ale uchazeči této strany něko v dobrém shodnouti, má se plavení takové buď tak rozdělit, že se každému uchazeči určitého čas k plavení ustanoví, anebo, nebylo by to možná, má se na náležitých místech vždy tomu přepustiti, jehož názoba dřev, která chce plaviti, má nejvřtší cenu.

Několik by názoba dřev více uchazečů stajasa ceny, náležti přednost tomu z nich, kdo již dříve plaví, pakli by se ale málo nové plavení učiniti, tehdy tomu, kdo namýřil po delší časti býti plavení učiti.

Ti však, kdož mají výhradní právo ku plavení, jsou navzájem, buď dřeva plavení ostatních uchazečů, když za to požádají za určité ceny převzati anebo dřeva ta za přiměřenou náhradu se svými dřevy dále plaviti, pokud to plavení jejich vlastních dřev není na překážku. Nemohoucí se ale toho dřeva více uchazečů a nebo plaviti, tehdy náležti přednost všm z nich, kteráž jsou násobím dřev podnikatele plavby nejvřtší.

§. 22.

Povolání ku účelům stavby nějaké plavební díly se má, když více uchazečů na téže nebo na velmi blízkém místě stavěti chce, a uslovení v dobrém mezi nimi k místu nepřijde, též tomu z nich, jehož má plaviti názoba dřev nejvřtší ceny. Jestli názoba více uchazečů stajasa ceny, tehdy budti přednost dána tomu z nich, kdo již dříve plaví.

Povolání ku účelům nějaké stavby plavební dá se pod tou výmůlkou, že má podnikatel býti povinen, každému, kdož oběti povolení k plavení, za přiměřenou náhradu povolit, by stavby jeho dle potřeby učiti.

§. 23.

Větší stavby plavební mají se tak učiniti, aby se jimi plachům již povoleným nepřekáželo, a nepřerušovalo se užívání potřebojých již učiněných stavb plavebních, kteráž jsou k potřebě.

Stavby plavební již učiněné musí se novým podnikatelům plavby k žádosti jich za přiměřenou náhradu k užívání přepustiti, a však jen do té, pokud neodlezejí osobám, výhradní právo k plavení majícím, a pokud se tím vlastníkům jich ve vlastním jich užívání nepřekážá.

Některé vlastník stavby takové budoucně v dobrém stavu udržovati, má je prodati nebo pronajmouti, a kdyby se jich dále již neudrželo, je rozložiti.

§. 24.

Každý podnikatel plavení povinen jest, uzavří tato úřad politický potřebo, opatrovati stavbami ochrannými břehy, stavěti a stroje vodní, kterým by se plavením škoda způsobiti mohla. K nákladu pak na stavby ochranné, které se nestolíka za př-

líncu plavení, sledit výkon proti škodám, které by se provedením způsobiti mohly, zhlédli mají, má podnikatel plavby část příslušnou přispěti. Škoda, o kteréž se prokáže, že byla plavením způsobena, počítají se s ní i ta, kteréž se stala, třeba že starby ochráněny nebyly, má podnikatel plavení nahraditi. Škody však, které nebyly jedním plavením způsobeny, není mají podnikatelé plavby a škodující dle poměry, a mohli se poměra vyhledati, tedy dle stejné části. Za škody komerční, které by se byly udály, kdyby se i nebylo plavilo, nejsou podnikatelé plavby povinni žádná ládná náhrady.

§. 35.

Jestli k provedení plavby nebo ke užívání staveb plavebních potřebí jestých opatření v příčině vod, jednáto se ke státním vodním úřadům, mají se opatření tato učiniti, lečli při tom náhodou vzniknách k tomu se vyhýbajících. Strany skládání dřev, jedlo se mají plavit, má dle potřeby rozhodnutí úřad politický.

§. 36.

Podle ustanovení v paragrafech předcházejících obházených a majíc záhod na veliké jiné okolnosti, jedlo uvážení zastavují, má se povolení k plavbě nebo ke užívání starby nějaké plavební buď dáti nebo odopřiti; na dle však, než na 30 let nemá se učiněné povolení k plavbě odňovati. Čas, na který se povolení dá, vyměřen buď v mezích této nejvyšší daby podle nákladu, kterýž se na užívání plavby nebo starby účel.

§. 37.

Za podmínkou, že se vyžadky, pod kterými se povolení k plavbě nebo ke užívání nějaké starby plavební dala, zachovají, zvláště co se týče nahrazení škod, může se na podnikatelé ládní kauce, kterouž má příslušný úřad politický vyměřiti, vyslyšeti proě osoby, jedlo se týče, i znalci pívolané (§. 42).

§. 38.

Dřeva plavená, vyjmajíc poleva k pálení a kladky, mají se poznamenati značkou, kteráž se má úřadu politickému oznámiti a od něho u obecnoy výbornost uvěsti. U poleva k pálení a kladkám nastupuje místo značky délka zvláštní, kterou snad mají.

§. 39.

Dřevákům osob k plavení oprávněných nemá se nahrazení, po dleích poznamenátech choditi na příčinou obstarávání plavby poděl vody plavené. Vlastním poznamenatím buď však nahrazení škoda, která se tím způsobí.

§. 40.

Když se plavení skončí, má to podnikatel pokudli škodu úřadu politickému oznámiti. Úřad politický vyave bez prodlení věchny ty, jedlo se týče, aby, majli náhrady nějaké za škodu pořádkování a neúčinnosti je již dřeva, pořádkování své ve šesti dachy opovážili. Nahraditi škoda, toprv pro projel láhly této oprávněnou, není podnikatel plavby povinen.

§. 41.

Kdo by ustanovil tate, v příčině plavení dříví a starob plavebních náhod, přestoupil, potrestati se má podle škody tím způsobené, a to, bývali škoda nepatrnější, vzhledem od jedného dne až do tří neděl nebo pokutou pěti až i sta slatých, bývali ale škoda patrnější, vzhledem ode tří neděl až do tří měsíců nebo pokutou jednoho sta až i pěti set slatých, nebo propačením pravou. Přestupek má kromě toho náhraditi veškerou škodu, kterou tím byl způsobil.

§. 42.

Ke komisím, jichž se příčinou předobchodní plavky a uložení starob plavebních potřeb, král se mají vždy zvláště nezájmoví. Tito mají provázti zdání své o ceně dřev plavacích, o příměškových nákladech plavebních, o náhradě za uložení starob plavebních, o starobích ochranných a o náhradě škod způsobených, jakož i o tom, jaká a jak velká se má dáti kauce, až jestli jako potřebu (§§. 31, 32, 33, 34, 37, 39, 40 a 77).

Nejsou-li, jichž se týče, a vzhledem znalostí, se se týká ceny dřev plavacích, kterých mají převážně, náhrady příměškové za spoluplavbu a uložení starob plavebních, pak náhrady za škodu a kauce, která se má složit, spojování, a nesložení se udržování nějaké k místu přivésti, má se vyhledávat cena, náhrada neb kauce penzativně zjištění a stranám k pořadu práva uložení.

Nákladní úřední politických, v příčině provozování plavky dřevých, mají ti, jichž se týče, přes to přes všechno podléhati býti.

§. 43.

Představení obcí a důstojní policejní jsou povinni, činiti podnikatelům plavky pomoc k zase nahytí dřev vedou nákladových.

Částka třetí.

O pokročích lesních a škodách hmyzem způsobených.

§. 44.

Zdělení se v lesích nebo na kraji lesů obcí nebo uložení se tam věci pro obce nebezpečných, má se při tom s největší opatrností předejíti.

Vzejde-li tím, že se opatrností takové nasedbalo, nebo o nějakého jiného nezáškodní nějaká škoda ohrožen, povinen jest ten, kdo tím vinou jest, za škodu takto povstalen náhradou učiniti, a pokud to nemá místa obecný nákos trvat, může se na složit na pokutu pět až i štyřicet slatých kovr. mince nebo vzhledem jednoho až i osmi dní.

§. 45.

Kdo kuli nalezne v lese nebo na kraji lesa obcí opalštěj a neuhášený, povinen jest, podle možnosti jej zhasiti. Spasili někdo, že les hořel, má se zadržeti obyvatelům nejbližšího stavení na té straně, kterou jej cesta vede. Obyvatelé títo pak jsou povinni,

omákniti to ihned představenému nejblíže místu a majitelovi lesa nebo jeho zlí-
sonech lesním. Opomineli někdo oznámiti, že les hoří, pokusováni budíci pěti až i patnácti
statými korv. mínce nebo věcním jedného až i tří duk.

§. 46.

Majitel lesa, jeho zlísnenci lesní nebo představení místní mohou veškeré osoby
státi vybičováti, aby přišly pořádk lesní hasiti. Lidé vybičováni mají ihned s náhodám
hasičím k tomu potřebným, jako s roztavením, nosyškami, lopatami, sekerami, litami
atd. pospíšiti na místo, kde hoří, a činiti tam skutečnou pomoc. Představení místní a
zlísnenci lesní mají s lidem hasičím s sebou jíti.

Růžiti hasění přišelší tomu zlísnenci lesnímu nejrychle postaravěním, kterým jest v místě
přítomen, a kdyby to takového zlísnence nebylo, tedy představenému obce místní, v je-
soušce skršlu les hoří, anebo jeho námezškovi.

§. 47.

Komu finciti toto přišelší, tomu má se vždy bez výnimky prokazovati poslu-
šenství ve všem tom, co na příčinou uhašení pořádk lesního mášiti.

Představení ostatních míst a zlísnenci lesní mají mezi lidem hasičím pořádek ude-
řovati a v to přisobiti, aby se všechno to vykonalo, co na příčinou uhašení státi bylo
náleženo. Když se státi uhašení, má se na spěšnostě dva nebo dva, a dle potřeby i více
hlídati, a prohlé se mají osoby k tomu potřebné ustanoviti.

§. 48.

Představení místní, kteří by opomineli učiněti vybičováni k hasění pořádk lesního,
buděť potrestáni pěti až i patnácti statými korv. mínce, ti pak, kteří by vybičováni ta-
kového od představených místních učiněného bez dostatečné příčiny nebyli poslušni, po-
trestáni buděť pěti až i patnácti statými korv. mínce nebo věcním jedného až i tří duk

§. 49.

Spřisoběti by se hasěním na cizí majetnosti pozemní škodu nějaká, má ji ro-
kuditi ten, k jehož dobrému se hasění dalo, lež že by byl škodující sám hasěním
před větší škodou ochrána býval.

Nemášiti číad vyčerpávající škodu, spřisobenou přetraspením předpěl pro uzavření
lesních pořádk vydaných, ustanoviti, má škodujícím učiněti na práci ostra.

§. 50.

Budíci vždy bedlivě přiklíšeno k tomu, aby se lesům od hmyzu škoda nedála.
Zpracovali majitelové lesů aneb zlísnenci jich škody takové, a najdou prostředky,
jichž se proti tomu užívá, k odvrácení škod těch dostatečné, ano jestli se obávniti, že by
se to státi i na sousední lesy rozšířilo, takdy jsou povinni, oznámiti to ihned příslušnému
stádu pod pokutou pěti až i patnácti statými korv. mínce. Ostatek má i každý jist
přivo, oznámení takové učiněti.

§. 51.

Úřad politický, přisuzena k tomu znače způsobilé, má ihned v uvážení vaši, zdalší potřebí jest učiti proti škodě, která se jest od hmyzu ohrožiti, prostředkův nájakých a kterých, a vyslechna prvé bez prodlení majitele lesů, jichž se týče i jeho úsilnostem lesní, má, žebož potřebí, co nejrychleji opatřiti. Vážně majitelové lesů, jichž lesy by v nebezpečnosti přijíti mohly, jsou povinni, ponase činiti a nalžeti úřadův politických, kteří mají právo, učiti v příčině té i prostředkův doučovacích, postoupi býti. Útraty na to nésti mají majitelové lesů, jichž se týče, podle míry ochranné rovnoby lesní.

Částka čtvrtá.

O službě k ochraně lesů.

§. 52.

Zřizování správu v lesích vedoucím (§. 33) přidati se mají dle okolje zemského přikadaše osoby ochranné a dohládači.

Pakli by o tom vadily pochybnosti a nesmize, a vyhledávaly by toho příčiny veřejné, ustanoví úřadní zemské, poskytléje k okolnostem, co bude přikadaše.

Veškeré osoby tyto mají býti vzaty od úřadu politického v příčině lesů služby správy i ochranné pod přísluší a v povinnosti, a to tam, kde jsou úřadny od státní nebo od obci, viděcky, tam ale, kde je ustanoví majitelé lesů soukromých, jenom tehda, když majitelé tito na to žádají, by se stali účastnými vřad s tím spojených.

Forma přísluší té obsažena jest v příložením formuláři A.

§. 53.

Zřizování, v příčině ochranné služby lesní dle §. 52. pod přísluší vzati, pokládají se ve službě lesní za strážní veřejné, počívají v ní práv velikých v zákonech národných, která přikadaše osobám vrchnostenským a strážím civilním, a mají právo, nositi ve službě zbraň obyčejnou. Každý jest povinen, postoupi býti toho, k čemu od osob těchto v příčině služby bude vyhlázen.

§. 54.

Zbraň užívati smíjí úřadové lesní jenom tehda, když toho vyhledává spravedlivá obrana a doučení.

Aby každý mohl úřadové lesní poznati, a k nim se jako ke strážím veřejným zachováti, mají úřadové tito, když kuzají službu, nositi předepsaný oděv služební nebo alespoň pláno na ruce, nebo něco na hlavě, podle žehně by se mohli poznati, a od se má prvé v akrosa v oznámení učiti.

§. 55.

Úřadové lesní, úřadně pod přísluší vzati, povinni jsou, vyhověti každému z lesů, žebož by tam mimo česta veřejné zastáti, kdyžby bylo příčina, ohrožiti se, že by tam byl na njm nebezpečnost veřejné nebo že by byl nebezpečný majetnostem lesů.

Byli by někdo máne často veřejnou s nástroji postaven, jichž se obyčejně užívá k dobývání nebo odlišení dříví a jiných plodin lesních (nástroje takové jsou sekery, pily, šeláké nářadí rační atd.), mají se mu odpočívati a k místnímu řádu pro chudé odváděti, ať rovněž se postřížený odváděti, že je s sebou vzal za nějakou jinou přilíčenou.

§. 56.

Jestli ten, kdož byl v lese postaven, podezřelý, že by se tam byl dopustil nějakého pychu lesního čili škody lesní, mohou se mu odstaviti plodiny lesní, ať odvezoucí se jako u náho.

§. 57.

Ti, jezdí byli při samém páchní škody přistávaní, a osoby neznamé, ježto jsou podezřelí, že nějakou škodu učinily, mají se vždy zastihnouti, osoby však známé, které byly postříženy, když právě škodu činily, jsoum tehda, když se sňazením lesním na odpor postaví, jim nadávají nebo na ně užívají; pak když rovněž žádného státního bydlího, nebo když přísti velkých škod nadělaly.

Osoby známé mají bez odkladu úřadu příslušnému odvozány býti.

§. 58.

Uprchlí ten, kdož při skutku samém byl přistávan, může i kromě lesů stáhn býti, a může se mu to, co u lesu učinil, odstaviti.

Částka pátá.

O přestupcích proti bezpečnosti majetnosti lesní, o úřadech, k vyšetřování a trestání přestupků těch i ostatních v patentě tomto ustanovených přestupků zřízených a o řízení, jehož se při tom koniti má.

§. 59.

Co se týče všeobecného poručení bezpečnosti majetnosti lesní, v příloze kterých v obecním nároku trestním učiněno jest opatření, to poznamenati a trestati se má podle téhož nároku trestního.

§. 60.

Za pych čili za škodu lesní pokládá se trestáno buď kromě těch přestupků, kterýchž se ti dopustí, kdož mají právo k nějaké služebnosti lesní, (§. 18.) a kromě číh i opozdnání vedoucíých, ježto jsou pajezenovány v §§. 44 až 51, tento počítaje, i také to, když by někdo něco učinil, což se toto má kláde, pokud se na to nevztahuje obecný nákon trestní a stalo se to bez příslušení majitele lesa nebo jeho námětka aneb na odpor rýmských ustanovením, a sice:

1. když by někdo odřel dříví a dříví suché čili moudé;
2. když by někdo naschřívál nebo líheval (lízval) stojaté stromy a tyčky, narvtával je, rovkával aneb řezal do nich vrsky, lesť na ně postavil kotelce, činil na nich

šleha (odíral je) rovením neb vlečením dříví nebo kamení, sklápával a otkoukal je a kůru a nich kopal (dělal pásy či láry, prutil neb kroužil je);

3. když by si někdo přichlastoval kůru ze stromů na souši ležících, obnažoval stromům kůru, kopal pařezy, oskával, obžival a otrávil vršky, větvě a sněží, a odhazoval list (klastil je);

4. když by někdo vykopával, vyzokával nebo vytahoval mladé sazenice a křoviny, a dohýval metliči, prouti, koudel, haš, tyček na okraze a jiného drobného dříví;

5. když by někdo sbíral mláhu stromovou (pyskyřici, terpentín, mláhu březovou a javorovou), drada lesní (semena dřevní, ovce lesní, borůvky, jahody ap.), houby a doušačku či jiné dřevě houby, a když by kopal kůru;

6. když by někdo, nemaje k tomu práva, dělal nebo stáhl včelíjaké (bral list, jačiči, pleveč, mech atd.), zvířátké pak když by to činil motýkem nebo hráběmi kolozajmí; když by si přichlastoval souši, kůru, rakošinu, kamení, gyp a jiné věci minerální, když by odspával trávnky (ryl dřív), pak když by šal, sekal nebo vytrhoval trávu lesní, byliny a jiné rostliny, ješto osvědčují ku vaděnívání lesům;

7. když by někdo užítal v lese proti vřelovnému náku na silnicích lesních (§. 56.) když by dělal nové cesty a stezky anebo jezdil neb chodil po cestách a stezkách, po nichž se již nejezdí neb nechodí, když by silnicoval anyky (anykačky), odváděl vodu do lesů soušečích, zakládal zhotovlil neb jak koli jinak užítal pásy lesní;

8. když by někdo, nemaje k tomu práva, vřadil dobytěk do cínic lesů vřeb, nebo když by tam vřadil více dobytka, nebo dobytek jiného druhu neb státi, nebo když by užítal pastry lesní na jiných místech nebo jiného času, nežli mu bylo dovoleno.

§. 61.

Kdoby, nemaje k tomu práva neb dovolení, nebo na odpor výminkám ustanoveným, sbíral kůru nebo dříví suché, větvě dvanou hýti, aby dříví jě nachráně na souši uschoval; nástroje pak i nářadí ruční, ješto ku dovolení vzal v sebou, propadnou k šlehu pro chudé také místa, v jehod okraze se čina trestného byl dopustil. Stalo by se to opěť, má hýti potrestán věznicm jednoho až i tří dnů.

§. 62.

Nemajli místa obecni předpisové trestní nebo ustanovení, obsažená v §§. 44 až 51, tento počítaje, pak v §. 61, buďč činní, v §. 60. na pých lesní prohlášené, tedy i přestupkové oních osob, jež mají právo k nějaké služebnosti lesní (§. 18.), podle okolností potěšujících nebo přitěžujících potrestáni posthou dříkou, anebo věznicm jednoho až i čtrnácti dnů nebo pokuten 5 až i 50 zl. kurz. mínce.

§. 63.

Vchází by někdo, nemáje k tomu práva, dobytek do ovcích hečů anebo by ho tam pastil z nepozornosti, nemá sice majitel lesa nebo nájemník jeho (uživatel lesní) vůbec (§. 65.) práva, usmrtili mu její vlně ale dobytek mojí přehodnou zabránit, anebo vadli tím škodu, práva nákladu soukromého uložil a tolik kusů dobytka zajmovati, kolik k nahrazení škody jeho postačuje. Pastýř, až jestli jaký při dobytka, mohlé být přiběhem, aby dobytek les prodlení odcházel.

§. 64.

Majitel lesa nebo nájemník jeho má se potou v 8 dnech s tím, či dobytek zajatý jest, vyrovnati anebo lidem svou za náhradu za úrad, k lízení ve věci té příslušný (§. 66), vznést, narovně ale čia trestný, přikázem dobytka spáchaný, až byli čin takový spáchan, úradu oznámiti, jinak ale dobytek v nájem vadný narovněti. Ve škodu, ješto se má nahraditi, mají se vpočítati i výlohy, zajetím a lízením dobytka v nájem vadného spáchané (včetně té, co se platilo lízen, ješto byli dotádní, aby dobytek nahradil, když jich k tomu bylo potřeba atd.).

Také též musí se dobytek v nájem vadný zastít, když ten, komu náležel, dá na něj přizpůsoben jistota. Nevadí ten, komu dobytek náležel, znám, anebo nebyli žádný čia trestný spáchan, má škodjící v připsanosti dotčené lidem svou za náhradu škody vadněti za soudu civilního.

§. 65.

Nemohouci se kony, ovce, prasata nebo dráček zajmovati, jest dovoleno, je zastřít, nežel se pak má při trestném škodě náležeti sčítati míti. Dobytek usmrcený má se tomu, komu náležel, nahraditi za nálež.

§. 66.

Dobýlí se, že dobytek před nezabezpečením nastárujícím jenom tím mohl být ochráněn, že se v lese souocháim ukryl (když se tam utekl před volkem nebo se tam ukryl před prudkou bouří, před kroupitím atd.), tehdy se to trestati nemá, když ten dobytek byl vadním. Škoda však tím spáchaná má se nahraditi.

§. 67.

Pastýřem, kteří čia tomu za odpor, co v nákovech lesních jest ustanoveno, potrestáni buděti podle §. 62.

Kdo koli by hajička stráž, vrátil nebo jakým koliv způsobem porušil neb uložil, povinen jest náhradu za ni uložiti, a krom toho má se mu, nedopustili se tím jinak čia nějakého, ješto se podle občanského zákona trestného trestati má, jakžli škodě lesnímu uložiti včas jednoho až i tři dnů, nebo polovata peněžní 5 až i 15 al. bez. mínce.

§. 68.

Různí v příčině činů trestných proti bezpečnosti majetnosti lesní, kteří činní se trestání mají podle obecných zákonů trestních, předebrání mají soudové trestání dle zákonů přelichod majících.

Činní ale takoví činní také přestupky proti přivedení (rych lesní, §§. 60—67) nebo přestoupení toho, co v příčině plavení dřev a staveb plavebních ustanoveno (§. 41), tedy přišli dle právních předpisů předebrání trestání a odsouzení přestupce týká způsobem, jakob to ustanoveno strany přestupků, jichž se dopustí majitelové lesů (§. 18), a strany činů a opominutí nedovolených, jmenovaných v §§. 44, 45 51., tento podléhá.

§. 69.

Různí v příčině přestupků těchto počíná a provádějí se má nejen k škodě škoditelů nebo k oznámení nějakého úředníka neb služebníka, k dohlídce k lesům, palům, vinicím a podobným pozemkům veřejně od nějaké obce nebo také od osob soukromých úřadů a úředně pod příslušnou vlastně (osob k lesům dohlédávajících (§. 52.), lidových policejních, národních, vládních atd.), pak k oznámení nějakého úředníka nebo služebníka od veřejných úřadů bezpečnosti, zvláště četníků a strážníků hranolních, náhod i tehda, když se úřad politický jakým koli jiným způsobem dozví, že byla nějaká škoda lesní spáchána.

§. 70.

Osoby jmenované mají toho vůči, činní oznámení taková k úřadu politickému toho okresu, v němž se přestupok nějaký uděl, buď v jednom každém případě zvláště činní neb písemně, anebo ústně od nějakého prostředníka souznava, kterých se má dle formuláře B. v příloze pod lit. B. předepsaného vyplniti.

V oznámení s tímto souznava nemá se také při řízení trestním, jedná se co nejrychleji předebrání má, sdělení nějakého řídného protokolu, náhod řízení toto má se C. jest, co se týče hlavních punktů, do rejstříka trestního podle formuláře C. uvedeného zapustiti, a tím, jichž se týče, máto přepisu souznava k škodě jich vřít a rejstříka toho vřít.

§. 71.

Proti náhodě, v příčině přestupků těchto jakob i v příčině přestupků majitelů lesů (§. 18.) a nedovolených činů a opominutí, jmenovaných v §§. 44—51., tento podléhá, vynucením, učí se tak prostředků právních k vyřídění úřadům politickým, kterýchž náhodě a přestupcích přísluší (§. 77).

Částka šestá.

O ustanoveních, jak se mají nakraňovati škody lesní.

§. 72.

Kdo se dopustí nějakého činu trestného proti bezpečnosti majetnosti lesní, podnikat, škoditelům majitel lesů úplnou náhodou učinní, tedy nejen hodnota toho jsou

nakládá, co byl snad z leas odobal, akbrí i om nářtu, která mu snad byla prostředněm způsobem tím, že se předtím leas převrátila nebo změnila.

§. 73.

Abý úřadové s jistotou doviděti se mohli, museli škoda čini, poznamenati mají D. úřadové leasí způsob i velikost škody podle pravidel, v příloze D obsahovaných.

Představení úřadníci leasí mají to, co udají osoby dohlídající, potvrditi nebo oprávniti.

§. 74.

Nejvyšší osoby k dohlídání k leasím úřadové postaveny pod dohlídku leasíni, musely učiniti oznámení o škodách nikde jiný nežli dohlídání osoby leasí, poslati má úřad politický k odškodnění škody některého bližšího úřadníka leasího, musely, nežli to úřadníky leasích, nějakého jiného úřadníka, kterýž se v příčině té zvláště vezme pod příhodu.

§. 75.

Vacjností podstatné pochybenosti strany toho, bývali škoda náležitě odškodna, má ji dáti úřad politický prostředkem vyslaných svých na místě samém vyšetřiti a odškoditi, a sice od příslušných úřadův neutrálních, ježto sám uvolí; krom případův zvláštěních a pokud to možná, mají se přivěsti dva úřadové takové.

§. 76.

Úřadové političtí, zvláště se se znalci, mají leasí po vyhlášení nákosu tohoto vyšetřiti podle pravidel v příloze D příslušných pro každý okres úřadu politického a dle potřeby i pro tu neb om část okresu toho tarifu náhrady škod leasích, která má býti při vyměřování náhrady základem a bude zase ustanovena, jak mile by se během času osoby dříve ustanovené změnily; měli by ale škodující na to, že může v některém případě zvláštěním prokázati větší škoda a žádati větší náhrady, nežli té, která jest v tarifu ustanovena, tehdy má toho vůli, jíti na právní cestu.

Částka sedmá.

O odvolání se k vyšším instancím.

§. 77.

Kdo se ustanovením nějakým, od nějakého úřadu politického podle tohoto nákosu leasího vydaným, má za ukraveno, může proti tomu vaditi rekurs k vyššímu politickému úřadu. Jestli om vynechal, a kteréhož se chce odvolání, může trvat (§§. 2. až 13., 41., 44., 45., 48., 50., 60., 61., 62. a 67.), tehdy se vztahuje na ně §. 71.

Co se ostatěk týče odvolání, v nákosě tomto povoleného, v příloze toho mají předek mítí tato ustanovení:

- a) příslušatel rozhodovati nejvyššímu úřadu politickému (§§. 9., 18., 23., 24.), má jíti rekurs k politickému úřadu zemskému a v třetí instanci k ministerstvu náležitosti vnitřních, kteréž ale rovněž má leasí nákosy, tedy ani v případech pod

lit. b), c) a d) přivedených dílců, než bylo v uznaném vztahu s ministeriem zemědělství a hornictví.

Z příčin důležitých, ku kterým zvláště náležel uzavření vztah, mělo být řízení zemské územní úřadu krajského buď vůbec anebo v tom neb ovšem případe, aby náleželo němu uplněním delegace rozhodovat, postí kterýmiž rozhodnutí ale jeho odvolání k ministeriu, vždy však prostředkem řízení zemského, kterých k tomu přísluší své dobré zdání.

- b) Náleželo v instanci první rozhodovati úřadu krajského (§§. 2., 9., 20., 25., 26., 30.), jeho odvolání na rozhodnutí takové k řízení zemskému a k ministeriu náležitosti vztahů;
- c) jestli ustanovení politického úřadu zemského, aby první náležel (§§. 21., 26. a 30.), tedy jeho další rekurs jenom k ministeriu bohemskému, a jehož rozhodnutí další odvolání místa více nemá, než tehle, když
- d) jsou ustanovení pomocného jest, by přísluší rozhodovat (§§. 2., 26. a 30.).

Co se týče úřadu, u kterého se má rekurs podávat, a času, kdy se to má děti, v příčině toho mají platnost obecní předpisové politické.

Dáno v Našem ústředním hlavním a sídelním městě Vídně, dne třetího prosince lita říčního osmiletého padesátého druhého, panovník Našeho roku pátého.

František Josef m. p.

Hr. Euseb-Schauenstein m. p. Buch m. p. Thönišch m. p.

Z nejvyššího zřízení:

Hannemann m. p.

Přílohy.

Příloha A.

Formulář.

Forma přisahy zřízených lesních.

Přisáhám, že chci k majetnosti lesní, pod dohled mni svěření, vždy a nejvíce po-
 důlností a úctou přiblížit a ji ochraňovati, že chci každého, kdožby ji jakým koli spů-
 sobem škoditi obměliti nebo skutečně uškodil, rozhodně k očiť, svědomitě odloviti,
 když toho bude potřeba, způsobem zákonním věci mu odstaviti, nebo jej zatknouti, že
 nechci nikoho, kdo by byl nevinn, křivě žalovati nebo v podnětění uváděti, že chci
 škoda sčítati dle možnosti odvracovati, a škody způsobené podle mého nejlepšího
 vědomí a svědomí odloviti a odhadovati, jakož i způsobem zákonním v příčině jich na
 opatření řádu, že se nechci nikdy bez vědomí a přivolení představených majích nebo
 bez nezbytné přetřástky a povinnosti na jiné valdových vytahovati, a že chci ze
 statku mni svěření vždy náležitě práť býti; neboť mně dopomáhej Bůh v zá-
 mohouci!

Příloha B.

Formulář.

Seznam měsíční

přestupků proti bezpečnosti majetnosti lesní a škod lesních, které byly provedeny
v měsíci 19 objevil a (toto a toto) oznámil.

Číslo přílohy předložené	Jméno a příjmení, obec, okres, okres nebo zeměpisná a katastrální obec	Přestupek, kterým se obětovaly oběti	Čas (den a hodina), kdy byl přestupek vykonán a místo, kde se to stalo	Kdo obětičinou poškodil, byl-li tento přičítán při vzniku škody, nebo obětičinou na předmět škodě přičítán, a také to, jak jsou vztahy mezi a škodě, jaká obětičinou byl zaviněn, dle se do věku, atd.	Jaká škoda, byla přestupkem tím způsobena a jak jest velká	Příponová

Příloha D.

**Pravidla, podle kterých se má tarifa škod lesních navr-
hovat a náhrada škody činit.**

§. 1.

Když se ustanovuje tarifa, podle které se mají škody lesní tabulovat, rozmezí se
sklá, udáti dříví jest:

1. dříví k palivu (dříví k pálení, dříví na uhlí, k roštování nebo pluzením), anebo
2. dříví stavěcí a benzové (dříví kmenové, špačkové a klackové, dříví štěpák,
dříví stoukové, dříví střešné atd.).

Tyto dvě hlavní sorty dříví mají se dále rozdělití podle druhů dříví, ješto v každém
místě nějakou cenu mají, při čemž se ti druhové dříví, kteří mají bez mála stejnou cenu,
do jednoho oddělení dáti mají, a podle další povahy své mají se pak obě hlavní sorty
rozdělití v sorty

- a) nejlepší,
- b) prostřední, a
- c) nejpatrnější.

Při každém tomto oddělení vedlejšího udáti se mají lesní ceny průměrné, a sice
cena jednoho, anebo ještě dříví velmi laciné, i více sčítavých kostkových dřeva palivého
po určité útratě na kůru a odřívání, a cena má prostorních v místě obyčejných. Ovšem
ceny udáti se má při dřevěch stojících a vůbec při dříví, ješto se dá snadno vyrovnti
na dříví špačkové, přičemž k tomu útratě na odřívání, až byteli jaké; tato cena má ně-
kte při dříví poraženém a již odříváném, když se z něho za tou příčinou, poněvadž
bylo předříváno a vládnou z něho odpačto, vedl již více dříví špačkové snadno opět odří-
vati. Bylo dříví odříváno mezi tím časem, když se odříváno a připravováno, pakliže
budí na to, jako by bylo již zcela odříváno nebo připraveno.

§. 2.

Průměrné ceny lesní ostatních plodin lesních ustanoviti se mají, předřívají se pla-
diny lesní v místě za určité ceny, rovněž tak podle míry tam obyčejné, a to jak a útra-
tami dehtovacími i bez útrat těchto.

Tarify mají krom toho obsahovat v sobě mezu dřívíka obyčejného, která se vůbec
dívá, anebo pozvaná a hodnota jednoho jitra pastvínka, vedle hlavních tří složky
plody v místě obyčejných.

§. 3.

Byloli odříváno dříví, což byly při tom anebýny nebo obrábány srůžky, větrov neb
místě, anebo vady neb porušený mladé zraječky, má se dáti náhrada vždy podle cen
tržbových.

Ceny tyto vyplátiti se mají:

1. jednorázově:

- a) za dříví již poražené nebo odřívané aneb k brzkému poražení ustanovené nebo ně-
hodou na něm ležící neb ulícené;

- b) na stromy a tyčky suché nebo zcela poškozené, pak na stromy a tyčky rostoucí, když byly vstavy po řádu a plocha lesa a následují k dříví takového druhu, které nemá zvláštní ceny a nebývá jen sem a tam mezi jiné využito;
- c) na pařezy vykopané, když se jímý tím způsobem opět narovnal, když nebylo pařezi k nějaké účelné potřebě, a není se nadíti, že by opět porostly.

2. Jedno- a půlnásobní:

- a) na stromy a tyčky rostoucí, když někdo vezme dva nebo více kusů vedle sebe a plochu lesa, než se tím spáší více než jedno světlé místo, anebo když se vezme jednotlivě stromy a tyčky a lesa světlého;
- b) na výřezky a výřezky neb semenáče po řádu zanechané nebo na dřeva obcházející ceny, v plochu lesa jenom sem a tam využito, když jsou povahy méně přehodné;
- c) na pařezy vykopané, když okolností potěhující v č. 1. přivedené tolik a části místa mají.

3. Dvojnásobní:

- a) na stromy a tyčky rostoucí, když někdo dva nebo více kusů vedle sebe vezme a lesa světlého, anebo když jich vezme tolik a lesa plocha, že se tím učiní více než jedno světlé místo;
- b) na výřezky a výřezky neb semenáče po řádu zanechané nebo na dřeva obcházející ceny jenom sem a tam využito, když jsou povahy dohodé;
- c) na pařezy vykopané, když okolností potěhující pod č. 1. přivedení naprosto místa nemají.

Za dřeva starší a bezesolí má se odměnit lepší cena dle tarify jenom tehda, když se má platit jednorázně. Má se platit jednou a půl nebo dvojnásobně, počítáno bez to, co za ně přijde přes cenu jednoráznou, jenom podle ceny nejlepší sorty dříví k palivu. Úhraty za dovození dříví, až jsoui jaké, mají se majitelovi lesa vždy zahrnouti zvlášť.

§ 4.

Byli škoda způsobena nasakováním a hnošením stromů a tyček stojatých, navrácením, vrubováním či kapřičkováním jich, kmenům na ně pomocí kořev, vedlením dříví neb kmenů, oblépováním či odlokováním jich, jakož i obnačováním kořev, počítati se má za náhradu desátá část hodnoty velkého dříví palitého či dříví a těla kmenů. Byli stromy neb tyčky jak koliv ukropány, ustanoviti se má za náhradu čtvrtina hodnoty velkého dříví a těla kmenů. Pakli ale byla škoda učiněna uscháním, strácáním nebo ocháním větví, větví a ratolostí, půl částí jest vše jedno, bykoli na nich listi neb jehličí nebo nebylo, tehdy se má vypočítati za náhradu ta cena, která se určívá se sortou a dvojnásobným obsahem kořev; anebo dříví, za něž byla škoda způsobena.

Jestli se však objeví, že kmenové zrašelí na příčinou takového jen ukropení vůbec v zrosta se zasaží, naplatiti se má náhrada dotčená jednou a půlnásobně, pakli se

ale obávati jest, že kmenové zranění pojdou, zaplatiti se má dvojnásobně. Metěli, prouři, houšve, hodi, slabé tyče na obrube stál. počítati se mají, když se vezoua a dříví letatěbe a není cena jich zvlášť ustanovena, za obous, vezoucí se ze stromů neb tyčků stojatých, za usakané větve a ratolesti, a užívěti se k tomu mladých kmenů, za mladé sazenice. Silnější tyčky na obrube pokláděti se mají za dříví lemovací. Křpa olepnatá, která nebyla škůdcem odřata, buďli nabrána zvlášť. Nevěli cena kor ustanovena, počítati se má za každý stěvie kostkavý křpy palité, kteréž se ke zvláštním potřebám užívěti dá, a byla vzata ze dřev stojatých nebo letatých, dvojnásobná hodnota stěvie kostkavého nejlepší sorty dříví k palivu nebo dřeva dříví, a náhod jest vzata.

§. 5.

Za každý vídeňský švercový sáh plůty, na kterých byly mladé sazenice odřezany nebo porušeny, dáti se má náhrady, týčeli se to sazenic, které neobohotnaly jistě druhý rok věku svého, cena při stěvie kostkavého, týčeli se to sazenic, přes dvě léta až do šestí let starých, cena tři čtvrtin stěvie kostkavého, a týčeli se to sazenic přes šest let starých, cena jednaho stěvie kostkavého palité máty prostřední sorty dříví k palivu a podle třídy za dřeva stojatá.

Zlanky sáhů švercových a zlanky křejeací mají se při tom pokláděti za celě sáby a křejeary. Náhrada tato počítati se má jednonásobně, když byly sazenice mladé po řízku odřezany nebo porušeny, když se sazenice neporušeny, které to počítaly, v dani spokojujícím spojení nabývají, a když kultura, v které se škoda stala, nepůsobila neobyčejných výloh; naproti tomu počítati se má náhrada jedno- a půlnásobně nebo dvojnásobně, dle toho, jsouli to okolnosti dotčené, jinak se škoda zvažuje, jevou a čí-
slí nebo nevěli to čísla křáťých okolností tabuleých.

§. 6.

Za odřezání misku stromovou (pyskyřici, terpentia, misku březovou a javorovou), za úrodu lesní (semeno lesní, ovoce lesní čili plně, borůvky, jahody a p.) za houby a dostaněku šli dříví spráchnivěle dávati se má vždy náhrada jednoduchá. Nebyly-li vše tyto škůdci odřezany, a nejevali ceny jich určité ustanoveny, vaiti se má za náhradu od každé osoby, která byla při odřezání přítomna, podle toho, nachodi toho nacházela, za pyskyřici a terpentia dros- až i osmnásobní občejeací mada dřeví, za jiné misky stromové, úrodu lesní, houby a dostaněku ale čtvrtá část občejeací mady dřeví až i celá mada tato. Byloli při odřezování misk stromových, úrody lesní, hub a dostaněky stromům učiněno zavřívání, nasěkávání atd., má se za to dáti náhradu zvlášť.

§. 7.

Co se týče lesů odřezaného, stáčí křáchného, semě, hlíny, rašelin, kameni, gypsu, kůl dřev, křáchní vykopaných, trávy lesní a bylin, počítati se má, nebylyli vše tyto škůdci odřezany a nejevali za ně ustanoveny jisté ceny, za každou sáhí nebo za tolik, co vrostlá osoba prostřední síly bez přiléháče namáhání a lesa uvěti mála, cena

části části obyčejně země dvanáct. Bylyli věci dotčené dále veřejny, budliž také jich odměna podle náh.

Náhrada, podle tarify anebo dle toho, co právě uvedeno, vyměřená, má se konati takto dáti:

- a) za listi odřezané, když byla vzato z kmenů ležatých, nebo z jednostranných větví stojatých starších stromů, jednostranně; bytali odřezána velká část koruny starších stromů, tak ale, že to šlo nebo seš polovici větví, anebo byly odřezány jednotlivé větve mladých kmenků, jednou a půlnásobně, a bytali ze stojatých starších stromů odřezáno polovic nebo více a z mladých kmenků přes třetinu listů, dvojnásobně;
- b) bytali odřezána stělní, nebytali však na žádném místě vzato na kolo, nebytali při odřezání odřezána ani ležatých kmenů nebo stětek, ani jiných ostrých nástrojů, nežli les již více v mladistvém věku, než se má brzo zastavovati, nebytali než dříve před tím prosekáním, jestli půda dobrá, nebo stavba lepší, má se náhrada dáti jednonásobně; nežli to ještě nebo dva výměnek šichty, jednou a půlnásobně; a nežli to více výměnek dotčených, dvojnásobně;
- c) bytali odřezána kmeny, rašelina, hlína, kamení, gyps, kasy dřeva, tráva a byliny, a bytali bez dovolení kopány kašiny, nebytali však tím způsobem žádná škodlivá zvířata vzata, má se náhrada dáti jednonásobně; bytali ale nějaká škodlivá zvířata spůsobena, tehdá se má dáti dle toho, jestli zvířata menší neb větší, jednou a půlnásobně nebo dvojnásobně.

§. 8.

Za každý čtverečný sáh pláti lesní, která byla na škodu zničena tím, že se odřely nové cesty a stezky, nebo že se učině cest a stezek z účinní vřstých, že se učinily smyčky (smyčáčky ap.), odřadila bez dovolení voda, zakládala obdělání sad, hádání se učině na náhradu cca jednáho čtverečného sáhu pastvinka takové povahy, jakéhá byla půda lesní, dříve než se na ní cca škodlivá zvířata stala. Jestli se však z přičinné obřezání, že by se zle následky tím způsobem dále rozšířily, uplatní se má náhrada ta podle toho, jestli obřezání menší neb větší, jednou a půlnásobně nebo dvojnásobně.

Uškodil se při takovém škodlivém zničení pláti lesní nebo odřezáním, vyšetřuje v §. 7. stromům stojatým nebo sazenicím mladým, budliž škoda tato zvlášť odměněna.

§. 9.

Za každý kus dobytka, jež by někde do cizího lesa vešel, přiva k tomu nemaje, nebo jež by tam vešel přes plot ustanovený, jakoli za každý kus dobytka jiného druhu nebo stáří, nežli bylo ustanoveno, pak za každý kus, kterýž byl někde vešel do míst zakázaných a v nedovoleném čase, hádání se učině na náhradu cca tato polovena:

	ceva
za kus, meška nebo osla, když jest alespoň u polovice odrostlý	8
když není ještě u polovice odrostlý	6
za kus dobytka rohatého, když jest alespoň u polovice odrostlý	4
když není ještě u polovice odrostlý	3
za kosa (nebo kosa) bez rovdlin	2
za prase	1
za ovci	1
za kus dřívěde	1/4

houškatého stěvieze dřeva palčitého a těla kusem prostřední sorty dříví k paliva take dřeva, kterýž roste a pěstován nebo má vstít ceva v osam leze, do kterého byl dobytěk vedán, anebo jestli tam plátno, v lese sousedním, před tou však výměnou, že ta která ceva dříví učiní méně jedného kvejaru kosv. mínce za stěvieze kostkový dřeva palčitého a těla kusem. Pakli by ceva tato činila méně, může se na každý stěvieze kostkový dřeva palčitého a těla kusem dádati náhrady kvejar kosv. mínce.

Jestli v místech zahájených parostek voda, nahádnutý sám od sebe rostoucí nebo kultura toho způsobu, anebo bytoli již tolik dobytka pastevního do lesa vedáno, kolik se ho tam bez viny hospodářství pastiti může, nebo jestli na přičině porahy plody a povětrosť, aneb proto, že takové nedovolené stádní dobytka, jakož doháněna, děle trvalo nebo se opakovalo, škoda způsobená vstít, tehdy se ceva náhradní výj. přinejmenší platit mají jednou a půlkrát, a jsouli to dvě takové přičinějí okolnosti aneb více jich, dvojnásobně.

Zvláštní náhrady za porahení savců náhodě a za zkažení kultury vedle dotčených cen náhradních dádati se nemůže. Žalobník má take však vstít, tážnosti se na to neke na osv.

§. 10.

Při škodách, za která se výje voličtě zveví nemůže, řídit se jest při vyšetřování toho, máli se náhrada dáti jednonásobně neb vícenásobně, podle toho, co na pravidlo jest ustanoveno při vyšetřování škodách podobných.

§. 11.

Byli odřízné plodiny lesní majitelům lesa jakým koli způsobem navráceny, dádati se může jenom té náhrady, která se má dáti kromě jednoduché ceny náhradní k tomu se vztahující.

Číska LXXIII.

Vydána a rozaslána dne 15. prosince 1852.

251.

Patent císařský, daný dne 20. listopadu 1852,

pro Uhersko pod Eoří a nad Eoří, Salcbursko, Štýrsko, Karotanský a Krajiňsko, Gorické a Gradišsko, Istriánsko, město Terst a okřiklono, Tyrolsko a Vorarlbersko, Český, Morava, Horní a Dolní Slavsko, Salský a Vladimírsko a Osvětlánský a Zátorský, Kotarský a Bukovsko.

Jímžto se pro tyto země korunní vřadové nový předsák a předsáknosti a předsáknosti oznámi v právních nálezích občanských (Justizministerialverordn. civill. v.), a jímžto se ustanovuje, že předsák tento v jedné každé zemi korunní vřadové v plném slohu, když tam vřadové ve svých úřadech úkonní a zastateli oznámit, kteří se tam nově stáři.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Blyrský, král Jerusalemský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Teskský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Karotanský, Krajiňský; a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Pičenský a Quastalský, Osvětlinský a Zátorský, Těšínský, Furtanský, Dukovanský a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horní- a Dolnolzáčský a Istriánský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenský Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Salského a t. d. a t. d.

Uzasřeli jsme, slyševše Nále ministry a vyslyševše Nále radu Říšskou, vydali pro jmenované tyto země korunní, totiž: pro arcivojvodství Rakouské nad Eoří a pod Eoří, vojvodství Salcburské, Štýrské, Karotanské a Krajiňské, knížecí hrabství Gorické a Gradišské a markrabství Istriánským, město Terst a okřiklono, knížecí hrabství Tyrolské se zemí Vorarlberskou, království České, markrabství Moravské, vojvodství Horní- a Dolnoslezské, království Haličské a Vladimírské a vojvodstvími Osvětlánským

a Zatorským, velkovévodství Krakuském a vojvodství Bukovinském — ráje předložený předpis o působnosti a příslušnosti soudů v právních vztazích občanských, srovnávají se s pravidly o úřadu soudců, vyřazenými v patenta Národním, daném dne 21. prosince 1851. A prodeš nařizujeme takto:

Článek I.

Jurisdikční norma tato vejde v každé korunní zemi, pro kterou jest ustanovena, v platnost teprž doba, když tam vejde ve skutek úřadové okresní a ostatní soudové, jedná se tam zřídi.

Článek II.

Počínaje od toho dne, budou tedy soudové okresní, delegovaní soudové občanskí a dvorské soudní první instance, ješto se v každé této korunní zemi zřídi, vykonávati moc soudní podle předpisů, v náskak tomto pro soudy okresní a dvorské soudní první instance vydaných, netoliko co se týče velikých vztahů právních, sporůch i mimosporůch, které se usou počnou, někdy ani přejmuu podle těch předpisů i jednání veliká ve všech sporůch i mimosporůch, kterák byla již zřídi a soudů předešlých. Toliko procesy, v čas přechodu u tamních soudů první instance, soudeci v přísnech občanských spůsobem kolegiálním usazených, již inoválovaná, ale ješto nerozhořčená, pak vyjednávání podstatnosti a konkurzy ješto neukončená, skončiti mají nově zřízenými dvorskými soudy první instance, kteří na jich místo nastoupí.

Článek III.

Od toho dne, kteréhod nově zřízené soudové ve skutek vejde v království Halickém a Vladimírském a vojvodství Osvětimském a Zatorským, ve velkovévodství Krakuském a vojvodství Bukovinském, mají soudové patrimoniální a komorní, soudové horní, soudové horní a substituce soudů horních, soudové obchodní a zeměměřní a všechny jiné soudové v těchto korunních zemích, nechtěj posud vykonávati moc soudní ve všech sporůch nebo mimosporůch, pozůstati, a noví soudové mají moc soudní podle tohoto náskaku vykonávati.

Článek IV. a

Co se týče jednání, kterák toho času, když budou noví soudové i uprůžili norma jurisdikční ve velkovévodství Krakuském uvedeni, u posavadních soudů nebudou ješto skončena, zachovati se bude podle patenta císařského, daného dne 20. března 1852. (Zák. Nřk. č. 78) o úřadu takenského řízení soudního v zemi této a podle předpisů zvláštních, kteří v příčině této budou vydáni.

Článek V.

Najryžší maršálství dvorské zachováti se při vykonávání moci soudní nad údy domu císařského a nad osobami, jimž přísluší mimozemství, neboť jimž byla zvláštní nařizení vyplývají.

Macezanů, kterou nejrychleji maršálství dvorské prové nad jinými osobami vykonává, přišlosti má soudům lidovým. Budou se však moci v císařských dvorských stavebních nebo letohradech ve Vídni nebo v nejbližším okolí Vídeňském, anebo v jiných obyčejných úřadích domu císařského nebo osob mimozemských předse bráti nějaký výkon soudní proti osobě některé tam bydlící, kteráž jest postavena pod soudu lidovým, tehdy mají soudové tyto dožadati nejrychleji maršálství dvorské, aby ten výkon předse vzele, leč že by bylo činiti takto v dodání soudní.

Článek VI.

Které osoby a záležitosti právní náležejí pod vojensku macezan, ustanovuje se jurisdikční normou vojenskou.

Článek VII.

Jak nejprve nákon tento vježe v platnosť, poručeno moci ustanoveni věřící a příslušnosti soudní v právních věcech občanských, jelto v těch korunních zemích, pro které nákon tento vydán jest, prové má přechod, jmenovitě norma jurisdikční od 18. června 1850 (Zák. Hloh. č. 217) a spojené s ní nařízení od 28. června 1850 (Zák. Hloh. č. 254) o odhlášení klasově vykonávacích, norma jurisdikční od 9. dubna 1784 pro Halíc, od 22. února 1804 (č. 654 Sb. zák. soudn.) a od 24. listopadu 1808 (č. 869 Sb. z. a. s.) pro Bukovina, jak statut orgánický pro soudu v Krakovsku, vydaný dne 25. ledna 1842, pokud se týče moci soudní, i se všemi nařízeními, k tomu se vztahujícími.

Článek VIII.

Od tohoto času počínaje, zrušují se tedy i v Halici a Vladiměřci, v Krakovsku a v Bukovině ustanovení věřící a příslušnosti soudní, jelto se zakládají na výsadě fiska a na jiných výsadách. Tožiko v zemcích, které vzejdou ze unie, před tím dazem, kterých nákon tento v platnosť vježe, ustanovených, podléhá bude fiska, ustolíko co obkulturný, nábrá i co katebrik, soudní toho místa, v kterém má sídle své úřad fiskální, k nastoupení jeho ustanovený.

Článek IX.

Rovně odjíjí se v těchto zemích korunních mace všem tím nákonem, kteří se vztahují k rozdílnému posuzování příslušně realitních zemí korunních. A pročeti bude nákon tento mít platnosť, i co se týče příslušně zemí Uherské, Chorvatské, Slavonské, Sedmihradské, vojvodství Srbské a banátu Temeské, kteří se v ozích zemích korunních zdržují, jakod i co se týče příslušně jiných zemí korunních. Jemom že se týká vyjednávání posuzování příslušně těchto zemí korunních, má mít al na další ustanovení i budoucí platnosť to, co v příčině té nařizeno jest v rozhodnutí Nákon od 17. června 1850 (Zák. Hloh. č. 244).

Článek X.

V ostatních zemích korunních, pro které nákon tento vydán jest, uvedena jest v platnosť pravidla o příslušnosti soudní fiska a příslušně zemí Uherské, Chorvatské,

Slavonští, vojvodství Šešebého, banáta Trnavašského a Sedmihradsko, obsažení v členech VII a IX, již patentem od 18. června 1850 (Zák. list. č. 337), a pokud tam ušláti mají v moci i budoucí.

Článek XI.

Členská konsolidace rakuská v císařevněm mají moc soudní jin propůjčena i budoucí vykonávati podle zvláštních předpisů.

Článek XII.

Ustanovení, na moc soudní se vztahující, ježto obsažena jsou ve zákoních, zvláštních se státy zahraničnými, sňatkem tímto v síle se uznává.

Částka XIII.

Náležna ministrom práv jest sloveso, aby patent tento ve skutek uvedl.

Dán v Našem hlavním a sídelním městě Vídeň dne dvacátého listopadu léta tisícého osmáctého padesátého druhého, panovník Našeho roku čtvrtého.

František Josef m. p.

Hr. Rudol-Schunernstein m. p. Krauss m. p.

Z nejvyššího nařízení:

Kanonenr m. p.

Z á k o n

působnosti a příslušnosti soudů v právních věcech občanských pro Rakousko pod Enzí a nad Enzí, Salcbursko, Štyrsko, Korutany, Kraňsko, Gortál, Gradštica, Istrii, Tursko, Tyrolsko a Vorarlbersko, Čechy, Morava a Slezsko, pro Hallé a Krákovsko a Bukovinu.

Hlava první.

O moci soudní vůbec.

§ 1.

Každý soud má hned při počtu jednání ve všech sporých nebo mimosporých plně zkoumati, jestli u věci té přísluší, jak co se týče osob, tak i co se týče věcí, a shledá-li, že patří němu přísluší, nebo že patří zvláštních předpisů jinému soudu místa svého, tehdy má strany a povinnosti úřadu odřeknouti.

§. 2.

Justi ve věcech sporných mezi soudní podle udání žalobníka zřevněna, a neměli soudu samému dobře známo, že udání toto jest nepravdivé, tehdy se má řízení přijmouti, a občalováním účastiti, aby učinil obrany nepřistátního soudu (§. 48).

V právních záležitostech mimosporných a při počín konkursu má soudce z povinnosti úřadu vyšetřiti okolnosti, jině se přistátním ustanovuje, a řízení dle potřeby na účastnícech, by mu to lze uvěřiti.

§. 3.

Vzejde-li z přistátní soudní spor mezi úřady soudními první instance, má z něm rozhodovati, jsou-li oba soudové postaveni pod týmž soudem vrchním, tento soud vrchní.

Náleže-li soudové spor vedoucí pod rozličné soudy vrchní, mají rozhodovati oba představení soudové vrchní společně. Nemohou-li se shodnouti, anebo vzejde-li mezi dvěma vrchními soudy spor o jejich vlastní přistátní, tehdy přistátní nejvyššímu soudu, aby rozhodl.

Správa soudní nemá se ale mezi tím státi, nežli soud, který ve věci této první řídl, má v řízení předešlém jiti dále, až se spor rozhodne.

§. 4.

Odpirá-li soud země zahraničné, že soud rakouský v přistátní některého přistátníka země cizí nebo v přistátní jiného cizího jest přistátní, může soudce rakouský v řízení jen dále předešlém jiti, pokud toho potřeba jest a přičin veřejných, nebo ku sjitíni práv zahraničných. On má případ ten i se všemi spisy prostředkem vrchního soudu předložiti nejvyššímu soudu, kterýž je pak se svým zdáním podle k ministerium práv.

§. 5.

Vzejde-li pochybnost o přistátní mezi soudy a mezi úřady spřisuzení, ležiti o tom jest předpisův posavadních.

§. 6.

Každý soud účastiv v záležitostech právních, kteréž mu byly řízení vanečeny, přistátním dotud, až se záležitosti tyto skončí, býti i účastníci jich mezi řízením byli příkli pod jinou moc soudní.

§. 7.

Kdy se máže soud jinak přistátní odúčtovati, ustanovuje zákon orgánický pro úřady soudní. V případech takových má soud vrchní k řízení jedné nebo druhé strany anebo k oznámení toho soudu, kterýž moc soudní pro překážku vykonávati nemůže, delegovati soud jiný.

§. 8.

I když to není zákonná překážka, ustanovuje se vrchnímu soudu na uzámenou, obecní a přičin přibodných místo soudu nějakého pod ním postaveného delegovati jiný soud v obvodu svém.

Kdy má soudu
dávati řízení
z spor o přistá-
tní
a) rakouské iho-
dává soudní mo-
cí země ;

by se soudu za-
mí zahrani-
čejší ;

by když máž
spor rozhodnouti
úřady spřisuzení

Kdy úřadu byti
přistátní
soudní.

Kdy se máže
soud přistátní
odúčtovati a j.
a) to jeho místo
delegovati.

§. 9.

Nálež přičísti
něj rozsudek.

Každý soud má právo, v okrese svém jurisdikčním nalízení svá také sám vykonávat. Toliko vykonávání soudních nalízení v příčině státní nemovitých pozemků jest soudům, v §§. 49, 50 a 51 ustanoveným. U kterých soudů se ostatně má ve věcech sporných řízení na zastupitel, a u kterých se mají řízení a rozhodnutí rozepře a řízení zastupce vzdát, ustanovuje se v předpisech o řízení vykonávaném (§§. 69—72).

§. 10.

Přičísti ob-
sahem jest, že
okres soudní.

Vše svému okresu soudního nesmějí soudce sám předsedati nálezům vykonávaným, vykonávaným se musí souditi. A však soudové jiných okresů jurisdikčních jsou povinni, nalízení soudce, u kteréhož vše jest na soudu, k dokladům jeho vykonat.

§. 11.

Jednotliví je-
dinci mohou se
na jiné soudu
předsedati.

Soudce má i v jednáních, která by měl právo sám předsedati, řízení jiné soudu za pomoc, když se tím může vše příhodněji a snadněji vyříditi, nebo abytolehnou nákladu vykonati. Zejména tedy mají způsobilí dvorové soudní první instance, aby nalízení od nich vydaná vykonávali soudové okresní v okresech, jich se nalížení, pokud se tím stranám staře nějaké poškození.

Soud však může jiným úřadům svěřiti toliko jednotlivé práce úřední, nesmějí jim ale nikdy svěřovati konečné rozhodnutí nějaké záležitosti právní.

§. 12.

Nad se vztahuje
mno soudů dvo-
rů soudních pr-
vní instance;
okresů okresních
jakžto soudů
okresních a de-
legovaných so-
dovských soudů
místních.

Veškerou moc soudní v instance první vykonávají dvorové soudní a úřední okresní jakžto soudové okresní. Dvorové soudní první instance mají ve svém úřadu obvodu, t. j. v celém okrese jin příkazem vykonávání moc soudní toliko v případech, přivolených výslovně v §. 19. a v jiných §§. zákona tohoto, zejména v §§. 32, 49 a 50 a, 50, 65, 66, 70, 73, 75, 76, 78, 84, 88, kdežto jin v úřadích jich obvodu, t. j. v úřadovnách jich v místech a v okruzích k nim příkazem přidání veškeré moc soudní, vyjmouce záležitosti právní, ježto jsou uloženy uloženy tam soudům okresním.

Jaká působnost uložena jest soudům okresním, v sídle dvorů soudních první instance uložena, ustanovuje se v §§. 15, 37, 46, 55, 66, 77, 83 a 92, a soudové úřady mohou se pro soudit od soudů okresních vůbec jmenovati „delegovanými okresními soudovými úřady“.

Hlava druhá.

O věci soudní ve věcech sporných.

I. V řízení reorganizacím.**1. O soudu ustátním.****§. 13.**

- a) *obecná:* Žaloby většího rozsáhlí se mají vůbec na ten soud okresní nebo na ten dvůr soudní první instance, v jehož obvodu obhájovaný toho času, když se žaloba vznéší, má své hlavní bydliště.

§. 14.

Dvěma soudům první instance sdílají se tyto věci, aby o nich rozhodovali:

- a) záležitosti právní, v nichž šlo o prohlášení insolventní na neplátné nebo o rozpuštění insolventní, anebo o rozpuštění insolventní od stola a leže, když jedna strana k tomu neochotně přivoli. Žádají, aby se strana v nebezpečnosti soudem prozatím svěřitě vyhlášená povolila, a aby se příkazem insolventní druhého, by dával oběma výřev, mohou se vznášeti buď na ten dvůr soudní první instance, který jest k řízení v hlavní věci ustanoven, anebo na okresní, k němuž insolventní osobou svou přísluší;
 - b) žaloby, ježto směřují proti šoku, svěřitým a darčovním oběm, hospodím, prebendám, fundacím a ústavům velikým, na příkazem dělení volných záložek (§§. 23—25), pokud nejsou příkazem k soudu svěřitěmu (§. 31. a násl.), k soudu kantónovému nebo k instanci reálné;
 - c) žaloby na dělení statků nemovitých, do dvou nemovitých náležajících anebo ze svazku občanského vyloučených, sč rozdělení žaloba taková k nejvyššímu soudu svěřitěmu (§. 31. a násl.), k soudu kantónovému nebo k instanci reálné;
 - d) rozepře lesní (§. 39);
 - e) žaloby v záležitostech šádkovních (§. 38).
- Příslušný dvůr soudní první instance v případech, označených pod literou
- a) jest ten, v jehož obvodu má insolventní své poslední společné bydliště; v případech, označených pod literou
 - b) a c), příslušný jest ten dvůr soudní první instance, v jehož obvodu má strana žalovaná bydliště své toho času, když žaloba byla vznášena.

§. 15.

Delegovaným okresním soudům malých přísluší osobní moc soudní:

- a) ve věcech rozepřích o jiné sumy peněžité, které bez úroků a jiných náležitostí vedlejších nečiní více 500 zl. korv. m., a ve věcech rozepřích o jiné věci, když se žalobník vyjádřil nahlas, že místo nich přijme sumu peněžitou, která bez úroků a náležitostí vedlejších nečiní více 500 zl. korv. m., To, co dleh činí, počítá se podle sumy, na jejíto zaplacení v žalobě se žádá, byl i bylo žalobníkem nebo obhájovaným více, anebo by se žádaly prole před jasnou úřky nebo dlehoty. A však v případech poslednějším přísluší moc soudní delegovaným

obecnému soudu městskému jen tehda, když se v odpor herou takto úroky nebo dlehoty ládane, nikoliv ale když obdávany odpírá právu samému, a náhod se brání úroků neb dlehotů těch odváděti, byl i právo toto širilo více 500 al. kon. m. Odpírali se však v případech tohoto práva samému, tehdy má delegovaný obecní soud městský poslati žaloba i s dalším líčením přeláčenou dvoce soudnímu první instance, aby v něm dále pokračoval.

Takžé se nemůže žaloba vznášeti na delegovaný obecní soud městský, když žalobník žádá čísl dluhu jistinného, která čísl více 500 al., nebo přebytek, kterýž vychází má a považoval více pohlednání, přisluhujících oběma stranám.

- h) O věcílných žalobách v příčině uznání práva ke bráni podléhá, nebo ke bráni dívek se opakujících, když jistý dílniček robní nebo sama průběhá, o kteráž se žalobník prohlásil, že jí chce na násto těch podléhá nebo dívek přijevouti, jsouti ti věcílny nebo dícky ustanoveny na věčné čas, nežli více než 25 al. kon. m., jsouti ale obecné na čas života jisté osoby, nebo jsouti jinak určity, jak dle toho bude trvati, ne více než 50 al. kon. m.

Nekleďe na svou:

- e) ve věcílných rozepřích mezi najmatelou a pronajmatelou a poměru nájevního, týkající se věci movitých, nebo bytí a jiných místností, pak v rozepřích o nájevní statků pronajatých nebo za úrok v úrodě (§. 1102. ob. zák. obč.) přepříchých, za příčinou projiti času ve soukromé ustanoveného;
- d) ve věcílných rozepřích, ježto vzájem se soukr. služebních a námezdních mezi učitelí soukromými, učedníky a těmi, kteří jim práci dávají, pak mezi živnostníky a řemeslníky dle se strany jedné, a jich tovaryši, učedníky a služky se strany druhé;
- e) ve věcílných rozepřích, ježto vzájem mezi hospodkými, plavci a vozkami se strany jedné a jich hosty, pozorující a těmi, kteří náklad dávají, se strany druhé, o obecné povinnosti jich vůbec, a o to uznáti, že hospodí, plavci a vozkové o něco práci mají a vše, které buď oni buď jejich lidé služebněka zhotoviti byli přijali, se nemají násto více soukr. soudu občedního nebo námezdného.

§. 16.

Místo, kde se někdo v tom úmyslu usadil, aby se tam stále zdržoval, kterýžto úmysl se dá buď dokázati, nebo kterých z okolností patrně vychází, jest jeho řádně bydliště.

§. 17.

Bydliště někdo stálé na místech veselých, má žalobně na vůli, kdo chce žaloba vznášeti.

§. 18.

Poznatí a jistí osoby, ježto se v místě nějakém jenom pronajím zdržují, mohou pro povinnosti, kteráž v tom místě na sebe vzali, pokud se v něm zdržují, i o toho soudu býti žalobně, v jehož okresu to místo leží.

Přislíbení osob, které se nikde stále nezdržují, má se podle místa, kde se zdržují na čem.

§. 19.

Osobní soud manželství jest i přislíbeným soudem osobním manželstvím. Přislíbený soud všech zletilých a manželek od soudu rozvodových lidí se podle vlastního jich bydliště.

§. 20.

Souda otceva následují také dítě, pod jeho mečí otcovskou postavou, nechtěl byti splazeny v manželství, nebo jest za manželské usmry, anebo za vlastní přijaty.

Dítě ty zletilou pod ústavou soudem i po smrti otce, anebo po odejzdu na mečí otcovské a to dotud, až nabudou práva k svobodnému spravování svého jmění.

§. 21.

Dítě nemanželské následují souda matky své. Jestli dítě nemanželské nebo nuzné následkem nějakého ústavu veřejného v ústavu tom nebo vůči němu v upravení, tedy přislúží pod soud ústavu tohoto.

§. 22.

Bydliště toho, kdo dává službu, pakliže má bydliště též na bydliště lidí jeho služkových, kteří s ním žijí v společném hospodářství, až majíli toto jméno, spravování svobodně jmění své.

§. 23.

Fiskus státi jakožto obhájecký v těch případech, kdežto se přislíbení lidí podle bydliště, pod ozen soud, v jehož okresu má úřední své sídlo prokurátora finančního, anebo, jestli zvláštním vyhlášením pro jistý okres²⁾ zvláštně šetřitel státi ustanoven, pod ozen soud, v jehož okresu má nástupce tento své sídlo úřední.

§. 24.

Obce stázejí pod any soudy, v jejich okresu má úřední své sídlo obecni představenstva.

§. 25.

Obce duchovní, kostely, probandý, fundace a ústavy vědecké, k úředním veřejným záležitostem, jako: univerzity, domy chudých, špitály, stázejí pod any soudy, v jejich okresu má sídlo správa jich.

Jacoli pod správou samého státu nebo nějaké obce, tedy se na ně vztahují ustanovení, obsažená v §§. 23 a 24.

§. 26.

Vědecké jiné osoby juridické, jako: spolky, nábytní společnosti a korporace, stázejí pod any soudy, v jejich okresu jest jejich jednateleství. Majíli osoby tyto juridické anebo jen osoby jednotlivé na jiných místech zvláštní usazení nebo státi agencie,

může se na ně ve věcech, které se na usazení nebo agencie vztahují, nastupovati v soulech soudův, v jejichž okrese se usazení nebo agencie tyto nalézají.

§. 27.

Poddaní rakouští, kteří jakožto úředníci rakouští v ciziněmsku službě, zůstávají pod tou mocí soudů, pod kterou stáli, když se zdržovali v Rakousku.

Nedělá se výjimka, kde se tu zdržovali, tehdy se pokládá za to, že byli bydlícími svým ve Vídni.

§. 28.

Poddaní cizích států Rakouského, kteří od cizích států akreditaci přijmou, zůstávají pod svou mocí soudů, pod kterou stáli, pod kterou svého jiného postavení. Konzulové cizích mocností stáléji vždy pod svou soudy rakouské, v jejichž okrese se zdržují, nežli jsou poddaní rakouští nebo cizí.

§. 29.

Poddaní státní zahraničních mocí před soudy rakouskými žalováni býti:

- a) v občanského soudu, příslušného dle bydliště, když si toto v Rakousku vytvořili;
- b) v soulech případech, když mohou také rakouští poddaní podle ustanovení zákona tohoto žalováni býti veš okrese soudního bydliště jejich, a soudu zvláštního k tomu ustanoveného (§. 41. a násl.);
- c) neměli by místa ani soud zvláštní, ani obecný soud dle bydliště (lit. a, b), tedy mohou žalováni býti v každém místě, kde budou zastihnutí, a to za příčinou porušení občanských, kteréž v Rakousku vzešly, nebo se tu mají vypláti;
- d) v následku vzájemnosti (reciprocit) ve věcech těch případech, v nichž stát, k němuž ani náležejí, připouští také žaloby na poddaní rakouské.

§. 30.

Mají někde občalován býti v soudu okresního v takovém místě, kde se skutečně nacházejí, a jestli v místě tom zároveň více soudů okresních, může jestli soud okresní za více oddělení rozhodet, má žalobaž také věti, na který z těchto soudů okresních nebo na které oddělení soudu okresního žaloba svou chce vsázniti.

§. 31.

Žaloby vyzývací vznikati se mají za ten soud, a kterého by měl vyzývatel v hlavním věci žalován býti. Mějí vyzývat právo, vytvořiti si některý z více soudů, tehdy může, když vyzývatel odpírá a v rozepři padne, žaloba vznést jen na tý soud, a kteréhož se vedla rozepře vyzývatel.

§. 32.

Vyzývání za příčinou umocnění obligací státních a papírů úředních, nebo za různé pokličaných, vznikati se mají na ten dvůr soudů první instance, v jehož sídle se vedou knihy úřední, k nim se vztahující.

by zvláštním.
Na který soud
se má rozhodet
žalobavyzývatel.

Kde se má ří-
dit se soudní-
mocí.

Za znečistení tých listín, vyjmaže smolky (§. 30), žiadati môžu uchádzať buď u soudu okresného alebo vlastného žiadneho bydliská, alebo u okresného soudu bydliská či osady, proti ktorej listina táto má byť dňkanou.

§. 33.

Žaloby vzájomné vznikajú so sebou, i keďby nebýly s rúci, na ktorou sa žaloba vztahuje, nikterak spojeny, pokiaľ nesú s žalobou rozsudkom konečným v moc práva jediným rozhodnutím, na tých soudu, u ktorého byla žaloba podaná.

Náležití však žaloba alebo vzájomná žaloba die rúci, na ktorouž sa vztahuje, pried soud realni nebo nějaký zvláštní soud krajini, tehdy se žaloba vzájemná rovná u téhož soudu přijmání.

§. 34.

V rozsudcích právních, které pocházejí ze správnosti cizího nebo zpořádkého jmění, má žalobník toho rúci, vznikati je buď na soud obecný, k němuž žalovaný přišel, nebo na ten soud, pod který byl žalovaný obcei, když má bydliská své v osam místě, kde se správa vedla. Co se týče spory od soudu nižšího, zůstati mají v platnosti předložené posuzování.

§. 35.

Žádosti na povolení dňkání pro výstavu paměti vznikati a vyřizovati se mají u toho soudu, kterémuž přišel moc soudní v hlavní rúci, když ale soud tento nebyl znám nebo by nastávalo u předání nebezpečnosti, na ten soud okresní, v jehož obvodu se nalézá svědek, který má býti vyřizen, nebo vše, které má býti shledáno.

§. 36.

Za navržením ku předložení stavu žiadati se má u toho soudu první instance, u kterého byla rozsudek proti líčen, alebo u kterého posuvalu treh.

§. 37.

Všední žaloby o dňdění a o rozdělení dňdění, nechtel se zakládají na posouzení nikomu, na posledni rúci, nebo na závěse dňdění, pak žaloby všední, jakož se vztahují na dňky z posudkostí, na odkazy, nebo na darování pro smrt, vznikati se mají, pokiaľ posudkostí není obzváhána, na ten soud okresní (něk delegovaný městský), u kteréhož se dňdění vyjednává. Po obzváhání posudkostí náležejí žaloby takové pried přiložený soud dňdění.

§. 38.

Žaloby v záležitostech šednkovních vznikati se mají na ten dňr soudni první instance, k němuž příkazy jsou šednkovní záležitosti mimoparot (§. 89), nechtel při tom žiadati jest o posouzení ve šednkovním, alebo o jaké koliv jiné rozsudek, pocházející ze soudu šednkovního.

Na který soud se má vznikati žaloba vzájemná.

Na který soud se má vznikati žaloba vzájemná.

Kde se mají vznikati žaloby vzájemné.

U kterého soudu se má žiadati na povolení k předložení stavu.

Kde se mají vznikati žaloby v záležitostech šednkovních.

Kde se vznikati mají žaloby v záležitostech šednkovních.

§. 39.

Předseda soudu
následujícího
soudce

Recepce o lína, ještě jsou pod narym kulletem soudů a týkají se plna linnu, následují před ten drůr soudní první instance, kdo má své sídlo úřad soud. Nemá pln linn ve spora tom kideňho úřadostní, nebo jesti šiti o lína, které není pod narym kulletem soudů šiti o lína soukromé, přibudej jest uza drůr soudní první instance, v jehož obvodu se lína nalézá.

§. 40.

Kde se vaukati
maji recepce
spojeni.

Recepce, ještě jsou s recepce nějakou, která ještě trvá a není vauktem kaneňm v moc práva veřejným rozhodnuta, na ten přičině spojeny, podvadě pocházejí z jednoho a téhož skutku, vaukati se mohou na ten soud, u kteréhož se první recepce počala.

§. 41.

Na který soud
vaukati se má
šit kaloby v pl-
pau, sou-
paukati.

Žaloby proti více soupaukám vaukati se mají na ten soud, pod který šití sou- obřadový, který v žalobě jest první jmenován.

§. 42.

Kde se vaukati
maji recepce
první soudního
okresního
představují
drůr soudní
první instance.

Soudové okresní stájejí jakožto obřadová ve všech, které následují před ten soud okresní, jesti jsou představeni, pod soum drůr soudní první instance, v jehož obvodu má soud okresní své stanoviti. Předpisu tohoto šiti jest i tehda, když ten, kdo se týče, úřad soudce okresního takto za šití upravuje.

Má-li by představený nějakého dvora soudního první instance kalobní býti u ta- koto dvora soudního, nebo u některého soudu okresního, který leží v jeho obvodu, tehdy vaukati buď kaloba na nejbližší drůr soudní první instance.

Předpisové šití mají platnost i tehda, když nějaký soudce okresní nastupuje jako kalobník na strany, ještě přibudej pod soum soud, u kteréhož on jest ustanov, nebo když představený dvora soudního první instance kalobní obce strany, které by se mály kalovati buď u dvora soudního pod tím postaveného, nebo u některého soudu okresního, který leží v obvodu tohoto dvora soudního.

§. 43.

Který soud jest
přibudej, když
se mály pla-
titi na soudce.

Býlo-li místo, kde se má něco platiti, nebo nějaká jiná povinnost vyplnit, ve soudové výslovně ustanoveno, mohou se žaloby šiti, vaukajici se na soudce toto, a šiti k tomu, aby byla vyplněna nebo odříčena, nebo aby byla náhrada pro ne- vyplnění její učiněna, vaukati se soum soud, pod který by obřadový šití, kdyby byl na tom místě, kde se má soudova vyplnit.

§. 44.

Pokudování fomenstiků a rukodělniků za výrobky odětracé a práce dožad, pak pokudování malých prodavců za věci potrací a za šiti, vaukati se mohou ještě po 90 dní od toho času, kdyto šití byla naposlady odětrací nebo dožad, na ten soud, který by byl podle šiti-šiti bydlitě přibudej, když ten, kdo věci odětrací nebo dož práci, mezi tím bydlitě své do jiného okresu soudního byl přecháti.

Těto práce přibudej učitelům soukromým, osobám služobným, hospodským, placům a vaukám, co se týče pokudování za vykoupené služby nebo práce, ještě po 90

dní od vykonání poslední služby nebo práce, když protínák mezi tím bydliště své do jiného okresu soudního byl přeložil.

§. 45.

Ve velkých rozepřích o náhradu za škodu nějakou, způsobenou od lidí nebo od zvířat na pozemcích, nebo na plodinách zemských, které se na pozemcích nacházejí, ačkoli již jsou od nich odděleny, může se žaloba vztáti na okres soud, v jehož okrese pozemec leží, ač zeměděle již více tyto k působnosti úřadů politických nebo trestních.

§. 46.

Žádosti na povolení obžaloby soudní, výslovné prozatímního, nekvalitace prozatímní nebo nějakého jiného mezitímního opatření mohou se dle libosti žalobníkovy vztáti buď na soud, který jest příslušný v hlavní věci, nebo na ten soud okresní, (něl delegovaný městský), v jehož okrese prozatímní prostředek zjišťovací vykonán býti má.

§. 47.

Strany mají toho všlé, podvolí se výslovným ustanovením jinému soudu, nežli jest ten, pod kterýž spadají.

Takovou úmluvou uzavřeno se však věci, které jsou k určení soudu kasačního výhradně příslušné, před soud jiného způsobu postávaní, nežli se může pro obecnu náležitosti právní ochrání soud kasační vytvořiti, nebo strany náležitosti právních, které náležejí před soud okresní, vymíniti, aby řízení se předce před dvorem soudním první instance (§. 55).

§. 48.

Přijmou žaloba soudce nepřislušný, a nevznesl obžalovaný obrannou nepřislušného soudu ve lhůtě, během soudního ustanovení, tehdy se má v řízení u tohoto soudu předce jíti, byť i později na jeho příkáz, že soudu tomu nepřislušelo, žaloba přijmouti.

Toliko řízení o neplatnosti nebo o rozpuštění manželství, kteráž byl předce vzal soud, jenž má moc soudní v náležitostech právních tohoto způsobu má nepřislušní, pak řízení, kteráž byl soud odtudí myslen předce vzal o nějaké věci, jakožto náležela k soudu mezi vojenské, anebo kteráž náležela k řízení přírodním, nežli před úřady upravené, mají i kdyby nepřislušností teprv a vyšší instance na jeho příkáz, jakožto neplatná odvětena býti buď a pravomocí úřední, anebo kdyby rozhodnutí mezi stranami učiněné bylo již nabylo mezi právní, k nároku toho úřadu, kterýž má právo, rozhodnutí učiněné v odpor vůči.

2. O soudu reálním.

§. 49.

K vedení knih veřejných a státních nemovitých, kde knihy takové dle zákona ustanoveny jsou, a k rozhodování o velkých částkách za vložení, zaznamenání nebo vy-

manství práv věcných, za předložení listiny k podání žaloby správovací, jakož iu vln-
lkyu ostatním jednáním úředním, ježto se na tyto knihy vztahují, ustanoven jest:

- a) co se týče statků, kteréž posud náležely do desk zemských a manuských, drží soudní první instance toho místa, kde se nalézají desky zemské nebo manuské;
- b) co se týče statků nemovitých v okřilku těch míst, v kterýchž má sídlo své drží soudní první instance, ustanoven jest k tomu drží soudní první instance tam sílící;
- c) co se týče ostatních statků nemovitých, ustanoven jest k tomu ozen soud okresní, v jehož okrese stáčí se ti buď zcela nebo dle hlavních částí leží.

§. 50.

Reální instanci v příčině nějaké věci nemovité jest ozen soud, v jehož obvodu vše nemovitá leží, a sice:

- a) v příčině statků, náležejících do desk zemských, ten drží soudní první instance, v jehož obvodu se stáčí takový nálež;
- b) v příčině statků nemovitých v okřilku těch míst, v nichž má sídlo drží soudní první instance, sílící tam drží soudní první instance;
- c) v příčině ostatních věcí nemovitých ozen soud okresní, v jehož obvodu věci tyto jsou obsázeny.

§. 51.

Předce kráží věcné výkony reálné, jako: inventuru, oděhání, uvedení sčvrestu, prodej vědejoj, provedení práva předájetého mezi větitelů hypotečními a rozdělení mezi ně ovny kupní, při prodeji sákužním vřilné, přišel instanci reálné.

§. 52.

Žaloby, kteréž se vztahují na nějaké právo věcné k statku nemovitému, vaneletí se mohou jezem na instanci reálné, neohledě na azebu držitelovu, ano i tehda, kdyby držitel náležel pod soudní moc vojensku azebu pod dvorské maršalství.

§. 53.

Ustanovení toto platí má i to, když jest recepce o rozdělení statků nemovitých azebu o správu jich hranic. Jsouli statky s sebou mezující pod mocí soudní rozličných instancí reálných, má žalobník na vůli, na který se soudív těchto žalobu chce vaneletí.

§. 54.

Žaloby, kteréž se vztahují na nějaké právo věcné k věci movité, vaneletí se mohou buď na soudece osobního, azebu na ozen soud, v jehož okrese se vše movitá nalézá.

§. 55.

Recepce a přeručení držení věci movitých i nemovitých, při nichž číná jest te-
liko s vyeřtění, jako bylo posledně faktické držení, a kteréž se mají řídití souzen-
vaneletí se mají na ozen soud okresní (i také delegovaný městský), v jehož okrese se

převzetí stalo, mohou pak se, ru se třeba věci navržených, pokud nepřičly na něho jiného, vznést i na ozen soud okresní (i také delegovaný místní), v jehož okrese se vše nalhá.

§. 54.

Žaloby, vztahující se na placení pohledaností nákladů, z přerou mistrovna na statek nemovitý pojistné — pak žaloby, vztahující se k tomu, aby se spravilo zanesenání na statek nemovitý obdržení, vznášet se mají buď na soud, podle bydliště osoby obžalované přistánu, anebo na ozen soud, pod který by obžalovaný stáel, kdyby měl na statek nemovitém své bydliště.

3. O soudní mezi obchodní a náměstká.

§. 57.

K působnosti soudů obchodních a dvůr soudních první instance, k vykonávání soudní mezi obchodní ustanovených, náležej:

1. Někde na vlastnosti stran receptů vedoucích:

- a) receptů z jednání kupních, dočazacích, zjiškovacích a jiných jednání, týkajících se papírů státních, akcú, soukromých úpisů štátních k prodeji a koupi ustanovených jakož i losů takových;
- b) receptů z jednání bankovních, měnových, dohazovacích a komisionářských;
- c) receptů z jednání úvěrových;
- d) receptů z bankovních jednání eskonpčních, úrovních, vyplňovacích, depozitních a prokazovacích;

2. Receptů obchodníků nebo fabrikantů se speditory nebo nakladateli, vzniklé z jednání, týkajících se expedice nebo nákladů, pak receptů, vzniklé mezi osobami tímto z podnikatelského pojiškování a pojistění škod.

3. Receptů, vzniklé mezi obchodníky, pak mezi obchodníky a fabrikanty, nebo mezi fabrikanty z provozování jich obchodů, pak receptů mezi účastníky společnosti obchodnických a fabrikantských a společností akcionářských, vzniklé ze soulovy společenské.

Recepty mezi obchodníky, fabrikanty, bankéry, dohazovateli, komisionáři, agenty obchodnickými a speditory ze strany jedno z úprávi jich obchodů, jich krákování nebo pamosnky ze strany druhé, pokud se týkají obchodů osoby té, která dárá stáel anebo postavat jich stáelnicí mezi sebou.

§. 58.

Žaloby, které náležej k soudní mezi obchodní, mohou se dle úhoosti žalobceky vznést buď na soud obchodní, v jehož okrese obžalovaný má své liště bydliště, nebo kde jest jeho firma protokolovní, anebo v jehož okrese se nalhá jeho úada obchodní.

Zohátní soudovi, kteří v receptech osobech v jiných přístech místo mají (§. 54. a násl.), vztahují se i na soudy obchodní.

§. 59.

V místech, kde není liště soudu obchodního nebo dvůr soudního první instance, k vykonávání soudní mezi obchodní ustanoveného, mohou se recepty tam ná-

lehlí, vyjmaje rozeply a jednací směnčajch (§. 57. č. 1. lit. e) vuzdělí i na přístavčej soud obyčejčej.

§. 60.

Žaloby směnčbné vuzdělí se mohou toliko na soud obchodní nebo na dvěr soudní první instance, kterčjí ustanoven jest k vykonávání soudní moci obchodní.

Amortisovaní směnky přisluží tomu soudu obchodnímu nebo tomu dvoru soudnímu první instance, k vykonávání obchodní moci soudní úřadovnímu, v jakéh obvodu se nalhá místo, kde se má směnka zaplatiti.

§. 61.

V rozeplych, vzestých a jednací, jedže se vztahují k loďm námořským a k plavbě námořské, jakož jsou: nakývání a převátění vlastnictví loďm námořským a jich přístavenství, jednací rejdiščí, jednací moci vlastněkem loďm a správcom loďm, nebo moci tímto a pozostavčí nebo plavectvem, pak jednací, týkající se havarií, pojistavčí námořského a půjček na loď, přisluží moc soudní soudu námořského, anebo dvoru soudnímu první instance, kterčjí úřaden jest k vykonávání soudní moci námořské.

§. 62.

Rozeply, jako vuzhánčej se stáčekho postavoví plavectva, z námořských jednací nákladčích, nebo z najevní loďm pro pozostavčí, vuzdělí se mohou kromě míst, kdež jest dvěr soudní první instance, k vykonávání soudní moci námořské ustanovenčej, i u toho soudu úřadního, v jakéh obvodu se obšarovánčej udržuje, v němž se má zloži odvedavčí, nebo do něhč se má pozostavčí doručiti, anebo kde se cesta přístáha.

§. 63.

Zdělavčí osvědčeví lodnická, když se na moli přibodi naklétí, přisluží v našich zemích, jestli v místě přístavním dvěr soudní první instance, k obstarávání soudní moci obchodní ustanovenčej, dvoru tomuto, v jiných místech každému soudu v místě tom.

Kde zdělavčí má osvědčeví taková v zemích cizích, ustanovuje se právcom námořským.

§. 64.

V rozsední moci úřední, předpisy pozostavní kapitánčho přístavním pospýchovčím, níže se nenědí.

4. O soudní moci horní.

§. 65.

Dvoroví soudní první instance, ustanovení k vykonávání soudní moci horní, vuzdělují v obvodu svém ve všelijkých rozeplych:

1. o práva věcí, vztahující se na díla horní a jich přístavenství, k nimžto se počítí mají netoliko vložká, od úhadí horních provedená díla kuřící nebo motorací a přepřáhač hory, náhč i vložká stavění na venku, pozemavčí a zalobčví, jedže jsou k dobývání a přpravavání minerálů ustanovena, nebo jinak jako náč celého a dílcem spojen a jichž se jakožto náčého celého užívá;

2. o užívání díl takových a příslušenství jich;
3. o státi v poli při propůjčování díl horních;
4. o vyzdvížení k výkonu pole (kladou mír dolových a jistým vyhrazením);
5. o vyhranění, vymezování mezí (vymezování mezníků) poli dolových;
6. o výtěžcích a příplatcích při dílech horních a dílech horních;
7. o prohlášení retardátní;
8. o prohlášení, že práva k dílu hor jsou prádná (propadlá);
9. o platy ke štábe dědičné nebo jiné poplatky k fachtům a štáblům;
10. o náhradě za díla pomocná a odvěrací, do cizích dolů vedená;
11. o náhradě za společně užívání cizích dolů, štáblů a přístrojů k vyrábění vod, převážně větrů a přístrojů dobovzacích;
12. o pokladnicích beztržní za příčinou jich zpravení, za příčinou příspěvků nezapravených a povinnosti pokladnic k účastníkům svým;
13. o štáby na dílech horních a hutích, jako patly z opozitní předpínání, obnažených v náhonech horních;
14. o účastnictví vod dolových nebo jich užívání;
15. o smlouvě společenské v příčině udělování, užívání nebo zpravení společných dolů a hutí;
16. o správě a o vedení polí mezi držiteli díl horních a jejich štáblů nebo pomocníků o provozování díla horního a příslušenství jeho.

§. 65.

Dvarové soudní první instance, k vykonávání mezi soudů v náležitostech dílně hor ustanovení, mají též věci kráje horů o dílech horních, v obvodu jich kůlních, a přede brání ostatní dílně výnosy soudů mezi soudů v příčině jich.

§. 67.

V rozepích o přerušování dráží, jako se týká věcí k dílně horním náhodajících, a při nichž takto činní jsou o vyrábění, kde byl poslední ve faktickém dráží, rozhoduje ten soud okresní, v jehož obvodu dráží byla přerušena.

§. 68.

Rozepě, vzešlé ze smlouvy smlouby mezi držiteli díl horních a štáblů horních, rozhoduje soud okresní i tehda, když účastníci jsou stále přijati.

II. V řízení vykonávacím.

§. 69.

Za první stupeň exekuce žádání se má vždy a toho soudce, od kterého vyšel nále první instance, nebo u kterého byla uzavřena smlouva, hodící se k exekuci.

Zdání se za další stupeň exekuce přine a toho soudu žádání nále, v jehož okresu se má exekuce vykonati, ustanovuje se v štábe soudním. Delegování okresní soudce

místní mají své právo, předse ležti exekuci v přísluš věci nemovitých, nikoli ale v přísluš věci nemovitých.

Co se týče vykonání exekuce, ležti jest předpisů, obsažených v §§. 9—11.

§. 70.

Vykonání náleží soudě okresnímu, pokud se náleží soudě těch podle náleží a směr státních předpisů majících výbor v Rakousku vykonání mohou, převážiti může ten dvůr soudní první instance, v jehož okrese soudním se má exekuce vykonati.

§. 71.

Za rozhodnutí, že právo exekuce pomínalo skutkem nějakým, který se stihl po učinění náleží nebo soudním narovnání, ležti může exekuci jenom u toho soudu, kterýž byl první stupně exekuce povolil.

§. 72.

Žádá, aby se exekuce převzatím zastavila, vznést se může v příslušnosti této i na onen soud, kterýž ustanoven jest, aby ji vykonal.

I také jiné osoby vznést mohou žalobu o zrušení nějakého výkonu exekuce, a náleží jim na to, že jim jest na újmu držení, vlastnictví nebo nějakého jiného práva, podle libosti své buďto na soud rezidenční anebo na ten soud, kterýž byl výkon exekuce povolil přechováti.

III. V řízení konkursním.

§. 73.

Konkurs počíti se má výbor u soudní instance nadležané, a síce jestli nadležané držitel statků nemovitých, do desek zemských náležejících nebo ze svazku občanské vykonávacích, anebo obyvatel takového místa, v kterémž má sídlo dvůr soudní první instance, a tohoto dvora soudního, jinak ale u soudu občanského, a vztahuje se vždy na veškeré jiné nemovité, ať se nalézá kde koliv, pak na one jeden nemovitý, jehož leží v těch soudech konkursních, v nichž má náležen tento právní.

V křídlech dílčích může volati soud k žádosti dlužníka nebo věřitelů, nebo také k návrhu úřední mluví delegovati k vyjednávání konkursu onen dvůr soudní první instance, v jehož okrese zadluženec má své bydliště.

§. 74.

Máti křídlatý, a jehož jedni se počal konkurs, statky nemovité v jiných soudech konkursních, nežli ve svrchu jmenovaných, musí se tam o těchto statcích volati konkurs počíti.

Leželi statky nemovité, z kterých se počal konkurs, v realitních věcech korních, anebo pod realitními soudy, tehdy rozhoduje to, který soud jimi předstihne.

§. 75.

Vyjednávání konkursy, týkající se obchodníků, fabrikantů a společností nabývajících spolků akcionářských, na rovné jim pokládajících, přisláli, když tito mají sídlo své v obvodu soudu obchodního, soudu tomtu, jinak ale tomu dvora soudního první instance, ustanovenému k vykonávání soudní moci obchodní, v jehož okresu osoba a spolky tyto jsou usídli.

§. 76.

Vyjednávání konkursů, týkajících se kvakerstva, předsa briti má ocen dvůr soudní první instance, který ustanoven jest k vykonávání soudní moci horní nad ním.

Hlava třetí.**O moci soudů v náležitostech mimosporných.**

§. 77.

K vyjednávání podstatnosti ustanoven jest výběr ten soud okresní (i také delegovaný městský), v jehož okresu osoba současně měla své řádné bydliště.

§. 78.

Jsou-li stávk v podstatnosti nějaké obchodny statky, do desít zemských náležitostí, anebo jiné statky, z nichž má každý veřejně všude dvůr soudní první instance (§. 48. lit. a, b), tehdy přisláli vyjednávání podstatnosti tomtu dvoru soudního první instance, v jehož okresu osoba současně měla své řádné bydliště.

K úplnému vyjednávání podstatnosti, ježto v sobě obsahují nemovité statky nebo jiné nemovité jmění, může soud vechni k dohládní stran delegovat některý dvůr soudní první instance.

§. 79.

Zeměděli nějaký občan rakouský v císařstváku, přisláli vyjednávání podstatnosti jeho okresnímu soudu posledního jeho řádného bydliště, které měl v tuzemsku, a nebo souhlasili se toto vyhledati, tomu soudu okresnímu nebo dvoru soudního první instance (§. 78.), v jehož obvodu se nalézají jeho statkové nemovité buď zcela nebo díle větší části, a kdyžby byl měl jen jeden movitý, kde se nalézá větší část jemuž tabetu. Vzejde-li o tom pochybnost, rozhoduje to, který soud jimi předstihne.

§. 80.

Zeměděli přisláli nějakého občana státu v Rakousku, anebo souhlasili se nějaký jmění, sdělavši se má soudu zahradnímu, ce se týče movitého jmění nebo dílčova, aby vyjednával dědičství i rozhodoval o vřelých sporách pořádkovní práva dědičného, se nevylučovali toho vzájemně, aby se sice někdy jiné řízení.

Pokud při postulatostech oněch císařů, kteří si již v Rakousku Pápež bydlili vyvolali, místo má výjimka a toho, když se vícejší účastníci nikoliv a úředně rakouským podvok, a pokud soudové rakouské v jednom každém případě k tomu přihlížeti mají, aby věci a spisy ony zemské příslušny byly v bezpečnosti, aby věřitelové, kteří jsou poddani rakouské, nebo ve věcech oněch se účastnící císaři byli spokojeni, a papežství dílel a odhlasovali v tuzemsku se nalézajících byla poskytnuta, ustanovuje se předpisem a řízení při vyjednávání postulatosti.

§. 81.

Co se týče statků nemovitých v Rakousku ležících, ježto náležejí k postulatosti nějakého císařence, přišli vyjednávání postulatosti tému rakouskému soudu okresnímu nebo tomu druhu soudnímu první instance (§. 78.), v jehož obvodu statkové tyto buď zcela nebo díle větší části leží, a nebyli se státem, k němuž zemské náležel, učiněn nějaký jiný usuzení.

§. 82.

Jak se zachováti jest v příčině postulatosti poddaných tureckých, kteří zemeli v Rakousku, nebo tu zanechali ježti, ustanovuje se zvláštní předpis.

§. 83.

O poručení
a kurátorství.

Ustanovení poručníka nebo kurátora a obstarávání záležitostí věčné, ježto podle zákona obstarávání má úřad poručnický a kurátorský, přišli všude tomu soudu okresnímu (i také delegovanému městskému), pod jehož osahel moc soudní náležel zemským nebo schovanec ve věcech sporajících.

Rozhodovati však o opatřeních, od soudu okresního učiněných, jimž se někde nepřizna živnosti nebo díle, nebo na přizna naroztratení má pod opatrovnictví dětí nebo opatrovnictví nace schovanosti, nebo moc obecní nebo poručení přeš čas nezletilosti prodávání, pak vyřizovati definitivní dílel na odpově, a povolovati prodáv věci nemovitých, poručencům nebo chovancům náležejících, přišli tehko druhu soudnímu první instance, ježto tedy soudní okresní vyjednávání předemnat k patřivě této patří mají.

§. 84.

Býti dletem poručnickým nebo kurátorským nad nezletilými dílmi takových nástavitel dílel, v jeho postulatosti se nalézají statky do desk zemských vložené nebo jiné statky, náležející pod druh soudní první instance (§. 49. a, b), a všude nad poručení nebo schovanci, ježto sami statky takové drží nebo jich nabízejí, přišli tomu druhu soudnímu první instance, pod jehož soudní moc osobní poručencem neb schovanec náležel ve věcech trestních.

V příčině jiných dílelajících věcí poručnických nebo kurátorských záležitostí se ná-

že, jsouli to výnosky v §. 78. dotčené, dle soudní první instance na úřed poručenský nebo kurátorský spůsobem delegace.

§. 86.

Zřizovatí kurátora k vedení nějaké recepie nebo k obstarání náležitosti nějaké přísluší podle ustanovení práva občanského a též soudního oznáma soudu, u něhož se ta věc vyjednává.

§. 86.

Soud, který svou moc soudní jakožto úřed poručenský nebo kurátorský počal vykonávati, nástane příslušným, vyjímajíc případy, v první postávce §. 86. dotčené, až do skončení poručení nebo kurátorství, byl i poručence nebo ochránce mezi tím příslí pod moc soudní jiného soudu.

§. 87.

Dávati povolení k rozvedení manželů od stolu a lůžka, když obě strany k tomu přivoli, přísluší tomu soudu obzeměmu, pod jehož moc soudní náležel muž.

Spojili se manželé rozvedení opět, má se o tom učiněti oznámení témuž soudu, který byl k rozvedení manželů dal povolení, anebo vznikli o to spor, tomu soudu, který jej rozvedl.

§. 88.

Když se má na příkazem arčení manželství k násta přivesti díkna skrze svědky, že manžel pobídený smrti sebe, anebo když se má spůsobiti, aby manžel pobídený byl na určitého prohlášen, přísluší řídit ve věci té oznáma dvoem soudním první instance, v jehož obvodu manžel počinulý má své řízení bydliště.

Řízení na připravení díkna skrze svědky o smrti nějaké osoby pobídené, nebo na prohlášení osoby této za mrtvou, kteréhož díkna nebo prohlášení potřebí jest k nějakému jinému konci, vzniká se maji na tom soud, který by byl po učiněním náhna o smrti osoby nějaké nebo o prohlášení ji za mrtvou příslušný k vyjednávací postávkou její.

§. 89.

Řízení ve šlédkomissních náležitostech mimosporových, k nimž náleží též vyjednávací majní šlédkomissního v případech smrti držitelů, prohlášení o nastalém pomínutí šlédkomissna, a o povolení k jeho rozpuštění přísluší oznáma dvoem soudním první instance, v jehož obvodu posavzdání úřed šlédkomissní má své bydliště. Pomínutí šlédkomiss smrti posledního držitele, má síce úřed k vykonávací postávkou zadržitelého příslušný, vyjednávací přede vším; učiněti však prohlášení, že svanku šlédkomissnímu se vztahující, že šlédkomiss pomínal, přísluší soudu šlédkomissnímu i téžda, když soud šlédkomissní není zároveň úředem postávkou vyjednávacím.

Při šlédkomissích, které se teprv oznáva zřizovati mají, jest úředem příslušným tuzemská okresní instance zřizovatelova, které náleží vyjednávací postávkou, až smrti již ve statutě šlédkomissním, od Jeho Velčenstva ochránce, anebo od nejvyššího soudu ustanovena, že má býti bezvadně některý jiný soud instancí šlédkomissní své zřizování šlédkomiss.

Který soud má-li dávatí povolení k rozvedení manželů když obě strany k tomu přivoli.

Ústavní soudu má se řízení díkna, že manžel pobídený smrti sebe, anebo když se má spůsobiti, aby manžel pobídený byl na určitého prohlášen, přísluší řídit ve věci té oznáma dvoem soudním první instance, v jehož obvodu manžel počinulý má své řízení bydliště.

Který soud jest příslušný v náležitostech šlédkomissních.

§. 90.

Na který soud mají se vztáti odlišnosti soudní.

Žádosti včelkové na výkon práv včelních na nemovitosti statky do knih pozemních nebo na vymácení k sídli a na jiné jednání úřední, jelikož se vztahují na vedení knih pozemních jakož i na výkony reální v §. 24. jmenovaně, vztáti se mají, i když přicházejí v odlišnostech mimosporných, na soudy, v §§. 49. a 51. k tomu ustanovené.

§. 91.

Který soud má odlišnosti v knihách obchodních.

Potvrzení soudní o tom, že jsou knihy obchodních, fabrikanů a živnostníků, kteří mají právo k vedení knih mac děkanů majících, podle zákona vedomy, odlišnosti má, vedoucí se knihy v tom směru, v kterém jsou soud obchodní, nebo drůr soudní první instance, k obstarávání soudní maci obchodní ustanoveny, tento drůr soudní, kromě toho ale odlišnosti je mají soudové okresní.

§. 92.

Který soud má odlišnosti v listinách potvrzování a potvrzení polních a lesních.

Soudové okresní, i také delegované okresní soudové maktili mohou bez obmezení přicházeti legalizování k dožadování podpisy, vidimovati přepisy a naplnování spůsobem soudním poslední pořazení.

Hlava čtvrtá.

O přicházeti úřadů soudních v druhé a třetí instance.

§. 93.

Který soud má odlišnosti v listinách potvrzování a potvrzení polních a lesních.

O odvoláních a stížnostech na rozhodnutí včelkových úřadů soudních první instance ve věcech sporných i mimosporných rozhodování má v instance druhé vechní soud zemský, v jehož okrese se soudové úto nalhají, v instance pak třetí, až mají ještě další odvolání podle zákona místo, rozhodování má soud nejvyšší.

O b s a h.

Hlava první.

O soud soudní včelkové 04 §. 21 až 22

Hlava druhá.

O soud soudní ve věcech sporných:

I. V řízení rozuzlovacím.

1. O soudní včelkové:

a) obecním 23 — 29

b) včelkové 24 — 26

2. O soudní reálním 26 — 29

3. O soudní maci obchodní a živnostní 27 — 31

4. O soudní maci lesní 30 — 33

II. V řízení vyhovovací 33 — 34

III. V řízení bezuzlovacím 33 — 34

Hlava třetí.

O soud soudní ve věcech mimosporných 37 — 38

Hlava čtvrtá.

O přicházeti soud soudní v instance druhé a třetí 38

Čísťka LXXIV.

Vydána i rezealána dne 18. prosince 1854.

252.

Patent císařský, daný dne 4. září 1852,

pro větší sááatř, vyjmaže Hraatř vojenská,

jímáte se vytkáatě nové náhon a obchoda po domích.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Halétský, Vladimírský a Blyvský, král Jerusalemský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovoivoda Teskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Karatanský, Krajský; a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradeký; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Píseňský a Qnastalský, Oavětinský a Zátorský, Těšinský, Furlanský, Dubrovnický a Zađer-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyroský, Kyburský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-
lalský a Istrinský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregencský
Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajsí; velkovoivoda vojvodství Sárského a t. d. a t. d.

Prohlášeje k tomu, že se patent a obchoda po domích, daný dne 5. květa 1811 *)
nevztahje na všechny čísti Hše Naš, a že se v obchoda tam meai tím časem staly
záohy pódstatě, o kterých počtěl učiniti nové ustanovení, vidí se Naš po slyšeti
mínistev Našich a po vyslyšeti Naš rady Hšeke araditi patent dořený a obchoda po
domích, daný dne 5. květa 1811 i vztahje se k náhon náhonu a předpisy poaděje,
a sašiti na přímou uspořádati obchoda po domích, toto:

§. 1.

Pod obchodem po domích vyznačuje se obchod se abolím žilí tararem, provo-
zovaný obchazem míste od místa a dím od domu, bez určitého proděje.

*) Ve Sbírce náhon a sašiti polskéých. v čís 36. str. 181.

§. 2.

Obchod po daních provozován se může toliko se zvláštním povolením a listěm ustanovením náše polohových.

§. 3.

Povolení k provozování obchodu po daních smí se udělit jenom takovým osobám, které

- a) jsou rakouští poddaní;
- b) kteří dosáhly 30. roku věku svého;
- c) kteří nemají nějakou zjevně zvláštní nemoc nebo podobnou vadu;
- d) kteří nebyly pro obchod podléhající potrestáni, nebo kteří, byvše ve vyšetřování důchodkovém, nebyly toliko pro nedostatek důkazů bez trvání propuštěni, nebo kteří nebyly pro nějaký zvláštní přestupek důchodkový potrestáni, anebo kterýmž nebylo povoleno propůjčení odjízdu (§. 20).
- e) kteří jsou uvazováni za bezúhonného politického ohledem;
- f) kteří jsou v plném polním práve občanských.

Od ustanovení pod lit. b) občanův může se v jiných případech (§§. 17. a 18.) upustiti.

§. 4.

Povolení k obchodu po daních uděluje politický úřadové krajů (úřadové státní, delegace).

§. 5.

Osoby, které se obžijí a takové povolení ucházejí, mají na ně prostředkem úřadu okresního a toho úřadu krajského (úřadu státního, delegace) žádati, v jehož obvodu mají své stálé bydliště, a mají následně prokázati, že jsou podle §. 3. způsobilé, aby se jim povolení takové dalo.

§. 6.

Povolení k obchodu po daních uděluje se vyhotovením zvláštního pasu nebo knížky. Ona se vztahuje jen na tu osobu, která jest v dokumentě na obchod po daních daním jmenována, i nesmí se listina povolovací nikomu jinému ani postoupiti, ani na jiné osoby rozšiřovati.

§. 7.

Povolení k obchodu po daních uděluje se jenom na rok; kdo ale již má dovolení takové, žádáti může u úřadu, podle bydliště řádátelova k tomu přiblíženého, aby mu byl dán, na který mu byl obchod po daních provozován, prodáván; k žádosti pak této má se přiložiti, nejspíše ta příčina zvláštní, pro které se jí místa dání rovná, kterážto příčina se řádátelovi při vydání vjádru oznámiti musí.

Za prodávání času k obchodu po daních žádáti se má tři měsíce před projitím listy povolání, přivzavše v žádosti, kterého dne a měsíce a pod kterým jménem povolání k obchodu po daních a počátku byla udělena. To, co k udání toho potřebí, vůči se má s dokumentem na obchod po daních dáního.

§. 8.

Obchod po daních může se však, byl-li i někdo povolení k němu byl vynah, provozovati jen tehda, když obchodník po daních nadost uděl povinnosti své splátnít, a dá-li v kačkém místě, v kterém jest úřad politický nebo policejní, dokument na obchod po daních od úřadu tohoto vídovati.

V městech a městěčkách, kde úřadu politického nebo policejního není, dít se má vídování toto u magistrátu, nebo u představenstva obecního.

§. 9.

První povolení k obchodu po daních vztahuje se jenom na tu zemí korunní, v kteréž bylo uděleno. Přijde-li obchodník po daních šli kasárník do jiné země korunní, tehdy má povolení jeho platnost jenom v těch místech, do kterýchž má úřad dokument na obchod po daních vídovati. Chce-li by však obchodník po daních v jiné země korunní, do kteréž byl přišel, obchod po daních provozovati, obrátí se má v 10 dnech ode dne, kteréhož do té země korunní byl přišel, k některému úřadu krajskému této země korunní, aby mu listinou na obchod po daních vídování potvrdil, kterýmto vídování se stane úřadním povolení k obchodu po daních i v celé země korunní. Vazjedni pechy krocí podstatně strany osoby obchodníka po daních, nebo strany platnosti dokumentu, anebo o tom, sdělí obchodník obchod po daních poště nějakou provozuje, má se na vídování potvrzení odpřítí. Vídí úřadu krajského, jímž se povolení pro korunní země potvrzuje, má se na dokumentu na obchod po daních uzavřené napřítí.

Nikdy však nesmí se překročiti čas, na který původně povolení bylo dáno, anebo pak dokumentu nabýti lze toliko způsobem v §§. 5 a 7 předepsaným.

§. 10.

Nemá v městech nebo osadách některých dovoleno obchod po daních provozovati, tehdy se tam obchod takový provozovati nesmí, byl-li někdo povolení k obchodu po daních bylo uděleno a od něho obdrženo; místa taková vyjmutá, ježto leží v těch zeměch korunních, na kteréž se dokument vztahuje, mají se v dokumentě tomto buď hned a počátku nebo při vídování (§. 9.) pojmenovati.

§. 11.

V okresu pobraněním první se obchod po daních od úřadu příslušného a síce v souhlasu s okresním úřadem finančním jenom obyvatelům toho okresu, a dokument jím na něj vydaný bude mít v okresu pobraněním platnost jen tehda, když v něm výslovně bude posouzeno, že v něm má platnost.

§. 12.

Zboží, s kterým někdo chce obchod po daních provozovati, musí pocházeti z tuzemska a musí býti opatřeno kolkem a příkazem, odkud jest vzato.

I také následující zboží tuzemské jest a obchodu po daních vyloučeno:

- a) zboží materiální i kožené a oleje překapované;
- b) točovní vínelé k pít;
- c) cukr, cukrové věci, šokoláda, parník a vůbec lahůdky vínelé;

- d) masti, lastry a vůbec všechny jednoduché i složené léky pro lidi a zvířata;
- e) jedy všelíbí;
- f) rtuť a antimonium;
- g) preparáty všelíbí ze rtuťi, antimonium a oliva;
- h) všelíbí preparáty tuskové;
- č) všelíbí kyseliny minerální;
- k) druhé kamery, zlata a stříbra, jak nové tak i staré, limoně, měďané nebo ne-
měďané, ražené nebo neržené, v rodích nebo rozpuštěné; druhé mince a kovů
jakých koli;
- l) měřadla křesťanská a parametry;
- m) montura vojenská a zbraň včelíjka;
- n) lony letní a podobné listy na podlahy v nějaké hře na štěstí;
- o) díla literární a umělecká, jako knihy, písně, kalendáře, obrazy, sochy, papíry;
- p) věci státního monopolu.

Výjímky, které se dle okolností zvláštních mohou povoliti, přivedeny jsou v §. 17.

§. 13.

Obchodník po domcích má dokument svůj na obchod po domcích vždy s sebou
míti a jej v každém městě a v každém městě, kterým jde, vrchnosti předložiti,
aby k němu přiložila své úřední Vědi. Nevzejde-li poskytnouti žádné ani strany pra-
vesti dokumentu, ani strany sochy, již se týče, tehdy se Vědi bez překážky přiče-
línsk účastje se k §. 9.

§. 14.

Nesmí obchodník po domcích, který již po více let s povolením obchod svůj prová-
zaje a choval se vždy bez úhony, pro vady tělesné, ježto vysvědčením legálním prokáže,
více a to, aby si ubohi k obchodu po domcích ustanovené sám nosil, učile ani k tomu
úřad přiložený povoliti pomocníka. Pomocník tento musí se v dokumentě na obchod
po domcích zvlášť pojmenovati.

§. 15.

Abý se někomu povoliti, mohl býti pomocníkem obchodníka po domcích, potře-
bí jest, by prokázal všechny ty vlastnosti, ježto jsou v příčině obchodníků po domcích
v §. 3. vůbec předepsány.

§. 16.

Provázování obchod po domcích s takovým množstvím ubohi, že by k dalšímu do-
pravování jeho potřebí bylo více zaplaceného nebo soumaru, není dovoleno.

§. 17.

Majíce zvláštní úřad k výživě obyvatel krajů některých, povolují se jim v pří-
čině obchodu po domcích s jistým ubohím učebním výhody. Výhody tyto záleží v tom,
že se v krajích takových povolení k obchodu po domcích s jistým ubohím učebním
i takovým osobám pobídní mešské nebo ženského, které ještě 20. roku věku svého
nedošli, vykonalý ale již rok 24. a postaveny jsou v plné polívání práv občanských.

konané na povolení, od příslušného úřadu krajského (úřadu státního, delegace) udělené, platnost má v celé říši, i v místech jinak vyjmutých.

Osaňy, výhled takových podniků, jsou :

- a) obyvatelé samostatného dozoráckého okresu Bejčovského nad Dyjí, co se týče nití a tkané v okresu tom dřívejších, jakož i obyvatelé Karlštejnů a z okolí Karlštejnského, co se týče hadin dřevinych;
- b) obyvatelé českého Královského pohorí strany krajek tam dřívejších a oboli vytravného;
- c) obyvatelé údolí Bystřického v Tyrolsku, zejména obyvatelé Deferegátů, co se týče koberec;
- d) obyvatelé Valsuganů a Grodenů v Tyrolsku strany vlny, z kterými jim až dosud bylo povoleno obchod vlny;
- e) držitelé slovenských, plátenků z stolice Oravské, obchodníci se spracovaným šedým lnem a bavlnem z n. ŠH, z. Mikulše a z. Petra v Uhřech;
- f) obyvatelé Kežerů, Polanů, Rybnů v Krájsku strany obchodu s ovčím, dřevným olejem, vrtáckým olejem, citrony, datlemi, vlnou Drábským, flky, jablky granátovým, škorovým olejem, kalami, kapary, kaštany, líncem, línem bobkovým, mandlemi, margaroty, moškami, pomeranči, rýži, sardelami, škvancem, krocánkami, cibulami a podobnými vlny, z kterými až potud obchod vedli.

§. 18.

Osaňam, které toho času, kdyže zákon tento ve skutek vejde, budou mít platné povolení k obchodu po domích, dovoleno jest provozovati obchod tento až do projiti povolení toho, ony jsou však povinny, nadto učiniti ustanovením, v patentě tomto obsaženým; též se jim málo uděliti nové povolení, byť i v jiném, v §. 3. lit. b. patřícím, nežližby nadto a nežližby k osaňam, v §. 17. přivedeným, při čem se ovšem uzná, že proti nim není žádného důvodného podezření a že nadto učí ustanovení předšlých toto časem.

§. 19.

Na přitopení patentu tohoto o obchodu po domích ukládají se následující tresty :

- a) císařenci bez rozdílu, kteří budou v obchodu po domích postřeleni, a příslušní státní Rakouského, kteří se nebudou moči dokumentem povolovacím prokázati, nebo se budou moči prokázati jenom dokumentem již pomínutým anebo na jiné jméno svědčícím, patřícím k obchodu pokoutem postřeleni od 35—100 kruných. Trestem bude mimo to nevolby od obchodu po domích vylovení;
- b) k osaňam, ježto by provozovaly obchod po domích se šedým císařenským nebo se šedým tužanským, nebo padrobovým a vlnk nebokrovským, pak k těm, ježto by nebyly z to, aby náležitě prokázaly, že oboli pochází z tužanska, přikročí se podle zákonných důvodkových, a ony postědují povolení k obchodu po domích;
- c) kdo by se šedým nezávislým provozoval obchod po domích (§. 12. lit. a—p), tomu bude uložena kromě toho, že bude podle obecných a zvlášť důvodkových zákonných

ně potrestán, pokud není od 5—25 zlatých, a kdyby se to opakovalo, bude zresta od obchodu po domích vyhozen; shodí pak nedovolené propadne;

- d) kdo by list svůj za obchod po domích někomu jinému postoupil, bude přiva k provozování obchodu toho;
- e) kdyby v jiné zemi, nežli té, na kterou dokument za obchod po domích svědčí, bez zvláštního povolení úřadu příslušného dala 10 dní obchod po domích provozoval, anebo kdyby v prvních 10 dnech nedal dokument svůj u úřadu v §. 8. jmenovaného vidovati, kdyby v nějakém městě nebo místěčku v té zemi, v které má povolání obchod po domích provozovati, neopavědiv to své vědomosti, obchod takový provozoval, mimo to kdo by, uznaje k tomu zvláštního povolení, provozoval obchod po domích v okrese pohraničném, potrestán bude při prvním postihu pokutou peněžitou od 2—5 zl., při druhém postihu pokutou od 5—10 zl., při třetím postihu propačování práva k obchodu po domích. Měl by kromě toho nedovoleně shodí s sebou, potrestán bude mimo to pokutou na to uloupenou;
- f) kdo by při obchodu po domích ulíval pomocníka, uznaje k tomu zvláštního povolení, tomu uličník bude pokuta peněžitou 10 zl.;
- g) kdo by za příčinou obchodu po domích ulíval vozu nebo osmáru, spadne v pokutu od 30—50 zl.;
- h) jiná přestupení předpisů o obchodu po domích, ježto zde nejsou zvlášť přivýšena, potrestati se mohou pokutou peněžitou od 30 kr. až do dvou zlatých.

Za pokuty peněžité, pro přestupení zákona o obchodu po domích uloupené, považuje jest shodí, kteréž obchodník, když zákon přestoupil, měl u sebe.

§. 30.

Vyhození přestupení zákona o obchodu po domích a náležejí tresty přísluší úřadům, ustanoveným k vyšetřování a trestání přestupků důchodkových. Pokuty peněžité shodí se k tomu, jakož ustanoveno o peněžitých pokutách důchodkových. Náležejí trestní oznámení buďto úřadu, kterýž byl vydal dokument k provozování obchodu po domích.

§. 31.

Kdo byl a nějakého přestupení patenti o obchodu po domích obviněn, má rovněž jako každý jiný, a nějakého přestupení důchodkového obviněný, právo, valí podle ustanovení, náležejících v příčině přestupků důchodkových, rekursu k vyššímu úřadu.

§. 32.

Mým ministrem tržby, finanční a náležitosti veřejných, jakož i správci nejvyššího úřadu policejního, stálo se jest, aby patent tento ve skutek uvedli.

Dáno v Našem hlavním a sídelním městě Vídně dne čtvrtého září léta tisícého osmístého padesátého druhého, panovník Našeho císaře čestného.

František Josef m. p.

Dr. Busi-Schauenstein m. p. Bach m. p. Baumgartner m. p.

Z nejvyššího náležejí Jeho c. k. apok. Valičstva:

Hannauer m. p.

Patent císařský, daný dne 26. listopadu 1853,

pro celou říši, zejména Bratři vojenské,

Jedná se vytkávajících nově ustanovení o spolecích (zákon spolkový).

My František Josef První, z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Ilýrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korulánský, Krajinský, a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní- a Dolnoslezský, Mošenský, Parmský, Pfačenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlánský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Grafišský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horní- a Dolno-
lužický a Istriánský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenský, Sosenberský a t. d.; pán Turský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

Posléze jest potřeba, aby se zákonná ustanovení o spolecích, vztahé se na tyto postavení těch spolků ku správné státní, kteří špe působí na náležitosti veřejné, spolekem přiměřeným uspořádala, účinně se pokusily, slyšeše ministry Náše a vyslyšeše Náši radu říšskou, naříditi takto:

§. 1.

- Zohledňuje povolení od správy státní ku zřízení spolků vnitřních potřebí jest, když
- a) se podle ustanovených práv pravidel spolkových (statutů) takovým způsobem mají uzavřítí, že má býtí každému, kdož ustanoveným výměnkám nastat učiní a pravidlům spolkovým se podvolí, bez obmezení počtu převodních účastníků dovoleno, se spolek vstoupiti, nechtá jest počet úhrv spolkových napřed ustanoven nebo není;
 - b) když jsou to spolky na akci, t. j. takové spolky, při kterýchž se má kapitál, je-li potřebí, spatřiti akciovými, t. j. jistými podíly k společnému fondu podlékati, je-li se spoleky nabývacími či práva občanského na jiné předměty mekce a z nichž jedině účastníci právi býtí mají;

- e) když se na spolek, jedná se má zřídit, podle povahy jeho vztahuje předtím zvláštní, vřkterém se užívá, že se má své správy státní úřadu na povolání k němu.

§. 2.

Zvlášť jest takového povolení potřeba ku zřízení spolků k následujícím veřejným a obecně užitečným účelům:

- a) k zvelebení věd, umění;
- b) k povznesení a udržení politického hospodářství a lesnictví, průmyslnosti, obchodu nebo jiných, odvětví produkce věcí;
- c) k udržování pravidelného spojení transportního mezi dvěma nebo více místy po zemi nebo po vodě věcí, a k podniknutím plavby parní zvlášť;
- d) k stavění nebo udržování kolennic, mostů, silnic po zemi i po vodě;
- e) k podniknutím hornických;
- f) ke kolonizacím;
- g) k ústavům kreditním;
- h) k ústavům pojistovacím;
- i) k obecným ústavům opatrovacím a důchod dávacím;
- k) ke spolkům;
- l) k pěstování na úlehady (k ústavům nástavním);
- m) k rozšíření spolků s povoláním již zřízeného, prostředkem štátek.

§. 3.

Zřizování spolků, jakožto také kládu na účel vše, které náležejí v obor národnostní nebo správy veřejné, jest zakázáno.

§. 4.

Dávati povolání ke spolkům, v §. 2. pod lit. a, b, f, g, i přivedeným, pak ke spolkům, jejich účel jest podnikání kolennic a plavby parní, jakož i ke všelikým společnostem, při kterých ústředí jest o zvláštní výhody nebo o uzkýlení se od přirozených obecních, pak o držení v §. 2. pod lit. m) rozšíření spolků již platně zřízených, nástavnost jest Nám souzen.

Někdy k tomu se vztahuje má ústředí ministerium náležitosti vnějšních.

Ministerium náležitosti vnějšních dávat bude povolání ke zřízení spolků, v §. 2. pod lit. c, d, (vyjmažte podnikání kolennic a plavby parní) e, h, k, l přivedených, pak ke zřízení spolků, jejich fond podnikání se má buď zcela buď z částí akcími opatřit, nebo ještě přičteno se má na správu obvod dvou nebo více zemí hornických vztahovat.

Ministerium náležitosti vnějšních má se však strany všelikých náležitostí spolkových, jakožto se dotýkají přičtenosti některého jiného ministerium, své oznamováti s ústředím

Novým ústá, a vždy s nejvyšším ústředním policejním, a pakliby vadila nějaká rozhodnutí v minulosti, má v jednom každém případě žádati za nejvyšší rozhodnutí.

§. 5.

Co se týče podnikův hornických, nakládajících se na svazku kverkovském, kammer kverkovských, pokladnic bratrských a pokladnic tovaryšstva horního, předešlé jiti mají ústředně v záležitostech těchto ustanovení jako pokud podle zákonův horních.

§. 6.

Co se týče vládkých spolekův ostatních v §. 4. nejmenovaných, přistupiti dávati k nim povolání politickéhoho řízení zemského té země korunní, v které se spolek má sídliti, majje zvláštní sřetel k přáobnosti, správě zemského přístájejí a k odpovědnosti na něj vládní.

Politické řízení zemské má se v případech vládkých, kteréž se týkají přáobnosti jazyk vládní té země korunní, zrušeniti a ústá tímto, a koby vadila nějaká rozhodnutí v minulosti, má žádati za výšší rozhodnutí.

§. 7.

Žádání za povolání k spolku budíž podlévají u politickéhoho řízení zemského té země korunní, v kteréž podlévají nebo jak koli zvané vechal řízení spolku má sídliti ve sídle.

Žádání taková máže se vztahovati buď a) na povolání ke zřízení spolku zemského nebo b) na zrušením ku připravováním opatřováním.

§. 8.

V žádání za povolání ke zřízení spolku má se co možná nejpráoběji plán celého podnikův rozhodnutí a majje se k ně přilohiti pomoci vládké k tomu potřebné, k nimž zvláštně náležejí smlouvy společenosti a statuty.

§. 9.

Z plán podnikův nebo podle okolnosti ze zedov, statutův a t. p. plán obsahujících nebo jej doplňujících má býti sřetelné a určité vládní:

- a) ústá spolku a prostředky k jeho donášení vládní, jakož i k opatřováním potřebného k tomu nákladu vládní.

PH spolek, kterýž by se mohlo přilohiti, že by kromě kreditu, k provozování podnikův svého potřebného, zamenil výpůjčku vládní, buďli také ústáto zvláštní, v kterých případech, jakým splášením a s čím přilohitím má býti zrušeno, výpůjčku takovou učiniti.

- b) spolek, kterak spolek se má zřizovati a zrušovati;
- c) podstatné základy vedení a řízení náležitosti spolekových;
- d) práva a povinnosti ústá spolekových jakožto takových;
- e) kdo má spolek naproti osobám jiným a na proti ústředím zastupovati; jak se mají zrušování podle práva platná a celý spolek uzavřítel činiti a jak se má v přilohitých výnosních rozepři ze svazku společeného vládkých předešlé jiti;
- f) ustanovení, jak se má spolek rozepři, a pakli se spolek má sídliti na jistý čas, jak dlouho má trvati.

§. 10.

Při spolkách, jejich účel jest, provésti usnadnění nějaké podnikání stavitelské, má se také ustanoviti čas, kdy se má podnikání počnati, v kterých hlavních odděleních se v něm má postupovati a kdy se má dokončiti.

§. 11.

Spolkové, kteří se vztahují na podnikání, jejich provedení závisí na zvláštních zákonných ustanoveních, jako jsou k. p. ležnicko, spřítelňo, podnikání hornická a j., mají také v plánu podnikání záhodn učiniti usnadnění všelikým, v těchto zákonných předpisech obsaženým, kterážto usnadnění i budoucí v moci své užívají.

§. 12.

Při spolkách na akcie nesmí se:

- a) pod nikáděm náhodou žádati, aby se něco platilo napřed, pokud se k tomu nezobdělí povolení. Bez povolení tohoto nesmějí se také na to, co bylo třeba dobrovolně vpláceno, vydávati náhodně listy prozatímni, kteroby měly přijíti v oběh.

V plánu má se výslovně ustanoviti, kdy a kde se po obsázeném povolení má něco vpláceti.

- b) Listy prozatímni a listiny akciové, jejich formoušle se mají přiložiti, nesmějí svědčiti na příslušitele, něčím mají vždy svědčiti na jesti jména.

Listiny tyto mají se tak učiniti, aby se, co se týče nezaplacené části vkladů, co možná nejvíce předělení nepočítá falešného předstírání a hrání na sisk v kolísavosti kursu něho.

- c) Na každém listě prozatímním má zvlášť býti viděti, mnohdy se již na něj vplácelo, a toliko v této směš může se děti v oběh.

Bylyby list takový dán v oběh, a nebylo by na něm viděti potvrzení, mnohdy bylo již vpláceno, má se pokládati celouva taková za právně neplatnou a sama vyjednání má propachovati k řadu chudých toho místa, kde se někdo přestupku dopustil, podle okolností ale má také soud trestati na příčinou předělení podvodného úsud svůj kazati.

- d) Výslovně buditi ustanoveno, že akcionář, který první částku vplátil, prodalby list prozatímni dále, a ostatních sít tak dlešho ažtane společnosti práv, až jej tato přeplácela listu prozatímniho na jméno svého držitele a toho nároku proposti. Propachobí toto ze nároku může se ostatek diti toliko s přivolením spolku směho, nebo od výboru, jemuž společnost k jednáním takovým usocení dála.

- e) Smokova nebo statuty mají v sobě obsahovati nějaká ustanovení o právu kuzavacím, jedte každěmu akcionáři přiláti.

- f) Kromě ředitelstva k vedení jednání ustanoveného může se také ustanoviti výbor a diti spolkových, na nějž také, aby utarčeno přičítal k hospodaření ředi-

velkou a v řízení věci tak přehled, jak se to v statusech úže ustanovuje; konečně se

- g) může při každém spolku akcionářským jednou za ruk držeti obecné shromáždění majitelů akcií, aby se jim v vedení jednání a v stavu podniknutí občinná správa podala, účty o hospodaření se pokleřily a, ku konci roku nebo v kratších dobách se oznámilo, jak vypadly, a činná se mají řídit ustanovení v statusech předepsatí. Nebyli by však podle lit. f. tohoto §. ke ukončení hospodaření, účty atd. žádný výbor ustanoven, musí se akcepři jednou za rok takové obecné shromáždění akcionářů k dotčným potřebám odřívati.

§. 13.

Při spolecích, jako mají za účel účelovitější veřejné záležitosti nebo ústavy občinné, má se kromě ředitelství také výbor zříditi, a v přiměřených případech se má (§. 12. lit. g) v záležitosti občinnou uvěsti, jak hospodaření vypadlo.

§. 14.

Povolení ke zřízení spolku může se dáti jen tehda:

- a) když účel spolku jest dovolený, a když účel tento podle zákona může býti předmětem spolku;
- b) když ti, jež se o povolení ucházejí, dle osobných okolností svých, a kde toho potřebí, i dle nezkušenosti své dávají zaručitelství, že se podniknutí záležitě ve skutek uvede, nebo když akcepři není důvodného pochybení, že se chtějí jíti za nedovolenými účely veřejnými;
- c) když plán podniknutí a přílohy jeho uvádějí se s tím, žeby šlo o náhon (§§. 8—13) a žeby vyhledávali příležitosti veřejné.

§. 15.

Za zrušení a k upravením přeprovozu za příčinou zrušení nějakého spolku, (§. 7. lit. b) šloati se musí, když

- a) osoby, kteréž spolek zříditi chtějí, mají úmysl, vydati veřejně vyvážiti nebo převésti, aby nabývaly účastníků, nebo když
- b) jest podniknutí takové, že jest potřeba přípravy, kteréž se dotýkají práv jiných osob, k. p. vymáhání, převzetí, nebo ku kterýmž potřebám jest povolení, uprostředkování nebo pomoci úřadů veřejných.

Kromě toho může se za provzatím povolení k zrušení spolku šloati, když podnikatelé uznají v úmyslu, aby spolek ihned vešel ve skutek.

§. 16.

Když důvodně udělají povolení provzatím k zrušení spolku, mají právo, vytknouti podmínky, pod kterými se spolek zrušiti může. Povolení toto může se zcela oděpřiti, nežli šloati, co se osob jich týče, a nežli plán podniknutí úplně nastane.

želo se v §. 14. lit. á. a. c. vyhledává, a nemají díel spolku vlastností, takže pod lit. a) připomenutí.

K žádosti na pronájemné povolení přiložiti potřeba také nejpodstatnější ustanovení, obsažená v plánu podniknutí a v návrhu statutů.

§. 17.

Zvláště se má při těch spolcích, kteří se spřáskem veřejného vývozu nebo subkripční soukromých nariadení mají, k tomu přihlížeti, aby se již v programu nebo jiném vývozním přístupovacím výlovním ustanovilo, kdo má náležitosti spolku až do jeho konečného ustanovení zastupovati a s příjmem napřed učiněných odpovídati, pak to, že každý účastník již prohlásivší, že k spolku přistupuje, programem v zákoně uvedenému a statutům dle plánu jeho začal podnikati se má.

§. 18.

Když se dáví pronájemné povolení k zaražení spolku nějakého, mají se vždy ustanoviti výminky, jež se musí zadost učiniti, aby se mohlo žádati na schválení spolku samého.

V příčině žádání tohoto mají pak býti ve všem tom, co se na ty které spolky vztahuje, pravidlem ustanovení, obsažená v §§. 8—14.

§. 19.

Z pronájemného povolení k zaražení spolku, kterých někdo obdržel, nemůže se odváděti právo k povolení, spolek sám učiniti.

§. 20.

A však i povolení k zaražení spolku pokládá se mále také za koncesi čili přístupní, a uzavírá v sobě nálež, jako by se tím vyřídilo, že vláda státní má nálež toho podniknutí a prostředky, k dosažení úmyslného účelu zvolená, na přání, nebo že podniknutí přinese výhod a náde očekávaných.

Na účastnících jest, aby si o tom sami potřebného přehledění spatřili.

§. 21.

Abý změny, učiněné v patracích pravidlech společnosti (statutech a p.) a vůbec v ustanoveních, povolením spolku předepsaných, nabýly platnosti, potřebí jest, aby byly schváleny, kterákto schválení se uděluje podle týchž nariadení, podle nichž se dáví povolení a počítka.

§. 22.

Také vědci jsi spolkové, ježto nejsou v §. 1. a 2. obsaženi, jsou pod dohledem správy státní. Správi této se účastňuje právo, nakládá v jednání jednoho každého spolku, přihlížeti k tomu, aby se ustanovení, při schválení spolku nebo předpisu obecnými nariadení, zachovávala, a přičítá spolku, když se toho vůči potřebu, nezákonně chová, ježtí úřad k tomu povolaný ustanoví.

Komisař tento má k tomu přikázati, aby spolek nevykročoval a mezi odměnitelny ma povoleni a a ustanovení, ve schválených pravidlech společností občanských.

§. 23.

Co se týče dobrovolného rozhodnutí se spolku, mají všude platnosti ustanovení, obsažená v zákonech občanských a statutech společenských.

Chce-li se rozpušiti spolek takový, ježto jde na nějakým účelem obecně užitečným a ježto nebyl uzavřen na jistý čas, po jehož projití společností sama sebou pomijí, musí se to napřed oznámiti tomu úřadu, který dal povoleni k jeho zřízení.

§. 24.

Úřadové politické mají a povinnosti své spolek rozpušiti a všeobecně shromážděni nebo přípravy k spolku, kterýž se teprve zřizovati má, zastaviti:

- a) když se spolek bez následního povoleni zřídil, nebo pakli mu bylo povoleni od-
juzta, v působení svém dále předešel;
- b) když se po obdržení již povoleni dopusti podstatného překročení pravidel spol-
kových nebo ustanovení, od úřadu při povoleni spolku o povoleni ústno před-
psaného;
- c) když se neohlídě následně výslovně, strasy nichž bylo napřed výslovně
ustanoveno, le neobdobně vyloženy, povoleni se nazpět vezme nebo pomine, bač
co se týče věci nebo čina, nezpůsobuje sobě prodáváním škody;
- d) když ustanou takové okolnosti, v kterých se bač podle zákona nebo a příčin
veřejných povoleni k provozování nějakého zaměstnání nebo podnikání i jedno-
vým osobám nezkonajíce odloženi.

§. 25.

Náleží činiti v přiblížení rozpuštití spolku nějakého příbali ústno politickému řízení zemskému, kteréž ale, když má spolek rozpuštitu býti a příčiny některé, v §. 24. pod b), c), d) přivedené, přiváli k tomu má dva řadní justiční.

Z výroku toho může se sice vači rekurs k ministerstvu náležitosti važitelné, a však rekurs ten nemá prosařiti, co se týče nařizeného nastavení působnosti spolku, kterýž se má dle návrhu rozpuštitu, náležitě musí odkladati.

§. 26.

Kdykoli politické řízení zemské podle §. 25. nalozno, le má spolek nějaký býti rozpuštitu, má splniti, aby se strasy jehož spolkového učinilo splněnem užitečným přiměřeně opatření.

§. 27.

Vejším těchto nových pravidel spolkových ve skutek posudena mezi dle přede-
chozího svého pravidla pro spolky, zejména nařizením Náležo jasněho předchůdce
v panovníci dne 19. října 1843 vydání, pak patent Nálež od 17. března 1849 a spolkové

a shromážděním se; konečně vládky ustanovení náhona obecného o společných akciových společnostech od roku 1840, která se s ustanovením v tomto náhona obsahujícími neodvážejí.

§. 28.

Co se týče spolků již zřízených, za ty vztahují se pravidla v tomto náhona obsahovaná úplně; při čemž se ustanovuje, že spolkové, k nimž podle náhona tohoto jest potřeba zvláštního povolení, a kteří nyní bez povolení trvají, ve třech měsících ode dne, kterého se patent tento vyhlásí, spůsobem předepsaným na povolení toto žádost mají, ač se k nim podle §. 24. lit. a) náhona tohoto přikročí.

Náhona ministrův záležitostí vnitřních jest uloženo, aby patent tento ve skutek uvedl, a dále mu jest známeno, aby vydal nařízení, jichž k tomu potřebí.

Dáno v Našem vládkovém hlavním a sídelním městě Vídni dne dvadecátého šestého listopadu léta tisícého osmístého padesátého druhého, panovník Náheho roku čtvrtého.

František Josef n. p.

Mr. Busch-Schauenstein n. p. Busch n. p.

Z nejvyššího nákazní:
Krommayer n. p.

254.

Vyšeňi, vydané od ministerium záležitostí zahraničných dne 28. listopadu 1852.

Uvažuje se vyhlášení maršálek, kteří s lodí rakouských v anglických přístavech přechou a zespah.

Nápočetně, od královské vlády Velkobrítanské vyhlášený rozsah královské tajné rady od 16. října t. r., jímž se král úředně velkobrítanským vládkám na povinnost, aby k žádosti o do. rakouských vládkách konsulařních pomoc činili k pastičkám a nespět přivedení maršálek, kteří s lůpeckých lodí rakouských v přístavech anglických (kterýmiž se rozumí jak přístavy ve spojeném království Velkobrítanském a v Irsku i v krajích a koloniích britanských tak i přístavy v zemích, společnost východoindické náležejících) uprchou, vyhlášeje se tímto vládkám s tím dalším, že také vládkám rakouským podle instrukcí svých jsou povinni, zachovati se týž spůsobem strany maršálek, jen v přístavech rakouských uprchou s lůpeckých lodí anglických.

Mr. Busch-Schauenstein n. p.

Převodní text.

At the Court at Windsor, the 16th day of October 1852.

Present:

The Queen's Most Excellent Majesty in Council.

Whereas by the „Foreign Deserters' Act, 1852”, it is provided, that whenever it is made to appear to Her Majesty that due facilities are or will be given for recovering and apprehending seamen who desert from British merchant ships in the territories of any foreign power, Her Majesty may, by Order in Council, stating that such facilities are or will be given, declare that seamen, not being slaves, who desert from merchant ships belonging to a subject of such power, when within Her Majesty's dominions or the territories of the East India Company, shall be liable to be apprehended and carried on board their respective ships, and may limit the operation of such Order, and may render the operation thereof subject to such conditions and qualifications, if any, as may be deemed expedient:

And whereas it hath been made to appear to Her Majesty, that due facilities have been or will be given for recovering and apprehending seamen who desert from British merchant ships in the territories of His Majesty the Emperor of Austria, and in those of the Free Han-

Překlad.

Ve dvoře Windsorckém dne 6. měsíce Října 1852.

Přítomní:

Její nejmilostivější Velikčenstvo královna v radě své.

Jakož aktem parlamentárním od roku 1852 v přičině „oběhávajících“ ustanoveno jest, že Její Velikčenstvo jest zmocněna, kdykoliv se Jejím Velikčenstvu dohlásilo, že k naspět přivedení nebo postavení marinářů, ježto z kupeckých lodí anglických v okršlku některé cizí moci přechou, náležitě usnadněno se učinilo, nebo budoucí učiněno bude, prohlásiti nařízením v tajné radě, takové se při tom na to, že takové usnadněno již bylo učiněno nebo že učiněno bude, že marináři, kteří nejsou otroci a protivo a lodí kupeckých, náležejících poddaným moci takové, a sice v zemích pod panstvím Jejeho Velikčenstva postavených nebo v krajích společnosti výhledajících, mají býti jež a na lodě, na kterých náležejí, naspět přivedeni, a že Její Velikčenstvo přebuzeno nařizením toho obmezení a buďto také potěho, přebuzeno nařizením toho slem tím výhledajícím a číliem ustanovením potěho může, které by se viděly býti přibuznými:

A jakož Jejím Velikčenstvem bylo učiněno vědomo, že za přičinu naspět přivedení a postavení marinářů, kteří z kupeckých lodí anglických v zemích Jeho Velikčenstva Císaře Rakouského, jakož i v okršlku svobodných míst hanzovských Bo-

seatic Cities of Lubeck, Bremen and Hamburg:

Now, therefore, Her Majesty, by virtue of the powers vested in Her by the said „Foreign Deserters' Act, 1852“, and by and with the advice of Her Privy Council, is pleased to order and declare and it is hereby ordered and declared that, from and after the publication hereof in the London Gazette, seamen, not being slaves, who desert from merchant ships belonging to subjects of His Majesty the Emperor of Austria, or to citizens of the Free Hanseatic Cities of Lubeck, Bremen and Hamburg, when such ships are within Her Majesty's dominions or the territories of the East India Company, shall be liable to be apprehended and carried on board their respective ships.

And the Right Honourable the Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury and the Commissioners for the Affairs of India are to give the necessary directions herein accordingly.

Wm. L. Bathurst.

kerce, Břemny a Hamburka přechova, náležeti usoudil se učinilo nebo se učinil :

Pročel náležeti nyní Jeho Velikostvo podle zmocnění, dotčeného aktem od roku 1852 strany „cizích zlodějů“ na Ni vanešeného, mocí návrhu tajné rady Jeho a k návrhu tohoto náležeti a prohlásiti, jak se tato nalizuje a prohlašuje, že od té chvíle, když dotčené nářízení oznámení Londýnským bude vyhlášeno, marinkři, kteří nejsou otroci, a přechova z lodí kupeckých, postávaným Císaře Rakouského nebo občanům vobohodných měst hanzeatských Břemence, Břemny a Hamburka náležejících, když se lodí takové nalizují v zemích Jeho Velikostva nebo společnosti východoindické, mají býti jati s na lodě, na kterých náležejí, naspět přivedeni.

A velmi ctihodným lurdům komisarům pokladnice Jeho Velikostva a komisarům, pro zvláštnosti indické zřízení, náležeti tedy, aby vydali rozkazy, jichž k tomu potřebi.

(Podpis:) Wm. L. Bathurst m. p.

255.

Nářízení, vydané od ministeria práv dne 9. prosince 1852.

pro výkon 101. výnosu Jeho Velikostva.

Náležeti se ustanovuje soud příslušný a ústřední v příslušné zeměpisné posádkách bankovních.

Za příčinou pochybnosti vztahů, kterému soudu přísluší amertisovati posádky bankovní, vli se ministerium práv, v souhlasu s ministeriem finanční vydání naričení, že k amertisování posádek bankovních, nechtí jsou vyhotoveny od bankovní kasy centrální nebo od některé bankovní kasy hlavní, ustanovena jest sama soud obchodní neb sama soud soudu obchodního, v jejich obvodu se nalézá místo, kde se posádky bankovní platiti má.

Soudům obchodním a soudům obchodním nalizuje se ostatně, aby prvé, nedli posádky bankovní počtem amertisování, pokládali kasa bankovní nebo místo, kde se platiti má, za správu, udělili posádky bankovní, jelikož se má amertisovati, pod známkami ústřední nedl již vyvolána, a mají kasa této jak v zavedené amertisaci tak i v prohlášené amertisování diti náležeti.

Krauss m. p.

Číska LXXV.

Vydána i rozeslána dne 23. prosince 1852.

256.

Nařízení, vydané od ministerů práv a financí dne 13. prosince 1852.

pro ty země korunní, v nichž má platnost nařízení od 2. května 1850, č. 181 Zák. Sňák. a ústav o poplatcích od 9. února 1850, č. 80 Zák. Sňák.

Jméno se vysvětluje §. 14. nařízení od 2. května 1850, č. 181 Zák. Sňák. a ústav o ustanovení knih, jak se má platit při vyrozumění knihovním nezaplacených poplatků přímých a převodní majetnosti.

Aby se odvíkla pochybnost vzešlá, jakým způsobem se mají nezaplacené přímé poplatky a převodní majetnosti podle §. 14. nařízení, vydaného od ministeriem financí dne 2. května 1850 (č. 181 Zák. Sňák.), v knihách veřejných vyrozumění, mají ministeria práv a financí za dobré, hledíce k tomu, že v dotčeném §. 14. svého projevu jest úmysl, aby se resta takována v tom případě, že by náhodní právo předažili, podle §. 72. zákona o poplatcích od 9. února 1850 zcela propůjčené, pamětně, zjistilo právo nástavní v postavenosti, zrovnalující se s časem, kterého nezaplacený poplatek do knih veřejných byl vložen, prohlásili se v tom úmysl, že se vyrozumění dotčení též jen státi máte způsobem, v náhonech strany nabýval právo věcného na statek nemovitý vůbec předepsaným, potáhne tam, kde jsou uvedeny řídné knihy pozemní, jediné způsobem katastrace nebo prastare, nikoliv ale post./m. poznamenaním v knihách veřejných.

Aby se tedy zastáti knihovní poplatku nezaplaceného, až vidli se toho za příčinou pojistné pokladu státního býti potřeba, k nástu přivedlo, obrátili se mají úřadové k vybirání poplatků ustanovení prostředkem finančního úřadu okresního, jim přímě představeného, dříve k soudu příslušnému (úřadu hypotečního) a mají příslušní, kteří s nabýti práva nástavného bez výimky potáhne s intakací, duplikát přikazu platbyho straně poplatní dodaného, pak potvrzení úředního, že přikaz vešel v moc práva a že poplatek skutečně ještě není zaplacen, v každém pak případě mají poznamenaní zrovnalé vše knihovní, na kterouž chtijí právo nástavní obdržeti.

Týž spůsobem mají jmenovati úředně po zaplacení poplatku a poskytnutí úřední účinnosti, aby byl a knih vymazán.

Ostatně se nařizováno tímto v předpisech o vkládání do knih veřejných, kterážto předpisová v jedné knidě není korunní platností mají, něbož nemají, podlé české zamo sebou se rozumí, že tam, kdež přeměna vůbec má místo, dle dekretů drcovských od 18. září 1794, č. 577 Sb. zák. soudn. lit. c) a od 24. Hym 1804, č. 789 Sb. z. n., není potřeba žaloby ke správné přeměně takového nezapracovního poplatku, od soudu obdržení.

Krauss n. p. Baumgartner n. p.

237.

Nářízení, vydané od ministeria záležitostí vnitřních dne 15. prosince 1852.

pro korunní země Bavorsky pod Rakú a nad Rakú, Salsburka, Tyrolska, Štyrska, Korinty, Krájiná, Gacín a Gacíná a Istrii, Tyrolska, Čechy, Morava, Slaska, Sals a Thulská, Kecherska a Bavorska,

o užívání práva myslivosti. 11

Podlé příkazu, nejvyšším rozhodnutím Jeho Veličenstva od 23. září t. r. daného, aby se až do vydání zákona, jímž by se myslivost spůsobem administrativním konečně upřesnila, učinila opatření k odstranění všech nepořádků příhodná, ježto se stáhl v krajinách, v kterýchž má platnost nejvyšší patent o myslivosti, daný dne 7. března 1849 *), učiniti, co se týče myslivosti žilí honby obcím ponechané, nařizuje se takto:

§. 1.

Právo myslivosti na pozemnostech, obcím podlé §. 6. nejvyššího zákona od 7. března 1849 k provozování myslivosti vykázaných nebo jim vlastně náležejících, není se kromě případu, v §. 10. nařízením tohoto dotčeného, od vysídlení jinak provozováni, nežli spůsobem pronajmutí, ježto má okresní úřad politický předat valí.

§. 2.

Pronajmutí dle se má spůsobem veřejného provozování vůbec v síle okresního úřadu politického. Rozpis má se, pokud možná, vyhlásiti tři měsíce dříve, než předloží pacht proci, a dotčeného úřadu veřejným vyvěšením, a podlé okolností i spůsobem rozšiřujícím.

§. 3.

Za nejmenze budíž připuštěn toliko ten, proti němuž v příčině této není žádná překážka.

Obce jakožto obce nemají práva, najmutí myslivosti, a všeliké smlouvy nejmenší, ježto smlouvají k tomu, aby se jiné předpis tento oběd, jsou neplatné.

§. 4.

Jedním pronajmutím musí od okresního úřadu politického potvrzeno býti.

* Zák. Rak. a včím. včím. 40. čepř. č. 154.

§. 5.

Nesmějí se pronajmání myslivostí takové přivést k místu, než úřad politický učiní jiné příhodné opatření, a vyložením obec od vlastního provedení myslivosti.

§. 6.

Čas nájmu nemá se vůbec ustanovovati více pěti let a jen z příčin důležitých může se ustanoviti na kratší čas, nikdy však pod tři léta.

§. 7.

Nájemce myslivosti má státi napřed dvojnásobný nájem vlády v penězích ustanovený, a nájem jedna polovice má býti kaucí, druhá polovicou nájemcem na první rok.

Kauce může se také státi v státních papírech, počítaných podle kurzu burzovního toho dne, kterého byla složena.

§. 8.

Nájem má se čtyři neděle před počátkem každého roku nájemního napřed zaplatiti, sice se na ústavy a nebezpečnosti nájemcovu znovu sličeje.

§. 9.

Kauce a peníz nájemní skládají se má u bernického úřadu. Čtyři neděle po projiti nájmu vydá se nájemcovi k učinění politického úřadu kauce, pokud se z ní nepodaří nějaké náhrady nebo pokuty.

§. 10.

Výjimek, a srovnání se nájem s výjimkami v učinění tomto předepsaných, může okresní úřad politický trvající již soukromý nájemní, vystýlet proti obec, jiti se týče, bez veřejné licitace, podle učinění tohoto předepsaného, produkováti.

§. 11.

Co se týče rozdělení ústředního úřadu rolného a myslivosti, zachovati se jest podle toho, co ustanoveno v §. 8. nejvyššího patentu o myslivosti od 7. března 1849.

§. 12.

Myslivostí majetá nemá se bez přivolení úřadu politického ani z části ani celá v podléhacím dívti aniž nákomu jinému provi náhradi v penězích nebo provi výhradě části úřadu a myslivosti přepouštěti, pod neplatností jednání takového a pokutením stran.

Taktéž patří jest i k tomu, aby se jednotlivé části sousedních revír mohly vyměňti, povoleno politického úřadu.

§. 13.

Nájemcové myslivosti, jakož i držitelové pronajmání, v §. 5. nejvyššího patentu o myslivosti od 7. března 1849 jmenovaní, povinni jsou, ustanoviti pod vlastním odpovídáním k dohlídce na myslivostí myslivce vyučené nebo alespoň osoby věci znalé, od okresního úřadu politického za způsobilé k tomu uznané, a pojmenovati je detentorem úřadu.

§. 14.

U povolením úřadu politického může i sám majitel myslivosti (vlastník pozemnosti nebo nájemce myslivosti) ustanoven býti na děklatelské věci zvláštní.

§. 15.

K prokázání toho (§. 13. a 14.) povoluje se uváděním majitelům myslivosti úřední listy, počínaje od toho dne, kteréhož se nařízení toto vyhlásí. Neprokázali se to, mají soběpřívrat držitelé myslivosti přiměřenými prostředky vykonávacími k tomu přídělni býti, proti nájemcům myslivosti ale má se úřední zveřejnění nájem a novým pronajmutím na jich zabezpečení předešlá jiti.

§. 16.

Obrany z úřadu práva soukromého proti vykázání toho, co v nařízení tomto ustanoveno jest, nemájí místa.

§. 17.

K provozování myslivosti ve jménu vlastním nebo cizím nemá nikdo práva, kdež podlé §§. 14. a 19. nejvyššího patenta od 24. října 1853^{*)} rozhodl povolení, nežli uhradí myslivcekon.

§. 18.

Na úřední přestoupení nebo obhajiti předpísl těchto má úřad politický uložiti pokutu peněžitou od 25 al. do 200 al. k. m., kteráž připadá ústavu pro chudé toho místa, kde se někdo přestupku byl dopustil.

Nemáhl se pokuta uložena sama a sobě, nebo klesla k občanstevu toho, kde pokutován býti má, dobytí, buďli prominěna v trest vězení jednaho dne za každých pět slujch.

Hoch n. p.

258.

Vynešení, vydané od ministerium práv dne 16. prosince 1882.

pro Úhej.

Jméno se v záležitosti nejvyššího rozhodnutí od 24. prosince 1882 nařizuje, že mají až na další ustanovení v těch částech úhej, v nichž vyhlášen jest nebo vyhlášen bude soud náhly, včetně státní vrchní bezpečnostní, bezpečná a udržovací bezpeční vyšetřování a trestní soudové vojenské podlé národních vojenských.

Jako v. k. apolitelské Veličenstvo prohlásuje k tomu, kteráž se v úředních ústavech bezpečná zamáhají a bezpečnosti veřejné tím zabezpečí nastávi, říšil nejv. rozhodnutím od 15. pros. 1882 naříditi, že mají až na další ustanovení v těch částech úhej, v nichž vyhlášen jest nebo vyhlášen bude soud náhly, včetně vrchní bezpečnostní, bezpečná a udržovací bezpeční (§§. 135, 141, 190, 212, 214 a 217 národních trestního od 27. května 1852), kdykoli se vyhlášení tohoto nařízení bude spáchán, i kdyby obviněnci nebyl k vyšetřování před soudem náhlym uplášen, požádem úřední říšilého vyšetřování a trestní soudové vojenské a podlé národních vojenských.

Kronau n. p.

*) 24k. 24k. 1. 113.

Částka LXXVI.

Vydána a rozeslána dne 28. prosince 1852.

259.

Patent císařský, daný dne 20. listopadu 1852,

pro království Lombardsko-Venetské,

Jímžto se pro království tato vydává nový předpis o působnosti a příslušnosti soudů v právních záležitostech občanských (partikulární norma etellari), a jímžto se ustanovuje, že předpis tento v něm vstoupí v platnost tou dobou, když tam vstoupí ve skutečnou platnost a tříměsíčně provoláním, ježto se tam usave zřídi.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavanský, Halléský, Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Kraňský a Bukovinský; velkokníže Sedmohradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní- a Dolnoslezský, Moleský, Parmský, Pinčenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kybarský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horní- a Dolno-
Lužický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenzský, Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Katorský a ve Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Selského a t. d. a t. d.

Uzasnuli jsme, slyševše Naše ministry a vyslyševše Naši rada Říšskou, vydati pro království Lombardsko-Benátské předpis o působnosti a příslušnosti soudů v právních záležitostech občanských, ustanovivši se s povídly o účinnosti soudních, vyřizování v patenta Našem, daném dne 21. prosince 1851.

A pročel nalouzjeme takto:

Článek I.

Předpis tento o působnosti a příslušnosti soudů v právních záležitostech občanských

ských vejde v království Lombardsko-Venetském v platnost teprž doba, když tam vejde ve skutek pretury a tribunálové provinční, ješto se tam zřídí.

Článek II.

Podlejak od toho dne, budou tedy pretury, pretury městské a tribunálové provinční, ješto se nově zřídí, ve všech záležitostech právních, sporných i mimosporných, které se znovu počnou, vykonávati moc soudní podle předpisů, v zákoně tomto pro pretury, pretury městské a tribunály provinční vydaných; jednati však, kteráž se již u soudů předtých té doby, když zákon tento vešel v platnost, byla počala, mají však až do skončení jich vůbec dále vésti soudové, kteří budou na místo oněch panovníků anebo kteří na jich místo přijdou, a tím obmoučením, že se spíše, týkajíc se poslušnosti, poradenství a karátorství, jak nejprve zákon tento v platnost vejde, odváděti mají soudům nově zřízeným, ve věcech sporných ale že se dále jich vedení vztahuje až do té doby, kdežto rozhodnutí konečné v první instanci právní moci dojde, za zvržení však že se bude museti již řídati u soudů nových.

Článek III.

Nejvyšší maršálství dvorské zachováci se při vykonávání moci soudní nad díly domu císařského a nad osobami, jímž přisláti mimosenství, anebo jímž bylo zvláštním nalizením propůjčeno.

Moc soudní, kterou nejvyšší maršálství dvorské proti jiným osobám vykonávalo, přisláti má soudům řídným. Budeti se však máti v císařských dvorských staveních nebo letohrádkech ve Vídni nebo v nejbližším okolí Vídeňském, anebo v jiných obydlích dle domu císařského nebo osob mimosenenských předešlých kráti nějaký výkon soudní proti osobě některé tam bydlící, kteráž jest postavena pod soudu řídným, tehdy mají soudové títo dožadati nejvyšší maršálství dvorské, aby ten výkon předešl vzešlo, lež že by bylo činíti takle a dožadati soudní.

Článek IV.

Které osoby a záležitosti právní náležejí pod vojenskou moc soudní, ustanovuje se jurisdikcí normou vojenskou.

Článek V.

Jak nejprve zákon tento vejde v platnost, posáden v království Lombardsko-Venetském moci své všeliké předtím předpovědi a přikázání soudní v právních záležitostech občanských, určíti norma jurisdikcí, vydaná dne 20. máji 1819, i se všemi ustanovení, k tomu se vztahujícími.

Článek VI.

Podlejak výsady všeliké panovníků i co se týče fuku, tedy podléti bude tento buďovně jenom v rozsáhlech, které vzejdou se zákon, před tím dnem, kteréhož zákon tento v platnost vejde, ustanovených, netoliko co obdávány, nleží i co žalobců, soudím toho místa, v kterémž má sídlo své úřad řídní, k zastoupení jeho ustanovený.

Článek VII.

Cizími konsulátní vzkazů v cizinensku mají moc soudní jim propůjčenou i bezděčně vykonávati podle zvláštních předpisů.

Článek VIII.

Ustanovení, na moc soudní se vztahující, jedlé obstarána jsou ve zmlouvách, učiněných se státy zahraničnými, nákazem tímto v síle se soudní.

Článek IX.

Nalézá ministři práv jest uloženo, aby patent tento ve skutek uvedl.

Dáno v Našim hlavním a sídelním městě Vídeň dne dvacátého listopadu 1882
tiskem osmístého podsměšného dráčka, panovní Našeho roku čtvrtého.

František Josef m. p.

Hr. Euel-Schauenstein m. p. Krauss m. p.

Z nejvyššího radní: **Hannauer m. p.**

Hannauer m. p.

Z á k o n

o

působnosti a příslušnosti soudů v právních věcech občanských pro království Lombardsko-Venetské.

Hlava první.

O moci soudní řízení.

§. 1.

Každý soud má moc při počti jednání ve věcech sporných nebo mimosporných pítě akonnati, jestli v věci té příslušný, jak se se týče soud, tak i co se týče věcí, a sledně, že patří není příslušný, nebo že podle zvláštních předpisů řízení soudní místa není, tehdy má strany a povinnosti úřadu odvrhnouti.

§. 2.

Jestli ve věcech sporných moc soudní podle úředí katechizova odvolána, a není soudu samému dobře známo, že úředí toto jest nepravdivé, tehdy se má řízení přijmouti, a obstarováno vlastně, aby úředí obcary nepřibudného soudu (§. 48).

V právních záležitostech mimosporných a při počti konkursu má soudce z povinnosti úřadu vyšetřiti okolnosti, jimiž se příslušnost ustanovuje, a řízení dle potřeby za občanských, by na to lze vyvoditi.

Soud má pítě do věcí akonnati, jestli v věci té příslušný.

§. 2.

Kdy má rozhodnout, když není
jeden v přístavě
druhá
a) rozhodnutí
druhým soudem
atd. (viz. §. 1.)

Vzejde-li o přístavě soudní spor mezi úřady soudními první instance, má v něm rozhodovati, jsou-li oba soudové postavení pod třetí soudem vrchním, tento soud vrchní.

Náleží-li soudové spor vedoucí pod vrchního soudu vrchní, mají rozhodovati oba představení soudové vrchní společně. Nemohou-li se shodnouti, anebo vzejde-li mezi dvěma vrchními soudy spor o jejich vlastné přístavě, tehdy přistupí nejvyššímu soudu, aby rozhodl.

Sporné soudní nemají se ale mezi tím státi, nežli soud, který ve věci této první šel, má v řízení předešlém již dotud, až se spor rozhodne.

§. 3.

Kdy se soudy ne-
mí zabývají
spory

Odpirali soud nemě zabývají, že soud rakouský v příčině některého přístavěka nemě cíl nebo v příčině jiného cíle jest přístavě, máli soudu taxaný v řízení jen dotud předešlém, pokud toho potřebí jest a přímě veřejných, nebo ku sjednání práva soukromých. On má případ ten i se všemi spisy prostředkem vrchního soudu předložiti nejvyššímu soudu, kterýž je pak se svým zdáním podle k ministerstvu práva.

§. 4.

Kdy když mají
spory soudové a
úřady správní, o
tom jest předpisů
pouzadních.

Vzejde-li pochybnost o přístavěci mezi soudy a mezi úřady správními, ležící o tom jest předpisů pouzadních.

§. 5.

Kdy řízení mají
přístavěci
soudů.

Každý soud účastní v náležitostech právních, kteréž mu byly řízení vyznamenány, přístavěci dotud, až se náležitosti tyto skončí, by i účastníci jich mezi řízením byli přišli pod jinou moc soudní.

§. 6.

Kdy se máli
soud přístavěci
odmítnuti a §.
něm má jako máli
dotápaní.

Kdy se máli soud jinak přístavěci odmítnuti, ustanovuje náhla orgánický pro úřady soudní. V případech takových má soud vrchní k lidosti jedno nebo druhé strany anebo k oznámení toho soudu, kterýž moc soudní pro přístavěci vykonávaní neměti, delegovati soud jiný.

§. 8.

I když tu není náhla přístavěci, účastňuje se vrchního soudu na určení, obce a příčin přístavěci máto soudu nějakého pod ním postavením delegovati jiný soud v obvodu svém.

§. 9.

Kdy se přístavěci
nemí vrchního.

Každý soud má právo, v obvodu svém jurisdikčním oznámení ani také sám vykonávaní.

Toliko se se týče vykonávaní soudních oznámení v příčině státek nemocných, jest ležící ustanovení v §. 51. občanských.

U kterého úřadu soudního se ostatek má ve věcech sporových řízení za exekuci, a u kterých se mají řízení a rozhodovati recepce v běhu exekuce vrchní, ustanovuje se v předpisích o řízení vykonávaním (§§. 63—65).

§. 10.

Předsedací ob-
mouka jest na
okres soudní.

Vše svého okresu soudního nemůže soudce sám předsé bráti, následně výkonu, týkajícího se věci soudní.

A však soudové jiných okresů jurisdikčních jsou povinni, nařizati soudce, v kterých věc jest na soudě, k dohlídání jeho vykonání.

§. 11.

Jednotliví je-
dníci soudci se
na jiné soudy
převážejí.

Soudce má i v jednáních, která by měl práva sám předsé bráti, žádati jiné soudy na pomoc, když se tím může věc příhodněji a snadněji vyříšiti, nebo abytaženou náhlada výkonosti. Žádání tedy mají splasbiti tribunálové provinciální, aby nařizali od nich vydaná vykonávali pretary, v obvodech jich se nalézající, pokud se tím stranám stane nějaké poškození.

Soud však může jiným třetím vědy toliko jednotlivě práva úřední svěditi, a bez výříšku schválení nemůže jim nikdy sdělovati konečné rozhodnutí nějaké následnosti právní.

§. 12.

On se rovnou
provinciální a po-
stavení soudce
podle zákona
tatoho.

Provinciální podle zákona tohoto rovnou se žilní obvod soudní jednaka každého tribunála provinciálního a soudu obchodního (soudu obchodního). Ustanovením tímto ustanovuje se však rovnou, obecnými zákony občanskými úřední, podle kterých se provinciální rovnou volá země, místopředsedství Milánského a Benátského podřízená.

Ústátek mají tribunálové provinciální v tomto svém říšním obvodu vykonávati moc soudní toliko v případech, v §. 14. a v jiných §§. uvážených v 32, 50, 51, 59, 66, 71, 82 zákona tohoto výslovně přivedených, k čemuž jim v úřadích jich obvodu, t. j. v starostvích jich v městech a v okriscích k nim přikázaných přísluší velká moc soudní, vyjmaše následnosti právní, jako jsou starostvím řízeným touto preturám.

Jaká působnost ustanovena jest preturám, v sídle tribunálů provinciálních řízeným, ustanovuje se v §§. 15, 37, 46, 54, 45, 73, 78 a 89, a soudové tyto budou se pro soudí od pretar vůbec jmenováni „pretary městské.“

Hlava druhá.**O věci soudní ve věcech sporných.****I. V řízení reorganizacím.****1. O soudu osobním.**

§. 13.

a) Obecně:

Žaloby většího rozsáhlí se mají vůbec na tu preturu nebo na ten tribunál provinciální, v jehož obvodu obžalovaný toho čaru, když se žaloba vznášá, má své sídlo bydliště.

§. 14.

Tribunálům provinciálním sdílavají se tyto věci, aby o nich rozhodovali:

- a) náležitosti právně, v nichž činní jest o prohlášení manželství za neplatné nebo o rozpuštění manželství, nebo o uzavření manželé od stola a lože, když jedna strana k tomu nechce přivoliti. Přislavný jest ozen tribunál provinciální, v jehož obvodu manželé měli posledně své společné bydliště. Žádost, aby se strana v nebezpečnosti uvedení prozatím svlékla bydliště povolila, a aby se přikázalo manželovi škrábem, by dával sňatkem vlivu, mohou se vznášeti buď na ten tribunál provinciální, který jest k řízení v hlavní věci ustanoven, nebo na ozen soud, k němuž manželé osobou svou přísluší;
- b) žaloby, jako smlouvě proti šoku, svitakům a důchodním oběm, kastelům, prebendám, fundacím a ústavům vícelkým, za příčinou úbočí veřejných ústavům (§§. 23, 24, 25), pokud nejsou příkazem k soudu svlékacím (§. 31. a násl.), k soudu kasacímu nebo k instanci reální. V těchto případech jest příslavný ozen tribunál provinciální, v jehož obvodu měla strana žalovaná bydliště své toho času, když žaloba byla vznášena.
- c) rozepře lesní (§. 30);
- d) žaloby v náležitostech šlechticovních (§. 38).

§. 15.

Preteriam městským přísluší osobně moc soudní:

- a) ve vícelkých rozepřích a jiné samy podniklé, které bez úroků a jiných náležitostí vedlejších nečiní více 1500 lír rakouských, a ve vícelkých rozepřích a jiné věci, když se žalobník výslovně nabídnou, že místo těch přijme sama podniklou, která bez úroků a náležitostí vedlejších nečiní více 1500 lír rak. To, co dluh činí, počítá se podle samy, za jítu zaplacení v žalobě se lidé, byl i bylo žalobník nebo obdávající více, nebo by se lidé byli prošli před jistou úroky nebo důchody. A však v případě poslednějším přísluší moc soudní preterie městské jen tehda, když se v odpor bezu toliko úroky nebo důchody lidané, nikoliv ale když obdávající odjira práva samého, a sňak se brání úroků neb důchodů těch odříká, byl i právo toto činilo více nežli 500 lír rakouských. Odjírání se však v případě tohoto práva samého, tehdy má pretera městská poslati žalobu i s dalšími líčením příslušenou tribunálu provinciálnímu, aby v něm dále pokračoval.

Taktič se uznává žaloba vznášeti na pretera městskou, když žalobník lidá čísel dluhu jistinného, která činí více než 500 lír rakouských nebo přebytek, který vycházení má z porovení více pohledovostí, příslušejících oběm stranám.

- b) O vícelkých žalobách v přísluší uznání práva ke brání podniklé, nebo ke brání dluhů se opakujících, když jistý důchod ručil nebo sama podniklá, o kteréž se žalobník prohlásil, že jí chce za místo těch podniklé nebo dluhů přijmouti, jestli

ty náklady nebo dílky ustanoveny na věčné časy, nežal více než 75 lir rakouských, jsouli ale omezeny na čas života jiné osoby, anebo jestli jinak nejisto, jak dlouho budou trvati, ne více než 50. lir rak.

Někdo-li na něm:

- a) ve vědeckých rozepřích mezi najimatelom a pronajimatelom z poměru odjemaného, týkajícího se věci movitých, nebo bytí a jiných náležitostí, pak v rozepřích o navrácení statků pronajatých nebo za úrok v úrodě (§. 1103. ob. zák. obč.) přepočítaných, za příčinou projevů činu ve smyslově ustanoveného;
- b) ve vědeckých rozepřích, jako vzejdou ze směrů občanských a národních mezi občany soukromými, bohdámy a těmi, kdož jim práci dávají, pak mezi živnostníky a držiteli dílen ze strany jedné, a jich tovaryši, učedníky a dělníky ze strany druhé;
- c) ve vědeckých rozepřích, jako vzejdou mezi hospodárymi, plavci a veskani ze strany jedné a jich hosty, pocestnými a těmi, kdož náklad dávají, ze strany druhé, o obchopné povinnosti jich vůbec, a o to ovšem, že hospodáři, plavci a veskani ovšem právi býti mají a věci, které buď vůči buď jejich vůči obchodníku nebo námořníku byli přijali, až nemají místa více soudní soudu občanského nebo námořního.

§. 16.

Místo, kde se někdo v tom činyse osadil, aby se tam stále zdržoval, kterýžto činyl se dá buď dokázat, anebo kterýž z okolností patrně vychází, jest jeho řízení býtiž.

§. 17.

Býtiž někdo střídavě na místech rozličných, má každé na vůli, kde chce takovou vsaditi.

§. 18.

Pocestní a jiné osoby, jako se v místě nějakém jsoum provazem zdržují, mohou pro povinnosti, kteréž v tom místě na sebe vzali, pokud se v něm zdržují, i o takou soudu býti žalováni, v jehož okrese to místo leží.

Přicházející osob, které se někde stále nezdržují, řídí se podle místa, kde se zdržují na čas.

§. 19.

Osobní soud usadiliv jest i přicházejícím soudem osobám mandelčiným. Přicházející soud však stálých a mandelků od soudu rozestřených řídí se podle vlastního jich býtiž.

§. 20.

Soudu otceva následují také děti, pod jeho mezi storskou postavou, anebž byty splněny v mandelství, nebo jsou za mandelkové uznány, anebo za vlastní přijaty.

Děti ty ustanou pod tímté soudem i po smrti otcevi, anebo po odejmutí mu mezi storské a to do téh, až nabudou práva k svobodnému spravování svého světo.

§. 21.

Děti nezarozené následují soudu matky své. Jestli dítě nezarozené nebo narození náhledem nějakého ústavu veřejného v ústavu tom nebo voš sídlo v opatrování, tedy přišel pod soud ústavu tohoto.

§. 22.

Bydlící toho, kdo dává službu, pokládá se buď též za bydlící lid jako státní úředník, kteří s tím žijí v společném hospodářství, ač mají jiné práce, spravování svého nájemce svého.

§. 23.

Fiktivní státní jakožto obžalovaný v těch případech, kdežto se přišelostí lidí podle bydlící, pod svou soud, v jehož okresu má úřední své sídlo prokurátora finanční, nebo, jestli zvláštním vyhlášením pro jistý okres nástupce fiktivní státní ústavem, pod svou soud, v jehož okresu má nástupce tento své sídlo úřední.

§. 24.

Obec státní pod své soudy, v jehož okresu má úřední své sídlo obecní představenstvo.

§. 25.

Obce duchovní, kostely, probandý, fundace a ústavy všechny, k účelům veřejným určené, jako: univerzity, domy chudých, domy dělné a špitály, státní pod své soudy, v jehož okresu má sídlo správy jich.

Jestli pod správu země státní nebo nějaké obec, tedy se na ně vztahují ustanovení, obsažená v §§. 23 a 24.

§. 26.

Všechny jiné osoby juridické, jako: společnosti, nabývací společnosti a korporace, státní pod své soudy, v jehož okresu jest jejich jednateleství. Mají-li osoby tyto juridické nebo jsou osoby jednotlivé na jiných místech zvláštní ustanovení nebo státní agencie, může se na ně ve věcech, které se na ustanovení nebo agencie vztahují, nastupovati u soudů státních, v jehož okresu se ustanovení nebo agencie tyto nacházejí.

§. 27.

Předání rakouské, kteří jakožto úředníci rakouské v cizozemské službě, účastvají pod tou mocí soudní, pod kterou státní, když se zdržovali v Rakousku.

Nedějí se vyhledat, kde se tu zdržovali, tehdy se pokládá se za, že byli bydlícími svým ve Vídni.

§. 28.

Předání cizácké Rakouského, kteří od cizích států akreditaci přijmou, účastvají pod svou mocí soudní, pod kterou státní podle svého jiného postavení.

Konsulové cizích mocností státní vždy pod své soudy rakouské, v jehož okresu se zdržují, nechtě jsou předání rakouské nebo cizí.

§. 29.

Podání státi zahraničních mohou před soudu rakouským²⁶ uloženi býti:

- a) u obecného soudu, příslušného dle bydliště, když si toto v Rakousku vytvořil;
- b) v oněch případech, když mohou také rakouši podání podle ustanovení zákona tohoto kalovni býti veš okolnosti soudního bydliště jejich, a soudu příslušného k tomu ustanoveného (§. 41. a násled.);
- c) neměli by místa ani soud příslušný, ani obecní soud dle bydliště (lit. a, b), tedy mohou kalovni býti v každém místě, kde budou zastaveni, a to na příkaz povinnosti vládky, které v Rakousku vzešly, nebo se tu mají vypláti;
- d) v následku vzájemnosti (reciprocity) ve všech těch případech, v nichž stát, k němuž oni náležejí, připouští také žaloby na požádání rakouské.

§. 30.

Mají někdo obžalován býti u pretary v zahraničním místě, kde se skutečně nacházejí, a jestli v místě tom zřízeno více pretar nebo jestli pretara na více oddělen rozdělina, má žalobník toho říci, na kterou z těchto pretar nebo na které oddělení její žaloba svou chce vzásti.

§. 31.

Žaloby vyzývací vzástet se mají na ten soud, u kterého by měl vyzývatel v kalovni věci žalovni býti. Mějí vyzývací právo, zvoliti si některý z více soudů, takdy může, když vzástet odvírá a v rozepři práva, žaloba vzástet jen na tñ soud, u kterého se vedla rozepř vyzývací.

§. 32.

Vyzývání na příkaz amerického obžalci státních a papírů úředních, oním na rovné pokladaných, vzástet se mají na ten tribunál profesní, v jehož síle se vedou knihy úřední, k nim se vztahují.

Za americkou jazyk listin, vyzývajíce smleky (§. 30), lidé může ucházet buď u pretary svého vlastního řízení bydliště, nebo u pretary bydliště té osoby, proti které listina tato má býti dlanou.

§. 33.

Žaloby vzájemní vzástet se mohou, i kdyby nebyly s věcí, na kterou se žaloba vztahuje, některak spojeny, pokud není o žalobě rozhodlím konečným v moc práva veřejného rozhodnuto, na tñ soud, u kterého byla žaloba práva.

Náležejí však žaloba nebo vzájemní žaloba dle věci, na kterou se vztahuje, před soud reální nebo nějaký reální soud konečlím, takdy se žaloba vzájemní nesmí u téhož soudu přijímati.

§. 34.

V rozepřích právních, které pocházejí ze správních řízení nebo společného práva, má žalobník toho říci, vzástet je buď na soud obecní, k němuž kalovni přísluší, nebo na ten soud, pod který by kalovni státi, kdyby měl bydliště své v onom místě, kde

²⁶ Exterritoria.
Na který soud se má vzástet žaloba vyzývací.

Kde se má řídit žaloba na americké soud.

Na který soud se má vzástet žaloba vzájemní.

Na který soud se mohou vzástet žaloby v rozepři.

se správa vedla. Co se týče správy od soudu nalizené, zůstati má⁹⁾ v platnosti vztáhná předpisová posazování.

§. 35.

Kde se mají
vzniklé žaloby
na provedení dí-
knaprovojení
psaní.

Žaloby na provedení díknaprovojení psaní vztáhná se mají u toho soudu, kterémuž přiblíží nebo soudní v hlavné věci, kdyby ale soud tento nebyl soudu anebo by nastávala a jednání nebezpečnosti, na preturu, v jejímž obvodu se nalézá svědek, který má býti vyslyšen, nebo věc, která má býti obžehána.

§. 36.

U kterého sou-
du se má řízení
na provedení dí-
knaprovojení
psaní.

Za navržením ku předložení stavu řízení se má u toho soudu, u kterého byla receptivé provedena, anebo u kterého posazování trvá.

§. 37.

Kde se mají
vzniklé žaloby
v záležitostech
posazování ps-
pisání.

Všechné žaloby o dědictví a o rozdělení dědictví, nechal se zakládají na posazování psaní, na poslední vůli, nebo na odkově děditel, pak žaloby všechné, jako se vztahují na dluhy a posazování, na odkovy, nebo na darování pro smrti, vztáhná se mají, pokud posazování není odvoláno, na ten soud (tj. preturu) (obžehána), u kterého se dědictví vyjednává. Po odvolání posazování náležejí žaloby také před přistupným soud děditel.

§. 38.

Kde se vznikají
mají žaloby v
záležitostech
dědičnických.

Zaloby v záležitostech dědičnických vztáhná se mají na ten tribunál provin-
ciální, k němuž příkonný jsou dědičnické záležitosti ním nepodléhá (§. 84), nechal při tom řízení jest v posazování ve dědičnicku, anebo a jako kolik jest receptivé, po-
cházející ze svazku dědičnického.

To má také platnost v příčině majoritů, učiněných za čas bývalého krá-
lovství Vládkého. (§. 85.)

§. 39.

Před kterým soud
náležejí receptivé
řízení.

Receptivé řízení, které se vztahují na řízení, propůjčená bezprostředně nebo pro-
středně koliktem osob, mají se řízení buď u provinciálního tribunálu Milánského
nebo Benátského podle toho, náležejí se řízení také v obvodu místodržitelství Milá-
nského nebo Benátského.

§. 40.

Kde se vznikají
mají receptivé
řízení.

Receptivé, jako jsou a receptivé nájem, která ještě trvá a není rozrušen ko-
něným v moc práva veřejného zastupování, na ten příkonný spojený, posazování pocházejí
a jednoho a téhož skutku, vztáhná se mohou na ten soud, u kterémž se první receptivé
psaní.

§. 41.

Na který soud
vznikají se ma-
jí žaloby v pří-
čině, sm-
psaní.

Zaloby proti více osobám vztáhná se mají na ten soud, pod který státi osob
obžehána, který v žalobě jest první jmenována.

§. 42.

Kdo se rozhodl
máti záměr
proti pozemkům
a proti předsta-
vatelům provin-
ciálních tribunálů.

Proterové shlejí jakožto obžalovaní ve věcech, které náležejí před to proturu, již jsou představeni, pod označením provinčních, v jehož obvodu má protura své stanoviti. Předpisa tohoto listiny jest i tehda, když ten, kdo se týče, před protursky toliko na čas upravje.

Máti by představený tribunálu provinciálního býti u tohoto tribunálu nebo u protury některé, v jeho obvodu se nacházející, tehdy vanejena kuditě žaloba na nejbližší tribunál provinciální.

Předpisevše tito mají platnost i tehda, když nějaký protur nastupuje jako žalobník na strany, které se mají žalovati u té protury, již on jest představen, nebo když představený tribunálu provinciálního žaluje na strany, které by se měly žalovati u některé protury, nacházející se v obvodu tohoto tribunálu provinciálního.

§. 43.

Který soud jest
přislíben, když
se málo žal-
obník žalován
na soudce.

Býloli místa, kde se má něco platiti, nebo nějaká jiná povinnost vypláti, ve soudce vjalově ustanovena, mohou se žaloby vialké, vztahující se na soudcev tito, až sahují k tomu, aby byla vyplácena nebo zdržena, anebo aby byla náhrada pro nevyplácení její učiněna, vaneiti na ozna soud, pod který by obžalovaný stáel, kdyby byl na tom místě, kde se má soudce vypláti.

§. 44.

Podávání komendání a rukodělníků na výrobky oděbrané a práce dodané, pak podávání malých prodavačů na věci patřící a na zboží, vaneiti se mohou ještě po 90 dní od toho času, kdyto něco bylo zapadlé oděbráno nebo dodáno, na ten soud, který by byl podle dřívějšího bydliště přislíben, když ten, kdo věci oděbral nebo dal práci, mezi tím bydliště své do jiného okresu soudního byl přestěhl.

Totož právo přislání náležím soukromým, osobám shledovým, hospodským, placům a veskům, ve se týče podávání na vykonání stálky nebo práce, ještě po 90 dní od vykonání padelal stálky nebo práce, když protivník mezi tím bydliště své do jiného okresu soudního byl přestěhl.

§. 45.

Kdo se rozhodl
máti žaloby pro
žaloby přisl.

Ve vialkých rozepích o náhradu za škodu nějakou, způsobenou od lidí nebo od zvířat na pozemnostech, nebo na plodinách venaských, které se na pozemnostech nacházi, ažkoli již jsou od nich oděbrány, může se žaloba vaneiti na ozna soud, v jehož okresu pozemnost leží, až nezáležejí věci tyto k přičinosti štádu politických nebo trestních.

§. 46.

Kdo se rozhodl
máti žalobu
na provinční pro-
vinciálních pro-
středcích spá-
vacích.

Žádost na povolení obžaloby soudní, vizejí provinčního, sdruženaca provinční nebo nějakého jiného meztimného spáření mohou se dle libosti žalobníkovy vaneiti buď na soud, který jest přislíben v libové věci, nebo na to proturu (tj. proturu zřetakov), v již obvodu provinčních prostředků spávacích vykonán býti má.

§. 47.

Strany mohou
se (konec soudu
podrobiti, nežli
jez ten, k ně-
muž přibíhají.

Strany mají toho vši, podrobiti se výsledným uslovením jiného soudu, nežli jest ten, pod kterýž přibíhají.

Takovou ústřednou nemožnou se však věci, které jsou k soudu reálnému nebo vrátnému soudu kassacímu výhradně příkazány, před soud jiného způsobu potíhámati, aniž se smlíže pro obecnou náležitost právní zvláštní soud kassací vyvolati, nebo strany náležitosti právních, které náležejí před pretara, vymíniti, aby líčení na předešlé před tribunálem provinciálním (§. 54).

§. 48.

Příjemci žaloby soudu nepřibíhají, a nezvolení obžalovaný obzoru nepřibíhajícího soudu ve líčení, lidem soudního ustanovení, tehdy se má v líčení u tohoto soudu předse jiti, byl i jendý na jevu přibla, že soudu tomu nepřibíhala, žaloba přijímati.

Takže líčení o neplatnosti nebo o rozložení manželství, kteréž byl předse vzal soud, jenž má souditi v náležitostech právních tohoto způsobu ani nepřibíhá, pak líčení, kteréž byl soud civilní anylem předse vzal o nějaké věci, ježto náležela k soudu mezi vojenský, nebo která náležela k řízení právnímu, nebějí před úřady správné, mají i kdyby nepřibíhající tepr v vyšší instanci na jevu přibla, jakožto neplatná sdělena býti buď z právnosti úřadů, nebo kdyby rozhodnutí soudi stranama učiněné bylo již nalyto mezi právní, k němužto též úřadu, kterýž má právo, rozhodnutí učiněné v odpor vstáti.

2. O soudu reálním.

§. 49.

Žaloby, které se vztahují na nějaké právo věcné k věci nemovitě, mají se, nehledě na osobu žalobce, i tehda, kdyby náležel pod soudní moc vojenskou, nebo pod soudní moc dvorského manželství, vznésti na ten pretara, a týžďi se to statků nemovitých v obvodu měst, kde tribunálové soudní mají sídlo své, na ten tribunál provinciální, v je-
kaž obvodu statků leží.

Tož má platnost i tehda, když jest nespře o dílech statků nemovitých nebo opo-
ved jich hranic.

§. 50.

Vztahují se žaloba věcná na více statků nemovitých, kteréž leží v okresích více soudů, a vnik v též provincii, smlíže se vznésti na ten tribunál provinciální, v je-
obvodu soudním ty statky leží, rozhodli žalobcež raději žaloba vznésti v příčině ka-
dáho statku zvlášť u pretar příslušných.

Nalézájí se statky nemovitě v okresích více tribunálů provinciálních, má se ža-
loba vznésti na ten tribunál provinciální, pod který větší část jich náleží, a kdyby i to
bylo pochybné, má žalobcež na vůli, ku kterému tribunálu provinciálnímu se chce obrátiti.

Vazjedli rozepře s hranice a ležili statky s sebou uzavřeli pod zrci soudní realitních preter nebo rozličných tribunálů provinciálních, má šakobek na vlii, v prvím případě na kterou pretera, v druhém případě na který tribunál provinciální šakobek chce vznést.

§. 51.

Předse hrati vložité výkony všíh, jako: inventaru, obhlední a senální senek, vvedení senestra, v náklad vzed úrody ježli neoddlžená, odhládní a prodej valyjaj přistáli té pretaře, nebo v příčině nemovitosti v okříkko měst, kde tribunálové provinciální mají sídlo své, tomu tribunálu provinciálnímu, v jehož okresu statek nemovitý leží. Ležili ale statek nemovitý v okresích více pretar, přistáli předsehrati výkony všíh tomu tribunálu provinciálnímu, v jehož obvodu se preтары tyto nalézají.

K jednání v příčině rozdlžená nejvyšší smny podané na statek prodaný, pakli se mezi stranami nenáše dobrovolně usmolení k násta přivstí, a k vzednutí rozepři o práva přednější při díleci jest vždy ten tribunál provinciální ustanoven, v jehož okresu soudním statek nemovitý leží.

§. 52.

Také žádosti za povolení nějakého usmolení na statek nemovitý, za předložením hlby k podání šakoby sprasovací a za vyznání sděřeníného usmolení mají se vznésti na tu pretera nebo v příčině nemovitosti v okříkko těch měst, kde tribunálové provinciální mají sídlo své, na ten tribunál provinciální, v jehož okresu statek leží.

§. 53.

Šakoby, které se vztahují na nějaké práva všíh k věci movité, vznésti se mohou buď na seněce osobního, nebo na senec soud, v jehož okresu se vše movité nalézá.

§. 54.

Rozepře o přeručení držení všíh movitých i nemovitých, při nichž díleci jest někdo s vyzdřením, jako bylo posledni faktické držení, a kteroci se mají být usmolení, vznésti se mají na sen pretera (i také pretera městskou), v jejímž okresu se přeručení stalo, mohou pak se, co se týče všíh movitých, pokud nepřelily na někoho jiného, vznésti i na sen pretera (pretera městskou), v jejímž okresu se vše nalézá.

To, co bylo řečeno, má vztážit také platnost v těch rozepřech o přeručení držení, které se týkají práv všíh, na věci nemovité se vztahujících.

§. 55.

Šakoby, vztahující se na placení pohledanosti nějaké, s právem sástavním na statek nemovitý pejlžité, pak šakoby, vztahující se k tomu, aby se sprasilo usmolení na statek nemovitý sděření, vznésti se mají buď na sen, podli bydlitě osoby obhlávané přistálov, nebo na senec soud, pod který by obhlávaný statek, kdyby měl na statek nemovitím své bydlitě.

3. O soudní moci obchodní a námořní.

§. 56.

Působení soudu obchodního a námořního v Benátských, soudu obchodního v Miláně a tribunálů provinciálních jakožto senátů nebo sekcí obchodních v ostatních provinciích má se, výjimečně recepte unifikované (§. 59.), posuzovati podle ustanovení zákonníka: *Codice di commercio*.

§. 57.

Žaloby, které se hodí k soudní moci obchodní, mohou se dle libosti žalobce vznést buď na ten soud nebo senát obchodní, v jehož okrese obžalovaný má své řízení bydliště, nebo v jehož okrese do rejstříka kupců a fabrikantů jest zapojen, anebo v jehož okrese se nachází jeho úsada obchodní nebo fabriční.

Zvláštní soudové, kteří v receptích oznámených v jistých případech místo mají (§. 31. a násl.), vztahují se i na soudy a senáty obchodní.

§. 58.

V místech, kde není žádného soudu nebo senátu obchodního, mohou se recepte tam náležet, výjimečně recepte a jednání námořních, vznést i na přetura, která podle právního pohledu jest příslušná.

§. 59.

Co se týče působnosti v receptích námořních, jest se zachováti podle zákona od 31. března 1850, kterým zřítili v moci své (Zák. Říš. č. 135.)

§. 60.

Američanští obchodníci přišli k tomu soudu (senátu) obchodnímu v jehož okrese se nachází místo, kde se má obchodní naplatiti (Řád unie. od 23. ledna 1850, zák. Říš. č. 51.)

§. 61.

Soud námořní v Benátských jest soudem námořním pro celí království Lombardsko-Benátské.

§. 62.

Recepte, jako vycházejí ze skutečného postavení plavectva, z námořních jednání nákladních, nebo z najmutí lodě pro potřeby, vznášet se mohou kromě Benátek také a té přetury v jejím okrese se obžalovaný zdržuje, v němž se má zboží odváděti, nebo do něhož se má potřeby dovážeti, anebo kde se čista přitáhne.

§. 63.

Zvláštní osvědčení lodníká, když se na moři přibodí nautiči, přišli soudu námořnímu v Benátských. Tožko v případech pilných mohou je uš Benátek říční soudové místní vadšlívati.

§. 64.

V rozsudní věci úřední, předpisy posuzovací kapitálem přistavená propůjčena, něžto se nemohou.

II. V řízení vykonávacím.

§. 65.

Za první stupeň exekuce žádati se má vždy u toho soudu, od kterého vyšel nálezný první instance, anebo u kterého byla ustanovena exekuce, hoditi se k exekuci.

Žádá se za další stupeň exekuce přinej u toho soudu, žádati něžto, v jehož okrese se má exekuce vykonati, ustanovuje se v řádu soudním.

Protary městské mají vše právo, předešle bráti exekuci v příslušné věci městských, něžto ale v příslušné věci nemovitých.

Co se týče vykonávání exekuce, letiti jest předpisy, obsažených v §§. 9—11.

§. 66.

Vykonání nálezných soudů městských, pokud se náleznými soudů těch podle zákonů a zákonů státních přelichů majících vůbec v Rakousku vykonávání mohou, povoliti něžto téžto ten tribunál provinciální, v jehož okrese soudním se má exekuce vykonati.

§. 67.

Za rozhodnutí, že právo exekuci pominele skutkem nějakým, který se státi po učiněném nálezném nebo soudním zatvorením, žádati něžto exekuci jenom u toho soudu, kterýž byl první stupeň exekuce povolil.

§. 68.

Žádá, aby se exekuce prozatím zastavila, vznieti se něžto v případnosti této i na ono soud, kterýž ustanoven jest, aby ji vykonal.

I také jiné osoby vznieti mohou žaloba o zdržení nějakého výkonu exekuce, a něžto mají na to, že jim jest na újem držení, vlastnictví nebo nějakého jiného práva, podle libosti své buďto na soud rozuzlací anebo na ten soud, kterýž byl výkon exekuci přehradil.

III. V řízení konkurzním.

§. 69.

Konkura počti se má proti obyvatelům měst, v kterých má sídlo své tribunál provinciální, a tribunálu tohoto, proti jiným osobám však vůbec u té protary, v jím obvodu nacházející má své řízení bydliště, a vztahuje se vždy na veřejně známé osobě, a se náleznými k němu, pak na ono jiné nemovitě, jestto ledi v království Lombardsko-Venetském.

V království říšských něžto větší soud k řízení konkurzní nebo úřední.

nebo také k návrhu účastí záložních delegovatí k vyjednávání konkurzu ozen tribunál provinciální, v jehož okrese zadávající má své bydliště.

§. 70.

Má-li křesťan, o jehož jmění se počal konkurz, statky nemovitě mimo království Lužanské-Boršitzké, musí se tam o těchto statcích učiniti konkurz počítá.

Leželi statky nemovitě, o kterýchž se má počíti konkurz, pod rozdílnými soudy, takdy rozhoduje to, který soud jím předstihne.

§. 71.

Vyjednávání konkurzu, týkající se obchodníků, fabrikantů a společností nakývacích i spolků akcionářských, počíti náleža za rovné jím pokládajících, přičině, když tito mají sídlo své v místech, kde se soud obchodní nálež, soudu tenuto, jinak ale tamu soudu obchodního, v jehož okrese osoba a spolky tyto jsou usadě.

HLAVA TŘETÍ.

O věci soudní v náležitostech mimosporných.

§. 72.

K vyjednávání podstatnosti ustanovena jest výše ta protura (i protura městská), v již okrese osoba zemělská měla své řídné bydliště.

§. 73.

Vyjednávání věcí podstatnosti, v sídli jsou obsahy statky nemovitě, náležejí se v okrese těch měst, kde má tribunál provinciální sídlo své, přičině tomu tribunálu provinciálnímu, v jehož okrese osoba zemělská měla své řídné bydliště. K úplnému vyjednání jiných podstatnosti, jako v sobě obsahují znamenité statky nebo jiné znamenité jmění, nálež soud vrchní k dohledání soudu delegovatí některý tribunál provinciální.

§. 74.

Zemělski nějaký občan rakouský v cizozemsku, přičině vyjednávání podstatnosti jeho protura posledního jeho řídného bydliště, které měl v zemsku, a nebo zemělski se tato vyhledati, té protura nebo tomu tribunálu provinciálnímu (§. 73.), v jehož okrese se nalézají jeho statkové nemovití buď zcela nebo díle větší částí, a kdyžby byl měl jen jeden zemělski, kde se nalézá větší částí jmění tohoto. Vzejde-li o tom pochybnost, rozhoduje to, který soud jím předstihne.

§. 75.

Zemělski přičině nějakého občana státu v Rakousku, nebo zemělski to nějaké jmění, vstávající se má soudu zahraničného, co se týče zemělského jmění nekultivního, aby vyjednával dědictví i rozhodoval o věcílném sporům předsedavání práva dědictního, se vyzhledávali také vzájemnosti, aby měla místa nějaké jiné řízení.

Podání při pozůstatostech osobních zápisův, kteří si již v Rakousku trvalé bydliště vytvořili, má výjimka a tato, když se věštní úmístění usklořím a úředním rukopisným podání, a podání soudovní rakouští v jednom každém případě k tomu přikládá maji, aby věci a spisy osoby zemřelé přirozeny byly v bezpečnosti, aby věřitelové, kteří jsou podléhají rakouští, nebo ve zdejším zemi se zúčastňují zájmy, byli spokojeni, a podléhají dědiců a odkazovníků v zemi se zúčastňujících byla pojištěna, ustanovuje se v předpisích a řízení při vyjednávání pozůstatosti.

§. 76.

Co se týče statků nemovitých v Rakousku ležících, jako náležejí k pozůstatosti nějakého cizozemce, přišel vyjednávání pozůstatosti vždy té protaře nebo tomu tribunálu provinciálnímu (§. 73.) v jakém obvodu statky tyto bud zcela nebo díle stáli částí lidí, ač nebyli se státem, k úřadům zemské náležejí, učiněno nějaké jiné uslovení.

§. 77.

Jak se zachováni jest v příčině pozůstatosti poddaných tureckých, kteří zemřeli v Rakousku, nebo tu zanechali jmění, ustanovuje se zvláštní předpisy.

§. 78.

O poručení
a kurátorství.

Ustanovení poručníka nebo kuratora a obstarávání záležitostí věčné, jako podle zákona obstarávají na úřad poručenský a kurátorský, přišel vůbec té protaře (i také protaře místní), pod její osobní moc soudní náleží rozvrhové nebo zachované ve věcech sporých.

Rozhodování však o opatrovatelech, od protaře učiněných, jinak se náleží na přítomnou úlepnost nebo láhvi, nebo na příčinu manželství má pod opatrovníctví dětí nebo opatrovníctví nase zvláštností, nebo moc státní nebo poručenský přes čas nezletilosti prodáváti, pak vyřizování definitivně láhvi na adopci, a povolování prodáváti věci nemovitých, poručencům nebo zchovaným náležejících, přišel toliko tribunálu provinciálnímu, jemuž tedy protary vyjednávají představení k potřebě této podání mají.

§. 79.

Býti úřadem poručenským nebo kurátorským nad pozůstatkami dětmi takových zvláštností dědiců, v jejich pozůstatosti se náleží statky nemovité, ležící v obvodu dočasných míst hlavních v království (§. 73.), a nad poručenci nebo zchovanci, jemuž mají statky takové drží nebo jich nakoupi, přišel tomu tribunálu provinciálnímu, v jehož obvodu své řízení bydlíci mají.

V příčině jiných dědicůvých věcí poručenských nebo kurátorských úřadů se náleží, jemuž ta vřizují v §. 78. dočasně, tribunál provinciální na úřad poručenský nebo kurátorský spůsobem delegace.

§. 80.

Zřazení kurátora k vedení nějaké recepcie nebo k ustanovení záležitosti nějaké, přišelší podlé ustanovení práva občanského a řádu soudního o soudu soudu, a náležá na ta vše vyjednání.

§. 81.

Soud, který svou moc soudní jakožto úřad poručenský nebo kurátorský počal vykonávati, ustanove přislušství, vyjímajíc případy, v první postavce §. 79. dříve, až do skončení poručení nebo kurátorství, byť i poručence nebo ochránce není tím přiel pod moc soudní jiného soudu.

§. 82.

Dělati povolení k rozvedení manželů od stolu a lože, když obě strany k tomu přivodí, přišelší té postarš, pod jejíž moc soudní náležá sou.

Spojili se manželé rozvedení opět, má se o tom učiněti oznámení témuž soudu, kterýž byl k rozvedení manželů dal povolení, anebo varovali o to spor, tomu soudu, kterýž jej rozvedl.

§. 83.

Když se má za přičinou zrušení manželství k místu přivesti děkan skrze svědky, do manželé požádají soudi soud, anebo když se má splněti, aby manžel požádá soud, kterýž má být za určitého prohlášení, přišelší řídit se všel té o soudu tribunálu provinciálního, v jehož obvodu manželé poselství má své bydliště.

Žádost za připojení děkan skrze svědky o smrti nějaké osoby požádá, nebo za prohlášení osoby této za mrtvou, kteréhož děkan nebo prohlášení patří jest k nějakému jinému soudu, varovali se mají na ten soud, kterýž by byl po učiněním nálezu o smrti osoby nějaké nebo o prohlášení jí za mrtvou přislušný k vyjednávání poselství požádá.

§. 84.

Řázení ve fideikomissních záležitostech mimosporných, k nimž náležá též vyjednávání jinými fideikomissními v případech smrti držitelů, prohlášení o nastávení pomínání fideikomissu, a v provedení k jeho realizování, přišelší o soudu tribunálu provinciálního, v jehož obvodu poselství úřad fideikomissní má své bydliště.

Poselství fideikomissu smrti posledního držitele, má sice úřad, k vykonávání poselství zemřelého přislušný, vyjednávání předece valí; učiněti však prohlášení, že svazku fideikomissního se vztahující, že fideikomissu pomíná, přišelší soudu fideikomissnímu i tehde, když soud fideikomissní není zároveň úřadem poselství vyjednávajícím.

Při fideikomissích, které se teprv znovu užívají mají, jest úřadem přislušným tuzemská osoba instance užívavatelna, které náležá vyjednávání poselství, až nežli již ve statutě fideikomissním, od Jeho Velikostena schválená, anebo od nejvyššího soudu ustanovena, že má býti budoucí nějaký jiný soud instancí fideikomissní nové užívavatelna fideikomissu.

Který soud má-li obě strany k tomu přivodí, přišelší té postarš, pod jejíž moc soudní náležá sou.

Ustanovení soudu má-li obě strany k tomu, že náležá do soudu, kterýž má být za určitého prohlášení, přišelší řídit se všel té o soudu tribunálu provinciálního.

Který soud jest přislušný v záležitostech fideikomissních.

§. 85.

Ne lze se
soudit
v příslušné
maj.
1898

Co se týče majorit, pod předsedkou vládnou vládnou podle zákona od 21. září 1898 ustanovených, má se soudit dle následujících ustanovení:

- a) majority, které zřídil stát, sí sílejší v jedné senovitém nebo v dílechoděch v ústavu lombardsko-venetském, lombardsko-venetském, napájených, nebo v jiné senovitém jedné, příslušejí pod soudní moc provinciálního tribunálu Milánského, kterýž jí má v celém království Lombardsko-Venetském vykonávati, a tedy v případech správnosti majoritů nějakého národa, kde jest povolán k posouzení, vynášení, a jemu dekret odvolávací vydáti, a však teprv tehdy, když byla práva posouzení také vláda uznala;
- b) majority, vzniklé od osob privátních, které sílejší jen v dílechoděch, v ústavu lombardsko-venetském, lombardsko-venetském, napájených a v jiné senovitém, příslušejí též výhradně pod soudní moc provinciálního tribunálu Milánského.

Záležejí ale v pozemnostech senovitých, nebo z části v jedné senovitém, z části v senovitém, příslušejí jurisdikce t. j. ona příslušejí úřad, která podle zákona občanského v příčině občanských soudních úřadů občanských, nebo tribunálu provinciálního, v jehož obvodu státní senovité se nacházejí, nebo v němž státní úřadů jsou jich máti.

Ministeri ustanovili od 7. března 1890 (Zák. č. 106. č. 106), na tuto věc se vztahující, se tedy urádoje.

§. 86.

Ne kterým
senovité
obchodní
1891

Jedni v některé právní věci, od každého z nich bezprostředně nebo prostředně propůjčená, příslušejí vyjednávání o nich tím soudem, kteří mají rozhodovati ve všech sporech, totiž tribunálům provinciálním Benátským a Milánským (§. 85).

Aby se však státní soudi tomu, kde k posouzení v ně jest povolán, odvoláby, senovité se povolání dříve, než od druhé strany na línu podí nebo ústoupí jeho práva k posouzení máti.

§. 87.

Ne který soud
mají se rozhodnouti
obchodní soudi

Záležejí však na jednání úřadní v §. 81. ustanovená, jakto se vztahují na senovité státní, vzniklé se mají, i když příslušejí v některých případech, na soudy tam ustanovené.

§. 88.

Který soud
mají se rozhodnouti
obchodní soudi
1891

Ve všech mimosporně soudní věci občanské jsou v celém království Lombardsko-Benátském výhradně příslušejí soudové občanské (senovité občanské) a ve všech mimosporně soudní věci národné jest výhradně příslušejí v celém království Lombardsko-Benátském národný soud Benátský.

§. 89.

Právny, jakož i právny místní, mohou bez omezení přistoupiti legalizovati k dohládké podpisů, vkladových přepisů a napisevati splánek soudním poslední pořádku.

Hlava čtvrtá.**O přistoupnosti soudů v druhé a třetí instanci.**

§. 90.

O odvoláních a stížnostech na rozhodnutí věcných úsudů soudních první instance ve věcech sporových i mimosporových rozhodování má v instanci druhé volati soud (dvak appellativní), v jehodě okresu se soudové ústa nalháji, v instanci pak třetí, ad máli jehodě dáti odvolání podlé náhrua místa, rozhodování má soud nejvyšší.

O b s a h.

	Hlava první.	
O soudě soudní věce		1 — 19
	Hlava druhá.	
O soudě soudí ve věcech sporových		
I. V řízení vzájemném		
a) obecně	12	— 20
b) stížnost	23	— 29
II. O soudě stížnost	26	— 33
III. O soudě soudí obchodní a mimobchodní	28	— 34
IV. V řízení vzájemném	35	— 42
V. V řízení vzájemném	37	— 43
	Hlava třetí.	
O soudě soudí ve věcech mimosporových		44 — 50
	Hlava čtvrtá.	
O přistoupnosti soudě soudí v instanci druhé a třetí		51

Číslo LXXVII.

Vydána i rozaslána dne 29. prosince 1852.

260.

Patent císařský, daný dne 27. prosince 1852,

pro celou říši,

Jména se užívající v této věci ve všech národních říších a v částech vlády i národních zemských a vládních úřadech, a žil se mají ustanovení a vyhlášení zákona a nařízení.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský, král Jeruzalémský a t. d.; arcivévoda Rakouský; velkovévoda Teskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Karntanský, Kraňský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní- a Dolnoslezský, Modenský, Parnský, Pláňenský a Quastalský, Osvětimský a Záborský, Těšínský, Furtanský, Dubrovnický a Zader-
ský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kybarský, Garický a Gradišský; kníže Trientský a Brixenský; markrabě Horní- a Dolno-
lužický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenský
Sonnemburský a t. d.; pán Teratský, Kotarský a na Slovinském krajišti;
velkovévoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

Uznali jsme za dobré, slyševše ministry Naše a vyslyševše Naši radu říšskou, nařídit v příčině vyhlášení zákona a nařízení, aby, počínaje od 1. ledna 1853, ve veškeré říši ve skutek vešla tato ustanovení:

§. 1.

K zrušení všech vyhlášení zákona a nařízení ustanovují se budoucí národní říšský a vládní úřad zemských.

§. 2.

Při všech zákonech a nařízeních, kteréž v národních říších vycházejí budou, pakližeň budí budoucí text německý za jediný text autentický.

Pochybostí, které by strany překládaly na jiné jazyky zemské věci, užívají se tedy mají podle textu německého.

§. 3.

Zákoník říšský vyhlášený má hodnotu jediné v autentičtém jazyce německém. Překlady na jazyky zemské vyhlášením budou prostředkem vstátní vlády zemských.

§. 4.

Do zákoníka říšského mají se přijímati a prostředkem něho vyhlášovati:

- a) vládky patenty a nařízení obilní;
- b) vládky zákony států, uzavřené a císaři zeměmi, ježto se veřejně vyhlášení mají;
- c) ustanovení o systematické a organizační úpravě veřejných;
- d) nařízení, od ministrů nebo jiných nejvyšších správních úřadů říšských v mezích působnosti jich s mecí uzavřená k tomu konci vydaná, aby se jimi zákonově vyložili nebo ve skutek uvedli, anebo nějaké vztahové nebo nějaké postavení právní ustanovili.

Zákonem a nařízením tato mají se zákoníkem říšským vyhlášovati bez rozdílu, mají-li mecí nakryti v celé říši anebo jen v té neb oné korunní zemi, té neb oně části země nebo v tom neb onom místě říše Něm.

Vždy však budil ve vyhlásování vypočetí zeměmi zřetelně udáno, v které části říše má platnost míti.

§. 5.

Zákoníkem říšským vyhlásovati se nemají takové vypočetí ministrů, jině se vypočetí příjmatel propůjčejí nebo na přivolení, prodávané nebo povinně prokládají, jak takové nařízení, byť i od některého ministerstva vydané, která se vztahují jediné na to, jak se má přivést jiti v hospodářství, týkajícím se majetnosti státu, nebo nějaké neb podnikání v státní rodii se oděraječích, jako k. p. na tarify cen, usmý v vyměřování pečí nebo stanovění telegrafických, poštovních placů jedních atd. Vypočetí taková vyhlásování budil úředním listem novin říšských, novinami v zemích korunních k veřejnému vyhlásování ustanovenými, a všemi těmi prostředky, která úřadové, jež nějaká taková vydávají, podle okolností budou míti na přičesné (§§. 9. a 13.)

§. 6.

Aby na příčinu vyhlásování každé zákoně nebo jiných zákoně obilnějších postaralo, vládky do zákoníka toliko patent vyhlásování nebo uzavřovací, k tomu potřebí jest říše vládky povolená.

V případech takových vydán budil zákon sám stejně daben jak v textu autentičtém, tak i v jazycích zemských, v kterýchž toho podle okolností bude potřeba.

§. 7.

Zákonně vylíčená a vylíčená nařízení, ježto do zákonníku říšského náleží, pokládají buďto za zákonně vyhlášená, jak nejprve budou buď omí sání do zákonníku říšského vloženi, anebo v případech v §. 6. došlechých, jak nejprve budou do něho vložena vypočítána, jinak se oněto zákonně neb ona nařízení uráždí ve skutek.

§. 8.

Moc uzavírající zákonně a nařízení, zákonníkem říšským vyhlášených, není při nich výslovně něco jiného ustanoveno, počíná ve všech částech říše, v kterých mají platnost, počátkem čtyřicátého patnáctého dne po projití onoho dne, kteréhož vyšla ta která částka v zákonníku říšském.

Za tou příčinou buďto na každé částce zákonníku říšského jsou ovšem učiněny den, kdy byla vyhlášena a rozvolána.

§. 9.

Na místo pozastavených zákonníků zemských a vládních vstoupití má pro jednu nebo pro více zemí korunních „Věstník vlády zemské“, kterýž bude vycházen ve dvou oddělených částech pod dohledem a řízením politického úřadu zemského té země korunní, v níž se bude vydávati.

Část první obsahovati v sobě má pod číly pořad jhovorami, ježto se každem každého roka uzavrou:

- a) vylíčené zákony a vylíčená nařízení, vycházející v zákonníku říšském (§. 4.), ježto mají mít platnost v onom obvodu státu anebo jen v části onoho obvodu, pro kterýž jest vládní věstník zemský ustanoven, při čemž odvoláno se buďto na částku, číslo a den, kdy zákoník říšský byl vydán.

Zákonně a nařízení ta přijímají se mají do vládního vstoupití zemského jak v textu autentickém (německém), tak i v textu, přeloženém na slovesy jazyky zemské, ježto jsou v tom kterém obvodu státním obývajcí;

- b) krátké oznámení zákonů a nařízení, v zákonníku říšském vycházejících, udávaje více a odvolaje se též na částku, číslo a den, kdy zákoník říšský byl vydán.

Do části druhé přijímají se mají, rovněž pod vřelými pořad jhovorami číly ve všech jazycích zemských, v obvodu státním, ježto se týče, obyčejných, nařízení, opatření a rozkazů vylíčená, od úřadů zemských vešle přeloženými jich v následitostech veřejných vydaná, pokud jsou k vyhlášení přikhodná; pak vypočítaná vylíčená, vydaná od ministerií nebo od nejvyšších správních úřadů říšských, která budou od ministerií nebo úřadů těchto pojmenována, by se do vládních vstoupití zemských vložila.

Vypočítaná, obsažená v této druhé části vládních vstoupití zemských, pokládají buďto za zákonně vyhlášená tím dnem, kteréhož budou vypočítána tato do vládních vstoupití zemských vložena, a jejichž moc uzavírající počne počátkem patnáctého dne po projití onoho dne, kteréhož budou do vládního vstoupití zemského vložena, a ustanovili se v příčině té výslovně nějaký jiný den.

§. 10.

Úředně seznávaní podléhání býti mají z povinnosti úřadu zákonníkem říšským, a v jedné každé není korunní vládním vládním úřadem zemským, země té se týkající. Podléhání této ustanoveno budíž stejnou měrou, majíc úřad na vlastnosti a rozdílnosti úřadů a ohledně se na svou potřebu úřadů.

§. 11.

U každého okresního úřadu politického budíž v místnosti úřední vyložen jak zákoník říšský, tak i vládní věstník zemský v příslušných jazycích zemských té korunní země, a každému budíž dovoleno, by v předepsaných hodinách úředních v ně nahlédl.

§. 12.

Obce nejsou vůbec povinny, držeti si zákoník říšský, ovšem ale mají sobě sjednání vládní věstník zemský té země korunní, ku které náleží, v jazyku zemském tam obyčejně.

Aby se však známost zákonů co nejvíce rozšířovala, má se notulíko v rozličných jedné každé země korunní, k úřednímu vyhlášení ustanovených, oznámiti, kdy každá částka zákoníka říšského vyšla, udávíc krátce obsah její. Nábrž má se i k tomu přihlížeti, aby se každému co nejvíce usnadnilo, by mohl zákoník říšský i vládní věstník zemské rychle obdržeti, pak k tomu, aby se na každé poště objednal na ně přijímalo, aby se omezi jich co nejvíceji ustanovila, a aby se všude týžně způsobem rozasílali jako nebyly.

§. 13.

Podlé okolnosti a nastalé z nich potřeby udělí se má k největšímu co možná rozšíření zákonů a nariadení, v zákoníku říšském a mosti uzavřených vyhlášených, i jiných způsobů ohlašování, jako: vložením jich do úředních novin zemských, veřejného jich vydání a jiných prostředků oznámení v každé zemi obyčejných. Totéž platí o nariadeních, která vycházejí ve vládních věstnících zemských.

§. 14.

Co se týče vyhlášení zákonů a nariadení ve hranici vojenské, o tom vydáno bude zvláštní ustanovení.

§. 15.

Jak nejprve zákon tento vejde ve skutek, poskyti mají mosti své jak patent Náš. časť dvo 4. března 1849 (č. 163 doplněn. dílu zák. říšského), tak i nariadení Náš. časť dvo 7. prosince 1849 (č. 21. tautěl) a 29. prosince 1850 (tautěl č. 473).

§. 16.

Nalezeno ministrem práv uloženo jest, aby patent této ve skutek uvád.

Co se týče ustanovení, týkajících se působnosti jurech ministrů nebo nejvyšších úřadů správních, jest se s tímto vzešmí.

Dáno v Naleu hlavním a sídelním městě Vídně dne dvadřátého sedmého prosince lita číselna osmiletého padesátého druhého, panovník Naleho roku pátého.

František Josef m. p.

Dr. Eud-Schauenstein m. p. **Krauss** m. p.

Z nejvyššího nalizení:
Rastmann m. p.

O p r a v y.

- V číselu LII. str. 761 v předposledním řádku čísla místo 10%, gramů 50 07%, gramů.
 „ „ „ 762 v řádku „Paris dichter“ nad 5 50 parts Liverpool, a nad 50 50 parts anglické.
 „ „ „ 763 ř. 19. místo 1821 10 1821 a místo 5000 50 10000.
 „ LXXI. „ 965 ř. 1. po slově kreaniti, přidej: 1000 1000000 1000 1000000 1000 1000000
 „ „ „ 966 ř. 4. místo malého 50: malého, a místo 1000 50: 1000 10000.

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska LXXVIII.

Vydána a rozvešlena dne 31. prosince 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

des kais.

Kaiserthum Oesterreich.

LXXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. December 1852.

Číska LXXVIII.

Vydána a razoslána dne 31. prosince 1852.

261.

Patent císařský, daný dne 20. listopadu 1852.

pro království Dalmatské,

Jiňte se pro království tato vyříditi nový předpis a přičinosti a přičinosti soudů v právních náležitostech občanských (judicialní) soudu civilního, a jiňte se ustanovuje, že předpis tento v něm vejde v platnost desítkou let, když tam vejde ve skutek prvý a druhý soudní první instance, ježto se tam souze obší.

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Halléský, Vladimírský a Ilýrský; král Jeruzalémský; arcivéjvoda Rakouský; velkovéjvoda Toskánský a Kraňovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Karntanský, Kraňský a Bukovinský; velkokníže Saska-braňský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piémontský a Quastalský, Ověřilinský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zader-
ský; akeřilný hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Građišký; kníže Tridentský a Briceňský; markrabě Horno- a Dolno-
Lužický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenský, Sonnenberský a t. d.; pán Teratský, Kotorský a ve Slovinském krajišti; velkovéjvoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

Ustavili jsme, slyševše Nale ministry a vyslyševše Nale rada říšskon, vydali pro království Dalmatské předpis a přičinosti a přičinosti soudů v právních náležitostech občanských, srovnávajíc se s pravidly a ústavami soudními, vyřizujícími v patentu Na-
lem, daném dne 31. prosince 1851.

A předpis učiněný takto:

Článek I.

Předpis tento o přičinosti a přičinosti soudů v právních náležitostech občan-

akých vejdě v království Dalmatském v platnost touž dekem, když tam vejdou ve skutek pretury a soudní dvory první instance, ješto se tam užívě.

Článek II.

Polnaje od toho dne, budou tedy pretury, pretury městské a soudní dvorové první instance, ješto se uvoře užívě, ne toliko ve všech náležitostech právních, sporých i mimosporých, které se uvoře právou, vykonávati moze soudní podle předpisů, v nákně tanto pro pretury a soudní dvory první instance vydaných; užívě i ve všech náležitostech sporých i mimosporých, které se u soudní předobličky byly počaly, a to podle týchž předpisů.

Článek III.

Nejrychli maršalství dvorské zachováti se při vykonávati mozi soudní nad údy domu císařského a nad osobami, jinsk přiběhli mimozemské, nebo jinsk bylo svlátněni náležení propůjčeno.

Moz soudní, kterou nejrychli maršalství dvorské prvě nad jinými osobami vykonávalo, přiběhli má soudním řádkm. Buděli se však užívě v císařských dvorských stavech nebo letáhraděch ve Vídně nebo v nejbližším okolí Vídeňském, nebo v jiných obydlích údy domu císařského nebo osob mimozemských předse brěti užívěky výkon soudní prvě osobě některé tam bydlící, kteréž jest postavena pod soudy řádkmi, tehdy mají soudové što dokládati nejrychli maršalství dvorské, aby ten výkon předse vzala, lež ka by byla šitiu toliko v dohled soudní.

Článek IV.

Které osoby a náležitosti právní náležejí pod vojensku moze soudní, ustanovuje se jurisdikční normou vojensku.

Článek V.

Jak nejprve nákon tento vejdě v platnost, podobnou v království Dalmatském moze se všelci předobli předpisové o přiběhnutí soudní v právních náležitostech občanských, svlátně norma jurisdikční, vydaná dne 10. máj 1827, č. 210 šh. nák. soudu, i se všemi náležení, k ní se vztahujícími.

Článek VI.

Poznává výsady všeliki podobou i ka se týče šika, tedy podobu bude tento bezdružně jason v rozepřích, které vejdou se soud, před tím dnem, kteréhož nákon tento v platnost vejdě, uzavřeny, ne toliko se občanských, užívě i se kaluhů, soudím toho místa, v kterémž má sílu své úřad šikůh, k zastoupení jeho ustanovený.

Článek VII.

Člábní konzulátové rakouští v cizozemsku mají moze soudní jin propůjčeno i bezdružně vykonávati podle svlátněných předpisů.

Článek VIII.

Ustanovení, na moze soudní se vztahující, ješto obsažena jsou ve zákoních, občanských se šitiu náležejícími, nákonem šitiu v nákon se neměti.

Článek IX.

Nalozna ministerství práv jest ukložena, aby patent tento ve skutek uvedl.

Dáno v Našim hlavním a sídelním městě Vídeň dne dvacátého listopadu 1902
císařského osvětliho padesátého druhého, panovník Našeho roku čtvrtého.

František Josef m. p.

Hr. Rud-Schauenstein m. p. Krauss m. p.

Z nejvyššího nařízení:
Rammann m. p.

Z á k o n

působnosti a příslušnosti soudů v právních věcech občanských pro království Dalmatské.

Hlava první.

O mezi soudní řízení.

§. 1.

Soud má působnost vzhledem k věci, osobě, místu a předmětu (subjektu).

Každý soud má hranici při počtu jednání ve věcech sporových nebo mimosporových přinejmenším, jestli u věci té příslušný, jak se se týče osob, tak i se se týče věci, a shledává, že patří mezi příslušný, nebo že podle určitých předpisů Našeho soudní místa nemá, tehdy má strany a povinnosti úřadu odvolací.

§. 2.

Jestli ve věcech sporových mezi soudní patří odhalení odvolacím, a není-li soud uznán dobře známo, že učinil toto jest nepravdivé, tehdy se má řízení přijmouti, a obžalovanému uložiti, aby učinil obrany nepřislušného soudu (§. 48).

V právních záležitostech mimosporových a při počtu konkursového má soudce a povinnosti úřadu vyšetřiti okolnosti, jimž se příslušnost ustanovuje, a řízení dle potřeby na řízení, by mu to dle vyšetřil.

§. 3.

Kdo má rozhodnutí, když má 2 spory a příslušnost

Vzájemní a příslušnosti soudní spor mezi úřady rozhodnutí první instance, má o něm rozhodovati, jestli oba soudové postavení pod tými soudem vrchním, tento soud vrchní. Někdyžli soudové spor rozhodni pod rozličnými soudy vrchní, mají rozhodovati oba představení soudové vrchní společně. Nemožnosti se shledovati, anebo vzájemní mezi

dvíma vrchními soudy spor o jejich vlastní příslušnost, tedy přičinil nejvyššímu soudu, aby rozhodl.

Správa soudní není se ale musí tím staviti, náhrd soud, který ve věci této první řídi, má v řízení předešl jíti dotud, až se spor rozhodne.

§. 4.

Kdy se soudy na
něj náležejí
soudy;

Odpirali soud není náležející, le soud náležející v přičině některého příslušného není cizí nebo v přičině jiné císařské jest příslušný, může soudce tuženský v řízení jíti dotud předešl jíti, pokud toho potřebí jest a přičin veřejných, nebo ku upříčení práv soukromých. On má případ ten i se všemi spiny prostředkem vrchního soudu předložiti nejvyššímu soudu, kterým je pak se svým náležením poslé k ministerium práva.

§. 5.

Kdy mají
spor soudů a
řízení správních
a tam jest
předsedá
posuzováních.

Vazběli pochybností o příslušnosti mezi soudy a mezi úřady správních; šetřiti má.

§. 6.

Jak řízení
příslušnosti
soudů.

Každý soud vstává v náležitostech právních, kterých má býti řízení vyznačený, příslušným dotud, až se náležitosti tyto skončí, by i účastníci jich mezi řízením byli přičin pod jímá mezi soudů.

§. 7.

Kdy se může
soud přičině
účastníci a j.
výse jako nář.
delegovat.

Kdy se může soud jinak přičině účastníci, ustanovuje náležením orgánů pro řízení soudů. V případech takových má soud vrchní k lidem jedné nebo druhé strany nebo k oznámení toho soudu, kterým mezi soudů pro přecházení vykonávání nemůže, delegovat soud jiny.

§. 8.

I když tu není náležením přecházení, vstává se vrchnímu soudu na vrchním, chceli a přičin přecházení náležením soudu nějakého pod ním postaveného delegovat jiny soud v obvodu svém.

§. 9.

Nal se přičině
soud vrchního.

Každý soud má právo, v okrese svém jurisdikčním náležením svá také sám vykonávati.

Toliko co se týče vykonávání soudních náležení v přičině státních nemovitých, jest šetřiti ustanovení v §. 51. občanských.

U kterého řízení soudního se účastník má ve věcech sporných řízení na soudu, a u kterých se mají řízení a rozhodovati zásadně v řízení soudu, ustanovuje se v předpisech o řízení vykonávání (§§. 43—46).

§. 10.

Příslušnost ob-
soudů jest na
okres soudů.

Vše vrchní okres soudního nemůže soudce sám předešl bráti náležením vykonávati, týkájící se mezi soudů.

A však soudce jinych okresů jurisdikčních jsou povinni, náležením soudce, a kterých vše jest na soudě, k dodržení jeho vykonávati.

§. 11.

Soudce má i v jednáních, která by měl právo sám předsedati, žádati jiné soudy za pomoc, když se tím může více přiblížiti a snadněji vyřídit, nebo slyšet člena občanského výboru.

Žalobě tedy mají spláskati dvorcové soudní první instance, aby nalčení od nich vydané vykonávali protury, v obvodu jich se nalčející, pokud se tím stranám stane nějaké poškození.

Soud však může jiným úředním vědy toliko jednotlivě práve úřední svědků, a bez výjimky svědků nemůže jim nikdy svěčovat konečné rozhodnutí nějaké náležitosti první.

§. 12.

Nad se vztahuje ustanovení čl. 101 ústavního první instance, pokud strana v obvodu jich a protur náležitosti.

Všickomí moc soudní v instance první vykonávají dvorcové soudní a protury. Dvorcové soudní první instance mají ve svém úřadím obvodu t. j. v celém okruhu jim příkazem vykonávání moc soudní toliko v případech, přivodných výlovně v §. 14. a v jiných §§. zákona tohoto, zejména v §§. 32, 39, 51, 58, 64, 69, 81, kdežto jim v úřadím jich obvodu, t. j. v stanovím jich v městech a v okřídla k nim příkazem přiblíží všickomí moc soudní, vyřizující náležitosti první, jako jsou úřadovny úřadovny tam proturám.

Jako příkazem úřadovny jest proturám, v sídle dvora soudních první instance úřadovny, ustanovuje se v §§. 15, 27, 46, 53, 63, 79, 78 a 86, a protury tyto budou se pro rozdíl od protur vůbec jmenovati „protury městské.“

Hlava druhá.

O moci soudní ve věcech sporých.

I. V řízení rozumném.

1. O soudu občanském.

§. 13.

a) Občanské:

Žaloby veliké vaněti se mají vůbec na tu proturu nebo na ten dvůr soudní první instance, v jehož obvodu obtalovaný také žije, když se žaloba vaněti, má své řízení vyřídit.

§. 14.

Dvorcím soudním první instance úřadují se tyto věci, aby o nich rozhodováti:

- a) náležitosti první, v nichž řízení jest o prohlášení manželství za neplatné nebo o rozrušení manželství, nebo o rozrušení manželství od stola a také, když jedna strana k němu nechce přivěti. Žádají, aby se straně v nebezpečnosti uvedeně praxím zvláštní vyřídití povolilo, a aby se příkazem manželství druhému, by díval občanskou výlovně, mohl se vaněti had na ten dvůr soudní první instance, který jest k řízení v řízení úřadovny, nebo na onen soud, k němuž manželé obem svou přiblíží;

- b) žaloby, ježto směřují proti fisku, vrátným a duchovním obcím, kostelům, prohodám, fundacím a dotacím státním, za příčinou ústní veřejných slyšením (§§ 24, 25, 26), pokud nejsou přikázány k soudu státnímu (§ 31. a násl.), k soudu kamrátnímu nebo k instanci reální.
- c) rozepře hraní (§ 38);
- d) žaloby v náležitostech dědicovských (§ 38).

V případech a) jest soud státní druhé první instance příslušný, v jehož obvodu materiálně měl poslední své společné bydliště.

V případech b) jest soud státní druhé první instance příslušný, v jehož obvodu měl strana žalovaná bydliště své toho času, když žaloba byla vložena.

§ 15.

Protivník městským přišelší oznámí moc soudní:

- a) ve státních rozepřích v jistě souy peněžité, které bez úroků a jiných náležitostí vedlejších nečiní více 500 al. korv. m., a ve státních rozepřích v jiné věci, když se žalobník vyslovil nabídnout, že místo nich přijme souu peněžitou, která bez úroků a náležitostí vedlejších nečiní více 500 al. korv. m. To, co dluh činí, počítá se podle souy, za jistě zaplacení v žalobě se žádá, byl i byla žalobník nebo obžalovaný více, nebo by se žádaly prodlí jenou úroky nebo důchody. A včak v případě pojednájním přišelší moc soudní protiva městské jen tehda, když se v odpor károu toliko úroky nebo důchody žádá; nikde ale když obžalovaný odpírá právo souzeno, a včak se hrani úroků neb důchodů ččk odvádí, byl i právo tato činilo více nežli 500 al. korv. m. Odpíráli se včak v případě souzeno právo souzeno, tehdy má protivna městská podat žalobu i v dalším líčením přišelšímu dvoem soudním první instance, aby v níu dále pokračoval.

Takžé se oznámí žaloba vznikati na protivna městskou, když žalobník žádá čini dluh jinoušho, který činí více než 500 al. korv. m. nebo přebytek, který vycházejí má z porovnání více pohledaností, přišelšíjích občana stranám.

- b) O státních žalobách v příčině oznáení práva ke hrani politiků nebo ke hrani dárků ze opakujících, když jsou důchod reální nebo souu peněžité, v kterých se žalobník prohlásil, že jí chce za místo těch politiků nebo dárků přijmouti, jestli ty uličky nebo dírký ustanoveny na věčné časy, nežli více než 25 al. korv. m., jestli ale obnoveny na čas života jistí osoby, nebo jestli jinak vřřeno, jak dluha bude trvati, za více než 50. al. korv. m.

Neklede na souu:

- c) ve státních rozepřích mezi najímatelem a pronajímatelem z poměru nájemního, týkajelka se věci movitých, nebo bytlí a jiných místností, pak v rozepřích z uzavření státní pronajímání nebo za úrok v úradě (§ 1103. ob. zák. obč.) převzatých, za příčinou prošli čas ve souboví ustanoveného;

- d) ve veselých rozepích, jelikož vzniká ze směr služebních a mimoslužebních mezi úřední soukromými, bedelnými a těmi, kdož jim práci dávají, pak mezi zaměstnanci a držiteli dílen ze strany jedné, a jich tucary, nádobky a dílníky ze strany druhé;
- e) ve veselých rozepích, jelikož vzniká mezi hospodářskými, plavci a veslaři ze strany jedné a jich hosty, povozářskými a těmi, kdož náklad dávají, ze strany druhé, a obecně povinnosti jich vůle, a o to zvláště, že hospodři, plavci a veslaři máno práti býti maji a vůli, které buď oni buď jejich býti služebníky ochotní býti přijati, až zemli násta mor soudaj soudu občedního nebo národného.

§. 16.

V místech, které mají svůj lid obecí, jest povoleno, vzájemně lákati proti obyvatelům, když jsou vůli, na kterém se lákati vztahuje, nedati více 12. ústavních kor. m., v místech a městech na více 60. st. kor. m., na představeného obec. K rozjednaní představeného lze se odvolati k protě, kterém má lákati dle potřeby doplatiti a o něm rozhodnouti. Další stížností není však místa; lákatek má, toho také vůli, vzájemně lákati svou přímo na protě, nepodaj j. prvě u představeného obec.

K lákati stran není představený obec také při každé jiné lákati k lákati přivesti násta dobrovolně narovnané a vyhověti pak, když narovnaní přijde k násta, spis o tom.

§. 17.

Místo, kde se násta v tom úmyslu učinil, aby se tam stále udržoval, kterýmto úmysl se buď dá dokázati, nebo z okolností patrně vycházi, jest jeho násta býti násta.

§. 18.

Bývali násta stádně na místech veselých, má lákatek na vůli, kde chce lákati vzájemně.

§. 19.

Pozemci a jiné osoby, jelikož se v místě nějakým jmenem pronajímá udržují, mohou pro povinnosti, které v tom místě na sebe vzali, pokud se v něm udržují, i o toho soudu býti lákatek, v jehož okrese to místo leží.

Přivlastnění osob, které se násta stále udržují, násta se podle násta, kde se udržují na čas.

§. 20.

Osobní soud manželky jest i přivlastnění soudem osobním manželství. Přivlastnění soud však státních a manželství od soudu rozvedení násta se podle vlastního jich býti násta.

§. 21.

Soudu otce násta násta také násta, pod jeho soud otce násta postavení, nechtí býti upraveny v manželství, nebo jen na manželství úmysl, nebo na vlastni přijaty. Násta ty násta násta pod násta soudem i po smrti otce, nebo po odejmutí násta soud otce násta a to do násta, až násta násta k rozhodnutí správnosti násta násta.

§. 22.

Děti nemandelské následují zvyky matky své.

Jestli dítě nemandelské nebo nábožně náhledem nějakého ústavu veřejného v ústavu tom nebo vně něho v opatrovnal, tedy přísluší pod zvyky ústavu tohoto.

§. 23.

Bydlící toho, kdo dělá službu, pokládá buď sám na bydlící lidi jeho služeb-
ných, kteří s ním žijí v společném hospodářství, ač majíli tito právo, spravování svo-
boďně jejich své.

§. 24.

Fiskus státní jakožto obhospodřitel v těch případech, kdežto se příslušnost lidí podlé
bydlící, pod zvyky soud, v jehož okresu má úřadní své státní prokurátora finanční,
anebo, jestli zvláštním vyhlášením pro jistý okres nastupuje státní státní ústav, pod
zvyky soud, v jehož okresu má nastupce tento své státní úřadní.

§. 25.

Obce státní pod zvyky soud, v jehož okresu má úřadní své státní okresní před-
stavenstvo.

§. 26.

Obce duchovní, kostely, prebendy, fundace a ústavy církevní, k účelům veřejným
zřízené, jako: univerzity, domy studijní, domy dělné a špitály, státní pod zvyky soud,
v jehož okresu má státní správa jejich.

Jestli pod správou státní státní nebo nějaké obce, tedy se na ně vztahují usta-
novení, obsažená v §§. 24 a 25.

§. 27.

Všechno jsou zvyky jurisdikční, jako: spolky, náboženské společnosti a korporace,
státní pod zvyky soud, v jehož okresu jsou jejich jednotlivci. Majlí zvyky tyto jur-
dikční anebo jen zvyky jednotlivé na jiných místech zvláštní ustanovení nebo státní agencie,
mlže se na ně ve věcech, které se na ustanovení nebo agencie vztahují, nastupovat v obcích
soudních, v jehož okresu se ustanovení nebo agencie tyto nacházejí.

§. 28.

Poddaní rakouští, kteří jakožto úředníci rakouští v císařovské službě, státní pod
zvyky soud, pod kterými státní, bývali se zdržovali v Rakousku.

Neslali se vyhledati, kdo se tu zdržovali, tehdy se pokládá na to, že byli bydlícími
svými ve Vídni.

§. 29.

Poddaní císařství Rakouského, kteří od císařské vlády akreditací přijmou, státní pod
zvyky soud, pod kterými státní podlé svého jiného postavení. Kanclářové
císařské kanceláří státní státní pod zvyky soud rakouské, v jehož okresu se zdržují, ne-
chájí jsou poddaní rakouští nebo císař.

§. 30.

Poddaní státi národních zůstou před soudy rakouskými žalováni býti:

- a) v občanské soudu, příslušného dle bydliště, když si toto v Rakousku zvolili;
- b) v všech případech, když mohou také rakouští poddaní podlé ustanovení nábona tohoto žalováni býti vůči straně soudního bydliště jejich, a soudu zvláštně k tomu ustanoveného (§. 31. a násl.);
- c) neměli by místa ani soud zvláštní, ani obecný soud dle bydliště (lit. a, b), tedy mohou žalováni býti v každém místě, kde budou nastihováni, a to na pilišnou povinnosti všelikých, kterých v Rakousku vzešly, nebo se tu mají vypláti;
- d) v následku vzájemnosti (reciprocity) ve všech těch případech, v nichž státi k němuž ani náležejí, příkoniti také žaloby na poddané rakouské.

§. 31.

k) Zvláštní,
Na který soud
se má vznášet
žalobou právními

Žaloby vyzývají vznášeti se mají na ten soud, a kterého by měl vypraviti v každém věci žalováni býti. Měli vyznamený právo, zvoliti si některý z více soudů, tehdy může, když vyznamená odpírati a v receptě padne, žaloba vznášeti jen na týž soud, a kteréhož se vedla receptě vyzývají.

§. 32.

Kde se má žaloba
má vznášet
soud.

Vyzývají na pilišnou amortizace obligací státních a papírů úvěrních, nebo na rovně pokládáních, vznášeti se mají na ten soudní dvůr první instance, v jehož sídle se vedla knihy úvěrní, k nim se vztahují.

Za amortizaci jiných listů, vyjmažte známky (§. 59), lidští může uchováni lid a protary svého vlastního lidního bydliště, nebo a protary bydliště té osoby, proti které listina tato má býti důkazem.

§. 33.

Na který soud
se má vznášet
žaloba právními
jedním.

Žaloby vzájemně vznášeti se mohou, i když nebyly s věcí, na kterou se žaloba vztahuje, některak spojeny, pokud není o žalobě rozsudkem koncovým v moc práve veřejna rozhodnuto, na týž soud, a kterého byla žaloba podána.

Náležiti však žaloba nebo vzájemně žaloba dle věcí, na kterouž se vztahuje, před soud rovní nebo nějaký zvláštní soud kanzální, tehdy se žaloba vzájemně nesmí v těchto soudech přijímati.

§. 34.

Na který soud
se má vznášet
žaloba právními
jedním

V receptěch právních, které pocházejí se správními řízení nebo společného jednání má žalobců toho vůči, vznášeti je buď na soud obecný, k němuž žalovaný příkoniti, nebo na ten soud, pod který by žalovaný státi, když má bydliště své v onom místě, kde se správa vedla.

Co se týče správy od soudu náleženo, náležeti mají v platnosti zvláštní předpisové posuzováni.

§. 35.

Kdo se máj
vznáší žalobou
na právní do-
kazy pro vřá-
paní.

Žalobci na povolení důkazu pro vřápaní paměti vznášíti a vyřizovati se mají u toho soudu, kterémuž přislali moc souditi v hlavní věci, kdyby ale soud tento nebyl u nás anebo by nastávalo z prodlení nebezpečnosti, na pretaru, v jejímž obvodu se máhají svědké, který má býti vyslyšen, nebo vice, které má býti obžehán.

§. 36.

U kterého sou-
du se má žaloba
na právní do-
kazy předložiti
státi.

Za navržením ku předložení stavu žalobci se má u toho soudu, u kterého byla rozprána první líbna, anebo u kterého pozvače trvá.

§. 37.

Kdo se máj
vznáší žalobu
v náležitostech
právních a
týkajících.

Vielké žaloby o dědictví a o rozdělení dědictví, nechal se zakládají na posouzení náhodní, na poslední vůli, nebo na amborvé dědictví, pak žaloby vřákové, jež se vztahují na dluhy a právnílosti, na odňany, nebo na darování pro smrt, vznášíti se mají, pokud právnílosti není odrušena, na ten soud (ně pretaru náhodní), u kterého se dědictví vyjednává. Po odrušení právnílosti náležejí žaloby takové před přisluň soud dědictví.

§. 38.

Kdo se vznáší
maj žalobu v
náležitostech
fideikomissních.

Žaloby v náležitostech fideikomissních vznášíti se mají na ten soud dle první instance, k němuž příkazují jevi fideikomissní náležitosti mimosporné (§. 82), nechal při tom šitě jest o posouzení ve fideikomissu, anebo o jaké kalit jevi rozprá, pocházející ze svazku fideikomissního.

§. 39.

Právní ústředí
náležitostí
jevi.

Rozprá jevi, které se vztahují na líca, propřijená, bezprostřední nebo prostřední křiktem nové, mají se líiti u Zaderského soudního dvora první instance.

§. 40.

Kdo se vznáší
maj rozprá
spojen.

Rozprá, jeví jsou a rozprá nějakou, která jeví trvá a není rozvolněna k rozvolně v nové práva volně rozhodnuta, za tužpřijímou spojeny, posívaří pocházejí a jednáho a téžé skutka, vznášíti se mohou na ten soud, u kteréhož se první rozprá počala.

§. 41.

Na který soud
vznáší se máj
žaloby a při-
pádu sou-
povědi.

Žaloby proti více soupovědní vznášíti se mají na ten soud, pod který sláti souv obžehovaný, který v žalobě jest první jmenován.

§. 42.

Kdo se vznáší
maj rozprá
první instance,
jevi před-
stavu sou-
dů první
instance.

Pretarové slájejí jakožto obžehovaní ve věcech, které náležejí před to pretaru, představení jevi představení, pod svou dle souditi první instance, v jehož obvodu má pretaru své stanoviti.

Předpánu tohoto šití jest i tehda, když ten, koho se týče, úřed pretarový téžé na čas spravuje.

Má by představený nějakého dvora soudního první instance kalitě býti u tohoto dvora soudního nebo u některého soudu státního, který leží v jeho obvodu, téžé vanečena buď žaloba na nejvyšší dle souditi.

Předpisové úlo mají platnost i tehda, když nějaký proter nastupuje jako in-
stancie na strany, ještě příslušejí pod onu proteru, a které on jest ustanoven, anebo
když představený dvoru soudního první instance žalovani chce strany, které by se mily
žalovati buď u dvoru soudního pod ním postaveného, anebo u některé protery, která
bude v obvodu tohoto dvoru soudního.

§. 43.

Který soud jest
příslušný, když
se místo pře-
ložil příslušný
na soudcov.

Bývali místa, kde se má něco platiti, anebo nějaká jiná povinnost vyplniti, ve
sankcové výslovné ustanovení, mohou se žaloby vložiti, vztahující se na soudcov tato,
až souhlasí k tomu, aby byla vyphána nebo odvolána, anebo aby byla náhrada pro ne-
vyplnění její učiněna, vznášeti na onen soud, pod který by obžalovaný stáel, kdyby
byl na tom místě, kde se má soudcov vyplniti.

§. 44.

Podobními fesenčími a rukodělnými za výrobky odebrané a práce dodané, pak
požadovní malých prodavců za věci potravní a za zboží, vznášeti se mohou ještě po
90 dní od toho času, kdyžto něco byla naposledy odebráno nebo dodáno, na ten soud,
který by byl podle dřívějšího bydliště příslušný, když ten, kdo věci odebral nebo dal
práci, mezi tím bydliště své do jiného okresu soudního byl přeložil.

Tetěti práve přísluší učitelům soukromým, osobám služebným, hospodským,
plavčím a vozkám, ce se týče požadovní za vykonané služby nebo práce, ještě po 90
dní od vykonání poslední služby nebo práce, když protivník mezi tím bydliště své do
jiného okresu soudního byl přeložil.

§. 45.

Ve vložkách rozsudků a náhrada za škodu nějakou, způsobenou od lidí nebo od
světla za pozemnostech, nebo za plodinách zemědělských, které se na pozemnostech na-
lišují, ačkoli již jsou od nich odděleny, může se žaloba vznášeti na onen soud, v jehož
okresu pozemnost budi, až souhlasíli věci tyto k přičiněním úřadův politických nebo
zemských.

§. 46.

Kde se rozšířil
mohou žalovati
na proteru pro-
státních úřadů
státních úřadů
mohou.

Žalovati se povolani státníky soudní, všemi prozatímnými, soukromými prozatímnými
nebo nějakého jiného mezinárodního opatření mohou se die líčené žalobníkovy vznášeti buď
na soud, který jest příslušný v hlavní věci, nebo na tu proteru (tj. proteru státníkovy),
v již obvodu prozatímných prostředkův uplňovací vykonání budi má.

§. 47.

Strany mohou
se žalovat soudem
podle toho, než
jest ten, k ně-
muž stáel.

Strany mají toho vůli, podložiti se výslovným ustanovením jinému soudu, nežli jest
ten, pod kterýž stáel.

Takovou ústavou nemohou se však věci, které jsou k soudu veřejnému nebo svlé-
něnému soudu kanonickému výhradně přikázány, před soud jiného spůsobu podložiti,
aniž se může pro obecnou náležitou právní voličnost soud kanonický vyvolati, nebo strany
náležitosti právních, které náležejí před proteru, vynášeti, aby líčené úlo předse před
dvorem soudním první instance (§. 53).

§. 48.

Přijmeli žaloba soudce nepřislíbený, a neuvádějí obhájevaný obranu nepřislíbeného soudu ve věci, řádem soudním ustanovená, tehdy se má v řízení u tohoto soudu předsa jiti, byl i později na jeho příkáz, že souda tomu nepřislíbeno, žaloba přijímáti.

Toliko řízení o neplatnosti nebo o rozložení manželství, kteráž byl předsa vzal soud, jenž má moc soudní v záležitostech právních tohoto spůsobu ani nepřislíben, pak řízení, kteráž byl soud civilní onyden předsa vzal o nějaké věci, ježto náležela k soudní moci vojenské, anebo která nemáležela k řízení právnímu, nebžá před_řady správné, mají i kdyby nepřislíbenáť tepru u vyšší instancce na jeho příkáz, jakožto nepřislíbeni zdvřizena býti bez z povianosti úředa, anebo kdyby rozhodnutí oné stranama učiněné bylo již nabylo mocí právní, k nároku toho úřada, kterýž má právo, rozhodnutí učiněné v odpor vzíti.

2. O soudu reálním.

§. 49.

Žaloby, které se vztahují na nějaké právo věcní k věci nemovitě, mají se, neokleďe na osobu držitele, i tehda, kdyby náležel pod soudní moc vojenskou, nebo pod soudní moc dvorského maršalka, vznesiti na tu preturu, a týčeli se to statků nemovitých v obvodu měst, kde dvorské soudní první instancce mají sídlo své, na ten dvůr soudní první instancce, v jehož obvodu statek leží.

Totéž má platnost i tehda, když jest rozepře o dělení statků nemovitých nebo opravě jich hranic.

§. 50.

Vztahují se žaloba věcní na věci statků nemovitých, které leží v okresích více soudů, může se vznesiti na ten soudní dvůr první instancce, v jehož obvodu soudním ty statky leží, neokleďe žalobník raději žaloba vznesiti v příčině každého statku voliči u pretur přislíbených.

Náležují se statky nemovitě v okresích více soudních dvorů první instancce, má se žaloba vznesiti na ten dvůr soudní první instancce, pod který většín částí jich náležá, a kdyby i to bylo pochybné, má žalobník na vůli, ku kterému dvoru soudnímu se chce obrátiti. Vozjedli rozepře o hranice a leželi statky o sobe usazjeli pod mocí soudní rozličných pretur nebo rozličných soudních dvorů první instancce, má žalobník na vůli, v prvním případě, na kterou preturu, v druhém případě na který dvůr soudní první instancce žaloba chce vznesiti.

§. 51.

Předsa hrní všeliké výkony reálné, jako: inventura, obhledání a ocenění majetků, uvedení sekvestra, v základ vzati úrody ječti neoddělené, odhádání a prodej veřejný přislíbené té pretuře, nebo v příčině nemovitostí v okřilku měst, kde soudní dvorské

první instance mají sídlo své, tomu soudním dvorem první instance, v jehož okrese statek nemovitý leží. Leželi ale statek nemovitý v okresech více pretur, přišli předložiti výkony realní tomu soudnímu dvoru první instance, v jehož okrese se pretury tyto nalézají.

K jednání v příčině rozdělení bylyli strany podané za statek prodány, pakli se mezi stranami nedohodou dobrovolně ustavení k násto přivést, a k rozhodnutí souzení o práva předložili při dělení jest vždy ten soudní dvůr první instance ustanoven, v jehož okrese soudním statek nemovitý leží.

§. 52.

Žaloby, které se vztahují na nájemné právo věcí k věci movité, vzniká se mohou buď na soude osobním, nebo na soude soud, v jehož okrese se věc movitá nalézá.

§. 53.

Koncepty a přeručení držení věcí movitých i nemovitých, při nichž činí jest toliko o vyasvělení, jaké bylo poslední taktické držení, a kterých se mají líti souzení, vzniká se mají na sou pretura (i také pretura městskou), v jejímž okrese se přeručení stalo, mohou pak se, co se týče věcí movitých, pokud nepošly na někoho jiného, vzniká i na sou pretura (pretura městskou), v jejímž okrese se věc nalézá.

§. 54.

Žaloby, vztahující se na placení pohledanosti nájemné, s právem nájemcem na statek nemovitý pojistěná, vzniká se mají buď na soude, podle bydliště osoby obdávající přistavěný, nebo na soude soud, pod který by obdávající stálo, kdyby měl na statku nemovitém své bydliště.

3. O soudní moci obchodní a námořské.

§. 55.

Působení soudních dvorů první instance, pokud mají vykonávati soudní moc obchodní a námořskou, poznávají se má, výjimečně recepte součinné (§. 58.), podle ustanovení námořníka: *Codice de commercio*.

§. 56.

Žaloby, které se hodi k soudní moci obchodní, mohou se dle lhůty žalobníkovy vzniká se buď na soude soudní dvůr první instance, který jest ustanoven k vykonávání soudní moci obchodní, v jehož okrese obdávající má své sídlo bydliště, nebo v jehož okrese do rejstříka kupců a fabrikantů jest napsán, nebo v jehož okrese se nalézá jeho úslo obchodní nebo fabrikční.

Zvláštní soudové, kteří v receptech osobních v jistých případech máto mají (§. 81. a násled.), vztahují se i na soudní dvory první instance, pokud títo vykonávají soudní moc obchodní.

§. 57.

V místech, kde není žádná soudní dvůra první instance k vykonávání soudní moci obchodní ustanoveného, může žalobník, takové žaloby, které podlé paragrafy své jsou k právu příslušné, vznést na toto.

§. 58.

Co se týče příslušnosti v rozepích občanských, jest se zachovati podle zákona od 25. ledna 1850 (nář. Hl.č. č. 52.)

§. 59.

Amortizaci smělky přísluší tomu dvůru soudnímu první instance, k vykonávání soudní moci obchodní ustanoveného, v jehož obvodu se nalhá místo, kde se má smělka vypláciti (Řád směl. od 25. ledna 1850, nář. Hl.č. č. 51, §. 73.)

§. 60.

Rozepě, ježto vznikají ze služebního postavení plavce, z námořských jednání nákladních, nebo z najmutí lodí pro přepravu, vznést se mohou kromě Benátek také u té přetary, v jejíž obvodu se obžalovaný zdržuje, v němž se má zboží odvézati, nebo do něhož se má přepraviti zboží, nebo kde se cesta plavčína.

§. 61.

Zdržení ověřených lodních, když se na nich přihodí nehody, přísluší v tomazsku, když se v něm, kde jest přístav, nalhá dvůr soudní první instance, k obstarávání moci soudní obchodní ustanovené, soudu tomaztu, v jehož místech přísluší se žalobě soudu místnímu. Kasa přísluší zdržení ověřených taková v cizozemsku, ustanovuje se práva námořských.

§. 62.

V rozsahé moci úřední, předpisy posaradní kapitánů přistavních propůjčené, může se vznést.

II. V řízení vykonávání.

§. 63.

Za první stapeň exekuce řízení se má vždy u toho soudce, od kterého vyšel nářec první instance, nebo u kterého byla ustanovena exekuce, hadit se k exekuci.

Zdrží se na další stapeň exekuce přine u toho soudu řízení nářec, v jehož obvodu se má exekuce vykonati, ustanovuje se v řádu soudním.

Přetary městské mají sice právo, předsa hrati exekuci v příčině věcí movitých, nikoli ale v příčině věcí nemovitých.

Co se týče vykonávání exekuce, četiti jest předpisů, obsažených v §§. 9—11.

§. 64.

Vykonání nálezu soudů zahraničních, pokud se nálezy soudů těch podlé nálezu a směr státních přechod majících věcech v Rakousku vykonávají soudem, povolí náleže také ten druh soudů první instance, v jehož okrese soudním se má exekuce vykonati.

§. 65.

Za rozhodnutí, že právo exekuce ponechalo skutkem nějakým, který se stáhl po učiněním nálezu nebo soudním narovnání, žádá náleže český jazyk a toho soudu, který byl první stupně exekuce povolil.

§. 66.

Žádá, aby se exekuce prozatím zastavila, vanejí se náleže v případech této i na onen soud, kterýž ustanoven jest, aby ji vykonal.

I také jiné osoby vanejí nálezu takto o udělení nějakého výkonu exekučního, a náleži mají za to, že jim jest na vým držení, vlastnictví nebo nějakého jiného práva, podlé těchto své kůže na soud rezonující nebo na ten soud, kterýž byl výkon exekuční přehradil.

III. V řízení konkursním.

§. 67.

Konkurs počíná se má proti obyvatelům měst, v kterých má sídle své druh soudů první instance, a soudu tohoto, proti jiným osobám však věcech a té protury, v již obvode zastřešený má své řízení bydliště, a vztahuje se vždy na velkové jazykí movní, a se náleží kde kaliv, pak na ono jazykí nemovitě, jedno leží v království Dalmatském.

V křídlech státních náleže vrchní soud k žádosti dlužníka nebo věřitelů, nebo také k návrhu ústředí státních delegování k vyjednávací konkursu onen soudů druh první instance, v jehož obvode zastřešenec má své bydliště.

§. 68.

Má zastřešenec nějaký, o jehož jazykí se podal konkurs mimo Dalmatsku, statky nemovitě v Dalmatsku, musí se tu o těchto statcích nemovitých voliti konkurs počít.

Ležli statky nemovitě, o kterýchž se má počít konkurs, pod zastřešený soud, tehdy rozhoduje to, který soud jiné předstihne.

§. 69.

Vyjednávací konkursy, týkající se obchodníků, živitelů a společností nabývacích i spolní akcionářských, podlé nálezu na rovné jim pobídných, přičinil soudním druh první instance, k vykonávání soudů mojí obchodní ustanovením.

Hlava třetí.

O moci soudní v záležitostech mimosporných.

§. 70.

K vyjednávání podstatnosti ustanovena jest výška za pretara (i pretara místního), v jejím obvodu osoba zemřelá měla své řádné bydliště.

§. 71.

Vyjednávání však podstatnosti, v nichž jsou obsahově statky nemovité, náležející dojev obvodu těch míst, kde má dvůr soudní první instance sídlo své, přisluží tomu dvůru soudnímu první instance, v jehož obvodu osoba zemřelá měla své řádné bydliště. K úplatku vyjednání jiných podstatností, ježto v sobě obsahují ustanovení statky nebo jiné ustanovení jiná, může soud rozhodl k dohledání státní delegování některý dvůr soudní první instance.

§. 72.

Zemřelí nějaký občan rakouský v cizině zemřel, přišel vyjednávání podstatnosti jeho pretarů posledního jeho řádného bydliště, které měl v tuzemsku, a nebo soudil se na toto vyhledání, té pretarů nebo tomu soudnímu dvůru první instance (§. 71.), v jehož obvodu se nalézají jeho statkové nemovité buď zcela nebo díle větší částí, a kdyby byl měl jen jeden movitý, kde se nalézá větší část jiná taková.

Vazují se na tom pochopně, rozhoduje to, který soud jiné předstihne.

§. 73.

Zemřelí příslušník nějakého cizího státu v Rakousku, anebo zanechal to nějaké jmění, vlastník se má soudu zahraničnickému, co se týče movitých jmení neobdobně, aby vyjednával dědictví i rozhodoval o některých sporných požadavcích práva dědičného, až nepřekročil toho vymezení, aby měla místa nějaká jiná řízení.

Pokud při podstatnostech těchto cizinců, kteří si již v Rakousku řádné bydliště zvolili, místo má výjimek a toho, když se v nichžli ústřední úřadovní a úředním rakouským pořadí, a pokud soudové rakouské v jednom každém případě k tomu příkřilejší mají, aby věci a spisy osoby zemřelých přivodeny byly v bezpochybné, aby věřitelové, kteří jsou počítáni rakouské, anebo ve některých zemích se zabývají cizinců, byli spokojeni, a požadovaní dědičí a odhlasovníci v tuzemsku se nalézajících byla poskytnuta, ustanovuje se v předpisech o řízení při vyjednávání podstatností.

§. 74.

Co se týče statků nemovitých v Rakousku ležících, ježto náležejí k podstatnosti nějakého cizince, přišel vyjednávání podstatností výše té pretarů nebo tomu dvůru soudnímu první instance (§. 71.), v jehož obvodu statkové úže buď zcela nebo díle

vícejší částí leží, ač nebyli se státem, k němuž součástí náležel, učiněn nějaký jiná ujednání.

§. 75.

Jak se zachováti jest v příčině pozůstalosti poddaných tureckých, kteří zemřeli v Rakousku, anebo to uanechali jině, ustanovuje se zvláštní předpisy.

§. 76.

O poručství
a kurátorství.

Ustanovení poručníka nebo kurátora a obstarávání záležitostí vdolků, ježto podle zákona obstarávání má úřed poručenský a kurátorský, přisláží vůbec té protaře (i také protaře místní), pod jejíž osobou moc soudní náleží soukromé nebo ochránce ve věcech sporných.

Rozhodování však v opatřeních, ač přece učiněných, jimiž se náleží na příčině hlouposti nebo bláznosti, nebo na příčině marasmatnosti má pod opatrovnictví dítě nebo opatrovnictví naze zvláštnosti, anebo moc otcovská nebo poručenská přine čas nezletilosti prodáváti, pak vyřazení definitivní hlouposti na adopci, a povolení prodej více nemovitých, poručenská nebo ochránce náležících, přisláží toliko dvoru soudnímu první instance, ježto tedy protary vyjednávají předložená k potřebě této poslání mají.

§. 77.

Byti úředem poručenským nebo kurátorským nad pozůstalými děditel takových nástavitelů dědičtí, v jejich pozůstalosti se náležejí statky nemovité, ležící v okrese dotčených míst klavních v království (§. 71), a nad poručenci nebo ochránce, ježto sami statky takové drží nebo jich zabudou, přisláží tomu dvoru soudnímu první instance, v jehož okrese své řízení bydlíti mají.

V příčině jiných dědičtějších věci poručenských nebo kurátorských záležitostí se náleží, ježto tu výnosky v §. 71. dotčení, soudní drží první instance na úřed poručenský nebo kurátorský spláchem delegace.

§. 78.

Zřizování kurátora k vedení nějaké věci nebo k obstarávání záležitostí nějaké, přisláží podle ustanovení práva občanského a řízení soudního státem soudu, a náleží se tu vše vyjednává.

§. 79.

Soud, který svou moc soudní jakkoliv úřed poručenský nebo kurátorský podal vykonávati, učináse přikročajím, vyřizuje případy, v první kapitole §. 79. dotčení, ač do skončení poručení nebo kurátorství, byl i poručence nebo ochránce mezi tím přišel pod moc soudní jiného soudu.

§. 80.

Dívati posudní k rozvedení manželů od státa a leže, když obě strany k tomu přisláží, přisláží té protaře, pod jejíž moc soudní náleží mají.

Který soud náleží
úřední poručenský
a kurátorský
záležitosti, když
obě strany k tomu
přisláží.

Spojí se soudce rozveden opět, má se s tím učiniti oznámení tímto soudu, kterýž byl k rozvedení manželů dříve povolán, anebo vznikli s to spor, tomu soudu, kterýž jej rozvedl.

§. 81.

Ustanovení
má se řídit od-
kaz, že učiněná
manžel pohlavní
soudce, a od křes-
tého soudu má
byti na určitého
příslušce.

Když se má na příslušce zrušen manželství k němu přivésti děkan strany svobody, když manžel pohlavní soudce, anebo když se má společiti, aby manžel pohlavní soudce, a od křesťanského soudu, přišel řídit ve věci té osobu dříve souděnou první instancí, v jehož obvodu manžel podstataly má své řízení bydliště.

Žádosti na příslušce děkan strany svobody s manž. nějaké osoby pohlavní, nebo na příslušce osoby této na svobodu, kterýchž děkan nebo příslušce potřeby jest k nějakému jinému konci, vznikati se mají na ten soud, kterýž by byl po učiněném nálezu s manž. osoby nějaké nebo o příslušce jí na svobodu přišel k vyjednávatel podstatalosti pohlavního.

§. 82.

Který soud jest
přislouží v ná-
ležením k
děkanství.

Řízení ve fideikomissních záležitostech mimosporných, k nimž náleží též vyjednávatel jesti fideikomissního v případech úmrtí držitelů, příslušce s nastolením pomínou fideikomissu, a s povolání k jeho rozvedení, přišel osobu dříve souděnou první instancí, v jehož obvodu posuzováni úřed. fideikomissní má své bydliště.

Pomínou fideikomissní soudi posuděného držitele, má více úřed., k vykonávání podstatalosti manželství příslušce, vyjednávatel přede vztá; učiní však prohlášení, že osoba fideikomissníma se vztahují, že fideikomiss pomínou, přišel soudu fideikomissnímu i takto, když soud fideikomissní není určen úřed. podstatalosti vyjednávatel.

Pro fideikomissních, kteří se teprv znovu učiněti mají, jest úřed. přisloužímu taxovní soudi instancí úřadatelova, která náleží vyjednávatel podstatalosti, má není jí ve státní fideikomissní, od Joh. Veličkovce ochráněna, anebo od nejvyššího soudu ustanovena, že má býti bezúspěšně některý jiný soud instancí fideikomissní nové úřadce fideikomissní.

§. 83.

Ku kterému
soudu přislouží
úřed. soudi.

Jestli v některé podstatalosti léna, od křesťanské země bezúspěšně nebo prostředně propůjčena, přišel vyjednávatel s ním tím soudem, kteří mají rozhodovati ve věcech sporových, totiž Zadaranského souděnou dříve první instancí (§. 39).

Abý se však stáky léni tomu, kdo k postoupenosti v ně jest povolán, odvedaly, směly se povolati dříve, má až dvůr léni mu léno podi nebo slopeni jeho právo k postoupenosti úrad.

§. 84.

Na který soud
mají se řídit
úřed. soudi.

Žádosti vztáží na jednání úřed. v §. 81. jmenovaná, jestli se vztahují na nemovité stáky, vznikati se mají, i když příslušce v záležitostech mimosporných, má soudu tam ustanovena.

§. 85.

Který soud
jesti přislouží v
mimosporných
záležitostech
úřed. soudi.

Ve věcech mimosporných soudi mají obchodní a námořní jsou vykonávané přislouží soudi dříve první instancí, k vykonávání soudi mají obchodní a námořní ustanovena.

§. 86.

Každý soudce
má právo
převzít
převzetí
převzetí
převzetí
převzetí

Přetury, jakož i přetury městské, mohou bez omezení příslušnosti legalizovati k dědičné podpoře, vidinové přepisy a zapisovati způsobem soudním poslední vůlí.

Hlava čtvrtá.

O příslušnosti soudů v druhé a třetí instanci.

§. 87.

Každý soudce
má právo
převzít
převzetí
převzetí
převzetí
převzetí

O odvoláních a stížnostech na rozhodnutí včelkových úřadů soudních první instance ve věcech sporových i mimosporových rozhodnutí má v instanci druhé vcelká soud (dvůr apelační), v jehož okrese se soudové tyto nacházejí, v instanci pak třetí, až máž ještě další odvolání podle zákona máto, rozhodovati má soud nejvyšší.

O b s a h.

Hlava první.		
O soudní včelce		O d p e h e j 1 — 10
Hlava druhá.		
O soudní včelce ve věcech sporových :		
I. V řízení vzájemném :		
a) včelce	10	— 10
b) včelce	10	— 10
II. O soudní včelce	10	— 10
III. O soudní včelce včelce a včelce	10	— 10
IV. V řízení vzájemném	10	— 10
V. V řízení vzájemném	10	— 10
Hlava třetí.		
O soudní včelce ve věcech mimosporových		10 — 10
Hlava čtvrtá.		
O příslušnosti soudů v instanci druhé a třetí		10

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Číska LXXIX.

Vydána a rozaslána dne 31. prosince 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXXIX. Stück.

Angegeben und versendet am 31. December 1852.

Částka LXXIX.

Vydána i rozestlána dne 31. prosince 1852.

262.

Nářízení oběžné, vydané od ministerium vojenství dne 7. prosince 1852.

Jinako se podle nejvyššího nářízení od 29. listopadu 1850 ustanovuje moc soudní ve vzdělávacích ústavech vojenských.

Jeho císařské královské apoštolské Velikánstvo říčil nejvyšším rozhodnutím od 29. listopadu 1852 schváliti siže položené ustanovení, jak se má vykonávati moc soudní ve vzdělávacích ústavech vojenských:

Soudní moc nad akademickými vojenskými přísluší, jak ve věcech trestních tak i v občanských záležitostech právnických ministerium vojenství, který každého času bude; moc tato vztahuje se na veškeré osoby, ježto náležejí k staré služebnímu ústavu těchto, vyjmavje učitele akademie.

Pod tuto moc soudní tedy stájej:

Předně, chorazed.

Za druhé, důstojníci k vyšetření a dohlídce tam ustanovení, od podplukovníka doš — bez rozdílů, ježto tam přidání z aktivní armády nebo z penzionistů — a to od toho času, když odlyli předepsaný čas skoušební;

Za třetí, důchodci a důvěřníci tam ustanovení, vyjmavje učitele, ze staré civilního tam přijaté;

Za čtvrté, instruktor k dohlídce nebo k jiným službám treale tam komandované, od likovatele nebo strážníka doš, jak po čas příklad tak i když jej s dobrým prospěchem přechali;

Za páté, osoby k službě domcích nebo osobní na mada náležící nebo roční treale přijaté, bez rozdílů, majjí bydliště své v ústavu nebo mimo ústav;

Za šesté, manželky a nezletilé děti osob, od čísla 2. až do č. 5. jmenovaných, pokud podle patenta od 22. prosince 1851 vůbec pod soudní moc vojenskou náležejí.

Poručenství trechal nad širotky po osobách, pod čísky 2. a 3. jmenovaných, nepřidají soudním, pod které náleželi akademie, náleží soudové tyto majjí rovněž jako sou-

dosí plukovní, po skončeném vyjednávání posítlakosti státní, případ populární přenosů na soud příslušný, přešel se také přijetím chovance do akademie, co se týče domovního úřadu poručenského, žádné změny nečiní.

Ministr vojenství deleguje na soudní ředitelovi akademie, kterých ji má vykonávat prostředkem auditora k tomu ustanoveného.

Jestli však činiti a vyšetřování trestní některého důstojníka, úředníka, důchodníka nebo chovance, mají se spisy, týkající se přípravného vyšetřování, předložiti ku konečnému rozhodnutí ministru vojenství, jakož se mu má též výrok vynesený proti němu se vyhlásti, k ratifikaci poslati, když obžalovaný jest některý z osob jmenovaných, nebo když nalezen byl trest smrti nebo práce kázeňní.

Povolání k ležení dlevi důstojníkům a úředníkům ministr vojenství, vzájemně se své s představeným sekce, pro vzdělávací účely vojenské a nejvyššího vrchního zemského velitelstva učiněné.

Práce, skládající tresty disciplinární osobám k soudní moci akademické náležejícím, má ředitel akademie každé doby v té míře, v které právo toto přísluší veliteli pluku.

Číslo 183. p.

203.

Nařízení, vydané od ministeria práv dne 17. prosince 1852.

Jinžto se podle nejvyššího úkazu, daného dne 29. listopadu 1848 vydává a publikuje od 1. května 1848. ve skutech státní instrukce pronášející o řízení soudním v právních záležitostech mimosporných pos Uhry, Chorvatska, Slavonska, vojvodství Srbské a země Temelské.

V následku nejvyššího rozkazu od 29. listopadu 1852, jinž Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo ministerium práv oznámilo rádi, aby za přítomnosti v Uhřích, Chorvatsku, Slavonsku, ve vojvodství Srbském a zemi Temelském občanského zákoníku občanského vydalo potřebné tam předpisy o tom, jak se má při vyjednávání posítlakosti a v záležitostech populárních předejíti, aby se pak řízení v právních věcech mimosporných všude tak spřádalo, by se srovnávalo s nařízeními, obsahujícími v občanském zákoníku občanském, nařazuje se tímto, jak žito se klade:

L.

Podle toho od 1. května 1853, má v království Uherském, Chorvatském a Slavonském, ve vojvodství Srbském a v zemi Temelském ve skutech vyšší příslušné instrukce pronášející*) o řízení soudním v právních záležitostech mimosporných, a tím se jí

*) Instrukce také bude v jazyce slovanském vydána v c. k. území a státní území v území vyšší příslušné (v 8.) území, a bude jí tam doručena. Potéji vyjde i přeložena na všechny jazyky, v kterých existuje země slovanských obyvatel.

zarcovní vlniči předpisové předešli, na záležitosti instrukce této se vztahující, poskytní mezi své.

II.

K vyjednávání podstatosti jest vůbec ustanoven ten soud okresní, v jehož okresu osoba zemřelá měla své řídné bydliště.

Vyjednávání však podstatosti, ježto v sobě obsahují statky nemovité, které leží v okrese více soudů okresních nebo v okřilem míst, kde soudové krajině mají sídlo své, přichází tomu soudu krajiněmu, v jehož obvodu osoba zemřelá měla své řídné bydliště. Co se tedy týče podstatosti takových, mají soudové krajině převažtí veškerá jednání soudní, ježto jsou v instrukci čvrtilm soudním první instance příkázána, a soudové okresní mají při tom jenom úmrti zapísování (§. 37) a ostatní v instrukci jmenovaná opatření procesní předešle bráti.

K vyjednávání jiných podstatosti, ježto v sobě obsahují zanesené statky nebo jiné zanesené jmění, může se k delšíkční stran delegovati soud krajiněský (soudní dvůr první instance).

III.

Ustanovování poručníka nebo kuratora a obstarávání záležitosti vlničké, které podle zákona náležejí na úřad poručenský a kuratorský, přichází v těch místech, kde se sídlí komise sírteneské (§l. IV.), komisím těmito, v jiných místech ale, nebo pokud některá komise sírteneská není zřízena, všude tomu soudu okresnímu, pod jehož osobou má soudní neletilce síditi.

Kde však:

1. Soud okresní sám v sobě zakrojuje, přichází rozhodování v těch jednáních, kde úmrtí jest o to, aby někde pro ilčenství a křesť nebo pro marnotratnost byl dán pod opatrovníctví, nebo aby tato opět byla zrušena; aby se mác otcovská nebo poručenská přes čas neletilosti prodoušila, pak definitivně vyřizování řídnosti na adopci, kusečně schválení prodej statků nemovitých, poručensčím a ochrannčím náležíkčím — toliko soudu krajiněmu, jenž tody soudové okresní vyjednávání předešle vezatí poskytní mají.

2. Býti úřadem poručensčím nebo kuratorsčím nad neletilými dětmi takových zřítavitelů děditelů, v jehož podstatosti jsou statky nemovité, ležící v okresech více soudů okresních a nad poručenci a ochrannci vůbec, kteří sami v dělení statků takových jsou nebo jich nabudou, přichází tomu soudu krajiněmu, pod jehož soudní mocí osobní poručence nebo ochrannce postaven jest.

To má platnost i tehda, když se poručensčtí nebo kuratorsčtí vztahuje na statky nemovité v okolí těch míst, kde soudové krajině mají sídlo své, až soudi v místě takovém zřízena některá komise sírteneská.

V příčině jiných delšíkčijích věcí poručensčích a kuratorsčích může soud krajiněský ustanoven býti na úřad poručensčtí nebo kuratorsčtí způsobem delegace.

IV.

Při ustanovení, obsaženém v sazkách ministeriálních od 14. července 1881, podle nichž ve všech městech a městynech, které posud měly řídný magistrát, pak ve všech obcích, kterých ministeriální práva v souvislosti s ministeriálním záležitostí voličů k tomu slouží se spláchnutí a kterých se k tomu za prvního prohlášení, učiněného k obstarávání věci, ústředním úřadovským a spetrovnickým první instance přikazovaných, a ústřední obec pod vedením soudce okresního komise ústřední, účastní to má i dále, a soudové vrchní mají v souvislosti s ústředním úřadem ku ústřední komisi ústřední se nejvíce nápomocní býti.

Zaroveň se prohlašuje, že se obec musí, jestli by sama o sobě ku ústřední komisi ústřední nebyly spláchnutí, a obecni soudcové na přičinění ústřední komise takové spojení nabídnouti.

V.

Komise ústřední postávají jsou v instanci druhé pod soudy vrchními a v instanci třetí pod ústředním soudem.

VI.

Obstarávání prací prostředkem komisí ústředních a okresních, spravování a účtování jmění ústředního a kuratelního prostředkem pokladnic, komisí ústředních podřízených děje se pod nastávaností obcí samých, pro které komise ty jsou ustanoveny.

VII.

Každá komise ústřední záležitosti má s okresního soudce jakožto představeného a nejvíce se čtyř od zastupitelstva obce zvolených předsedících, mezi nimiž má býti jedna osoba mužů práva a jedna ženských v ústřední.

První zastupitelství obecní nebude novým zákonem upraveno, mají předsedící komise ústřední voleni býti od prozatímních reprezentantů obecních a mají se nadřadit (presidentovi krajskému, ústřední baroké, správci zemské) ku schválení oznámení.

Zaroveň budí se každé ústřední komise ústřední kase s pořádkovými osobami pomocnými, kterých má s kontrolou ústředním pokladnicí obstarávati. Jestli toho pro nastávaností prací potřebí, budí se ku pracím protokolů podávacích, expedic a registry učiněny voliční osoby.

VIII.

Soudce okresní nebo osoba od něho vyznamení má v poradách komise ústřední předsedávati. Každý předsedící má při tom hlas rozhodující a uzavíratelní činí se podle předpisů, daných v příloze porad soudních ústředních zemských.

Soudci okresní nebo osobě od něho vyznamení předsedí také dále vrchní k tomu.

kteřak jsou předešle práce jak komisní tak i úřadů pomocných; nemo řízení povolí těchto svěřiti se přisedlicům, práv znalým, ježli uználo zastupitelstvo obecní.

IX.

Zastupitelstvo obecní má právo, rozhodovati podlé potřeby jedné každé věci počet přisedlicích, kterých voliti má, nebo jež na nejmenší náklad počet zmenšiti.

Také hodina a kontrolora a ostatní osoby pomocné ustanovuje zastupitelstvo obecní.

Přisedlici zvolení, jakož i ostatní úředníci a služebníci mají se voliti pod příkazy, že budou povinnosti své pláti.

X.

Přisedlici od obce zvolení, vyjmajíc úda práv znalého a v ústátní abšolúto, mají úřad svůj vykonávati bez platu.

Toliko úda práv znalého a v ústátní abšolúto, jakož i podřízeným úředníkům a služebníckům má obec dávatí plat, uznáti náhody, klóby práce tyto zdarma vykonávali.

XI.

Komise sírotenská má k podřízeným jí pokladníkovi sírotě dlužníkovi, ji ročně nebo čas od času vyšetřovati, a přezkouševati se, v jakém stavu jest, pak má býti zveřejněti a vyřizovati.

Ale i obec má toho vůli, kontrolovati, jak se v kase hospedání, řídění, aby do úřad měla náležitosti a aby se jí daly výkazy, jak kasa stojí, pak upřesňiti díle potřeby, aby komise sírotenská vyšetřevši předešle vzala a naháziti, aby se učinilo všech opatření, kterých se jí pro hospedání její více býti potřebné.

XII.

Kasír sírotenský a kontroler jsou obci velkým svým jménem k ruce nerozdělně právi ve svěřeného jim jmění a ve věcišitého provizioré, jakož by se v službě své dopustili. Také údové komise sírotenské a ostatní úředníci a služebníci odpovídají obci se škod abšolúto dlužní, pokud na ně podlé vinnu nějaká strážná učin.

XIII.

Ostatnívní sílečkoniš, jedte ve čtvrti hlavě instrukce přiložené (§§. 222. a v nísl.) dvanácti soudním první instance svěřena jest, přejaviti mají soudové krajinské, v ježli obvodu sílečkoniš byli; ležli však statky, k sílečkonišům náležející, v obvodu více soudů krajinských, přezvali je má ozn. soud krajinský, v jakém obvodu se expat bo-movna, a j. hlavě článek statků náležá, a to hned, jak mále nalízení toto vejde ve skutok.

XIV.

Ustanovení, v §. 31. přiložené instrukce obsahena, že se při vyjednávání podléstati má soudní instance vyjednávací vztahuje na velkové, kdekoliv se nalézají me-

rité jení nástavitelova a na jeho veškeré v mocnářství Rakouském ležel jení nemovitě, má platnost tehle, když přislušeň nějaký těchto není korunních, kterýž neměl, když byl již obecný nákonník občanský ve skutek vešel, nástavitel jení moritě nebo nemovitě také v těch zemích korunních, kde obecný nákonník občanský již dříve měl platnost. Rovněž tak náleží i tehle, když přislušeň těch není korunních, v kterých obecný nákonník občanský již dříve byl uveden, sejdou smrtí toho časa, když nákonník ten v těchto zemích korunních byl v platnosti vešel, instanci vyjednávaci, sňazení v té zemi korunní, ku kterých zemětý náleží, vyjednávaci postulatosti v příčině moritě i nemovitě jení nástavitelova, ješto se náleží v Uhřích, Chorvatsku, Slavensku, ve vojvodství Srbském a v hranatě Temelském.

Ustanovení, obsažená v nákonní ministerium od 19. června 1850, náč. čís. 242, nevztahují se tedy na čimř, ješto se náleží po čase výše dotčeném.

XV.

V náležitostech, týkajících se knih pozemních a vkladů do nich, četiti jest předpisů zvláštních, v příčině těchto náležitostí právních vylučných.

XVI.

Posvětili nákonni toto, jakož i instrukce sama sepsány jsou původně v jazyku německém, tedy pozemční buditelé předkladatelé na ostatní jazyky německé, ješto se v obějíh obzřel učiniti mají, podle textu německého.

Koncem n. p.

264.

Vyšečení, vydané od ministerium financí dne 19. prosince 1852.

pro výběru směl korunní, vyhlášeň Dolnatska.

Jinžto se v nákoně nejvyšším rozhodnutí od 19. prosince 1852 vyznačují směl některé v ustanoveních občanských o potrasní daní a piva.

Aby se ukládání daně na pivo dále způsobem spravedlivějším a jednodušším, a aby podlé státní i živnostníci bezohlední občané byli před smolou, kteráž se občana občizením předpisů vyšších dře, náčl jest Jeho v. k. apolitokei Velčenstvo nejvyšším rozhodnutím od 15. prosince 1852 náčlil, slyšev své ministry a vyslyšev což říkave, aby se dan potrasní, ješto se při vaření piva napravuje, nezvyšovala více, jako bylo pozavde, jezem dle toho, mnoholi jest piva sladkého, či nekvašeného náčl i podle toho, mnoholi sladiny či extraktu sladké pivo v sobě chorá, a aby se změnila ustanovení pozavde, týkající se švedně přiklázení a kontroly, jak se bude na příložno viděti.

A proved. mají v moc vešti tato ustanovení:

§. 1.

Dan potrasní a piva vyběráti se bude podle vložo toho piva sladkého či nekvašeného, kterč se náčl na štoky chlázeli, a podle toho, mnoholi má pivo sladké v sobě

sladiny, kterážto sladina se vyčísí cukroměrem (sacharometrem) sledovan při teplotě 14 stupňů Reaumurových, a to dříve, nežli se do sladkého piva přimísí kvašením.

Náznak od daně ovrbozený nemá.

§. 2.

V oznámení věrky, která se má dělati, učiněno budí kromě toho, co se posvraze bylo předepsáno, i to, kolik celých stupňů či grádů sladiny pivo sladké, které se bude vařiti, do sacharometru v sobě máti bude, a naměřiti učíno pivo sladké přičítáním sledováti, budí také učiněno, až je v monech v §. 17. ustanovených sledováti budí. Co se tito učí, uvedeno bude též v listech platebních.

§. 3.

Vykazuje se dotčeného oznámení věrky, nechá se pivovarníkům jeden grád tři stupňů nad to a jeden grád pod to, kolik grádů byli oznámili, bez daně, a nebude se na nich na přičítáno ten ani listat daně dodatečně sledováti, nežli se na ně zavěde Haasův trostec, nežli by se sledovalo, že jest pivo sladké a více než o grád lehčíjší nebo a více než o grád těžší, nežli bylo oznámeno. Pivo sladké, kteréž by mělo více než 20 grádů podlé sacharometru, má se dělati jen tehda, když k tomu dá dříve povolení říšské okresní úřad důchodkový.

§. 4.

Daně počítati a vyhlášení se bude podlé toho, kolik grádů sacharometrových (procent extraktu) se oznámí, v ten způsob, že se nebude dáti nikdy vyměřovati více té masy, která vypadne z 12 grádů sacharometrových, a že se podlé jednoho každého grádů učíno bude počítati jenom z té sladiny (toho extraktu), kteráž bude převyšena 12 grádů.

Vypočítávání díli se bude učiněno tak, že se oznámený počet odber (v království Lombardsko-Venetském království metrických) násobí příkro s odlišeným počtem grádů sacharometrových, a potom to, co vyjde, s daní, z jednoho grádu sacharometrového ustanovenou.

§. 5.

Daně z jednoho grádu sacharometrového ustanovuje se:

V království Lombardsko-Venetském dvacet devět centosim; v království Českém, zejména okresech Alšský, tři krejcaru a čtvrt; v království Uherském, pak v království Chorvatském a Slavonském, ve vojvodství Srbském a hanžě Temiškém, velkoknížetství Selskohradském a Hrančí vojenské tři krejcaru konv. mince; v království Haléckém a velkovévodství Krakovským a vojvodství Bělehravským půl třetího krejcaru; v ostatních zemích korunních půl čtvrtá krejcaru konv. mince.

§. 6.

Z vaření piva v městech zrušených, a sice: ve Vídni, Miláně a Benátkách, ustanovuje se z jednoho grádu sacharometrového dvakrát tolik daně, co dříve daně, vyměřená v §. 5. pro onu korunu zrušenou, v které města tato leží, v ostatních pak městech

takových, vyjmaže Budín se Starým Budínem, Peřil a Prešpurk, ustanovuje se při druhosti též daň, co dříve daň, v §. 5. pro onu zemi korunní, v které místa tato leží, vynáleak.

§. 7.

Při devácti píra do měst zvržených platí se má:

- a) z vídra, počítaje je na 120 liber šilí šastí Vídeňských sporců: ve Vídni padesát šest krejcarů konv. mince; v Praze dvacet šest krejcarů konv. mince; ve Lvově dvacet krejcarů konv. mince; v ostatních zvržených městech kromě Lombardsko-Benátska, vyjmaže Budín se Starým Budínem, Peřil a Prešpurk, dvacet osm krejcarů konv. mince;
- b) z kvintálu metrického netto, počítaje jej na 111,6 kilogramu sporců: v Miláně a Benátskách čtyři rakouské liry a 64 centesim; v ostatních zvržených městech lombardsko-benátských dvě rakouské liry a 32 centesim.

Při vyřazení píra z měst zvržených uzavří se:

- a) z vídra, počítaje je na 120 liber Vídeňských sporců: ve Vídni třicet osm a půl krejcarů konv. mince; v Praze sedmáct a sedm osmín krejcarů konv. mince a ve Lvově jedenáct a tři čtvrtiny krejcarů konv. mince; v ostatních zvržených městech kromě Lombardsko-Benátska, vyjmaže Budín se Starým Budínem, Peřil a Prešpurk, devatenáct a čtyři krejcarů konv. mince;
- b) z kvintálu metrického netto, počítaje jej na 111,6 kilogramu sporců: v Miláně a v Benátskách tři rakouské liry a 19 centesim; v ostatních zvržených městech lombardsko-benátských jedna rakouská lira a devadesát pět a půl centesimy.

Co se týče pivovarů, které pravidelně píra své nebo číh píra svéka v městech zvržených odčerpají, vyšetří se k žádosti jich úřední nejvyšší grád sladiny, který se v nich při sladkých pivech ustanovuje (§. 17.), a poručí se, aby se na místo výše uvedené diference v daní platila daň podle tohoto nejvyššího gráda, pod tou však výmkou, že se bude hodně vše to zachovávat, co číh důsledkový pro uzavření náježního uzavření ustanoví.

§. 8.

Při devácti píra pod obruší přes láh celá platí se má přírůžky k daní potravín v království Lombardsko-Benátském z kvintálu metrického netto, počítaje jej na 333 $\frac{1}{4}$ libry celá sporců, čtyři rakouské liry a 64 centesim, v ostatních zemích korunních a dolnorakouského vídra, počítaje je na 134 liber celá, šest a padesát krejcarů konv. mince.

§. 9.

Zvlátním předpisem šle se ustanoví, jak se bude měří při vyřetřování grádů anbarometrových přede jti.

§. 10.

Shledali se při vyšetřování grádů sacharometrových, že má sladké pivo a várky označené více grádů sacharometrových, nežli jest v oznámení a v boletě udáno, vybírá se daň dodatečně jenom tehda a zavazí se Hlavní trestní, když rozdíl mezi oběma čísly více nežli jeden grád sacharometrový.

Nemá-li pivo sladké tolik grádů podle sacharometru, kolik jich bylo oznámeno, není dovoleno, dáti zapravenou navracovati, nebo dáti uráženu, ať bylali jaká urážena, odepisováti.

§. 11.

Má-li se v příčině várky upravené podle §. 10. počítí Hlavní trestní, počítá se při vypočítávání daně, která se má dodatečně vybrati, a při vypočítávání pokuty podobně na základ tolik grádů sacharometrových, o kolik jich bylo shledáno více, nežli jich bylo oznámeno, dříve se však podle porčení v §. 3. dálejšího jeden grád odrazi.

Zlozky grádů sacharometrových pohládají a počítají se za celé grády.

§. 12.

Při jehož ukrácení dýchadky a při těch přestupcích dýchadkových, kterýmiž se více dýchadky nezkracují, při nichž se ale pokuta ukázaná podle daně lidí, počítá se při vypočítávání daně, vedle kterých se pokuta vynášiti má, jestli číslů o pivo sladké, do kterého nebylo ještě přimíšeno kvasnic, a jestli dříve vyšetřeno, kolik grádů sacharometrových sladké pivo má, na základ tolik grádů sacharometrových, kolik jich vyšetřeno, ve všech jiných případech ale počítá se na základ šestnácti grádů sladiny, ať nedokázali se, že pivo sladké, na něž samo se přestupek dýchadkový vztahuje, má více grádů sladiny, anebo vztahují se přestupek na pivo již vykrašené, že se síla piva sladkého se sílou piva vykrašeného srovnává.

§. 13.

Bývali v řízení trestním o to, aby se vyšetřilo, kolik grádů sacharometrových má se počítáti pivo sladké, a něžní se pivo v pokuta vzati dělalo, má se to ustanoviti náležením chemikův zkušebních, ve věci shledných.

§. 14.

Pivovarníci nebudou více povinni, věsti jako posud rejstříky varů a výstavů; budou však povinni, věsti knihy živností podle toho, jak to v §§. 733 až 737 dýchadkového zákona trestního ustanoveno jest. V knihách těchto uváděti se má jeden každé várky a při ní boleta platbná, pak kolik grádů podle sacharometru má pivo sladké a ať se přiliváním sledilo.

§. 15.

Živností pivovarní udržuje pod dohledem (kontrolou) úředním.

§. 16.

Při dohledání úředním pokládá se hlavnai kysání na dokonání, když pivo již více kvasnicemi teje a když přejde v těžší kysání (mazání).

Co bylo až posud ustanoveno o tom, jak dlouho má kysání trvati, nemá více platnosti.

§. 17.

Když se vlní silněji pivo sladké, dovoleno jest, zvedti je před hlavním kysáním na osm grid, který se srovnává se silou, ježto se pivo diti namýří. A však nikdy se nesmí pivo sladké zvedovati pod 11 gridů, jakžto pod míru nejvyšší. Z piva sladkého, dle porolení tohoto úředního zepřel se sice ládně dani, ten však, kdo chce pivo sladké zvedti, musí již v počátečním oznámení vstati, a když vřel (v krajevství Lombardsko-Venetském a když kvitáří metrických) je zvedti namýří, krom toho pak má udati vše to, co předepsáno v §. 7., a nesmí zvedovati pivo brati lež pod dohledem úředním.

Úřední úřadové dýchodkoví mají také vši, povoliti v jednom každém případě vřelů, by se po druhé našlo vřel vody na vřelůk, a ustanoviti, pod kterými vjmávaní se to vřelí máti.

§. 18.

Pivovarníci jsou psávní, vykázní boletami, le zapravili dsi jak z piva sladkého tak i ze všech piv vřel, ježto v místnostech pivovarních chovají.

Tiž jest každý pivovarník psávnem, ujednati sobi od úřední dýchodkový na své útraty sacharometr i termometr, a připustiti k dohledání, aby vřelom dýchodkový, v místnostech jako pivovarních přikládají, obajho tam uliti.

§. 19.

Dohlédátele dýchodkové má právo, kdy koliv toho shledá potřebo, v místnostech pivovarních přikládati, prohlédávaní tam pivo brati, ládati, aby se bolety předložily, a do každ živnostech nakládati. Pivo brati však prohlédávaní ve sklapích, v nichžto se chová pivo, které není ustanoveno k vyřekování nebo k potřeby v pivovare zamen, máti se jenom tehda, když jest to podobně nějakého zkrácení dýchodkové, buď vykazného nebo obajřného.

§. 20.

Byli pivovarník některý potrestán pro nějaký těžký přestupek dýchodkový, na nějž v zákoně kromě pokuty psáhlé uloženo jest vřelí, anebo bytel vyřekování, v kteréž pro nějaký přestupek takový přiel, udřeleno jenom pro nedostatek důkazů právních, máti jej vřelí úřad dýchodkový, co se týče provozování živnosti, dáti pod dohled zastřeny, a to buď na čas určitý nebo na čas neurčitý. Stane-li se pak, le se pivovarník takový v přiklád provozování živnosti své dá pod dohled zastřeny, má mu o tom okresní úřad dýchodkový vřelí pivo muž dáti vřelí, a má mu jmenovati prostředky, jinš bude podobie, ponechajo mu na vřelí, by proti tomu podal ve 14 dnech rekurs, kterýž ale nemá zastavujelí moci.

Dohlednostní úřad v prostředních nebo pokosených, kteréž mají úřad dlehdkový dle udání svého náležeti může buď vložky anebo jenom jeden neb druhý z nich:

1. nemá pivovarník, jakod to v §. 14. dovoleno, býti více oznámen od úřadu rejstříků varních a výtavních, v předpisech o daní potravní nařazených, náhrá má povinen býti, všeti rejstříky tyto;

2. má pivovarník býti povinen, pomenovatí sudy, do kterých se pivo naplňuje a v kterých se výtavuje, číslymi, a uváděti čísla tato jak v oznámení úřady, tak i v rejstřících varních i výtavních;

3. učiti se pivovarníkovi za povinnosť, by v oznámení jedné každé várky, udal, a jakých věcí pivo vaří a mnohých věcí více tyto mají;

4. náležeti se pivovarníkovi, aby věci ty před uzavřením jich k várec poplatné učilim a přítomností vyslaných k tomu určených dlehdkových odvědíli, váry k tomu potřebné sám svým nákladem si zjednal a v dobrém způsobu je udržoval.

§. 21.

Pivo sladké nebo pivo vůbec, kteréž ještě hlavně kysal nedokonale, nesmí se v místnostech pivovarních nikam odváděti.

§. 22.

Každému zakázáno jest, pivo sladkého nebo pivo vůbec, kteréž ještě hlavně kysal nedokonale, uschováti, kromě místností pivovarních je schovávaní anebo účinnu jinému je přepravitěti.

§. 23.

Živnost řeznická piva dárk se pod dohled úřední (kontrola), a vatakuje se na ně to, co ustanoveno jest v řádu celním a státních monopolů v příčině živnostnické pod dohled daných; všeti však kněhy živností vůbec povinni nejsou. Byli ale řeznické náklady pro nějaký takový přestupek dlehdkový potrestán, anebo byteli vyšetřován, v kterém pro nějaký takový přestupek přišel, jenom pro nedostatky dlehdků přírodních odvězeno, může jej úřad dlehdkový k vedení knih živnostních přivést, a to buď za čas určitý nebo neurčitý.

Učinili se opatření taková, má se tomu, ježod se týče, písemně o tom čáti věditi a nechati mu na vůli, chce-li proti tomu podat ve čtenosti daně rekura, kterýž však nemá zastavující moci.

§. 24.

Za živností místností řeznická, ježto jsou postaveny pod kontrolu, pokládají se: řeznická, místnosti, kde se pivo uchovává, a čísel přebytků s místnostmi těmito spojené.

§. 25.

Předpisy nyníjší o daní potravní vztahují i budované v moci své, pokud se v nich ustanovení týče pokosenými výkonnými náležeti nesmí.

§. 28.

Záporník, vystavovací píseň stádké nebo píseň vůbec před dokončením hlavních kynů, nabytí toho neb onoho, schovávali je nebo někoho jiného přepnutí (§§. 21. a 22.), vjede v platnost dne 1. února 1853, a taktéž i ustanovení, že se ženští dávají pod kontrolu (§§. 23 a 24.): den pak, kteréhož ostatní náležitá, ve výnosu této obkročná, platnosti nabude, zvlášť se vyhlásí.

Baumgartner n. p.

265.

Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních a nejvyššího úřadu policejního dne 24. prosince 1852,

jináče se nazývá „Pesth-Ofner-Zeitung“ a „Buda-Pesti-Hirlap“ prohlásí se noviny úřední pro království Uherské.

Ministerium záležitostí vnitřních, zrovnalá se s nejvyšším úřadem policejním, prohlásí se podle §. 13. řádu tiskového noviny „Pesth-Ofner Zeitung“ v Pešti vycházející, a taktéž vycházející noviny „Buda-Pesti-Hirlap“ za noviny úřední pro království Uherské.

Bach n. p. **Kempfen** n. p.

